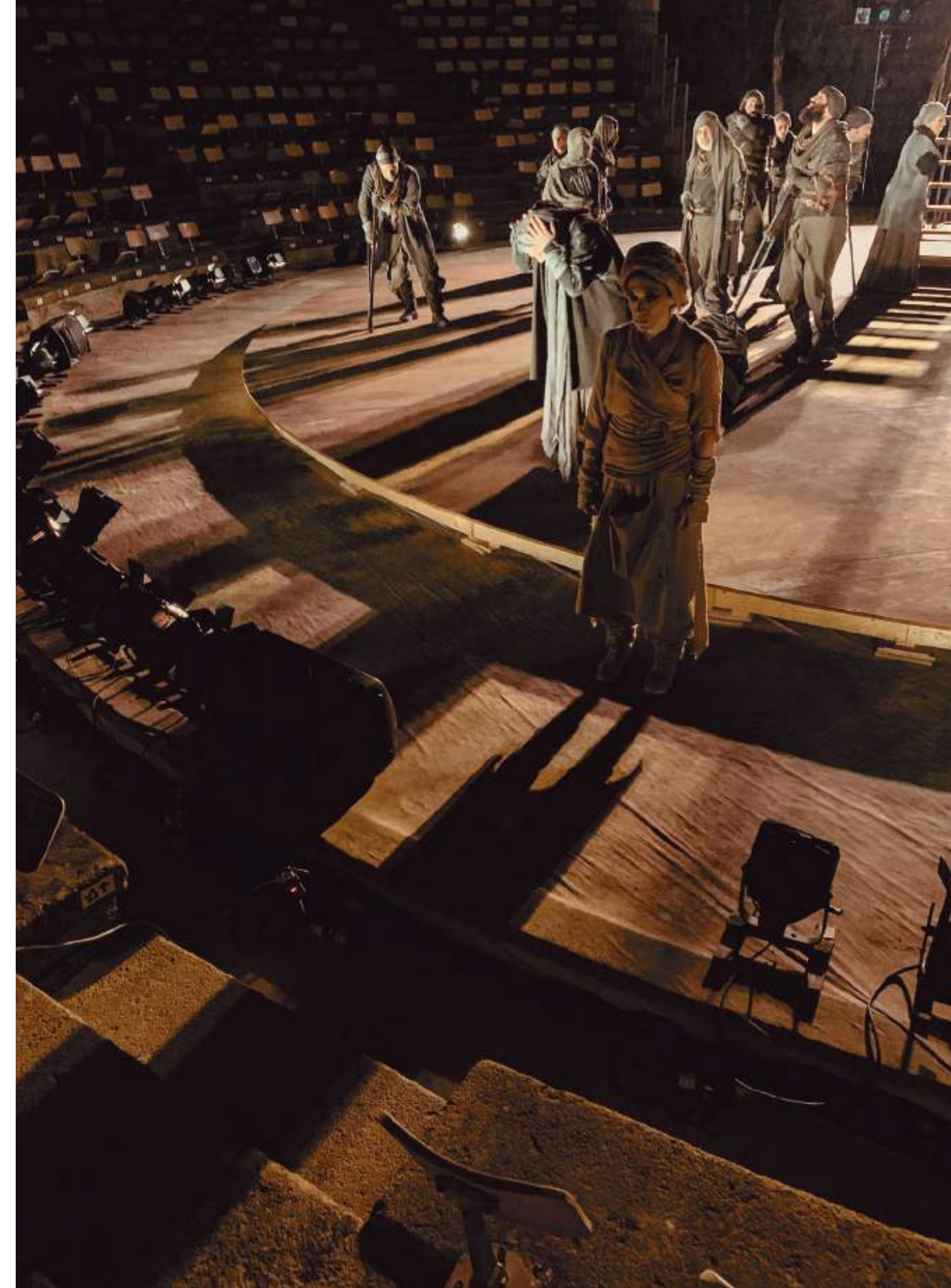

ΘΕΑΤΡΙΚΟΣ
ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ
ΚΥΠΡΟΥ
1971–2021

ΜΙΣΟΣ ΑΙΩΝΑΣ
ΘΕΑΤΡΟ

ΕΝΑΣ ΚΟΣΜΟΣ
ΟΛΟΚΛΗΡΟΣ

ΘΕΑΤΡΙΚΟΣ
ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ
ΚΥΠΡΟΥ
1971–2021

ΜΙΣΟΣ ΑΙΩΝΑΣ
ΘΕΑΤΡΟ

ΕΝΑΣ ΚΟΣΜΟΣ
ΟΛΟΚΛΗΡΟΣ

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ 23

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑΣ ΓΤΠ 25

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥ Δ.Σ. ΘΟΚ 27

50 ΧΡΟΝΙΑ ΘΟΚ – ΒΙΟΙ ΠΑΡΑΛΛΗΛΟΙ 28

Άντης Παρτζίλης

**ΘΕΑΤΡΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΚΥΠΡΟΥ –
ΤΟ ΚΡΑΤΙΚΟ ΜΑΣ ΘΕΑΤΡΟ** 29

Βαρνάβας Κυριαζής

ΗΡΘΑΜΕ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΜΑΖΙ ... 30

Γιώργος Παπαγεωργίου

ΜΙΑ ΙΣΧΥΡΗ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ 31

Σάββας Κυριακίδης

ΕΙΣΑΓΩΓΗ 33–36

Αντώνης Κ. Πετρίδης

A ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΘΟΚ

- 1 ΘΟΚ: ΜΙΑ ΠΑΝΟΡΑΜΙΚΗ ΟΨΗ** 41–57
Άντρη Χ. Κωνσταντίνου
- 2 ΜΕΓΑΛΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ: ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΚΟΜΒΙΚΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΣΤΗ ΔΟΜΗ ΤΟΥ ΘΟΚ** 59–93
  - 2.1 ΙΔΡΥΣΗ ΚΑΙ ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ** 60–61
Ελλάδα Ευαγγέλου
  - 2.2 Ο ΘΟΚ ΚΑΙ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΟΥ 1974** 62–63
Ελλάδα Ευαγγέλου
  - 2.3 ΜΠΕΡΤΟΛΤ ΜΠΡΕΧΤ Ο ΚΑΥΚΑΣΙΑΝΟΣ ΚΥΚΛΟΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΙΜΩΛΙΑ (ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ HEINZ-UWE HAUS, 1975)** 64–65
Ελλάδα Ευαγγέλου
  - 2.4 ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ ΣΑΜΙΑ (ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ ΕΥΗ ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗ, 1993, 2013)** 66–67
Κυριακή Α. Ιωαννίδου
  - 2.5 ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ (ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ ΒΑΡΝΑΒΑ ΚΥΡΙΑΖΗ, 2001)** 68–69
Γιώργος Ροδοσθένους
  - 2.6 ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΠΕΡΣΕΣ (ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ ΑΡΗ ΜΠΙΝΙΑΡΗ, 2017)** 70–71
Γιώργος Ροδοσθένους
  - 2.7 ΚΩΣΤΑ ΤΑΧΤΣΗ ΤΟ ΤΡΙΤΟ ΣΤΕΦΑΝΙ (ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ ΤΑΚΗ ΤΖΑΜΑΡΓΙΑ, 2014–2015)** 72–73
Γιώργος Ροδοσθένους

- 2.8 ΑΛΚΗΣ ΖΕΗ Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΠΕΡΙΠΑΤΟΣ ΤΟΥ ΠΕΤΡΟΥ
(ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ ΤΑΚΗ ΤΖΑΜΑΡΓΙΑ, 2016–2018)** 74–75
Γιώργος Ροδοσθένους
- 2.9 Η ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΗ ΣΚΗΝΗ ΘΟΚ ΣΤΗΝ ΑΓΟΡΑ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΑ (2001–2011)** 76–77
Άντης Παρτζίλης
- 2.10 ΙΔΡΥΣΗ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΗΣ ΣΚΗΝΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ
ΝΕΑΣ ΣΚΗΝΗΣ ΘΟΚ** 78–79
Μαρίνα Μαλένη
- 2.11 ΙΔΡΥΣΗ ΤΟΥ ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟΥ ΤΟΜΕΑ** 80–81
Ανδρέας Μιχαηλίδης
- 2.12 ΑΝΕΓΕΡΣΗ ΙΔΙΟΚΤΗΤΟΥ ΚΤΙΡΙΟΥ ΘΕΑΤΡΙΚΟΥ
ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΚΥΠΡΟΥ** 82–85
Βαρνάβας Κυριαζής
- 2.13 ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΟΥ ΘΙΑΣΟΥ – ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΘΕΣΗΣ
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ** 86–87
Γιάννης Τουμαζής
- 2.14 ΠΑΙΔΙΚΗ ΣΚΗΝΗ ΚΑΙ ΣΚΗΝΗ 018** 88–89
Χριστάκης Χριστοφή
- 2.15 Ο ΘΟΚ ΣΤΗ ΣΥΝΟΔΟ ΤΩΝ ΘΕΑΤΡΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ** 90–91
Χριστάκης Χριστοφή
- 2.16 Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΩΝ ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΘΟΚ** 92–93
Μαρία Ευσταθίου
- 3 ΕΜΒΛΗΜΑΤΙΚΕΣ ΜΟΡΦΕΣ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΘΟΚ** 95–141
Γιώργος Σαββινίδης, Κυριακή Α. Ιωαννίδου, Αντώνης Κ. Πετρίδης

B   ΡΕΠΕΡΤΟΡΙΟ ΤΟΥ ΘΟΚ

- 4   ΑΡΧΑΙΟ ΔΡΑΜΑ**   145–169
Κυριακή Α. Ιωαννίδου
- 5   ΞΕΝΟ ΡΕΠΕΡΤΟΡΙΟ**   171–199
Μαρία Χαμάλη-Πατέρα
- 6   ΤΟ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΕΡΓΟ
ΣΤΗ ΣΚΗΝΗ ΤΟΥ ΘΟΚ**   201–231
Κυριακή Αργυρού
- 7   ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΡΑΜΑΤΟΥΡΓΙΑ**   233–251
Λεωνίδας Γαλάζης
- 8   ΠΑΙΔΙΚΟ ΚΑΙ ΕΦΗΒΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ**   253–279
Στέλια Δημητρίου

Γ Ο ΘΟΚ ΚΑΙ Η ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ

- 9 Ο ΘΟΚ ΩΣ ΜΟΧΛΟΣ ΘΕΑΤΡΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ: ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΘΕΩΡΗΣΗ** 283–286
Μαρίνα Μαλένη
- 10 ΘΕΑΤΡΙΚΕΣ ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΕΙΣ** 287–292
Μαρίνα Μαλένη
- 11 ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ ΘΕΑΤΡΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ: ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ PLAY** 293–300
Μαγδαλένα Ζήρα
- 12 ΜΑΘΗΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΘΕΑΤΡΟΥ** 301–304
Νεοφύτα Κυπριανού
- 13.1 ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΗ: ΘΕΑΤΡΙΚΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΕΣ ΔΡΑΣΕΙΣ** 305–306
Ελένη Αναστασίου
- 13.2 ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΗ: ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ** 307–308
Σπύρος Αντωνέλλος
- 14 ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ** 309–310
Μαρίνα Αθανασίου-Τάκη
- 15 ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΚΥΠΡΟΥ: ΔΙΑΣΩΖΟΝΤΑΣ ΤΟ ΦΕΥΓΑΛΕΟ** 311–316
Άντρη Χ. Κωνσταντίνου
- 16 ΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΠΡΟΣΩΠΟ ΤΗΣ ΘΕΑΤΡΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ** 317–320
Μαρίνα Μαλένη
- 17 Ο ΘΟΚ ΚΑΙ Η ΠΑΝΔΗΜΙΑ ΤΟΥ ΚΟΡΩΝΟΪΟΥ** 321–322
Μαρίνα Μαλένη

Δ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

18 ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΟΓΡΑΦΙΑ 327–479

19 ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΗΣ ΘΕΑΤΡΙΚΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ 481–485

20 ΒΡΑΒΕΙΑ ΘΕΑΤΡΟΥ 487–494

21 ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗ ΣΚΗΝΗ 495–501

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Είναι με ιδιαίτερη χαρά που χαιρετίζω την αναμνηστική έκδοση του παρόντος λευκώματος, το οποίο, αφιερωμένο στην πενήνταχρονη παρουσία του Θεατρικού Οργανισμού Κύπρου, συμπυκνώνει στις σελίδες του τη μεστή δημιουργία και προσφοράς διαδρομή του, όσον αφορά τη διατήρηση, την αναβάθμιση και περαιτέρω εξέλιξη της θεατρικής τέχνης στην Κύπρο.

Αναντίλεκτα, η ίδρυση του Θεατρικού Οργανισμού Κύπρου το 1971, συνιστώντας το βήμα για να ξεδιπλώσουν το ταλέντο και τη δημιουργικότητά τους εκατοντάδες Κύπριοι ηθοποιοί και άλλοι καλλιτέχνες, αποτέλεσε τον σταθμό που έθεσε τις στέρεες βάσεις για την ανάπτυξη της θεατρικής πράξης και κουλτούρας στον τόπο μας.

Ενεργώντας έκτοτε ως πυρήνας πολιτισμού, με ιδιαίτερο σεβασμό στην τέχνη, τον καλλιτέχνη και τον θεατή, κατάφερε, στο πλαίσιο της συστηματικής προσπάθειας των εκάστοτε Διοικητικών Συμβουλίων για συνεχή διεύρυνση των οριζόντων του, να πραγματοποιήσει πολυάριθμες παραγωγές και παραστάσεις ποικίλων τεχνικών και κατευθύνσεων, να αναπτύξει πληθώρα άλλων δράσεων, να συνάψει ένα ευρύ δίκτυο γόνιμων συνεργειών και, ως εκ τούτων, να αναγνωριστεί, να καταξιωθεί και να διακριθεί σε τοπικό και διεθνές επίπεδο. Ανταποκρινόμενος, την ίδια στιγμή, πλήρως στον κοινωνικό του ρόλο, ο Οργανισμός πέτυχε μέσα από την ανάδειξη της θεατρικής τέχνης ως μοναδικού παιδαγωγικού, μορφωτικού και ψυχαγωγικού παράγοντα να συμβάλει τα μέγιστα στην προαγωγή της πνευματικής καλλιέργειας των πολιτών, αλλά και στη διαφύλαξη της εθνικής πολιτιστικής μας ταυτότητας.

Εισάγοντας, συναφώς, μια αναζωογονητική πνοή και δίνοντας νέα ώθηση στα πολιτιστικά δρώμενα της Κύπρου, ο ΘΟΚ, τιμώντας, αναμφίβολα, τον τίτλο του επίσημου θεάτρου της πατρίδας μας, αναγνωρίζεται ως σημαντικός πυλώνας των στοχευμένων πολιτικών που υιοθετεί η πολιτεία, επιδιώκοντας την αποκάλυψη της κρυμμένης δυναμικής της Κύπρου στο πολιτιστικό γίγνεσθαι της Ευρώπης και του κόσμου· στρατηγική επιδίωξη η οποία τέθηκε στο επίκεντρο των προτεραιοτήτων του αρμόδιου υπουργείου, το οποίο, σε αगाστή πάντοτε συνεργασία με τους οργανωμένους φορείς πολιτισμού, προωθεί δράσεις που αποσκοπούν στον εμπλουτισμό της πολιτιστικής φυσιογνωμίας και στην υποστήριξη της καλλιτεχνικής έκφρασης και δημιουργικής απασχόλησης στον τόπο μας.

Δεδομένης της δημιουργίας Υφυπουργείου Πολιτισμού, ως επιστεγάσματος και κορωνίδας των προσπαθειών μας για την ανάδειξη της πολιτιστικής μας κληρονομιάς μέσω μιας ενιαίας στρατηγικής, είμαι απολύτως βέβαιος ότι ο ΘΟΚ, μέσα από τον σαφή οραματισμό και την ενεργό δράση της διοίκησης και των μελών του, θα πρωτοστατήσει και πάλι προς την κατεύθυνση αυτή.

Επαιμώντας τόσο την υφιστάμενη όσο και τις προηγούμενες διοικήσεις και τα μέλη του Οργανισμού για την πενήντα χρόνων καταξιωμένη πορεία του, η οποία υπήρξε, αναμφισβήτητα, το αποτέλεσμα της προσήλωσής τους προς την επίτευξη και την προαγωγή της αποστολής του, καταθέτω τις θερμότερές μου ευχές για μια ακόμη πιο δυναμική δράση στον νέο κύκλο που διανοίγεται μπροστά τους, στον οποίο ο ΘΟΚ θα αξιωθεί περισσότερες επιτυχίες και διακρίσεις.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑΣ ΓΤΠ

Με την ίδρυση του Θεατρικού Οργανισμού Κύπρου το 1971 αρχίζει ένα υπέροχο, μαγικό, ενίοτε και δύσκολο ταξίδι στον κόσμο του θεάτρου. Εκτός από ένα σύνθετο καλλιτεχνικό φαινόμενο, στην ευρύτατη πολιτισμική του διάσταση το θέατρο αποτελεί ταυτόχρονα και κοινωνικό γεγονός. Ψυχαγωγεί, εκπαιδεύει, προβληματίζει, αλλάζει και παίρνει διάφορες μορφές, ανάλογα με την κοινωνία και την εποχή στην οποία απευθύνεται. Πάντα, όμως, μας αγγίζει, καθώς η καλλιτεχνική αυτή δημιουργία παραμένει μια εμπειρία αναντικατάστατη, ένα σύστημα αμφίδρομης επικοινωνίας μεταξύ σκηνής και πλατείας. Τα δρώμενα στη σκηνή είναι μια μυσταγωγία που μας βοηθά να δούμε διαφορετικά τα πράγματα, ένα πολύτιμο μορφωτικό και παιδευτικό αγαθό, ένα πολιτιστικό φαινόμενο που αναγκάζει την κοινωνία να αντικρίσει τον εαυτό της στον καθρέφτη.

Το κρατικό θέατρο σε αυτά τα πενήντα χρόνια, σε μια πορεία συνυφασμένη με την ιστορία της χώρας μας, εξελίχθηκε, άνθησε, έθεσε γερά θεμέλια και καθιερώθηκε. Χωρίς το θέατρο στη ζωή μας, το ταξίδι αυτό θα ήταν ακόμη πιο δύσκολο. Η διαφύλαξη αυτής της ιστορίας και της πολιτιστικής μας ταυτότητας, καθώς και η περαιτέρω έμπρακτη στήριξη του Θεατρικού Οργανισμού Κύπρου, αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της πνευματικής καλλιέργειας των πολιτών.

Στο Γραφείο Τύπου και Πληροφοριών, διαχρονική μας δέσμευση είναι η ανάδειξη του πολιτιστικού μας πλούτου. Σε αυτό το πλαίσιο εντάσσεται και η έκδοση αυτού του επετειακού τόμου, θέλοντας να τιμήσουμε τους ανθρώπους που αφιέρωσαν τη ζωή τους και υπηρέτησαν με θέρμη το θέατρο πάνω και πίσω από τη σκηνή.

Η πολυτελής αυτή έκδοση παρέχει στο αναγνωστικό κοινό, πλήθος πληροφοριών για την ιστορία του κυπριακού θεάτρου μέσα από κείμενα ανθρώπων που γνωρίζουν σε βάθος το αντικείμενο, μια αναδρομή σε ιστορικές παραστάσεις και κομβικές στιγμές, εκτεταμένη παραστασιογραφία για όλες τις θεατρικές παραγωγές, όλα διανθισμένα με πλούσιο αρχειακό και φωτογραφικό υλικό. Το βιβλίο από μόνο του είναι μια μύηση σε μια μυστηριακή λατρεία που ακούει στο όνομα «θέατρο». Είναι ένα ιστορικό και κοινωνικό αποτύπωμα της Κύπρου.

Εκ μέρους του Γραφείου Τύπου και Πληροφοριών, εκφράζω εγκάρδιες ευχαριστίες προς τον Θεατρικό Οργανισμό Κύπρου για τη συνεργασία αυτή. Ιδιαίτερες ευχαριστίες εκφράζω σε όσους εργάστηκαν με ενθουσιασμό και αφοσίωση για αυτό το πολύ απαιτητικό έργο. Αν το ανά χείρας βιβλίο μεταδώσει έστω και ένα μικρό μέρος από τη μαγεία που για μισό αιώνα έχει προσφέρει ο ΘΟΚ στο θεατρόφιλο κοινό της Κύπρου, τότε η προσπάθεια άξιζε τον κόπο.

Το τρίτο κουδούνι έχει χτυπήσει, η παράσταση αρχίζει...

— Αλίκη Στυλιανού

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΥ Δ.Σ. ΘΟΚ

Ο Θεατρικός Οργανισμός Κύπρου γιορτάζει τα πενήντα του χρόνια. Μισός αιώνας θεατρικής δημιουργίας και προσφοράς στα πολιτιστικά πράγματα του τόπου μας. Και το γιορτάζει με την πολυτελή έκδοση που κρατάτε στα χέρια σας, στην οποία έχετε την ευκαιρία να δείτε να ξετυλίγεται μπροστά σας ολόκληρη η ιστορία του κρατικού μας θεάτρου από την ίδρυσή του μέχρι σήμερα, με κείμενα που αναδεικνύουν εμπειριστατωμένα και με ακρίβεια κάθε πτυχή της δράσης του Οργανισμού αυτά τα πενήντα χρόνια, αλλά και πλούσιο φωτογραφικό υλικό. Ένα υπερπλήρες, κατατοπιστικό και χρηστικό πανόραμα.

Από τον *Αγαμέμνονα* του Αισχύλου και τον *Ποπολάρο* του Γρηγορίου Ξενόπουλου το 1971, τις εναρκτήριες παραγωγές του Οργανισμού, αυτός ο πενήντάχρονος κύκλος ολοκληρώθηκε θριαμβευτικά, όπως άνοιξε, με την επετειακή παράσταση του *Αγαμέμνονα* το καλοκαίρι του 2021. Μέσα σε αυτόν τον μισό αιώνα η πορεία του ΘΟΚ είναι γεμάτη λαμπρές, ανεπανάληπτες στιγμές, με επιλογές που καλύπτουν με αξιοθαύμαστο τρόπο το εγχώριο, ελληνικό και διεθνές θεατρικό ρεπερτόριο. Αυτή η χρονική απόσταση μας επιτρέπει όχι μόνο να θαυμάσουμε, μα και να αποτιμήσουμε με ψυχραιμία αυτή την πορεία. Και ο απολογισμός, τόσο σε ποιοτικό όσο και σε ποσοτικό επίπεδο, είναι κάτι παραπάνω από θετικός. Δεν θα ήταν υπερβολή, μάλιστα, να πω ότι είναι και εξόχως συγκινητικός, ένας απολογισμός που μας γεμίζει υπερηφάνεια και μας δίνει δύναμη.

Ωστόσο κάθε απολογισμός ενός ζωντανού οργανισμού εμπεριέχει στον πυρήνα του και τη μελλοντική δυναμική του. Είναι συμβολικής αξίας το γεγονός ότι τον Μάιο του 2021 υλοποιήθηκε μια κομβικής σημασίας απόφαση η οποία συνδέει την ολοκλήρωση μιας εποχής με την εκκίνηση της επόμενης, δηλαδή η εγκατάσταση δύο εικαστικών έργων στο κτίριο του ΘΟΚ, έπειτα από άοκνες προσπάθειες της Ειδικής Επιτροπής αλλά και του Δ.Σ. του Οργανισμού, που υπήρξε ο πρώτος πολιτιστικός οργανισμός της χώρας ο οποίος, σύμφωνα με τις πρόνοιες του νόμου περί του Ελάχιστου Υποχρεωτικού Ποσοστού Εμπλουτισμού των Δημόσιων Κτιρίων με Έργα Τέχνης, κόσμησε το κτίριό του με δύο έργα καταξιωμένων εικαστικών. Παράλληλα, επειδή ένας πολιτιστικός οργανισμός οφείλει να έχει συνέχεια και να ανανεώνεται συστηματικά, καθιερώθηκε ένας νέος θεσμός που γεννήθηκε μέσα από το προσωπικό μου όραμα, η Σκηνή Εκτός Έδρας, και, επιπλέον, παραδόθηκε ο χώρος των Αποθηκών στη νεότερη γενιά δημιουργών, πρωτοβουλία που ανοίγει τον δρόμο για τη διαμόρφωση και την καλλιέργεια του μελλοντικού θεατρικού κοινού.

Η υλοποίηση αυτού του απαιτητικού εκδοτικού εγχειρήματος δεν θα μπορούσε να καταστεί εφικτή αν δεν είχαμε την πολύτιμη αρωγή και στήριξη του Γραφείου Τύπου και Πληροφοριών, το οποίο και ευχαριστώ θερμά. Οφείλουμε τις θερμές μας ευχαριστίες επίσης σε όσες και όσους εργάστηκαν με ζήλο για αυτό το λεύκωμα, καταθέτοντας χρόνο, κόπο και γνώση. Χάρη στην επιμέλεια, την εμπρίθεια και τη βαθιά τους αγάπη για την τέχνη και το αγαθό του θεάτρου, είμαστε στην ευχάριστη θέση να σας παραδώσουμε μια έκδοση-κόσμημα που τιμά την ιστορία του ΘΟΚ, τιμά τους ανθρώπους του και τον ίδιο τον τόπο.

Με πίστη και φαντασία, λοιπόν, για τα επόμενα πενήντα χρόνια!

— Αντιγόνη Παπαφιλίππου

Το 1971 ξεκίνησε τη λειτουργία του ο Θεατρικός Οργανισμός Κύπρου. Το 1971 κάνω την πρώτη μου επαγγελματική παρουσία στο Θεατράκι του ΡΙΚ. Σύμπτωση ή όχι, έμελλε να συνδεθώ για δεκαετίες με τον ΘΟΚ, ως σκηνογράφος-ενδυματολόγος από το 1973 και ως διευθυντής του για 13 συνολικά χρόνια, κατά περιόδους, από το 1989. Η σχέση μου με τον ΘΟΚ υπήρξε καταλυτική και επηρέασε την όλη μου καριέρα, τόσο στον τομέα της καλλιτεχνικής διεύθυνσης, της διοίκησης και της οργάνωσης, όσο και ως καλλιτέχνη δημιουργού.

Αναπολώντας, η μνήμη οδηγεί σε σημαντικές στιγμές που επηρέασαν την όλη πορεία του Οργανισμού και οι οποίες συνδέονται άρρηκτα με την παρουσία μου στο τιμόνι του. Τέτοιες υπήρξαν η συμφωνία συνεργασίας με το Εθνικό Θέατρο της Ελλάδας (1989) και το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος (1998), η συμμετοχή και θεσμοθέτηση της παρουσίας της Κύπρου στη μεγαλύτερη και σημαντικότερη παγκόσμια έκθεση σκηνογραφίας, την Prague Quadrennial (1991), η ίδρυση του Θεατρικού Μουσείου Κύπρου, η ανάπτυξη των διεθνών σχέσεων του ΘΟΚ με οργανισμούς και θέατρα στην Ευρώπη, οι περιοδείες σε Ελλάδα, Γερμανία, Πολωνία, Αγγλία, Βουλγαρία, Ρωσία, Δανία, Κίνα, Μάλτα, οι συμπαραγωγές με οργανισμούς όπως το Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, το Kneehigh Theatre στην Κορνουάλη και το Saint James Cavalier Centre of Arts στη Μάλτα, το Görlitz Theater, αλλά και συνεργασίες όπως με το Staatstheater Kassel, το Pfalztheater και το Τεχνικό Πανεπιστήμιο Βερολίνου, η καθιέρωση των Βραβείων Θεάτρου, η χωροθέτηση του κτιρίου του ΘΟΚ, η προκήρυξη του αρχιτεκτονικού διαγωνισμού και η έναρξη της υλοποίησης του διαχρονικού οράματος για ιδιόκτητη στέγη, η θεσμοθέτηση των Σχολικών Αγώνων Θεάτρου και του Φεστιβάλ Ερασιτεχνικού Θεάτρου, η διεύρυνση και ενίσχυση των δραστηριοτήτων του Αναπτυξιακού Τομέα, η δημιουργία έργων υποδομής, οι εκδόσεις ΘΟΚ, η εισαγωγή της τεχνικής του Μαύρου Θεάτρου στην Κύπρο, όπως και των site-specific performances, η διεύρυνση του ρεπερτορίου με χοροθέατρο και μικτές παραστάσεις, η ίδρυση της Πειραματικής Σκηνης, η δημιουργία σκηνης θεάτρου σκιών, οι εκθέσεις σκηνογραφίας, κοστουμιού και αφίσας, η ανέγερση των Αποθηκών και των εργαστηρίων του ΘΟΚ, καθώς επίσης και η έκδοση του ενημερωτικού δελτίου προς τους συνδρομητές, η δημιουργία της ιστοσελίδας του Οργανισμού, η καθιέρωση στα προγράμματα του ΘΟΚ της στήλης του διευθυντή με τίτλο «Αγαπητοί φίλοι θεατές», η ένταξη του ρόλου του

θεατρολόγου στη δομή του Οργανισμού, η προώθηση της κυπριακής θεατρικής συγγραφής, οι ευκαιρίες σε νέους πρωτοεμφανιζόμενους δημιουργούς να εργαστούν στον Οργανισμό, γεγονός που μακροπρόθεσμα λειτούργησε υπέρ του θεάτρου και της πολυφωνίας που απολαμβάνουμε σήμερα, και άλλα πολλά.

Σημαντική υπήρξε και η ένταξη του ΘΟΚ (2005) στην οικογένεια της Συνόδου των Θεάτρων της Ευρώπης, κάτι που σε συνδυασμό με άλλες διεθνείς δράσεις, όπως η συμμετοχή σε ευρωπαϊκά προγράμματα και παγκόσμιες εκθέσεις σκηνογραφίας, βοήθησε στην ουσιαστική αναβάθμιση της σχέσης του ΘΟΚ με την παγκόσμια θεατρική οικογένεια, αλλά και στην αναγνώριση της Κύπρου ως χώρας που η θεατρική της δημιουργία είναι άξια αναφοράς.

Πάνω απ' όλα, όμως, ήταν το άξιο και ταλαντούχο καλλιτεχνικό, διοικητικό και τεχνικό δυναμικό του Οργανισμού και οι παραστάσεις εκείνες που μας έδωσαν τη χαρά της δημιουργίας και την ικανοποίηση της αποδοχής από το κοινό, τους κριτικούς και τη διεθνή θεατρική κοινότητα. Κρατάω ακόμα ως ανεκτίμητο θησαυρό τις πολλές φιλίες και τη συνεργασία με σπουδαίους και σημαντικούς ανθρώπους του θεάτρου από την Κύπρο, την Ελλάδα και άλλες χώρες, αλλά και τη συντροφικότητα της οικογένειας του ΘΟΚ, που ενισχύετο από τις μαζώξεις μας μετά τις πρεμιέρες και, κυρίως, αυτές στον «Λεωνίδα» στο Λυγουριό...

Ως σκηνογράφος κρατάω με πολλή αγάπη τις στιγμές που έζησα συνεργαζόμενος με σπουδαίους ανθρώπους του θεάτρου, σε παραστάσεις όπως *Τρεις αδελφές* και *Ο γλάρος* του Τσέχωφ, *Φοίνισσες* του Ευριπίδη, *Επτά επί Θήβας* του Αισχύλου, *Φάουστ* του Γκαίτε, *Ντον Ζουάν* και *Κατά φαντασίαν ασθενής* του Μολιέρου, *Το μαγικό μαργαριτάρι* του Πετρόφ, *Καταραμένοι ποιητές* της Μάλαμα και τόσες άλλες, που η καθεμία κέρδισε μια ξεχωριστή θέση στον μακρύ κατάλογο των παραγωγών του ΘΟΚ και στις αναμνήσεις μου.

Αισθάνομαι ιδιαίτερα περήφανος που υπηρέτησα έναν τέτοιο οργανισμό. Ευχή μου ο ΘΟΚ να συνεχίσει τη δημιουργική του πορεία, προσφέροντας στο κοινό όραμα για ένα αυθεντικό, γνήσιο και υψηλού επιπέδου θέατρο.

— Άντης Παρτζίλης

ΘΕΑΤΡΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΚΥΠΡΟΥ – ΤΟ ΚΡΑΤΙΚΟ ΜΑΣ ΘΕΑΤΡΟ

- 1971–2021. Πενήντα χρόνια Θεατρικός Οργανισμός Κύπρου. Ενός οργανισμού τον οποίο έζησα ως ηθοποιός, σκηνοθέτης και διευθυντής σε καθημερινή βάση επί τριάντα τρία χρόνια. Γνώμονάς μου ήταν πάντα η θεμελιώδης αρχή «υπηρετώ το θέατρο, δεν με υπηρετεί». Κατά την πενταετή θητεία μου στη θέση του διευθυντή του ΘΟΚ (2007-2012) έζησα δύο Διοικητικά Συμβούλια, υπό την προεδρία του Δημήτρη Καραγιάννη. Το να παραθέσω λεπτομερώς, υπό μορφήν απολογισμού, τα καλλιτεχνικά και διοικητικά πεπραγμένα εντός της πενταετίας μου, με την πλήρη στήριξη των δύο Διοικητικών Συμβουλίων, θα απαιτούσε χρόνο έρευνας και πολλές πολλές σελίδες γραφής. Ως εκ τούτου, θα περιοριστώ στην επιγραμματική καταγραφή των πιο σημαντικών σταθμών, αφήνοντας πίσω το πολυεπίπεδο και πολυσχιδές έργο του δεύτερου τομέα του Οργανισμού, της Θεατρικής Ανάπτυξης.
- Επαναπροσδιορισμός της ταυτότητας των Σκηνών. Συνολικά, ανέβηκαν εξήντα τρεις παραστάσεις και στις πέντε Σκηνές, περίπου δώδεκα ανά θεατρική περίοδο.
  - Αλλαγές σε όλα τα έντυπα του Οργανισμού, καθώς και έρευνα και συμπλήρωση του αρχείου προγραμμάτων όλων των παραστάσεων του Οργανισμού από το 1971.
  - Δημιουργία ιστορικής παραστασιολογίας της Νέας Σκηνής και έκθεση των προγραμμάτων των παραστάσεων.
  - Καταγραφή/αρχειοθέτηση της βιβλιοθήκης του Οργανισμού.
  - Μετατροπή του Λιθογραφείου Κουβά σε Θεατρικό Μουσείο Κύπρου.
  - Θερινή Ακαδημία Θεάτρου, σε συνεργασία με το Εθνικό Θέατρο της Ελλάδας.
  - Έτος Γαλλοφωνίας: δράσεις σε συνεργασία με τη γαλλική πρεσβεία.
  - Παρουσία στο Φεστιβάλ της Αβινιόν (OFF) με πρωτοβουλία του ΘΟΚ και συμμετοχή στο 1ο Φεστιβάλ Αρχαίου Ελληνικού Δράματος Νοτιανατολικών Χωρών της Ευρώπης, στο Φεστιβάλ Πειραματικού Θεάτρου στο Κάιρο, στο Φεστιβάλ Δαμασκού, καθώς και στο Φεστιβάλ Στρασβούργου με το έργο *Head or Tails/Κορώνα-Γράμματα*.
  - Συμμετοχή στους εορτασμούς των 50 χρόνων της Κυπριακής Δημοκρατίας με τις *Νεφέλες* στο Ωδείο Ηρώδου Αττικού στην Αθήνα.
  - Διοργάνωση της Ετήσιας Γενικής Συνέλευσης του ETC στη Λευκωσία και ειδική έκδοση, με την ευκαιρία αυτή, υπό τον τίτλο *Σκηνές*.
  - Συμμετοχή μου, κατόπιν εκλογής, στο Διοικητικό Συμβούλιο του ETC και στη δεκαεπταμελή κριτική επιτροπή απονομής των Ευρωπαϊκών Βραβείων Θεάτρου, για δύο θητείες, κατόπιν πρόσκλησης από τη Γενική Γραμματεία.
  - Μελέτες για τη δημιουργία Δραματικής Σχολής ΘΟΚ, ένας στόχος του οποίου ο σχεδιασμός προχώρησε σχεδόν στο τελικό στάδιο, αλλά δεν υλοποιήθηκε.
  - Πρόγραμμα ανταλλαγής σκηνοθετών με το Θέατρο «Μαρίν Σορέσκου» στην Κραϊόβα της Ρουμανίας και το Θέατρο Νόβου στο Πόζναν της Πολωνίας.
  - Με αφορμή την Παγκόσμια Ημέρα Θεάτρου, θεσπίστηκε η διοργάνωση ανά δύο χρόνια Εβδομάδας Θεάτρου, κατά την οποία παραστάσεις των προηγούμενων θεατρικών περιόδων ανεβαίνουν δωρεάν για το κοινό.
  - Διαγωνισμοί θεατρικής κυπριακής γραφής.
  - Δράσεις κοινωνικής προσφοράς: παραχώρηση εισιτηρίων σε πολύτεκνους, αιμοδοσίες, φιλοξενία παιδιών εγκλωβισμένων, επισκέψεις σε νοσοκομεία τα Χριστούγεννα.
  - Εγκαίνια του υπαίθριου θεάτρου στην Πύλη Αμμοχώστου του Δήμου Λευκωσίας με παράσταση του ΘΟΚ.
  - Στο πλαίσιο του Creative Collaboration Project του British Council, ο ΘΟΚ συνεργάστηκε με το Εθνικό Θέατρο της Ελλάδας και τον βρετανικό θεατρικό οργανισμό *Imitating the Dog*, πρωτοπόρο στη χρήση πολυμέσων και νέων τεχνολογιών στο θέατρο, στην πρωτότυπη και πολυεπίπεδη διεθνή συμπαραγωγή με τίτλο *Ιστορίες από το Μπαρ των Χαμένων Ψυχών/Tales from the Bar of Lost Souls*.
  - Με τη στήριξη του ETC και τη χρηματοδότηση του προγράμματος «Πολιτισμός» της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο Θεατρικός Οργανισμός Κύπρου ένωσε τις δυνάμεις του με το κρατικό θέατρο Theater an der Parkaue του Βερολίνου στη συγγραφή, παραγωγή και παρουσίαση ενός νέου θεατρικού έργου: του *Head or Tail/Κορώνα-γράμματα*. Αυτή ήταν και η αρχή της δημιουργίας του Θεάτρου Βαλίτσα, δίνοντας συνέχεια με τα έργα *Ναρκοπέδιο* και *Η μητέρα μου η Μήδεια*.
- ΘΕΑΤΡΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΚΥΠΡΟΥ** Οφείλουμε όλοι, άνθρωποι του θεάτρου και πολιτεία, να διαφυλάξουμε την παρουσία του, την ακεραιότητά του, την προσφορά του, και να στοχεύσουμε στη διεύρυνσή του. Αποτελεί χρέος και παρακαταθήκη για τις μέλλουσες γενιές να επιβιώσει αυτός ο οργανισμός με ένδοξο τρόπο και τα επόμενα πολλά πολλά χρόνια.

— Βαρνάβας Κυριαζής

ΗΡΘΑΜΕ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΜΑΖΙ ...

Ήρθαμε στον κόσμο μαζί με τον ΘΟΚ, με διαφορά ενός μήνα ακριβώς, το 1970. Έναν χρόνο μετά, κάναμε και οι δύο τα πρώτα μας βήματα. Οι γονείς μου, ο Γρηγόρης στον σχεδιασμό φωτισμού και η Αγγελική στην οργάνωση παραστάσεων και περιοδειών, τον έφερναν στο σπίτι για φαγητό, κυρίως τα μεσημέρια, αφού τα βράδια είχε παράσταση. Μεγάλωσα μέσα στις δόξες, τις αποτυχίες και τα καθημερινά προβλήματα του ΘΟΚ.

Ανήκουν και οι δύο γονείς μου στην ομάδα των εργατών του θεάτρου των πρώτων χρόνων, που κατέθεσε ψυχή και κουράγιο για χάρη του ΘΟΚ. Την ομάδα που είχε στο τιμόνι έναν μεγάλο θεατράνθρωπο, δάσκαλο, πνευματικό άνδρα και σπουδαίο δημιουργό του ελληνικού και του κυπριακού θεάτρου, τον Εύη Γαβριηλίδη. Έναν πρωτομάστορα της θεατρικής τέχνης, να υπηρετεί κλασικό και σύγχρονο, τοπικό και παγκόσμιο δραματολόγιο, να ανοίγει δρόμους και να υλοποιεί οράματα, βάζοντας γερά θεμέλια για το κρατικό θέατρο της Κύπρου. Η ομάδα-οικογένεια των πρώτων χρόνων δημιούργησε και έπλασε κοινό αλλά και ηθοποιούς, σκηνοθέτες, σκηνογράφους, τεχνικούς και διευθυντές. Πολλά τα ονόματα και οι θύμησες, δεν μπορώ όμως να μη μνημονεύσω αυτούς που έφυγαν: Βλαδίμηρο Καυκαρίδη, Νίκο Σιαφκάλη, Χρήστο Σιοπαχά, Ανδρέα Μούστρα, Ανδρέα Μουσουλιώτη, Τάσο Αναστασίου, Έλλη Κυριακίδου, Άλκηστι Παυλίδου, Φλωρεντία Δημητρίου, Καλλή Δημητρίου, Λοΐζο Χριστοδούλου, Γιάννη Μαραθεύτη, Ανδρέα Κλεόπα, Ευγενία Δρυμιώτου και τόσους άλλους.

«Εδώ στου δρόμου τα μισά, έφτασε η ώρα να το πω»: Αγαπώ τον ΘΟΚ! Γιατί σ' αυτόν πιστώνεται το πάθος μου για τη δραματική τέχνη. Γιατί του αξίζει. Γιατί για δύο χρόνια δουλέψαμε μαζί με αφοσίωση και πείσμα, πίστη και προσήλωση στο αύριο. Εγκαινιάσαμε το δικό του θέατρο, τιμήσαμε την ιστορία του, αλλά και «φωτίσαμε», αναδείξαμε μια νέα γενιά Κύπριων συγγραφέων, σκηνοθετών και ηθοποιών.

Καλή συνέχεια, φίλε!

— Γιώργος Παπαγεωργίου

ΜΙΑ ΙΣΧΥΡΗ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Από το 1971 ο ΘΟΚ, με το ρεπερτόριό του, τη στρατηγική του, τη συνεργασία του με το σύνολο των κορυφαίων καλλιτεχνών και συντελεστών του θεάτρου, την επένδυση στη θεατρική ανάπτυξη, τη στήριξη στο κυπριακό θέατρο και, τέλος, την καταξιωμένη διεθνή πορεία του, δικαίωσε την απόφαση ενός νεοσύστατου κράτους να αποκτήσει έναν οργανισμό αυτής της εμβέλειας. Μια απόφαση που υλοποιούσε το όραμα της καλλιτεχνικής κοινότητας του τόπου και επιβεβαίωνε θεσμικά τη σημασία της θεατρικής τέχνης.

Στην πορεία αυτών των πενήντα χρόνων, οι άνθρωποι που υπηρέτησαν τον Οργανισμό άφησαν το αποτύπωμά τους. Με την τέχνη τους, το πνεύμα τους, το ήθος τους, το ταλέντο τους, την ψυχή τους, τη χειρωνακτική εργασία τους, την τεχνογνωσία τους, πορεύτηκαν με σταθερό βήμα και σε συνθήκες που δεν ήσαν πάντα ευνοϊκές, δημιουργώντας μια ισχυρή παρακαταθήκη. Κάποιοι από αυτούς εκτέθηκαν στα φώτα της σκηνής ή στη δημόσια σφαίρα, και έτσι τα ονόματά τους προβλήθηκαν και βρέθηκαν στο προσκήνιο. Κάποιοι παρέμειναν «άγνωστοι», γιατί εργάζονται στο ημίφως: οραματίζονται και υλοποιούν προγράμματα, οργανώνουν και συντονίζουν έργα και δράσεις, κατασκευάζουν, ράβουν, συντηρούν, μεταφέρουν, εξυπηρετούν το κοινό, φροντίζουν τις παραστάσεις και τους χώρους του θεάτρου, φωτίζουν, δίνουν φωνή και ήχο, αρχειοθετούν, επεξεργάζονται αριθμούς. Ο ΘΟΚ υπήρξε και είναι όλοι αυτοί οι άνθρωποι ανεξαιρέτως. Το έργο τους παραδίδεται αυτά τα χρόνια στην κοινωνία, που, με τη δική της σειρά, το δικαιώνει και το υποστασιοποιεί.

Σε πενήντα χρόνια ο Οργανισμός, ως όφειλε, εξελίχθηκε, ανανεώθηκε, προσαρμόστηκε, διευρύνθηκε, άλλαξε και είναι έτοιμος, αν χρειαστεί, να αλλάξει και πάλι. Ωστόσο μία παράμετρος παρέμεινε σταθερή από την πρώτη μέρα: η εμπιστοσύνη του κράτους στην προσφορά του και η στήριξη στο έργο του. Μια στήριξη που κάθε κράτος οφείλει να παρέχει, αν επιθυμεί να μην επικαλείται μόνο αλλά και να αποδεικνύει έμπρακτα ότι αντιλαμβάνεται τον πολιτισμό ως συνιστώσα της ίδιας του οντότητας. Πρόκειται για μια σίγουρη επένδυση, χωρίς φθορά, γιατί βασίζεται σε κάτι ανεξάντλητο: το ανθρώπινο πνεύμα.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Αντώνης Κ. Πετρίδης

Ο Θεατρικός Οργανισμός Κύπρου, που φέτος συμπληρώνει μισό αιώνα ύπαρξης, είναι «το θέατρό μας» — στην κυριολεξία. Ο Οργανισμός είναι ταυτόσημος με την ιστορία του κυπριακού θεάτρου, στην εξέλιξη του οποίου επέδρασε καταλυτικά όχι μόνο ως καλλιτεχνικός, αλλά και ως αναπτυξιακός παράγοντας. Το ανά χείρας βιβλίο φιλοδοξεί να λειτουργήσει τόσο ως εορταστικό λεύκωμα όσο και ως έργο αναφοράς, χρήσιμο τόσο στον θεατρόφιλο αναγνώστη όσο και στον μελετητή. Γραμμένο από εκλεκτή ομάδα συνεργατών (φιλολόγων, θεατρολόγων, δημοσιογράφων, ανθρώπων του θεάτρου)* που συνδυάζουν τη θεωρητική γνώση με τη βιωματική εμπειρία, αφού πολλοί από αυτούς διαδραμάτισαν ή διαδραματίζουν ακόμη πρωταγωνιστικό ρόλο στην πορεία του Οργανισμού, το βιβλίο επιχειρεί μια πλατιά περιδιάβαση στην ιστορία του ΘΟΚ, στις εμβληματικές μορφές και στιγμές που τη σφράγισαν, καθώς και στο ρεπερτόριό του. Από το λεύκωμα δεν θα μπορούσε να λείπει η ισοβαρής αναφορά στον ρόλο του ΘΟΚ ως μοχλού θεατρικής ανάπτυξης στην Κύπρο, ο οποίος είναι τόσο σημαντικός όσο και η καλλιτεχνική του δράση. Στα παραρτήματα στο τέλος του βιβλίου ο αναγνώστης θα βρει συγκεντρωμένη την πλήρη παραστασιογραφία του ΘΟΚ από το 1971 μέχρι σήμερα, στοιχεία για τα ανεξάρτητα θεατρικά σχήματα που κατά καιρούς έλαβαν επιχορηγήσεις, τον κατάλογο όσων βραβεύτηκαν με Βραβείο ΘΟΚ —και όλα αυτά διανθισμένα με υπέροχες φωτογραφίες από το πάμπλουτο αρχείο του Οργανισμού. Το βιβλίο προλογίζουν τέσσερις άνθρωποι-κλειδιά, που υπηρέτησαν από τη θέση του διευθυντή ή του καλλιτεχνικού διευθυντή του Οργανισμού.

Το Α΄ Μέρος, που φέρει τον τίτλο «Ιστορία του ΘΟΚ», εισάγεται με το συνθετικό κείμενο της Άντρης Χ. Κωνσταντίνου, στο οποίο συνοψίζεται η πορεία του Οργανισμού με έμφαση στην καλλιτεχνική του δράση και τη θεσμική του εξέλιξη. Ειδικές πτυχές αυτής της πορείας φωτίζουν τα κεφάλαια 2.1–2.16, στα οποία γίνεται επιλεκτική αναφορά σε μεγάλες παραστάσεις-σταθμούς και σε κομβικές στιγμές που σφράγισαν την ιστορία του ΘΟΚ.

* Τα περισσότερα κείμενα ολοκληρώθηκαν και παραδόθηκαν το πρώτο τρίμηνο του 2021.

Η έννοια της «μεγάλης παράστασης» είναι σαφώς υποκειμενική· όμως, αν και θα μπορούσε κανείς εδώ να απομονώσει πολύ περισσότερες παραγωγές από τις σχεδόν πεντακόσιες που ανέβασε ο Οργανισμός στην πορεία του (τα πλήρη στοιχεία του συνόλου των παραγωγών δίνονται, όπως είπαμε, σε ειδικό παράρτημα, ενώ σε όλες σχεδόν γίνεται αναφορά στα ειδικά κεφάλαια του Β' Μέρους του βιβλίου), δύσκολα, πιστεύω, ο καλόπιστος αναγνώστης θα διαφωνούσε ως προς την ποιότητα και την ιστορική σημασία όσων επιλέγονται — παραστάσεων αλλιωτικού ύφους από διαφορετικές δεκαετίες, που κέρδισαν κοινό και κριτικούς, γεγονός που καταδεικνύει τη σταθερή ποιότητα στο καλλιτεχνικό προϊόν του Οργανισμού. Η Ελλάδα Ευαγγέλου γράφει για την παράσταση που σημάδεψε τη γέννηση του ΘΟΚ και ταυτόχρονα κατέδειξε τους αρχικούς καλλιτεχνικούς προσανατολισμούς του Οργανισμού, οι οποίοι όμως ανατράπηκαν από την Εισβολή, τον *Αγαμέμνονα* σε σκηνοθεσία Νίκου Χατζίσκου (κεφ. 2.1). Η ίδια συγγραφέας (κεφ. 2.2) αναφέρεται στις ιστορικές παραγωγές με τις οποίες ο ΘΟΚ ανταποκρίθηκε στα γεγονότα του 1974, επηρεάζοντας σε σημαντικό βαθμό την πρόσληψή τους από την ελληνική και τη διεθνή κοινή γνώμη, τη *Μάνα Κουράγιο και τα παιδιά της* του Μπρεχτ (1977, σκην. Heinz-Uwe Haus) και τις ευριπίδειες *Ικέτιδες* (1978, σκην. Νίκου Χαραλάμπους). Στο κεφάλαιο 2.3 η Ευαγγέλου επιστρέφει στον Μπρεχτ, στην ελληνόγλωσση πρόσληψη του οποίου ο ΘΟΚ έπαιξε καίριο ρόλο, αναφερόμενη στον *Καυκασιανό κύκλο με την κιμωλία* (1975), την πρώτη συνεργασία του Οργανισμού με τον Haus. Η συναρπαστική διαδρομή του ΘΟΚ στα Επιδάυρια, που είχε ξεκινήσει το 1978 με τις προαναφερθείσες *Ικέτιδες*, απέδωσε πολλούς γλυκούς καρπούς· λίγοι όμως ξεπέρασαν σε νοστιμιά και σημασία τη *Σαμία* του Εύη Γαβριηλίδη (1993, 2013), που αναγνωρίζεται καθολικά ως μία από τις σημαντικότερες, αν όχι η σημαντικότερη, καλλιτεχνικές αποκρίσεις στον Μένανδρο στη νεοελληνική σκηνή (κεφ. 2.4, Κυριακή Α. Ιωαννίδου). Τα τέσσερα κεφάλαια που υπογράφει ο Γιώργος Ροδοσθένους είναι μοιρασμένα αφενός στο αρχαίο δράμα, αφετέρου στο νεοελληνικό ρεπερτόριο. Οι *Επτά επί Θήβας* (2001) του Βαρνάβα Κυριαζή (κεφ. 2.5) υπήρξαν από τις πιο επιτυχημένες εμπορικά και καλλιτεχνικά παραστάσεις στα πενήντα χρόνια ιστορίας του ΘΟΚ, τόσο στην Κύπρο όσο και στο εξωτερικό, ενώ οι *Πέρσες* (2017) του Άρη Μπινιάρη (κεφ. 2.6) σηματοδότησαν την επάνοδο του ΘΟΚ στο Φεστιβάλ Αθηνών και Επιδάυρου, μετά την προσωρινή απόσυρση που προκάλεσε η οικονομική κρίση, και χαιρετίστηκαν ως μία από τις καλύτερες παραγωγές της περασμένης δεκαετίας πανελληνίως. Τα κεφάλαια 2.7 και 2.8 εμφανίζουν τις επιδόσεις του ΘΟΚ στο απαιτητικό είδος της δραματοποίησης-θεατρικής διασκευής κορυφαίων έργων της νεοελληνικής πεζογραφίας. Η καρποφόρα συνεργασία του σκηνοθέτη Τάκη Τζαμαργιά με τον Σάββα Κυριακίδη, νυν καλλιτεχνικό διευθυντή του ΘΟΚ, μετέφερε με συναρπαστικό τρόπο στο σανίδι πρώτα το *Τρίτο στεφάνι* του Κώστα Ταχτσή (2014–2015) και κατόπιν τον *Μεγάλο περίπατο του Πέτρου* της Άλκης Ζέη, που παίχτηκε για δύο συνεχόμενες σεζόν, πράγμα που είχε συμβεί μόνο άλλη μία φορά μέχρι τότε στο κυπριακό θέατρο.

Στα κεφάλαια 2.9–2.16 οι προβολείς πέφτουν σε κομβικές στιγμές που διαμόρφωσαν την ιστορική φυσιογνωμία του Οργανισμού ως φορέα καλλιτεχνικής δράσης και ως κρατικού θεσμού θεατρικής ανάπτυξης. Η έναρξη της λειτουργίας του Τομέα Θεατρικής Ανάπτυξης το 1988, έπειτα από πολιτικές διεργασίες που κράτησαν πέντε χρόνια (κεφ. 2.11, Ανδρέας Μιχαηλίδης), και τα εγκαίνια, επιτέλους, το 2013 του ιδιόκτητου κτιρίου του ΘΟΚ (κεφ. 2.12, Βαρνάβας Κυριαζής) υπήρξαν πράξεις μοναδικής ιστορικής βα-

ρύτητας. Καλλιτεχνικές παρεμβάσεις όπως η ίδρυση της Πειραματικής Σκηνης (κεφ. 2.9, Άντης Παρτζίλης), της Δεύτερης (αργότερα Νέας) Σκηνης (κεφ. 2.10, Μαρίνα Μαλένη) και της Παιδικής Σκηνης, που το 2012 μετονομάστηκε σε Σκηνή 018, ενσωματώνοντας την Παιδική, τη Νεανική Σκηνή και το Θέατρο Βαλίτσα (κεφ. 2.14, Χριστάκης Χριστοφή), διεύρυναν τους ρεπερτοριακούς — και όχι μόνο — ορίζοντες του Οργανισμού. Θεσμικές μεταρρυθμίσεις όπως η κατάργηση του μόνιμου θιάσου και η πρόσληψη καλλιτεχνικού διευθυντή το 2017 (κεφ. 2.13, Γιάννης Τουμαζής) εκμοντέρνισαν τη λειτουργία του ΘΟΚ σύμφωνα με τα διεθνή πρότυπα. Τα Βραβεία ΘΟΚ προσέφεραν αναγνώριση με επίσημη κρατική σφραγίδα στους εγχώριους δημιουργούς (κεφ. 2.16, Μαρία Ευσταθίου), ενώ η ένταξη του ΘΟΚ στη Σύνοδο των Θεάτρων της Ευρώπης (ETC/European Theatre Convention), της οποίας υπήρξε μέλος από το 2005–2015 και ξανά από το 2019 μέχρι σήμερα, διατηρεί τον Οργανισμό σε συνεχή επικοινωνία με τις διεθνείς εξελίξεις (κεφ. 2.15, Χριστάκης Χριστοφή).

Στο κεφάλαιο 3 σκιαγραφούνται από τους Γιώργο Σαββινίδη, Κυριακή Α. Ιωαννίδου και Αντώνη Κ. Πετρίδη τα πορτρέτα σαράντα έξι ανθρώπων που συνέδεσαν το σύνολο ή το μεγαλύτερο μέρος της μακράς τους διαδρομής με τον ΘΟΚ. Στον κατάλογο περιλαμβάνονται κυρίως καλλιτεχνικοί παράγοντες (σκηνοθέτες, ηθοποιοί, σκηνογράφοι, ενδυματολόγοι, μουσικοί, μεταφραστές), άνδρες και γυναίκες που έθεσαν τα θεμέλια του Οργανισμού και συνδημιούργησαν τις σπουδαιότερες παραγωγές του. Τιμής ένεκεν, όμως, σε αυτό το «ηρώων» περιλαμβάνονται ακόμη ο Παναγιώτης Σέργης, αφού, όπως εύστοχα γράφει ο Γιώργος Σαββινίδης, σε αυτόν «το κρατικό θέατρο της Κύπρου οφείλει την ύπαρξή του και η πολιτιστική πολιτική της Κυπριακής Δημοκρατίας τα θεμέλιά της», και ο Ανδρέας Χριστοφίδης, που συνέδεσε αρχικά το όνομά του με το Θεαράκι του ΡΙΚ, τη μήτρα από την οποία ξεπήδησε ο ΘΟΚ, και αργότερα ανέλαβε τα ηνία του Οργανισμού ως πρόεδρος του Δ.Σ. το 1976–'81, «την κρίσιμη περίοδο μετά τον πόλεμο που ο ΘΟΚ έκανε τα πιο γενναία του καλλιτεχνικά βήματα».

Στο Β' Μέρος του βιβλίου (κεφάλαια 4–8) εκτίθενται συνθετικά οι ρεπερτοριακές επιλογές του ΘΟΚ με βάση αδρές κατηγοριοποιήσεις (αρχαίο δράμα, νεοελληνικό έργο, ξένο ρεπερτόριο, κυπριακή δραματουργία, παιδικό-εφηβικό θέατρο).

Οι παραγωγές αρχαίου δράματος, που εξετάζονται στο κεφάλαιο 4 από την Κυριακή Α. Ιωαννίδου, υπήρξαν ένας από τους ιδρυτικούς στόχους του Οργανισμού και ένας από τους τομείς στους οποίους ο ΘΟΚ διακρίθηκε όλως ιδιαιτέρως. Από τον *Αγαμέμνονα* του 1971 μέχρι και τους *Αχαρνείς* του 2020, με πρωτεργάτες μεγάλες μορφές όπως ο Εύης Γαβριηλίδης και ο Νίκος Χαραλάμπους, ο ΘΟΚ αφομοίωσε δημιουργικά τις επιρροές κυρίως του Εθνικού Θεάτρου και του Θεάτρου Τέχνης του Καρόλου Κουν, καταφέροντας να διαμορφώσει ιδιαίτερο στίγμα τόσο στην τραγωδία όσο και στην κωμωδία, με ορισμένες από τις παραστάσεις του να φιγουράρουν ανάμεσα στις κορυφαίες παραγωγές στην ιστορία των Επιδευριών.

Το ξένο ρεπερτόριο του ΘΟΚ, που αντιστοιχεί περίπου στο 50% των παραγωγών του, αποτελεί το θέμα του κεφαλαίου 5, το οποίο υπογράφει η Μαρία Χαμάλη-Πατέρα. Το κεφάλαιο εξετάζει τις βασικές παραμέτρους των παραστάσεων (συγγραφείς, σκηνοθέτες, χονδρικές ειδολογικές κατηγορίες, σκηνές κ.τ.ό.) και καταδεικνύει μια βασική τάση στις ρεπερτοριακές επιλογές: την προτίμηση του Οργανισμού από τη δεκαετία του 1990 και εξής στο ρεπερτόριο του 20ού και του 21ου αιώνα, σε αντίθεση με την

κυριαρχία του «κλασικού» έργου κατά τις πρώτες δύο δεκαετίες της λειτουργίας του. Η Χαμάλη-Πατέρα τονίζει επίσης την ιδιαίτερη προσφορά των «μικρών» σκηνών του ΘΟΚ, της Δεύτερης-Νέας Σκηνης, της Πειραματικής Σκηνης και του Θεάτρου Αποθήκες ΘΟΚ, στην καλλιέργεια των πιο πρωτοποριακών τάσεων στην προσέγγιση, κυρίως, του διεθνούς ρεπερτορίου.

Η πρόσληψη του νεοελληνικού θεατρικού έργου στη σκηνή του ΘΟΚ —συνολικά, «εβδομήντα έξι παραγωγές από σαράντα οκτώ συγγραφείς σε σαράντα πέντε θεατρικές περιόδους»— συνοψίζεται στο κεφάλαιο 6 από την Κυριακή Αργυρού. Όπως σημειώνει η συγγραφέας, οι νεοελληνικές παραγωγές αποτελούν μεν κλάσμα των παραστάσεων του ΘΟΚ, ίσως μικρότερο του αναμενόμενου, «πλην όμως το φάσμα των έργων που επιλέχθηκαν είναι πλατύ, ποικίλο και προσιτό στο κοινό», ενώ «αρκετές από τις παραστάσεις νεοελληνικών έργων συνιστούν μείζονες σταθμούς στην ιστορία του Οργανισμού». Η Αργυρού εξετάζει το νεοελληνικό ρεπερτόριο με βάση τους συγγραφείς και τη χρονολογική τοποθέτησή τους στην ιστορία του νεοελληνικού θεάτρου (μετεπαναστατικό, προπολεμικό, μεσοπολεμικό, μεταπολεμικό, σύγχρονο θέατρο· ειδική αναφορά, εκτός χρονολογικής περιοδίκησης, γίνεται στην κατηγορία των θεατρικών διασκευών λογοτεχνικών έργων και κινηματογραφικών σεναρίων, στην οποία επιδόθηκε και διακρίθηκε ιδιαίτερα ο Οργανισμός).

Το κεφάλαιο 7, γραμμένο από τον Λεωνίδα Γαλάζη, επισκοπεί τη θέση της κυπριακής δραματουργίας στο ρεπερτόριο του ΘΟΚ. Η παρουσίαση και προβολή (και) Κύπριων συγγραφέων αποτελούσε μία από τις βασικές πρόνοιες του ιδρυτικού νόμου του ΘΟΚ. Στα πενήντα χρόνια της λειτουργίας του Οργανισμού, από τη *Θεανώ* του Μιχάλη Πιτσιλιδίου (1973) έως το *Σε κρίσιμη κατάσταση* του Αντώνη Γεωργίου (2021), ανέβηκαν πενήντα επτά θεατρικά έργα γραμμένα από τριάντα και πλέον Κύπριους θεατρικούς συγγραφείς, τόσο στη νεοελληνική κοινή όσο και στην κυπριακή διάλεκτο, «με εμφανή προτίμηση», κατά τις πρώτες τρεις δεκαετίες, «στην ηθογραφία, στο ιστορικό δράμα και στα θεατρικά κείμενα με κοινωνική θεματική, ενώ λιγότερα είναι τα έργα που θα μπορούσαν να ενταχθούν στο ψυχογραφικό δράμα». Από τη δεκαετία του 2000 και εξής (με ακόμη μεγαλύτερη ώθηση τη δεκαετία του 2010, χάρη στη σύμπραξη με το ΚΚΔΙΘ και το πρόγραμμα Play) το κυπριακό δράμα στον ΘΟΚ στρέφεται προς πιο σύγχρονες και ενίοτε τολμηρές θεματικές.

Αναδρομή, τέλος, στις πρωτοπόρες επιδόσεις του ΘΟΚ και στο παιδικό-εφηβικό θέατρο επιχειρεί το κεφάλαιο 8 της Στέλιας Δημητρίου. Η Δημητρίου εξετάζει το σχετικό ρεπερτόριο του Οργανισμού ανά δεκαετία, αρχής γενομένης από την ίδρυση της Παιδικής Σκηνης το 1976. «Κατά τις σαράντα πέντε θεατρικές περιόδους της ενεργού δράσης της», σημειώνει η συγγραφέας, η Παιδική Σκηνή του ΘΟΚ «έχει ανεβάσει περί τις ογδόντα πέντε συνολικά παραγωγές με έργα παγκόσμιου, νεοελληνικού και εγχώριου ρεπερτορίου, βασισμένα ενίοτε σε κλασικά ή σύγχρονα θεατρικά έργα, ή ακόμα και σε διασκευασμένα λογοτεχνικά κείμενα, δίνοντας παραστάσεις συμβατικού θεάτρου, κουκλοθεάτρου, θεάτρου σκιών και μιούζικαλ, που απευθύνονται τόσο στο παιδικό όσο και στο εφηβικό και το νεανικό θεατρικό κοινό» και υλοποιώντας με επιτυχία «τις τρεις ευρείες τάσεις που αφορούν το παιδικό θέατρο, παρέχοντας εμπειρίες από παραστάσεις θεάτρου “φαντασίας”, “αισθητικής παιδείας” και “κοινωνικής διαπαιδαγώγησης”».

Στο Γ' Μέρος του βιβλίου συγκεντρώνονται στοιχεία για τη δράση του ΘΟΚ ως του κατεχοχόν παράγοντα θεατρικής ανάπτυξης

στην Κύπρο. Το εισαγωγικό κεφάλαιο 9 της Μαρίνας Μαλένη συγκεντρώνει τα δεδομένα για τις πολυποίκιλες και σπουδαιότερες δράσεις του Τομέα Θεατρικής Ανάπτυξης. Περισσότερες λεπτομέρειες για καθεμιά από τις δράσεις αυτές δίδονται στα κεφάλαια που ακολουθούν. Συγκεκριμένα, το κεφάλαιο 10, γραμμένο επίσης από τη Μαλένη, εξετάζει την ιστορία και την προσφορά του θεσμού των θεατρικών επιχορηγήσεων. Το κεφάλαιο 11, το οποίο υπογράφει η Μαγδαλένα Ζήρα, μελετά τις γόνιμες προσπάθειες του ΘΟΚ για ανάπτυξη της κυπριακής θεατρικής γραφής, που κορυφώθηκαν με το πρόγραμμα PLAY. Τα κεφάλαια 12 και 13 αναφέρονται στη σύμπραξη του ΘΟΚ αυτή τη φορά με το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού και άλλους φορείς, με στόχο την προώθηση της θεατρικής παιδείας. Η Νεοφύτα Κυπριανού στο κεφάλαιο 12 παρουσιάζει τον θεσμό των Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Σύγχρονου Θεάτρου και Αρχαίου Δράματος. Στο κεφάλαιο 13.2 ο Σπύρος Αντωνέλλος αναφέρεται στη θεατρική επιμόρφωση των εκπαιδευτικών τόσο στο πλαίσιο του προαναφερθέντος θεσμού όσο και ευρύτερα, ενώ στο κεφάλαιο 13.1 η Ελένη Αναστασίου γράφει για τα θεατρικά εργαστήρια και τις λοιπές δράσεις με τις οποίες ο ΘΟΚ συμβάλλει στην επιμόρφωση των επαγγελματιών του θεάτρου και του ευρύτερου κοινού. Μέρος, τρόπον τινά, της θεατρικής καλλιέργειας του ευρύτερου κοινού αποτελεί και η προώθηση του ερασιτεχνικού θεάτρου: τις προσπάθειες του ΘΟΚ προς αυτή την κατεύθυνση καταγράφει στο κεφάλαιο 14 η Μαρίνα Αθανασίου-Τάκη. Στο κεφάλαιο 15 η Άντρη Χ. Κωνσταντίνου τονίζει τον πρωταγωνιστικό ρόλο του ΘΟΚ και στη διάσωση και ανάδειξη της θεατρικής μας ιστορίας μέσω της ίδρυσης του Θεατρικού Μουσείου, που από το 2010 στεγάζεται στη Λεμεσό. Τα δύο τελευταία κεφάλαια του βιβλίου υπογράφονται από τη Μαρίνα Μαλένη. Το κεφάλαιο 16 σκιτσάρει το διεθνές πρόσωπο της θεατρικής ανάπτυξης, με ειδική αναφορά σε προγράμματα όπως το Young Europe και το Classroom Play και, βεβαίως, στη σταθερή συμμετοχή του ΘΟΚ στην Κουαντριενάλε της Πράγας, «το σημαντικότερο γεγονός παγκόσμια σε ό,τι αφορά τον σχεδιασμό παραστασιακού χώρου». Το κεφάλαιο 17, «Ο ΘΟΚ και η πανδημία του κορωνοϊού», είναι, κατά την ταπεινή μου άποψη, το συγκινητικότερο από όλα τα περιεχόμενα του βιβλίου, καθώς κανείς ποτέ δεν θα ξεχάσει την αμεσότητα, τη γενναιότητα και την ευρηματικότητα με την οποία ο ΘΟΚ τάχθηκε μπροστά στην επανεκκίνηση του θεάτρου μετά το τέλος της πρώτης καραντίνας του 2020, με την παραγωγή *Η μικρή μας πόλη* σε σκηνοθεσία Αλεξίας Παπαλαζάρου.

Δεν ήταν η πρώτη και δεν θα είναι, προβλέπω, η τελευταία φορά που ο ΘΟΚ έδειξε και θα δείξει έμπρακτα πόσο βαθιά συναισθάνεται και τιμά τον δημόσιο χαρακτήρα της αποστολής του. Το είχε ήδη κάνει με το Θεατρικό Καταφύγιο μετά την οικονομική κρίση του 2013, το είχε δείξει με διαφορετικούς τρόπους και παλαιότερα με σειρά άλλων ιστορικών πρωτοβουλιών. Εκ των πραγμάτων, στις πέντε δεκαετίες της ύπαρξής του ο ΘΟΚ λειτούργησε περισσότερο ως το θέατρο της ελληνοκυπριακής κοινότητας παρά σύνολης της Κύπρου. Παρά ταύτα, επέδειξε τόλμη και ηγεσία σε κρίσιμες στιγμές της ιστορίας του νησιού μας, συνθέτοντας αντίμολες τάσεις, πολιτικές, καλλιτεχνικές, ακόμη και εθνοτικές. Οι παρεμβάσεις του Οργανισμού μετά την Εισβολή, με τις περιοδείες των παραστάσεων του στην Ελλάδα και το εξωτερικό, που φώτισαν την ανθρώπινη πλευρά του κυπριακού δράματος, η ιστορική συνεργασία με το Τουρκοκυπριακό Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας (2016), που κατέλυσε, έστω προς στιγμήν, τα καλλιτεχνικά συρματοπλέγματα, η μεγαλειώδης επαναδικδίκηση του αρχαίου θεάτρου της Σαλαμίνας υπό την αιγίδα της Δικαιοτικής Τεχνικής Επιτροπής για τον Πολιτισμό (2015, 2016),

που γενναϊόκαρδα αγνόησε τις αντιδράσεις, μαρτυρούν έναν Οργανισμό που διαθέτει πλήρη συναίσθηση του ιστορικού του βάρους. Πέρα από τα όποια προβλήματα, τις κατά καιρούς αστοχίες ή τις προσωπικές πικρίες που δικαίως ή αδικώς εκφράζονται, η Κύπρος κάνει θέατρο πολύ μεγαλύτερο από το μέγεθός της — κι αυτό οφείλεται σε μεγάλο βαθμό στην ηγεσία του ΘΟΚ.

Θα ήθελα να ευχαριστήσω προσωπικά τους συγγραφείς του τόμου για την ποιότητα και την ταχύτητα της ανταπόκρισής τους στο κάλεσμα του ΘΟΚ. Πρωτίστως, όμως, οφείλω ευγνωμοσύνη στη Μαρία Ευσταθίου, τη Μαρίνα Μαλένη, την Κυριακή Αργυρού και τον Σάββα Κυριακίδη, που συνεργάστηκαν άψογα μαζί μου εξ αρχής για τον σχεδιασμό και την εκτέλεση αυτού του φιλόδοξου εγχειρήματος, που ευελπιστώ ότι τιμά όπως του αξίζει «το θέατρό μας».

A

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΘΟΚ

Άντρη Χ. Κωνσταντίνου

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ

Το παρόν κείμενο* παρουσιάζει ένα πανόραμα της συνολικής διαδρομής του Θεατρικού Οργανισμού Κύπρου, μια οιονεί εισαγωγή στον ανά χείρας τόμο προς τιμήν της πενηκονταετούς ιστορίας του, επιμέρους πτυχές της οποίας θα αναπτυχθούν διεξοδικότερα υπό την οπτική γωνία άλλων συγγραφέων.

Ευτύχημα είναι ότι από την πρώτη έκδοση που συγκέντρωσε στοιχεία και εκτιμήσεις για τον ΘΟΚ¹ έως σήμερα έχουν εκπονηθεί μεταπτυχιακές και διδακτορικές² διατριβές για τις εκφάνσεις της δράσης του Οργανισμού και έχουν δημοσιευτεί πολυάριθμα πλέον επιστημονικά άρθρα.³ Στην έρευνα σχετικά με τον ΘΟΚ συμβάλλουν τα πρακτικά των συμποσίων του Κυπριακού Κέντρου του Διεθνούς Ινστιτούτου Θεάτρου και άλλες επιστημονικές διοργανώσεις.

Μισός αιώνας γεμάτος πλούσια δράση, ποικίλες εξελίξεις και θεατρικές παραγωγές, που πλησιάζουν τις πεντακάσιες, δύσκολα συμπυκνώνεται σε μερικές σελίδες. Ως εκ τούτου, στο εισαγωγικό αυτό κεφάλαιο αφενός θα παρασχεθούν βασικά στοιχεία και γενικές εκτιμήσεις, αφετέρου θα παρατεθούν ορόσημα, θα αξιολογηθούν σημαντικές στιγμές και θα αναφερθούν ενδεικτι-

* Το κεφάλαιο ενσωματώνει υλικό από την παλαιότερη εργασία της υπογράφουσας «Τετρακόσιες παραγωγές: Μια αναδρομή στις παραστάσεις του Θεατρικού Οργανισμού Κύπρου», που δημοσιεύτηκε στο πρόγραμμα της παραγωγής του ΘΟΚ *Ηλέκτρα και Ορέστης: Η δίκη*, Ιούλιος 2012, και διαδικτυακά στη διεύθυνση <https://www.thoc.org.cy/FileStream.aspx?ClassID=WebContent&ID=52>.

1. Ν. Μαραγκού (επιμ.), *Θεατρικός Οργανισμός Κύπρου: Τα πρώτα δέκα χρόνια. 1971–1981*, Λευκωσία: ΘΟΚ 1982.
2. Α. Χ. Κωνσταντίνου, *Το θέατρο στην Κύπρο (1960–1974): Οι θίασοι, η κρατική πολιτική και τα πρώτα χρόνια του Θεατρικού Οργανισμού Κύπρου*, Αθήνα: Καρτανιώτης 2006· Μ. Αθανασίου, *Η σκηνοθεσία στην Κύπρο κατά την πρώτη εικοσαετία του 21ου αιώνα: Δραματικό, μεταδραματικό θέατρο και ζητήματα ταυτότητας*, Αδημοσίευτη διδακτορική διατριβή, Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα «Θεατρικές Σπουδές», Ανοικτό Πανεπιστήμιο Κύπρου, 2020. <https://kypseli.ouc.ac.cy/handle/11128/4727?show=full>.
3. Ενδεικτικά: Α. Χ. Κωνσταντίνου και Ι. Χατζηκωστή (επιμ.), *Το αρχαίο θέατρο και η Κύπρος: Πρακτικά συμποσίου*, Λευκωσία: Πολιτιστικό Ίδρυμα Τραπέζης Κύπρου 2013· Α. Χ. Κωνσταντίνου, Κ. Διαμαντάκου και Λ. Γαλάζης (επιμ.), *Το θέατρο στη νεότερη και στη σύγχρονη Κύπρο: Πρακτικά συνεδρίου*, Αθήνα: Ηρόδοτος και Θεατρικό Μουσείο Κύπρου 2020.

κά παραδείγματα. Λόγω του όγκου του υλικού και του εύρους της υπό εξέταση περιόδου, αυτό θα γίνει με διαφορετικά επίπεδα τεκμηρίωσης: άλλοτε γίνονται αναφορές σε επιστημονική βιβλιογραφία ή κριτικά σημειώματα, άλλοτε η υπογράφουσα αντλεί από προφορικές μαρτυρίες καλλιτεχνών και συστηματικών θεατών ή ακολουθεί το προσωπικό της κριτήριο, βασιζόμενη στις δύομισι περίπου δεκαετίες κατά τις οποίες εγκύπτει ως μελετήτρια στην ιστορία του ΘΟΚ και στις ακόμη περισσότερες που παρακολουθεί τις παραστάσεις του. Οι αναφορές στις θεατρικές παραγωγές θα γίνουν με άξονα τη σκηνοθεσία· τα πλήρη στοιχεία των παραγωγών εντοπίζονται σε ειδικό παράρτημα στο τέλος της έκδοσης.

Ο ΘΟΚ ΑΠΟΤΟΚΟ ΜΙΑΣ ΜΑΚΡΑΣ ΔΙΑΔΡΟΜΗΣ

Η ίδρυση του (ημι-)κρατικού θεάτρου της Κύπρου το 1971 ήταν απότοκο δύο παραγόντων. Ο πρώτος ήταν το αίτημα ανθρώπων της τέχνης και του πνεύματος, που εκφράστηκε πολύ πριν και εντάθηκε αμέσως μετά την Ανεξαρτησία, με δημοσιεύματα στον Τύπο, διαβήματα κ.λπ. Ο δεύτερος παράγοντας ήταν η εξέλιξη της θεατρικής ζωής στο νησί τις δεκαετίες που προηγήθηκαν, κατά τις οποίες πολλοί/ές καλλιτέχνες/ιδες του θεάτρου, οι περισσότερες/οι αυτοδίδακτες/οι ηθοποιοί, υπό αντίξοες συνθήκες, συνέβαλαν προς αυτή την κατεύθυνση.⁴ Ένα άλμα πραγματοποιήθηκε κατά τη δεκαετία του 1960, καθώς η εγκαθίδρυση της Κυπριακής Δημοκρατίας πυροδότησε νέα δυναμική (και) στον χώρο του θεάτρου. Το επαγγελματικό θέατρο του νησιού άρχισε σταδιακά να ωριμάζει, όπως και το αίτημα για την ίδρυση κρατικού θεάτρου.

Αξίζει, πιστεύουμε, να γίνει μνεία στους θιάσους που συνέβαλαν στην αποφασιστική εξέλιξη του θεάτρου στην Κύπρο κατά τα πρώτα χρόνια της Ανεξαρτησίας. Το Θέατρο Τέχνης αποτέλεσε φιλόδοξη προσπάθεια για ανανέωση του θεάτρου, αποτελούμενο από νεότερους ηθοποιούς υπό την καθοδήγηση του σκηνοθέτη Θάνου Σακκέτα. Ο Οργανισμός Θεατρικής Ανάπτυξης Κύπρου (ΟΘΑΚ) συσπείρωσε, στα πρώτα του βήματα, το μεγαλύτερο μέρος των καλλιτεχνών του θεάτρου. Οι ιδρυτές του είχαν υψηλούς, μακροπρόθεσμους στόχους και το επίπεδο των πρώτων παραστάσεων του έθρεψε πολλές προσδοκίες, που η διαδρομή του δεν επαλήθευσε. Οφείλουμε να διευκρινίσουμε, ανασκευάζοντας σχετικές παρερμηνείες, ότι ο ΟΘΑΚ δεν ήταν ημικρατικό θέατρο, παρά μόνο επιχορηγήθηκε από το κράτος κατά την πρώτη του φάση.⁵

Πολύπλευρη δραστηριότητα ανέπτυξε ο Βλαδίμηρος Καυκαρίδης με το Νέο Θέατρο και τον Οργανισμό Μουσικού Θεάτρου, ενώ η βασική προσφορά του Θιάσου Νίκου Σιαφκάλη ήταν οι σύγχρονες προτάσεις ως προς το ρεπερτόριο. Ο Εργατικός Θεατρικός Όμιλος της Συνομοσπονδίας Εργατών Κύπρου (ΕΘΟΣ) παρουσίασε κυρίως κυπριακές ηθογραφίες και επιθεωρήσεις, πεδίο στο οποίο επιδόθηκαν πολλοί θίασοι, με σημαντικότερο τον Θίασο Παπαδημήτρη. Αναφέρουμε επίσης τη συμβολή της πρώτης γυναίκας σκηνοθέτριας, της Μόνικας Βασιλείου, τόσο με τις παραγωγές που σκηνοθέτησε όσο και με το δικό της Νέο

Θέατρο στη Λεμεσό. Στη γενιά των θιάσων της πρώτης περιόδου της Ανεξαρτησίας εντάσσεται και η Πειραματική Σκηνή, που άφησε τη σφραγίδα της μέσα από παραστάσεις πρωτοποριακών έργων σε μικρούς χώρους, λειτουργώντας το διάστημα 1972–1974, παράλληλα με τον νεοϊδρυθέντα ΘΟΚ, ως εναλλακτική πρόταση.

Από μέρους της πολιτείας, αξιοσημείωτες ενέργειες αποτέλεσαν η οικοδόμηση του Δημοτικού Θεάτρου Λευκωσίας, το οποίο εγκαινιάστηκε το 1967, και δύο αποφασιστικές κινήσεις που έλαβαν χώρα το 1969. Η πρώτη ήταν η ανάθεση στον σκηνοθέτη Τάκη Μουζενίδη, με την ιδιότητα του εμπειρογνώμονα της UNESCO, της εκπόνησης μελέτης για τη δυνατότητα ίδρυσης κρατικού θεάτρου στην Κύπρο. Πολλές από τις προτάσεις της Έκθεσης Μουζενίδη θα υιοθετηθούν στη συνέχεια κατά την ίδρυση του ΘΟΚ. Η δεύτερη κίνηση ήταν η δημιουργία θιάσου από έναν κρατικό φορέα, το Ραδιοφωνικό Ίδρυμα Κύπρου, βασιικός σκηνοθέτης του οποίου ήταν ο Εύης Γαβριηλίδης.⁶ Στα δύο χρόνια της λειτουργίας του (έως την άνοιξη του 1971) το Θέατρο του ΡΙΚ, όπως έμεινε στην ιστορία, με το απαιτητικό και πολυσυλλεκτικό ρεπερτόριό του και το υψηλό επίπεδο των παραγωγών του, έδωσε στην πολιτεία το πειστήριο που χρειαζόταν ώστε να διαθέσει το κονδύλι για τη δημιουργία του επίσημου θεάτρου της Κύπρου. Οφείλουμε εδώ να επισημάνουμε ότι οι ενέργειες του Υπουργείου Παιδείας (που συστάθηκε το 1965), όπως και των φορέων που ασκούσαν πολιτιστική πολιτική πριν από αυτό, αφορούν αποκλειστικά τη θεατρική ανάπτυξη στην ελληνοκυπριακή κοινότητα.

Η ΕΔΡΑΙΩΣΗ ΚΑΙ Η ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΗΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑΣ (1971–1974)

Με την ψήφιση του νόμου 71 του 1970, ο Θεατρικός Οργανισμός Κύπρου καθίσταται νομικό πρόσωπο. Έναν χρόνο αργότερα εγκαινιάζει τη δραστηριότητά του με δύο έργα, επιλεγμένα ώστε να παραπέμπουν παράλληλα στην κλασική αρχαιότητα και στη νεοελληνική πνευματική παραγωγή. Το πρώτο έργο είναι ο *Αγαμέμνων* (1) του Αισχύλου και ανεβαίνει σε σκηνοθεσία του πρώτου διευθυντή του Οργανισμού, Νίκου Χατζίσκου,⁷ στις 18 Νοεμβρίου 1971 στο Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, που ορίζεται ως έδρα της κρατικής σκηνης. Παρατηρούμε ότι ο ΘΟΚ ξεκινά τις παραστάσεις του στα χρόνια της δικτατορίας στην Ελλάδα, με ιδεολογικό σημείο αναφοράς το «εθνικό κέντρο», με δανεισμένα κοστουμιά, αντιγραμμένα σκηνικά, πρωταγωνιστές από την Ελλάδα (Γρηγόρης Βαφιάς στον επώνυμο ρόλο και Τιτίκα Νικηφοράκη ως Κλυταιμνήστρα) και σκηνοθεσία που μιμείται τα πρότυπα του Εθνικού Θεάτρου της Ελλάδας.⁸

Τη δεύτερη παραγωγή, τον *Ποπολάρo* του Γρηγόριου Ξενόπουλου, σκηνοθετεί ο Βλαδίμηρος Καυκαρίδης.⁹ Κάνει πρεμιέρα δύο μέρες μετά τον *Αγαμέμνονα*, στο θέατρο Ριάλτο της Λεμεσού, δίνοντας έτσι το στίγμα του ΘΟΚ ως παγκύπριου θεάτρου, που προτίθεται να προσφέρει τις παραστάσεις του σε όλο το νησί.

4. Για το θέατρο στην Κύπρο πριν από την Ανεξαρτησία βλ. Γ. Κατσούρης, *Το θέατρο στην Κύπρο, τόμος Α': 1860–1939, τόμος Β': 1940–1959*, Λευκωσία: χ.ε. 2005.

5. Βλ. Κωνσταντίνου [2006], *ό.π.*, σσ. 154, 277–281.

6. ΣτΕ: Λεπτομέρειες για την προσφορά του Εύη Γαβριηλίδη και άλλων εμβληματικών μορφών στην ιστορία του ΘΟΚ παρατίθενται στο κεφάλαιο 3. Για τον Γαβριηλίδη βλ. κεφάλαιο 3.6.

7. ΣτΕ: Για τον Χατζίσκο βλ. κεφάλαιο 3.43.

8. ΣτΕ: Για τον *Αγαμέμνονα* του Χατζίσκου βλ. περισσότερα στο κεφάλαιο 2.1.

9. ΣτΕ: Βλ. κεφάλαιο 3.13.

1

2

3

Ο πρώτος διευθυντής του Οργανισμού έρχεται στην Κύπρο ύστερα από πρόταση του ελληνικού κράτους, με την αίγλη του επιτυχημένου ηθοποιού και θιασάρχη. Η παρουσία του γίνεται με θαυμασμό δεκτή από μερίδα του Τύπου, αλλά συναντά επιφυλάξεις από έγκυρους παρατηρητές της θεατρικής ζωής. Ο Χατζίσκος παρέμεινε σε αυτή τη θέση μόνο για έναν χρόνο, εξαιτίας διαφωνιών με το Διοικητικό Συμβούλιο, πρώτος πρόεδρος του οποίου ήταν ο φιλόλογος Φρίξος Βράχας. Έτσι, στο τέλος της πρώτης θεατρικής σεζόν ήδη το Δ.Σ. αναζητά, αντί για διευθυντή, έναν μόνιμο «διδάσκαλο-σκηνοθέτη» από την Ελλάδα, που θα μπορούσε να προσφέρει μακροπρόθεσμες υπηρεσίες στην Κύπρο, και καταλήγει στον Σωκράτη Καραντινό,¹⁰ ο οποίος αναλαμβάνει καθήκοντα καλλιτεχνικού συμβούλου και σκηνοθέτη-διδασκάλου τον Δεκέμβριο του 1972.

Ο Καραντινός σκηνοθέτησε έργα από το κλασικό ρεπερτόριο, προσέγγιζε δε τα έργα με ευλαβική προσήλωση στο κείμενο. Πριν ακόμη αναλάβει τη διεύθυνση του Οργανισμού, του είχε ανατεθεί, τον Οκτώβριο του 1972, η *Τρισεύγενη* του Κωστή Παλαμά, με την Πατρίτσια Πεττεμερίδου¹¹ (τότε Τύμβιου) στον επώνυμο ρόλο. Η παραγωγή περιόδευσε, στην πρώτη εμφάνιση του ΘΟΚ εκτός Κύπρου, τον Ιούνιο του 1973 στην Αλεξάνδρεια και στο Κάιρο, όπου έγινε δεκτή με ενθουσιασμό. Σκηνοθέτησε επίσης, μεταξύ άλλων, με τη μετάκληση της Αντιγόνης Βαλάκου, τη *Θαυμαστή μπαλωματού* του Φεδερικό Γκαρθία Λόρκα και *Το σπίτι της κούκλας* του Ερρίκου Ίψεν.

Η προσφορά του Καραντινού στο κυπριακό θέατρο έγκειται εν πολλοίς στο γεγονός ότι έδειξε εμπιστοσύνη στους Κύπριους σκηνοθέτες. Οι μεγαλύτερες επιτυχίες του ΘΟΚ κατά την πρώτη τριετία, ως προς την ανταπόκριση του κοινού, ήταν οι παραγωγές της *Αυλής των θαυμάτων* (2) του Ιάκωβου Καμπανέλλη σε σκηνοθεσία Βλαδίμηρου Καυκαρίδη και του *Δον Καμίλλο* του Σωτήρη Πατατζή σε σκηνοθεσία Νίκου Σιαφκάλη¹² — μιας ιδιαίτερα επιτυχημένης εισπρακτικά παράστασης, με πρωταγωνιστές τους Στέλιο Καυκαρίδη¹³ και Ανδρέα Μούστρα.¹⁴ Από τις παραγωγές της τριετίας αναφέρουμε επίσης τους *Παλαιστές* (3) του Στρατή Καρρά με σκηνοθέτη τον Βλαδίμηρο Καυκαρίδη και τη *Θεανώ* του Μιχάλη Πιτσιλίδη με σκηνοθέτη τον Νίκο Σιαφκάλη — το πρώτο έργο Κύπριου συγγραφέα που ανεβάζει ο ΘΟΚ.

Από την αποχώρηση του Νίκου Χατζίσκου το 1972 έως τον διορισμό του Εύη Γαβριηλίδη το 1975, διευθύνων σύμβουλος του Οργανισμού είναι ο αρχιτέκτονας Ιάκωβος Φιλίππου, μέλος του Συμβουλίου.

ΚΡΙΣΙΜΗ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΚΑΙ Η ΔΙΕΥΡΥΝΣΗ ΤΗΣ ΕΜΒΕΛΕΙΑΣ ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΙΔΙΚΗ ΚΑΙ ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ ΣΚΗΝΗ (1974–1980)

Το πραξικόπημα και η εισβολή του 1974 ανατρέπουν τα πάντα. Ο Σωκράτης Καραντινός δεν συνεχίζει τη συνεργασία του με τον ΘΟΚ. Ο θίασος όμως ανασυγκροτείται και πραγματοποιεί το ίδιο φθινόπωρο μαραθώνια περιοδεία στην Ελλάδα, τα έσοδα της

10. ΣτΕ: Βλ. κεφάλαιο 3.11.

11. ΣτΕ: Βλ. κεφάλαιο 3.32.

12. ΣτΕ: Βλ. κεφάλαιο 3.36.

13. ΣτΕ: Βλ. κεφάλαιο 3.14.

14. ΣτΕ: Βλ. κεφάλαιο 3.25.

οποίας διατίθενται για πρόσφυγες και παθόντες. Παρουσιάζονται σε πολλές ελληνικές πόλεις έργα δύο Κύπριων συγγραφέων: οι παραγωγές της περιόδου 1973–1974 *Όμηροι* του Λουκή Ακρίτα και *Το νερόν του Δρόπη* (4) του Μιχάλη Πασιαρδή, αποσπώντας ευνοϊκά σχόλια.

Τους επόμενους μήνες επαναλαμβάνονται στην Κύπρο παραγωγές των τριών προηγούμενων περιόδων που είχαν ευρεία απήχηση, ενώ παραστάσεις δίνονται και σε καταυλισμούς προσφύγων με ελεύθερη είσοδο. Η πρώτη νέα παραγωγή ανεβαίνει στις 15 Φεβρουαρίου 1975 και είναι η αντικομφορμιστική *Αντιγόνη* του Ζαν Ανουίγ σε σκηνοθεσία Νίκου Σιαφκάλη. Τον Οκτώβριο ανεβαίνει *Ο καυκασιανός κύκλος με την κιμωλία* του Μπέρτολτ Μπρεχτ, που θα αποτελέσει σημαντική στιγμή στην ιστορία του ΘΟΚ τόσο λόγω της επιτυχίας της όσο και επειδή εγκαινιάζει τη μακρά και γόνιμη συνεργασία του Οργανισμού με τον σκηνοθέτη Heinz-Uwe Haus.¹⁵ Η επίσκεψη του Haus είχε πραγματοποιηθεί στο πλαίσιο κρατικής πολιτιστικής συνεργασίας με την τότε Λαϊκή Δημοκρατία της Γερμανίας.¹⁶

Τον Δεκέμβριο του 1975 τη διεύθυνση του ΘΟΚ αναλαμβάνει ο Εύης Γαβριηλίδης, ο οποίος θα διατηρήσει τη θέση για δεκατρία χρόνια, μέχρι το τέλος του 1988. Ο Γαβριηλίδης σκηνοθέτησε ή συν-σκηνοθέτησε συνολικά τριάντα οκτώ παραγωγές στον ΘΟΚ, συμπεριλαμβανομένης της Παιδικής Σκηνής, δείχνοντας προτίμηση στην κλασική κωμωδία και σε έργα από το σύγχρονο ρεπερτόριο. Το δυναμικό του ΘΟΚ την εν λόγω περίοδο συγκεντρώνει πολλούς/ές σημαντικούς/ές καλλιτέχνες/ιδες, περιλαμβάνει δε ηθοποιούς πολλών διαφορετικών σχολών: αυτοδίδακτες/ους ηθοποιούς της παλαιότερης γενιάς, απόφοιτους/ες των δραματικών σχολών του Θεάτρου Τέχνης του Κάρολου Κουν, του Εθνικού Θεάτρου της Ελλάδας και πανεπιστημίων της Βρετανίας και της τότε Σοβιετικής Ένωσης. Από το 1975 έως το 1980 είναι ευδιάκριτη η στροφή του ρεπερτορίου σε έργα πολιτικής υφής ή που προσφέρονται για πολιτική ανάγνωση. Αναφέρουμε ενδεικτικά, πέρα από τα έργα του Μπρεχτ, τον *Δράκο* του Ευγένιου Σβαρτς και το *Κόκκινα τριαντάφυλλα για μένα* του Σων Ο'Κείζυ.

Το 1976 ο Οργανισμός κάνει δύο σημαντικά βήματα ως προς τη διεύρυνση της δράσης του με τη σύσταση της Παιδικής και της Δεύτερης Σκηνής.¹⁷ Στις 11 Απριλίου δίνει την πρώτη της παράσταση η Παιδική Σκηνή, με τη διασκευή του κλασικού παραμυθιού *Ο παπουτσωμένος γάτος* (5) από τον Μπράιαν Γουέυ (εκ των θεμελιωτών του Θεάτρου/Δράματος στην Εκπαίδευση) σε σκηνοθεσία Μόνικας Βασιλείου. Ο ΘΟΚ αποδεικνύεται ενήμερος για τις πρόσφατες εξελίξεις στο θέατρο για παιδιά και επιτυγχάνει εξαρχής υψηλό επίπεδο στις παραστάσεις που προσφέρει στους μικρούς θεατές του. Από τα πρώτα χρόνια της λειτουργίας της Παιδικής Σκηνής αναφέρουμε τα *Δύο μαγεμένα δεντράκια* του Ευγένιου Σβαρτς — ο Τάσος Λιγνάδης θα χαρακτηρίσει την

4

5

15. Α.Χ. Κωνσταντίνου, «Ένας Γερμανός στη Λευκωσία. Η πρόσληψη του Μπέρτολτ Μπρεχτ στην Κύπρο μέσα από τις σκηνοθεσίες του Heinz-Uwe Haus», στο *Παράδοση και εκσυγχρονισμός στο Νεοελληνικό Θέατρο. Από τις απαρχές ως τη μεταπολεμική εποχή. Πρακτικά του Γ' Πανελληνίου Θεατρολογικού Συνεδρίου*, επιμ. Α. Γλυτζουρή και Κ. Γεωργιάδη, Ηράκλειο: Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης 2010, σσ. 351–362.

16. ΣτΕ: Για τον *Καυκασιανό κύκλο με την κιμωλία* βλ. περισσότερα στο κεφάλαιο 2.3. Για την εν γένει προσφορά του Haus στον Οργανισμό βλ. κεφάλαιο 3.46.

17. ΣτΕ: Για την ίδρυση της Παιδικής Σκηνής βλ. κεφάλαιο 2.14. Συνολική επισκόπηση της δράσης του ΘΟΚ στο πεδίο του παιδικού και εφηβικού θεάτρου προσφέρει το κεφάλαιο 8.

παράσταση «υποδειγματική» και την επιλογή του κειμένου «άριστη»¹⁸ — και *Το βαρελάκι με το μέλι* του Λεβ Ουστίνωφ, αμφότερες σε σκηνοθεσία Βλαδίμηρου Καυκαρίδη. Στις παραγωγές των πρώτων ετών παίζουν οι ίδιοι/ες ηθοποιοί που πρωταγωνιστούν στις παραστάσεις της Κύριας Σκηνης. Πολλές από αυτές παρουσιάστηκαν επανειλημμένα από την τηλεόραση του ΡΙΚ και αποτέλεσαν, μέσα από τις μαγνητοσκοπήσεις τους, σημεία αναφοράς και για την επόμενη γενιά θεατών.

6

7

8

Η ανάγκη για μία ακόμη σκηνή, πιο ευέλικτη ως προς τα μεγέθη, που να παρουσιάζει έργα από το σύγχρονο δραματολόγιο οδηγεί στη δημιουργία της Δεύτερης Σκηνης, με εναρκτήριο έργο τον *Επιστάτη* (6) του Χάρολντ Πίντερ το 1976. Σκηνοθέτης είναι ο Ανδρέας Μαραγκός¹⁹ και τους ρόλους μοιράζονται τρεις από τους σημαντικότερους ηθοποιούς της πρώτης αυτής γενιάς του ΘΟΚ, οι Ευτύχιος Πουλλαΐδης,²⁰ Σπύρος Σταυρινίδης²¹ και Αντώνης Κατσαρής.²² Η δεύτερη παραγωγή είναι *Ο κυριακάτικος περίπατος* του Ζωρζ Μισέλ το 1976, ένα ακόμη έργο στο κλίμα του θεάτρου του παραλόγου και η πρώτη σκηνοθεσία που υπογράφει ο Νίκος Χαραλάμπους²³ στον ΘΟΚ (είχε προηγουμένως συνυπογράψει τη σκηνοθεσία του *Λεωφορείον ο Πόθος* με τον Ν. Χατζίσκο).

Ο Haus επανέρχεται και σκηνοθετεί το έργο του Ουίλλιαμ Σαίξπηρ *Με το ίδιο μέτρο*, που ανεβαίνει τον Μάρτιο του 1976. Πρόκειται για την πρώτη παράσταση έργου του Σαίξπηρ από τον ΘΟΚ, με την οποία ο Οργανισμός πραγματοποιεί επίσης την πρώτη του έξοδο στην Ευρώπη: τον Απρίλιο του 1976 συμμετέχει στο Φεστιβάλ Σαίξπηρ στη Βαϊμάρη. Η παράσταση σημειώνει επιτυχία και αποσπά ευνοϊκά σχόλια από τον γερμανικό Τύπο.²⁴ Το 1976 κλείνει με τον *Καλό στρατιώτη Σβέικ* (7) του Γιάροσλαβ Χάσεκ στη διασκευή του Σωτήρη Πατατζή, σε σκηνοθεσία Βλαδίμηρου Καυκαρίδη, μία από τις πιο επιτυχείς εισπρακτικά παραστάσεις μέχρι τότε. Το 1977 ο Haus επιστρέφει και μαζί με τους Νίκο Κουρούση (σκηνικά),²⁵ Glyn Hughes (κοστούμια) και Γιώργο Κοτσώνη (μουσική) δημιουργεί μία από τις σημαντικότερες παραστάσεις στην ιστορία του ΘΟΚ, με το έργο του Μπρεχτ *Η Μάνα Κουράγιο και τα παιδιά της* (8).²⁶ Η Δέσποινα Μπεπεδέλη²⁷ στον πρωταγωνιστικό ρόλο πραγματοποιεί μία από τις κορυφαίες της ερμηνείες. Η παραγωγή έχει επιτυχία στην Κύπρο αλλά και στην Αθήνα, όπου αποσπά διθυραμβικές κριτικές²⁸ και οι πέντε παραστάσεις που δίνει στο Εθνικό Θέατρο τον Μάιο του 1978 τυγχάνουν ένθερμης υποδοχής.

Το κύρος του κυπριακού κρατικού θεάτρου στον ελλαδικό χώρο ενισχύεται με την περιοδεία του *Ατταλου του Τρίτου* του Κώστα Βάρναλη, σε σκηνοθεσία Νίκου Χαραλάμπους και με πρωταγωνιστή τον Αντώνη Κατσαρή, τον Αύγουστο του 1978. Πρόκειται για την πρώτη εμφάνιση του ΘΟΚ στο θέατρο του Λυκαβηττού

18. Τ. Λιγνάδης, «Κυπριακό Θέατρο: Μια ελπίδα», περ. *Επίκαιρα*, 16 Δεκεμβρίου 1976 (αναδ. στο Μαραγκού, *ό.π.*, σσ. 50-51).

19. ΣτΕ: Βλ. κεφάλαιο 3.20.

20. ΣτΕ: Βλ. κεφάλαιο 3.33.

21. ΣτΕ: Βλ. κεφάλαιο 3.40.

22. ΣτΕ: Βλ. κεφάλαιο 3.12.

23. ΣτΕ: Βλ. κεφάλαιο 3.42.

24. Μαραγκού, *ό.π.*, σσ. 40, 42.

25. ΣτΕ: Βλ. κεφάλαιο 3.16.

26. ΣτΕ: Για την παράσταση βλ. περισσότερα στο κεφάλαιο 2.2.

27. ΣτΕ: Βλ. κεφάλαιο 3.26.

28. Βλ. Μπ. Κλάρας, εφ. *Βραδυνή*, 22 Μαΐου 1978· Σ. Δρομάζος, εφ. *Η Καθημερινή*, 17 Μαΐου 1978· Ε. Βαροπούλου, εφ. *Πρωινή Ελευθεροτυπία*, 17 Μαΐου 1978· και Κ. Γεωργουσόπουλος, εφ. *Το Βήμα*, 17 Μαΐου 1978.

στην Αθήνα. Ο Χαραλάμπους κερδίζει με ταχύ ρυθμό την εμπιστοσύνη της διεύθυνσης και η παρουσία του στις σκηνές του Οργανισμού θα είναι τακτική τα επόμενα χρόνια.

Παράλληλα, η Δεύτερη Σκηνή παρουσιάζει μια παραγωγή τον χρόνο περίπου, ενώ αυξάνονται οι θεατές που φτάνουν μέχρι το Θεατράκι του ΡΙΚ, όπως για παράδειγμα συμβαίνει με το *Νησί* του Νοτιοαφρικανού Άθολ Φούγκαρτ το 1977, σε σκηνοθεσία Φώτου Φωτιάδη. Η παραγωγή, με τους Σπύρο Σταυρινίδη και Ευτύχιο Πουλλαΐδη, παρουσιάζεται τον Απρίλιο του 1978 στο Δημοτικό Θέατρο Μονάχου. Ο θεσμός της Δεύτερης Σκηής, με τις εναλλακτικές προτάσεις του ΘΟΚ, θα λειτουργήσει σποραδικά για δεκαπέντε χρόνια (1976–1991).

Από το 1976 η φιλοσοφία του Οργανισμού διαφοροποιείται. Σε δηλώσεις του προέδρου του Δ.Σ. το διάστημα 1976–1981, Ανδρέα Χριστοφίδη (άλλοτε διευθυντή του ΡΙΚ και αργότερα Υπουργού Παιδείας),²⁹ δεν υπάρχει πια η λέξη *παιδεία*, που αποτέλεσε βασικό άξονα της προηγούμενης διοίκησης, αλλά γίνεται λόγος για «καλής ποιότητας ψυχαγωγία» και για «έγκυρο για τα χρόνια μας προβληματισμό».³⁰

Το 1979 γίνονται οι πρώτες ενέργειες εκ μέρους του ΘΟΚ αναφορικά με την επιχορήγηση και άλλες μορφές στήριξης των θιάσων του λεγόμενου ελεύθερου θεάτρου. Η εξέλιξη είναι συνυφασμένη με το εύρος της αποστολής του ΘΟΚ όπως ορίζεται από τον ιδρυτικό του νόμο: ως μοχλού ανάπτυξης του κυπριακού θεάτρου εν γένει. Η αναδιάρθρωση του ΘΟΚ ώστε να συμπεριληφθεί ο αναπτυξιακός τομέας ολοκληρώνεται και τυπικά το 1986. Στο πλαίσιο αυτής της διεύρυνσης ο Οργανισμός σταδιακά καταπιάνεται επίσης με το σχολικό και το ερασιτεχνικό θέατρο, τη στήριξη του κυπριακού έργου και με πολλές άλλες δράσεις και διεθνείς συνεργασίες. Το κεφάλαιο αυτό δεν θα επεκταθεί στην αναπτυξιακή διάσταση της αποστολής του ΘΟΚ, η οποία θα παρουσιαστεί εκτενώς στο τρίτο μέρος αυτού του τόμου.

Η ΓΟΝΙΜΗ ΔΕΚΑΕΤΙΑ ΤΟΥ 1980 ΚΑΙ Η ΕΚΤΟΣ ΚΥΠΡΟΥ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ

Παράσταση-σταθμός για την ιστορία του ΘΟΚ είναι οι *Ικέτιδες* (9) του Ευριπίδη, που ανέβηκαν το 1978 σε σκηνοθεσία Νίκου Χαραλάμπους, σε μετάφραση του Κωστή Κολώτα³¹ —στην πρώτη συνεργασία του ΘΟΚ με τον σημαντικό μεταφραστή— και με την Τζένη Γαϊτανοπούλου³² στον ρόλο της Αίθρας.³³ Την επόμενη χρονιά η παραγωγή περιοδεύει στην Ελλάδα (Θέατρο Λυκαβηττού κ.α.), όπου αφήνει εξαιρετικές εντυπώσεις και συγκινεί το κοινό.³⁴ Αρχής γενομένης από τις *Ικέτιδες*, ο ΘΟΚ θα

9

10

29. ΣτΕ: Βλ. κεφάλαιο 3.45.

30. Κ. Κολώτας, «Σε αναζήτηση μιας πορείας», στο *Θεατρικός Οργανισμός Κύπρου: Τα πρώτα δέκα χρόνια. 1971–1981*, επιμ. Ν. Μαραγκού, Λευκωσία: ΘΟΚ 1982, σσ. 30–31.

31. ΣτΕ: Το πορτρέτο του Κωστή Κολώτα σκιαγραφείται στο κεφάλαιο 3.15.

32. ΣτΕ: Για την Τζένη Γαϊτανοπούλου βλ. κεφάλαιο 3.7.

33. ΣτΕ: Για την παράσταση βλ. περισσότερα στα κεφάλαια 2.2 και 4.

34. Βλ. ενδεικτικά Τ. Λιγνάδης, περ. *Επίκαιρα*, 7 Σεπτεμβρίου 1979· Κ. Γεωργουσόπουλος, εφ. *Το Βήμα*, 19 Σεπτεμβρίου 1979· και Α. Μαργαρίτης, εφ. *Τα Νέα*, 24 Αυγούστου 1979. Βλ. επίσης «Θρίαμβος στην Αθήνα, επικρίσεις στην Κύπρο» (συνέντευξη του Ανδρέα Χριστοφίδη, προέδρου του Δ.Σ. του ΘΟΚ), εφ. *Ο Φιλελεύθερος*, 20 Σεπτεμβρίου 1979.

κερδίσει το 1980 την ανελλιπή (έως το 2005) συμμετοχή του στο Φεστιβάλ Αρχαίου Δράματος της Επιδαύρου.³⁵

Ο Οργανισμός έχει έναν εντυπωσιακό αριθμό συμμετοχών μέχρι σήμερα στη σημαντικότερη διοργάνωση για το αρχαίο δράμα: είκοσι εννέα δικές του παραγωγές και δύο συμπαραγωγές. Οι Νίκος Χαραλάμπους και Εύης Γαβριηλίδης έχουν καταθέσει τη δική τους διακριτή πρόταση όσον αφορά την ερμηνεία του αρχαίου δράματος. Έχουν επίσης παρουσιαστεί στην Επίδαυρο σκηνοθεσίες των Μιχάλη Κακογιάννη, Χρίστου Σιοπαχά και Βαρνάβα Κυριαζή,³⁶ ενώ πολλές είναι οι συνεργασίες με Ελλαδίτες σκηνοθέτες.

11

12

Στο μεταξύ, το καλοκαίρι του 1980 ανέβηκε στον Λυκαβηττό ο *Οθέλλος* του Σαίξπηρ σε σκηνοθεσία του Γαβριηλίδη. Η πρεμιέρα του έργου στην Κύπρο είχε συμβολικά δοθεί ανήμερα της πέμπτης επετείου του πραξικοπήματος, στις 15 Ιουλίου 1979, στο Δημοτικό Σχολείο Δερύνειας, «ένα σημείο απ' όπου φαίνεται η κατεχόμενη Αμμόχωστος»,³⁷ όπου διαδραματίζεται το έργο. Στην παράσταση ξεχώρισε η ερμηνεία του Νίκου Χαραλάμπους στον ρόλο του Ιάγλου. Επίσης, ο *Βυσσινόκηπος* (10) του Άντον Τσέχωφ, με την Τζένη Γαϊτανοπούλου στον ρόλο της Λιούμποβ, ανεβαίνει το φθινόπωρο του 1980 στο Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας και τον επόμενο Μάρτιο παρουσιάζεται στην Αθήνα. Σύμφωνα με τον Θόδωρο Κρητικό, η παράσταση «άνετα μπορεί να θεωρηθεί η καλύτερη δουλειά που έφερε μέχρι σήμερα στην Αθήνα το κυπριακό συγκρότημα».³⁸

Το φθινόπωρο του 1981 ανεβαίνει η *Λυσιστράτη* (11) του Αριστοφάνη στην κυπριακή ελληνική, σε μετάφραση-διασκευή του ποιητή Κώστα Μόντη. Η αισθητική και ιδεολογική καινοτομία αυτής της μετάφρασης δεν θα έχει συνέχεια στο κρατικό θέατρο, ενώ αναβίωση της ιδέας θα δούμε πρόσφατα στην Κύπρο από ομάδες εκτός ΘΟΚ. Την παράσταση σκηνοθετεί ο Βλαδίμηρος Καυκαρίδης, με τη Λένια Σορόκου³⁹ στον επώνυμο ρόλο. Η παραγωγή περιοδεύει στη Βρετανία.

Το καλοκαίρι του 1983 μεγάλα διεθνή ονόματα συμμετέχουν σε παραγωγή του Οργανισμού: ο Μιχάλης Κακογιάννης σκηνοθετεί την Ειρήνη Παπά στην *Ηλέκτρα* του Σοφοκλή, σε μια κλασική, ως προς τη σκηνοθετική γραμμή, παράσταση.

Η Παιδική Σκηνή συνεχίζει να προσελκύει μεγάλο κοινό. Από τις παραγωγές της περιόδου αναφέρουμε τον *Οδυσσεβάχ* (12) της Ξένιας Καλογεροπούλου το 1984 σε σκηνοθεσία Τάσου Αναστασίου. Τον ίδιο χρόνο γίνεται μια απόπειρα για αποκέντρωση με την παράσταση *Κουτί, κουτί, κουτάκι* του Πωλ Μαρ σε σκηνοθεσία Φαίδρου Στασίνου,⁴⁰ με τρεις ηθοποιούς να παίζουν σε χωριά.

35. Α. Χ. Κωνσταντίνου, «Η συμβολή του κυπριακού θεάτρου στο Φεστιβάλ Επιδαύρου. Οι προτάσεις του Ν. Χαραλάμπους και του Ε. Γαβριηλίδη», στο *Το θέατρο στην Ελλάδα τον 20ό αιώνα: Από το θέατρο ιδεών στο μεταμοντέρνο. Πρακτικά Α' Θεατρολογικού Συνεδρίου ΠΕΣΥΘ, Αθήνα, 16-18 Δεκεμβρίου 2005*, Αθήνα: Ergo/Πανελλήνιος Επιστημονικός Σύλλογος Θεατρολόγων 2011, σσ. 241-251· Ι. Χατζηκωστή, «Σχετικά με τον ΘΟΚ "άναμνήσαντα οίκια κακά": το 1974 μέσα από τις παραστάσεις αρχαίου δράματος», στο *Το αρχαίο θέατρο και η Κύπρος. Πρακτικά Συμποσίου*, επιμ. Α. Χ. Κωνσταντίνου και Ι. Χατζηκωστή, Λευκωσία: Πολιτιστικό Ίδρυμα Τραπεζίης Κύπρου 2013, σσ. 167-190.

36. ΣτΕ: Για τον Χρίστο Σιοπαχά βλ. κεφάλαιο 3.37 και για τον Βαρνάβα Κυριαζή κεφάλαιο 3.17.

37. Μαργακού, *ό.π.*, σ. 150.

38. Περ. *Ταχυδρόμος*, 2 Απριλίου 1981.

39. ΣτΕ: Για τη Λένια Σορόκου βλ. κεφάλαιο 3.38.

40. ΣτΕ: Για τον Φαίδρο Στασίνο βλ. κεφάλαιο 3.39.

Από τις παραγωγές της δεκαετίας του 1980 αναφέρουμε επίσης *Το θαμμένο παιδί* του Σαμ Σέπαρντ το 1985, μια καλή παράσταση ενός καθόλου αβανταδόρικού έργου, σε σκηνοθεσία του Αμερικανού Sanford Robbins. Πέρα από πολλούς Ελλαδίτες σκηνοθέτες και τον Haus, κατά τις δεκαετίες του 1970 και 1980 έχουν σκηνοθετήσει επίσης στον ΘΟΚ οι Γερμανοί Wolfgang von Stas, Alexander Stillmark και Volker Geissler και η Βουλγάρα Yuliya Ognyanova.

Η παράσταση του έργου του Μιχάλη Πασιαρδή *Το γατάκι* (13), ενός από τα ωραιότερα κυπριακά έργα, ανεβαίνει το 1985, και για τη σκηνοθεσία του συνεργάζονται ο Εύης Γαβριηλίδης και η Μόνικα Βασιλείου. Κατά την πρώτη εικοσαετία ανεβαίνει, κατά μέσο όρο, ένα κυπριακό έργο ανά σεζόν.⁴¹ Η πλειονότητα των έργων ανήκουν σε συγγραφείς που εμφανίστηκαν τις δεκαετίες 1960 και 1970: οι προαναφερθέντες Πιτσιλλίδης και Πασιαρδής και οι Πάνος Ιωαννίδης, Ρήνα Κατσελλή, Χριστάκης Γεωργίου, Αντωνάκης Ευγενίου, Άντρος Παυλίδης, Ανδρέας Φαντίδης, αλλά και ο παλαιότερος, Λουκής Ακρίτας. Συγγραφείς που πρωτοεμφανίζονται τη δεκαετία του 1980 στις σκηνές του ΘΟΚ είναι οι Χρίστος Ζάνος, Μπάμπης Αναγιωτός, Μαρία Αβρααμίδου, Κυριάκος Ευθυμίου, Ιάνθη Θεοχαρίδου, Γιώργος Νεοφύτου.

Αξίζει να αναφέρουμε ότι η κυπριακή ελληνική ακούστηκε στον ΘΟΚ κατά τις δεκαετίες του 1970 και 1980, μέσα από έργα των Πασιαρδή και Πιτσιλλίδη κυρίως, και θα επανέλθει μόνο με θερινές παραγωγές παλαιών ηθογραφιών τη δεκαετία του 2000 και με ένα νεότερο έργο, κοντά όμως στο πρότυπο της παλιάς ηθογραφικής κωμωδίας, *Το σχέδιον υγείας* του Ανδρέα Κουκκίδη το 2012.

Αναφέρουμε επίσης την παραγωγή του έργου του Σαίξπηρ *Η στρίγγλα που έγινε αρνάκι* (1988) (14) — παρότι συνάντησε πολλές επιφυλάξεις, επειδή ο σκηνοθέτης Νίκος Χαραλάμπους αιφνιδίασε και προκάλεσε με μια παράσταση γύρω από τη σεξουαλικότητα.⁴² Τους πρωταγωνιστικούς ρόλους είχαν η Αννίτα Σαντοριναίου⁴³ και ο Βαρνάβας Κυριαζής.

Την ίδια χρονιά ξεχωρίζει μια παράσταση της Δεύτερης Σκηνής στο Θέατρο Σιαντεκλαίρ αποκλειστικά με γυναίκες: το *Καληνύχτα μητέρα* της Μάρσια Νόρμαν ανέβηκε σε σκηνοθεσία της Δέσποινας Μπεμπεδέλη, με σκηνικά και κοστούμια της Κλάρας Ζαχαράκη-Γεωργίου και με, κατά γενική ομολογία, δυνατές ερμηνείες από τις Τζένη Γαϊτανοπούλου και Λένια Σορόκου.⁴⁴ Αναφέρουμε επίσης την *Επίσκεψη της γηραιάς κυρίας* (15) του Φρήντριχ Ντύρρενματ το φθινόπωρο του 1988, μία από τις καλύτερες, κατά τη γνώμη μας, παραστάσεις του Εύη Γαβριηλίδη, στην οποία δεν ξεχώρισαν μόνο οι πρώτοι ρόλοι (Γαϊτανοπούλου και Χαραλάμπους), αλλά και το κωμικοτραγικό ζεύγος των ευνούχων (Κώστας Βήχας και Τάκης Χριστοφάκης).

Στην αρχή του 1989 τη διεύθυνση του ΘΟΚ ανέλαβε ο σκηνογράφος Άντης Παρτζίλης,⁴⁵ ο οποίος διατήρησε αυτή τη θέση μέχρι

13

14

15

41. ΣτΕ: Για την κυπριακή δραματουργία στον ΘΟΚ βλ. κεφάλαιο 7.

42. Βλ. ενδεικτικά Κ. Γεωργίου, εφ. *Κήρυκας*, 13 Φεβρουαρίου 1988· Ν.Γ. [Ν. Μολέσκη], εφ. *Εμπρός*, 21 Φεβρουαρίου 1988· και Θυμέλη, εφ. *Χαραυγή*, 22 Φεβρουαρίου 1988.

43. ΣτΕ: Για τη Σαντοριναίου βλ. κεφάλαιο 3.34.

44. Βλ. ενδεικτικά Κ. Γεωργίου, εφ. *Επίκαιρη*, 27 Φεβρουαρίου 1988· και Ν.Γ. [Ν. Μολέσκη], εφ. *Εμπρός*, 18 Φεβρουαρίου 1988.

45. ΣτΕ: Βλ. κεφάλαιο 3.29.

το 1993. Ακολούθησε διοικητικό κενό το διάστημα 1993–1995, κατά το οποίο αναπληρωτής διευθυντής ήταν ο προϊστάμενος διοίκησης και προσωπικού και γραμματέας του Δ.Σ. Ρογήρος Σιηπιλλής. Ο Παρτζίλης θα αναλάβει ξανά το 1998 και με διακοπή δέκα μηνών θα παραμείνει στη διεύθυνση του ΘΟΚ μέχρι τον Φεβρουάριο του 2007.

Η ΔΕΚΑΕΤΙΑ ΤΟΥ 1990 ΚΑΙ Η ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΣΚΗΝΗΣ

Το 1990 ανεβαίνει το έργο *Μανώλη...!* του Γιώργου Νεοφύτου, ένα διαμάντι της κυπριακής δραματουργίας και το πιο πολυπαιγμένο κυπριακό έργο —εντός και εκτός του νησιού. Τον μονόλογο ανέδειξε με το βάθος και τη λιτότητα της ερμηνείας της η Δέσποινα Μπεμπεδέλη, στον ρόλο της γυναίκας που έχασε τον γιο της στο πραξικόπημα του 1974.

Οι *Σφήκες* (16) του Αριστοφάνη παρουσιάστηκαν στην Κύπρο και στο Φεστιβάλ Επιδαύρου το καλοκαίρι του 1991, αποσπώντας θετικά σχόλια από την κριτική. Ο καρπός της συνεργασίας των σκηνοθετών Εύη Γαβριηλίδη και Νεόφυτου Ταλιώτη ήταν μια ευφρόσυνη αριστοφανική παράσταση με τα κοστούμια και τα σκηνικά του Άγγελου Αγγελή και με απολαυστικούς τους Αντώνη Κατσαρή (Φιλοκλέων) και Κώστα Δημητρίου⁴⁶ (Βδελυκλέων).

Εντυπωσιακή στιλιστικά, με σκηνικά και κοστούμια του Γιώργου Ζιάκα,⁴⁷ ήταν η *Ελένη* (17) του Ευριπίδη, συμπαραγωγή του ΘΟΚ με το Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, όπου δόθηκε η πρώτη παράσταση του έργου τον Ιούνιο του 1993. Ο σκηνοθέτης Νίκος Χαραλάμπους επέλεξε ώριμους ηθοποιούς για την Ελένη (Τζένη Γαϊτανοπούλου) και τον Μενέλαο (Στέλιος Καυκαρίδης).

Το ίδιο καλοκαίρι ο ΘΟΚ θα έχει μια ιδιαίτερα ευτυχή στιγμή με τη *Σαμία* (18) του Μενάνδρου σε σκηνοθεσία Εύη Γαβριηλίδη.⁴⁸ Πρόκειται για μια άρτια, γεμάτη φρεσκάδα και συνεπή ως προς την όλη σύλληψη παράσταση. Το στίγμα της παραγωγής έδωσαν η μετάφραση του έργου στην καθαρεύουσα από τον Γιάννη Βαμβέρη και η μεταφορά της πλοκής στην Αθήνα των αρχών του 20ού αιώνα ως προς την ενδυματολογία (Γιώργος Ζιάκας). Η παράσταση, με τη συμμετοχή του πρωτοεμφανιζόμενου τότε Αλκίνοου Ιωαννίδη στον ρόλο του Μοσχίωνα, αξιολογήθηκε ως μία από τις καλύτερες στιγμές στην ιστορία του θεσμού του Φεστιβάλ Επιδαύρου.⁴⁹

Ιδιαίτερα καλές εντυπώσεις αφήνει τον Φεβρουάριο του 1994 η παραγωγή του έργου του Μπράιαν Φρίελ *Χορεύοντας στη Λούνασα* (19), που υπογράφει ο προερχόμενος από τον κινηματογράφο σκηνοθέτης Χρίστος Σιοπαχάς, μετέπειτα διευθυντής του Οργανισμού.

Το φθινόπωρο του 1994 θεσμοθετείται η Νέα Σκηνή του ΘΟΚ, η οποία θα λειτουργήσει ανελλιπώς από τότε, και στεγάζεται αρχικά στο Δημοτικό Θέατρο Αγίου Δομετίου. Οι παραστάσεις της εγκαινιάζονται με τις *Ατσαλένιες μαγκνόλιες* του Ρόμπερτ Χάρλιγκ,

46. ΣτΕ: Στη μορφή του Άγγελου Αγγελή αναφέρεται το κεφάλαιο 3.2. Στον Κώστα Δημητρίου αφιερώνεται το κεφάλαιο 3.8.

47. ΣτΕ: Βλ. κεφάλαιο 3.10.

48. ΣτΕ: Για την ιστορική αυτή παράσταση βλ. περισσότερα στο κεφάλαιο 2.4.

49. Β. Αγγελικόπουλος, «Πενήντα χρόνια Επίδαυρος: Οι τριάντα καλύτερες παραστάσεις», ΕΠΤΑ ΗΜΕΡΕΣ – Η Καθημερινή της Κυριακής, 19 Ιουνίου 2005.

16

17

18

19

στην οποία ο σκηνοθέτης Βαρνάβας Κυριαζής απέσπασε πολύ ωραίες ερμηνείες από το γυναικείο δυναμικό του ΘΟΚ (Χριστίνα Παυλίδου, Μαρία Μίχα,⁵⁰ Τζένη Γαϊτανοπούλου, Μαρίνα Μαλένη, Δέσποινα Μπεμπεδέλη, Λένια Σορόκου). Από τις παραστάσεις της Νέας Σκηνής της περιόδου αναφέρουμε επίσης την παραγωγή του 1995 *Ο δρόμος για τη Μέκκα* (20) του Άθολ Φούγκαρτ σε σκηνοθεσία Νεόφυτου Ταλιώτη, που εισέπραξε μεταξύ άλλων ένα ενθουσιώδες σχόλιο από τον Δημήτρη Μαρωνίτη,⁵¹ ο οποίος έτυχε να δει την παράσταση.

Το 1995 αναλαμβάνει τη διεύθυνση του Οργανισμού ο Χρίστος Σιοπαχάς (θέση που θα διατηρήσει ως το 1998). Τον επόμενο χρόνο διαμορφώνεται ένα νέο ιδιόκτητο θέατρο στον χώρο των εργαστηρίων του ΘΟΚ στη βιοτεχνική περιοχή Στροβόλου στη Λευκωσία, που θα πάρει το όνομα της Νέας Σκηνής. Το καινούργιο θέατρο, κατάλληλο για μικρής κλίμακας παραγωγές, θα εγκαινιαστεί με το *Ντα* του Χιου Λέναρντ, σε σκηνοθεσία του διευθυντή, στις 20 Δεκεμβρίου 1996. Ο Σιοπαχάς έχει σκηνοθετήσει συνολικά δέκα παραγωγές του ΘΟΚ. Ιδιαίτερη μνεία αξίζει στη σκηνοθεσία του έργου του Μπερνάρ-Μαρί Κολτές *Ρομπέρτο Τσούκκο* (21), επίσης το 1996, μια παράσταση που έπιασε τον σφυγμό του σκληρού έργου, με τον Αχιλλέα Γραμματικόπουλο στον επώνυμο ρόλο.

Αναφέρουμε επίσης τη σκηνοθεσία από τον Κωνσταντίνο Αρβανιτάκη του *Αμερικάνικου βούβαλου* του Ντέιβιντ Μάμετ, που ανέβηκε τον Δεκέμβριο του 1995, με τη δυνατή τριάδα των Σπύρου Σταυρινίδη, Ανδρέα Τσουρή⁵² και Αντώνη Κατσαρή.

Το καλοκαίρι του 1996 συνεργάζεται με τον ΘΟΚ ο Ελλαδίτης σκηνοθέτης Κώστας Τσιάνος για τις *Θεσμοφοριάζουσες* του Αριστοφάνη. Τον ρόλο του Μνησίλοχου αναλαμβάνει ο γνωστός Κύπριος κωμικός Σωτήρης Μουστάκας και του Ευριπίδη ο Σπύρος Σταυρινίδης.

Ο ΘΟΚ δεν ανεβάζει έργο του Σάμουελ Μπέκετ έως τον Οκτώβριο του 1997, όταν παρουσιάζονται στη Νέα Σκηνή οι *Ευτυχισμένες μέρες*: μια παράσταση που είχε ενδιαφέρον τόσο για την αισθητική ακρίβεια της πρότασης του Γερμανού σκηνοθέτη και σκηνογράφου Frank Henning, όσο και για την ώριμη ερμηνεία της Τζένης Γαϊτανοπούλου. Η επόμενη παραγωγή καταγράφηκε επίσης ως μια ευτυχής στιγμή: πρόκειται για τις *Τρεις ψηλές γυναίκες* (22) του Έντουαρντ Άλμπυ. Ο σκηνοθέτης Φαίδρος Στασίνος έστησε μια συγκινησιακά ενεργή και παράλληλα με ωραίο μέτρο παράσταση, με σημαντικές ηθοποιούς του ΘΟΚ από τρεις διαφορετικές γενιές, τις Τζένη Γαϊτανοπούλου, Αννίτα Σαντοριναίου και Στέλα Φυρογόνη, σε σπουδαίες ερμηνείες.⁵³ Στον ίδιο χώρο θα ανέβουν τον Δεκέμβριο του 1999 οι *Μικρές τραγωδίες* (23) του Ρώσου ποιητή Αλεξάντρ Πούσκιν σε σκηνοθεσία του επίσης Ρώσου Valery Akhadon, μια αξιοπρόσεκτη, σύμφωνα με κριτικές, παράσταση,⁵⁴ για την οποία ο μουσικός Σάββας Σάββα τιμήθηκε με το Βραβείο Θεάτρου.

Στο μεταξύ, το 1998 τη διεύθυνση του ΘΟΚ έχει αναλάβει ξανά ο Άντης Παρτζίλης. Από τις παραστάσεις της Κεντρικής Σκηνής

20

21

22

23

50. ΣτΕ: Η πορεία της Μαρίας Μίχα παρουσιάζεται στο κεφάλαιο 3.21.

51. Περ. Σελίδες, τχ. 175, 31 Μαρτίου 1995 (αναδημοσίευση από το αθηναϊκό *Βήμα*).

52. ΣτΕ: Για τον Ανδρέα Τσουρή βλ. κεφάλαιο 3.41.

53. Γ. Γεωργής, εφ. *Ο Φιλελεύθερος*, 23 Φεβρουαρίου 1998.

54. Μ. Σχίζα, εφ. *Ο Φιλελεύθερος*, 12 Φεβρουαρίου 1999· Α. Κανάκης, εφ. *Χαραυγή*, 18 Ιανουαρίου 2000.

αναφέρουμε τη *Γέρμα* του Φεδερίκο Γκαρθία Λόρκα, τον ίδιο χρόνο, σε σκηνοθεσία Νεόφυτου Ταλιώτη. Η Αννίτα Σαντοριναίου στον πρωταγωνιστικό ρόλο έδωσε μία από τις πιο ωραίες, κατά τη γνώμη μας, ερμηνείες της.

Το 1999 χρησιμοποιήθηκαν για πρώτη φορά στην Κύπρο οι τεχνικές του Μαύρου Θεάτρου, στην παραγωγή *Το μαγικό μαργαριτάρι* (24), σε σκηνοθεσία Ανδρέα Μελέκη και μετάφραση-διασκευή των Yurii Stupel και Κυριάκου Αργυρόπουλου. Την τεχνική δίδαξε ο Άντης Παρτζίλης, και η παραγωγή είχε τη μεγαλύτερη μέχρι τότε προσέλευση από όλα τα έργα της Παιδικής Σκηνης.

Ο ΘΟΚ ΣΤΟΝ 21ο ΑΙΩΝΑ ΚΑΙ Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΗΣ ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΗΣ ΣΚΗΝΗΣ

Το 2000 ο ΘΟΚ προχωρεί σε μία ακόμη καινοτομία: φιλοξενεί για πρώτη φορά μια παραγωγή στην οποία δεν είναι το θέατρο στο επίκεντρο, αλλά η μουσική και ο χορός. Πρόκειται για το *Lumens tristis/Ανοιξη* του μουσικού Χρήστου Πήττα, με τη συμμετοχή ηθοποιών, λυρικών τραγουδιστών και χορευτών. Τον επόμενο χρόνο ο ίδιος καλλιτέχνης παρουσιάζει μια εκδοχή της *Αντιγόνης*, σε μια παραγωγή με ηθοποιούς και χορευτές, με τη συμμετοχή του βαρύτονου Σπύρου Σακκά. Πρόκειται για συμπαραγωγή του ΘΟΚ με το Δημοτικό Θέατρο της γερμανικής πόλης Γκέρλιτς. Το 2003 ανεβαίνει μια παράσταση χοροθεάτρου, η δημιουργία της Λίας Χαράκη *Απόσταση ασφαλείας*. Το είδος θα επανέλθει στον Οργανισμό αρκετά χρόνια αργότερα, το 2011, με το *Λίγο ακόμα*: τη σύνθεση του κειμένου και τη σκηνοθεσία ανέλαβαν από κοινού οι Θανάσης Γεωργίου και Φώτης Νικολάου και τη χορογραφία ο δεύτερος. Η παράσταση, που είχε το δικό της ιδιαίτερο στίγμα και νεανική πνοή, παρουσιάστηκε και στο Φεστιβάλ Αθηνών.

Το καλοκαίρι του 2000 ο ΘΟΚ ετοιμάζει μια φαντασμαγορική παραγωγή που αποτελούσε αναδρομή στην ιστορία της κυπριακής επιθεώρησης, η παράδοση της οποίας έχει την αφετηρία της στο 1918. Τα *Χειροκροτήματα* σκηνοθέτησε ο Βαρνάβας Κυριαζής, με τα σκηνικά των Άντρου Ρόπαλη και Γιάννη Μιχαήλ και τα κοστούμια του Στέφανου Αθηναίτη,⁵⁵ και με τη σύμπραξη πολλών από τους παλιούς πρωταγωνιστές του κυπριακού θεάτρου, που είχαν διαπρέψει στον χώρο της επιθεώρησης.

Το 2001 ο *Γλάρος* (25) του Άντον Τσέχωφ σκηνοθετείται από τον συμπατριώτη του Valery Akhadon, με Αρκάντινα την Αννίτα Σαντοριναίου (Βραβείο Θεάτρου). Η σκηνοθετική εκδοχή αξιοποιεί γόνιμα τη θέση του ίδιου του Τσέχωφ ότι τα έργα του είναι κωμωδίες. Αξιοσημείωτη παράσταση ήταν επίσης ο *Κορυδαλλός* του Ζαν Ανούιγ, όπως τον σκηνοθέτησε ο Σωτήρης Χατζάκης το 2001, με τη Λέα Μαλένη στον ρόλο της Ιωάννας.

Τον ίδιο χρόνο επεκτείνεται η δραστηριότητα του ΘΟΚ με την έναρξη της λειτουργίας ενός νέου χώρου παραστάσεων, που παραχωρείται από τον Δήμο Λευκωσίας και ονομάζεται Θέατρο Αγοράς Αγίου Ανδρέα. Παράλληλα, ιδρύεται και η Πειραματική Σκηνή.⁵⁶ Πρώτη παραγωγή η *Δεσποινίς Μαργαρίτα* του Ρομπέρτο Ατάνυτε σε σκηνοθεσία Άντη Παρτζίλη. Την ιδιότυπη δασκάλα

24

25

55. ΣτΕ: Για τον Στέφανο Αθηναίτη βλ. κεφάλαιο 3.3.

56. ΣτΕ: Στην ίδρυση της Πειραματικής Σκηνης αναφέρεται με λεπτομέρειες το κεφάλαιο 2.9.

26

27

28

29

ερμηνεύει η Αννίτα Σαντοριναίου. Η Πειραματική Σκηνή προσέφερε αρκετές ευτυχείς στιγμές, εκ των οποίων ξεχωρίζουμε τις *Τρωάδες* (26) του Ευριπίδη το 2003, μια εκδοχή της τραγωδίας για κλειστό χώρο σε σκηνοθεσία Γιώργου Μουαΐμη.⁵⁷ Ο Χάρης Καυκαρίδης εντυπωσιάσε με τη σκηνογραφική του πρόταση για την παράσταση και αργότερα βραβεύτηκε με τιμητικό δίπλωμα στη Διεθνή Έκθεση Σκηνογραφίας και Θεατρικής Αρχιτεκτονικής Κουαντριενάλε της Πράγας (PQ) του 2003.⁵⁸

Στο μεταξύ, το καλοκαίρι του 2001 ανεβαίνει η τραγωδία του Αισχύλου *Επτά επί Θήβας* (27). Η παράσταση, σε σκηνοθεσία Βαρνάβα Κυριαζή, με τον Γιάννη Βούρο στον ρόλο του Ετεοκλή και τα μνημειώδη σκηνικά του Άντη Παρτζίλη (Βραβείο Θεάτρου), άγγιξε μεγάλη μερίδα του κοινού. Περίοδευσε δε στην Κίνα τον επόμενο χρόνο. Σε σκηνοθεσία Κυριαζή ήταν και η παραγωγή *Παιδιά ενός κατώτερου θεού* του Μαρκ Μέντοφ, το φθινόπωρο του 2001, στη Νέα Σκηνή. Η παράσταση σημείωσε τέτοια επιτυχία, που οι τελευταίες δύο παραστάσεις μεταφέρθηκαν στο κατάμεστο Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, το οποίο ήταν τότε η έδρα της Κεντρικής Σκηνής. Ξεχώρισε και έλαβε το Βραβείο Θεάτρου για την ερμηνεία της Λέα Μαλένη στον ρόλο της κωφής Σάρα.

Στην αρχή του 2002 ανέβηκε ο *Αλαβροστοισειωτής* του Παύλου Λιασίδα, ένα ποιητικό δράμα στην κυπριακή διάλεκτο με στοιχεία ηθογραφίας, σε μια αφαιρετική και ατμοσφαιρική παράσταση, σε σκηνοθεσία Ανδρέα Τσουρή. Η παραγωγή περιόδευσε στην Αθήνα. Το φθινόπωρο του ίδιου χρόνου ο ΘΟΚ τολμά να ανεβάσει τον *Φάουστ* του Γιόχαν Βόλφγκανγκ φον Γκαίτε στη μετάφραση του Νίκου Καζαντζάκη, σε πρώτη πανελλήνια παρουσίαση, με σκηνοθέτη τον Michael Leinert. Τον ρόλο του Φάουστ επωμίστηκε ο Νεοκλής Νεοκλέους, του Μεφιστοφελή ο Βαρνάβας Κυριαζής και της Μαργαρίτας η Χριστίνα Παυλίδου. Το ίδιο φθινόπωρο ο Εύης Γαβριηλίδης μεταφράζει, διασκευάζει και σκηνοθετεί το *Γαϊτανάκι του έρωτα* (28) του Άρθουρ Σνίτςλερ, αποσπώντας ωραίες ερμηνείες από τη Στέλα Φυρογένη και τον Αχιλλέα Γραμματικόπουλο.

Ο Heinz-Uwe Haus επιστρέφει το 2003 για να σκηνοθετήσει το έργο του Βόλφγκανγκ Μπόρχερτ *Έξω από την πόρτα* (29). Η κριτικός Νόνα Μολέσκη χαρακτηρίζει την παράσταση «μάθημα θεάτρου»,⁵⁹ ενώ τόσο ο σκηνοθέτης όσο και ο Νεοκλής Νεοκλέους, για την ερμηνεία του στον ρόλο του Μπέκμαν, απέσπασαν το Βραβείο Θεάτρου.

Τη σφραγίδα τους άφησαν επίσης οι δύο θερινές παραγωγές του 2003: τον Ιούνιο δόθηκε η πρεμιέρα των λαμπερών *Επιτροπόντων* του Μενάνδρου σε σκηνοθεσία Εύη Γαβριηλίδη, με σκηνογράφο και ενδυματολόγο τον Γιάννη Μετζικώφ, που τιμήθηκε για τα κοστούμια του με Βραβείο Θεάτρου. Έτσι ο Γαβριηλίδης, έχοντας ήδη αναλάβει και τον ευφάνταστο *Δύσκολο* το 1985, σκηνοθέτησε στον ΘΟΚ και τα τρία καλύτερα σωζόμενα έργα του Μενάνδρου.⁶⁰ Τον Σεπτέμβριο ανέβηκε η *Μήδεια* του Μποστ

57. ΣτΕ: Την προσφορά του Γιώργου Μουαΐμη στον ΘΟΚ συνοψίζει το κεφάλαιο 3.23.

58. ΣτΕ: Για την παρουσία του ΘΟΚ στην PQ κάνει λόγο το κεφάλαιο 16.

59. Εφ. *Ο Φιλελεύθερος*, 9 Νοεμβρίου 2003.

60. Κ. Διαμαντάκου, «Η συμβολή του Θεατρικού Οργανισμού Κύπρου και του Εύη Γαβριηλίδη στον θεατρικό επαναπατρισμό του Μενάνδρου», στο *Το αρχαίο θέατρο και η Κύπρος. Πρακτικά Συμποσίου*, επιμ. Α.Χ. Κωνσταντίνου και Ι. Χατζηκωστή, Λευκωσία: Πολιτιστικό Ίδρυμα Τραπεζής Κύπρου 2013, σσ. 75-94.

σε σκηνοθεσία του Γιώργου Μουαΐμη, που αξιοποίησε το ιδιότυπο χιούμορ του συγγραφέα, ενώ η Αννίτα Σαντοριναίου ερμήνευσε με μπρίο την απομυθοποιημένη ηρωίδα.

Το θέαμα *Ένας γέρος με τεράστια φτερά*, βασισμένο σε διήγημα του Γκαμπριέλ Γκαρσία Μάρκες, είναι το αποτέλεσμα της διεθνούς συμπαραγωγής “Three islands project” στην οποία συμμετείχε ο ΘΟΚ και η οποία ξεκίνησε το 2003 από τη Μάλτα, συνεχίστηκε το 2004 στην Κύπρο και ολοκληρώθηκε τον επόμενο χρόνο στην Κορνουάλη της Βρετανίας.

Το 2004 ξεχώρισε ο *Σκοινοβάτης* (30) του Ζαν Ζενέ σε σκηνοθεσία Κυριακής Μάλαμα, με τους Νεοκλή Νεοκλέους και Αχιλλέα Γραμματικόπουλο. Το καλοκαίρι του 2005 ο ΘΟΚ αποφασίζει να τιμήσει την κυπριακή ηθογραφία παρουσιάζοντας ένα από τα πρώτα έργα του είδους, την *Αγάπη της Μαρικκούς* του Κυριάκου Ακαθώτη. Στη δροσερή παράσταση που σκηνοθέτησε ο Ευτύχιος Πουλλαΐδης συμμετείχαν οι έμπειροι στο είδος ηθοποιοί της παλαιότερης γενιάς Όλγα Ποταμίτου, Ανδρέας Μαυρομμάτης και Ανδρέας Μουσουλιώτης. Η παράσταση σημειώνει επιτυχία, κι έτσι το επόμενο καλοκαίρι ο Οργανισμός, τιμώντας τον Μιχάλη Πιτσιλιδίδη, ανεβάζει την κωμική ηθογραφία *Οσπολλάτε αρκοντύναμεν*.

Την ίδια χρονιά ο Στέφανος Κοτσίκος σκηνοθετεί στην Πειραματική Σκηνή τον μονόλογο *Μήδεια* (31) της Κρίστα Βολφ, σε μια μιμησιακή παράσταση υπό το (ημί)φως ενός μοναδικού λαμπτήρα, με την Ιωάννα Σιαφκάλη σε μια λιτή και ώριμη ερμηνεία. Η παραγωγή περιόδευσε στο Κάιρο και στη Δαμασκό. Στην αρχή του 2006 ανεβαίνει το έργο του Μάρτιν ΜακΝτόνα *Ο υπολογαγός του Ίνισμορ* (32), σε μια καλοστημένη παράσταση που σκηνοθέτησε ο Χρίστος Σιοπαχάς.

Η σεζόν 2006–2007 αρχίζει με ένα αφιέρωμα στο νεοελληνικό θέατρο, που συνοδεύτηκε από εκδηλώσεις προς τιμήν των συγγραφέων, με τα έργα των Ιάκωβου Καμπανέλλη *Η αυλή των θαυμάτων* (σκην. Ανδρέα Αντωνιάδη) στην Κεντρική Σκηνή, Γιώργου Σκούρη *Οι ηθοποιοί* (σκην. Ανδρέα Πάντζη) στη Νέα Σκηνή και Μάριου Ποντίκα *Ο δολοφόνος του Λάιου και τα κοράκια* (σκην. Λέας Μαλένη) στην Πειραματική Σκηνή. Η παράσταση του έργου του Ποντίκα παρουσίαζε ιδιαίτερο ενδιαφέρον συνολικά ως προς τη σκηνοθεσία, τα σκηνικά και τα κοστούμια (Μελίτα Κούτα), τη σύνθεση ήχων (Γιώργος Ροδοσθένους) και τη χρήση πολυμέσων (Νικολέτα Καλαθά).

Στην αρχή του 2007 ο Βαρνάβας Κυριαζής ερμηνεύει, σε σκηνοθεσία Μαρίας Μανναρίδου-Καρσερά, τον Ποπρίστσιν στο *Ημερολόγιο ενός τρελού* του Νικολάι Γκόγκολ και λαμβάνει το Βραβείο Θεάτρου, όπως και η Έλενα Αντωνίου για την κίνηση και ο Γεώργιος Κουκουμάς για τον φωτισμό της παράστασης. Τον Φεβρουάριο ο ηθοποιός και σκηνοθέτης αναλαμβάνει τη διεύθυνση του ΘΟΚ, θέση που θα διατηρήσει έως τον Φεβρουάριο του 2012. Μέχρι σήμερα έχει σκηνοθετήσει στον ΘΟΚ δεκατέσσερις παραστάσεις και έχει συμμετάσχει —από το 1981— ως ηθοποιός σε δεκάδες άλλες.

Στην Πειραματική Σκηνή παρουσιάζεται στο τέλος του 2007 η πρώτη παράσταση επινοημένου θεάτρου (devised theatre) στον ΘΟΚ, το *On/Off (Life cuts)* (33) σε σκηνοθεσία Λέας Μαλένη: μια υφολογικά πολυδιάστατη και θεματολογικά τολμηρή πρόταση. Στη σύνθεση του κειμένου συνέβαλαν, εκτός από τη σκηνοθέτρια και τους ηθοποιούς, ο συγγραφέας Αντώνης Γεωργίου, ο Γιώργος Ροδοσθένους (που έγραψε τη μουσική για τα τραγού-

30

31

32

δια) και η χορογράφος Λίζα Τσαγγαρίδου, η οποία μαζί με την Έλενα Χατζηδάκη έλαβε το Βραβείο Θεάτρου για την κίνηση της παράστασης. Στον ίδιο χώρο θα παρουσιαστεί, με αφορμή την Παγκόσμια Ημέρα Θεάτρου το 2009, η παραγωγή *Ινκόγκνιτο*, που δημιούργησαν ο μουσικός-περφόρμερ Γιώργος Χριστοδουλίδης και η ηθοποιός Στέλα Φυρογένη, η οποία τιμήθηκε με Βραβείο Θεάτρου για τους πολλαπλούς ρόλους της παράστασης, τους οποίους ερμήνευσε αριστοτεχνικά.

Το 2008 ο Τάκης Τζαμαργιάς κάνει την πρώτη από μια σειρά αξιοπρόσεκτων σκηνοθεσιών στον ΘΟΚ με τον *Καυτό πάγο* της Μπράιονι Λέιβερι, όπου ξεχωρίζει η ερμηνεία του Ανδρέα Τσουρή στον ρόλο του παιδόφιλου δολοφόνου Ραλφ. Στον ρόλο της Κυρίας Άλβινγκ, στους *Βρικόλακες* του Ερρίκου Ίψεν, θα κάνει ξανά την εμφάνισή της στον ΘΟΚ το 2008 η Δέσποινα Μπεμπεδέλη, ύστερα από αρκετά χρόνια, με σκηνοθέτη τον Γιάννη Ιορδανίδη.

Ο ΘΟΚ εμφανίστηκε στο Φεστιβάλ Επιδαύρου το 2009 με τις *Νεφέλες* του Αριστοφάνη, που σκηνοθέτησε ο διευθυντής Βαρνάβας Κυριαζής μαζί με σκηνοθετική ομάδα: το σχήμα αυτό υιοθετήθηκε ύστερα από τις διαφωνίες της διεύθυνσης με τον Νίκο Μαστοράκη, ο οποίος είχε αναλάβει αρχικά τη σκηνοθεσία. Για τα κοστουμιά της παράστασης θα τιμηθεί με Βραβείο Θεάτρου ο Λάκης Γενεθλής. Επεισοδιακό ήταν επίσης, τον ίδιο χρόνο, το *Festen*, βασισμένο στην ομότιτλη ταινία του Τόμας Βίντερμπεργκ, στη διασκευή του David Eldridge και σε σκηνοθεσία Νεόφυτου Ταλιώτη: η παράσταση κρίθηκε ως αξιόλογη, αλλά κατέβηκε πρόωρα λόγω της ένστασης της Επιτροπής Προστασίας των Δικαιωμάτων του Παιδιού για την παρουσία παιδιού στη σκηνή, λόγω του περιεχομένου του έργου.

Η Παιδική Σκηνή συνεχίζει ανελλιπώς την προσφορά της: από τις παραστάσεις της περιόδου αναφέρουμε τους *Φασουλήδες του Κατσιπόρα* του Φεδερίκο Γκαρθία Λόρκα σε διασκευή Γιάννη Καλατζόπουλου, που σκηνοθέτησε ο Ισίδωρος Σιδέρης το 2008. Η παράσταση τιμήθηκε με Βραβείο Θεάτρου.

ΘΕΑΤΡΟ ΘΟΚ, ΣΚΗΝΗ 018, «ΔΡΑΣΕΙΣ» ΣΤΙΣ ΑΠΟΘΗΚΕΣ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΑΛΛΑΓΕΣ ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ ΔΕΚΑΕΤΙΑ ΤΟΥ 21ΟΥ ΑΙΩΝΑ⁶¹

Σε Σκηνή 018 μετονομάζεται η Παιδική Σκηνή το 2012,⁶² δηλώνοντας την πρόθεση του Οργανισμού να διευρύνει το φάσμα των παραγωγών του, ώστε να απευθυνθεί, με διαφοροποιημένο ρεπερτόριο, τόσο σε παιδιά προσχολικής ηλικίας (πράγμα που έγινε έως τώρα μόνο την παραγωγή *Σοφία η μέλισσα* του Δημήτρη Μπασλάμ το 2018) όσο και σε εφήβους.

Παράλληλα, από το 2009 έχει δημιουργηθεί το Θέατρο Βαλίτσα, αρχής γενομένης με το *Κορώνα-γράμματα* της Κάτια Χένσελ. Με το Θέατρο Βαλίτσα μικρές ομάδες (συνήθως δύο ηθοποιών) μεταβαίνουν σε γυμνάσια και λύκεια της Κύπρου, προσαρμόζονται στους διαθέσιμους χώρους και παρουσιάζουν παραστάσεις των οποίων η θεματολογία αφορά τους εφήβους. Θα αναφέρουμε επίσης το θαυμάσιο *Ρωμαίος και Ιουλιέτα για 2* (34) το 2013

61. Βλ. σχετικά Α.Χ. Κωνσταντίνου, «Πλουραλισμός και πολυφωνία στη θεατρική Κύπρο: Μια επισκόπηση των θεατρικών ομάδων κατά τη δεύτερη δεκαετία του 21ου αιώνα». *Χάρτης* 26, Φεβρουάριος 2021, <https://www.hartismag.gr/hartis-26/afierwma/polyralismos-kai-polyfwnia-sth-theatrich-kypro>.

62. ΣτΕ: Περισσότερα για τη Σκηνή 018 βλ. στο ειδικό κεφάλαιο 2.14.

σε σκηνοθεσία του Κώστα Γάκη, με τους Μαρίνα Αργυρίδου και Γιώργο Κισσανδράκη, παραγωγή που έλαβε το Βραβείο Θεάτρου τόσο για τα κοστουμιά των Μαρίνας Χατζηλουκά και Λύδιας Μανδρίδου, όσο και για τη χορογραφία των Αθηνάς Μουστάκα και Κωνσταντίνου Μπιμπή. Τα αποτελέσματα του πειράματος του Θεάτρου Βαλίτσα ήταν ενθαρρυντικά ως προς την ανταπόκριση των μαθητών, αλλά ο πολύ χρήσιμος παιδαγωγικά θεσμός δεν έχει σταθερή λειτουργία.

Κατά την παρελθούσα δεκαετία πολλές ήταν οι σημαντικές στιγμές στο θέατρο για ανήλικους θεατές, συνδεδεμένες και με σκηνοθέτες/τριες που προσεγγίζουν το θέατρο για παιδιά με ιδιαίτερη ευθύνη και ευαισθησία: ο Βασίλης Κουκαλάκι σκηνοθετεί το 2015 το *Μια γιορτή στον Αλ-Νουρί* του Φόλκερ Λούντβιχ (η παράσταση τιμήθηκε με Βραβείο Θεάτρου), ο Τάκης Τζαμαργιάς σκηνοθετεί και υπογράφει τη δραματοποίηση μαζί με τον Σάββα Κυριακίδη του *Μεγάλου περίπατου του Πέτρου* (35) της Άλκης Ζέη το 2016, και η Γεωργία Μαυραγάνη τον *Τυχερό στρατιώτη* των Ξένιας Καλογεροπούλου και Θωμά Μοσχόπουλου το 2018. Με παραστάσεις όπως αυτές, η θεματική του θεάτρου για παιδιά στρέφεται σε κοινωνικά και ανθρωπιστικά ζητήματα. Αντίστοιχη τάση είχε παρατηρηθεί κατά την πρώτη δεκαετία της λειτουργίας της Παιδικής Σκηνής, όταν επιλέχθηκαν έργα με αναφορά στη συγκυρία που ταλάνιζε τότε τον τόπο.⁶³

Μια άλλη σημαντική εξέλιξη της τελευταίας δεκαετίας αποτελεί το νέο ιδιόκτητο κτίριο του ΘΟΚ στον χώρο του παλιού σταδίου ΓΣΠ στη Λευκωσία (σκηνές, γραφεία διοίκησης, χώροι δοκιμών, εργαστήρια και άλλες εγκαταστάσεις),⁶⁴ που υποδέχτηκε το κοινό τον Ιανουάριο του 2012, πολύ πριν ολοκληρωθεί, με θεαματικό τρόπο: η παραγωγή *Διαβολιάδα*, βασισμένη στο έργο του Μιχαήλ Μπουλγκάκοφ, σε σκηνοθεσία της Αθηνάς Κάσιου, ήταν μια site-specific παραγωγή που χρησιμοποίησε τους εσωτερικούς και εξωτερικούς χώρους του νέου κτιρίου σε μια γοητευτική, λαβυρινθώδη περιήγηση. Η παραγωγή, που αποκάλυπτε στους θεατές το καινούργιο θέατρο, συνδεόταν ταυτόχρονα με ένα τέλος, καθώς αποτέλεσε την τελευταία παραγωγή της Πειραματικής Σκηνής, που κρίθηκε τότε ότι έκλεισε τον κύκλο της.

Τα επίσημα εγκαίνια του πολυαναμενόμενου θεάτρου έγιναν στις 27 Οκτωβρίου 2012, με την αναβίωση της παράστασης-σταθμού του 1993, της *Σαμίας* του Μενάνδρου, σε σκηνοθεσία του ίδιου του Εύη Γαβριηλίδη. Στις δύο αίθουσες του νέου θεάτρου έχουν την έδρα τους η Κεντρική και η Νέα Σκηνή. Η Σκηνή 018 δίνει τις παραστάσεις της στον χώρο της Κεντρικής Σκηνής, που έχει μετονομαστεί σε Αίθουσα Εύης Γαβριηλίδης. Το Θέατρο ΘΟΚ στέγαζε το κρατικό θέατρο ύστερα από σαράντα δύο χρόνια φιλοξενίας των παραγωγών του σε άλλους χώρους: επί τρεις και πλέον δεκαετίες στο Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας και στη συνέχεια κυρίως στα Δημοτικά Θέατρα Λατσιών και Στροβόλου, όπως και σε άλλα θέατρα (Αγίου Δομετίου, Σιαντεκλαίρ, ΡΙΚ, Μελίνα Μερκούρη).

Κατά τη διετία 2012–2013 διευθυντής είναι ο προερχόμενος από τον χώρο των οικονομικών και της θεατρικής παραγωγής Γιώργος Γ. Παπαγεωργίου. Από το τέλος του 2013 έως το 2017 ο ΘΟΚ

63. Ε. Χατζηαυξέντη, «Το κυπριακό θέατρο για παιδιά. Δείκτης του κυπριακού κοινωνικού γίνεσθαι (1932–2008)», στο *Στη χώρα του Τοτώρα. Θέατρο για ανήλικους θεατές*, επιμ. Θ. Γραμματάς, Αθήνα: Πατάκης 2010, σσ. 531–596.

64. ΣτΕ: Για το ιστορικό της ανέγερσης του ιδιόκτητου κτιρίου ΘΟΚ βλ. το κεφάλαιο 2.12.

33

34

35

36

θα πορευτεί χωρίς διευθυντή: όλη τη διοικητική ευθύνη ανέλαβε το ίδιο το Συμβούλιο, επικεφαλής του οποίου ήταν ο εικαστικός καλλιτέχνης και επιμελητής Γιάννης Τουμαζής. Στο διάστημα αυτό, νέο θεσμικό πλαίσιο διαμορφώνεται: παύει να υπάρχει μόνιμος θίασος για ολόκληρη σεζόν και οι ηθοποιοί εργάζονται πλέον με συμβόλαια ανά παραγωγή. Επίσης, αναδιαρθρώνεται το μοντέλο διεύθυνσης, με τη δημιουργία θέσεων γενικού και καλλιτεχνικού διευθυντή.⁶⁵ Το 2017 ο Ελλαδίτης θεατρολόγος Σάββας Κυριακίδης αναλαμβάνει την καλλιτεχνική διεύθυνση, την οποία διατηρεί έως σήμερα, σε δεύτερη θητεία. Η θέση γενικού διευθυντή δεν έχει πληρωθεί έκτοτε.

Από τις παραστάσεις της παρελθούσας δεκαετίας ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζουν δύο παραγωγές έργων του Μάρτιν ΜακΝτόνα το 2011: *Η βασίλισσα της ομορφιάς* σε σκηνοθεσία της Μαγδαλένας Ζήρα και *Ο σακάτης του νησιού*. Το τελευταίο σκηνοθέτησε ο Lukasz Wiśniewski, με εντυπωσιακό σκηνικό του Szymon Gasczyński, στο πλαίσιο συνεργασίας του ΘΟΚ με το θέατρο Nowy της Πολωνίας. Βραβείο Θεάτρου έλαβε η Έλενα Παπαδοπούλου για τον ρόλο της Αϊλίν. Εντυπωσιακή δε ήταν η ερμηνεία του νεότερου τότε Νεκτάριου Θεοδώρου στον ρόλο του Μπίλλυ του Σακάτη. Ο Θεοδώρου μαζί με τη Λέα Μαλένη ερμηνεύουν τους επώνυμους ρόλους στο έργο του Ισραηλινού Hanan Snir *Ηλέκτρα και Ορέστης: Η δίκη*, σκηνοθετημένο από τον συγγραφέα, στη θερινή παραγωγή του ΘΟΚ για το 2012. Η μουσική του Δημήτρη Ζαβρού και η χορογραφία του Φώτη Νικολάου τιμήθηκαν με Βραβείο Θεάτρου.

Τολμηρή και εκσυγχρονιστική ήταν η ανάγνωση του *Ένας εχθρός του λαού* του Ερρίκου Ίψεν από τον Σέρβο σκηνοθέτη Nikita Milinojenić, που ανέβηκε στην Κεντρική Σκηνή το 2014, ενώ στην ίδια σκηνή αργότερα τον ίδιο χρόνο ο Τάκης Τζαμαργιάς σκηνοθετεί το *Τρίτο στεφάνι* (36) του Κώστα Ταχτσής, μια θαυμάσια συνολικά παράσταση που σημειώνει μεγάλη επιτυχία. Ο Τζαμαργιάς τιμάται με το Βραβείο Θεάτρου για τη σκηνοθετική του πρόταση και ο Σάββας Κυριακίδης για τη διασκευή του κειμένου για τη σκηνή.

Στο πλαίσιο της υποστήριξης του κυπριακού έργου μέσα από το πρόγραμμα Play, τέσσερα έργα ανέβηκαν το διάστημα 2014–2016 από τις σκηνές του ΘΟΚ (πέρα από τα σκηνοθετημένα αναλόγια και τις αναγνώσεις των έργων που διακρίθηκαν): *Απόψε θα πετάξω την τέφρα σου* του Κώστα Μαννούρη (Βραβείο Θεάτρου), *Ποιο σώμα;* των Κορίνας Κονταξάκη και Ελένης Κοσμά, *Ο σκύλος που καπνίζει* του Χαράλαμπου Γιάννου και *Σουρινάμ* του Στέφανου Σταυρίδη.

Σημαντικό γεγονός αποτέλεσε η πρώτη, ύστερα από την τουρκική εισβολή του 1974, εμφάνιση του ΘΟΚ στο κατάμεστο αρχαίο θέατρο της Σαλαμίνας με τον *Ιππόλυτο* του Ευριπίδη, σε σκηνοθεσία Νεοκλή Νεοκλέους, τον Σεπτέμβριο του 2015. Η παράσταση τελούσε υπό την αιγίδα της Δικαιοδικής Τεχνικής Επιτροπής για τον Πολιτισμό, και το γεγονός της μετάβασης του θιάσου στο κατεχόμενο θέατρο προκάλεσε ποικίλες αντιδράσεις. Εντούτοις τον επόμενο Σεπτέμβριο η συμπαραγωγή ΘΟΚ, Εθνικού Θεάτρου και Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος της *Αντιγόνης* του Σοφοκλή, σε σκηνοθεσία Στάθη Λιβαθινού, παραστάθηκε στον ίδιο χώρο.

65. ΣΤΕ: Τις κομβικές αυτές εξελίξεις στην ιστορία του ΘΟΚ αναπτύσσει το κεφάλαιο 2.13.

Ένα εξίσου σημαίνον βήμα — που δεν το ακολούθησαν όμως άλλα — αποτέλεσε το 2016 η φιλοξενία παραγωγής του Τουρκοκυπριακού Δημοτικού Θεάτρου Λευκωσίας. Παρουσιάστηκε το *Σπίτι* της Αλιγιέ Ουμανέλ σε σκηνοθεσία της ίδιας: το έργο αναφέρεται στη συνάντηση γυναικών από τις δύο κοινότητες μετά το άνοιγμα των οδοφραγμάτων, ενώ είναι το μοναδικό τουρκοκυπριακό έργο που παρουσιάστηκε σε σκηνή του Θεατρικού Οργανισμού Κύπρου.

Την ίδια χρονιά αίσθηση κάνει το έργο του Ταντέους Σλομποτζιάνεκ *Η τάξη μας*, με θέμα τη στάση απέναντι στους διωγμούς των Εβραίων, σε σκηνοθεσία του Γιάννη Καλαβριανού, στη Νέα Σκηνή. Στην ίδια σκηνή, το 2017, κάνει την πρώτη του σκηνοθεσία στον ΘΟΚ ο Πάρις Ερωτοκρίτου με τις *Πυρκαγιές* του Ουαζντί Μουαουάντ, μια πυκνή παράσταση με ωραίες ερμηνείες, που ανέδειξε τα κοινωνικά αδιέξοδα του έργου. Ο ίδιος σκηνοθέτης θα αναλάβει δύο χρόνια αργότερα το πρώτο ανέβασμα του *Ριχάρδου Γ'* από το κρατικό θέατρο της Κύπρου, με τον Προκόπη Αγαθοκλέους στον επώνυμο ρόλο. Ο ηθοποιός τιμήθηκε με το Βραβείο Θεάτρου, ως νέος καλλιτέχνης, για την ερμηνεία του. Αναφέρουμε επίσης τη σκηνοθεσία της Αλίκης Δανέζη-Κnutsen της *Αρρώστιας της νιότης* του Φέρντιναντ Μπρούκνερ τον ίδιο χρόνο, που αξιοποίησε θαυμάσια το ταλέντο των ηθοποιών της διανομής της. Μεγάλο ενδιαφέρον είχαν οι τελετουργικοί *Πέρσες* που σκηνοθέτησε ο Γιώργος Μπινιάρης το 2017, με τους Καρυοφυλλιά Καραμπέτη, Νίκο Ψαρρά, Αντώνη Μυριαγκό και Χάρη Χαραλάμπους, και οι οποίοι επαναλήφθηκαν τον επόμενο χρόνο.

Ευκαιρίες και ελεύθερο πεδίο δράσης — με στόχο την έρευνα και τον πειραματισμό και με το βλέμμα σε πιο ανήσυχο και νεότερο ηλικιακά κοινό — έδωσε σε αρκετούς καλλιτέχνες ο θεσμός των «Δράσεων», που εγκαινιάστηκαν τη θεατρική σεζόν 2017–2018 με πρωτοβουλία του διευθυντή Σάββα Κυριακίδη. Χώρος ανάπτυξης των «Δράσεων» είναι οι Αποθήκες ΘΟΚ, όπως μετονομάστηκε το θέατρο στο οποίο στεγαζόταν μέχρι πρότινος η Νέα Σκηνή (ονομασία που υποβαθμίζει, πιστεύω, τη λειτουργική αυτή σκηνή με τη γόνιμη θεατρική ιστορία). Αρχής γενομένης από τον Στέφανο Δρουσιώτη, ο οποίος, στο τρίμηνο που είχε στη διάθεσή του, υπό τον τίτλο “Dubitanda” (37) και με άξονα την αμφισβήτηση, επέλεξε να παράσχει πληθώρα ερεθισμάτων μέσα από προβολές καινοτόμων παραστάσεων-σταθμών του θεάτρου και συναντήσεις με σημαντικούς καλλιτέχνες ενώπιον του κοινού. Προσέφερε δε μια πλατφόρμα σε νέους δημιουργούς για να παρουσιάσουν προτάσεις τους, ενώ ο ίδιος δημιούργησε τρεις μικρές παραστάσεις, τις *Εικόνες*. Ακολούθησε το επόμενο τρίμηνο ο Παναγιώτης Λάρκου με ομάδα συνεργατών (Βασιλική Κυπραίου, Γιώργος Κυριάκου, Παναγιώτης Μπρατάκος, Τζωρτζίνα Τάση, Παναγιώτης Τοφή) που δημιούργησαν «Το σαλόνι των ξένων» — ένα σχόλιο για το «επίσημο» κλειστό σαλόνι ενός μικροαστικού σπιτιού, το οποίο είναι σχεδόν άβατο για τους ενοίκους του. Η ομάδα δίνει πρόσβαση και σε προσκεκλημένους καλλιτέχνες στο «σαλόνι» της, όπου φιλοξενούνται εικαστικές και παραστατικές τέχνες, εργαστήρια, ποίηση, καθώς και παραγωγές της βασικής ομάδας.

Την επόμενη σεζόν τη σκυτάλη παίρνουν οι Μελίτα Κούτα και Χάρης Καυκαρίδης (με σημαντικές παραστάσεις στο ενεργητικό τους ως Paravan Proactions από το 2006), που σχεδιάζουν την παράσταση *Δρόμοι κροκοδείλων*, συστήνοντας στο κοινό τον Πολωνοεβραίο συγγραφέα Μπρούνο Σουλτς. Ακολουθεί η δράση «Δύο... Πέντε... Ένα» σε καλλιτεχνική επιμέλεια των Θανάση Γεωργίου και Φώτη Νικολάου, που παρουσιάζουν πέντε *Δωμάτια*, θεατρικές/εικαστικές διαδραστικές εμπειρίες με φιλοξενούμε-

37

38

39

νους καλλιτέχνες, το *Amen II* σε χορογραφία του Νικολάου και μια καίρια σκηνική ανάγνωση του σπαρακτικού *Λαχταρώ* (38) της Σάρα Κέιν σε σκηνοθεσία του Γεωργίου.

Κατά τη θεατρική περίοδο 2019–2020 ένα διαφορετικού τύπου πρότζεκτ επιμελούνται στο πλαίσιο των «Δράσεων» οι Γιάννης Καραούλης και Ελένη Μολέσκη. Η δράση «Νέος σε έρημο νησί» έχει διττό προσανατολισμό: την προσφορά ποικίλων θεατρικών εργασιών σε ομάδες εφήβων και το ανέβασμα παραγωγών που απευθύνονται κυρίως σε αυτή την ηλικιακή ομάδα, οι οποίες συνοδεύονται από εκπαιδευτικά προγράμματα και παράλληλες δράσεις. Η παράσταση του Φυτωρίου Νέων Θεατρικών Συγγραφέων, με τις θεατρικές σκηνές που έγραψαν τα παιδιά, κατέδειξε την αξία της εργασίας που έγινε το εν λόγω διάστημα, εν μέσω περιοριστικών μέτρων. Σε σκηνοθεσία του Καραούλη ανεβαίνει *Το παράδειγμα του δόκτορα Κόρτσακ* του Ντέιβιντ Γκρεγκ, με αναφορές στην παιδαγωγική πρακτική του Πολωνοεβραίου Γιάνους Κόρτσακ. Το όλο πρότζεκτ ανακόπτεται από την πανδημία και επανέρχεται τη σεζόν 2020–2021, με την Ειρήνη Ανδρέου να προστίθεται στην ομάδα της καλλιτεχνικής επιμέλειας και με δεύτερη παραγωγή το *Ήχος από κόκκαλα που σπάνε* (39) της Σουζάν Λεμπό, με θέμα τα παιδιά-στρατιώτες, επίσης σε σκηνοθεσία του Καραούλη. Αναφέρουμε, τέλος, τη Σκηνή Εκτός Έδρας, που θεσμοθετείται στην αρχή του 2020 — με στόχο την ευκολότερη πρόσβαση στις παραγωγές του Οργανισμού θεατών που κατοικούν σε κοινότητες μακριά από τις πόλεις—, αρχής γενομένης από τη *Μικρή μας πόλη* του Θόρντον Ουάιλντερ σε σκηνοθεσία Αλεξίας Παπαλαζάρου.

Ο ΚΥΚΛΟΣ ΠΟΥ ΚΛΕΙΝΕΙ, Ο ΚΥΚΛΟΣ ΠΟΥ ΑΝΟΙΓΕΙ

Με την τρέχουσα σεζόν, ταλαιπωρημένη από την πανδημία όπως και η προηγούμενη,⁶⁶ κλείνει ένας κύκλος: πενήντα χρόνια μετά ανεβαίνει ξανά ο εναρκτήριος *Αγαμέμνων*, αυτή τη φορά από μια Κύπρια σκηνοθέτρια με σημαντική προσωπική σφραγίδα, τη Λέα Μαλένη. Είναι η πρώτη γυναίκα στην οποία ανατίθεται η θερινή παραγωγή του αρχαίου δράματος. Παράλληλα, την πεντηκοστή σεζόν του κρατικού θεάτρου ανεβαίνει ένα κυπριακό έργο στη διάλεκτο, με σύγχρονη θεματική και φόρμα, το *Σε κρίσιμη κατάσταση* του Αντώνη Γεωργίου (δεκατρία χρόνια πριν, το πρώτο του έργο στον ΘΟΚ, με τίτλο *Αγαπημένο μου πλυντήριο*, είχε λάβει Βραβείο Θεάτρου), που ανατέθηκε στον Αιμίλιο Χαραλαμπίδη, στην πρώτη του σκηνοθεσία στον Οργανισμό. Η κρατική σκηνή φιλοξενεί κατά την τελευταία εικοσαετία νέες/ους σκηνοθέτριες/τες: τις Αθηνά Ξενίδου, Λέα Μαλένη, Μαγδαλένα Ζήρα, Αλίκη Δανέζη-Κnutzen, Αθηνά Κάσιου, και, πιο πρόσφατα, τους/τις Πάρι Ερωτοκρίτου, Νεοκλή Νεοκλέους, Μαρία Κυριάκου, Κώστα Σιλβέστρο, Παναγιώτη Λάρκου, Στέφανο Δρουσιώτη, Ανδρέα Αραούζο, Μαρία Ιόλη Καρολίδου κ.ά. Συνεχίζει παράλληλα να δίνει βήμα σε ξένους καλλιτέχνες, κυρίως από την Ελλάδα. Την ίδια περίοδο παρατηρούμε άνοιγμα σε νέους ορίζοντες της θεατρικής τέχνης, ενώ εμπλουτισμό των προσφερόμενων θεατρικών εμπειριών —ευελπιστούμε και του κοινού— έχουν φέρει οι πρόσφατες «Δράσεις».

Ο κύκλος του μισού αιώνα φαίνεται να ολοκληρώνεται με βήματα προς τη χειραφέτηση των νέων προσώπων, των γυναικών

και της κυπριακής δραματουργίας: αναφορικά με το σύγχρονο κυπριακό έργο, μπορούν να γίνουν περισσότερα, όπως και για την παρουσία γυναικών —ας θεωρήσουμε σημαίνουσα ως προς αυτή την κατεύθυνση τη διάκριση στα Βραβεία Θεάτρου του πρότζεκτ «ΣΕΖΟΝ Γυναίκες 2019–2021», που ανακινεί τα ύδατα των στερεοτύπων για το φύλο στη ζωή και στην τέχνη. Ζητούμενα παραμένουν η διερεύνηση —και η απενοχοποίηση— της κυπριακής ταυτότητας, αλλά και το περαιτέρω άνοιγμα της ματιάς στα παγκόσμια ζητήματα και στις συνεχείς εξελίξεις της θεατρικής τέχνης, καθώς και στη διεύρυνση των ορίων της.

66. ΣτΕ: Για το πώς αντιμετώπισε ο ΘΟΚ την πανδημία βλ. κεφάλαιο 17.

**ΜΕΓΑΛΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ:
ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ
ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΚΑΙ ΚΟΜΒΙΚΕΣ
ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΣΤΗ ΔΟΜΗ
ΤΟΥ ΘΟΚ**

Αισχύλου *Αγαμέμνων*, 1971
Στέλιος Καυκαρίδης, Τιτίκα Νικηφοράκη

Η ίδρυση ενός κρατικού θεατρικού φορέα είναι αναπόφευκτα συνυφασμένη με τον καθορισμό της ταυτότητας ενός κράτους και του αφηγήματος που το ορίζει. Η Κυπριακή Δημοκρατία εγκαθιδρύεται στα 1960 ως ένα πολυκοινοτικό κράτος, με τις εκάστοτε κοινοτικές συνελύξεις να σχηματίζουν δομές που ενισχύουν τις γλωσσικές, ιστορικές και ιδεολογικές τους εκφάνσεις. Ο τομέας του θεάτρου για την ελληνοκυπριακή κοινότητα βρισκόταν σε διαδικασίες ζύμωσης για έντεκα χρόνια, με αποτέλεσμα την ίδρυση του κρατικού (κοινοτικού) θεατρικού της φορέα, του Θεατρικού Οργανισμού Κύπρου (ΘΟΚ), στα 1971. Είχε προηγηθεί η λειτουργία και άλλων ελληνόφωνων σχημάτων, όπως το Θέατρο Τέχνης (1961-’62), ο Οργανισμός Θεατρικής Ανάπτυξης Κύπρου (ΟΘΑΚ) στα 1961-’68 και το Θέατρο ΡΙΚ (1969-’71), που λειτούργησαν ως προπομποί (από ιδιωτικές πρωτοβουλίες) για τη δημιουργία του ΘΟΚ. Ο ΘΟΚ δημιουργείται ως αποτέλεσμα της προεργασίας για ίδρυση ενός κρατικού θεατρικού οργανισμού από τη Μορφωτική Υπηρεσία του Υπουργείου Παιδείας, διαδικασία που κορυφώνεται από το 1968 και μετά.

Στο πλαίσιο των προσπαθειών που σημειώνονται ήδη από τις αρχές της δεκαετίας, στα 1963 η Ελληνική Κοινοτική Συνέλευση δρομολογεί σχετικό νόμο που δήλωνε την πρόθεση να χρηματοδοτήσει την προσπάθεια ίδρυσης κρατικού θεάτρου, η οποία όμως καταλήγει σε αδιέξοδο. Ακόμα έχουμε μελέτες και αναφορές για ίδρυση κρατικού θεάτρου: στα 1964 την έκθεση του Paul Bruce Petit, “Towards a National Theatre for the Republic of Cyprus”, χρηματοδοτούμενη από την Ελληνική Κοινοτική Συνέλευση, και στα 1969, κατόπιν αιτήματος του Υπουργείου Παιδείας, την έκθεση του Έλληνα σκηνοθέτη Τάκη Μουζενίδη, ως ειδικού επιλεγμένου από την UNESCO. Μετά την τελευταία αυτή μελέτη καταρτίζεται σχετικό νομοσχέδιο, που υποβάλλεται στη Βουλή και εγκρίνεται στις αρχές του 1971. Τον Μάρτιο του ίδιου χρόνου διορίζονται και αναλαμβάνουν καθήκοντα το Διοικητικό Συμβούλιο και η Καλλιτεχνική Επιτροπή του Οργανισμού, ενώ αρχίζουν και οι προσλήψεις προσωπικού. Διευθυντής του Οργανισμού διορίζεται ο Ελλαδίτης ηθοποιός και σκηνοθέτης Νίκος Χατζίσκος.

Ο χαρακτήρας του νέου πολιτιστικού φορέα διαμορφώνεται σύμφωνα με τα ελλαδικά δεδομένα, αφού, σύμφωνα με τους μελετητές, και η έκθεση του Μουζενίδη βασίστηκε στο πρότυπο του Εθνικού Θεάτρου της Ελλάδας και οι συχνές επαφές των Ελλη-

νοκυπρίων με τον ελλαδικό χώρο κατά τη δεκαετία του 1960, με επισκέψεις, παρουσιάσεις έργων, διαλέξεις και υποτροφίες για δραματικές σχολές, αφήνουν ξεκάθαρο στίγμα σε σχέση με τη διαμόρφωση του χαρακτήρα του ΘΟΚ ως ελληνικού παρά πολυκοινοτικού κρατικού θεατρικού οργανισμού.

Η πρώτη παράσταση του Οργανισμού ανεβαίνει στις 18 Νοεμβρίου 1971 στο Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, με πρώτο έργο τον *Αγαμέμνονα* του Αισχύλου. Μελετητές έχουν αναδείξει τη συμβολική σημασία της επιλογής, αφού το έργο ήταν το εναρκτήριο και για το Εθνικό (Βασιλικό) Θέατρο Ελλάδος στα 1930. Σκηνοθέτης ήταν ο Νίκος Χατζίσκος, η μετάφραση του Ιωάννη Γρυπάρη, τα σκηνικά του Κλέωνα Κλώνη, τα κοστούμια του Αντώνη Φωκά και η μουσική του Γιάννη Χρίστου. Έπαιζε μια πλειάδα Κύπριων ηθοποιών (Α. Μούστρας, Χ. Παναγιώτου, Μ. Βασιλείου, Στ. Καυκαρίδης, Π. Τύμβιου στους ρόλους), με τους Ελλαδίτες Τ. Νικηφοράκη και Γ. Βαφιά να πρωταγωνιστούν ως Κλυταιμνήστρα και Αγαμέμνων αντίστοιχα.¹

1. ΣτΕ: Περισσότερα για τον *Αγαμέμνονα* του Χατζίσκου αναφέρονται στο κεφάλαιο 4, «Ο ΘΟΚ και το αρχαίο δράμα».

Μπέρτολτ Μπρεχτ *Η Μάνα Κουράγιο και τα παιδιά της*, 1977
Σπύρος Σταυρινίδης, Λένα Σορόκου, Δέσποινα Μπεμπεδέλη

Ελλάδα Ευαγγέλου

Η προσπάθεια ερμηνείας της εμπειρίας του πολέμου του 1974, της μαζικής μετατόπισης πληθυσμών, της απώλειας, των αγνοουμένων και του τραύματος που προκαλεί η βία βρίσκει μέρος της θεατρικής της έκφρασης στις εμβληματικές παραγωγές του ΘΟΚ *Η Μάνα Κουράγιο και τα παιδιά της* (1977) και *Ικέτιδες* (1978). Η υποδοχή των παραγωγών αυτών στον ελληνόφωνο χώρο τις καταξίωσε τόσο στην εποχή που παρουσιάστηκαν όσο και διαχρονικά.

Η παραγωγή *Η Μάνα Κουράγιο και τα παιδιά της* ανεβαίνει στο Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας στις 22 Οκτωβρίου 1977 και αποτελεί τη δεύτερη συνεργασία του ΘΟΚ με τον Ανατολικογερμανό σκηνοθέτη Heinz-Uwe Haus. Το έργο ανεβαίνει σε μετάφραση του Ιορδάνη Αρζόγλου, με συνεργάτες σκηνοθέτες τους Βλαδίμηρο Καυκαρίδη και Νίκο Σιαφκάλη. Τα κοστούμια αναλαμβάνει ο Glyn Hughes.

Παρά τις οπτικές αναφορές στην Κύπρο μέσα από το κάρο που σχεδιάζει ο Νίκος Κουρούσης, τις εικόνες από την Εισβολή που προβάλλονται κατά τη διάρκεια των τραγουδιών και της μουσικής του Γιώργου Κοτσώνη, ο σκηνοθέτης προσεγγίζει τον σκηνικό χώρο με κλασικές μπρεχτικές γραμμές, με τη λιτότητα στη σκηνή και τις οδηγίες του συγγραφέα, που ενισχύουν την αποστασιοποίηση μεταξύ της σκηνικής δράσης και του κοινού.

Η παραγωγή σημειώνει εισπρακτική επιτυχία (18.640 θεατές σε τριάντα τρεις παραστάσεις), με τις ερμηνείες της Δέσποινας Μπεμπεδέλη (Μάνα Κουράγιο) και της Λένιας Σορόκου (Κατρίν) να ξεχωρίζουν για κοινό και κριτικούς. Η παραγωγή ανεβαίνει επίσης σε εννέα παραστάσεις για μαθητικό κοινό, ενώ παρουσιάζεται και στην Αθήνα το διάστημα 12–14 Μαΐου 1978, με πέντε παραστάσεις στο Εθνικό Θέατρο. Η περιοδεία πραγματοποιείται με επιχορήγηση του Υπουργείου Πολιτισμού και Επιστημών της Ελλάδας και αποσπά θετικές κριτικές.

Οι *Ικέτιδες* του Ευριπίδη ανεβαίνουν από τον Θεατρικό Οργανισμό Κύπρου το 1978. Την επόμενη χρονιά ταξιδεύουν στην Αθήνα (Θέατρο Λυκαβηττού), τη Θεσσαλονίκη και το Ηράκλειο και το 1980 παρουσιάζονται στην Επίδαυρο — η πρώτη φορά που ο ΘΟΚ συμμετέχει στο Φεστιβάλ Επίδαυρου.

Ο διευθυντής του ΘΟΚ Εύης Γαβριηλίδης αναθέτει τη σκηνοθεσία

στον νέο σκηνοθέτη και ηθοποιό Νίκο Χαραλάμπους, τη μουσική στον Μιχάλη Χριστοδουλίδη, τα σκηνικά-κοστούμια στον Γιώργο Ζιάκα και τη μετάφραση στον Κωστή Κολώτα. Ανάμεσα σε άλλους, πρωταγωνιστούν οι Τζένη Γαϊτανοπούλου, Δέσποινα Μπεμπεδέλη, Μαρία Μίχα, Ευτύχιος Πουλλαΐδης, Στέλιος Καυκαρίδης, Κώστας Δημητρίου, Σπύρος Σταυρινίδης. Η παράσταση στην Κύπρο έλαβε έντονες αρνητικές κριτικές, ενώ η παρουσίαση του έργου στην Ελλάδα έλαβε θετικές κριτικές και συσχετίστηκε με την πρόσφατη Εισβολή.

Η προσέγγιση του Χαραλάμπους στο έργο αποτελεί μια ανοιχτή ανάγνωση του κειμένου, χαρακτηριζόμενη από κριτική διάθεση απέναντι στα γεγονότα. Γράφει ο σκηνοθέτης στο πρόγραμμα της παράστασης:

Όλα αυτά που γράφτηκαν από τον Ευριπίδη πριν 2.500 χρόνια στις *Ικέτιδες* ταιριάζουν στην Κύπρο του 1979. Κάτι περισσότερο. Συνθέτουν την πρόσφατη ιστορία της. Και από κοντά η άγνοια, η προδοσία, το αδιέξοδο, η αφοροσύνη, η εξάρτηση, η τρέλα — η ανεπίσημη ιστορία. Βιώματα που οδήγησαν σε μια «άλλη» ανάγνωση, τέτοια που να επιτρέπει σκληρό και αντιρομαντικό πλησίασμα.

Η παράσταση αποτελεί σημείο αναφοράς για τις παραγωγές αρχαίου δράματος στην Κύπρο, καθώς και για την παρουσία του ΘΟΚ στο Φεστιβάλ Επίδαυρου.¹ Ως σημείο αναφοράς από πλευράς αισθητικής, ερμηνείας και ποιότητας συνεργασίας, γιορτάστηκε και εκθειάστηκε όσο λίγες της τοπικής θεατρικής παραγωγής, με εκδηλώσεις, αφιερώματα και δημοσιεύματα.

1. ΣτΕ: Εκτενώς για τον ΘΟΚ, το αρχαίο δράμα, το Φεστιβάλ Επίδαυρου και ειδικά για τις *Ικέτιδες* γράφει η Κυριακή Α. Ιωαννίδου στο κεφάλαιο 4.

Μπέρτολτ Μπρεχτ *Ο καυκασιανός κύκλος με την κιμωλία*, 1975
Έλλη Παναγιώτου, Στέλιος Καυκαρίδης, Βλαδίμηρος Καυκαρίδης,
Νεόφυτος Νεοφύτου

ΜΠΕΡΤΟΛΤ ΜΠΡΕΧΤ Ο ΚΑΥΚΑΣΙΑΝΟΣ ΚΥΚΛΟΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΙΜΩΛΙΑ (ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ HEINZ-UWE HAUS, 1975)

Ελλάδα Ευαγγέλου

Τον Οκτώβριο του 1975 ανεβαίνει *Ο καυκασιανός κύκλος με την κιμωλία* του Μπέρτολτ Μπρεχτ. Η παραγωγή αποτελεί την εισαγωγή του ελληνόφωνου κοινού της Κύπρου στον Γερμανό συγγραφέα, καθώς και την πρώτη επαφή του με τον Ανατολικογερμανό Heinz-Uwe Haus.

Η συνεργασία με τον Heinz-Uwe Haus προκύπτει στο πλαίσιο πολιτιστικής συνεργασίας της Κυπριακής Δημοκρατίας με τη Λαϊκή Δημοκρατία της Γερμανίας για στήριξη στον τομέα του πολιτισμού. Ο Haus γεννήθηκε το 1942 στη Γερμανία και εκπαιδεύτηκε ως ηθοποιός και σκηνοθέτης. Εργάζεται ως ηθοποιός στο θέατρο και τον κινηματογράφο, ενώ σκηνοθετεί και στο Deutsches Theater του Βερολίνου. Όταν ήρθε για πρώτη φορά στην Κύπρο, ήταν τριάντα τριών ετών. Η σχέση του με το νησί εξελίσσεται σε μακροχρόνια συνεργασία με τον θεατρικό της κόσμο. Στη μετέπειτα σταδιοδρομία του, ο Haus ακολουθεί, παράλληλα με την καλλιτεχνική, και ακαδημαϊκή καριέρα. Η διδακτορική του διατριβή, μάλιστα, την οποία υπέβαλε στο Πανεπιστήμιο Χούμπολτ του Βερολίνου στα 1986, είχε ως θέμα τις κυπριακές παραστάσεις του Μπρεχτ («Η σημασία και η εφαρμογή του θεατρικού έργου του Μπρεχτ στην ανάπτυξη της πολιτιστικής και εθνικής ταυτότητας: το παράδειγμα της Κυπριακής Δημοκρατίας»).

Στους συντελεστές της παραγωγής συμπεριλαμβάνονται οι Χριστάκης Γεωργίου, που μαζί με τον σκηνοθέτη διασκεύασε την εισαγωγική σκηνή, Νίκος Κουρούσιης στη σκηνογραφία και Γιώργος Κοτσώνης στη μουσική. Πρωταγωνιστούν, ανάμεσα σε άλλους ηθοποιούς, οι Δέσποινα Μπεμπεδέλη (Γκρούσα) και Βλαδίμηρος Καυκαρίδης (Τραγουδιστής/Άζντακ).

Επεξηγώντας την προσέγγισή του στον Μπρεχτ στο σημείωμά του στο πρόγραμμα της παράστασης, ο Haus παρουσιάζει την εισαγωγική σκηνή ως κλειδί για τις υπόλοιπες: μια σκληρή πραγματικότητα μέσα στην ποιητική (επική) συνέχεια του έργου, βάζει την εμπειρία των θεατών σε συγκεκριμένο πλαίσιο και τους προσγειώνει στην πραγματικότητα της Κύπρου. Αναλύσεις και κριτικές της παράστασης την έχουν συνδέσει (ιδιαίτερα την εισαγωγική σκηνή) με τις δυσχερείς συνθήκες της τότε μεταπολεμικής Κύπρου. Ο Μπρεχτ και η γενικότερη κοινωνικοπολιτική και θεατρική του προσέγγιση, ως αντιπολεμική και αποστασιο-

ποιημένη προσέγγιση της πολιτικής τέχνης, εισάγονται πια στον δημόσιο διάλογο στην Κύπρο.

Αυτός ο γόνιμος διάλογος της Κύπρου με το θέατρο του Μπρεχτ θα συνεχιστεί για χρόνια, υποστηριζόμενος από τον Haus, αλλά και ντόπιους καλλιτέχνες. Αυτό στηρίζεται και από τις παράλληλες δραστηριότητες του Haus στην Κύπρο, όπως διαλέξεις και εργαστήρια με θέμα το θέατρο του Μπρεχτ, καθώς και αρθρογραφία σε τοπικά έντυπα. Η σκηνοθετική δραστηριότητα του Haus στην Κύπρο δεν σταματά, αφού στα 1975 ο νέος διευθυντής του ΘΟΚ Εύης Γαβριηλίδης και ο νέος πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου Ανδρέας Χριστοφίδης προσκαλούν τον Haus να σκηνοθετήσει το έργο του Ουίλλιαμ Σαίξπηρ *Με το ίδιο μέτρο*, που ανεβαίνει τον Μάρτιο του 1976.

Μενάνδρου Σαμία, 1993
Αλκίνοος Ιωαννίδης, Κώστας Δημητρίου

Κυριακή Α. Ιωαννίδου

«Άλλ' ἐγὼ εἶμαι Σαμία / καὶ στὸν κόσμον οὐδεμία
θα ὑπάρξει ἔμοῦ ὁμοία / καὶ ἑταίρα καὶ τιμία».
(Μενάνδρου *Σαμία*, μτφρ. Γ. Βαρβέρη)

Η ιδιοφυής και καινοτόμος ιδέα του Εύη Γαβριηλίδη να μεταφέρει τον δραματικό χωροχρόνο της *Σαμίας* του Μενάνδρου στην Αθήνα των τελών του 19ου και των αρχών του 20ού αιώνα μετουσιώθηκε σε ένα λαμπρό καλλιτεχνικό δημιούργημα με την ξεχωριστή αρωγή της έμμετρης πνευματώδους καθαρεύουσας του Γιάννη Βαρβέρη, των φινετσάτων κοστουμιών του Γιώργου Ζιάκα και της χαριτωμένης και ευρηματικής μουσικής και χορογραφίας των Μιχάλη Χριστοδουλίδη και Ισίδωρου Σιδέρη αντίστοιχα. Το έργο συγκίνησε μέσω μιας «τρυφερής νοσταλγίας για έναν κόσμο από τον οποίο έχει απομείνει μονάχα ένα υπέροχο άρωμα» (Εύης Γαβριηλίδης).

Η άρτια παράσταση απέπνεε μια ξεχωριστή ζωντανή, που εμποτιζόταν από τα χαριτωμένα χοροπηδητά του Χορού και τη δεξιοτεχνική ενσωμάτωση σημειώντων αντικειμένων στην κινησιολογία του (π.χ. μπιμπερό, κούκλες-μωρά, καρτσάκια), αλλά και από τα φιλοπαίγματα και ενίοτε πονηρά χορικά του, που ακτινοβολούσαν ένα αίσθημα χάρης και ευφορίας και προσέδιδαν στον Χορό οργανικό ρόλο στο έργο — κάτι το οποίο δεν συνέβαινε στα έργα της Νέας Κωμωδίας. Η ευτυχής σύλληψη να προστεθούν εμβόλιμα χορικά και πρόλογος, κατά τον οποίο οι πρωταγωνιστές παρουσιάζουν τους χαρακτήρες τους και ενημερώνουν το κοινό για την πλοκή του έργου με τραγούδι και πρόζα, προσέδωσε ζωντάνια, γοητεία και αρκετό γέλιο στην παράσταση, κάνοντας τη μενάνδρεια κωμωδία πιο προσβάσιμη στο κοινό.

Τα προσεγμένα κοστουμια, το σκηνικό και η γεμάτη χάρη και φινέτσα κινησιολογία των ηθοποιών παρέπεμπαν μέσω της διαπραστατικότητάς τους στην κωμωδία ηθών, το κωμειδύλλιο και το γαλλικό βοντβίλ. Οι ερμηνείες των ηθοποιών κατάφεραν να αποτυπώσουν με ενάργεια τα βασικά χαρακτηριστικά των αριστοτεχνικά σμιλευμένων τυπικών χαρακτήρων του Μενάνδρου: τον αυστηρό και κοτσονάτο Δημέα του Κώστα Δημητρίου, τον περίεργο και πονηρό δούλο Παρμένωνα του Σπύρου Σταυρινίδη, τον αφελή και άτολμο ερωτευμένο Μοσχίωνα του Αλκίνοου Ιωαν-

νίδη, την ντροπαλή Πλαγγόνα της Ερμίνιας Κυριαζή, τον φλύαρο, καυχησιάρη και —στη σκηνοθετική ανάγνωση του Γαβριηλίδη— θηλυπρεπή μάγειρο του Σταύρου Λούρα, την «εταίρα αλλά κυρία» Χρυσίδα της Αννίτας Σαντοριναίου.

Η παράσταση εντυπωσιάζει κοινό και κριτικούς και περιλαμβάνεται μεταξύ των τριάντα καλύτερων παραστάσεων στη διάρκεια της πενήνταχρονης ιστορίας του Φεστιβάλ Επιδαύρου, μαζί με τις *Ικέτιδες* του Νίκου Χαραλάμπους (Βασίλης Αγγελικόπουλος, *Η Καθημερινή*, 2005). Όπως ήταν αναμενόμενο, η παράσταση επαναλαμβάνεται το 1994 στο θέατρο του Λυκαβηττού, με τους ίδιους σχεδόν συντελεστές, ενώ επιστρέφει θριαμβευτικά το 2012, για να εγκαινιάσει το νέο κτίριο του ΘΟΚ κατά τη χειμερινή περίοδο 2012–2013. Το 2013 συμμετέχει ξανά στο Φεστιβάλ Επιδαύρου έπειτα από τέσσερα χρόνια απουσίας του ΘΟΚ από τον θεσμό. Η παράσταση, η οποία ανεβαίνει είκοσι χρόνια μετά την πρώτη της παρουσία στο αργολικό θέατρο, με τους ίδιους σχεδόν συντελεστές, ενθουσιάζει με την ίδια ένταση το κοινό, καθότι «το “άρωμα” της όχι μόνο δεν είχε χαθεί, αλλά έφερε, συν τοις άλλοις, μια νοσταλγία, μια ποιότητα, ένα ήθος, που δύσκολα βρίσκει το κοινό στις μέρες μας».²

Η *Σαμία* εδραιώνεται και επισήμως στη συλλογική συνείδηση του θεατρικού κοινού ως κλασική παράσταση στην ιστορία αναβίωσης της Νέας Κωμωδίας όχι μόνο στο θεατρικό γίγνεσθαι της Κύπρου και της Ελλάδας, αλλά και του εξωτερικού. Και το γεγονός αυτό οφείλεται στη σκηνοθετική ευφυΐα του Εύη Γαβριηλίδη, τη μεταφραστική δεινότητα του Γιάννη Βαρβέρη και τη στήριξη του πιστού τους μενάνδρειου συνοδοιπόρου, του ΘΟΚ. Θα υπάρξει άραγε ξανά παρουσίαση μενάνδρειας παράστασης που να είναι «αυτής ομοία και εταίρα και τιμία;»

1. ΣτΕ: Για τη *Σαμία* του Γαβριηλίδη βλ. περισσότερα στα άρθρα της Καίτης Διαμαντάκου-Αγάθου και της Σταυρούλας Κυρίτση στον τόμο *Το αρχαίο θέατρο και η Κύπρος: Πρακτικά συμποσίου*, επιμ. Α.Χ. Κωνσταντίνου και Ι. Χατζηκωστή, Λευκωσία: Πολιτιστικό Ίδρυμα Τραπέζης Κύπρου 2013, σσ. 75–94 και 95–119 αντίστοιχα.

2. Αντ. Καράλη, εφ. *Έθνος*, 23 Ιουλίου 2013.

Αισχύλου *Επτά επί Θήβας*, 2001

Γιώργος Ροδοσθένους

Στα πενήντα χρόνια του ΘΟΚ, μια παράσταση που ξεχώρισε για το ήθος, την έρευνα, το ακαδημαϊκό υπόβαθρο και την ευρηματικότητα της ήταν οι *Επτά επί Θήβας* του Βαρνάβα Κυριαζή σε μετάφραση Κωστή Κολώτα (Αμφιθέατρο Μακαρίου Γ', Λευκωσία, 28 Ιουνίου 2001· Αρχαίο Θέατρο Επιδαύρου, 17 Αυγούστου 2001).

Οι *Επτά επί Θήβας* σπανίως παίζονται σήμερα, λόγω της «αεικίνητη[ς] ακινησία[ς] του έργου, τη[ς] “κινηματογραφική[ς]” λεκτική[ς] πανδαισία[ς] της εικονοποιίας του, το[υ] τραγικ[ού] [μεγέθους] αλλά και τη[ς] απέραντη[ς] μοναξιά[ς] του ετεόκλειου διλήμματος».¹ Η μυσταγωγική μουσική του Μιχάλη Χριστοδουλίδη, το επιβλητικό σκηνικό του Άντη Παρτζίλη (Βραβείο Σκηνογραφίας), η λιτή κίνηση του Λάμπρου Λάμπρου και τα πάλλευκα κοστουμιά του Σταύρου Αντωνόπουλου έχτισαν μια καλοδουλεμένη και άρτια παραγωγή. Η κριτικός Ροζίτα Σώκου έγραψε: «Είδα ένα έργο που δύσκολα συγκινεί, και συγκινήθηκε».²

Ο Κυριαζής γράφει στο σκηνοθετικό του σημείωμα:

Η μοίρα του [Ετεοκλή] είναι προαποφασισμένη και η πορεία του προς την έβδομη πύλη βασανιστική. Σ' εκείνη την έβδομη (όχι τυχαία έβδομη [πύλη]), «ο αδελφός σε αδελφό καθρέφτη» θα επαναλάβουν και θα συμπύξουν τις πράξεις των περασμένων γενεών (Zeitlin). Σε μια στιγμή δυαδικής συμπαντικότητας θα δουν ο ένας στο πρόσωπο του άλλου [...] τη νέκρα της σιωπής σαν την απόλυτη επιδίωξη του παρελθόντος και τον θάνατο σαν την απόλυτη επιδίωξη του μέλλοντος. Εκεί θα σωπάσουν —μαζί τους ολόκληρη η γενιά.

Για την έβδομη πύλη ο Άντης Παρτζίλης θυμάται:

Από τις επτά πύλες που στήθηκαν στο σκηνικό, η κεντρική ήταν κλειστή. Άνοιξε μόνο όταν θα εμφανιζόταν ο Ετεοκλής. Και ξα-

φνικά η πύλη γλιστρούσε μέσα στην ορχήστρα και γινόταν ράμπα για να πατήσει και να περάσει ο Ετεοκλής. Ήταν μια στιγμή μαγική.³

Άξια αναφοράς είναι και η έναρξη της παράστασης, όπου Ετεοκλής και Πολυνεΐκης εμφανίζονται ως μικρά παιδιά που παίζουν με τα σπαθιά τους και αποκοιμούνται μετά το παιχνίδι επί σκηνής. Τα ίδια σπαθιά έπιαναν μετά οι ήρωες και αλληλοσκοτώνονταν. Τα παιδιά παρέμειναν επί σκηνής σε όλη τη διάρκεια της παράστασης και ξυπνούσαν με το τέλος του έργου, κάνοντας ολόκληρη την τραγωδία να μοιάζει σαν προφητικό όνειρο. Ευρηματικά, ο Κυριαζής παρουσίασε και τον νεκρό αδελφό Πολυνεΐκη επί σκηνής σε διάλογο με τον Ετεοκλή, μια πρωτοτυπία που συζητήθηκε, όπως επίσης οι κινηματογραφικές μάχες σε αργή κίνηση, που τάραξαν την εν γένει ακινησία του έργου.

Στέρεος και δυναμικός ο Γιάννης Βούρος ως Ετεοκλής και γήινα δοσμένος ο Νεοκλής Νεοκλέους ως Πολυνεΐκης. Οι επτά συγκινητικοί αγγελιαφόροι Γιώργος Μουαΐμης, Ανδρέας Τσουρής, Αχιλλέας Γραμματικόπουλος, Ανδρέας Βασιλείου, Χρύσανθος Χρυσάνθου, Χριστόφορος Χριστοφόρου και Δημήτρης Κωνσταντίνου μετέφεραν με αγωνιώδη ένταση τα μαντάτα. Ενώ η Χριστίνα Παυλίδου ως Αντιγόνη και η Λέα Μαλένη ως Ισμήνη συγκλόνισαν με τον νεκρικό τους θρήνο. Η κορυφαία Στέλα Φυρογέννη έδωσε σπαρακτική μορφή στη μουσική του Χριστοδουλίδη.

Στην Κύπρο η παράσταση κατείχε ρεκόρ στην προσέλευση κοινού ως το 2012, παρά τη δυσκολία στην πρόσληψη του έργου, και ευτύχησε να ταξιδέψει από την Επίδαυρο στη Δανία και την Κίνα, όπου, υπερνικώντας τις διαπολιτισμικές διαφορές, κέρδισε το κοινό της και καταχειροκροτήθηκε.

1. Χ.ό.σ., «Η θεομανής αδελφοκτονία», εφ. *Η Καθημερινή* (2 Σεπτεμβρίου 2001), <https://www.kathimerini.gr/culture/99620/i-theomanis-adelfoktonia/>. Τελευταία πρόσβαση: 7 Απριλίου 2021.

2. Βλ. Μ. Μωυσέως, «Η διαχρονική παρουσία του ΘΟΚ στην Επίδαυρο», εφ. *Πολίτης - Παράθυρο*, <https://parathyro.politis.com.cy/2017/08/i-diachroniki-parousia-tou-thok-stin-epidavro/>. Τελευταία πρόσβαση: 7 Απριλίου 2021.

3. «Άντης Παρτζίλης: “Ένα σκηνικό πρέπει διαρκώς να σε εκπλήσσει”», συνέντευξη στη Μερóπη Μωυσέως, εφ. *Πολίτης - Παράθυρο* (13 Φεβρουαρίου 2017), <https://parathyro.politis.com.cy/2017/02/άντης-παρτζίλης-ένα-σκηνικό-πρέπει-δι/>. Τελευταία πρόσβαση: 7 Απριλίου 2021.

Αισχύλου Πέρσες, 2017

Χάρης Χαραλάμπους, Πέτρος Γιωρκάτζης, Μάνος Πετράκης,
Νεκτάριος Θεοδώρου, Κωνσταντίνος Σεβδαλής, Δαυίδ Μαλτέζε,
Καρυοφυλλιά Καραμπέτη

Γιώργος Ροδοσθένους

Ο ΘΟΚ ανέθεσε στον νεαρό σκηνοθέτη Άρη Μπινιάρη τη σκηνοθεσία των αισχύλειων *Περσών* (Αμφιθέατρο Μακαρίου Γ', Λευκωσία, 13 Ιουλίου 2017· Αρχαίο Θέατρο Επιδαύρου, 11 Αυγούστου 2017). Η παράσταση ήταν μία από τις εμπορικότερες καλοκαιρινές επιτυχίες του ΘΟΚ, πήγε στο Φεστιβάλ Αθηνών και Επιδαύρου ύστερα από χρόνια απουσίας, έπαιξε για δύο καλοκαίρια (2017–2018), ενώ το δεύτερο καλοκαίρι περιόδευσε σε ολόκληρη σχεδόν την Ελλάδα. Η σκηνοθεσία και η μουσική του Μπινιάρη, το λιτό σκηνικό του Κωνσταντίνου Λουκά, τα εκπληκτικά κοστούμια της Ελένης Τζιρκαλλή, η εντυπωσιακή κινησιολογία της Λίας Χαράκη, οι συναρπαστικοί φωτισμοί του Γιώργου Κουκουμά, μαζί με τους έμπειρους Αντώνη Μυριαγκό, Νίκο Ψαρρά, Χάρη Χαραλάμπους, Καρυοφυλλιά Καραμπέτη και τον δυναμικό Χορό, έχτισαν ένα ξεχωριστό αποτέλεσμα.

Ο Μπινιάρης ήταν επί σκηνής ανάμεσα στον Χορό των αντρών και έδωσε μεγάλη βαρύτητα στη μουσικότητα και τον ρυθμό της παράστασης. Σύμφωνα με τον σκηνοθέτη:

Η παράσταση αποτελεί ένα ταυτόχρονα θεατρικό και μουσικό γεγονός και προτείνει μια ζωντανή σύνθεση ποιητικού λόγου, μουσικής και θεατρικής δράσης. Απελευθερώνει την ουσία του αισχυλικού έργου και οδηγεί τον θεατή στην κατανόηση του πανανθρώπινου χαρακτήρα του αρχαίου δράματος. Οι ηθοποιοί προσεγγίζουν τα νοήματα, τους ρυθμούς και τους ήχους του ποιητικού κειμένου, με τη μουσικότητα ως όχημα για την αναπαράσταση και τη μεταμόρφωση. Όλοι οι βασικοί χαρακτήρες, όπως και ο Χορός, ερμηνεύονται αποκαλύπτοντας τη μουσική υφή του έργου.¹

Ο Χάρης Χαραλάμπους, που ενσάρκωσε έναν συγκινητικό Αγγελιαφόρο, τονίζει:

Ο Άρης είναι παράδειγμα στοχοπροσήλωσης και εργατικότητας. Είναι κέρδος από μόνη της η ίδια η συνύπαρξη στη σκηνή μαζί του. Η σχέση που έχει ο Άρης με τη μουσική και τον ρυθμό και το πώς τα χρησιμοποιεί σαν όχημα για να προσεγγίσει τα μεγάλα

ποιητικά κείμενα είναι αυτό που τον διαφοροποιεί από το σύνολο της θεατρικής παραγωγής.²

Στην πρεμιέρα στην Επίδαυρο ο μονόλογος του Αγγελιαφόρου διακόπηκε τέσσερις φορές από χειροκροτήματα, πράγμα πρωτοφανές, που, ξανά κατά τον Χαραλάμπους, «οφείλεται στον συντονισμό της ενέργειας της δικής μου, του λόγου, της μουσικής, του ρυθμού, με τον βιορυθμό του κοινού».³

Η παράσταση παρουσίασε έναν από τους καλύτερους σύγχρονους αντρικούς Χορούς που πέρασαν ποτέ από τον ΘΟΚ, με ακρίβεια στην κίνηση και την εκφορά του λόγου, με ομαδικότητα και μια προσέγγιση που επικεντρωνόταν στη μουσικότητα του όλου:

Ο Χορός, ακροβατώντας συνεχώς ανάμεσα στη συντριβή και σε εναπομείναντα ψήγματα αισθημάτων υπεροχής και αλαζονείας, αποτέλεσε την αιχμή του δόρατος της παράστασης. Το αποτέλεσμα ήταν μια παράσταση που συνέπαιρνε ακοή και όραση, [...] μια σκηνική εμπειρία με τελετουργικές/μυστικιστικές ποιότητες, σύμφωνες με τη φύση του τραγικού είδους, αλλά και εύστοχα αναφερόμενες σε χαρακτηριστικά του πολιτισμού της Ανατολής (αξιωμαθόνηυτη η σκηνή της ομαδικής επίκλησης του Δαρείου και η κινησιολογική απόδοση της Άτοσσας [Καρυοφυλλιάς Καραμπέτη] ως περιστρεφόμενου δερβίση)· ένα θέαμα που ξεκινούσε απολύτως γειωμένα, σαν μέσα από τα σπλάχνα της γης και τα σώματα των ερμηνευτών, για να απογειωθεί ψηλά, πάνω από το ύψος της τελευταίας κερκίδας.⁴

Στοιχεία της παράστασης, όπως η χρήση ασύρματων μικροφώνων, ενόχλησαν ορισμένους κριτικούς, αλλά σε τελική ανάλυση οι *Πέρσες* του ΘΟΚ θεωρήθηκαν από τις καλύτερες παραστάσεις της χρονιάς, αν όχι και της δεκαετίας.

2. «Χάρης Χαραλάμπους: Η διαχείριση του πένθους και της απώλειας δεν έχει εθνικότητα», culturenow.gr, <https://www.culturenow.gr/xaris-xaralampoys-h-diaxeirisi-toy-penthous-kai-tis-apoleias-den-exei-ethnikotita/>. Τελευταία πρόσβαση: 7 Απριλίου 2021.

3. Προσωπική συνέντευξη.

4. Τ. Καραόγλου, «Θεία τραγωδία: Για την παράσταση των *Περσών* από τον ΘΟΚ σε σκηνοθεσία Άρη Μπινιάρη», elculture.gr, <https://www.elculture.gr/blog/article/θεια-τραγωδια/>. Τελευταία πρόσβαση: 7 Απριλίου 2021.

1. Σημείωμα του σκηνοθέτη: <https://www.thoc.org.cy/event/perses-2017-016,3222,229,el,general>. Τελευταία πρόσβαση: 7 Απριλίου 2021.

Κώστα Ταχτού *Το τρίτο στεφάνι*, 2014
Αντίτα Σαντορινιάου

Γιώργος Ροδοσθένους

Κατά πάσα πιθανότητα, η μεταφορά στη σκηνή του εμβληματικού και αυτοβιογραφικού μυθιστορήματος του Κώστα Ταχτσή *Το τρίτο στεφάνι* (1962), σε μια εξαιρετική δραματοποίηση του Σάββα Κυριακίδη, ήταν μία από τις μεγαλύτερες σε διάρκεια παραστάσεις του Θεατρικού Οργανισμού Κύπρου. Η παράσταση, που διαρκούσε πάνω από τρεισήμισι ώρες, κατάφερε να καθλώσει το κοινό της με έναν αριστουργηματικό τρόπο. Η λεπτομερής, συγκινητική και ζωντανή σκηνοθεσία του Τάκη Τζαμαργιά τον αναδείκνυε ως έναν από τους καταλλήλότερους σκηνοθέτες του νεοελληνικού θεάτρου στο ιδιαίτερο είδος της διασκευής έργων της νεοελληνικής πεζογραφίας.¹ Η πρωταγωνίστρια Αννίτα Σαντοριναίου έδινε ρεσιτάλ ηθοποιίας ως Εκάβη και με αμείωτη ενέργεια και δυναμισμό κατάφερνε κάθε βράδυ να καθλώνει τους θεατές με την απίστευτη υποκριτική της ευελιξία. Η παράσταση, που παίχτηκε για ολόκληρη τη σεζόν 2014–2015, πήγε και σε περιοδεία τον Απρίλιο του 2015 στο Δημοτικό Θέατρο Πειραιά.

Κατά την Αννίτα Σαντοριναίου:

Η κυρα-Εκάβη δεν είναι μόνο ένας ρόλος, δεν είναι η υποκριτική αποτύπωση μίας γυναίκας ή ακόμα και πολλών γυναικών που γνωρίζουμε. Είναι η Ελλάδα. Έτσι τη θέλει ο Ταχτσής, της δίνει το όνομα μιας αρχετυπικής μάνας, της Εκάβης, και την ξαναβαφτίζει «στο δικό του σήμερα» κυρα-Εκάβη. Είναι το αρνί και το τέρας, διάβολος και αγία, πολυμήχανη και αγαθιάρα, ποταπή και ανωτέρα, αγράμματη και σοφή. Είναι η Ελλάδα του φωτός και του μεγαλειώδους και η Ελλάδα του σκότους και του τσιφτεελληνισμού. Μ' αυτά τα χρώματα προσπάθησα να την κεντήσω την Εκάβη. Με του Ταχτσή τα χρώματα. Και η εμπειρία του ταξιδιού με τον Τάκη Τζαμαργιά μεγάλη απόλαυση και βαθιά οδύνη. Και συνειδητότητα... Ένα ταξίδι με τα όλα του... Στο κακοτράχαλο αλλά και απρόσμενα υπέροχο «σώμα και αίμα της Ελλάδας». Όλοι μαζί το μεταλλάβαμε. Για μένα, το ταξίδι αυτό με την κυρα-Εκάβη και το *Τρίτο στεφάνι* είναι ένα προσκύνημα — μετά από τριάντα τρία χρόνια που λείπω απ' την Ελλάδα — στην Ελλάδα μου.²

Ο σκηνοθέτης, στη δεύτερή του σκηνοθεσία για τον ΘΟΚ, πλαισιώθηκε από το ευέλικτο σκηνικό του Εδουάρδου Γεωργίου, τη λυρική μουσική της Ευανθίας Ρεμπούτσικα, τα κοστούμια εποχής του Λάκη Γενεθλή, τους φωτισμούς του Γιώργου Κουκουμά και τη λιτή κινησιολογία της Λίας Χαράκη. *Το τρίτο στεφάνι* γέμισε την Κεντρική Σκηνή του ΘΟΚ με συναίσθημα, ελληνικά χρώματα και την ιστορία του Νεοέλληνα μικροαστού, όπως αυτός διαμορφώθηκε κατά το πρώτο μισό του περασμένου αιώνα. Η διανομή, με έναν θίασο είκοσι ενός μελών, επέτρεψε σε μια δυνατή ομάδα ηθοποιών να δείξουν την τεχνική τους δεξιοτεχνία, με μια δροσερή Στέλα Φυρογένη (Νίνα), έναν ευαίσθητο Ανδρέα Τσέλεπο (Άκη), μια αισθησιακή Κρίστη Παπαδοπούλου (Ελένη) και μια δυναμική Αντωνία Χαραλάμπους (Μαρία), όπως και μια εξαιρετική Νιόβη Χαραλάμπους (Πολυξένη) και έναν επικίνδυνο Γιώργο Κυριάκου (Δημήτρη). Επίσης μας θύμισε πόσο αγαπητή είναι η νεοελληνική πεζογραφία στο κυπριακό κοινό, με όλες της τις εξάρσεις, τα ιλαροτραγικά επεισόδια και την ποικιλόμορφη δραματουργική υφή.

1. ΣτΕ: Κατά τη σεζόν 2021–22 ο Τζαμαργιάς θα προσθέσει στο παλαμάρé του και την *Αιολική γη* του Βενέζη, και πάλι σε δραματουργική επεξεργασία του Σάββα Κυριακίδη, καλλιτεχνικού διευθυντή του ΘΟΚ.

2. Α. Κάραλη, «*Το τρίτο στεφάνι*: Μια παράσταση που θα ανέβει από την 1η ως τις 5 Απριλίου στο Δημοτικό Θέατρο Πειραιά», *Fractal* (26 Μαρτίου 2015), <https://www.fractalart.gr/trito-stefani/>. Τελευταία πρόσβαση: 7 Απριλίου 2021.

Άλκης Ζέη *Ο μεγάλος περίπατος του Πέτρου*, 2016
Γιάννης Καραούλης, Φανή Γεωργακοπούλου

ΑΛΚΗΣ ΖΕΗ Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΠΕΡΙΠΑΤΟΣ ΤΟΥ ΠΕΤΡΟΥ (ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ ΤΑΚΗ ΤΖΑΜΑΡΓΙΑ, 2016–2018)

Γιώργος Ροδοσθένους

Η μακρόχρονη και επιτυχημένη συνεργασία του Τάκη Τζαμαργιά με τον ΘΟΚ (*Καυτός πάγος, Το τρίτο στεφάνι*) συνεχίστηκε με τη μεγάλη επιτυχία της παράστασης *Ο μεγάλος περίπατος του Πέτρου* της Άλκης Ζέη, σε δραματοποίηση του ιδίου και του Σάββα Κυριακίδη. Ο Τζαμαργιάς είχε ήδη σκηνοθετήσει το έργο με τεράστια επιτυχία στην Παιδική Σκηνή του Εθνικού Θεάτρου (2011–2013). Η παράσταση αγαπήθηκε και στην Κύπρο από παιδιά, εφήβους και ενήλικες και παρουσιάστηκε για δύο συνεχόμενες σεζόν (2016–2018), κάτι σπάνιο για το κυπριακό θέατρο (με εξαίρεση τον *Τρελαντώνη* της Πηνελόπης Δέλτα, που παίχτηκε το 2012–2014, σε σκηνοθεσία Βασίλη Μυριανθόπουλου).

Γράφει η Άλκη Ζέη με αφορμή την παράσταση:

Στα παιδιά μου, αντί για παραμύθια, διηγίμουνα όλες αυτές τις σημαντικές μέρες που έζησα, και δεν ξεχνούσα ούτε μία λεπτομέρεια. Δεν ξέρω αν τις έλεγα γι' αυτά ή για μένα, για να μην τις ξεχάσω. Διηγίμουνα λοιπόν στην Ειρήνη και τον Πέτρο κάθε βράδυ και μία ιστορία των παιδικών και των πρώτων εφηβικών μου χρόνων και, βλέποντας πως τους άρεσε πιο πολύ από το να τους πω τη *Χιονάτη* και τους *εφτά νάνους*, σκέφτηκα: Γιατί να μη διηγηθώ αυτή την ιστορία και σ' άλλα παιδιά και σ' όλα τα παιδιά της Ελλάδας; Δανείστηκα το όνομα του γιου μου του Πέτρου και πολλά από τον χαρακτήρα του, κι έτσι άρχισε *Ο μεγάλος περίπατος του Πέτρου*, μέσα σε μια τόσο σημαντική εποχή για τη χώρα μας, και περπατάει ακόμα, από το 1972 που έγραψα το βιβλίο ως σήμερα.¹

Ο πρωταγωνιστής Γιάννης Καραούλης κατάφερε με ακούραστη σωματικότητα, λεπτομέρεια και εσωτερική λάμψη να προσδώσει στον ρόλο του Πέτρου μοναδική λεπτότητα και κομψή ευελιξία. Ο ίδιος γράφει για την εμπειρία του:

Ήταν μια παράσταση κι ένας ρόλος που αγάπησα βαθιά. Η σύμπτωση κειμένου, συνεργατών, σκηνοθέτη και συνθήκης δεν είναι αυτονόητη. Νιώθω πως είχαμε στήσει ένα εργαστήριο συναισθημάτων. Και η παράσταση ήταν μια σβούρα που γύριζε και

δεν την αφήναμε να πέσει. Νομίζω κι εγώ δεν έχω καταλάβει τον όγκο και τον αριθμό του κόσμου και των παραστάσεων επί δύο χρόνια. Κι αυτό γιατί μπαίναμε κάθε φορά νέοι στον κόσμο της παράστασης. Και τίποτα δεν ήταν δεδομένο. Με μάτια γουρλωμένα, ανοιχτά, γεμάτα απορία. Σαν τα μάτια του Πέτρου.²

Τα σκηνικά-κοστούμια εποχής ήταν του στενού συνεργάτη του Τζαμαργιά Εδουάρδου Γεωργίου, η ρέουσα κίνηση της Έλενας Χριστοδουλίδου και ο θεαματικός σχεδιασμός φωτισμών του Γιώργου Κουκουμά. Ένα σημαντικό μέρος για την επιτυχία της παράστασης ήταν η μουσική του Δημήτρη Ζαβρού, η οποία μας ταξίδεψε αβίαστα και αισθαντικά στην Ελλάδα του 1940 με χαρμολύπη. Για τη μουσική εκφράστηκε με τα καλύτερα λόγια η ίδια η συγγραφέας, γι' αυτό και το ταξίδι του έργου συνοδεύτηκε και σε άλλους θιάσους από την εξαιρετική δουλειά του Ζαβρού. Ο δεκατετραμελής θιάσος (Άννα Γιαγκιώζη, Ντίνα Μιχαηλίδη, Ηλίας Ανδρέου, Στέλιος Καλλιστράτης κ.ά.) έχτισε έναν ευαίσθητο κόσμο μέσα από την έμπειρη και σκηνοθετική ματιά του Τζαμαργιά και ζωγράφισε σκηνές πολέμου, κατοχής, ήττας, αντίστασης και απελευθέρωσης με μαεστρία και σκηνική δεξιοτεχνία. Το κοινό παρακολούθησε την παράσταση με ιδιαίτερο και αμείωτο ενδιαφέρον, και για τα περισσότερα παιδιά αυτή η θεατρική πανδαισία λειτούργησε ως μάθημα ελληνικής ιστορίας, ήθους και ανθεκτικότητας. Για τους περισσότερους μεγάλους ήταν ένα νοσταλγικό ταξίδι στον χρόνο, αφού το κείμενο ήταν στη δικαίωση τους στο σχολείο.

Η Άλκη Ζέη τίμησε με την παρουσία της την παράσταση του ΘΟΚ και έλαβε μέρος σε ειδική εκδήλωση, με τη συμμετοχή του κοινού, τον Οκτώβριο του 2016. Το 2019 ο Τζαμαργιάς σκηνοθέτησε το έργο για τρίτη φορά στο Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος.³

1. Βλ. Π. Παπαδιά, «Ο μεγάλος περίπατος του Πέτρου από το Εθνικό Θέατρο», ηλ. περ. Ταλκ (8 Μαΐου 2020), <https://www.talcmag.gr/paidiko-theatro/megalos-peripatos-petrou/>. Τελευταία πρόσβαση: 7 Απριλίου 2021.

2. Προσωπική συνέντευξη.

3. Το έργο θα παιχτεί για τρίτη χρονιά στην Αθήνα κατά τη θεατρική σεζόν 2021–'22 από το Θέατρο Βασιλάκου.

Ρομπέρτο Ατάουντε *Δεσποινίς Μαργαρίτα*, 2001
Αννίτα Σαντορινιώου

Άντης Παρτζίλης

Ο χώρος της Αγοράς του Αγίου Ανδρέα ενοικιάστηκε από τον ΘΟΚ, κατόπιν συμφωνίας με τον Δήμο Λευκωσίας, το 2000. Αρχικώς, ο νέος χώρος προοριζόταν για τη φιλοξενία ενός καφεθεάτρου και μιας σκηνής θεάτρου σκιών. Πριν όμως από τη λειτουργία του χώρου, εισηγήθηκα, ως καλλιτεχνικός διευθυντής του ΘΟΚ, τη διαφοροποίηση της αρχικής απόφασης και τη δημιουργία Πειραματικής Σκηνής. Σ' αυτή την αλλαγή πλεύσης συνέβαλαν οι κατ' ιδίαν συζητήσεις που είχα με τον τότε Λειτουργό Θεατρικής Ανάπτυξης Α' Ανδρέα Μιχαηλίδη. Το σκεπτικό της δημιουργίας της Πειραματικής Σκηνής ήταν αυτή να καταστεί κέντρο φιλοξενίας παραστάσεων από νέους και παλαιότερους καλλιτέχνες, που να στοχεύουν στο να δοκιμάσουν αλλά και να δοκιμαστούν, χωρίς ιδιαίτερους περιορισμούς, μέσα από την έρευνα, την εισαγωγή νέων μέσων έκφρασης, τις νέες προσεγγίσεις και την ανατρεπτική διάθεση.

Αρχή έγινε με το έργο *Δεσποινίς Μαργαρίτα* του Ρομπέρτο Ατάντε, στην οποία ο γράφων δοκιμάστηκε στη σκηνοθεσία και ο σκηνοθέτης Ανδρέας Χριστοδουλίδης στη σκηνογραφία. Πρωταγωνίστρια η Αννίτα Σαντοριναίου. Η πρεμιέρα δόθηκε στις 7 Νοεμβρίου 2001, χρονιά που ο ΘΟΚ γιόρταζε τα τριαντάχρονά του.

Στις πρώτες δύο παραστάσεις η Πειραματική Σκηνή χρησιμοποίησε την παραδοσιακή ιταλική σκηνή, έτσι όπως αυτή ήταν διαμορφωμένη από τον προηγούμενο κάτοχό της, έναν επιθεωρησιακό θίασο. Το 2002 εισηγήθηκα στο Δ.Σ. του ΘΟΚ να ανακατασκευαστεί εσωτερικά ο χώρος, ώστε να συνάδει με το πνεύμα της συγκεκριμένης σκηνής. Η εισήγηση εγκρίθηκε, και έτσι ο χώρος αναδιαμορφώθηκε με τη δημιουργία ενός thrust stage σε δικό μου σχεδιασμό, ο οποίος έδινε τη δυνατότητα διαμόρφωσής του ανάλογα με τις ανάγκες της κάθε παραγωγής.

Από τότε και μέχρι το κλείσιμό της δόθηκαν καταπληκτικές παραστάσεις, κάποιες από τις οποίες ξεχώρισαν, όπως οι *Τρωάδες* του Ευριπίδη (2003) σε σκηνοθεσία Γιώργου Μουαΐμη και έξοχη σκηνογραφία του Χάρη Καυκαρίδη (ειδικό τιμητικό δίπλωμα για νέο καλλιτέχνη στην Κουαντριενάλε της Πράγας το 2003), *Τα ένοχα τραγούδια* του Βασίλη Μαζωμένου (2003) σε σκηνοθεσία του ίδιου, ο *Σκοινοβάτης* του Ζαν Ζενέ (2004) σε σκηνοθεσία Κυριακής Μάλαμα, η *Μήδεια* της Κρίστα Βολφ (2005–2006) σε σκηνοθεσία Στέφανου Κοτσίκου (συμμετοχή στις εκδηλώσεις της

Πολιτιστικής Πρωτεύουσας της Ευρώπης — Πάτρα 2006 και παραστάσεις στην Αθήνα), *Ο δολοφόνος του Λάιου και τα κοράκια* του Μάριου Ποντίκα (2006) σε σκηνοθεσία της Λέας Μαλένη, η *Μεταμόρφωση*, βασισμένη στις *Μεταμορφώσεις* του Οβίδιου, σε διασκευή και σκηνοθεσία Μαγδαλένας Ζήρα (2009), και *In Two Minds* (2010), πρόταση της Αθηνάς Κάσιου, σε σκηνοθεσία της ίδιας.

Αξιοσημείωτος υπήρξε ο τρόπος με τον οποίο οι σκηνογράφοι αναδιαμόρφωναν ενίοτε τον χώρο, για να δημιουργήσουν τον κατάλληλο σκηνικό χώρο για την παράσταση. Η χρήση πολυμέσων επίσης αποτέλεσε ένα από τα στοιχεία τα οποία από τους πρώτους η Πειραματική Σκηνή εξέλιξε σε οργανικό, αναπόσπαστο μέρος της παράστασης, όπως στην παραγωγή του έργου *Καταραμένοι ποιητές* (2008) της Κυριακής Μάλαμα σε σκηνοθεσία της ίδιας.

Στα χρόνια της λειτουργίας της, η Πειραματική Σκηνή στον Άγιο Ανδρέα φιλοξένησε συνολικά είκοσι έξι παραστάσεις. Η εικοστή έβδομη παράσταση, η *Διαβολιάδα* του Μιχαήλ Μπουλγκάκοφ σε σκηνοθεσία Αθηνάς Κάσιου, έμελλε να είναι η τελευταία πριν από την κατάργησή της και έγινε στους χώρους του ασυμπλήρωτου ακόμα νέου κτιρίου του ΘΟΚ τον Οκτώβριο του 2011.

Η αποτίμηση είναι θετική. Μέσω της Πειραματικής Σκηνής δόθηκαν ευκαιρίες σε νέους καλλιτέχνες, μετουσιώθηκαν σε καλλιτεχνική δημιουργία αρκετές νέες ιδέες, παρατηρήθηκαν πειραματισμοί στα μέσα και στην προσέγγιση και παρουσιάστηκαν πολλές πολύ καλές παραστάσεις, εκ των οποίων αρκετές ιδιαίτερα αξιόλογες.

Ρόμπερτ Χάρλιγκ *Ατσαλένιες μαγκνόλιες*, 1994
Δέσποινα Μπεμπεδέλη, Μαρίνα Μαλένη

Μαρίνα Μαλένη

Ο πρωτοπόρος Εύης Γαβριηλίδης, ως διευθυντής του ΘΟΚ, με τη διορατικότητα που τον χαρακτήριζε, αναγνώρισε από νωρίς την ανάγκη ύπαρξης μιας δεύτερης σκηνης όπου ο Οργανισμός θα μπορούσε να μοιράζεται με το κοινό του έργα με διαφορετική ταυτότητα και ύφος από την Κεντρική Σκηνή του.

Οι πρώτες προσπάθειες για εδραίωση δεύτερης σκηνης υλοποιούνται στο Θεατράκι του ΡΙΚ, προς μεγάλη ικανοποίηση των ανθρώπων του θεάτρου, που ήθελαν να επαναδραστηριοποιηθεί ένας χώρος που χάρισε παραστάσεις ιστορικές, οι οποίες οπτικογραφούνταν από την τηλεόραση του ΡΙΚ και έκαναν γνωστό το κυπριακό θέατρο μετέπειτα και στην Ελλάδα. Χώρος οικείος για τον Εύη Γαβριηλίδη και τους πλείστους ηθοποιούς, το Θεατράκι αποτέλεσε ιδιαίτερα ευπρόσδεκτο περιβάλλον για το νέο άνοιγμα του ΘΟΚ. Έτσι το 1976 παρουσιάζεται εκεί ο *Επιστάτης* του Χάρολντ Πίντερ σε σκηνοθεσία Ανδρέα Μαραγκού και ο *Κυριακάτικος περίπατος* του Ζωρζ Μισέλ, παραγωγή με την οποία αναλαμβάνει την πρώτη του επίσημη σκηνοθεσία στον ΘΟΚ ο νεαρός τότε Νίκος Χαραλάμπους (είχε προηγηθεί μόνο η σκηνοθετική επιμέλειά του για το έργο *Λεωφορείον ο Πόθος* του Τεννεσσή Ουίλλιαμς στην Κεντρική Σκηνή το 1972).

Η Δεύτερη Σκηνή συνεχίζει να παρουσιάζει σποραδικά παραγωγές στο Θεατράκι, στο Θέατρο Σιαντεκλαίρ, αλλά ενίοτε και στο Δημοτικό θέατρο Λευκωσίας, μέχρι το 1994, οπότε η Καλλιτεχνική Επιτροπή του ΘΟΚ αποφασίζει τη λειτουργία της Νέας Σκηνης με προσωρινή στέγαση στο Δημοτικό Θέατρο Δήμου Αγίου Δομετίου, ενώ ο Οργανισμός συνεχίζει να διερευνά άλλους χώρους για τη στέγασή της:

Σκοπός της ίδρυσης της Νέας Σκηνης του ΘΟΚ είναι το ανέβασμα ολιγοπρόσωπων ποιοτικών έργων που δεν ανεβάζονται στο Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, λόγω του μεγέθους της σκηνης του, και η πληρέστερη αξιοποίηση του καλλιτεχνικού δυναμικού του ΘΟΚ.¹

Τα εγκαίνια έγιναν με τις *Ατσαλένιες μαγκνόλιες* του Ρόμπερτ Χάρλιγκ σε σκηνοθεσία Βαρνάβα Κυριαζή και σκηνικά-κοστούμια

1. Από προαγγελία του ΘΟΚ για τα έργα της περιόδου 1994–1995.

Κλάρας Γεωργίου — «μια παράσταση με πολύ ωραίες ερμηνείες από το γυναικείο δυναμικό του ΘΟΚ (Χριστίνα Παυλίδου, Μαρία Μίχα, Τζένη Γαϊτανοπούλου, Μαρίνα Μαλένη, Δέσποινα Μπεμπεδέλη, Λένια Σορόκου)», όπως γράφει η θεατρολόγος Άντρη Χ. Κωνσταντίνου σε αναδρομή της στις σημαντικές παραστάσεις του ΘΟΚ. Και συνεχίζει: «Η Νέα Σκηνή θα λειτουργήσει πλέον σε σταθερή βάση. Ως στέγη θα χρησιμοποιηθεί και η αίθουσα “Μελίνα Μερκούρη” του Δήμου Λευκωσίας. Ακολούθως διαμορφώνεται ένα νέο ιδιόκτητο μικρό θέατρο, στον χώρο των εργαστηρίων του ΘΟΚ στη βιοτεχνική περιοχή Στροβόλου στη Λευκωσία, που θα πάρει το όνομα της Νέας Σκηνης. Το καινούργιο θέατρο, κατάλληλο για μικρής κλίμακας παραγωγές, θα εγκαινιαστεί με το *Ντα* του Χιου Λέναρντ, σε σκηνοθεσία του Χρίστου Σιοπαχά και με σκηνικά και κοστούμια του Γιώργου Χιώτη, στις 20 Δεκεμβρίου 1996».²

Η Νέα Σκηνή κερδίζει ολοένα και πιστότερο κοινό, μια και παρουσιάζει σύγχρονο ρεπερτόριο, φέρνοντας κοντά θεατές και δημιουργούς τόσο από πλευράς γραφής όσο και από πλευράς φυσικής απόστασης θεατών-σκηνης. Το 2012 το θέατρο της Νέας Σκηνης στη Βιομηχανική Περιοχή Στροβόλου μετονομάζεται σε Θέατρο Αποθήκες ΘΟΚ και οι παραστάσεις της Νέας Σκηνης μεταφέρονται στο νεόδμητο κτίριο του ΘΟΚ στον χώρο του παλιού ΓΣΠ, σε ομώνυμη μικρή θεατρική αίθουσα χωρητικότητας 140 περίπου ατόμων. Η πρώτη παραγωγή που παρουσιάζεται εκεί είναι *Η μέθοδος Γκρόνχολμ* του Τζόρντι Γκαλθεράν σε σκηνοθεσία Διαγόρα Χρονόπουλου.

Από την ίδρυση της Νέας Σκηνης το 1994, έχουν παρουσιαστεί πάνω από 80 παραγωγές.

2. Α.Χ. Κωνσταντίνου «Τετρακόσιες παραγωγές: Μια αναδρομή στις παραστάσεις του Θεατρικού Οργανισμού Κύπρου». Δημοσιεύτηκε στο πρόγραμμα της παραγωγής του ΘΟΚ *Ηλέκτρα και Ορέστης: Η δίκη*, Ιούλιος 2012, και διαδικτυακά στην ηλεκτρονική διεύθυνση: <https://www.thoc.org.cy/FileStream.aspx?ClassID=WebContent&I=52>.

Στιγμιότυπο από την εκδήλωση *Εικόνες από σύννεφα και νότες*, σε σκηνοθεσία Λέας Μαλένη, που συνδιοργάνωσε ο ΘΟΚ και το Κυπριακό Κέντρο του Διεθνούς Ινστιτούτου Θεάτρου με αφορμή την Παγκόσμια Ημέρα Θεάτρου, 2006

Σημείωμα τ. Λειτουργού Θεατρικής Ανάπτυξης Α',
Ανδρέα Μιχαηλίδη¹ (1940–2020)

Το κράτος, μετά την καθολική απαίτηση των ανθρώπων του θεάτρου και γενικά του πνευματικού κόσμου για ανάπτυξη του ελεύθερου θεάτρου και τη δημιουργία θεατρικής υποδομής στην Κύπρο, και αφού εκτίμησε ότι ο ΘΟΚ, μπαίνοντας στη δεύτερη δεκαετία της λειτουργίας του, εδραιώθηκε ως θίασος, προσφέροντας παραστάσεις που τον καθιέρωσαν στη συνείδηση του κόσμου ως τον άξιο θεατρικό φορέα της Κύπρου, με απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου κατά τη συνεδρία του της 23ης Αυγούστου 1982 συνέστησε Υπουργική Επιτροπή για εξέταση της λειτουργίας του ΘΟΚ και ως αναπτυξιακού φορέα, όπως προνοεί και ο σχετικός νόμος.

Κατά τη συνεδρία της Υπουργικής Επιτροπής που έγινε την 7η Μαρτίου 1983, στην οποία έλαβε μέρος —εκτός των Υπουργών Προεδρίας, Παιδείας και Οικονομικών— και αντιπροσωπεία του Θεατρικού Οργανισμού Κύπρου με επικεφαλής τον τότε πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου του Οργανισμού και νυν Υπουργό Εργασίας Ιάκωβο Αριστείδου, εισηγήθηκε ανάμεσα σε άλλα να δοθεί μεγαλύτερη έμφαση στη γενικότερη ανάπτυξη του θεάτρου στον τόπο και στη δημιουργία θεατρικής υποδομής.

Στη συνέχεια το Υπουργικό Συμβούλιο ανάθεσε με σχετική απόφασή του (12.5.1983) την περαιτέρω μελέτη του θέματος από ειδική επιτροπή. Η επιτροπή αυτή συμπλήρωσε και υπέβαλε την έκθεσή της τον Νοέμβριο του 1984. Η έκθεση αυτή μελετήθηκε από Υπουργική Επιτροπή που υπέβαλε τις απόψεις και τις εισηγήσεις της στο Υπουργικό Συμβούλιο, το οποίο εξέτασε το όλο θέμα στη συνεδρία του της 17ης Απριλίου 1986. Σχετικά με τη διάρθρωση του Θεατρικού Οργανισμού Κύπρου, το Υπουργικό Συμβούλιο (Αρ. Απόφ. 27.008, ημερομηνίας 17.4.1986) υιοθέτησε τις εισηγήσεις «για διαρθρωτική και οργανωτική αναδόμηση του Θεατρικού Οργανισμού Κύπρου, έτσι που να λειτουργεί ως κρατική σκηνή και ως αναπτυξιακός φορέας στο θέατρο, όπως προβλέπει και ο περί Θεατρικού Οργανισμού Κύπρου Νόμος 71 του 1970».

Με βάση την πιο πάνω απόφαση για αναβάθμιση του αναπτυξιακού του ρόλου, ο ΘΟΚ προέβη στον διορισμό υπεύθυνου Προϊσταμένου Αναπτυξιακού Τομέα (από 1.1.1988 —η θέση αργότερα μετονομάστηκε σε θέση Λειτουργού Θεατρικής Ανάπτυξης Α').

1. Από τον φάκελο του Αναπτυξιακού Τομέα με ημερομηνία 22.9.1992 (Αρχείο ΘΟΚ).

Άποψη του κτιρίου του Θεάτρου ΘΟΚ

Βαρνάβας Κυριαζής

Αναλαμβάνοντας καθήκοντα διευθυντή τον Φεβρουάριο του 2007, βρέθηκα μπροστά στο μεγαλεπήβολο σχέδιο για την ανέγερση του ιδιόκτητου κτιρίου του ΘΟΚ, το οποίο ήταν και πρωταρχικός στόχος του Διοικητικού Συμβουλίου και του προέδρου του, Δημήτρη Καραγιάννη. Ο ΘΟΚ, από την ίδρυσή του το 1971, ταλαιπωρήθηκε χωρίς το δικό του κτίριο, και το Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, του οποίου ήταν θεσμικός ενοικιαστής, δεν του ανήκε. Διάσπαρτες υπηρεσίες και η ανάγκη να τις συγκεντρώσει όλες μαζί, συμβιβαστικός προγραμματισμός, εφόσον δεν είχε την κυριότητα του χώρου, έκαναν την ανέγερση κτιρίου επιτακτική.

Με δεδομένη την προκήρυξη αρχιτεκτονικού διαγωνισμού το 2002 και την κατακύρωσή του στο αρχιτεκτονικό γραφείο Κυθρεώτη το 2003, επί διεύθυνσης του προκατόχου μου, Άντη Παρτζίλη, και υπό την προεδρία του Αλέξανδρου Κινάνη, επόμενο βήμα ήταν η εξασφάλιση χρηματοδότησης για την υλοποίηση του έργου. Πρώτη μου επαφή με το θέμα ήταν σε μια μεγάλη συνάντηση στα γραφεία του ΘΟΚ στις 6 Φεβρουαρίου 2007 στη Γωνία Χαλκάνορος και Λιπέρτη, με τη συμμετοχή όλων των εμπλεκόμενων φορέων (Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού, Γραφείο Προγραμματισμού, Υπουργείο Οικονομικών κτλ.). Στη συνάντηση διερευνήθηκαν διάφοροι τρόποι χρηματοδότησης του έργου, μη περιλαμβανομένης — προς μεγάλη μου έκπληξη — της κρατικής επιχορήγησης. Κανένας άλλος τρόπος, όμως, πλην της κρατικής χορηγίας δεν κατοχύρωνε το δικαίωμα του Οργανισμού για αποκλειστική διαχείριση και λειτουργία του κτιρίου με βάση τις δικές του προτεραιότητες. Ύστερα απ' αυτή τη συνάντηση, κάνοντας μια έρευνα στο Αρχείο του ΘΟΚ, διαπίστωσα ότι οι προτεινόμενοι τρόποι ανέγερσης, όπως το D.B.F. (Design, Build, Finance – Σχεδιασμός, Κατασκευή, Χρηματοδότηση) και το B.M.F.D. (Build, Maintain, Finance, Deliver – Κατασκευή, Συντήρηση, Χρηματοδότηση, Παράδοση), προϋπέθεταν την ύπαρξη στρατηγικού επενδυτή. Δηλαδή τη διαχείριση και λειτουργία του κτιρίου θα είχαν άλλοι, με στόχο την απόσβεση της επένδυσής τους μέσα στα επόμενα 25–30 χρόνια τουλάχιστον, αφήνοντας τον Οργανισμό και πάλι «πρόσφυγα», όπως συνέβαινε από ιδρύσεώς του. Μάλιστα, μια επιστολή από τον τότε Υπουργό Οικονομικών Μιχάλη Σαρρή ενημέρωνε ότι με απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου (20.12.2006) η υλοποίηση του έργου θα γινόταν με τη μέθοδο B.M.F.D.

Από εκείνη τη στιγμή (Φεβρουάριος 2007), με τον τότε πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου Δημήτρη Καραγιάννη επιδοθήκαμε σε έναν τιτάνιο αγώνα να πείσουμε πως η ανέγερση του κτιρίου επιβαλλόταν να γίνει με κρατική χορηγία. Οι μήνες που ακολούθησαν ήταν εφιάλτης και για τους δυο μας. Τη μία ημέρα το κτίριο θα γινόταν και την επόμενη δεν θα γινόταν. Δύο επίσημες συναντήσεις με τον τότε Πρόεδρο της Κυπριακής Δημοκρατίας Τάσσο Παπαδόπουλο, αλλεπάλληλες ολιγόλεπτες επαφές μαζί του όποτε βρίσκαμε την ευκαιρία, συναντήσεις με τον τότε Υπουργό Παιδείας, με τον τότε Υπουργό Οικονομικών και με πολλούς άλλους. Επιτέλους, τον Νοέμβριο του 2007, με την καθοριστική στήριξη του Προέδρου της Δημοκρατίας, υπήρξε απόφαση από το Υπουργικό Συμβούλιο (Αρ. Απόφ. 66.369) και ακολούθησε επιστολή από τον Υπουργό Οικονομικών (23.11.2007) ότι η υλοποίηση του κτιρίου θα γινόταν με κρατική χορηγία. Ύστερα απ' αυτή την απόφαση θυμάμαι με μεγάλη χαρά την παρότρυνση του Τάσσου Παπαδόπουλου: «Βγείτε σε προσφορές χθες».

Βγήκαμε όντως σε προσφορές τον Δεκέμβριο του 2007. Ακολούθησαν οι εκλογές τον Φεβρουάριο του 2008. Η κυβέρνηση άλλαξε. Είχε όμως προηγηθεί υποβολή πρότασης προς το Υπουργικό Συμβούλιο η οποία αφορούσε την κατάθεση συμπληρωματικού προϋπολογισμού για τον ΘΟΚ για σκοπούς ανέγερσης του κτιρίου. Αμέσως ζητήσαμε συνάντηση με τον νέο Υπουργό Οικονομικών Χαρίλαο Σταυράκη, για να επιβεβαιώσουμε ότι τα δεδομένα που αφορούν το κτίριο παραμένουν ως έχουν και δεν έχει αλλάξει κάτι. Στη συνάντηση με μεγάλη απογοήτευση ακούσαμε: «Είμαστε μια νέα κυβέρνηση και θα αξιολογήσουμε τις προτεραιότητές μας». Ακολούθησε επιστολή από το Υπουργείο Οικονομικών, η οποία, αφού σε παράρτημά της παρέθετε τον υπολογιζόμενο χρόνο ολοκλήρωσης του έργου (30 μήνες), το συνολικό κόστος (24,2 εκατ.), τις ετήσιες επιβαρύνσεις του κράτους για τα έτη 2008, 2009 και 2010, τις επιπτώσεις στα δημόσια οικονομικά ως ποσοστά του ΑΕΠ (0,03% το 2008, 0,04% το 2009 και 2010), τον κίνδυνο υπέρβασης του υπολογιζόμενου κόστους, εφόσον πρόκειται για μεγάλο έργο, κατέληγε με την εξής παράγραφο:

Παρόλο που η ανέγερση νέου κτιρίου για τον ΘΟΚ εγκρίθηκε από το Υπουργικό Συμβούλιο με απόφασή του (Αρ. Απόφ. 66.369) στις 20.11.2007, η παρούσα κυβέρνηση, αξιολογώντας τις προτεραιότητες πολιτικής της, θα πρέπει να αποφασίσει κατά πόσο

θα προχωρήσει με την ανέγερση του εν λόγω έργου, λαμβανομένων υπόψη των περιορισμένων πόρων του κράτους.

Ευτυχώς, η νεοεκλεγείσα τότε κυβέρνηση του Δημήτρη Χριστόφια έδωσε τελικά το πράσινο φως να προχωρήσουν οι διαδικασίες ανέγερσης, πραγματώνοντας έτσι όχι το όνειρο του Δημήτρη Καραγιάννη και το δικό μου ή των προκατόχων μας, αλλά το όνειρο όλων των ανθρώπων του θεάτρου που έφυγαν, που υπήρχαν εκείνη τη στιγμή, αλλά και αυτών που θα 'ρθουν. Τον Σεπτέμβριο του 2008 έπεσαν οι υπογραφές στα συμβόλαια για ανέγερση του κτιρίου με την εργοληπτική εταιρεία Μιλτιάδη Νεοφύτου, η οποία υπέβαλε την πλέον χαμηλή προσφορά. Στις 26 Ιανουαρίου 2009 πραγματοποιήθηκε η Κτητορική Πράξη Κατάθεσης του Θεμέλιου Λίθου από τον τότε Πρόεδρο της Κυπριακής Δημοκρατίας Δημήτρη Χριστόφια. Στα θεμέλια του κτιρίου τοποθετήθηκε ένα μεγάλο γυάλινο δοχείο, μέσα στο οποίο σφραγίσαμε εφημερίδες του ημερήσιου Τύπου, ένα απ' όλα τα νομίσματα που κυκλοφορούσαν στην Κυπριακή Δημοκρατία και διάφορα άλλα επίκαιρα στοιχεία της εποχής. Με συγκίνηση επίσης θυμάμαι το 2010 τη σημαδιακή ξενάγηση στο υπό ανέγερση κτίριο των συμμετεχόντων στη Γενική Συνέλευση της Συνόδου των Θεάτρων της Ευρώπης, εκπροσώπων από τριάντα πέντε θέατρα της Ευρώπης που φιλοξενήσαμε στην Κύπρο, και τα θετικότερα σχόλιά τους.

Ο αγώνας για τη δημιουργία του κτιρίου του ΘΟΚ, στον οποίο αφιέρωσα σημαντικό μέρος του χρόνου και των δυνάμεών μου ως διευθυντής, χωρίς να παραβλέπω τα καλλιτεχνικά καθήκοντά μου, υπήρξε η κορωνίδα της θητείας μου. Ας μου επιτραπεί να εκφράσω την προσωπική περηφάνια μου ως ηθοποιός, ως σκηνοθέτης, ως διευθυντής του ΘΟΚ, γιατί μου έλαχε ο κλήρος κατά την πενταετή θητεία μου να ξεκινήσει και να ολοκληρωθεί η ανέγερση του νέου κτιρίου. Ο δρόμος δεν ήταν εύκολος· η ευθύνη μου ως προέδρου της Διαχειριστικής Επιτροπής Ανέγερσης του Κτιρίου τεράστια. Η διαχείριση όλων των θεμάτων έγινε με εντιμότητα, διαφάνεια και με όλες τις ενδεικνυόμενες διαδικασίες, έχοντας πάντοτε ως γνώμονα ότι διαχειριζόμαστε δημόσιο χρήμα και ένα έργο πολύτιμο για τους ανθρώπους του θεάτρου. Είναι ένα από τα λίγα ίσως μεγάλα δημόσια έργα που ολοκληρώθηκαν εντός του υπολογιζόμενου κόστους, χωρίς οικονομικές υπερβάσεις. Η πίκρα μου ήταν και είναι πως δεν ήμουν παρών ως διευθυντής στα εγκαίνια του κτιρίου, εφόσον μέρος του τότε Διοικητικού Συμβουλίου, με μια απόφαση που κρίθηκε τελικά άκυρη από το Ανώτατο Δικαστήριο, δεν μου ανανέωσε τη σύμβαση.

Όλη η οικογένεια του θεάτρου, καλλιτέχνες, τεχνικοί και διοικητικοί, παραμένουμε ευγνώμονες στην κυβέρνηση του Γλαύκου Κληρίδη, που παραχώρησε το τεμάχιο γης, στην κυβέρνηση του Τάσσου Παπαδόπουλου, που αποφάσισε την υλοποίηση του έργου με κρατική χορηγία, και στην κυβέρνηση του Δημήτρη Χριστόφια, που αποφάσισε να στηρίξει οικονομικά την τελική πράξη της αυλαίας. Αξιομακάριστοι είναι και οι τρεις, γιατί χάρη στην προσωπική τους παρέμβαση και φροντίδα έγινε πραγματικότητα το έργο.

Ως άνθρωπος του θεάτρου, ακόμα και σήμερα στέκομαι με δέος και σχεδόν παιδικό ενθουσιασμό βλέποντας το όνειρο δεκαετιών όλων μας που έγινε πραγματικότητα. Το κτίριο του κρατικού θεάτρου δεν είναι μόνο ανάγκη, αλλά και σύμβολο για τη χώρα μας — σύμβολο της αξίας που δίνουμε στον πολιτισμό μας, σύμβολο της θέσης που η κάθε ευρωπαϊκή χώρα δίνει στο θέατρο, στους ανθρώπους του πολιτισμού, στην ουσιαστική μόρφωση που με-

ταλαμπαδεύεται στον κάθε θεατή μέσα από τις παραστάσεις, στον κάθε αποδέκτη μέσα από τις θεατρικές δραστηριότητες του κρατικού θεάτρου.

Τέλος, θα ήμουν αγνώμων εάν, κλείνοντας, δεν απέδιδα τις πρέπουσες τιμές για τις άοκνες προσπάθειες και τον πρωταγωνιστικό του ρόλο στον άνθρωπο με τον οποίο παλέψαμε για την υλοποίηση του κτιρίου του ΘΟΚ, τον Δημήτρη Καραγιάννη.

Στιγμιότυπο από θεατρικό εργαστήριο στο πλαίσιο της Θερινής Ακαδημίας του Εθνικού Θεάτρου, που πραγματοποιήθηκε στην Κύπρο σε συνεργασία με τον ΘΟΚ και τις Πολιτιστικές Υπηρεσίες του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού, 2008

Γιάννης Τουμαζής

Ανάμεσα στα πολλά σημαντικά θέματα τα οποία διαχειρίστηκε με επιτυχία το Διοικητικό Συμβούλιο του Θεατρικού Οργανισμού Κύπρου κατά τη διάρκεια της θητείας μου ως προέδρου του ΘΟΚ, την περίοδο 2014–2019, ήταν και δύο που επέφεραν ουσιαστικές αλλαγές και βελτιώσεις στην οργάνωση και στη δομή του κρατικού μας θεάτρου: η κατάργηση του μόνιμου θιάσου και η πρόσληψη καλλιτεχνικού διευθυντή —θέση που ουδέποτε προκηρύχθηκε, μολονότι υπήρχε πρόβλεψη στους κανονισμούς που διέπουν τη δομή του προσωπικού του ΘΟΚ, με αποτέλεσμα να παραμείνει κενή μέχρι και το 2016.

Όσον αφορά το πρώτο, την κατάργηση του μόνιμου θιάσου, ο ΘΟΚ αντιμετώπισε με αρκετή καθυστέρηση, ομολογουμένως, το ζήτημα της δυνατότητας εναλλαγής των ηθοποιών. Είναι γενικά αποδεκτό πως η κατάργηση της μόνιμης θεατρικής ομάδας έχει εφαρμοστεί εδώ και πολλά χρόνια στην πλειονότητα των κρατικών θεάτρων και σκηνών ανά τον κόσμο. Σήμερα η πρακτική της εναλλαγής του καλλιτεχνικού δυναμικού είναι η πλέον διαδεδομένη στις περισσότερες χώρες, και πρωτίστως στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η κατάργηση του μόνιμου θιάσου του ΘΟΚ απασχόλησε πολλές φορές στο παρελθόν τα Διοικητικά Συμβούλια. Παρόλο που στην πλειονότητά τους τα εκάστοτε μέλη συμφωνούσαν στην ανάγκη αλλαγής του τρόπου πρόσληψης και αξιοποίησης του καλλιτεχνικού δυναμικού, δεν πάρθηκε καμία οριστική απόφαση, με εξαίρεση το 2011, επί προεδρίας Δημήτρη Καραγιάννη, που αποφασίστηκε ο τερματισμός των ετήσιων συμβολαίων των μελών του θιάσου και η εισαγωγή του θεσμού των συμβολαίων ανά παραγωγή. Ωστόσο ούτε αυτή η απόφαση υλοποιήθηκε ποτέ.

Το Συμβούλιό μας, εφαρμόζοντας τους στόχους που είχε θέσει από την αρχή της θητείας του, να επιφέρει δηλαδή ουσιαστικές βελτιώσεις στην οργάνωση και στη δομή του ΘΟΚ, αποφάσισε να υλοποιήσει αυτή την απόφαση, θεωρώντας ότι ήταν μία από τις πιο σημαντικές αλλαγές που είχε ανάγκη το κρατικό θέατρο. Ο ΘΟΚ ξεκίνησε το 1971 έχοντας στο δυναμικό του έναν συμπαγή δημιουργικό πυρήνα σημαντικών καλλιτεχνών, αλλά στην πορεία των χρόνων τα πράγματα άλλαξαν δραστικά. Υπήρχε πλέον πλειάδα πολυτάλαντων ηθοποιών στην Κύπρο, οι οποίοι όμως, με τις υφιστάμενες διαδικασίες, δεν μπορούσαν να εργοδοτηθούν από το κρατικό θέατρο.

Έτσι, το Διοικητικό Συμβούλιο αποφάσισε να καθιερώσει το καθεστώς των τρίμηνων συμβολαίων αντί των ετήσιων, όπως γινόταν μέχρι τότε. Με αυτόν τον τρόπο δόθηκε αφενός η δυνατότητα σε πολύ περισσότερους (κυρίως άνεργους) άξιους ηθοποιούς να αναπτύξουν το ταλέντο τους στο κρατικό θέατρο και, κυρίως, να εργαστούν σε ένα καλλιτεχνικά αλλά και εργασιακά γόνιμο περιβάλλον· αφετέρου, με το καινούργιο σύστημα προσφέρθηκε στους σκηνοθέτες η δυνατότητα να επιλέγουν μέσω ακροάσεων τους ηθοποιούς που αυτοί θεωρούσαν κατάλληλους για το κάθε θεατρικό έργο. Με το σύστημα που επικρατούσε μέχρι τότε, οι σκηνοθέτες ήταν υποχρεωμένοι να επιλέξουν, εκτός ελαχίστων εξαιρέσεων για συγκεκριμένους ρόλους κατόπιν ανάθεσης, από τους είκοσι τέσσερις ηθοποιούς του θιάσου. Επιπλέον, το Διοικητικό Συμβούλιο έλαβε σοβαρά υπόψη το γεγονός πως η εναλλαγή των προσώπων στα έργα που ανεβάζει ο Οργανισμός σίγουρα θα προσέλυε ακόμη περισσότερο το ενδιαφέρον του κοινού.

Το άλλο σοβαρό θέμα που κλήθηκε να αντιμετωπίσει το Διοικητικό Συμβούλιο, στο πλαίσιο του εκσυγχρονισμού της λειτουργίας του Οργανισμού, ήταν η αναδιάρθρωση της διεύθυνσης του ΘΟΚ. Αποφασίστηκε, λοιπόν, αφενός η δημιουργία θέσης γενικού διευθυντή, όπως υπάρχει σε όλα τα Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, και αφετέρου θέσης καλλιτεχνικού διευθυντή, αφού στους κανονισμούς που διέπουν τη δομή του ΘΟΚ προβλεπόταν τέτοια θέση, η οποία ωστόσο ουδέποτε καλύφθηκε. Πρόκειται βεβαίως για μια σύγχρονη πρακτική που ακολουθείται στους περισσότερους αντίστοιχους οργανισμούς και στα κρατικά θέατρα διεθνώς. Παρά τις πολλές δυσκολίες που αντιμετωπίσαμε κατά την υλοποίηση των σημαντικών αυτών αποφάσεων, ο ΘΟΚ κατάφερε να προκηρύξει τη θέση του καλλιτεχνικού διευθυντή τον Νοέμβριο του 2016, και τον Μάιο του 2017, έπειτα από σχετική διαδικασία, επελέγη ο θεατρολόγος Σάββας Κυριακίδης ως ο πρώτος καλλιτεχνικός διευθυντής του Οργανισμού.

Μπράιαν Γουέι *Ο παπουτσωμένος γάτος*, 1976
Αντώνης Κατσαρής

Χριστάκης Χριστοφή

Το 1976, δύο χρόνια μετά την τουρκική εισβολή, δημιουργείται η Παιδική Σκηνή του ΘΟΚ, η οποία μετονομάζεται σε Σκηνή 018 το 2012, ενσωματώνοντας την Παιδική, τη Νεανική Σκηνή και το Θέατρο Βαλίτσα και παρουσιάζοντας έργα για παιδιά και νέους. Οι παραστάσεις δίνονται μέχρι το 2008 στο Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, ακολούθως στο Δημοτικό Θέατρο Λατσιών, μέχρι το 2012, και από το 2013 μέχρι σήμερα στο νέο ιδιόκτητο κτίριο του Οργανισμού. Πρόκειται για την πρώτη επαγγελματική παιδική σκηνή που λειτούργησε στην Κύπρο και η οποία αποτέλεσε παράδειγμα για όσες ακολούθησαν. Προσεγμένες επιλογές έργων, καθώς και αξιόλογοι συντελεστές, υποστηρίζουν τις εξαιρετικές υψηλές επιπέδου παραγωγές της, με αποτέλεσμα οι θεατές να αυξάνονται θεαματικά από τα πρώτα χρόνια της λειτουργίας της.¹ Είναι ενδεικτικό πως τα μεγαλύτερα ονόματα του κυπριακού θεάτρου σε επίπεδο υποκριτικής ή σκηνοθεσίας συμμετείχαν σε παραγωγές της Παιδικής Σκηνής.

Για σαράντα πέντε χρόνια η Παιδική Σκηνή και η Σκηνή 018 συνεχίζουν αδιάλειπτα τη λειτουργία τους, παρουσιάζοντας συνήθως μία ή δύο παραγωγές κάθε χρόνο, με έργα από το κυπριακό, το ελληνικό και το παγκόσμιο δραματολόγιο, αλλά και έργα θεάτρου Σκιών, για το νεανικό κοινό της Κύπρου. Την προεπιλογή του πρώτου έργου στις 11 Απριλίου του 1976 (*Ο παπουτσωμένος γάτος* του Μπράιαν Γουέν) ακολουθούν πολλές άλλες επιτυχημένες παραστάσεις, όπως *Τα δύο μαγεμένα δέντρακια* του Ευγένιου Σβαρτς (1976) και *Το βαρελάκι με το μέλι* του Λεβ Ουστίνωφ σε σκηνοθεσία Βλαδίμηρου Καυκαρίδη (1977).² Με την καθιέρωση του ετήσιου διαγωνισμού συγγραφής για την Παιδική Σκηνή προτείνονται αρκετά έργα Κύπριων συγγραφέων. Τον Ιανουάριο του 1981 ανεβαίνει στην Παιδική Σκηνή το πρώτο έργο παιδικού θεάτρου της Κύπριας Έλλης Παιονίδου, *Τα δύο αδέρφια και το μαύρο ποτάμι*, και ακολουθεί, μεταξύ άλλων, *Το Γελαστό Μουστάκι* (1983) της Φιλίσσας Χατζηχάννα. Μέσα από αυτά τα έργα φανεώνονται οι σχέσεις του κυπριακού παιδικού θεάτρου με τα ιστορικά, κοινωνικά και πολι-

τισμικά συμφραζόμενά του, αφού η τουρκική εισβολή επηρέασε θεματολογικά το είδος,³ χωρίς να μειώνεται η αισθητική αξία των έργων παραγωγών. Το ρεπερτόριο της Παιδικής Σκηνής εμπλουτίζουν πετυχημένες παραστάσεις έργων, όπως το *Όνειρο καλοκαιρινής νύχτας* του Ουίλλιαμ Σαίξπηρ (1995), *Οι φασουλίδες του Κατσιπόρα* του Φεδερίκο Γκαρθία Λόρκα (2008) και το *Ρουμπέλ-στίλτσκιν* του Μάικ Κένι (2010), ενώ η καινοτόμα παραγωγή με τεχνικές Μαύρου Θεάτρου *Το μαγικό μαργαριτάρι* του Βαλέρι Πετρόφ (1999) «είχε τη μεγαλύτερη μέχρι τότε προσέλευση από όλα τα έργα της Παιδικής Σκηνής»⁴ και φανεώνει τον πρωτοποριακό χαρακτήρα του Οργανισμού.

Η Σκηνή 018 συμβάλλει ουσιαστικά στη θεατρική ανάπτυξη του τόπου· μαζί της μεγαλώνουν ήδη τρεις γενιές θεατών. Αξέχαστες πρόσφατες παραγωγές υπήρξαν *Ο Τρελαντώνης* της Πηνελόπης Δέλτα (2012–'14) και *Ο μεγάλος περίπατος του Πέτρου* της Άλκης Ζέη (2016–'18).

Επιπλέον, ο ΘΟΚ προωθεί παράλληλες δυναμικές δράσεις που είναι άμεσα συνυφασμένες με τη Σκηνή 018. Από το 1982 καθιερώνει τον ετήσιο διαγωνισμό για τη συγγραφή παιδικού θεατρικού έργου, με ισχυρά πρόσθετα κίνητρα και βοήθεια για ανέβασμα του βραβευμένου έργου. Οι παραγωγές της Σκηνής 018 περιοδεύουν σε όλη την Κύπρο, ενώ προσφέρονται, επιπλέον, οργανωμένες σχολικές παραστάσεις και οργανώνονται εργαστήρια για εκπαιδευτικούς. Με αυτόν τον τρόπο υποστηρίζεται πολύπλευρα η εγχώρια παραγωγή στον τομέα της παιδικής δραματολογίας, των παραστάσεων, αλλά και της θεατρικής αγωγής, αφού αναπτύσσεται εν γένει η θεατρική πρακτική και αποκτά έναν δυναμικό χαρακτήρα με σύγχρονες αισθητικές προσλαμβάνουσες.⁵

* ΣτΕ: Εκτενή επισκόπηση του παιδικού και εφηβικού ρεπερτορίου του ΘΟΚ επιχειρεί η Στέλια Δημητρίου στο οικείο κεφάλαιο.

1. Κ. Καυκαρίδης, «Θέατρο για παιδιά στην Κύπρο», περ. *Επί Σκηνής*, τχ. 20 (Μάιος–Ιούλιος 2005), σσ. 6–11.

2. Βλ. περισσότερα στο «Θέατρο για παιδιά: όαση ελπίδας» (αναδημοσίευση συνέντευξης Βλαδίμηρου Καυκαρίδη στον Πολύδωρο Πολυδωρίδη), περ. *Επί Σκηνής*, τχ. 20 (Μάιος–Ιούλιος 2005), σσ. 20–23.

3. Ε. Χατζηαυξάντη, «Δραματολογία του “Δεν Ξεχνώ και Αγώνίζομαι” στο κυπριακό θεατρικό έργο για παιδιά», <http://old.primedu.uoa.gr/Forum%20neon%20epistomonon/XANTZIAFKSENTI%20%20ELENI.doc>. Τελευταία πρόσβαση: 15 Ιανουαρίου 2021.

4. Α.Χ. Κωνσταντίνου, «Τετρακόσιες παραγωγές: Μια αναδρομή στις παραστάσεις του Θεατρικού Οργανισμού Κύπρου», που δημοσιεύτηκε στο πρόγραμμα της παραγωγής του ΘΟΚ *Ηλέκτρα και Ορέστης: Η δίκη*, Ιούλιος 2012, και διαδικτυακά στη διεύθυνση <https://www.thoc.org.cy/FileStream.aspx?ClassID=WebContent&ID=52>.

5. Π. Παρασκευάς (επιμ.), *Ανθολογία Κυπριακής Λογοτεχνίας – Παιδικό Θέατρο*, τ. 13, Λευκωσία: Χρ. Ανδρέου 1988, σσ. 9–10.

Στιγμιότυπο από την εαρινή Γενική Συνέλευση της Συνόδου των Θεάτρων της Ευρώπης που φιλοξενήθηκε στην Κύπρο από τον ΘΟΚ, 2010

Χριστάκης Χριστοφή

Η Σύνοδος των Θεάτρων της Ευρώπης (ETC/European Theatre Convention) ιδρύθηκε το 1988 από τον Ντανιέλ Μπενουάν και από τρία θέατρα της Γαλλίας, της Γερμανίας και του Βελγίου. Στόχος της Συνόδου είναι να προβάλλει το ευρωπαϊκό θέατρο ως ενεργή πλατφόρμα διαλόγου, δημοκρατίας και διάδρασης, που ανταποκρίνεται, αντικατοπτρίζει και συνδιαλέγεται με το ποικίλο κοινό και τις μεταβαλλόμενες κοινωνίες. Η Σύνοδος έχει ως επιμέρους στόχους την προώθηση της συγγραφής νέων έργων στην Ευρώπη, τη δημιουργία διαπολιτισμικών και πολυγλωσσικών θεατρικών παραστάσεων, την ανταλλαγή ιδεών και καλλιτεχνών, καθώς και την επαγγελματική ενσωμάτωση των νέων Ευρωπαίων καλλιτεχνών μέσα από την ανάπτυξη διαπολιτισμικής αντίληψης.

Η Σύνοδος αποτελεί σήμερα το μεγαλύτερο δίκτυο θεάτρων της Ευρώπης, συγκεντρώνοντας σαράντα δύο θέατρα από τριάντα χώρες. Μέσα από πρωτοποριακά και εμπνευσμένα προγράμματα, στοχεύει στη δημιουργία ενός κοινού πολιτισμικού χώρου που ξεπερνά τις διαφορές γλώσσας, φύλου, ηλικίας. Παρουσιάζει ευαισθησία στο νεανικό κοινό και στοχεύει στην προώθηση του κοινωνικού χαρακτήρα του θεάτρου. Αναλαμβάνει ρόλο ρυθμιστή στην εκπροσώπηση των δημόσιων οργανισμών θεάτρου με τους ευρωπαϊκούς θεσμούς και λειτουργεί ως πλατφόρμα διοργάνωσης δραστηριοτήτων που ενδυναμώνουν και προβάλλουν τη σύγχρονη δραματουργία και θεατρική πρακτική, μεταφέροντας τον ευρωπαϊκό πολιτισμικό πλούτο σε ένα διευρυμένο κοινό και εκτός των συνόρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο ΘΟΚ αποτελεί μέλος της Συνόδου κατά την περίοδο 2005–2015¹ και από το 2019 μέχρι σήμερα. Με τη συμμετοχή του αξιοποιεί τόσο την ευκαιρία για συνεχή αλληλοενημέρωση και δικτύωση με την κεντρική Ευρώπη και με τη θεατρική δραστηριότητά της, όσο και την πρόσβαση σε χρηματοδοτούμενα προγράμματα της Ένωσης. Με αυτόν τον τρόπο δημιουργείται μια γέφυρα επικοινωνίας και δημιουργούνται οι προϋποθέσεις για μια εξαιρετικά γόνιμη ανταλλαγή θεατρικών εμπειριών και ευκαιριών. Έχει τη δυνατότητα για μια ου-

σιαστική και διευρυμένη παρέμβαση στο ευρωπαϊκό θεατρικό τοπίο, ενισχύοντας, μέσω αυτού του δικτύου, το διεθνές προφίλ του. Ταυτόχρονα, υποβοηθείται η θεατρική ανάπτυξη του νησιού.

Από το 2006 λαμβάνει μέρος σε πολλές δράσεις της Συνόδου. Συμμετέχει στο πρόγραμμα TRAMES (Traductions Mises en Scène), στο πλαίσιο του οποίου προωθούνται θεατρικά έργα από διάφορες χώρες-μέλη μέσα από τη μετάφρασή τους στη γλώσσα της κάθε συμμετέχουσας χώρας. Κατά την περίοδο 2006–'12 ο Οργανισμός συμμετέχει στις τέσσερις εκδόσεις των καλύτερων τριών έργων που πρωτοανεβάστηκαν ανά διετία στην κάθε χώρα-μέλος. Το Young Europe, πρόγραμμα που συνεχίζει μέχρι σήμερα, προωθεί το θέατρο ως μέσο διαμόρφωσης της ταυτότητας του νεανικού κοινού στην Ευρώπη μέσα από ζητήματα συμμετοχικότητας.²

Την περίοδο 2008–'10 ο Οργανισμός, μαζί με άλλα έντεκα μέλη του ETC, επιδιώκει τη συγγραφή έργων για εφήβους, την ενθάρρυνση νεαρών επαγγελματιών για αλληλεπίδραση και ανταλλαγή εμπειριών και πληροφοριών, αλλά και την ενίσχυση της σχέσης θεάτρων και νέων θεατρικών γλωσσών στην Ευρώπη. Μέσα από αυτή τη συνεργασία δημιουργείται από το 2009 και ένας νέος θεσμός για το κυπριακό θέατρο, το Θέατρο Βαλίτσα, το οποίο επιτρέπει σε μικρές ομάδες ηθοποιών να ταξιδεύουν σε γυμνάσια και λύκεια της Κύπρου και να παρουσιάζουν παραστάσεις που η θεματολογία τους αφορά τους νέους. Το 2010 ο ΘΟΚ φιλοξένησε στην Κύπρο εκπροσώπους από περισσότερα από τριάντα κρατικά θέατρα της Ευρώπης στην εαρινή Γενική Συνέλευση της Συνόδου.

Το 2012–'13 Κύπριοι μαθητές της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης συμμετέχουν στο Διεθνές Θεατρικό Φόρουμ για Νέους και συζητούν ζητήματα που αφορούν τους νέους από δεκαέξι ως είκοσι ετών. Το 2013–'14 ο ΘΟΚ συμμετέχει επίσης σε πανευρωπαϊκή έρευνα κοινού, που πραγματοποιείται για πρώτη φορά σε όλα τα θέατρα-μέλη της Συνόδου, με στόχο τη βελτίωση των παρεχόμενων υπηρεσιών και την προσέλκυση νέων θεατών. Ο ΘΟΚ συνεχίζει να ενδυναμώνει τη διεθνή παρουσία του μέσα από διεθνή συνέδρια, δημοσιεύσεις και άλλες δράσεις οι οποίες διοργανώνονται από τη Σύνοδο.

2. ΣτΕ: Περισσότερα για τη συμμετοχή του ΘΟΚ στο πρόγραμμα Young Europe και στη Σύνοδο των Θεάτρων της Ευρώπης βλ. στο κεφάλαιο 16.

1. ΣτΕ: Ο ΘΟΚ έγινε μέλος του δικτύου κατά τη Γενική Συνέλευση της Συνόδου των Θεάτρων της Ευρώπης που πραγματοποιήθηκε στο Εθνικό Θέατρο της Νίκαιας τον Νοέμβριο του 2005. Στην ίδια συνέλευση, έπειτα από πρόσκληση της τότε διευθύντριας του ETC Patricia Canellis, ο τότε διευθυντής του ΘΟΚ Άντης Παρτζίλης εξελέγη στο Διοικητικό Συμβούλιο της Συνέλευσης, όπου συμμετείχε επί σειρά ετών και ο Βαρνάβας Κυριαζής, ως επικεφαλής και της Επιτροπής Εκπαιδευτικών Θεμάτων.

Στιγμιότυπο από την τελετή απονομής των Βραβείων Θεάτρου Κύπρου 2015–2016, Θέατρο ΘΟΚ, 2017

Μαρία Ευσταθίου

Τα Βραβεία Θεάτρου, η μεγαλύτερη ίσως θεσμική διάκριση για τους δημιουργούς του κυπριακού θεάτρου, μετρούν ήδη είκοσι χρόνια ιστορίας. Παρακάτω θα προβούμε σε μια σύντομη σκιαγράφηση του ιστορικού της θέσπισης του θεσμού, της εξέλιξης και των σημαντικότερων αλλαγών που γνώρισε, όπως και της απήχισής του, ενώ σε ειδικό παράρτημα στο τέλος της έκδοσης παρατίθενται σε χρονολογική σειρά όλοι/ες οι βραβευθέντες/είς ανά κατηγορία.

Ανά διετία από το 1999 έως το 2013 και έπειτα κάθε χρόνο, τα Βραβεία απονέμονται με πρώτιστο στόχο την αναγνώριση τόσο του πολυποίκιλου και ζειδωρου έργου των δημιουργών θεάτρου, όσο και της σημασίας που η προσφορά αυτή έχει για το ίδιο το κυπριακό θέατρο και για την κοινωνία γενικότερα. Μέχρι στιγμής έχουν βραβευτεί 116 καλλιτέχνες διαφόρων ειδικοτήτων (συνολικά, 332 υποψηφιότητες) για το πηγαίο ταλέντο τους, την κοπιώδη εργασία, την αφοσίωση και την πίστη τους στο θεατρικό αγαθό, ενώ έχουν επίσης τιμηθεί από τρεις Προέδρους της Δημοκρατίας για τη συνολική προσφορά τους στην πολιτιστική ζωή του τόπου δεκαπέντε εξέχουσες προσωπικότητες των τεχνών.

Η αρχική εισήγηση, τον Μάρτιο του 1994, αφορά τη θέσπιση ενός μόνο Βραβείου Καλύτερης Ερμηνείας Γυναικείου Ρόλου στο κρατικό και ιδιωτικό θέατρο στην Κύπρο, προς τιμήν της τότε προσφάτως εκλιπούσας Μελίνας Μερκούρη, και κατατίθεται από τον Ανδρέα Μέση, πρόεδρο του ΘΟΚ. Την επόμενη χρονιά, υπό την προεδρία του ιδίου και με διευθυντή του Οργανισμού τον Χρίστο Σιοπαχά, αποφασίζεται η διεύρυνση των τομέων τους οποίους θα καλύπτουν τα Βραβεία και συστήνεται η πρώτη Κριτική Επιτροπή. Αν και το 1998 ο τότε διευθυντής του ΘΟΚ Άντης Παρτζίλης ζητά την ενεργοποίηση του θεσμού, τα Βραβεία δεν προχωρούν επίσημα παρά έναν χρόνο αργότερα, το 1999, με την αρχική ονομασία «Βραβεία Θεάτρου ΘΟΚ – Εις μνήμην Μελίνας Μερκούρη».

Έτσι, υπό την προεδρία του Μιχάλη Λουλλουπή αξιολογούνται από την Κριτική Επιτροπή παραγωγές που αφορούν δύο θεατρικές περιόδους (1999–2000/2000–2001) στους τομείς Θεατρική Συγγραφή/Μετάφραση/Διασκευή, Υποκριτική, Σκηνοθεσία, Σκηνογραφία, Ενδυματολογία, Μουσική, Χορογραφία, Φωτιστικός Σχεδιασμός, και απονέμονται χρηματικά έπαθλα μαζί με αργυρό αγαλματίδιο, τη φιλοτέχνηση του οποίου υπογράφει ο γλύπτης

Φώτος Δημητρίου. Πρόκειται για φιγούρα εμπνευσμένη από τη Μερκούρη. Η εναρκτήρια τελετή απονομής των Βραβείων πραγματοποιείται το 2001, στο πλαίσιο εορτασμών για τα τριαντάχρονα του Οργανισμού, με επίτιμο καλεσμένο τον αδελφό της Μελίνας Μερκούρη, Σπύρο Μερκούρη.

Αναγνωρίζοντας την απήχηση που έχουν τα Βραβεία στους κύκλους των επαγγελματιών του χώρου και στο ευρύτερο κοινό και πριμοδοτώντας την αριστεία και τον πειραματισμό, τα εκάστοτε Διοικητικά Συμβούλια του ΘΟΚ προχωρούν σε τροποποιήσεις, προκειμένου ο θεσμός να παραμένει σύγχρονος και επίκαιρος. Έτσι, ανάμεσα σε άλλα, διαχωρίζεται το Βραβείο Υποκριτικής σε Βραβείο Ερμηνείας Καλύτερου Ανδρικού Ρόλου και Καλύτερου Γυναικείου Ρόλου (2003–2005), προστίθεται Βραβείο Καλύτερης Παράστασης Παιδικού/Νεανικού Έργου, το οποίο αξιολογεί ειδική τριμελής επιτροπή (2007–2009), ενώ η συχνότητα απονομής αλλάζει (2013–2014). Η πιο πρόσφατη, και ενδεχομένως ριζικότερη, αλλαγή αφορά τη φιλοσοφία απονομής των Βραβείων όπως και τον αριθμό τους, τα οποία από το 2017 δίδονται σε τρεις δημιουργούς (Μεγάλο Βραβείο ΘΟΚ, Βραβείο Δημιουργού της Χρονιάς και Βραβείο Νέου Δημιουργού της Χρονιάς), συνοδευόμενα από χειροποίητο έπαθλο, χρηματικό ποσό και προσφορά ενός συμβολαίου συνεργασίας με τον ΘΟΚ.

Οι Κριτικές Επιτροπές ορίζονται από τα εκάστοτε Διοικητικά Συμβούλια του ΘΟΚ. Τα μέλη τους, εμπειρογνώμονες από διαφορετικές κατευθύνσεις, συνεργάζονται αποτελεσματικά, με αίσθημα αφοσίωσης, προκειμένου να πραγματοποιούνται ψηφοφορίες για τις διακρίσεις, ενώ αναλαμβάνουν το δύσκολο έργο της επιλογής ανάμεσα σε πληθώρα αξιόλογων κάθε φορά προτάσεων. Οι τελετές απονομής διοργανώνονται με στόχο να αποτελούν μια γιορτή μέσα από την οποία να προβάλλονται οι τιμώμενοι καλλιτέχνες και να τονίζεται το εύρος της προσφοράς τους στην πνευματική παραγωγή του τόπου. Τους δίνεται δε βήμα να μιλήσουν ενώπιον του κοινού για τη δική τους πρόσληψη της επιβράβευσης, καθώς και για τις ευρύτερες εμπειρίες που αποκόμισαν μέσα από την εργασία τους στο θέατρο. Οι τελετές μεταδίδονται ζωντανά μέσω του κρατικού τηλεοπτικού καναλιού.

ΕΜΒΛΗΜΑΤΙΚΕΣ ΜΟΡΦΕΣ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΘΟΚ

Γιώργος Σαββινίδης (ΓΣ)
Κυριακή Α. Ιωαννίδου (ΚΙ)
Αντώνης Κ. Πετρίδης (ΑΠ)

3.1 ΠΟΠΗ ΑΒΡΑΑΜ (1957–)

Πανθομολογουμένως μία από τις μεγάλες κυρίες του κυπριακού θεάτρου, τιμήθηκε το 2019 με το Μεγάλο Βραβείο ΘΟΚ για «τις προσωπικές της ανήσυχες αναζητήσεις, την εμπιστοσύνη της στη νέα γενιά δημιουργών, τη συνεργασία της με πολλά και διαφορετικά θεατρικά σχήματα, αλλά και την τόλμη της να δοκιμάζεται σε νέα είδη». Στο σκεπτικό της βράβευσης γινόταν επίσης αναφορά στο έντονο ταμπεραμέντο και την απλότητα με την οποία «αφοπλίζει τους πάντες γύρω της». Η Πόπη Αβραάμ έλαμψε τόσο στο θέατρο όσο και στον κινηματογράφο, ενώ κόσμησε και την κυπριακή τηλεόραση.

Γεννήθηκε στη Λευκωσία, σπούδασε στη Δραματική Σχολή του Πειραιϊκού Συνδέσμου και εργάστηκε ως ηθοποιός σε θέατρα της Αθήνας και του Πειραιά, πριν επιστρέψει οριστικά στην Κύπρο το 1984. Αν και η πορεία της συνδέθηκε κυρίως με το Νέο Θέατρο (αργότερα Σατιρικό) του Βλαδίμηρου Καυκαρίδη και άλλες σκηνές του ελεύθερου θεάτρου, οι συνεργασίες της με τον ΘΟΚ ήταν πάμπολλες, με πιο πρόσφατη τα *Πράγματα δικά μου, αληθινά* του Άντριου Μπόβελ (2019) και την *Παράλειψη της οικογένειας Κόλεμαν* του Κλαούντιο Τολκασιέρ (2017), αμφότερες σε σκηνοθεσία Μαρίας Κυριάκου.

Όμως η Πόπη Αβραάμ, όπως δήλωσε σε μια συνέντευξή της, δεν ενδιαφερόταν ποτέ «να κάνει ρόλους». «Ο ρόλος του θεάτρου», είπε, «είναι να ξυπνά τον κόσμο, να τον βάζει να σκέφτεται, να αναπτύσσει την κρίση του, την ευαισθησία του, και να ευρύνει τους ορίζοντες του μυαλού και της ψυχής του. Κάνουμε θέατρο όχι για να επιδεικνύουμε τον εαυτό μας, αλλά για να ξυπνάμε τον λαό». Πιστή σε αυτό το υψηλό πρόταγμα, η Πόπη Αβραάμ, ο γνήσιος αυτός πνευματικός άνθρωπος, συνέβαλε όσο λίγοι στην προσπάθεια για επαναπροσέγγιση των δύο κοινοτήτων της Κύπρου μέσω του θεάτρου, όσο κι αν της στοίχισε σε προσωπικό επίπεδο. Σταθμό στην καριέρα της θεωρεί τη συνεργασία με το Τουρκοκυπριακό Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, ιδιαίτερα στη δικοινοτική *Λυσιστράτη*, που ανέβηκε και στην κατεχόμενη Λευκωσία σε σκηνοθεσία Χρίστου Ζάνου (2004). Μεγάλη στιγμή ήταν επίσης η συμμετοχή της στη μεγάλη μήκους ταινία του Τουρκοκύπριου σκηνοθέτη Ντερβίς Ζαΐμ *Σκιές και πρόσωπα*, για την οποία έλαβε το βραβείο πρώτου γυναικείου ρόλου στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Άγκυρας. (ΑΠ)

3.2 ΑΓΓΕΛΟΣ ΑΓΓΕΛΗ (1952–)

Με την καθιέρωση του ΘΟΚ, άρχισε να κυλάει το νερό στ' αυλάκι σε σχέση με την ανάπτυξη του δυναμικού του κυπριακού θεάτρου σε όλους τους τομείς. Ανάμεσα στα άστρα που ανέτειλαν τη δεκαετία του '70 ήταν κι αυτό του σκηνογράφου και ενδυματολόγου Άγγελου Αγγελή. Με στοχευμένες σπουδές στην Ακαδημία Καλών Τεχνών της Φλωρεντίας και τη Σχολή Σκηνογραφίας της Σκάλας του Μιλάνου, έδειξε γρήγορα ότι ανήκει στις περιπτώσεις δημιουργών για τους οποίους τα όρια της Κύπρου είναι στενά. Το βιογραφικό του περιλαμβάνει συνεργασίες με παγκοσμίου εμβέλειας σκηνοθέτες, σκηνογράφους και σχεδιαστές σε παραστάσεις για το θέατρο, την όπερα, τον κινηματογράφο, σε διεθνείς εκθέσεις —όπως η Κουαντριενάλε Πράγας το 1991 και το 2011— και σε οργανισμούς όπως το Εθνικό, το ΚΘΒΕ, η ΕΛΣ, το Μέγαρο Μουσικής, η Σκάλα του Μιλάνου. Εντούτοις παρέμεινε

ένας συχνός και φερέγγυος συνεργάτης του ΘΟΚ σε μερικές από τις πιο απαιτητικές παραγωγές της ιστορίας του από το 1978 και ένθεν. Η αρχή έγινε με τους *Αφεντάδες* του Κύπριου συγγραφέα Ανδρέα Φαντίδη. Μεταξύ των περισσότερων από τριάντα έργων εργασιών που παρουσίασε, θα μπορούσε κανείς να ξεχωρίσει τον *Βυσσινόκηπο* το 1980, το *Σπίτι της Μπερνάρντα Άλμπα* το 1982, την *Όπερα της πεντάρας* το 1983, τον *Πέτρο τον Α΄* το 1990, την *Κάρμεν* το 1992, το *Χορεύοντας στη Λούνασα* το 1994, τη *Γέρμα* το 1998, την *Έντα Γκάμπλερ* το 2004, τον *Αύγουστο* του Τρέισι Λετς το 2015. Παράλληλα, έχει να επιδείξει υψηλών αξιώσεων καταθέσεις στο αρχαίο δράμα, ενισχύοντας τον ΘΟΚ στο Φεστιβάλ Επιδάουρου: *Οιδίποδας Τύραννος* το 1986, *Φοίνισσες* το 1990, *Σφήκες* το 1991, *Όρνιθες* το 1994, *Ειρήνη* το 1998. (ΓΣ)

3.3 ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΑΘΗΑΙΝΙΤΗΣ (1943–)

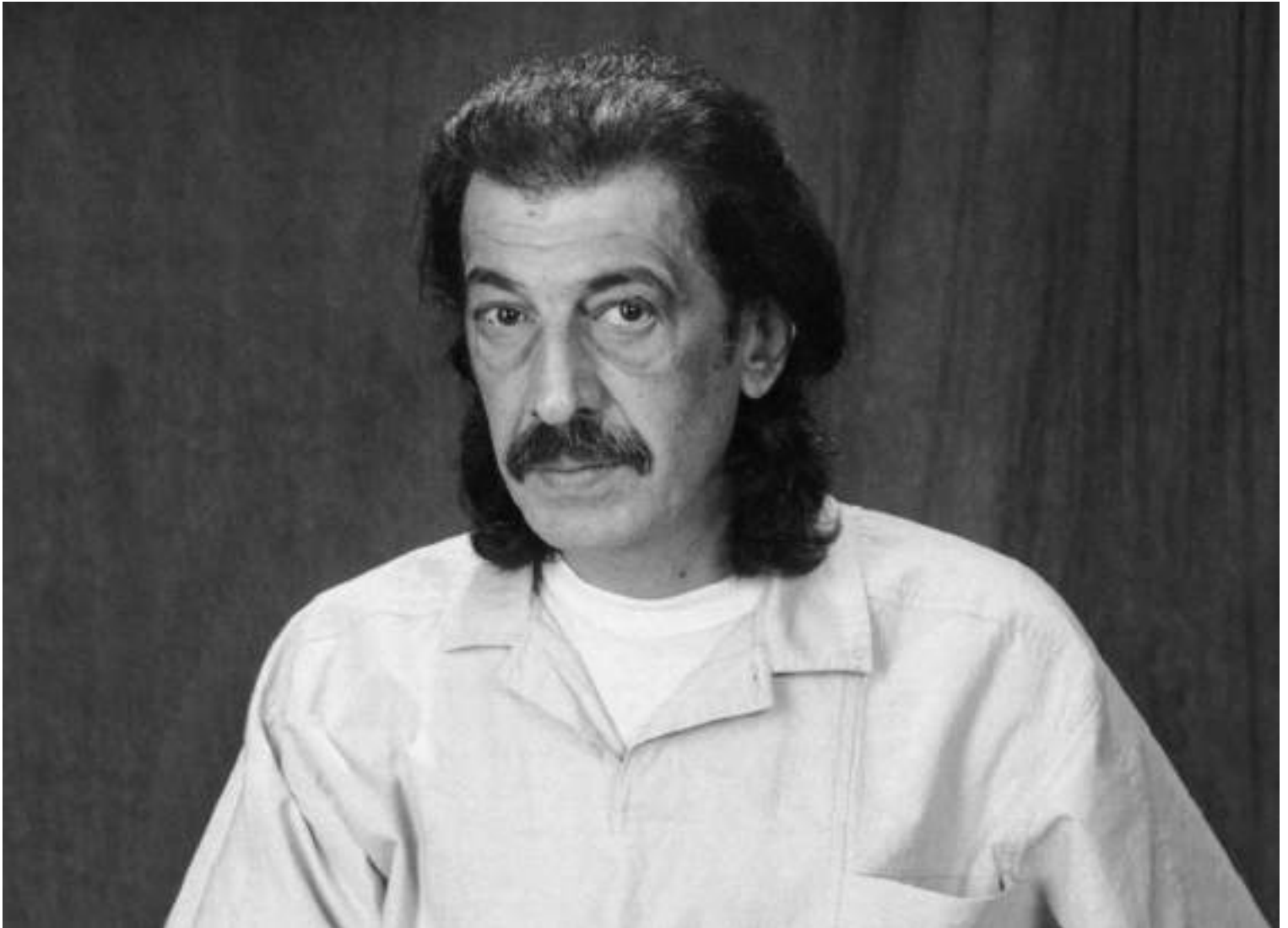

Πιονιέρους της κυπριακής σκηνογραφίας και ενδυματολογίας, στάθηκε καταλύτης στην ιστορική μετάβαση από την εποχή των χρωματιστών πάνελ στον λειτουργικό σχεδιασμό χώρου. Χειρίστηκε το κοστούμι ως αυτόνομο έργο τέχνης και συνάμα ως πρακτικό εργαλείο. Έχοντας σκηνογραφήσει και «ντύσει» τις περισσότερες παραγωγές στο Θεατράκι του ΡΙΚ, η φυσική ροή των πραγμάτων τον έφερε επί των επάλξεων στον νεοσύστατο ΘΟΚ. Η αρχή έγινε με τον *Γλάρο* του Τσέχωφ, στην αρχή της συμβουλευτικής θητείας του Καραντινού, και ακολούθησαν το 1973 οι *Βρικόλακες* του Ίψεν και η *Τρισεύγενη* του Παλαμά. Στα τέλη της δεκαετίας του '70 είχε την ευκαιρία να εμπλουτίσει τις τεχνικές του στη σκηνογραφία και το ένδυμα μαθητεύοντας πλάι σε ειδικούς στο Ανατολικό Βερολίνο. Η συνεχής εξέλιξη ήταν βασικό ζητούμενο· γι' αυτό φρόντιζε να ενημερώνεται για τις διεθνείς τάσεις παρακολουθώντας σεμινάρια και παραστάσεις σε Αγγλία και Αμερική. Συνεργάστηκε με όλα τα ελεύθερα θέατρα στην Κύπρο, το Εθνικό Θέατρο, και έχει μακρά παρουσία στον κινηματογράφο και την τηλεόραση. Σταχυολογώντας από τις σχεδόν σαράντα παραγωγές που σχεδίασε, μπορούμε να σταθούμε στη

Φρουρά στον Ρήνο της Λίλιαν Χέλμαν το 1981, τις *Τρεις ψηλές γυναίκες* του Έντουαρντ Άλμπυ το 1997, τον *Έναν όμηρο* του Μπρένταν Μπήαν το 2008, τον *Ρινόκερο* του Ιονέσκο το 2014. Πιο πρόσφατη συνεργασία ήταν τα κοστούμια για την *Κυρά της θάλασσας* του Ίψεν το 2017. Από παράδειγμα της αστείρευτης δημιουργικότητάς του αποτέλεσαν και τα αναρίθμητα κοστούμια για την παραγωγή *Χειροκροτήματα* το 2000, μια αναδρομή στην παράδοση της κυπριακής επιθεώρησης.

Ο Στέφανος Αθηναίτης είναι ένας «αρχιτέκτονας της φαντασίας», όπως σημείωνε το σκεπτικό για το Μεγάλο Βραβείο Θεάτρου που του απονεμήθηκε το 2012. Ήταν η πρώτη φορά που σκηνογράφος λάμβανε την κορυφαία διάκριση, και στο πρόσωπό του δικαιώθηκαν οι αφανείς ήρωες του χώρου. Ενέπνευσε, καθοδήγησε και στήριξε με την εμπειρία του τους νέους οραματιστές του θεάτρου. Το 2015 έλαβε και το Βραβείο Σκηνογραφίας για το ευρηματικό και σύνθετο σκηνικό της παράστασης *The (M)adam's family* της ομάδας Persona. (ΓΣ)

3.4 ΤΑΣΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ (1946–1998)

Ο Τάσος Αναστασίου, ένας ευπροσήγορος, χαμηλών τόνων, σταθερής προσφοράς και υψηλής στάθμης εργάτης του θεάτρου, είχε ουσιαστική συνεισφορά σε δεκάδες παραγωγές του ΘΟΚ από το 1975 μέχρι τον πρόωρο θάνατό του το 1998. Κατέχει το απόλυτο ρεκόρ των περισσότερων συμμετοχών με την ιδιότητα του βοηθού σκηνοθέτη στον Οργανισμό, με περισσότερες από σαράντα. Υπό αυτή την ιδιότητα άλλωστε, του βοηθού τακτικού σκηνοθέτη, προσελήφθη από τον Οργανισμό το 1976 —θέση που κράτησε μέχρι την κατάργησή της. Βέβαια, η πρώτη του συμμετοχή καταγράφεται με την ιδιότητα του ηθοποιού έναν χρόνο νωρίτερα, στην καλοκαιρινή παραγωγή με το έργο του Λόπε ντε Βέγκα *Λαός και τυραννία* (σκηνοθεσία Βλ. Καυκαρίδη). Τελευταίος έμελλε να είναι ο ρόλος ενός ιππότη, την άνοιξη του 1998, σε έργο συγγραφέα της ίδιας εποχής: τον *Εβραίο της Μάλτας* του Κρίστο-

φερ Μάρλοου (σκην. Ανδρέα Πάντζη). Ο Κερυνειώτης δημιουργός σπούδασε υποκριτική στη Σχολή Εύη Γαβριηλίδη, πριν μεταβεί για σπουδές σκηνοθεσίας στη Δραματική Σχολή του Μπέρμιγχαμ. Ξεκίνησε ως βοηθός σκηνοθέτης στο Θεατράκι του ΡΙΚ, ενώ ανέλαβε τη σκηνοθεσία της πρώτης παραγωγής της Πειραματικής Σκηνης των Σορόκου-Πουλλαΐδη-Χαραλαμπίδη. Ερμήνευσε δεκάδες ρόλους, κυρίως δευτερεύοντες, τους οποίους ωστόσο εξέλιξε σε μινιατούρες υποκριτικής δεξιοτεχνίας. Παράλληλα, στον ΘΟΚ σκηνοθέτησε ή συν-σκηνοθέτησε περίπου δέκα παραστάσεις για την Παιδική, κυρίως, Σκηνή. Στην αξιοσέβαστη πορεία του καταγράφονται και συμμετοχές σε εμβληματικές παραγωγές: βοηθός του Haus στη *Μάνα Κουράγιο*, βοηθός του Εύη Γαβριηλίδη στη *Σαμιά*, μέλος του Χορού στις *Ικέτιδες*. (ΓΣ)

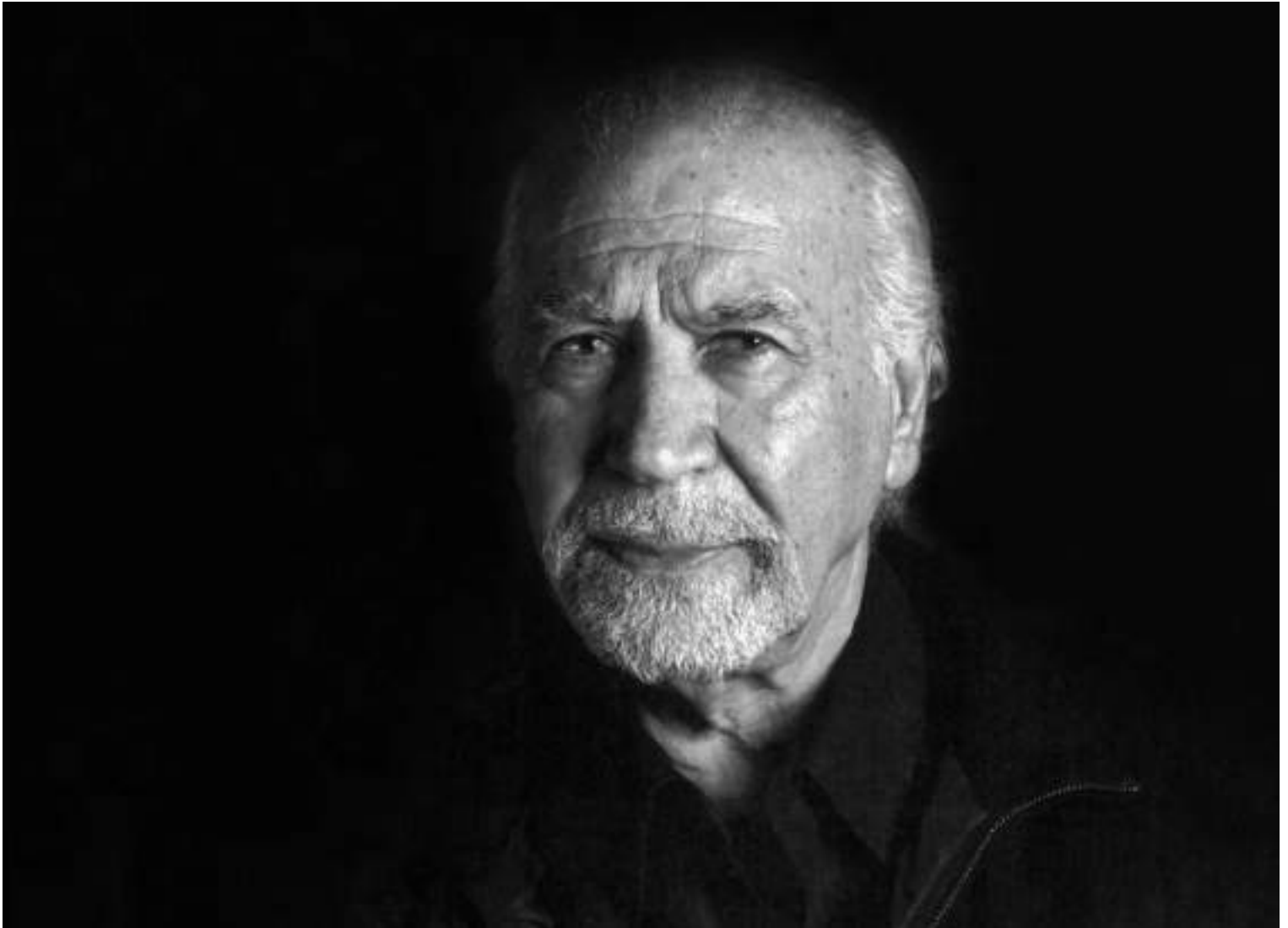
3.5 ΜΟΝΙΚΑ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ (1936–2011)

Χρειάζονται τόμοι για να καταγράψει κανείς τη μυθιστορηματική ζωή της, που ήταν γεμάτη μετακινήσεις, διακυμάνσεις, κακουχίες, διώξεις, συγκινήσεις. Από τη Μυτιλήνη στη Λεμεσό, την Ουγγαρία, τη Σοβιετική Ένωση, την Αγγλία, τη Γαλλία. Έζησε έντονα, δημιούργησε με πάθος και συνέδεσε τη ζωή της με το θέατρο και τον κινηματογράφο σε πολλές χώρες. Ψημένη, πολύπειρη και πρωτοπόρα ήδη στα τριάντα πέντε της, συντάχθηκε στην προσπάθεια για δημιουργία κρατικού θεάτρου στην ιδιαίτερη πατρίδα της, και ήδη το 1971 ερμήνευε την Κασσάνδρα στην παράσταση-ορόσημο του *Αγαμέμνονα*. Τα κρίσιμα πρώτα πέντε χρόνια είχε έντονη παρουσία σε πολλές παραγωγές, αλλά η μεγάλη της συμβολή ήταν ότι υπήρξε η πρώτη γυναίκα που σκηνοθέτησε στον ΘΟΚ. Το «άβατο» έσπασε με τον *Παπουτσωμένο γάτο* το 1976, με πρωταγωνιστή τον Αντώνη Κατσαρή. Τη σημασία εκείνης της παράστασης διπλασιάζει το γεγονός ότι σηματοδοτούσε παράλληλα

τη γέννηση επαγγελματικής Παιδικής Σκηνής. Η Μόνικα Βασιλείου, που είχε εκπαιδευτεί στη Μόσχα, την Τασκένδη και το Παρίσι, άνοιξε νέους δρόμους για την πρόσληψη του παιδικού θεάτρου και ως εργαλείου κατανόησης της κυπριακής τραγωδίας, ενώ σημαντική ήταν και η συμβολή της στη διδασκαλία του θεάτρου στην εκπαίδευση. Μόλις το 1983 εμφανίζεται ξανά μια γυναίκα με την ιδιότητα του σκηνοθέτη στον ΘΟΚ: αυτή ήταν η μεγάλη Βουλγάρα δασκάλα του θεάτρου Yuliya Ognyanova (1923–2016) με το έργο *Προσπάθεια για πέταγμα*. Ακολούθησε το 1988 η Δέσποινα Μπεμπεδέλη. Το κραυγαλέο κενό πάσχιζε να καλύψει στις παραγωγές της Κεντρικής, της Δεύτερης (αργότερα Νέας) και της Παιδικής Σκηνής η ασυμβίβαστη Μόνικα Βασιλείου, που μέχρι και το 2008 υπέγραψε συνολικά δεκαοκτώ σκηνοθεσίες στον Οργανισμό. (ΓΣ)

3.6 ΕΥΗΣ ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ (1929–2015)

Ηθοποιός, σκηνοθέτης και καλλιτεχνικός διευθυντής του ΘΟΚ για δεκατέσσερα χρόνια (1975–1989), κυριαρχεί στο σκηνοθετικό στερέωμα της Κύπρου και ξεχωρίζει για την ευρεία διάδοση της Νέας Κωμωδίας και του Μενάνδρου στη σύγχρονη κυπριακή και ελλαδική σκηνή. Κατά τη διευθυντική του θητεία ιδρύει τη Δεύτερη Σκηνή και την Παιδική Σκηνή του ΘΟΚ, ενώ θέτει ως στόχο του την ανανέωση του ρεπερτορίου, δίνοντας βήμα σε αρκετά έργα Κύπριων θεατρικών συγγραφέων, την έξοδο του ΘΟΚ στο εξωτερικό, τη φιλοξενία σκηνοθετών από την Ευρώπη και την επέκταση του ΘΟΚ στον αναπτυξιακό τομέα. Σημαντικές πρωτιές της διευθυντικής καριέρας του Γαβριηλίδη αποτελούν, μεταξύ άλλων, η παρθενική εμφάνιση του ΘΟΚ στα Επιδάυρια το 1980 με τις θρυλικές *Ικέτιδες* του Νίκου Χαραλάμπους, αλλά και η πρώτη συμμετοχή του ΘΟΚ στο φεστιβάλ με κωμωδία, σε σκηνοθεσία του ιδίου (*Δύσκολος*, 1985). Στην Επίδαυρο σκηνοθετεί αποκλειστικά κωμωδίες, αναδεικνύοντας το γκροτέσκο ύφος του Αριστοφάνη και το εκλεπτυσμένο χιούμορ του Μενάνδρου (*Δύσκολος* 1985, *Σφήκες* 1991 με Νεόφυτο Ταλιώτη, *Σαμία* 1993/2013, *Όρνιθες* 1994, *Επιτρέποντες* 2003). Το 2001 ο ΘΟΚ βραβεύει τον Γαβριηλίδη για τη συνολική προσφορά του στο καλλιτεχνικό γίγνεσθαι του νησιού με το Μεγάλο Βραβείο ΘΟΚ.

Ως ο μοναδικός ελληνόφωνος σκηνοθέτης που ασχολήθηκε τόσο συστηματικά και μακροχρόνια με τον Μένανδρο, επιτυγχάνει να δημιουργήσει ένα σκηνικό ιδίωμα που γράφει ιστορία, χαρακτηριζόμενο από τη φιλοπαίγμονα έμμετρη καθαρεύουσα του Γιάννη Βαρβέρη και τη μεταφορά του δραματικού χωροχρόνου της *Σαμίας* και των *Επιτρέπόντων* στην εποχή της Μπελ Επόκ και του κωμειδυλλίου. Πέραν αυτού, όμως, ο ευφυής και πληθωρικός καλλιτεχνικά θεατράνθρωπος Γαβριηλίδης συμμετείχε σε δεκάδες παραγωγές του ΘΟΚ ως σκηνοθέτης αλλά και ως μεταφραστής, π.χ. *Ο βυσσινόκηπος* (1980), *Η επίσκεψη της γηραιάς κυρίας* (1988), *Δωδέκατη νύχτα* (1995), *Ο αλχημιστής* (1987), *Ματωμένος γάμος* (1986), *Ο φιλάργυρος* (1984), *Μονόλογοι γυναικών* (1983), *Η αυτοκρατορία* (1982). Το πέρασμά του από τις θεατρικές σχολές και σκηνές της Αθήνας, του Λονδίνου, της Νέας Υόρκης, του Σικάγο και της Γαλλίας σφυρηλάτησαν το πνεύμα και την καλλιτεχνική του φινέτσα και χάρη, χαρακτηριστικά τα οποία αναδεικνύονται με γλαφυρότητα σε κάθε σκηνοθετική και υποκριτική του παρουσία. (ΚΙ)

3.7 ΤΖΕΝΗ ΓΑΪΤΑΝΟΠΟΥΛΟΥ (1938–)

Το θέατρο ήταν ο προορισμός της. Ήρθε παιδί στην Κύπρο από τα Ιεροσόλυμα το 1948, αλλά ποτέ δεν μπορούσε να φανταστεί ότι μια μέρα θα καταξιωνόταν ως η μεγάλη κυρία του κυπριακού θεάτρου και θα λάμβανε δύο ύψιστες τιμές: το Μεγάλο Βραβείο Θεάτρου 2003 (με τη Δέσποινα Μπεμπεδέλη) και το Αριστείο Τεχνών της Κυπριακής Δημοκρατίας. Μεγάλο ορόσημο ήταν η γνωριμία και συνοδοιπορία με τον Εύη Γαβριηλίδη. Με δική του παραίτηση, η νεαρή απόφοιτος της Δραματικής Σχολής της Ελληνικής Μουσικής Ακαδημίας Λευκωσίας μπήκε και διδάχτηκε στο θέατρο Τέχνης, όπου άρχισε να ξετυλίγει πτυχές του μεγάλου ταλέντου της. «Ψημένη» ηθοποιός πια, η Τζένη Γαϊτανπούλου επέστρεψε στην Κύπρο και ενίσχυσε το εκκολλαπτήριο που στήθηκε στο Θεατράκι του ΡΙΚ. Η ίδια και ο Εύης δεν επιστρατεύτηκαν από την αρχή στον ΘΟΚ, αλλά μετείχαν στις πρωτοποριακές απόπειρες της Πειραματικής. Το πλήρωμα του χρόνου έφτασε το 1976. Ως Ελίζαμπεθ Πρόκτορ στις *Μάγισσες του Σάλεμ* έδειξε ότι ήρθε για να μεσουρανήσει. Σε κάθε επόμενο ρόλο έδινε την αίσθηση ότι σκάβει όλο και βαθιά στο κείμενο και τον χαρακτήρα.

Ο πρώτος μεγάλος σταθμός ήρθε το 1978 με τις *Ικέτιδες*, όπου κέρδισε πανελλήνια αναγνώριση ενσαρκώνοντας την Αίθρα. Η ηρωίδα που τη σημάδεψε είναι η Κλυταμνήστρα, την οποία στον ΘΟΚ υποδύθηκε εξαιρετικά τρεις φορές: στην *Ηλέκτρα* του Κακογιάννη το 1983, στις *Δύο άλλες φωνές* του Καμπανέλλη το 1996

(σκην. Χρίστου Σιοπαχά) και στην *Ορέστεια* του Χαραλάμπους το 1999. Δύο φορές ενσάρκωσε την Ιοκάστη, το 1986 στον *Οιδίποδα Τύραννο* και το 2002 στις *Φοίνισσες*, και άλλες δύο την Ελένη, στον *Ορέστη* το 1987 και στην ομότιτλη τραγωδία του Ευριπίδη το 1992. Καρποφόρα ήταν η εργασία της και ως Μήδεια το 1984. Στο αρχαίο δράμα μεγαλούργησε ως Πενία στον *Πλούτο* του 1980, ως Αθηνά στις *Τρωάδες* το 1982, αποχαιρετώντας την Επίδαυρο το 2004 ως Θέτιδα στην τριλογία *Μυρμιδόνες, Νηρηίδες, Φρύγες*. Πρόσφερε αξέχαστες πρωταγωνιστικές ερμηνείες ως Λιούμποβ Αντρέγιεβνα στον τσεχωφικό *Βυσσινόκηπο*, ως εκκεντρική και αδίστακτη Κλάρα Ζαχανασιάν στην *Επίσκεψη της γηραιάς κυρίας* του Ντύρρενματ, στο αξιομνημόνευτο ντουέτο με τη Σορόκου στο *Καληνύχτα μητέρα*. Εν θριάμβω απέδωσε το 1993 τη Μαρία Στούαρτ στο αριστούργημα του Φρήντριχ Σίλλερ (σκην. Γιάννη Ιορδανίδη). Ξεχώρισε ως Βασίλισσα Ελεωνόρα της Αραγονίας στον *Πέτρο τον Α΄*, ως Γυναίκα Α΄ στις *Τρεις ψηλές γυναίκες* του Άλμπυ, ή στη *Φθινοπωρινή σονάτα* του Αρμπούζωφ, με συμπρωταγωνιστή-σκηνοθέτη τον Φαίδρο Στασίνο. Ο επίλογος στον ΘΟΚ γράφτηκε το 2008 με τον ρόλο μιας τροφίμου οίκου ευγενείας στους *Έρωτες της Κας Μαγκουάιαρ*. Το 2017 ήρθε μια έκτακτη εμφάνιση στον πιο σημαδιακό ρόλο της ζωής της. Ήταν το έργο της Μαργκερίτ Γιουρσενάρ *Κλυταμνήστρα ή Το έγκλημα*, το οποίο ανέβασε ο Μάριος Μεττής σε ανεξάρτητη παραγωγή. (ΓΣ)

3.8 ΚΩΣΤΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (1942–)

Από τους πιο αναγνωρίσιμους και μπριόζους Κύπριους ηθοποιούς, με σπουδαία σταδιοδρομία στο θέατρο, τον κινηματογράφο και την τηλεόραση. Ο Κώστας Δημητρίου δεν λογίζεται μόνο στους πρωτεργάτες του επαγγελματικού θεάτρου στην Κύπρο, αλλά και στους πρωτοπόρους του κινηματογράφου, όπου ως ηθοποιός και σκηνοθέτης άνοιξε δρόμους σε εποχές μετεωρισμών. Μετά τις σπουδές σε Αθήνα και Λονδίνο, όπου ξεκίνησε και την πορεία του, γύρισε στην Κύπρο οικογενειάρχης το 1969. Με δείγματα γραφής στο θεατράκι του ΡΙΚ, ξεκίνησε στον ΘΟΚ με την πρώτη φουρνιά ηθοποιών και από τον *Αγαμέμνονα* του 1971 μέχρι το 2000 χάρισε με το πληθωρικό και επιβλητικό σκαρί του και το ιδιαίτερό του στιλ αξέχαστες στιγμές.

Η πορεία αυτή είχε δεκαπέντε σκηνοθετικούς και αμέτρητους ερμηνευτικούς σταθμούς. Διακρίθηκε ιδιαίτερα σε κωμικούς ρόλους και έργα. Κορυφαία του στιγμή θεωρείται ο ρόλος του Δημέα στη *Σαμία* του Εύη Γαβριηλίδη. Τον ερμήνευσε το 1993, αλλά και

στην αναβίωση της παράστασης είκοσι χρόνια αργότερα, αποτελώντας τον ακρογωνιαίο λίθο για την επιτυχία της ιστορικής παραγωγής. Ψηλά στα κατάστιχα των θεατρολόγων θα παραμείνει η ερμηνεία στη *Λυσιστράτη* του Χρίστου Σιοπαχά το 1997, στον φερώνυμο ρόλο(!), για τον οποίο δεν δίστασε να... θυσιάσει το χαρακτηριστικό μουστάκι του. Η δεκαετία του '90 ήταν η πιο ώριμη και απολαυστική, καθώς μεταξύ άλλων σκηνοθέτησε τη *Φαύστα* του Μποστ και πρωταγωνίστησε ως Βδελυκλέων στους *Σφήκες* του 1991 και ως Μαυρογιαλλούρος στο *Υπάρχει και φιλότιμο* του 1996, που σκηνοθέτησε ο ίδιος. Το 1988 ενσάρκωσε αμίμητα τον Αμφιτρύωνα στο ομώνυμο έργο του Πλάττου (σκην. Πάνου Χαρίτογλου). Φυσικά, περάτωσε αισίως και δραματικούς ρόλους: Τεύκρος στον *Αίαντα* του 1973, Κρέων στον *Οιδίποδα* και τις *Φοίνισσες*, Μενέλαος στον *Ορέστη*. Το 1978 ως Κωνσταντής Μαυρομιχάλης «πυροβόλησε» τον Καποδίστρια. Χρημάτισε και μέλος του Δ.Σ. του ΘΟΚ, ενώ σκηνοθετούσε κωμωδίες στον Οργανισμό μέχρι και το 2012. (ΓΣ)

3.9 ΦΛΩΡΕΝΤΙΑ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (1927–2018)

Από την πρώτη μέρα ήταν στην πρώτη γραμμή, εκεί όπου διά πυρός και σιδήρου γραφόταν η ιστορία του ΘΟΚ. Πρωτεργάτρια του κυπριακού θεάτρου, ενεργή από τη δεκαετία του '40, σε εποχές σκληρών προκαταλήψεων, κατάφερε να κερδίσει την εκτίμηση του θεατρικού κόσμου παράλληλα με την ωρίμανση του κοινού. Μια συνεπής υπηρέτρια του θεάτρου, με πηγαίο ταλέντο που καλλιέργησε με σκληρή δουλειά, συνέπεια και πλουραλισμό στις ερμηνείες της. Η Φλωρεντία Δημητρίου ήταν παρούσα σχεδόν σε όλες τις μεγάλες στιγμές του Οργανισμού τις δεκαετίες του '70 και του '80. Η ευσυνειδησία και ο ζήλος της ήταν παροιμώδεις, προσεγγίζοντας κάθε ρόλο, από τον μεγαλύτερο μέχρι τον πιο μικρό, με επαγγελματισμό και προσήλωση. Στον ΘΟΚ συμμετείχε σε περισσότερες από πενήντα παραγωγές, από την

Τρισεύγενη σε σκηνοθεσία Καραντινού ως Πραξιθέα το 1972, μέχρι την *Εκάβη* σε σκηνοθεσία Χαραλάμπους ως Κορυφαία το 1988. Στο ενδιάμεσο εμφανίστηκε σε ιστορικές παραγωγές. Ήταν μία από τις ιστορικές Ικέτιδες· έπαιξε στο *Νερόν του Δρόπη* του Μ. Πασιαρδή, που περιόδευσε στην Ελλάδα αμέσως μετά την Εισβολή· στην *Αντιγόνη* του Ανούιγ σε σκηνοθεσία Σιαφκάλη· στις παραγωγές του Haus με τον *Καυκασιανό κύκλο με την κιμωλία*, τη *Μάνα Κουράγιο*, τον *Καλό άνθρωπο του Σετσουάν*, και την πρώτη παραγωγή Σαίξπηρ στον ΘΟΚ: *Με το ίδιο μέτρο*. Έπαιξε επίσης στις *Τρωάδες*, στη *Λυσιστράτη*, στην *Όπερα της πεντάρας*. Αξιομνημόνευτες οι ερμηνείες της το, 1986, ως Τρελλή Γιαγιά στο ομώνυμο έργο της Ρήνας Κατσελλή και ως Πεθερά στον κατά Εύη Γαβριηλίδη *Ματωμένο γάμο* του Λόρκα. (ΓΣ)

3.10 ΓΙΩΡΓΟΣ ΖΙΑΚΑΣ (1940–)

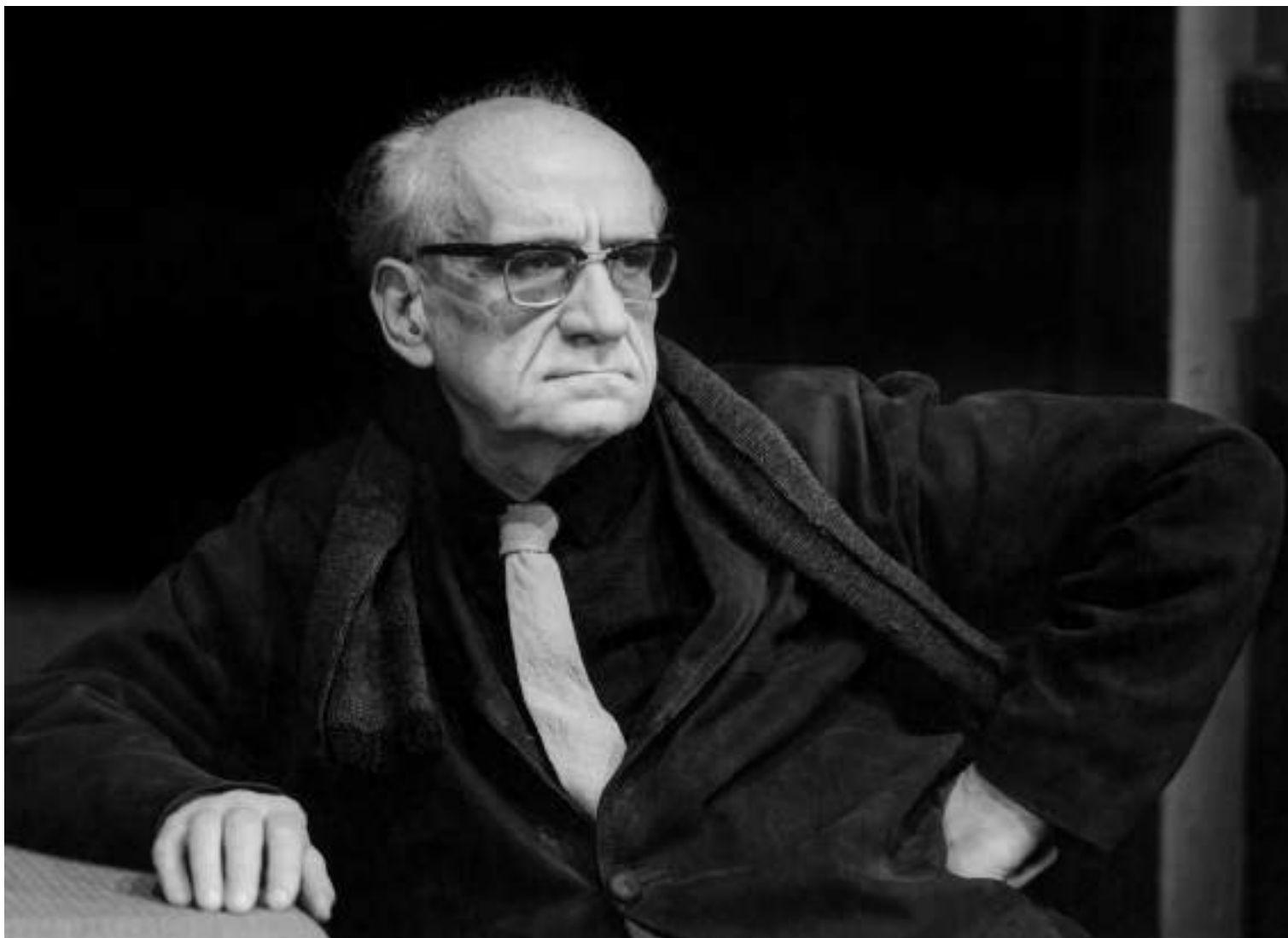

Η γνωριμία του με τον Νίκο Χαραλάμπους τη ρομαντική εποχή του Θεσσαλικού Θεάτρου έμελλε να αλλάξει τον ρου της ιστορίας του κυπριακού θεάτρου. Την εποχή εκείνη ο μετέπειτα καθηγητής στην ΑΣΚΤ και μόνιμος συνεργάτης του Θεόδωρου Αγγελόπουλου Γιώργος Ζιάκας είχε ήδη καταξιωθεί ως σκηνογράφος και ενδυματολόγος στην Αθήνα και ηγείτο ενός αποκεντρωτικού εγχειρήματος για την καθιέρωση περιφερειακού θεάτρου. Η πρώτη συνεργασία του Λαρισαίου καλλιτέχνη με τον ΘΟΚ ήταν το 1977 με τον *Άτταλο τον Τρίτο* του Κώστα Βάρναλη σε σκηνοθεσία του Χαραλάμπους και η πιο πρόσφατη η *Δράκαινα* του Δημήτρη Μπόγρη το 2020 (σκην. Λυδίας Κονιόρδου). Είναι όμως οι δέκα ενδιαμέσοι σταθμοί στον στίβο του αρχαίου δράματος που καθιστούν καταλυτική τη συνεισφορά του. Θα ακούσε ίσως το γεγονός ότι υπέγραψε σκηνογραφικά και ενδυματολογικά τις δύο σημαντικότερες προτάσεις του ΘΟΚ στο Φεστιβάλ Επιδαύρου, δύο παραστάσεις-ορόσημα: τις *Ικέτιδες* και τη *Σαμία*. Τα πλεκτά και

μακραμέ κοστούμια που σχεδίασε για τις *Ικέτιδες* φλογίστηκαν από το μαράζι και το μεράκι των γυναικών προσφυγικών κατακλισμών που τα κέντησαν. Η επική σύλληψη των σκηνικών προκαλούσε ένα χωροταξικό δέος. Αυτή η εμπνευσμένη σύνδεση της τραγωδίας με τη σύγχρονη ιστορία και τη λαϊκή παράδοση δεν αποτέλεσε μόνο το διαβατήριο του ΘΟΚ για την Επίδαυρο, αλλά και το σάλπισμα μιας καινούργιας εποχής στην προσέγγιση του αρχαίου δράματος. Η *Σαμία* του Εύη Γαβρηλίδη επίσης γράφτηκε στα χρυσά κατάστιχα του σύγχρονου παραστασιολογίου της Επιδαύρου και αναβίωσε είκοσι οκτώ χρόνια αργότερα. Όμως η τριανδρία Χαραλάμπους-Ζιάκα-Χριστοδουλίδη σφράγισε αρκετές από τις σημαντικότερες παρουσίες του ΘΟΚ στην Ελλάδα τον 20ό αιώνα: *Πλούτος* (1980), *Τρώαδες* (1982), *Βάτραχοι* (1989), *Ελένη* (1992), *Ανδρομάχη* (1992), *Πέρσες* (1995), *Ορέστεια* (1999). Το σκηνικό του *Πλούτου*, από τα αγαπημένα του δημιουργού του, αναβίωσε το 2008 στην Κύπρο, αλλά και στο Ηρώδειο. (ΓΣ)

3.11 ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΚΑΡΑΝΤΙΝΟΣ (1906–1979)

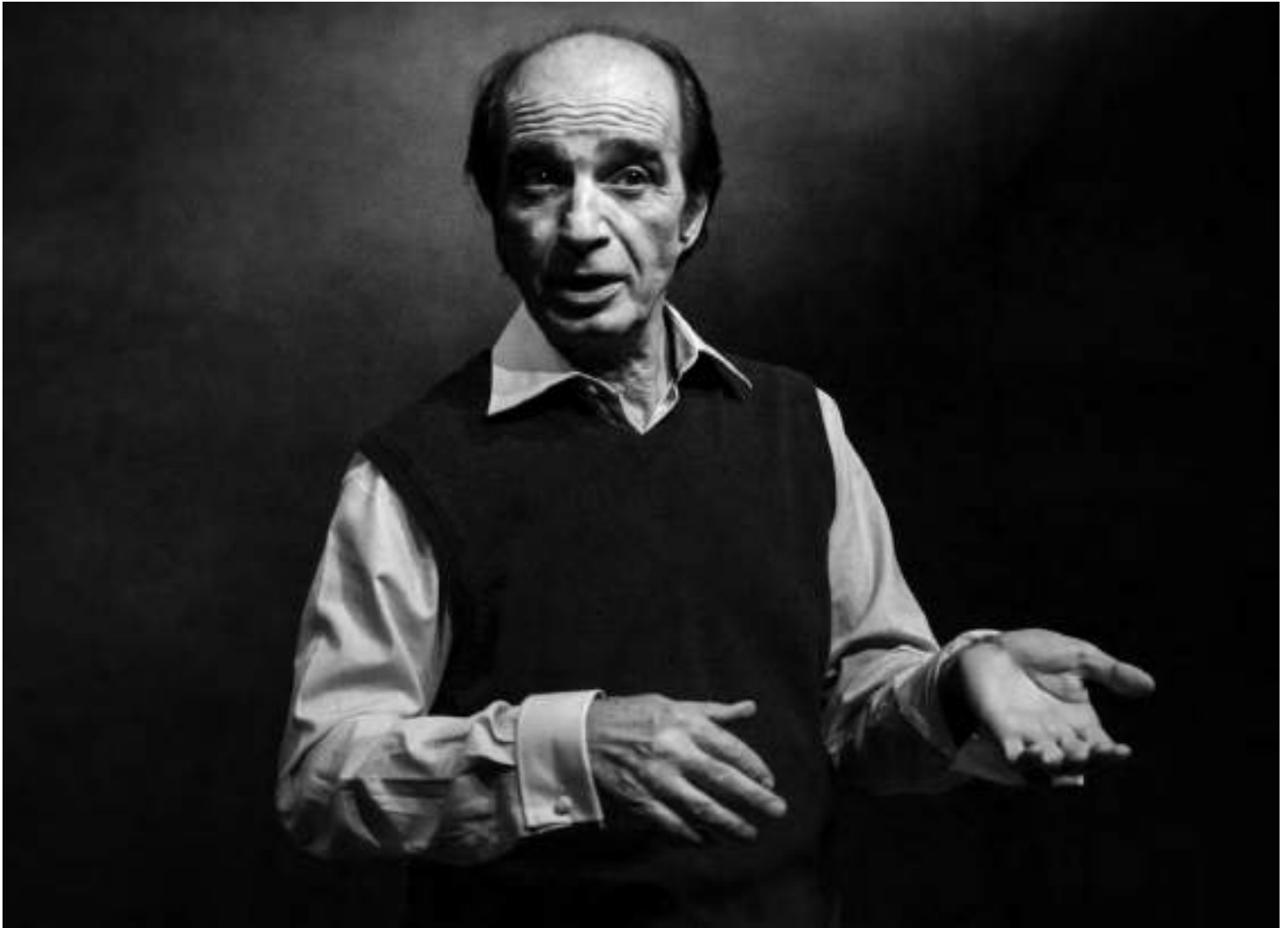

Ένας καλός άνεμος τον έφερε στον νεοσύστατο Οργανισμό, σε μια εποχή που τα πρώτα μαύρα σύννεφα έκαναν κιόλας την εμφάνισή τους. Από τους σημαντικότερους σκηνοθέτες και δασκάλους της γενιάς του και με εμπειρία στην πλοήγηση «μεγάλου καραβιού» στο παρθενικό του ταξίδι (ΚΘΒΕ), ο Σωκράτης Καραντινός αποδείχτηκε ότι ήταν αυτό ακριβώς που χρειαζόταν ο ΘΟΚ την κατάλληλη στιγμή: η μαγιά. Σε μια περίοδο αμφιταλαντεύσεων, πήρε τη σκυτάλη από τον Χατζίσκο και ανέλαβε καθήκοντα καλλιτεχνικού συμβούλου και σκηνοθέτη για λιγότερο από δύο χρόνια. Ο κύκλος του έκλεισε ίσως πρόωρα το μαύρο καλοκαίρι του 1974, αλλά πρόλαβε να βάλει το τρένο στις ράγες, να θέσει τα πνευματικά θεμέλια για το στέρεο θεατρικό οικοδόμημα που έγραψε ιστορία τις επόμενες δεκαετίες. Εμφύσησε έμπνευση και σεβασμό, έχτισε κλίμα σύμπνοιας, φιλοπονίας, προσήλωσης σε όλα τα επίπεδα, σφυρηλάτησε τον χαρακτήρα του ΘΟΚ. Έφερε ρεύμα, όραμα, προοπτική. Και αυτό επενδύοντας

στις εγχώριες δημιουργικές δυνάμεις και εξοικειώνοντας τους ηθοποιούς με το κλασικό ρεπερτόριο. Παράλληλα, πότισε τον βλαστό της θεατρικής συνείδησης και της εμπιστοσύνης του κοινού. Σκηνοθέτησε με ευθύνη και φροντίδα την *Τρισεύγενη* του Παλαμά, τη *Ζήλεια του Μπαρμπουγιέ* και τον *Ταρτούφο* του Μολιέρου, τη *Λοκαντιέρα* του Γκολντόνι, το *Μια πόρτα πρέπει να είναι ανοιχτή ή κλειστή* του Αλφρέ ντε Μυσσέ, τη *Θαυμαστή μπαλωματού* του Λόρκα, τον *Αίαντα* του Σοφοκλή και το *Σπίτι της κούκλας* του Ίψεν. Το καλλιτεχνικό εργοτάξιο είχε ατσαλωθεί για τη δύσκολη μα λαμπρή συνέχεια.¹ (ΓΣ)

1. ΣτΕ: Για την προσφορά του Σωκράτη Καραντινού στην εδραίωση του ΘΟΚ βλ. περισσότερα στο Α.Χ. Κωνσταντίνου, «Η συμβολή του σκηνοθέτη Σωκράτη Καραντινού στην εδραίωση του ΘΟΚ», περ. *Άνευ*, τχ. 18 (2005), σσ. 53–57.

3.12 ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΑΤΣΑΡΗΣ (1943–)

Η πορεία του είναι συνυφασμένη με τις σημαντικότερες στιγμές του επαγγελματικού θεάτρου στην Κύπρο. Όσο για τον ΘΟΚ, ο Αντώνης Κατσαρής είναι ο ηθοποιός με τη μεγαλύτερη «βεντάλια» παρουσίας μέχρι τώρα, αφού από την πρώτη μέχρι την πιο πρόσφατη δουλειά του έχουν περάσει σαράντα οκτώ ολόκληρα χρόνια —από το 1971 που πρωτοεμφανίζεται μέχρι την *Τριλογία του παραθερισμού* το 2019 (σκην. Τάκη Τζαμαργιά). Με εξαίρεση τη δεκαετία 1981–1991, κατά την οποία εγκαταστάθηκε και διέπρεψε στην Ελλάδα, η διαδρομή του στο σανίδι ταυτίστηκε με τον ΘΟΚ, όπου συνεργάστηκε με σπουδαίους σκηνοθέτες σε αμέτρητους ρόλους. Η πολυσήμαντη προσφορά του περιλάμβανε και την κατασκευή μασκών και περουκών. Δικές του ήταν, λ.χ., οι χαρακτηριστικές προσωπίδες των *Ικέτιδων*. Προηγουμένως είχε ψηθεί στο Θέατρο Τέχνης του Κουν και θητεύσει στο Θεατράκι του ΡΙΚ. Σε αυτό το μεγάλο ταξίδι πέτυχε περισσότερα απ’

όσα μπορεί ένας ηθοποιός να ονειρευτεί. Έγινε Χρεμύλος στον *Πλούτο*, Πεισθέταιρος στους *Όρνιθες* (δισ, υπό τον Γαβριηλίδη το 1994 και υπό τον Κυριαζή το 2014), Δικαιοπόλις στους *Αχαρνές*, Φιλοκλέων στους *Σφήκες*, Χρέμης στις *Εκκλησιάζουσες*, Κρέων στην *Αντιγόνη* του Τσακίρη (2005) και Φύλαξ του Λιβαθινού (2016), Θόας στην *Ιφιγένεια την εν Ταύροις*. Επίσης, συνάρπασε ως Άτταλος ο Τρίτος στο ομότιτλο έργο του Βάρναλη, ως Δάσκαλος στον *Αμερικάνικο βούβαλο* του Μάμετ, ως Αρπαγκόν στον *Φιλάργυρο* του Μολιέρου και ως Σάιλοκ στον *Έμπορο της Βενετίας* του Σαίξπηρ. Βραβείο Ερμηνείας κέρδισε το 2011 για την παραγωγή της Fresh Target *Η νέα τάξη πραγμάτων*, όμως και ο ΘΟΚ δεν θα μπορούσε να μην αναγνωρίσει την ανεκτίμητη προσφορά του, κι έτσι τον τίμησε το 2014, μαζί με τη Λένια Σορόκου, με το Μεγάλο Βραβείο Θεάτρου. (ΓΣ)

3.13 ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ ΚΑΥΚΑΡΙΔΗΣ (1932–1983)

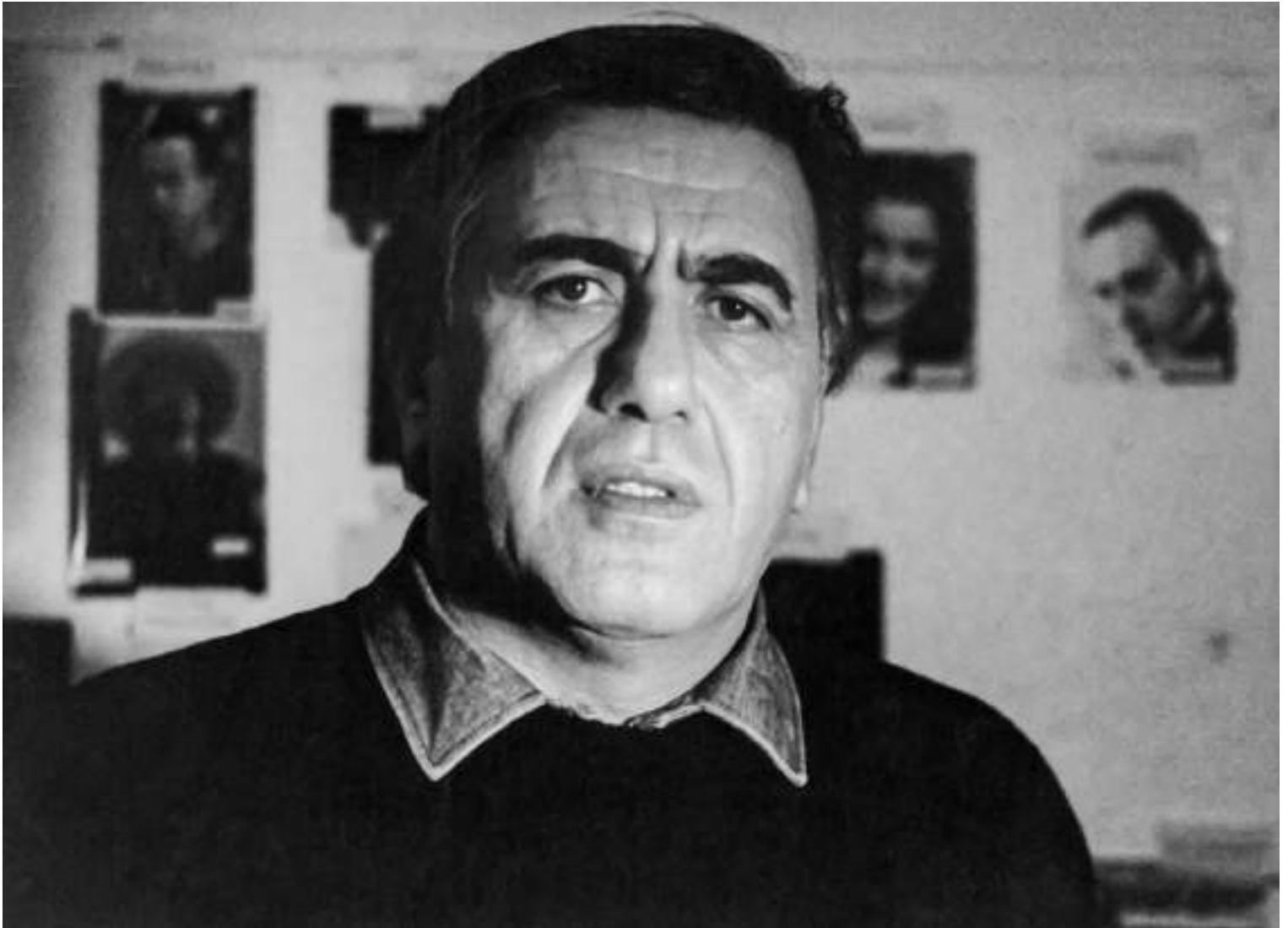

Μεγάλος θεατράνθρωπος, που στη σύντομη ζωή του πρόλαβε να ανοίξει λεωφόρους στην προοδευτική δημιουργία. Η πορεία του Βλαδίμηρου Καυκαρίδη στο θέατρο ξεκίνησε στις αρχές της δεκαετίας του '50, σε μια εποχή που το επαγγελματικό θέατρο στην αγγλοκρατούμενη Κύπρο αναζητούσε τον δρόμο του. Κυπριακό θέατρο, Κυπριακή Σκηνή, Ενωμένοι Καλλιτέχνες, Νέο θέατρο, ΟΘΑΚ. Στη συνέχεια προέκυψε μια υποτροφία και πήγε στη Σοβιετική Ένωση να σπουδάσει στο Κρατικό Ινστιτούτο Θεατρικών Σπουδών της Μόσχας (1962–'67) με καθηγήτρια τη Μαρία Κνέμπελ, συνεργάτιδα του Στανισλάφσκι και του Νεμίροβιτς-Ντάντσενκο. Με την επιστροφή του επιδίωξε να αξιοποιήσει τα εφόδια, προτάσσοντας την κοινωνική αποστολή του θεάτρου. Διηύθυνε τη δραματική σχολή «Στανισλάφσκι», που ο ίδιος ίδρυσε, κι έτσι στον θίασο του θεάτρου του ΡΙΚ εντάχθηκε το 1970 και σκηνοθέτησε μόνο την τελευταία παράσταση. Άρχισε η εποχή του ΘΟΚ και ήταν από τους πρώτους ηθοποιούς που προσλήφθηκαν. Ιδιαίτερη αίσθηση έκανε ως Ταρτούφος στο έργο του Μολιέρου που ανέβασε ο Σωκράτης Καραντινός και ως λαϊκός δικαστής Αζντάκ στον *Καυκασιανό κύκλο με την κμωλία* του Haus. Τη σφραγίδα του την έβαλε κυρίως υπογράφοντας είκοσι επτά σκηνοθεσίες μέσα σε δώδεκα χρόνια, τις περισσότερες από οποιοδήποτε άλλο στο διάστημα αυτό. Ξεκίνησε από την εποχή

Χατζίσκου με τον *Ποπολάρο* του Ξενόπουλου και την εμπορικά επιτυχημένη *Αυλή των θαυμάτων* του Καμπανέλλη. Σκηνοθέτησε μαεστρικά τους *Παλαιστές* του Στρατή Καρρά, τον *Καπετάν Γιακουμή* του Δημητρίου Κόκκου. Ακολούθησαν οι *Όμηροι* του Λουκή Ακρίτα και το *Νερόν του Δρόπη* του Μιχάλη Πασιαρδή, που λίγους μήνες αργότερα παρουσιάστηκαν σε περιοδεία στην Ελλάδα. Ο ίδιος σκηνοθέτησε και το *Παραμύθι χωρίς όνομα*, που πρόλαβε να κάνει πρεμιέρα ελάχιστα εικοσιτετράωρα πριν από την εκδήλωση του πραξικοπήματος. Ο ΘΟΚ επιβίωσε, τα ηνία ανέλαβε ο Εύης Γαβριηλίδης, και ο Βλαδίμηρος συνέχισε στο ίδιο τέμπο: *Γκανιόττα* του Λαμπίς, *Φουέντε Οβεχούνα* του Λόπε ντε Βέγκα, *Καληνύχτα Μαργαρίτα* του Γεράσιμου Σταύρου, *Ειρήνη* του Αριστοφάνη, *Καλός στρατιώτης Σβέικ* του Γιάροσλαβ Χάσεκ. Το ίδιο διάστημα σκηνοθετούσε και για την Παιδική Σκηνή. Τα επόμενα χρόνια υπέγραψε έργα Αρμπούζωφ, Γκόγκολ, Μανώλη Κορρέ, Μρόζεκ. Καινοτόμα για την εποχή ήταν η *Λυσιστράτη* το 1980, που απέδωσε στην κυπριακή διάλεκτο ο Κώστας Μόντης. Η σκηνοθεσία στο *Γαϊτανάκι* της Ζωρζ Σαρρή το 1983 ήταν η τελευταία του δουλειά στον ΘΟΚ. Το φθινόπωρο αποχώρησε για να επανιδρύσει το Νέο θέατρο Λευκωσίας, αλλά με το που ετοιμάστηκαν οι πρώτες παραστάσεις απεβίωσε από καρδιακή προσβολή. (ΓΣ)

3.14 ΣΤΕΛΙΟΣ ΚΑΥΚΑΡΙΔΗΣ (1941–)

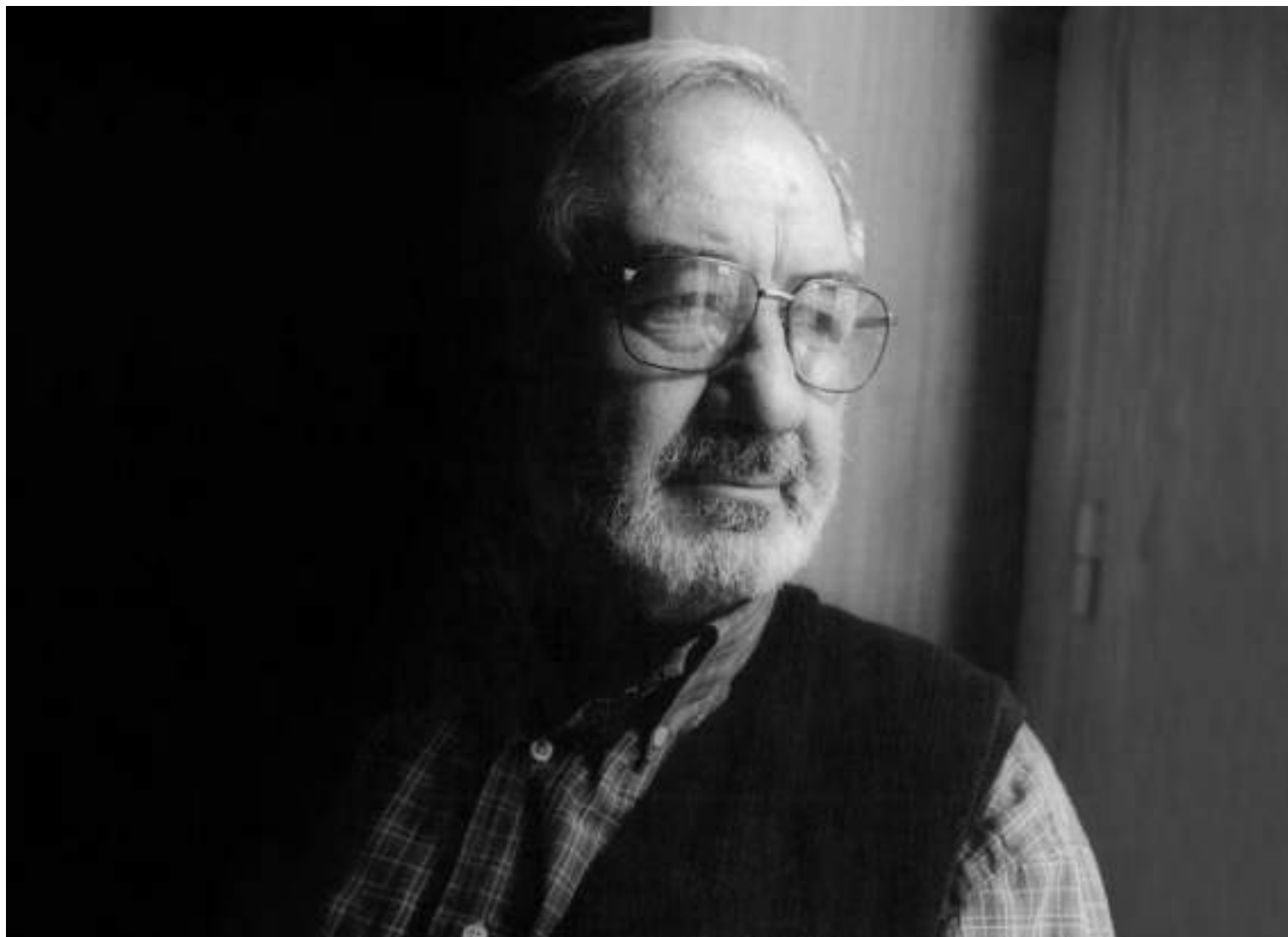

Από τον σπόρο του Θάνου Σακέττα στη μήτρα του Θεάτρου Τέχνης του Κουν, κι από εκεί στο εκκολαπτήριο του Θεάτρου του ΡΙΚ. Ο Στέλιος Καυκαρίδης έκανε τη γνωστή διαδρομή στην πρώτη γραμμή· και για τον ΘΟΚ είναι ένας θεατρικός γενάρχης. Δεν υπάρχει άλλος Κύπριος ηθοποιός που να έπαιξε τόσο πολλούς και τόσο σημαντικούς ρόλους, πολλώ δε μάλλον στο διαμορφωτικό πρώτο στάδιο. Ξεκίνησε ως Αίγισθος στον *Αγαμέμνονα* του Χατζίσκου και έμεινε τακτικός ηθοποιός και πρωταγωνιστής μέχρι το 1997. Το 1999 επανήλθε εκτάκτως ως Αίγισθος στο ίδιο έργο, στο πλαίσιο της *Ορέστειας* του Χαραλάμπους, ενώ το 1983 είχε ερμηνεύσει τον Αίγισθο και στην *Ηλέκτρα* του Κακογιάννη. Ο ίδιος θεωρεί τον ρόλο του Οιδίποδα ως τη μεγαλύτερη ερμηνευτική πρόκληση και το σπουδαιότερο προσωπικό επίτευγμα, με επίκεντρο την παραγωγή *Οιδίπους Τύραννος* το 1986 και τις *Φοίνισσες* του 1990 και του 2002. Ο Πρίαμος στην τριλογία *Μυρμιδόνες*, *Νηρηίδες*, *Φρύγες* το 2004 ήταν ο τελευταίος του σταθμός στον ΘΟΚ. Έκτοτε συνεχίζει την προσφορά του αποκλειστικά μέσω του Σατιρικού Θεάτρου και της Δραματικής Σχολής «Βλαδίμηρος Καυκαρίδης», που διευθύνει από τη δεκαετία του '90.

Η κριτική επιτροπή που του απένειμε το Μεγάλο Βραβείο το 2009 για τη συνολική προσφορά του τον χαρακτήρισε «ταξιδιώτη

πολύμορφο του θεατρικού χρόνου». Κι όντως είναι. Την κρίσιμη πρώτη δεκαετία έφερε εις πέρας πάνω από σαράντα ερμηνευτικές εργασίες. Ήταν ο Αίας στην ιστορική παραγωγή του Καραντινού το 1973, ήταν ο Δον Καμίλλο στο έργο του Σωτήρη Πατατζή που σκηνοθέτησε ο Νίκος Σιαφκάλης το 1974, ο Οθέλλος το 1979 (σκην. Εύη Γαβριηλίδη). Παράλληλα, ήταν Κρέων στην *Αντιγόνη* του Ανούιγ, που σκηνοθέτησε ο Σιαφκάλης το 1975, Τρυγαίος στην *Ειρήνη* το 1976. Συμμετείχε σε όλες τις δουλειές του Haus σε έργα Μπρεχτ και πρωταγωνίστησε ως Άγγελος στην πρώτη παράσταση Σαίξπηρ του ΘΟΚ, *Με το ίδιο μέτρο*. Δεν θα μπορούσε, φυσικά, να λείψει από τις *Ικέτιδες*, όπου ενσάρκωσε τον Θησέα. Τη δεκαετία του '80 διέπρεψε ακόμη ως Ταλθύβιος στις *Τρωάδες*, ως Ιάσοντας στη *Μήδεια*, ως Κνήμονας στον *Δύσκολο* του Μενάνδρου, ως Διόνυσος στους *Βατράχους*. Την μπρεχτική του δεινότητα απέδειξε ως Μακίθ στην *Όπερα της πεντάρας* και ως Πούντιλα στο έργο *Ο κύριος Πούντιλα και ο δούλος του Μάττι* (σκην. Volker Geissler). Από τις δουλειές του τη δεκαετία του '90 ξεχώρισε ως Μενέλαος στην *Ελένη*, ως Πηλέας στην *Ανδρομάχη* και ως είδωλο του Δαρείου στους *Πέρσες*. (ΓΣ)

3.15 ΚΩΣΤΗΣ ΚΟΛΩΤΑΣ (1934–2010)

Ο Κωστής Κολώτας υπήρξε δάσκαλος ήθους και ύφους. Ήταν κάτι περισσότερο από ένας πνευματικός άνθρωπος: υπήρξε μαχόμενος διανοούμενος και πολυσχιδής προσωπικότητα της εκπαιδευτικής, πολιτικής, κοινωνικής ζωής. Η προσφορά του στα γράμματα, το θέατρο και τον πολιτισμό ήταν πολυπρισματική και μεταρρυθμιστική. Είχε μέσα του το σαράκι της ατέρμονης εξέλιξης. Αντιμετώπιζε το θέατρο ως εργαλείο εκπαίδευσης και καλλιέργειας· για τους μαθητές του και για τους θεατές. Πρωτοπορούσε στη θεατρική παιδεία σε εποχές που κρατικό θέατρο δεν υπήρχε ούτε ως υποψία. Πολλοί τον θυμούνται να μεταφέρει μαθητές με το αυτοκίνητο στο Θεατράκι του ΡΙΚ, ώστε να πληροφορηθούν μαζί για τα ρεύματα του σύγχρονου θεάτρου. Κι αν το θέατρο είναι κάτι φευγαλέο, τα κείμενα των ανθρών μεταφράσεων έμειναν. Για τον ΘΟΚ, τον οποίο υπηρέτησε και ως μέλος και πρόεδρος του Δ.Σ., μετέφρασε Ευριπίδη, Αριστοφάνη,

Σοφοκλή, Αισχύλο, αλλά και Σαίξπηρ. Οι σκηνοθέτες έχουν να λένε για τις ατελείωτες δημιουργικές ώρες που περνούσαν μαζί του στη μελέτη και τις πρόβες. Μεταφράσεις του παρουσιάστηκαν επίσης από το Εθνικό, το ΚΘΒΕ και άλλα θέατρα σε Ελλάδα και Κύπρο. Ο Κύπριος θεατής αγάπησε το αρχαίο δράμα με όχημα τη δική του σύγχρονη, ποιητική και σφύζουσα αντίληψη. Αρχής γενομένης από τις *Ικέτιδες* το 1980, ο μαεστρικός λόγος του αντήχησε σαν μουσική στο κοίλο της Επιδαύρου. Ακολούθησαν οι *Τρωάδες* (1982), ο *Οιδίπους Τύραννος* (1986), η *Εκάβη* (1988), οι *Βάτραχοι* (1989), οι *Πέρσες* (1995), οι *Θεσμοφοριάζουσες* (1996), η *Ορέστεια* (1999), με μόνιμο συνεργάτη τον Νίκο Χαραλάμπους. Και το 2001 παρουσιάστηκαν οι *Επτά επί Θήβας* από τον Βαρνάβα Κυριαζή, που με τη θεσμοθέτηση των Βραβείων Θεάτρου τού χάρισαν το Βραβείο Θεατρικής Συγγραφής και Μετάφρασης ΘΟΚ. (ΓΣ)

3.16 ΝΙΚΟΣ ΚΟΥΡΟΥΣΙΗΣ (1937–)

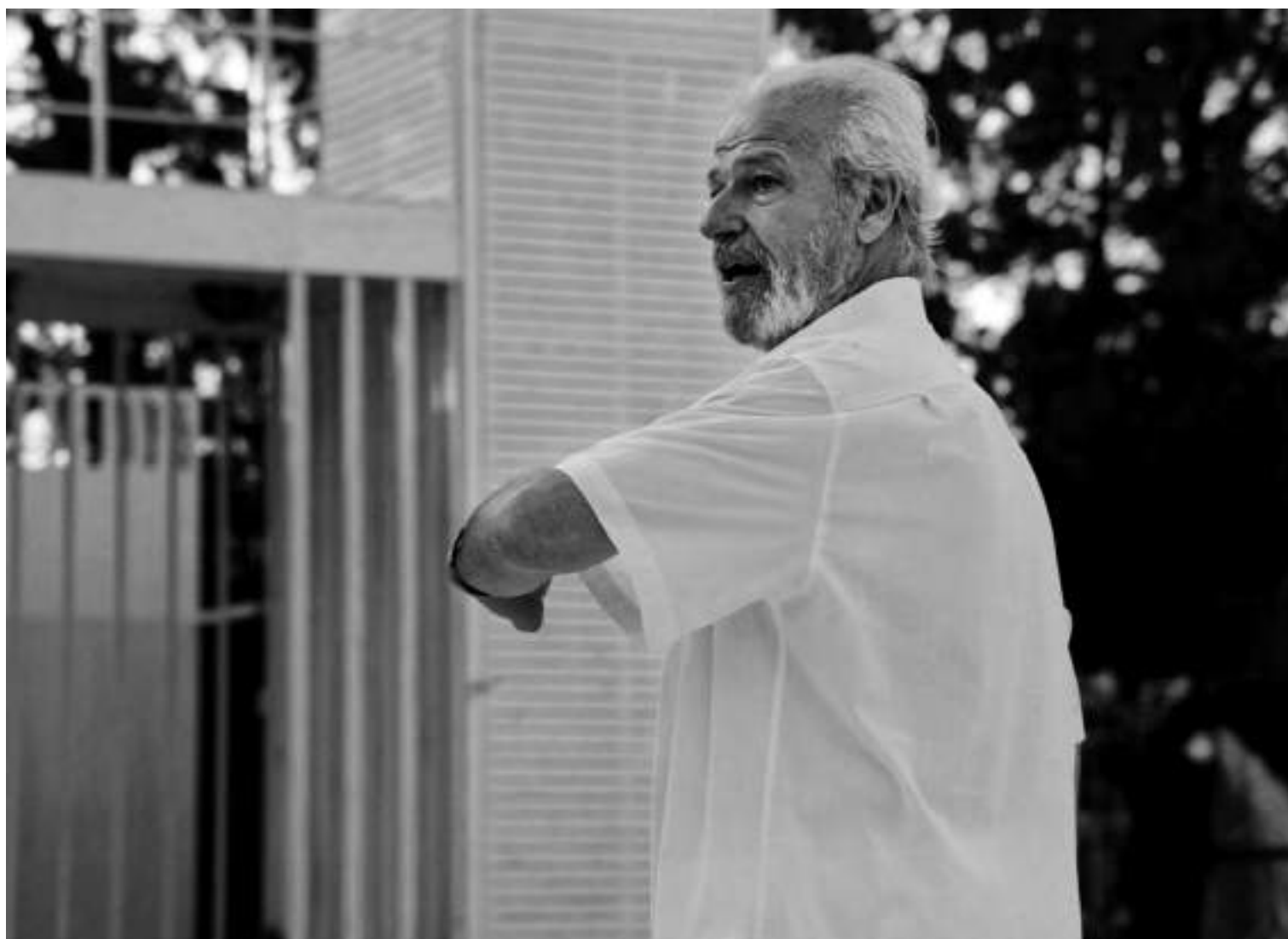
Επιστρέφοντας από τις σπουδές του στην Αγγλία στα μέσα της δεκαετίας του '60, επιστρατεύτηκε σε μια καταλυτική προσπάθεια για ανανέωση της σύγχρονης κυπριακής τέχνης. Παρόλο που δεν είχε ειδικευτεί στη σκηνογραφία και την ενδυματολογία, κατάφερε να αφήσει τη σφραγίδα του στη διαμόρφωση του εικαστικού στίγματος και του κυπριακού θεάτρου. Φύσει καινοτόμος και ανήσυχος δημιουργός, ενέταξε στην παλέτα το δικό του αφαιρετικό λεξιλόγιο, εξερευνώντας αδιάκοπα τις δυνατότητες του χώρου και της τεχνολογίας. Η τόλμη της αισθητικής του συμπορεύτηκε με τις διεθνείς αναζητήσεις στον σχεδιασμό του παραστασιακού χώρου. Στο θέατρο εντόπισε ένα παρεμφερές και συμπληρωματικό της ενασχόλησής του πάθος, και ο ΘΟΚ στο πρόσωπό του βρήκε έναν πολύτιμο συνεργάτη που από το 1972 μέχρι το 1996 σκηνογράφησε και έντυσε περισσότερες από τριάντα παραγωγές. Η αρχή έγινε με *το Λεωφορείον ο Πόθος* σε σκηνοθεσία Χατζίσκου και Χαραλάμπους και ακολούθησαν οι

Παλαιστές του Στρατή Καρρά, που αποτυπώθηκαν στη μνήμη χάρη στα λευκά κοστούμια των ανδρών πρωταγωνιστών. Σχεδίασε σκηνικά και κοστούμια για τον ιστορικό *Καυκασιανό κύκλο με την κιμωλία* του Haus, τα σκηνικά για τη *Μάνα Κουράγιο* (με κοστούμια του Glyn Hughes), ενώ τη δεκαετία του '80 ξεχώρισαν οι δουλιές του στον *Δύσκολο* του Μενάνδρου και στο *Ήταν όλοι τους παιδιά μου* του Μίλλερ.

Την περίοδο αυτή τον ενέπνεε και το παιδικό θέατρο, όπου εντόπισε ένα ευρύτερο πεδίο εκφραστικής ελευθερίας. Τη δεκαετία του '90 ξεχώρισε η πληθωρική δουλειά του με σκηνικά, κοστούμια και κατασκευές στο έργο του Άθολ Φούγκαρτ *Ο δρόμος για τη Μέκκα* το 1995 (σκην. Νεόφυτου Ταλιώτη). Με τις *Θεσμοφοριάζουσες* του Κώστα Τσιάνου έκλεισε τον κύκλο με πολύχρωμο και θεαματικό τρόπο, παραδίδοντας ευχαρίστως τη σκυτάλη στην επόμενη γενιά. (ΓΣ)

3.17 ΒΑΡΝΑΒΑΣ ΚΥΡΙΑΖΗΣ (1952–)

«Μαθητευόμενος». Αυτό δηλώνει από την πρώτη μέρα που πάτησε το σανίδι του Θεάτρου Τέχνης, το 1976, μέχρι σήμερα. Τα υπόλοιπα έπονται. Οι αμέτρητοι ρόλοι, οι δεκάδες σκηνοθεσίες και μεταφράσεις, η επιμόρφωση, η διδασκαλία, η πενταετία στο τιμόνι του ΘΟΚ, οι βραβεύσεις, η προεδρία στο ΚΚΔΙΘ. Ο Βαρνάβας Κυριαζής είναι ένας αφοσιωμένος εργάτης του θεάτρου, τελειομανής, αυστηρός, αβόλευτος. Το θέατρο είναι ο οδηγός του. Ζυμωμένος με τις αρχές του Κουν περί ήθους, πειθαρχίας, ευσυνειδησίας, εντάχθηκε στο δυναμικό του ΘΟΚ τη σεζόν 1981–'82. Έκτοτε διέγραψε μια ζηλευτή πορεία, με ζητούμενο τις ξεχωριστές στιγμές που ο ηθοποιός υπερβαίνει τα όρια του εαυτού του. Πορευόμενος με τον Ποπρίστριν από τον κοινωνικό αποκλεισμό προς την ψυχική παραμόρφωση, στο *Ημερολόγιο ενός τρελού* του Γκόγκολ στις αρχές του 2007, τιμήθηκε με το Βραβείο Ανδρικού Ρόλου της διαιτησίας. Όμως είχε πολλές ακόμη μεγάλες στιγμές. Πρώτη μεγάλη πρόκληση ήταν ο Ορέστης στην *Ηλέκτρα* του Μιχάλη Κακογιάννη το 1983, με συμπρωταγωνίστρια την Ειρήνη Παπά. Ξεχώρισε το 1987 ως Βούτσεκ στο έργο του Μπύχνερ (σκην. Alexander Stillmark) και ως Πετρούκιος στην ανατρεπτική *Στρίγγλα που έγινε αρνάκι* το 1988 (σκην. Νίκου Χαραλάμπους). «Στρίγγλα» ήταν η Αννίτα Σαντοριναίου, από τις συνεργασίες με την οποία ξεχώρισαν επίσης η *Γέρμα* του 1998 (σκην. Νεόφυτου

Ταλιώτη), με τον Κυριαζή Χουάν, και δύο μήνες αργότερα στο έργο του Γκέλμαν *Και τώρα οι δυο μας* (σκην. Κυριάκου Τοφαρίδη). Η πρώτη σκηνοθεσία στον Οργανισμό ήρθε το 1991 με τα *Εγκαίνια* του Γιάννη Χρυσούλη. Έκτοτε υπέγραψε εμβληματικές παραγωγές, όπως οι *Επτά επί Θήβας* του Αισχύλου το 2001, με τον Γιάννη Βούρο ως Ετεοκλή. Ή τα *Παιδιά ενός κατώτερου θεού* την ίδια χρονιά, με τη Λέα Μαλένη να κερδίζει το Βραβείο Γυναικείας Ερμηνείας για τον ρόλο της κωφής Σάρα. Οι *Ατσαλένιες μαγκνολίες* του έκαναν ποδαρικό στη Νέα Σκηνή το 1994.

Ανέλαβε διευθυντής του ΘΟΚ (2007–2012) στην κομβική περίοδο της ιστορικής μετάβασης στις νέες εγκαταστάσεις: ίσως ο πιο άχαρος και ο πιο απαιτητικός ρόλος της πορείας του, καθώς έτρεξε τις αναγκαίες διαδικασίες και εκκρεμότητες. Την πενταετία εκείνη του στερήθηκε το δικαίωμα να εκφράζεται καλλιτεχνικά, με μοναδική εξαίρεση την έκτακτη σκηνοθεσία στις *Νεφέλες*, που άνοιξαν το Φεστιβάλ Επιδαύρου το 2009. Το συμβόλαιό του δεν ανανεώθηκε, γεγονός που για τον ίδιο σηματοδότησε μια νέα γονιμότητα εποχή επί των επάλξεων στο κρατικό και το ελεύθερο θέατρο. Κερασάκι στην τούρτα ήταν η διάκριση με το Μεγάλο Βραβείο ΘΟΚ 2017 για τη συνολική του προσφορά. (ΓΣ)

3.18 ΕΛΛΗ ΚΥΡΙΑΚΙΔΟΥ (1931–2020)

Αγάπησε άδοξα την υποκριτική και αποφάσισε να ταχθεί στην υπηρεσία του θεάτρου στα 21 της χρόνια και όντας ήδη μητέρα τριών θυγατέρων. Η σιδερένια της θέληση, η αποφασιστικότητα και το αδιαμφισβήτητο ταλέντο της έκαμψαν τις ισχυρές αντιστάσεις της οικογένειάς της, σε μια βυθισμένη στα στερεότυπα και τις προκαταλήψεις εποχή. Η πορεία της στο σανίδι κράτησε πενήντα επτά ολόκληρα χρόνια και ο επίλογος γράφτηκε το 2009 με την επιλογή του έργου του Ίνγκμαρ Μπέργκμαν *Περσόνα*. Τριάντα δύο χρόνια διήρκεσε η διαδρομή της στον ΘΟΚ, με τις πρώτες συμμετοχές να καταγράφονται το 1971, με τον *Ποπολάρο* και τον *Κατά φαντασίαν ασθενή*, και την τελευταία — τυχαία άραγε; — το 2003, με την εξομολογητική *Σονάτα του σεληνόφωτος* του Γιάννη Ρίτσου (σκην. Τάκη Χριστοφάκη). Η ικεσία της Γυναί-

κας με τα Μαύρα προς τον Νέο («Αφησέ με να 'ρθω μαζί σου») και η επιθυμία της να ακούσει «τα μεγάλα βήματα της πολιτείας» απηχούν μια παρατεταμένη πορεία, φορτωμένη αμέτρητες συγκινήσεις. Σχεδόν εξήντα είναι οι συμμετοχές της σε παραγωγές του ΘΟΚ, οι περισσότερες εξ αυτών τις δεκαετίες του '70 και του '80, κατά τις οποίες αποτελούσε βασικό στέλεχος του θιάσου. Ξεχωρίζουν ο ρόλος της Λαμπιτώσ στη *Λυσιστράτη* του Μόντη (σκην. Βλαδίμηρου Καυκαρίδη) το 1982 και η συμμετοχή της σε ιστορικές παραστάσεις όπως οι *Ικέτιδες* και οι *Τρωάδες*, ή όπως η *Τρισεύγενη* και ο *Αίας* που σκηνοθέτησε ο Καραντινός — με το σοφόκλειο έργο να σηματοδοτεί την τελευταία παρουσία του ΘΟΚ στο αρχαίο θέατρο της Σαλαμίνας πριν την κατοχή. (ΓΣ)

3.19 ΣΤΑΥΡΟΣ ΛΟΥΡΑΣ (1951–)

Άνθρωπος ευαίσθητος και ταυτόχρονα χαρισματικός, αποτέλεσε κεντρική μορφή στη διατήρηση του οικογενειακού κλίματος εντός του θιάσου για δεκαετίες. Μικρός είχε χαρακτηριστεί «παιδί θαύμα», αφού όντας ακόμη μικρός μαθητής έγραφε, έπαιζε θέατρο και εμφανιζόταν σε παιδικές εκπομπές στο ΡΙΚ. Τα δύσκολα παιδικά χρόνια και ο αέρας της γενέτειράς του Αλεξάνδρειας σμίλεψαν έναν χαρακτήρα με φυσική ευγένεια και αυτοέλεγχο, γεγονός που σε συνδυασμό με το πηγαίο ταλέντο του συνέτεινε σε μια λαμπρή σταδιοδρομία. Επιστρέφοντας από τις σπουδές στη Σχολή Κωστή Μιχαηλίδη, ο Σταύρος Λούρας ξεκίνησε από το 1973 έκτακτες αλλά σημαντικές συνεργασίες με τον ΘΟΚ. Μονιμοποιήθηκε το 1975 και με ένα μικρό διάλειμμα μεταξύ 1979–1981 αποτέλεσε βασικό γρανάζι στη μηχανή, με αμέτρητους ρόλους: από τον γυναικείο ρόλο στην κυπριακή *Λυσιστράτη* το 1981 μέχρι και το 2012, που η συνεργασία τερματίστηκε πρόωρα και απότομα. Δεν θα μπορούσε, πάντως, να απουσιάσει από το τιμητικό ραντε-

βού της αναβίωσης της *Σαμίας* λίγο καιρό αργότερα, επαναλαμβάνοντας με επιτυχία τον νόστιμο ρόλο του Μάγειρου. Κορωνίδες της σπουδαίας πορείας του ήταν ο Γαμπρός στον *Ματωμένο γάμο* του Λόρκα το 1986 (σκην. Εύη Γαβριηλίδη), ο Δον Χοσέ στην *Κάρμεν* (σκην. Σβετλάνας Χαραλάμπους), ο φερόνυμος ρόλος στον *Ταρτούφο* (σκην. Άλκη Κρητικού), η Μυρρίνη στη *Λυσιστράτη* του Σιοπαχά, ή ο άνεργος οδηγός Καζιμίρ στο *Καζιμίρ και Καρολίνα* του φον Χόρβατ το 1999, με συμπρωταγωνίστρια τη Στέλα Φυρογένη. Η κορυφαία δεκαετία της καριέρας του, όμως, μόλις άρχιζε: Μενέλαος στις *Τρωάδες* του Μουαίμη, Καρίων στους *Επιτρέποντες*, Σωκράτης στις *Νεφέλες*. Το 2005 καθήλωσε το κοινό ως κύριος Αμιλκάρ στο ομώνυμο έργο του Υβ Ζαμιάκ (σκην. Χρίστου Ζάνου). Και το 2007, υποδυόμενος συγκλονιστικά έναν ασθενή που παλεύει με την ιδέα του θανάτου, κατέκτησε πανάξια το Βραβείο Ανδρικού Ρόλου της διετίας (*Το κουτί με τις σκιές*, σκην. Αθηνάς Ξενίδου). (ΓΣ)

3.20 ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΡΑΓΚΟΣ (1938–2006)

Το *Οσπολλάτε αρκοντύνναμεν* του 2006 έμελλε να αποδειχτεί η τελευταία σκηνοθετική δουλειά του Ανδρέα Μαραγκού, καθώς έφυγε αναπάντεχα από τη ζωή λίγες εβδομάδες πριν την πρεμιέρα. Τις τελευταίες πινελιές στην παραγωγή της κυπριακής ηθογραφίας του Μιχάλη Πιτσιλλίδη κλήθηκε να βάλει ο Παντελής Άντωνας, και η παράσταση ήταν αφιερωμένη στη μνήμη ενός ανθρώπου που πρόσφερε πολλά στο κρατικό θέατρο ως ηθοποιός και σκηνοθέτης. Σε ηλικία 25 ετών πήγε στην Αθήνα να σπουδάσει στη Δραματική Σχολή του Εθνικού και από το 1966 άρχισε η πορεία του στο κυπριακό θέατρο. Η γνωστή διαδρομή Θέατρο ΡΙΚ-ΘΟΚ τον έφερε στην πρώτη γραμμή από τον *Αγαμέμνονα* κιόλας. Το 1972 πήγε στο Λονδίνο να σπουδάσει σκηνοθεσία, κι όταν επέστρεψε το 1975, το χωριό του, τα Άρδανα, ήταν πια κατεχόμενο. Υπηρέτησε τον ΘΟΚ για πολλά χρόνια ως ηθοποιός και σκηνοθέ-

της. Πρώτο έργο που σκηνοθέτησε ήταν το *Τάβλι* του Κεχαΐδη το 1975, με Μούστρα και Στέλιο Καυκαρίδη. Ακολούθησε ο *Επιστάτης* του Πίντερ με Πουλλαΐδη, Σταυρινίδη, Κατσαρή. Σκηνοθέτησε είκοσι ακόμη έργα για λογαριασμό του ΘΟΚ, η πλειονότητα των οποίων ήταν είτε για την Παιδική Σκηνή είτε Κυπρίων συγγραφέων. Ειδική μνεία θα μπορούσε να γίνει για το ιστορικό έργο του Πάνου Ιωαννίδη *Πέτρος ο Α΄* το 1990, μια πολυπρόσωπη υπερπαραγωγή, με τον Νίκο Χαραλάμπους ως βασιλιά Πιερ ντε Λουζινιάν. Μια εξαίρεση ήταν το *Τίμημα* του Άρθουρ Μίλλερ, που σκηνοθέτησε το 2002 σε δική του μετάφραση, με Λύρα, Κυριαζή, Κατσαρή και Έλενα Ευσταθίου, και μια άλλη το *Ξαφνικά πέρσι το καλοκαίρι* του Τεννεσσή Ουίλλιαμς το 2003, με την Πόπη Αβραάμ να δίνει ρεσιτάλ ως Βάιολετ Βέναμπλ. Ως ηθοποιός ερμήνευσε στον ΘΟΚ πάνω από εξήντα ρόλους, με τελευταία εμφάνιση το 1988. (ΓΣ)

3.21 ΜΑΡΙΑ ΜΙΧΑ (1949–)

Γεννήθηκε στην Έδεσσα, αλλά δεν μπόρεσε να αντισταθεί στον ορμητικό χείμαρρο Νίκο Χαραλάμπους. Γνωρίστηκαν στο Θέατρο Τέχνης του Κάρουλου Κουν την εποχή που ο Χαραλάμπους είχε επιστρέψει για ένα διάστημα στην Αθήνα, μετά την τραγωδία του 1974. Η Μαρία Μίχα τελείωσε εκεί τη δραματική σχολή, με πτυχίο και από τη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών. Με την έλευση του ζεύγους πια στο νησί, η πρώτη της συμμετοχή στον ΘΟΚ καταγράφεται τον Απρίλιο του 1976 σε έναν μικρό ρόλο στον *Δράκο* του Ρώσου συγγραφέα Ευγένιου Σβαρτς, που σκηνοθέτησε ο Εύης Γαβριηλίδης. Σύντομα θα δείξει την αξία της με μια μεστή ερμηνεία στον ρόλο της Άμπιγκεϊλ Ουίλιαμς στις *Μάγισσες του Σάλεμ* (σκην. Νίκου Σιαφκάλη). Τη δεκαετία του '70 ήταν στην πρώτη γραμμή και δεν θα μπορούσε, φυσικά, να λείπει από τον χορό των *Ικέτιδων*. Την πρώτη περίοδο είχε αναλάβει και τον ρόλο της Δυσδαίμονας στον *Οθέλλο* του Σαίξπηρ,

με τον Νίκο Χαραλάμπους Ιάγο και Οθέλλο τον Στέλιο Καυκαρίδη (σκην. Εύη Γαβριηλίδη). Το 1982 έπαιξε την Ελένη στις *Τρωάδες* και το 1983 την Τζένη στην *Όπερα της πεντάρας*. Με τις κόρες τους μικρά κορίτσια, ακολούθησε τον σύζυγό της όταν ανέλαβε καλλιτεχνικός διευθυντής στο ΔΗΠΕΘΕ Καλαμάτας. Επέστρεψε δυναμικά το 1988. Το 1990 σημαντική ήταν η παρουσία της ως Άλισον στα *Οργισμένα νιάτα* του Όσμπορν. Το 1992, σε μία από τις μεγαλύτερες προκλήσεις της καριέρας της, πρωταγωνίστησε ως φλογερή Κάρμεν, με τον Σταύρο Λούρα ως Δον Χοσέ (σκην. Σβετλάνας Χαραλάμπους). Αξιομνημόνευτος και ο ρόλος της Τρούβυ στις *Ατσαλένιες μαγκνόλιες* του Ρόμπερτ Χάρλιγκ, που εγκαινίασαν τον θεσμό της Νέας Σκηνης (σκην. Βαρνάβα Κυριαζή). Τελευταία παρουσία στον ΘΟΚ ήταν το 2004 στην παράσταση *Μυρμιδόνες, Νηρηίδες, Φρύγες*. (ΓΣ)

3.22 ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ (1940–2020)

Ζυμώθηκε καλλιτεχνικά εκεί που τέθηκαν οι βάσεις του επαγγελματικού θεάτρου της Κύπρου. Από ένα γραφικό ορεινό χωριουδάκι, τον Λαζανιά, κατέβηκε στη Λευκωσία για να σπουδάσει στη σχολή του «Θεάτρου Τέχνης» του στυλοβάτη του κυπριακού θεάτρου Θάνου Σακέττα. Αργότερα φοίτησε επίσης στο London School of Dramatic Art. Το ρεύμα της εποχής αναπόφευκτα τον έφερε στο τέλος της δεκαετίας του '60 εκεί που οδηγούσαν όλοι οι δρόμοι της τότε θεατρικής πρωτοπορίας: στο Θεατράκι του ΡΙΚ. Αποτέλεσε βασικό στέλεχος σε εκείνο τον πυρήνα, παίζοντας Πιραντέλλο, Ανούιγ, Μίλλερ, Ντύρρενματ, Θεοτοκά. Έτσι, ήταν στην πρώτη ομάδα ηθοποιών που προσλήφθηκαν στον νεοσύστατο ΘΟΚ. Πρώτη εμφάνιση ήταν στον ρόλο του γιατρού Μαρινέρη στον *Ποπολάρο* του Ξενόπουλου τον Νοέμβριο του 1971 (σκην. Βλαδίμηρου Καυκαρίδη). Η τελευταία του ήταν στους *Φυσικούς* του Φρήντριχ Ντύρρενματ τον Φεβρουάριο του 1977 (σκην. Εύη Γαβριηλίδη), ενώ στο ενδιάμεσο πρόλαβε να παίζει

σε περίπου είκοσι παραγωγές. Στρατιώτης του Οργανισμού, έπαιξε από Μολιέρο, Ουίλλιαμς, Τσέχωφ, Ίψεν, Μίλλερ, Σβαρτς, Χάσεκ και Μπρεχτ, μέχρι Αριστοφάνη, Καμπανέλλη, Πιτσιλλίδη και Πασιαρδή. Ήταν στην ομάδα που περιόδευσε στην Ελλάδα έναν μόλις μήνα μετά την τραγωδία του '74.

Ο κύκλος της προσφοράς στον ΘΟΚ δεν έκλεισε με την αποχώρηση από τον θίασο. Μετεκπαιδευόμενος στην πολιτιστική διοίκηση, επιστρέφει τη δεκαετία του '80 και υπηρετεί ως πρώτος Λειτουργός Θεατρικής Ανάπτυξης μέχρι το 2000, ενώ μεταξύ 2003–2009 χρημάτισε μέλος του Δ.Σ. του ΘΟΚ. Εξίσου σημαντική με τις ερμηνείες του στη σκηνή είναι η συνεισφορά του στην καλλιέργεια θεατρικής συνείδησης, στην εδραίωση των Σχολικών Αγώνων Θεάτρου και του Παγκύπριου Φεστιβάλ Ερασιτεχνικού Θεάτρου, αλλά και στον τομέα των επιχορηγήσεων του ελεύθερου θεάτρου. (ΓΣ)

3.23 ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΟΥΑΪΜΗΣ (1952–)

Εντάχθηκε στις τάξεις του θιάσου τη δεκαετία του '80. Η απόφαση να ακολουθήσει τον δύσβατο κόσμο του θεάτρου ήρθε με κάποια καθυστέρηση. Ο δάσκαλος Γιώργος Μουαΐμης αποφάσισε μετά από πέντε χρόνια στα σχολεία ότι τον γεμίζει περισσότερο το θέατρο. Η θητεία στον ΘΟΚ ξεκίνησε στα τέλη του 1983 με παραγωγή της Παιδικής Σκηνής, στην οποία τα πρώτα χρόνια κατέγραψε πολλές συμμετοχές. Ως τακτικός ηθοποιός έμεινε μέχρι το 1996 και επανεντάχθηκε το 2001 μέχρι την άνοιξη του 2012. Ο τελευταίος ρόλος για το διάστημα εκείνο ήταν ο πιο σημαντικός. Ερμήνευσε συνταρακτικά τον αλκοολικό πατέρα μιας δυσλειτουργικής φαμίλιας στο έργο του Λαρς Νορέν *Η νύχτα είναι μάννα της μέρας* (σκην. Γιάννη Ιορδανίδη). Στον Οργανισμό υποδύθηκε κοντά στους εκατό ρόλους, με ιδιαίτερη αίσθηση να κάνουν οι δουλειές του στο αρχαίο δράμα, που παρουσιάστηκαν και στην Επίδαυρο. Ήταν Προσκυνητής στον μενανδρικό *Δύσκολο* του Εύη Γαβριηλίδη το 1985, Απόλλωνας στον *Ορέστη* του Γιώργου Θεοδοσιάδη το 1987, όπως και στην *Ορέστεια* του Χαραλάμπους

το 1999. Εμφανίστηκε επίσης στην *Εκάβη*, την *Ελένη*, την *Ανδρομάχη*, τους *Όρνιθες*, τους *Πέρσες*, τους *Επτά επί Θήβας*, τις *Φοίνισσες* του 2002, την *Αντιγόνη* του Τσακίρη το 2005. Στις σημαντικότερες ερμηνείες του περιλαμβάνεται ο Εξερευνητής στην *Τρελλή του Σαγιώ* το 1995 (σκην. Γιάννη Ιορδανίδη) και ο Φράνκλιν στα *Παιδιά ενός κατώτερου θεού* το 2001 (σκην. Βαρνάβα Κυριαζή). Μεγαλύτερη πρόκληση ως τώρα, πάντως, είναι ο ρόλος του ηλικιωμένου πλασιέ Ουίλλι Λόμαν στον *Θάνατο του εμποράκου*. Η παράσταση που σκηνοθετεί το 2021 ο Νεοκλής Νεοκλέους σηματοδοτεί την επιστροφή του Μουαΐμη μετά από εννιά χρόνια. Κορυφαία του στιγμή λογίζεται η σκηνοθεσία στις *Τρωάδες* το 2003. Παρουσίασε μια συναρπαστική εκδοχή της τραγωδίας του Ευριπίδη για κλειστό χώρο στην Πειραματική Σκηνή. Ο ΘΟΚ του εμπιστεύτηκε το γενικό πρόσταγμα και σε άλλες παραγωγές, όπως η *Μήδεια* του Μποστ, οι *Εκκλησιάζουσες* του 2006 και η *Λυσιστράτη* του 2010. (ΓΣ)

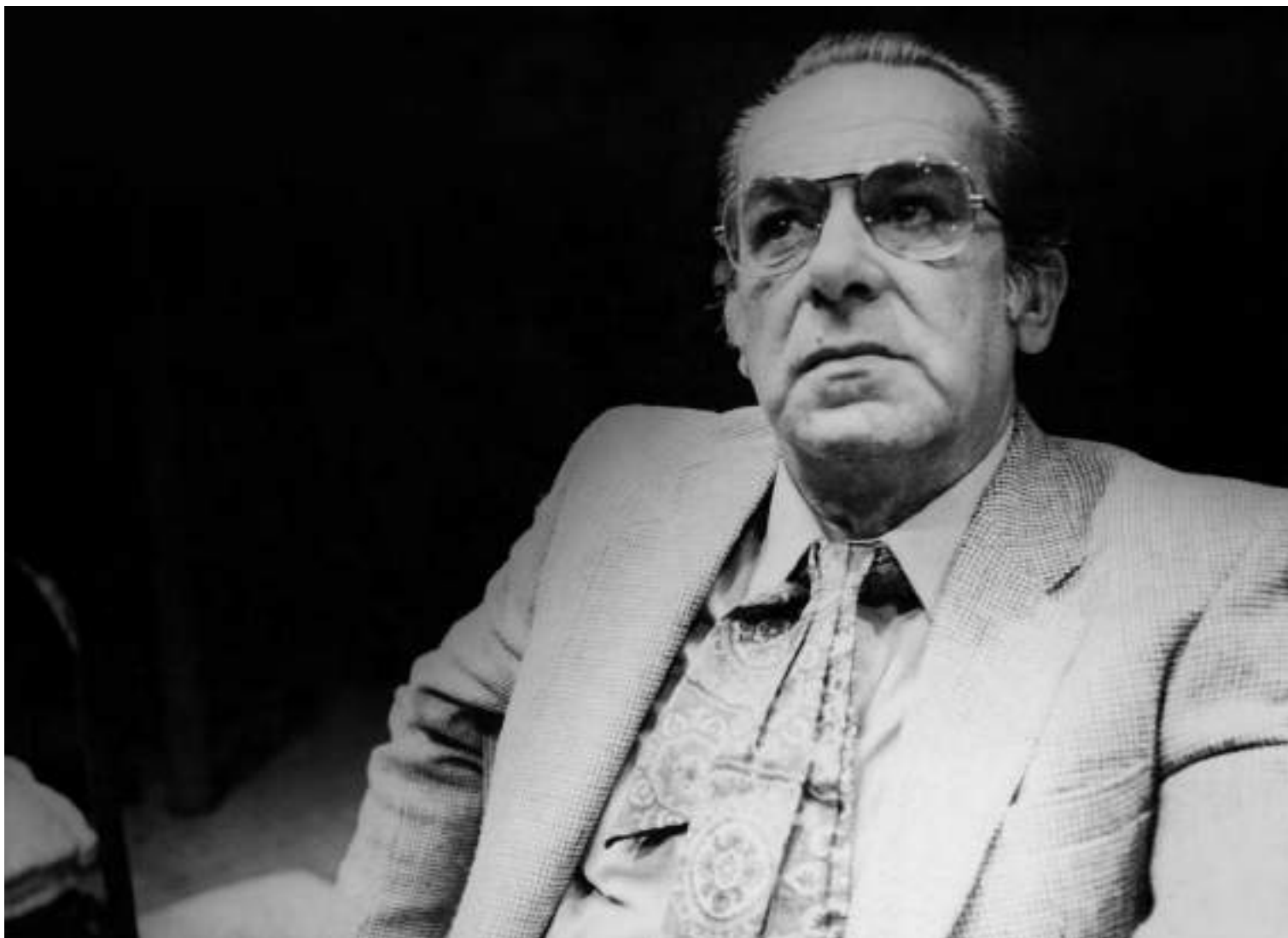
3.24 ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΟΥΣΟΥΛΙΩΤΗΣ (1939–2014)

Με τη συμμετοχή του στην κυπριακή ηθογραφία του Κυριάκου Ακαθιώτη *Η αγάπη της Μαρικκούς* το καλοκαίρι του 2005, έκλεινε ο μεγάλος κύκλος του στον ΘΟΚ, που κράτησε τριάντα δύο ολόκληρα χρόνια. Ήταν μια σχέση γεμάτη σκαμπανεβάσματα, διαφωνίες αλλά και πολύ πάθος, έρωτα και αμέτρητες ευτυχισμένες στιγμές. Ο Ανδρέας Μουσουλιώτης ήταν άνθρωπος δοτικός, αφοσιωμένος στις υψηλές αξίες που πρεσβεύει το θέατρο. Είχε ένα στίλ που το κοινό το λάτρευε, ειδικότερα σε κωμικούς ρόλους, γεγονός που τελικά εκτόξευσε τη δημοτικότητά του τα τελευταία είκοσι χρόνια της ζωής του μέσω της τηλεόρασης, του ΘΟΚ και του ελεύθερου θεάτρου. Εκπαιδεύτηκε θεατρικά στις σχολές της Λευκωσίας και στη συνέχεια στο Θέατρο Τέχνης στην Αθήνα. Η θεατρική του διαδρομή ξεκίνησε τη δεκαετία του '60, με παρουσία σε όλες τις σοβαρές απόπειρες της εποχής. Στον ΘΟΚ έκανε το ντεμπούτο του το καλοκαίρι του 1973 με τον ρόλο του

Αγησίλαου στο κωμειδύλλιο του Δημητρίου Κόκκου *Ο καπετάν Γιακουμής* (σκην. Βλαδίμηρου Καυκαρίδη). Για την ιστορία, είκοσι επτά χρόνια αργότερα συμμετείχε και στην πιο σύγχρονη παραγωγή με το συγκεκριμένο έργο, τη φορά αυτή στον ρόλο του Δημητρίου (σκην. Κώστα Δημητρίου). Μέχρι και το 1988 ήταν βασικό στέλεχος του θιάσου. Την περίοδο αυτή συμμετείχε στην ηλεκτρισμένη περιοδεία στην Ελλάδα το 1974, ενώ ήταν ένας από τους Κήρυκες στις *Ικέτιδες*. Έλαβε μέρος στον *Καυκασιανό κύκλο με την κιμωλία* και τη *Μάνα Κουράγιο* του Haus, ενώ ιδιαίτερη αίσθηση έκανε με τις ερμηνείες του στις αριστοφανικές παραγωγές: τον *Πλούτο* του 1980 και τη *Λυσιστράτη* του 1981. Παράλληλα, υπηρέτησε με αίσθημα ευθύνης την Παιδική Σκηνή. Με την επιστροφή του στον Οργανισμό, κατέγραψε από το 1993 μέχρι το 2005 ακόμη δεκατέσσερις έκτακτες αλλά λαμπερές παρουσίες σε έργα Αριστοφάνη, Σαίξπηρ, Αισχύλου, Τσέχωφ, Ψαθά κ.ά. (ΓΣ)

3.25 ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΟΥΣΤΡΑΣ (1926–1997)

Από τα χείλη του εκστομίστηκαν τα πρώτα επί σκηνής λόγια στην ιστορία του ΘΟΚ. Ήταν ο Φρουρός στον *Αγαμέμνονα* του Αισχύλου, που έκανε πρεμιέρα στις 18 Νοεμβρίου 1971, σε μετάφραση Ιωάννη Γρυπάρη και σκηνοθεσία Νίκου Χατζίσκου, και η ζεστή φωνή του εγκαινίαζε τη νέα εποχή του κυπριακού θεάτρου. Μόλις δυο μέρες αργότερα υποδύθηκε τον Κόντε Ντιμάρα στον *Ποπολάρο* του Ξενόπουλου (σκην. Βλαδίμηρου Καυκαρίδη), που έκανε πρεμιέρα στο Κινηματοθέατρο Ριάλτο στη Λεμεσό. Από τη δυναμική αυτή αφετηρία, ο Ανδρέας Μούστρας διήνυσε μια πορεία σχεδόν είκοσι πέντε ετών στον μόνιμο θίασο του Οργανισμού, πλησιάζοντας τις εκατό παραστάσεις. Η δική του ιστορία, βέβαια, ξεκίνησε πολύ πιο πριν, έχοντας παίξει στην Ελλάδα και την Κύπρο και μετέχοντας σε όλες τις πρόδρομες απόπειρες του επαγγελματικού θεάτρου: τον ΟΘΑΚ, το Θέατρο Τέχνης, το Θεα-

τράκι του ΡΙΚ. Στον ΘΟΚ το «κοντέρ» έγραψε αμέτρητους κωμικούς και δραματικούς ρόλους, πρωταγωνιστικούς ή μη, σε ιστορικές παραγωγές όπως οι *Ικέτιδες* και η *Σαμία*, διαπρέποντας σε όλα τα είδη ρεπερτορίου. Ο *Γλάρος*, η *Λοκαντιέρα*, ο *Επιθεωρητής* είναι ενδεικτικά κάποιες από τις παραστάσεις στις οποίες συμμετείχε τα πρώτα χρόνια, ενώ το 1978 έλαμψε ως φιλόργυρος πάτερ φαμίλιας στο ήδη κλασικό *Ταξίδι μακρινής μέρας μέσα στη νύχτα* του Ευγένιου Ο'Νηλ (σκην. Εύη Γαβριηλίδη). Δέκα χρόνια αργότερα ενσάρκωσε έναν άλλο περίφημο ματαιωμένο οικογενειάρχη, τον Τζο Κέλλερ, στο *Ήταν όλοι τους παιδιά μου* του Άρθουρ Μίλλερ (σκην. Νίκου Σιαφκάλη). Ο μεγάλος αυτός κύκλος έκλεισε το καλοκαίρι του 1995, σχεδόν όπως άνοιξε: με τον Μούστρα Κορυφαίο στον Χορό των *Περσών* του Αισχύλου. (ΓΣ)

3.26 ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΜΠΕΜΠΕΔΕΛΗ (1941–)

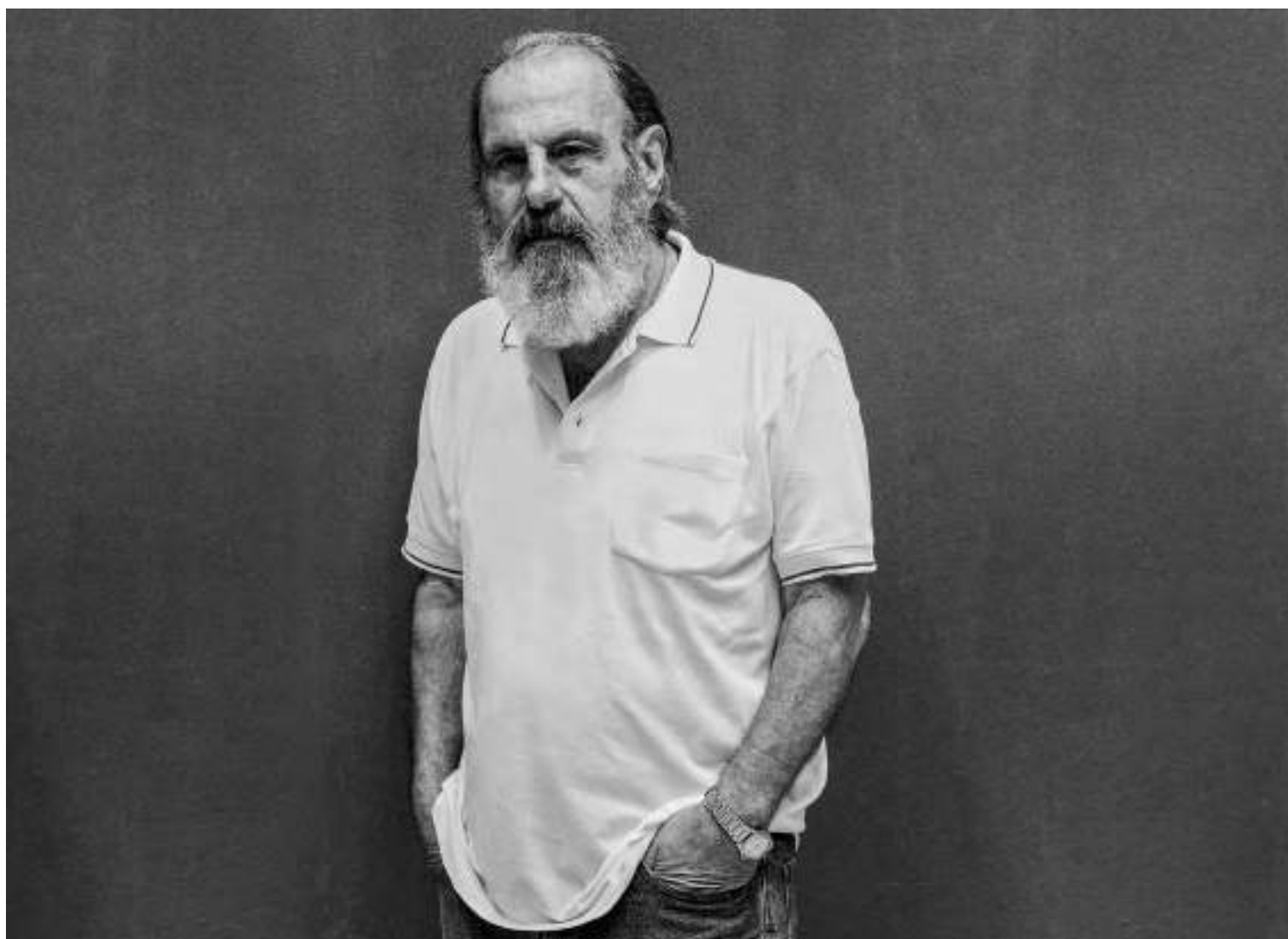

Κάθε φορά που πηγαίνει στην Αθήνα για να περπατήσει στις γειτονιές της ή να παίξει σε κάποια επιλεγμένη παράσταση, δέχεται την ίδια ερώτηση: Τι την έκανε να αφήσει μια σίγουρη καριέρα στην Ελλάδα και να περιοριστεί στην ταπεινή Κύπρο; Προφανώς, όσοι απευθύνουν την ερώτηση δεν λαμβάνουν υπόψη ότι ο «περιορισμός» αυτός της πρόσφερε τη μεγαλύτερη ελευθερία: τη δυνατότητα να κατακτήσει όσα μπορεί ένας καλλιτέχνης του θεάτρου. Βέβαια, η απάντηση θα μπορούσε να είναι πιο απλή και ρομαντική: ο έρωτας. Η γνωριμία με τον Στέλιο Καυκαρίδη στο Υπόγειο του Κουν άλλαξε απλώς τη ρότα ενός προδιαγεγραμμένου προορισμού, που για τη μαθήτριά του Πέλου Κατσέλη ήταν το σανίδι.

Στην Κύπρο εγκαταστάθηκε το 1969 και έκανε τη γνωστή διαδρομή από το Θεατράκι του ΡΙΚ στο νεοϊδρυθέν κρατικό θέατρο. Πρώτος σταθμός ο *Ποπολάρος* του Ξενόπουλου το 1971. Την πρώτη δεκαετία είχε κιάλας ερμηνεύσει σαράντα ρόλους, ενώ συνολικά στον ΘΟΚ μέτρησε γύρω στους ενενήντα, καθένας ένα μικρό κομψοτέχνημα. Τελευταία συνεργασία ήταν το μακρινό 2008 ως χήρα Άλβινγκ στους *Βρικόλακες* του Ίψεν, ρόλο που είχε παίξει και τριάντα πέντε χρόνια νωρίτερα(!): το 1973 είχε σκηνοθετήσει τον Σιαφκάλη, τη δεύτερη φορά τον Γιάννη Ιορδανίδη. Το 2008 φαντάζει «μακρινό», γιατί η Δέσποινα Μπεμπεδέλη παραμένει σε δράση και σκηνική φόρμα στα ογδόντα της, προσεγγίζοντας με χρονική απόσταση ρόλους που είχε δοξάσει και σε νεαρότερη ηλικία. Κι όταν δεν παίζει, σκηνοθετεί ή διδάσκει. Μόνο στον

ΘΟΚ έπαιξε την Εκάβη τέσσερις φορές. Η πρώτη ήταν στις *Τρωάδες* το 1982 (εκτοξεύοντας τη φήμη για τις ικανότητές της στο αρχαίο δράμα). Ακολούθησαν η *Εκάβη* το 1988, η επετειακή παράσταση *Στου κύκλου τα γυρίσματα* το 1991 και η τριλογία *Μυρμιδόνες, Νηρηίδες, Φρύγες* το 2004. Εμπειρία και γνώση που συμπύκνωσε και στη συνεργασία με τον Θόδωρο Τερζόπουλο στις *Τρωάδες* το 2017–'18 σε Πάφο και Δελφούς. Στο παλμαρέ της έχει ακόμη την Κορυφαία στις *Ικέτιδες*, την Τροφό στη *Μήδεια*, την Ιοκάστη στις *Φοίνισσες* του 1990, την Ανδρομάχη, την Άτσοσα στους *Πέρσες*. Υπό την καθοδήγηση του Heinz-Uwe Haus εντάρφισε στον Μπρεχτ, φέρνοντας εις πέρας τρεις πρωταγωνιστικούς ρόλους: της Γκρούσια στον *Καυκασιανό κύκλο με την κιμωλία*, της Μάνας Κουράγιο και του Αρτούρο Ούι. Όταν η *Μάνα Κουράγιο* περιόδευσε στην Αθήνα και παρουσιάστηκε το 1978 στο Εθνικό, θεατρόφιλοι, καλλιτέχνες και κριτικοί έτριβαν τα μάτια τους και έκαναν λόγο για μια αποκαλυπτική εμπειρία. Τον ρόλο επανέλαβε είκοσι χρόνια αργότερα στο Ανοιχτό Θέατρο του Γ. Μιχαηλίδη. Στον ΘΟΚ συναντήθηκε με αρκετούς ακόμη σπουδαίους ρόλους, όπως της μάνας στον *Ματωμένο γάμο*, της κυρίας Πίτσαμ στην *Όπερα της πεντάρας*, της Μπερνάρντα Άλμπα, της Ορελί-τρελής του Σαγιώ. Στο *Μανώλη...!* του Γιώργου Νεοφύτου έβαλε την υπογραφή της σε μια κορυφαία στιγμή της σύγχρονης κυπριακής δραματουργίας. Το Μεγάλο Βραβείο Θεάτρου το 2003 και το 2020 είναι δύο μόνο από τις πολλές διακρίσεις της. (ΓΣ)

3.27 ΝΕΟΦΥΤΟΣ ΝΕΟΦΥΤΟΥ (1940–)

Η πρώτη του παρουσία στον ΘΟΚ ήταν στον Χορό του *Αγαμέμνονα* το 1971 και η πιο πρόσφατη καταγράφεται σαράντα έξι χρόνια αργότερα, το 2017, στην *Κυρά της θάλασσας* του Ίψεν. Είναι επίσης ο μοναδικός συντελεστής με το προνόμιο της συμμετοχής σε όλες τις δουλειές του Heinz-Uwe Haus στην Κύπρο, κυρίως ως ηθοποιός, με εξαίρεση το βραβευμένο *Έξω από την πόρτα* του Μπόρχερτ το 2003, όπου ήταν βοηθός σκηνοθέτη. Η τακτική συνεργασία με τον ΘΟΚ, που απέφερε πολλές δεκάδες ρόλων, ολοκληρώθηκε ουσιαστικά το 2000 με τον *Μακμπέθ*, που σκηνοθέτησε ο Ανδρέας Πάντζης. Εντούτοις ο Νεόφυτος Νεοφύτου εξακολουθεί να γράφει σκηνικά χιλιόμετρα, κι ας πέρασαν εξήντα και πλέον χρόνια από την ημέρα που πρωτοπάτησε το σανίδι, το 1959, ως μαθητής του Θάνου Σακέττα και λίγο αργότερα του Κουν. Ποιους από τους αμέτρητους ρόλους που ερμήνευσε να απαριθμήσει κανείς; Δεδομένο είναι ότι έδωσε το παρών σε όλα τα μεγάλα ραντεβού των πρώτων χρόνων: στην *Τρισεύγενη*, τον *Γλάρο*, τους *Ομήρους* του Λουκή Ακρίτα, τις *Ικέτιδες*. Κι αργότερα στους *Πέρσες*, τη *Σαμιά*, τον *Βόντσεκ*.

Μετά τον ΘΟΚ άνοιξε ένα νέο μονοπάτι προσφοράς, με την όλο και ενεργότερη συμμετοχή του στις δράσεις του Κυπριακού Κέντρου του Διεθνούς Ινστιτούτου Θεάτρου και στην πορεία παγκόσμιας καταξίωσης του Διεθνούς Φεστιβάλ Αρχαίου Δράματος. Όμως δεν εγκατέλειψε το σανίδι. Σαν βγαλμένη από θεατρολογική ανθολογία ήταν η συνάντηση το 2020 με τους παλιούς συνοδοιπόρους Μπεμπεδέλη, Καυκαρίδη, Σορόκου και Σαντοριναίου στις *Φάλαινες τον Αύγουστο* του Σατιρικού Θεάτρου. Άξια μνείας είναι παράλληλα η συμβολή του στην ανάπτυξη του παιδικού θεάτρου στην Κύπρο, ενώ δίδαξε την τέχνη του τόσο σε παιδιά με ειδικές ικανότητες, όσο και σε άτομα της τρίτης ηλικίας. Παράλληλα, ήταν πάντοτε ενεργά αναμεμιγμένος με τα συνδικαλιστικά ζητήματα του κλάδου του, έχοντας μεταξύ άλλων διατελέσει και πρόεδρος της Ένωσης Ηθοποιών Κύπρου. (ΓΣ)

3.28 ΝΙΚΟΣ ΠΑΝΤΕΛΙΔΗΣ (1905–1984)

Σκαπανέας και στυλοβάτης του κυπριακού θεάτρου και μεγάλος κωμικός, ο Νίκος Παντελίδης είχε ήδη πίσω του μια πορεία τριάντα ετών στο θέατρο, πρωτοστατώντας στη δημιουργία των πρώτων πυρήνων τριβής του κοινού με την τέχνη του θεάτρου. Είχε ένα σπάνιο χάρισμα επικοινωνίας με τον θεατή, στο παρουσιαστικό του, την έκφρασή του, το μπρίο του. Είχε την κωμωδία στο αίμα του. Πολλές φορές αρκούσε ένα βλέμμα ή ένας μορφασμός. Το ίδιο αγαπητός ήταν και στο σινάφι των ηθοποιών, ειδικά των νεότερων, όντας για χρόνια πρόεδρος και του σωματείου. Αν και σε ηλικία συνταξιοδότησης το 1971, δεν θα μπορούσε να μην είναι ο πρώτος ηθοποιός που προσλήφθηκε στον ΘΟΚ, ενώ στο πρόγραμμα του παρθενικού *Αγαμέμνονα* περιλαμβάνεται χαιρετισμός του και δήλωση πίστης εκ μέρους των Κυπρίων ηθο-

ποιών για τις επιδιώξεις του νεοσύστατου Οργανισμού. Πρώτη και κορυφαία του στιγμή στον ΘΟΚ ήταν τον Δεκέμβριο του 1971 στον ρόλο του υποχόνδριου και τσιγκούνη γέρου Αργκάν στον *Κατά φαντασίαν ασθενή* του Μολιέρου, σε σκηνοθεσία του Ελλαδίτη σκηνοθέτη και δασκαλου Αλέξη Σολομού. Ακολούθησαν ακόμη επτά συνεργασίες σε έργα των Γιώργου Θεοδοκά, Μολιέρου, Αλέκου Λιδωρίκη, Μιχάλη Πασιαρδή, Ιάκωβου Καμπανέλλη, Ευγένιου Λαμπίς, με τελευταία εμφάνιση την άνοιξη του 1975 στον ρόλο του Μαστρομανώλη στους *Κληρονόμους της θείας* του Γεράσιμου Σπαταλά (σκην. Μόνικας Βασιλείου). Αποχαιρέτησε το σανίδι δύο χρόνια αργότερα, στην επιθεώρηση του Παπαδημήτρη *Ξανασμίγουν και πάλι*, ενώ στις αρχές της δεκαετίας του '80 διετέλεσε μέλος της Καλλιτεχνικής Επιτροπής του ΘΟΚ. (ΓΣ)

3.29 ΑΝΤΗΣ ΠΑΡΤΖΙΛΗΣ (1947–)

Η επαγγελματική του πορεία είναι συνομήλικη του ΘΟΚ. Επιστρέφοντας με ανοιχτούς ορίζοντες από τις σπουδές του στην Πράγα, σκηνογράφησε το 1971 τον *Θείο Βάνια*, που έριξε την αυλαία στο Θεατράκι του ΡΙΚ. Η μακρά και πολύπλευρη σχέση με τον Οργανισμό ξεκίνησε το 1973 με τον *Καπετάν Γιακουμή* του Δημητρίου Κόκκου, με σκηνοθέτη και πάλι τον Βλαδίμηρο Καυκαρίδη. Στην πορεία αυτή μέτρησε πάνω από τριάντα καλλιτεχνικές συνεργασίες ως σκηνογράφος, ενδυματολόγος, σχεδιαστής, αλλά και τη δεύτερη μακροβιότερη διευθυντική θητεία μετά από αυτή του Εύη Γαβριηλίδη: συνολικά δεκατρία χρόνια. Η συμβολή του στην εξέλιξη της κυπριακής σκηνογραφίας είναι καθοριστική. Έφερε μια φρέσκια, αφαιρετική αλλά και βιομηχανική αισθητική, με χαρακτηριστικό στοιχείο τις μεγάλες και αδρές επιφάνειες και τις υποβλητικές κατασκευές. Στην Επίδαυρο ο Άντης Παρτζίλης έδωσε για πρώτη φορά το παρών το 2001 με το μνημειώδες σκηνικό για τους *Επτά επί Θήβας* του Βαρνάβα Κυριαζή, που έλαβε το Βραβείο Σκηνογραφίας του ΘΟΚ. Ίσως η κορυφαία του στιγμή, όμως, ήταν έναν χρόνο αργότερα, με τις *Φοίνισσες* του Χαραλάμπους, μια πολυδύναμη εργασία που περιλήφθηκε σε εκδόσεις και εκθέσεις ανά τον κόσμο. Μια τεράστια μεταλλική σφαίρα-κλουβί, πλαισιωμένη από ουράνια σώματα σε ένα γεωμετρικά αρμονικό σκηνικό, αποτέλεσε το απαύγασμα της λυρικής και εκφραστικής του αναζήτησης. Αλησμόνητος έμεινε και ο με-

ταλλικός Δούρειος Ίππος στην παράσταση *Μυρμιδόνες, Νηρηίδες, Φρύγες* του 2004. Πτυχές του ταλέντου, της μαστοριάς και της σύγχρονης οπτικής του ξεδίπλωσε και σε παραγωγές όπως η κατά *Haus Άνοδος του Αρτούρο Ούι* το 1990, οι *Τρεις αδελφές* (1993) και ο *Γλάρος* (2001) του Τσέχωφ, ο *Φάουστ* του Γκαίτε (2003).

Αυτή η μοντέρνα, εξωστρεφής ματιά αποτυπώθηκε και στις δύο θητείες του Παρτζίλη ως διευθυντή, μεταξύ 1989–1993 και μεταξύ 1998–2007. Εκτός από αισθητικά αναβαθμισμένες παραστάσεις και νέες ερευνητικές οδούς, στον απολογισμό καταγράφονται η εξωστρέφεια του ΘΟΚ μέσω διεθνών συνεργασιών και προγραμμάτων, η θεσμοθέτηση των διοργανώσεων σχολικού και ερασιτεχνικού θεάτρου, η προώθηση της ιδέας για ίδρυση Θεατρικού Μουσείου και η χωροθέτηση του νέου κτιρίου του κρατικού θεάτρου με την παράλληλη ολοκλήρωση του αρχιτεκτονικού διαγωνισμού. Παράλληλα, ιδρύθηκε η Πειραματική Σκηνή, η οποία για πάνω από μία δεκαετία αποτέλεσε φιλόξενη εστία ρηξικέλευθων και ζητητικών προτάσεων. Πρώτη παραγωγή ήταν η *Δεσποινίς Μαργαρίτα* το 2001 σε σκηνοθεσία του ίδιου του Παρτζίλη, ο οποίος σκηνογράφησε αργότερα εκεί αξιοσημείωτες παραγωγές, όπως τα *Ένοχα τραγούδια* (2003) του Βασίλη Μαζωμένου και οι *Καταραμένοι ποιητές* της Κυριακής Μάλαμα (2009). (ΓΣ)

3.30 ΑΛΚΗΣΤΙΣ ΠΑΥΛΙΔΟΥ (1946–2020)

Τη μάγευε από μικρή το θέατρο. Από κοριτσάκι συμμετείχε σε εκπομπές του ΡΙΚ. Φαίνεται ότι το μικρόβιο είναι οικογενειακό, αφού αδερφός της είναι ο Νίκος Χαραλάμπους, με τα παιδιά τους να συνεχίζουν την καλλιτεχνική δυναστεία. Η κόρη της Χριστίνα ήταν τριών ετών όταν εκείνη πήρε τη μεγάλη απόφαση να σπουδάσει στη Δραματική Σχολή του Εθνικού Θεάτρου. Μια διάσημη «μαγεμένη» μικρή ενσάρκωσε στον πρώτο της ρόλο για λογαριασμό του ΘΟΚ, την Μπέττυ Πάρρις στις *Μάγισσες του Σάλεμ* τον Οκτώβριο του 1976 (σκην. Νίκου Σιαφκάλλη). Λίγες μέρες μετά εμφανίστηκε στα *Δύο μαγεμένα δεντράκια* της Παιδικής Σκηνής (σκην. Βλαδίμηρου Καυκαρίδη). Η μαγεία έκανε ένα μικρό διάλειμμα, αφού έπρεπε να γεννήσει και την κόρη της Κύνθια. Αλλά από το καλοκαίρι του 1977, με τον *Άτταλο τον Τρίτο* του Βάρναλη, που σκηνοθέτησε ο αδερφός της, εντάχθηκε ψυχρή τε και σώματι στο δυναμικό του ΘΟΚ για είκοσι πέντε και πλέον χρόνια.

Η Αλκηστis Παυλίδου είχε την ευκαιρία να ερμηνεύσει σημαντικούς ρόλους, όντας φυσικά μία από τις θρυλικές *Ικέτιδες*. Από τον θίασο αποχώρησε ουσιαστικά στο τέλος του 2001, επανερχόμενη εκτάκτως το καλοκαίρι του 2002 και του 2004 ως Κορυφαία στις *Φοίνισσες* και ως Μοιρολόιστρα στο *Μυρμιδόνες, Νηρηίδες, Φρύγες* (σκην. Νίκου Χαραλάμπους). Στο ενδιάμεσο ξεχώρισαν ερμηνείες όπως της Μπιάνκας στον *Θθέλλο* του 1979 και της Άννας στον *Βυσσινόκηπο* του 1980 (σκην. Εύη Γαβριηλίδη), της Μυρρίνης στην κυπριακή *Λυσιστράτη* (σκην. Βλαδίμηρου Καυκαρίδη) του 1981, της Ανδρομάχης στις *Τρωάδες* του 1982, της Πολυξένης στην *Εκάβη* του 1988, της Μαριάνθης στη *Φαύστα* του Μποστ (σκην. Κώστα Δημητρίου), της Φραντσίτας στην *Κάρμεν* του 1992 (σκην. Σβετλάνας Χαραλάμπους). (ΓΣ)

3.31 ΘΑΝΟΣ ΠΕΤΤΕΜΕΡΙΔΗΣ (1941–2011)

Όλος ο «αφρός» της υψηλού επιπέδου δουλειάς που συντελέστηκε τη διετία 1969–1971 στο Θεατράκι του ΡΙΚ μεταφέρθηκε στον ΘΟΚ. Συνεπώς, ο Θάνος Πεττεμερίδης, βασικό γρανάζι εκείνου του πυρήνα, ήταν από τους πρώτους που προσλήφθηκαν στη νέα δομή. Είχε ήδη δείξει πτυχές του ταλέντου του συνεργαζόμενος με τον ΟΘΑΚ, τη Μουσική Σκηνή και τον Θίασο Παπαδημήτρη, αλλά η περίοδος του ΡΙΚ ήταν εκείνη της μεγάλης εκτόξευσης. Ηθοποιός πολύ υψηλών αξιώσεων, αλλά και άνθρωπος έντιμος και ευθύς, έγραψε τη δική του ιστορία στο κυπριακό θέατρο, κρατώντας συνειδητά αποστάσεις από τα παράκεντρα. Έπαιρνε πολύ σοβαρά και υπεύθυνα τη δουλειά του, σε σημείο παρεξήγησης. Το ντεμπούτο του στον ΘΟΚ ήταν στον ρόλο του Ροβέρτου Μπράουν στον *Ποπολάρο* του Ξερόπουλου το 1971. Μέσα σε μία δεκαετία συμμετείχε σε περίπου σαράντα παραγω-

γές, κυρίως ως «ρολίστας πολυτελείας». Αλλά αντιμετώπιζε κάθε ρόλο με σοβαρότητα και λεπτομερή μελέτη. Ξεχώρισε στις δουλειές του ως Αιδεσιμότατος Χέλ στις *Μάγισσες του Σάλεμ* (σκην. Νίκου Σιαφκάλη), ως Στέφανος στο *Καληνύχτα Μαργαρίτα* του Γεράσιμου Σταύρου (σκην. Βλαδίμηρου Καυκαρίδη) και ως Ψευτοθόδωρος στο *Ζητείται ψεύτης* του Ψαθά (σκην. Ανδρέα Μαραγκού). Κυριότερος πρωταγωνιστικός του ρόλος ήταν αυτός του Φόιχτ, στον *Λοχαγό του Κέπενικ* το 1977 (σκην. Wolfgang von Stas). Η αγάπη του για το θέατρο ήταν άδολη, αλλά ήταν παράλληλα άνθρωπος με ανυποχώρητες αρχές. Το 1981 δεν δίστασε να αποχωρήσει από τον θίασο και το σανίδι, μαζί με τη σύζυγό του Πατρίτσια, όταν ένιωσε ότι ο κύκλος είχε πια κλείσει. Δέκα χρόνια αργότερα ξαναβρήκε το κίνητρο και επέστρεψε δυναμικά, διαπρέποντας σε απαιτητικούς ρόλους στο ελεύθερο θέατρο. (ΓΣ)

3.32 ΠΑΤΡΙΤΣΙΑ ΠΕΤΤΕΜΕΡΙΔΟΥ (1942–)

Οι αναβολές και οι ανακατατάξεις λόγω πανδημίας απέτρεψαν την άνοιξη του 2020 μια ιστορική επιστροφή. Η Πατρίτσια Πεττεμερίδου είναι σήμερα μια καταξιωμένη ηθοποιός που έγραψε τη δική της πολυκύμαντη ιστορία στο σανίδι. Η επιστροφή της στο δυναμικό του κρατικού θεάτρου ύστερα από τριάντα εννέα ολόκληρα χρόνια με την *Πρόσοψη* θα ήταν μια εντυπωσιακή εξέλιξη, η οποία όμως δεν ευοδώθηκε. Ήταν στην πρώτη ομάδα που στελέχωσε τον Οργανισμό, με δείγματα γραφής σε πρόδρομους σχηματισμούς, αλλά και με εμπειρία από θιάσους στην Ελλάδα, όταν αποφοίτησε από τη Σχολή Κωστή Μιχαηλίδη και Μαίρης Αρώνη. Προσλήφθηκε στον ΘΟΚ ως Πατρίτσια Τύμβιου, όντας παντρεμένη με τον επίσης πρωτεργάτη Κώστα Τύμβιο. Στον *Αγαμέμνονα* του Χατζίσκου μοιράστηκε τον ρόλο της Κασσάνδρας με τη Μόνικα Βασιλείου, ενώ έπαιξε και στον *Ποπολάρο*. Την πρωταγωνιστική της στόφα επιβεβαίωσε όταν ο Σωκράτης Κα-

ραντίνος την επέλεξε για τον ρόλο της παλαμικής Τρισεύγηνης, που εγκαινίασε τη δική του σύντομη μα καθοριστική εποχή. Η *Τρισεύγηνη* περιόδευσε σε Αλεξάνδρεια και Κάιρο, σηματοδοτώντας την πρώτη εκτός Κύπρου εμφάνιση του ΘΟΚ. Ως Πεττεμερίδου πια, υποδύθηκε και την κατά Ζαν Ανούιγ Αντιγόνη το 1975. Ανάμεσα στους σαράντα και πλέον ρόλους που τίμησε σε δέκα χρόνια, ξεχωρίζουν η (κυριολεκτικά) Πρωταγωνίστρια στο *Έξη πρόσωπα ζητούν συγγραφέα*, η Μάσα στον *Γλάρο*, η Στέλα Κοβάλσκι στο *Λεωφορείον ο Πόθος*, η Αθηνά στον *Αίαντα*, ενώ ήταν και μία από τις Ικέτιδες. Ο Haus την καλόβλεπε και για τον ρόλο της Γκρούσια στον *Καυκασιανό κύκλο με την κιμωλία*, αλλά τελικά συμμετείχε ως Λουδοβίκα και Μάρω. Τελευταίος της ρόλος το 1981 ήταν της Μάρτε ντε Μπράνκοβις στο *Φρουρά στον Ρήγο* της Λίλιαν Χέλμαν. (ΓΣ)

3.33 ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΠΟΥΛΛΑΪΔΗΣ (1945–)

Με αρχή τον *Αγαμέμνονα*, στα πρώτα μπουσουλίσματα του ΘΟΚ, έκανε ορισμένες σποραδικές εμφανίσεις. Εκείνο το διάστημα είχε νωπές ακόμη στο μυαλό του τις διδαχές του Κάρολου Κουν και μαζί με τον Κώστα Χαραλαμπίδη και τη Λένια Σορόκου ήταν συγκεντρωμένοι στην Πειραματική Σκηνή, ένα εγχείρημα θεατρικής πρωτοπορίας που στόχευε να αναπληρώσει το κενό που άφησε το Θεατράκι του ΡΙΚ. Νέοι δημιουργοί, με φρέσκες ιδέες, διεκδικούσαν μια μερίδα του νεανικού κυρίως κοινού με ολιγοπρόσωπα έργα. Το 1974 το «κουτί» των 70 θέσεων έγινε καταφύγιο προσφύγων, και ουσιαστικά από την *Γκανιόττα* του Λαμπίς, τον Μάρτιο του 1975, ο Ευτύχιος Πουλλαΐδης ήταν πια μέλος του ΘΟΚ. Ευαίσθητος άνθρωπος και καλλιτέχνης, αλλά με τρομερό πείσμα, εργαζόταν συνεχώς πάνω στις ατέλειές του, για να προκύψει ένα σπινθηροβόλο μείγμα. Είκοσι πέντε χρόνια αργότερα είχε παίξει όλα σχεδόν τα είδη, επεκτείνοντας συνεχώς τα ίδια του τα όρια. Στα πρώτα χρόνια, σημαντικές στιγμές ήταν ο *Καυ-*

κασιανός κύκλος με την κιμωλία του Haus (1975), ο *Επιστάτης* του Πίντερ (1976) και το *Νησί* του Νοτιοαφρικανού Άθολ Φούγκαρτ (1977), που παρουσιάστηκε και στο Μόναχο, λίγο πριν γραφτεί κι αυτός στο κιτάπι της ιστορίας με τις *Ικέτιδες* ως Άδραστος. Στη μνήμη του κοινού έμεινε ως Ταλθύβιος στην *Εκάβη* του 1988, ως Κουλίγκιν στις τσεχωφικές *Τρεις αδελφές*, που έκανε ο Χαραλάμπους (1993), ως ανυπόμονος νταβατζής στον *Ρομπέρτο Τσούκκο* (1996) και Άστροφ στον *Θείο Βάνια* (1998), που έκανε ο Σιοπαχάς, ή ως φαλακρός, λευκοντυμένος Χάρος στον *Κάτω κόσμος τα καμώματα* (2001, σκην. Νίκου Χαραλάμπους). Για πολλούς, κορυφαία του στιγμή ήταν ο Αντρέι Βούκωφ στην *Κρίση* του Μπάρρυ Κόλλινς το 1997 (σκην. Άγι Παΐκου), όπου «δικάστηκε» από το κοινό της παράστασης για μια ακραία επιλογή επιβίωσης. Μετά την αποχώρησή του από τον θίασο, σκηνοθέτησε δύο καλοκαιρινές παραγωγές με κυπριακές κωμωδίες. (ΓΣ)

3.34 ANNITA ΣΑΝΤΟΡΙΝΑΙΟΥ (1953–)

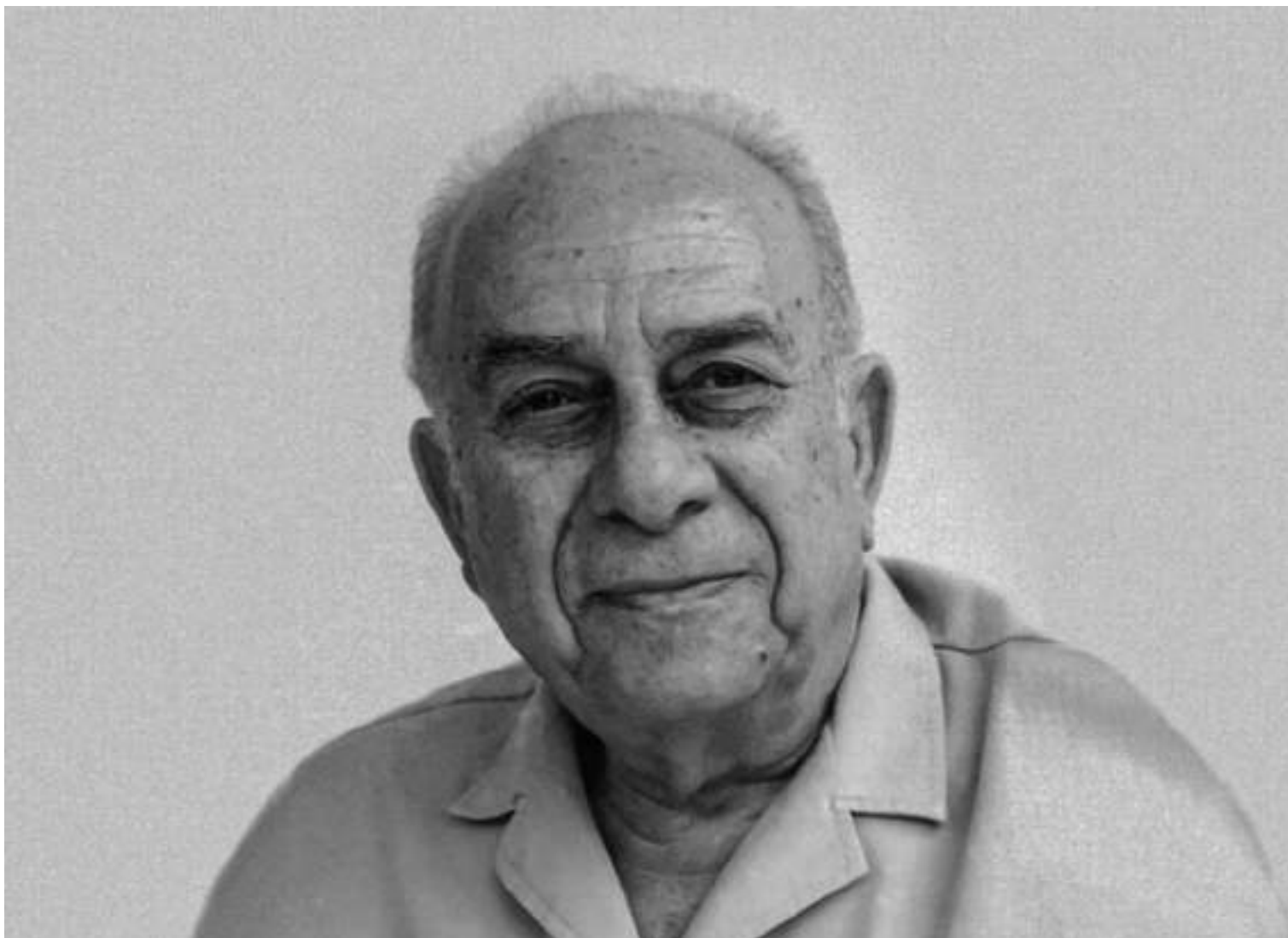

Αν δεν έμπαινε αποφασισμένη το 1982 σε εκείνο το αεροπλάνο που την έφερε στην Κύπρο για να αντιμετωπίσει το επαγγελματικό και καλλιτεχνικό της μέλλον, η ιστορία του ΘΟΚ και του κυπριακού θεάτρου θα είχε γραφτεί διαφορετικά. Βασικό στέλεχος στον θίασο του Θεάτρου Τέχνης, με λαμπρές προοπτικές, έκανε μια παρθενική εμφάνιση-παράσημο ως φτερωτή Ίριδα στην πρώτη αναβίωση της θρυλικής παράστασης των *Ορνίθων* του Κουν το 1975, ρόλο που επανέλαβε το 1994 στην Κύπρο. Στη μετέπειτα πορεία της έκανε έκτακτες εμφανίσεις στο ΚΘΒΕ, το Εθνικό και το Θέατρο Τέχνης, ωστόσο συμπορεύτηκε με τον ΘΟΚ στο κύριο μέρος της πρωταγωνιστικής της σταδιοδρομίας. Η Αννίτα Σαντοριναίου ξεκίνησε ως Τρωάδα και Μαρτίριο, κόρη της Μπερνάρντα Άλμπα, συνασπιζόμενη άμεσα με την αφρόκρεμα του κυπριακού θεάτρου. Ενσάρκωσε σπουδαίους ρόλους του αρχαίου δραματολογίου: Ηλέκτρα στον *Ορέστη* το 1987, Αντιγόνη στις *Φοίνισσες* το 1990, Θέτις στην *Ανδρομάχη* το 1992, Ηλέκτρα στην *Ορέστεια* το 1999, Εκάβη στις *Τρωάδες* το 2003, Αντιγόνη το 2005 στην εκδοχή του Σταύρου Τσακίρη, Αγαύη στις *Βάκχες* του Ραολο Βαιόσσο, Κλυταιμνήστρα στο *Ορέστης και Ηλέκτρα: Η δίκη του Hanan Snir*. Επίσης, Χρυσίδα στην πρώτη *Σαμιά* του 1993, Πρα-

ξαγόρα στις *Εκκλησιάζουσες* το 2006, Λυσιστράτη το 2010. Τίμησε εμβληματικούς και απαιτητικούς ρόλους: Γέρμα, Φαίδρα, Λαΐδη Μακμπέθ, Αρκάντινα στον *Γλάρο*, Δεσποινίς Μαργαρίτα, Μήδεια και Φαύστα του Μποστ, Βιρτζίνια Γουλφ, Έντα Γκάμπλερ, Καρ Μαγκουάιαρ, Μάγκι Φόλαν στη *Βασίλισσα της Ομορφιάς* του ΜακΝτόνα. Το 1997 έπαιξε τη Γυναίκα Β' στις *Τρεις ψηλές γυναίκες* του Άλμπυ και είκοσι χρόνια αργότερα επανήλθε ως γηραιά Γυναίκα Α' στη νέα ανάγνωση από τον Μάριο Μεττή για το Θέατρο Δέντρο. Την υψηλή της κλάση και τον σκηνικό της οίστρο πιστοποίησε σε μονολόγους όπως το *Μπουφάν της Χάρλεϊ* του Κατσικουούρη και το *Απόψε θα πετάξω την τέφρα σου* του Μαννούρη. Βραβείο Ερμηνείας έλαβε για τον ρόλο της Λεονόρας στο έργο του Υβ Ζαμιάκ *Ο κύριος Αμιλκάρ* το 2005, επειδή στην υποκριτική της «η φινέτσα της φόρμας συνδυάστηκε με τον βαθύ ψυχισμό του περιεχομένου». Έλαβε το Μεγάλο Βραβείο ΘΟΚ 2018 για την ασύγκριτη προσφορά της. Εντούτοις δεν μπορεί να υπάρξει μεγαλύτερη διάκριση για μια ηθοποιό από το παρατεταμένο και όρθιο χειροκρότημα μετά από μια μεγαλειώδη, επιβλητική ερμηνεία, όπως αυτή της κυρα-Εκάβης στο *Τρίτο στεφάνι* το 2014. (ΓΣ)

3.35 ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΕΡΓΗΣ (1929–2001)

Στον Παναγιώτη Σέργη το κρατικό θέατρο της Κύπρου οφείλει την ύπαρξή του και η πολιτιστική πολιτική της Κυπριακής Δημοκρατίας τα θεμέλιά της. Μια πολυσχιδής προσφορά από μια λαμπρή προσωπικότητα της πρώτης γενιάς Κυπρίων κρατικών αξιωματούχων, που όταν ανέλαβε τη νευραλγικής σημασίας διεύθυνση της πάλαι ποτέ Μορφωτικής Υπηρεσίας, ώθησε τα πράγματα προς τα εμπρός. Οι ενέργειές του ήταν καθοριστικές, για να καμφθούν οι αντιστάσεις και των πιο δύσπιστων πολιτειακών παραγόντων μπροστά στην ανάγκη να προχωρήσει η ιστορική επένδυση του ΘΟΚ. Εργάστηκε με πάθος στο προπαρασκευαστικό στάδιο, με τη Μορφωτική Υπηρεσία να αναλαμβάνει να αποκρυσταλλώσει τις πρώτες σκέψεις για τους σκοπούς, τη διοικητική διάρθρωση της νέας δομής, αλλά και τη σύνθεση του θιάσου, το ρεπερτόριο, τη λειτουργία. Οι ζυμώσεις σε νομοθετικό και διοικητικό επίπεδο ολοκληρώθηκαν με την έλευση του Τάκη Μουζενίδη ως εμπειρογνώμονα της ΟΥΝΕΣΚΟ κατόπιν δικών του ενεργειών. Ο Παναγιώτης Σέργης χρημάτισε πρόεδρος της

Καλλιτεχνικής Επιτροπής του ΘΟΚ για τα πρώτα εννιά χρόνια, ενώ υπηρέτησε και ως μέλος του Δ.Σ. Το όνομά του εμφανίζεται σε ορισμένες παραγωγές και με την ιδιότητα του συνεργάτη σκηνοθέτη του Νίκου Σιαφκάλη. Παράλληλα, ο Γιάννης Κατσούρης του πιστώνει την έλευση στην Κύπρο του Heinz-Uwe Haus, αναφέροντας ότι ώθησε όσο μπορούσε την υπόθεση, γιατί διέβλεψε τη σημασία της για τη νεαρή τότε επαγγελματική κυπριακή σκηνή. Άνθρωπος με βαθιά παιδεία και με σπουδές στη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών, το Χάρβαρντ και το Πανεπιστήμιο του Λονδίνου, επέδειξε ιδιαίτερο ενδιαφέρον για το θέατρο ως εκπαιδευτικό μέσο. Τα πρώτα του επαγγελματικά χρόνια ως εκπαιδευτικός σκηνοθέτησε πρωτοπόρες σχολικές παραστάσεις. Μετά την αφυπηρέτησή του, πρωτοστάτησε στην αθλοθέτηση των Παγκύπριων Αγώνων Σχολικού Θεάτρου. Μετά τον θάνατό του, οι Αγώνες πραγματοποιούνταν εις μνήμην του, για να τιμήσουν οι διοργανωτές την ουσιαστική συμβολή του στο μαθητικό θέατρο. (ΓΣ)

3.36 ΝΙΚΟΣ ΣΙΑΦΚΑΛΗΣ (1934–2017)

Η τελευταία του δουλειά στον ΘΟΚ ήταν το καλοκαίρι του μακρινού 1992 με το έργο του Γιώργου Νεοφύτου *Στης Κύπρου το βασίλειο*. Τα τελευταία χρόνια της ζωής του τα πέρασε στο δικό του «βασίλειο»: τη γενέθλια Δρούσια στις παρυφές του Ακάμα, σε χιλιομετρική απόσταση από τα θεατρικά πράγματα, αλλά οπωσδήποτε σε αρμονία με τον εαυτό του για όσα προσέφερε στην εξέλιξη του κυπριακού θεάτρου και τη μελέτη του αρχαίου ελληνικού δράματος.

Η ιστορία του Νίκου Σιαφκάλη στον χώρο προηγείται κατά πολύ του ΘΟΚ. Ξεκινά από τα μαθητικά του χρόνια σε Αμμόχωστο και Πάφο, συνεχίζεται σε Ουαλία, Λονδίνο, Νότιγχαμ, με τον ίδιο να εκπαιδεύεται στο νυχτερινό παράρτημα της RADA και τη Μουσική και Δραματική Σχολή Γκίλντχολ. Επαναπατριζόμενος, πρωτοστάτησε σε όλες τις θεατρικές πρωτοβουλίες της δεκαετίας του '60, ίδρυσε τον δικό του θίασο και εντέλει συντάχθηκε ανεπιφύλακτα στην απαιτητική προσπάθεια καθιέρωσης του κρατικού θεάτρου. Πρώτη του δουλειά ήταν η σκηνοθεσία του έργου του Πιραντέλλο *Έξη πρόσωπα ζητούν συγγραφέα* και όλη τη δεκαετία έπεσε με τα μούτρα ως σκηνοθέτης και πρωταγωνιστής: οι *Βρικόλακες* του Ίψεν, η *Θεανώ*, που άνοιξε τον δρόμο στους Κύπριους συγγραφείς, ο εμπορικά επιτυχημένος *Δον Καμίλλο*,

η *Αντιγόνη* του Ανούιγ, η πολυσυζητημένη προσέγγισή του στις *Μάγισσες του Σάλεμ*, η σκηνοθεσία και η ερμηνεία του στον *Καποδίστρια* του Καζαντζάκη. Σκηνοθετικά, ήταν εκείνος και ο Βλαδίμηρος Καυκαρίδης που από κυπριακής πλευράς επωμίστηκαν την κύρια ευθύνη της «αμφισβήτησης» στον νεαρό Οργανισμό κατά την περίοδο που «δενότανε το ασάλι». Δόθηκε ολοκληρωτικά στον ΘΟΚ, προσέφερε γνώσεις και μόχθο, διακρινόμενος κυρίως για τον τρόπο που έθετε σε κίνηση τους ψυχολογικούς μηχανισμούς των χαρακτήρων. Μετά τον *Ιωαννίκιο* του Άντρου Παυλίδη τον Απρίλιο του 1983, ένωσε πως έδωσε ότι είχε να δώσει και ανέλαβε καλλιτεχνικός διευθυντής στο ΔΗΠΕΘΕ Αγρινίου. Από την επιστροφή του το 1986 μέτρησε έξι ακόμη σκηνοθεσίες στον ΘΟΚ, ωστόσο είχε ήδη αρχίσει να αφοσιώνεται στην αναδιοργάνωση του Κυπριακού Κέντρου του Διεθνούς Ινστιτούτου Θεάτρου, του οποίου το 1977 ήταν ο πρώτος πρόεδρος. Παιδιά του είναι το Διεθνές Φεστιβάλ και το Διεθνές Συμπόσιο Αρχαίου Δράματος, όπως και το Θερινό Ινστιτούτο. Για σχεδόν τριάντα χρόνια ακόμη μεταλαμπάδευε γνώσεις και εμπειρίες. Ως σκηνοθέτης και διεθνούς εμβέλειας δάσκαλος, τιμήθηκε το 2008 από την πολιτεία με το Αριστείο Τεχνών. Ωστόσο το γεγονός ότι ο ΘΟΚ δεν πρόλαβε να τον τιμήσει με το Μεγάλο Βραβείο Θεάτρου αποτελεί οπωσδήποτε μια ιστορική παράλειψη. (ΓΣ)

3.37 ΧΡΙΣΤΟΣ ΣΙΟΠΑΧΑΣ (1947–2019)

Το πιο ξακουστό καλλιτεχνικό επίτευγμα του Χρίστου Σιοπαχά είναι η βραβευμένη ταινία *Η κάθοδος των εννιά* (1984), από τις πρώτες που άγγιξαν τη χαίνουσα πληγή του ελληνικού εμφυλίου. Δημιουργός με βαθιά μόρφωση και κατάρτιση, σπούδασε πολιτικές επιστήμες, θέατρο και κινηματογράφο σε Αθήνα και Μόσχα. Προσωπικότητα με έντονη άποψη και φλογερό ταμπεραμέντο, είχε ευχέρεια στον χειρισμό του λόγου και έγραφε σενάρια και κριτικές. Η θεατρική του πορεία άρχισε ουσιαστικά στο Εθνικό Θέατρο τη δεκαετία του '80 και στη θεατρική αγορά της Κύπρου έπεσε σαν μετεωρίτης τον Φεβρουάριο του 1994, με την ιστορική παράσταση *Χορεύοντας στη Λούνασα*. Η παραγωγή με το αυτοβιογραφικό αριστούργημα του Μπράιαν Φρίελ συγκαταλέγεται στις κορυφαίες της δεύτερης εικοσαετίας του ΘΟΚ. Αφού έγιναν οι «συστάσεις», το Δ.Σ. ανέθεσε έναν χρόνο αργότερα στον σκηνοθέτη από το Φρέναρος τη διεύθυνση του Οργανισμού. Ήταν περίοδος αναδιοργάνωσης σε όλα τα επίπεδα και ανανέωσης του καλλιτεχνικού δυναμικού. Κατά την τριετία που διετέλεσε διευ-

θυντής, σκηνοθέτησε ο ίδιος συνολικά πέντε έργα, αποκαλύπτοντας δείγματα του καλλιτεχνικού του στάτους. Με τραχύτητα και επιδεξιότητα σκηνοθέτησε τον *Ρομπέρτο Τσούκκο* του Μπερνάρ-Μαρί Κολτές (1996), με τον Αχιλλέα Γραμματικόπουλο στον ρόλο ενός κατά συρροήν δολοφόνου. Το σκληρό ιρλανδικό δράμα *Ντα* του Χιου Λέναρντ εγκαινίασε τον καινούργιο χώρο της Νέας Σκηνης, στις σημερινές Αποθήκες. Αξιοσημείωτη και η *Λυσιστράτη* του (1997), με άνδρες ηθοποιούς στους βασικούς γυναικείους ρόλους. Εξάλλου στη θητεία του πιστώνονται οι δύο αριστοφανικές συνεργασίες με τον Σωτήρη Μουστάκα, το 1996 και το 1998, με σκηνοθέτες τον Κώστα Τσιάνο και τον Διαγόρα Χρονόπουλο. Η ιδιοσυγκρασία του μπορεί να μην «έδεσε», ωστόσο μετά την παράδοση της σκυτάλης υπέγραψε τέσσερις ακόμη καλοστημένες παραστάσεις με σπουδαία έργα. Πιο επιτυχημένα τη *Μικρή μας πόλη* (2008) και τον *Υπολοχαγό του Ίνισμορ* (2006) και λιγότερο το *Περιμένοντας τον Γκοντό* (2007) και τον *Ρινόκερο* (2014). (ΓΣ)

3.38 ΛΕΝΙΑ ΣΟΡΟΚΟΥ (1945–)

Αποτέλεσε βασικό στέλεχος του θιάσου του ΘΟΚ για τριάντα δύο χρόνια. Αφυπηρέτησε το 2008, στην πιο ώριμη και δημιουργική φάση της μακράς σταδιοδρομίας της, που ξεκίνησε πριν από πενήντα πέντε χρόνια σε ερασιτεχνικές και επαγγελματικές σκηνές της Αγγλίας, όπου μεγάλωσε και σπούδασε. Την πρώτη εμφάνιση στον ΘΟΚ έκανε το 1971 ως Αννέτα στον *Ποπολάρο*, πριν δραστηριοποιηθεί στην πρωτοποριακή κυψέλη της Πειραματικής Σκηνης. Μετά τον πόλεμο, ακολούθησε ένα διάστημα στο Θέατρο Τέχνης του Κουν. Η εποχή ΘΟΚ ξεκινά το 1976 με τον *Παπουτσωμένο γάτο*, την πρώτη παραγωγή του Οργανισμού για ανήλικο κοινό, με την αφρόκρεμα του θιάσου στη διανομή. Η Λένια Σορόκου δεν είχε κανένα πρόβλημα να συνδέσει το όνομά της και με άλλες σπουδαίες παιδικές παραγωγές, όπως το *Βαρελάκι με το μέλι* και τον *Μορμόλη*. Λαμπρότερα πετράδια στο στέμμα αυτής της διαδρομής ήταν ο ρόλος της Κατρίν, μουγκής κόρης της Μάνας Κουράγιο, το 1977 (σκην. Heinz-Uwe Haus), ο πρωτα-

γωνιστικός ρόλος της καλοκάγαθης Σεν Τε, που μεταμορφώνεται στη σκληρή Σουί Τα, στον *Καλό άνθρωπο του Σετσουάν* το 1979 και ο φερώνυμος ρόλος στην αλά Κώστα Μόντη κυπριακή *Λυσιστράτη* το φθινόπωρο του 1981 (σκην. Βλαδίμηρου Καυκαρίδη). Σημαντική στιγμή και το ντουέτο με τη Γαϊτανοπούλου στο *Καληνύχτα μητέρα* της Μάρσια Νόρμαν το 1988 (σκην. Δέσποινας Μπεπεδέλη). Το 2007 έλαβε το Βραβείο Υποκριτικής για τον ρόλο της Νίτσας στο *Αγαπημένο μου πλυντήριο*, με την επιτροπή να εκτιμά μια πολύπλευρη ερμηνεία με γνήσια θεατρική οικονομία και αποτελεσματικότητα. Αυτά ήταν τα στοιχεία που καθόρισαν τον τρόπο που προσέγγιζε όλους τους ρόλους, από τον μικρότερο μέχρι τον μεγαλύτερο, σε μια πορεία που ευτυχώς ακόμη συνεχίζεται. Το 2014 μοιράστηκε με τον Αντώνη Κατσαρή το Μεγάλο Βραβείο Θεάτρου και το 2015 συγκλόνισε άλλη μία φορά με το ντοκουντράμα *Το παλάτι του τέλους*, συνεπικουρούμενη από τον Κατσαρή και τη Στέλα Φυρογένη. (ΓΣ)

3.39 ΦΑΙΔΡΟΣ ΣΤΑΣΙΝΟΣ (1930–2012)

Όταν ο Πολ Στασίνο πρωταγωνιστούσε στην περιπέτεια του Τζέιμς Μποντ *Επιχείρηση κεραυνός (Thunderball)* (1965), ο ΘΟΚ ήταν άπιαστο όνειρο. Όταν έπαιζε σε διεθνείς παραγωγές στην Κύπρο με Πολ Νιούμαν και Εύα Μαρί Σέιντ, το Σχέδιο Κινήτρων δεν υπήρχε ούτε ως υποψία. Από τη Λεμεσό έφυγε ως Φαίδρος στα δεκαοκτώ για να σπουδάσει νομική στην Αγγλία, αλλά κρυφά από τους γονείς μπήκε στη RADA. Κινηματογραφικά, συνέπραξε με τους Σον Κόνερι, Τζον Μιλς, Μάικλ Κέιν, Ιλάι Γουάλας, Τέλι Σαβάλας, Βίβιαν Λι, Ανίτα Έκμπεργκ, Τόνι Κέρτις, Τσαρλς Μπρόνσον, Ντέιβιντ Νίβεν, Κλάουντια Καρντινάλε κ.π.ά. Σημαντική ήταν και η θεατρική του πορεία στον απαιτητικό βρετανικό βιότοπο. Εκεί συνάντησε καλλιτεχνικά και τον Κώστα Δημητρίου, τη Μόνικα Βασιλείου, τη Γιαννούλα Φραγκοφίνου. Με άλλα λόγια, ήταν «καβάλα στ' άλογο» όταν επέστρεψε στην αγαπημένη του Κύπρο το 1978, και άρχισε μια μακρά και γόνιμη συνεργασία με τον ΘΟΚ. Ο απολογισμός: πάνω από εξήντα εμφανίσεις ως ηθοποιός και άλ-

λες δεκαπέντε ως σκηνοθέτης. Στην πρώτη συμμετοχή ερμήνευσε τον Μακρυγιάννη στον *Καποδίστρια* του Καζαντζάκη. Πρώτη του σκηνοθεσία ήταν το *Μιας πεντάρας νιάτα* των Γιαλαμά-Πρετεντέρη το 1982. Τη δεκαετία του '80 ξεχώρισε ως Άγγελος στον *Οιδίποδα* και στον *Ορέστη*, ενώ αξιόλογη σκηνοθετική εργασία κατέθεσε στο *Ενυδρείο* του Κώστα Μουρσελά (1987). Κορυφαία του σκηνοθετική στιγμή ήταν οι *Τρεις ψηλές γυναίκες* του Έντουαρντ Άλμπυ με Γαϊτανοπούλου-Σαντοριναίου-Φυρογένη. Όσοι παρακολούθησαν την παράσταση τη θυμούνται ακόμη. Ξεχώρισαν επίσης τα δύο ντουέτα «ηλικιωμένων» που ερμήνευσε με την Τζένη Γαϊτανοπούλου: το *Παιγνίδι του τζιν* σε από κοινού σκηνοθεσία με τον Εύη Γαβριηλίδη (1991) και η *Φθινοπωρινή σονάτα* του Αρμπούζωφ σε δική του σκηνοθεσία (2000). Ο κύκλος στον ΘΟΚ έκλεισε με τη σκηνοθεσία του σύγχρονου έργου μυστηρίου *Αινιγματικές παραλλαγές* το 2003, με τους Σταυρινίδη-Γραμματικόπουλο επί σκηνής. (ΓΣ)

3.40 ΣΠΥΡΟΣ ΣΤΑΥΡΙΝΙΔΗΣ (1946–)

Το όνομα του Σπύρου Σταυρινίδη θα είχε αποτυπωθεί ανεξίτηλα στην ιστορία του ΘΟΚ ακόμη κι αν είχε παίξει έναν μόνο ρόλο: αυτόν του Αγγελιοφόρου στις θρυλικές *Ικέτιδες* του Χαραλάμπους. Όπως έχει εξομολογηθεί, εμπνεύστηκε την ερμηνεία από τραυματίες πολέμου του 1974, που αφηγούνταν τις εμπειρίες τους μιλώντας σχεδόν μηχανικά, αλλοπαρμένα και με βλέμμα άδειο. Αυτή η ευθεία μεταποίηση της σκληρής και πρόσφατης προσωπικής εμπειρίας ήταν που απέφερε το συγκλονιστικό αποτέλεσμα που άλλαξε τον ρου του κυπριακού θεάτρου. Ο Σπύρος Σταυρινίδης ήταν στον Χορό του *Αγαμέμνονα* το 1971, ενώ η πιο πρόσφατη παρουσία του καταγράφεται σαράντα επτά ολόκληρα χρόνια αργότερα, το 2018, στις *Φυλές* της Νίνα Ρέιν (σκην. Αθηνάς Κάσιου). Ο Αγγελιοφόρος τον καταξίωσε ακόμη και στα μάτια του «δύσκολου» δασκάλου του, του Κάρολου Κουν, όμως δεκάδες ήταν οι χαρακτήρες που ενσάρκωσε, κυρίως με βάση μια δική του χα-

ρακτηριστική προσέγγιση: Τρέπλιεφ στον *Γλάρο* του Χατζίσκου (1972)· Καρίωνας στον *Πλούτο* (1980)· Τροφίμοφ στον *Βυσσινόκηπο* (1980)· Παιδαγωγός στην *Ηλέκτρα* του Κακογιάννη (1983)· Αγγελιοφόρος στη *Μήδεια* του Χρονόπουλου (1984)· Πάνας στον *Δύσκολο* του Μενάνδρου (1985)· δικαστής Αδάμ στη *Σπασμένη στάμνα* του Φον Κλάιστ (1986)· Τειρεσίας στον *Οιδίποδα Τύραννο* του Χαραλάμπους (1986)· Παιδαγωγός στις *Φοίνισσες*, επίσης του Χαραλάμπους (1990)· θεός Τζακ στο *Χορεύοντας στη Λούνασα* (1994)· Ντον Ντάμπροου στον *Αμερικάνικο βούβαλο* του Μάμετ (1995)· Ευριπίδης στις *Θεσμοφοριάζουσες* του Τσιάνου (1996)· Πόλεμος στην *Ειρήνη* του Χρονόπουλου (1998)· Βλέπυρος στις *Εκκλησιάζουσες* του Μουάιμη (2006)· και, φυσικά, Παρμένων στη *Σαμία* του Γαβριηλίδη, σε όλες τις εκδοχές της (1994 & 2012–'13). Μια μυθική πορεία που συνεχίζεται και στο ελεύθερο θέατρο. (ΓΣ)

3.41 ΑΝΔΡΕΑΣ ΤΣΟΥΡΗΣ (1960–)

Δηλώνει χορτάτος από το θέατρο μετά από τριάντα πέντε χρόνια επαγγελματικής πορείας, αλλά αυτό δεν τον εμπόδισε να απλώσει και πάλι το πηγαίο ταλέντο του στη σκηνή, επιστρέφοντας το καλοκαίρι του 2020 ως Δικαιοπόλις στον αγαπημένο του Αριστοφάνη και τον ΘΟΚ. Στην παραγωγή που φιλοδόξησε να αποσειεί τη βαριά σκιά της πανδημίας, ο Ανδρέας Τσουρής επωμίστηκε τον τρίτο του πρωταγωνιστικό αριστοφανικό ρόλο υπό τη σκηνοθετική μπαγκέτα του Βαρνάβα Κυριαζή. Είχαν προηγηθεί ο Πεισθέταιρος στους *Όρνιθες* του 2014 και ο Στρεψιάδης στις *Νεφέλες* του 2009. Η πορεία του στον ΘΟΚ, που ξεκίνησε το 1988 και κράτησε είκοσι επτά συναπτά έτη, ξεκίνησε με μικρούς ρόλους, τους οποίους ο ίδιος αγάπησε με πάθος και φρόντισε ως κόρη οφθαλμού. Στη συνέχεια ανέλαβε ρόλους που κάθε ηθοποιός θα επιθυμούσε. Στα βαθιά κλήθηκε να κολυμπήσει για πρώτη φορά το 1995, όταν ως νεαρό, αδύναμο πρεζόνι «συνεθλίβη» ανάμεσα σε δύο «βούβαλους» της υποκριτικής, τους Σταυρινίδη και Κατσαρή,

στον *Αμερικάνικο βούβαλο* του Ντέιβιντ Μάμετ (σκην. Κωνσταντίνου Αρβανιτάκη). Έχοντας λάμψει ως Εστραγκόν στο *Περιμένοντας τον Γκοντό* του Μπέκετ το 2007 (σκην. Χρίστου Σιοπαχά), επιδίωξε να παίξει και τον ομότιτλο ρόλο στον *Επιστάτη* του Πίντερ το 2013, έστω και σε παραγωγή του ελεύθερου θεάτρου. Ένα χρόνο αργότερα, το ζηλευτό τρίγωνο ρόλων έκλεισε με τον Μπερανζέ στον *Ρινόκερο* του Ιονέσκο. Ξεχώρισε και ως Αργκάν στον *Κατά φαντασίαν ασθενή*, που σκηνοθέτησε το 2011 ο διεθνούς φήμης Γάλλος σκηνοθέτης Jean-Claude Berutti. Εντούτοις την πιο ολοκληρωμένη για πολλούς ερμηνεία του την έδωσε το 2008, υποδυόμενος έναν κατά συρροήν δολοφόνο στο ψυχολογικό δράμα της Μπράιονι Λέιβερι *Καυτός πάγος* (σκην. Τάκη Τζαμαργιά). Στο ενεργητικό του καταγράφονται και δύο ενδιαφέροντα σκηνοθετικά εγχειρήματα: ο *Αλαβροστοισειώτης* του λατρεμένου Παύλου Λιασίδα το 2002 και το μεταφυσικό παραμύθι του Αλεχάντρο Κασόνα ...*Με τη σιωπή* το 2011. (ΓΣ)

3.42 ΝΙΚΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ (1941–)

Ο Νίκος Χαράλαμπος κυριαρχεί στο σκηνοθετικό στερέωμα της Κύπρου και συνδέει άρρηκτα το όνομά του με την πενήνταχρονη ιστορία του Οργανισμού. Η εμβληματική του παράσταση *Ικέτιδες* του Ευριπίδη (1978) κατάφερε να οδηγήσει το 1980 τον ΘΟΚ για πρώτη φορά στα ιερά χώματα της Επιδαύρου, χαράσσοντας τον δρόμο για τη σταθερή παρουσία του Οργανισμού στο φεστιβάλ. Ο ίδιος σκηνοθετεί έντεκα από τις είκοσι πέντε παραστάσεις του ΘΟΚ κατά την εικοσιπενταετή αδιάλειπτη παρουσία του στο Φεστιβάλ Επιδαύρου (1980–2005). Οι εντυπωσιακές και ρηξικέλευθες παραγωγές του αποτελούν τομή για τα δεδομένα της εποχής και δημιουργούν ένα είδος «σχολής» στην προσέγγιση, κυρίως, της τραγωδίας, με κυρίαρχα στοιχεία την τελετουργία, τη χρήση της μάσκας και τα σκηνικά σύμβολα — αναδεικνύοντας τη βαριά κληρονομιά που του άφησε ο δάσκαλός του Κάρολος Κουν, σκηνοθέτης και ιδρυτής του Θεάτρου Τέχνης, στο οποίο φοίτησε ο Χαράλαμπος.

Ο Χαράλαμπος περιοδεύει με τον ΘΟΚ σε διεθνείς σκηνές και φεστιβάλ, σε Ελλάδα, Ρωσία, Αμερική και Γερμανία, ως ηθοποιός, σκηνοθέτης και κινησιολόγος. Αρκετές από τις σκηνοθετικές του αναγνώσεις παρουσιάζονται υπό το πρίσμα της τουρκικής εισβο-

λής του 1974, σε μια συγκλονιστική σύζευξη του αρχαίου μύθου και της σύγχρονης κυπριακής πραγματικότητας, συγκινώντας και γνωστοποιώντας τα δεινά του νησιού μας στο φιλοθέαμον κοινό της Ελλάδας και του εξωτερικού. Το σκηνοθετικό του παλμαρέ επιδεικνύει γύρω στις σαράντα παραγωγές για λογαριασμό του ΘΟΚ, όπως το *Λεωφορείον ο Πόθος* (1972), *Ατταλος ο Τρίτος* (1977), *Το σπίτι της Μπερνάρντα Άλμπα* (1982), *Η όπερα της πεντάρας* (1982), *Η στρίγγλα που έγινε αρνάκι* (1988), *Τρεις αδελφές* (1993), *Εγκλήματα και εγκλήματα* (2000), *Φιλάργγυρος* (2001), *Οθέλλος* (2010). Αξιοσημείωτη η σκηνοθεσία της *Ελένης* του Ευριπίδη το 1993 στο Μέγαρο Μουσικής, η οποία ανακηρύσσει τον ΘΟΚ ως τον πρώτο ελληνόφωνο θίασο που προσκαλείται από το Μέγαρο για συμπαραγωγή.

Αναγνωρίζοντας την τεράστια συμβολή του εμπνευσμένου σκηνοθέτη, ηθοποιού και δασκάλου στη θεατρική και πνευματική κληρονομιά της Κύπρου, ο ΘΟΚ απονέμει στον Νίκο Χαράλαμπος το Βραβείο Σκηνοθεσίας ΘΟΚ για τις θεατρικές περιόδους 1999–2000/2000–2001 (για τη σκηνοθεσία του έργου *Οι εραστές του Λινέιν* του Μάρτιν ΜακΝτόνα, Σατιρικό Θέατρο) και το Μεγάλο Βραβείο ΘΟΚ το 2005. (ΚΙ)

3.43 ΝΙΚΟΣ ΧΑΤΖΙΣΚΟΣ (1921–1983)

Κατέχει δυο σημαντικές πρωτιές στην ιστορία του Θεατρικού Οργανισμού Κύπρου: ήταν ο πρώτος διευθυντής αλλά και ο πρώτος σκηνοθέτης. Έσπασε το ρόδι για το κρατικό θέατρο στις 18 Νοεμβρίου 1971 με τον *Αγαμέμνονα* του Αισχύλου στο Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας. Καθόλου τυχαία η επιλογή του έργου· ούτε και του προσώπου. Αφενός, ο ευρισκόμενος στα σπάργανα ΘΟΚ αναζητούσε σημείο αναφοράς, με μπούσουλα το Εθνικό Θέατρο της Ελλάδας. Αφετέρου, το «εθνικό κέντρο» της χούντας επιδίωκε να απλώσει τα πλοκάμια του σε κάθε έκφραση της κοινωνικής ζωής στο νησί. Το γεγονός, βέβαια, ότι ο Χατζίσκος ήταν ο εκλεκτός της ελληνικής κυβέρνησης δεν ακύρωνε εκ προοιμίου την καλλιτεχνική του αξία, τη μακρά πορεία του στο ελληνικό θέατρο και την εμπειρία του ως ηθοποιού και θιασάρχη. Όμως κάθε αρχή και δύσκολη. Τα πρώτα βήματα του ΘΟΚ συνοδεύτηκαν από μια

σειρά καλλιτεχνικών, διοικητικών και λειτουργικών δυστοκιών και από μια υπαρξιακή αμηχανία για τα επόμενα βήματα. Το στίγμα του, πάντως, δεν κρίνεται ως μηδαμινό, καθώς πρόλαβε να βάλει τη σκηνοθετική υπογραφή του σε τέσσερις παραγωγές. Μαζί του βρέθηκε στην Κύπρο η σύντροφος και μόνιμη πρωταγωνίστριά του Τιτίκα Νικηφοράκη, η οποία ενσάρκωσε την Κλυταιμνήστρα στον *Αγαμέμνονα* και την Μπλανς Ντυμπούα στο *Λεωφορείον ο Πόθος*, που ανέβηκε τον Απρίλιο του 1972. Ο Νίκος Χατζίσκος συνυπέγραφε τη σκηνοθεσία με τον Νίκο Χαραλάμπους, ο οποίος υποδυόταν και τον Στάνλεϊ Κοβάλσκι. Το κεφάλαιο αυτό περιλάμβανε επίσης το *Τίμημα της λευτεριάς* του Γιώργου Θεοτοκά με αμιγώς κυπριακή διανομή και τον *Γλάρο* του Τσέχωφ, με τον οποίο αποχαιρέτησε το φθινόπωρο την Κύπρο και τον ΘΟΚ. (ΓΣ)

3.44 ΜΙΧΑΛΗΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΙΔΗΣ (1944–)

Έχει δηλώσει ότι θα μπορούσε κάλλιστα να είναι σκηνοθέτης. Η ασύλληπτη προσφορά του στον χώρο, όμως, και δι στην κυπριακή σκηνή, είναι από άλλο πόστο. Η μουσική είναι θεμελιώδης υποδηλωτικός και διαμεσολαβητικός κώδικας στο θέατρο, ενώ όταν μιλάμε για αρχαίο δράμα είναι μέρος της ίδιας της δομής του έργου. Ο Μιχάλης Χριστοδουλίδης είναι ο σημαντικότερος μουσικοσυνθέτης στη μέχρι τώρα ιστορία του ΘΟΚ. Όχι υπό την έννοια μόνο του βαρέος βιογραφικού, παρά τις δεκάδες συνεργασίες που έκανε μετά την αποφοίτησή του από το ιστορικό Κονσερβατουάρ ντε Παρί. Μιλάμε για συνεργασίες την «καυτή» δεκαετία του '60 με την Κομεντί Φρανσαίζ, το Οντεόν, τα εθνικά θέατρα του Στρασβούργου και της Λυών, ή και με τον Ευγένιο Ιονέσκο αυτοπροσώπως. Μιλάμε επίσης για κατοπινές συμπράξεις, μετά την εγκατάσταση στην Ελλάδα το 1977, με τους σημαντικότερους θεατρικούς οργανισμούς της χώρας, την τηλεόραση, τον κινηματογράφο. Είναι ο σημαντικότερος, γιατί υπέγραψε τη

μουσική σε σχεδόν τριάντα παραγωγές του ΘΟΚ, δεκαεπτά από τις οποίες ήταν αρχαίου δράματος. Κι επειδή ήταν βασικός συντελεστής στην καλλιτεχνική «έκρηξη» που σήμαναν οι *Ικέτιδες* του Χαραλάμπους και κεντρική μορφή στον ενεργό πυρήνα που ανέτρεψε τα καθιερωμένα στο ελληνόφωνο θέατρο. Με σημείο εκκίνησης τις *Ικέτιδες*, η βαθιά του γνώση και παιδεία πάνω στο αντικείμενο απέδωσαν καρπούς τη δεκαετία του '80 σε εμβληματικές παραγωγές όπως ο *Πλούτος*, οι *Τρωάδες*, η *Μήδεια*, ο *Οιδίππου Τύραννος*, η *Εκάβη*. Και στη συνέχεια ήρθαν, μεταξύ άλλων, η *Σαμία*, οι *Πέρσες*, η *Ειρήνη*, οι *Επτά επί Θήβας*, οι *Επιτρέποντες*. Έχοντας μελετήσει επισταμένα τη μεσαιωνική ιστορία και τη λαϊκή παράδοση του νησιού, ο Αμμοχωστιανός μουσουργός δεν θα μπορούσε να μην ντύσει μουσικά και τον *Πέτρο τον Α΄* του Πάνου Ιωαννίδη το 1990. Το Μεγάλο Βραβείο Θεάτρου 2016 τον χαροποίησε περισσότερο από τις τιμές που απόλαυσε στο εξωτερικό, επειδή προήλθε από την ιδιαίτερη πατρίδα του. (ΓΣ)

3.45 ΑΝΔΡΕΑΣ ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΗΣ (1937–1998)

Δεν έπαιξε ποτέ στο θέατρο, ενώ «σκηνοθέτησε» μόνο σε σχολική παράσταση του Παγκυπρίου Γυμνασίου, διδάσκοντας τον *Φιλοκτήτη* του Σοφοκλή. Υπήρξε όμως ο άνθρωπος-κλειδί όχι μόνο για τη δημιουργία και εξέλιξη του ΘΟΚ, αλλά και για την προώθηση της πνευματικής και πολιτιστικής ζωής στο νεογέννητο κράτος. Το ελατήριο που εκτόξευσε το θέατρο και ουσιαστικά έθεσε τα θεμέλια για τη δημιουργία κρατικού θεατρικού οργανισμού ήταν η δημιουργία του Θεάτρου του ΡΙΚ, την εποχή που εκείνος, νέος, ορεξάτος και οραματιστής, ήταν Γενικός Διευθυντής στον δημόσιο ραδιοτηλεοπτικό φορέα. Σημειώθηκε ήδη μια αυξημένη παρουσία του θεάτρου μέσω τηλεόρασης και ραδιοφώνου, αλλά το «Θεατράκι» ήταν πραγματικά μεγάλο τόλμημα. Ο σπόρος μπήκε. Ο χώρος αποδείχτηκε πραγματικό φυτώριο, ένας ορμητικός πειραματικός σωλήνας που, λειτουργώντας υπό την εποπτεία του ημικρατικού ΡΙΚ, θα υπογράμμιζε στην πολιτεία το χρέος της.

Όταν πια έγινε η πολυπόθητη μετάβαση στον ΘΟΚ, το Θεατράκι του ΡΙΚ διαλύθηκε, για να μην ανταγωνίζεται τον αρτιγέννητο επίσημο φορέα. Ο Ανδρέας Χριστοφίδης, που είχε κολλήσει το φιλοθεατρικό μικρόβιο τη δεκαετία του '50, όταν σπούδαζε στη Φιλοσοφική Σχολή στην Αθήνα, τάχθηκε αμέσως στο πλευρό των σημαιοφόρων της νέας προσπάθειας. Είχε ενεργό ανάμειξη στη χάραξη πολιτικής και στην αναζήτηση πορείας και συμμετείχε στα πρώτα Διοικητικά Συμβούλια και τις Καλλιτεχνικές Επιτροπές. Διετέλεσε δεύτερος στη σειρά πρόεδρος του Δ.Σ. (1976–1981), κατά την κρίσιμη περίοδο μετά τον πόλεμο που ο ΘΟΚ έκανε τα πιο γενναία του καλλιτεχνικά βήματα. Στο τέλος της θητείας του, το 1/5 του κυπριακού πληθυσμού παρακολουθούσε παραστάσεις τουλάχιστον μία φορά τον χρόνο. Δύο χρόνια αργότερα, ο Χριστοφίδης θα ριχνόταν στον στίβο της πολιτικής. (ΓΣ)

3.46 HEINZ-UWE HAUS (1942–)

Τα πάντα είναι θέμα συγκυρίας. Η ιστορία του κυπριακού θεάτρου θα γραφόταν άραγε με τον ίδιο τρόπο, αν δεν προέκυπτε η πολιτιστική συνεργασία της ρηγμαγμένης Κυπριακής Δημοκρατίας με τη Λαοκρατική Δημοκρατία της Γερμανίας, στο πλαίσιο της οποίας ήρθε στην Κύπρο ο Heinz-Uwe Haus;¹ Ο ίδιος θα ήταν η παγκόσμια αυθεντία πάνω στον Μπρεχτ που θεωρείται σήμερα, χωρίς το κεφάλαιο της Κύπρου στην έρευνά του; Ο τριανταεπτάχρονος Haus βρήκε ένα νησί να γλείφει τις πληγές του από τη συμφορά του '74. Κλήθηκε να αξιοποιήσει και να διδάξει ένα ανομοιογενές και αμάθητο στην μπρεχτική δραματουργία σύνολο. Διαπίστωσε στην πορεία ότι αυτή η διαδικασία θα ήταν καρποφόρα, επειδή δεν απείχε από τη μέθοδο και τα διδάγματα του Μπρεχτ. *Ο καυκασιανός κύκλος με την κιμωλία* ανέβηκε τον Οκτώβριο του 1975 και

αποτελέσει το βάπτισμα του πυρός. Η μούσα του θεάτρου έδωσε με σπινθηροβόλο τρόπο την μπρεχτική παραβολή με τα δεινά της Κύπρου και τις τοπικές παραδοσιακές συνήθειες. Ήταν μια περίοδος προσγείωσης και αφύπνισης. Ο Κύπριος είχε απολέσει τις βεβαιότητές του, κι έτσι πιάστηκε από το αποκούμπι του θεάτρου για να τεθεί ενώπιον μιας διαδικασίας κατά την οποία η γνώση και η εμπειρία δεν οδηγούν στην κάθαρση, αλλά σε μια επεμβατική κριτική. Δύο χρόνια αργότερα ήρθε *Η Μάνα Κουράγιο*, με ασύλληπτη καλλιτεχνική επιτυχία, ενώ στο ενδιάμεσο ο Haus υπέγραψε και την απόλυτα επιτυχημένη πρώτη γνωριμία με τον Σαίξπηρ, σκηνοθετώντας το έργο *Με το ίδιο μέτρο*, που εκπροσώπησε το κυπριακό θέατρο σε φεστιβάλ της Βαϊμάρης. Ακολούθησαν *Ο καλός άνθρωπος του Σετσουάν* (1979) και *Η άνοδος του Αρτούρο Ούι* (1990). Στη νέα χιλιετία, καθηγητής στο Ντέλαγουερπια, ήρθε να προσφέρει ακόμη ένα μάθημα θεάτρου: παρουσίασε το αντιπολεμικό έργο του Βόλφγκανγκ Μπόρχερτ *Έξω από την πόρτα*, κερδίζοντας το Βραβείο Σκηνοθεσίας του ΘΟΚ για το 2003, με τον πρωταγωνιστή Νεοκλή Νεοκλέους να παίρνει το Βραβείο Υποκριτικής. Το 2017 επέστρεψε για να σκηνοθετήσει—κατά παραγγελία— και την *Κυρά της θάλασσας* του Ίψεν. Διαπίστωσε ότι η σημερινή εικόνα του νησιού τού προκαλεί πολύ περισσότερη θλίψη απ' ό,τι το 1975 ... (ΓΣ)

1. ΣτΕ: Για τη σχέση του Haus με τον ΘΟΚ βλ. περισσότερα στο Α.Χ. Κωνσταντίνου, «Ένας Γερμανός στη Λευκωσία: Η πρόσληψη του Μπέρτολτ Μπρεχτ στην Κύπρο μέσα από τις σκηνοθεσίες του Heinz-Uwe Haus», στο Α. Γλυτζουρή και Κ. Γεωργιάδη (επιμ.), *Παράδοση και εκσυγχρονισμός στο Νεοελληνικό Θέατρο. Από τις απαρχές ως τη μεταπολεμική εποχή. Πρακτικά του Γ' Πανελληνίου Θεατρολογικού Συνεδρίου*, Ηράκλειο: Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης 2010, σσ. 351–362.

B

ΡΕΠΕΡΤΟΡΙΟ ΤΟΥ ΘΟΚ

Κυριακή Α. Ιωαννίδου

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ

Αναγνωρίζοντας τη σπουδαιότητα του αρχαίου δράματος τόσο για την ταυτότητα του νέου ελληνισμού όσο και για την τέχνη του σύγχρονου θεάτρου, ο ΘΟΚ θέτει ως έναν από τους ιδρυτικούς του στόχους τη σταθερή παρουσία παραγωγών αρχαίου δράματος στο ρεπερτόριό του. Πενήντα χρόνια μετά, ο στόχος αυτός στέφεται με επιτυχία, χαρίζοντας στο κρατικό μας θέατρο ξεχωριστή θέση στη μακρόχρονη πορεία αναβίωσης του αρχαίου δράματος στις σύγχρονες σκηνές της Κύπρου και του εξωτερικού.

ΟΙ ΠΡΩΤΕΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ

Αγαμέμνων (1971–1972) και Αίας (1973) Η πρώτη παράσταση του νεοϊδρυθέντος Οργανισμού παρουσιάζεται με κάθε επισημότητα στις 18 Νοεμβρίου 1971 στο κατάμεστο Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, παρουσία του Προέδρου της Δημοκρατίας, του Υπουργού Παιδείας και άλλων κρατικών παραγόντων και προσωπικοτήτων των γραμμάτων και των τεχνών. Ο ΘΟΚ ανοίγει αυλαία με την τραγωδία *Αγαμέμνων* του Αισχύλου, σε μια απόφαση συμβολικού και συγκινησιακού χαρακτήρα, καθώς με την ίδια τραγωδία ξεκινούσε το σπουδαίο πολιτιστικό του ταξίδι το Εθνικό Θέατρο της Ελλάδας τριάντα εννέα χρόνια πριν. Το άρωμα του Εθνικού επικρατεί στην πρώτη παραγωγή του ΘΟΚ, καθώς η σκηνοθεσία του Ελλαδίτη Νίκου Χατζίσκου¹ ακολουθεί πιστά τα πρότυπα της σχολής του Εθνικού Θεάτρου, χρησιμοποιώντας μάλιστα το σκηνικό του Κλεόβουλου Κλώνη και τα κοστούμια του Αντώνη Φωκά, δύο μόνιμων συνεργατών του Εθνικού Θεάτρου, που άφησαν με το έργο τους το δικό τους στίγμα στην ιστορία της αναβίωσης του αρχαίου δράματος στη νεοελληνική σκηνή. Πρωταγωνιστές είναι οι μετακληθέντες από την Ελλάδα Τιτίκα Νικηφοράκη (Κλυταιμνήστρα) και Γρηγόρης Βαφιάς (*Αγαμέμνων*). Το θεατρόφιλο κοινό δέχεται με δέος, συγκίνηση και σεβασμό την πρεμιέρα του ΘΟΚ:

1. ΣτΕ: Το πορτρέτο του Νίκου Χατζίσκου σκιαγραφείται στο κεφάλαιο 3.43.

«Πέντε λεπτά συνέχεια χειροκροτούσε ο κόσμος τους ηθοποιούς που συμμετέσχον στον *Αγαμέμνονα*. Όταν τα χειροκροτήματα παραιτήθησαν, όλοι σηκώθηκαν από τις καρέκλες τους και συνέχιζαν να χειροκροτούν τους ηθοποιούς ιστάμενοι» (21.11.1971, εφ. *Ο Αγών*).

Ο Θεατρικός Οργανισμός Κύπρου είναι γεγονός.²

Τον δεύτερο χρόνο λειτουργίας του ο ΘΟΚ συνεχίζει την αναμέτρησή του με το αρχαίο δράμα, παρουσιάζοντας τον *Αίαντα* του Σοφοκλή και συμμετέχοντας με αυτόν στις «Καλλιτεχνικές Εκδηλώσεις Σαλαμίνας 1973», που διοργανώνονταν για πρώτη— και τελευταία, όπως εξελίχθηκαν τα γεγονότα— χρονιά. Και η δεύτερη παραγωγή αρχαίου δράματος του ΘΟΚ ακολουθεί την ακαδημαϊκή φόρμα της πρώτης παράστασης, αλλά και τον πολυσήμαντο συμβολικό της χαρακτήρα: στη Σαλαμίνα, την πόλη που σύμφωνα με την παράδοση ίδρυσε ο Τεύκρος, αναβιώνει ο μύθος των Τευκριδών και του Τελαμώνιου Αίαντα, αδερφού του Τεύκρου. Ο σκηνοθέτης Σωκράτης Καραντινός³ συνεργάζεται με τους ίδιους δημιουργικούς συντελεστές της παράστασής του με την Αττική Σκηνή (1958), χρησιμοποιώντας, όμως, Κύπριους ηθοποιούς. Η σκηνοθεσία, λιτή, αυστηρή και με προσήλωση στον ποιητικό λόγο, ακολουθεί την κλασικιστική προσέγγιση που χαρακτηρίζει τις σκηνοθετικές αναγνώσεις του Καραντινού, ενός σπουδαίου και αφοσιωμένου δασκάλου του αρχαίου δράματος. Χαρακτηριστική είναι η χρήση των κοθόρνων, της μάσκας, του έντονου μακιγιάζ και της περούκας.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΒΟΛΗ

1976: *Ειρήνη* Το πρώτο έργο αρχαίου δράματος που παρουσιάζει ο ΘΟΚ μετά την τουρκική εισβολή του 1974 — και την αναγκαία ματαίωση της αριστοφανικής κωμωδίας που θα ανέβαινε εκείνο το καλοκαίρι— είναι η *Ειρήνη* του Αριστοφάνη σε σκηνοθεσία Βλαδίμηρου Καυκαρίδη,⁴ μετάφραση-ελεύθερη απόδοση Θεοδόση Πιερίδη και μουσική Στέλιου Αργύρη. Το λαϊκό και το αγροτικό στοιχείο της κωμωδίας αποτυπώνεται μέσα από στοιχεία της κυπριακής λαϊκής παράδοσης. Τα σκηνικά και τα κοστούμια αναλαμβάνει ο νέος σκηνογράφος Κώστας Καυκαρίδης και τη χορογραφία η Τατιάνα Βαρούτη.

1978: *Ικέτιδες* Η επόμενη παράσταση αρχαίου δράματος ανεβαίνει τέσσερα μόλις χρόνια μετά την τουρκική εισβολή, με τον Νίκο Χαραλάμπους⁵ στο σκηνοθετικό πηδάλιο. Οι άταφοι νεκροί του Άργους παραπέμπουν αβίαστα στους άταφους νεκρούς της Κύπρου του 1974, και συγκεκριμένα στους 1.619 τότε αγνοούμενους της Εισβολής, αντικατοπτρίζοντας με τον πιο αποτελεσματικό, ευαίσθητο και καλλιτεχνικά ποιοτικό τρόπο τις ικέτιδες μάνες της Κύπρου. Ο συγκλονισμός και η συγκίνηση που δημιουργούνται μέσω της έμμεσης ταύτισης των γυναικών του Χορού με τις Κύπριες γυναίκες επιτείνονται μέσω της κατασκευής των κοστούμιών και των σκηνικών αντικειμένων από γυναίκες του προσφυγικού συνοικισμού Τσιακκιλερής. Τα σκηνικά και τα κο-

2. ΣτΕ: Για την πρώτη παράσταση του ΘΟΚ βλ. περισσότερα στο κεφάλαιο 2.1.

3. ΣτΕ: Για τον Σωκράτη Καραντινό βλ. περισσότερα στο κεφάλαιο 3.11.

4. ΣτΕ: Η μεγάλη προσφορά του Βλαδίμηρου Καυκαρίδη στον ΘΟΚ συνοψίζεται στο κεφάλαιο 3.13.

5. ΣτΕ: Για τον Νίκο Χαραλάμπους και την καταλυτική παρουσία του στον ΘΟΚ βλ. το κεφάλαιο 3.42.

στούμια, σε σχεδιασμό Γιώργου Ζιάκα,⁶ αλλά και τα μουσικά ηχοχρώματα της σύνθεσης του Μιχάλη Χριστοδουλίδη⁷ απεικονίζουν με ενάργεια την κυπριακή ιστορία και τη λαϊκή παράδοση.⁸

Η ΚΑΘΙΕΡΩΣΗ ΚΑΙ Η ΣΤΑΘΕΡΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΘΟΚ ΣΤΑ ΕΠΙΔΑΥΡΙΑ

Η μεγάλη επιτυχία των *Ικέτιδων* στην Κύπρο το 1978, και κυρίως στην Ελλάδα το 1979, την οδηγούν κατά την επόμενη χρονιά στο αργολικό θέατρο. Το κοινό εκφράζει τη συγκίνησή του μπροστά στις Κύπριες *Ικέτιδες* με τις έντονες επευφημίες του, οι οποίες επικαλύπτουν την εναρκτήρια σκηνή του έργου.⁹ Η εμβληματική αυτή παράσταση αποσπά εξαιρετικές κριτικές στην Ελλάδα και χαρακτηρίζεται ως παράσταση-σταθμός για το κυπριακό αλλά και για το πανελλήνιο θέατρο, καταφέροντας να διεισδύσει δυναμικά στο αργολικό «άβατο» της μονοκρατορίας του Εθνικού Θεάτρου και να θέσει τον θεμέλιο λίθο στη μακρόχρονη παρουσία του ΘΟΚ στο ελλαδικό φεστιβάλ.

1982: *Τρωάδες* Το 1982 ο Νίκος Χαραλάμπους, με την ίδια ομάδα συνεργατών, ανεβάζει στην Επίδαυρο τις *Τρωάδες* του Ευριπίδη, δίνοντας έμφαση στην τελετουργική διάσταση της τραγωδίας μέσα από την εκφορά του λόγου, την υποβλητική μουσική, τα σκηνικά και τα κοστούμια, που αποτελούνται από νεκρικά κάλυμματα και σάβανα. Ο Νίκος Χαραλάμπους παίρνει τα εύσημα για την ευρηματική σκηνοθεσία, ενώ αναγνωρίζεται η υποκριτική δεινότητα των ηθοποιών, με τη Δέσποινα Μπεμπεδέλη¹⁰ να κερδίζει τις εντυπώσεις ενσαρκώνοντας την τραγική μορφή της Εκάβης.

1983: *Ηλέκτρα* Ο διεθνώς αναγνωρισμένος Κύπριος σκηνοθέτης Μιχάλης Κακογιάννης βάζει την υπογραφή του στην επόμενη παραγωγή του ΘΟΚ στην Επίδαυρο, ανεβάζοντας την *Ηλέκτρα* του Σοφοκλή, με τη σπουδαία Ειρήνη Παπά στον ομώνυμο ρόλο. Η παράσταση χαρακτηρίζεται από κλασικό ύφος και δημιουργείται από τη σύμπραξη μιας ομάδας σημαντικών και αναγνωρισμένων ανά το παγκόσμιο συντελεστών (μετάφραση του Γιώργου Χειμωνά, σκηνικά του γλύπτη Τάκη Βασιλάκη, κοστούμια της Μαρίνας Καρέλλα και μουσική του Βαγγέλη Παπαθανασίου).

1984: *Μήδεια* Το 1984 ο Διαγόρας Χρονόπουλος παρουσιάζει τη *Μήδεια* του Ευριπίδη σε μια «αξιοπρεπή παράσταση» με «σοβαρότητα και επαγγελματισμό», όπως χαρακτηρίστηκε από τους κριτικούς, μέσα από την οποία ξεχωρίζει η ερμηνεία της Τζένης Γαϊτανοπούλου.¹¹

1985: *Δύσκολος* Η δεύτερη χρονιά-ορόσημο για τον ΘΟΚ έρχεται το 1985, έτος κατά το οποίο ο Οργανισμός παρουσιάζει για πρώτη φορά, στο πλαίσιο των Επιδαυρίων, κωμωδία, κηρύσσοντας μάλιστα την έναρξη του φεστιβάλ. Ο σκηνοθέτης της παράστασης, Εύης Γαβριηλίδης, επιλέγει για την παρθενική κωμική εμφάνιση

του ΘΟΚ στο αργολικό θέατρο να παρουσιάσει έργο του Μενάνδρου, του μεγάλου ποιητή της Νέας Κωμωδίας.¹²

Η παράσταση του μενάνδρειου *Δύσκολου* προτείνει μια ρηξικέλευθη σκηνοθετική ανάγνωση, η οποία χαρακτηρίζεται από ζωντάνια, πληθωρικότητα, γρήγορο ρυθμό και φαντασμαγορικά θεάματα, με τη σπηλιά-διαστημόπλοιο του θεού Πανός να δεσπόζει στη σκηνή. Αρκετά στοιχεία αυτής της πρωτοποριακής παράστασης (όπως οι Νύφες-play girls, ο ροκ θεός Παν, η ευρεία γκάμα μουσικών ηχοχρωμάτων του Χρίστου Φιλίππου και ενδυματολογικών στοιχείων του Νίκου Κουρούση¹³) ξενίζουν, όπως ήταν αναμενόμενο, μία ομάδα κριτικών. Η παράσταση, όμως, στο σύνολό της εντυπωσιάζει θεατές σε Κύπρο και Ελλάδα. Η ελεύθερη μετάφραση του Λεωνίδα Μαλένη διανθίζεται με εμβόλιμα χορικά δικής του γραφής, που ενισχύουν το χιούμορ του κειμένου.

1986: *Οιδίπους Τύραννος* Ο ΘΟΚ επανέρχεται στα Επιδαύρια υπό την καθοδήγηση του Νίκου Χαραλάμπους και παρουσιάζει τον *Οιδίποδα Τύραννο*, με τον Στέλιο Καυκαρίδη στον ομώνυμο ρόλο, σε μια παράσταση που εκθειάστηκε για τις θεατρικές αρετές της και για τα σκηνικά του Άγγελου Αγγελή.¹⁴

1987: *Ορέστης* Η σκηνοθεσία του Γιώργου Θεοδοσιάδη, πιστή προς το αρχαίο κείμενο, δίνει έμφαση στην ψυχογραφία των μυθικών προσώπων. Σκηνικά και κοστούμια υπογράφει ο Ανδρέας Χαραλαμπίδης, ενώ τη μουσική συνθέτει ο Βάσος Αργυρίδης.

1988: *Εκάβη* Ο Νίκος Χαραλάμπους στη σκηνοθεσία και η Δέσποινα Μπεμπεδέλη στον ρόλο της Εκάβης εντυπωσιάζουν και πάλι κοινό και κριτική. Ο Κύπριος σκηνοθέτης επανέρχεται στη θεματολογία του πολέμου, όπως είχε πράξει με τις *Ικέτιδες* και τις *Τρωάδες*, παραλληλίζοντας για ακόμη μία φορά, μέσω του γκριζόμαυρου σκηνικού και του καμένου δέντρου, τον αρχαιοελληνικό μύθο με την τραγωδία της Κύπρου.

1989: *Βάτραχοι* Την επόμενη χρονιά ο Νίκος Χαραλάμπους κάνει την πρώτη του εμφάνιση στην Επίδαυρο με κωμωδία, αποσπώντας πολύ θετικά σχόλια για τη δυναμική και διασκεδαστική του παράσταση. Αξίζουν ιδιαίτερη μνεία οι πολύ καλές ερμηνείες των ηθοποιών, αλλά και η καινοτόμος τότε ιδέα του σκηνοθέτη να χρησιμοποιήσει γυναίκες ηθοποιούς ως μέλη του Χορού.

1990: *Φοίνισσες* Ο Νίκος Χαραλάμπους επιστρέφει στην Επίδαυρο με τραγωδία, σε σκηνοθεσία που συνδυάζει το ρεαλιστικό και το τελετουργικό στοιχείο, το οποίο αναδεικνύεται μέσω των εξαιρετικών σκηνικών και κοστούμιών του Άγγελου Αγγελή. Κυρίαρχα χαρακτηριστικά της παράστασης: το σκηνικό με το δάσος των κόκκινων δοράτων και ο ολόλευκος Χορός.

6. ΣτΕ: Για τον Ζιάκα βλ. περισσότερα στο κεφάλαιο 3.10.

7. ΣτΕ: Για τον Μιχάλη Χριστοδουλίδη βλ. το κεφάλαιο 3.44.

8. ΣτΕ: Για τις *Ικέτιδες* βλ. περισσότερα στο κεφάλαιο 2.2. Βλ. επίσης κεφάλαιο 1, σημ. 35.

9. Α. Μαργαρίτης, εφ. *Τα Νέα*, 6 Σεπτεμβρίου 1980.

10. ΣτΕ: Για τη Δέσποινα Μπεμπεδέλη βλ. το κεφάλαιο 3.26.

11. ΣτΕ: Στην Τζένη Γαϊτανοπούλου αφιερώνεται το κεφάλαιο 3.7.

12. ΣτΕ: Για τον Εύη Γαβριηλίδη βλ. περισσότερα στο κεφάλαιο 3.6. Σύνοψη της προσφοράς του Εύη Γαβριηλίδη στην αναβίωση του Μενάνδρου στη σύγχρονη σκηνή προσφέρει η Κ. Διαμαντάκου-Αγάθου, «Η συμβολή του Θεατρικού Οργανισμού Κύπρου και του Εύη Γαβριηλίδη στον θεατρικό επαναπατρισμό του Μενάνδρου», στο *Το αρχαίο θέατρο και η Κύπρος. Πρακτικά Συμποσίου*, επιμ. Α. Χ. Κωνσταντίνου και Ι. Χατζηκωστή, Λευκωσία: Πολιτιστικό Ίδρυμα Τραπέζης Κύπρου 2013, σσ. 75-94.

13. ΣτΕ: Για τον Κουρούση βλ. το κεφάλαιο 3.16.

14. ΣτΕ: Για τον Στέλιο Καυκαρίδη βλ. το κεφάλαιο 3.14 και για τον Άγγελο Αγγελή το κεφάλαιο 3.2.

Σοφοκλή
Αίας, 1973
Έλλη Κυριακίδου, Στέλιος Καυκαρίδης

Αριστοφάνη
Πλούτος, 1980

Αριστοφάνη
Λυσιστράτη, σε διασκευή Κώστα Μόντη, 1981
Έλλη Κυριακίδου, Φλωρεντία Δημητρίου,
Σταύρος Λούρας, Κώστας Δημητρίου,
Άλκηστις Παυλίδου, Μήδεια Χάννα,
Ρέα Φραγκοφίνου, Άντρος Κρητικός,
Λένια Σορόκου, Ανδρέας Μουσουλιώτης

Ευριπίδη
Εκάβη, 1988
Δέσποινα Μπεμπεδέλη, Άλκηστις Παυλίδου

**Αριστοφάνη
Σφήκες, 1991**

Φαίδρος Στασίνο (ΚΕΝΤΡΟ)
Μαρία Μίχα, Αννίτα Σαντοριναίου, Άλκηστις Παυλίδου,
Τόνης Φωτιάδης, Αδριανή Μαλένη, Λένια Σορόκου (ΠΡΩΤΗ ΣΕΙΡΑ)
Νεόφυτος Νεοφύτου, Ευτύχιος Πουλλαΐδης, Ανδρέας Μούστρας,
Τάκης Καΐμακλώτης (ΔΕΥΤΕΡΗ ΣΕΙΡΑ)
Αντώνης Δημητρίου (ΤΡΙΤΗ ΣΕΙΡΑ)

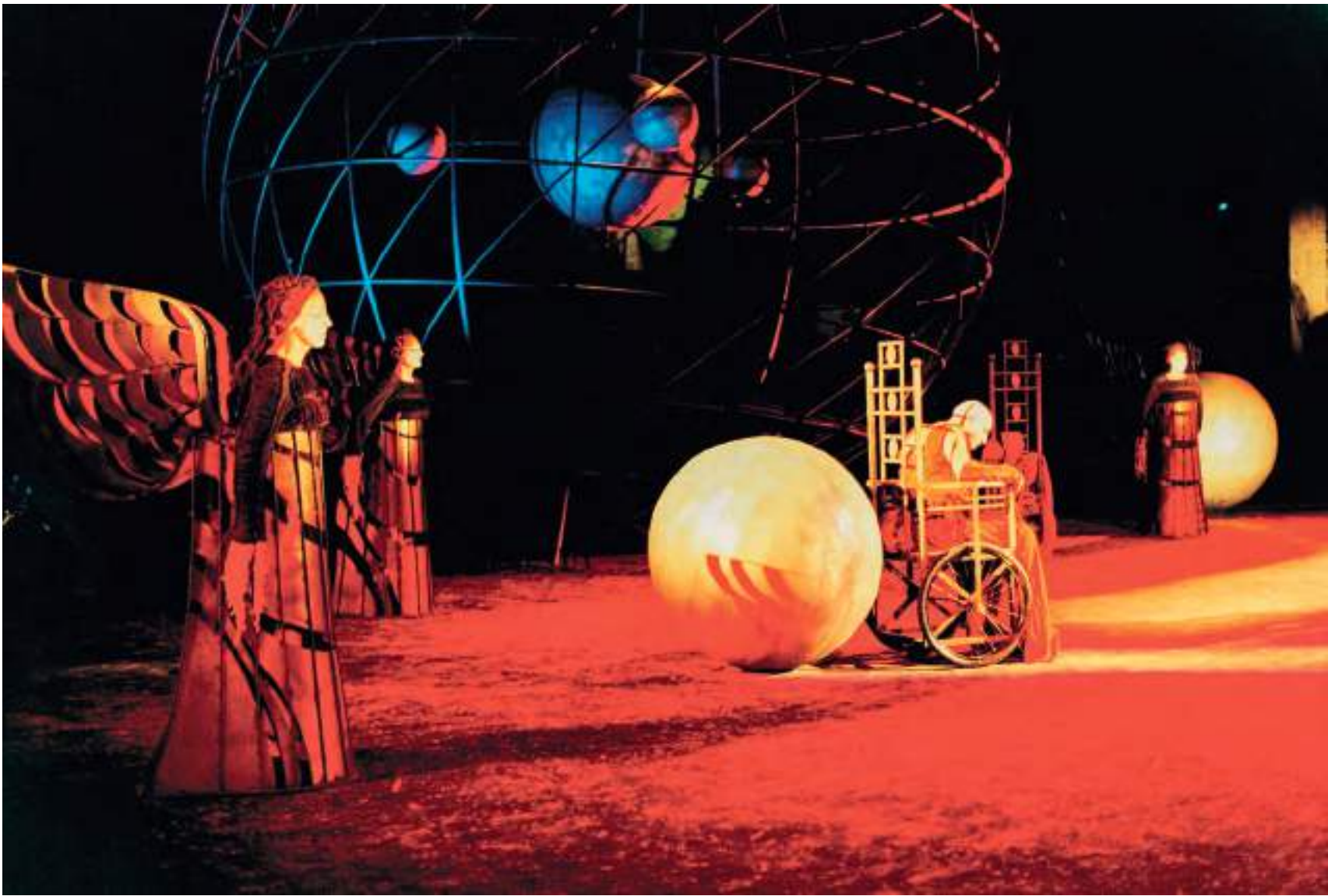

Αριστοφάνη
Θεσμοφοριάζουσai, 1996
Σωτήρης Μουστάκας

Αισχύλου
Ορέστεια, 1999
Βαρνάβας Κυριαζής

Ευριπίδη
Φοίνισσες, 2002
Λένα Σορόκου, Άλκηστις Παυλίδου,
Τζένη Γαΐτανοπούλου

1991: Σφήκες Ακόμη μία τολμηρή παράσταση κωμωδίας παρουσιάζεται από τον ΘΟΚ, φέροντας την υπογραφή του σκηνοθέτη του αιρετικού *Δύσκολου*, Εύη Γαβριηλίδη, καθώς και του Νεόφωτου Ταλιώτη. Η πρωτοποριακή παράσταση βρίθει ευρημάτων και παρουσιάζει τους δικομανείς Αθηναίους ως τρόφιμους ψυχιατρείου, μετουσιώνοντας με ευφάνταστο τρόπο τη δήλωση του τότε Προέδρου της Ελληνικής Δημοκρατίας Κωνσταντίνου Καραμανλή ότι «η Ελλάδα είναι ένα απέραντο φρενοκομείο». Η παράσταση διχάζει τους κριτικούς, αποσπώντας, όμως, και αρκετά θετικά σχόλια, τόσο για την ευφυή, πιπεράτη, ζωντανή και εύθυμη σκηνοθεσία, όσο και για τα κοστουμια και τα σκηνικά του Άγγελου Αγγελή. Ξεχωρίζουν οι απολαυστικές ερμηνείες των Αντώνη Κατσαρή (Φιλοκλέων) και Κώστα Δημητρίου (Βδελυκλέων).¹⁵

1992: Ανδρομάχη Η *Ανδρομάχη* του Νίκου Χαραλάμπους διχάζει τους θεατρικούς κριτικούς, αποσπώντας θετικά σχόλια για τη μουσική του Μιχάλη Χριστοδουλίδη και για την ξεχωριστή ερμηνεία της Δέσποινας Μπεμπεδέλη στον ομώνυμο ρόλο.

1993: Σαμία Ο Εύης Γαβριηλίδης παρουσιάζει ακόμη μία μενάνδρεια κωμωδία στο κοινό της Επιδαύρου, ενθουσιάζοντας με την ευφυή μεταφορά του δραματικού χωροχρόνου στην Αθήνα του τέλους του 19ου και των αρχών του 20ού αιώνα και στο δεσπίζον τότε θεατρικό είδος του κωμειδυλλίου. Η παράσταση-ορόσημο κερδίζει κοινό και κριτικούς, ξεχωρίζοντας για τη χάρη, τη φινέτσα, τη φρεσκάδα και την αρτιότητά της, επιτεύγματα τα οποία εν πολλοίς οφείλονται στη μετάφραση του Γιάννη Βαρβέρη σε έμμετρη καθαρεύουσα και στη μουσική του Μιχάλη Χριστοδουλίδη.¹⁶

1994: Όρνιθες Για δεύτερη συνεχόμενη χρονιά ο Εύης Γαβριηλίδης ταξιδεύει στην Επιδαύρο, για να παρουσιάσει τους *Όρνιθες* του Αριστοφάνη, ενώ την ίδια χρονιά ανεβαίνει στο θέατρο του Λυκαβηττού η *Σαμία* της περασμένης χρονιάς. Η παράσταση χαρακτηρίζεται από κέφι, σεμνότητα και σεβασμό στον Αριστοφάνη, προσθέτοντας ακόμη μία επιτυχία στη δημιουργική φαρέτρα του καλλιτεχνικού τριό Γαβριηλίδη-Βαρβέρη-Χριστοδουλίδη. Πολύ θετικές κριτικές αποσπών για ακόμη μία φορά οι πρωταγωνιστές, Σπύρος Σταυρινίδης¹⁷ και Αντώνης Κατσαρής.

1995: Πέρσες Η τραγωδία του Αισχύλου παρουσιάζεται από τον Νίκο Χαραλάμπους με αυστηρότητα και λιτότητα, φέροντας το βάρος της κληρονομιάς που άφησε στον σκηνοθέτη η συμμετοχή του, ως κορυφαίος αλλά και ως υπεύθυνος σκηνοθεσίας του Χορού, στην παράσταση των *Περσών* του θεάτρου Τέχνης. Εντυπωσιάζουν οι δυνατές ερμηνείες των ηθοποιών, με τον Στέλιο Καυκαρίδη ως είδωλο του Δαρείου, και η μετάφραση του Κωστή Κολώτα,¹⁸ ενώ το στίγμα τους αφήνουν οι ενδυματολογικές επιλογές του Χορού, που δεν δέχονται πάντα ευνοϊκές κριτικές, ιδιαίτερα για τα μαύρα στρογγυλά γυαλιά.

1996–1998: Στα Επιδαύρια με Αριστοφάνη Ο ΘΟΚ για τα επόμενα τρία χρόνια εμφανίζεται στο θέατρο της Επιδαύρου με έργα του Αριστοφάνη: το 1996 οι *Θεσμοφοριάζουσαι*, σε σκηνοθεσία Κώστα Τσιάνου, λαμβάνουν πολύ καλές κριτικές, αφενός για τη

μετάφραση του Κωστή Κολώτα, αφετέρου ως μια «εξαιρετικά δουλεμένη και συμπαγής παράσταση», με τον Σωτήρη Μουστάκα στον ρόλο του Μνησίλοχου. Το 1997 ανεβαίνει η *Λυσιστράτη* σε σκηνοθεσία Χρήστου Σιοπαχά,¹⁹ στην πρώτη του σκηνοθετική απόπειρα στην Επίδαυρο, και το 1998, για δεύτερη φορά μετά το 1976, η *Ειρήνη*, τώρα σε σκηνοθεσία Διαγόρα Χρονόπουλου, με τον Σωτήρη Μουστάκα στον ρόλο του Τρυγαίου.

1999: Ορέστεια Ο Νίκος Χαραλάμπους επανέρχεται στην Επίδαυρο για να παρουσιάσει την τριλογία του Αισχύλου *Ορέστεια*. Η νέα σκηνοθετική προσπάθεια του Χαραλάμπους χαρακτηρίζεται ως «σφιχτή, ενιαία παράσταση με καθαρές γραμμές», ενώ θετικά σχόλια αποσπά και η Αννίτα Σαντοριναίου²⁰ (Ηλέκτρα) για την ερμηνεία της.

2000: Αχαρνείς Ο ΘΟΚ ταξιδεύει στην Επίδαυρο, γιορτάζοντας είκοσι χρόνια συνεχούς παρουσίας στο φεστιβάλ, με τους *Αχαρνείς* του Αριστοφάνη σε σκηνοθεσία Κωνσταντίνου Αρβανιτάκη, στην πρώτη του εμφάνιση ως σκηνοθέτη στο αργολικό θέατρο. Οι κριτικές δίνουν έμφαση στη «θαυμάσια» μουσική και στους στίχους του Διονύση Σαββόπουλου. Αξίζει να γίνει ιδιαίτερη αναφορά στον «χαρισματικό» Αντώνη Κατσαρή, αλλά και στις αξιέπαινες προσπάθειες των Πουλλαΐδη,²¹ Βήχα, Λούρα,²² Τσουρή²³ και των υπόλοιπων ηθοποιών. Τα χαρούμενα, φαντεζί κοστουμια δημιουργεί ο Κύπριος Γιώργος Σουγλίδης, που διαπρέπει στο εξωτερικό.

2001: Επτά επί Θήβας Η πρώτη σκηνοθετική απόπειρα του Βαρνάβα Κυριαζή στην Επίδαυρο, η οποία αποσπά θετικές ως επί το πλείστον κριτικές ως παράσταση με δύναμη και ενάργεια, δεν θα μπορούσε να ήταν άλλη από τη σκηνοθεσία του πρώτου έργου με το οποίο εμφανίζεται το 1976 ως υποψήφιος ηθοποιός στο ίδιο θέατρο. Αξιοσημείωτο γεγονός: η παρουσία του ηθοποιού Γιάννη Βούρου στον πρωταγωνιστικό ρόλο, στην πρώτη του παρουσία στο αρχαίο θέατρο της Επιδαύρου ως ηθοποιού. Η πολύ καλά δουλεμένη παράσταση, η οποία σημειώνει ρεκόρ αριθμού θεατών, αναδεικνύεται από τα εντυπωσιακά σκηνικά του Άντη Παρτζίλη,²⁴ στην επίσης παρθενική του εμφάνιση στο αργολικό θέατρο. Θετικές κριτικές λαμβάνουν ακόμη τα κοστουμια του Σταύρου Αντωνόπουλου, η μουσική του Μιχάλη Χριστοδουλίδη, οι εκφραστικές χορογραφίες του Λάμπρου Λάμπρου και οι ξεχωριστές ερμηνείες των ηθοποιών.

2002: Φοίνισσες Ο Νίκος Χαραλάμπους επαναλαμβάνει ύστερα από δώδεκα χρόνια τη σκηνοθεσία του ευριπίδειου έργου, με νέα —πιο φρέσκια, πιο μοντέρνα, πιο σαιξπηρική— ματιά, με διαφορετικούς συνεργάτες και σχεδόν πλήρως ανανεωμένη διανομή. Η νέα σκηνοθετική ανάγνωση του Χαραλάμπους, η οποία χαρακτηρίζεται από το στοιχείο της ανατροπής του χρόνου, ενθουσιάζει κοινό και κριτικούς ως μία από τις πιο «μεστές και υποβλητικές σύγχρονες σκηνικές αναγνώσεις αρχαίας τραγωδίας στην Κύπρο»,²⁵ έχοντας ως κυριότερο σύμμαχό της το καθ' όλα

19. ΣτΕ: Για τον Σιοπαχά βλ. το κεφάλαιο 3.37.

20. ΣτΕ: Βλ. κεφάλαιο 3.34.

21. ΣτΕ: Βλ. κεφάλαιο 3.33.

22. ΣτΕ: Βλ. κεφάλαιο 3.19.

23. ΣτΕ: Βλ. κεφάλαιο 3.41.

24. ΣτΕ: Για τον Άντη Παρτζίλη, που προσέφερε πάμπολλα στον ΘΟΚ, τόσο καλλιτεχνικά όσο και διοικητικά, βλ. το ειδικό κεφάλαιο 3.29.

25. Α. Κ. Πετρίδης, «Οι Φοίνισσες του Ευριπίδη και του Νίκου Χαραλάμπους», στο *Το αρχαίο θέατρο και η Κύπρος. Πρακτικά Συμποσίου*, επιμ. Α. Χ. Κωνσταντίνου και Ι. Χατζηκωστή, Λευκωσία: Πολιτιστικό Ίδρυμα Τραπέζης Κύπρου 2013, σσ. 141–154.

15. ΣτΕ: Για τον Αντώνη Κατσαρή βλ. περισσότερα στο κεφάλαιο 3.12 και για τον Κώστα Δημητρίου στο κεφάλαιο 3.8.

16. ΣτΕ: Στην ιστορική *Σαμία* του Γαβριηλίδη, μία από τις εμβληματικότερες παραστάσεις στην ιστορία του ΘΟΚ, αφιερώνεται το κεφάλαιο 2.4.

17. ΣτΕ: Βλ. κεφάλαιο 3.40.

18. ΣτΕ: Για τον Κωστή Κολώτα βλ. το κεφάλαιο 3.15.

συμβολικό σκηνικό του Άντη Παρτζίλη, που παραπέμπει σε έναν εφιαλτικό εικαστικά και διαχρονικά μεταμοντέρνο χωροχρόνο, με την εντυπωσιακή μεταλλική κούφια σφαίρα, τις τέσσερις επιβλητικές Σφίγγες και τους έντονους κόκκινους χρωματισμούς και φωτισμούς, που υποδηλώνουν το αίμα, την αιμομιξία και τους φόνους της τραγικής ιστορίας των Λαβδακιδών. Το εξπρεσιονιστικό σκηνικό του Παρτζίλη συμπεριλαμβάνεται το 2015 στη λίστα της αγγλικής εφημερίδας *Guardian* ως ένα από τα πιο εντυπωσιακά (“stunning”) σκηνικά στον κόσμο. Η μουσική του Χρήστου Πήττα χαρακτηρίζεται από τρομακτική ένταση, που αναδεικνύεται ακόμη περισσότερο μέσω της ζωντανής εκτέλεσης επί σκηνής, και η μετάφραση του Μιχάλη Πιερή ξεχωρίζει για τη λυρική της και τις εύστοχες παραπομπές της στον Καβάφη, τον Παλαμά και τον Κάλβο. Οι «πορφυρές Φοίνισσες» εντυπωσιάζουν με τα ολοκόκκινα ολόσωμα κοστούμια τους, αλλά και με τη σκηνοθετική έμπνευση να ερμηνεύσουν ατόφιο κατά τόπους το πρωτότυπο αρχαίο κείμενο του Ευριπίδη, σε ερασιμακή μάλιστα προφορά, με σκοπό να τονιστεί περισσότερο η «ξενική» τους καταγωγή. Τις εντυπώσεις κλέβει η Τζένη Γαϊτανοπούλου ως Ιοκάστη, καθώς και η Στέλα Φυρογένη στον ρόλο της Αντιγόνης, σε μια παράσταση-σταθμό για την ιστορία του κυπριακού θεάτρου.

2003: Επιτρέποντες Έπειτα από δέκα χρόνια απουσίας του Μεγάνδρου από την κυπριακή σκηνή, ο Εύης Γαβριηλίδης επιστρέφει στη σκηνοθεσία του μεγάλου κωμικού ποιητή της Νέας Κωμωδίας, για να ανεβάσει τους *Επιτρέποντες* σε μετάφραση του πιστού μενάνδρειου συμμάχου του, Γιάννη Βαρβέρη. Οι *Επιτρέποντες* ακολουθούν το παράδειγμα της *Σαμίας* του Γαβριηλίδη όχι μόνο με την έμμετρη, πνευματώδη καθαρεύουσα του Βαρβέρη, αλλά και με τη σκηνοθετική μεταφορά στις αρχές του 20ού αιώνα. Για τον ρόλο του τετραπέρατου δούλου Ονήσιμου μετακαλείται εξ Ελλάδος ο γνωστός ηθοποιός Δημήτρης Πιατάς. Η παράσταση των *Επιτρέπόντων* τυγχάνει θερμής υποδοχής από κοινό και κριτικούς ως μια απολαυστική και άρτια παράσταση, με ευφυολογήματα και έξυπνα ευρήματα (όπως το ομιλούν μωρό που διακήρυττε τα δικαιώματά του), με παραπομπές στην Μπελ Επόκ και το κωμειδύλλιο.

2004: Μυρμιδόνες, Νηρηίδες, Φρύγες Η επόμενη παράσταση του ΘΟΚ χρησιμοποιεί το σωζόμενο κείμενο της αποσπασματικής τριλογίας *Μυρμιδόνες, Νηρηίδες, Φρύγες* του Αισχύλου, με διανθίσματα από τα ομηρικά έπη, σε ανασύνθεση και μετάφραση Ηλία Μαλανδρή. Παρόλο που οι περισσότερες κριτικές —επικεντρωμένες ως επί το πλείστον στην ανασύνθεση Μαλανδρή— είναι αρνητικές, φτάνοντας πολλές φορές στην υπερβολή, στην ιστορία μένουν οι πολύ καλές ερμηνείες των ηθοποιών, το «μαγευτικό» θέαμα με τα πολυπληθή χορικά, ο εντυπωσιακός Δούρειος Ίππος του σκηνογράφου Άντη Παρτζίλη και οι «θαυμαστές λύσεις και πολύ ενδιαφέρουσες εικόνες» του «μάστορα σκηνοθέτη» Νίκου Χαραλάμπους.²⁶ Η συγκεκριμένη παραγωγή αποτελεί την τελευταία μέχρι σήμερα παράσταση αρχαίου δράματος που παρουσίασε ο σπουδαίος Κύπριος σκηνοθέτης στην Επίδαυρο. Άξιο αναφοράς για την κυπριακή θεατρική ιστορία αποτελεί το γεγονός ότι η συγκεκριμένη παράσταση προσέλκυσε το ενδιαφέρον διεθνών ειδησεογραφικών δικτύων, όπως το Reuters και το BBC (“Play revived using mummy extracts”), και καλλιτεχνών, καθώς το κείμενο στο οποίο βασίστηκε ο Μαλανδρής για

την αναδόμηση της τριλογίας προερχόταν από παπύρους που είχαν χρησιμοποιηθεί ως παραγέμισμα σε αιγυπτιακές μούμιες.

2005: Αντιγόνη Με την *Αντιγόνη* του Σοφοκλή, σε σκηνοθεσία Σταύρου Τσακίρη και με τη δυναμική παρουσία της Αννίτας Σαντοριναίου, ο ΘΟΚ γιόρτασε τα είκοσι πέντε χρόνια συμμετοχής του στο Φεστιβάλ Επίδαυρου. Η παράσταση χρησιμοποιεί τη μετάφραση του Μίνου Βολανάκη, τα σκηνικά του διάσημου γλύπτη Κώστα Βαρώτσου και τη μουσική του σπουδαίου συνθέτη Μίκη Θεοδωράκη. Οι προβολές πάνω στη γυάλινη κατασκευή του Βαρώτσου δημιουργούν εντυπωσιακές εικόνες, στην πρώτη παράσταση του ΘΟΚ στην οποία χρησιμοποιούνται πολυμέσα. Η τραγωδία του Σοφοκλή θίγει με τον πιο καίριο τρόπο τον πόνο της απουσίας απόδοσης των νενομισμένων νεκρικών τιμών σε οικεία πρόσωπα και, συνεπώς, χρησιμοποιείται από τον σκηνοθέτη της για να αναδειχθεί μέσω παραλληλισμού η τραγωδία της Κύπρου. Η ηχογραφημένη μαρτυρία της Χαρίτας Μάντολες για τους άταφους νεκρούς της αντηχεί στα αυτιά των θεατών ως η κραυγή μίας —εκ των πολλών— σύγχρονης Αντιγόνης.

2007: Ιφιγένεια η εν Ταύροις Ο Γιάννης Μαργαρίτης σκηνοθετεί το 2007 για πρώτη και μοναδική φορά παράσταση για τον ΘΟΚ. Στην παράσταση η Στέλα Φυρογένη έπαιξε τον ρόλο της Ιφιγένειας. Τα κοστούμια ήταν του Σταύρου Αντωνόπουλου και η μουσική του Θάνου Μικρούτσικου.

2009: Νεφέλες Ο ΘΟΚ, ύστερα από έναν χρόνο απουσίας, παρουσιάζει στην Επίδαυρο τις *Νεφέλες* του Αριστοφάνη σε σκηνοθεσία Βαρνάβα Κυριαζή.²⁷ Η παράσταση αφήνει τις καλύτερες εντυπώσεις, τόσο για τη σκηνοθεσία και τις ερμηνείες των ηθοποιών, όσο και για τη μουσική και τους στίχους του Σταμάτη Κραουνάκη, που δίνουν στην παράσταση ζωντάνια και άφθονο γέλιο. Αξιοσημείωτη η εντυπωσιακή ερμηνεία του ταλαντούχου δωδεκάχρονου Γιώργου Ιωαννίδη σε ένα εμβόλιμο κείμενο, έμπνευσης του σκηνοθέτη, στη θέση της δεύτερης Παράβασης των *Νεφελών*.

2013: Σαμία Ο ΘΟΚ επιστρέφει στην Επίδαυρο με την αναβίωση της επιτυχημένης *Σαμίας* του 1993, με τους ίδιους, ως επί το πλείστον, συντελεστές. Ανακαλείται για να αναλάβει ξανά τα υποκριτικά του καθήκοντα ο γνωστός πλέον τραγουδιστής Αλκίνοος Ιωαννίδης, ο οποίος ερμήνευσε τον ρόλο του Μοσχίωνα στην παραγωγή του 1993. Η παρουσία των προ εικοσαετίας συντελεστών φορτίζει την παράσταση συναισθηματικά και ξυπνά στις μνήμες των θεατών τη γλυκιά ανάμνηση της φινετσάτης, ποιοτικής παραγωγής του 1993.

2016: Αντιγόνη Ο ΘΟΚ παρουσιάζει σε σκηνοθεσία Στάθη Λιβαθινού τη σοφόκλεια *Αντιγόνη*, στην πρώτη συμπαραγωγή του Οργανισμού με το Εθνικό Θέατρο της Ελλάδας και το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος.

2017 και 2018: Πέρσες Το 2017 ο ΘΟΚ εμφανίζεται στην Επίδαυρο με αποκλειστικά δική του παραγωγή ύστερα από τέσσερα χρόνια, την οποία επαναλαμβάνει και την επόμενη χρονιά. Η τραγωδία *Πέρσες* του Αισχύλου ανεβαίνει σε σκηνοθεσία Άρη Μπινιάρη, ενός νέου, διακεκριμένου σκηνοθέτη που κάνει την παρθενική του εμφάνιση στην Επίδαυρο. Η παράσταση αποσπά ευνοϊκές κριτικές, οι οποίες δίνουν έμφαση στις πολύ καλές ερμηνείες της

26. Π. Τιμογιαννάκης, εφ. *Ελεύθερος Τύπος*, 10 Αυγούστου 2004· Ρ. Σώκου, εφ. *Απογευματινή της Κυριακής*, 15 Αυγούστου 2004· Β. Αγγελικόπουλος, εφ. *Η Καθημερινή*, 12 Αυγούστου 2004.

27. ΣτΕ: Στον Βαρνάβα Κυριαζή και την πολλαπλή προσφορά του ως ηθοποιού, σκηνοθέτη και διευθυντή του ΘΟΚ αφιερώνεται το ειδικό κεφάλαιο 3.17.

Καρυοφυλλιάς Καραμπέτη, του Νίκου Ψαρρά και του Αντώνη Μυριαγκού. Ιδιαίτερη μνεία γίνεται για τον Χορό της παράστασης, καθώς και για την εντυπωσιακή χρήση της μουσικότητας του αρχαίου ποιητικού λόγου.

2019: *Ικέτιδες* Ο ΘΟΚ επανέρχεται στις συμπαραγωγές παρουσιάζοντας τις *Ικέτιδες* του Ευριπίδη με το Εθνικό Θέατρο, υπό την καθοδήγηση του Στάθη Λιβαθινού. Με έμφαση στον έμμετρο λόγο του κειμένου, εντυπωσιάζει — αλλά και ξενίζει — η ρυθμική ερμηνεία των ηθοποιών, που συνοδεύεται από ένα ρυθμικό μουσικό μπιτ. Ξεχωρίζει ο Χορός της κλασικότερης παράστασης με τις πηγαίες ερμηνείες των εννέα πρωταγωνιστριών-μελών του.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΘΟΚ ΣΤΑ ΕΠΙΔΑΥΡΙΑ

Οι τακτικές εμφανίσεις του ΘΟΚ στην Επίδαυρο δημιούργησαν μια σπουδαία παράδοση, η οποία αντικατοπτρίζεται στο ύφος της τραγικής ερμηνείας και τελετουργίας μέσα από τις τραγωδίες του Νίκου Χαραλάμπους, αλλά και στις ρηξικέλευθες, ευφάνταστες και αιρετικές κωμικές — κυρίως μενάνδρειες — παραστάσεις του Εύη Γαβριηλίδη. Δεν είναι τυχαίο άλλωστε που οι *Ικέτιδες* του Νίκου Χαραλάμπους και η *Σαμία* του Εύη Γαβριηλίδη θεωρούνται από ιστορικούς και κριτικούς του θεάτρου ορόσημα στην ιστορία όχι μόνο του ΘΟΚ, αλλά και του Φεστιβάλ Επιδαύρου, και συγκαταλέγονται ανάμεσα στις τριάντα καλύτερες παραστάσεις του φεστιβάλ στην αποτίμηση για τα πενήντα του χρόνι²⁸.

Οι σκηνοθεσίες των Χαραλάμπους και Γαβριηλίδη αποτέλεσαν τομή για τα δεδομένα της εποχής, δημιουργώντας ένα είδος «σχολής» συνδεδεμένης και φανερά επηρεασμένης από τον άνθρωπο που έφερε την ανανεωτική τάση στην ελληνική θεατρική σκηνή, τον ιδρυτή του Θεάτρου Τέχνης και σκηνοθέτη Κάρολο Κουν. Ο άρρηκτος δεσμός του Θεάτρου Τέχνης με τον ΘΟΚ και την πρώτη γενιά Κύπριων ηθοποιών και σκηνοθετών διαφαίνεται στην παιδεία, τον τρόπο έκφρασης και το σκηνικό ήθος των παραγωγών αρχαίου δράματος που παρατηρείται κατά τις πρώτες δεκαετίες λειτουργίας του ΘΟΚ.

Η διαχρονική παρουσία του ΘΟΚ στην Επίδαυρο οδήγησε και στην ελλαδική αναγνώρισή του ως συνεπούς και σοβαρού θεατρικού οργανισμού, με αξιόλογους καλλιτέχνες οι οποίοι χαρακτηρίζονται από ταλέντο και επαγγελματισμό. Οι παραστάσεις του ΘΟΚ κερδίζουν πολύ συχνά ευνοϊκές κριτικές για τον πειραματισμό, τις πρωτοποριακές ιδέες και την «ευρύτητα αναζητήσεων» των συντελεστών τους, ενώ ακόμη και στις περιπτώσεις που οι κριτικές δεν είναι θετικές, αναγνωρίζεται ο σεβασμός του Οργανισμού στο αρχαίο δράμα και οι συνεπείς και έγκυρες του προτάσεις.

ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΠΕΡΙΟΔΕΙΕΣ

Ο ΘΟΚ, εκτός από τη σταθερή παρουσία του στο Φεστιβάλ Επιδαύρου και τις πολυάριθμες περιοδείες του σε ολόκληρη την Ελλάδα, περιοδεύει και με παραστάσεις αρχαίου δράματος σε ξένες χώρες, για να αναδειχθεί στον σπουδαιότερο θεατρικό πρεσβευτή του νησιού.

28. Β. Αγγελικόπουλος, «Πενήντα χρόνια Επίδαυρος: Οι τριάντα καλύτερες παραστάσεις», ΕΠΤΑ ΗΜΕΡΕΣ – εφ. *Η Καθημερινή της Κυριακής*, 19 Ιουνίου 2005.

Η εμβληματική παράσταση των *Ικέτιδων*, εκτός από την περιοδεία της στην Ελλάδα το 1979, 1980, 1984, 1985 και 1994, ταξιδεύει επίσης στη Σοβιετική Ένωση, στο θέατρο Α. Σ. Πούσκιν της Μόσχας και στο Σπίτι της Κουλτούρας στο Λένινγκραντ (1985). Το 1994 η παράσταση αναβιώνει στο City Center Theatre της Νέας Υόρκης, στο πλαίσιο των Πολιτιστικών Εκδηλώσεων του Υπουργείου Πολιτισμού της Ελλάδας με την ευκαιρία του Μουντιάλ του '94. Η παράσταση της *Λυσιστράτης* σε μετάφραση Κώστα Μόντη (1981) συμμετέχει στις Καλλιτεχνικές Εκδηλώσεις «Έκφραση '82» στην Αθήνα και τη Βουλγαρία. Το 1983 η παράσταση περιοδεύει στη Μεγάλη Βρετανία, δίνοντας παραστάσεις στο θέατρο Bloomsbury. Οι εμβληματικές *Φοίνισσες* του Νίκου Χαραλάμπους, μετά τη Λευκωσία και την Επίδαυρο (1990), παρουσιάζονται και στο Καϊζερσλάουτερν της Γερμανίας το 1991. Η παράσταση *Επτά επί Θήβας* του Βαρνάβα Κυριαζή παρουσιάζεται στη Λευκωσία, την Επίδαυρο και την Πάτρα το 2001, ενώ το 2002 ταξιδεύει στο Πεκίνο και τη Σαγκάη, στο πλαίσιο του Προγράμματος Πολιτιστικής Συνεργασίας Κύπρου-Κίνας. Την ίδια χρονιά η παραγωγή παρουσιάζεται στο Tivoli Concert Hall της Δανίας, στο πλαίσιο των Πολιτιστικών Φεστιβάλ της Κυβέρνησης της Δανίας με αφορμή την ανάληψη της Προεδρίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης από τη χώρα.

ΣΥΜΠΑΡΑΓΩΓΕΣ

Ως ιδιαίτερες σημαντικές στιγμές στην πενήντάχρονη ιστορία του ΘΟΚ αναγνωρίζονται οι συμπαραγωγές στις οποίες συμμετέχει ο Οργανισμός. Η αρχή γίνεται το 1993 με την *Ελένη* του Ευριπίδη, σε συμπαραγωγή ΘΟΚ και Μεγάρου Μουσικής, καθιστώντας τον ΘΟΚ τον πρώτο ελληνόφωνο θίασο που προσκλήθηκε από το Μέγαρο Μουσικής για συμπαραγωγή. Ο ΘΟΚ προχωρά στην παρουσίαση μιας εντυπωσιακά στιλιστικής παραγωγής, με το ξεχωριστό σκηνικό του Γιώργου Ζιάκα και με τη σκηνοθεσία του Νίκου Χαραλάμπους να δίνει έμφαση στο τελετουργικό στοιχείο. Η παράσταση συγκινεί και γίνεται δεκτή με ευνοϊκά σχόλια τόσο στην Κύπρο όσο και στην Ελλάδα, ξεχωρίζοντας για τις ερμηνείες των πανελληνίως αναγνωρισμένων πρωταγωνιστών της, Τζένης Γαϊτανοπούλου και Στέλιου Καυκαρίδη.

Αρκετά χρόνια αργότερα ο ΘΟΚ επανέρχεται στις συμπαραγωγές με ελλαδικούς θεατρικούς οργανισμούς. Η αρχή γίνεται το 2016 με τη συνεργασία του Οργανισμού με το Εθνικό Θέατρο της Ελλάδας και το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος στην παρουσίαση της *Αντιγόνης* του Σοφοκλή, σε σκηνοθεσία Στάθη Λιβαθινού. Η ίδια συνταγή ακολουθείται και τρία χρόνια αργότερα, όταν ο ίδιος σκηνοθέτης καλείται να ανεβάσει τις *Ικέτιδες* του Ευριπίδη σε μια συμπαραγωγή του Θεατρικού Οργανισμού Κύπρου και του Εθνικού Θεάτρου της Ελλάδας.

ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ ΕΚΤΟΣ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ

1980: *Πλούτος* Την ίδια χρονιά με την παρουσία του ΘΟΚ στα Επιδαύρια με τις *Ικέτιδες* ο ΘΟΚ εμφανίζεται στον Λυκαβηττό με νέα παραγωγή, επίσης του Νίκου Χαραλάμπους. Η παράσταση χαρακτηρίζεται από μια υπερρεαλιστική, ουτοπική ατμόσφαιρα. Είκοσι επτά χρόνια αργότερα, το 2008, η παράσταση του *Πλούτου* αναβιώνει στο Ηρώδειο με τους ίδιους συντελεστές. Το 1981 παρουσιάζεται η κωμωδία του Αριστοφάνη *Λυσιστράτη* σε μετάφραση/διασκευή στην κυπριακή γλώσσα του μεγάλου μας ποιητή

Κώστα Μόντη και σκηνοθεσία Βλαδίμηρου Καυκαρίδη. Το 1988 ανεβαίνει και η μοναδική παράσταση ρωμαϊκής κωμωδίας στην Κύπρο, παραγωγής ΘΟΚ. Πρόκειται για τον *Αμφιτρύωνα* του Πλάυτου σε σκηνοθεσία Πάνου Χαρίτογλου και μετάφραση Τάσου Ρούσου. Το 2006 ο ΘΟΚ ανεβάζει τις *Εκκλησιάζουσες* του Αριστοφάνη, τις οποίες παρουσιάζει και στο Ωδείο Ηρώδου του Αττικού στην Αθήνα, στο πλαίσιο του Φεστιβάλ Αθηνών. Το 2010 παρουσιάζεται η *Λυσιστράτη* του Αριστοφάνη σε σκηνοθεσία/διασκευή/απόδοση λόγου Γιώργου Μουαίμη, το 2011 ανεβαίνουν σε σκηνοθεσία του Ιταλού Paolo Baiocco οι *Βάκχες* του Ευριπίδη και το 2014 οι *Όρνιθες* του Αριστοφάνη σε σκηνοθεσία Βαρνάβα Κυριαζή.

Το 2020 ο ΘΟΚ καταφέρνει, εν μέσω των αντίξωων συνθηκών που επέβαλε σε όλους η παγκόσμια πανδημία, να ανακτήσει δυνάμεις και να παρουσιάσει, με τον Βαρνάβα Κυριαζή στο σκηνοθετικό πεδάλιο, τους *Αχαρνείς* του Αριστοφάνη σε μια παράσταση γεμάτη ζωντάνια, εν είδει λαϊκού πανηγυριού, με τη σημαντική αρωγή της ζωηρής ζωντανής μουσικής του Κώστα Κακογιάννη και των ξεχωριστών στίχων του Πάμπου Κουζάλη. Ξεχώρισαν οι δυναμικές παρουσίες των ηθοποιών και κυρίως του πρωταγωνιστή, Ανδρέα Τσουρή. Η «συνομιλία» της παράστασης με τους εμβληματικούς *Αχαρνείς* του Κάρολου Κουν (1976) είναι εμφανής και αποδεικνύει για ακόμη μία φορά την πολύτιμη κληρονομιά που άφησε ο σπουδαίος σκηνοθέτης σε μια μεγάλη μερίδα Κύπριων συντελεστών.²⁹ Διαπαραστατικότητα παρατηρείται και με τις *Νεφέλες* του ΘΟΚ (2009), παράσταση την οποία σκηνοθέτησε ο ίδιος ο Βαρνάβας Κυριαζής.

Αξιοσημείωτη στη θεατρική ιστορία του ΘΟΚ είναι η παρουσίαση της τραγωδίας *Ιππόλυτος* του Ευριπίδη (2015) στο αρχαίο θέατρο της Σαλαμίνας, όπου έπειτα από σαράντα ένα χρόνια ζωντανεύει ξανά στην ορχήστρα της ο αρχαίος δραματικός λόγος. Σαράντα ένα χρόνια μετά την πρώτη και τελευταία εμφάνιση του ΘΟΚ στο Φεστιβάλ Σαλαμίνας, ο ΘΟΚ επιστρέφει στα κατεχόμενα πια εδάφη της Σαλαμίνας παρουσιάζοντας το έργο του Ευριπίδη και ξεσηκώνει ενθουσιώδεις αλλά και επικριτικές αντιδράσεις για την απόφαση αυτή. Η παρουσία του ΘΟΚ στη Σαλαμίνα επαναλαμβάνεται την επόμενη χρονιά με την *Αντιγόνη* του Σοφοκλή, σε συμπαραγωγή με το Εθνικό Θέατρο και το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος, η οποία ανεβαίνει και στο θέατρο της Επιδάουρου.

Το 2003 η Πειραματική Σκηνή του ΘΟΚ καταπιάνεται με την αναβίωση του αρχαίου δράματος, παρουσιάζοντας τις *Τρωάδες* του Ευριπίδη σε σκηνοθεσία Γιώργου Μουαίμη,³⁰ σε μια καινοτόμο και τολμηρή παράσταση που διαφοροποιείται σημαντικά από την παράδοση του Οργανισμού και το καθιερωμένο μοντέλο παραγωγής αρχαίου δράματος σε ανοιχτούς χώρους και αρχαία θέατρα. Το εντυπωσιακό σκηνικό του Χάρη Καυκαρίδη λαμβάνει τιμητικό δίπλωμα στη Διεθνή Έκθεση Σκηνογραφίας και Θεατρικής Αρχιτεκτονικής Κουαντριενάλε της Πράγας (PQ) του 2003.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Καθώς κλείνει η αυλαία της παρουσίασης της πενήντάχρονης μεστής προσφοράς του ΘΟΚ στην αναβίωση του αρχαίου δράματος, αναδεικνύεται η σταθερή συμβολή στην πολιτιστική ζωή της Κύπρου ενός οργανισμού που δημιουργήθηκε σε νεοσύστατο

κράτος και αναγκάστηκε να υποφέρει τα τραγικά συνεπακόλουθα της εθνικής μας τραγωδίας, μένοντας πιστός στο χρέος του και επιτυγχάνοντας όχι μόνο να βγει αλώβητος από την τουρκική εισβολή, αλλά και να καθιερώσει την παρουσία του στα Επιδάουρια λίγα μόλις χρόνια μετά την ίδρυσή του (1980). Ο ΘΟΚ, όπως διαφαίνεται από την ανωτέρω επιγραμματική αναδρομή, χάραξε και συνεχίζει να χαράσσει μια ενιαία και μακρόχρονη καλλιτεχνική πολιτική για το αρχαίο δράμα, παρουσιάζοντας και στηρίζοντας τολμηρές και ρηξικέλευθες σκηνοθετικές αναγνώσεις τόσο στην κυπριακή και ελλαδική σκηνή, όσο και στις σκηνές του εξωτερικού.

29. Α. Κ. Πετρίδης, εφ. *Πολίτης*, 4 Αυγούστου 2020.

30. ΣτΕ: Για τον Μουαίμη, βλ. κεφάλαιο 3.23.

Σοφοκλή
Αντιγόνη, 2005
Αννίτα Σαντοριναίου, Στέλα Φυρογένη

Αριστοφάνη
Νεφέλες, 2009
Σταύρος Λούρας, Ανδρέας Τσουρής

Ηλέκτρα και Ορέστης: Η δίκη,
μια διασκευή του Hanan Snir, 2012
Λέα Μαλένη, Νεκτάριος Θεοδώρου

Ευριπίδη

Ιππόλυτος, 2015

Ανδρέας Παπαμιχαλόπουλος, Ηρόδοτος Μιλτιάδους,
Δημήτρης Αντωνίου, Ανδρέας Τσέλεπος,
Παναγιώτης Λάρκου, Προκόπης Αγαθοκλέους,
Κρίστη Παπαδοπούλου, Άννα Γιαγκιώζη,
Αντωνία Χαραλάμπους, Νιόβη Χαραλάμπους,
Κύνθια Παυλίδου, Νάγια Αναστασιάδου,
Άντρη Αγγελίδου, Μαρίνα Μανδρή

Μαρία Χαμάλη-Πατέρα

Το 1971 η ίδρυση του πολυπόθητου κρατικού θεατρικού οργανισμού έγινε πραγματικότητα. Ο νόμος 71 του 1970 καθόρισε όχι μόνο την ίδρυσή του και την επίσημη ονομασία του («Θεατρικός Οργανισμός Κύπρου»), αλλά και τον ρόλο και το χρέος του Οργανισμού προς την κοινωνία. Ο ΘΟΚ οφείλει να συμβάλλει στη «συστηματική και προγραμματισμένη καλλιέργεια και πρόοδο του θεάτρου και δι' αυτής εις την περαιτέρω καλλιτεχνική και πολιτιστική δραστηριοποίησιν και άνοδο του τόπου». Το χρέος του Οργανισμού, δηλαδή, καθίσταται «παιδευτικό», με την ευρεία έννοια του όρου. Με πρότυπο το Εθνικό Θέατρο της Ελλάδας, ο ΘΟΚ στα πρώτα χρόνια λειτουργίας του ακολουθεί μια ελληνοκεντρική ρεπερτοριακή πολιτική, δίνοντας ιδιαίτερη έμφαση στο αρχαίο δράμα και το νέο ελληνικό έργο, ενώ οι επιλογές του ως προς το ξένο ρεπερτόριο κινούνται περισσότερο ανάμεσα στα κλασικά έργα (Σαίξπηρ, Μολιέρος, Γκολντόνι κ.λπ.) και τα καθιερωμένα έργα των αρχών του 20ού αιώνα (Ίψεν, Τσέχωφ, Πιραντέλλο, Λόρκα). Στην πορεία, ωστόσο, και ιδιαίτερα μετά τα τραυματικά γεγονότα της Εισβολής, ο ΘΟΚ ανασυντάσσεται και εντάσσει στη ρεπερτοριακή του πολιτική το χρέος να προσφέρει καλής ποιότητας ψυχαγωγία, να προωθή τον έγκυρο προβληματισμό και να διαφυλάσσει την ποιότητα σε ό,τι αφορά το δραματολόγιο,¹ αφήνοντας πίσω του τον καθηλωτικό «παιδευτικό» στόχο, που άλλωστε εμπερικλείεται στην ίδια την έννοια του θεάτρου.

Αυτή η διαφύλαξη της ποιότητας του δραματολογίου διαπιστώνεται μέσα από το δύσκολο έργο της κριτικής αποτίμησης της ρεπερτοριακής πολιτικής που ακολούθησε ο Οργανισμός κατά την πενήντάχρονη δράση του. Αν λάβουμε εξαρχής υπόψη ότι από τις πεντακόσιες σχεδόν παραγωγές των σκηνών του οι μισές ανήκουν στην κατηγορία «ξένο ρεπερτόριο», ενώ οι υπόλοιπες στο ελληνικό (αρχαίο και σύγχρονο) και κυπριακό έργο, αντιλαμβανόμαστε επίσης ότι η προσπάθεια ισορροπίας ανάμεσα στο ξένο και το τοπικό, το εθνικό και το διεθνές, υπήρξε αναμφίβολα ένας από τους βασικότερους στόχους του ΘΟΚ. Το συμπέρασμα αυτό επιβεβαιώνεται και από την αριθμητική καταγραφή του ξένου και ελληνικού/κυπριακού ρεπερτορίου ανά δεκαετία: η

1. Κωστής Κολώτας, στο: *Θεατρικός Οργανισμός Κύπρου: Τα πρώτα δέκα χρόνια. 1971-1981*, επιμ. Ν. Μαραγκού, Λευκωσία: ΘΟΚ 1982, σ. 30.

δεκαετία του 1970 καταγράφει σαράντα παραγωγές ξένου ρεπερτορίου και τριάντα δύο ελληνικού/κυπριακού· η δεκαετία του 1980 τριάντα παραγωγές ξένου και σαράντα δύο ελληνικού/κυπριακού· η δεκαετία του 1990 σαράντα μία ξένου και τριάντα δύο ελληνικού/κυπριακού· η δεκαετία του 2000 σαράντα οκτώ παραγωγές ξένου και τριάντα οκτώ ελληνικού/κυπριακού· και η δεκαετία του 2010, μέχρι τη μέρα που γράφτηκε αυτό το κεφάλαιο, σαράντα πέντε παραγωγές ξένου και τριάντα έξι ελληνικού/κυπριακού.²

Το Αρχείο του Οργανισμού καταγράφει συνολικά 476 παραγωγές, εκ των οποίων οι 236, δηλαδή οι μισές, αφορούν έργα του διεθνούς ρεπερτορίου. Σε ό,τι ακολουθεί εξετάζονται οι βασικές παράμετροι που αφορούν το ξένο ρεπερτόριο· συγκεκριμένα, οι συγγραφείς που επιλέγονται, οι εθνικότητές τους, το είδος του έργου (με αδρές κατηγοριοποιήσεις, όπως π.χ. κλασικό ή σύγχρονο), οι σκηνοθέτες, η χρονική στιγμή κατά την οποία επιλέγονται, η οποία ίσως να σχετίζεται με άλλες, θεατρικές, κοινωνικές ή πολιτικές συγκυρίες, και το είδος της σκηνης στην οποία παρουσιάζονται (Κεντρική Σκηνή, Δεύτερη ή Νέα Σκηνή, Πειραματική Σκηνή, Αποθήκες).

ΟΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ

Η έρευνα της παραστασιογραφίας του Οργανισμού δείχνει ότι συγκεκριμένοι συγγραφείς επιλέγονται πολύ ή αρκετά συχνότερα απ' ό,τι άλλοι. Αυτοί, βέβαια, είναι πρωτίστως κλασικοί συγγραφείς και δευτερευόντως συγγραφείς του 20ού αιώνα.

Αναμφίβολα την πρωτοκαθεδρία κατέχει με διαφορά ο Σαίξπηρ, αφού εμφανίζεται στο ρεπερτόριο του Οργανισμού πολύ συχνότερα από οποιονδήποτε άλλο ξένο συγγραφέα. Καταγράφονται δεκατέσσερις παραγωγές έργων του, και μάλιστα οι έξι κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του 1990. Το παράδοξο με τον Σαίξπηρ είναι ότι επιλέγονται πολύ συχνότερα οι κωμωδίες (*Με το ίδιο μέτρο*, *Η στρίγγλα που έγινε αρνάκι*, *Όνειρο θερινής νυκτός* σε δύο παραγωγές, *Δωδέκατη νύχτα*, *Πολύ κακό για το τίποτα*, *Όπως αγαπάτε*, *Τρικυμία*) παρά οι τραγωδίες του, οι οποίες περιορίζονται στον *Οθέλλο* (σε δύο παραγωγές), στον *Μακμπέθ*, στον *Έμπορο της Βενετίας*, σε έναν πειραματικό, απευθυνόμενο σε εφηβικό κοινό *Ρωμαίο και Ιουλιέτα για 2* και στον πρόσφατο *Ριχάρδο Γ'*, αφήνοντας το κορυφαίο έργο του Άγγλου δραματουργού, τον *Άμλετ*, εκτός ρεπερτορίου.

Ακολουθεί ο Μολιέρος με εννιά έργα, εκ των οποίων τα τρία παρουσιάζονται σε παραγωγές κατά την πρώτη τριετία λειτουργίας του Οργανισμού (*Κατά φαντασίαν ασθενής* σε δύο παραγωγές, *Η ζήλεια του Μπαρμπουγιέ*, *Ο φιλάργυρος* σε δύο παραγωγές, *Ο Ταρτούφος*, *Οι κατεργαριές του Σκαπίνου*, *Δον Ζουάν*).

Αφήνοντας πίσω άλλα μεγάλα ονόματα, ο Μπέρτολτ Μπρεχτ αποτελεί, ιδιαίτερα κατά την πρώτη δεκαετία, μια σταθερή επιλογή του ΘΟΚ, αφού καταγράφονται συνολικά οκτώ παραγωγές έργων του. Με τις τέσσερις σκηνοθεσίες του Γερμανού Heinz-Uwe

2. Οι αριθμοί που καταγράφονται βασίζονται στο αρχειακό υλικό του Οργανισμού. Είναι αντιπροσωπευτικοί αλλά όχι απόλυτοι, ιδιαίτερα σε ό,τι αφορά τις παραστάσεις που βασίζονται σε κείμενα ξένων συγγραφέων, αλλά διασκευάζονται ή ακολουθούν μια διαδικασία συρραφής από Κύπριους καλλιτέχνες.

Haus να καθορίζουν τον τρόπο διδασκαλίας των έργων του συγγραφέα, ο ΘΟΚ θα πρωτοστατήσει στην πρόσληψη και καθιέρωση του Μπρεχτ στο νησί από την πρώτη κιόλας δεκαετία (1971–1980/–’81) της λειτουργίας του.

Ακολουθούν ο Ερρίκος Ίψεν και ο Άντον Τσέχωφ, με έξι παραγωγές έκαστος. Παρά το γεγονός ότι ο Ίψεν απουσιάζει εντελώς κατά την εικοσαετία 1980–2000 και ο Τσέχωφ κατά την τελευταία δεκαετία, εντούτοις ο Οργανισμός μέσα από τις επιλογές του κατορθώνει να φέρει το κοινό σε επαφή με τα αντιπροσωπευτικότερα έργα των δύο συγγραφέων (*Έντα Γκάμπλερ*, *Βρικόλακες*, *Ένας εχθρός του λαού*, *Η κυρά της θάλασσας*, *Το σπίτι της κούκλας* και *Βυρσινόκηπος*, *Ο γλάρος*, *Τρεις αδελφές*, *Αίτηση σε γάμο*, *Ο θείος Βάνιας*).

Ο Κάρλο Γκολντόνι εμφανίζεται με πέντε παραγωγές διαφορετικού κάθε φορά έργου, ένα ανά μία δεκαετία (*Η λοκαντιέρα*, *Ο ψεύτης*, *Το καφενείο*, *Οι αγροίκοι*, *Η τριλογία του παραθερισμού*).

Επίσης με πέντε παραγωγές και ο Φεδερίκο Γκαρθία Λόρκα (*Η θαυμαστή μπαλωματού*, *Το σπίτι της Μπερνάρντα Άλμπα*, *Ματωμένος γάμος*, *Γέρμα* και το παιδικό *Οι φασουλήδες του Κατσιπόρα*), ο οποίος, ωστόσο, απουσιάζει από τις σκηνές του Οργανισμού — τουλάχιστον για ενήλικες — κατά την τελευταία εικοσαετία.

Ο Λουίτζι Πιραντέλλο εμφανίζεται με τέσσερις παραγωγές (*Έξη πρόσωπα ζητούν συγγραφέα*, *Η ηδονή της τιμότητας*, *Ο άνθρωπος, το κτήνος και η αρετή*, *Έτσι είναι αν έτσι νομίζετε*), δύο εκ των οποίων φέρουν τη σκηνοθετική υπογραφή της πρώτης σκηνοθέτιδας του Οργανισμού, Μόνικας Βασιλείου.

Από την αμερικανική δραματουργία, ο Τεννεσσή Ουίλλιαμς παρουσιάζεται με τέσσερις παραγωγές έργων του (*Λεωφορείον ο Πόθος*, *Ξαφνικά πέρσι το καλοκαίρι*, *Καλοκαίρι και καταχνιά*, *Sweet Bird of Youth*³). Ωστόσο απουσιάζουν κάποια από τα σημαντικότερα έργα του Αμερικανού συγγραφέα, όπως ο *Γυάλινος κόσμος*, ενώ το *Λεωφορείον ο Πόθος* παρουσιάζεται για πρώτη και τελευταία φορά το 1971, σε σκηνοθεσία Νίκου Χατζίσκου. Με τέσσερα έργα εμφανίζεται ο Άρθουρ Μίλλερ: *Οι μάγισσες του Σάλεμ*, *Ήταν όλοι τους παιδιά μου*, *Το τίμημα* και πιο πρόσφατα, το 2020, το σημαντικότερο έργο του, *Ο θάνατος του εμποράκου*.

Καταγράφεται, επίσης, η απουσία των σημαντικότερων έργων του Αύγουστου Στρίντμπεργκ, αφού ο Σουηδός συγγραφέας παρουσιάζεται στο ρεπερτόριο του Οργανισμού με ένα μονόπρακτο (*Η πιο δυνατή*) και ένα πολύπρακτο (*Εγκλήματα και εγκλήματα*) έργο του.

ΟΙ ΕΘΝΙΚΟΤΗΤΕΣ

Ως προς τις εθνικότητες των συγγραφέων που επιλέγονται με μεγαλύτερη συχνότητα από τον Οργανισμό (συμπεριλαμβανομένων και των πιο πάνω), φαίνεται ότι αδιαμφισβήτητο προβάδισμα κατέχει το αγγλόφωνο δραματολόγιο με ογδόντα επτά παραγωγές έργων, εκ των οποίων οι τριάντα έξι αφορούν αμερικανικά έργα, οι τριάντα πέντε αγγλικά (οι δεκατέσσερις εξ αυτών έργα του Σαίξπηρ) και οι δέκα ιρλανδικά.

3. ΣτΕ: Το έργο ανέβηκε με αμετάφραστο τον τίτλο.

Αξιοπρόσεκτη είναι η συχνότητα με την οποία επιλέγονται έργα της αμερικανικής δραματουργίας, τα οποία αφορούν αποκλειστικά έργα του 20ού αιώνα, εκ των οποίων κάποια αποτελούν είτε κινηματογραφικές επιτυχίες είτε επιτυχίες του Μπρόντγουεϊ. Ωστόσο οι συγγραφείς που επιλέγονται αποτελούν αντιπροσωπευτικό δείγμα των σημαντικότερων Αμερικανών δραματουργών: Τεννεσσή Ουίλλιαμς, Άρθουρ Μίλλερ, Ευγένιος Ο’Νηλ, Θόρντον Ουάιλντερ, Νηλ Σάμιον, Λίλιαν Χέλμαν, Ντέιβιντ Μάμετ, Σαμ Σέπαρντ, Έντουαρντ Άλμπυ, Μαρκ Μέντοφ, Τζων Πάτρικ κ.λπ.

Ως προς το βρετανικό δραματολόγιο, φαίνεται να υπάρχει ιδιαίτερη προτίμηση στο κοινωνικό δράμα του δεύτερου μισού του 20ού αιώνα (π.χ. στον Τζων Όσμπορν), ενώ κατά τις δύο τελευταίες δεκαετίες επιλέγονται σύγχρονα έργα, δοκιμασμένα με επιτυχία στο Λονδίνο, από συγγραφείς όπως οι Σάρα Κέιν, Νίνα Ρέιν, Μπράιον Λέιβερι, Σάμιον Στήβενς, Μάικλ Μπάρτλετ, Ντέιβιντ Γκρεγκ και Ντέιβιντ Χέαρ. Αξιοσημείωτο είναι το γεγονός ότι ο Χάρολντ Πίντερ παρουσιάζεται σε μία μόνο παραγωγή, το 1976, με το έργο *Ο επιστάτης*, σε σκηνοθεσία Ανδρέα Μαραγκού, με το οποίο εγκαινιάζεται η λειτουργία της Δεύτερης Σκηνής.

Από το ιρλανδικό ρεπερτόριο, με εξαίρεση ένα έργο του Όσκαρ Ουάιλντ και ένα του Μπέρναρντ Σω, τα υπόλοιπα αποτελούν επιλογές έργων του 20ού αιώνα, όπως για παράδειγμα οι δύο παραγωγές έργων του Μάρτιν ΜακΝτόνα. Εντύπωση προκαλεί το γεγονός ότι ο Σάμουελ Μπέκετ παρουσιάζεται σε δύο μόλις παραγωγές, το 1996 με τις *Ευτυχισμένες μέρες* σε σκηνοθεσία Frank Henning και το 2006 με το *Περιμένοντας τον Γκοντό* σε σκηνοθεσία Χρίστου Σιοπαχά.

Σημαντική είναι και η παρουσία του γαλλικού ρεπερτορίου, με είκοσι πέντε έργα (εκ των οποίων τα εννιά είναι του Μολιέρου) να παρουσιάζονται, ιδιαίτερα από τη δεκαετία του 1990 και εξής. Πρόκειται για κλασικά έργα και κυρίως κωμωδίες (Ευγένιος Λαμπίς, Ζωρζ Φεντώ, Ζαν Ζιρωντού, Εντμόν Ροστάν, Πιερ ντε Μαριβώ, Αλφρέ ντε Μυσσέ), αλλά και για κοινωνικά έργα του 20ού αιώνα, όπως αυτά του Ζαν Ανούιγ (*Αντιγόνη*, *Ο κορυδαλλός*), του Μπερνάρ-Μαρί Κολτές (*Ρομπέρτο Τσούκκο*) και του Ερίκ-Εμανουέλ Σμιτ (*Αινιγματικές παραλλαγές*, *Όσκαρ*). Όπως σημειώθηκε και πιο πάνω, τα έργα που ανήκουν στην κατηγορία του θεάτρου του παραλόγου φαίνεται να μην αποτελούν συχνές επιλογές του Οργανισμού. Έτσι ο Ζαν Ζενέ παρουσιάζεται με μία παραγωγή το 2004, τον *Σκοινοβάτη*, σε σκηνοθεσία Κυριακής Μάλαμα, ενώ ο Ευγένιος Ιονέσκο και πάλι με μία παραγωγή και μόλις το 2014, με το έργο *Ρινόκερος*, σε σκηνοθεσία Χρίστου Σιοπαχά.

Σε ό,τι αφορά το γερμανικό ρεπερτόριο, πέρα από τις οκτώ παραγωγές έργων του Μπρεχτ, παρουσιάζονται εννιά ακόμη έργα, δύο του κλασικού ρεπερτορίου (*Μαρία Στούαρτ* του Σίλλερ και *Φάουστ* του Γκαίτε) και πέντε έργα του 20ού αιώνα, τα οποία σκηνοθετούνται ως επί το πλείστον από ξένους σκηνοθέτες (Heinz-Uwe Haus, Frank Henning, Michael Leinert, Wolfgang von Stas).

Σημαντική είναι επίσης η παρουσία των Ρώσων συγγραφέων με δεκαεπτά έργα (εκ των οποίων τα έξι του Τσέχωφ). Η πρώτη παράσταση ρωσικού έργου πραγματοποιείται το 1978 με το *Μια ιστορία στο Ιρκούτσκ* του Αλεξέι Αρμπούζωφ σε σκηνοθεσία Βλαδίμηρου Καυκαρίδη, ενώ ο ίδιος σκηνοθετεί την επόμενη χρονιά τον *Επιθεωρητή* του Νικολά Γκόγκολ, έργο που παρουσιάζεται και πάλι το 2005 σε σκηνοθεσία Γιάννη Ιορδανίδη. Ο Γκόγκολ επιλέγεται και πάλι το 2007 με το *Ημερολόγιο ενός τρελού* σε σκηνοθεσία Μαρίας Μανναρίδου-Καρσερά. Μεμονωμένη αλλά αντιπρο-

σωρευτική η παρουσία άλλων σημαντικών Ρώσων συγγραφέων όπως ο Γκόρκυ, ο Πούσκιν, ο Μπουλγκάκοφ και ο Οστρόφσκι.

Ως προς το ιταλικό ρεπερτόριο, πέρα από τις πέντε παραγωγές έργων του Γκολντόνι και τις τέσσερις έργων του Πιραντέλλο, επιλέγονται άλλα επτά έργα, τρία του Εντουάρντο Ντε Φιλίππο (και τα τρία τη δεκαετία του 1980) και τέσσερα του Ντάριο Φο.

Περιορισμένη η παρουσία του ισπανικού ρεπερτορίου, αφού πέρα από τις πέντε παραγωγές έργων του Λόρκα, παρουσιάζεται ένας κλασικός Λόπε ντε Βέγκα το 1975 (*Λαός και τυραννία* σε σκηνοθεσία Βλαδίμηρου Καυκαρίδη) και ένας Αλεχάντρο Κασόνα το 2011 (... *Με τη σιωπή* σε σκηνοθεσία Ανδρέα Τσουρή).

Το νορβηγικό θέατρο εκπροσωπείται αποκλειστικά και μόνο μέσα από τα έργα του Ερρίκου Ίψεν.

Ως προς τις υπόλοιπες εθνικότητες, εμφανίζονται σποραδικά συγγραφείς από άλλες χώρες, ευρωπαϊκές και μη, ιδιαίτερα κατά τις δύο τελευταίες δεκαετίες. Έτσι βλέπουμε παραγωγές έργων με προέλευση από την Αυστρία, την Ελβετία, τη Δανία, την Τσεχία, την Πολωνία, την Ουγγαρία, τη Μολδαβία, τη Σουηδία, τη Νότια Αφρική, το Ισραήλ, την Αυστραλία, τον Λίβανο, τον Καναδά, την Αργεντινή, τη Βραζιλία και την Τουρκία, με τον συνολικό αριθμό των παραγωγών αυτών να ανέρχεται στις είκοσι τέσσερις.

ΚΛΑΣΙΚΟ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΡΕΠΕΡΤΟΡΙΟ

Μέσα από μια γενική κατηγοριοποίηση των ξένων έργων που παρουσιάστηκαν κατά τη διάρκεια της πενήνταχρονης πορείας του Οργανισμού προκύπτει ότι το μεγαλύτερο ποσοστό κατέχει το σύγχρονο ρεπερτόριο, με έργα γραμμένα κυρίως μετά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο. Βέβαια, σε αυτή την κατηγορία εντάσσεται μια μεγάλη γκάμα έργων τα οποία ανήκουν σε διαφορετικά είδη και αισθητικά ρεύματα: από κωμωδίες, κομεντί και ηθογραφίες μέχρι θέατρο του παραλόγου, θέατρο της σκληρότητας και άλλες, πιο πειραματικές φόρμες θεατρικής γραφής, είδη που κάνουν την εμφάνισή τους πιο πολύ στις παραγωγές του 21ου αιώνα.

Έτσι, ανάμεσα στα ενενήντα αυτά έργα και τους εβδομήντα δύο συγγραφείς που καταμετρώνται, βλέπουμε ονόματα όπως αυτά των Τεννεσσή Ουίλλιαμς, Άρθουρ Μίλλερ, Ζαν Ανούιγ, Ερίκ-Εμανουέλ Σμιτ, Ρέυ Κούνεϋ, Πήτερ Νίκολς, Ντάριο Φο, Λούκας Μπαίρφορς, Άθολ Φούγκαρτ, Ρομπέρτο Ατάνντε, Χανόχ Λεβίν, Μπεχίτς Ακ, Ντέιβιντ Γκρεγκ, Σαμ Σέπαρντ, Ντέιβιντ Μάμετ, Μπράιαν Φρίελ, Τόνυ Κούσνερ, Μαρκ Μέντοφ, Φρήντριχ Ντύρρενματ, Πήτερ Σάφφερ, Τζων Πάτρικ, Νηλ Σάμιον, αλλά και αυτά των Χάρολντ Πίντερ, Σάμουελ Μπέκετ, Ευγένιου Ιονέσκο, Έντουαρντ Άλμπυ, Σάρα Κέιν, Νίνα Ρέιν, Ντέιβιντ Χέαρ, Κρίστα Βολφ, Carl Krull, Ουαζντί Μουαουάντ, Ντέιβιντ Ρέιμπ, Μάικ Μπάρτλετ και Μάρτιν ΜακΝτόνα.

Αν και με πολύ λεπτές χρονικές διαχωριστικές γραμμές, από το ρεπερτόριο του μεσοπολέμου καταγράφονται τριάντα περίπου έργα από δεκαεπτά συγγραφείς, μεταξύ των οποίων οι Μπέρτολτ Μπρεχτ, Φεδερίκο Γκαρθία Λόρκα, Ζαν Ζιρωντού, Ευγένιος Ο'Νηλ, Θόρντον Ουάιλντερ, Λίλιαν Χέλμαν, Τζων Πρίσλεϊ, Τζων Όσμπορν, Αλεχάντρο Κασόνα, Βόλφγκανγκ Μπόρχερτ, Μιχαήλ Μπουλγκάκοφ, Άρθουρ Σνίτσλερ και Φέρντιναντ Μπρούκνερ.

Στο κλασικό ρεπερτόριο του 19ου αιώνα και των αρχών του 20ού καταγράφονται σαράντα παραγωγές έργων από είκοσι συγγραφείς, μεταξύ των οποίων οι Ερρίκος Ίψεν, Άντον Τσέχωφ, Μαξίμ Γκόρκυ, Νικολάι Γκόγκολ, Λουίτζι Πιραντέλλο, Αύγουστος Στρίντμπεργκ, Αλφρέ ντε Μυσσέ, Ζωρζ Φεντώ, Εντμόν Ροστάν, Γκέοργκ Μπύχνερ, Μπέρναρντ Σω, Όσκαρ Ουάιλντ και Αλεξάντρ Οστρόφσκι.

Τέλος, στο κλασικό ρεπερτόριο, το οποίο εμφανίζεται πιο συχνά κατά τις δύο πρώτες δεκαετίες λειτουργίας του Οργανισμού, καταγράφονται τριάντα έξι παραγωγές έργων από έντεκα συγγραφείς, με κυριότερους τους Σαίξπηρ, Γκολντόνι, Μολιέρο, Μαριβώ, Σίλλερ, Γκαίτε, Πούσκιν και Λόπε ντε Βέγκα.

ΟΙ ΣΚΗΝΟΘΕΤΕΣ

Αναπόσπαστο κομμάτι της σκηνικής πορείας του Οργανισμού αποτελούν οι δεκάδες σκηνοθέτες οι οποίοι στήριξαν και ανέδειξαν αυτό το πλούσιο και πολυσυλλεκτικό ρεπερτόριο. Κατά την πρώτη δεκαετία λειτουργίας του, συνεργάζονται με τον ΘΟΚ εννέα σκηνοθέτες: το εξ Ελλάδος δυναμικό, οι Νίκος Χατζίσκος, Σωκράτης Καραντινός και Αλέξης Σολομός, ο Γερμανός Heinz-Uwe Haus και οι Κύπριοι Νίκος Σιαφκάλης, Εύης Γαβριηλίδης, Νίκος Χαραλάμπους, Βλαδίμηρος Καυκαρίδης και Φώτος Φωτιάδης. Κατά τη δεκαετία του 1980, οι Κύπριοι σκηνοθέτες παραμένουν στο δυναμικό του Οργανισμού και εμπλουτίζονται με τη σημαντική συμβολή του Φαίδρου Στασίνου, αλλά και της Μόνικας Βασιλείου, της πρώτης γυναίκας που δοκιμάζεται στη σκηνοθεσία σε παραγωγές του ΘΟΚ. Η δεκαετία του 1990 φέρνει νέο αίμα τόσο από την Ελλάδα (π.χ. Γιάννης Ιορδανίδης, Στέφανος Κοτσίκος) όσο και από το εξωτερικό (Valery Akhadov, Evgueni Radomyslenski, Volker Geissler, Alexander Stillmark), ενώ οι γυναίκες φωνές ολοένα και πληθαίνουν στο πηδάλιο της σκηνοθεσίας (Δέσποινα Μπεμπεδέλη, Σβετλάνα Χαραλάμπους, Yuliya Ognyanova). Όσο για τους Κύπριους, το δυναμικό του Οργανισμού ενισχύεται με τη σημαντική συμβολή των Χρίστου Σιοπαχά, Ανδρέα Μαραγκού, Νεόφυτου Ταλιώτη, Ανδρέα Πάντζη και Κωνσταντίνου Αρβανιτάκη.

Οι δύο τελευταίες δεκαετίες παρουσιάζουν ένα εντυπωσιακό πλήθος νέων ονομάτων, τόσο σκηνοθετών όσο και σκηνοθετριών, οι οποίοι/ες συνεργάζονται είτε μεμονωμένα είτε σε πιο τακτική βάση με τον ΘΟΚ. Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι κατά τη δεκαετία του 2000 καταγράφονται τριάντα ονόματα σκηνοθετών/τριών που σκηνοθετούν έργα του ξένου ρεπερτορίου, και τριάντα δύο ονόματα κατά την τελευταία δεκαετία. Μεταξύ άλλων, με τον Οργανισμό συνεργάζονται οι Μαρία Μανναρίδου-Καρσερά, Χρίστος Ζάνος, Άντης Παρτζιλής, Βαρνάβας Κυριαζής, Ανδρέας Χριστοδουλίδης, Στέφανος Κοτσίκος, Αθηνά Ξενίδου, Λέα Μαλένη, Τάκης Τζαμαργιάς, Νεοκλής Νεοκλέους, Αθηνά Κάσιου, Μαγδαλένα Ζήρα, Πάρις Ερωτοκρίτου, Αλίκη Δανέζη-Κnutzen, Γιάννης Χουβαρδός, Κοραής Δαμάτης, Κώστας Γάκης, Βαγγέλης Θεοδωρόπουλος, Μαρία Κυριάκου, Αντζελα Μπρούσκου, Θανάσης Γεωργίου, Αχιλλέας Γραμματικόπουλος, Μάριος Μεττής, Κώστας Σιλβέστρος και Αλεξία Παπαλαζάρου. Η πληθώρα των σκηνοθετών/τριών σίγουρα δεν επιτρέπει ξεχωριστή μνεία στον καθένα και την καθεμία. Ωστόσο χρήσιμο είναι να καταγραφούν κάποιες τάσεις που παρατηρούνται στις επιλογές των σκηνοθετών/τριών που συνεργάζονται για κάποια χρόνια με τον Οργανισμό, αφήνοντας το δικό τους προσωπικό στίγμα.

Αναμφισβήτητα, τα ηνία στη σκηνοθεσία κρατά ο Εύης Γαβριηλίδης, ο οποίος αναλαμβάνει τη διεύθυνση του ΘΟΚ το 1975, θέση την οποία θα διατηρήσει μέχρι το τέλος του 1988. Ο Εύης Γαβριηλίδης σκηνοθετεί συνολικά είκοσι δύο έργα του ξένου ρεπερτορίου, τα οποία προέρχονται τόσο από το κλασικό ρεπερτόριο όσο και από το σύγχρονο: *Οι φυσικοί* του Ντύρρενματ, *Οι κατεργαριές του Σκαπίνου* και ο *Φιλάργυρος* του Μολιέρου, η *Δωδέκατη νύχτα*, το *Όπως αγαπάτε*, το *Όνειρο θερινής νυκτός* και ο *Οθέλλος* του Σαίξπηρ, που παρουσιάζεται στη Δερύνεια το 1979, στο κοντινότερο σημείο στην κατεχόμενη Αμμόχωστο, όπου τοποθετείται το έργο, ο *Ψεύτης* του Γκολντόνι, το *Ταξίδι μακρινής μέρας μέσα στη νύχτα* του Ο'Νηλ, ο *Ματωμένος γάμος* του Λόρκα, το *Ψύλλοι στ' αυτιά* του Φεντώ, το *Φιλουμένα Μαρτουράνο* του Ντε Φιλίππο, ο *Βυσσινόκηπος* του Τσέχωφ, με την Τζένη Γαϊτανοπούλου στον ρόλο της Λιούμποβ, παραγωγή η οποία συμμετείχε στις εκδηλώσεις «Έκφραση '81» στην Αθήνα, αποσπώντας ιδιαίτερα θετικά σχόλια,⁴ η *Επίσκεψη της γηραιάς κυρίας* του Ντύρρενματ, με τις αξιοσημείωτες ερμηνείες της Τζένης Γαϊτανοπούλου και του Νίκου Χαραλάμπους στους πρωταγωνιστικούς ρόλους, αλλά και του Κώστα Βήχα και του Τάκη Χριστοφάκη στους ρόλους των ευνούχων, και το *Γαϊτανάκι του έρωτα* του Σνίτσελ, με τις πολύ καλές ερμηνείες της Στέλας Φυρογένη και του Αχιλλέα Γραμματικόπουλου.

Σημαντικότερη είναι και η σκηνοθετική — και όχι μόνο — δράση του Νίκου Χαραλάμπους, ο οποίος κάνει το σκηνοθετικό του ντεμπούτο στον Οργανισμό με τον *Κυριακάτικο περίπατο* του Ζωρζ Μισέλ το 1977 στο Θεατράκι του ΡΙΚ, το οποίο αποτελεί και το δεύτερο έργο που παρουσιάζεται στη Δεύτερη Σκηνή. Μια παραγωγή η οποία, σύμφωνα με τον Τάσο Λιγνάδη, διέθετε «φαντασία, διείσδυση και επιτυχημένη υποκριτική απόδοση συνόλου».⁵ Έκτοτε, και μέχρι το 2011, ο Χαραλάμπους σκηνοθετεί άλλα δεκατέσσερα έργα του ξένου ρεπερτορίου: την προκλητική του *Στρίγγλα που έγινε αρνάκι*, το *Πολύ κακό για το τίποτα* και τον *Οθέλλο* του Σαίξπηρ, τους *Μικροαστούς* του Γκόρκυ, το *Σπίτι της Μπερνάρντα Άλμπα* του Λόρκα, την *Όπερα της πεντάρας* του Μπρεχτ, τα *Οργισμένα νειάτα* του Όσμπορν, τον *Φιλάργυρο* του Μολιέρου, τους *Αγροίκους* του Γκολντόνι, τις *Τρεις αδελφές* του Τσέχωφ, το *Εγκλήματα και εγκλήματα* του Στρίντμπεργκ κ.ά.

Ο Νίκος Σιαφκάλης, ένας από τους πρωτεργάτες του ΘΟΚ, παρουσιάζει επίσης μια πλούσια καταγραφή στις παραγωγές ξένου ρεπερτορίου που σκηνοθέτησε για τον Οργανισμό. Με δεκατρείς παραγωγές στο σύνολο, κάνει το ντεμπούτο του με το *Έξη πρόσωπα ζητούν συγγραφέα* του Πιραντέλλο το 1972, ενώ έκτοτε, και μέχρι το 1990, δίνει βαρύνουσας σημασίας σκηνοθεσίες. Αν και στις επιλογές του δεν απουσιάζουν κλασικά έργα (*Βρικόλακες* του Ίψεν, *Αχ αυτά τα φαντάσματα* του Ντε Φιλίππο, η *Ηδονή της τιμότητας* του Πιραντέλλο, ο *Άνθρωπος του διαβόλου* του Σω), ωστόσο είναι και ο σκηνοθέτης που εισάγει μείζονες σύγχρονους συγγραφείς όπως ο Άρθουρ Μίλλερ, με το *Ήταν όλοι τους παιδιά μου* και τις πολυσυζητημένες *Μάγισσες του*

4. Οι πληροφορίες που αφορούν συγκεκριμένες παραστάσεις και την πρόσληψή τους προέρχονται από το κείμενο της Α.Χ. Κωνσταντίνου «Τετρακόσιες παραγωγές: Μια αναδρομή στις παραστάσεις του Θεατρικού Οργανισμού Κύπρου», που δημοσιεύτηκε στο πρόγραμμα της παραγωγής του ΘΟΚ *Ηλέκτρα και Ορέστης: Η δίκη*, Ιούλιος 2012, και διαδικτυακά στην ηλεκτρονική διεύθυνση <https://www.thoc.org.cy/FileStream.aspx?ClassID=WebContent&l=52>.

5. Ν. Μαραγκού (επιμ.), *Θεατρικός Οργανισμός Κύπρου: Τα πρώτα δέκα χρόνια. 1971–1981*, Λευκωσία: ΘΟΚ 1982, σ. 50.

Σάλεμ⁶ να σημειώνουν τριάντα δύο παραστάσεις με 18.229 θεατές,⁷ ο Ανούιγ με την *Αντιγόνη*, σε μια εποχή που ο Οργανισμός στρέφεται στο πολιτικό θέατρο (1975), η Λίλιαν Χέλμαν με το *Φρουρά στον Ρήνο*, ο Άρνολντ Ουέσκερ με τις *Ρίζες*, ο Σων Ο'Κέιζυ με το *Κόκκινα τριαντάφυλλα για μένα* και ο Αζίζ Νεσίμ με το *Θερίο του Ταύρου*.

Οι σκηνοθεσίες του Χρίστου Σιοπαχά, οκτώ στο σύνολο στο ξένο ρεπερτόριο, κατέχουν μια πολύ ιδιαίτερη θέση στην πορεία του Οργανισμού, αφού εισάγει πολύ σημαντικούς συγγραφείς του σύγχρονου ρεπερτορίου. Η πρώτη του σκηνοθεσία έρχεται το 1994 με το *Χορεύοντας στη Λούνασα* του Μπράιαν Φρίελ, μια παραγωγή που έμεινε ιστορική και θεωρείται από τις κορυφαίες του ΘΟΚ. Το 1995 ο Σιοπαχάς αναλαμβάνει τη διεύθυνση του Οργανισμού, θέση στην οποία θα παραμείνει μέχρι το 1998. Κατά τη διάρκεια της τριχρονής αυτής πορείας, ο Σιοπαχάς σκηνοθετεί το *Ντα* του Χιου Λέναρντ το 1996, παραγωγή με την οποία εγκαινιάζεται ο νέος ιδιόκτητος χώρος της Νέας Σκηνης, που σήμερα στεγάζει τις Αποθήκες. Πολύ σημαντική υπήρξε και η σκηνοθεσία του, την ίδια χρονιά, στο έργο *Ρομπέρτο Τσούκκο*, «μια δυνατή παράσταση ενός σκληρού έργου, με σκηνογράφο τον Γιάννη Τουμαζή και τον Αχιλλέα Γραμματικόπουλο στον επώνυμο ρόλο».⁸ Όσο βρίσκεται στη θέση του διευθυντή, σκηνοθετεί τον *Θείο Βάβια* του Τσέχωφ το 1998, ενώ η συνεργασία του με τον ΘΟΚ συνεχίζεται και μετά την αποχώρησή του. Το 2006 συστήνει τον Ιρλανδό Μάρτιν ΜακΝτόνα με το έργο *Ο υπολοχαγός του Ίνισμορ*, το 2008 τον Θόρντον Ουάιλντερ με τη *Μικρή μας πόλη*, ενώ θα είναι ο σκηνοθέτης που θα τολμήσει να έρθει αντιμέτωπος με το θέατρο του παραλόγου, με το κορυφαίο *Περιμένοντας τον Γκοντό* του Μπέκετ το 2007 και τον *Ρινόκερο* του Ιονέσκο το 2014 (τη μοναδική παραγωγή έργου του Ιονέσκο στον Οργανισμό).

Εξαιρετικά σημαντική για την πρώτη εικοσαετία λειτουργίας του Οργανισμού υπήρξε η παρουσία του Βλαδίμηρου Καυκαρίδη, ο οποίος, αν και σκηνοθετεί έναν πολύ μεγάλο αριθμό έργων, στο ξένο ρεπερτόριο καταγράφει επτά μόνο παραγωγές. Σκηνοθετικά εμφανίζεται με το έργο *Η γκανιόττα* του Ευγένιου Λαμπίς του 1975, ενώ την ίδια χρονιά σκηνοθετεί το *Λαός και τυραννία* του Λόπε ντε Βέγκα. Με σπουδές στη Ρωσία, ο Βλαδίμηρος Καυκαρίδης εισάγει τον Νικολά Γκόγκολ με το έργο *Επιθεωρητής* το 1979, ενώ την προηγούμενη χρονιά σκηνοθετεί το *Μια ιστορία στο Ιρκούτσκ* του Αλεξέι Αρμπουζώφ. Επίσης το 1979 σκηνοθετεί τους *Εμιγκρέδες* του Πολωνού Σλαβομίρ Μρόζεκ, ενώ η τελευταία του σκηνοθεσία, σε ό,τι αφορά το ξένο ρεπερτόριο, έρχεται με το έργο *Τείλοποιον το αυγουσιάτικο φεγγάρι* του Τζων Πάτρικ το 1983. Ωστόσο η αδιαμφισβήτητη επιτυχία του σημειώνεται το 1976 με το έργο *Ο καλός στρατιώτης Σβέικ* του Τσέχου Γιάροσλαβ Χάσεκ, παραγωγή που σημείωσε ρεκόρ παραστάσεων και θεατών μέχρι τότε: σαράντα έξι παραστάσεις με 21.525 θεατές.

Αναμφισβήτητη, ο Γερμανός Heinz-Uwe Haus αποτελεί ένα πολύ ξεχωριστό κεφάλαιο για τον ΘΟΚ. Το 1975, έναν χρόνο μετά τα τραυματικά γεγονότα της Εισβολής, χρονιά κατά την οποία ο Οργανισμός στρέφεται συνειδητά προς το πολιτικό θέατρο, ο

Haus καταφτάνει στο νησί στο πλαίσιο πολιτιστικής συνεργασίας της Λαϊκής Δημοκρατίας της Γερμανίας με την Κυπριακή Δημοκρατία. Με τη μεγάλη εμπορική και καλλιτεχνική επιτυχία που σημειώνει η πρώτη του σκηνοθεσία στον *Καυκασιανό κύκλο με την κιμωλία* του Μπρεχτ, ο Haus γίνεται ο πρώτος και βασικότερος εισηγητής του Μπρεχτ στην Κύπρο. Την ίδια χρονιά σκηνοθετεί το *Με το ίδιο μέτρο* του Σαίξπηρ, έργο με το οποίο ο Οργανισμός πραγματοποιεί την πρώτη του έξοδο στην Ευρώπη,⁹ συμμετέχοντας στο Φεστιβάλ Σαίξπηρ της Βαϊμάρης το 1976. Το 1977 σκηνοθετεί τη *Μάνα Κουράγιο και τα παιδιά της* του Μπρεχτ, με την καθηλωτική ερμηνεία της Δέσποινας Μπεμπεδέλη στον ομώνυμο ρόλο και την παράσταση να σημειώνει τριάντα τρεις παραστάσεις με 18.650 θεατές. Την επόμενη χρονιά η παράσταση θα παρουσιαστεί στο Εθνικό Θέατρο στην Αθήνα, όπου το κοινό ενθουσιασμένο και συγκινημένο θα φωνάζει: «Κύπρος Κουράγιο!»¹⁰ Το 1979 σκηνοθετεί τον *Καλό άνθρωπο του Σετσουάν*, ενώ το 1990 την *Άνοδο του Αρτούρο Ούι*. Οι τέσσερις σκηνοθεσίες του Haus σε έργα του Μπρεχτ, συνοδευόμενες με μια έκθεση αφιερωμένη στον Μπρεχτ το 1975 και ένα σκηνοθετικό εργαστήρι για τη διδασκαλία του συγγραφέα το 1978,¹¹ έθεσαν τα θεμέλια της παρουσίας του Γερμανού συγγραφέα στην Κύπρο.¹² Το 2003 επανέρχεται στον Οργανισμό σκηνοθετώντας το *Έξω από την πόρτα* του Βόλφγκανγκ Μπόρχερτ, παραγωγή η οποία απέσπασε Βραβείο Σκηνοθεσίας για τον Haus και Βραβείο Υποκριτικής για τον Νεοκλή Νεοκλέους στα Βραβεία ΘΟΚ 2003. Η τελευταία συνεργασία του σκηνοθέτη με τον Οργανισμό έρχεται το 2017 με την *Κυρά της θάλασσας* του Ίψεν και τη Στέλα Φυρογένη στον ομώνυμο ρόλο.

Πολυποίκιλη θα είναι και η προσφορά του Φαίδρου Στασίνου, ο οποίος, πέρα από τα έργα που σκηνοθετεί στην Παιδική Σκηνή, θα σκηνοθετήσει και επτά έργα του ξένου ρεπερτορίου για τις σκηνές ενηλίκων. Η πρώτη του σκηνοθεσία στο ξένο ρεπερτόριο έρχεται το 1986 με τη *Σπασμένη στάμνα* του Ερρίκου φον Κλάιστ. Στη συνέχεια δείχνει ιδιαίτερη προτίμηση στο σύγχρονο έργο του 20ού αιώνα και παρουσιάζει το *Παιχνίδι του τζιν* του Ντόναλντ Λ. Κόμπερν (σε συν-σκηνοθεσία με τον Εύη Γαβρηλίδη) το 1991, το *Μια μέρα στον θάνατο της Τζο Εγκ* του Πήτερ Νίκολς το 1994, τη *Φθινοπωρινή σονάτα* του Αλεξέι Αρμπουζώφ το 2000 και τις *Αινιγματικές παραλλαγές* του Ερίκ-Εμανουέλ Σμιτ το 2003. Από τις ευτυχέστερες, ωστόσο, σκηνοθετικές στιγμές του καταγράφεται η παραγωγή του έργου *Τρεις ψηλές γυναίκες* στη Νέα Σκηνή το 1997, η οποία συστήνει τον Έντουαρντ Άλμπυ στο κοινό, με τις εξαιρετικές ερμηνείες τριών ηθοποιών από τρεις διαφορετικές γενιές: της Τζένης Γαϊτανοπούλου, της Αννίτας Σαντοριναίου και της Στέλας Φυρογένη.

Μετά τη σύντομη θητεία του Νίκου Χατζίσκου, ο οποίος θα αποτελέσει τον πρώτο διευθυντή του Οργανισμού, το 1972 καλείται ο Σωκράτης Καραντινός, για να αναλάβει χρέη όχι μόνο καλλιτεχνικού συμβούλου, αλλά και σκηνοθέτη-διδασκάλου. Κατά τα

9. Ό.π., σ. 6.

10. Ι. Καμπανέλλης, «Κύπρος Κουράγιο», στο Μαραγκού, ό.π., σ. 36.

11. Η.-U. Haus, «Εμπειρίες με τον ΘΟΚ», στο Μαραγκού, ό.π., σ. 48.

12. Αναλυτικότερα για τις μπρεχτικές σκηνοθεσίες του Haus βλ. Α.Χ. Κωνσταντίνου, «Ένας Γερμανός στη Λευκωσία: Η πρόσληψη του Μπέρτολτ Μπρεχτ στην Κύπρο μέσα από τις σκηνοθεσίες του Heinz-Uwe Haus», στο *Παράδοση και εκσυγχρονισμός στο Νεοελληνικό θέατρο. Από τις απαρχές ως τη μεταπολεμική εποχή. Πρακτικά του Γ' Πανελληνίου Θεατρολογικού Συνεδρίου*, επιμ. Α. Γλυτζουρή και Κ. Γεωργιάδη, Ηράκλειο: Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης 2010, σσ. 351-362.

6. Ο Τάσος Λιγνάδης, ό.π., σημειώνει ότι ο Σιαφκάλης στην παράσταση αυτή κατόρθωσε να «πάει κάτω από την επιφάνεια και το παρουσιάζει σαν έργο για την ατομική ελευθερία, ενώ κατόρθωσε να συντονίσει τον πολυπρόσωπο θίασο σε ένα συνολικό και ομοιογενές αποτέλεσμα».

7. Οι καταγραφές των αριθμών των παραστάσεων και των θεατών προέρχονται από το Ν. Μαραγκού, ό.π.

8. Α.Χ. Κωνσταντίνου, ό.π., σ. 12.

δύο χρόνια που θα παραμείνει στη θέση αυτή, ο Καραντινός σκηνοθετεί έξι έργα ξένου ρεπερτορίου, τα οποία προέρχονται σχεδόν αποκλειστικά από το κλασικό ρεπερτόριο: *Η ζήλεια του Μπαρμπουγιέ* και *Ταρτούφος* του Μολιέρου, *Η λοκαντιέρα* του Γκολντόνι, *Μια πόρτα πρέπει να είναι ανοιχτή ή κλειστή* του Αλφρέντε Μυσσέ, *Η θυμαστική μπαλωματού* του Λόρκα το 1973, με τη σημαντική συμμετοχή της Αντιγόνης Βαλάκου, και το *Σπίτι της Κούκλας* του Ίψεν.

Ο Νεόφυτος Ταλιώτης υπογράφει σκηνοθετικά έξι παραγωγές ξένου ρεπερτορίου στον ΘΟΚ, με την πρώτη του να δοκιμάζεται στο κλασικό ρεπερτόριο με το έργο *Το καφενείο* του Γκολντόνι το 1992. Η επόμενη παράστασή του, με το έργο *Ο δρόμος για τη Μέκκα* του Άθολ Φούγκαρτ το 1995, θα αποτελέσει μία από τις πιο επιτυχημένες παραστάσεις της Νέας Σκηνης. Την ίδια χρονιά σκηνοθετεί το έργο *Το ραφάδικο* του Ζαν-Κλωντ Γκραμπέργκ, ενώ τρία χρόνια αργότερα θα ξεχωρίσει στην Κεντρική Σκηνή η *Γέρμα* του Λόρκα, με την Αννίτα Σαντοριναίου και τον Βαρνάβα Κυριαζή στους πρωταγωνιστικούς ρόλους. Επίσης πολύ σημαντική θα είναι και η σκηνοθεσία του στο έργο *Festen* του Ντέιβιντ Έλντριτζ, ενώ το 2014 σκηνοθετεί το έργο *Αύγουστος* του Τρέισι Λετς.

Η Μόνικα Βασιλείου θα αποτελέσει ένα από τα βασικά υποκριτικά και σκηνοθετικά στελέχη του ΘΟΚ, ενώ είναι η πρώτη γυναίκα που θα εμπιστευτεί ο Οργανισμός στη σκηνοθετική θέση, ανοίγοντας έτσι τον δρόμο και για άλλες σκηνοθέτιδες να δοκιμαστούν στο κρατικό θέατρο. Εκτός από την πολύτιμη προσφορά της στην Παιδική Σκηνή, η Μόνικα Βασιλείου θα σκηνοθετήσει πέντε έργα ξένου ρεπερτορίου, με τα τέσσερα εξ αυτών να ανήκουν στο ιταλικό ρεπερτόριο: *Οι εκατομμυριούχοι της Νάπολης* του Εντουάρντο Ντε Φιλίππο το 1989, τα *Ο άνθρωπος, το κτήνος και η αρετή* το 1991 και *Έτσι είναι αν έτσι νομίζετε* του Λουίτζι Πιραντέλλο το 2004 και το *Κλέψε λιγότερο* του Ντάριο Φο το 1999. Το τελευταίο έργο ξένου ρεπερτορίου που σκηνοθετεί θα είναι το *Δυο-δυο στη σουίτα* του Ρέυ Κούνεϋ το 2008.

Πολύτιμη θα είναι για τον ΘΟΚ η παρουσία του Γιάννη Ιορδανίδη, ο οποίος θα κληθεί να σκηνοθετήσει συνολικά πέντε έργα ξένου ρεπερτορίου, με ιδιαίτερη προτίμηση στο κλασικό ρεπερτόριο. Πρόκειται για τα ακόλουθα: *Μαρία Στούαρτ* του Σίλλερ το 1993, *Η τρελλή του Σαγιώ* του Ζιρωντού το 1995, *Επιθεωρητής* του Γκόγκολ το 2005, *Βρικόλακες* του Ίψεν το 2008, με τη Δέσποινα Μπεμπεδέλη στον ρόλο της κυρίας Άλβινγκ, και *Η νύχτα είναι μάννα της μέρας* του Λαρς Νορέν το 2012.

Σημαντική θα είναι και η συμβολή του Στέφανου Κοτσίκου στο σύγχρονο ξένο ρεπερτόριο με πέντε σκηνοθεσίες στο ενεργητικό του, εκ των οποίων οι δύο αφορούν έργα του Μπρεχτ: το *Περί έρωτος και άλλων τινών* του 1998 στη Νέα Σκηνή, μια συρραφή κειμένων του Γερμανού συγγραφέα από τον Γιώργο Νεοφύτου, και *Η όπερα της πεντάρας* το 2013. Συστήνει επίσης στο κοινό το *Καλοκαίρι και καταχνιά* του Τεννεσσή Ουίλλιαμς, όπως επίσης και το έργο *Φήμες* του Νηλ Σάιμον. Ιδιαίτερα σημαντική θα είναι και η σκηνοθεσία του στον μονόλογο της Γερμανίδας Κρίστα Βολφ με τίτλο *Μήδεια* το 2005, με την Ιωάννα Σιαφκάλη, στην Πειραματική Σκηνή, μια συμπαραγωγή με τον Οργανισμό «Πολιτιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης – Πάτρα 2006», η οποία περιόδευσε σε Κάιρο και Δαμασκό.

Από τα είκοσι έργα που σκηνοθέτησε για τον ΘΟΚ ο Ανδρέας Μαραγκός, μόνο τα τέσσερα ανήκουν στο ξένο ρεπερτόριο, ωστόσο πρόκειται για ιδιαίτερα σημαντικές παραγωγές. Ο Ανδρέας Μα-

ραγκός εισάγει στην ουσία το θέατρο του παραλόγου μέσα από το έργο *Επιστάτης* του Χάρολντ Πίντερ, εγκαινιάζοντας έτσι τη Δεύτερη Σκηνή του ΘΟΚ στο Θεατράκι του ΡΙΚ. Τους τρεις ρόλους μοιράζονται τρεις σημαντικοί ηθοποιοί του Οργανισμού: ο Ευτύχιος Πουλλαΐδης, ο Σπύρος Σταυρινίδης και ο Αντώνης Κατσαρής. Το 1995 ο Μαραγκός σκηνοθετεί το *Όνειρο καλοκαιρινής νύχτας* του Σαίξπηρ, ενώ στη συνέχεια παρουσιάζει δύο μείζονα έργα της αμερικανικής δραματουργίας: το *Τίμημα* του Άρθουρ Μίλλερ το 2002 και το *Ξαφνικά πέρσι το καλοκαίρι* του Τεννεσσή Ουίλλιαμς το 2003, με την Πόπη Αβραάμ να ξεχωρίζει στον ρόλο της Βάιολετ Βέναμπλ.

Το 2007 αναλαμβάνει το πηδάλιο του ΘΟΚ ο Βαρνάβας Κυριαζής, έχοντας ήδη δοκιμαστεί ως ηθοποιός και ως σκηνοθέτης σε πολύ σημαντικές παραγωγές του Οργανισμού. Από το ξένο ρεπερτόριο ο Κυριαζής σκηνοθετεί τρία έργα: τις *Ατσαλένιες Μαγκνόλιες* του Ρόμπερτ Χάρλιγκ, με τις πολύ καλές γυναικείες ερμηνείες των Χριστίνας Παυλίδου, Μαρίας Μίχα, Τζένης Γαϊτανπούλου, Μαρίας Μαλένη, Δέσποινας Μπεμπεδέλη και Λένιας Σορόκου, παραγωγή με την οποία εγκαινιάζεται το 1995 η Νέα Σκηνή του ΘΟΚ, τα *Παιδιά ενός κατώτερου θεού* του Μαρκ Μέντοφ το 2001, μια καλλιτεχνική και εμπορική επιτυχία, και πάλι στη Νέα Σκηνή, με την ξεχωριστή ερμηνεία της Λέας Μαλένη στον ρόλο της κωφής Σάρα, και τον *Έμπορο της Βενετίας* του Σαίξπηρ.

Πολλές είναι και άλλες παραγωγές που ξεχώρισαν, εκ των οποίων, ελλείψει χώρου, θα αναφερθούν μόνο μερικές.¹³ Θα πρέπει να γίνει αναφορά στις δύο σκηνοθεσίες του Φώτου Φωτιάδη, και δύο έργων του Άθολ Φούγκαρτ, *Το νησί* και *Ο αδελφός Μπάντζι είναι νεκρός*, το 1977 και 1979 αντίστοιχα. Επίσης, το έργο *Το θαμμένο παιδί* του Σαμ Σέπαρντ το 1985 σε σκηνοθεσία του Αμερικανού Sanford Robbins, η πρώτη σκηνοθετική απόπειρα της Δέσποινας Μπεμπεδέλη το 1988 στη Δεύτερη Σκηνή με το έργο *Καληνύχτα μητέρα* της Μάρσια Νόρμαν, μια παράσταση αποκλειστικά με συντελέστριες, το *Ευτυχισμένες μέρες* του Μπέκετ το 1997 σε σκηνοθεσία του Γερμανού Frank Henning, η πρώτη παραγωγή Μπέκετ στον Οργανισμό, οι δύο σκηνοθεσίες του Ρώσου Valery Akhadon *Μικρές τραγωδίες* του Αλεξάντρ Πούσκιν το 1999 και ο *Γλάρος* του Τσέχωφ το 2001, ο *Κορδαλλός* του Ανούιγ το 2001 από τον Σωτήρη Χατζάκη, το *Δεσποινίς Μαργαρίτα* του Ρομπέρτο Ατάντε από τον Άντη Παρτζίλη το 2001, έργο με το οποίο εγκαινιάζεται η Πειραματική Σκηνή του ΘΟΚ στο θέατρο της Αγοράς του Αγίου Ανδρέα, όπως επίσης και ο *Φάουστ* του Γκαίτε το 2002 σε σκηνοθεσία του Γερμανού Michael Leinert, που αποτέλεσε και την πανελλήνια πρώτη του έργου.

Από την πρώτη δεκαετία της χιλιετίας ξεχωρίζουν επίσης το *Ημερολόγιο ενός τρελού* του Γκόγκολ το 2007 σε σκηνοθεσία Μαρίας Μανναρίδου-Καρσερά, με την ξεχωριστή ερμηνεία του Βαρνάβα Κυριαζή, για την οποία βραβεύτηκε στα Βραβεία ΘΟΚ 2007· ο *Καυτός πάγος* της Μπράιονι Λέιβερι το 2008 σε σκηνοθεσία Τάκη Τζαμαργιά, με την πολύ καλή ερμηνεία του Ανδρέα Τσουρή στον ρόλο του κατά συρροήν δολοφόνου· οι *Βρικόλακες* του Ίψεν την ίδια χρονιά σε σκηνοθεσία Γιάννη Ιορδανίδη· και η *Τρύπα του κουνελιού* του Ντέιβιντ Λίντσεϊ-Αμπέαρ στη Νέα Σκηνή (2009), παραγωγή που θα αποτελέσει και την πρώτη σκηνοθεσία της Μαγδαλένας Ζήρα για τον Οργανισμό.

13. Η σταχυολόγηση των παραγωγών μέχρι το 2011 βασίζεται στο κείμενο της Α.Χ. Κωνσταντίνου «Τετρακόσιες παραγωγές» (βλ. σημ. 4).

Τεννεσσί Ουίλλιαμς
Λεωφορείον ο Πόθος, 1972
Έλλη Κυριακίδου, Νίκος Χαραλάμπους,
Πατρίτσια Τύμβιου, Στέλιος Καυκαρίδης,
Κώστας Τύμβιος, Ανδρέας Μιχαηλίδης,
Τιτίκα Νικηφοράκη

Αλεξέι Αρμπούζωφ
Μια ιστορία στο Ιρκούτσκ, 1978
Νίκος Χαραλάμπους, Τζένη Γαϊτανοπούλου,
Λένια Σορόκου, Βλαδίμηρος Καυκαρίδης,
Στέλιος Καυκαρίδης

Φαίη Κάνιν, Μάικλ Κάνιν
Ρασμόν, 1979
Άλκηστις Παυλίδου, Αντώνης Κατσαρής

Γκέοργκ Μπύχνερ
Βούτσεκ, 1987
Βαρνάβας Κυριαζής, Σπύρος Σταυρινίδης,
Στέλιος Καυκαριδής

Εντουάρντο Ντε Φιλίππο
Οι εκατομμυριούχοι της Νάπολης, 1990
Αννίτα Σαντοριναίου, Κώστας Δημητρίου,
Στέλιος Καυκαρίδης, Ανδρέας Μούστρας,
Γιώργος Μουαίμης, Κώστας Βήχας

Μπέρτολτ Μπρεχτ
Η άνοδος του Αρτούρο Ούι, 1990
Δέσποινα Μπεμπεδέλη, Πάμπος Χαραλάμπους,
Κώστας Δημητρίου

Άντον Τσέχωφ
Τρεις αδελφές, 1993
Χριστίνα Παυλίδου, Μαρίνα Μαλένη,
Άλκηστις Παυλίδου

Ζαν Ζιρωντού
Η τρελλή του Σαγιώ, 1995
Χριστίνα Παυλίδου, Δέσποινα Μπεμπεδέλη,
Αχιλλέας Γραμματικόπουλος

Φεδερίκο Γκαρθία Λόρκα
Γέρμα, 1998
Αννίτα Σαντοριναίου, Βαρνάβας Κυριαζής,
Νεοκλής Νεοκλέους

Σάμουελ Μπέκετ
Ευτυχισμένες μέρες, 1997
Τζένη Γαϊτανοπούλου

Μαρκ Μέντοφ
Παιδιά ενός κατώτερου θεού, 2001
Αχιλλέας Γραμματικόπουλος, Λέα Μαλένη

Γιόχαν Βόλφγκανγκ φον Γκαίτε
Φάουστ, 2002
Χριστίνα Παυλίδου, Νεοκλής Νεοκλέους

Κάρλο Γκολντόνι
Οι αγροίκοι, 2006
Χρύσανθος Χρυσάνθου, Νεοκλής Νεοκλέους,
Ντίνος Λύρας

Νικολάι Βασίλειβιτς Γκόγκολ
Το ημερολόγιο ενός τρελού, 2007
Βαρνάβας Κυριαζής

Τόμας Βίντερμπεργκ, Μόγκενς Ρούκοφ, Μπο Χρ. Χάνσεν
Festen, 2009

Θεόδωρος Μιχαηλίδης, Σταύρος Λούρας, Αννίτα Σαντοριναίου,
Χριστίνα Χριστόφια, Γιώργος Μουαΐμης, Κλεοπάτρα Πιττάκα,
Ερμίνα Κυριαζή, Χάρης Κκολός, Θανάσης Δρακόπουλος,
Στέλα Φυρογένη, Νικόλας Στυλιανού, Ανδρέας Τσουρής,
Χριστόδουλος Μαρτάς

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΔΕΚΑΕΤΙΑ: ΟΙ ΣΚΗΝΕΣ

Με την είσοδο της τελευταίας δεκαετίας (2011–2021), ο ΘΟΚ δεν βρήκε μόνο τη θέση του στο δικό του πια κτίριο, αλλά άρχισε να διαμορφώνει ολοένα και περισσότερο ένα προφίλ που να ανταποκρίνεται τόσο στις διεθνείς θεατρικές εξελίξεις, όσο και στη θεατρική άνοιξη που παρατηρείται τα τελευταία χρόνια στο νησί, μέρος, βέβαια, της οποίας αποτελεί και ο ίδιος ο Οργανισμός και οι σχεδιασμοί του στο κομμάτι της θεατρικής ανάπτυξης.

Η νέα δεκαετία διαμορφώνει και οριστικοποιεί επίσης τις σκηνές του ΘΟΚ. Η επιβλητική Κεντρική Σκηνή, η οποία το 2015 μετονομάζεται σε Αίθουσα Εύης Γαβριηλίδης, φιλοξενεί έργα του κλασικού αλλά και του σύγχρονου ρεπερτορίου, καθώς και πολυπρόσωπες παραγωγές που απαιτούν μεγάλες σκηνοθετικές εγκαταστάσεις ή διαρκή εναλλαγή σκηνοθετών. Από τις 236 παραγωγές ξένου ρεπερτορίου που καταγράφονται στην πενήντάχρονη πορεία του Οργανισμού, οι 157 (το 66,53%) αποτελούν παραγωγές έργων «κεντρικής σκηνής». Από τις παραγωγές που ανέβηκαν στην Κεντρική Σκηνή του νέου κτιρίου κατά τη διάρκεια της τελευταίας δεκαετίας ξεχωρίζουν, ανάμεσα σε άλλες, το *Μαμά πού πας;!!!* του Άντριου Μπέργκμαν το 2013 σε σκηνοθετική επιμέλεια Χρίστου Ζάνου, η «περιπατητική» *Φιλονικία* του Μαριβώ την ίδια χρονιά σε σκηνοθεσία Κωνσταντίνου Αρβανιτάκη, όπου η είσοδος του κοινού γινόταν από τα παρασκήνια της Κεντρικής Σκηνής, η *Όπερα της πεντάρας* του Μπρεχτ το 2014 σε σκηνοθεσία Στέφανου Κοτσίκου, το *Ένας εχθρός του λαού* του Ίψεν την ίδια χρονιά σε σκηνοθεσία του καταξιωμένου Σέρβου Nikita Milivojević, ο *Αύγουστος* του Τρέισι Λετς το 2015 σε σκηνοθεσία Νεόφυτου Ταλιώτη, το *Sweet Bird of Youth* του Τεννεσσή Ουίλλιαμς το 2016 σε σκηνοθεσία Άντζελας Μπρούσκου, το *Ταξίδι μεγάλης μέρας μέσα στη νύχτα* του Ο'Νηλ το 2017 σε σκηνοθεσία Νίκου Χουβαρδά, με τη Ρένη Πιττακή στον ρόλο της Μαίρης Ταϊρόουν, *Η κυρά της θάλασσας* του Ίψεν το 2018 σε σκηνοθεσία Heinz-Uwe Haus, το πολυμεσικό *Ποιος σκότωσε τον σκύλο τα μεσάνυχτα* του Σάιμον Στήβενς το 2018 σε σκηνοθεσία Λέας Μαλένη, παραγωγή που ανέδειξε τις δυνατότητες της Κεντρικής Σκηνής, ο *Ριχάρδος Γ΄* το 2019 σε σκηνοθεσία Πάρι Ερωτοκρίτου, με την ερμηνεία του Προκόπη Αγαθοκλέους να αποσπά Βραβείου Νέου Δημιουργού στα Βραβεία ΘΟΚ 2019, και *Η τριλογία του παραθερισμού* του Γκολντόνι την ίδια χρονιά σε σκηνοθεσία Τάκη Τζαμαργιά.

Η Νέα Σκηνή, με ιστορία ήδη από το 1975 ως Δεύτερη Σκηνή, βρίσκει τη μόνιμη στέγη της στο νέο κτίριο ως η σκηνή που έχει τη δυνατότητα να αναδιαμορφώνεται και να αναπροσαρμόζεται στις απαιτήσεις της κάθε παραγωγής, φιλοξενώντας έργα κυρίως σύγχρονα, ολιγοπρόσωπα, που απαιτούν πιο αφαιρετικές σκηνοθεσίες σε μια πιο κλειστού τύπου σκηνή. Από τις 100 παραγωγές που καταγράφονται από το 1975 μέχρι σήμερα στη Δεύτερη/Νέα Σκηνή, οι 66 αφορούν έργα ξένου ρεπερτορίου (το ίδιο περίπου ποσοστό με την Κεντρική Σκηνή). Κατά την τελευταία δεκαετία, πολλοί νέοι σκηνοθέτες δοκίμασαν τις δυνάμεις τους με σύγχρονα έργα του διεθνούς ρεπερτορίου, με αξιόλογα αποτελέσματα. Αναφέρουμε ενδεικτικά τον *Σακάτη του νησιού* του Μάρτιν ΜακΝτόνα το 2010 σε σκηνοθεσία Lukasz Wiśniewski, τη *Βασίλισσα της ομορφιάς*, και πάλι του Μάρτιν ΜακΝτόνα, το 2011 σε σκηνοθεσία Μαγδαλένας Ζήρα, το *Όσκαρ* του Ερίκ-Εμανουέλ Σμιτ το 2013 σε σκηνοθεσία Παναγιώτη Λάρκου, το *Ρωμαίος και Ιουλιέτα για 2* το 2014 σε σκηνοθεσία Κώστα Γάκη, την *Πέτρα* του Μάριους φον Μάγιενμπουργκ, και πάλι το 2014, σε σκηνοθεσία Αθηνάς Ξενίδου, το *Αστερισμοί* του Νικ Πέιν το 2015 σε σκηνοθεσία Βαγγέλη Θεοδωρόπουλου, το *Παλάτι του τέλους* της Τζού-

ντιθ Τόμσον το 2016 σε σκηνοθεσία Αντώνη Κατσαρή, Λένιας Σορόκου, Στέλας Φυρογένη και Νικολέτας Καλαθά, το *Η τάξη μας* του Ταντέους Σλομποτζιάνεκ σε σκηνοθεσία Γιάννη Καλαβριανού το 2016, το *Η παράλειψη της οικογένειας Κόλεμαν* του Κλαούντιο Τολκατσέρ σε σκηνοθεσία Μαρίας Κυριάκου το 2016, τις εμβληματικές *Πυρκαγιές* του Ουαζντί Μουαουάντ το 2017 σε σκηνοθεσία Πάρι Ερωτοκρίτου, το πολυσυζητημένο *Cock* του Μάικ Μπάρτλετ το 2018 σε σκηνοθεσία Κώστα Σιλβέστρου, την *Αρρώστια της νιότης* του Φέρντιναντ Μπρούκνερ το 2019 σε σκηνοθεσία Αλίκης Δανέζη-Κnutzen, τις *Φυλές* της Νίνα Ρέιν την ίδια χρονιά σε σκηνοθεσία Αθηνάς Κάσιου και το *Πράγματα δικά μου, αληθινά* του Άντριου Μπόβελ το 2020 σε σκηνοθεσία Μαρίας Κυριάκου.

Η Πειραματική Σκηνή, ένα επίτευγμα της διεύθυνσης του Άντη Παρτζίλη, η οποία ξεκινά τη λειτουργία της το 2001 στο Θέατρο της Αγοράς του Αγίου Ανδρέα, τερματίζει τη λειτουργία της το 2011 με τη *Διαβολιάδα* του Μπουλγκάκοφ, στην πρώτη σκηνοθεσία της Αθηνάς Κάσιου στον Οργανισμό, μια site-specific παράσταση στους χώρους του νεόδμητου — και ακόμη εκτός λειτουργίας — κτιρίου του ΘΟΚ. Η Πειραματική Σκηνή στη δεκάχρονη πορεία της δίνει 27 παραγωγές, εκ των οποίων οι 10 αφορούν έργα του ξένου ρεπερτορίου, μικρή αναλογία, αλλά πολύ λογική, αν αναλογιστεί κανείς ότι στόχος της Πειραματικής Σκηνής ήταν να φιλοξενεί νέα πειραματικά είδη θεάτρου με στόχο την έρευνα και τις σύγχρονες αναζητήσεις, όπως το επινοημένο θέατρο (συχνά βασισμένο σε έργα ξένου ρεπερτορίου ή ξένων λογοτεχνών), μιούζικαλ τσέπης, circus cabaret, χοροθέατρο κ.λπ. Από αυτές που αναλογούν στο ξένο ρεπερτόριο ξεχωρίζουμε τον *Σκοινοβάτη* του Ζενέ το 2004 σε σκηνοθεσία Κυριακής Μάλαμα, με πρωταγωνιστές τους Νεοκλή Νεοκλέους και Αχιλλέα Γραμματικόπουλο, το *Ημερολόγιο ενός τρελού* του Γκόγκολ το 2007 σε σκηνοθεσία Μαρίας Μανναρίδου-Καρσερά, το *Καταραμένοι ποιητές* το 2009, βασισμένο στην ποίηση των Σαρλ Μπωντλαίρ, Αρτούρ Ρεμπώ, Κώστα Καρυωτάκη, Μαρίας Πολυδούρη και Σύλβια Πλαθ, σε σκηνοθεσία Κυριακής Μάλαμα, το *In two minds* το 2010, βασισμένο στα έργα του Δανού καλλιτέχνη Carl Krull, σε σκηνοθεσία Αθηνάς Κάσιου, η *Μεταμόρφωση* το 2010, μια διασκευή των *Μεταμορφώσεων* του Οβίδιου σε σκηνοθεσία Μαγδαλένας Ζήρα, και το *Καρδιά μου, εσύ!* του Χανόχ Λεβίν το 2011 σε σκηνοθεσία Θεόδωρου Νικολαΐδη, με τους Σταύρο Λούρα, Λέα Μαλένη, Γιώργο Μουαΐμη και Αννίτα Σαντοριναίου.

Το 2017, υπό την καλλιτεχνική διεύθυνση του Σάββα Κυριακίδη, ο ΘΟΚ επιχειρεί να συμπληρώσει το κενό που άφησε η κατάργηση της Πειραματικής Σκηνής μέσα από τη σκηνή η οποία αποκτά επισήμως την ονομασία Θέατρο Αποθήκης ΘΟΚ. Πέρα από τις παραστάσεις ξένων θιάσων που φιλοξενούνται τα τελευταία χρόνια στον συγκεκριμένο χώρο, οι Αποθήκες αποτελούν από το 2017 ένα φυτώριο τεχνών, όπου δίνεται ανά εξάμηνο ή τρίμηνο η δυνατότητα σε μια ομάδα συντελεστών να αναλάβουν την ανάπτυξη δράσεων και παραστάσεων γύρω από μία θεματική. Η αρχή γίνεται το πρώτο τρίμηνο του 2017 με το φεστιβαλικό *Dubitanda* του Στέφανου Δρουσιώτη, με πολλές προσκλήσεις σημαντικών καλλιτεχνών από την Ελλάδα (Νίκος Καραθάνος, Μιχαήλ Μαρμαρινός, Δημήτρης Παπαϊωάννου), συνεντεύξεις, προβολές των σημαντικότερων παραστάσεων μεταδραματικού θεάτρου παγκοσμίως (Richard Schechner, Klaus-Michael Grüber, Tadeusz Kantor, Bob Wilson, Romeo Castellucci, Pina Bausch, Wooster Group, Δημήτρης Παπαϊωάννου) και, βέβαια, τις δικές του προτάσεις με τρεις παραστάσεις (*Εικόνες*) επινοημένου θεάτρου. Εν συνεχεία τις επιμέλειες αναλαμβάνουν ο Παναγιώτης Λάρκου με δράσεις εστιασμένες σε Κύπριους δημιουργούς και τον γενικό

τίτλο «Το σαλόνι των ξένων», ο Χάρης Καυκαρίδης και η Μελίτα Κούτα με το *Δρόμοι κροκοδείλων*, μέσα από δράσεις που συστήνουν στο κοινό τον Πολωνοεβραίο συγγραφέα Μπρούνο Σουλτς, και ο Γιάννης Καραούλης, η Ελένη Μολέσκη και η Ειρήνη Ανδρέου με δράσεις που απευθύνονται στο εφηβικό κοινό, με γενικό τίτλο «Νέος σε έρημο νησί». Η τετράχρονη πορεία των Αποθηκών έχει δώσει αξιόλογες δράσεις πειραματικού θεάτρου, εμπλέκοντας στην παραστασιακή (και όχι μόνο) διαδικασία έναν μεγάλο αριθμό νέων δημιουργών, Κύπριων και μη. Από τις παραγωγές των Αποθηκών, μόνο τρεις αποτελούν παραγωγές αμιγώς ξένου ρεπερτορίου: το *Λαχταρώ* της Σάρα Κέιν το 2019 σε σκηνοθεσία Θανάση Γεωργίου, το *Παράδειγμα του δόκτορα Κόρτσακ* του Ντέιβιντ Γκρεγκ, και πάλι το 2019, σε σκηνοθεσία Γιάννη Καραούλη και το *Ήχος από κόκκαλα που σπάνε* της Σουζάν Λεμπό το 2020, και πάλι σε σκηνοθεσία Γιάννη Καραούλη.

Τέλος, ένα μεγάλο βήμα προς τη θεατρική αποκέντρωση υπήρξε η δημιουργία κινητής θεατρικής μονάδας με την ονομασία Σκηνή Εκτός Έδρας, που εγκαινιάστηκε για πρώτη φορά το 2020, προσδοκώντας να μεταφέρει τη μαγεία της τέχνης του θεάτρου σε περιοχές που βρίσκονται μακριά από τις μεγαλουπόλεις του νησιού και δεν έχουν πρόσβαση στις θεατρικές σκηνές. Η αρχή έγινε με το έργο *Η μικρή μας πόλη* του Θόρντον Ουάιλντερ σε σκηνοθεσία Αλεξίας Παπαλαζάρου, ενώ για τις θεατρικές περιόδους 2020–'21 και 2021–'22 παρουσιάζεται το *Ντα* του Χιου Λέναρντ σε σκηνοθεσία Μαρίας Μανναρίδου-Καρσερά.

Η δράση του ΘΟΚ στο ξένο ρεπερτόριο υπήρξε εντυπωσιακή όχι μόνο σε ποσότητα, αλλά και σε ποιότητα. Κατόρθωσε να φέρει σε επαφή το κοινό του με τους σημαντικότερους δραματουργούς από όλο τον κόσμο, προσπαθώντας να ισορροπήσει ανάμεσα σε είδη, τάσεις, εθνικότητες, αισθητικά ρεύματα και εποχές, και ταυτόχρονα να ανταποκριθεί στον ρόλο του να διαφυλάξει και να προωθήσει την κυπριακή και ελληνική δραματουργία. Μέσα σε αυτά τα πενήντα χρόνια αδιάλειπτης πορείας ο ΘΟΚ όχι μόνο επέτελεσε το χρέος που ανέλαβε κατά την ίδρυσή του, αλλά μέσα από τη διαρκή εξέλιξη και την πολυεπίπεδη δράση του κατόρθωσε να αποτελέσει τον βασικότερο πνεύμονα θεατρικής παραγωγής της χώρας.

Μάρτιν ΜακΝτόνα
Ο σακάτης του νησιού, 2011
Στέλα Φυρογένη, Νεκτάριος Θεοδώρου

Ερρίκου Ίψεν

Ένας εχθρός του λαού, 2014

Γιώργος Κυριάκου, Έλενα Παπαδοπούλου,
Προκόπης Αγαθοκλέους, Βαρνάβας Κυριαζής,
Αντωνία Χαραλάμπους, Βαλεντίνος Κόκκινος,
Μιχάλης Μουστάκας, Λουκάς Ζήκος

Ταντέους Σλομποτζιάνεκ

Η τάξη μας, 2016

Ανδρέας Τσέλεπος, Παναγιώτης Λάρκου,
Ανδρέας Κούτσουμπας, Χάρης Χαραλάμπους (ΜΠΡΟΣΤΑ)
Κώστας Σιλβέστρος, Γιώργος Αναγιωτός,
Έλενα Χαραλαμπούδη, Δέσποινα Γιαννοπούλου,
Τζωρτζίνα Τάτση, Μάριος Μεττής (ΠΙΣΩ)

Ουαζντί Μουαουάντ
Πυρκαγιές, 2017
Ανδρέας Τσέλεπος

Ευγένιου Ο'Νηλ
Ταξίδι μεγάλης μέρας προς τη νύχτα, 2017
Ιώβη Φραγκάτου, Ρένη Πιττακή, Άρης Μπαλής,
Θανάσης Δόβρης, Αντώνης Κατσαρής

Φέρντιναντ Μπρούκνερ
Η αρρώστια της νιότης, 2019
Κίκα Γεωργίου, Δημήτρης Γεωργιάδης,
Νιόβη Χαραλάμπους, Ανδρέας Τσέλεπος,
Βένια Σταματιάδη, Φώτης Καράλης

Ουίλιαμ Σαίξπηρ
Ριχάρδος Γ', 2019
Προκόπης Αγαθοκλέους (ΚΕΝΤΡΟ)
Στυλιάνα Ιωάννου, Χριστίνα Παυλίδου,
Στέλιος Καψάλης (ΠΙΣΩ)

Κυριακή Αργυρού

Η εισχώρηση του νεοελληνικού θεατρικού έργου στο ρεπερτόριο του Θεατρικού Οργανισμού Κύπρου γίνεται από τις απαρχές του, με τον Οργανισμό να σηκώνει αυλαία έχοντας ευθύς εξαρχής ελληνοκεντρικό προσανατολισμό. Δύο μέρες μετά την παραγωγή *Αγαμέμνων* του Αισχύλου ακολουθεί η δεύτερη εναρκτήρια παραγωγή του Οργανισμού, με ένα έργο καθιερωμένο στη νεοελληνική δραματουργία: ο *Ποπολάρος* του Γρηγορίου Ξενόπουλου¹ παρουσιάζεται στις 20 Νοεμβρίου 1971 στο Κινηματοθέατρο ΡΙΑΛΤΟ της Λεμεσού, με τον ΘΟΚ να δίνει σήμα ότι ως θέατρο ανήκει σε ολόκληρο το κυπριακό κοινό, θεμελιώνοντας έναν εκ των βασικών πυλώνων της ρεπερτοριακής αποστολής του.

Από τότε απαριθμούμε, στα πενήντα χρόνια πορείας του Οργανισμού, εβδομήντα έξι παραγωγές νεοελληνικών θεατρικών κειμένων από σαράντα οκτώ συγγραφείς σε σαράντα πέντε θεατρικές περιόδους.² Όπως αποκαλύπτεται από την παραστασιογραφία του Οργανισμού (βλ. ειδικό παράρτημα), το νεοελληνικό έργο αντιπροσωπεύει ένα κλάσμα των 495 συνολικά παραγωγών στην ιστορία του ΘΟΚ, πλην όμως το φάσμα των έργων που επιλέχτηκαν είναι πλατύ, ποικίλο και προσιτό στο κοινό. Αρκετές από τις παραστάσεις νεοελληνικών έργων συνιστούν μείζονες σταθμούς στην ιστορία του Οργανισμού.

Με επιλογές που ανταποκρίνονται στις πνευματικές, καλλιτεχνικές και κάποιες φορές ιδεολογικές ανησυχίες της εποχής, διαμορφωμένες από τον εκάστοτε διευθυντή, τις Καλλιτεχνικές Επιτροπές και τα Διοικητικά Συμβούλια, παρατηρούμε να συγκροτείται στο σύνολό του ένα εντυπωσιακό πράγματι νεοελληνικό ρεπερ-

1. Με τον ίδιο συγγραφέα εγκαινιάστηκε και το Εθνικό Θέατρο, στις 19 Μαρτίου 1932, με την κωμωδία *Θείος Όνειρος*, η οποία παρουσιάστηκε μαζί με τον *Αγαμέμνονα* του Αισχύλου, σε σκηνοθεσία Φώτου Πολίτη.

2. Εντοπίζουμε πως το νεοελληνικό έργο δεν περιλαμβάνεται στο ρεπερτόριο πέντε μόνο θεατρικών περιόδων 1997–1998, 1999–2000, 2004–2005, 2010–2011, 2011–2012. Εξαιρούνται από αυτή την αναφορά και την ακόλουθη παρουσίασή μας τα θεατρικά έργα Ελλήνων συγγραφέων που ανέβηκαν στην Παιδική Σκηνή/Σκηνή ο18 (είκοσι στο σύνολό τους), καθώς και οι τρεις παραγωγές της Πειραματικής και Νέας Σκηνής, λόγω της ιδιόμορφης δραματουργικής σύνθεσής τους από σκηνοθέτες-συγγραφείς: *Τα ένοχα τραγούδια* του Βασίλη Μαζωμένου, *V.S.W.: Μια βιογραφία* του Σταύρου Τσακίρη και *Καταραμένοι ποιητές* της Κυριακής Μάλαμα. Για το ρεπερτόριο της Παιδικής Σκηνής/Σκηνής ο18 βλ. κεφάλαιο 8.

τόριο, τόσο ως προς την ειδολογική φυσιογνωμία των έργων, όσο και ως προς τη συμπληρωματική δραστηριότητα — ενημερωτική, εκπαιδευτική, επιμορφωτική — που περιβάλλει τις παραγωγές. Από τη μια πλευρά καλλιεργείται σκηνικά το ποιητικό δράμα, η ποιητική τραγωδία, το κωμειδύλλιο, η ηθογραφία, η οπερέτα, το λαϊκό δράμα, η πολιτική σάτιρα, η φαρσοκωμωδία, η φάρσα και η κωμωδία, που αποτελούν εχέγγυο για εμπορικές επιτυχίες· κι από την άλλη ο βαρυσήμαντος πλουραλισμός της μεταπολεμικής και σύγχρονης δραματουργίας, με τις διάφορες αφομοιώσεις της σε ό,τι αφορά τα ξένα πρότυπα (κωμωδία, κοινωνικό δράμα, υπαρξιακό δράμα, θέατρο του παραλόγου κ.ά.), καθώς και η δραματοποιημένη ελληνική λογοτεχνία, ο θεατροποιημένος κινηματογράφος κ.ά.

Για την ενίσχυση του ευρύτερου παιδευτικού ρόλου του Οργανισμού θεωρείται σημαντική η σταδιακή και παράλληλη πλαισίωση της ποικιλόμορφης θεατρικής παραγωγής από φιλολογικές εκδηλώσεις και ομιλίες με θέμα το ελληνικό θέατρο, αλλά και από μετακλήσεις θεατρικών συγγραφέων — ιδιαίτερα αισθητές κατά την πρώτη δεκαετία —, με κάποιους από αυτούς να αναπτύσσουν γόνιμες συνεργασίες με τους ανθρώπους του Οργανισμού και να μοιράζονται τις συγγραφικές τους εμπειρίες τόσο μαζί τους όσο και με το κοινό. Αναπόσπαστο και επιτυχές κομμάτι αυτού του «υβριδικού» μοντέλου συνιστά και το αφιέρωμα στο νεοελληνικό θέατρο που εμπνεύστηκε το 2006 ο διευθυντής Άντης Παρτζίλη³ για τον εορτασμό των τριάντα πέντε χρόνων από την ίδρυση του ΘΟΚ, όπου σε μία ολόκληρη θεατρική περίοδο (2006–2007) παρουσιάστηκαν στις τέσσερις σκηνές του έξι αντιπροσωπευτικά έργα εμβληματικών προσωπικοτήτων της γενιάς του μεταπολεμικού θεάτρου, τα οποία συμπληρώθηκαν από δύο εκδηλώσεις με ομιλίες.

Το μελέτημά μας εκκινεί από τους συγγραφείς και τα έργα τους, χωρίς να ακολουθεί τη χρονολογική σειρά παρουσιάσής τους στον Οργανισμό· βασίζεται όμως στην εξελικτική πορεία του νεοελληνικού θεάτρου μέσα στον χρόνο,⁴ επισημαίνοντας ενδεικτικά τα βασικά γνωρίσματα των έργων και στοιχεία των σκηνικών εκδοχών τους.⁵

ΜΕΤΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

Δημήτριος Κ. Βυζάντιος Η σατιρική κωμωδία *Βαβυλωνία* του Δ.Κ. Βυζάντιου (εκδ. 1836), μια γλωσσική σάτιρα που θίγει την πληθώρα τοπικών ιδιωμάτων και, συνεπώς, την ασυνεννοησία μεταξύ των Ελλήνων, γνώρισε τεράστια απήχηση και σκηνική επιτυχία. Ανεβαίνει τον Ιούνιο του 1999, σε σκηνοθεσία Κωνσταντίνου Αρβανιτάκη, με επιδίωξη την ιστορική πιστότητα, δηλαδή

3. ΣτΕ: Για τον Άντη Παρτζίλη βλ. κεφάλαιο 3.29.

4. Η παρουσίαση των δύο τελευταίων κεφαλαίων (βλ. «Η λογοτεχνία στη σκηνή» και «Το κινηματογραφικό σενάριο στη σκηνή») δεν ακολουθεί χρονολογική ταξινόμηση, καθώς προκρίναμε την ιδιαιτερότητα των κειμένων σε σχέση με τη δραματουργική μεταγραφή τους.

5. Δυστυχώς, λόγω του όγκου του υλικού, δεν είναι δυνατόν να υπεισεέλθουμε σε αναλυτική περιγραφή των παραστάσεων και άρα στη συμβολή του συνόλου των συντελεστών κάθε παραγωγής. Πλήρη παραστασιογραφικά στοιχεία δίνονται σε ειδικό παράρτημα του ανά χείρας λευκώματος. Η ενδεικτική παρουσίαση της σκηνικής πρόσληψης των έργων τεκμηριώνεται, ως έναν βαθμό, αφενός από βιβλιογραφικές πηγές, σημειώματα των συντελεστών στα θεατρικά προγράμματα και στους φακέλους των παραγωγών του Αρχείου ΘΟΚ, από την κριτικογραφία, και αφετέρου από το διαθέσιμο οπτικοακουστικό υλικό.

την όσο το δυνατόν αληθοφανή απεικόνιση του περιβάλλοντος δράσης. Η προσπάθεια του Αρβανιτάκη ενισχύεται από τη σκηνογραφική-ενδυματολογική πρόταση του Στέφανου Αθηαίνιτη,⁶ που μέσω μιας αφαιρετικής αισθητικής αποτύπωνε την έννοια «ελληνισμός»,⁷ με τον ελληνικό χάρτη στο δάπεδο της σκηνής να ξεχωρίζει. Η ζωντανά εκτελεσμένη μουσική του Βάσου Αργυρίδη έδινε το γνήσιο στίγμα της ελληνικής παράδοσης, ενώ ο θίασος υπηρέτησε τη διαχρονική αυθεντικότητα των γλωσσικών συμπεριφορών των χαρακτήρων.

Δημήτριος Κόκκος Με το τελευταίο του κωμειδύλλιο, *Ο καπετάν Γιακουμής* (γρ. 1892), ο Δημήτριος Κόκκος, ένας από τους πρωτεργάτες του είδους, μεταγγίζει στην τυποποιημένη πλοκή του είδους ψήγματα πολιτικής σάτιρας. Το έργο αποτέλεσε τη θερινή παραγωγή του Οργανισμού το 1973, σημειώνοντας μεγάλη επιτυχία. Η σκηνοθεσία του Βλαδίμηρου Καυκαρίδη⁸ δημιούργησε μια παραγωγή συνόλου, με έμφαση στο νησιώτικο λαϊκό στοιχείο και στα μουσικά νούμερα. Τον εξ Ύδρας βουλευτή καπετάν Γιακουμή ερμήνευσε υποβλητικά ο Ανδρέας Μούστρας, ενώ τον γιο του Μανώλη έπαιξε με πηγαίο τρόπο ο Αντώνης Κατσαρής.⁹ Η σκηνογραφία του Άντη Παρτζίλη και οι μουσικές μελωδίες του Στέλιου Αργύρη συντέιναν δημιουργικά στο ξεχωριστό καλλιτεχνικό αποτέλεσμα.

Είκοσι επτά χρόνια αργότερα το έργο παρουσιάστηκε ξανά στο Δημοτικό Θέατρο Αγίου Δομετίου σε σκηνοθεσία Κώστα Δημητρίου,¹⁰ η οποία στόχευε στην ανάδειξη του διαχρονικού ζητήματος της πολιτικής συναλλαγής και διαπλοκής. Οι ηθοποιοί χάρισαν μια πληθωρική και κεφάτη παράσταση. Η κριτική επιδοκιμάζει ιδιαίτερα το «μποστικό» στοιχείο στα σκίτσα και στα χρώματα της σκηνογραφικής εργασίας του Στέφανου Αθηαίνιτη.¹¹

Ηλίας Καπετανάκης Το κωμειδυλλιακό πνεύμα διαγράφεται και στην τρίπρακτη «κωμωδία μετ' ασμάτων» *Ο γενικός γραμματεύς* (γρ. 1893) του Ηλία Καπετανάκη — μια διακωμώδηση των κακώς κειμένων της εποχής, του ηθικού ξεπεσμού, της ξеноμανίας, της αναξιοκρατίας κ.ά. —, που ανεβαίνει τον Φεβρουάριο του 1981 σε σκηνοθεσία Νίκου Χαραλάμπους, με σκηνογράφο τον Στέφανο Αθηαίνιτη και τον Μιχάλη Χριστοδουλίδη¹² στη μουσική. Η σκηνοθεσία πυροδοτεί το θεαματικό στοιχείο του είδους (πρόζα, χορό, τραγούδι) και υπογραμμίζει την κωμικότητα των προσώπων και των καταστάσεων τους. Το σκηνικό και η ενδυματολογία αξιοποιούν και αναδεικνύουν τα εικαστικά μοτίβα της περιόδου, ενώ το μουσικό χαρμάνι λαϊκών μοτίβων και παρωδιών ξένων τραγουδιών φωτίζει την εκφραστική εξωστρέφεια των ηθοποιών.

Τον Νοέμβριο του 2016 γίνεται και το δεύτερο ανέβασμα του έργου στον ΘΟΚ, σε σκηνοθεσία του εγγύτερου στο είδος και το έργο Βασίλη Νικολαΐδη.¹³ Τα σκηνικά και τα κοστούμια σχεδίασε

6. ΣτΕ: Για τον Στέφανο Αθηαίνιτη βλ. κεφάλαιο 3.3.

7. Μ. Ευσταθίου, «Λίγα λόγια για τη *Βαβυλωνία*», Αρχείο ΘΟΚ, 28 Μαΐου 1999.

8. ΣτΕ: Για τον Βλαδίμηρο Καυκαρίδη βλ. κεφάλαιο 3.14.

9. ΣτΕ: Στον Ανδρέα Μούστρα αφιερώνεται το κεφάλαιο 3.25 και στον Αντώνη Κατσαρή το κεφάλαιο 3.12.

10. ΣτΕ: Για τον Κώστα Δημητρίου βλ. κεφάλαιο 3.8.

11. Βλ. ενδεικτικά: Θ. Συμεού, «*Ο καπετάν Γιακουμής* του Δημητρίου Κόκκου, περ. *Νέα Εποχή*, τχ. 3–4 (2000), σσ. 76–77· Π. Καυκαρίδου, «*Καπετάν Γιακουμής* από την Κεντρική Σκηνή ΘΟΚ», εφ. *Πολίτης*, 26 Νοεμβρίου 2000.

12. ΣτΕ: Στον Νίκο Χαραλάμπους αφιερώνεται το κεφάλαιο 3.42 και στον Μιχάλη Χριστοδουλίδη το κεφάλαιο 3.44.

13. Το βιογραφικό του Βασίλη Νικολαΐδη περιλαμβάνει ήδη σκηνοθεσίες γνωστών κωμειδυλλίων όπως *Η τύχη της Μαρούλας* του Δημητρίου Κορομηλά, *Ο μπαρμπα-Λινάρδος* του Δημητρίου Κόκκου και *Ο γενικός γραμματεύς* του Ηλία Καπετανάκη.

ο Σταύρος Αντωνόπουλος και τη μουσική έγραψε ο Σάββας Σάββα. Μέσα από την εκμετάλλευση του πλούσιου οπλοστασίου του μουσικού θεάτρου, ο Νικολαΐδης καταφέρνει να συγκροτήσει ένα αποτελεσματικό φωνητικό σύνολο ηθοποιών, που αποπνέει ζωντάνια και κέφι στη σκηνή.

ΠΡΟΠΟΛΕΜΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

Κωστής Παλαμάς Η θεατρική «μοναχοκόρη» του Παλαμά *Τρισεύγενη* (γρ. 1902) αποτελεί κορυφαίο παράδειγμα ποιητικού δράματος και ένα από τα διαμάντια της νεοελληνικής λογοτεχνίας. Με τις σκηνοθετικές οδηγίες του Σωκράτη Καραντινού¹⁴ να δίνουν ιδιαίτερη έμφαση στην ποιητική αξία του κειμένου, η *Τρισεύγενη* ανεβαίνει τον Οκτώβριο του 1972 στο Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας.¹⁵ Στην παρθενική συνεργασία του με τον Οργανισμό, ο σκηνογράφος Στέφανος Αθηναίτης υπηρέτησε επάξια τον ηθογραφικό χαρακτήρα της παράστασης, ενώ οι ερμηνείες του θιάσου εντυπωσίασαν για την αυθεντικότητά τους, με την Πατρίτσια Τύμβιου¹⁶ να ξεχωρίζει για την ερμηνεία του ρόλου της Τρισεύγενης ως συμβόλου της ελεύθερης γυναίκας της ελληνικής υπαίθρου.

Γρηγόριος Ξενόπουλος Ένας από τους πολυγραφότερους Έλληνες συγγραφείς, ο Γρηγόριος Ξενόπουλος επηρέασε καθοριστικά την ανανέωση της νεοελληνικής δραματουργίας, στρέφοντας τη θεματολογία του προς τον σύγχρονό του κόσμο. Οι ταξικές συγκρούσεις της ζακυνθινής κοινωνίας, το γλωσσικό ζήτημα και τα ερωτικά ήθη της νεανικής αθηναϊκής γενιάς των αρχών του 20ού αιώνα, καθώς και οι φαρσικές παρεξηγήσεις, πρωταγωνιστούν στις τρεις κωμωδίες του που επιλέγει να ανεβάσει ο ΘΟΚ.

Η πρεμιέρα του πρώτου ξενοπουλικού έργου στον ΘΟΚ, του *Ποπολάρου* (γρ. 1913), δίνεται στις 20 Νοεμβρίου 1971. Η σκηνοθεσία του Βλαδίμηρου Καυκαρίδη επιθυμεί να φωτίσει τη διαχρονικότητα του θέματος «της σύγκρουσης των κοινωνικών τάξεων», χωρίς να αφαιρέσει «το άρωμα και την ομορφιά της τότε εποχής».¹⁷ Το ερωτικό ζεύγος ενσαρκώνουν με φυσικότητα ο Νίκος Χαραλάμπους (ο ποπολάρος φοιτητής Ζέππος Πεμπονάρης) και η Δήμητρα Δημητριάδου (η κοντεσίνα Έλντα). Τέλος, η σκηνογραφική δουλειά του Γιώργου Μαυρογένη — εντυπωσίασε η φροντισμένη αυλή των αρχοντικών — παντρεύεται αρμονικά με την προσεγμένη ενδυματολογική εργασία της Πόλυς Εφταμάντηλου.

Σχεδόν τρεις δεκαετίες αργότερα, το 2004, παρουσιάζονται οι *Φοιτηταί* (γρ. 1919), σε σκηνοθεσία και διασκευή Βαρνάβα Κυριαζή.¹⁸ Το έργο, ιδωμένο από την οπτική του μιούζικαλ και τοποθετημένο στο πολυχωρικό σκηνικό του Άντρου Ρόπαλη, αναπλάθεται από τον σκηνοθέτη ως μια τρυφερή αισθηματική μουσική κωμωδία, μεταδίδοντας στο κοινό, που το χειροκρότησε θερμά, παλμούς νοσταλγίας και νεανικού σφρίγγους. Οι μουσικές παραλλαγές του

Yuri Stupel χρωματίζουν τα συναισθήματα των χαρακτήρων, ενώ τα πληθωρικά κοστύμια του Αθηναίτη αποπνέουν την ατμόσφαιρα της εποχής. Στους κεντρικούς ρόλους οι Στέλα Φυρογένη (Φανή), Σώτος Σταυράκης (Τάσος) και Θεόδωρος Μιχαηλίδης (Θάνος) αποτέλεσαν μια επιτυχημένη τριάδα.

Προσδοκώντας να επαναληφθεί η επιτυχία της προηγούμενης ξενοπουλικής παραγωγής, παρουσιάζεται το 2006 το *Δεν είμ' εγώ (ή Η λογική)* (γρ. 1928), σε σκηνοθεσία Πίτσας Αντωνιάδου. Η πρόθεση της σκηνοθεσίας ήταν η δημιουργία επί σκηνής ενός «πανηγυριού χαράς»¹⁹ που να αποτυπώνει αυθεντικά τη ζωή της δεκαετίας του 1920. Συνέδραμαν σε αυτό η σκηνογραφία του Ρόπαλη και οι ενδυματολογικές επιλογές του Λάκη Γενεθλή, διανθισμένες πάλι από τη μουσική του Stupel. Τον ρόλο του καθηγητή μαθηματικών και φυσικής Πέτρου Παπαπέτρου είχε ο Σταύρος Λούρας.²⁰

ΜΕΣΟΠΟΛΕΜΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

Θεόφρατος Σακελλαρίδης Η περίφημη οπερέτα του Θεόφραστου Σακελλαρίδη *Ο Βαφτιστικός* (γρ. 1918), έργο που συνδυάζει πρόζα και μουσική, με κωμικούς χαρακτήρες και απρόσμενες φαρσικές στιγμές, αποτέλεσε μία από τις μεγαλύτερες επιτυχίες της ελαφράς μουσικής σκηνής. Σε συνεργασία με τη Συμφωνική Ορχήστρα Κύπρου, ζωντάνεψε στις κυπριακές υπαίθριες σκηνές το καλοκαίρι του 2019, σε σκηνοθεσία Παναγιώτη Λάρκου, ο οποίος θέλησε να δημιουργήσει ένα μουσικό «πάρτι που να μιλάει για την αγάπη» και όχι άλλη μία «νοσταλγική αναβίωση» του έργου που να υπογραμμίζει το πατριωτικό ύφος του.²¹ Χειροκροτήθηκε από κοινό και κριτικούς για την εύθυμη και εορταστική της ατμόσφαιρα, χάρη στις δυνατές ερμηνείες του μεικτού θιάσου ηθοποιών και λυρικών τραγουδιστών, στην ευφάνταστη σκηνογραφία-ενδυματολογία του Εδουάρδου Γεωργίου και τις ζωντανές χορογραφίες του Παναγιώτη Τοφή.²²

Παντελής Χορν Η σκιαγράφηση της αθηναϊκής ανθρωπογεωγραφίας και της διάβρωσής της κορυφώνεται στην ηθογραφία *Το φυντανάκι* (γρ. 1921) του Παντελή Χορν, ενός από τους κύριους εκπροσώπους του κοινωνικού ηθογραφικού δράματος. Το έργο παρουσιάζεται τον Νοέμβριο του 1996, με τη σκηνοθεσία του Κώστα Δημητρίου να προκρίνει την αλήθεια και το αυθεντικό χρώμα της ελληνικής ταυτότητας του έργου.²³ Η γνωστή πλακιώτικη αυλή αποτυπώνεται έντονα στις σκηνογραφικές πινελιές του Τάσου Ζωγράφου, ο οποίος γνώριζε πολύ καλά την αξία του έργου από προηγούμενα ελληνικά ανεβάσματά του, ενώ η μουσική πρόταση του Ευαγόρα Καραγιώργη συμβαδίζει με τα ακούσματα της εποχής του έργου.

Γεράσιμος Σπαταλάς Η μονόπρακτη σάτιρα *Οι κληρονόμοι της θείας* (γρ. 1925) ανεβαίνει το 1975 σε σκηνοθεσία Μόνικας Βασιλείου. Το κωμικό τρίο της εξαπάτησης αποτυπώνουν οι Φλωρε-

14. ΣτΕ: Για τον Σωκράτη Καραντινό βλ. κεφάλαιο 3.11.

15. Επιπλέον, τη γνωριμία του κοινού με το έργο του Παλαμά ενισχύει η διοργάνωση μιας φιλολογικής εκδήλωσης στις 26 Φεβρουαρίου 1973, με αφορμή τα τριάντα χρόνια από τον θάνατο του Έλληνα ποιητή. Βλ. στο Ν. Μαραγκού (επιμ.), *Θεατρικός Οργανισμός Κύπρου: Τα πρώτα δέκα χρόνια. 1971-1981*, Λευκωσία: ΘΟΚ 1982, σ. 33.

16. ΣτΕ: Για την Πατρίτσια Τύμβιου (Πεττεμερίδου) βλ. κεφάλαιο 3.32.

17. Βλ. Καυκαρίδης, «Λίγα λόγια του σκηνοθέτη», στο Πρόγραμμα παράστασης, σ. 20.

18. ΣτΕ: Για τον Βαρνάβα Κυριαζή βλ. κεφάλαιο 3.17.

19. Π. Αντωνιάδου, «Σημείωμα σκηνοθεσίας», στο Πρόγραμμα παράστασης, σ. 7.

20. ΣτΕ: Στον Σταύρο Λούρα αφιερώνεται το κεφάλαιο 3.19.

21. Π. Λάρκου, «Σκηνοθετικό σημείωμα», στο Πρόγραμμα παράστασης, σσ. 8-9.

22. Βλ. ενδεικτικά: Α. Κουρουπάκης, «Ο Βαφτιστικός αναβαπτίστηκε, αλλά δεν άλλαξε», εφ. *Η Καθημερινή*, 28 Ιουνίου 2019· Μ. Χαμάλη, «Ο Βαφτιστικός από τον ΘΟΚ», εφ. *Πολίτης*, 1 Ιουλίου 2019· Ν. Μολέσκη, «Ετερόκλητο αισθητικό παιχνίδι», εφ. *Φιλελεύθερος*, 25 Ιουλίου 2019· Γ. Σαββινίδης, «Με μπουσούλα την ψυχαγωγία», εφ. *Φιλελεύθερος*, 30 Ιουνίου 2019.

23. Κ. Δημητρίου, «Σημείωμα του σκηνοθέτη», στο Πρόγραμμα παράστασης, σ. 2.

ντία Δημητρίου, Ανδρέας Μουσουλιώτης²⁴ και Νίκος Παντελίδης. Η παραγωγή παρουσιάζεται μαζί με *Το τάβλι* του Δημήτρη Κεχαΐδη, δίνοντας επίσης έναν δωρεάν κύκλο παραστάσεων σε προσφυγικούς καταυλισμούς.

Δημήτρης Μπόργης Άλλος ένας σημαντικός ηθογράφος που γοήτευσε εξίσου το κοινό του μεσοπολέμου είναι ο Δημήτρης Μπόργης. Η *Δράκαινα* του (γρ. 1927), τοποθετημένη σε επαρχιώτικη ατμόσφαιρα, αναλύει το μίσος μιας μητριαρχικής φιγούρας προς τους γιους της. Με σύγχρονη ματιά, μακριά από μια ψυχολογική ανάγνωση, προσέγγισε το έργο η σκηνοθεσία της Λυδίας Κονιόρδου τον Φεβρουάριο του 2020 — με την ίδια να αναλαμβάνει και τον ομώνυμο ρόλο. Την αφαιρετική αισθητική υιοθέτησαν τόσο ο θίασος ερμηνευτικά, όσο και ο Γιώργος Ζιάκας²⁵ στις σκηνογραφικές και ενδυματολογικές επιλογές του. Εξαιρετικό ενδιαφέρον είχε η σύγχρονη και συνάμα παραδοσιακή μουσική του Τάκη Φαραζή, καθώς και οι βιντεοπροβολές πουλιών του Χριστόφορου Λάρκου, που συνέδραμαν στη διάχυση μιας ονειρικής αίσθησης. Δυστυχώς, ο κύκλος των προγραμματισμένων παραστάσεων της παραγωγής δεν κατέστη δυνατόν να ολοκληρωθεί, λόγω του ξεσπάσματος της πανδημίας COVID-19.

ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

Νίκος Καζαντζάκης Ένα μνημειώδες κείμενο του ελληνικού δραματολογίου συνιστά η ποιητική τραγωδία *Καποδίστριας* (γρ. 1944) από τον Νίκο Καζαντζάκη. Η τραγωδία — που εντοπίζεται στα κιτάπια των πρώτων προτάσεων του δραματολογίου του ΘΟΚ²⁶ — εγκαινίασε τη θεατρική περίοδο 1978–1979, σε σκηνοθεσία Νίκου Σιαφκάλη, αποσπώντας ευνοϊκές κριτικές. Αναλαμβάνοντας και τον ομώνυμο ρόλο, ο Σιαφκάλης επικεντρώθηκε στην ακριβή αποτύπωση της ιστορικής εποχής στην οποία διαδραματίζεται το έργο. Η ιστορική πιστότητα χαρακτήρισε επίσης τόσο τα σκηνοκωμικά-κοστύμια του Κώστα Καυκαρίδη όσο και τις μελωδίες του Νάσου Παναγιώτου.

Γιώργος Θεοδοκάς Ο Γιώργος Θεοδοκάς, ένας από τους πολυσχιδέστερους εκπροσώπους της γενιάς του '30, δίνει έμφαση στην ιδέα της ελληνικότητας μέσω του συσχετισμού της με τον λαϊκό πολιτισμό. Στο πατριωτικό-ιστορικό δράμα *Το τίμημα της λευτεριάς* (γρ. 1948) εμπνέεται από τους λαϊκούς ηρωικούς θρύλους, ενώ στην κωμωδία *Το παιχνίδι της τρέλας και της φρονιμάδας* (γρ. 1947) από τα δημοτικά τραγούδια, θίγοντας θέματα που σχετίζονται με τον έρωτα, την τιμή των γυναικών, τα παιχνίδια εξουσίας κ.ά.

Το *Τίμημα της λευτεριάς* ανεβαίνει το 1972 σε σκηνοθεσία Νίκου Χατζίσκου,²⁷ με σκηνοκωμικά-κοστύμια Νίκης Λιοδάκη-Μακρίδου και μουσική επιμέλεια Στέλιου Αργύρη. Προσδιορίζεται ως επε-

τειακή παραγωγή για τους εθνικούς εορτασμούς της 25ης Μαρτίου και της 1ης Απριλίου, εξού και η «ηρωική προσέγγιση» του έργου, που διαγράφεται στο υποκριτικό ύφος. Το αντιθετικό κεντρικό δίπολο προσώπων ερμηνεύει ο Ανδρέας Μούστρας (Αλή Πασάς) και ο Φώτος Φωτιάδης (Κατσαντώνης).

Είκοσι χρόνια αργότερα η Μόνικα Βασιλείου εκθέτει τεκμηριωμένα και αποτελεσματικά το «Βυζάντιο του θρύλου και του τραγουδιού» στο *Παιχνίδι της τρέλας και της φρονιμάδας*, μια παράσταση που πραγματοποιείται με αφορμή τη συμπλήρωση είκοσι πέντε χρόνων από τον θάνατο του συγγραφέα. Με ιδιοφυή αίσθηση του βυζαντινού κλίματος στήνεται ο σκηνοκωμικός χώρος από τον Γιάννη Τουμαζή, με τις ζωγραφικές λεπτομέρειες των κοστουμιών του να προβάλλουν υποδειγματικά τον βυζαντινό πλούτο. Το κλίμα αυτό ζωντανεύει και η μουσική της Λένιας Σέργη. Η ποιοτική δουλειά συνόλου αποτελεί ακόμη ένα προσόν της παράστασης, με τους ηθοποιούς να αναδεικνύουν ολοκληρωμένα τους δύο αντιμαχόμενους πόλους: τη φρονιμάδα (Μαυριανός: Στέλιος Καυκαρίδης) και την τρέλα (Βασιλιάς Αντρόνικος: Σταύρος Λούρας).

Δημήτρης Ψαθάς Αριστοτέχνης της κωμικής γραφής, δεινός συνθέτης ενός ανεξάντλητου μωσαϊκού χαρακτήρων και τύπων και σαρκαστής των κοινωνικών παθών της ελληνικής πραγματικότητας, ο Δημήτρης Ψαθάς επανέρχεται τακτικά στο ρεπερτόριο του ΘΟΚ κατά τις πρώτες τρεις δεκαετίες, με δημοφιλή δείγματα φαρσοκωμωδιών που χαρίζουν άφθονο γέλιο στο κοινό.

Πρωτοεμφανίζεται στη σκηνή του Οργανισμού το 1977 με τον *Φον Δημητράκη* (γρ. 1946), με τη σκηνοθεσία του Σιαφκάλη να ξεσκεπάζει με απλά μέσα τη φιλοδοξία για εξουσία στην κατοχική Αθήνα. Τα σκηνοκωμικά και τα κοστύμια αναλαμβάνει ο Άντης Παρτζίλης, ενώ ο Ανδρέας Μούστρας στον πρωταγωνιστικό ρόλο αποτυπώνει τον κωμικοτραγικό πολιτευτή Δημήτρη Χαρίτο.

Δύο χρόνια αργότερα παρουσιάζεται η κωμωδία *Ζητείται ψεύτης* (γρ. 1953) από τον σκηνοθέτη Ανδρέα Μαραγκό.²⁸ Οι πελατειακές συναλλαγές και τα ρουσφέτια των πολιτικών ξεδιπλώνονται γοργά και ανάλαφρα στο κομψό, εκσυγχρονιστικό σκηνοκωμικό του Άγγελου Αγγελή²⁹ με τους ιδιαίτερους, ανάγλυφους λευκούς τύπους στην πρόσοψή του. Τον κεντρικό ήρωα βουλευτή Φερέκη ερμηνεύει πάλι ο Μούστρας, ενώ τον αρχιψεύταρο συνεργάτη του Θόδωρο Πάρλα ο Θάνος Πεττεμερίδης.³⁰

Ακολουθεί τον Ιούλιο του 1983 το *Φωνάζει ο κλέφτης* (γρ. 1958) στην τερπνή και δροσερή σκηνοθεσία του Κώστα Δημητρίου, σε σκηνογραφία Βασίλη Ιερείδη και κοστύμια Τάσου Πολυβίου. Το κεντρικό δίπολο εξαχρειωμένου και τίμιου ανθρώπου αναδεικνύουν οι Ευτύχιος Πουλλαΐδης³¹ (Τιμολέων Λάμπρος) και Φαίδρος Στασίνος (Σόλων Καραλέων).

Τον χειμώνα του 1993 ο Κώστας Δημητρίου καλείται ξανά να σκηνοθετήσει μια κωμωδία συνόλου. *Η χαρτοπαίχτρα* (γρ. 1963) κερδίζει τις εντυπώσεις, με τις αλληπάλληλες ξεκαρδιστικές σκηνές της και τους περίτεχνα δοσμένους στερεότυπους χαρακτήρες, ντυμένους καλόγουστα από τον Νίκο Κουρούση.³² Η Αννίτα Σα-

24. ΣτΕ: Στους Βασιλείου, Δημητρίου και Μουσουλιώτη αφιερώνονται αντίστοιχα τα κεφάλαια 3.5, 3.9 και 3.24.

25. ΣτΕ: Για τον Γιώργο Ζιάκα βλ. κεφάλαιο 3.10.

26. Το έργο *Καποδίστριας* αναφέρεται πρώτη φορά σε Δημοσιογραφική Διάσκεψη του ΘΟΚ, στις 18 Ιουνίου 1971. Ο πρόεδρος του Δ.Σ. του ΘΟΚ Φρίζος Βράχας μεταξύ άλλων λέει: «Η έναρξίς θα γίνη με ελληνικόν έργον — και πιθανώτατα τον *Καποδίστριαν* του Ν. Καζαντζάκη — και θα επακολουθήσῃ διά την χειμερινήν περίοδον σειρά 5–6 έργων, με 20–25 παραστάσεις περίπου κατά μήνα, εἰς ὧν 3–4 εβδομαδιαίως εν Λευκωσίᾳ και αι λοιπαί εἰς άλλα κέντρα εκ περιτροπῆς [...]».

27. ΣτΕ: Για τον Νίκο Χατζίσκο βλ. κεφάλαιο 3.43.

28. ΣτΕ: Για τον Ανδρέα Μαραγκό βλ. κεφάλαιο 3.20.

29. ΣτΕ: Για τον Άγγελο Αγγελή βλ. κεφάλαιο 3.2.

30. ΣτΕ: Για τον Θάνο Πεττεμερίδη βλ. κεφάλαιο 3.31.

31. ΣτΕ: Για τον Ευτύχιο Πουλλαΐδη, βλ. κεφάλαιο 3.33.

32. ΣτΕ: Για τον Νίκο Κουρούση βλ. κεφάλαιο 3.16.

ντοριναίου³³ στον ομώνυμο ρόλο ξεδιπλώνει τη χαρτοπαικτική μανία της κυρίας Αλέκας.

Αλέκος Σακελλάριος – Χρήστος Γιαννακόπουλος Πέντε είναι οι κωμωδίες του πεπειραμένου συγγραφικού διδύμου Σακελλάριου–Γιαννακόπουλου που παρουσιάζονται, με πρώτη το *Οι Γερμανοί ξανάρχονται* (γρ. 1946), σε σκηνοθεσία Βλαδίμηρου Καυκαρίδη και σκηνικά-κοστούμια Κώστα Καυκαρίδη, τον χειμώνα του 1978. Ο «σατιρικός εφιάλτης»³⁴ του Θεόδωρου Γκινόπουλου (Στέλιος Καυκαρίδης)³⁵ για την επιστροφή των Γερμανών και οι κομματικές διχόνοιες των Ελλήνων (Ζήσης: Θάνος Πεττεμερίδης, Λευτέρης: Φαίδρος Στασίνος,³⁶ Ξενοφών: Ανδρέας Μούστρας) πλάθονται επί σκηνής με ακρίβεια, αποσκοπώντας στο γέλιο και τον προβληματισμό.³⁷

Πολιτικού περιεχομένου είναι και η κωμωδία *Θανασιάκης ο πολυτευόμενος* (γρ. 1952), που σκηνοθετείται το 1981 από τον Νίκο Σιαφκάλη³⁸ και πλαισιώνεται καταλλήλως από τη σκηνογραφία-ενδυματολογία της Κλάρας Ζαχαράκη-Γεωργίου. Η σκηνοθεσία ρίχνει βάρος στη διάκριση ανάμεσα στη μωροφιλοδοξία των πολιτικάντηδων για προσωπική ανέλιξη και στη συνετή συμπεριφορά των απλοϊκών ανθρώπων,³⁹ και το κατορθώνει ικανοποιώντας κοινό και κριτικούς,⁴⁰ σημειώνοντας μάλιστα μεγάλη εισπρακτική επιτυχία.⁴¹ Οι ηθοποιοί υπηρετούν τη δράση με καταγιστικό ρυθμό και σκηνική ευφράδεια, με προεξάρχοντα τον Μούστρα (Μελέτης), που σημειώνει την τρίτη συμμετοχή του σε ανέβασμα του εν λόγω έργου.⁴²

Τέσσερα χρόνια αργότερα παρουσιάζεται το *Αλλοίμονο στους νέους* (γρ. 1961), με τον Κώστα Δημητρίου στη σκηνοθεσία να μεταφέρει το θέμα της χαμένης νιότης ακολουθώντας τους γοργούς ρυθμούς των έξυπνων διαλόγων του κειμένου. Τα σκηνικά και τα κοστούμια της Κλάρας Ζαχαράκη-Γεωργίου αναπαριστούν αποτελεσματικά την ευμάρεια και τη φτώχεια, που καθορίζουν το ερωτικό παιχνίδι, ενώ οι ερμηνείες διακρίνονται από ζωντάνια και άνεση, με το βάρος να πέφτει στους Βαρνάβα Κυριαζή (Αντρέας) και Ανδρέα Μούστρα (Αγησίλαος).

Το 1990 ο Σιαφκάλης συνεργάζεται για δεύτερη φορά με την Κλάρα Ζαχαράκη-Γεωργίου σε κωμωδία των Σακελλάριου-Γιαννακόπουλου, διατηρώντας το άρωμα της εποχής του *Ένας ήρωας με παντόφλες* (γρ. 1947). Ο Σπύρος Σταυρινίδης⁴³ στον ρόλο του στρατηγού Λάμπρου Δεκαβάλα δίνει με χιούμορ την ανθρώπινη διάσταση εκείνου του πάλαι ποτέ ήρωα ο οποίος πίστευε σε αξίες και ιδανικά που νοθεύτηκαν από τους πατριδοκάπηλους. Τον συμπληρώνει με το κωμικό της ταλέντο η Αννίτα Σαντοριναίου (Ειρήνη).

33. ΣτΕ: Για την Αννίτα Σαντοριναίου βλ. κεφάλαιο 3.34.

34. Το έργο χαρακτηρίστηκε από τους ίδιους τους συγγραφείς «σατιρικός εφιάλτης από τρεις πράξεις κι επίλογο».

35. ΣτΕ: Για τον Στέλιο Καυκαρίδη βλ. κεφάλαιο 3.14.

36. ΣτΕ: Για τον Φαίδρο Στασίνιο βλ. κεφάλαιο 3.39.

37. Σημειώνουμε πως ο Αλέκος Σακελλάριος προλογίζει την πρεμιέρα της παράστασης. Επίσης διοργανώνεται ανοιχτή συζήτηση για το ελληνικό θέατρο με εισηγητή τον Σακελλάριο. Βλ. Ν. Μαραγκού, *ό.π.*, σ. 35.

38. ΣτΕ: Για τον Νίκο Σιαφκάλη βλ. κεφάλαιο 3.36.

39. Ν. Σιαφκάλης, στο Πρόγραμμα παράστασης, *χ.σ.*

40. Χρ. Γεωργίου, *εφ. Τα Νέα*, 2 Αυγούστου 1981, *χ.σ.*: *εφ. Δημοκρατία*, 3 Αυγούστου 1981, *χ.σ.*: *εφ. Φιλελεύθερος*, 4 Αυγούστου 1981.

41. Δεκαπέντε παραστάσεις και 6.430 θεατές (Ν. Μαραγκού, *ό.π.*, σ. 173).

42. Πρώτη συμμετοχή: Θίασος Κοτοπούλη, 1953 (ως Θανασιάκης). Δεύτερη συμμετοχή: ΟΘΑΚ, 1965 (ως Μελέτης).

43. ΣτΕ: Για τον Σπύρο Σταυρινίδη βλ. κεφάλαιο 3.40.

Το ρουσφέτι και την πολιτική διαπλοκή αναδεικνύει η παράσταση *Υπάρχει και φιλότιμο* (γρ. 1964) το 1996, η οποία συνδέεται επικαιρικά με την προεκλογική περίοδο της Κύπρου εκείνων των ημερών. Ο Κώστας Δημητρίου κατευθύνει ορθά τον θίασο, προβάλλοντας τη θεατρικότητα και το ευθύβολο χιούμορ του έργου μέσα στο υποβλητικό σκηνικό του Γιώργου Παπαδόπουλου. Τον ρόλο του υπουργού Αντρέα Μαυρογιαλλούρου ερμηνεύει ο ίδιος ο σκηνοθέτης, αφήνοντας τις καλύτερες εντυπώσεις.

Ασημάκης Γιαλαμάς – Κώστας Πρετεντέρης Από το ρεπερτόριο κωμωδιών του Οργανισμού δεν θα μπορούσε να απουσιάζει και η πολυπαιγμένη κωμωδία *Μιας πεντάρας νιάτα* (γρ. 1965) των Γιαλαμά-Πρετεντέρη, που ανεβαίνει το 1982 στην απλή σκηνοθεσία του Φαίδρου Στασίνου και τα φροντισμένα σκηνικά και κοστούμια του Βαγγέλη Οικονομίδη. Η ζυμωμένη δεκαεταρμελής ομάδα δημιουργεί ευφρόσυνες στιγμές παρεξηγήσεων και ανατροπών, ιδιαίτερα ευπρόσδεκτες από τους θεατές, που γεμίζουν σχεδόν κάθε βράδυ την αίθουσα του Δημοτικού Θεάτρου Λευκωσίας.

Το 2007 το έργο παρουσιάζεται και πάλι, αυτή τη φορά σε σκηνοθεσία Χρίστου Ζάνου και σκηνικά-κοστούμια Μαρίζας Παρτζίλη. Η παράσταση έχει σημείο αναφοράς το πρώτο ανέβασμα, με προβολές κωμικών στιγμιότυπων της τότε παράστασης να κατακλύζουν τη σκηνή με το άνοιγμα της αυλαίας, δημιουργώντας επιτυχώς μια αίσθηση νοσταλγίας στους συντελεστές και το κοινό. Ομαδική δουλειά, ζυγισμένος ρυθμός, σωστή δοσολογία κωμικού, όλα συντελούν στην επιτυχία της και προσφέρουν αβίαστα γέλιο.

Νίκος Τσιφόρος – Πολύβιος Βασιλειάδης Το 2010 η κωμωδία *Μια Ιταλίδα στην Κυψέλη* (γρ. 1965) των Τσιφόρου-Βασιλειάδη παίρνει τη σκυτάλη για το δικό της σκηνικό ανέβασμα. Γνώστης πλέον του είδους, ο Κώστας Δημητρίου στήνει μια παράσταση με εκσυγχρονιστική διάθεση, στην οποία πρυτανεύουν ο ρυθμός, η μουσική και η κωμική ισχύς της ατάκας. Τη σκηνογραφία αναλαμβάνει ο Γιώργος Χιώτης και τα κοστούμια η Μαρίζα Παρτζίλη. Στον ρόλο της Μπιάνκα η Ειρήνη Κωνσταντίνου.

Γιώργος Ρούσσος Με την κωμωδία *Ευτυχώς τρελλάθηκα* (γρ. 1956) του Γιώργου Ρούσσου ξεκινά το έτος 1984. Η σκηνοθετική πρόταση του Φαίδρου Στασίνου πετυχαίνει να ζωντανέψει τις κωμικές καταστάσεις, με διακριτή στις υποκριτικές εργασίες τη φαρσική διόγκωση των χαρακτήρων. Στον ρόλο του μικροεπιχειρηματία Χαρίλαου Μαραζιώτη ο Σπύρος Σταυρινίδης.

Ιάκωβος Καμπανέλλης Ένα κεφάλαιο-ορόσημο στη ρεπερτοριακή διαδρομή του ΘΟΚ συνιστά μέχρι σήμερα η συνεργασία του με τον κορυφαίο μεταπολεμικό συγγραφέα Ιάκωβο Καμπανέλλη: εννέα ανεβάσματα ισάριθμων έργων. Έχοντας στο επίκεντρο του δραματουργικού σύμπαντός του την ανθρώπινη ύπαρξη, ακολουθούμε το οδοιπορικό του συγγραφέα στις σκηνές του ΘΟΚ, από το γνήσια ελληνικό έργο-σταθμό του (*Αυλή των θαυμάτων*) στο αλληγορικό παραμυθόδραμά του (*Παραμύθι χωρίς όνομα*)· από το σπονδυλωτό έργο του για την πολιτική συμπεριφορά της ελληνικής κοινωνίας (*Πρόσωπα για βιολί και ορχήστρα*) στην γκροτέσκα κωμωδία για τον θεσμό της κληρονομιάς (*Τα τέσσερα πόδια του τραπεζιού*)· από τη χυμώδη αντιπολεμική σάτιρά του (*Ο μπαμπάς ο πόλεμος*) στο αστικό του δράμα (*Ο δρόμος περνά από μέσα*)· κι έπειτα από το αρχαιόθεμο έργο (*Γράμμα στον Ορέστη*) σε έναν κωμικοτραγικό μονόλογο (*Ο επικήδειος*) για τη μοναξιά, καταλήγοντας στην απόλυτη ερωτική ιστορία (*Η Στέλλα με τα κόκκινα γάντια*).

Την πρεμιέρα της *Αυλής των θαυμάτων* (γρ. 1956) στις 24 Φεβρουαρίου 1972 στο Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, του δεύτερου νεοελληνικού έργου στο ρεπερτόριο του ΘΟΚ, υποδέχεται πανηγυρικά το κοινό και η κριτική.⁴⁴ Η σκηνοθεσία του Βλαδίμηρου Καυκαρίδη αναδεικνύει το πνεύμα του έργου, δίνοντας τη θετική εντύπωση ενός άρτιου συνόλου, με τις ερμηνείες των ηθοποιών να συνιστούν ένα «ποιοτικό άλμα»⁴⁵ και τη Δέσποινα Μπεμπεδέλη (Αννετώ) να επιδοκιμάζεται ιδιαίτερα. Το ίδιο ισχύει και για τα σκηνικά της Πόλυσ Εφταμάντηλου, η οποία είχε και την επίβλεψη των κοστούμιών, που αποτυπώνουν με ακρίβεια τη νατουραλιστική υφή του έργου. Το προλόγισμα του Καμπανέλλη στην πρεμιέρα επισφραγίζει την επιτυχία της παράστασης: «Σκηνοθέτης και ηθοποιοί», είπε ο Καμπανέλλης, «αγάπησαν το έργο σαν δικό τους και φτιάξαν μια παράσταση που με τιμά».⁴⁶

Ακολούθως, το φθινόπωρο του 2006, με την ευκαιρία της συμπλήρωσης πενήντα χρόνων από τη συγγραφή της, η *Αυλή* ξαναπαρουσιάζεται στη ρεαλιστική σκηνοθεσία του Ανδρέα Αντωνιάδη.⁴⁷ Τα σκηνικά και τα κοστούμια του Στέφανου Αθηναίτη ανακαλούν την αισθητική της εποχής του '50, ενώ η μουσική του Μάριου Τόκα συμβάλλει καταλυτικά στη μεταφορά των γεύσεων της τότε Ελλάδας. Άξιες ιδιαίτερης μνείας είναι οι ερμηνείες της Αννίτας Σαντοριναίου (Αννετώ) και της Λένιας Σορόκου (Αστιά), καθώς και εκείνη του Αντώνη Κατσαρή (Ιορδάνης), που αποτελεί και τον συνδετικό κρίκο μεταξύ των δύο παραγωγών του έργου.

Ο Βλαδίμηρος Καυκαρίδης θα σκηνοθετήσει και δεύτερη φορά έργο του Καμπανέλλη, επιχειρώντας μια «σύγχρονη και κεφάλι»⁴⁸ σκηνική εκδοχή του *Παραμυθιού χωρίς όνομα* (γρ. 1959). Στο πλευρό του έχει έναν πολυπληθή θίασο, ο οποίος, με τη μουσική συνδρομή των καθιερωμένων μελωδιών του Χατζιδάκι — δάνειο από το πρώτο πανελλήνιο ανέβασμα του έργου — και ντυμένος με τις λαϊκές πινελιές του Κώστα Καυκαρίδη, ξεδιπλώνει παραμυθικά τον αντιπολεμικό ιστό του έργου. Η παραγωγή δίνει την πρώτη της παράσταση στις 12 Ιουλίου 1974 στο Αμφιθέατρο Ακροπόλεως και ύστερα από τρεις ημέρες κατεβαίνει απότομα με το ξέσπασμα του πραξικοπήματος. Οι παραστάσεις θα επανέλθουν στην αρχή της επόμενης χειμερινής περιόδου.

Τα αδέρφια Καυκαρίδη επανέρχονται το 1977 για να παρουσιάσουν τα *Πρόσωπα για βιολί και ορχήστρα* (γρ. 1976), έναν χρόνο μετά το πρώτο του ανέβασμα στο Θέατρο Τέχνης από τον Κουν. Η σκηνοθεσία, πιστή στον συγγραφικό στόχο, θίγει με σατιρικές αιχμές το σκοτεινό πρόσωπο του απριλιανού καθεστώτος και υποδηλώνει την ιδεολογική του σήψη. Το ένα μονόπρακτο μετά το άλλο ξεδιπλώνονται ομαλά, με την ομάδα των ηθοποιών να φωτίζει το πολιτικό πλαίσιο του έργου.

44. Βλ. ενδεικτικά: Τ. Στεφανίδης, εφ. *Αλήθεια*, 13 Μαρτίου 1972· Γ. Νικολάου, εφ. *Ελευθερία*, 2 Μαρτίου 1972· Ι. Ρωσσίδης, εφ. *Χαραυγή*, 5 Μαρτίου 1972· Α. Παυλίδης, εφ. *Τα Νέα*, 1 Μαρτίου 1972.

45. Α. Πυλιώτης, περ. *Νέα Εποχή*, τχ. 93 (2 Μαρτίου 1972), σσ. 295–296.

46. Απόσπασμα από το προλόγισμα του συγγραφέα στην πρώτη παράσταση του έργου. Βλ. εφ. *Αγών*, 27 Φεβρουαρίου 1972.

47. Αξίζει να σημειωθεί πως στο πλαίσιο του αφιερώματος στο νεοελληνικό έργο ο ΘΟΚ διοργάνωσε επίσης τιμητική εκδήλωση για το έργο του συγγραφέα στις 30 Οκτωβρίου 2006. Ομιλήτρια ήταν η Χαρά Μπακονικόλα, καθηγήτρια στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του ΕΚΠΑ, με θέμα: «Εισβολείς και πρόσφυγες στο θέατρο του Καμπανέλλη». Ακολούθησε χαιρετισμός από τη σκηνοθέτιδα Μόνικα Βασιλείου με θέμα τη συνεργασία της με τον συγγραφέα το 1962 στο ανέβασμα του *Παραμυθιού χωρίς όνομα* (Νέο Θέατρο, Λεμεσός).

48. Βλ. Καυκαρίδη, «Λίγα λόγια του σκηνοθέτη», στο Πρόγραμμα παράστασης, σ. 6.

Το 1981 ανεβαίνουν *Τα τέσσερα πόδια του τραπεζιού* (1978) σε σκηνοθεσία Ανδρέα Μαραγκού, με μια συμπαγή ομάδα ηθοποιών να αποδίδει τον αλληλοσπαραγμό των διαφόρων προσώπων για τη διαδοχή της περιουσίας του ετοιμοθάνατου πατέρα μέσα στο λιτό, ρεαλιστικό σκηνικό του Αντη Παρτζίλη. Η παράσταση βασίζεται σε μια ρεαλιστική γραμμή με ισχνά στοιχεία γκροτέσκου, με στόχο να αναδειχθούν με ευκρίνεια ο σαρκασμός και η κοινωνική σάτιρα του έργου.

Τον Δεκέμβριο του 1984 η σκηνοθεσία του Εύη Γαβριηλίδη στο έργο *Ο μπαμπάς ο πόλεμος* (γρ. 1952) συλλαμβάνει την οξύτητα του σατιρικού συγγραφικού πνεύματος, έκδηλου στο καλοκουρδισμένο και εύστοχα αρθρωμένο σύνολο ηθοποιών, που καταφέρνει να διαγράψει με εύσημο τρόπο τους είκοσι κωμικούς τύπους του έργου. Η ενδυματολογική πρόταση του Στέφανου Αθηναίτη εμπνέεται από τα τυποποιημένα ριγέ ανθρωπάκια του Έλληνα ζωγράφου Γιάννη Γαΐτη, σχολιάζοντας έξυπνα το φαινόμενο του μαζικού, βιομηχανοποιημένου τουρισμού, με αρκετά από αυτά να εντάσσονται στο γραμμικό/γεωμετρικό — έντονα χρωματισμένο — σκηνικό του. Οι μουσικές υπογραμμίσεις του Στέλιου Αργύρη συμπληρώνουν θετικά το όλο εγχείρημα.

Τρία χρόνια μετά το πρώτο σκηνικό ανέβασμά του από τον ίδιο τον συγγραφέα, *Ο δρόμος περνά από μέσα* (γρ. 1990) σκηνοθετείται πάλι από τον Καμπανέλλη, αυτή τη φορά στον ΘΟΚ. Ο Καμπανέλλης έχει στο πλευρό του τον Φαίδρο Στασίνο. Η παράσταση κάνει πρεμιέρα στις 12 Φεβρουαρίου 1994, με τους πέντε ηθοποιούς να αποκρυπτογραφούν επιδέξια τις εναλλασσόμενες μεταβάσεις από το ανελέητο παρόν στο παρελθόν και όλες τις κρυμμένες πτυχές, τις μύχιες σκέψεις και τις μνήμες των προσώπων. Όλα αυτά στεγάζονται στο εσωτερικό ενός αρχοντικού σπιτιού με αντίκες, που φιλοτέχνησε ο Κουρούσης.⁴⁹

Οι μονόλογοι *Γράμμα στον Ορέστη* (γρ. 1992–1993) και *Ο επικήδειος* (γρ. 1991) παρουσιάζονται υπό τον γενικό τίτλο *Δύο άλλες φωνές* το 1995, στο πλαίσιο συνεργασίας με το Πανεπιστήμιο Κύπρου. Ανεβαίνουν σε σκηνοθεσία Χρίστου Σιοπαχά,⁵⁰ σκηνογραφική-ενδυματολογική επιμέλεια Γιώργου Χιώτη και φωτισμούς Γρηγόρη Παπαγεωργίου. Τη σύγχρονη απολογία της Κλυταμνήστρας προς τον γιο της φέρει εις πέρας η Τζένη Γαϊτανοπούλου. Δοσμένη απόλυτα στον ρόλο της, διαγράφει όλες τις εκφάνσεις της τραγικής φύσης της ηρωίδας. Από την άλλη, ο Κώστας Δημητρίου παρωδεί με αξιώσεις τον επακόλουθο επικήδειο λόγο ενός σπουδαιοφανούς συγγραφέα.

Τέλος, το 2018 στην Κεντρική Σκηνή του ΘΟΚ ο σκηνοθέτης Κωνσταντίνος Αρβανιτάκης συνθέτει, με τη σύμπραξη μιας ομάδας ταλαντούχων συνεργατών, τη *Στέλλα με τα κόκκινα γάντια* (γρ. 1954) ως ένα αισθησιακό θέαμα αισθητικής καμπαρέ, που διακρίνεται για την οπτικοακουστική ποικιλία και την εμφανή διακειμενική χροιά του. Η ζωντανά εκτελεσμένη μουσική του Σταμάτη Κραουνάκη από ομάδα των ηθοποιών αποτέλεσε ένα από τα βασικά θέλητρα της παράστασης.

49. Στις 14 Φεβρουαρίου 1994 πραγματοποιείται τιμητική βραδιά για τον συγγραφέα με ομιλητές τη Νίκη Κατσιαούνη (μέλος Δ.Σ. ΘΟΚ) και τον Πανίκο Παιονίδη (δημοσιογράφος και πρώην πρόεδρος Δ.Σ. ΘΟΚ).

50. ΣΤΕ: Για τον Χρίστο Σιοπαχά βλ. κεφάλαιο 3.37.

Γρηγορίου Ξενόπουλου
Ποπολάρος, 1971
Νίκος Χαράλαμπος, Βούλα Πελεκάνου

Κωστή Παλαμά
Τρισεύγενη, 1972
Έλλη Παναγιώτου, Θεόδουλος Μωρέας,
Μόνικα Βασιλείου, Δέσποινα Μπεμπεδέλη,
Έλλη Κυριακίδου, Πατρίτσια Τύμβιου

Δημητρίου Κόκκου
Ο καπετάν Γιακουμής, 1973
Αντώνης Κατσαρής, Ανδρέας Μούστρας

Στρατή Καρρά
Οι παλαιστές, 1973
Στέλιος Καυκαρίδης, Αντώνης Κατσαρής,
Νίκος Χαραλάμπους, Βλαδίμηρος Καυκαρίδης

Κώστα Βάρναλη
Άτταλος ο Τρίτος, 1977
Αντώνης Κατσαρής, Χρήστος Παπαδόπουλος

Αλέκου Σακελλάριου, Χρήστου Γιαννακόπουλου
Οι Γερμανοί ξανάρχονται, 1978
Στέλιος Καυκαρίδης, Θάνος Πεττεμερίδης,
Ανδρέας Μούστρας, Φαίδρος Στασίνος

Ιάκωβου Καμπανέλλη
Τα τέσσερα πόδια του τραπεζιού, 1981
Τζένη Γαϊτανοπούλου, Ανδρέας Μαραγκός

Ασημάκη Γιαλαμά, Κώστα Πρετεντέρη
Μιας πεντάρας νιάτα, 1982
Σταύρος Λούρας, Φαίδρος Στασίνος,
Κώστας Δημητρίου, Μαρία Μίχα, Βαρνάβας Κυριαζής

Σωτήρης Πατατζής Το ανέβασμα από τον ΘΟΚ τον Ιανουάριο του 1974 του γνωστότερου θεατρικού έργου του Σωτήρη Πατατζή, του *Δον Καμίλλο* (γρ. 1958), μια εύληπτη σάτιρα της πολιτικής αντιπαράθεσης ανάμεσα στη Δεξιά και την Αριστερά, έφερε δόσεις φρεσκιάδας και ευθυμίας στο κυπριακό κοινό, κερδίζοντας τη θερμή ανταπόκρισή του. Χάρη στη συνεκτική και ρυθμικά γοργή σκηνοθεσία του Νίκου Σιαφκάλη, στα ευρηματικά σκηνικά ποικίλων γεωμετρικών μοτίβων του Κώστα Καυκαρίδη, καθώς και στις ερμηνευτικές δυνατότητες της ομάδας των ηθοποιών, με το πρωταγωνιστικό ντουέτο Δον Καμίλλο (Στέλιος Καυκαρίδης) και Πεπόνε (Ανδρέας Μούστρας) να ξεχωρίζει για την κωμική αποτύπωση της σύγκρουσής τους, η παραγωγή αποτέλεσε μία από τις μεγαλύτερες καλλιτεχνικές και εισπρακτικές επιτυχίες του Οργανισμού τα πρώτα τρία χρόνια της ιστορίας του. Επαναλήφθηκε την επόμενη περίοδο, ενώ το 1981 πραγματοποιήθηκε η αναβίωσή της με ελαφρώς αλλαγμένη διανομή.

Αλέκος Λιδωρίκης Ίχνη της προσωπικής εμπειρίας του Αλέκου Λιδωρίκη στην Αμερική, από την καθημερινότητα του ξενιτεμένου, Έλληνα και μη, που νοσταλγεί την πατρίδα του, αποκαλύπτουν *Οι ξεριζωμένοι*, έργο που απέσπασε το 1ο Κρατικό Βραβείο Θεάτρου στην Ελλάδα (γρ. 1962–1963). Στις 14 Δεκεμβρίου 1972 δίνεται η πρεμιέρα του έργου στο Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, παρουσία του συγγραφέα.⁵¹ Η δεύτερη σκηνοθετική δουλειά του Λάμπρου Κωστόπουλου σε έργο του Λιδωρίκη αποσπά θετικά σχόλια. Ξεχώρισε για τη φροντίδα και τη σοβαρότητά της, το καλαίσθητο μοντέρνο σαλόνι του σκηνογράφου Στέφανου Αθηνινή και τις καλές ερμηνείες των ηθοποιών, με εκείνες των Κώστα Δημητρίου, Θάνου Πεττεμερίδη και Μόνικας Βασιλείου να κάνουν αίσθηση.

Μποστ (Μέντης Μποσταντζόγλου) Οι σατιρικές κωμωδίες του Μποστ χαίρουν πάντα εκτίμησης από τους καλλιτέχνες, τόσο για τη βιτριολική κριτική της νεοελληνικής κοινωνίας και την υπονόμηση της σοβαροφάνειάς της, όσο και για το ιδιότυπο χιούμορ τους. Δύο από αυτές αποτέλεσαν ευτυχείς στιγμές στην ιστορία του ΘΟΚ και προκάλεσαν το ζωηρό γέλιο των θεατών.

Το 1992 η σκηνοθετική πρόταση του Κώστα Δημητρίου στη *Φάυστα* (γρ. 1962) καταφεύγει στη φόρμα του μιούζικαλ, με τη συνδρομή των χαρακτηριστικών μελωδιών του Λουκιανού Κηλαηδόνη και των χορογραφιών της Frances Wood. Η εύστοχη αποκρυπτογράφηση του χιούμορ του κειμένου μεταδίδεται εμπνευσμένα στο κοινό από ένα δεμένο και κεφάτο σύνολο ηθοποιών, που συνθέτει τα αλλοπρόσαλλα μποστικά πρόσωπα μέσα στον ρομαντικό σκηνικό διάκοσμο του Αθηνινή. Στον ρόλο της Φάουστας διακρίνεται η Αννίτα Σαντοριναίου.

Την επιτυχία της *Φάουστας* διαδέχεται η παραγωγή *Μήδεια* (γρ. 1993), που παρουσιάζεται τον Σεπτέμβριο του 2003 στο πλαίσιο του Διεθνούς Φεστιβάλ ΚΥΠΡΙΑ. Υπερασπιζόμενος τη σουρεαλιστική πραγματικότητα, τη λαϊκότητα και το παρωδικό ύφος της γραφής, ο σκηνοθέτης Γιώργος Μουαΐμης⁵² συλλαμβάνει μια σφιχτή σκηνική φαντασμαγορία. Γι' αυτήν συνεργάστηκαν αποτελεσματικά, ανάμεσα σε άλλους, ο μουσικός Κώστας Κακογιάννης, με το σύγχρονο μουσικό καλειδοσκόπιό του, ο σκηνογράφος Στέφανος Αθηνινή, με τις σατιρικές, κλασικότροπες γραμμές του,

51. Ο συγγραφέας επίσης καλείται από τον Καραντινό να παραχωρήσει ομιλία για «Το σύγχρονο ελληνικό θέατρο». Βλ. Νίκη Μαραγκού, *ό.π.*, σ. 33.

52. ΣτΕ: Για τον Γιώργο Μουαΐμη βλ. κεφάλαιο 3.23.

και οι ηθοποιοί, με το κωμικό τους αισθητήριο να οργιάζει. Η Αννίτα Σαντοριναίου ως Μήδεια αφήνει πάλι το στίγμα της με την αφοπλιστική ερμηνεία της.

Πάυλος Μάτεσις Με το έργο *Η τελετή* (γρ. 1966)⁵³ του έμπειρου συγγραφέα και μεταφραστή Παύλου Μάτεσις, μια μαύρη κωμωδία που σαρκάζει τον κοινωνικό θεσμό της κηδείας, ο ΘΟΚ μάς εισάγει τον Μάρτιο του 2007 σε μια άλλη σουρεαλιστική ψηφίδα του ελληνικού θεάτρου. Η σκηνοθεσία του Άγι Παϊκού δίνει βαρύτητα στην γκροτέσκα απόδοση του θέματος, με τις ερμηνείες των εννιά ηθοποιών —οκτώ γυναικών, εξαδέλφων μεταξύ τους, και ενός άνδρα, του «μαιτρ» της τελετής— να προβάλλουν ανάγλυφα όλα τα ακραία και τραγελαφικά που συμβαίνουν σε μια κηδεία. Τα σκηνικά του Εδουάρδου Γεωργίου διακρίνονται για την αισθητική σήμανση του εσωτερικού ενός φέρετρου, ενώ τα κοστούμια της Μαρίας Νικολαΐδου για την πένθιμη κομψότητά τους.

Στρατής Καρράς Το πολιτικά προσανατολισμένο και εμποτισμένο με το θέατρο του παραλόγου έργο *Οι παλαιστές* (γρ. 1968) θίγει με υπαινικτικό τρόπο την καταπίεση των ανθρώπων από κάθε είδους δυνάστες και, εμμέσως, την εγκαθίδρυση της ελληνικής δικτατορίας. Η εισβολή τεσσάρων πεχλιβάνηδων στο σπίτι τριών απλοϊκών γυναικών αναδημιουργείται στη σκηνή με πρωτότυπο τρόπο από τον σκηνοθέτη Βλαδίμηρο Καυκαρίδη, αξιοποιώντας με ανανεωτική ματιά τα εκφραστικά μέσα των ηθοποιών. Η πρεμιέρα του έργου πραγματοποιείται στις 9 Μαρτίου 1973 και αφιερώνεται στη μνήμη της Κατίνας Παξινοπού, της οποίας ο θίασος (Παξινού-Μινωτή) έκανε το πρώτο ανέβασμα του έργου. Επικροτήθηκε η εργασία όλων των συντελεστών, που εξασφάλισαν την υφολογική αρτιότητα της παράστασης. Αξιοσημείωτη ήταν η μοντέρνα σκηνογραφική-ενδυματολογική γλώσσα του Νίκου Κουρούση, η οποία κατάφερε να δημιουργήσει έναν σκηνικό χώρο υπαινιγμών —ένα σπίτι-ρινγκ—, πλήρως εναρμονισμένο με τις σκηνοθετικές νότες παραλόγου.⁵⁴

Αντώνης Δωριάδης Το έργο *Ένα παράξενο απόγευμα* (γρ. 1971) του Αντώνη Δωριάδη, το οποίο με δυσκολία εντάσσεται σε κάποιο είδος, παρουσιάζεται στην Πειραματική Σκηνή το 2002 σε σκηνοθεσία Χρυσάνθου Χρυσάνθου. Πρόκειται για μια τυχαία απογευματινή συνάντηση δύο ανθρώπων, μιας γυναίκας (Μήδεια Χάννα) και ενός άνδρα (Χρυσάνθος Χρυσάνθου), και μια βίαιη αναμέτρηση συνειδήσεων, που έχει, αναμφισβήτητα, και πολιτικές διαστάσεις, αφού η υπόθεση του έργου εκτυλίσσεται με ιστορικό φόντο την εποχή της δικτατορίας.

Δημήτρης Κεχαΐδης Το μονόπρακτο έργο *Το τάβλι* (γρ. 1972) του Δημήτρη Κεχαΐδη, μιας άλλης εξαιρετης φωνής της μεταπολεμικής δραματουργίας, ανεβαίνει στον ΘΟΚ το 1975, τρία χρόνια μετά την πρώτη του παρουσίαση στο Θέατρο Τέχνης. Με τη σωστή σκηνοθετική καθοδήγηση του Ανδρέα Μαραγκού, οι Στέλιος Καυκαρίδης (Φώντας) και Ανδρέας Μούστρας (Κόλιας) ερμηνεύουν άνετα και δυναμικά —με το κωμικό να διαδέχεται το τραγικό— τις αντιθέσεις και τις συγκρούσεις των δύο μεσήλικων βιοπαλαιστών.

53. Στο σημείωμά του ο σκηνοθέτης αναφέρεται στις δύο εκδοχές του κειμένου, στο μονόπρακτο του 1966 και στην «αναθεώρησή» του το 1997. Αναγνώστηκαν και οι δύο εκδοχές του, εστιάζοντας πρωτίστως στην πρώτη και διανθίζοντάς την με ορισμένα στοιχεία από τη δεύτερη, έπειτα και από συζητήσεις με τον ίδιο τον συγγραφέα..

54. Το όλο εγχείρημα συμπλήρωσε η παρουσία του συγγραφέα στην πρεμιέρα, καθώς και η ομιλία του με τίτλο «Προβλήματα και τάσεις στο σύγχρονο ελληνικό θέατρο» στις 5 Μαρτίου 1973. Βλ. Νίκη Μαραγκού, *ό.π.*, σ. 33.

Κώστας Βάρναλης Το μοναδικό θεατρικό έργο του μείζονος συγγραφέα και ποιητή Κώστα Βάρναλη *Άτταλος ο Τρίτος* (γρ. 1972) συνιστά ένα αντιστασιακό κείμενο για τους μηχανισμούς εξουσίας και κοινωνικής καταπίεσης. Η παραγωγή του ΘΟΚ αποτέλεσε την πρώτη επαγγελματική σκηνική πραγμάτωση του έργου στον ευρύτερο ελληνικό χώρο,⁵⁵ κάνοντας πρεμιέρα στο θερινό θέατρο Δημοτικού Κήπου στις 24 Ιουνίου 1977. Η σκηνοθεσία του Νίκου Χαραλάμπους κέρδισε τα εύσημα για το καλοδουλεμένο σκηνικό της ύφους, που συνδύαζε τον ρεαλισμό με το στιλιζάρισμα και το γκροτέσκο και συγχρόνως αναδείκνυε την καυστική σάτιρα του έργου. Τα σκηνικά και τα κοστούμια του Γιώργου Ζιάκα συνέβαλαν στην απόδοση του χωροχρόνου του έργου, ενώ η μουσική του Γιώργου Κοτσώνη έδεσε εξάισια με το όλο αποτέλεσμα. Αξιοσημείωτες ήταν οι επιδόσεις όλων των ηθοποιών, με τον Αντώνη Κατσαρή στον ρόλο του Άτταλου να ξεχωρίζει για το δαιμονικό, νευρωτικό παίξιμό του.

Γιώργος Σκούρτης Με ένα ποικιλόμορφο δραματολόγιο, ο Γιώργος Σκούρτης, τολμηρός σχολιαστής της σύγκρουσης του ατόμου με το καταπιεστικό κοινωνικό σύστημα, κάνει αισθητή την εμφάνισή του στον ΘΟΚ.

Ο Καραγκιόζης παραλίγο βεζύρης (γρ. 1973) ανεβαίνει τον Μάιο του 1982 σε σκηνοθεσία Βλαδίμηρου Καυκαρίδη, ιδωμένος ως «ένα λαϊκό θέαμα ποιότητας».⁵⁶ Μέσα στο διττό σκηνικό περιβάλλον —μια σύνθεση ετερόκλητων στοιχείων— του Κώστα Καυκαρίδη, το υποκριτικό δυναμικό δίνει ανθρώπινα μέτρα στις γνωστές φιγούρες του είδους (Σπύρος Σταυρινίδης: Καραγκιόζης, Ανδρέας Μούστρας: Χατζηαβάτης, Σταύρος Λούρας: Κολλητήρι, Φαίδρος Στασίνος: Σταύρακας) και καταφέρνει έτσι να επικαιροποιήσει την πλοκή.

Επτά χρόνια αργότερα ο μονόλογος *Η υποταγή* (γρ. 1976) ερμηνεύεται από τον Τάκη Χριστοφάκη, με τη σκηνοθετική συνεργασία των Νίκου Σιαφκάλη και Παναγιώτη Σέρρη.⁵⁷ Μέσα στον απέριτο χώρο ενός γραφείου (σκηνικό Άντη Παρτζίλη) και κάτω από την κρεμασμένη φωτογραφία του δικτάτορα, ο ήρωας Μανώλης αποδίδεται ως ένας συμβιβαστικός μετα-χουντικός άνθρωπος που λιποψυχεί μπροστά στην εξουσία.

Με τους *Ηθοποιούς* (γρ. 2000) η έννοια της εξουσίας αναλύεται μέσα από το σχήμα του μετα-θεάτρου. Το έργο παρουσιάζεται το 2006 στο πλαίσιο του αφιερώματος για το νεοελληνικό θέατρο, σε σκηνοθεσία Ανδρέα Πάντζη.⁵⁸ Ακολουθώντας το σκηνοθετικό πρόσταγμα, το ερωτικό τρίγωνο ηθοποιών σχηματίζεται ισοροπημένα από τους Ντίνο Λύρα, Σώτο Σταυράκη και Έλια Ιωαννίδου (Άλφα, Βήτα, Γάμμα) μέσα σε μια αφαιρετική σκηνή (σκηνικό Βασίλη Ιερείδη), διασχίζοντας τα περάσματα από την ερωτική επιθυμία στην επιθυμία για εκδίκηση, από τη ζωή στο επάγγελμα και στους θεατρικούς ρόλους.

55. ΣτΕ: Για τον δεύτερο κύκλο παραστάσεων στο θέατρο Λυκαβηττού στην Αθήνα βλ. κεφάλαιο 1.

56. Βλ. Καυκαρίδη, στο Πρόγραμμα παράστασης, χ.σ.

57. ΣτΕ: Για την προσφορά του Παναγιώτη Σέρρη στον Οργανισμό βλ. κεφάλαιο 3.35.

58. Στο πλαίσιο του αφιερώματος στο νεοελληνικό έργο εκείνης της θεατρικής περιόδου, διοργανώθηκε εκδήλωση προς τιμήν του παρουσιαζόμενου συγγραφέα με τη συμμετοχή του Θεόδωρου Γραμματά, καθηγητή Θεατρολογίας στο ΕΚΠΑ, στις 16 Οκτωβρίου 2006.

Κώστας Μουρσελάς Δύο από τα καλύτερα δείγματα γραφής του Κώστα Μουρσελά, που σκιαγραφούν διεισδυτικά τις αντινομίες της ελληνικής πραγματικότητας και των ανθρώπων της, υλοποιούνται σκηνικά ευστόχως, αμφότερα σε σκηνοθεσία Φαίδρου Στασίνου.

Οι φίλοι (γρ. 1974), μια εκρηκτική ανθρώπινη ανατομία του μικροαστισμού, του κέρδους και του βολέματος, παρουσιάζεται το 1984, δίνοντας την ευκαιρία στους πέντε ηθοποιούς να επενδύσουν αληθινά και συναισθηματικά στα πρόσωπα και να επιδείξουν ποιοτικές υποκριτικές επιδόσεις. Η σκηνογραφική εργασία του Στέφανου Αθηαίνιτη αποτυπώνει λειτουργικά τον παράλληλο βίο των δύο φιλικών ζευγαριών.

Το 1987 ανεβαίνει το *Ενυδρείο* (γρ. 1981), με τον συγγραφέα να παρίσταται στην πρεμιέρα. Σκηνικά αποτελεσματική και αξιόλογη είναι η απόπειρα όλων των συντελεστών· διεισδύουν στην ενδοσκοπική γλώσσα του συγγραφέα και αποτυπώνουν εύγλωττα την ανθρωποφαγική σύγκρουση των δύο φύλων, τις αντιδράσεις, τις κορυφώσεις και τις εκρήξεις τους. Ο μοντέρνος σκηνογραφικός χώρος του Άγγελου Αγγελή λειτουργεί ευσχήμως συμβολικά, αφού οπτικοποιεί τον τίτλο του έργου και εντείνει την αίσθηση της παγίδευσης, της διάβρωσης και του αδιεξόδου των ηρώων.

Αλέξης Πάρνης Μία από τις μείζονες καταθέσεις στη συγγραφική πορεία του Πάρνη, θεματολογικά εστιασμένη στον κυπριακό αντιαποικιακό αγώνα, είναι *Το νησί της Αφροδίτης* (γρ. 1977), που παρουσιάζεται το 1995 με αφορμή τα σαραντάχρονα του απελευθερωτικού αγώνα (1955–1959). Η Μόνικα Βασιλείου, έπειτα από τριάντα πέντε χρόνια, σκηνοθετεί ξανά το έργο, δίνοντας βαρύτητα στη νοηματοδότηση του ιστορικού γεγονότος. Στο κεντρικό πλάνο βρίσκονται οι δύο αντιμαχόμενες μανάδες, η Αγγλίδα και η Κύπρια, τις οποίες ερμηνεύουν αντίστοιχα οι Αννίτα Σαντοριναίου και Λένια Σορόκου,⁵⁹ αποδίδοντας τον δραματικό παλμό των γεγονότων. Το σκηνικό του Θεοδόση Δαυλού διαγράφει την εικόνα της αποικιοκρατικής Κύπρου, εσωκλείοντας αναρτημένα ιστορικά φωτογραφικά ντοκουμέντα.

Μανώλης Κορρές Οξύτατος σατιριστής των ελληνικών ελαττωμάτων και ταυτόχρονα ευαίσθητος πομπός των ανθρώπινων προβλημάτων, ο Μανώλης Κορρές ευτυχεί κάθε φορά που ένα έργο του ανεβαίνει στον Οργανισμό, αφού οι στενοί δεσμοί φιλίας με το καλλιτεχνικό δυναμικό τού έδωσαν σκηνική φωνή σε τέσσερις σάτιρες του.

Ο *Οίκος ευγηρίας «Η ευτυχισμένη δύσισ»* (γρ. 1978) παρουσιάζεται το 1979, στην απλή και ανθρωποκεντρική σκηνοθεσία του Βλαδίμηρου Καυκαρίδη και σε σκηνικά και κοστούμεια Άντη Παρτζίλη. Το θέμα της διαβίωσης ατόμων τρίτης ηλικίας σε ένα ελλειμματικό γηροκομείο δίνει την ευκαιρία στο κυπριακό κοινό να γελάσει με τον σκωπτικό χαρακτήρα του έργου, αλλά και να αναρωτηθεί για την εγχώρια φροντίδα των ηλικιωμένων.⁶⁰

Ένα παρεμφερές κοινωνικό ζήτημα, εκείνο της νοσοκομειακής περίθαλψης, θίγει *Το διπλανό κρεβάτι* (γρ. 1980). Το έργο ανεβαίνει το 1982 στην προσεγγμένη σκηνοθεσία του Νίκου Χαραλάμπους, που εστιάζει στις απλές, πικρές και κωμικές ιστορίες

59. ΣτΕ: Για τη Λένια Σορόκου βλ. κεφάλαιο 3.38.

60. Στο πρόγραμμα της παράστασης δίνεται μια ευσύνοπτη παρουσίαση του τρόπου με τον οποίο δομείται το κυπριακό σύστημα μέριμνας ηλικιωμένων.

πέντε ανδρών ασθενών, δοσμένες με ζωντάνια από τους ηθοποιούς. Η σκηνική τους δράση ρυθμίζεται λειτουργικά από το σκηνικό του Στέφανου Αθηνίτη, με την πρόσοψή του να δίνει μια ενδιαφέρουσα όψη των εξωτερικών διαδρόμων του νοσοκομειακού δωματίου.

Το 1987 ακολουθεί το ανέβασμα του *Επικίνδυνου παιχνιδιού* (γρ. 1984), μιας σάτιρας για τις γνωστές συγκρουσιακές σχέσεις γονέων και παιδιών, την οποία σκηνοθετεί ο Θάνος Σακκέτας, σε σκηνικά-κοστούμια της Κλάρας Ζαχαράκη-Γεωργίου. Οι πέντε ηθοποιοί προβάλλουν τα φαρσικά στοιχεία των ρόλων τους και στήνουν μια ανέμελη παράσταση με νεύρο, ρυθμό και άνεση.

Έναν χρόνο αργότερα παρουσιάζεται για πρώτη φορά στην ελληνική γλώσσα *Ο Μίδαξ έχει αντία γαϊδάρον* (γρ. 1988), με τον συγγραφέα να εμπιστεύεται ξανά το δίδυμο συνεργατών Ν. Χαραλάμπους και Σ. Αθηνίτη για μια παράσταση ομαδική, καλοκουρδισμένη και σπιρτόζικη, που φανερώνει την κατάρα του χρήματος και την αλλοτριωτική δύναμή του στην ελληνική οικογένεια.

Λούλα Αναγνωστάκη Υπήρξε μία από τις σημαντικότερες εκπροσώπους της μεταπολεμικής ελληνικής δραματουργίας, καταθέτοντας πολυεπίπεδο έργο έντονου υπαρξιακού προβληματισμού και πολιτικού στοχασμού για την πρόσφατη ελληνική ιστορία. Στο ρεπερτόριο του Οργανισμού εμφανίζεται με δύο έργα της — από τα πιο εμβληματικά.

Η Νίκη (γρ. 1978), το δράμα μιας οικογένειας μεταναστών στη Γερμανία που κουβαλούν τις ανοιχτές πληγές της μετεμφυλιακής Ελλάδας, ανεβαίνει το 1989 σε σκηνοθεσία Ανδρέα Πάντζη, ο οποίος αφουγκράζεται τον ποιητικό ρεαλισμό του έργου, προβάλλοντας την τραγική υφή των ηρώων. Με ανάλογο τρόπο στέκουν αρωγοί του η σκηνογραφία του Θεόδουλου Γρηγορίου και η μουσική του Βάσου Αργυρίδη.

Το 2018, έναν χρόνο μετά τον θάνατο της συγγραφέως, παρουσιάζεται στη Νέα Σκηνή *Ο ήχος του όπλου* (γρ. 1987) σε σκηνοθεσία Άδωνη Φλωρίδη. Η αναμέτρηση των γενεών και το αδιέξοδο της επικοινωνίας τους ευδοκμεί στη σκηνή ρεαλιστικά, με μια ευτυχή διανομή που αποκαλύπτει με αληθοφάνεια την ψυχογραφία των προσώπων. Το τριεπίπεδο σκηνικό του Λάκη Γενεθλή αποδίδει με γνησιότητα την κτιριακή διαμόρφωση της μεταπολιτευτικής Αθήνας, περιχαρακωμένης από τους συγκεχυμένους ήχους των δρόμων της (μουσική σύνθεση Χριστίνας Γεωργίου).

Γιάννης Χρυσούλης Η νοοτροπία της ελληνικής επαρχίας και οι ιδιομορφίες της σε κοινωνικό αλλά και γλωσσικό επίπεδο φωτογραφίζονται από τον Γιάννη Χρυσούλη στα *Εγκαίνια* (γρ. 1981), έργο το οποίο παρουσιάζεται το 1991 στην Κεντρική Σκηνή. Ο σκηνοθέτης Βαρνάβας Κυριαζής προσεγγίζει απλά και ρεαλιστικά το δράμα, με τους πέντε ηθοποιούς να αναδεικνύουν τα εκφραστικά ιδιώματα των ηρώων.⁶¹

61. Αξίζει να αναφέρουμε πως στο πλαίσιο της πολιτικής του Οργανισμού για προώθηση της θεατρικής γραφής διοργανώθηκε στις 29 Απριλίου 1991 συζήτηση σε συνεργασία με την Εταιρεία Θεατρικών Συγγραφέων Κύπρου, με θέμα τη «Σύγχρονη θεατρική συγγραφή», στην οποία συμμετείχαν οι συγγραφείς Γιάννης Χρυσούλης και Γιώργος Σκούρτης, οι οποίοι παρακολούθησαν και την πρεμιέρα του έργου. Επίσης, στις 30 Απριλίου ο Χρυσούλης δίνει διάλεξη με θέμα «Στοιχεία και τάσεις του σύγχρονου ελληνικού έργου». Η εκδήλωση διοργανώνεται σε συνεργασία με την Ένωση Ηθοποιών Κύπρου.

Κωνσταντίνα Βέργου Ένα δυνατό ενδοοικογενειακό φάσμα συγκρούσεων, με επίκεντρο το γυναικείο φύλο και τις κοινωνικές συμβάσεις που το καταπιέζουν, συντίθεται στο έργο *Ο γάμος της Αντιγόνης* (γρ. 1982) της Κωνσταντίνας Βέργου, το οποίο παρουσιάζεται στην Κεντρική Σκηνή ΘΟΚ το 1986. Η σφιχτοδεμένη και δωρική σκηνοθεσία του Νεόφυτου Ταλιώτη καταδύεται στην ουσία του έργου και αποκαλύπτει τον κοινωνικό προβληματισμό του. Το πενταμελές γυναικείο δυναμικό αποδίδει όλες τις δονήσεις και τις εντάσεις των μεταξύ τους σχέσεων, ενώ συνοδεύεται από δύο άνδρες που βιώνουν κι αυτοί τα αδιέξοδά τους: μια σχέση πάλης. Εξίσου δωρική και αυστηρή είναι η σκηνογραφία του Άγγελου Αγγελή, που υπογραμμίζει την επιθυμητή ποιητική διάθεση, υποβοηθούμενη επίσης από την εμβόλιμη μουσική ενός βιολιστή. Στην πρεμιέρα του έργου παρίσταται η συγγραφέας.

Μάριος Ποντίκας Από το 1971, όταν γράφει το πρώτο του έργο, έως σήμερα ο Μάριος Ποντίκας συνιστά μια αξιοσημείωτη προσωπικότητα της νεοελληνικής δραματικής γραφής, που δεν περιορίζεται σε συγκεκριμένα ρεύματα και τάσεις.

Η γυναίκα του Λωτ («Εστω...») (γρ. 1983), έργο που εστιάζει στο αμάρτημα της αιμομιξίας και πώς αυτό καθορίζει το είναι και το φαίνεσθαι μιας οικογένειας, μεταφέρεται στη σκηνή το 1995 από τον Φαίδρο Στασίνο, με επίκεντρο τις αθέατες καταστάσεις της ανθρώπινης ψυχής και την ποιητική δύναμη του λόγου. Στις γκρίζες ζώνες ενός διαμερίσματος, δίχως δυνατότητα διαφυγής (σκηνικό Γιώργου Χιώτη), οι Αννίτα Σαντοριναίου (Θεοδώρα), Έλενα Παπαδοπούλου (Ρήνα) και Στέλιος Καυκαρίδης (Παντελής) δομούν εμφατικά και αληθινά ένα τριαδικό σχήμα ατέρμονης σύγκρουσης, υπηρετώντας τον σκηνοθετικό στόχο. Η μουσική του Ευαγόρα Καραγιώργη υπογραμμίζει τη δραματική ένταση. Η παράσταση φιλοξενείται στο Εθνικό Θέατρο της Ελλάδας το 1996, με τον συγγραφέα να παρίσταται σε αυτήν.

Το αφιέρωμα του 2006 στο νεοελληνικό έργο περιλαμβάνει και μια ενδιαφέρουσα σκηνική ανάγνωση του έργου *Ο δολοφόνος του Λάιου και τα κοράκια* (γρ. 2004) από την Πειραματική Σκηνή, μια ιδιότυπη διακειμενική σύνθεση που αντλεί υλικό από τον οιδιπόδειο μύθο. Το σκηνοθετικό εγχείρημα της Λέας Μαλένη, γόνιμο, λεπτοδουλεμένο και σύγχρονο, επικεντρώνεται στη σουρεαλιστική απεικόνιση του υποσυνείδητου του Οιδίποδα. Πολύτιμοι συνεργοί στέκονται το αφαιρετικό εικαστικό περιβάλλον (Μελίτα Κούτα), που έχει τη μορφή σχεδόν μιας μήτρας ρουφήχτρας, το υπαινικτικό ηχόστρομα (Γιώργος Ροδοσθένους), οι ευρηματικές προβολές (Νικολέτα Καλαθά) και οι υποβλητικοί φωτισμοί (Καρολίνα Σπύρου). Το δίπτυχο μονολόγων ερμηνεύουν με ισορροπία και τεχνική αρτιότητα η Στέλα Φυρογένη (Γυναίκα) και ο Νεοκλής Νεοκλέους (Άνδρας).

Γιάννης Ξανθούλης Εικόνες, αντικείμενα, ιστορίες και πρόσωπα του παρελθόντος του 1986 αναδύονται από τον σκουπιδότοπο του 2006 και «φέρνουν γέλιο και δάκρυ, αλλά και πικρές διαπιστώσεις για τη σύγχρονη ζωή μας»,⁶² σύμφωνα με τον Γιάννη Ξανθούλη, συγγραφέα των *Σκουπιδιών* (γρ. 1986). Η μουσική επιθεώρησή του παρουσιάζεται το καλοκαίρι του 2002 σε σκηνοθεσία Βαρνάβα Κυριαζή, ως μια ανέμελη και χορταστική παράσταση. Μέσα στις λευκές, φαντασματικές αποχρώσεις του σκηνικού και των κοστούμιών του Άντρου Ρόπαλη, δέκα επιθεωρησιακά νούμερα ξεδιπλώνονται αβίαστα χάρη στη ζωτική

62. Γ. Ξανθούλης, Δελτίο Τύπου της παραγωγής, Αρχείο ΘΟΚ, 30 Μαΐου 2002.

ενέργεια των ηθοποιών. Ξεχωρίζουν επίσης οι εξαιρετικές μουσικές ενορχηστρώσεις του Σταμάτη Σπανουδάκη από την πρώτη σκηνική παρουσίαση του έργου και οι χορογραφικές εμπνεύσεις της Λίας Χαράκη.

Βασίλης Μητσάκης Με ένα απλό σχήμα, ο Βασίλης Μητσάκης κατοπτρεύει με καυστικότητα στο *Ό,τι φάμε... ό,τι πιούμε...* (γρ. 1987) την αλλοτρίωση δύο ζευγαριών μέσης ηλικίας. Το έργο παρουσιάζεται το 1989 σε σκηνοθεσία Μόνικας Βασιλείου και σκηνικά-κοστούμια Στέλλας Μιχαηλίδου, με τους τέσσερις ηθοποιούς να σχεδιάζουν γερά και πειστικά την ιδεολογική αλλοίωση των προσώπων της μεταπολεμικής γενιάς.

ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΘΕΑΤΡΟ ΤΟΥ 21ΟΥ ΑΙΩΝΑ

Μιχάλης Ρέππας – Θανάσης Παπαθανασίου Το δίδυμο Μιχάλης Ρέππας και Θανάσης Παπαθανασίου συγκαταλέγεται ανάμεσα στις νέες, δραστήριες συγγραφικές φωνές των τελών του 20ού αιώνα που μιλούν με καυστική ειλικρίνεια για τον σύγχρονο ελληνικό κόσμο και τις ραγδαίες αλλαγές του. Δύο από τις πιο δημοφιλείς κωμωδίες τους ανεβαίνουν στον ΘΟΚ λίγα χρόνια μετά τη συγγραφή τους.

Ως ευτυχής στιγμή καταγράφηκε από την κριτική⁶³ το ανέβασμα του *Έβρου απέναντι* (γρ. 1999) το 2000 στη Νέα Σκηνή, σε σκηνοθεσία Στέφανου Κοτσίκου, αποτελώντας επίσης και την πρώτη πανελλήνια σκηνική εκδοχή, στην οποία παρίστανται και οι ίδιοι οι συγγραφείς. Την απολύτως ρεαλιστική αισθητική της παράστασης καθόρισαν οι ερμηνείες ενός ισοδύναμου πενταμελούς ανσάμπλ ηθοποιών, που αποκάλυπταν ομαλά τα περάσματα από την κωμικότητα των καταστάσεων στην τραγική τους αλήθεια, μέσα στο ρεαλιστικό και λειτουργικό σκηνικό των Αχιλλέα Κεντώνη και Μαρίας Παπαχαλαράμους.

Την επόμενη θεατρική περίοδο οι Ρέππας και Παπαθανασίου επιστρέφουν στον ΘΟΚ με τη μαύρη κωμωδία *Μπαμπάδες με ρούμι* (γρ. 1996), την οποία σκηνοθετεί ο Φαίδρος Στασίνο, υπογραμμίζοντας την κωμικότητα των καταστάσεων, με πρώτιστο στόχο να προσφέρει γέλιο στο κοινό.⁶⁴ Τα σκηνικά και τα κοστούμια αναλαμβάνει ο Άντρος Ρόπαλης και τη μουσική ο Μάριος Μελετίου.

Βασίλης Κατσικονούρης Μπροστά στην γκρίζα πρόσοψη του κτιρίου ΘΟΚ ζωντανεύει *Το μπουφάν της Χάρλεϋ ή Πάλι καλά* (γρ. 2004) του Βασίλη Κατσικονούρη, μιας εκ των σημαντικών και αυθεντικών φωνών της σύγχρονης δραματουργίας, με τη σκηνική δράση να μοιάζει να ξετυλίγεται μπροστά στη σκοπιά του βουβού εύζωνα που φυλά το Μνημείο του Άγνωστου Στρατιώτη. Καθοδηγούμενη από το σκηνοθετικό βλέμμα του Γιώργου Μουαίμη, η Αννίτα Σαντοριναίου καταθέτει με εκφραστική ευθύτητα τον μονολογικό κλαυσίγελο μιας Ελληνίδας μάνας. Βαθιά εξομολογητική, άλλοτε σπαρακτική, άλλοτε τρυφερή και άλλοτε με κωμικό πρόσημο, μας υπενθυμίζει τα χαμένα όνειρα και τη ματαιότητα της ζωής.

63. Βλ. ενδεικτικά: Ν. Μολέσκη, εφ. *Φιλελεύθερος*, 19 Νοεμβρίου 2000· Μ. Πιερίδου, εφ. *Απογευματινή*, 28 Νοεμβρίου 2000· Θ. Συμεού, περ. *Νέα Εποχή*, τχ. 3-4 (2000), σσ. 74-75.

64. Φ. Στασίνο, «Σημείωμα σκηνοθέτη», στο Πρόγραμμα παράστασης, σ. 7.

Αρκάς Το πρώτο θεατρικό έργο του γνωστού δημιουργού κώμικς Αρκά, η κωμωδία *Εχθροί εξ αίματος* (γρ. 2007), παρουσιάζεται στην Πειραματική Σκηνή το 2018. Η σκηνοθεσία της Μαρίας-Λουίζας Παπαδοπούλου αναδεικνύει τον παιχνιδιάρικο σουρεαλισμό της εμφύλιας διαμάχης μεταξύ των ζωτικών οργάνων ενός τραυματισμένου οργανισμού, βασισμένη στο κωμικό ταλέντο και τον αυτοσχεδιαστικό οίστρο των τριών πρωταγωνιστών (Ανδρέας Τσουρής, Μιχάλης Μουστάκας, Χριστόφορος Μαρτάς).

Γιάννης Μαυριτσάκης Με αφετηρία μια πραγματική ιστορία απαγωγής ενός ανήλικου κοριτσιού από έναν άνδρα, η οποία αποκαλύφθηκε το καλοκαίρι του 2006 στην Αυστρία, ο Γιάννης Μαυριτσάκης μεταπλάθει αυτό το σκοτεινό γεγονός σε ένα εξίσου σκοτεινό, σκληρό θεατρικό έργο. Το *Wolfgang* (γρ. 2007) παρουσιάζεται στη Νέα Σκηνή το 2012 σε διεισδυτική σκηνοθεσία Μάριου Μεττή, που καταφέρνει να παρακολουθήσει τη σκοτεινή μοναχική πορεία του Βόλφγκανγκ και συγχρόνως να αναδείξει ό,τι τον περιβάλλει. Το πρόσωπό του αντιμετωπίζεται στην ολότητά του χάρη στον ποιητικό μινιμαλισμό της σκηνογραφικής πρότασης της Μαρίας Χατζηλουκά, μα και χάρη στην ερμηνευτική ικανότητα των επτά ηθοποιών. Στον ρόλο του Βόλφγκανγκ ο Χάρης Χαλαράμπος, ο οποίος χαρίζει συμπαγή εσωτερικότητα στον ψυχισμό του ήρωα, ρίχνοντας φως στις αθέατες πλευρές του.

Η ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ ΣΤΗ ΣΚΗΝΗ

Η σκηνική μεταφορά λογοτεχνικών έργων μέσω της διασκευής ή της δραματουργικής επεξεργασίας τους συνιστά φαινόμενο που εντάθηκε ιδιαίτερα την τελευταία δεκαετία, αλλά εντοπιζόταν και παλαιότερα. Στο ρεπερτόριο του ΘΟΚ περιλαμβάνονται κυρίως συγγραφείς της μεταπολεμικής πεζογραφίας.

Τον Ιανουάριο του 1976 παρουσιάζεται το *Καληνύχτα Μαργαρίτα*, θεατρική διασκευή από τον Γεράσιμο Σταύρου του διηγήματος του Δημήτρη Χατζή «Μαργαρίτα Περδικάρη» (γρ. 1967). Η σκηνοθεσία του Βλαδίμηρου Καυκαρίδη σκιαγραφεί ρεαλιστικά τον μικρόκοσμο μιας επαρχιώτικης οικογένειας που υφίσταται τη δοκιμασία της Κατοχής, με τη συμβολή της σκηνογραφίας του Κώστα Καυκαρίδη, η οποία ρυθμίζει λειτουργικά την εναλλαγή των εννιά εικόνων του έργου. Στον ρόλο της αντιστασιακής νεαρής δασκάλας Μαργαρίτας η Ελληνίδα ηθοποιός Κατερίνα Καραγιάννη. Η παραγωγή κάνει έναν μεγάλο κύκλο παραστάσεων, συμπεριλαμβανομένων και μαθητικών, προσδοκώντας να μεταφέρει τη διαλεκτική σχέση μεταξύ των καιρών «της τοτινής κατοχής και της παιδαγωγικής της δικής μας»,⁶⁵ ενισχύοντας επίσης και την πολιτική νοηματοδότηση του τότε ρεπερτορίου.

Τον Νοέμβριο του 2014 ανεβαίνει το *Τρίτο στεφάνι* του Κώστα Ταχτσή (γρ. 1962) στην εύστοχη δραματοποίηση του Σάββα Κυριακίδη και τη συγκινητική σκηνοθεσία του Τάκη Τζαμαργιά. Αποδόθηκε ως ένα γυναικείο αφήγημα, οργανωμένο γύρω από τη δράση των δύο κεντρικών προσώπων, της Εκάβης (Αννίτα Σαντοριναίου) και της Νίνας (Στέλα Φυρογένη), ανάμεσα σε αναρίθμητα πρόσωπα που καθόρισαν τις διαδρομές τους. Τα σκηνικά και τα κοστούμια σχεδίασαν περίτεχνα οι Εδουάρδος Γεωργίου και Λάκης Γενεθλής αντίστοιχα. Το χαρακτηριστικό μουσικό αποτύπωμα της Ευανθίας Ρεμπούτσικα ταξίδεψε το κοινό στους χώ-

65. Α. Χριστοφίδης, στο Πρόγραμμα παράστασης, χ.σ.

ρους της μνήμης. Η παραγωγή αγκαλιάστηκε από το κοινό, ιδιαίτερα για τη συγκλονιστική ερμηνεία της Σαντοριναίου. Ακολούθησε και ένας πετυχημένος μικρός κύκλος παραστάσεων στο Δημοτικό Θέατρο Πειραιά.

Έναν χρόνο μετά, άλλη μία εμβληματική ιστορία για τη δύναμη της ανθρώπινης ύπαρξης μέσα στα δύσκολα χρόνια της νεοελληνικής ιστορίας δραματοποιείται πάλι από τον Σάββα Κυριακίδη και σκηνοθετείται από την Έφη Θεοδώρου. Η *Λωξάντρα* (γρ. 1963) της Μαρίας Ιορδανίδου παρουσιάζεται ως ένα πολυφωνικό αφήγημα σύγχρονης, αφαιρετικής αισθητικής, το οποίο ξεδιπλώνεται γύρω από το σκηνογραφικό εύρημα της σκάλας του Λάκη Γενεθλή. Τον ομώνυμο ρόλο ερμηνεύει η Ελισάβετ Κωνσταντινίδου.

Τέλος, το ποιητικό κείμενο *Η σονάτα του σεληνόφωτος* του Γιάννη Ρίτσου μεταφέρεται στην Πειραματική Σκηνή το 2003 σε σκηνοθεσία Τάκη Χριστοφάκη, που στοχεύει να αναδείξει τις δραματικές πτυχές του ποιητικού λόγου. Η εξομολόγηση της Γυναίκας με τα μαύρα (Έλλη Κυριακίδου) εκφωνείται συνοδευόμενη από την οπτικοποίηση του φεγγαριού (σκηνικό Στέφανου Αθηαϊνίτη) και τους ζωντανούς ήχους βιολιού (μουσική Νίκου Ζανόπουλου).

ΤΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΕΝΑΡΙΟ ΣΤΗ ΣΚΗΝΗ

Γνωστές κινηματογραφικές ιστορίες, με πρωταγωνιστές θρούλους στη συνείδηση του κοινού, διασκευάζονται και αναβιώνουν ως πρωτότυπες θεατρικές απόπειρες.

Μία εξ αυτών είναι η σύγχρονη σκηνική προσαρμογή του σεναρίου της ταινίας *Μια ζωή την έχουμε* (γρ. 1958) του Γιώργου Τζαβέλλα από τον σκηνοθέτη Κωνσταντίνο Ρήγο (διασκευή Έρι Κύργια), που παρουσιάζεται το 2014 στην Κεντρική Σκηνή. Υπογράφοντας επίσης τον εικαστικό σχεδιασμό (σε συνεργασία με τον Κωνσταντίνο Κουννή) και την κινησιολογία της παράστασης, ο Ρήγος συλλαμβάνει ένα διττής λειτουργίας γκρίζο τιμμεντένιο σκηνικό — τράπεζα και φυλακή — μέσα στο οποίο η μουσική, το τραγούδι και η κίνηση ορίζουν τους ερμηνευτικούς κώδικες και τα σκηνικά δρώμενα το ένα μετά το άλλο, αποκαλύπτοντας την κατίσχυση του χρήματος στη σύγχρονη κοινωνία. Στους ρόλους του Κλέωνα και της Μπιμπής ο Προκόπης Αγαθοκλέους και η Πολυξένη Σάββα αντίστοιχα.

Το καλοκαίρι του 2016 παρουσιάζεται η κωμωδία *Η κόρη μου η σοσιαλίστρια* (γρ. 1965) του Αλέκου Σακελλάριου στη δροσερή σκηνοθεσία του Αχιλλέα Γραμματικόπουλου. Η διασκευή, την οποία υπογράφουν ο σκηνοθέτης και η Μαρίνα Βρόντη, δεν αγνοεί την προσφιλή ταινία, τουναντίον την περικλείει στη δραματουργία, δανειζόμενη ατάκες της. Η σκηνοθεσία στήνει ένα κεφάλτο και πληθωρικό δρώμενο με συμμάχους το πολύσημο σκηνικό και τα πολύχρωμα κοστούμια της Έλενας Κατσούρη και τη χορογραφική εμπειρία του Πάνου Μεταξόπουλου. Στους ρόλους του Γιώργου Νικολαΐδη ο Χριστόδουλος Μαρτάς και της Λίζας Δέλβη η Μαρίνα Δημητρίου.

ΚΑΤΑΛΗΚΤΙΚΑ

Ολοκληρώνουμε το οδοιπορικό μας στη σκηνική παρουσίαση της νεοελληνικής δραματουργίας από τον ΘΟΚ μέσα στο τωρινό

θολό τοπίο, όπου κάθε ιδέα, κάθε σχεδιασμός και κάθε επικοινωνία για καλλιτεχνική συνεργασία παραμένουν ανοιχτά, μετέωρα. Σε αυτό το επισφαλές πλαίσιο εντάσσεται και η προετοιμασία της εβδομηκοστής έβδομης παραγωγής νεοελληνικού έργου το καλοκαίρι του 2021, σε σκηνοθεσία Μαρίας Βρόντη. Πρόκειται για το προσφιλές δραματικό ειδύλλιο του Σπυρίδωνος Περεσιάδη *Εσμέ* (γρ. 1896), που εστιάζει στους δεσμούς μιας ακατάλυτης αγάπης στη σκιά της έκρηξης του ελληνικού επαναστατικού αγώνα. Αυτή η πρόταση συνδέεται με την επέτειο των διακοσίων χρόνων από την έναρξη της Ελληνικής Επανάστασης και μοιάζει να επισφραγίζει τα πενήντα χρόνια ζωής και προσφοράς του Οργανισμού στο ελληνικό δραματολόγιο, επισημαίνοντας την αξία της ελληνικής δραματουργίας, ιστορίας και λαϊκής παράδοσης και πώς αυτές συνομιλούν με το σύγχρονο κοινωνικοπολιτικό γίγνεσθαι — διαχρονικό ζητούμενο της σκηνικής πράξης.

Μανώλη Κορρέ
Το διπλανό κρεβάτι, 1982
Ανδρέας Μούστρας, Νεόφυτος Νεοφύτου,
Λεάνδρος Παναγιωτίδης, Ευτύχιος Πουλλαΐδης

Κώστα Μουσελά
Ενυδρείο, 1987
Αννίτα Σαντοριναίου, Λένα Σορόκου,
Ευτύχιος Πουλλαΐδης, Τζένη Γαΐτανοπούλου,
Σπύρος Σταυρινίδης, Φαίδρος Στασίνος

Λούλας Αναγνωστάκη

Η Νίκη, 1989

Δέσποινα Μπεμπεδέλη, Λένια, Σορόκου,
Μήδεια Χάννα, Κυριάκος Ευθυμίου,
Κώστας Βήγας, Τάκης Χριστοφάκης,
Γιώργος Μουαίμης

Δημήτρη Ψαθά
Η χαρτοπαίκτης, 1993
Γιώργος Τσιάκκας, Άλκηστις Παυλίδου,
Αννίτα Σαντοριναίου, Ευτύχιος Πουλλαΐδης,
Μαρία Μίχα

Μιχάλη Ρέππα, Θανάση Παπαθανασίου
Ο Έβρος απέναντι, 2000
Ανίτα Σαντοριναίου, Λένα Σορόκου,
Βαρνάβας Κυριαζής, Ντίνος Λύρας

Μάρριου Ποντίκα
Ο δολοφόνος του Λάιου και τα κοράκια, 2006
Στέλα Φυρογένη, Νεοκλής Νεοκλέους

Γιώργου Τζαβέλλα

Μια ζωή την έχουμε, 2014

Βαλεντίνος Κόκκινος, Παναγιώτης Λάρκου, Δημήτρης
Αντωνίου, Ανδρέας Τσέλεπος, Θέα Χριστοδουλίδου,
Γιώργος Κυριάκου (ΚΑΤΑ)
Προκόπης Αγαθοκλέους, Μαρίνα Μανδρή,
Βαρνάβας Κυριαζής, Μαργαρίτα Ζαχαρίου (ΠΑΝΩ)

Θεόφραστου Σακελλαρίδη
Ο Βαφτιστικός, 2019
Χάρης Αττώνης (ΜΠΡΟΣΤΑ)
Έλλη Αλωνεύτου, Φανή Παρλή, Στέλιος Καλλιστράτης,
Μάρκος Κλεοβούλου, Ονησίφορος Ονησιφόρου,
Γιώργος Χατζηγεωργίου (ΠΙΣΩ)

Λεωνίδας Γαλάζης

Η επικράτηση μύθων και απόλυτων απόψεων γύρω από ζητήματα της πνευματικής μας ζωής και του πολιτιστικού γίνεσθαι στη χώρα μας δεν είναι σπάνιο φαινόμενο. Το ίδιο ισχύει και σχετικά με την παρουσία των κυπριακών θεατρικών έργων στο ρεπερτόριο του Θεατρικού Οργανισμού Κύπρου, που από πολλούς θεωρήθηκε πενιχρή. Ωστόσο από την προσεκτική μελέτη των δεδομένων συνάγεται το αντίθετο συμπέρασμα: στα πενήντα χρόνια λειτουργίας του ΘΟΚ ανέβηκαν πενήντα επτά θεατρικά έργα γραμμένα από τριάντα και πλέον Κύπριους θεατρικούς συγγραφείς.¹ Δόθηκε δηλαδή βήμα στην εγχώρια θεατρική συγγραφή, στο πλαίσιο της πολυσύνθετης αποστολής του κρατικού μας θεάτρου για τον καταρτισμό ενός ισορροπημένου δραματολογίου με σημαντικά έργα της ευρύτερης νεοελληνικής και της παγκόσμιας δραματουργίας. Βέβαια, η παρουσία της κυπριακής δραματουργίας στη σκηνή του κρατικού θεάτρου της Κύπρου προκάλεσε κατά καιρούς δημόσια συζήτηση γύρω από τα κριτήρια της επιλογής των θεατρικών κειμένων, την προτίμηση σε ορισμένα θεατρικά είδη, τη γλώσσα, καθώς και τις ιδεολογικοπολιτικές παραδοχές που ενυπάρχουν στο καθένα από τα παραπάνω.

Ήδη από τα τέλη της δεκαετίας του 1960, όταν ωρίμασαν οι συνθήκες για την ίδρυση του Θεατρικού Οργανισμού Κύπρου, και κυρίως, βέβαια, στον ιδρυτικό νόμο με βάση τον οποίο άρχισε να λειτουργεί το 1971, η προώθηση της εγχώριας θεατρικής συγγραφής καθορίζεται ως ένας από τους κύριους σκοπούς του ΘΟΚ. Πιο συγκεκριμένα, στον περί Θεατρικού Οργανισμού Κύπρου Νόμο του 1970 (71/1970) ορίζεται ως ένας από τους σκοπούς του «[...] η διδασκαλία έργων εκ του αρχαίου και νεωτέρου ελληνικού και διεθνούς δραματολογίου και [η] παρουσίασι και προβολή Κυπρίων συγγραφέων».² Αν θέλει, λοιπόν, κανείς να σταθμίσει με

1. Σε παρόμοιο συμπέρασμα κατέληξε ο Γιάννης Κατσούρης, σχολιάζοντας τη σκηνική τύχη των κυπριακών θεατρικών κειμένων από τις αρχές του νεότερου κυπριακού θεάτρου (1869) μέχρι τις αρχές της δεκαετίας του 2000. Βλ. Γ. Κατσούρης, «Το θεατρικό έργο του Πάνου Ιωαννίδη: Μια σύντομη θεώρηση», στο Λ. Γαλάζης (επιμ.), *Γιάννης Κατσούρης – Πολιτισμός: Υπόθεση ζωής. Μελέτες, άρθρα, επιφυλλίδες και άλλα κείμενα*, Λευκωσία: Πολιτιστικές Υπηρεσίες Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού 2012, σσ. 291-300 [= *Νέα Εποχή*, τχ. 267 (2001), σσ. 16-22].

2. Βλ. *Ο περί Θεατρικού Οργανισμού Κύπρου Νόμος του 1970 (71/1970)*, §6(2) (α), http://www.cylaw.org/nomoi/enop/non-ind/1970_1_71/full.html. Πρόσβαση: 22/12/2020. Διατηρείται η ορθογραφία του αρχικού κειμένου, στο μονοτονικό σύστημα γραφής.

σχετική έστω αντικειμενικότητα την παρουσία κυπριακών θεατρικών έργων στο ρεπερτόριο του ΘΟΚ κατά την πενήνταετία που παρήλθε από την ίδρυσή του, τα κριτήριά του δεν θα πρέπει σε καμία περίπτωση να είναι μόνο ποσοτικά, αλλά και ποιοτικά. Προφανώς, για την ποιοτική στάθμιση των επιλογών θα πρέπει να ληφθούν υπόψη και οι άλλοι δύο πυλώνες του δραματολογίου, όπως καθορίζονται από τον ιδρυτικό νόμο, δηλαδή η ελληνική (αρχαία και νεότερη) και η παγκόσμια δραματολογία.

Αναντίλεκτα, κατά την πενήνταετία 1971–2021 οι επιλογές των εκάστοτε Διοικητικών Συμβουλίων και Καλλιτεχνικών Επιτροπών παλινδρομούν ανάμεσα στην ηθογραφία, στο κοινωνικό και ψυχολογικό δράμα, ή και σε άλλα θεατρικά είδη, όπως επίσης και ανάμεσα στο γλωσσικό όργανο της κοινής νεοελληνικής ή της κυπριακής διαλέκτου, ή και των ευρηματικών κάποτε προσμειξιών τους. Οι παλινδρομήσεις αυτές, κυρίαρχες κατά τις πρώτες τρεις δεκαετίες τουλάχιστον της λειτουργίας του ΘΟΚ, φαίνεται, κυρίως μετά τις αρχές του 2000, να κατασταλάζουν προς τις σύγχρονες φόρμες θεατρικής γραφής και έκφρασης, παρά τις κατά καιρούς περιστασιακές επαναστροφές προς την ηθογραφία και την επιθεώρηση. Σημαντική θεωρείται η στρατηγική της παροχής κινήτρων για την ανάπτυξη της κυπριακής θεατρικής γραφής, που τέθηκε σε σύγχρονες βάσεις από τις αρχές της δεκαετίας του 2010, όπως θα δούμε στη συνέχεια. Η στρατηγική αυτή σηματοδότησε τη λειτουργική διασύνδεση της θεατρικής γραφής με όλες τις άλλες παραμέτρους της θεατρικής τέχνης, με στόχο την ανάπτυξη του θεατρικού λόγου «in situ».

Από τα πρώτα χρόνια της Ανεξαρτησίας, με την ίδρυση του Οργανισμού Θεατρικής Αναπτύξεως Κύπρου (ΟΘΑΚ) (1961–1968), έως σήμερα αναπτύχθηκε μια γόνιμη, τις περισσότερες φορές, προβληματική γύρω από τους όρους, τις προϋποθέσεις, τα όρια και τους περιορισμούς της ένταξης κυπριακών θεατρικών έργων στο ρεπερτόριο του κρατικού θεάτρου της Κύπρου. Με αφορμή το ανέβασμα του *Ανάξιου* της Ρήνας Κατσελλή (πρεμιέρα: 18/10/1962), σχολιάστηκε από την κριτική της εποχής όχι μόνο η συμπερίληψη στο δραματολόγιο του Οργανισμού κυπριακών θεατρικών έργων, αλλά και το ζητούμενο για την υπέρβαση της ηθογραφίας.³ Αργότερα, το 1963, ο Κύπριος Χρυσάνθης σχολιάζει, με παράθεση παραδειγμάτων, ως αβάσιμη την αναφορά στην έκθεση του Δ.Σ. του Οργανισμού με τίτλο «Τα δεδομένα της κυπριακής θεατρικής πραγματικότητας και ο Ο.Θ.Α.Κ.» (1962), με βάση την οποία στην Κύπρο δεν υπήρχε τότε αξιολογική θεατρική παραγωγή, «και ιδίως θεατρικά έργα με θέμα και υπόθεσιν ειλημμένα εκ της κυπριακής πραγματικότητας, η αναβίβασις των οποίων και ενδιαφέρον ζωηρόν θα προεκάλει και παράδοσιν Κυπριακού θεάτρου θα εδημιούργει [...]».⁴ Ωστόσο, αν λάβει κανείς υπόψη την παραστασιογραφία του ΟΘΑΚ⁵ σε όλη τη διαδρομή του, διαπιστώνει ότι, από τα δέκα κυπριακά θεατρικά έργα που ανέβηκαν, αρκετά δεν εκφεύγουν από τη δεσπόζουσα της ηθογραφικής κωμωδίας, ενώ τα υπόλοιπα είναι επιθεωρήσεις με θέματα αντλημένα από την κοινωνικοπολιτική πραγματικότητα της δεκαετίας του 1960, και ιδίως από τις διακοινοτικές συγκρούσεις της περιόδου.

3. Βλ. Α.Χ. Κωνσταντίνου, *Το θέατρο στην Κύπρο (1960–1974): Οι θίασοι, η κρατική πολιτική και τα πρώτα χρόνια του Θεατρικού Οργανισμού Κύπρου*, Αθήνα: Καστανιώτης 2006, σσ. 232–233.

4. Βλ. Κ. Χρυσάνθης, «Παρατηρήσεις πάνω στο “Τα δεδομένα της κυπριακής θεατρικής πραγματικότητας και ο Ο.Θ.Α.Κ.”», περ. *Πνευματική Κύπρος*, τχ. 29 (Φεβρουάριος 1963), σσ. 195–196.

5. Βλ. Α.Χ. Κωνσταντίνου, *ό.π.*, σσ. 543–560.

Όταν ιδρύεται, λοιπόν, ο Θεατρικός Οργανισμός Κύπρου, το ζητούμενο για την περαιτέρω ανάπτυξη και για τον εκσυγχρονισμό της κυπριακής θεατρικής συγγραφής παραμένει ιδιαίτερα επιτακτικό, την ίδια στιγμή που ορισμένοι συγγραφείς διαλέγονται δημιουργικά με το θέατρο του παραλόγου ή και με άλλες μορφές της θεατρικής πρωτοπορίας, ενώ παράλληλα το θέατρο του ΡΙΚ προσφέρει με τις πρωτοποριακές παραστάσεις του τα εναύσματα για μια γόνιμη ώσμωση της θεατρικής εντοπιότητας με τις νεότερες τάσεις του παγκόσμιου θεάτρου.

Στα πενήντα χρόνια της λειτουργίας του Θεατρικού Οργανισμού Κύπρου — και ιδιαίτερα με αφορμή το ανέβασμα κυπριακών θεατρικών έργων στη σκηνή του ή μερικές φορές και εξαιτίας του αποκλεισμού άλλων — ανακινήθηκε κατά καιρούς το ζήτημα της θέσης της κυπριακής δραματολογίας στο ρεπερτόριό του. Περιοριζόμαστε εδώ στην ενδεικτική παράθεση ορισμένων θέσεων γύρω από αυτό το ζήτημα. Ο Ανδρέας Χριστοφίδης στον πρόλογό του στο πρόγραμμα της παράστασης *Το νερόν του Δρόπη* του Μιχάλη Πασιαρδή (πρεμιέρα: 2 Μαρτίου 1974),⁶ με τίτλο «Η σημασία του κυπριακού θεατρικού έργου», υποστηρίζει ότι «η θεατρική ανάπτυξη δεν νοείται χωρίς την ανάδειξη θεατρικών συγγραφέων» και υποδεικνύει ότι το θέατρο είναι «το κατεξοχήν κοινωνικό είδος λόγου», που για να αναπτυχθεί προϋποτίθενται ειδικές συνθήκες και κατάλληλοι θεσμοί. Περαιτέρω, θεωρεί επιβεβλημένο το ανέβασμα σύγχρονων κυπριακών θεατρικών έργων (έστω συχνά και με ατέλειες), δεδομένου ότι η κυπριακή γραμματεία δεν διαθέτει (κατά την εκτίμησή του) παλαιότερα αξιολογικά θεατρικά κείμενα. Παρεμφερείς είναι οι απόψεις που διατυπώνονται από τον Αχιλλέα Πυλιώτη σε κριτικό σημειώματά του για το ανέβασμα του θεατρικού έργου *Οι αφεντάδες* του Ανδρέα Φαντίδη (πρώτη παράσταση: 4 Φεβρουαρίου 1978, Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας). Και ο Πυλιώτης θεωρεί τη συγγραφή κυπριακών θεατρικών κειμένων ως προϋπόθεση για την ανάπτυξη του θεάτρου στο νησί, ωστόσο υποστηρίζει ότι η υπόθεσή τους δεν πρέπει να είναι «ξένη προς την κυπριακή πραγματικότητα», καταλήγοντας στη διαπίστωση: «Έχουμε μεν οργάνωση θεατρικών συγγραφέων, αλλά δεν έχουμε κυπριακό θέατρο».⁷

Η αναγνώριση της ιδιαιτερότητας της θεατρικής γραφής έναντι των άλλων γενών της λογοτεχνίας θεωρείται ιδιαίτερα σημαντική τόσο από τους κριτικούς όσο και από τους ίδιους τους θεατρικούς συγγραφείς. Λόγου χάρι, η Ρήνα Κατσελλή το 1982 επισημαίνει ότι «η συγγραφή θεατρικών έργων χρειάζεται επιπρόσθετες γνώσεις» και εισηγείται την πραγματοποίηση (είτε με πρωτοβουλία των θεατρικών συγγραφέων είτε του Κυπριακού Κέντρου του Διεθνούς Ινστιτούτου Θεάτρου) ειδικών σεμιναρίων για τους θεατρικούς συγγραφείς, δημόσιες αναγνώσεις θεατρικών έργων και συζήτηση, ώστε να διαπιστώνονται τυχόν αδυναμίες ή και προτερήματα της θεατρικής γραφής.⁸ Παρόμοιες απόψεις διατυπώθηκαν κατά καιρούς τόσο από θεατρικούς συγγραφείς όσο

6. Θεατρικός Οργανισμός Κύπρου, Μιχάλη Πασιαρδή, *Το νερόν του Δρόπη*, Δημοτικό Θέατρο – Λευκωσία 2 Μαρτίου 1974, Αρ. Δελτίου 4 [πρόγραμμα παράστασης], σσ. [4–6]: https://helates.cut.ac.cy/neron_tou_dropi_programma. Πρόσβαση: 23/12/2020.

7. Α. Πυλιώτης, «Ανδρέα Φαντίδη *Οι αφεντάδες*», περ. *Νέα Εποχή*, τχ. 128 (Ιαν.–Φεβρ. 1978), σσ. 714–715.

8. Ρ. Κατσελλή, «Ελεύθερη θεατρική δημιουργία και θεατρική ανάπτυξη στην Κύπρο», *Ο Φιλελεύθερος*, 18 Δεκεμβρίου 1982. Για το ίδιο θέμα βλ. ενδεικτικά Ν. Μιλτιάδου, «Σκέψη για επιχορήγηση κυπριακών έργων», *Ο Αγών*, 30 Ιανουαρίου 1985.

και από σκηνοθέτες και κριτικούς, με αποτέλεσμα την ανάληψη από τον ΘΟΚ το 2012 συστηματικής και μεθοδικής προσπάθειας για ενίσχυση και προώθηση της κυπριακής θεατρικής γραφής.

Η σκηνική τύχη των κυπριακών θεατρικών κειμένων απασχολεί και τους νεότερους θεατρικούς μας συγγραφείς. Για παράδειγμα, ο Αντώνης Γεωργίου θεωρεί σημαντική τη συμπερίληψη σε ετήσια βάση κυπριακού θεατρικού έργου στο ρεπερτόριο του ΘΟΚ, χωρίς ωστόσο να υπερεκτιμά την ποιότητα της θεατρικής μας γραφής έναντι των αριστουργημάτων της παγκόσμιας δραματουργίας: «Σίγουρα τα έργα μας δεν είναι Σαίξπηρ, δεν είναι Τεννεσσή Ουίλλιαμς, δεν είναι βέβαια Τσέχωφ, ίσως δεν είναι εφάμιλλα κάποιων σύγχρονων ξένων συγγραφέων. Αυτά μπορούμε να γράψουμε για την ώρα, ας το δεχτούμε. Υπάρχει όμως ένα στοιχείο που μπορεί να τους προσθέσει κάτι. Σχεδόν όλα, ακόμη και όσα φαινομενικά δεν προέρχονται από την κυπριακή πραγματικότητα, έχουν την ανάσα, τον παλμό, την αγωνία, τη σκέψη του τόπου. Όλα αυτά θεωρώ πως είναι χρήσιμα. Για το θέατρο, τον τόπο και τους ανθρώπους του».⁹

Επισκοπώντας, λοιπόν, την παρουσία των κυπριακών θεατρικών έργων στο ρεπερτόριο του ΘΟΚ, διαπιστώνουμε ότι η «χρυσή» δεκαετία της κυπριακής δραματουργίας στο κρατικό μας θέατρο ήταν εκείνη του 1980, με δεκαεπτά συνολικά έργα, έναντι επτά τη δεκαετία του 1970, από δέκα τις δεκαετίες του 1990 και του 2000, και έντεκα τη δεκαετία του 2010. Τα υπόλοιπα δύο εντάσσονται στις αρχές της τρέχουσας δεκαετίας του 2020. Η κατανομή αυτή αξίζει να μελετηθεί διεξοδικά, για να εξαχθούν ασφαλή συμπεράσματα, ειδικά σε σχέση με τους παράγοντες που συντέιναν ώστε τη δεκαετία του 1980 η παρουσία των κυπριακών θεατρικών έργων στη σκηνή του ΘΟΚ να είναι αισθητά υπέρτερη έναντι εκείνης των υπόλοιπων δεκαετιών. Χωρίς να υποτιμάται το κοινωνικοπολιτικό συγκείμενο ή και οι επιλογές των εκάστοτε Διοικητικών Συμβουλίων και των Καλλιτεχνικών Επιτροπών για τον καταρτισμό του δραματολογίου του Οργανισμού, θεωρείται ότι ένας από τους λόγους της άνησης αυτής σε ό,τι αφορά τη σκηνική πραγμάτωση των κυπριακών θεατρικών έργων είναι το γεγονός ότι σε αυτή τη δεκαετία βρισκόνταν στην κορύφωση της συγγραφικής τους πορείας οι πλέον προικισμένοι και ταλαντούχοι θεατρικοί συγγραφείς μας, όπως η Μαρία Αβρααμίδου, η Ρήνα Κατσελλή, ο Γιώργος Νεοφύτου, ο Πάνος Ιωαννίδης, ο Μιχάλης Πασιαρδής, την ίδια στιγμή που και παλαιότεροι συγγραφείς (όπως ο Μιχάλης Πιτσιλλίδης) προσφέρουν ακόμη αξιόλογα δείγματα της θεατρικής τους παραγωγής. Ας σημειωθεί, βέβαια, ότι ορισμένοι από τους συγγραφείς αυτούς είχαν ήδη δοκιμαστεί τόσο κατά την πρώτη δεκαετία της λειτουργίας του ΘΟΚ, όσο και παλαιότερα, από τον ΟΘΑΚ, κατά τη δεκαετία του 1960.

Ωστόσο η πολιτιστική δημιουργία (και επομένως και η θεατρική της έκφανση) δεν είναι δυνατόν να αποτιμάται αποτελεσματικά και σφαιρικά μόνο με μονοδιάστατα ποσοτικά κριτήρια. Σημαντικές είναι για την αποτίμηση αυτή και οι παράμετροι της σκηνικής επιτυχίας ή μη των υπό συζήτηση θεατρικών έργων, της πρόσληψής τους από το κοινό και της επενέργειάς τους γενικότερα στο πολιτιστικό γίγνεσθαι του τόπου, πτυχές στις οποίες

9. Α. Γεωργίου, «Κυπριακό θεατρικό έργο στον Θεατρικό Οργανισμό Κύπρου», http://parathyro.politis.com.cy/2015/06/kypriako_theatrico_ergo. Πρόσβαση: 23/12/2020. Για το ίδιο θέμα βλ. Α. Χ. Κωνσταντίνου, «Ας συζητήσουμε για το κυπριακό θεατρικό έργο», <https://dialogos.com.cy/as-syzitisoyme-gia-to-kypriako-theatrico-ergo/>, 20/1/19. Πρόσβαση: 23/12/2020.

δεν είναι δυνατόν να υπεισέλθει αναλυτικά η δική μας επισκόπηση. Επιπλέον, ιδιαίτερα σημαντική κρίνεται η μελέτη της ανταπόκρισης του κοινού έναντι των διάφορων θεατρικών ειδών και η ερμηνεία της.

Πάντως, από το πρώτο κυπριακό θεατρικό κείμενο που ανέβηκε στη σκηνή του ΘΟΚ, τη *Θεανώ* του Μιχάλη Πιτσιλλίδη (1973),¹⁰ έως το *Σε κρίσιμη κατάσταση* του Αντώνη Γεωργίου, που είναι το πιο πρόσφατο (παραστάσεις από τον Ιανουάριο του 2021), διαπιστώνεται ότι οι δραματολογικές επιλογές του Οργανισμού εκτείνονται σε ένα ευρύ φάσμα θεατρικών ειδών, με εμφανή προτίμηση στην ηθογραφία, στο ιστορικό δράμα και στα θεατρικά κείμενα με κοινωνική θεματική, ενώ λιγότερα είναι τα έργα που θα μπορούσαν να ενταχθούν στο ψυχογραφικό δράμα. Δεν λείπουν, βέβαια, από τις εν λόγω επιλογές τα ποιητικά δράματα και οι κωμωδίες, μολονότι τα έργα που εντάσσονται σε αυτά τα είδη είναι αισθητά λιγότερα.

Η έκδηλη προτίμηση στην ηθογραφία και στο ιστορικό δράμα, που είναι εμφανής από τις αρχές της δεκαετίας του 1970 έως τα τέλη της δεκαετίας του 1990, μπορεί εν μέρει να αποδοθεί σε μια υπόρρητη (και καθ' όλα θεμιτή) τάση των εκάστοτε Διοικητικών Συμβουλίων και Καλλιτεχνικών Επιτροπών να δώσουν έμφαση στην παιδευτική και ιδεολογική λειτουργία του θεάτρου μετά τα τραγικά γεγονότα του καλοκαιριού του 1974 και την έκτοτε συνεχιζόμενη ημικατοχή. Τόσο η ηθογραφία όσο και το ιστορικό δράμα έχουν ήδη από τον 19ο αιώνα συνδεθεί με τα ζητούμενα της εθνικής αυτογνωσίας και της αγωνιστικότητας.¹¹ Από την άλλη, δεν παραγνωρίζουμε το γεγονός ότι από τον ΘΟΚ, κατά την πρώτη εικοσαετία της λειτουργίας του, ανέβηκαν και έργα σκληρής κοινωνικοπολιτικής κριτικής, όπως για παράδειγμα η *Τρελλή γιαγιά* της Ρήνας Κατσελλή (1986), ή και θεατρικά κείμενα στα οποία αντανακλώνται τα ποικίλα ψυχοκοινωνικά προβλήματα και αδιέξοδα της σύγχρονης κυπριακής κοινωνίας, όπως είναι, λόγου χάρι, τα έργα της Μαρίας Αβρααμίδου.

Από τις αρχές της δεκαετίας του 2000 έως σήμερα, ενώ δεν λείπουν οι ηθογραφίες από τις δραματολογικές επιλογές του ΘΟΚ, διαπιστώνουμε ότι αυτές σταδιακά υποχωρούν, ενώ αυξάνονται τα κυπριακά θεατρικά έργα με σύγχρονη κοινωνική θεματική, τα οποία συνυπάρχουν με ορισμένες επιθεωρήσεις. Η αλλαγή αυτή συνεπάγεται και διαφοροποιήσεις στο επίπεδο της θεατρικής γλώσσας, χωρίς να εγκαταλείπεται σε πολλά από αυτά τα θεατρικά κείμενα η κυπριακή διάλεκτος, η οποία ωστόσο παρουσιάζεται διαφοροποιημένη και συχνά λειτουργεί σε συνδυασμό ή και σε αντίστιξη με την κοινή νεοελληνική στο ίδιο θεατρικό κείμενο.

Στα πενήντα χρόνια που έχουν παρέλθει από την ίδρυση του ΘΟΚ, ανέβηκαν, όπως ήδη αναφέραμε, πενήντα επτά κυπριακά θεατρικά έργα. Τριάντα έξι θεατρικοί συγγραφείς είδαν έργα τους να πραγματώνονται σκηνικά από το κρατικό μας θέατρο, από τους οποίους οι εννιά είχαν την ευκαιρία να παρουσιάσουν στο κοινό περισσότερα από ένα έργα τους. Οι συγγραφείς αυτοί είναι οι εξής: Μαρία Αβρααμίδου (τρία θεατρικά έργα), Αντώνης

10. Για την υπόθεση του έργου και για τη σκηνοθετική γραμμή του Νίκου Σιαφάκη βλ. το πρόγραμμα της παράστασης: https://helates.cut.ac.cy/uploads/progr_theano.pdf. Πρόσβαση: 24/12/2020.

11. Για το θέμα αυτό βλ. ενδεικτικά Λ. Γαλάζης, *Ποιητική και ιδεολογία στο Κυπριακό θέατρο (1869–1925)*, Λευκωσία: Πολιτιστικές Υπηρεσίες Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού 2012, όπου υπάρχει και εκτενής βιβλιογραφία για την ηθογραφία και το ιστορικό δράμα στο ευρύτερο νεοελληνικό θέατρο.

Γεωργίου (δύο), Χρίστος Ζάνος (δύο), Πάνος Ιωαννίδης (τέσσερα), Ρήνα Κατσελλή (τρία), Κώστας Μαννούρης (δύο), Γιώργος Νεοφύτου (τρία), Μιχάλης Πασιαρδής (τρία) και Μιχάλης Πιτσιλλίδης (έξι). Χωρίς αμφιβολία, είναι γενικά παραδεκτό ότι οι συγγραφείς αυτοί συγκαταλέγονται στους πλέον καταξιωμένους δραματουργούς μας, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι ο Λουκής Ακρίτας ή η Ειρένα Ιωαννίδου-Αδαμίδου, που μόνο ένα θεατρικό τους κείμενο ανέβηκε από τον ΘΟΚ, δεν είναι εξίσου αξιόλογοι.

Ωστόσο, κι αν ακόμη περιορίσουμε την επισκόπησή μας στα θεατρικά έργα των έντεκα πιο πάνω συγγραφέων, θα διαπιστώσουμε ότι τα έργα τους, που είναι το ήμισυ του συνόλου των κυπριακών θεατρικών έργων που ανέβηκαν, δεν είχαν όλα προφανώς την ίδια σκηνική επιτυχία, ανεξάρτητα από την (αδιαμφισβήτητη άλλωστε) ποιότητά τους. Πάντως, φαίνεται ότι η ηθογραφία, παρά τις κατά καιρούς επιφυλάξεις της θεατρικής κριτικής, που τη θεωρούσε παρωχημένο είδος, είχε όλες αυτές τις δεκαετίες ευρεία αποδοχή από το θεατρόφιλο κοινό της Κύπρου και διαμόρφωνε ως έναν βαθμό τα αισθητικά του κριτήρια. Κατά δεύτερο λόγο, έργα που παρέπεμπαν, κατά τον ένα ή τον άλλο τρόπο, είτε στους αγώνες για ελευθερία και αντίσταση στην Κατοχή είτε στην ευθύβολη κοινωνική κριτική έτυχαν κατά καιρούς ευρείας αποδοχής από το κοινό.

Με βάση, λοιπόν, τα δεδομένα που έχουμε στη διάθεσή μας, κατά την πρώτη δεκαετία της λειτουργίας του ΘΟΚ, από τα κυπριακά θεατρικά έργα που ανέβηκαν τη μεγαλύτερη σκηνική επιτυχία είχαν οι *Όμηροι* του Λουκή Ακρίτα (πρεμιέρα: 19/10/1973), με πενήντα παραστάσεις και 29.252 θεατές. Αξιοσημείωτη, επίσης, ήταν η επιτυχία των έργων του Μιχάλη Πασιαρδή *Το νερόν του Δρόπη* (2/3/1973) (τριάντα πέντε παραστάσεις / 15.131 θεατές) και *Στα χρώματα της Μεσαρκάς* (17/2/1979) (τριάντα πέντε παραστάσεις / 16.038 θεατές), καθώς και των *Αφεντάδων* του Ανδρέα Φαντίδη (4/2/1978) (είκοσι εννέα παραστάσεις / 12.589 θεατές).¹²

Με το έργο *Όμηροι*, δημοσιευμένο στη *Νέα Εστία* το 1956 (τχ. 704, σσ. 1454–1458) ως τραγωδία (σε αυτό το είδος εντάσσει το έργο ο Θεόδωρος Γραμματάς, «να συνδέσει δημιουργικά ιστορικά δεδομένα από τη σύγχρονη εποχή του ελληνισμού με διαχρονικές αξίες και τρόπο γραφής που θυμίζει αρχαία τραγωδία».¹³ Θεωρούμε, λοιπόν, ότι σε αυτήν ακριβώς την ιδεολογική λειτουργία του συγκεκριμένου θεατρικού έργου οφείλεται η θερμή αποδοχή της οποίας έτυχε από το κοινό, χωρίς να παραγνωρίζεται η συμβολή του σκηνοθέτη Βλαδίμηρου Καυκαρίδη, όπως και όλων των συντελεστών της παράστασης.¹⁴

12. Βλ. Ν. Μαραγκού (επιμ.), *Θεατρικός Οργανισμός Κύπρου: Τα πρώτα δέκα χρόνια (1971–1981)*, Λευκωσία: ΘΟΚ 1982, σσ. 55–178.

13. Βλ. Θ. Γραμματάς, *Το ελληνικό θέατρο στον 20ό αιώνα: Πολιτισμικά πρότυπα και πρωτοτυπία*, Αθήνα: Εξάντας 2002, τόμ. Β', σ. 79. Για το ίδιο θέμα βλ. Κ. Καρρά, «Λουκής Ακρίτας: Ένας Κύπριος γράφει θέατρο στην Αθήνα της Κατοχής και της Αντίστασης», στο Α. Χ. Κωνσταντίνου, Κ. Διαμαντάκου & Λ. Γαλάζης (επιμ.), *Το θέατρο στη νεότερη και στη σύγχρονη Κύπρο: Πρακτικά Συνεδρίου*, Αθήνα: Ηρόδοτος και Θεατρικό Μουσείο Κύπρου 2020, σσ. 113–122.

14. Στην ίδια άποψη συγκλίνει ο Γ. Κατσούρης, αναφέροντας ότι οι *Όμηροι* «ανέβηκαν από τον Θεατρικό Οργανισμό Κύπρου τον Οκτώβριο του 1973, σε μια εποχή που οι επικρεμάμενοι κίνδυνοι για τον τόπο [...] ήσαν κάτι περισσότερο από ορατοί και επανελήφθησαν σε περιοδεία στην Ελλάδα, μετά την καταστροφή του 1974, ως ένας ύμνος προς την ελευθερία και μήνυμα [...] αντίστασης στον κατακτητή που πατούσε τα χρώματα της Κύπρου». Βλ. Γ. Κατσούρης (επιμ.), *Λουκής Ακρίτας: Τρία θεατρικά*, Λευκωσία: Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού – Πολιτιστικές Υπηρεσίες 2001, σ. 15.

Αντίστοιχα, η επιτυχία των δύο θεατρικών έργων του Μιχάλη Πασιαρδή που αναφέρθηκαν πιο πάνω μπορεί να αποδοθεί στο γεγονός ότι ο συγγραφέας σε αυτά επικεντρώνεται στις αξίες της εντοπιότητας και των πατροπαράδοτων αξιών σε ηθογραφικό πλαίσιο, το οποίο, όπως παρατηρεί η Άντρη Χ. Κωνσταντίνου, δεν ταυτίζεται με τον φολκλορισμό ή τη γραφικότητα. Αντίθετα, όπως διαπιστώνει η ίδια, με τα θεατρικά κείμενα του Πασιαρδή «μέσα από τη βιωμένη γνώση της ντόπιας παράδοσης, την οξυδερκή παρατήρηση των λαϊκών ανθρώπων, το θεατρικό ένστικτο, την αποτελεσματική θεατρική αξιοποίηση του κυπριακού ιδιώματος, το ποιητικό φίλτρο και τη δυνατότητα [...] για αφάιρεση, η κυπριακή δραματουργία διευρύνει τους ορίζοντές της και εμπλουτίζεται με έργα που ξεπερνούν τη ρεαλιστική καταγραφή και εισχωρούν στο πεδίο του ποιητικού».¹⁵ Από την άλλη, στην περίπτωση των *Αφεντάδων* του Ανδρέα Φαντίδη, παρά την αδιαμφισβήτητη σκηνική τους επιτυχία, η κριτική διέκρινε την πρόσμειξη της ηθογραφίας με στοιχεία ξένα προς την κυπριακή πραγματικότητα.¹⁶

Επισκοπώντας το κυπριακό ρεπερτόριο του ΘΟΚ κατά τη δεκαετία του 1980, χωρίς να διαθέτουμε στατιστικά δεδομένα για τη σκηνική τύχη των επιμέρους έργων που ανέβηκαν, διαπιστώνουμε ότι σε αυτό δεσπόζουν τα ιστορικά και τα σύγχρονα κοινωνικά δράματα, ενώ υποχωρούν αισθητά οι ηθογραφίες. Σε αυτό το τελευταίο είδος εντάσσονται τα έργα *Στα έγκατα της γης* του Μιχάλη Πιτσιλλίδη (πρώτη παράσταση: 23/3/1984) και *Το γατάνιν* του Μιχάλη Πασιαρδή (2/2/1985), ενώ βέβαια ψήγματα ηθογραφικών στοιχείων εντοπίζονται και σε πολλά από τα υπόλοιπα θεατρικά έργα της δεκαετίας αυτής. Η Άντρη Χ. Κωνσταντίνου θεωρεί *Το γατάνιν* ως μία «από τις πιο εμπνευσμένες στιγμές της κυπριακής δραματουργίας» και παρατηρεί ότι «το έργο χαρακτηρίζεται από σκηνική οικονομία και οικονομία στον λόγο, στα όρια του μιμιλισμού».¹⁷ Παρομοίως, το *Στα έγκατα της γης* δεν είναι μια ανέμελη ηθογραφία, καθότι πραγματεύεται με κοινωνική ευαισθησία τον αγώνα και τις αγωνίες των μεταλλωρύχων για μια καλύτερη ζωή, σε ιδιαίτερα δύσκολες και αντίξοες συνθήκες.

Εξάλλου στα ιστορικά δράματα της υπό ανασκόπηση δεκαετίας (Χρίστου Γεωργίου *Καλόγεροι*, πρώτη παράσταση: 28/6/1980· Πάνου Ιωαννίδη *Ονήσιλος*: 18/6/1981· Άντρου Παυλίδη *Ιωαννίκιος*: 15/4/1983· Ρήνας Κατσελλή *Ξενιτεία*: 6/4/1989) είναι έκδηλη η αναζήτηση ερεισμάτων και στοιχείων πολιτισμικής συνέχειας, λίγα χρόνια μετά την κυπριακή τραγωδία του 1974. Από την άλλη, στα κοινωνικά δράματα της ίδιας περιόδου (Μαρίας Αβρααμίδου *Σκληρός άγγελος*, πρώτη παράσταση: 23/3/1985· Ρήνας Κατσελλή *Τρελλή γιαγιά*:¹⁸ 13/12/1986· Μαρίας Αβρααμίδου *Η κραυγή του Αγαμέμνονα*: 14/2/1987, Γιώργου Νεοφύτου *Φουλ μεζέ*:¹⁹ 7/6/1989· κ.ά.) επιχειρείται μια ανατομία της σύγχρονης κυπριακής κοινωνίας με ποικίλες τεχνικές, όπως είναι η αντικειμενική συστοιχία με τις αναγωγές στον μύθο και στην ιστορία, ή και οι αντιστικτι-

15. Α.Χ. Κωνσταντίνου, «Η κυπριακή δραματουργία μετά την Ανεξαρτησία», <http://www.greek-theatre.gr/public/gr/greekplay/index/reviewview/58>. Πρόσβαση: 24/12/2020.

16. Βλ. Α. Πυλιώτης, *ό.π.*, σημ. 7.

17. Α.Χ. Κωνσταντίνου, *ό.π.*, σημ. 14.

18. Για την *Τρελλή γιαγιά* βλ. ενδεικτικά Λ. Γαλάζης, «Η δραματουργία της Ρήνας Κατσελλή», <http://www.greek-theatre.gr/public/gr/greekplay/index/reviewview/85>. Πρόσβαση: 24/12/2020.

19. Για το *Φουλ μεζέ* βλ. ενδεικτικά Α. Χ. Κωνσταντίνου, «Η δραματουργία του Γιώργου Νεοφύτου», <http://www.greek-theatre.gr/public/gr/greekplay/index/reviewview/62>. Πρόσβαση: 24/12/2020.

κές ηθογραφικές παρεκβάσεις, ως διέξοδοι με την αναπόληση ενός ειδυλλιακού και ανέμελου παρελθόντος.

Παρόμοια, την επόμενη δεκαετία, του 1990, στο κυπριακό ρεπερτόριο του ΘΟΚ συνεχίζουν να έχουν σημαντική παρουσία: α) η ανθεκτική πάντα ηθογραφία (με έργα όπως είναι *Οι κληρονόμοι του Μιχάλη Πιτσιλλίδη*, πρώτη παράσταση: 6/6/1990, και *Τ' αλώνια μας στους πάνω μαχαλλάες* του Μιχάλη Πασιαρδή: 26/11/1994)· β) το ιστορικό δράμα (Πάνου Ιωαννίδη *Πέτρος ο Α΄*: 22/12/1990· Γιώργου Νεοφύτου *Στης Κύπρου το βασίλειο*: 29/5/1992· και Μιχάλη Πιτσιλλίδη *Αικατερίνη Κορνάρο*: 9/12/1995)· και γ) θεατρικά έργα με σύγχρονη θεματολογία και προβληματική (Γιώργου Νεοφύτου *Μανώλη...!*: 19/5/1990· Μαρίας Αβρααμίδου *Τα πράσινα ακρογιάλια*: 20/3/1993· Ειρένας Ιωαννίδου-Αδαμίδου *Συνάντηση*: 19/3/1999).

Στα *Αλώνια μας στους πάνω μαχαλλάες* διαπιστώθηκε από την κριτική ότι, όπως και στα υπόλοιπα θεατρικά έργα του Μιχάλη Πασιαρδή, δεν επιχειρείται η «αναπαλαιώση» ή η νοσταλγική επιστροφή στο παρελθόν. Επιπλέον, επισημάνθηκε το γεγονός ότι «τόσο οι χαρακτήρες όσο και οι τύποι του έργου είναι από κάθε άποψη ζωντανόι» και υπογραμμίστηκε ότι η σκηνοθετική γραμμή του Κώστα Δημητρίου κινήθηκε στο πλαίσιο του ποιητικού ρεαλισμού, δηλαδή «μέσα στις προδιαγραφές που το ίδιο το κείμενο επέβαλλε».²⁰ Εξάλλου στον *Πέτρο Α΄*, που ανέβηκε σε σκηνοθεσία του Ανδρέα Μαραγκού, ο Πάνος Ιωαννίδης μεταπλάθει θεατρικά την ιστορική πρώτη ύλη που αντλεί από τον Λεόντιο Μαχαιρά και επικεντρώνεται, όπως σημειώνει ο Κώστας Χατζηγεωργίου, στο ζήτημα της προσωπικής ευθύνης.²¹ Το έργο *Στης Κύπρου το βασίλειο*, με υπότιτλο «Μια θεατρική σάτιρα τριακοσίων χρόνων φραγκοκρατίας», χαρακτηρίστηκε ως ένα «ιδιόμορφο έργο που αξιοποιεί το μοντέλο της επιθεώρησης, χωρίς να παρασύρει το έργο στον επικαιρικό χαρακτήρα».²²

Η δεκαετία του 2000 εγκαινιάζεται με το ανέβασμα δύο ποιητικών δραμάτων, του *Αλαβροστοισειώτη* του Παύλου Λιασίδα (πρώτη παράσταση: 11/1/2002) και του *Άλλου μισού του ουρανού* (7/3/2003) της Ευρυδίκης Περικλέους-Παπαδοπούλου. Στο ίδιο είδος εντάσσεται και το *Μαγικό θέατρο* του Λογγίνου Παναγή (8/2/2006). Ενδιαφέρουσα είναι, στην ίδια δεκαετία, η δεσπόμενος θέση που εξακολουθεί να κατέχει στο κυπριακό ρεπερτόριο του ΘΟΚ η προσφιλής στο ευρύ κοινό ηθογραφία. Πιο συγκεκριμένα, ανεβάζονται οι ηθογραφίες *Η αγάπη της Μαρικκούς* του Κυριάκου Ακαθιώτη (13/7/2005) και *Οσπολλάτε αρκοντύναιεν* (3/6/2006) και *Για ποιον να βρέξει* (5/6/2007) του Μιχάλη Πιτσιλλίδη. Από τα θεατρικά έργα με σύγχρονη κοινωνική θεματική αναφέρουμε το *Σπίτι* του Μιχάλη Πιερή (19/11/2003) και το *Αγαπημένο μου πλυντήριο* του Αντώνη Γεωργίου (2007).

Όμως η δεκαετία που σηματοδοτεί τη δυναμική παρέμβαση του ΘΟΚ, με στόχο την ουσιαστική ενίσχυση της κυπριακής θεατρικής γραφής και τη δραστική διασύνδεσή της με τη θεατρική πράξη, είναι εκείνη του 2010, για δύο κυρίως λόγους: κατά πρώτο λόγο, γιατί από το 2012 εγκαινιάζεται το πρόγραμμα Play, με τη σύμπραξη του Κυπριακού Κέντρου του Διεθνούς Ινστιτούτου Θεά-

τρον (ΚΚΔΙΘ) και του ΘΟΚ· κατά δεύτερο λόγο, γιατί τα έργα που ανεβαίνουν αυτή τη δεκαετία είναι γραμμένα από νέους θεατρικούς συγγραφείς, οι περισσότεροι από τους οποίους έχουν για πρώτη φορά την ευκαιρία να παρουσιαστούν με έργο τους στο κοινό από τη σκηνή του κρατικού μας θεάτρου (λ.χ. Κώστας Μαννούρης, Στέφανος Σταυρίδης, Κωνσταντία Σωτηρίου κ.ά.). Η ηθογραφία σε αυτή τη δεκαετία υποχωρεί αισθητά, παραχωρώντας τη θέση της σε έργα σύγχρονου προβληματισμού, χωρίς αυτό να σημαίνει και την υποχώρηση της κυπριακής διαλέκτου ως γλωσσικού οργάνου του θεατρικού λόγου.

Στόχος της σύμπραξης του ΚΚΔΙΘ και του ΘΟΚ με τη θεσμοθέτηση του προγράμματος Play ήταν, κατά τους ίδιους τους συνδιοργανωτές, «η συστηματική, μακροπρόθεσμη και καινοτόμος ενίσχυση της εγχώριας θεατρικής γραφής [...] και η έμπρακτη στήριξη της σύγχρονης κυπριακής δραματουργίας [...]».²³ Κρίνοντας από τα αποτελέσματα της υλοποίησης του προγράμματος κατά την πρώτη δεκαετία της λειτουργίας του, θεωρούμε ότι έχουν τεθεί γερές βάσεις για την περαιτέρω ανάπτυξη και ποιητική ανέλιξη της κυπριακής δραματουργίας, με τη διαρκή στήριξη και εμπύχωση των θεατρικών μας συγγραφέων από τον Θεατρικό Οργανισμό Κύπρου.²⁴

20. Βλ. Θ. Συμεού, «Τ' αλώνια μας στους πάνω μαχαλλάες του Μιχάλη Πασιαρδή», περ. *Νέα Εποχή*, τχ. 277 (1994), σσ. 58–59.

21. Βλ. Κ. Χατζηγεωργίου, «Το θεατρικό έργο του Πάνου Ιωαννίδη», περ. *Νέα Εποχή*, τχ. 301 (καλοκαίρι 2009), σσ. 39–48.

22. Για τις διαπιστώσεις αυτές της Α. Χ. Κωνσταντίνου, βλ. <http://www.greek-theatre.gr/public/gr/greekplay/index/playview/362>. Πρόσβαση: 24/12/2020.

23. <https://www.thoc.org.cy/theatre-development/programma-play-play-on,el-theatredev-05-01,el>. Πρόσβαση: 26/12/2020. Για το πρόγραμμα Play βλ. επίσης ενδεικτικά Μ. Χαμάλη, «Κυπριακή θεατρική γραφή και “ανείπωτες” ιστορίες: Μια επί σκηνής προσπάθεια ερμηνείας και αποκατάστασης του παρελθόντος και η πρόσληψή της από την κριτική», στο Λ. Γαλάζης & Ελ. Χριστοφόρου (επιμ.), *Κυπριακή λογοτεχνία και κριτική μετά το 1960*, Λευκωσία: Ένωση Λογοτεχνών Κύπρου 2018, σσ. 134–146. Για την αναφορά, βλ. σσ. 134–135.

24. ΣτΕ: Για το πρόγραμμα Play βλ. περισσότερα στο ειδικό κεφάλαιο της Μαγδαλένας Ζήρα.

Μιχάλη Πτσιλλίδη
Θεανώ, 1973
Μαρία Σταυρινού, Φλωρεντία Δημητρίου,
Ανδρέας Νικολής, Νεόφυτος Νεοφύτου,
Βούλα Πελεκάνου

Λουκή Ακρίτα
Όμηροι, 1973
Έφη Οικονόμου, Μαρία Σταυρινού,
Φλωρεντία Δημητρίου, Μάρω Καυκαρίδου,
Βούλα Πελεκάνου

Πάνου Ιωαννίδη
Ονήσιλος, 1981

Ανδρέας Μούστρας (ΚΕΝΤΡΟ)
Νεόφυτος Νεοφύτου, Ανδρέας Μουσουλιώτης, Νίκος Σιαφκάλης,
Φλωρεντία Δημητρίου, Φιλής Καραβιώτης, Άντρος Κρητικός,
Στέλιος Καυκαρίδης, Γιώργος Παπαγεωργίου, Ιωάννα Σιαφκάλη,
Τάσος Αναστασίου, Νίκος Νικολαΐδης, Σπύρος Σταυρινίδης,
Κώστας Δημητρίου

Ρήνας Κασελλή
Τρελλή γιαγιά, 1986
Ευτύχιος Πουλλαΐδης, Λένια Σορόκου,
Φαίδρος Στασίνοσ, Άλκηστισ Παυλίδου

Γιώργου Νεοφύτου
Μανώλη...!, 1990
Δέσποινα Μπεμπεδέλη

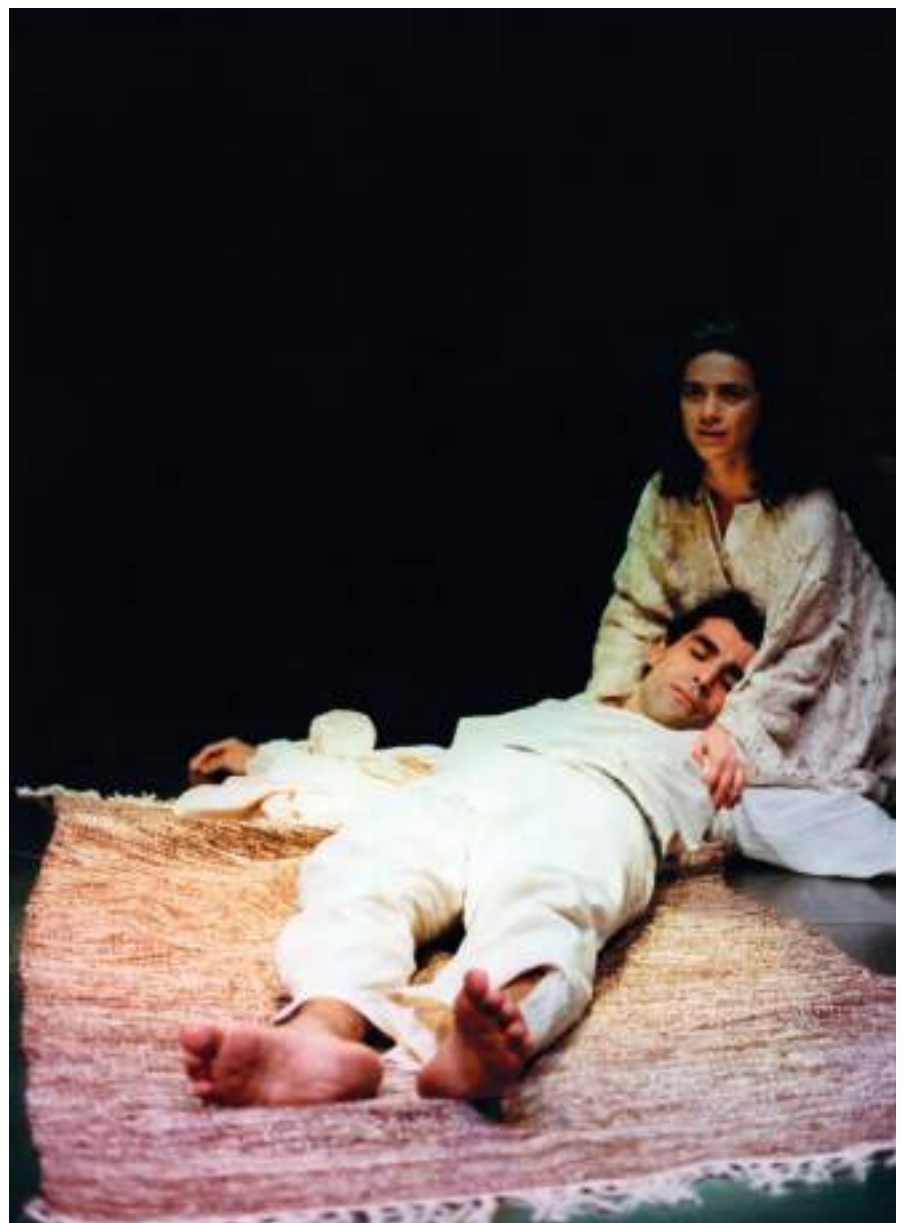

Μαρίας Αβραμίδου
Τα πράσινα ακρογιάλια, 1993
Χριστίνα Παυλίδου, Λένια Σορόκου,
Έλενα Παπαδοπούλου, Στέλιος Καυκαρίδης

Ειρένας Ιωαννίδου-Αδαμίδου
Συνάντηση, 1999
Έλενα Παπαδοπούλου, Αννίτα Σαντοριναίου (ΜΠΡΟΣΤΑ)
Νεοκλής Νεοκλέους (ΠΙΣΩ)

Πάυλου Λιασίδη
Αλαβροστοισειώτης, 2002
Νεοκλής Νεοκλέους, Έλενα Παπαδοπούλου

Μιχάλη Πιτσιλλίδη

Οσπολλάτε αρκοντύνναμεν, 2006

Σώτος Σταυράκης, Έλενα Δημητρίου, Γιολάντα Χριστοδούλου,
Ορέστης Σοφοκλέους, Δώρα Κακουράτου, Γιώργος Ζένιος,
Ανδρέας Βασιλείου, Βίβιαν Νικολαΐδου, Μιχάλης Μουστάκας,
Φοίβος Γεωργιάδης, Ντίνος Λύρας

Ανδρέα Κουκκίδη

Το σχέδιον υγείας, 2012

Άννα Γιαγκιώζη, Νιόβη Χαραλάμπους,
Θανάσης Δρακόπουλος, Ερμίνη Κυριαζή,
Ανδρέας Τσέλεπος, Νεοκλής Νεοκλέους,
Μάρα Κωνσταντίνου

Γιωργή Τσουρή
170 τετραγωνικά (Moonwalk), 2019
Ντόρα Μακρυγιάννη, Ήβη Νικολαΐδου,
Βασίλης Χαραλάμπους, Κρίστη Παπαδοπούλου,
Αλέξανδρος Παρίσης

Κώστα Μαννούρη
Απόψε θα πετάξω την τέφρα σου!, 2014
Αννίτα Σαντορινιάου

Στέλια Δημητρίου

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ

Ο Θεατρικός Οργανισμός Κύπρου, ως ο πυρήνας του θεατρικού γίνεσθαι στην Κύπρο και αναμφίβολα ένας από τους σημαντικότερους πολιτιστικούς φορείς του τόπου, είχε τη δική του καθοριστική συμβολή στην εκκίνηση, την άνθηση και την ανάπτυξη του παιδικού και εφηβικού θεάτρου στο νησί. Πέντε χρόνια μετά την έναρξη του δημιουργικού του ταξιδιού, το 1971, και δύο μόλις χρόνια μετά την Εισβολή, ο ΘΟΚ ιδρύει την πρώτη επαγγελματική παιδική σκηνή της Κύπρου. Έκτοτε, ο ΘΟΚ, ως ο επίσημος φορέας πολιτισμού, ο οποίος βρίσκεται στενά συνδεδεμένος με τις Πολιτιστικές Υπηρεσίες του Υπουργείου Παιδείας, Πολιτισμού, Αθλητισμού και Νεολαίας (ΥΠΠΑΝ, τότε ΥΠΠ), συναντά αδιάλειπτα το ευαίσθητο παιδικό και εφηβικό κοινό του τόπου με παραστάσεις ανά το παγκύπριο. Πέρα από τις επαγγελματικές παραστάσεις, επιδιώκοντας διαχρονικά να φτάσει το θέατρο στον θεατή, ακόμη και όταν είναι δύσκολο να φτάσει ο θεατής στο θέατρο, εγκαινιάζει, προωθεί και στηρίζει για τα χρόνια που θα ακολουθήσουν τον θεσμό των μαθητικών παραστάσεων.¹

Η ίδρυση της κρατικής Παιδικής Σκηνης το 1976 κρίνεται καθοριστική ως προς την πορεία που διαγράφει το παιδικό θέατρο στην Κύπρο, όπως αναδεικνύεται από τη μελέτη των μέχρι τότε θεατρικών συνθηκών στο νησί. Συγκεκριμένα, θα μπορούσε κανείς να χωρίσει αδρά την ιστορία του κυπριακού παιδικού θεάτρου σε δύο περιόδους, με σημείο αναφοράς το 1976 και την ίδρυση της Παιδικής Σκηνης του ΘΟΚ. Πριν από αυτή τη χρονική τομή, η θεατρική δραματουργία και πρακτική που απευθύνεται στο παιδικό κοινό αφορούσε κυρίως διδακτικούς στόχους που υλοποιούνταν με σχολικές παραστάσεις μαθητών (εθνικές επέτειοι και θρησκευτικές γιορτές) υπό την καθοδήγηση δασκάλων και καθηγητών, ή μέσα από ραδιοφωνικές ή τηλεοπτικές εκπομπές που εξυπηρετούσαν εκπαιδευτικές ανάγκες.² Την απουσία παιδικών θεατρικών σκημών και εγχώριας δραματουργίας που χαρακτήριζε την πρώιμη περίοδο ανατρέ-

1. ΣτΕ: Ο σημαντικότερος θεσμός των Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου εξετάζεται σε ειδικό κεφάλαιο από τη Νεοφύτα Κυπριανού.

2. Βλ. Π. Παρασκευάς (επιμ.), *Ανθολογία Κυπριακής Λογοτεχνίας: Παιδικό Θέατρο*, τ. 13, Λευκωσία: Χρ. Ανδρέου 1986–1988, σ. 9.

που αφενός η ίδρυση της κρατικής Παιδικής Σκηνης ΘΟΚ το 1976 και αφετέρου η παροχή κινήτρων για συγγραφή κυπριακού θεατρικού έργου για παιδιά με την καθιέρωση του επίσημου διαγωνισμού ΘΟΚ το 1981.

Η Παιδική Σκηνή του ΘΟΚ συνεχίζει αδιάλειπτα τη λειτουργία της από την ίδρυσή της μέχρι σήμερα, επιδεικνύοντας μεγάλο και σημαντικό έργο, καθώς τόσο με τις προσεγμένες επιλογές του ρεπερτορίου της όσο και με τις υψηλού επιπέδου παραγωγές της δημιουργεί σταθερό και φανατικό κοινό από τα πρώτα κιόλας χρόνια.³ Κατά τις σαράντα πέντε θεατρικές περιόδους της ενεργού δράσης της έχει ανεβάσει περί τις ογδόντα πέντε συνολικά παραγωγές με έργα παγκόσμιου, νεοελληνικού και εγχώριου ρεπερτορίου, βασισμένα ενίοτε σε κλασικά ή σύγχρονα θεατρικά έργα, ή ακόμη και σε διασκευασμένα λογοτεχνικά κείμενα, δίνοντας παραστάσεις συμβατικού θεάτρου, κουκλοθεάτρου, θεάτρου σκιών και μιούζικαλ, που απευθύνονται τόσο στο παιδικό όσο και στο εφηβικό και το νεανικό θεατρικό κοινό. Σταθερά, η Παιδική Σκηνή του ΘΟΚ υλοποιεί με επιτυχία τις τρεις ευρείες τάσεις που αφορούν το παιδικό θέατρο,⁴ παρέχοντας εμπειρίες από παραστάσεις θεάτρου «φαντασίας», «αισθητικής παιδείας» και «κοινωνικής διαπαιδαγώγησης».

Για τους σκοπούς της παρούσας μελέτης, η παραστασιογραφία της Παιδικής Σκηνης ΘΟΚ χωρίζεται σε πέντε θεατρικές περιόδους, ανά δεκαετία λειτουργίας,⁵ μέσα από τις οποίες επιχειρείται μια σύντομη αναδρομή στη μέχρι σήμερα πορεία της, αναδεικνύοντας τη σπουδαιότητα του ρόλου της.

ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1976–1980): ΔΥΝΑΜΙΚΗ ΕΚΚΙΝΗΣΗ ΜΕ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ ΞΕΝΟΥ ΡΕΠΕΡΤΟΡΙΟΥ

Πέντε χρόνια από την ίδρυσή του και μόλις δύο χρόνια μετά την Εισβολή, ο Θεατρικός Οργανισμός Κύπρου μονοπωλεί το θέατρο για παιδιά στο νησί, εγκαινιάζοντας την πρώτη επαγγελματική παιδική σκηνή. Η κρατική Παιδική Σκηνή ΘΟΚ ανοίγει την αυλαία της στο Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας στις 11 Απριλίου 1976 με το έργο του Μπράιαν Γουέν *Ο παπουτσωμένος γάτος* σε μετάφραση Ξένιας Καλογεροπούλου και σκηνοθεσία Μόνικας Βασιλείου. Πρόκειται για παραλλαγή του κλασικού παραμυθιού του Σαρλ Περώ με κοινωνικές προεκτάσεις ως προς την επικράτηση του δίκαιου έναντι του άδικου. Η παράσταση τελεί υπό την προστασία του τότε Υπουργού Παιδείας Ανδρέα Μικελλίδη και προκαλεί τον ενθουσιασμό του κοινού, επιβεβαιώνοντας την αναγκαιότητα ίδρυσης επαγγελματικών παιδικών θεατρικών σκηνών στην Κύπρο εκείνης της εποχής.

Κατά την πρώτη περίοδο λειτουργίας της (1976–1980), η Παιδική Σκηνή του ΘΟΚ, με διευθυντή του Οργανισμού τον Εύη Γαβριη-

λίδη, εκκινεί δυναμικά και επιδεικνύει σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα πλούσιο καλλιτεχνικό έργο. Μέσα σε πέντε θεατρικές περιόδους ανεβαίνουν δέκα θεατρικές παραγωγές (περίπου δύο ανά περίοδο), κατά τις οποίες κυριαρχεί το ξένο ρεπερτόριο, με έργα όπως *Τα δύο μαγεμένα δεντράκια* (Ε. Σβαρτς), *Το βαρελάκι με το μέλι* (Λ. Ουστίνωφ), *Ο πιγκουίνος πάει στην πόλη* (Α. Ουάιτ), *Το μαγικό τουφέκι* (Λ. Ουστίνωφ), *Ο Μορμόλης* (Ρ. Χάχφελντ). Το πρώτο αυτό ρεπερτόριο κινείται στα όρια του μύθου και της αλληγορίας, με προεκτάσεις σε πανανθρώπινες αξίες όπως η ειρήνη, η αλληλεγγύη, η δικαιοσύνη, η ισότητα.

Η επένδυση του ΘΟΚ στην Παιδική Σκηνή και η προσδοκία για διατήρηση και τροφοδότηση του θεσμού με στόχο το άρτιο καλλιτεχνικό αποτέλεσμα, τις υψηλών προδιαγραφών παραστάσεις και την υλοποίηση των αισθητικών και θεατροπαιδαγωγικών στόχων του παιδικού θεάτρου είναι έκδηλες στις καλλιτεχνικές επιλογές της πρώτης αυτής περιόδου. Του δυναμικού της Παιδικής Σκηνης ηγούνται σημαντικοί Κύπριοι σκηνοθέτες, όπως ο Βλαδίμηρος Καυκαρίδης (1976, 1977), ο Εύης Γαβριηλίδης (1980), ο Νίκος Χαραλάμπους (1977, 1979), ο Ανδρέας Μαραγκός (1978, 1979), η Μόνικα Βασιλείου (1976, 1978), ο Τάσος Αναστασίου (1979, 1980), και σε αυτό ενσωματώνονται κορυφαίοι ηθοποιοί, όπως η Δέσποινα Μπεμπεδέλη, η Τζένη Γαϊτανοπούλου, η Άλκηστις Παυλίδου, ο Σταύρος Λούρας, ο Ανδρέας Μουσουλιώτης, ο Αντώνης Κατσαρής, ο Κώστας Δημητρίου, η Αδριανή Μαλένη, η Λένια Σορόκου, ο Κώστας Δημητρίου, ο Ευτύχιος Πουλλαΐδης, η Μαρία Μίχα, και σπουδαίοι σκηνογράφοι, όπως ο Άντης Παρτζίλης, ο Στέφανος Αθηνιάνης και η Κλάρα Ζαχαράκη-Γεωργίου. Πρόκειται για έναν καλλιτεχνικό πυρήνα ο οποίος θα ενισχύεται διαχρονικά με νέους καλλιτέχνες και θα συνεχίσει για πολλά χρόνια να στηρίζει την κρατική παιδική σκηνή της Κύπρου.

Από το ρεπερτόριο της περιόδου αξίζει μια στάση στην παράσταση του έργου *Ο Μορμόλης* του Ράινερ Χάχφελντ, σε σκηνοθεσία του Ανδρέα Μαραγκού, με επίσημη πρώτη στις 22 Οκτωβρίου 1978 στο Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας. Η παράσταση ξεχωρίζει για δύο λόγους. Αφενός, το έργο, ως προς την ταυτότητα και το συγκείμενο της δημιουργίας του (Δ. Γερμανία, GRIPS Theater, 1970), θεωρείται σταθμός στην ιστορία του παγκόσμιου παιδικού θεάτρου, καθώς εισηγείται μια νέα δραματική γλώσσα και αναγνωρίζει στο παιδί το δικαίωμα στη συμμετοχή και στην επιλογή του ρεπερτορίου.⁶ Αφετέρου, η ίδια η παράσταση, ακολουθώντας την παγκόσμια τάση για αλλαγή, υιοθετεί ένα πρωτοποριακό ύφος, με σκηνοθεσία, κείμενο και σκηνική γλώσσα να απαρνούνται τον διδακτισμό, να ντύνονται με χιούμορ και να αγγίζουν θέματα όπως η καταπίεση, η πατριαρχία, τα δικαιώματα των παιδιών και η ανάγκη τους για παιχνίδι, σεβασμό και κατανόηση. Ως εκ τούτου, *Ο Μορμόλης*, τόσο δραματουργικά όσο και παραστασιολογικά, υλοποιεί το κεντρικό νόημα του έργου, θέτοντας στο επίκεντρο της προβληματικής του «παιδικού θεάτρου» το ίδιο το παιδί, τις ανάγκες, τις ανησυχίες, τον κόσμο και την καθημερινότητά του, εγγράφοντάς τα στο αυτοαναφορικό πλαίσιο του «παιδικού δραματικού παιχνιδιού».

3. Κ. Καυκαρίδης, «Θέατρο για παιδιά στην Κύπρο», περ. *Επί Σκηνης*, τχ. 20 (Μάιος–Ιούνιος 2005), σσ. 20–23.

4. Ε. Βαροπούλου, «Μορφές και προοπτικές του θεάτρου για παιδιά», περ. *Διαδρομές*, τχ. 10 (καλοκαίρι 1988), σσ. 107–108.

5. Τα πρώτα σαράντα χρόνια της Παιδικής Σκηνης του ΘΟΚ επισκοπούνται στην εργασία της Αργυρώς Τουμάζου *Η Παιδική Σκηνή του Θεατρικού Οργανισμού Κύπρου: Από την πρώτη παράσταση μέχρι σήμερα (1976–2011)*, Μεταπτυχιακή Διπλωματική Εργασία, ΑΠΘ, Θεσσαλονίκη: 2012. Θεμελιώδης είναι και η εργασία της Έλενας Χατζηαυξέντη «Το κυπριακό θέατρο για παιδιά: Δείκτης του κυπριακού κοινωνικού γίνεσθαι (1932–2008)», στο *Στη χώρα του Τοτώρα: Θέατρο για ανήλικους θεατές*, επιμ. Θ. Γραμματάς, Αθήνα: Πατάκης 2010, σσ. 531–596.

6. Δ. Καγγελάρη, «Θέατρο για ιδανικούς θεατές» στο αφιέρωμα «Θέατρο για παιδιά», ΕΠΤΑ ΗΜΕΡΕΣ – εφ. *Η Καθημερινή της Κυριακής*, 20 Μαρτίου 2005.

Η δεύτερη περίοδος λειτουργίας της Παιδικής Σκηνης, η οποία περιλαμβάνει τη δεκαετία του '80, είναι ιδιαίτερη, καθώς παρουσιάζει μεγάλο παραστασιακό πλούτο, αλλά κυρίως ξεχωρίζει ως προς το άνοιγμα που υλοποιείται σε σχέση με την εγχώρια δραματουργία.⁷ Επιπρόσθετα, κατά την παρούσα δεκαετία εισάγεται και λειτουργεί για τη θεατρική περίοδο 1984–1985 ο θεσμός της Κινητής Μονάδας Παιδικής Σκηνης ΘΟΚ, η οποία ταξιδεύει για να συναντήσει το παιδικό θεατρικό κοινό σε Λεμεσό και Πάφο.

Η Παιδική Σκηνή ΘΟΚ κατά τη δεκαετία 1980–1990 ανεβάζει είκοσι έξι νέες θεατρικές παραγωγές, εκ των οποίων οι μισές αφορούν έργα Κύπριων συγγραφέων, όπως οι Έλλη Παιονίδου, Φιλίσα Χατζηχάννα, Σοφία Μουαίμη, Βασιλική Φωτίου, Πάμπης Αναγνώτος, Νικόλας Παπαδόπουλος, Δημήτρης Ποταμίτης, Τούλα Κακουλλή, Κίκα Πουλχερίου κ.ά., οι οποίοι ανήκουν στην κατηγορία των πρωτοεμφανιζόμενων θεατρικών συγγραφέων. Η στροφή στην κυπριακή δραματουργία οφείλεται κατεξοχήν στην προκήρυξη αντίστοιχων διαγωνισμών από το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού, το Ραδιοφωνικό Ίδρυμα Κύπρου και, φυσικά, τον Θεατρικό Οργανισμό Κύπρου.

Ο ΘΟΚ τον Σεπτέμβριο του 1981, στο πλαίσιο της προσπάθειάς του για ενθάρρυνση της θεατρικής συγγραφικής παραγωγής από Κύπριους συγγραφείς, προκηρύσσει διαγωνισμό συγγραφής παιδικού θεατρικού έργου, παρέχοντας οικονομικά κίνητρα και κίνητρα που αφορούν το σκηνικό ανέβασμα των έργων αυτών. Τα έργα που είχαν δικαίωμα συμμετοχής στον διαγωνισμό, όπως αναφέρει σχετική ανακοίνωση, αναμενόταν να έχουν άμεση σχέση με τα βιώματα των παιδιών της εποχής και θετική συμβολή στη νεοελληνική θεατρική συγγραφή παιδικού έργου, διασφαλίζοντας έτσι τη λογοτεχνική αξία του κειμένου και τη θεματολογία του. Ο θεσμός συνέβαλε διαχρονικά στην επαγγελματικοποίηση του παιδικού θεάτρου στην Κύπρο και κατ' επέκταση στην ανάπτυξη και την άνθησή του.

Το πρώτο κυπριακό έργο που παρουσίασε η Παιδική Σκηνή ΘΟΚ ήταν *Τα δύο αδέρφια και το ποτάμι* της Έλλης Παιονίδου, σε σκηνοθεσία Βλαδίμηρου Καυκαρίδη, με επίσημη πρώτη στις 18 Ιανουαρίου 1981 στο Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, αφού κέρδισε την πρώτη θέση στον πρώτο διαγωνισμό συγγραφής παιδικού θεατρικού έργου ΘΟΚ. Η ιστορική αυτή παράσταση άνοιξε τον δρόμο για πρωτοεμφανιζόμενους Κύπριους δημιουργούς και, επιπρόσθετα, σηματοδότησε μια μεγάλη στροφή σε σχέση με τη θεματολογία του κυπριακού παιδικού ρεπερτορίου. Με αφετηρία το έργο αυτό, η θεματολογία μετακινείται από τη σφαίρα της μαγείας και της φαντασίας στη θεματική της σύγχρονης κυπριακής πραγματικότητας, επιχειρώντας να μεταγράψει την τουρκική εισβολή ως σύγχρονο παραμύθι, με τους ήρωες να αντιστοιχούν σε ανθρώπους της καθημερινότητας. Το εν λόγω έργο, με τη μορφή παραμυθιού, επιχειρεί να εξηγήσει στα παιδιά όσα συμβαίνουν γύρω τους χρησιμοποιώντας τη δική τους γλώσσα και ερμηνεύοντας συμβολικά τη σύγχρονη ιστορία του νησιού.

7. ΣτΕ: Για την αντίστοιχη άνθηση της εγχώριας δραματουργίας για ενήλικες την ίδια περίοδο βλ. το κεφάλαιο του Λεωνίδα Γαλάζη.

Σε αυτό το κομβικό σημείο για το κυπριακό παιδικό θέατρο, η πρόσφατη ιστορία του τόπου συμβολικοποιείται και επιχειρεί να συναντήσει τα παιδιά ως παραμύθι, το οποίο αναλαμβάνει να εξηγήσει, να αφυπνίσει, να αντιμετωπίσει, ευθυγραμμίζόμενο με τον ευρύτερο εκπαιδευτικό στόχο που αποτυπώνεται στο σύνθημα «Δεν ξεχνώ και αγωνίζομαι».⁸ Γύρω από αυτό τον θεματικό άξονα περιστρέφονται πολλές παραγωγές της Παιδικής Σκηνης, όπως το *Στην Ποντικούπολη* της Φιλίσας Χατζηχάννα σε σκηνοθεσία Ανδρέα Μαραγκού και Τάσου Αναστασίου το 1981, το *Ήταν ένα μικρό καράβι* της Βασιλικής Φωτίου σε σκηνοθεσία Ανδρέα Μαραγκού και Εύη Γαβρηλίδη το 1985, και *Το γαλάζιο βιολί*, επίσης της Φιλίσας Χατζηχάννα, σε σκηνοθεσία Μόνικας Βασιλείου το 1990. Τα έργα αυτά, πέραν της καλλιτεχνικής τους αξίας, αναδεικνύουν τη στενή σχέση ανάμεσα στο παιδικό θέατρο και στα κοινωνικοπολιτικά και ιστορικά συμφραζόμενα της εποχής.

Στο πλαίσιο αυτό, παράσταση-ορόσημο θεωρείται *Το Γελαστό Μουστάκι* της Φιλίσας Χατζηχάννα,⁹ που σκηνοθέτησε ο Κώστας Δημητρίου, με επίσημη πρεμιέρα στις 17 Οκτωβρίου του 1982 στο Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας. Το έργο αυτό σημαίνει την ουσιαστική μεταστροφή της δραματουργίας από τη φαντασία στη σύγχρονη πραγματικότητα, καθώς το Γελαστό Μουστάκι, ως δραματικός χαρακτήρας, φορτώνεται τόσο το βάρος της εθνικής κυπριακής τραγωδίας, όσο και το δράμα της μεταπολεμικής κυπριακής οικογένειας, και έρχεται αντιμέτωπο με τη σύγχρονη πραγματικότητα, εγείροντας γενικότερους κοινωνικούς προβληματισμούς.

Πέρα από τα πιο πάνω, τη δεύτερη αυτή περίοδο συνεχίζουν να διατρέχουν παραστάσεις που είτε έχουν ως κεντρικούς θεματικούς άξονες τις πανανθρώπινες αξίες της ειρήνης, της δικαιοσύνης και της αγάπης, όπως *Το γαϊτανάκι* (1983) της Ζωρζ Σαρή, το *Μια φορά κι έναν καιρό* (1983) της Σοφίας Μουαίμη, οι *Ιστορίες του παππού Αριστοφάνη* (1988) σε διασκευή Δημήτρη Ποταμίτη, είτε στοχεύουν ξεκάθαρα στην ψυχαγωγία των μικρών θεατών μέσα από ευφάνταστες, κωμικές, παιχνιδιάρικες παραστάσεις που στηρίζονται στο θέαμα, την έκπληξη, τη φαντασία και τη συμμετοχή: *Ο φίλος μου ο πίθηκος* (1983) της Μέλπως Ζαρόκωστα, *Οδυσσεβάχ* (1984) της Ξένιας Καλογεροπούλου, *Σχολείο για κλόουν* (1984) του Φρήντριχ Καρλ Βέχτερ, *Η Αλίκη στην παραμυθοχώρα* (1987) των Σοφίας Μουαίμη και Τούλας Κακουλλή, *Ο θαυμαστός μάγος του Οζ* (1988) του Φρανκ Μπάουμ, *Ο πιτσιρίκος και ο Κάρλσον που ζει στη στέγη* (1989) των Λίντγκρεν και Προκοφίεβα κ.ά.

Με στόχο την αμεσότερη και ουσιαστικότερη επικοινωνία των μαθητών και μαθητριών με το θέατρο, αποφασίστηκε τον Οκτώβριο του 1984 η εισαγωγή του θεσμού του κλιμακίου Παιδικής Σκηνης Λεμεσού–Πάφου, με έδρα τη Λεμεσό. Ο θεσμός αυτός υλοποιήθηκε στο πλαίσιο του προγράμματος πολιτιστικής αποκέντρωσης του ΘΟΚ με τη λειτουργία μιας ευκίνητης μονάδας η οποία θα έδινε παραστάσεις στα σχολεία των πόλεων και της υπαίθρου, μεταφέροντας τη θεατρική εμπειρία στο οικείο για τα παιδιά σχολικό περιβάλλον.

8. Ε. Χατζηναζέντη, «Η δραματουργία του "Δεν Ξεχνώ και Αγωνίζομαι" στο κυπριακό θεατρικό έργο για παιδιά», <http://old.primedu.uoa.gr/Forum%20neon%20epistomonon/XANTZIAFKSENTI%20%20ELENI.doc>. Πρόσβαση: 14/1/2021.

9. Για τη Φιλίσα Χατζηχάννα βλ. περισσότερα στο Δ. Γουλής, *Το έργο και η προσφορά της Φιλίσας Χατζηχάννα στην παιδική λογοτεχνία της Κύπρου και της Ελλάδας*, Αθήνα: Επίκεντρο 2012.

Η πρώτη παράσταση δόθηκε στις 5 Νοεμβρίου 1984 στο Δημοτικό Σχολείο του προσφυγικού συνοικισμού Κολοσσίου με το έργο του Πωλ Μαρ *Κουτί, κουτί, κουτάκι*, σε σκηνοθεσία Φαίδρου Στασίνου, που στη συνέχεια ταξίδεψε στις πόλεις και τις επαρχίες Λεμεσού και Πάφου. Παρόμοια πορεία διέγραψαν και οι υπόλοιπες παραστάσεις του κλιμακίου κατά τη θεατρική περίοδο 1984–1985, με τα έργα *Μια απροσδόκητη συνάντηση* του Πάμπη Αναγιωτού, *Αίτηση για γάμο* του Άντον Τσέχωφ, σε σκηνοθεσία Τάσου Αναστασίου, και *Κυπριακά παραμύθια: Το θερκόν, Ο Πιττόρτος*, σε σκηνοθεσία Μόνικας Βασιλείου, να ταξιδεύουν σε δημοτικά και γυμνάσια των επαρχιών Λεμεσού και Πάφου. Οι παραστάσεις γίνονταν αφορμή για δημιουργική αξιοποίηση του θεατρικού γεγονότος από τις σχολικές μονάδες, προωθώντας ταυτόχρονα τις πολιτιστικές και παιδαγωγικές στοχεύσεις του Υπουργείου Παιδείας.

ΤΡΙΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1990–2000): ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΡΑΜΑΤΟΥΡΓΙΑΣ – ΣΤΡΟΦΗ ΣΤΗ ΛΑΪΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ

Η τρίτη περίοδος λειτουργίας της Παιδικής Σκηνής, στην τελευταία δεκαετία της χιλιετίας, χαρακτηρίζεται αφενός από την κυριαρχία του κυπριακού ρεπερτορίου, καθώς από σύνολο δεκαέξι παραγωγών οι εννιά αντιστοιχούν σε θεατρικά έργα Κύπριων συγγραφέων, και αφετέρου από μια αξιοπρόσεκτη στροφή στη λαϊκή κυπριακή παράδοση.

Στη βάση της πολιτικής του Οργανισμού για προώθηση της γνωριμίας των παιδιών με τη λαϊκή παράδοση, με εισήγηση του τότε διευθυντή Άντη Παρτζίλη δημιουργείται τον Ιούνιο του 1999 ανεξάρτητο κλιμάκιο Θεάτρου Σκιών («Καραγκιόζη»), το οποίο, πέρα από τις σταθερές παραστάσεις στη Νέα Σκηνή, θα ταξιδεύει για μαθητικές παραστάσεις σε δημοτικά σχολεία του νησιού. Στο πλαίσιο της πιο πάνω απόφασης, λειτουργεί η Σκηνή Θεάτρου Σκιών της Νέας Σκηνής ΘΟΚ, η οποία εμπλουτίζει το ρεπερτόριο της Παιδικής Σκηνής με παραστάσεις «Καραγκιόζη», αναβιώνοντας αυτή την υπό εξαφάνιση λαϊκή θεατρική πρακτική.

Η τρίτη περίοδος λειτουργίας της Παιδικής Σκηνής ξεκινά με το έργο των Μαρίας Πυλιώτου και Μαρίας Αβρααμίδου *Της μικρής Τριανταφυλλένης* στις 14 Οκτωβρίου 1990, σε σκηνοθεσία Τάσου Αναστασίου, το οποίο είχε αποσπάσει το Α΄ Βραβείο στον διαγωνισμό συγγραφής παιδικού θεατρικού του ΘΟΚ. Ο διαγωνισμός συνεχίζει να υπηρετεί τους στόχους της προηγούμενης περιόδου για προώθηση, στήριξη και ανάδειξη της εγχώριας δραματουργίας. Στο ίδιο πλαίσιο, ακολουθεί πλήθος παραστάσεων, όπως *Ο Καραγκιόζης και Σις ο εξωγήινος* της Νίτσας Θαλασσινού σε σκηνοθεσία Σβετλάνας Χαραλάμπους (1991), *Το χρυσό βουνό* της Λίτσας Μιτέλλα σε σκηνοθεσία Ανδρέα Μαραγκού (1992), *Τα μαγικά σκουφιά*, μονόπρακτο έργο των Ιωάννας Αργυρού και Κίκας Πουλχερίου σε σκηνοθεσία Βαρνάβα Κυριαζή (1992), και το έργο της Χρυστάλλας Κουλέρμου *Και τα πουλιά στοιχηματίζουν* σε σκηνοθεσία Ανδρέα Μελέκη (1999), το οποίο είναι βασισμένο στο παραμύθι *Ο μύθος του Σπανού*. Η θεματολογία αρχίζει να απομακρύνεται από τη σύγχρονη κυπριακή ιστορία και τραγωδία και να εστιάζει περισσότερο σε πανανθρώπινες και διαχρονικές αξίες, σε θέματα που απασχολούν γενικότερα τα παιδιά, καθώς και σε θέματα που αφορούν την οικολογία και προβληματίζουν ως προς τη στάση των ανθρώπων απέναντι στο φυσικό περιβάλλον.

Ως μέρος της γενικότερης στόχευσης της περιόδου για επαφή με την κυπριακή λαϊκή παράδοση μέσα από τη θεατρική αναπαράσταση λαϊκών κυπριακών παραμυθιών, ανεβαίνουν δύο εμβληματικές παραστάσεις, με κεντρική τη συμβολή του Κύπριου χαράκτη Χαμπή Τσαγγάρη, αφού τόσο η σκηνογραφία όσο και τα ίδια τα κείμενα των παραστάσεων αντλούν από τα χαρακτηριστικά του έργα και τον λαϊκό μύθο. Το έργο *Ο Σπανός τζι' οι σαράντα δράτζιοι* ανεβαίνει τον Φεβρουάριο του 1997 σε διασκευή Δημήτρη Ξύστρα και σκηνοθεσία Αλεξίας Παπαλαζάρου. Πρόκειται για λαϊκό μύθο ο οποίος γίνεται χαρακτηριστικό και κατ' επέκταση παραμύθι από τον Χαμπή Τσαγγάρη. Πέρα από το ενδιαφέρον που παρουσιάζει η δραματουργική επεξεργασία του έργου και ο ίδιος ο μύθος, που προσωποποιεί την κυπριακή ιστορία και φορτίζει τη μάχη του Σπανού με τους δράκους με νοήματα που αφορούν τις διαχρονικές συγκρούσεις του νησιού με τους κατακτητές του, η καταληκτική νίκη του Σπανού μετατρέπει την παράσταση σε ένα μουσικοχορευτικό πανηγύρι όπου ο μύθος σμίγει με τη φαντασία και την κυπριακή λαϊκή παράδοση, προκαλώντας και προσκαλώντας τη συμμετοχή του παιδικού θεατρικού κοινού. Έναν χρόνο αργότερα, τον Ιανουάριο του 1998, παρουσιάζεται στην Παιδική Σκηνή ΘΟΚ το δεύτερο κυπριακό λαϊκό παραμύθι, *Το βασιλόπουλο της Βενεδιάς*, σε σκηνοθεσία Αλεξίας Παπαλαζάρου και διασκευή Κωστή Κολώτα, το οποίο επίσης αφηγείται μέσα από χαρακτηριστικό του έργου ο Χαμπής Τσαγγάρης.

Εάν υπάρχει ένα στοιχείο το οποίο χαρακτηρίζει την περίοδο αυτή, είναι η έμφαση στη θεατρική πολυαισθητηριακή εμπειρία των μικρών θεατών, προσκαλώντας τους να γνωρίσουν ποικίλα είδη θεάτρου. Στο πλαίσιο της στόχευσης αυτής, η Παιδική Σκηνή ΘΟΚ αναλαμβάνει να φέρει το παιδικό θεατρικό κοινό σε επαφή με νέες θεατρικές εμπειρίες, όπως το Θέατρο Σκιών και το Μαύρο Θέατρο.¹⁰ Έτσι ο ΘΟΚ δημιουργεί τη Σκηνή Θεάτρου Σκιών στο Θέατρο Νέας Σκηνής ΘΟΚ, με πρώτο στόχο να παράσχει στα παιδιά την ευκαιρία να ζήσουν την εμπειρία αυτής της παραδοσιακής θεατρικής τέχνης. Η πρώτη παράσταση δίνεται στις 2 Οκτωβρίου 1999 με το έργο του Μάρκου Ξάνθου *Ο Καραγκιόζης και τα άγρια θηρία* από τους νεαρούς Κύπριους καραγκιοζοπαίχτες Πάμπο και Στάλω Χαραλάμπους. Ακολουθεί στις 5 Φεβρουαρίου 2000 *Ο Καραγκιόζης διαρρήκτης του σεραγιού* από τον επαγγελματία Κύπριο καραγκιοζοπαίχτη Γιώργο Ιδαλία.

Με μεγάλη επιτυχία — και καινοτομώντας για άλλη μία φορά — η Παιδική Σκηνή ΘΟΚ παρουσιάζει στις 10 Οκτωβρίου 1999 το έργο του Βαλέριου Πετρώφ *Το μαγικό μαργαριτάρι* σε μετάφραση και διασκευή Yuri Stupel και Κυριάκου Αργυρόπουλου και σκηνοθεσία Ανδρέα Μελέκη. Με την παράσταση αυτή, η τεχνική του Μαύρου Θεάτρου υιοθετείται για πρώτη φορά στην Κύπρο από επαγγελματική παιδική σκηνή. Η παράσταση σημειώνει ρεκόρ προσέλευσης, συγκεντρώνοντας πέραν των πενήντα χιλιάδων θεατών σε ενενήντα εννέα παραστάσεις. Φωτισμοί, κίνηση, ηθοποιοί και κούκλες, υπακούοντας στην αρχή «το μαύρο στο μαύρο δεν φαίνεται», ζωντανεύουν με φαντασμαγορικό τρόπο το παραμύθι, δημιουργώντας μια σκηνική πανδαισία.

10. ΣτΕ: «Μαύρο Θέατρο» (black theatre, ή ακριβέστερα, black light theatre) ονομάζεται η θεατρική τεχνική η οποία στηρίζεται στην οπτική πλάνη που ονομάζεται «μαύρο δωμάτιο» ή «μαύρο κουτί», μια κατασκευή με εξωτερική επένδυση από λεπτό μαύρο ύφασμα, στο εσωτερικό της οποίας παίζουν οι ηθοποιοί, που με τη βοήθεια δεσμίδων υπεριώδους φωτός προβάλλουν σαν απόκοσμες φιγούρες.

Σε μια πρώτη διπλή προσπάθεια, αφενός, να συναντήσει το εφηβικό κοινό και, αφετέρου, να προσφέρει την εμπειρία ενός κλασικού σαιξπηρικού έργου, στις 5 Νοεμβρίου 1995 η Παιδική Σκηνή ΘΟΚ ανεβάζει το *Όνειρο καλοκαιρινής νύχτας* σε μετάφραση και διασκευή Κωστή Κολώτα και σκηνοθεσία Ανδρέα Μαραγκού. Η εν λόγω θεατρική διασκευή επιχειρεί και καταφέρνει με επιτυχία να φέρει σε επαφή το παιδικό και εφηβικό θεατρικό κοινό με την κλασική δραματολογία μέσα από προγραμματισμένες παραστάσεις οι οποίες απευθύνονται ειδικά σε μαθήτριες και μαθητές Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης κατά την περίοδο Νοεμβρίου 1995 – Απριλίου 1996. Αντιμετωπίζοντας κείμενο και συγγραφική πρόθεση με σεβασμό, τόσο η διασκευή όσο και η παράσταση καταφέρνουν να αναδείξουν το βαθύτερο νόημα του έργου, το οποίο ουσιαστικά απορρίπτει κάθε βίαιη αλλαγή και επέμβαση στη φύση, θεωρώντας κάθε μορφή ζωής ως ιερή.

Κατά την υπό εξέταση περίοδο ανεβαίνουν επίσης οι εξής παραστάσεις: Ευγένιου Τριβιζιά *Χίλιες και μία γάτες* (1991) σε σκηνοθεσία Τάσου Αναστασίου, Γιάννη Ξανθούλη *Ανέβα στη στέγη να φάμε το σύννεφο* (1998) σε σκηνοθεσία Ανδρέα Μαραγκού και σε επανάληψη *Το Γελαστό Μουστάκι* (1993) της Φιλίσας Χατζηχάνα σε σκηνοθεσία επίσης Ανδρέα Μαραγκού.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (2000–2010): ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΕ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΑΙ ΞΕΝΟ ΡΕΠΕΡΤΟΡΙΟ – ΕΜΦΑΣΗ ΣΤΟΝ ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΣΜΟ

Η τέταρτη περίοδος λειτουργίας της Παιδικής Σκηνης ΘΟΚ, η οποία εκτείνεται χρονικά από το 2000 μέχρι το 2010, χαρακτηρίζεται, όπως είναι λογικό, από την εισαγωγή των νέων τεχνολογιών στις παραστάσεις, ευρύτερη τάση στα θεατρικά δρώμενα αυτής της εποχής. Ταυτόχρονα, η περίοδος σημαδεύεται από τη διαδοχική αλλαγή στέγης για τις παιδικές παραστάσεις του ΘΟΚ, καθώς η ανακαίνιση της υφιστάμενης έδρας της Παιδικής Σκηνης στο Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας (2003–2006), η κατάρρευση της σκεπής του ανακαινισμένου δημοτικού θεάτρου (11 Ιουνίου 2008), αλλά και οι ανάγκες των ίδιων των θεατρικών παραστάσεων, οδηγούν στην αναζήτηση διαφόρων και διαφορετικών θεατρικών χώρων. Επιπρόσθετα, η παρούσα θεατρική περίοδος χαρακτηρίζεται από σκηνοθετικούς πειραματισμούς, οι οποίοι, ανάλογα με το εκάστοτε σκηνοθετικό όραμα, επενδύουν στο θέαμα και την εμπειρία, συχνά καταργούν την απόσταση σκηνης και πλατείας, ευνοούν τη συμμετοχή του κοινού στη δράση και επιχειρούν πολλαπλές θεατροποιήσεις, εγκιβωτίζοντας το θέατρο μέσα στο θέατρο. Μέσα σε δέκα θεατρικές περιόδους, και παρά τις προκλήσεις και τις δυσκολίες της δεκαετίας, η Παιδική Σκηνή παρουσιάζει δεκαπέντε νέες παραγωγές για παιδιά, νέους και εφήβους, εισάγοντας για πρώτη φορά τον θεσμό του Θεάτρου Βαλίτσα.

Διάγοντας μια θεατρική περίοδο κατά την οποία ευνοείται ο σκηνοθετικός πειραματισμός, η Παιδική Σκηνή ΘΟΚ φιλοξενεί παραστάσεις οι οποίες στηρίζονται, πέρα από το δραματικό κείμενο, και σε ευρήματα τα οποία στοχεύουν να δημιουργήσουν δυναμικά πολυθέαμα, ώστε να βρίσκονται όσο το δυνατόν πιο κοντά στο παιδικό και μαθητικό κοινό. Στη βάση της πιο πάνω επιδίωξης, η τέταρτη περίοδος λειτουργίας της Παιδικής Σκηνης ΘΟΚ ανοίγει την αυλαία της με το έργο της Ν. Σλεπάκοβα *Η γάτα που πήγαινε όπου της άρεσε*, σε μετάφραση Νόνας Μολέσκη και σκηνοθεσία Ανδρέα Ιακώβου, στις 15 Οκτωβρίου 2000 στο Θέατρο της Αγοράς του Αγίου Ανδρέα στη Λευκωσία. Σε μια διασκευή του ομώνυμου παραμυθιού του Ράντγιαρντ Κίπλινγκ, το μήνυμα

της ελευθερίας ως υπέρτατου αγαθού επικοινωνείται μέσα από μια παράσταση που στηρίζεται στο θέαμα, το παιχνίδι και τη συμμετοχή του παιδικού θεατρικού κοινού. Στο ίδιο μοτίβο κινούνται αρκετές άλλες παραστάσεις της περιόδου, όπως το βραβευμένο έργο της Πωλίνας Θρασυβουλίδου *Το όνειρο του δράκου* σε σκηνοθεσία Αλεξίας Παπαλαζάρου, με επίσημη πρώτη στις 28 Οκτωβρίου 2001, και το έργο του Βαλέριου Πετρώφ *Στη χώρα του Πήτερ Παν*, το οποίο ανεβαίνει τον Φεβρουάριο του 2001 σε μετάφραση Βούλας Καραμπίδου, διασκευή Λιάνας Κοταλακίδου και σκηνοθεσία Αλεξίας Παπαλαζάρου. Στο πλαίσιο αυτό, ξεχωρίζει το έργο της Ξένιας Καλογεροπούλου *Το Σκλαβί*, το οποίο ανεβαίνει τον Φεβρουάριο του 2007 σε σκηνοθεσία Αλεξίας Παπαλαζάρου, καθώς σμίγει τον λαϊκό μύθο με το θέαμα και στοχεύει στη συμμετοχή του κοινού, υιοθετώντας τεχνικές αποστασιοποίησης του ηθοποιού από τη δράση και ενσωμάτωσης του θιάσου με το κοινό, καταργώντας παράλληλα την απόσταση ανάμεσα σε σκηνή και πλατεία.

Η εμπειρία του Μαύρου Θεάτρου επανέρχεται στην Παιδική Σκηνή ΘΟΚ στις 8 Οκτωβρίου 2006 με το έργο του Γιάννη Ξανθούλη *Μέσα στο νερό δασκάλα* σε σκηνοθεσία Παντελή Άντωνα. Η παράσταση εισάγει με φαντασμαγορικό τρόπο τον θεατή στον κόσμο του βυθού, προωθώντας τόσο τις πανανθρώπινες αξίες του έργου, όσο και την ιδέα της περιβαλλοντικής συνείδησης και του σεβασμού προς τη φύση.

Καθώς στην αυγή της νέας χιλιετίας η ευρύτερη χρήση των πολυμέσων και η οργανική εμπλοκή της τεχνολογίας στο θεατρικό κείμενο και τη θεατρική πρακτική γίνονται μέρος του σκηνοθετικού οράματος, στοχεύοντας στις πολλαπλές θεατροποιήσεις και στη διεύρυνση του παραστασιακού σύμπαντος, η οθόνη γίνεται ακόμη ένα εργαλείο-κείμενο προς ανάγνωση στην εργαλειοθήκη του θεάτρου για παιδιά. Το παιχνίδι της σκηνης με την οθόνη είναι κυρίαρχο στην παράσταση του έργου της Αθηνάς Δρακοπούλου *Ο λαίμαργος βασιλιάς* (Νοέμβριος 2002) σε σκηνοθεσία Παντελή Άντωνα, δημιουργώντας την αίσθηση της παράλληλης δράσης σε δύο επίπεδα, τα οποία συνδιαλέγονται και αλληλεπιδρούν, εγείροντας το ενδιαφέρον και την έκπληξη των θεατών. Την επόμενη θεατρική περίοδο, και συγκεκριμένα στις 12 Οκτωβρίου 2003, ανεβαίνει από την Παιδική Σκηνή ΘΟΚ η παράσταση *Η νεράιδα του φεγγαριού* του Yuri Stupel σε σκηνοθεσία Πίτσας Αντωνιάδου — παράσταση η οποία στηρίζεται επίσης σε μεγάλο βαθμό στη σχέση της σκηνης με τη μεγάλη, στρογγυλή σαν πανσέληνο οθόνη, που τοποθετείται σε κεντρικό σημείο στον χώρο. Η διαλεκτική ανάμεσα σε δράση και προβολή επανέρχεται ως σκηνοθετικό εύρημα και στην παράσταση *Η κοιμωμένη ξύπνησε* των Ξένιας Καλογεροπούλου και Θωμά Μοσχόπουλου, η οποία έκανε πρεμιέρα στις 7 Οκτωβρίου 2007, σε σκηνοθεσία Τάσου Ράτζου, με την οθόνη να λειτουργεί κυρίως ως σκηνική μεταφορά της σύγχρονης εποχής, τονίζοντας την αντίστιξη ανάμεσα σε σκηνικό και μυθικό κόσμο.

Οι στενοί δεσμοί του ΘΟΚ με τη νεοελληνική δραματολογία και τη σύγχρονη θεατρική πρακτική στον ελλαδικό χώρο εντοπίζονται όχι μόνο στις επιλογές του ρεπερτορίου, αλλά και στις συνεργασίες με Ελλαδίτες σκηνοθέτες, οι οποίοι αναλαμβάνουν αρκετές σκηνοθεσίες της περιόδου. Στο πλαίσιο αυτής της συνεργασίας, ο Τάσος Ράτζος σκηνοθετεί το έργο *Τ' αθάνατο νερό*, που ανεβαίνει στις 12 Οκτωβρίου του 2008 στο Δημοτικό Θέατρο Λατσιών και, αντλώντας στοιχεία από την κυπριακή παράδοση, συνενώνει το κυπριακό παραμύθι *Η Καστανομαλλούσα* με το κυκλαδίτικο παραμύθι *Η Μυλωνού*.

Κατά την υπό εξέταση περίοδο εντοπίζεται εκ νέου η προσπάθεια της Παιδικής Σκηνης να συναντήσει δημιουργικά το ευρύτερο μαθητικό κοινό και τις επίσημες παιδαγωγικές στοχεύσεις του οικείου υπουργείου. Στις 13 Οκτωβρίου 2002 η Παιδική Σκηνή ανεβάζει το έργο *Το δαχτυλίδι του Φοίβου και της Αθηνάς* της Βασιλικής Φωτίου σε σκηνοθεσία Ανδρέα Τσουρή, με κείμενο και παράσταση να εναρμονίζονται με τη γενικότερη εμφορική στόχευση του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού για γνωριμία με τον αρχαίο ελληνικό πολιτισμό, παράλληλα με την προώθηση του ολυμπιακού πνεύματος ενόψει της Ολυμπιάδας του 2004. Η παράσταση του έργου *Οι γάτες* του Χάρη Πισία, σε σκηνοθεσία του ίδιου, εγκαινιάζει το Δημοτικό Θέατρο Λατσιών στις 9 Οκτωβρίου 2005 και γίνεται η πρώτη παράσταση η οποία με έντυπο υλικό επιχειρεί να προετοιμάσει το μαθητικό κοινό Δημοτικής Εκπαίδευσης ως προς το περιεχόμενο του έργου, στοχεύοντας να συναντήσει νοηματικά τα παιδιά, αλλά και να δημιουργήσει τις κατάλληλες προϋποθέσεις για ενεργό συμμετοχή των νεαρών θεατών κατά τη διάρκεια της παράστασης.

Υπηρετώντας επίσης τον διαχρονικό στόχο της Παιδικής Σκηνης για παρουσίαση ποιοτικών παραστάσεων με κίνητρο την ανάπτυξη της θεατρικής παιδείας στα κυπριακά σχολεία και τη δημιουργία νέου θεατρόφιλου κοινού, και λαμβάνοντας πάντα υπόψη τον παιδαγωγικό ρόλο των παραστάσεων στη σχολική εκπαίδευση, ανεβαίνει στις 10 Φεβρουαρίου 2008 το έργο του Φεδερίκο Γκαρθία Λόρκα *Οι φασουλήδες του Κατσιπόρα* σε σκηνοθεσία Ισίδωρου Σιδέρη. Η διασκευή του Γιάννη Καλατζόπουλου συναντά το μαθητικό κοινό σε μια παράσταση με χιούμορ, περιπέτεια, συγκίνηση, μουσική, χορό και τραγούδι και συνοδεύεται από έντυπο υλικό, το οποίο αποστέλλεται στα σχολεία με στόχο την προετοιμασία των μαθητών, την υιοθέτηση της στάσης του καλού θεατή και τη διαθεματική αξιοποίηση του έργου. Η παράσταση, αντλώντας στοιχεία από την τραγωδία, την κωμωδία, το κουκλοθέατρο, και δημιουργώντας τον σουρεαλιστικό κόσμο του παραμυθιού, απέσπασε το βραβείο της καλύτερης παράστασης παιδικού/νεανικού έργου για το 2008, βραβείο το οποίο απονέμεται για πρώτη φορά. Η βράβευση αυτή χρήζει ιδιαίτερης αναφοράς, καθώς επισφραγίζει την αναγνώριση της ποιότητας του θεάματος αλλά και της συνολικής προσφοράς της Παιδικής Σκηνης στα θεατρικά δρώμενα του νησιού.

Στη δύση της υπό εξέταση περιόδου, η Παιδική Σκηνή ΘΟΚ εισάγει έναν νέο θεσμό, ο οποίος θα καθιερωθεί και θα εδραιωθεί στα χρόνια που θα ακολουθήσουν. Καθώς τόσο η ανάπτυξη σχέσεων με τα θέατρα της Ευρώπης όσο και η προώθηση του νεανικού θεάτρου στην εκπαίδευση παραμένουν στον ΘΟΚ στοχευμένες πολιτικές, τον Οκτώβριο του 2009, με τη στήριξη της Συνόδου των Θεάτρων της Ευρώπης (ETC) και τη χρηματοδότηση του προγράμματος Πολιτισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο ΘΟΚ, στηριζόμενος από το ΥΠΠ, ενώνει τις δυνάμεις του με το κρατικό θέατρο An der Parkaue του Βερολίνου για τη συγγραφή, παραγωγή και παρουσίαση ενός νέου θεατρικού έργου με τίτλο *Κορώνες-γράμματα (Heds or tails)*, το οποίο εγκαινιάζει στο νησί τον θεσμό του Θεάτρου Βαλίτσα. Το έργο, σε σκηνοθεσία Νεοκλή Νεοκλέους, ανεβαίνει στο Θέατρο Αγοράς Αγίου Ανδρέα στις 7 Οκτωβρίου 2009 και αποτελεί αφενός προϊόν και αφετέρου αφορμή για τη συνεργασία μαθητών και νέων επαγγελματιών στο πλαίσιο εργαστηρίων και μαθητικών παραστάσεων, που με μικρές διαφοροποιήσεις δίνουν στην κάθε παράσταση-συνεργασία τη δική της ταυτότητα, παραμένοντας πάντα εντός του θεματικού άξονα του έργου, που αφορά τη βία στο σχολικό περιβάλλον.

Ευγένιου Σβαρτς
Τα δύο μαγεμένα δειντράκια, 1976
Δέσποινα Μπεμπεδέλη, Βλαδίμηρος Καυκαρίδης,
Ανδρέας Μουσουλιώτης

Ράινερ Χάχφελντ
Ο Μορμόλης, 1978
Άλκηστις Παυλίδου, Λένια Σορόκου,
Ευτύχιος Πουλλαΐδης, Σταύρος Λούρας

Ξένια Καλογεροπούλου
Οδυσσεύς, 1984
Στάυρος Λούρας, Γιώργος Μουσαΐμης,
Μήδεια Χάννα

Ευγένιου Τριβιζά
Το όνειρο του σκιάχτρου, 1986
Βαρνάβας Κυριαζής, Γιώργος Μουαίμης,
Αδριανή Μαλένη, Κώστας Βήχας,
Ανδρούλα Ηρακλέους, Τάκης Χριστοφάκης

Κίκας Πουλχερίου, Ιωάννας Αργυρού
Ο ονειρούλης, 1989
Μήδεια Χάννα, Παντελής Παπακωνσταντίνου,
Ανδρούλα Ηρακλέους (ΜΠΡΟΣΤΑ)
Άλκηστις Παυλίδου, Λένια Σορόκου,
Μαρία Μίχα (ΠΙΣΩ)

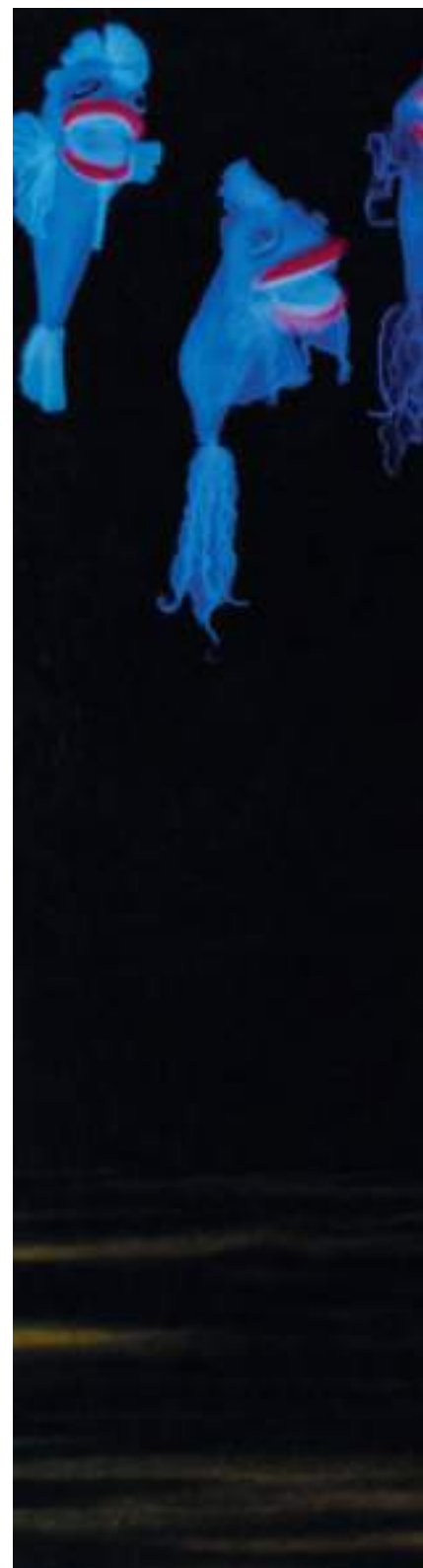

Φρανκ Μπάουμ
Ο θαυμαστός μάγος του Οζ, 1988
Θουκυδίδης Μηχανικός, Γιώργος Τσιάκκας,
Κωστάκης Κωνσταντίνου, Μήδεια Χάννα

Ουίλλιαμ Σαίξπηρ
Όνειρο καλοκαιρινής νύχτας, 1995
Στέλα Φυρογένη, Λέανδρος Παναγιωτίδης,
Άλκηστις Παυλίδου

Βαλέρι Πετρόφ
Το μαγικό μαργαριτάρι, 1999
Φωτεινή Δημητρίου

Βαλέρι Πετρώφ
Στη χώρα του Πήτερ Παν, 2001
Έλενα Χριστοφή, Έρικα Μπεγέτη

Φεδερίκο Γκαρθία Λόρκα
Οι φασουλήδες του Κατσιπόρα, 2008
Κατερίνα Λούρα, Σώτος Σταυράκης

ΠΕΜΠΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (2010–2020):

ΔΡΑΜΑΤΟΥΡΓΙΚΟΣ ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΣΜΟΣ – ΤΟ ΠΑΙΔΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΩΣ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΙΚΗ ΕΜΠΕΙΡΙΑ

Η πέμπτη περίοδος λειτουργίας της Παιδικής Σκηνής ΘΟΚ σηματοδεύεται από σημαντικές αλλαγές, ενώ θα μπορούσε κανείς να την περιγράψει σαν μια μεγάλη θεατρική γιορτή για παιδιά και όχι μόνο. Η Παιδική Σκηνή αλλάζει όνομα, διευρύνεται, εμπλουτίζεται με νέους θεσμούς και δράσεις, επενδύει σε νέες συνεργασίες, πειραματίζεται με νέα δραματικά είδη, δοκιμάζεται σε διαγωνισμούς, συμμετέχει σε διεθνή φεστιβάλ, ταξιδεύει σε μια βαλίτσα και βρίσκει μόνιμη πια στέγη στο νέο κτίριο του ΘΟΚ, το οποίο εγκαινιάζεται στις 28 Οκτωβρίου 2012.

Από το 2012 και εξής η Παιδική Σκηνή ΘΟΚ φέρει πια την ονομασία «Σκηνή 018», ώστε να διευρύνει το κοινό της και να συμπεριλάβει σε αυτό παιδιά, εφήβους και νέους. Το κυπριακό παιδικό θέατρο εμπλουτίζεται σε σταθερή πλέον βάση με τον θεσμό του Θεάτρου Βαλίτσα, ενισχύοντας προηγούμενες προσπάθειες του Οργανισμού να πλησιάσει το μαθητικό κοινό μέσα στο ίδιο το σχολείο. Πρόκειται για θεσμό που υιοθετείται σε μια περίοδο κατά την οποία το νησί πλήττεται από την οικονομική κρίση, επιτυγχάνοντας να χωρέσει το θεατρικό γεγονός σε μια βαλίτσα και να το μεταφέρει κοντά στο παιδικό και μαθητικό κοινό, χωρίς εκπτώσεις στην ποιότητα του καλλιτεχνικού αποτελέσματος και της εμπειρίας. Επιπρόσθετα, οι σκηνές και το ρεπερτόριο που αφορούν το θέατρο για παιδιά αυτή τη δεκαετία ενισχύονται με τις δράσεις για το εφηβικό κοινό, μέσω των δράσεων «Νέος σε έρημο νησί», που βρίσκουν στέγη στο Θέατρο Αποθήκες του ΘΟΚ.

Σε γενικές γραμμές, η πέμπτη περίοδος χαρακτηρίζεται από συνεχή δημιουργικό οίστρο και αδιάκοπο πειραματισμό, έχοντας να επιδείξει μεγάλο εύρος ρεπερτορίου, που περιλαμβάνει δεκαεννέα νέες παραγωγές μέσα σε δέκα θεατρικές περιόδους, στοχεύοντας να συναντήσει καθολικά το θεατρόφιλο κοινό, ανεξάρτητα από την ηλικία του. Παράλληλα, η μεγάλη επιτυχία των παραστάσεων της δεκαετίας καταδεικνύεται από το γεγονός ότι τρεις παραγωγές της περιόδου επαναλαμβάνονται σε νέους κύκλους παραστάσεων.

Η αυγή της δεκαετίας βρίσκει τον ΘΟΚ ακόμη εκτός μόνιμης θεατρικής στέγης. Η Παιδική Σκηνή οδεύει προς το τέλος του κύκλου της με δύο παραμύθια. Πρόκειται για το *Ρουμπελστίλτσκιν* (2010) του Μάικ Κένι, σε σκηνοθεσία Βασίλη Ανδρέου, και το έργο *Οι τρεις πριγκίπισσες που χόρευαν... και τραγουδούσαν* (2011), σε κείμενο και σκηνοθεσία Στρατή Πανούριου, τα οποία αντλούν τη θεματογραφία τους από τα παραμύθια των αδελφών Γκριμ και επικεντρώνονται στις οικογενειακές σχέσεις, τις οποίες σμιλεύουν έντεχνα με χορό, κίνηση και τραγούδι. Ο κύκλος αυτός ολοκληρώνεται κατά τη θεατρική περίοδο 2011–2012 με τη διασκευή δύο κλασικών έργων. Το πρώτο είναι το σαιξπηρικό *Χειμωνιάτικο παραμύθι*, το οποίο μέσα από τη διασκευή της Σίσσυς Αλατά και τη σκηνοθεσία της Έλλης Παπακωνσταντίνου υπενθυμίζει τη διττή φύση της ζωής, η οποία ακροβατεί ανάμεσα στην κωμωδία και την τραγωδία, παλεύει με τα λάθη και αναζητεί την τελική λύτρωση. Το δεύτερο και τελευταίο έργο της Παιδικής Σκηνής αποτελεί θεατρική μεταφορά του εμβληματικού έργου του Μενέλαου Λουντέμη *Ένα παιδί μετράει τ' άστρα*, το οποίο μέσα από τη διασκευή της Μαίρης Βούκανου και του Νικόλα Κουρουμτζή, σε σκηνοθεσία του τελευταίου, εστιάζει σε διαχρονικές ιδέες όπως η ελευθερία της έκφρασης, το δικαίωμα στο όνειρο, και στην αξία της αγάπης. Εδώ κλείνει

το κεφάλαιο που ονομάζεται «Παιδική Σκηνή ΘΟΚ» και ανοίγει ένα καινούργιο στο κυπριακό παιδικό θέατρο — αλλαγή η οποία έχει ως ορόσημο τα εγκαίνια της μόνιμης θεατρικής στέγης του ΘΟΚ και κατ' επέκταση της κρατικής παιδικής σκηνής, που μετονομάζεται σε Σκηνή 018 και βρίσκεται μόνιμη πλέον θεατρική στέγη στην Αίθουσα Εύης Γαβριηλίδης και στη Νέα Σκηνή του νέου κτιρίου.

ΣΚΗΝΗ 018¹¹

Η Σκηνή 018 εκκινεί δυναμικά¹² στις 4 Νοεμβρίου 2012 με το έργο *Οικογένεια Νώε* των Ξένιας Καλογεροπούλου και Θωμά Μοσχόπουλου, σε σκηνοθεσία Αλεξίας Παπαλαζάρου, και διαγράφει μια έντονα δημιουργική πορεία, εμπλουτίζοντας τις παραγωγές της με συμβατικές και πειραματικές παραστάσεις που περιλαμβάνουν ποικίλα δραματικά είδη, όπως μιούζικαλ τσέπης (*Κάλι-Καντζάρ και ΣΙΑ!...*, 2013, 2014), μιούζικαλ (*Τρελαντώνης*, 2013) και ποπ όπερα (*Εγώ, ο πρίγκιπας*, 2015). Επιπρόσθετα, οι επιλογές ρεπερτορίου για τα χρόνια που ακολουθούν αποκαλύπτουν μια σύζευξη ως προς τον πολιτισμικό, αισθητικό και παιδαγωγικό ρόλο του Οργανισμού, καθώς και την τάση για ενοποίηση του κοινού πέρα από ηλικιακούς διαχωρισμούς, με παραστάσεις που απευθύνονται σε κάθε ηλικιακό φάσμα. Ο ΘΟΚ ενθαρρύνει τους πειραματισμούς (*Κάλι-Καντζάρ & ΣΙΑ!...*, 2013, 2014) και ενισχύει την εγχώρια δραματολογία (*Οι μπλε ιστορίες της κόκκινης καρδιάς*, 2014, του Λουκά Πρασιτίτη), ενώ ταυτόχρονα επενδύει στη σκηνική μεταφορά κλασικών μυθιστορημάτων της ελληνικής λογοτεχνίας (Πηνελόπης Δέλτα *Ο Τρελαντώνης*, 2013, 2014, σε σκηνοθεσία Βασίλη Μυριανθόπουλου, και Άλκης Ζέη *Ο μεγάλος περίπατος του Πέτρου*, 2016, 2017, σε σκηνοθεσία Τάκη Τζαμαργιά), τα οποία χάρη στην επιτυχία τους, η οποία οφείλεται στην υψηλή αισθητική και το θεατρικά άρτιο σκηνικό ανέβασμά τους, επανέρχονται σε επαναληπτικό κύκλο παραστάσεων.

Η θεματογραφία των παραστάσεων της Σκηνής 018 αποκλίνει από τον κλασικό μύθο, τον οποίο και αποδομεί (*Εγώ, ο πρίγκιπας*, 2015, σε κείμενο και σκηνοθεσία Βασίλη Μυριανθόπουλου), και καλύπτει μεγάλο θεματολογικό εύρος, καθώς εκτείνεται από θέματα που άπτονται της διαπολιτισμικότητας (*Οι μπλε ιστορίες της κόκκινης καρδιάς*, 2014, σε σκηνοθεσία Αίγλης Σπυριδάκι), του ρατσισμού και της πολιτισμικής συμφιλίωσης (*Μια γιορτή στον Αλ Νουρί*, 2015, σε σκηνοθεσία Βασίλη Κουκαλάνη), σε υπαρξιακές αναζητήσεις (*Ο τυχερός στρατιώτης*, 2018, σε σκηνοθεσία Γεωργίας Μαυραγάνη) και φιλοσοφικούς στοχασμούς για την αγάπη, τη ζωή και την ευτυχία στη βάση της μυθολογίας (*Το κορίτσι που επιμένει*, 2019, σε σκηνοθεσία Μαρίνας Βρόντη).

Στο πλαίσιο του ευρύτερου δημιουργικού αναβρασμού της περιόδου, η Σκηνή 018 παρουσιάζει τον Ιανουάριο του 2013 το μιούζικαλ τσέπης *Κάλι-Καντζάρ και ΣΙΑ!...* των Λέας Μαλένη, Χριστιάνας Κωνσταντίνου και Βαλεντίνου Κόκκινου σε σκηνοθεσία Λέας Μαλένη και μουσική Δημήτρη Ζαβρού. Πρόκειται για ένα έργο που προέκυψε μέσα από το πρόγραμμα Young Europe 2 της Συνόδου

των Θεάτρων Ευρώπης (ETC).¹³ Η βάση της θεματολογίας του εντοπίζεται στην ανατρεπτική σκανδαλιά των καλικαντζάρων, με πηγή έμπνευσης το ομότιτλο έργο του χαράκτη Χαμπή Τσαγγάρη, η οποία εύλογα παραλληλίζεται με την εφηβική τάση για ανατροπή της συμβατικής τάξης. Η παράσταση ανεβαίνει στο Φεστιβάλ της Συνόδου των Θεάτρων της Ευρώπης στο Βερολίνο, αποσπώντας τα ευνοϊκότερα σχόλια, ενώ στην Κύπρο επανέρχεται για δεύτερο κύκλο παραστάσεων τον Ιανουάριο του 2014.

ΘΕΑΤΡΟ ΒΑΛΙΤΣΑ

Οι διακρίσεις, οι επιτυχίες και οι περιοδείες δεν σταματούν στη Σκηνή 018, αλλά συνοδεύουν τη δυναμική καθιέρωση του θεσμού Θέατρο Βαλίτσα, ενός θεσμού ο οποίος οραματίζεται και επιτυγχάνει να ταξιδέψει το θεατρικό γεγονός κοντά στο παιδικό, εφηβικό και νεανικό κοινό, δίνοντας παραστάσεις στα σχολεία της Μέσης, κυρίως, αλλά και της Δημοτικής Εκπαίδευσης, και χρησιμοποιώντας όσα σκηνικά και αντικείμενα χωρούν σε μια βαλίτσα. Το Θέατρο Βαλίτσα υλοποιεί τις στοχεύσεις του με έξι συνολικά παραγωγές: *Ναρκοπέδιο* (2010) σε σκηνοθεσία Anne Contensou· *Η μητέρα μου η Μήδεια* (2011) σε σκηνοθεσία Susannah Tresilian· *Αντιγόνη* (2012) σε σκηνοθεσία Δέσποινας Γκάτζιου· *Ρωμαίος και Ιουλιέτα για 2* (2013) σε σκηνοθεσία Κώστα Γάκη· *Οιδίπους Τύραννος: Υπάρχουν οι πράξεις του έρωτα μετά* (2014) σε σκηνοθεσία Παναγιώτη Λάρκου· *Σοφία η μέλισσα* (2018) σε σκηνοθεσία Δημήτρη Μπασλάμ.

Αξίζει εδώ να σημειωθεί πως το έργο *Αντιγόνη* (2012) σε σκηνοθεσία Δέσποινας Γκάτζιου συνοδεύεται από υποστηρικτικό ψηφιακό και έντυπο υλικό, το οποίο αποστέλλεται στα σχολεία με στόχο να προετοιμάσει τα παιδιά τόσο για την παρακολούθηση όσο και για την εθελοντική συμμετοχή τους στο θεατρικό γεγονός. Παράλληλα, την ίδια θεατρική περίοδο, στο πλαίσιο του Διεθνούς Φεστιβάλ ΚΥΠΡΙΑ, ανεβαίνει η παράσταση *Ρωμαίος και Ιουλιέτα για 2* σε σκηνοθεσία Κώστα Γάκη, κάνοντας πρεμιέρα στις 3 Οκτωβρίου 2013 στη Νέα Σκηνή. Πρόκειται για παράσταση η οποία δικαίως διακρίνεται, αποσπώντας το Βραβείο ΘΟΚ. Απογυμνώνοντας τον μηχανισμό του θεάτρου, η παράσταση απελευθερώνει το κοινό από τη θεατρική ψευδαισθηση και αντιμετωπίζει με κριτική ματιά το κλασικό κείμενο, τελώντας σε διαρκή διακειμενικό διάλογο με κείμενα, ύφη και σκηνοθετικά ευρήματα, σε ένα ιλιγγιώδες παιχνίδι μεταμόρφωσης και εναλλαγής ρόλων από δύο μόνο ηθοποιούς.

Κατά τη θεατρική περίοδο 2014–2015, το Θέατρο Βαλίτσα προτείνει μια νέα ανάγνωση του μύθου του Οιδίποδα, η οποία στηρίζεται στην τραγωδία του Σοφοκλή, και με τη σκηνοθετική καθοδήγηση του Παναγιώτη Λάρκου προσεγγίζει τον ομώνυμο ήρωα και τις πολλαπλές του συγκρούσεις υπό το φως της σύγχρονης εποχής. Για τη θεατρική περίοδο 2017–2018 η Βαλίτσα ταξιδεύει για να συναντήσει μικρότερα παιδιά, προσχολικής και πρωτοσχολικής ηλικίας, δραματοποιώντας με τη μορφή κουκλοθεάτρου το παραμύθι του συγγραφέα και σκηνοθέτη της παράστασης Δημήτρη Μπασλάμ *Σοφία η μέλισσα*. Πρόκειται για έργο το οποίο βασίζεται στο παραμύθι *Η Σοφία: Μια μέλισσα που της άρεσε να*

11. ΣτΕ: Λεπτομέρειες για την ίδρυση της Σκηνής 018 εντοπίστε στο σχετικό κεφάλαιο του Χριστάκη Χριστοφή.

12. Την ίδια περίοδο η Σκηνή 018 ανεβάζει το έργο *Αντιγόνη* ως Θέατρο Βαλίτσα. Για τους σκοπούς του παρόντος κεφαλαίου το εν λόγω έργο εντάσσεται στο ρεπερτόριο του Θεάτρου Βαλίτσα.

13. ΣτΕ: Για το πρόγραμμα Young Europe και τη συμμετοχή του ΘΟΚ στη Σύνοδο των Θεάτρων της Ευρώπης βλ. το κεφάλαιο «Το διεθνές πρόσωπο της θεατρικής ανάπτυξης» της Μαρίνας Μαλένη.

διαβάζει. Έχει ως κεντρική ηρωίδα τη μασκότ του Πανεπιστημίου Κύπρου και προέκυψε έπειτα από πρόταση του Τομέα Προώθησης και Προβολής του Πανεπιστημίου Κύπρου για προβολή του συνθήματος του ιδρύματος, που αφορά δύσκολες έννοιες όπως η γνώση, η έρευνα και η καινοτομία.

ΘΕΑΤΡΟ ΑΠΟΘΗΚΕΣ

Επισφραγίζοντας την πέμπτη δεκαετία δράσης του, ο Θεατρικός Οργανισμός Κύπρου καινοτομεί ξανά, αναλαμβάνοντας να συναντήσσει αποκλειστικά το εφηβικό κοινό στο Θέατρο Αποθήκες ΘΟΚ και να αναθέσει στους Ελένη Μολέσκη και Γιάννη Καραούλη, μέσα από τις δράσεις «Νέος σε έρημο νησί», τη δημιουργική συνένωση των καλλιτεχνικών και εκπαιδευτικών στοχεύσεων του. Στο πιο πάνω πλαίσιο ανεβαίνουν αντίστοιχα κατά τις θεατρικές περιόδους 2019–2020 και 2020–2021 οι παραστάσεις *Το παράδειγμα του δόκτορα Κόρτσακ* και *Ήχος από κόκκαλα που σπάνε σε σκηνοθεσία Γιάννη Καραούλη*. Και οι δύο παραγωγές πλαισιώνονται από εκπαιδευτικές εκθέσεις με σχετικά ντοκουμέντα (φωτογραφικό υλικό, ηχητικές εγκαταστάσεις), ενώ ταυτόχρονα γίνονται αφορμή για προγραμματισμένες συζητήσεις με το εφηβικό κοινό σε σχέση με θέματα που εκκινούν από τα έργα μεν, αλλά άπτονται γενικότερων πανανθρώπινων εννοιών και κοινωνικοπολιτικών προβληματισμών της εποχής. Το πρώτο έργο, μια ωδή στην ανθρωπιά και στο μεγαλείο της προσφοράς, παρακολουθεί τις τελευταίες μέρες στο ορφανοτροφείο του γιατρού και παιδαγωγού Γιάνους Κόρτσακ στη Βαρσοβία το 1942, λίγο πριν την αποστολή των παιδιών στο στρατόπεδο συγκέντρωσης της Τρεμπλίνκα, και συνοδεύεται από συζητήσεις που διοργανώνονται σε συνεργασία με την Επίτροπο Προστασίας των Δικαιωμάτων του Παιδιού. Το δεύτερο έργο πραγματεύεται τη βίαιη στρατολόγηση παιδιών κατά τη διάρκεια ενός εμφυλίου πολέμου και εγείρει συζητήσεις με θέματα που αφορούν τη χαμένη παιδικότητα, υπό την οπτική των προσφυγικών ροών και της εμπορίας προσώπων στην Κύπρο.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΑ

Διατρέχοντας εν τάχει τα σαράντα πέντε χρόνια ζωής και αδιάλειπτης προσφοράς της Παιδικής Σκηνης-Σκηνης 018 του ΘΟΚ και εξετάζοντας διαχρονικά πέρα από τους πειραματισμούς και τις πολύπλευρες θεατρικές εμπειρίες τις οποίες παρέχει, στις επιλογές του ρεπερτορίου μπορεί κανείς εύκολα να διακρίνει τις σημαντικές τάσεις που αποκαλύπτονται.

Όπως είναι αναμενόμενο, ο Οργανισμός έδειξε ιδιαίτερη προτίμηση σε έργα νεοελληνικής δραματουργίας. Συγκεκριμένα, από τις ογδόντα πέντε παραγωγές, οι είκοσι περίπου αφορούν έργα σύγχρονων Ελλήνων δραματουργών, με την Ξένια Καλογεροπούλου να επανέρχεται διαχρονικά με πέντε διαφορετικά θεατρικά έργα. Σε σχέση με το διεθνές ρεπερτόριο, είναι εμφανής η σχέση του Οργανισμού με τις παραγωγές του γερμανικού θιάσου GRIPS Theater, καθώς και με τα έργα του Ρώσου συγγραφέα Λεβ Ουστίνοφ, ο οποίος επανέρχεται κατά τα πρώτα δέκα χρόνια λειτουργίας της Παιδικής Σκηνης με πέντε θεατρικά έργα. Συνολικά, πέραν των τριάντα πέντε παραγωγών παιδικών θεατρικών έργων ανήκουν σε ξένους δραματουργούς.

Πάνω από όλα, όμως, η Παιδική Σκηνη και η Σκηνη 018 συμβάλουν, κυρίως μέσα από την καθιέρωση του σχετικού διαγωνισμού του ΘΟΚ, στην ανάπτυξη της εγχώριας δραματουργίας και στην ανάδειξη σπουδαίων θεατρικών έργων και παραστάσεων. Από τις ογδόντα πέντε παραγωγές της Παιδικής Σκηνης και της Σκηνης 018, οι είκοσι πέντε ανήκουν σε Κύπριους θεατρικούς συγγραφείς, όπως η Βασιλική Φωτίου και η Φιλίσα Χατζηχάννα. Επιπρόσθετα, η διαχρονική στήριξη του ερευνητικού και χαρακτηριστικού έργου του Κύπριου χαράκτη Χαμπή Τσαγγάρη, μέσα από τις επαναλαμβανόμενες συνεργασίες του Οργανισμού με τον καλλιτέχνη, αναδεικνύει την κυπριακή λαϊκή παράδοση, πλησιάζοντας ταυτόχρονα το παιδικό και νεανικό θεατρικό κοινό του νησιού.

Οι μεγαλύτερες επιτυχίες, αρχικά της Παιδικής Σκηνης και εν συνεχεία της Σκηνης 018, αφενός πρόσφεραν θεατρική παιδεία και καλλιέργησαν κουλτούρα θεατή στο ανήλικο κοινό, αφετέρου εμπλούτισαν την πολιτιστική ζωή του τόπου γενικότερα με ένα δυνάμει καινούργιο θεατρόφιλο, πολιτισμικά μορφωμένο και καλλιτεχνικά ευαίσθητο ανήλικο και ενήλικο κοινό.

Πηνελόπης Δέλτα
Τρελαντώνης, 2013
Θανάσης Δρακόπουλος, Ηλέκτρα Φωτιάδου,
Γιώργος Τζωρτζής, Βασίλης Μπαξεβάνης, Ελένη Σιδερά,
Ιουλία Τσόλκα, Μάριος Μεττής, Χριστιάννα Λάρκου

Λέας Μαλένη, Χριστίνας Κωνσταντίνου, Βαλεντίνου Κόκκινου
Κάλι-Καντζάρ & ΣΙΑ!..., 2013
Βαλεντίνος Κόκκινος, Άννα Γιαγκιώζη

Ρωμαίος και Ιουλιέτα για 2, 2013
Μαρίνα Αργυρίδου, Γιώργος Κισσανδράκης

Σοφοκλή
Οιδίπους Τύραννος, 2015
Πέτρος Γιωρκάτζης

Κώστα Σιλβέστρου, Χριστίνας Αργύρη
Αριστοφάνης τόσος δαί, 2020
Κλείτος Κωμοδίκης (ΜΠΡΟΣΤΑ),
Ελένη Σιδερά, Μαρία Φιλίππου,
Κωνσταντίνος Ανδρονίκου, Πηνελόπη Βασιλείου,
Στέλλα Φιλιππίδου (ΠΙΣΩ)

Ξένιας Καλογεροπούλου, Θωμά Μοσχόπουλου
Ο τυχερός στρατιώτης, 2018
Μαρίνα Αργυρίδου, Παναγιώτης Λάρκου, Τζωρτζίνα Τάτση,
Μάρκος Καλλής, Γιώργος Ονησιφόρου, Νίκος Μάνεσης

Г

Ο ΘΟΚ ΚΑΙ Η ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ

Ο ΘΟΚ ΩΣ ΜΟΧΛΟΣ ΘΕΑΤΡΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ: ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΘΕΩΡΗΣΗ

Μαρίνα Μαλένη

Το Υπουργικό Συμβούλιο με την απόφασή του αρ. 27.008, ημερομηνίας 17.4.1986, υιοθέτησε εισηγήσεις ειδικής επιτροπής που είχε συσταθεί «για διαρθρωτική και οργανωτική αναδόμηση του Θεατρικού Οργανισμού Κύπρου, έτσι που να λειτουργεί σαν κρατική σκηνή και σαν αναπτυξιακός φορέας στο θέατρο, όπως προβλέπει και ο περί Θεατρικού Οργανισμού Κύπρου Νόμος 71 του 1970». Έτσι, προστέθηκε στην υπάρχουσα δομή το Τμήμα Θεατρικής Ανάπτυξης, που υπάγεται απευθείας στον διευθυντή του ΘΟΚ, διαδραματίζοντας σημαίνοντα ρόλο στη μετέπειτα εξέλιξη και πορεία του Οργανισμού. Πρόκειται για τομέα νευραλγικής σημασίας για την τέχνη του θεάτρου στην Κύπρο· και ως τέτοιος έχει αντιμετωπιστεί από κάθε Διοικητικό Συμβούλιο του ΘΟΚ. Το Τμήμα έχει την ευθύνη της προώθησης, στήριξης και ενδυνάμωσης της ιδιωτικής θεατρικής δράσης, καθώς και την ανάπτυξη στρατηγικών συνεργασιών και τη συμμετοχή ή εκπροσώπηση της Κύπρου σε προγράμματα και δράσεις στο εξωτερικό. Ο Οργανισμός, προκειμένου να επιτελέσει τον στόχο του, όπως αυτός αναφέρεται στον ιδρυτικό του νόμο, ανέπτυξε δραστηριότητα και πέραν των κρατικών σκηνών, όπως στα ακόλουθα:

- 1 Επιχορήγηση και στήριξη της θεατρικής δημιουργίας από ανεξάρτητους φορείς
- 2 Διοργάνωση σεμιναρίων, διαλέξεων και άλλων εκδηλώσεων για το θέατρο
- 3 Υποδομή-ανακαίνιση και ανέγερση θεατρικών χώρων
- 4 Στήριξη του θεάτρου παροικιών
- 5 Θέατρο στα σχολεία
- 6 Ερασιτεχνικό θέατρο
- 7 Προώθηση της τέχνης του θεάτρου
- 8 Επιμόρφωση γύρω από θέματα θεάτρου
- 9 Στήριξη και ανάπτυξη θεατρικής συγγραφής
- 10 Οικονομική στήριξη οργανωμένων συνόλων (π.χ. Κυπριακό Κέντρο Διεθνούς Ινστιτούτου Θεάτρου, Ένωση Ηθοποιών Κύπρου, Εταιρεία Θεατρικών Συγγραφέων κ.λπ.)
- 11 Ευρωπαϊκές και διεθνείς συνεργασίες
- 12 Συντήρηση και διάθεση σε τρίτους του Αμφιθεάτρου Μακαρίου Γ'

Ακολουθεί συνοπτική παρουσίαση των βασικών δραστηριοτήτων του Τμήματος Θεατρικής Ανάπτυξης σήμερα, με στόχο να βοηθηθεί ο αναγνώστης να σχηματίσει την πλήρη εικόνα της

λειτουργίας του ΘΟΚ ως μοχλού θεατρικής ανάπτυξης στην Κύπρο. Περισσότερες πληροφορίες και ιστορικό πλαίσιο για καθεμία από τις παρακάτω δράσεις δίδονται στα οικεία κεφάλαια.

ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΗ ΚΑΙ ΣΤΗΡΙΞΗ ΤΗΣ ΘΕΑΤΡΙΚΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ – ΣΧΕΔΙΟ ΘΥΜΕΛΗ

Έπειτα από σοβαρή και εμπεριστατωμένη αξιολόγηση του προηγούμενου τρόπου επιχορηγήσεων, διαπιστώθηκε πως τα μέχρι τότε υφιστάμενα Σχέδια Επιχορηγήσεων Θεατρικής Δημιουργίας είχαν επιτελέσει τους στόχους τους (αύξηση του αριθμού των σχημάτων, πολυφωνία, ευκαιρίες δραστηριοποίησης συντελεστών θεάτρου κ.λπ.) και έρχονταν ανανέωσης και εκσυγχρονισμού. Έτσι, ξεκίνησε μια διαδικασία επεξεργασίας των αναγκών και διαβουλεύσεων με τα θέατρα για καταρτισμό ενός νέου, ανανεωμένου τρόπου διάθεσης των χορηγιών, με επανατοποθέτηση στόχων, που να συνάδει με τις σύγχρονες ανάγκες και τις νέες τάσεις του θεάτρου και των θεατρικών σχημάτων που δραστηριοποιούνται σήμερα στην Κύπρο.

Το Σχέδιο Θυμέλη (πρώτη εφαρμογή το 2015 για τις επιχορηγήσεις του 2016) είναι αποτέλεσμα μακρών διαβουλεύσεων με ενδιαφερόμενους φορείς, δημιουργούς, κρατικές υπηρεσίες και θεσμούς, που έγιναν σε πλαίσιο απόλυτης διαφάνειας και με γνώμονα πάντα τη θεατρική ανάπτυξη του τόπου. Είναι ένα ενιαίο σχέδιο χορηγιών που αφορά όλους τους επαγγελματικούς θεατρικούς φορείς και ομάδες και, σε αντίθεση με το προηγούμενο σχέδιο που διέκρινε φορείς, κρίνει την κάθε θεατρική παραγωγή στη βάση μετρήσιμων κριτηρίων αντιμετωπίζοντας ισότιμα και δίκαια τους δημιουργούς. Υπολογίζεται πως μέσα από τη δραστηριότητα αυτή επωφελούνται άμεσα κατά μέσο όρο κάθε χρονιά περί των πεντακοσίων επαγγελματιών του θεάτρου και επηρεάζονται άμεσα τουλάχιστον διακόσιες χιλιάδες θεατές όλων των ηλικιών. Ποσό €1,138.000 ετησίως διατίθεται σε θεατρικούς Φορείς με βάση το Θυμέλη.¹

ΘΕΑΤΡΟ ΣΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Ο ΘΟΚ ενέτεινε την υποστήριξη και την προώθηση της ποικιλομορφικής ένταξης του θεάτρου στο σχολείο ως θεατρικού παιχνιδιού και εργαλείου μάθησης, ως αυτοτελούς μαθήματος, αλλά και ως μέσου αυτοβελτίωσης και αγωγής. Η συνδιοργάνωση με το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού των Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου συνεισέφερε τα μέγιστα στη θεατρική αγωγή, την ενίσχυση και τη δημιουργία περισσότερων δομών επιμόρφωσης για το θέατρο, την ανάπτυξη κοινού, αλλά και όλα τα θετικά απότοκα που φέρνει η ενασχόληση των εφήβων με το θέατρο στη σχολική κοινότητα. Παράλληλα, κατά καιρούς προσφέρεται συμβουλευτική για το θέατρο σε σχολεία της Κύπρου, διοργάνωση εξειδικευμένων σεμιναρίων επιμόρφωσης και εργαστηρίων για εκπαιδευτικούς που ασχολούνται με το θέατρο κ.ά.

Σε ό,τι αφορά την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών, τούτη επιτυγχάνεται επίσης μέσα από τα Εργαστήρια της Τετάρτης, που προσφέρονται από τον ΘΟΚ με πολύ χαμηλό αντίτιμο, με θεμα-

τικές που ανταποκρίνονται στις ανάγκες των ίδιων των εκπαιδευτικών. Στο πλαίσιο των Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου, ο ΘΟΚ προσφέρει επιπλέον εργαστήρια επιμόρφωσης για τους εκπαιδευτικούς που αναλαμβάνουν το ανέβασμα των παραστάσεων, καθώς επίσης ενισχύει τα σχολεία και οικονομικά. Η διοργάνωση αναλαμβάνεται κυρίως από το Τμήμα Θεατρικής Ανάπτυξης του ΘΟΚ, όμως οι αποφάσεις λαμβάνονται από την Ειδική Επιτροπή ΘΟΚ-ΥΠΠ για το Θέατρο στην Εκπαίδευση, στην οποία μετέχουν μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του ΘΟΚ και ο εκάστοτε Λειτουργός Θεατρικής Ανάπτυξης, μαζί με μέλη που διορίζονται από το ΥΠΠΑΝ. Την προεδρία έχει το Υπουργείο Παιδείας, Πολιτισμού, Αθλητισμού και Νεολαίας.

Οι Αγώνες βρίσκονται πια στην τρίτη δεκαετία διοργάνωσής τους, έχοντας αγγίξει δεκάδες χιλιάδες μαθητές, εκπαιδευτικούς και γονείς. Αποδέκτες είναι κατά μέσο όρο ετησίως διακόσιοι εκπαιδευτικοί, χίλιοι διακόσιοι μαθητές που λαμβάνουν μέρος, οι ενήλικοι θεατές των σαράντα έως εξήντα περίπου παραστάσεων που ανεβαίνουν στο πλαίσιο των Αγώνων, κι έτσι, με πολύ συντηρητικούς υπολογισμούς, φτάνουμε γύρω στις είκοσι με είκοσι πέντε χιλιάδες. Σε αυτό τον αριθμό προστίθεται και το σύνολο των μαθητών των σχολείων που λαμβάνουν μέρος, οι οποίοι παρακολουθούν τις παραστάσεις. Η δραστηριότητα αυτή αγγίζει όλο το φάσμα του εκπαιδευτικού συστήματος αλλά και της κοινωνίας, εφόσον με την εμπλοκή και των γονέων γίνεται θέμα της κοινότητας.²

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ

Μεγάλος αριθμός εκπαιδευτικών δράσεων αναπτύχθηκε από τον Οργανισμό μέσα στα χρόνια, τόσο για επιμόρφωση επαγγελματιών του θεάτρου στην Κύπρο και στο εξωτερικό, όσο και για την επιμόρφωση κοινού, εκπαιδευτικών, μαθητών, φοιτητών και άλλων ειδικών ομάδων. Από εργαστήρια υψηλών προδιαγραφών με ειδικούς εγνωσμένου κύρους από το εξωτερικό μέχρι επισκέψεις παιδιών νηπιαγωγείου στον χώρο του θεάτρου, από φιλοξενία προγραμμάτων όπως η Θερινή Ακαδημία Θεάτρου του Εθνικού Θεάτρου το 2008 μέχρι την προνομιακή παρουσίαση από το αρχείο του Ρομέο Καστελούτσι το 2017, το ευρύ φάσμα δράσεων του Τμήματος Θεατρικής Ανάπτυξης συνεισέφερε θετικά στην καθιέρωση της ιδέας της διεύρυνσης της θεατρικής γνώσης και εκπαίδευσης. Υπό το Θεατρικό Καταφύγιο, που καθιερώθηκε μετά την οικονομική κρίση του 2013 (βλ. παρακάτω), έχουν διοργανωθεί κατά μέσο όρο τριάντα βιωματικά εργαστήρια ετησίως, αλλά και επιπλέον masterclasses, εκπαιδευτικές επισκέψεις σχολείων στον χώρο του θεάτρου του ΘΟΚ και ενημερωτικές ημερίδες γύρω από θέματα που αφορούν τους ανθρώπους του θεάτρου. Επιπρόσθετα, διοργανώνονται ειδικά προγράμματα για ομάδες περιορισμένης προσβασιμότητας, όπως, π.χ., το «Δείτε μας αλλιώς» για άτομα με προβλήματα όρασης, που δίνει την ευκαιρία της ψηλάφησης και γνωριμίας του σκηνικού χώρου, του έργου και των συντελεστών πριν από την παράσταση και παραχωρεί δωρεάν προνομιακή θέση για παρακολούθηση της παράστασης στους συμμετέχοντες.³

2. ΣτΕ: Περισσότερα για τους Παγκύπριους Σχολικούς Αγώνες Θεάτρου περιλαμβάνονται στο κεφάλαιο 12.

3. ΣτΕ: Για τις ποικίλες δράσεις επιμόρφωσης που προσφέρει ο ΘΟΚ σε εκπαιδευτικούς, επαγγελματίες του θεάτρου και το ευρύ κοινό βλ. αναλυτικότερα στα κεφάλαια 13.1 και 13.2.

1. ΣτΕ: Για το Σχέδιο Θυμέλη βλ. περισσότερα στο κεφάλαιο 10.

ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

Με τη διοργάνωση ετήσιου Φεστιβάλ Ερασιτεχνικού Θεάτρου, την παροχή βοήθειας σε σχήματα, την κατά καιρούς διοργάνωση εργαστηρίων επιμόρφωσης κ.λπ., ο ΘΟΚ στηρίζει τα ερασιτεχνικά σχήματα. Το 2020 επρόκειτο να διοργανωθεί το 33ο Φεστιβάλ, που αναβλήθηκε εξαιτίας της πανδημίας. Επιδιώκοντας την περαιτέρω στήριξη και ενδυνάμωση του θεσμού, καθώς και την επιβράβευση των ανθρώπων που αφιλοκεδώς αφιερώνουν τον ελεύθερό τους χρόνο στο θέατρο, ο Οργανισμός ανανεώνει τον θεσμό, παραμένοντας σε συνεχή επικοινωνία και διαβούλευση με τα ίδια τα σχήματα.

Στο άτυπο μητρώο ερασιτεχνικών σχημάτων υπάρχουν πέραν των εξήντα σχημάτων. Υπολογίζεται πως κάθε σχήμα έχει τουλάχιστον είκοσι μέλη (κάποια μέχρι και εξήντα) και τις παραστάσεις τους παρακολουθούν αρκετές χιλιάδες θεατές κάθε χρόνο. Το σημαντικότερο όμως στοιχείο είναι οι «πρεσβείες» θεάτρου που δημιουργούνται σε κοινότητες, πολλές από αυτές απομακρυσμένες, όπου οι παραστάσεις είναι συλλογική προσπάθεια, με σαφείς και χειροπιαστές αποδείξεις θεατρικής ανάπτυξης.

Ειδικό κεφάλαιο στην ιστορία της διοργάνωσης του Παγκύπριου Φεστιβάλ Ερασιτεχνικού Θεάτρου αποτελεί η σχέση που αναπτύχθηκε με την Ομοσπονδία Θεατρικών Θιάσων Αιγαίου και το τότε Υπουργείο Αιγαίου, με ανταλλαγή σχημάτων ανάμεσα στη «Συνάντηση Ερασιτεχνικών Θιάσων Αιγαίου», που διοργανώνεται κάθε χρόνο σε ένα αιγαιοπελαγίτικο νησί, και το Παγκύπριο Φεστιβάλ. Η πολύτιμη ανταλλαγή δημιούργησε στενούς δεσμούς ανάμεσα στα σχήματα, φιλίες, και έδωσε την ευκαιρία για ανταλλαγή εμπειριών αλλά και πρακτικών μεταξύ των θιάσων. Η οικονομική κρίση στην Ελλάδα έδωσε τέλος στις ανταλλαγές, όμως η σχέση διατηρείται ζωντανή, και φέτος, στη διαδικτυακή διεξαγωγή της «Συνάντησης», υπήρξε και κυπριακή συμμετοχή. Αξίζει να σημειωθεί πως οι ανταλλαγές άρχισαν με αφορμή τη Συμφωνία Θράκη-Αιγαίο-Κύπρος, που είχε υπογραφεί ανάμεσα σε Ελλάδα και Κύπρο.⁴

ΣΤΗΡΙΞΗ ΤΗΣ ΘΕΑΤΡΙΚΗΣ ΣΥΓΓΡΑΦΗΣ

Ο ΘΟΚ ακολουθεί πολιτική ενθάρρυνσης και προσφέρει κίνητρα για το ανέβασμα κυπριακού έργου, έτσι ώστε η κυπριακή γραφή να βρίσκει δίοδο προς το ευρύτερο κοινό.

Ο ΘΟΚ στηρίζει την Ένωση Θεατρικών Συγγραφέων Κύπρου με ετήσιο συμβολικό ποσό χορηγίας. Περαιτέρω, τα τελευταία χρόνια καθοριστική διαφορά στον τομέα της συγγραφής του τόπου μας έκανε το πρόγραμμα Play, το οποίο είναι συνδιοργάνωση ΘΟΚ και Κυπριακού Κέντρου Διεθνούς Ινστιτούτου Θεάτρου, με στόχο την επεξεργασία και το ανέβασμα νέων κυπριακών έργων και κατ' επέκταση την προβολή της κυπριακής γραφής, αναδεικνύοντας τη διαδικασία συγγραφής μέσα από τον διάλογο συγγραφέων και πρακτικών του θεάτρου. Διατυπωμένη πεποίθηση του ΘΟΚ είναι πως θα πρέπει να μελετώνται συνεχώς τρόποι ώστε ο τομέας της συγγραφής να στηρίζεται και να αναπτύσσεται. Ο ΘΟΚ συνεχίζει επίσης την παροχή οικονομικής ενίσχυσης

4. ΣτΕ: Για τον ρόλο του ΘΟΚ στην ανάπτυξη του ερασιτεχνικού θεάτρου στην Κύπρο βλ. λεπτομέρειες στο κεφάλαιο 14.

στους συγγραφείς, έργα των οποίων ανεβάζονται από επιχορηγούμενους θιάσους.⁵

ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΚΥΠΡΟΥ

Το Θεατρικό Μουσείο Κύπρου ιδρύθηκε το 2012, ύστερα από μακρόχρονες προσπάθειες που έκαναν από κοινού ο Δήμος Λεμεσού και ο Θεατρικός Οργανισμός Κύπρου, αναγνωρίζοντας την ανάγκη για διαφύλαξη της θεατρικής ιστορίας του τόπου. Μετά τη γενναϊόδωρη δωρεά του Πάνου Σολομωνίδη προς τον Δήμο Λεμεσού, το λιθογραφείο Κουβά στη Λεμεσό ανακαινίστηκε και έγινε το Πολιτιστικό Κέντρο «Πάνος Σολομωνίδης», το οποίο εγκαινιάστηκε το 2010. Εκεί στεγάζεται σήμερα το Θεατρικό Μουσείο Κύπρου. Τα εκθέματα που συνθέτουν τη μόνιμη έκθεση του Μουσείου, η οποία περιλαμβάνει έντυπο υλικό αλλά και κοστούμια, μακέτες, σκηνικά αντικείμενα, σκίτσα σκηνικών και κοστούμιών και αναπαραστάσεις σκηνικού, συμπληρώθηκαν με τη συλλογή υλικού από επαγγελματίες του θεάτρου και θιάσους που δώρισαν ή παραχώρησαν επί δανειώ αντικείμενα από τα αρχεία τους.⁶

ΕΥΡΩΠΑΪΚΕΣ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΕΣ

Ιδιαίτερα σημαντική για το κοινό και τους δημιουργούς είναι η διάδραση και η ανταλλαγή με πολιτιστικούς φορείς και καλλιτέχνες από το εξωτερικό. Ο ΘΟΚ, μέσα από τη συμμετοχή του σε διάφορα φόρα, αναπτύσσει συνεργασίες με φορείς της Ελλάδας, της Ευρώπης, αλλά και παγκόσμια. Τα πρωτόκολλα συνεργασίας που υπογράφηκαν με τα κρατικά θέατρα της Ελλάδας και η πολύπλευρη συνεργασία με θέατρα του εξωτερικού αποτελούν αφετηρία για ανταλλαγές και επιμόρφωση προσωπικού, προγράμματα προώθησης της θεατρικής ανάπτυξης σε ευρωπαϊκό επίπεδο, διεύρυνση του ορίζοντα και των επιμέρους στόχων για βελτίωση και καινοτόμες συνεργασίες. Ιδιαίτερα σημαντική είναι η συμμετοχή του Οργανισμού σε δίκτυα και η εμπλοκή του σε ομάδες άσκησης πίεσης για θέματα πολιτιστικής πολιτικής.⁷

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΣΤΗΡΙΞΗ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΩΝ ΣΥΝΟΛΩΝ

Παρά τα περιορισμένα κονδύλια, αναγνωρίζοντας την προσφορά φορέων με σημαντική θεατρική δράση, ο Θεατρικός Οργανισμός Κύπρου παρέχει ετήσια οικονομική στήριξη σε οργανωμένα σύνολα όπως το Κυπριακό Κέντρο Διεθνούς Ινστιτούτου Θεάτρου, η Ένωση Ηθοποιών Κύπρου, η Κλαδική Καλλιτεχνών Θεάτρου ΠΕΟ κ.ά.

ΔΙΚΤΥΩΣΗ ΚΑΙ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

Σημαντικό μέρος των υπηρεσιών που προσφέρονται είναι η παροχή πληροφοριών παντός είδους για το θέατρο σε υποψήφιους φοιτητές, γονείς, επαγγελματίες, οργανισμούς που ενδιαφερό-

5. ΣτΕ: Το ζήτημα αναπτύσσεται στο κεφάλαιο 10.

6. ΣτΕ: Στο Θεατρικό Μουσείο Κύπρου αναφέρεται το κεφάλαιο 15.

7. ΣτΕ: Το διεθνές πρόσωπο του ΘΟΚ διαγράφεται στο κεφάλαιο 16.

νται για το θέατρο στην Κύπρο, εκπαιδευτικά ιδρύματα, οργανωμένα σύνολα κ.λπ., αλλά και η παροχή βοήθειας και υλικού σε μελετητές και εκπαιδευτικά ιδρύματα.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ

Το κοινωνικό πρόσωπο του Οργανισμού φαίνεται μέσα από πολλές δραστηριότητες του Τμήματος. Πέρα από τις προφανείς δράσεις, που αφορούν επισκέψεις σε ευαγή ιδρύματα ή προσφορά μειωμένων ή δωρεάν εισιτηρίων σε ομάδες μειονεκτούντων πολιτών, ο ΘΟΚ αξιοποιεί κάθε ευκαιρία για συνεργασία με την Αρχή Αντιμετώπισης Εξαρτήσεων ή τον Οργανισμό Νεολαίας, τόσο για ενίσχυση των προσπαθειών τους όσο και για δράσεις, όπως για παράδειγμα η συγγραφή της Εθνικής Πολιτικής Νεολαίας, ο σχεδιασμός προγραμμάτων για προσέλκυση κοινού, η διοργάνωση σειράς εργαστηρίων για την αντιμετώπιση της ομοφοβίας στην εκπαίδευση μέσα από θεατρικές τεχνικές κ.ά.

Άξια ειδικής μνείας είναι η θέσπιση μετά την οικονομική κρίση του 2013 του Θεατρικού Καταφυγίου, με κίνητρο την αλληλεγγύη, ώστε οι άνθρωποι του θεάτρου να έχουν χώρο να μοιραστούν αυτό που έχουν με το κοινό: γνώση θεατρική, σε πολυποίκιλες θεματικές, με μειωμένες ή καθόλου χρεώσεις, προκειμένου να είναι προσιτές σε όλους.

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΘΕΑΤΡΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

Είναι προφανές πως δόθηκε ιδιαίτερη σημασία στη στήριξη του θεάτρου από το κράτος, όπως προκύπτει από την ίδια τη δημιουργία του ΘΟΚ, τον διορισμό αργότερα ειδικής επιτροπής για τη μελέτη της διεύρυνσης των αρμοδιοτήτων του Οργανισμού, την ενασχόληση σε επίπεδο υπουργών με τα θέματα αυτά και την απόφαση για προσθήκη Τμήματος Θεατρικής Ανάπτυξης. Πέρα από τη στήριξη που παρέχεται μέσα από τις Πολιτιστικές Υπηρεσίες του Υπουργείου Παιδείας, Πολιτισμού, Αθλητισμού και Νεολαίας σε όλες τις τέχνες, δεν έχει μέχρι στιγμής δημιουργηθεί άλλος φορέας, κρατικός ή ημικρατικός, με στόχο την ανάπτυξη των τεχνών. Το θέατρο ευτύχησε να έχει από νωρίς τον δικό του φορέα, που πασχίζει να ικανοποιήσει τις ανάγκες των ανθρώπων του, να προστατέψει τους φορείς και τους καλλιτέχνες, να αναπτύξει και να βελτιώσει την τέχνη που υπηρετεί, να την κάνει προσιτή σε όσο το δυνατόν περισσότερους πολίτες, να αυξήσει την ευαισθητοποίηση γύρω από θέματα που το αφορούν. Είναι ίσως για αυτό τον λόγο που σήμερα τα κονδύλια που διατίθενται από το κράτος στο θέατρο είναι πολλαπλάσια αυτών που διατίθενται σε άλλες παραστατικές τέχνες: ο αριθμός των θεατρικών φορέων έχει αυξηθεί δραστικά, ενώ η ποιότητα και η πολυφωνία είναι αδιαμφισβήτητα χαρακτηριστικά των παραγωγών που προσφέρονται στο κοινό.

Επί σχεδόν δύο δεκαετίες γίνονται σκέψεις για μετακίνηση του Τμήματος Θεατρικής Ανάπτυξης στο αρμόδιο Υπουργείο ή σε άλλον φορέα πολιτισμού που θα δημιουργηθεί, ώστε να γίνεται κεντρική διάθεση κονδυλίων και να αποφασίζεται κεντρικά η πολιτική που θα ασκείται μέσα από τους κρατικούς πόρους. Η ευελιξία όμως που παρέχεται μέχρι σήμερα από τις διαδικασίες ενός ημικρατικού οργανισμού, που μπορεί να εξυπηρετήσει άμεσα τις ανάγκες των θεατρικών φορέων, των καλλιτεχνών

και του κοινού, σε συνδυασμό με την καλή γνώση της τέχνης του θεάτρου και των παραμέτρων που τη συναποτελούν, συνιστά απαραίτητη προϋπόθεση για οποιαδήποτε τέτοια μετακίνηση, ώστε να μην επηρεαστεί αρνητικά η λειτουργία των φορέων. Ο ΘΟΚ έχει επανειλημμένα τονίσει τη θέση του ότι δεν αντιτίθεται στη μεταφορά της ευθύνης για παροχή χορηγιών, νοουμένου ότι αυτή θα γίνει σωστά, με τις απαραίτητες πρόνοιες και υποδομές, προκειμένου η αλλαγή να βελτιώσει την παροχή υπηρεσιών και την άσκηση πολιτικής για το θέατρο στην Κύπρο.

Τα πενήντάχρονα του ΘΟΚ βρίσκουν το Τμήμα Θεατρικής Ανάπτυξης εν μέσω πανδημίας να αποδεικνύει την αξιοπιστία και τη χρησιμότητά του,⁸ αντιμετωπίζοντας αποτελεσματικά τις τεράστιες προκλήσεις οι οποίες παρουσιάζονται λόγω των μέτρων που επιβάλλονται για την προστασία από τη νόσο COVID-19 και των επιπτώσεων στους φορείς, τους ανθρώπους του θεάτρου, το κοινό.

8. ΣΤΕ: Για τις δράσεις του ΘΟΚ κατά τη διάρκεια της πανδημίας βλ. το κεφάλαιο 17.

Μαρίνα Μαλένη

Η «ΚΑΥΤΗ ΠΑΤΑΤΑ» ΤΩΝ ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΕΩΝ

Με εισήγηση της Καλλιτεχνικής Επιτροπής προς το Διοικητικό Συμβούλιο για την ενίσχυση του ελεύθερου θεάτρου στις 6.3.1981 καταγράφεται το καθήκον του Θεατρικού Οργανισμού Κύπρου, «όπως προνοεί και ο σχετικός νόμος, να ενισχύει και ενθαρρύνει την ανάπτυξη του Ελευθέρου Θεάτρου». (Διευκρινίζεται ότι ως «ελεύθερο θέατρο» η Καλλιτεχνική Επιτροπή θεωρεί κάθε επαγγελματική θεατρική ομάδα ή κίνηση που δεν εξαρτάται διοικητικά και οικονομικά από το κράτος.) Τούτο γίνεται με διάφορους τρόπους, όπως για παράδειγμα με υλικοτεχνική υποστήριξη, αλλά κυρίως με την παραχώρηση χορηγιών.

Οι επιχορηγήσεις χαρακτηρίστηκαν κατά καιρούς «καυτή πατάτα» (όρος που πρωτοχρησιμοποιήθηκε από τον πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου του ΘΟΚ Δημήτρη Καραγιάννη), «αναγκαίο κακό», «ψίχουλα του κράτους», και προκάλεσαν επανειλημμένες διαμαρτυρίες τόσο από τους επιχορηγούμενους όσο και από τους επιχορηγούντες, που εστιάζονταν κυρίως στα μη επαρκή κονδύλια (ποτέ δεν είναι) και στην αλλαγή του τρόπου που διατίθενται. Σχεδόν πάντα οι συζητήσεις καταλήγουν στην ανάγκη να υπάρξει συγκροτημένη εθνική πολιτιστική πολιτική, εφόσον οι επιφανειακές επιμέρους συζητήσεις στη Βουλή, χωρίς δυνατότητα να βρεθούν ουσιαστικές λύσεις για την ανάπτυξη του θεάτρου, δεν επαρκούν.

Οι πρώτες θεατρικές χορηγίες προς το ελεύθερο θέατρο από τον ΘΟΚ δόθηκαν το 1979 προς την Εταιρεία Θεατρικών Συγγραφέων Κύπρου, που παρουσίασε το Θεατρικό Πανόραμα (με έργα Κύπριων θεατρικών συγγραφέων) στο πλαίσιο του Φεστιβάλ του Δήμου Λευκωσίας, και ήταν ύψους 300 λιρών, και στον Θίασο Νέα Θεατρική Κίνηση της Μόνικας Βασιλείου και του Νεόφυτου Ταλιώτη, που παρουσίασε το έργο *Η ληστεία*, ύψους 250 λιρών. Η ανάγκη πολυφωνίας στο θέατρο αναγνωρίζεται πια μέσω του ΘΟΚ:

Το Κράτος μετά από την καθολική απαίτηση των ανθρώπων του θεάτρου και γενικά του πνευματικού κόσμου για ανάπτυξη του Ελευθέρου Θεάτρου και τη δημιουργία θεατρικής υποδομής στην Κύπρο, και αφού εκτίμησε ότι ο ΘΟΚ μπαίνοντας στη δεύτερη δεκαετία της λειτουργίας του εδραιώθηκε σαν θίασος προ-

Έντυπο υλικό από παραγωγές που επιχορηγήθηκαν από τον ΘΟΚ.

σφέροντας παραστάσεις που τον καθιέρωσαν στη συνείδηση του κόσμου ως τον άξιο θεατρικό φορέα της Κύπρου, με απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου κατά τη συνεδρία του της 23ης Αυγούστου 1982 συνέστησε Υπουργική Επιτροπή για εξέταση της λειτουργίας του ΘΟΚ και ως Αναπτυξιακού Φορέα, όπως προνοεί και ο σχετικός νόμος.

ΑΠΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΟΥ Τ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥ ΘΕΑΤΡΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ Α',
ΑΝΔΡΕΑ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗ

Είναι ενδεικτικό ότι το 1981 διατέθηκε για την ενίσχυση θιάσων του ελεύθερου θεάτρου ποσό 5.000 λιρών, για το 1982 ποσό 10.000 λιρών, το 1983 15.000 λιρών, και για το 1984 ζητήθηκε από την κυβέρνηση ποσό 50.000 λιρών. Από την 1η Ιανουαρίου 1988 διορίζεται Λειτουργός Θεατρικής Ανάπτυξης ο Ανδρέας Μιχαηλίδης, που παραμένει στον Οργανισμό μέχρι την αφυπηρέτησή του το 2000. Ο ρόλος του Μιχαηλίδη υπήρξε καθοριστικός στη χάραξη πολιτικής στήριξης του θεάτρου ποικιλοτρόπως.

Η ιστορία ενός συγκροτημένου προγράμματος επιχορηγήσεων αρχίζει να γράφεται το 1983 με απόφαση του Δ.Σ. του ΘΟΚ για παραχώρηση χορηγίας προς το Νέο Θέατρο του Βλαδίμηρου Καυκαρίδη. Το 1987 και 1989 άρχισε η επιχορήγηση των Σατιρικού Θεάτρου, Θεάτρου ΕΝΑ και ΕΘΑΛ, και το 1996 του Θεάτρου Σκάλα, επιχορηγημένων θεάτρων με σταθερή λειτουργία μέχρι σήμερα. Για πρώτη φορά το 1985 ο ΘΟΚ υιοθετεί όρους και κριτήρια για τη διάθεση χορηγιών προς το ελεύθερο θέατρο, τα οποία τροποποιούνται το 1993. Προκειμένου να διασφαλίζεται η σωστή διάθεση των κονδυλίων, ο Γενικός Ελεγκτής της Δημοκρατίας ελέγχει όχι μόνο τον ΘΟΚ, αλλά και τα θέατρα που επιχορηγούνται πάγια από αυτόν, εφόσον η κρατική χορηγία ανέρχεται σε ποσό πέραν του 60% του προϋπολογισμού τους.

Σε γενικές γραμμές, τα κριτήρια του 1993:

- Αναφέρονταν στην προώθηση της ανάπτυξης του θεάτρου, την αποκέντρωση, την κυπριακή γραφή, τη στήριξη του θεάτρου τόσο οικονομικά όσο και σε είδος, χωρίς συγκεκριμένες αναφορές στον τρόπο κρίσης.
- Δεν είχαν προθεσμίες.
- Δεν είχαν συγκεκριμένες παραμέτρους (π.χ. αριθμό αιτήσεων που μπορούσαν να υποβληθούν, αριθμό σχημάτων που θα επιχορηγούσε ο ΘΟΚ, καθορισμένο κονδύλι που θα διεισθόταν).
- Δεν περιέγραφαν με διαφάνεια τον τρόπο αξιολόγησης των αιτητών.

Ο ΘΟΚ αναλαμβάνει έτσι τα ηνία για τη στήριξη του θεάτρου. Το εν λόγω σχέδιο δημιουργούσε μεν συνθήκες προστασίας για τα υπάρχοντα σχήματα, δεν επέτρεπε όμως εύκολα τη δημιουργία νέων σχημάτων, εφόσον το πλαίσιο επιχορήγησης ήταν ασαφές, τα κριτήρια μη μετρήσιμα και δεν δημιουργούνταν κίνητρα ή συνθήκες για να δοκιμάσουν νέοι θίασοι τις δυνάμεις τους.

ΑΝΑΓΚΗ ΑΛΛΑΓΗΣ – ΟΡΟΙ ΚΑΙ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΘΕΑΤΡΙΚΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ ΣΤΗ ΔΕΚΑΕΤΙΑ ΤΟΥ 2000

Μετά από τις επανειλημμένες επισημάνσεις του Γενικού Ελεγκτή ότι τα κριτήρια πρέπει να «διαμορφωθούν με τέτοιο τρόπο ώστε να παρέχεται η δυνατότητα να αποτιμώνται σε χρήμα», ότι τούτο πρέπει να γίνει «για πιο δίκαιη κατανομή και έλεγχο της χορηγίας», αλλά και ότι πρέπει να είναι πιο μετρήσιμα και

διαφανή, ώστε να επενεργούν πιο ευεργετικά στην ανάπτυξη του θεάτρου, το 2001 γίνεται η πρώτη ουσιαστική κίνηση για τη μεταρρύθμιση του συστήματος των χορηγιών. Τη σκυτάλη του Τμήματος Θεατρικής Ανάπτυξης παίρνει από τον Ανδρέα Μιχαηλίδη η Μαρίνα Μαλένη, επί προεδρίας Αλέξανδρου Κινάνη. Στο Τμήμα προστίθεται το 2002 ακόμα ένας βασικός συντελεστής, η Βοηθός Γραμματειακή Λειτουργός Νίκη Μουρουζή. Οι δύο γυναίκες καλούνται να κρατήσουν στους ώμους τους την οργάνωση και τη διαχείριση των θεμάτων, αλλά και τη βελτίωση των Αρχείων Θεατρικής Ανάπτυξης του ΘΟΚ.

Στις 16.1.2002 εγκρίνονται από το Διοικητικό Συμβούλιο και εφαρμόζονται τρία σχέδια επιχορηγήσεων θεατρικής δημιουργίας ΘΟΚ:

- ΣΧΕΔΙΟ Α': Ad hoc παραγωγές άτυπων ομάδων, χορηγίες μέχρι 8.500 ευρώ (όλα τότε σε λίρες).
- ΣΧΕΔΙΟ Β': Ad hoc παραγωγές μη κερδοσκοπικών εταιρειών — μέχρι 35.000 ευρώ.
- ΣΧΕΔΙΟ Γ': Ετήσιο — Εγγεγραμμένες μη κερδοσκοπικές εταιρείες — 170.000–220.000 ευρώ έκαστη ετησίως.

Στόχοι τους ήταν:

- Η ενδυνάμωση των εδραιωμένων θιάσων
- Η ενθάρρυνση για τη δημιουργία νέων ομάδων
- Η αποκέντρωση (όχι στη συγκέντρωση σχημάτων μόνο στην πρωτεύουσα)
- Ο εκσυγχρονισμός των παλαιότερων όρων και κριτηρίων, ώστε να συνάδουν με τα νέα δεδομένα, τόσο της Κύπρου όσο και της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Στόχος ήταν να δημιουργηθεί ένα σύστημα που θα επέτρεπε σε μια νέα ομάδα να στηριχτεί από εμφάνισής της από το Σχέδιο Α', να ορθοποδήσει και να στηριχτεί πιο αποτελεσματικά ως μη κερδοσκοπική εταιρεία στο πλαίσιο του Σχεδίου Β' και, αφού αποδείξει την εύρυθμη λειτουργία και τη βιωσιμότητά της, να περάσει στο ετήσιο σχέδιο χορηγιών Γ'.

Το σύστημα παραχώρησης των κρατικών χορηγιών από το κρατικό θέατρο αποτελεί πρωτοτυπία αλλά και προτέρημα, εφόσον άνθρωποι του θεάτρου που γνωρίζουν το αντικείμενο και τη φιλοσοφία του διαχειρίζονται και έχουν λόγο στην πολιτική που διαμορφώνεται, σε αντίθεση με τεχνοκρατικές προσεγγίσεις που αφήνουν πολλές φορές τον πολιτισμό άναυδο και διψασμένο.

Πώς επηρέασε αυτό το γεγονός το σύστημα χορηγιών ως προς τη δημιουργία και ανάπτυξη σχημάτων; Το 2001, όταν ξεκίνησε η διαδικασία αναθεώρησης των παλαιών όρων και κριτηρίων επί διεύθυνσης Άντη Παρτζίλη και προεδρίας Αλέξανδρου Κινάνη, υπήρχαν κατά μέσο όρο τέσσερα επιχορηγούμενα σχήματα, ενώ το 2010, και πριν αρχίσει η διαδικασία διαβούλευσης για δημιουργία νέου προγράμματος επιχορηγήσεων, τα σχήματα ήταν πέραν των τριάντα πέντε. Επιπλέον, όπως φαίνεται στην ετήσια έκθεση του ΘΟΚ για το 2003, τα τέσσερα βασικά θέατρα ετήσιας χορηγίας λάμβαναν μισό περίπου εκατομμύριο λίρες (περίπου 850.000 ευρώ) και τα υπόλοιπα περίπου το ένα τέταρτο όλα μαζί, δηλαδή γύρω στις 190.000 ευρώ. Η στήριξη του ΘΟΚ προς τα σχήματα περιλάμβανε επίσης την κάλυψη ενοικίων και άλλων εξόδων λειτουργίας, παραστάσεων, περιοδειών, την παροχή στέγης ή τεχνική βοήθεια υπό μορφήν κατασκευής ή παραχώρησης σκηνικών ή κοστουμιών, παροχή τεχνικών μέσων, διαθέσεως προσωπικού με ειδικές γνώσεις (ηθοποιών, σκηνοθετών, τεχνικών κ.λπ.).

Αποτελέσματα:

- Ο αριθμός των παραγωγών εκτός κέντρου αυξήθηκε κατακόρυφα.
- Εξασφαλίστηκε πλέον πολυφωνία στο κυπριακό θέατρο.

Το ενδιαφέρον του κοινού για το θέατρο αυξήθηκε, με αποτέλεσμα την αύξηση και της ζήτησης όχι μόνο για ανέβασμα παραστάσεων, αλλά και για θεατρικά εργαστήρια, τόσο για παιδιά όσο και για ενήλικες, για επιμόρφωση και αλληλεπίδραση της θεατρικής οικογένειας με την κοινωνία και για την εμφάνιση νέων θεατρικών προτύπων και καινούργιων ομάδων.

Τα στοχευμένα και μετρήσιμα κριτήρια έφεραν καινούργιες ομάδες στο προσκήνιο, με πολύ διαφορετικό προφίλ, και καλλιτέχνες με σπουδές και ιδέες επηρεασμένες από το εξωτερικό, καινοτόμα αντίληψη για το θέατρο, διαφορετικές και ποικίλες προσεγγίσεις. Ομάδες που:

- ασχολούνται με επισημομένο θέατρο, site-specific παραστάσεις ή θέατρο χώρου,
- η δουλειά τους αφορμάται από το εικαστικό κομμάτι της θεατρικής πράξης,
- επιμένουν στο ανέβασμα ή/και τη συγγραφή νέων κειμένων,
- εξερευνούν τη διάδραση ανάμεσα στις τέχνες και στους συντελεστές του θεάτρου και τη χρήση των μέσων με διαφορετικούς τρόπους, και
- μεταφράζουν έργα από το παγκόσμιο ρεπερτόριο στην κυπριακή διάλεκτο.

Γεγονός παραμένει πως οι Κύπριοι δημιουργοί κινούνται με επιτυχία διεθνώς, με ερεθίσματα, διάδραση, εισαγωγή καινοτόμου έρευνας και θεατρικών πρακτικών, που με τη βοήθεια της επικοινωνιακής τεχνολογίας βοηθούν στο να σπάσουν τα νησιωτικά μας πολιτιστικά σύνορα.

ΣΧΕΔΙΟ ΘΥΜΕΛΗ

Συν τω χρόνω, διάφοροι παράγοντες οδήγησαν τον ΘΟΚ στην εκ νέου αναθεώρηση του θέματος των χορηγιών. Ανάμεσα σε αυτούς, τα επανειλημμένα παράπονα από πλευράς σχημάτων για:

- την ανάγκη μεταφοράς των χορηγιών σε άλλο φορέα, προκειμένου να μην υπάρχει ανταγωνισμός με τον ΘΟΚ,
- το ύψος των επιχορηγήσεων,
- την αδυναμία του Οργανισμού, λόγω περιορισμένου προϋπολογισμού, να εντάξει περισσότερα σχήματα στο ετήσιο Σχέδιο Γ',
- επιμέρους όρους και κριτήρια, που, έστω κι αν τα είχαν αποδεχτεί, οι ιδιωτικοί θίασοι δεν μπορούσαν να ικανοποιήσουν αυξάνοντας τις χορηγίες τους,
- τον ολοένα αυξανόμενο αριθμό σχημάτων, που οδηγούσε σε κατακερματισμό του κονδυλίου και μη επαρκείς χορηγίες,
- τη μεγάλη διαφορά ανάμεσα στα ποσά με τα οποία επιχορηγούνταν όμοια σχήματα,
- τις επανειλημμένες συζητήσεις σε επίπεδο κοινοβουλευτικό, που περισσότερο μπέρδευαν την κατάσταση των χορηγιών παρά τη βοηθούσαν να ξεκαθαρίσει σε στόχους και λειτουργίες.

Η διαδικασία αναθεώρησης που ξεκίνησε με ανοιχτή διαβούλευση το 2011 επί διεύθυνσης Βαρνάβα Κυριαζή και προεδρίας Δημήτρη Καραγιάννη και συνεχίστηκε με επεξεργασία και προβληματισμό για την πολιτική, τα προβλήματα των θεάτρων και τους τρόπους επίλυσής τους από τα εκάστοτε Διοικητικά Συμβούλια του ΘΟΚ οδήγησε στην αποφασιστική τομή από το Διοικητικό Συμβούλιο υπό τον Γιάννη Τουμαζή, το οποίο έθεσε επιτακτικά την ανάγκη να οριστικοποιηθεί άμεσα ο τρόπος διάθεσης χορηγιών. Σε αυτό συνέτειναν τόσο τα στενά οικονομικά περιθώρια ενίσχυσης του θεάτρου λόγω της οικονομικής κρίσης του 2013, όσο και οι επανειλημμένες αναφορές της Επιτρόπου Διοικήσεως, των Επιτροπών Παιδείας και Οικονομικών της Βουλής, αλλά και του Γενικού Ελεγκτή, καθώς και οι συζητήσεις για μεταφορά των χορηγιών από τον ΘΟΚ στις Πολιτιστικές Υπηρεσίες του Υπουργείου Παιδείας, που είχαν ξεκινήσει από τη δεκαετία του 1990.

Οι καιροί απαιτούσαν αλλαγές. Εντούτοις οι φωνές που για διάφορους λόγους εξίσωναν τον ΘΟΚ με τους ιδιωτικούς θιάσους δεν λάμβαναν υπόψη ότι ο ΘΟΚ ιδρύθηκε με στόχο την ανάπτυξη του θεάτρου, δηλαδή η αποστολή του ήταν ευρύτερη και πολύ πιο πολύπλοκη από το καλλιτεχνικό έργο που επιτελεί οποιοσδήποτε θίασος ή ο δικός του. Μέσα από τον ΘΟΚ έχει διασφαλιστεί η καλύτερη και ορθότερη αντιμετώπιση του θεάτρου από μέρους της πολιτείας.

Το Σχέδιο Θυμέλη δημιουργήθηκε έπειτα από δημόσια διαβούλευση, στην οποία μετείχε και το Δ.Σ., πρωτοστατούντος του προέδρου του Γιάννη Τουμαζή και του προέδρου της Επιτροπής Ανάπτυξης Σταύρου Κυριακίδη, ο ρόλος του οποίου ήταν καθοριστικός στο να εισακουστούν οι προβληματισμοί των θεάτρων. Προκειμένου να καταστεί όσο το δυνατόν πιο αποτελεσματικό και λειτουργικό, προνοήθηκε διαδικασία αξιολόγησης και αναδιαμόρφωσης του Σχεδίου σε κάθε έτος εφαρμογής του μέχρι σήμερα, λαμβάνοντας υπόψη κυρίως τις απόψεις των φορέων.

Η ανάγκη δημιουργίας ενός κοινού σχεδίου χορηγιών για όλους ήταν προφανής και είχε άμεση σχέση με τη δημιουργία προϋποθέσεων καλλιτεχνικής δημιουργίας, προκειμένου να διασφαλιστεί η πολυφωνία, ο πολιτισμός και η θεατρική μας κουλτούρα. Η δημοσιοποίηση του σχεδίου, βέβαια, στις αρχές Ιουνίου του 2015 άναψε φωτιές, καθώς μειώνονταν δραστικά οι επιχορηγήσεις για τα μεγάλα θεατρικά σχήματα, εφόσον δεν διαφυλασσόταν πια μέρος του κονδυλίου μόνο για τέσσερις φορείς, αλλά τα ποσά κατανέμονταν με κριτήρια ανά παραγωγή. Το Σχέδιο Θυμέλη διαμορφώθηκε ως ενιαίο σχέδιο χορηγιών που αφορά όλους τους επαγγελματικούς θεατρικούς φορείς και ομάδες. Κρίνει τη θεατρική παραγωγή στη βάση μετρήσιμων κριτηρίων, με πρόθεση να αντιμετωπίσει ισότιμα και δίκαια τους δημιουργούς. Μεταξύ άλλων, το Σχέδιο δίνει έμφαση στην ποιότητα αλλά και στην οργάνωση, προσφέρει στήριξη και συγκεκριμένα κίνητρα στους φορείς/ομάδες, επιβραβεύοντας την ικανότητα προσέλκυσης κοινού, την αποκέντρωση, τον επαγγελματισμό, τη διατήρηση θεατρικού χώρου κ.ά.

Η θεατρική κοινότητα πάντως, σεβόμενη την ποικιλομορφία των θεατρικών φορέων στην Κύπρο, στη συντριπτική της πλειονότητα παρουσιάστηκε έτοιμη να συνεργαστεί, ώστε να καταστεί το Θυμέλη όσο το δυνατόν πιο δίκαιο και δημοκρατικό. Η αύξηση της τάξης του 40% στον αριθμό των αιτήσεων που υποβλήθηκαν τη δεύτερη χρονιά εφαρμογής του Σχεδίου, σε σχέση με την πρώτη χρονιά, εμφανώς υποδήλωνε την άνθηση του θεατρικού προϊόντος στην Κύπρο και κατ' επέκταση τον σημαντικό ρόλο που διαδραμάτιζε το Σχέδιο. Υπολογίζεται πως από το Θυμέλη επωφελούνται κατά μέσο όρο κάθε χρονιά περί τους πεντακόσιους επαγγελματίες του θεάτρου και επηρεάζονται τουλάχιστον 200.000 θεατές όλων των ηλικιών. Ποσό περίπου 1,2 εκατ. ευρώ ετησίως διατίθεται σε θεατρικούς φορείς μέσω του Θυμέλη.

Το 2002 (έτος εφαρμογής των Σχεδίων Α', Β', Γ') τα επιχορηγούμενα θέατρα προσέφεραν στο θεατρόφιλο κοινό δώδεκα με δεκαέξι παραγωγές ετησίως, ενώ σήμερα τα επιχορηγούμενα θέατρα προσφέρουν σαράντα πέντε έως εξήντα παραγωγές κάθε χρόνο, ποσοστό αύξησης σχεδόν 500%. Το 2020 διατέθηκαν για χορηγίες επαγγελματικής θεατρικής δημιουργίας 1,3 εκατ. ευρώ σε περισσότερους από είκοσι θεατρικούς φορείς για πενήντα έξι παραγωγές. Η πανδημία βρίσκει την οικογένεια του θεάτρου σε ακμή, με μεγάλο αριθμό παραγωγών, ποιοτικά σε επίπεδο ζηλευτό, με συντελεστές που έχουν συνεχή διάλογο με τα τεκταινόμενα σε Κύπρο, Ελλάδα και εξωτερικό.

Οι επιχορηγήσεις του ΘΟΚ αποτελούν τον βασικό τρόπο στήριξης του κράτους προς το θέατρο. Η εκκρεμούσα από δεκαετίες μετακίνηση του Τμήματος Θεατρικής Ανάπτυξης σε ενιαίο φορέα διαχείρισης χορηγιών και η πολυαναμενόμενη δημιουργία Υφυπουργείου Πολιτισμού θα διαμορφώσουν, όπως διαφαίνεται, το νέο πλαίσιο μέσα στο οποίο θα συνεχιστεί η μακρά πορεία διαχείρισης των θεατρικών χορηγιών από τον ΘΟΚ. Στα σαράντα περίπου χρόνια αναπτυξιακής πολιτικής του, ο ΘΟΚ δημιούργησε το σημερινό πλούσιο θεατρικό πεδίο στην Κύπρο. Οι χορηγίες έχουν συζητηθεί επανειλημμένως σε επίπεδο όλων των κρατικών φορέων, στη Βουλή, σε δημόσιες συζητήσεις, σε γραφεία ιθυνόντων, σε πηγαδάκια, ανάμεσα σε θεατές και επαγγελματίες του θεάτρου. Ένα γεγονός όμως παραμένει αδιαμφισβήτητο: η προνοητικότητα που οδήγησε στη δημιουργία του Τμήματος Θεατρικής Ανάπτυξης έθεσε το θέατρο σε πολύ καλύτερη μοίρα από οποιαδήποτε άλλη τέχνη στην Κύπρο, σε ό,τι αφορά τη στήριξη και τη διαχείρισή της από το κράτος.

ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ ΘΕΑΤΡΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ: ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ PLAY

Μαγδαλένα Ζήρα

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ανάμεσα στους ιδρυτικούς στόχους του ΘΟΚ, σύμφωνα και με τον Νόμο 71/1970, είναι η «παρουσίαση και προβολή Κύπριων συγγραφέων». Έτσι, η ανάπτυξη της εγχώριας θεατρικής γραφής αποτελούσε διαχρονική προτεραιότητα του κρατικού θεάτρου.

Το 1971, έναν χρόνο μετά την ίδρυση του ΘΟΚ, προκηρύχθηκε ο πρώτος διαγωνισμός συγγραφής κυπριακού θεατρικού έργου, αλλά δεν συνεχίστηκε μέσα σε εκείνη τη δεκαετία. Ακολούθησαν ζυμώσεις, διαβουλεύσεις και προκηρύξεις διαγωνισμών από άλλους φορείς, όπως η Εταιρεία Θεατρικών Συγγραφέων Κύπρου (ΕΘΣΚ), μέχρι να διαμορφωθεί το είδος διαγωνισμού που εγκαθιδρύθηκε από τον ΘΟΚ τη θεατρική σεζόν 1981-’82 και κράτησε μέχρι και το 2012, όταν και ακυρώθηκε οριστικά, για να δώσει τη θέση του στη διοργάνωση PLAY.

Κατά τη διάρκεια της περιόδου από το 1981 μέχρι το 2012, πολλοί από τους διευθυντές και προέδρους του Δ.Σ. έδειξαν μεγάλο προσωπικό ενδιαφέρον για τους διαγωνισμούς, ενώ ο Οργανισμός ενέπλεξε στις κριτικές επιτροπές πολλά από τα πιο ενεργά και διακεκριμένα μέλη της ευρύτερης θεατρικής κοινότητας. Τα κονδύλια αυξάνονταν χρόνο με τον χρόνο, ενώ συνεχής ήταν η αναζήτηση και ο προβληματισμός για τον βέλτιστο τρόπο διεξαγωγής του διαγωνισμού, που άλλαξε μέσα στα χρόνια αρκετές φορές. Η σχέση με το κυπριακό έργο πέρασε και από γόνιμες περιόδους και από скаμπανεβάσματα αλλά και από περιόδους αποτελμάτωσης, μέχρι να καταλήξει σε μια μεθοδολογία που να αποφέρει ουσιαστικά αποτελέσματα. Αυτό καταδεικνύει αφενός μια ευρύτερη θεατρική κοινότητα που εξελίσσεται, αλλάζει και ωριμάζει, και αφετέρου ότι ο στόχος της ανάπτυξης της θεατρικής γραφής ήταν και παραμένει διαχρονικός για τον ΘΟΚ.

Τα πενήντάχρονα βρίσκουν τον Οργανισμό εν μέσω μιας ανανεωμένης, πολύ σημαντικής και δομημένης προσπάθειας για την καλλιέργεια του πεδίου, με την προκήρυξη της πέμπτης διοργάνωσης του προγράμματος PLAY. Στην περίοδο που διανύουμε τώρα, προστίθενται επίσης και δύο άλλες σημαντικές διαστάσεις της ανάπτυξης της εγχώριας θεατρικής γραφής: η απευθείας ανάθεση συγγραφής έργων από τον διευθυντή του ΘΟΚ σε ντό-

Κορίνας Κονταξάκη, Ελένης Κοσμά *Ποιο σώμα;*, 2014
Μαρίνα Μανδρή, Γιώργος Αναγιωτός

πιους συγγραφείς για τις Σκηνές του Οργανισμού, καθώς και τα εργαστήρια θεατρικής γραφής στο Θέατρο Αποθήκες.

ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Οι διαγωνισμοί συγγραφής κυπριακού έργου του ΘΟΚ, παρόλο που δεν αντιπροσωπεύουν ολόκληρο το πεδίο της κυπριακής θεατρικής γραφής, είναι εντούτοις πολύ σημαντικό κριτήριο για την αξιολόγηση της δράσης του Οργανισμού σε αυτό τον τομέα. Κι αυτό γιατί η ανάπτυξη της εγχώριας θεατρικής γραφής από το κρατικό θέατρο μετριέται με την ανάδειξη νέων έργων και τη συνεχιζόμενη καλλιέργεια καινούργιων γενιών συγγραφέων. Όπως σημειώνει ο Αντρέας Χριστοφίδης στο πρόγραμμα της παράστασης *Το νερόν του Δρόπη* του Μιχάλη Πασιαρδή (ΘΟΚ 1974):

Τελικά, θα κριθεί αν θα υπάρξει ανάπτυξη και αγωγή και παιδεία θεατρική από το αν θα δοθεί και σε ποιαν έκταση η ευκαιρία να παρουσιαστούν στη σκηνή έργα που γράφονται στον τόπο.

Έτσι, η απλή καταγραφή του αριθμού των κυπριακών έργων που ανέβηκαν στα πενήντα χρόνια δεν αγγίζει την καρδιά του θέματος. Παρ' όλα αυτά, επειδή τυπικά ο στόχος των διαγωνισμών ήταν το ανέβασμα έργων, παραθέτω εδώ κάποια στατιστικά στοιχεία. Στα πενήντα χρόνια λειτουργίας του ο Οργανισμός ανέβασε πενήντα επτά κυπριακά έργα στην Κεντρική, Νέα και Πειραματική Σκηνή και στο Θέατρο Αποθήκες και είκοσι πέντε παιδικά κυπριακά έργα. Πρέπει όμως να λάβουμε υπόψη ότι τα περισσότερα δεν προήλθαν από τον διαγωνισμό, καθώς και το ότι δεν αποτελούν όλα νέα έργα, αφού υπάρχουν ανάμεσα σε αυτά συρραφές κειμένων ή σκηνοθετικές δραματοποιήσεις, καθώς και αναβιώσεις παλαιότερων έργων.

Το θέμα της κυπριακής ταυτότητας είναι συνυφασμένο με τους στόχους των διαγωνισμών από την εγκαθίδρυσή τους, ενώ οι σχετικοί κανόνες, που διαμορφώνονται μέσα στα χρόνια, καθώς και οι θεματικές των έργων, αντικατοπτρίζουν ένα μεταβαλλόμενο ιδεολογικό πλαίσιο. Όσον αφορά τη θεματολογία, η τραγωδία του '74 σημάδεψε τη θεατρική γραφή σε σημείο που παρατηρήθηκε θεματική στασιμότητα χωρίς ουσιαστικές καινοτομίες ή πρόοδο για αρκετά χρόνια.¹

Η μελέτη του ιστορικού των διαγωνισμών αποκαλύπτει πως ήταν ένας τομέας που δημιούργησε συχνά εντάσεις ανάμεσα στην κοινότητα των συγγραφέων και στον ΘΟΚ, ενώ σταδιακά απομακρύνθηκε από τον αρχικό στόχο να τροφοδοτεί με νέα έργα τις σκηνές του Οργανισμού. Το θέμα του ανεβάσματος κυπριακών έργων τίθεται επανειλημμένα και επιτακτικά στις δημόσιες συζητήσεις. Οι συγγραφείς, αλλά και οι επιτροπές, τονίζουν συχνά ότι αυτό που λείπει διαχρονικά από τους διαγωνισμούς του ΘΟΚ είναι η επαφή με τους πρακτικούς του θεάτρου και η ουσιαστική ανατροφοδότηση μέσα από το ανέβασμα των έργων. Το θέμα του ανεβάσματος και το θέμα της βελτίωσης της ποιότητας είναι φυσικά αλληλένδετα και αποτελούν γρίφο που για χρόνια δεν μπο-

ρούσε να λυθεί. Η χαμηλή ποιότητα των έργων, όπως φαίνεται και από τα πρακτικά των επιτροπών, ήταν σημαντικός ανασταλτικός παράγοντας, αλλά φαίνεται ότι ρόλο έπαιξε, κατά περιόδους, και η προκατάληψη εναντίον της κυπριακής θεατρικής γραφής ή τουλάχιστον η έλλειψη δυνατής πίστης στη σημασία της για τη θεατρική ανάπτυξη.

Ίσως η περίπλοκη σχέση του ΘΟΚ με το κυπριακό έργο, που αποκαλύπτεται μέσα από το ιστορικό των διαγωνισμών, να οφείλεται στο γεγονός ότι κατά τις πρώτες δεκαετίες του Οργανισμού κυριαρχούσε ο στόχος για καλλιέργεια του θεατρικού πεδίου και του κοινού μέσα από ένα «δυνατό» παγκόσμιο ρεπερτόριο, με αποτέλεσμα ο παράλληλος στόχος της ανάπτυξης της εγχώριας γραφής να μπει σε δεύτερη μοίρα. Σε πρόσφατη τοποθέτησή του σε συζήτηση στο Φεστιβάλ Βιβλίου Λευκωσίας 2020, ο συγγραφέας Γιώργος Νεοφύτου ανέφερε ότι στην περίοδο που περιγράφεται ως τα «πέτρινα χρόνια» της θεατρικής γραφής, δηλαδή από το τέλος της δεκαετίας του '80 μέχρι την αρχή της νέας χιλιετίας, υπήρχε μεγάλη προκατάληψη εναντίον του κυπριακού έργου: η θεατρική κοινότητα, κοινό και επαγγελματίες, επιθυμούσε «άλλα θέματα, πιο πλατιά, πιο παγκόσμια». Σήμερα όμως είναι κοινώς αποδεκτό πως το τοπικό είναι οικουμενικό, και σε αυτή την πεποίθηση βασίστηκε και το πρόγραμμα PLAY, ένα φιλόδοξο, σύγχρονο και πολύπλευρο εγχείρημα με μακροπρόθεσμους στόχους για συνεχιζόμενη ανάπτυξη του πεδίου.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΣΥΓΓΡΑΦΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ ΘΕΑΤΡΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ: ΧΡΟΝΙΚΟ

Η πρώτη φορά που προκηρύχθηκε διαγωνισμός ήταν το 1971. Νικητής ήταν ο Μιχάλης Πιτσιλλίδης και το έργο του *Θεανώ* ανέβηκε το 1973 σε σκηνοθεσία Νίκου Σιαφκάλη. Το χρηματικό έπαθλο ήταν 50 λίρες. Οι διαγωνισμοί εγκαθιδρύθηκαν σε μόνιμη βάση από το 1981 και προκηρύσσονταν ετήσια σε δύο σκέλη, που αφορούσαν έργα για την Κεντρική Σκηνή και Παιδική Σκηνή αντίστοιχα.

Οι αρχικοί κανονισμοί είχαν ως εξής:

- Χρηματικό έπαθλο 300 λίρες για την Κεντρική Σκηνή και 200 λίρες για την Παιδική, συν 10% επί των εισπράξεων αν το έργο ανεβεί. Σημειώνεται ότι μέχρι το 2012 το ποσό ανήλθε στις 4.000 και 2.000 ευρώ αντίστοιχα.
- Το έργο έπρεπε να έχει άμεση σχέση με τα βιώματα της κυπριακής πραγματικότητας, γι' αυτό άλλωστε και το 1984 απορρίφθηκε το έργο *Μαρία η Συγκλητική* του Μίκη Νικίτα, γιατί δεν πληρούσε αυτό τον όρο.
- Ως κριτήριο για τη βράβευση θεωρείτο η θετική συμβολή του έργου στη νεοελληνική θεατρική συγγραφή.
- Ο διαγωνισμός αφορούσε πρωτοεμφανιζόμενα έργα και δικαίωμα υποβολής είχαν μόνο Κύπριοι συγγραφείς.

Τέλος, ενώ στόχος ήταν το ανέβασμα καινούργιων έργων, από την αρχή υπήρχε η εξής σημαντική δικλίδα: «Η κριτική επιτροπή δικαιούται να μην απονέμει το βραβείο, αν τα έργα που έχουν υποβληθεί δεν κριθούν άξια για βράβευση». Ο κανόνας αυτός αποδείχθηκε καθοριστικός, αφού για χρόνια δεν απονεμόταν το πρώτο βραβείο, έτσι ώστε να μην υπάρχει υποχρέωση ανεβάσματος.

Η σύσταση των κριτικών επιτροπών μεταβαλλόταν μέσα στα χρόνια, αλλά σταθερά συμμετείχαν εκπρόσωποι του Δ.Σ. του

1. Βλ. επίσης Σ. Θεοχαρίδης και Α. Χαραλαμπίδης, «Μετατόπιση νοήματος: Η περιπέτεια της σύγχρονης κυπριακής γραφής», στο Α.Χ. Κωνσταντίνου, Κ. Διαμαντάκου και Α. Γαλάζης (επιμ.), *Το θέατρο στη νεότερη και στη σύγχρονη Κύπρο: Πρακτικά συνεδρίου*, Αθήνα: Ηρόδοτος και Θεατρικό Μουσείο Κύπρου 2020, σσ. 463-475.

Στέφανου Σταυρίδη *Σουρινάμ*, 2016
Γρηγόρης Πετρή, Άντρια Ζένιου, Παναγιώτης Λάρκου,
Χρυστάλλα Καλλένου

Χαράλαμπος Γιάννου *Ο σκύλος που καπνίζει*, 2015
Προκόπης Αγαθοκλέους

ΘΟΚ και της Καλλιτεχνικής Επιτροπής, καθώς και κατά καιρούς αριστίνδην σκηνοθέτες/τριες.

Οι αναπροσαρμογές των κανονισμών μέσα στα χρόνια αντικατοπτρίζουν τη μη ικανοποίηση σε σχέση με τα επιθυμητά αποτελέσματα του διαγωνισμού, καθώς και μεταβαλλόμενες αντιλήψεις σε σχέση με θέματα κυπριακής ταυτότητας.

Το Α΄ βραβείο του πρώτου διαγωνισμού απονεμήθηκε εξίσου στα έργα *Ιωαννίκιος* του Άντρου Παυλίδη και *Έγινε και αυτός ο πόλεμος* του Κυριάκου Ευθυμίου, με σκεπτικό την άμεση σχέση με τα βιώματα του κυπριακού λαού, ενώ απονεμήθηκε έπαινος στο έργο του Χρήστου Αρτεμίδη *Έκτορας*. Τον διαγωνισμό της Παιδικής Σκηνης κέρδισε το έργο *Το Γελαστό Μουστάκι* της Φιλίσσας Χατζηχάνα.

Στην ομιλία του κατά την πρώτη τελετή βράβευσης, ο πρόεδρος του Δ.Σ. Ιάκωβος Αριστείδου σημειώνει:

Θεωρούμε [...] θεμελιώδες το ότι πρέπει να φτιάξουμε δικό μας θέατρο με τα δικά μας τα μέσα και να είναι καθαρά κυπριακό θέατρο [...]. Πρωταρχική θέση έχουν οι συγγραφείς και συνεπώς το κυπριακό θεατρικό έργο. Βέβαια, δεν έχουμε άλλη εκλογή παρά να πάμε σιγά και ότι ταυτόχρονα πρέπει να ικανοποιήσουμε και άλλες πτυχές της θεατρικής ανάπτυξης και της θεατρικής παραγωγής.

Το 1984 προκηρύχθηκε ειδικός διαγωνισμός για επετειακά μονόπρακτα για τη δεκαετία από το πραξικόπημα και την Εισβολή. Τέτοιοι ειδικοί διαγωνισμοί προκηρύσσονταν κατά καιρούς παράλληλα με τον βασικό διαγωνισμό και δείχνουν την πρόθεση εξερεύνησης διαφόρων τρόπων ανάπτυξης. Παραδείγματα άλλων τέτοιων ειδικών διαγωνισμών είναι ο διαγωνισμός μονόπρακτου το 1985 με θέμα τα τριαντάχρονα από τον αγώνα της ΕΟΚΑ και ο ειδικός διαγωνισμός με θέμα τη ζωή των απόδημων Κυπρίων το 1986, όπου δικαίωμα συμμετοχής είχαν μόνο Κύπριοι που διέμεναν στο εξωτερικό ή επαναπατρισθέντες απόδημοι.

Το 1985 αρχίζει να εκπροσωπείται στην κριτική επιτροπή η ΕΘΣΚ, εξασφαλίζοντας παράλληλα χορηγία μέρους του ποσού του επάθλου από την Πρεσβεία της Ελλάδας στην Κύπρο. Αυτή η χορηγία συνεχίστηκε μέχρι το 1988, οπότε και διακόπηκε έπειτα από εντάσεις ανάμεσα σε ΘΟΚ και ΕΘΣΚ.

Το 1986 προστίθεται ο κανόνας να «αποκλείονται από τον διαγωνισμό οι συγγραφείς που βραβεύτηκαν με πρώτο βραβείο τα τελευταία τρία χρόνια», μετά τη βράβευση της Μαρίας Αβρααμίδου για δύο συνεχόμενες χρονιές (*Σκληρός άγγελος*, 1984, *Η κραυγή του Αγαμέμνονα*, 1985).

Το 1988 ήταν μια κρίσιμη χρονιά για τον διαγωνισμό. Σε άρθρο στην εφημερίδα *Κήρυκας* (31 Ιουλίου 1988), που καταγγέλλει την άδικη αντιμετώπιση του κυπριακού έργου από τον ΘΟΚ, αλλά και σε σημείωμα στη συνεδρία της Κοινοβουλευτικής Επιτροπής Παιδείας της Βουλής (12 Ιουλίου 1988), η συγγραφέας και βουλευτρια Ρήνα Κατσελλή αναφέρει ότι από το 1970 που ιδρύθηκε ο ΘΟΚ παρουσίασε εκατόν πενήντα εννέα θεατρικά έργα, από τα οποία μόνο είκοσι τέσσερα ήταν Κύπριων συγγραφέων: το κυπριακό έργο υποβιβάζεται στον προγραμματισμό, το χρηματικό ποσό που αφιερώνεται στην ανάπτυξη του κυπριακού έργου είναι πολύ μικρό σε σχέση με τον συνολικό προϋπολογισμό του Οργανισμού, ενώ δεν γίνονται εργαστήρια

Κώστα Μαννούρη *Απόψε θα πετάξω την τέφρα σου!*, 2014
Αννίτα Σαντοριναίου

για εκπαίδευση των συγγραφέων ούτε λαμβάνουν ουσιαστική ανατροφοδότηση.

Ύστερα από αυτή τη δημόσια συζήτηση, ο ΘΟΚ ανακοίνωσε νέα μέτρα για τη στήριξη του κυπριακού έργου, που περιλάμβαναν την επιπρόσθετη επιχορήγηση στα ελεύθερα θέατρα που ανεβάζουν κυπριακό έργο, την αύξηση του χρηματικού επάθλου του διαγωνισμού και την ένταξη τεσσάρων νέων κυπριακών έργων στο ρεπερτόριο 1988–'89. Το ενδιαφέρον όμως αυτό για την ανάπτυξη του κυπριακού έργου αποδείχθηκε στιγμιαίο, αφού ο ΘΟΚ τα επόμενα χρόνια συνέχισε να μην απονέμει πρώτο βραβείο τις περισσότερες χρονιές, ενώ τα κενά ως προς την εκπαίδευση των συγγραφέων παρέμεναν.

Το 1989 αποφασίζεται να γίνεται σε εναλλάξ χρονιές ο διαγωνισμός για την Παιδική και την Κεντρική Σκηνή. Θα ήθελα εδώ να σημειώσω ότι το 1989 δεν απονεμήθηκε βραβείο, αλλά μόνο έπαινος στο θεατρικό έργο του Ανδρέα Κουκκίδη *Λήδρας και Ρηγαίνης*, ένα έργο αξιόλογο, κατά τη γνώμη μου, που άντεξε στον χρόνο.²

ΤΑ «ΠΕΤΡΙΝΑ ΧΡΟΝΙΑ»: ΤΕΛΗ ΤΗΣ ΔΕΚΑΕΤΙΑΣ ΤΟΥ '80 ΜΕΧΡΙ ΤΙΣ ΑΡΧΕΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΧΙΛΙΕΤΙΑΣ

Σε αυτή την περίοδο τα αποτελέσματα του διαγωνισμού δείχνουν στασιμότητα και αποτελμάτωση. Το 1994 η επιτροπή εισηγείται προς το Δ.Σ. να επανεξεταστεί ο θεσμός για προσέλκυση μεγαλύτερου αριθμού διαγωνιζομένων, καθώς και δόκιμων συγγραφέων. Το 1996, θέτοντας εκ νέου το θέμα της χαμηλής ποιότητας των έργων, η κριτική επιτροπή προτείνει τη διεύρυνση του διαγωνισμού με τη μετατροπή του σε διαγωνισμό συγγραφής θεατρικών έργων στην ελληνική γλώσσα, ανεξαρτήτως καταγωγής του συγγραφέα. Το Δ.Σ. αποφασίζει από το 1997 ο διαγωνισμός να γίνει πανελλήνιος δοκιμαστικά, για δύο χρόνια, και επίσης να απευθύνεται μόνο σε νέους μέχρι 35 χρόνων. Αφαιρείται και ο κανόνας «να έχει άμεση σχέση με τα βιώματα της κυπριακής πραγματικότητας».

ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΧΙΛΙΕΤΙΑΣ

Σε αυτή την περίοδο διακρίνονται διαφορετικές νοοτροπίες και αλλαγή κλίματος, ενώ ανανεώνονται οι προσπάθειες να βρεθούν δίοδοι επικοινωνίας ανάμεσα στους συγγραφείς και στους πρακτικούς του θεάτρου μέσω του ΘΟΚ. Για αυτό τον λόγο το 2005 εκπρόσωποι των θεάτρων του Σχεδίου Γ³ καλούνται να συμμετάσχουν στην κριτική επιτροπή. Επιπλέον, το 2003, σε σημείωσή της προς το Δ.Σ., η κριτική επιτροπή «νιώθει πολύ έντονα ότι πρέπει να ανεβαίνουν τα έργα» και εισηγείται επεξεργασία των κειμένων με επαγγελματίες του θεάτρου με σκοπό το ανέβασμά τους.

Παράλληλα, οι συγγραφείς στρέφονται προς νέες θεματικές,⁴ ενώ παρουσιάζεται μια νέα γενιά υποσχόμενων συγγραφέων, όπως

2. Το έργο ανέβηκε από το Σατιρικό Θέατρο το 1994 και ξανά το 2014.

3. ΣτΕ: Για τα Σχέδια βλ. περισσότερα στο κεφάλαιο 10.

4. Για τον «απεγκλωβισμό» των Κύπριων συγγραφέων από τη θεματική του 1974, που άρχισε με τη νέα χιλιετία και κορυφώθηκε με τα αποτελέσματα του προγράμματος PLAY, βλ. Θεοχαρίδης & Χαραλαμπίδης, *ό.π.*

ο Αντώνης Γεωργίου (*Αγαπημένο μου πλυντήριο*, Α' βραβείο, 2005). Το 2006 γίνεται μια σημαντική αλλαγή στην προκήρυξη: στο εξής ο διαγωνισμός απευθύνεται «είτε σε συγγραφείς που διαμένουν μόνιμα στην Κύπρο είτε σε Κύπριους που διαμένουν στο εξωτερικό». Παραμένει όμως η άλυτη εξίσωση: τα έργα δεν θεωρούνται άξια να παρασταθούν, αλλά πώς θα βελτιωθούν οι συγγραφείς αν δεν παρασταθούν τα έργα τους;

Στον δημόσιο διάλογο κυριαρχεί το γενικό συμπέρασμα ότι οι διαγωνισμοί δεν είχαν την επιθυμητή συμβολή στην ανάπτυξη της θεατρικής γραφής. Σε άρθρο στην εφημερίδα *Φιλελεύθερος* το 2008 (3 Απριλίου), η Μαρίνα Σχίζα, μεταφέροντας την αίσθηση των ανθρώπων του πολιτισμού ότι η διοργάνωση δεν πέτυχε τον στόχο της, παρατηρεί:

Δεν είναι άξιον απορίας πως η Κύπρος με τις πολιτικές και κοινωνικές ιδιαιτερότητες δεν έχει καταφέρει να δημιουργήσει δική της παράδοση στο θέατρο που να αγγίζει καίρια ζητήματα;

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ PLAY

Αυτό ήταν το κλίμα που επικρατούσε λίγο πριν μπουν οι βάσεις για το πρόγραμμα PLAY, μια συνεργασία ανάμεσα στο Κυπριακό Κέντρο Διεθνούς Ινστιτούτου Θεάτρου και του ΘΟΚ. Εδώ είμαι σε θέση να καταθέσω την προσωπική μου οπτική, καθώς με δική μου πρωτοβουλία, ως μέλος του Δ.Σ. του ΚΚΔΙΘ, κινήθηκαν οι διαδικασίες που οδήγησαν στη δημιουργία αυτού του θεσμού. Την ανάγκη μου ως σκηνοθέτρια να δουλέψω με σύγχρονα κείμενα που να χαρακτηρίζονται από προφορικότητα και να στοχεύουν στην αυθεντική αποτύπωση της κοινωνίας και του παρόντος τη μοιράζονταν, φαντάζομαι, πολλοί καλλιτέχνες του θεάτρου. Το γεγονός ότι οι συγγραφείς ήταν αποκομμένοι από τον κορμό των επαγγελματιών του θεάτρου δημιουργούσε ένα κενό στην κατά τα άλλα ακμάζουσα θεατρική κοινότητα· έλειπε δηλαδή αυτό που περιγράφει ο Ιάκωβος Καμπανέλλης σε σχέση με την ντόπια θεατρική γραφή: «η εμβάθυνση στην ιδιοσυγκρασία των ανθρώπων του τόπου που να μπορεί να εκφραστεί με σύγχρονο θεατρικό λόγο»,⁵ αλλά και η «υποκριτική αλήθεια» που προσφέρει στους ηθοποιούς το κυπριακό έργο, όπως την περιγράφει ο σκηνοθέτης Νίκος Σιαφκάλης στο πρόγραμμα της παράστασης *Στα χώματα της Μεσαρκάς* του Μιχάλη Πασιαρδή (ΘΟΚ 1979).

Το PLAY αποτελεί συστηματική, μακροπρόθεσμη και καινοτόμο για την Κύπρο προσπάθεια για ενίσχυση της θεατρικής γραφής. Μια διοργάνωση τέτοιας εμβέλειας και φιλοδοξίας δεν θα μπορούσε, φυσικά, να γίνει παρά μέσα από τους μηχανισμούς και την υποδομή του κρατικού θεάτρου. Άρχισε με την επίσκεψη στην Κύπρο το 2011 του Graham Whybrow, τέως διευθυντή δραματολογίου του θεάτρου Royal Court του Λονδίνου, με στόχο να μπουν οι βάσεις για μια θεσμική προσπάθεια καλλιέργειας του πεδίου. Τα μέλη της πρώτης συντονιστικής ομάδας ήταν από πλευράς ΘΟΚ ο Γιώργος Παπαγεωργίου και η Μαρίνα Μαλένη και από πλευράς ΚΚΔΙΘ ο Γιώργος Νεοφύτου και η γράφουσα.

Η πρώτη ανοιχτή πρόσκληση για συμμετοχή στη διοργάνωση έγινε το φθινόπωρο του 2012 και είχε άνευ προηγουμένου αντα-

5. Ι. Καμπανέλλης, σημείωμα για την πρώτη παράσταση της *Αυλής των θανάτων*, Θέατρο Τέχνης (1957–'58).

πόκριση, με ογδόντα τέσσερις συνολικά υποβολές. Από την πρώτη αυτή προκήρυξη φάνηκε ξεκάθαρα η πολύ ανοιχτή, διερευνητική διάθεση της διοργάνωσης, αφού δεχόταν έργα ή δείγματα έργων, ή ακόμα και ιδέες, με πρόθεση να ανοίξει διάπλατα δίοδο επικοινωνίας μεταξύ συγγραφέων και πρακτικών:

Ψάχνουμε τους αυριανούς θεατρικούς συγγραφείς της Κύπρου. Στόχος είναι να έρθουμε σε επαφή με όσους ασχολούνται με το γράψιμο [...], να βρούμε και να ανεβάσουμε καινούργια, πρωτότυπα θεατρικά έργα [...], να έρθουμε σε δημιουργική επικοινωνία με όλους εσάς που γράφετε θεατρικά έργα, είτε είστε σπουδαστές σ' αυτό είτε νομίζετε πως δεν τα καταφέρνετε και τόσο καλά.

Η διοργάνωση είχε τον διπλό στόχο της εκπαίδευσης θεατρικών συγγραφέων αλλά και της ενημέρωσης των παραγωγών θεάτρου για τους εν ενεργεία Κύπριους συγγραφείς. Απώτερος στόχος της ήταν «η στήριξη της σύγχρονης κυπριακής δραματουργίας, η καλλιέργεια της ντόπιας δημιουργίας και η διαμόρφωση μιας κυπριακής ταυτότητας στη θεατρική γραφή». Οι συγγραφείς που θα επιλέγονταν θα άρχιζαν μια πολύμηνη επεξεργασία του έργου με ειδικούς συμβούλους θεατρικής γραφής, στο τέλος της οποίας τα έργα θα παρουσιάζονταν υπό μορφήν αναλογίου, με στόχο να επιλεγούν για ανέβασμα το 2014 από τον ΘΟΚ και τα ανεξάρτητα θεατρικά σχήματα.

Για την επιλογή των έργων και για την καθοδήγηση των συγγραφέων, συντετέθη ομάδα συμβούλων θεατρικής γραφής αποτελούμενη από τους Μαγδαλένα Ζήρα, Μαρία Καρσερά, Λέα Μαλένη, Αλεξία Παπαλαζάρου, Αντώνη Σολωμού και Αιμίλιο Χαραλαμπίδη, σκηνοθέτες και θεατρολόγους με ειδικό ενδιαφέρον και προϋπηρεσία στον τομέα της δραματουργίας. Πολύ σημαντικό στάδιο ήταν η εντατική εκπαίδευση της ομάδας των συμβούλων από εκπαιδευτές από το εξωτερικό, τον Jack Bradley από το Λονδίνο, πρώην διευθυντή δραματολογίου και μέντορα θεατρικής γραφής στο National Theatre, και την αείμνηστη Χρύσα Σπηλιώτη από την Αθήνα, συγγραφέα και μέντορα θεατρικής γραφής.

Η παρουσίαση των σκηνοθετημένων αναλογίων των δεκαεσσάρων έργων που επιλέχθηκαν και έτυχαν επεξεργασίας πραγματοποιήθηκε το φθινόπωρο του 2013 στη Νέα Σκηνή ΘΟΚ. Παρουσιάστηκαν έργα των συγγραφέων: Γιάννη Αγησιλάου, Σοφοκλή Βέργου, Αντώνη Γεωργίου, Χαράλαμπου Γιάννου, Ελένης Κοσμά και Κορίνας Κονταξάκη, Κώστα Μαννούρη, Άννας Μαραγκού, Αντρέα Νικολαΐδη, Μάριου Νικολάου, Μελίνας Παπαγεωργίου, Μαρίας Παύλου, Δέσποινας Πυρκεττή, Άντη Ροδίτη και Κυριάκου Σπαρτιάτη.

Τα δελτία Τύπου της διοργάνωσης διακηρύττουν από την αρχή τους μακροπρόθεσμους στόχους της και την επίγνωση των διοργανωτών πως, για να έχει ουσιαστικό αντίκτυπο, δεν μπορεί να ολοκληρωθεί ούτε με τα αναλόγια του 2013 ούτε με το ρεπερτόριο του 2014. Αναφέρεται συγκεκριμένα ότι «η δημιουργία κλίματος για την άνθηση της θεατρικής γραφής στην Κύπρο θα πάρει χρόνο και τα αποτελέσματα τέτοιων προσπαθειών θα φανούν σταδιακά».

Ο ΘΟΚ ενέταξε στο ρεπερτόριό του για το 2014–2015 τρία έργα που επιλέχθηκαν στο πλαίσιο του PLAY: *Απόψε θα πετάξω την τέφρα σου!* του Κώστα Μαννούρη, *Ποιο σώμα;* των Κορίνας Κονταξάκη και Ελένης Κοσμά και *Ο σκύλος που καπνίζει* του Χαράλαμπου Γιάννου. Άλλα πέντε έργα του PLAY ανέβηκαν από τα επιχορηγούμενα θέατρα την περίοδο 2014–2015.

Οι αντιδράσεις στον τύπο μαρτυρούν το ισχυρό αντίκτυπο της διοργάνωσης στα πολιτιστικά δρώμενα. Ο Γιώργος Σαββινίδης (23 Μαρτίου 2014) χαρακτηρίζει την περίοδο του πρώτου PLAY «άνοιξη του κυπριακού έργου» και την ποσότητα και την ποιότητα σύγχρονων κυπριακών έργων που ανέδειξε η διοργάνωση «ορόσημο για την ιστορία του κυπριακού θεάτρου». Για το μέχρι εκείνη τη στιγμή χάσμα ανάμεσα στη θεατρική γραφή και στη σύγχρονη κοινωνία και το κενό που ήρθε να καλύψει το PLAY γράφει επίσης η Νόνα Μολέσκη (25 Μαΐου 2014: «Να βλέπουμε στην κυπριακή σκηνή όσα βλέπουμε και στην κυπριακή ζωή. Το κλισέ για το θέατρο ως καθρέφτη [...] να λειτουργεί και σε μας»).

Η μεγάλη επιτυχία της πρώτης διοργάνωσης οδήγησε στην προκήρυξη της δεύτερης, με τίτλο PLAY ON, σχεδόν αμέσως, τον Μάρτιο του 2014. Προέκυψαν έντεκα νέα έργα, που παρουσιάστηκαν σε αναλόγια το 2015, ενώ τα έξι από αυτά ανέβηκαν από ανεξάρτητες θεατρικές σκηνές, αλλά και από τον ΘΟΚ.

Το 2015 ο ΘΟΚ αποχώρησε από τη συνδιοργάνωση. Οι λόγοι που ανακοινώθηκαν στον τύπο ήταν ότι ο οργανισμός «οφείλει να στηρίζει και να αναπτύσσει πολύπλευρα την κυπριακή θεατρική πράξη και όχι μόνο μέσω της ανάπτυξης της κυπριακής γραφής» και ότι «ο ΘΟΚ επέλεξε να αναδείξει και να ενισχύσει κι άλλους τομείς της θεατρικής πράξης, συμβάλλοντας έτσι σε μια σφαιρική ανάπτυξη του θεατρικού γίνεσθαι στον τόπο μας». Το ΚΚΔΙΘ προχώρησε από μόνο του στην τρίτη και τέταρτη διοργάνωση (2016–'17 και 2017–'18). Η αποχώρηση του ΘΟΚ από έναν τόσο επιτυχημένο θεσμό είναι ακόμα μια ένδειξη του πόσο εύθραυστες είναι τέτοιες πρωτοβουλίες, που απαιτούν συνεχιζόμενη πίστη και αντοχή, αλλά και πνεύμα συνεργασίας.

Θεωρώ ελπιδοφόρα για τη θεατρική γραφή της Κύπρου την επιστροφή του ΘΟΚ στον θεσμό και την προκήρυξη της πέμπτης διοργάνωσης, με τίτλο PLAY again!, που ανακοινώθηκε τον Νοέμβριο του 2020. Οι στόχοι παραμένουν οι ίδιοι, η ενδυνάμωση των δεσμών μεταξύ πρακτικών του θεάτρου και συγγραφέων, η στήριξη της σύγχρονης κυπριακής δραματουργίας και η διαμόρφωση ισχυρότερης ταυτότητας στην κυπριακή θεατρική γραφή, ενώ στην προκήρυξη προαναγγέλλονται και ορισμένες καινοτομίες, οι οποίες θα ανακοινωθούν στην πορεία.

Και οι δύο οργανισμοί αναφέρουν στα δελτία Τύπου ότι το πρόγραμμα PLAY, στα οκτώ χρόνια δράσης του, κατάφερε να αλλάξει το θεατρικό τοπίο της Κύπρου, επιφέροντας σημαντικές αλλαγές στη νοοτροπία σε σχέση με την πρόσληψη του κυπριακού θεατρικού έργου, τόσο από τους ίδιους τους δημιουργούς όσο και από το κοινό. Έδωσε υλικό σε σκηνοθέτες και συντελεστές του θεάτρου για να εργαστούν και προσέκλυσε νέο κοινό στις θεατρικές αίθουσες.

Νεοφύτα Κυπριανού

Η καλλιέργεια της θεατρικής παιδείας στα σχολεία αποτελεί έναν από τους βασικούς στόχους της κυπριακής εκπαίδευσης. Αυτό τον στόχο υπηρετούν σε μεγάλο βαθμό οι Παγκύπριοι Σχολικοί Αγώνες Σύγχρονου Θεάτρου και Αρχαίου Δράματος, που διοργανώνονται κάθε χρόνο από το Υπουργείο Παιδείας, Πολιτισμού, Αθλητισμού και Νεολαίας (ΥΠΠΑΝ) σε συνεργασία με τον Θεατρικό Οργανισμό Κύπρου (ΘΟΚ) και είναι αφιερωμένοι στη μνήμη του Παναγιώτη Σέργη, πρωτοπόρου του σχολικού θεάτρου και της πολιτιστικής ζωής της Κύπρου. Οι αγώνες αυτοί αποτελούν τη σημαντικότερη δραστηριότητα του ΥΠΠΑΝ και του ΘΟΚ στον χώρο του σχολικού θεάτρου.

Ο θεσμός των Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου σήμερα ανθεί με τη συμμετοχή πέραν των εξήντα σχολείων παγκύπρια, τόσο στο Σύγχρονο Θέατρο, όσο και στο Αρχαίο Δράμα, το οποίο διακρίνεται ως ειδική κατηγορία πλέον στους Αγώνες από το 2002. Με μεγάλο ενθουσιασμό, όρεξη και πολλές προσπάθειες, ολοένα και περισσότεροι μαθητές και καθηγητές από έναν μεγάλο αριθμό δημοσίων και ιδιωτικών γυμνασίων, λυκείων και τεχνικών σχολών συμμετέχουν στους Σχολικούς Αγώνες και βιώνουν όλα τα στάδια προετοιμασίας μιας θεατρικής παράστασης, από την επιλογή του θεατρικού κειμένου μέχρι το χειροκρότημα. Οι Σχολικοί Αγώνες Θεάτρου δίνουν κάθε χρόνο την ευκαιρία στους μαθητές να ανακαλύψουν και να μοιραστούν τη δημιουργικότητά τους μέσα από το ανέβασμα μιας θεατρικής παράστασης.

Ο ΘΟΚ ενθαρρύνει και στηρίζει έμπρακτα τη θεατρική παιδεία με διάφορους τρόπους, όπως η παραγωγή εκπαιδευτικού υλικού για τις παραστάσεις θεάτρου για παιδιά που ανεβαίνουν από τον ΘΟΚ, οι ξεναγήσεις μαθητών στο κτίριο του ΘΟΚ, η εισαγωγή νέων τρόπων παρουσίασης του θεάτρου στα σχολεία και ιδιαίτερα η δωρεάν διοργάνωση σε συνεργασία με το ΥΠΠ επιμορφωτικών σεμιναρίων και εργαστηρίων, τα οποία απευθύνονται σε εκπαιδευτικούς που ασχολούνται με το σχολικό θέατρο.

Η πρώτη προσπάθεια για διοργάνωση ενός φεστιβάλ σχολικού θεάτρου ξεκίνησε το 1982 με τον διορισμό μεικτής Ειδικής Επιτροπής ΘΟΚ και Υπουργείου Παιδείας για το Θέατρο στη Μέση Εκπαίδευση, με σκοπό τόσο την υλοποίηση αυτής της ιδέας, όσο και την ενίσχυση της θεατρικής αγωγής και την ένταξη του θεάτρου στην εκπαίδευση. Η πρώτη αυτή προσπάθεια είχε περιο-

Από παράσταση σχολείου στην τελετή λήξης των 30ών Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου, Θέατρο ΘΟΚ, 2019

Στιγμιότυπο από την τελετή λήξης των 30ών Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου, Θέατρο ΘΟΚ, 2019

σότερο διερευνητικό χαρακτήρα, με στόχο να διαφανεί το επίπεδο της θεατρικής παιδείας μαθητών και εκπαιδευτικών και να ενταχθεί το θέατρο στα σχολεία. Ανάμεσα στις δραστηριότητες της Ειδικής Επιτροπής ΘΟΚ-ΥΠΠ για το θέατρο στη Μέση Εκπαίδευση ξεχωρίζουν η οργάνωση σεμιναρίων για τους εκπαιδευτικούς που δίδασκαν θέατρο, η αποστολή ηθοποιών ή σκηνοθετών στα σχολεία για παροχή βοήθειας, ο εφοδιασμός των σχολείων με θεατρική βιβλιογραφία, ο δανεισμός θεατρικών κοστούμιών και άλλου υλικού, η φιλοξενία και η ξενάγηση των θεατρικών ομίλων σε θεατρικούς χώρους κ.λπ. (Εγκύκλιος ΥΠΠ 147/85, 24/5/1989 και 2/2/1990)

Το Α΄ Παγκύπριο Φεστιβάλ Σχολικού Θεάτρου, το οποίο δεν είχε διαγωνιστικό χαρακτήρα, προγραμματίστηκε την άνοιξη του 1983. Σε αυτό δήλωσαν συμμετοχή δέκα θεατρικοί όμιλοι σχολείων Μέσης και Τεχνικής Εκπαίδευσης, οι οποίοι έτυχαν πρακτικής υποστήριξης στην όλη προετοιμασία από μέλη του καλλιτεχνικού και τεχνικού προσωπικού του ΘΟΚ, καθώς και από ειδική ομάδα του ΥΠΠ. Η αξιολόγηση του καλλιτεχνικού αποτελέσματος των παραστάσεων, αλλά κυρίως η διαπίστωση για την ύπαρξη σημαντικών ελλείψεων θεατρικού υποβάθρου και σοβαρών αδυναμιών των μαθητών, παρά το κέφι και τον ζήλο που επέδειξαν, οδήγησε στην απόφαση της επιτροπής να μη συνεχίσει τη διοργάνωση του φεστιβάλ, αλλά να στρέψει το ενδιαφέρον της στην εξεύρεση τρόπων καλλιέργειας της θεατρικής παιδείας.

Η διοργάνωση του Β΄ Φεστιβάλ Σχολικού Θεάτρου τοποθετείται το 1991, κι από τότε παίρνει χαρακτήρα ετήσιου θεσμού, ενώ από το 1994 του δίνεται η ονομασία Παγκύπριοι Αγώνες Σχολικού Θεάτρου. Αρχικά η σκέψη ήταν να αποφεύγεται ο ανταγωνισμός και οι ενδιαφερόμενοι θεατρικοί όμιλοι των σχολείων να παρουσιάζουν στο κοινό τη δουλειά τους στο πλαίσιο ενός φεστιβάλ. Όμως προέκυψε σύντομα η ανάγκη επιλογής της καλύτερης παράστασης για τη συμμετοχή της Κύπρου στους Πανελλήνιους Αγώνες Μαθητικού Θεάτρου. Έτσι, το 1992 υιοθετήθηκε από την Ειδική Επιτροπή ΘΟΚ-ΥΠΠ η βράβευση.

Από το 2002 οι Παγκύπριοι Σχολικοί Αγώνες Θεάτρου αφιερώνονται στη μνήμη του Παναγιώτη Σέργη, ο οποίος υπήρξε ένας από τους πρωτοπόρους του σχολικού θεάτρου στην Κύπρο και από τους πρωτεργάτες του θεσμού των Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου. Το 1996, ως πρόεδρος της Κριτικής Επιτροπής των Αγώνων και μέλος του Δ.Σ. του Πολιτιστικού Ιδρύματος της Τράπεζας Κύπρου, παρουσίασε πρόταση του ΥΠΠ και του ΘΟΚ για αθλοθέτηση των Αγώνων με χορηγία ικανή να καλύπτει τα έξοδα μετάβασης του σχολικού ομίλου που εκπροσωπούσε την Κύπρο στους Πανελλήνιους Μαθητικούς Αγώνες. Η πρόταση έγινε αποδεκτή και από το 1997 το Πολιτιστικό Ίδρυμα της Τράπεζας Κύπρου ανέλαβε τη σχετική χορηγία. Έτσι, από το 1992 μέχρι το 2008, μία από τις συμμετέχουσες παραστάσεις κάθε έτους στην κατηγορία Σύγχρονου Θεάτρου και Αρχαίου Δράματος επιλεγόταν να εκπροσωπήσει την Κύπρο στο Πανελλήνιο Φεστιβάλ Σχολικού Θεάτρου και αργότερα στους Πανελλήνιους Καλλιτεχνικούς Αγώνες Θεάτρου.

Το 2007, με τον αριθμό των παραστάσεων και τον ανταγωνισμό να αυξάνεται, οι διοργανωτές προέβησαν σε μια βασική αλλαγή στη φιλοσοφία των Αγώνων, καταργώντας τον διαγωνιστικούς χαρακτήρα. Κατά το διάστημα 2007-2011 το διαγωνιστικό μέρος καταργείται και η απονομή βραβείων αντικαθίσταται από την παροχή συμβουλών και αναλυτικού σκεπτικού για την παράσταση από ομάδα ειδικών. Σκοπός της βασικής αυτής αλλαγής

στη φιλοσοφία των Αγώνων ήταν η ενίσχυση της θεατρικής αγωγής. Έτσι, οι Κριτικές Επιτροπές αντικαθίστανται από τις Επιτροπές Αξιολόγησης, αποτελούμενες από ειδικούς που στόχο έχουν να τροφοδοτήσουν με εποικοδομητικά σχόλια τις θεατρικές ομάδες, ώστε να προσδίδεται μια παιδευτική και επιμορφωτική διάσταση στο όλο εγχείρημα, ενθαρρύνοντας τη βελτίωση και την καλύτερη απόδοση των ομάδων, μετατρέποντας έτσι τη διαδικασία σε εκπαιδευτική ανταλλαγή παρά σε σχέση κριτή-κρινόμενου. Την περίοδο 2012–2017 εξακολουθούν να μην απονέμονται βραβεία, ειδικές διακρίσεις και έπαινοι, αλλά η Επιτροπή Ειδικών επιλέγει μία παράσταση γυμνασίου και μία παράσταση λυκείου (Σύγχρονο Θέατρο και Αρχαίο Δράμα) που ξεχώρισε, νοουμένου ότι υπάρχει επαρκής αριθμός συμμετοχών.

Από το 2018 όλες οι παραστάσεις παρακολουθούνται από τέσσερις τριμελείς Επιτροπές Ειδικών, μία για κάθε επαρχία στο Σύγχρονο Θέατρο και μία παγκύπρια για το Αρχαίο Δράμα. Κάθε Επιτροπή Ειδικών μπορεί να επιλέξει μέχρι τρεις παραστάσεις γυμνασίου και μέχρι τρεις παραστάσεις λυκείου (Σύγχρονο Θέατρο και Αρχαίο Δράμα) που ξεχώρισαν, ανεξαρτήτως αριθμού συμμετοχών, νοουμένου όμως ότι το επίπεδό τους επιτρέπει τη διάκριση.

Ελένη Αναστασίου

«Ένας καλός θεατρικός κριτικός είναι αυτός που αντιλαμβάνεται τι συμβαίνει στο θέατρο της εποχής του. Ένας σπουδαίος θεατρικός κριτικός είναι αυτός που αντιλαμβάνεται τι δεν συμβαίνει στο θέατρο της εποχής του», είπε ο Βρετανός κριτικός και συγγραφέας Kenneth Tynan. Την ίδια οξυδέρκεια οφείλει να έχει και ένας οργανισμός όπως ο ΘΟΚ, που κουβαλά στις πλάτες του μεγάλο μέρος της ευθύνης για την πολιτιστική άνθηση του τόπου.

Ο Οργανισμός αντιλήφθηκε εξαρχής πως οφείλει να διαμορφώνει μακροπρόθεσμη πολιτική που να παρακολουθεί τόσο τις εγχώριες ανάγκες όσο και τις σύγχρονες καλλιτεχνικές αναζητήσεις σε παγκόσμιο επίπεδο. Οι θεατρικές παραγωγές του ΘΟΚ είναι μόνο ένα κομμάτι της αποστολής του· το άλλο, εξίσου σημαντικό, είναι οι δράσεις που οργανώνει ως μέρος του ρόλου του ως φορέα πολιτιστικής πολιτικής, και δη ως του βασικού πυλώνα για την ανάπτυξη της τέχνης του θεάτρου στην Κύπρο. Με άλλα λόγια, ο ρόλος του Οργανισμού στη θεατρική επιμόρφωση είναι άρρηκτα συνδεδεμένος με την καλλιτεχνική του δράση. Ως εκ τούτου, ο τρόπος με τον οποίο οφείλουμε να αξιολογήσουμε την αποτελεσματικότητα τέτοιων δράσεων έχει να κάνει με το κατά πόσο εμπλουτίζουν την ίδια την καλλιτεχνική πράξη. Η διοργάνωση θεατρικών εργαστηρίων για επαγγελματίες, ερασιτέχνες αλλά και παιδιά υπήρξε από τις απαρχές του ΘΟΚ μέρος της αναπτυξιακής πολιτικής του. Ωστόσο τις δύο τελευταίες δεκαετίες οι ενέργειες αυτές στράφηκαν πολύ πιο συστηματικά και στοχευμένα προς τη διαμόρφωση της θεατρικής παιδείας και συνείδησης του κοινού.

Το Τμήμα Θεατρικής Ανάπτυξης εξασφάλισε συνεργασίες με σημαντικούς φορείς, στοχεύοντας στην εξωστρέφεια και στην αποτελεσματικότερη επίτευξη των σχεδιασμών του. Ενδεικτικά αναφέρουμε τη συνεργασία τόσο με τον ΙΔΕΑ όσο και με το Κυπριακό Κέντρο Διεθνούς Ινστιτούτου Θεάτρου (ΚΚΔΙΘ). Η μετάκληση του παγκοσμίου φήμης μέντορα θεατρικών συγγραφέων Graham Whybrow, που έγινε το 2011 σε συνεργασία με το ΚΚΔΙΘ, σηματοδότησε τη γέννηση του προγράμματος PLAY, που στόχο είχε την ανάδειξη και προώθηση της κυπριακής θεατρικής γραφής. Από τότε μέχρι και σήμερα, που το πρόγραμμα PLAY υλοποιείται ξανά με τη συνεργασία των δύο οργανισμών, έχει συνεισφέρει σημαντικά στο να βρει η σύγχρονη κυπριακή γραφή τη θέση της στη θεατρική σκηνή.

Ένα άλλο μεγάλο εγχείρημα ξεκίνησε τη θεατρική σεζόν 2013–2014, περίοδο κατά την οποία ξέσπασε η μεγάλη οικονομική κρίση. Ο Οργανισμός δήλωσε παρών, απαντώντας στις δύσκολες απαιτήσεις των καιρών με δύο μόνο λέξεις: «Θεατρικό Καταφύγιο». Το κοινό μπήκε στο ασανσέρ, πάτησε το -1 και βρέθηκε σε έναν εντελώς άγνωστο χώρο του ΘΟΚ. Το Καταφύγιο στέγαζε δράσεις οι οποίες στόχευαν στην ενδυνάμωση και στη σύσφιξη των σχέσεων του κοινού με το θέατρο και ταυτόχρονα έδωσε την ευκαιρία σε όσους ήθελαν να διευρύνουν τις γνώσεις τους. Έγινε κυριολεκτικά ένα δημιουργικό καταφύγιο το οποίο αφουγκράστηκε τις ανάγκες των ανθρώπων που ασχολούνται με το θέατρο, επαγγελματιών και μη.

Η μετεξέλιξη αυτού του εγχειρήματος πήρε το όνομα «Εργαστήρια της Τετάρτης». Τα εργαστήρια αυτά έγιναν μία από τις σημαντικότερες δράσεις του Τμήματος Θεατρικής Ανάπτυξης, καθώς για πρώτη φορά δόθηκε το βήμα για να προκύψουν εισηγήσεις από έξω προς τα μέσα. Το ανοιχτό κάλεσμα που γίνεται προτού διαμορφωθεί το πρόγραμμα των εργαστηρίων οδηγεί σε μια στοχευμένη ως προς τις ανάγκες των συμμετεχόντων επιλογή, αξιοποιώντας στο έπακρο το εγχώριο καλλιτεχνικό δυναμικό. Το εβδομαδιαίο ραντεβού που καθιερώθηκε δημιούργησε παράδοση. Από τα Εργαστήρια της Τετάρτης πέρασαν εμπυχωτές με διαφορετικές ιδιότητες (σκηνοθέτες, συγγραφείς, στιχουργοί, χορογράφοι, εκπαιδευτικοί, ακαδημαϊκοί κ.ά.). Τα εργαστήρια δεν πρόσφεραν μόνο διεύρυνση ειδικών γνώσεων, αλλά έδωσαν και την ευκαιρία στους συμμετέχοντες (επαγγελματίες, ερασιτέχνες, παιδιά) να χρησιμοποιήσουν τον εαυτό τους και ως αφετηρία και ως αντικείμενο μελέτης. Η απόφαση για μεταφορά των εργαστηρίων και στην πόλη της Λεμεσού (Θεατρικό Μουσείο Κύπρου) ήταν η απόδειξη πως ρόλος του Οργανισμού είναι να δημιουργεί τις προϋποθέσεις για πρόσβαση όλων στη συμμετοχή και τη γνώση. Τα εργαστήρια κάλυψαν αδιαμφισβήτητα ένα κενό ως προς τη μετεκπαίδευση γύρω από το θέατρο. Παράλληλα όμως έγιναν ο διάλογος επικοινωνίας μεταξύ καλλιτεχνών και άλλων και τόπος συνάντησης όπου καλλιεργήθηκαν δεσμοί και συνεργασίες.

Ο Οργανισμός κατάφερε να μηδενίσει τις αποστάσεις και να κρατήσει το μικρό νησί σε επαφή με τις παγκόσμιες εξελίξεις, προσφέροντας στους εγχώριους καλλιτέχνες σεμινάρια και εργαστήρια με εισηγητές καταξιωμένους επαγγελματίες του χώρου από το εξωτερικό. Ενδεικτικά αναφέρουμε τα σεμινάρια με εισηγητές τους Izumi Ashizawa (Σωματικό Θέατρο), Showstoppers (Μουσικό Θέατρο και Αυτοσχεδιασμός), Guillaume Pigé (Επινοημένο/Σωματικό Θέατρο), Φώτη Νικολάου (Χοροθέατρο), Φρόσω Κορρού (Κίνηση Ηθοποιού) κ.ά. Να σημειωθεί πως το εργαστήριο της Izumi Ashizawa στάθηκε η αφορμή για τη σύσταση μιας νέας ομάδας ηθοποιών, οι οποίοι, με την καθοδήγηση της σκηνοθέτιδας, παρουσίασαν μια διαπολιτισμική παράσταση στο Διεθνές Φεστιβάλ Αρχαίου Δράματος το 2019.

Ωστόσο η επιμόρφωση δεν αφορούσε μόνο τους επαγγελματίες ηθοποιούς. Οι επιλογές των εργαστηρίων, που πραγματοποιήθηκαν με παρουσίες από τον διεθνή χώρο, δείχνουν την ευρεία γκάμα και την αντίληψη γύρω από το τι ορίζουμε ως θέατρο. Ενδεικτικά αναφέρουμε το σεμινάριο με τον διακεκριμένο Αμερικανό σκηνογράφο, σχεδιαστή φωτισμού και βίντεο Matt Kizer με θέμα τις διαδραστικές βιντεοπροβολές στις παραστατικές τέχνες, που διοργανώθηκε σε συνεργασία με το Κυπριακό Κέντρο Σκηνογράφων, Αρχιτεκτόνων και Τεχνικών Θεάτρου και το Plymouth State University — σπάνια ευκαιρία επιμόρφωσης όχι μόνο

για επαγγελματίες σκηνογράφους, φωτιστές, εικαστικούς, αλλά και για αφανείς ήρωες του θεάτρου, όπως είναι οι τεχνικοί. Σταθμός στην ιστορία του Τμήματος Θεατρικής Ανάπτυξης ήταν και τα εργαστήρια με θέμα τη σκηνογραφία, που υλοποιήθηκαν με εισηγήτριες τις Sodja Zupanc-Lotker (καλλιτεχνική διευθύντρια της PQ) και Joslin McKinney (πρόεδρο της κριτικής επιτροπής της PQ 2015). Γόνιμα για την ενδυνάμωση και τη βελτίωση του τρόπου λειτουργίας των θεατρικών φορέων στην Κύπρο ήταν επίσης τα σεμινάρια του δρα Aleksandar Brkić με θέμα την πολιτιστική διαχείριση. Για πρώτη φορά η πλειονότητα των θεατρικών σχημάτων που δραστηριοποιούνται στην Κύπρο βρέθηκαν μαζί, προκειμένου να λάβουν καθοδήγηση σε θέματα μάρκετινγκ και δημοσίων σχέσεων. Σημαντική δουλειά υποδομής έγινε και στον τομέα του Θεάτρου στην Εκπαίδευση με τον έμπειρο σκηνοθέτη, ηθοποιό και σύμβουλο James Thomas Bailey. Ο Οργανισμός έχει μόνιμα στραμμένο το βλέμμα του στην επιμόρφωση εκπαιδευτικών μέσω εργαστηρίων και σεμιναρίων, αλλά αυτό είναι ένα κεφάλαιο το οποίο θα εξεταστεί ξεχωριστά.

Μια άλλη κατηγορία δράσεων που αποδεικνύει πως στην τέχνη δεν χωράνε διακρίσεις είναι η υλοποίηση του προγράμματος «Δείτε μας αλλιώς», το οποίο απευθύνεται σε άτομα με προβλήματα όρασης. Ο ΘΟΚ δημιούργησε τις προϋποθέσεις ώστε άτομα με οπτική αναπηρία να παρακολουθούν τις παραγωγές του, δίνοντάς τους την ευκαιρία οπτικής περιγραφής των σκηνών του έργου σε Braille ή και σε εκτύπωση με μεγεθυμένους χαρακτήρες.

Συμπερασματικά, θα λέγαμε πως την αποτελεσματικότητα των εργαστηρίων και των λοιπών σχετικών δράσεων τη βλέπουμε στις θεατρικές παραγωγές, στην άνθηση και στην ολοένα αυξανόμενη παρουσίαση ερασιτεχνικών και σχολικών παραστάσεων. Ο ΘΟΚ στόχευε και στοχεύει στη συνεχή επιμόρφωση και αναβάθμιση του θεατρικού προϊόντος στην Κύπρο με προγράμματα που περιλαμβάνουν συνεργασίες, ανταλλαγές και εργαστήρια με σημαντικά θέατρα, οργανισμούς και προσωπικότητες από την Κύπρο και το εξωτερικό.

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΗ: ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

Σπύρος Αντωνέλλος

Το θέατρο στη Μέση Εκπαίδευση, τόσο ως αντικείμενο διδασκαλίας όσο και ως ιδιαίτερη καλλιτεχνική δημιουργία, αποτελεί εδώ και πολλά χρόνια μια πραγματικότητα, η οποία αποκτά ολοένα και περισσότερα ερείσματα στη συνείδηση των εκπαιδευτικών και όλων των υπευθύνων της επίσημης εκπαιδευτικής πολιτικής του κράτους. Σε αυτό το πλαίσιο εντάσσεται και η πολυετής, αगाστή συνεργασία του ΘΟΚ με τη Διεύθυνση Μέσης Γενικής Εκπαίδευσης του ΥΠΠΑΝ. Για τον σκοπό αυτό έχει εδώ και πολλά χρόνια συσταθεί η Ειδική Επιτροπή για το θέατρο στη Μέση Γενική Εκπαίδευση, η οποία απαρτίζεται από βασικά στελέχη του ΘΟΚ και του ΥΠΠΑΝ.

Χωρίς ποτέ να παραγκωνίζεται η επιστημονική εγκυρότητα, με απόλυτο σεβασμό στη βελτίωση των όρων που διέπουν την πολυσχιδή τέχνη του θεάτρου, αλλά με παιδαγωγική σκοπιμότητα και χρηστική λειτουργικότητα, επιδιώκεται η επιμόρφωση των εκπαιδευτικών σε θέματα του σχολικού θεάτρου, και μάλιστα φροντίζοντας κάθε φορά να εμπλέκονται σημαντικές προσωπικότητες του χώρου, είτε από την Κύπρο είτε από το εξωτερικό. Αυτή είναι η επιτυχημένη προσπάθεια που καταβάλλεται με κάθε δυνατό τρόπο από το Τμήμα Θεατρικής Ανάπτυξης του ΘΟΚ, αλλά και τη μεικτή Ειδική Επιτροπή ΘΟΚ και ΥΠΠΑΝ για το θέατρο στη Μέση Εκπαίδευση.

Η στοχοθεσία των σεμιναρίων επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών που ασχολούνται με το θέατρο στη Μέση Γενική Εκπαίδευση ακολουθεί πάντοτε ένα ορθά δομημένο πλαίσιο, που επικεντρώνεται στο να δοθεί ένα συνεκτικό και επαρκές σώμα γνώσεων στους/τις εκπαιδευτικούς μέσα από πρακτικές κυρίως διεργασίες και τεκμηριωμένες από την εμπειρία των εισηγητών και, βεβαίως, τις γνώσεις τους. Οι εκπαιδευτικοί καθοδηγούνται ώστε να κατακτούν την εμπειρία του θεάτρου τόσο ιστορικά όσο και βιωματικά. Εξελίσσουν τα εκφραστικά τους μέσα ώστε να επικοινωνούν με ιδέες, συναισθήματα και εμπειρίες. Είναι σε θέση, μέσα από πρακτικές διεργασίες, να εξερευνούν το σώμα και τις αισθήσεις τους, να εμπλουτίζουν τη φαντασία, την παρατηρητικότητα, τη μνήμη και την κριτική τους σκέψη. Ωστόσο μπορούν να δημιουργούν και να αναπτύσσουν ρόλους που πηγάζουν από φανταστικές ή πραγματικές καταστάσεις και να θίγουν κοινωνικά, ηθικά ή άλλα ζητήματα. Τα σεμινάρια στοχεύουν πάντοτε στο να ερμηνεύουν οι συμμετέχοντες το κοινωνικό και φυσικό τους

περιβάλλον μέσα από τη δημιουργία δραματικών καταστάσεων, τοποθετώντας τον εαυτό τους σε σχέση με τους άλλους. Καθίστανται ικανοί να συλλαμβάνουν τις ποικίλες θεατρικές και δραματουργικές εκφάνσεις άλλων πολιτισμών, αλλά και να κατανοούν τη θέση του θεάτρου σε παγκόσμιο επίπεδο σχετικά με την πολιτισμική ιστορία των λαών, καθώς και τη συνέχειά της. Σημαντικός στόχος ήταν και το να έρχονται σε επαφή βιωματικά με θεατρικούς συγγραφείς και κείμενα, να γνωρίζουν και να εφαρμόζουν στο δράμα βασικά χαρακτηριστικά της δραματουργίας τους. Το γεγονός ότι έρχονται σε επαφή και εφαρμόζουν τις τεχνικές και τις διαδικασίες παράστασης θεάτρου και αναλαμβάνουν διάφορους ρόλους που συντελούν στην ολοκλήρωσή της βοηθά στο να αναπτύσσουν και οι ίδιοι τις υποκριτικές τους ικανότητες (λόγο, κίνηση, συναίσθημα), για να επικοινωνούν ξεκάθαρα και με σαφήνεια κατά τη θεατρική πράξη.

Μέσω των σεμιναρίων, που ανέκαθεν κέρδιζαν το ενδιαφέρον και την αγάπη των εκπαιδευτικών, καταφέραμε να ανεβάσουμε πολύ το επίπεδο των σχολικών θεατρικών παραστάσεων που ετοιμάζονταν κάθε χρόνο με την ευκαιρία των Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Σύγχρονου Θεάτρου και Αρχαίου Δράματος. Ο πολυετής αυτός θεσμός στηρίχτηκε ιδιαίτερα και συνεχίζει να στηρίζεται από την Ειδική Επιτροπή ΘΟΚ-ΥΠΠΑΝ, και επειδή οι εκπαιδευτικοί τον αγάπησαν ιδιαίτερα, μπόρεσαν να μεταλαμπαδεύσουν το ενδιαφέρον και την αγάπη για το θέατρο στους μαθητές και τις μαθήτριες.

Κρίνεται πολύ σημαντική η δουλειά των εκπαιδευτικών που μπόρεσαν να καλλιεργήσουν τέτοιες αρχές στους εφήβους μας που κάθε χρόνο απάρτιζαν τις θεατρικές ομάδες των σχολείων, την εμπιστοσύνη και τον αυτοσεβασμό στην καθημερινή αλληλεπίδραση με τους άλλους. Τα παιδιά βοηθούνται σημαντικά στο να αναπτύσσουν την αυτοεκτίμηση και την αυτοπεποίθησή τους μέσα από την ομαδική εργασία, να κατακτούν την εμπειρία του θεάτρου και του δράματος μέσω του βιώματος, να ενεργοποιούν όλες τις αισθήσεις τους, να παρακολουθούν και να κρίνουν θεατρικά έργα, να προτείνουν λύσεις και επιλογές, καθώς και να δουλεύουν για να πετύχουν έναν κοινό στόχο. Μέσα από την ενσκόλησή τους με το θέατρο οι μαθητές και οι μαθήτριες μαθαίνουν να δημιουργούν τις προϋποθέσεις για μια δημοκρατική κοινωνία που τη χαρακτηρίζουν οι αξίες και οι αρετές του ελληνικού πολιτισμού, καθώς συμμετέχουν σε ένα θεατρικό φόρουμ ανταλλαγής ιδεών που ενθαρρύνει τη διαμόρφωση και την επικοινωνία της προσωπικής και συλλογικής φωνής.

Ο Θεατρικός Οργανισμός Κύπρου, ένας αδιάλειπτα στενός συνεργάτης του ΥΠΠΑΝ, φρόντισε να δίνει σημαντική τροφή για την καλλιέργεια της πολιτιστικής ταυτότητας των μαθητών, των μαθητριών αλλά και των εκπαιδευτικών παρέχοντας κάρτες μελών του Οργανισμού, με τις οποίες μπορούν να παρακολουθούν δωρεάν τις παραστάσεις της κρατικής μας σκηνής.

Αξιοσημείωτη υπήρξε και η δυνατότητα που υπήρχε επί πολλά χρόνια με επισκέψεις των βραβευμένων θεατρικών παραστάσεων των σχολείων μας στους Πανελλήνιους Αγώνες Θεάτρου στην Ελλάδα, όπου όλοι οι έφηβοι αποκόμιζαν σημαντικές εμπειρίες από τη συμμετοχή τους. Είχαν την ευκαιρία να παρακολουθούν θεατρικές παραστάσεις σχολείων από όλη την Ελλάδα, παραστάσεις του Εθνικού Θεάτρου, εκεί αλλά και να πραγματοποιούν επισκέψεις σε θεατρικά μνημεία της χώρας.

Η οικονομική βοήθεια του Πολιτιστικού Ιδρύματος της Τράπεζας Κύπρου καθιστούσε δυνατή τη μετάβαση και διαμονή των παιδιών στην Ελλάδα. Με την κατάργηση όμως των Πανελλήνιων Αγώνων Θεάτρου, η Ειδική Επιτροπή ΘΟΚ και ΥΠΠΑΝ, με τη συνδρομή του Πολιτιστικού Τμήματος της Τράπεζας Κύπρου, διοργάνωναν για πολλά χρόνια θεατρικές κατασκηνώσεις. Με τον τρόπο αυτό, τα βραβευμένα σχολεία, με τους μαθητές, τις μαθήτριες και τους υπεύθυνους εκπαιδευτικούς τους, μπορούσαν να συμμετέχουν σε αυτές και με σειρά εργαστηρίων να επιμορφώνονται, να παρουσιάζουν στους άλλους τις δουλειές τους και να γνωρίζονται μεταξύ τους. Οι εισηγητές των εργαστηρίων στις κατασκηνώσεις ήταν πάντοτε διακεκριμένοι για την προσφορά τους στα θεατρικά δρώμενα.

Διακαής στόχος της Ειδικής Επιτροπής ΘΟΚ και ΥΠΠΑΝ ήταν και εξακολουθεί να είναι, προσαρμοσμένος στις ιδιάζουσες συνθήκες που βιώνουμε λόγω της πανδημικής κρίσης, η καταβολή κάθε δυνατής προσπάθειας ώστε όλοι οι συμμετέχοντες στην προετοιμασία σχολικών θεατρικών παραστάσεων να αγαπήσουν το θέατρο, να καταστούν επαρκείς θεατές, με γνώση και άμεση εμπειρία για τους όρους που διέπουν τη μοναδική αυτή μορφή τέχνης.

Μαρίνα Αθανασίου-Τάκη

Το ερασιτεχνικό θέατρο έριξε τον σπόρο για τη μετέπειτα θεατρική ζωή της Κύπρου, συμβάλλοντας στη δημιουργία και την ανάπτυξη του επαγγελματικού θεάτρου, κυρίως μέχρι την Ανεξαρτησία. Μέχρι τότε μιλάμε για σχέση αλληλεξάρτησης των δύο: το επαγγελματικό θέατρο συνέβαλε, σε κάποιες περιπτώσεις, στην εκπαίδευση ερασιτεχνών ηθοποιών με τη μαθητεία τους κοντά σε επαγγελματίες ηθοποιούς, οι οποίοι πολλές φορές συμμετείχαν στο ανέβασμα ερασιτεχνικών παραστάσεων είτε ως ηθοποιοί είτε ως σκηνοθέτες.

Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΟΥ ΘΟΚ ΣΤΟ ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

Ο Θεατρικός Οργανισμός Κύπρου, αναγνωρίζοντας την αξία του ερασιτεχνικού θεάτρου ως μιας από τις πλέον πηγαίες μορφές θεατρικής έκφρασης, δίνει ιδιαίτερη σημασία στην ανάπτυξή του. Δημιουργώντας το Τμήμα Θεατρικής Ανάπτυξης, το οποίο μεταξύ άλλων στοχεύει στην προώθηση και του ερασιτεχνικού θεάτρου, δηλώνει έμπρακτα τη στήριξή του με μια σειρά υπηρεσιών που προσφέρει στις ερασιτεχνικές θεατρικές ομάδες, όπως η ενημέρωση για το ανέβασμα παραστάσεων και τη διοργάνωση εκδηλώσεων, η παροχή βοήθειας στην εξεύρεση θεατρικών κειμένων, η διοργάνωση επιμορφωτικών εργαστηρίων που στοχεύουν στην εξέλιξη των ερασιτεχνών και η παροχή συμβουλευτικής βοήθειας από εξειδικευμένα άτομα, όπου και όποτε ζητηθεί από τα σχήματα κατά το ανέβασμα μιας παράστασης. Επίσης, δίνεται η ευκαιρία στις ομάδες να προμηθεύονται μέρος σκηνικών από τον ΘΟΚ αμέσως μετά το πέρας των παραστάσεων του Οργανισμού και πριν αυτά καταστραφούν ή μεταποιηθούν.

Ο ΘΟΚ, δίνοντας μεγάλη σημασία στην ανέγερση κτιρίων και στην αναβάθμιση υφιστάμενων χώρων, ώστε τα ερασιτεχνικά σχήματα να έχουν τη δική τους στέγη, συμβάλλει οικονομικά, όπου αυτό είναι δυνατόν, όπως έγινε με την ανέγερση θεάτρου στην Αγία Μαρίνα Ξυλιάτου και στο Πελένδρι, καθώς και με τη δωρεάν παροχή εξειδικευμένων συμβουλών σε όσα σχήματα επιθυμούν να δημιουργήσουν ή να αναβαθμίσουν τον χώρο τους.

Κάθε χρόνο, κατά τη διάρκεια του φθινοπώρου, διοργανώνεται από τον ΘΟΚ το Παγκύπριο Φεστιβάλ Ερασιτεχνικού Θεάτρου, στο οποίο έχουν την ευκαιρία να λάβουν μέρος ερασιτεχνικά σχήματα από όλη την Κύπρο. Το φεστιβάλ έχει διαγωνιστικό χαρακτήρα και οι παραστάσεις αξιολογούνται από κριτική επιτροπή. Η πρώτη διοργάνωση του φεστιβάλ, στην οποία έλαβαν μέρος οκτώ ερασιτεχνικές ομάδες από τις επαρχίες Λευκωσίας, Λάρνακας και Λεμεσού, έγινε το 1981. Το δεύτερο φεστιβάλ διοργανώθηκε μετά την παρέλευση οκτώ χρόνων (1989). Έκτοτε διοργανώνεται κάθε χρόνο ανελλιπώς. Κατά τη διάρκεια των δύο πρώτων διοργανώσεων, όλες οι παραστάσεις ανέβηκαν σε ενιαίο χώρο στη Λευκωσία, η πρώτη στο Θέατρο Σχολής Τυφλών και η δεύτερη στο Θέατρο Σιαντεκλαίρ, ενώ από το 1990 οι παραστάσεις παρουσιάζονται σε χώρο που επιλέγουν οι ομάδες. Από το 2003 μέχρι το 2017 το φεστιβάλ διεξαγόταν σε δύο φάσεις: στην πρώτη φάση, όπως και πριν, παρουσιάζονταν οι παραστάσεις των ομάδων σε χώρους της δικής τους επιλογής, ενώ κατά τη δεύτερη φάση παρουσιάζονταν σε ενιαίο χώρο οι καλύτερες παραστάσεις του φεστιβάλ, σύμφωνα με την κρίση της εκάστοτε κριτικής επιτροπής, δίνοντας έτσι την ευκαιρία στο ευρύτερο κοινό να τις παρακολουθήσει. Από το 2018 καταργείται η τελική φάση του διαγωνισμού και επιλέγονται τρεις παραστάσεις από την κριτική επιτροπή, οι οποίες παρουσιάζονται στο ευρύ κοινό. Ο ΘΟΚ αναλαμβάνει κάθε χρόνο την όλη διοργάνωση του φεστιβάλ και, επιπλέον, παρέχει οικονομική στήριξη στα ερασιτεχνικά σχήματα που συμμετέχουν, με σκοπό την κάλυψη μέρους των εξόδων των παραστάσεων.

«ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΩΝ ΘΙΑΣΩΝ ΑΙΓΑΙΟΥ»

Ο ΘΟΚ, μέσω της μακρόχρονης συνεργασίας του με το Υπουργείο Αιγαίου (1990–2004), κατάφερε να εξασφαλίσει την παρουσία κυπριακών ερασιτεχνικών ομάδων στο φεστιβάλ «Συνάντηση Ερασιτεχνικών Θιάσων Αιγαίου», το οποίο πραγματοποιείται κάθε χρόνο σε νησιά του Αιγαίου. Αντίστοιχα, δόθηκε η δυνατότητα σε θιάσους του Αιγαίου να επισκεφθούν την Κύπρο και να συμμετάσχουν στο Παγκύπριο Φεστιβάλ Ερασιτεχνικού Θεάτρου. Μια διευρυμένη πενταμελής κριτική επιτροπή αποφάσιζε, κατά τη διάρκεια της τελικής φάσης του Φεστιβάλ, ποιο σχήμα θα εκπροσωπούσε την Κύπρο στη «Συνάντηση». Ο θεσμός αυτός έδινε τη δυνατότητα τόσο στα κυπριακά όσο και στα ελληνικά σχήματα να επιδείξουν την καλλιτεχνική τους δραστηριότητα στο εξωτερικό και παράλληλα να ανταλλάξουν ιδέες και προβληματισμούς. Η πρώτη συμμετοχή της Κύπρου ήταν με την παράσταση *Γιατρός με το στανιό* του Μολιέρου από το Λαϊκό Θέατρο Αγλαντζιάς (1990).

«Το Παγκύπριο Φεστιβάλ Ερασιτεχνικού Θεάτρου υπηρετεί επίσης τον στόχο της θεατρικής και της ευρύτερης πολιτιστικής συνεργασίας ανάμεσα στην Κύπρο και την Ελλάδα. Αυτό επιτυγχάνεται με την καθιερωμένη συμμετοχή στο φεστιβάλ μίας θεατρικής ερασιτεχνικής ομάδας από τον χώρο του Αιγαίου. Η συμμετοχή αυτή, που είναι αποτέλεσμα της συνεργασίας του ΘΟΚ με το Υπουργείο Αιγαίου, δίνει την ευκαιρία στα νέα παιδιά της Κύπρου και της Ελλάδας να γνωριστούν καλύτερα, να αναπτύξουν φιλίες και να βιώσουν κοινές θεατρικές εμπειρίες, που σε τελευταία ανάλυση είναι και εμπειρίες ζωής».

ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ 18ΟΥ ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

Άντρη Χ. Κωνσταντίνου

«Χαίρω να βλέπω ένα ευγενικό πρόσωπο, το δικό σας, που η καρδιά του πάλλει στον ίδιο ρυθμό με τη δική μου στη φροντίδα να διατηρηθεί το φευγαλέο θεατρικό παρελθόν».

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΣΙΔΕΡΗ ΣΤΟΝ ΝΙΚΟ Σ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗ

ΙΣΤΟΡΙΑ ΔΥΟ ΠΟΛΕΩΝ

Η απαιτούμενη ενδελεχής έρευνα για την ιστορία του Θεατρικού Μουσείου Κύπρου,¹ ως προς την προεργασία που οδήγησε στην ίδρυσή του, υπερβαίνει την έκταση και τον σκοπό του παρόντος κειμένου. Ως εκ τούτου, επιφυλασσόμαστε για μια πληρέστερη παρουσίαση του θέματος σε μεταγενέστερο χρόνο. Παρακάτω θα αναφερθούμε στους βασικούς σταθμούς αυτής της διαδρομής που ξεκίνησε παράλληλα στη Λευκωσία και στη Λεμεσό.

Ο Νίκος Σ. Νικολαΐδης (1909–1989), που ζούσε και εργαζόταν ως οπτικός στη Λεμεσό, έναν σχεδόν αιώνα πριν από την ίδρυση του Μουσείου, άρχισε να συλλέγει, με απaráμιλλη αφοσίωση, πάσης φύσεως υλικό σχετικό με την ιστορία του κυπριακού, κυρίως, θεάτρου. Παράλληλα ασχολούνταν με όλες τις πτυχές της θεατρικής δραστηριότητας ως συγγραφέας, ηθοποιός, σκηνοθέτης, παραγωγός, μελετητής κ.λπ. Τον Κύπριο συλλέκτη τιμούσε με τη φιλία του ο πρωτοπόρος ιστορικός του νεοελληνικού θεάτρου και πρωτεργάτης στη δημιουργία του — ανενεργού σήμερα — ελληνικού θεατρικού μουσείου Γιάννης Σιδέρης, ο οποίος τον είχε επισκεφθεί στη Λεμεσό.

Ως θεμέλιο λίθο, αφενός, για το Θεατρικό Μουσείο Κύπρου μπορούμε να χαρακτηρίσουμε τη θεατρική συλλογή την οποία ο Νικολαΐδης παραχώρησε οριστικά το 1987 στον Δήμο Λεμεσού (ενώ εντοπίζεται και σχετικό έγγραφο δωρεάς του 1984).² Ο συλλέκτης

1. <http://www.cyprustheatremuseum.com>

2. Για τη συλλογή του Νικολαΐδη βλ. αναλυτικά στα: Κ. Χρυσάνθης, «Ο Νίκος Σ. Νικολαΐδης και η “Θεατρική Συλλογή” του», περ. *Πνευματική Κύπρος*, τχ. 189 (1976), σσ. 312–323, και Α. Η. Constantinou, «Theatre Museum: The theatrical collection of Nicos Nicolaides and the function of the museum as a centre for the study of Cypriot Theatre», περ. *In Focus*, vol. 5 (2008), pp. 62–69.

Από την πρώτη ενότητα, «Η ιστορία», που περιλαμβάνει κείμενα για την ιστορία του κυπριακού θεάτρου, φωτογραφίες και εκθέματα.

Γενική όψη της δεύτερης ενότητας, «Οι συντελεστές». Σε πρώτο πλάνο κοστούμι του Glyn Hughes για την παράσταση του *Φιλάργγυρου* του Μολιέρου από τον ΘΟΚ.

έλαβε την υπόσχεση το κληροδότημά του να αποτελέσει την αφηγηρία για το θεατρικό μουσείο που είχε οραματιστεί. Μετά τον θάνατό του, την ταξινόμηση του πολύτιμου υλικού ανέλαβε ένας άλλος ενθουσιώδης μελετητής του κυπριακού θεάτρου, ο Μιχάλης Π. Μουστερής (1912–2002),³ και το πρώτο βήμα ήταν η στέγαση του αρχείου το 1991 σε κτίριο-δωρεά της οικογένειας Ιωάννη και Αικατερίνης Σχίζα.

Το ενδιαφέρον της κοινότητας και της πόλης της Λεμεσού για το Θεατρικό Μουσείο διαφαίνεται ήδη το 1976 με την έκθεση «Ένας αιώνας θεάτρου στην Κύπρο», που διοργανώθηκε από την Ελεύθερη Κίνηση Λεμεσού στο πλαίσιο του Διεθνούς Καλλιτεχνικού Φεστιβάλ της πόλης και όπου διαφάνηκε ο όγκος και η αξία της συλλογής. Την έκθεση ακολούθησε εκτενής παρουσίαση του έργου του Νικολαΐδη και της συλλογής από τον Κύπρο Χρυσάνθη στο περιοδικό *Πνευματική Κύπρος*. Η πολυετής εκκρεμότητα του ζητήματος ήταν η αφορμή για την ημερίδα που διοργάνωσε η Θεατρική Πορεία Λεμεσού το 2008 με θέμα «Προς ένα ζωντανό θεατρικό μουσείο», τα πορίσματα της οποίας απεστάλησαν στον ΘΟΚ, στον Δήμο Λεμεσού και στον Υπουργό Παιδείας και Πολιτισμού.

Αφετέρου, πρέπει να σημειωθεί ότι, από τη δεκαετία του 1980 επίσης, εκδηλώνεται στη Λευκωσία πρωτοβουλία με στόχο την ίδρυση μουσείου στην πρωτεύουσα: αναφέρουμε την πρόταση του Άντη Παρτζίλη, τότε μέλους της Καλλιτεχνικής Επιτροπής του ΘΟΚ, το 1988 και ακολούθως ενέργειες του Οργανισμού, υπό τη διεύθυνση του ιδίου, με αυτή την προοπτική: έκθεση θεατρικής αφίσας, σκηνογραφιών και κοστούμιών του ΘΟΚ και των τριών τότε επιχορηγούμενων θιάσων (Σατιρικό Θέατρο, Θέατρο Ένα και ΕΘΑΛ) στο φουαγέ του Δημοτικού Θεάτρου Λευκωσίας (1990), αγορά του αρχείου του Γεωργίου Φιλή για τον ΟΘΑΚ (1990) και του φωτογραφικού αρχείου του Γιώργου Βατυλιώτη (1991).

Το 1991 λαμβάνεται εντέλει απόφαση για συνεργασία των δύο φορέων για τη δημιουργία ενός μουσείου παγκύπριας εμβέλειας με έδρα τη Λεμεσό. Απαιτήθηκαν δύο δεκαετίες αναμονής και ενεργειών από τους λειτουργούς του αναπτυξιακού τομέα του ΘΟΚ, διευθυντές, δημάρχους, μέλη διοικητικών και δημοτικών συμβουλίων, μέχρι τα σχέδια να καρποφορήσουν.

ΕΝΑ ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙΤΑΙ

Αποφασιστικό βήμα προς τη δημιουργία του Μουσείου ήταν η επίλυση του προβλήματος της στέγης: αφού εξετάστηκαν στο μακρό αυτό χρονικό διάστημα διάφορα ενδεχόμενα στη Λευκωσία και στη Λεμεσό, η λύση δόθηκε όταν, με δωρεά του Πάνου Σολομωνίδη προς τον Δήμο Λεμεσού, αγοράστηκε το λιθογραφείο Κουβά. Το κτίριο αποκαταστάθηκε και διαμορφώθηκε στο Πολιτιστικό Κέντρο «Πάνος Σολομωνίδης», που εγκαινιάστηκε το 2010 επί δημαρχίας Ανδρέα Χρίστου.

Τον ίδιο χρόνο, με διευθυντή του ΘΟΚ τον Βαρνάβα Κυριαζή, έγινε η ανάθεση του μουσειολογικού και αρχιτεκτονικού σχεδιασμού του Μουσείου στις Σοφία Αντωνιάδου και Σκεύη Φαραζή

3. Βιογραφικό σημείωμα του Μιχάλη Μουστερή δημοσιεύεται στο ενημερωτικό φυλλάδιο *Δήμος Λεμεσού, Θεατρικό αρχείο Νίκου Νικολαΐδη* (χ.χ.).

Η προθήκη της υποενοότητας «Το θέατρο για παιδικό και νεανικό κοινό στην Κύπρο».

Γενική όψη της τρίτης ενότητας, «Η παράσταση», όπου εκτίθενται κοστούμια, κυρίως, από αντιπροσωπευτικές παραστάσεις.

αντίστοιχα και ακολούθως ανατέθηκε στη γράφουσα η έρευνα και η συλλογή του υλικού, καθώς και η συγγραφή των κειμένων της μόνιμης έκθεσης.

Ακολούθησε η θέσπιση του Ιδρύματος Θεατρικό Μουσείο Κύπρου το 2011, με τον/την εκάστοτε πρόεδρο του Δ.Σ. του ΘΟΚ και τον δήμαρχο Λεμεσού να εναλλάσσονται στην προεδρία του συμβουλίου του Ιδρύματος.

Αφού η πιο πάνω ομάδα εργάστηκε, μαζί με πολλούς/ές εξειδικευμένους/ες συνεργάτες/τριες για δύο σχεδόν χρόνια, το Θεατρικό Μουσείο Κύπρου εγκαινιάστηκε στις 26 Μαρτίου 2012, όταν διευθυντής του ΘΟΚ ήταν ο Γιώργος Παπαγεωργίου και δήμαρχος Λεμεσού ο Ανδρέας Χρίστου.

ΔΟΜΗ, ΕΚΘΕΜΑΤΑ ΚΑΙ ΚΕΙΜΕΝΑ

Η εξελικτική γραμμή της περιήγησης στο Μουσείο περνάει μέσα από την *Ιστορία* (αναδρομή, κυρίως μέσα από κείμενα, φωτογραφίες και έντυπα, στους σημαντικούς σταθμούς της θεατρικής δραστηριότητας στην Κύπρο από την αρχαιότητα μέχρι το 2010) και τους *Συντελεστές* (στοιχεία για τους/τις συγγραφείς, σκηνοθέτες/τριες, ηθοποιούς, σκηνογράφους, ενδυματολόγους, μουσικούς, φωτιστές/στριες, χορογράφους της Κύπρου και την τέχνη τους, όπως και για την —αθέατη— διαδικασία της δημιουργίας της παράστασης) και καταλήγει στην *Παράσταση* (όπου παρουσιάζονται συνθέσεις με κόστούμια από αντιπροσωπευτικές ή και εμβληματικές παραστάσεις του κυπριακού θεάτρου), ενώ παρεμβάλλονται μικρότερες ενότητες, οι οποίες παρουσιάζουν υλικό που ανήκει σε ειδικές κατηγορίες, ιστορικές (όπως *Το Ραδιοφωνικό Ίδρυμα Κύπρου και το θέατρο*) ή θεματολογικές (όπως *Το θέατρο για παιδικό και νεανικό κοινό στην Κύπρο*).

Η μόνιμη έκθεση του Θεατρικού Μουσείου Κύπρου φιλοξενεί σήμερα εκθέματα κυρίως από τη Συλλογή Νικολαΐδη (όπως θεατρικά φυλλάδια και προγράμματα, αφίσες, φωτογραφίες, χειρόγραφα και δακτυλόγραφα θεατρικών έργων) και από το Αρχείο του ΘΟΚ (όπως κόστούμια, αξεσουάρ, στοιχεία από σκηνικά, σχέδια και μακέτες σκηνικών), καθώς και αντικείμενα που δώρισαν ή παραχώρησαν επί δανείω επαγγελματίες του θεάτρου (ή κληρονόμοι τους) και θίασοι. Παράλληλα, το Μουσείο παρουσιάζει αναπαραστάσεις σκηνικών, οπτικοακουστικά ντοκουμέντα, παλαιό τεχνικό εξοπλισμό κ.λπ.

Τα εκθέματα συνοδεύονται, πέρα από τις λεζάντες με τα βασικά στοιχεία, και από εκτενέστερα κείμενα, άλλοτε για την τέχνη του θεάτρου γενικότερα, στις επιμέρους θεματικές ενότητες, και άλλοτε με ιστορικά στοιχεία για το κυπριακό θέατρο. Παρότι το διαθέσιμο υλικό αφορούσε τη θεατρική δραστηριότητα των Ελληνοκυπρίων, έγινε προσπάθεια να καλυφθεί το κενό με σύντομα κείμενα αναφορικά με το θέατρο των Τουρκοκυπρίων, καθώς και των Αρμενίων και των Μαρωνιτών της Κύπρου.

ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗ, ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ

Επισκέψιμη είναι επίσης η βιβλιοθήκη και το πλούσιο αρχείο του Μουσείου για τη θεατρική ζωή της Κύπρου, το οποίο ενημερώνεται διαρκώς και σταδιακά ψηφιοποιείται. Από την αρχή

της λειτουργίας του Μουσείου σχεδιάστηκαν εκπαιδευτικά προγράμματα για όλες τις ηλικίες, τα οποία είχαν μεγάλη απήχηση, ενώ έχουν φιλοξενηθεί πολυάριθμα θεατρικά εργαστήρια και αρκετές παραστάσεις.

Αναγκαίο συμπλήρωμα για ένα μουσείο αποτελεί ο κατάλογος των εκθεμάτων του: το 2016 κυκλοφόρησε σε έναν τόμο 190 σελίδων, σε επιμέλεια της γράφουσας, η έκδοση *Θεατρικό Μουσείο Κύπρου: Κατάλογος εκθεμάτων*, στην οποία απεικονίζονται όλα τα εκθέματα (φωτογραφίες: Παύλος Βρυωνίδης), ενώ περιέχονται αρκετά από τα εισαγωγικά και επεξηγηματικά κείμενα της μόνιμης έκθεσης.

Ένας από τους βασικούς στόχους του Θεατρικού Μουσείου Κύπρου είναι η προώθηση της έρευνας για το θέατρο του νησιού. Κορυφαία έως τώρα εκδήλωση ως προς την ερευνητική διάσταση της αποστολής του ήταν το επιστημονικό συνέδριο «Το θέατρο στη νεότερη και στη σύγχρονη Κύπρο», που συνδιοργανώθηκε από το Μουσείο, τον Δήμο Λεμεσού, τον ΘΟΚ και το Πολιτιστικό Ίδρυμα της Τράπεζας Κύπρου, με τη στήριξη του Μεταπτυχιακού Προγράμματος «Θεατρικές Σπουδές» του Ανοικτού Πανεπιστημίου Κύπρου, και πραγματοποιήθηκε με μεγάλη επιτυχία το τριήμερο 30–31 Οκτωβρίου και 1 Νοεμβρίου 2015. Έτσι, η εκδοτική δραστηριότητα του Μουσείου συνεχίστηκε το 2020 με την έκδοση — σε έναν τόμο 640 σελίδων — των πρακτικών του συνεδρίου σε συνεργασία με τις Εκδόσεις Ηρόδοτος της Αθήνας. Ο Ομότιμος Καθηγητής Θεατρολογίας στο Πανεπιστήμιο Αθηνών Βάλτερ Πούχνερ, στο προλογικό του σημείωμα με τίτλο «Η καταστατική πράξη της κυπριακής Θεατρολογίας», αναφέρει:

«Αυτή η δημόσια στοργή για τα θεατρικά πράγματα εκφράζεται και με την ύπαρξη του καταπληκτικού Θεατρικού Μουσείου στην πόλη της Λεμεσού».⁴

4. Β. Πούχνερ, «Πρόλογος», στο: Α. Χ. Κωνσταντίνου, Κ. Διαμαντάκου και Λ. Γαλάζης (επιμ.), *Το θέατρο στη νεότερη και στη σύγχρονη Κύπρο: Πρακτικά συνεδρίου*, Αθήνα: Ηρόδοτος & Θεατρικό Μουσείο Κύπρου 2020, σ. 21.

Μαρίνα Μαλένη

Το Τμήμα Θεατρικής Ανάπτυξης εργάστηκε μεθοδικά για την εδραίωση ευρωπαϊκών ανοιγμάτων, πέραν των Σκηνών, με ανταλλαγές, αποστολή καλλιτεχνών σε φεστιβάλ, τη στήριξη του θεάτρου στις παροικίες, τη συμμετοχή της Κύπρου στην Prague Quadrennial, αλλά και με συμμετοχή σε άλλα ευρωπαϊκά προγράμματα. Σημαντική ήταν και η εμπλοκή μας στο ευρωπαϊκό δίκτυο θεάτρων ETC (βλ. κεφ. 2.15).

YOUNG EUROPE – EUROPEAN THEATRE CONVENTION

Η προσχώρηση του ΘΟΚ στη Σύνοδο υπήρξε καθοριστική προκειμένου να σπάσουν τα στενά σύνορα του νησιού μας και να ανοίξει άμεση γέφυρα επικοινωνίας με τα θεατρικά δρώμενα της Ευρώπης. Η Σύνοδος αποτελεί ένα από τα πιο σημαντικά δίκτυα επιρροής σε θέματα πολιτισμού, θεάτρου και πολιτιστικής πολιτικής στην Ευρώπη και έχει ως επιμέρους στόχους την προώθηση της συγγραφής νέων έργων, τη δημιουργία διαπολιτισμικών και πολυγλωσσικών θεατρικών παραστάσεων, την ανταλλαγή ιδεών και καλλιτεχνών, αλλά και την επαγγελματική ενσωμάτωση των νέων Ευρωπαίων καλλιτεχνών, μέσα από την ανάπτυξη διαπολιτισμικής αντίληψης. Η δημιουργική ανταλλαγή ανάμεσα στον ΘΟΚ και στη Σύνοδο έφερε ευεργετικά αποτελέσματα, με ανταλλαγές προσωπικού, πρακτικών, ιδεών, πολιτικών, προσφορά ευκαιριών.

Ο ΘΟΚ είχε καθοριστική συμμετοχή στον σχεδιασμό και την υλοποίηση του προγράμματος Young Europe, το οποίο έχει επιλεγεί ως success story από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Μέσα από τη συνεργασία αυτή, που είχε ως στόχο τη συγγραφή νέων θεατρικών έργων για νέους, με τη συμμετοχή τους σε όλα τα στάδια και με το ανέβασμα των έργων σε σχολεία των συνεργαζόμενων χωρών, ο ΘΟΚ εισήγαγε στην Κύπρο το *classroom play* και εδραίωσε την πεποίθηση πως τα παιδιά και οι έφηβοι δεν είναι μόνο σημαντικοί ως θεατές, αλλά και ως ενεργοί συμμετέχοντες σε ένα ευρύ φάσμα δραστηριοτήτων με ειδικούς του θεάτρου (εργαστήρια, παραγωγές από παιδιά, συμμετοχή εφήβων στη λήψη αποφάσεων και στα στάδια της διαδικασίας ανεβάσματος παραγωγών που αφορούν εφήβους κ.λπ.).

Κάτια Χένσελ *Κορώνα-Γράμματα*, 2009
Κωνσταντίνος Γαβριήλ, Χάρης Ευριπίδου

Συμμετοχή της Κύπρου στην Prague
Quadrennial 2007

Το *classroom play* είναι έργο που γράφεται ειδικά για να παρουσιαστεί μέσα σε αίθουσα διδασκαλίας, συνήθως από έναν ή δύο ηθοποιούς μόνο, και εμπλέκει άμεσα τα παιδιά. Όταν είναι εφικτό, η παρουσίαση αρχίζει χωρίς προετοιμασία των θεατών, ως εισβολή τυχαία στην τάξη δύο ανθρώπων που έχουν κάτι να πουν. Η παρουσίαση αναπόφευκτα είναι διαδραστική, κάτι που απαιτεί αρκετή προετοιμασία από την/τον ηθοποιό, ώστε να μπορεί να χειριστεί τους διάφορους τρόπους αντίδρασης των παιδιών και να φτάσει στο ποθητό αποτέλεσμα. Αρκετές φορές τα έργα αυτά ασχολούνται με θέματα κοινωνικά, ενώ ακολουθεί συζήτηση με τα παιδιά, είτε με τη βοήθεια των συντελεστών είτε όταν αποχωρήσουν αυτοί, με τους εκπαιδευτικούς. Το αποτέλεσμα είναι οι θεατές να συμμετέχουν ενεργά: η τάξη δεν είναι ποτέ πια η ίδια μετά, γιατί την έχουν βιώσει ως χώρο δημιουργικής επικοινωνίας και εκπλήξεων.

Η παραγωγή του έργου *Κορώνα-Γράμματα* της Κάτια Χένσελ, σε σκηνοθεσία Νεοκλή Νεοκλέους, έδωσε 41 δωρεάν παραστάσεις σε 5.036 μαθητές και μαθήτριες σε σχολεία της Κύπρου. Το *Ναρκοπέδιο* της Pamela Dürr, σε σκηνοθεσία Anne Contensou, έδωσε 148 παραστάσεις σε 5.072 μαθήτριες και μαθητές στα γυμνάσια και τα λύκεια. Η *μητέρα μου η Μήδεια* του Χόλγκερ Σιόμπερ, σε σκηνοθεσία Susannah Tresilian, παρουσιάστηκε σε 3.322 μαθητές και μαθήτριες σε 82 παραστάσεις.

Αποτέλεσμα του δεύτερου κύκλου του προγράμματος ήταν το επιτυχημένο μιούζικαλ τσέπης *Κάλι-Καντζάρ & ΣΙΑ!...* των Λέας Μαλένη, Χριστίνας Κωνσταντίνου και Βαλεντίνου Κόκκινου, σε μουσική Δημήτρη Ζαβρού, που ταξίδεψε ως το Μίσκολτς της Αυστρίας με άριστα σχόλια και συμπεριλήφθηκε μεταφρασμένο σε έκδοση του Δικτύου με επιλεγμένα έργα για νέους. Το *Κάλι-Καντζάρ & ΣΙΑ!...* είδαν στην Κύπρο 3.393 θεατές σε 29 παραστάσεις.

Η συνεργασία με τη Σύνοδο υπήρξε πολυσήμαντη. Η πιο πρόσφατη τιμητική συμμετοχή του ΘΟΚ μέσω του ETC ήταν η πρόσκληση στο European Theatre Forum, τον πρώτο επίσημο διάλογο μεταξύ του ευρύτερου τομέα των παραστατικών τεχνών και των πολιτικών της Ε.Ε., που ανάμεσα σε άλλα είχε ως αποτέλεσμα την υπογραφή της Διακήρυξης της Δρέσδης για το Θέατρο το 2020.

PRAGUE QUADRENNIAL

Πρόκειται ίσως για το σημαντικότερο γεγονός παγκόσμια σε ό,τι αφορά τον σχεδιασμό παραστασιακού χώρου. Η έκθεση διοργανώνεται στην Πράγα κάθε τέσσερα χρόνια από το 1967. Ο ΘΟΚ αναλαμβάνει θεσμικά την ευθύνη της κυπριακής συμμετοχής από το 1991. Η έκθεση αποτέλεσε βήμα στο εξωτερικό για τη δουλειά πολλών Κύπριων καλλιτεχνών. Σημειώνεται η ειδική αναφορά από την Επιτροπή Βραβείων της PQ03 στον Χάρη Καυκαρίδη για τον σχεδιασμό των *Τρωάδων* το 2003, η επιλογή του Γεώργιου Κουκουμά από το Αμερικανικό Ινστιτούτο Θεατρικής Τεχνολογίας (USITT) το 2012 για παρουσίαση με βάση τη δουλειά του στην PQ11 και η απονομή του 3ου βραβείου νεανικού κοινού από την PQ15 στα *Creatures*, σε σχεδιασμό Έλενας Κατσούρη-Γεώργιου Κουκουμά και επιμέλεια Μαρίας Μαλένη. Πάνω από 35 καλλιτέχνες ή φορείς έχουν παρουσιαστεί στην PQ από την Κύπρο.

PQ 1991 Πρώτη συμμετοχή της Κύπρου με τη δουλειά του Άγγελου Αγγελή. Κομισάριος: Άντης Παρτζίλης.

PQ 1995 Δεύτερη συμμετοχή της Κύπρου με τους Άντη Παρτζίλη και Εδουάρδο Γεωργίου. Κομισάριος: Γκλόρια Κασσιανίδου.

PQ 1999 Συμμετοχή της Κύπρου με έργα του Σταύρου Αντωνόπουλου. Κομισάριοι: Γκλόρια Κασσιανίδου και Άντης Παρτζίλης.

PQ 2003 Συμμετοχή της Κύπρου με έργα των Άντη Παρτζίλη, Χάρη Καυκαρίδη, Στέφανου Αθηναίτη και Σταύρου Αντωνόπουλου. Curator: Άντης Παρτζίλης. Κομισάριοι: Μαρία Ευσταθίου και Αλεξία Χατζηνικολάου.

PQ 2007 Εκπρόσωποι της νέας γενιάς Κύπριων σκηνογράφων με σκηνογραφική δράση κατά τα έτη 2004–2007, κάτω από το θέμα «Θ». Στο περίπτερο, που σχεδίασε ο Άντης Παρτζίλης, συμπεριλήφθηκαν έργα των Γιώργου Τσάππα, Εδουάρδου Γεωργίου, Έλενας Κατσούρη, Κωνσταντίνου Κουννή, Μαρίας Χατζηκλεάνθους, Μαρίζας Παρτζίλη, Μαρίας Νικολαΐδου, Μελίτας Κούτα και Χάρη Καυκαρίδη. Curator: Μαρίνα Μαλένη.

PQ 2011 “SHIFTING Time and Space”. Σχεδιασμός περιπτέρου: Χάρης Καυκαρίδης και Μελίτα Κούτα. Δουλειές της τετραετίας: Άγγελος Αγγελή, Αντώνης Αντωνίου, Σταύρος Αντωνόπουλος, Άντης Παρτζίλης, Μελίτα Κούτα, Εδουάρδος Γεωργίου, Χάρης Καυκαρίδης, Έλενα Κατσούρη, Γεώργιος Κουκουμάς, Carl Krull, Φάνος Κυριάκου, Λέα Μαλένη, Στυλιανός Πελεκάνος, Παύλος Σιδέρης, Καρολίνα Σπύρου, Λάκης Γενεθλής. Επίσης δουλειές των φορέων: Αποθήκη, Fresh Target Theatre Ensemble, Mitos Center of Performing Arts, Open Arts και Paravan Proactions. Curatorial Team: Μαρίνα Μαλένη, Χάρης Καυκαρίδης και Μελίτα Κούτα.

PQ 2015 *Creatures*: Η επίσημη κυπριακή συμμετοχή του 2015 σχεδιάστηκε από την Έλενα Κατσούρη και τον Γεώργιο Κουκουμά, με επιμελήτρια τη Μαρίνα Μαλένη. Στο περίπτερο εκτέθηκε επίσης δουλειά της Μαργαρίτας Παπαθεοδούλου, του Γιώργου Χιώτη και της Θέλλμας Κασουλίδου από τις παραγωγές του ΘΟΚ *Κάλι-Καντζάρ & ΣΙΑ!...* και *Όρνιθες*.

PQ 2019 Ο ΘΟΚ συμμετείχε στα τρία μέρη της Prague Quadrennial 2019, με επιμελήτρια τη Μαρίνα Μαλένη, ως εξής:

IMAGINATION: Emergence Exhibition (απότοκο ευρωπαϊκού προγράμματος συνεργασίας ανάμεσα σε οκτώ χώρες, μετά από πρόσκληση της PQ και χρηματοδότηση του προγράμματος Πολιτισμός): Συλλογική δημιουργία από το Εργαστήρι Walls and Barriers Λευκωσίας.

TRANSFORMATION: Exhibition of Countries and Regions, Εθνική Συμμετοχή Κύπρου. *Status Quo In Mirage*: Σχεδιασμός: Έλενα Κοτασβήλι και Αλέξης Βαγιανός.

MEMORY: Fragments. Έκθεση επιλεγμένων αντικειμένων από έναν καταξιωμένο σκηνογράφο της κάθε χώρας. Επιλέχτηκε το Εόανο του Θεού Απόλλωνα του Άντη Παρτζίλη από την παράσταση *Επτά επί Θήβας*.

Μαρίνα Μαλένη

Ο Μάρτιος του 2020 θα μείνει στην ιστορία του θεάτρου ως ο μήνας που άλλαξε το θεατρικό τοπίο όσο ελάχιστες άλλες στιγμές στην παγκόσμια ιστορία. Η πανδημία του COVID-19 προκάλεσε άμεση παράλυση του θεάτρου σε όλες του τις εκφάνσεις στην Κύπρο. Σχολικό, επαγγελματικό και ερασιτεχνικό θέατρο, καλλιτέχνες και φορείς, βρέθηκαν εν μια νυκτί χωρίς να μπορούν να έχουν το απαραίτητο συστατικό για θεατρική δημιουργία: τη συνάθροιση.

Το Διοικητικό Συμβούλιο και οι άνθρωποι του ΘΟΚ, υπό την αποφασιστική προεδρία της Αντιγόνης Παπαφιλίππου, βρέθηκαν από την πρώτη στιγμή στην κορυφή της ομάδας αντιμετώπισης των ραγδαίων εξελίξεων που απειλούσαν με αφανισμό το κυπριακό θέατρο.

Ενώ η Κύπρος αρχίζει να «κλείνει», με άμεσες κινήσεις, από την πρώτη κιόλας μέρα, ο ΘΟΚ συντάσσεται με τους λοιπούς θεατρικούς φορείς και ανοίγει συνεχή διάλογο με όλους τους ανθρώπους του θεάτρου ώστε να καταγράφει και να αντιμετωπίζει άμεσα και αποτελεσματικά τα προβλήματα που αναφέρονται με τις παραγωγές, τιμώντας τις προαποφασισμένες χορηγίες, έστω κι αν δεν μπορούν να υλοποιηθούν, επιτρέποντας ελαφρύνσεις και προωθώντας συνεχή ενημέρωση για τα μέτρα και την κατάσταση, ώστε να μπορέσουν να αντεπεξέλθουν οι φορείς και να στηριχτούν οι εργαζόμενοι. Ο Οργανισμός τιμά όλα τα συμβόλαια για τις παραγωγές του που δεν είχαν ολοκληρώσει τον κύκλο τους, αλλά και για όσες βρίσκονταν σε διαδικασία προβών. Μένει κοντά στο κοινό του, κρατώντας ανοιχτά τα κανάλια επικοινωνίας, προσφέροντας οπτικογραφημένες παραστάσεις από το Αρχείο του, τις οποίες μεταδίδει διαδικτυακά μέσω της ιστοσελίδας του τα Σαββατοκύριακα, σεβόμενος πάντα τα δικαιώματα των δημιουργών. Διατηρεί επίσης ανοιχτά κανάλια επικοινωνίας με τους εταίρους του στο εξωτερικό και ανταλλάσσει καλές πρακτικές, ώστε να αξιοποιηθούν για την καλύτερη αντιμετώπιση των προκλήσεων στο εσωτερικό. Επιπλέον, ο ΘΟΚ τίθεται στη διάθεση του ΥΠΠΑΝ για παροχή συμβουλών και εξεύρεση τρόπων στήριξης των ανθρώπων του θεάτρου, αλλά και για συγκεκριμένες εισηγήσεις μέτρων. Ανοίγει κανάλια επικοινωνίας με τους φορείς, τους θεατρικούς χώρους, τα υπουργεία, λειτουργώντας συντονιστικά και καταλυτικά ως κέντρο αντιμετώπισης θεμάτων που προκύπτουν σε σχέση με την πανδημία, αλλά και

διαμορφώνοντας τους κανόνες της νέας κατάστασης με τον λιγότερο επώδυνο για τα θέατρα τρόπο. Ο Οργανισμός αναγνωρίζει την τεράστια απώλεια από την ακύρωση των εφηβικών παραστάσεων στο πλαίσιο των Παγκύπριων Σχολικών Αγώνων Θεάτρου και παραχωρεί την προγραμματισμένη χορηγία στα σχολεία προκειμένου να καλυφθούν τα έξοδα που είχαν ήδη γίνει, εφόσον οι Αγώνες ξεκινούσαν την εβδομάδα της ανακοίνωσης των πρώτων μέτρων.

Το φθινόπωρο του 2020 βρίσκει τον ΘΟΚ να ετοιμάζεται να γιορτάσει τα πενήντάχρονά του εν μέσω πανδημίας. Οι παραστατικές τέχνες εξακολουθούν να δέχονται τεράστιο πλήγμα παγκόσμια, εφόσον το απαραίτητο συστατικό για την ύπαρξή τους, η συνάντηση, θεωρείται το κύριο μέσο διασποράς του νέου κορωνοϊού, και έτσι τα μέτρα που λαμβάνονται οδηγούν στην ψηφιοποίηση σχεδόν κάθε μορφής επικοινωνίας. Ο ΘΟΚ αναγκάζεται να αναβάλει τις παραστάσεις του Παγκύπριου Φεστιβάλ Ερασιτεχνικού Θεάτρου, χωρίς όμως να αναστείλει την οικονομική στήριξη στα ερασιτεχνικά σχήματα.

Ο ΘΟΚ παραμένει στο πλευρό των θιάσων και το καλοκαίρι του 2020 δίνει το σήμα για την επανεκκίνηση του θεάτρου στην Κύπρο — και μάλιστα πολύ νωρίς, σε σύγκριση με όλη την υπόλοιπη Ευρώπη — με την παράσταση του έργου *Η μικρή μας πόλη* στο Αμφιθέατρο Μακαρίου Γ', σε σκηνοθεσία Αλεξίας Παπαλαζάρου, την πρώτη μέρα που είχε ανακοινωθεί πως θα επιτρεπόταν η λειτουργία υπαίθριων θεάτρων. Στις 9 Ιουνίου 2020, με πολύ μικρή προειδοποίηση, αλλά με πείσμα και ισχυρή πεποίθηση πως «δεν πρέπει να χαθεί ούτε μέρα», το Αμφιθέατρο είναι έτοιμο και προσαρμοσμένο στις οδηγίες του Υπουργείου Υγείας για να υποδεχτεί το κοινό, που προσήλθε με μάσκες και μαξιλαράκια ως οδηγία μία ώρα πριν από την έναρξη της παράστασης. Ταξιθέτες με μάσκες και γάντια, διάδρομοι αποστάσεων, κενές σειρές και κενά καθίσματα ανάμεσα σε οικογένειες θεατών, αλλά και προσαρμογή της παράστασης ώστε να τηρούνται τα μέτρα, αποτέλεσαν το νέο θεατρικό περιβάλλον. Ακολούθησε η πρώτη μεγάλη καινούργια παραγωγή μετά την πανδημία, που ήταν σαν μεγάλη γιορτή αλλά και ένας κανονικός αγώνας δρόμου για τους συντελεστές, οι οποίοι σε χρόνο ρεκόρ καταφέρνουν να φέρουν εις πέρας την αρχαία κωμωδία *Αχαρνείς* του Αριστοφάνη, σε σκηνοθεσία Βαρνάβα Κυριαζή και μουσική Κώστα Κακογιάννη, με πρεμιέρα στις 29 Ιουλίου 2020 στο Αμφιθέατρο Μακαρίου Γ' στη Λευκωσία και περιοδεία ανά την Κύπρο.

Οι άοκνες προσπάθειες της ομάδας κρίσης που είχε εκ των πραγμάτων δημιουργηθεί (Πρόεδρος Δ.Σ. Αντιγόνη Παπαφιλίππου, Καλλιτεχνικός Διευθυντής Σάββας Κυριακίδης, Λογιστής Σάββας Χαραλάμπους, Λειτουργός Θεατρικής Ανάπτυξης Μαρίνα Μαλένη), με την πλήρη σύμπνοια των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου και όλων των ανθρώπων του ΘΟΚ, συνεχίζονται με ποικίλους τρόπους για τη στήριξη προς τους φορείς και τους ανθρώπους του θεάτρου. Το 2021, σε συνεργασία και με πρόσθετη χρηματοδότηση από το ΥΠΠΑΝ, μπαίνει σε εφαρμογή σχέδιο που εισηγήθηκε ο ΘΟΚ για στήριξη των θιάσων που ανεβάζουν έργα με φυσική παρουσία, το Θυμέλη ΣΥΝ, το οποίο επιδοτεί κάθε ζωντανή παράσταση με 500 ευρώ, ένα σχέδιο ευέλικτο, χωρίς δυσκολίες στη γραφειοκρατία, που συμπληρώνει το κενό το οποίο προκαλείτο στις εισπράξεις από την ακύρωση θέσεων λόγω της πανδημίας. Τούτο καταφέρνει να στηρίξει τους φορείς, ώστε να παραμείνουν ενεργοί και να μην κλείσουν θέατρα, δίνει κίνητρο για ζωντανές παραστάσεις παρά για ψηφιακές μεταδόσεις και βοηθά οι άνθρωποι του θεάτρου να εργοδοτούνται περισσότερο.

Η πανδημία έδειξε για άλλη μία φορά πως ο ΘΟΚ αποτελεί νευραλγικό φορέα στήριξης του θεάτρου και διασφάλισης της παρουσίας του στην κυπριακή κοινωνία ως σημαντικού τρόπου πολιτιστικής έκφρασης μέσα από τη στήριξη καλλιτεχνών, εργαζόμενων στο θέατρο και φορέων παραγωγής, με στόχο πάντα την προσφορά καλών υπηρεσιών στο κοινό.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

Επιμέλεια: Κυριακή Αργυρού

Ο παρών κατάλογος περιλαμβάνει μια πλήρη και κατά το δυνατόν τεκμηριωμένη παρουσίαση της παραστασιογραφίας του Θεατρικού Οργανισμού Κύπρου, στον οποίο καταγράφονται 495 θεατρικές παραγωγές από την έναρξη της χειμερινής περιόδου του 1971 έως το τέλος της θερινής περιόδου του 2021.*

Για τη σύνταξη της παραστασιογραφίας αξιοποιήθηκαν η υφιστάμενη καταγραφή της από τους κατά καιρούς συνεργάτες-θεατρολόγους του Οργανισμού, τα έντυπα θεατρικά προγράμματα και σε ορισμένες περιπτώσεις τα αρχεία των διανομών και των συναφών δημοσιευμάτων, καθώς και οι οπτικογραφημένες παραστάσεις.

Η παραστασιογραφία κατανέμεται ανά θεατρική περίοδο (π.χ. 1971-1972), η οποία παρουσιάζεται σε ενιαία συνεχόμενη χρονολογική ακολουθία. Οι παραστάσεις κατανέμονται ανά Σκηνή. Τα ονοματεπώνυμα των συγγραφέων και οι τίτλοι των έργων τους διατηρούν, ως επί το πλείστον, την αρχική τους μορφή. Έχουν γίνει διορθώσεις σε ό,τι αφορά τυπογραφικές αβλεψίες.

Η ημερομηνία που δίνεται αναφέρεται στην προεμιέρα κάθε παράστασης, ενώ ακολουθούν η ομάδα των συντελεστών και η πρώτη διανομή της, όπως εμφανίζονται στο πρόγραμμα. Σε κάποιες περιπτώσεις έχει γίνει παρέμβαση στη δομή της διανομής για λόγους ομοιομορφίας. Τα ξενικά ονοματεπώνυμα συντελεστών και ηθοποιών παρατίθενται στην πρωτότυπη γραφή τους.

* Δεν περιλαμβάνονται φιλοξενούμενες παραγωγές, είτε εγχώριες είτε του εξωτερικού.

Για την καταγραφή/τεκμηρίωση του υλικού και τη σύνθεση της παραστασιογραφίας εργάστηκαν, στο πλαίσιο της πρακτικής τους άσκησης, οι φοιτήτριες Μαρία Ιωάννου, Έλενα Παπαμιχαήλ, Βερενίκη Πασλαμούσκα και Φωτεινή Τσακίρη.

1Η ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ, 1971–1972

1. Αισχύλου *Αγαμέμνων*

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 18 Νοεμβρίου 1971

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Ιωάννης Γρυπάρης

ΜΟΥΣΙΚΗ: Γιάννης Χρήστου

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νίκος Χατζίσκος

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΕΠΙΒΛΕΨΗ ΚΟΣΤΟΥΜΙΩΝ: Κλεόβουλος Κλώνης

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Αντώνης Φωκάς

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Λουκία

ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Στέλιος Αργύρης

Διανομή

ΦΡΟΥΡΟΣ: Ανδρέας Μούστρας

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ: Τιτίκα Νικηφοράκη

ΚΗΡΥΚΑΣ: Χάρης Παναγιώτου

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ: Γρηγόρης Βαφιάς

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ: Πατρίτσια Τύμβιου/Μόνικα Βασιλείου

ΑΙΓΙΣΤΟΣ: Στέλιος Καυκαρίδης

ΧΟΡΟΣ: Κώστας Τύμβιος, Φώτος Φωτιάδης, Νεόφυτος Νεοφύτου,

Ανδρέας Νικολής, Κώστας Δημητρίου, Ανδρέας Μαραγκός, Αντώνης

Κατσαρής, Χρίστος Ελευθεριάδης, Σπύρος Σταυρινίδης, Ευτύχιος

Πουλλαϊδής, Κώστας Χαραλαμπίδης, Ανδρέας Ποταμίτης, Γιώργος

Ζένιος, Πάνος Κακογιάννης

2. Γρηγορίου Ξενοπούλου *Ποπολάρος*

Κεντρική Σκηνή

Θέατρο Ριάλτο, Λεμεσός, 20 Νοεμβρίου 1971

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Βλαδίμηρος Καυκαρίδης

ΣΚΗΝΙΚΑ: Γιώργος Μαυρογένης

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Πόλυ Εφταμάντηλου

Διανομή

ΖΑΜΠΕΛΛΑ ΜΑΡΙΝΕΡΗ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη

Ο ΓΙΑΤΡΟΣ ΜΑΡΙΝΕΡΗΣ: Ανδρέας Μιχαηλίδης

Ο ΚΟΝΤΕ ΝΤΙΜΑΡΑΣ: Θεόδουλος Μωρέας

ΑΝΝΕΤΑ (καμαριέρα του Μαρινέρη): Λένια Σορόκου

Η ΚΟΝΤΕΣΙΝΑ ΕΛΝΤΑ (κόρη του Κόντε Ντιμάρ): Δήμητρα Δημητριάδου

ΡΟΒΕΡΤΟΣ ΜΠΡΑΟΥΝ: Θάνος Πεττεμερίδης

Η ΚΟΝΤΕΣΑ ΜΑΡΙΑ (η γυναίκα του Κόντε Ντιμάρ): Έλλη Κυριακίδου

ΖΕΠΠΟΣ ΠΕΜΠΟΝΑΡΗΣ (ο ποπολάρος, ανιψιός του Μαρινέρη): Νίκος

Χαραλάμπους

ΤΕΡΕΖΑ (αδελφή, ξαδέλφη της Έλντας): Πίτσα Αντωνιάδου

ΚΙΑΡΑ (αδελφή, ξαδέλφη της Έλντας): Βούλα Πελεκάνου

ΤΖΩΡΤΖΗΣ (πορτιέρης του Ντιμάρ): Χρήστος Παπαδόπουλος

ΑΥΤΟΥΣΤΗΣ (σέμπρος του Ντιμάρ): Βλαδίμηρος Καυκαρίδης

3. Μολιέρου *Ο κατά φαντασίαν ασθενής*

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 30 Δεκεμβρίου 1971

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Ιωάννης Πολέμης

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΣΚΗΝΙΚΑ: Αλέξης Σολομός

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Κλεόβουλος Κλώνης

Διανομή

ΑΡΓΚΑΝ: Νίκος Παντελίδης

ΤΟΥΑΝΕΤΑ: Δήμητρα Δημητριάδου

ΑΓΓΕΛΙΚΗ: Πίτσα Αντωνιάδου

ΜΠΕΛΙΝΑ: Έλλη Κυριακίδου

ΜΠΟΝΦΟΥΑ: Ανδρέας Μιχαηλίδης

ΚΛΕΑΝΘΗΣ: Νίκος Χαραλάμπους/Φώτος Φωτιάδης

ΔΙΑΦΟΥΑΡΟΥΣ: Βλαδίμηρος Καυκαρίδης

ΘΩΜΑΣ ΔΙΑΦΟΥΑΡΟΥΣ: Αντώνης Κατσαρής

ΛΟΥΙΖΑ: Ζέα Χούτρη

ΒΕΡΑΛΔΟΣ: Χρίστος Ελευθεριάδης

ΦΛΕΡΑΝ: Ανδρέας Μαραγκός

ΠΥΡΓΚΟΝ: Κώστας Δημητρίου

4. Λουίτζι Πιραντέλλο *Έξι πρόσωπα ζητούν συγγραφέα*

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 13 Ιανουαρίου 1972

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Αλέξης Σολομός

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νίκος Σιαφκάλης

Διανομή

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΚΗΝΗΣ: Ανδρέας Ποταμίτης

ΠΡΩΤΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ: Ανδρέας Νικολής

ΘΙΑΣΑΡΧΗΣ: Ανδρέας Μούστρας

ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΡΙΑ: Πατρίτσια Τύμβιου

ΥΠΟΒΟΛΕΑΣ: Χρήστος Παπαδόπουλος

ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΗΣ: Κώστας Τύμβιος

ΚΛΗΤΗΡΑΣ: Κώστας Χαραλαμπίδης

Ο ΠΑΤΕΡΑΣ: Στέλιος Καυκαρίδης

Η ΘΕΤΗ ΚΟΡΗ: Λίνα Ζένιου-Παπά

ΕΝΑΣ ΗΘΟΠΟΙΟΣ: Νεόφυτος Νεοφύτου

ΝΕΟΙ ΗΘΟΠΟΙΟΙ: Πάνος Κακογιάννης, Ευτύχιος Πουλλαϊδής

Ο ΓΙΟΣ: Χάρης Παναγιώτου

Η ΜΗΤΕΡΑ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη

ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ: Βούλα Πελεκάνου

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΣ: Σπύρος Σταυρινίδης

ΤΡΙΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ: Έφη Οικονόμου

ΗΘΟΠΟΙΟΣ ΜΕ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ: Θεόδουλος Μωρέας

ΜΑΝΤΑΜ ΠΑΤΣΕ: Μόνικα Βασιλείου

5. Ιάκωβου Καμπανέλλη *Η αυλή των θαυμάτων*

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 24 Φεβρουαρίου 1972

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Βλαδίμηρος Καυκαρίδης

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΕΠΙΒΛΕΨΗ ΚΟΣΤΟΥΜΙΩΝ: Πόλυ Εφταμάντηλου

Διανομή

ΙΟΡΔΑΝΗΣ (Μικρασιάτης πρόσφυγας, 65 χρονών): Βλαδίμηρος

Καυκαρίδης/Αντώνης Κατσαρής

ΑΣΤΑ (γυναίκα του, 55 χρονών): Έλλη Κυριακίδου

ΓΙΑΝΝΗΣ (γιος τους, 20 χρονών): Νεόφυτος Νεοφύτου

ΜΑΡΙΑ (γυναίκα ενός ναυτικού, 30 χρονών): Φλωρεντία Δημήτριου

ΑΝΝΕΤΩ (μια χήρα, 55 χρονών): Δέσποινα Μπεμπεδέλη

ΝΤΟΡΑ (μια ομορφούλα της αυλής, 20 χρονών): Βούλα Πελεκάνου

ΜΠΑΜΠΗΣ (έναν εργατικός, 33 χρονών): Χάρης Παναγιώτου

ΒΟΥΛΑ (γυναίκα του, 27 χρονών): Πατρίτσια Τύμβιου

ΣΤΕΛΙΟΣ (έναν ξεπεσμένος μικρομεγαλέμπορος, 43 χρονών): Στέλιος

Καυκαρίδης

ΟΛΙΑ (γυναίκα του, Ελληνορωσίδα, 32 χρονών): Πίτσα Αντωνιάδου

ΣΤΡΑΤΟΣ (τεχνίτης υδραυλικός, 37 χρονών): Κώστας Τύμβιος

ΕΝΑΣ ΑΝΤΡΑΣ: Ανδρέας Νικολής

Α΄ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ: Ανδρέας Μιχαηλίδης

Β΄ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ: Χρίστος Ελευθεριάδης

ΕΝΑΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ: Νίκος Χαραλάμπους

ΕΝΑΣ ΝΕΟΣ: Πάνος Καλλής

ΕΝΑΣ ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΑΣ: Ανδρέας Νικολής

6. Γιώργου Θεοδοκά *Το τίμημα της λευτεριάς*

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 23 Μαρτίου 1972

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νίκος Χατζίσκος

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Νίκη Λιοδάκη-Μακρίδου

ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Στέλιος Αργύρης

Διανομή

ΑΛΗ ΠΑΣΑΣ (βεζίρης της Αρβανιτιάς και της Ρούμελης): Ανδρέας Μούστρας
ΒΕΛΗ ΓΚΕΚΑΣ (καπεταναίος του Αλή Πασά): Κώστας Δημητρίου
ΓΙΟΥΣΟΥΦ ΑΡΑΠΗΣ (καπεταναίος του Αλή Πασά): Νίκος Σιαφκάλης
ΜΑΝΘΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ (γραμματικός του Αλή Πασά): Θάνος Πεττεμερίδης
ΘΑΝΑΣΗΣ ΒΑΓΙΑΣ (έμπιστος του Αλή Πασά): Ανδρέας Μαραγκός
ΚΑΤΣΑΝΤΩΝΗΣ (αρχηγός των Κλεφτών): Φώτος Φωτιάδης
ΤΣΟΓΚΑΣ (πρωτοπαλλήκαρο του Κατσαντώνη): Ανδρέας Ποταμίτης
ΔΙΠΛΑΣ (πρωτοπαλλήκαρο του Κατσαντώνη): Πάνος Κακογιάννης
ΙΓΝΑΤΙΟΣ (ηγούμενος): Νίκος Παντελίδης
ΚΑΡΔΕΡΙΝΗΣ (καλόγερος): Σπύρος Σταυρινίδης
ΓΕΡΟ-ΔΗΜΟΣ (βοσκός): Θεόδουλος Μωρέας
Α΄ ΤΟΥΡΚΑΛΒΑΝΟΣ: Ευτύχιος Πουλλαϊδής
Β΄ ΤΟΥΡΚΑΛΒΑΝΟΣ: Κώστας Χαραλαμπίδης
ΚΥΡΑ-ΒΑΣΙΛΙΚΗ (γυναίκα του Αλή Πασά): Μόνικα Βασιλείου
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΑ (θεράπαινα της κυρα-Βασιλικής): Δήμητρα Δημητριάδου
ΑΓΓΕΛΙΚΗ (γυναίκα του Κατσαντώνη): Έφη Οικονόμου

7. Τεννεσσή Ουίλλιαμς *Λεωφορείον ο Πόθος*

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 22 Απριλίου 1972

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Γεράσιμος Σταύρου

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΕΠΙΒΛΕΨΗ: Νίκος Χατζίσκος

ΣΚΗΝΟΘΕΤΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Νίκος Χαραλάμπους

ΣΚΗΝΙΚΑ: Νίκος Κουρούσιης

Διανομή

ΜΠΛΑΝΣ ΝΤΥΜΠΟΥΑ: Τιτίκα Νικηφοράκη
ΣΤΑΝΛΕΪ ΚΟΒΑΛΣΚΥ: Νίκος Χαραλάμπους
ΣΤΕΛΛΑ ΚΟΒΑΛΣΚΥ/ΜΕΞΙΚΑΝΑ: Πατρίτσια Τύμβιου/Πίτσα Αντωνιάδου
ΧΑΡΟΛΑΝΤ ΜΙΤΣΕΛ: Στέλιος Καυκαρίδης
ΣΤΗΒ ΧΙΟΥΜΠΕΛ: Αντώνης Κατσαρής
ΓΙΟΥΝΙΣ ΧΙΟΥΜΠΕΛ: Έλλη Κυριακίδου
ΠΑΜΠΛΟ ΓΚΟΝΖΑΛΕΣ: Κώστας Τύμβιος
ΝΕΓΡΑ: Βούλα Πελεκάνου
ΝΕΟΣ: Νεόφυτος Νεοφύτου
ΓΙΑΤΡΟΣ: Ανδρέας Μιχαηλίδης
ΝΟΣΟΚΟΜΟΣ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη

2Η ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ, 1972-1973

1. Κωστή Παλαμά *Τρισεύγενη*

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 20 Οκτωβρίου 1972

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Σωκράτης Καραντινός

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Στέφανος Αθηαίνιτης

Διανομή

Η ΚΥΡΑ-ΚΑΛΗ (παντρεμένη γυναίκα της γειτονιάς): Δέσποινα Μπεμπεδέλη
Η ΠΡΑΞΙΘΕΑ (κορίτσι της γειτονιάς): Βούλα Πελεκάνου
ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ: Έλλη Παναγιώτου
ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΓΥΝΑΙΚΑ: Νανά Γεωργίου
Η ΠΟΘΟΥΛΑ (κορίτσι της γειτονιάς): Δήμητρα Δημητριάδου
ΝΙΚΑΡΟΣ (βιολιτζής): Κώστας Δημητρίου
Η ΚΥΡ΄-ΑΛΤΑΝΑ (παντρεμένη γυναίκα της γειτονιάς): Έλλη Κυριακίδου
Η ΤΡΙΣΕΥΓΕΝΗ (θυγατέρα του Δεντρογαλή από την πρώτη του γυναίκα): Πατρίτσια Τύμβιου
Ο ΚΩΣΤΑΣ ΜΠΟΥΡΝΟΒΑΣ (αγροφύλακας): Βλαδίμηρος Καυκαρίδης
Ο ΔΕΝΤΡΟΓΑΛΗΣ (νοικοκύρης): Θεόδουλος Μωρέας
ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΔΕΝΤΡΟΓΑΛΗ: Μόνικα Βασιλείου
ΠΑΝΟΣ ΤΡΑΤΑΣ (μάστορας караβιών): Κώστας Τύμβιος
ΠΕΤΡΟΣ ΦΛΩΡΗΣ (καραβοκύρης): Χάρης Παναγιώτου
Ο ΚΑΡΑΛΗΣ (θαλασσινός): Νεόφυτος Νεοφύτου

2. Άντον Τσέχωφ *Ο γλάρος*

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 2 Νοεμβρίου 1972

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Λυκούργος Καλλέργης

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νίκος Χατζίσκος

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Στέφανος Αθηαίνιτης

ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Στέλιος Αργύρης

Διανομή

ΜΕΝΤΒΕΝΤΕΝΚΟ (Συμεών Συμεώνοβιτς, δάσκαλος): Ανδρέας Μιχαηλίδης
ΜΑΣΣΑ (Μαρία Ήλιτσα): Πατρίτσια Τύμβιου
ΣΟΡΙΝ (Πιοτρ Νικολάγεβιτς): Ανδρέας Μούστρας
ΤΡΕΠΛΕΒ (Κωνσταντίν Γαβριήλοβιτς, νέος είκοσι πέντε χρόνων): Σπύρος Σταυρινίδης
ΓΙΑΚΩΒΟΣ (εργάτης): Πάνος Καλλής
ΝΙΝΑ (Μιχαήλοβνα Ζαρέτσου, νεαρή κοπέλα, κόρη πλούσιου χτηματία): Δήμητρα Δημητριάδου
ΠΩΛΙΝΑ (Αντρέγεβνα): Έλλη Κυριακίδου
ΝΤΟΡΝ (Ευγένιος Σεργκέγεβιτς, γιατρός): Θάνος Πεττεμερίδης
ΣΑΜΠΡΑΕΒ (Ηλία Αθανάσεβιτς, απόστρατος υπολοχαγός, επιστάτης του Σόριν): Ανδρέας Νικολής
ΜΑΝΤΑΜ ΑΡΚΑΝΤΙΝ (Ειρήνα Νικολάγεβνα-κυρία Τρέπλεβ-ηθοποιός): Δέσποινα Μπεμπεδέλη
ΤΡΙΓΚΟΡΙΝ (Μπόρις Αλεξέγεβιτς, συγγραφέας): Φώτος Φωτιάδης

3. Αλέκου Λιδωρίκη *Οι ξεριζωμένοι*

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 14 Δεκεμβρίου 1972

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Λάμπρος Κωστόπουλος

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Στέφανος Αθηαίνιτης

Διανομή

ΦΡΙΝΤΑ ΣΦΕΛΤΑΟΥΜ: Φλωρεντία Δημητρίου
ΣΟΥΖΑΝ ΓΚΑΡΝΤΕΡ: Πίτσα Αντωνιάδου
ΤΖΙΜ ΜΠΡΑΟΥΝ: Θάνος Πεττεμερίδης

ΣΥΛΒΑΝΑ ΜΟΡΕΝΟ: Μόνικα Βασιλείου
ΤΖΙΑΚΟΜΟ ΠΕΤΑΡΙ: Σπύρος Σταυρινίδης
ΤΖΩΝ Ο΄ΧΑΡΑ: Κώστας Τύμβιος
ΛΟΥΚΑΣ ΑΣΤΡΑΚΙΑΝ: Ανδρέας Μούστρας
ΑΝΙΤΑ ΜΠΑΝΤΕΡΣ: Έφη Οικονόμου
ΧΑΝΣ ΜΠΑΝΤΕΡΣ: Κώστας Δημητρίου
ΤΖΩΡΤΣ ΚΑΡΟΥΝΗΣ: Νίκος Παντελίδης
ΕΪΜΠΙ ΓΚΑΡΝΤΕΡ: Θεόδουλος Μωρέας
ΣΤΗΒ ΠΙΤΕΡΣ: Φιλής Καραβιώτης
ΠΕΝΝΥ ΠΕΤΡΙΔΗ: Πατρίτσια Τύμβιου
ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ ΤΟΜ ΜΑΝΑΧΑΝ: Ανδρέας Νικολής

4. Ερρίκου Ήψεν Οι βρυκόλακες

Κεντρική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 13 Ιανουαρίου 1973

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Βασίλης Δασκαλάκης
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νίκος Σιαφκάλης
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Στέφανος Αθηαίνιτης

Διανομή

ΓΙΑΚΟΜΠ ΕΝΓΚΣΤΡΑΝΤ: Βλαδίμηρος Καυκαρίδης
ΡΕΓΓΙΝΑ ΕΝΓΚΣΤΡΑΝΤ: Βούλα Πελεκάνου
ΠΑΣΤΟΡ ΜΑΝΤΕΡΣ: Ανδρέας Μιχαηλίδης
ΕΛΕΝΗ ΑΛΒΙΓΚ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη
ΟΣΒΑΛΝΤ ΑΛΒΙΓΚ: Νεόφυτος Νεοφύτου

5. Μολιέρου Η ζήλεια του Μπαρμπογιέ

Κεντρική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 20 Φεβρουαρίου 1973

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Ειρένα Ιωαννίδου-Αδαμίδου
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Σωκράτης Καραντινός
Σκηνικά: Νίκος Χατζηκυριάκος-Γκίκας

Διανομή

ΜΠΑΡΜΠΟΥΓΙΕ: Κώστας Δημητρίου
ΔΟΚΤΩΡ: Νίκος Σιαφκάλης
ΑΓΓΕΛΙΚΗ: Φλωρεντία Δημητρίου
ΒΑΛΕΡΙΟΣ: Κώστας Τύμβιος
ΚΑΤΩ: Νανά Γεωργίου
ΓΚΟΡΖΙΜΠΥΣ: Θεόδουλος Μωρέας
ΒΙΑΜΠΡΕΚΕΝ: Ανδρέας Νικολής
ΛΑΒΑΛΕ: Πάνος Καλλής

6. Κάρλο Γκολντόνι Η λοκαντιέρα

Κεντρική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 23 Φεβρουαρίου 1973

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Νικόλαος Ποριώτης
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Σωκράτης Καραντινός
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Ανδρέας Λαδόμματος

Διανομή

ΜΑΡΚΕΖΟΣ ΤΑΡΛΑΠΟΥΠΟΥΛΟΣ: Φιλής Καραβιώτης
ΚΟΝΤΕΣ ΡΟΔΑΥΓΙΤΗΣ: Ανδρέας Μούστρας
ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ: Χάρης Παναγιώτου
ΙΠΠΟΤΗΣ ΝΕΡΟΛΙΘΑΡΟΣ: Φώτος Φωτιάδης
ΜΙΡΑΝΤΟΛΙΝΑ: Μόνικα Βασιλείου
ΟΡΤΕΝΣΙΑ: Έφη Οικονόμου
ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ: Πίτσα Αντωνιάδου
Ο ΥΠΗΡΕΤΗΣ ΤΟΥ ΙΠΠΟΤΗ: Σπύρος Σταυρινίδης

7. Στρατή Καρρά Οι παλαιστές

Κεντρική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 9 Μαρτίου 1973

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Βλαδίμηρος Καυκαρίδης
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Νίκος Κουρούσης

Διανομή

ΑΡΧΟΝΤΙΑ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη
ΡΟΖΑ: Έλλη Κυριακίδου
ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Πατρίτσια Τύμβιου
ΕΓΝΑΤΗΣ: Στέλιος Καυκαρίδης
ΚΑΖΑΝΟΒΑΣ: Νίκος Χαραλάμπους
ΑΜΦΟΡΕΑΣ: Αντώνης Κατσαρής
ΜΟΥΡΓΟΣ: Βλαδίμηρος Καυκαρίδης

8. Αλφρέ ντε Μυσσέ Μια πόρτα πρέπει να είναι ανοιχτή ή κλειστή*

Κεντρική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 11 Απριλίου 1973

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Θρασύβουλος Σταύρου
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Σωκράτης Καραντινός
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Τηλέμαχος Κάνθος

Διανομή

ΜΑΡΚΗΣΙΑ: Αντιγόνη Βαλάκου
ΚΟΜΗΣ: Χάρης Παναγιώτου

* Παρουσιάστηκε με την παραγωγή του έργου Η θαυμαστή μπαλωματού του Φεδερίκο Γκαρθία Λόρκα.

9. Φεδερίκο Γκαρθία Λόρκα Η θαυμαστή μπαλωματού

Κεντρική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 11 Απριλίου 1973

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Αλέξης Σολομός
ΜΟΥΣΙΚΗ: Γιώργος Αρβανιτάκης
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Σωκράτης Καραντινός
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Τηλέμαχος Κάνθος

Διανομή

Ο ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Θάνος Πεττεμερίδης
Η ΜΠΑΛΩΜΑΤΟΥ: Αντιγόνη Βαλάκου
ΤΟ ΠΑΙΔΙ (Χουανίτο): Ζέα Χούτρη
Ο ΜΠΑΛΩΜΑΤΗΣ: Βλαδίμηρος Καυκαρίδης
Η ΚΟΚΚΙΝΗ ΓΕΙΤΟΝΙΣΣΑ: Μόνικα Βασιλείου
Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Κώστας Δημητρίου
Ο ΝΤΟΝ ΚΟΤΣΥΦΑΣ: Νίκος Σιαφκάλης
ΤΟ ΠΑΛΛΗΚΑΡΙ ΜΕ ΤΟ ΖΩΝΑΡΙ: Κώστας Τύμβιος
ΘΡΗΣΚΟΛΗΠΤΗ Α΄: Νανά Γεωργίου
ΘΡΗΣΚΟΛΗΠΤΗ Β΄: Έλλη Παναγιώτου
Η ΚΙΤΡΙΝΗ ΓΕΙΤΟΝΙΣΣΑ: Φλωρεντία Δημητρίου
Η ΜΕΝΕΞΕΛΙΑ ΓΕΙΤΟΝΙΣΣΑ: Έφη Οικονόμου
Η ΠΡΑΣΙΝΗ ΓΕΙΤΟΝΙΣΣΑ: Πίτσα Αντωνιάδου
Η ΜΑΥΡΗ ΓΕΙΤΟΝΙΣΣΑ: Βούλα Πελεκάνου
ΤΟ ΠΑΛΛΗΚΑΡΙ ΜΕ ΤΟ ΚΑΠΕΛΛΟ: Νεόφυτος Νεοφύτου

10. Δημητρίου Κόκκου Ο καπετάν Γιακουμής

Κεντρική Σκηνή
Αμφιθέατρο Ακρόπολης, Λευκωσία, 12 Ιουλίου 1973

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Βλαδίμηρος Καυκαρίδης
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Άντης Παρτζίλης
ΜΟΥΣΙΚΗ: Στέλιος Αργύρης

Διανομή

ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ Α: Έφη Οικονόμου
ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ Β: Έλλη Κυριακίδου
ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ Γ: Φλωρεντία Δημητρίου
ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ Δ: Μαρία Σταυρινού
ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ Ε: Μάρω Καυκαρίδου
ΔΗΜΗΤΡΟΣ: Χρήστος Παπαδόπουλος
ΝΙΚΟΛΟΣ: Θάνος Πεττεμερίδης
ΕΛΕΝΗ: Βούλα Πελεκάνου
ΜΙΧΑΛΗΣ: Γιάννης Παπαϊωάννου
ΜΠΙΛΙΩ: Πατρίτσια Τύμβιου
ΔΕΚΑΕΞΑΡΧΟΠΟΥΛΟΣ (δημοδιδάσκαλος): Νίκος Σιαφκάλης
ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΙΣΣΑ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη
ΜΟΥΣΙΚΟΣ Α/ΜΕΣΙΤΗΣ: Ανδρέας Νικολής
ΜΟΥΣΙΚΟΣ Β/ΞΕΝΟΔΟΧΟΣ: Ανδρέας Μιχαηλίδης
ΜΟΥΣΙΚΟΣ Γ/ΚΛΗΤΗΡ: Κώστας Τύμβιος
ΓΕΡΟ-ΥΔΡΑΙΟΣ/ΕΥΖΩΝΑΣ Α: Νίκος Νικολαΐδης
ΓΥΝΑΙΚΑ: Έλλη Παναγιώτου
ΔΑΣΚΑΛΑ: Καίτη Τσεριώτου
ΝΑΥΤΗΣ/ΕΥΖΩΝΑΣ Β: Κώστας Νικολαΐδης
ΚΑΠΕΤΑΝ ΓΙΑΚΟΥΜΗΣ: Ανδρέας Μούστρας
ΜΑΝΩΛΗΣ: Αντώνης Κατσαρής
ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Θεόδουλος Μωρέας
ΓΚΙΚΑΣ: Φιλής Καραβιώτης
ΥΔΡΑΙΟΣ Α: Χάρης Παναγιώτου
ΥΔΡΑΙΟΣ Β: Νεόφυτος Νεοφύτου
ΥΔΡΑΙΟΣ Γ: Πάνος Καλλής
ΥΔΡΑΙΟΣ Δ: Σπύρος Σταυρινίδης
ΥΔΡΑΙΟΣ Ε: Σταύρος Λούρας
ΚΙΠΡΙΤΗΣ: Ανδρέας Μουσουλιώτης
ΘΟΔΩΡΑ: Μόνικα Βασιλείου
ΑΓΗΣΙΛΑΟΣ: Φώτος Φωτιάδης
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ: Κώστας Δημητρίου
ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΠΩΛΗΣ: Γρηγόρης Χριστοφή

11. Μιχάλη Πιτσιλλίδη Θεανώ

Κεντρική Σκηνή
Αμφιθέατρο Ακρόπολης, Λευκωσία, 4 Σεπτεμβρίου 1973

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νίκος Σιαφκάλης
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Γιώργος Μαυρογένης
ΜΟΥΣΙΚΗ: Στέλιος Αργύρης

Διανομή

ΒΑΣΙΛΗΣ: Αντώνης Κατσαρής
ΚΟΣΜΑΣ: Ανδρέας Μιχαηλίδης
ΧΤΑΠΟΔΑΣ: Ανδρέας Μουσουλιώτης
ΜΩΥΣΗΣ: Φιλής Καραβιώτης
ΨΑΡΑΣ Α: Χρήστος Παπαδόπουλος
ΨΑΡΑΣ Β: Κώστας Νικολαΐδης
ΚΩΝΣΤΑΝΤΗΣ: Ανδρέας Νικολής
ΑΝΕΜΟΓΙΩΡΚΟΣ (σε ηλικία 13 χρονών): Αδμητος Πιτσιλλίδης
ΖΙΦΦΟΣ: Νίκος Νικολαΐδης
ΚΑΤΕΡΙΝΑ: Φλωρεντία Δημητρίου
ΦΩΤΕΙΝΗ (σε ηλικία 12 χρονών) Μιράντα Συμεωνίδου
ΓΥΝΑΙΚΑ Α: Έφη Οικονόμου
ΓΥΝΑΙΚΑ Β: Μάρω Καυκαρίδου
ΣΟΡΟΚΟΣ: Σπύρος Σταυρινίδης
ΦΩΤΕΙΝΗ: Μαρία Σταυρινού
ΑΝΕΜΟΓΙΩΡΚΟΣ: Νεόφυτος Νεοφύτου
ΘΕΑΝΩ: Βούλα Πελεκάνου
ΠΑΝΤΕΛΗΣ: Πάνος Καλλής

12. Σοφοκλή Αίας

Κεντρική Σκηνή
Αρχαίο Θέατρο Σαλαμίνας, 15 Σεπτεμβρίου 1973

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Γιώργος Τσαντίλης
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Σωκράτης Καραντινός
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Βλαδίμηρος Καυκαρίδης
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Λίζα Ζαΐμη
ΜΟΥΣΙΚΗ: Ιωσήφ Γκρέκας
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Τατιάνα Βαρούτη
ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Στέλιος Αργύρης

Διανομή

ΑΘΗΝΑ: Πατρίτσια Τύμβιου
ΟΔΥΣΣΕΥΣ: Κώστας Τύμβιος
ΑΙΑΣ: Στέλιος Καυκαρίδης
ΚΟΡΥΦΑΙΟΣ: Χάρης Παναγιώτου
ΤΕΚΜΗΣΣΑ: Έλλη Κυριακίδου
ΑΓΓΕΛΟΣ: Γιάννης Παπαϊωάννου
ΜΕΝΕΛΑΟΣ: Θάνος Πεττεμερίδης
ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ: Ανδρέας Μούστρας
ΤΕΥΚΡΟΣ: Κώστας Δημητρίου
ΧΟΡΟΣ ΝΑΥΤΩΝ: Σταύρος Αμβροσίου, Τάσος Αναστάση, Σάββας Αριστεΐδου, Ανδρέας Βαρνάβας, Χρίστος Γιάγκου, Απόστολος Δημητριάδης, Ευθύβουλος Ευθυβούλου, Γιάννης Ιωάννου, Μάριος Κυριακίδης, Σταύρος Λούρας, Ανδρέας Παναγιδης, Σταύρος Παπαλουκάς, Κυριάκος Χατζηκυριάκος

3Η ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ, 1973–1974

1. Λουκή Ακρίτα Όμηροι

Κεντρική Σκηνή

Κινηματοθέατρο «Μοντάλτο», Μόρφου, 19 Οκτωβρίου 1973

ΕΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Βλαδίμηρος Καυκαρίδης

ΕΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Κώστας Καυκαρίδης

ΜΟΥΣΙΚΗ: Ανδρέας Χαραλάμπους

Διανομή

Ο ΓΕΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΛΟΓΟΥ: Βλαδίμηρος Καυκαρίδης

ΑΡΕΤΗ: Φλωρεντία Δημητρίου

ΚΟΣΜΑΣ (ο προεστός του χωριού): Στέλιος Καυκαρίδης

ΛΑΜΠΡΙΝΟΣ: Χάρης Παναγιώτου

ΦΩΤΕΙΝΗ (αρραβωνιαστικά του Λαμπρινού): Πατρίτσια Τύμβιου

ΠΡΩΤΟΓΕΡΟΣ Α': Κώστας Τύμβιος

ΠΡΩΤΟΓΕΡΟΣ Β': Κώστας Δημητρίου

ΠΡΩΤΟΓΕΡΟΣ Γ': Θεόδουλος Μωρέας

ΠΡΩΤΟΓΕΡΟΣ Δ': Φιλής Καραβιώτης

ΠΡΩΤΟΓΕΡΟΣ Ε': Χρήστος Παπαδόπουλος

ΠΡΩΤΟΓΕΡΟΣ Ζ': Πάνος Καλλής

ΓΥΝΑΙΚΑ Α': Έφη Οικονόμου

ΓΥΝΑΙΚΑ Β': Μάρω Καυκαρίδου

ΓΡΙΑ Α': Μόνικα Βασιλείου

ΓΡΙΑ Β': Έλλη Παναγιώτου

ΚΟΠΕΛΑ Α': Βούλα Πελεκάνου

ΚΟΠΕΛΑ Β': Μαρία Σταυρινού

ΣΤΟΥΡΜ (ο αρχηγός των καταχτητών): Αντώνης Κατσαρής

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΛΙΑΚΟΥ: Νανά Γεωργίου

ΛΕΥΤΕΡΗΣ (ένα παλληκάρι): Σταύρος Λούρας

ΕΝΑ ΚΟΡΙΤΣΑΚΙ: Μιράντα Συμεωνίδου

ΕΝΑΣ ΞΕΝΟΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ: Νεόφυτος Νεοφύτου

Α' ΞΕΝΟΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ: Θάνος Πεττεμερίδης

Β' ΞΕΝΟΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ: Ανδρέας Μουσουλιώτης

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ: Έλλη Αμβροσίου, Άννα Χαραλάμπους, Σταυρούλα

Πελεντρίτου, Άντρη Ιωάννου

ΞΕΝΟΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ: Ανδρέας Βαρνάβας, Κυριάκος Χατζηκυριάκου,

Γεώργιος Πιτσιλίδης, Σταύρος Αμβροσίου, Γιάννης Ιωάννου, Ανδρέας

Σπανός, Σάββας Ζέζεκος, Ανδρέας Ταύρου, Κωστάκης Νικολαΐδης

2. Μολιέρου Ο Ταρτούφος

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 5 Δεκεμβρίου 1973

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Θρασύβουλος Σταύρου

ΕΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΕΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Σωκράτης Καραντινός

Διανομή

ΚΥΡΑ-ΠΕΡΝΕΛΑ (μητέρα του Όργωνα): Μόνικα Βασιλείου

ΕΛΜΙΡΑ (γυναίκα του Όργωνα): Έφη Οικονόμου

ΔΩΡΙΝΑ (γυναίκα στην υπηρεσία της Μαριάννας): Δέσποινα Μπεμπεδέλη

ΔΑΜΗΣ (γιος του Όργωνα): Αντώνης Κατσαρής

ΜΑΡΙΑΝΑ (κόρη του Όργωνα): Πατρίτσια Τύμβιου/Μαρία Σταυρινού

ΚΛΕΑΝΘΗΣ (κουνιάδος του Όργωνα): Χάρης Παναγιώτου

ΟΡΓΩΝΑΣ: Χρήστος Παπαδόπουλος

ΒΑΛΕΡΙΟΣ (αγαπητικός της Μαριάννας): Γιάννης Παπαϊωάννου

ΤΑΡΤΟΥΦΟΣ (θρήσκος υποκριτής): Βλαδίμηρος Καυκαρίδης

ΚΥΡΙΟΣ ΕΥΝΟΜΟΣ (δικαστικός κλητήρας): Νίκος Παντελίδης/Κώστας

Τύμβιος

ΕΝΑΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ: Κώστας Δημητρίου

ΦΙΛΙΠΟΤΗ (υπηρέτρια της κυρα-Περνέλας): Άννα Χαραλάμπους

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Β': Γιώργος Πιτσιλίδης

3. Σωτήρη Πατατζή Δον Καμίλλο

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 12 Ιανουαρίου 1974

ΕΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νίκος Σιαφκάλης

ΕΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Κώστας Καυκαρίδης

Διανομή

ΤΖΟΥΛΙΑ: Βούλα Πελεκάνου

ΚΥΡΙΑ: Πατρίτσια Τύμβιου

ΜΑΡΙΟ: Νεόφυτος Νεοφύτου

ΔΟΝ ΚΑΜΙΛΛΟ: Στέλιος Καυκαρίδης

ΝΙΚΟΛΕΤΤΟ: Θάνος Πεττεμερίδης

ΦΛΟΥΡΑΤΟΣ: Φιλής Καραβιώτης

ΠΕΠΟΝΕ: Ανδρέας Μούστρας

ΧΡΙΣΤΟΣ: Ανδρέας Μιχαηλίδης

ΚΑΡΔΙΝΑΛΙΟΣ: Θεόδουλος Μωρέας

ΑΣΠΑΣΙΑ: Φλωρεντία Δημητρίου

4. Μιχάλη Πασιαρδή Το νερόν του Δρόπη

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 2 Μαρτίου 1974

ΕΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Βλαδίμηρος Καυκαρίδης

ΕΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Ανδρέας Λαδόμματος

ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Κωστής Κωστέας

Διανομή

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Χάρης Παναγιώτου

ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΗΣ: Χριστοφής Τζιρτζίπιης

ΠΡΟΚΟΠΗΣ (Κατωχωρίτης): Θάνος Πεττεμερίδης

ΝΙΚΟΛΗΣ (Κατωχωρίτης): Ανδρέας Μούστρας

ΔΗΜΗΤΡΟΣ: Βλαδίμηρος Καυκαρίδης

ΠΑΠΑ-ΓΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ: Θεόδουλος Μωρέας

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ: Φιλής Καραβιώτης

ΒΑΣΙΛΗΣ: Νίκος Σιαφκάλης

ΑΡΕΣΤΗΣ: Γιάννης Παπαϊωάννου

ΑΘΘΟΥΣΑ: Μαρία Σταυρινού

ΤΖΙΥΡΑ-ΜΑΜΜΟΥ: Μόνικα Βασιλείου

ΛΟΞΑΝΤΡΗΣ: Ανδρέας Μιχαηλίδης

ΘΕΟΔΟΣΗΣ: Νίκος Παντελίδης

ΚΑΦΕΤΖΙΗΣ: Κώστας Δημητρίου

ΓΙΩΡΚΑΛΛΗΣ: Ανδρέας Νικολής

ΕΝΑΣ ΓΕΡΟΣ: Χρήστος Παπαδόπουλος

ΔΑΣΚΑΛΟΣ: Αντώνης Κατσαρής

ΠΑΒΛΗΣ: Στέλιος Καυκαρίδης

ΤΡΑΚΚΑΣ: Ανδρέας Μουσουλιώτης

ΚΩΣΤΟΥΡΗΣ: Κώστας Τύμβιος

ΓΙΑΚΟΥΜΗΣ: Νεόφυτος Νεοφύτου

ΕΝΑΣ ΝΕΟΣ: Σταύρος Λούρας

ΕΝΑΣ ΧΩΡΙΚΟΣ: Πάνος Καλλής

ΓΥΝΑΙΚΑ Α': Μάρω Καυκαρίδου

ΓΥΝΑΙΚΑ Β': Νανά Γεωργίου

ΜΑΡΙΚΚΟΥ: Φλωρεντία Δημητρίου

5. Άρνολντ Ουέσκερ Ρίζες

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 14 Απριλίου 1974

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Γιώργος Πρωτοπαπάς

ΕΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νίκος Σιαφκάλης

ΕΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Νίκος Κουρούσιης

Διανομή

ΤΖΕΝΝΥ ΜΠΑΙΗΛΣ (αδελφή της Μπήτυ): Βούλα Πελεκάνου

ΤΖΙΜΜΥ ΜΠΑΙΗΛΣ (γαμπρός της Μπήτυ): Ανδρέας Μουσουλιώτης

ΜΠΗΤΥ ΜΠΡΑΪΑΝΤ (μηστή του Ρόνυ): Μαρία Κωνσταντάρου
ΣΤΑΝ ΜΑΝ (γείτονας των Μπαίηλς): Φιλής Καραβιώτης
ΚΥΡΙΑ ΜΠΡΑΪΑΝΤ (μητέρα της Μπήτυ): Δέσποινα Μπεμπεδέλη
ΚΥΡΙΟΣ ΜΠΡΑΪΑΝΤ (πατέρας της Μπήτυ): Ανδρέας Μούστρας
ΚΥΡΙΟΣ ΧΑΙΗΛΥ (επιστάτης κτήματος): Κώστας Τύμβιος
ΦΡΑΝΚΥ ΜΠΡΑΪΑΝΤ (αδελφός της Μπήτυ): Κώστας Δημητρίου
ΠΕΡΑ ΜΠΡΑΪΑΝΤ (νύφη της Μπήτυ): Έφη Οικονόμου

ΣΕ ΣΚΗΝΕΣ ΛΑΜΒΑΝΟΥΝ ΜΕΡΟΣ: Σάββας Ζεζέκος, Μάριος Χούτρης,
Λευτέρης Παπαηρακλέους, Άκης Ασπρόφτας

6. Ερρίκου Ίψεν *Το σπίτι της κόκκλας (Νόρα)*

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 1 Μαΐου 1974

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Βασίλης Δασκαλάκης

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Σωκράτης Καραντινός

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Νίκη Λιοδάκη-Μακρίδου

Διανομή

ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ: Μαρία Σταυρινού

ΝΟΡΑ: Αντιγόνη Βαλάκου

ΛΟΥΣΤΡΑΚΟΣ: Γρηγόρης Χριστοφή

ΧΕΛΜΕΡ (δικηγόρος): Στέλιος Καυκαρίδης

ΚΥΡΙΑ ΛΙΝΤΕ: Μόνικα Βασιλείου

ΚΡΟΓΚΣΤΑΝΤ: Θάνος Πεττεμερίδης

ΔΟΚΤΩΡ ΡΑΝΚ: Χάρης Παναγιώτου

ANNA ΜΑΡΙΑ: Φλωρεντία Δημητρίου

ΠΑΙΔΙΑ: Τάσος Μωρέας, Αναστασία Πελεκάνου

7. Ιάκωβου Καμπανέλλη *Παραμύθι χωρίς όνομα*

Κεντρική Σκηνή

Αμφιθέατρο Ακρόπολης, Λευκωσία, 12 Ιουλίου 1974

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Βλαδίμηρος Καυκαρίδης

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Κώστας Καυκαρίδης

ΜΟΥΣΙΚΗ: Μάνος Χατζιδάκις

ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Στέλιος Αργύρης

Διανομή

ΠΡΟΛΟΓΟΣ: Έφη Οικονόμου

ΒΑΣΙΛΙΑΣ: Βλαδίμηρος Καυκαρίδης

ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ: Μαρία Κωνσταντάρου

ΠΡΙΓΚΙΠΑΣ: Αντώνης Κατσαρής

ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ: Κώστας Δημητρίου

ΜΑΡΙΑ: Βούλα Πελεκάνου

ΣΙΔΕΡΑΣ: Ανδρέας Μούστρας

ΦΤΩΧΟΜΑΝΑ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη

ΔΙΚΑΣΤΗΣ: Νίκος Σιαφκάλης

ΤΑΒΕΡΝΙΑΡΗΣ: Ανδρέας Μουσουλιώτης

ΣΠΥΡΟΣ: Χάρης Παναγιώτου

ΜΟΥΤΓΟΣ: Πάνος Καλλής

ΠΡΩΤΟΜΑΣΤΟΡΑΣ: Κώστας Τύμβιος

ΚΟΥΜΠΑΡΟΣ: Θεόδουλος Μωρέας

ΓΙΑΝΝΗΣ: Νεόφυτος Νεοφύτου

ΠΕΡΒΟΛΑΡΗΣ/ΜΗΤΣΟΣ: Χρήστος Παπαδόπουλος

ΦΙΛΙΠΠΟΣ: Ανδρέας Νικολής

ΜΙΧΑΛΗΣ: Φιλής Καραβιώτης

ΓΥΝΑΙΚΑ Α': Μαρία Σταυρινού

ΓΥΝΑΙΚΑ Β': Μάρω Καυκαρίδου

ΓΥΝΑΙΚΑ Γ': Νανά Γεωργίου

ΘΕΟΔΩΡΟΣ: Γιάννης Παπαϊωάννου

ΚΟΥΤΣΟΣ: Ανδρέας Μιχαηλίδης

ΜΟΝΟΧΕΡΗΣ: Θάνος Πεττεμερίδης

ΚΩΣΤΑΣ: Νίκος Παντελίδης

ΓΙΑΝΝΑΚΟΣ: Σταύρος Λούρας

ΔΑΣΚΑΛΟΣ: Στέλιος Καυκαρίδης

ΑΝΤΡΙΑΝΑ: Φλωρεντία Δημητρίου

ΦΩΤΕΙΝΗ: Μόνικα Βασιλείου

4Η ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ, 1974–1975

1. Ζαν Ανούιγ Αντιγόνη

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 15 Φεβρουαρίου 1975

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Μάριος Πλωρίτης

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νίκος Σιαφκάλης

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Στέλιος Βότσης

Διανομή

ΠΡΟΛΟΓΟΣ/ΧΟΡΟΣ: Θάνος Πεττεμερίδης

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Πατρίτσια Πεττεμερίδου

ΚΡΕΩΝ: Στέλιος Καυκαρίδης

ΑΙΜΩΝ: Αντώνης Κατσαρής

ΙΣΜΗΝΗ: Βούλα Πελεκάνου

ΕΥΡΥΔΙΚΗ: Φλωρεντία Δημητρίου

ΠΑΡΑΜΑΝΑ: Μόνικα Βασιλείου

ΠΑΙΔΟΠΟΥΛΟ: Κίκης Λουκά

Α΄ ΦΡΟΥΡΟΣ (Ιωνάς): Φιλής Καραβιώτης

Β΄ ΦΡΟΥΡΟΣ (Στέφανος): Γιάννης Παπαϊωάννου

Γ΄ ΦΡΟΥΡΟΣ (Πικροχόλης): Χρήστος Παπαδόπουλος

ΑΓΓΕΛΙΟΦΟΡΟΣ: Νεόφυτος Νεοφύτου

2. Ευγένιου Λαμπής Η γκανιόττα

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 15 Μαρτίου 1975

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Νίκος Σιαφκάλης

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Βλαδίμηρος Καυκαρίδης

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Νίκος Κουρούσης

ΜΟΥΣΙΚΗ: Μιχαλάκης Γιασεμίδης

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Ανδρέας Φαλιέρος

Διανομή

ΜΠΟΥΡΣΕ (ένας κύριος οικονομικά ανεξάρτητος): Ανδρέας Μούστρας

ΚΟΛΑΝΤΑΝ (πλούσιος κτηματίας): Θάνος Πεττεμερίδης

ΚΟΡΤΕΝ (φαρμακοποιός): Ανδρέας Μουσουλιώτης

ΜΠΛΑΝΣ (κόρη του Μπουρσέ): Πατρίτσια Πεττεμερίδου

ΛΕΩΝΙΝΤΑ (αδελφή του Μπουρσέ): Δέσποινα Μπεμπεδέλη

ΦΕΛΙΞ (νεαρός δικηγόρος): Γιάννης Παπαϊωάννου

ΠΕΝΟΥΡΙ (εφοριακός): Νίκος Παντελίδης

ΜΠΕΝΤΖΙΑΜΕΝ (ένα γκαρσόνι): Αντώνης Κατσαρής

ΣΥΛΒΑΝ (γιος του Κολαντάν): Ευτύχιος Πουλλαΐδης

ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΑΣ: Νεόφυτος Νεοφύτου

ΜΕΣΣΙΕ ΣΙΟΥΤ (υποδιοικητής της αστυνομίας): Θεόδουλος Μωρέας

ΠΟΣΙΞ (μεσίτης συνοικεσιών): Ανδρέας Μαραγκός

ΖΙΟΖΕΦ (γκαρσόνι): Χρήστος Παπαδόπουλος

ΤΡΙΚΟΤ (καταστηματάρχης): Φιλής Καραβιώτης

Ο ΚΛΕΦΤΗΣ: Ανδρέας Κλεόπας

3. Δημήτρη Κεχαΐδη Το τάβλι*

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 12 Απριλίου 1975

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ανδρέας Μαραγκός

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Νίκος Κουρούσης

Διανομή

ΦΩΝΤΑΣ: Στέλιος Καυκαρίδης

ΚΟΛΙΑΣ: Ανδρέας Μούστρας

* Παρουσιάστηκε με την παραγωγή του έργου *Οι κληρονόμοι της θείας* του Γεράσιμου Σπαταλά.

4. Γεράσιμου Σπαταλά *Οι κληρονόμοι της θείας*

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 12 Απριλίου 1975

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Μόνικα Βασιλείου

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Νίκος Κουρούσης

Διανομή

ΚΑΤΙΝΑ (γυναίκα του Πέτρου): Φλωρεντία Δημητρίου

ΠΕΤΡΟΣ: Ανδρέας Μουσουλιώτης

ΜΑΣΤΡΟΜΑΝΩΛΗΣ: Νίκος Παντελίδης

ΠΕΡΙΚΛΗΣ: Αντώνης Κατσαρής

ΝΙΚΟΛΗΣ ΜΕΘΥΣΜΕΝΟΣ: Γιάννης Παπαϊωάννου

ΦΟΥΛΗΣ ΠΟΤΗΡΑΚΙΑΣ: Νεόφυτος Νεοφύτου

ΝΙΟΝΙΟΣ ΠΡΟΚΟΜΕΝΟΣ: Ανδρέας Μαραγκός

5. Λουίτζι Πιραντέλλο *Η ηδονή της τιμότητας*

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 4 Μαΐου 1975

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Μάριος Πλωρίτης

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νίκος Σιαφκάλης

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Τηλέμαχος Κάνθος

Διανομή

ΜΙΑ ΚΑΜΑΡΙΕΡΑ: Βούλα Πελεκάνου

ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ ΣΕΤΤΙ (εξάδερφος του Φάμπιο Κόλλι): Θάνος Πεττεμερίδης

ΚΥΡΙΑ ΜΑΝΤΑΛΕΝΑ (μητέρα της Αγάθα): Δέσποινα Μπεμπεδέλη

ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ ΦΑΜΠΙΟ ΚΟΛΛΙ: Ευτύχιος Πουλλαΐδης

ΑΓΑΘΑ ΡΕΝΝΙ: Πατρίτσια Πεττεμερίδου

ΑΝΤΖΕΛΟ ΜΠΑΛΝΤΟΒΙΝΟ: Νίκος Σιαφκάλης

ΕΝΑΣ ΥΠΗΡΕΤΗΣ: Χρήστος Παπαδόπουλος

Ο ΠΑΠΑΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΘΑΣ: Θεόδουλος Μωρέας

ΜΑΡΚΟ ΦΟΝΤΖΙ: Φιλής Καραβιώτης

Η ΚΟΥΜΠΑΡΑ (βουβό πρόσωπο): Ευγενία Δρυμιώτου

ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ (βουβά πρόσωπα): Πάνος Καλλής,

Δημήτρης Σάββα, Ανδρέας Κλεόπας, Σπύρος Χαραλάμπους

6. Λόπε ντε Βέγκα *Λαός και τυραννία*

Κεντρική Σκηνή

Αμφιθέατρο Ακροπόλεως, Λευκωσία, 7 Αυγούστου 1975

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Νίκος Γκάτσος

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Βλαδίμηρος Καυκαρίδης

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Κώστας Καυκαρίδης

ΜΟΥΣΙΚΗ: Γιώργος Κοτσώνης

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Στάλα Κικκίδου

ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ: Χορωδία του Συλλόγου «ΑΡΗΣ» Λεμεσού

υπό τη διεύθυνση του Μαρίνου Μιτέλλα

Διανομή

Α΄ ΓΥΝΑΙΚΑ (Χουάνα): Φλωρεντία Δημητρίου

Β΄ ΓΥΝΑΙΚΑ (Χίλα): Μάρω Καυκαρίδου

Γ΄ ΓΥΝΑΙΚΑ (Χαθίντα): Μαρούλλα Αλετρά

Δ΄ ΓΥΝΑΙΚΑ: Ιωάννα Σιαφκάλη

ΛΑΟΥΡΕΝΘΙΑ: Πατρίτσια Πεττεμερίδου

ΠΑΣΚΟΥΑΛΑ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη

ΦΡΟΝΤΟΣΟ: Στέλιος Καυκαρίδης

ΜΠΑΡΙΑΝΤΟ: Ευτύχιος Πουλλαΐδης

ΜΕΝΚΟ: Αντώνης Κατσαρής

ΦΛΟΡΕΣ: Ανδρέας Μουσουλιώτης

ΦΕΡΝΑΝΤ ΓΚΟΜΕΘ (ταξίαρχος): Ανδρέας Μούστρας

ΟΡΤΟΥΝΙΟ: Χρήστος Παπαδόπουλος

ΧΟΥΑΝ ΡΟΧΟ (πατέρας του Φροντόσο): Φιλής Καραβιώτης

ΑΛΟΝΣΟ: Θεόδουλος Μωρέας

ΕΣΤΕΜΠΑΝ (πατέρας της Λαουρένθια, δήμαρχος): Βλαδίμηρος Καυκαρίδης

ΘΙΜΠΡΑΝΟΣ: Ανδρέας Μαραγκός
ΛΕΟΝΕΛΛΟ (και τραγουδιστής): Σταύρος Λούρας
Α΄ ΧΩΡΙΚΟΣ: Τάσος Αναστασίου
Β΄ ΧΩΡΙΚΟΣ: Νίκος Νικολαΐδης
ΝΕΟΣ ΧΩΡΙΚΟΣ: Νεόφυτος Νεοφύτου
ΒΑΣΙΛΙΑΣ: Θάνος Πεττεμερίδης
ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ: Μόνικα Βασιλείου
ΔΟΝ ΜΑΝΡΙΚΕ (υπουργός): Ανδρέας Μιχαηλίδης
ΑΝΑΚΡΙΤΗΣ: Νίκος Σιαφκάλης
ΕΝΑ ΠΑΙΔΙ: Τάσος Μωρέας
ΟΡΓΑΝΟΠΑΙΧΤΗΣ: Πάνος Καλλής
ΜΑΝΑ: Νανά Γεωργίου
ΜΙΑ ΓΡΙΑ: Έλλη Παναγιώτου

ΣΕ ΣΚΗΝΕΣ ΛΑΜΒΑΝΟΥΝ ΜΕΡΟΣ: Ελευθέριος Παπαηρακλέους,
Μιχαλάκης Μιχαηλίδης, Παύλος Ανδρέου, Στέλιος Αγγελίδης
ΧΟΡΕΥΟΥΝ: Στάλα Κικκίδου, Ιωάννα Σπανού, Ναδία Λοιζίδου,
Μάρω Γρηγορίου

5Η ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ, 1975-1976

1. Μπέρτολτ Μπρεχτ *Ο καυκασιανός κύκλος με την κιμωλία*

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 25 Οκτωβρίου 1975

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Οδυσσέας Ελύτης
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Heinz-Uwe Haus
ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Νίκος Σιαφκάλης
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Ανδρέας Μαραγκός
ΜΟΥΣΙΚΗ: Γιώργος Κοτσώνης
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ-ΠΡΟΣΩΠΕΙΑ: Νίκος Κουρούσιης

Διανομή

ΠΟΙΗΤΗΣ/ΑΖΤΑΚ (γραφέας του χωριού): Βλαδίμηρος Καυκαρίδης
ΛΑΪΚΟΣ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΗΣ/ΧΩΡΙΚΟΣ ΠΟΥ ΤΡΑΓΟΥΔΑ: Χριστοφής Τζιρτζιπίης
ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΕΣ: Φλωρεντία Δημητρίου, Ιωάννα Σιαφκάλη
ΜΑΣΣΙΑ/ΧΩΡΙΚΗ/ΜΗΤΕΡΑ ΓΡΟΥΣΙΝΙΑ (μια φτωχή χωριάτισσα):
Φλωρεντία Δημητρίου
ΣΟΥΛΙΚΑ: Ιωάννα Σιαφκάλη
ΤΥΜΠΑΝΙΣΤΗΣ/ΣΑΛΠΙΓΚΤΗΣ: Θέμης Γιασεμίδης
ΚΛΑΡΙΝΕΤΙΣΤΑΣ: Κυριάκος Κακουλλής
ΚΙΘΑΡΙΣΤΑΣ: Ρίτσιαρτ Ντάγκλας
ΓΚΕΟΡΚΙ ΑΜΠΑΣΒΙΛΛΙ (ο κυβερνήτης)/ΠΑΤΕΡ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ (ένας
καλόγερος)/ΞΕΝΟΔΟΧΟΣ: Ανδρέας Μούστρας
ΝΑΤΑΛΙΑ ΑΜΠΑΣΒΙΛΛΙ (γυναίκα του Γκεόρκι Αμπασβίλλι)/ΑΝΝΙΚΑ
(γυναίκα του Λαυρέντη Βαχνάτζε): Μόνικα Βασιλείου
ΣΑΛΒΑ (υπασπιστής): Ανδρέας Μιχαηλίδης
ΣΙΜΩΝ ΣΑΧΑΒΑ (αγαπημένος της Γκρούσια): Στέλιος Καυκαρίδης
ΓΚΡΟΥΣΙΑ ΒΑΧΝΑΤΖΕ (μια υπηρέτρια): Δέσποινα Μπεμπεδέλη
ΑΡΣΕΝΙΟΣ ΚΑΖΜΠΕΚΙ (ο χοντρός πρίγκιπας)/ΛΑΥΡΕΝΤΗΣ ΒΑΧΝΑΤΖΕ
(αδελφός της Γκρούσια)/Γ΄ ΧΩΡΙΚΟΣ: Ανδρέας Μουσουλιώτης
ΜΠΙΣΕΡΚΑΝ ΚΑΖΜΠΕΚΙ (ο ανιψιός του Αρσένιου Καζμπέκι): Χρήστος
Παπαδόπουλος
ΜΙΧΑΗΛ ΛΟΛΑΤΖΕ (γιατρός)/ΣΑΝΤΡΟ ΟΜΠΟΛΑΤΖΕ (δικηγόρος):
Αντώνης Κατσαρής
ΝΙΚΟΛΑ ΜΙΚΑΤΖΕ (γιατρός)/ΓΙΟΥΣΟΥΠ (γιος της χωρικής, για λίγο
άντρας της Γκρούσια)/ΙΛΛΟ ΣΟΥΜΠΟΛΑΤΖΕ (δικηγόρος): Θάνος
Πεττεμερίδης
Α΄ ΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝ/Α΄ ΕΜΠΟΡΟΣ/Α΄ ΧΩΡΙΚΟΣ: Φιλής Καραβιώτης
Β΄ ΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝ/ΓΕΡΟΣ ΧΩΡΙΚΟΣ ΜΕ ΤΟ ΓΑΛΑ/ΕΝΑΣ ΦΥΓΟΔΙΚΟΣ (ο Μεγάλος
Δούκας): Θεόδουλος Μωρέας
ΜΑΓΕΙΡΙΣΣΑ (φίλη της Γκρούσια)/ΓΥΝΑΙΚΑ ΕΜΠΟΡΟΣ: Έλλη Παναγιώτου
ΝΙΝΑ (αρχικαμαριέρα): Μάρω Καυκαρίδου
ΜΑΡΩ (νταντά)/ΛΟΥΔΟΒΙΚΑ (νύφη του ξενοδόχου): Πατρίτσια
Πεττεμερίδου
ΑΣΣΙΑ/ΧΩΡΙΚΗ (για λίγο πεθερά της Γκρούσια)/ΓΡΙΑ: Νανά Γεωργίου
ΜΑΓΕΙΡΟΣ/Β΄ ΕΜΠΟΡΟΣ: Πάνος Καλλής
ΣΤΑΥΛΙΤΗΣ/ΧΩΡΙΚΟΣ (ο άντρας της χωρικής)/Β΄ ΧΩΡΙΚΟΣ: Νίκος
Νικολαΐδης
Ο ΑΝΔΡΑΣ ΠΟΥ ΚΡΑΤΑ ΤΟ ΠΑΙΔΙ/ΣΤΑΥΛΙΤΗΣ (των Βαχνάτζε)/Β΄ ΥΠΗΡΕΤΗΣ/
ΗΡΑΚΛΗΣ (κουριάδος της μητέρας Γκρουσίνια, ληστής): Μιχάλης
Μιχαηλίδης
Α΄ ΥΠΗΡΕΤΗΣ/ΥΠΗΡΕΤΗΣ ΤΟΥ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ: Ιωάννης Σενέκης
ΕΙΣΠΡΑΚΤΟΡΑΣ ΤΩΝ ΦΟΡΩΝ/ΣΙΩΒΑ (αστυνομικός, αργότερα δημόσιος
κατήγορος): Νεόφυτος Νεοφύτου
Α΄ ΣΙΔΕΡΟΦΡΑΚΤΟΣ ΤΟΥ ΠΑΛΑΤΙΟΥ: Ευτύχιος Πουλλαΐδης
Β΄ ΣΙΔΕΡΟΦΡΑΚΤΟΣ ΤΟΥ ΠΑΛΑΤΙΟΥ/Β΄ ΣΙΔΕΡΟΦΡΑΚΤΟΣ: Σταύρος Λούρας
Γ΄ ΣΙΔΕΡΟΦΡΑΚΤΟΣ ΤΟΥ ΧΟΝΤΡΟΥ ΠΡΙΓΚΙΠΑ/Γ΄ ΣΙΔΕΡΟΦΡΑΚΤΟΣ: Ανδρέας
Κλεόπας
Δ΄ ΣΙΔΕΡΟΦΡΑΚΤΟΣ ΤΟΥ ΧΟΝΤΡΟΥ ΠΡΙΓΚΙΠΑ/Δ΄ ΣΙΔΕΡΟΦΡΑΚΤΟΣ: Τάσος
Αναστασίου
ΕΝΟΜΟΤΑΡΧΗΣ: Ανδρέας Μαραγκός
ΚΑΒΑΛΑΡΗΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ/ΓΕΡΟΣ: Δημήτρης Σάββα
ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ ΠΟΥ ΠΑΙΡΝΟΥΝ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΓΚΡΟΥΣΙΑ: Ευτύχιος
Πουλλαΐδης, Τάσος Αναστασίου

ΖΗΤΙΑΝΟΙ: Φιλής Καραβιώτης, Χριστοφής Τζιρτζιπίης, Στέλιος Αγγελίδης,
Λευτέρης Παπαηρακλέους, Ιωάννης Σενέκης
ΚΑΛΕΣΜΕΝΟΙ: Χρήστος Παπαδόπουλος, Φιλής Καραβιώτης, Μάρω
Καυκαρίδου, Έλλη Παναγιώτου, Αντώνης Κατσαρής, Πάνος Καλλής,
Ανδρέας Μιχαηλίδης

2. Σων Ο'Κέιζυ Κόκκινα τριαντάφυλλα για μένα

Κεντρική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 13 Δεκεμβρίου 1975

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Παύλος Μάτεσις
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νίκος Σιαφκάλης
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Στέλιος Βότσης
ΜΟΥΣΙΚΗ: Νάσος Παναγιώτου

Διανομή

ΚΑ ΜΠΡΕΪΤΟΝ: Φλωρεντία Δημητρίου
ΑΙΗΜΟΝ ΜΠΡΕΪΤΟΝ (γιος της): Ευτύχιος Πουλλαϊδής
ΗΗΝΤΑ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη
ΝΤΥΠΝΑ (γειτόνισσα): Νανά Γεωργίου
ΦΙΝΟΥΛΑ (γειτόνισσα): Μόνικα Βασιλείου
ΣΙΗΗΛΑ ΜΟΡΝΗΗΝ (γειτόνισσα): Πατρίτσια Πεττεμερίδου
ΜΠΡΕΝΑΝ: Φιλής Καραβιώτης
ΕΝΑΣ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΗΣ: Σταύρος Λούρας
ΡΟΟΡΗ Ο'ΜΠΑΛΑΚΑΝ (ενθουσιώδης νησιώτης): Ανδρέας Μουσουλιώτης
ΜΑΛΚΑΑΝΝΗ (ειρωνεύεται τα θεία): Νεόφυτος Νεοφύτου
ΑΙΔ. Ε. ΚΛΙΝΤΟΝ (ιερέας Αγ. Βαρνάβα): Ανδρέας Μούστρας
1ΟΣ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ: Παναγιώτης Καλλής
2ΟΣ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ: Τάσος Αναστασίου
ΑΣΤΥΝΟΜΟΣ ΦΙΝΓΚΛΑΣ: Ανδρέας Μαραγκός
1ΟΣ ΑΝΔΡΑΣ (γείτονας των Μπρέιτον): Στέλιος Καυκαρίδης
2ΟΣ ΑΝΔΡΑΣ (γείτονας των Μπρέιτον): Ανδρέας Μιχαηλίδης
3ΟΣ ΑΝΔΡΑΣ (γείτονας των Μπρέιτον): Ανδρέας Μαραγκός
ΣΑΜΟΥΕΛ (νεωκόρος της εκκλησίας): Χρήστος Παπαδόπουλος
ΝΤΟΥΖΑΡΤ (επίτροπος της εκκλησίας του Αγ. Βαρνάβα): Βλαδίμηρος
Καυκαρίδης
ΦΟΣΤΕΡ (επίτροπος της εκκλησίας του Αγ. Βαρνάβα): Αντώνης Κατσαρής
ΦΑΝΟΚΟΡΟΣ (επίτροπος της εκκλησίας του Αγ. Βαρνάβα): Θεόδουλος
Μωρέας

3. Γεράσιμου Σταύρου Καληνύχτα Μαργαρίτα

Κεντρική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 17 Ιανουαρίου 1976

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Βλαδίμηρος Καυκαρίδης
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Κώστας Καυκαρίδης
ΜΟΥΣΙΚΗ: Σπήλιος Μεντής

Διανομή

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη
ΣΤΕΦΑΝΟΣ: Θάνος Πεττεμερίδης
ΠΕΡΙΚΛΗΣ: Στέλιος Καυκαρίδης
ΚΑΤΕΡΙΝΑ: Φλωρεντία Δημητρίου
ΦΩΤΕΙΝΗ: Πατρίτσια Πεττεμερίδου
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΔΕΡΒΗΣ: Ανδρέας Μούστρας
ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ: Κατερίνα Καραγιάννη
ΓΕΡΜΑΝΟΣ ΦΡΟΥΡΟΣ: Τάσος Αναστασίου
ΒΑΣΙΛΗΣ: Αντώνης Κατσαρής
ΕΝΑΣ ΝΕΟΣ: Πάνος Καλλής
ΑΓΓΕΛΙΚΗ: Μόνικα Βασιλείου
ΜΠΑΡΜΠΑ ΘΩΜΑΣ: Ανδρέας Μιχαηλίδης
ΟΡΕΣΤΗΣ: Σταύρος Λούρας
ΣΤΑΘΜΑΡΧΗΣ: Ανδρέας Μουσουλιώτης
ΜΙΑ ΚΟΠΕΛΑ: Μάρω Καυκαρίδου
ΕΝΑΣ ΠΕΡΑΣΤΙΚΟΣ: Τάσος Αναστασίου
ΕΝΑΣ ΓΕΡΜΑΝΟΣ: Μιχαλάκης Μιχαηλίδης

4. Ουίλλιαμ Σαίξπηρ Με το ίδιο μέτρο

Κεντρική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 12 Μαρτίου 1976

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Βασίλης Ρώτας
ΔΙΑΣΚΕΥΗ-ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Heinz-Uwe Haus
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Glyn Hughes, Heinz-Uwe Haus
ΜΟΥΣΙΚΗ: Klaus Lenz
ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΕΣ: Βλαδίμηρος Καυκαρίδης, Νίκος Σιαφκάλης
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Τάσος Αναστασίου
ΗΧΟΓΡΑΦΗΣΗ: Από την ορχήστρα Klaus Lenz και την Uschi Brüning

Διανομή

ΒΙΤΖΕΝΤΣΙΟ (ο δούκας): Βλαδίμηρος Καυκαρίδης
ΑΝΤΖΙΕΛΟ (προσωρινός κυβερνήτης): Στέλιος Καυκαρίδης
ΕΣΚΑΛΟΣ (γέρος λόρδος): Ανδρέας Μιχαηλίδης
ΚΛΑΟΥΝΤΙΟ (νεαρός άρχοντας): Νεόφυτος Νεοφύτου
ΛΟΥΤΣΙΟ (δανδής): Σπύρος Σταυρινίδης
ΔΥΟ ΚΥΡΙΟΙ (όμοιοί του): Νίκος Σιαφκάλης, Σταύρος Λούρας
ΠΡΟΒΟΣΤ (ο διοικητής της φυλακής): Φιλής Καραβιώτης
ΕΝΑΣ ΚΑΛΟΓΕΡΟΣ: Ανδρέας Μούστρας
ΕΝΑΣ ΔΙΚΑΣΤΗΣ: Θεόδουλος Μωρέας
ΕΛΜΠΟΥ (ένας απλός ασυνομικός): Αντώνης Κατσαρής
ΦΡΟΘ (ένας κύριος παλαβούτσικος): Χρήστος Παπαδόπουλος
ΠΟΜΠΕΪ (ένας κλόουν, υπηρέτης της πατρώνας): Ανδρέας Μουσουλιώτης
ΑΠΟΡΣΟΝ (δήμιος): Ευτύχιος Πουλλαϊδής
ΜΠΕΡΝΑΡΝΤΑΪΝ (ένας πορωμένος φυλακισμένος): Θάνος Πεττεμερίδης
ΕΝΑΣ ΥΠΗΡΕΤΗΣ ΤΟΥ ΑΝΤΖΙΕΛΟ: Ανδρέας Μαραγκός
ΔΥΟ ΦΡΟΥΡΟΙ ΤΗΣ ΦΥΛΑΚΗΣ: Πάνος Καλλής, Ανδρέας Κλεόπας
ΙΣΑΒΕΛΛΑ (αδελφή του Κλαούντιο): Δέσποινα Μπεμπεδέλη
ΜΑΡΙΑΝΑ (μηστή του Αντζιέλο): Μόνικα Βασιλείου
ΤΖΟΥΛΙΕΤ (αγαπημένη του Κλαούντιο): Πατρίτσια Πεττεμερίδου
ΜΑΝΤΑΜ ΟΒΕΡΝΤΑΝ (πατρώνα): Φλωρεντία Δημητρίου
ΠΟΡΝΕΣ: Μόνικα Βασιλείου, Μάρω Καυκαρίδου, Νανά Γεωργίου
ΣΩΜΑΤΟΦΥΛΑΚΕΣ: Μιχαλάκης Μιχαηλίδης, Λευτέρης Παπαηρακλέους,
Πέτρος Πασιαρδής, Χρήστος Χατζηαθανασίου, Γιώργος Πασχάλης,
Λοΐζος Γιασουμά

5. Ευγένιου Σβαρτς Ο δράκος

Κεντρική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 25 Απριλίου 1976

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Κατερίνα Αγγελάκη-Ρουκ
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Εύης Γαβριηλίδης
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Νίκος Πολίτης
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Τάσος Αναστασίου
ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ-ΗΧΗΤΙΚΑ ΕΦΕ: Άντρος Παυλίδης

Διανομή

ΙΠΠΟΤΗΣ ΛΑΝΣΕΛΟΤΟΣ: Νίκος Χαραλάμπους
ΓΑΤΟΣ: Σπύρος Σταυρινίδης
ΚΑΡΛΟΜΑΓΝΟΣ: Ανδρέας Μιχαηλίδης
ΕΛΣΑ (κόρη του): Πίτσα Μπουρνόζου
ΔΡΑΚΟΣ: Θάνος Πεττεμερίδης
ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Στέλιος Καυκαρίδης
ΕΡΡΙΚΟΣ (γιος του): Αντώνης Κατσαρής
ΣΚΟΠΟΣ: Χρήστος Ζάννος
Α' ΦΙΛΕΝΑΔΑ: Πατρίτσια Πεττεμερίδου
Β' ΦΙΛΕΝΑΔΑ: Λένια Σορόκου
Γ' ΦΙΛΕΝΑΔΑ: Μαρία Μίχα
Α' ΥΦΑΝΤΟΥΡΓΟΣ: Ευτύχιος Πουλλαϊδής
Β' ΥΦΑΝΤΟΥΡΓΟΣ: Νεόφυτος Νεοφύτου
ΚΑΠΕΛΑΣ: Φιλής Καραβιώτης
ΣΙΔΕΡΑΣ: Ηλίας Αλετράς
ΟΡΓΑΝΟΠΑΙΧΤΗΣ: Νίκος Νικολαΐδης
ΓΑΪΔΑΡΟΣ: Ανδρέας Μουσουλιώτης
Α' ΠΟΛΙΤΗΣ: Θεόδουλος Μωρέας

Β΄ ΠΟΛΙΤΗΣ: Βλαδίμηρος Καυκαρίδης
Γ΄ ΠΟΛΙΤΗΣ: Ανδρέας Μαραγκός
ΠΕΡΙΒΟΛΑΡΗΣ: Χρήστος Παπαδόπουλος
ΜΙΚΡΟΠΩΛΗΤΗΣ: Νίκος Σιαφκάλης
ΕΝΑ ΠΑΙΔΑΚΙ: Τάσος Μωρέας
Α΄ ΓΥΝΑΙΚΑ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη
Β΄ ΓΥΝΑΙΚΑ: Μόνικα Βασιλείου
Γ΄ ΓΥΝΑΙΚΑ: Φλωρεντία Δημητρίου
ΦΡΟΥΡΟΣ: Ανδρέας Μούστρας
Α΄ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΣ: Τάσος Αναστασίου
Β΄ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΣ: Ανδρέας Μουσουλιώτης

6. Αριστοφάνη Ειρήνη

Κεντρική Σκηνή
Αμφιθέατρο Ακροπόλης, Λευκωσία, 24 Ιουλίου 1976

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Θεοδόσης Πιερίδης
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Βλαδίμηρος Καυκαρίδης
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Κώστας Καυκαρίδης
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Τατιάνα Βαρούτη
ΜΟΥΣΙΚΗ: Στέλιος Αργύρης

Διανομή

ΠΟΙΗΤΗΣ: Βλαδίμηρος Καυκαρίδης
Α΄ ΔΟΥΛΟΣ ΤΟΥ ΤΡΥΓΑΙΟΥ: Σπύρος Σταυρινίδης
Β΄ ΔΟΥΛΟΣ ΤΟΥ ΤΡΥΓΑΙΟΥ: Χρήστος Παπαδόπουλος
ΤΡΥΓΑΙΟΣ (αμπελουργός): Στέλιος Καυκαρίδης
Α΄ ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΤΡΥΓΑΙΟΥ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη
Β΄ ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΤΡΥΓΑΙΟΥ: Λένια Σορόκου
ΕΡΜΗΣ: Ανδρέας Μουσουλιώτης
ΠΟΛΕΜΟΣ: Θάνος Πεττεμερίδης
ΑΝΤΑΡΑΣ (δούλος του Πολέμου)/Ε΄ ΕΜΠΟΡΟΣ: Ανδρέας Μιχαηλίδης
ΕΙΡΗΝΗ: Πατρίτσια Πεττεμερίδου
ΟΠΩΡΑ: Μόνικα Βασιλείου
ΓΙΟΡΤΗ: Ξανθή Μιχαήλ
ΙΕΡΟΚΛΗΣ (μάντης): Ανδρέας Μούστρας
ΔΡΕΠΑΝΑΣ: Ευτύχιος Πουλλαϊδης
Α΄ ΕΜΠΟΡΟΣ: Νίκος Σιαφκάλης
Β΄ ΕΜΠΟΡΟΣ: Φιλής Καραβιώτης
Γ΄ ΕΜΠΟΡΟΣ: Ανδρέας Μαραγκός
Δ΄ ΕΜΠΟΡΟΣ: Θεόδουλος Μωρέας
Α΄ ΠΑΙΔΙ: Χρίστος Νεοφύτου
Β΄ ΠΑΙΔΙ: Θεόδωρος Καυκαρίδης
Α΄ ΚΟΡΥΦΑΙΟΣ: Νίκος Χαραλάμπους
Β΄ ΚΟΡΥΦΑΙΟΣ: Αντώνης Κατσαρής
ΧΟΡΟΣ: Σταύρος Λούρας, Νεόφυτος Νεοφύτου, Ευτύχιος Πουλλαϊδης,
Πάνος Καλλής, Τάσος Αναστασίου, Παντελής Μακρής, Πέτρος
Πασιαρδής, Γιώργος Πασχάλης, Κώστας Ελευθεριάδης, Ανδρέας
Βανέζης, Τάσος Ανδρέου, Ανδρέας Σακκάς, Κώστας Πιερής, Χρίστος
Χατζηαθανασίου, Γιάννης Φεραίου, Δημήτρης Δημητρίου
ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΔΡΕΠΑΝΙΟΥ: Μίκης Κλαρκ

7. Χάρολντ Πίντερ Ο επιστάτης

Β΄ Σκηνή
Θέατρο ΡΙΚ, 13 Μαΐου 1976

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Κώστας Σταματίου
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ανδρέας Μαραγκός
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Τάσος Αναστασίου
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Glyn Hughes

Διανομή

ΑΣΤΟΝ: Σπύρος Σταυρινίδης
ΝΤΑΙΗΒΙΣ: Αντώνης Κατσαρής
ΜΙΚ: Ευτύχιος Πουλλαϊδης

8. Μπράιαν Γουέν Ο παπουτσωμένος γάτος

Παιδική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 11 Απριλίου 1976

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Μόνικα Βασιλείου
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Τάσος Αναστασίου
ΜΟΥΣΙΚΗ: Στέλιος Αργύρης
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Στέφανος Αθηαίνιτης
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Ξένια Καλογεροπούλου
ΣΤΙΧΟΙ ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ: Ειρήνη Τσουλλή, Γ. Κυριακούλη

Διανομή

ΙΑΣΩΝ: Ανδρέας Μιχαηλίδης
ΜΠΟΡΙΣ: Σταύρος Λούρας
ΜΑΡΚΟΣ: Νεόφυτος Νεοφύτου
ΣΕΡΓΙΟΣ: Ανδρέας Μουσουλιώτης
ΕΥΓΕΝΙΑ: Λένια Σορόκου
ΤΑΝΙΑ: Αδριανή Μαλένη
ΓΑΤΟΣ: Αντώνης Κατσαρής
ΣΥΜΕΩΝ: Βλαδίμηρος Καυκαρίδης
ΠΙΦ: Ευτύχιος Πουλλαϊδης
ΠΟΥΦ: Σπύρος Σταυρινίδης
ΤΕΡΕΖΑ: Μόνικα Βασιλείου

1. Άρθουρ Μίλλερ *Οι μάγισσες του Σάλεμ*

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 16 Οκτωβρίου 1976

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νίκος Σιαφκάλης

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Ανδρέας Λαδόμματος

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Τάσος Αναστασίου

Διανομή

ΑΙΔΕΣΙΜΟΤΑΤΟΣ ΠΑΡΡΙΣ: Ανδρέας Μούστρας

ΜΠΕΤΤΥ ΠΑΡΡΙΣ: Άλκηστις Παυλίδου

ΤΙΤΟΥΜΠΑ: Μόνικα Βασιλείου

ΑΜΠΙΓΚΑΙΗΛ ΟΥΙΛΙΑΜΣ: Μαρία Μίχα

ΣΟΥΖΑΝΑ ΟΥΩΛΚΟΤ: Μάρω Καυκαρίδου

ΑΝΝΑ ΠΑΤΝΑΜ: Φλωρεντία Δημητρίου

ΘΩΜΑΣ ΠΑΤΝΑΜ: Φιλής Καραβιώτης

ΜΕΡΣΥ ΛΙΟΥΗΣ: Πατρίτσια Πεττεμερίδου

ΜΑΙΡΗ ΟΥΩΡΡΕΝ: Λένια Σορόκου

ΤΖΩΝ ΠΡΟΚΤΟΡ: Στέλιος Καυκαρίδης

ΡΕΒΕΚΚΑ ΝΕΡΣ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη

ΔΑΝΙΗΛ ΣΙΗΒΕΡΣ: Ανδρέας Μουσουλιώτης

ΑΣΤΥΝΟΜΟΣ ΧΕΡΡΙΚ: Νεόφυτος Νεοφύτου

ΦΡΑΝΣΙΣ ΝΕΡΣ: Χρήστος Παπαδόπουλος

ΤΖΙΑΪΛΣ ΚΟΡΥ: Αντώνης Κατσαρής

ΑΙΔΕΣΙΜΟΤΑΤΟΣ ΧΑΙΗΛ: Θάνος Πεττεμερίδης

ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΝΤΑΝΦΟΡΘ: Νίκος Χαραλάμπους

ΧΟΠΚΙΝΣ: Πάνος Καλλής

ΕΛΙΖΑΜΠΕΘ ΠΡΟΚΤΟΡ: Τζένη Γαϊτανοπούλου

ΔΙΚΑΣΤΗΣ ΧΕΪΘΟΡΝ: Ανδρέας Μιχαηλίδης

2. Γιάροσλαβ Χάσεκ *Ο καλός στρατιώτης Σβέικ*

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 11 Δεκεμβρίου 1976

ΔΙΑΣΚΕΥΗ: Σωτήρης Πατατζής

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Βλαδίμηρος Καυκαρίδης

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Κώστας Καυκαρίδης

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Τάσος Αναστασίου

Διανομή

ΠΑΛΙΒΕΚ: Ευτύχιος Πουλλαΐδης

ΚΑΛΟΣ: Ανδρέας Μαραγκός

ΜΑΡΕΚ: Νεόφυτος Νεοφύτου

ΚΥΡΙΑ ΠΑΛΙΒΕΚ: Φλωρεντία Δημητρίου

ΝΤΟΥΜΠ: Αντώνης Κατσαρής

ΚΥΡΙΑ ΜΙΛΛΕΡ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη

ΣΒΕΪΚ: Σπύρος Σταυρινίδης, Βλαδίμηρος Καυκαρίδης

ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΠΩΛΗΣ: Πάνος Καλλής

ΑΝΑΚΡΙΤΗΣ/ΔΑΝΕΙΣΤΗΣ: Θάνος Πεττεμερίδης

ΚΛΗΤΗΡΑΣ: Τάσος Αναστασίου

ΜΠΑΟΥΤΣΕ: Ανδρέας Μούστρας

ΜΠΑΛΟΥΝ: Ανδρέας Μουσουλιώτης

ΝΟΣΟΚΟΜΟΣ: Χρήστος Παπαδόπουλος

ΒΑΡΩΝΗ: Τζένη Γαϊτανοπούλου

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΣ ΙΕΡΕΑΣ: Στέλιος Καυκαρίδης

ΛΟΥΚΑΣ: Νίκος Χαραλάμπους

ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ: Ανδρέας Μιχαηλίδης

ΚΑΤΥ: Πατρίτσια Πεττεμερίδου

ΜΙΣΕΚ: Λένια Σορόκου

ΚΑΚΟΝΥ: Θεόδουλος Μωρέας

ΚΥΡΙΟΣ ΒΡΕΝΤΕΛ/ΓΕΡΟΣ ΕΥΛΟΚΟΠΟΣ: Φιλής Καραβιώτης

ΓΡΙΑ: Μόνικα Βασιλείου

ΕΠΙΛΟΧΙΑΣ: Τάσος Αναστασίου

ΛΟΧΙΑΣ: Σταύρος Λούρας

ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ: Νεόφυτος Νεοφύτου, Ανδρέας Μουσουλιώτης,

Ευτύχιος Πουλλαΐδης, Ανδρέας Μαραγκός, Πάνος Καλλής

ΜΟΥΣΙΚΟΙ: Πάνος Καλής, Μιχάλης Μιχαηλίδης, Σταύρος Σταυρινίδης

3. Φρήντριχ Ντύρρενματ *Οι φυσικοί*

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 4 Φεβρουαρίου 1977

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Εύης Γαβριηλίδης

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Βέρα Χατζηδά

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Τάσος Αναστασίου

Διανομή

ΡΙΧΑΡΔΟΣ ΦΟΣ (επιθεωρητής): Ανδρέας Μούστρας

ΜΑΡΘΑ ΜΠΟΛ: Μόνικα Βασιλείου

ΜΠΛΟΧΕΡ: Τάσος Αναστασίου

ΓΚΟΥΛΑ: Ανδρέας Μιχαηλίδης

Ο ΙΑΤΡΟΔΙΚΑΣΤΗΣ: Θεόδουλος Μωρέας

ΧΕΜΠΕΡΤ ΓΚΕΟΡΓΚ ΜΠΟΪΤΛΕΡ (ο επονομαζόμενος Νεύτων):

Στέλιος Καυκαρίδης

ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ ΜΑΤΘΙΛΔΗ ΦΟΝ ΤΣΑΝΤ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη

ΕΡΝΣΤ ΧΑΪΝΡΙΧΤ ΕΡΝΕΣΤΙ (ο επονομαζόμενος Αϊνστάιν):

Αντώνης Κατσαρής

ΛΙΝΑ ΡΟΖΕ: Τζένη Γαϊτανοπούλου

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΟΣΚΑΡ ΡΟΖΕ: Θάνος Πεττεμερίδης

ΑΔΟΛΦΟΣ-ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΣ (παιδί): Γιώργος Πασχάλης

ΒΙΛΦΡΙΝΤ-ΚΑΣΠΑΡ (παιδί): Χρήστος Χατζηαθανασίου

ΓΚΕΡΚ-ΛΟΥΚΑΣ (παιδί): Πέτρος Πασιαρδής

ΓΙΟΧΑΝ ΒΙΛΕΛΜ ΜΕΜΠΙΟΥΣ: Νίκος Χαραλάμπους

ΜΟΝΙΚΑ ΣΤΕΤΛΕΡ: Πατρίτσια Πεττεμερίδου

ΟΥΒΕ ΖΙΒΕΡΣ: Ανδρέας Μαραγκός

ΜΟΥΡΙΑΛΟ: Λοΐζος Γιασουμά

ΜΑΚ ΑΡΘΟΥΡ: Θέμις Θεμιστοκλέους

4. Μπέρναρντ Σω *Ο άνθρωπος του διαβόλου*

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 12 Μαρτίου 1977

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νίκος Σιαφκάλης

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Κώστας Καυκαρίδης

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Τάσος Αναστασίου

Διανομή

ΚΥΡΙΑ ΝΤΑΤΣΟΝ: Τζένη Γαϊτανοπούλου

ΕΣΣΗ: Μαρία Μίχα

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ: Ευτύχιος Πουλλαΐδης

ΠΑΣΤΩΡ ΑΝΤΕΡΣΟΝ: Στέλιος Καυκαρίδης

ΙΟΥΔΗΘ ΑΝΤΕΡΣΟΝ: Πατρίτσια Πεττεμερίδου

ΓΟΥΙΛΙΑΜ ΝΤΑΤΣΟΝ: Θεόδουλος Μωρέας

ΤΙΤΟΣ ΝΤΑΤΣΟΝ: Ανδρέας Μούστρας

ΚΥΡΙΑ ΓΟΥΙΛΙΑΜΣ: Φλωρεντία Δημητρίου

ΚΥΡΙΑ ΤΙΤΟΥ ΓΟΥΙΛΙΑΜΣ: Μόνικα Βασιλείου

ΧΩΚΙΝΣ (δικηγόρος): Αντώνης Κατσαρής

ΛΟΧΙΑΣ: Σπύρος Σταυρινίδης

ΣΟΥΙΝΤΟΝ: Ανδρέας Μαραγκός

ΜΠΕΡΓΚΟΥΝ: Θάνος Πεττεμερίδης

ΔΗΜΙΟΣ: Τάσος Αναστασίου

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΣ ΠΑΠΑΣ: Φιλής Καραβιώτης

ΡΙΤΣΑΡΝΤ ΝΤΑΤΣΟΝ: Νίκος Χαραλάμπους

ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΣ: Θέμις Θεμιστοκλέους, Λοΐζος

Αναστασιάδης, Κυριάκος Κυριάκου, Χαράλαμπος Χαραλάμπους,

Γιώργος Πασχάλης, Πάνος Καλλής

5. Καρλ Τσουκμίερ *Ο λοχαγός του Κέπενικ*

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 30 Απριλίου 1977

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Φ. Φραγκόπουλος, Νίκη Μαραγκού

ΔΙΑΣΚΕΥΗ-ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Wolfgang von Stas

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Peter Osborne

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Τάσος Αναστασίου

Διανομή

ΛΟΧΑΓΟΣ ΣΛΕΤΤΟ/ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΑΣ: Νίκος Χαραλάμπους

ΒΙΛΛΥ ΒΟΡΜΣΕΡ: Πέτρος Πασιαρδής

ΧΑΝΣ ΚΝΟΜΠΕ (γκαρσόνι): Πάνος Καλλής

ΠΑΟΥΛΑ ΚΑΛΛΕΜΠΕΡΓΚ (άεργος)/ΚΕΦΡΑΪΤΕ: Αντώνης Κατσαρής

ΟΤΤΟ ΓΕΛΙΝΕΚ (ιατρός)/ΔΟΪΤΝΑΝΤ/ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ: Σταύρος Λούρας

ΓΚΟΥΣΤΑΦ ΚΙΛΙΑΝ (αστυνομικός)/ΓΡΕΝΑΔΙΕΡΟΣ/ΘΥΡΩΡΟΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ:

Σπύρος Σταυρινίδης

ΕΜΙΛ ΚΟΥΑΚΕ (ταμίας)/ΜΕΘΥΣΜΕΝΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ: Χρήστος Παπαδόπουλος

ΦΡΙΤΡΙΧ ΚΝΕΛ (συμβολαιογράφος)/ΖΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΥ/ΚΟΜΙΣΑΡΙΟΣ: Φώτος Φωτιάδης

ΕΓΚΟΝ ΚΑΡΣΟΥΝΚΕ (κτίστης)/ΚΑΠΟΙΟΣ ΠΟΥ ΖΗΤΑ ΔΟΥΛΕΙΑ/ΖΟΣ ΦΥΛΑΚΑΣ/

ΜΙΑ ΦΩΝΗ: Τάσος Αναστασίου

ΕΡΒΙΝ ΚΡΑΟΥΖΕ (υπάλληλος)/ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ ΓΡΑΦ. ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ/

ΙΟΣ ΦΥΛΑΚΑΣ/ΙΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΥ: Ανδρέας Μαραγκός

ΚΡΑΟΥΣ ΝΤΕΛΤΣΑΪΤ (γεωργός)/ΖΟΣ ΑΝΤΡΑΣ/ΡΟΖΕΝΓΚΡΑΤΣ: Νεόφυτος

Νεοφύτου

ΦΟΪΧΤ: Θάνος Πεττεμερίδης

ΒΑΨΚΕ (ράφτης): Ευτύχιος Πουλλαΐδης

ΒΟΡΜΣΕΡ (ράφτης)/ΕΠΙ ΤΩΝ ΤΑΥΤΟΤΗΤΩΝ: Ανδρέας Μουσουλιώτης

ΑΡΧΙΦΥΛΑΞ/ΠΑΠΑΣ/ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ: Φιλής Καραβιώτης

ΑΣΤΥΝΟΜΟΣ ΣΛΙΚΜΑΝ: Χαράλαμπος Χαραλάμπους

ΚΟΠΕΛΑ ΕΛΑΦΡΩΝ ΗΘΩΝ: Μόνικα Βασιλείου

ΑΣΤΥΝΟΜΟΣ ΠΑΤΡΟΛ: Ανδρέας Μούστρας

ΓΥΝΑΙΚΑ/ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ/1Η ΚΥΡΙΑ: Μαριάννα Καυκαρίδου

ΓΥΝΑΙΚΑ/2Η ΚΥΡΙΑ: Έλλη Παναγιώτου

ΧΙΛΣΠΕΡΚ/ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ: Νίκος Νικολαΐδης

ΞΕΝΟΔΟΧΟΣ/ΙΟΣ ΑΝΤΡΑΣ/ΑΧΘΟΦΟΡΟΣ: Θεόδουλος Μωρέας

ΟΠΕΡΜΥΛΛΕΡ: Βλαδίμηρος Καυκαρίδης

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΦΥΛΑΚΩΝ: Ανδρέας Μούστρας

ΚΑ ΧΟΠΠΡΕΧΤ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη

ΚΟΣ ΧΟΠΠΡΕΧΤ: Στέλιος Καυκαρίδης

ΜΙΑ ΚΥΡΙΑ: Φλωρεντία Δημητρίου

Η ΚΟΠΕΛΑ: Λένια Σορόκου

ΚΑ ΟΠΕΡΜΥΛΛΕΡ: Τζένη Γαϊτανοπούλου

ΦΑΝΗ: Πατρίτσια Πεττεμερίδου

ΚΡΑΚΑΟΥΕΡ: Νίκος Σιαφκάλης

ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΕΣ: Γ. Ελευθεριάδης, Γ. Λαζάρου, Ν. Σιγάρ,

Θ. Ορφανίδης, Χαράλαμπος Χαραλάμπους, Νίκος Νικολαΐδης,

Αριστοτέλης Φλουρής, Θέμις Θεμιστοκλέους, Μ. Μιχαηλίδης,

Ανθούλης Παγιατίσος, Χρήστος Παπαδόπουλος, Θάνος Πεττεμερίδης

6. Κώστα Βάρναλη *Ατταλος ο Τρίτος*

Κεντρική Σκηνή

Θερινό Θέατρο Δημοτικού Κήπου, 24 Ιουνίου 1977

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νίκος Χαραλάμπους

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Γιώργος Ζιάκας

ΜΟΥΣΙΚΗ: Γιώργος Κοτσώνης

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Ιωάννα Σπανού

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Τάσος Αναστασίου

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΣ: Νίκη Μαραγκού

ΣΚΙΑΧΤΡΑ: Λόρυ Μπάρμακ

Διανομή

ΓΡΑΜΜΑΤΙΖΟΥΜΕΝΟΣ/ΑΣΙΩΜΑΤΙΚΟΣ: Νεόφυτος Νεοφύτου

ΦΟΒΙΤΣΙΑΡΗΣ/ΑΡΧΟΝΤΑΣ ΜΥΝΔΟΥ: Ανδρέας Μουσουλιώτης

ΧΩΡΑΤΑΤΖΗΣ/ΠΟΙΗΤΗΣ: Σταύρος Λούρας

ΦΥΛΑΚΑΣ/ΚΡΑΣΣΟΣ: Τάσος Αναστασίου

ΕΠΙΣΤΑΤΗΣ: Βλαδίμηρος Καυκαρίδης

ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ/ΕΛΛΗΝΑΣ: Σπύρος Σταυρινίδης

ΑΡΧΙΕΥΝΟΥΧΟΣ: Τζένη Γαϊτανοπούλου

ΓΥΝΑΙΚΕΣ/ΘΕΡΑΠΕΙΑΙΝΙΔΕΣ: Άλκηστις Παυλίδου, Μαρία Μίχα,

Μάρω Καυκαρίδου

ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ: Ανδρέας Μούστρας

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΣ/ΛΥΔΟΣ: Ανδρέας Μαραγκός

ΑΣΤΡΟΛΟΓΟΣ: Νίκος Σιαφκάλης

ΑΡΧΙΑΣΤΥΝΟΜΟΣ/ΤΡΕΛΛΟΣ: Ευτύχιος Πουλλαΐδης

ΑΡΧΙΑΤΡΟΣ: Φιλής Καραβιώτης

ΑΡΧΙΕΡΕΑΣ: Θεόδουλος Μωρέας

ΑΤΤΑΛΟΣ Ο ΤΡΙΤΟΣ: Αντώνης Κατσαρής

ΥΠΗΡΕΤΗΣ: Χρήστος Παπαδόπουλος

ΑΡΧΟΝΤΑΣ ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΣ: Θάνος Πεττεμερίδης

ΕΒΡΑΙΟΣ: Χρήστος Παπαδόπουλος

ΠΕΡΕΗΣ: Γιώργος Πασχάλης

ΑΡΕΤΗ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη

ΥΠΑΤΟΣ (Ατταλος Δ'): Στέλιος Καυκαρίδης

ΓΥΝΑΙΚΑ Α': Μόνικα Βασιλείου

ΓΥΝΑΙΚΑ Β': Φλωρεντία Δημητρίου

ΓΥΝΑΙΚΑ Γ': Λένια Σορόκου

ΚΟΡΗ: Πατρίτσια Πεττεμερίδου

ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ: Γιώργος Πασχάλης, Πέτρος Πασιαρδής, Αριστοτέλης

Φλουρής, Γιώργος Πατσαλίδης

7. Ζωρζ Μισέλ *Κυριακάτικος περίπατος*

Β' Σκηνή

Θέατρο ΡΙΚ, 22 Οκτωβρίου 1976

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Παύλος Μάτεσις

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νίκος Χαραλάμπους

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Τάσος Αναστασίου

ΣΚΗΝΙΚΑ: Άντρος Παυλίδης

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Νίκη Μαραγκού

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΗΣΕΙΣ: Άντης Ιωαννίδης

Διανομή

ΓΙΟΣ: Σπύρος Σταυρινίδης

ΠΑΤΕΡΑΣ: Ευτύχιος Πουλλαΐδης

ΜΗΤΕΡΑ: Λένια Σορόκου

ΓΙΑΓΙΑ: Αντώνης Κατσαρής

ΠΑΠΠΟΥΣ: Τάσος Αναστασίου

ΠΡΟΣΩΠΑ: Φιλής Καραβιώτης, Μόνικα Βασιλείου, Ανδρέας Μαραγκός,

Νίκος Χαραλάμπους, Τάσος Αναστασίου, Φλωρεντία Δημητρίου,

Αντώνης Κατσαρής

8. Άθολ Φούγκαρτ *Το νησί*

Β' Σκηνή

Θέατρο ΡΙΚ, 24 Φεβρουαρίου 1977

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ-ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Φώτος Φωτιάδης

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Ανδρέας Χαραλάμπους

Διανομή

ΤΖΩΝ ΚΑΝΝΙ: Ευτύχιος Πουλλαΐδης

ΟΥΙΝΣΤΟΝ ΝΤΣΙΟΝΑ: Σπύρος Σταυρινίδης

9. Ευγένιου Σβαρτς *Τα δύο μαγεμένα δεντράκια*

Παιδική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 24 Οκτωβρίου 1976

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Νίκη Τριανταφυλλίδη

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Βλαδίμηρος Καυκαρίδης

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Άντης Παρτζίλης

ΜΟΥΣΙΚΗ: Λένια Σέργη

Διανομή

ΒΑΣΙΛΙΚΗ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη
ΘΟΔΩΡΗΣ: Νεόφυτος Νεοφύτου
ΓΡΗΓΟΡΗΣ: Σταύρος Λούρας
ΒΑΝΙΑ: Άλκηστις Παυλίδου/Πατρίτσια Πεττεμερίδου
ΓΡΙΑ-ΓΙΑΓΚΑ: Τζένη Γαϊτανοπούλου
ΜΙΧΑΛΗΣ: Βλαδίμηρος Καυκαρίδης
ΓΑΤΟΥΛΗΣ ΓΑΤΟΠΟΥΛΟΣ: Θάνος Πεττεμερίδης
ΜΠΑΛΑΚΗΣ: Ανδρέας Μουσουλιώτης
ΠΟΝΤΙΚΑΚΙΑ: Χρήστος Παπαδόπουλος, Πάνος Καλλής, Μάρω Καυκαρίδου

10. Λεβ Ουστίνωφ Το βαρελάκι με το μέλι

Παιδική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 13 Φεβρουαρίου 1977

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Ανδρέας Στυλιανού
ΕΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Βλαδίμηρος Καυκαρίδης
ΕΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Κλάρα Ζαχαράκη-Γεωργίου
ΜΟΥΣΙΚΗ: Νάσος Παναγιώτου
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΕΣ: Angela Heaton

Διανομή

ΠΕΤΡΟΣ: Σταύρος Λούρας
ΜΑΓΙΣΣΑ: Αδριανή Μαλένη
ΜΠΟΤΑΣ: Βλαδίμηρος Καυκαρίδης
ΑΓΚΑΘΑ: Λένια Σορόκου
ΕΛΙΜΑΡ: Φιλής Καραβιώτης
ΜΑΡΙΑ: Λίνα Ζένιου Παπά
ΜΑΤΖΟΡΕ: Ανδρέας Μουσουλιώτης
ΜΙΝΟΡΕ: Νεόφυτος Νεοφύτου
ΜΟΥΣΙΚΟΙ/ΠΟΛΙΤΕΣ: Πάνος Καλλής, Μάρω Καυκαρίδου, Χρήστος Παπαδόπουλος

7Η ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ, 1977–1978

1. Μπέρτολτ Μπρεχτ Η Μάνα Κουράγιο και τα παιδιά της

Κεντρική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 22 Οκτωβρίου 1977

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Ιορδάνης Αρζόγλου
ΕΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Heinz-Uwe Haus
ΕΚΗΝΙΚΑ: Νίκος Κουρούσιης
ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Glyn Hughes
ΜΟΥΣΙΚΗ: Γιώργος Κοτσώνης
ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΕΚΗΝΟΘΕΤΕΣ: Βλαδίμηρος Καυκαρίδης, Νίκος Σιαφκάλης
ΒΟΗΘΟΣ ΕΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Τάσος Αναστασίου

Διανομή

ΜΑΝΑ ΚΟΥΡΑΓΙΟ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη
ΑΪΛΙΦ: Σπύρος Σταυρινίδης
ΣΒΑΪΤΣΕΡΚΑΣ: Νεόφυτος Νεοφύτου
ΚΑΤΡΙΝ (μουγγή): Λένια Σορόκου
ΣΤΡΑΤΟΛΟΓΟΣ/ΓΕΡΟ-ΧΩΡΙΑΤΗΣ: Ανδρέας Μουσουλιώτης
ΛΟΧΙΑΣ/Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΜΕ ΤΟΝ ΕΠΙΔΕΣΜΟ: Ανδρέας Μούστρας
Ο ΜΑΓΕΙΡΑΣ: Στέλιος Καυκαρίδης
ΣΟΥΗΔΟΣ ΛΟΧΑΓΟΣ/ΕΝΑΣ ΓΡΑΦΙΑΣ: Νίκος Σιαφκάλης
ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΑΣ: Νίκος Χαραλάμπους
ΣΙΤΙΣΤΗΣ/ΛΟΧΑΓΟΣ: Θάνος Πεττεμερίδης
ΙΒΕΤ ΠΟΤΙΕ: Τζένη Γαϊτανοπούλου
ΑΛΛΟΣ ΛΟΧΙΑΣ: Ανδρέας Μαραγκός
ΓΕΡΟΣ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ: Θεόδουλος Μωρέας
ΝΕΟΣ ΧΩΡΙΑΤΗΣ: Δώρος Κυριακίδης
ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ ΠΟΥ ΤΡΑΓΟΥΔΑ: Τάσος Αναστασίου
ΧΩΡΙΑΤΙΣΣΑ/ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΦΩΝΗ: Φλωρεντία Δημητρίου
ΧΩΡΙΑΤΗΣ/ΕΝΑΣ ΥΠΗΡΕΤΗΣ: Χρήστος Παπαδόπουλος
ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ: Γιώργος Πασχάλης, Δώρος Κυριακίδης, Τάσος Αναστασίου, Φιλής Καραβιώτης, Ανδρέας Μαραγκός

2. Δημήτρη Ψαθά Φον Δημητράκης

Κεντρική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 10 Δεκεμβρίου 1977

ΕΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νίκος Σιαφκάλης
ΕΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Άντης Παρτζίλης
ΒΟΗΘΟΣ ΕΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Τάσος Αναστασίου

Διανομή

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΧΑΡΙΤΟΣ (45 χρόνων): Ανδρέας Μούστρας
ΛΕΩΝΙΔΑΣ (αδελφός του, 48 χρόνων): Θάνος Πεττεμερίδης
ΑΝΝΑ (κόρη του, 20 χρόνων): Πατρίτσια Πεττεμερίδου
ΜΑΡΙΑ (γυναίκα του Δημήτρη): Φλωρεντία Δημητρίου
ΜΑΝΩΛΗΣ ΖΑΡΛΑΣ (35 χρόνων): Ανδρέας Μαραγκός
ΦΩΦΩ (20 χρόνων): Ιωάννα Σιαφκάλη
ΣΕΡΑΦΕΙΜ: Φιλής Καραβιώτης
ΓΙΑΝΝΗΣ: Άντρος Κρητικός
ΙΟΥΛΙΑ: Έλλη Κυριακίδου
ΕΝΑΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΑΣ: Τάσος Αναστασίου
ΠΕΛΑΤΕΣ: Μιχαλάκης Μιχαηλίδης, Δημήτρης Σάββα
ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ: Μαρία Κονναρή

3. **Ιάκωβου Καμπανέλλη Πρόσωπα για βιολί και ορχήστρα**

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 16 Δεκεμβρίου 1977

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Βλαδίμηρος Καυκαρίδης

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Κώστας Καυκαρίδης

Ο πιστός άνθρωπος

Διανομή

ΕΠΥΡΙΔΩΝ: Ανδρέας Μουσουλιώτης

ΜΙΧΑΗΛ: Θεόδουλος Μωρέας

ΠΑΝΑΓΗΣ: Χρήστος Παπαδόπουλος

ΦΩΤΕΙΝΗ: Τζένη Γαϊτανοπούλου

ΑΓΛΑΪΑ: Μάρω Καυκαρίδου

ΜΑΙΡΗ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη

ΚΥΡΙΑ ΣΤΕΛΛΑ: Λένια Σορόκου

ΓΙΟΣ: Δώρος Κυριακίδης

Ο πανηγυρικός

Διανομή

ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Νίκος Χαραλάμπους

Η γυναίκα και ο Λάθος

Διανομή

ΓΥΝΑΙΚΑ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη

ΑΡΧΙΦΥΛΑΚΑΣ: Στέλιος Καυκαρίδης

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ: Σπύρος Σταυρινίδης

ΓΙΟΣ: Νεόφυτος Νεοφύτου

ΜΥΣΤΙΚΟΣ Α': Δώρος Κυριακίδης

ΜΥΣΤΙΚΟΣ Β': Χρήστος Παπαδόπουλος

Ο άνθρωπος και το κάδρο

Διανομή

ΓΙΑΓΚΟΣ: Στέλιος Καυκαρίδης

ΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ: Νίκος Χαραλάμπους

ΑΓΓΕΛΙΚΗ: Τζένη Γαϊτανοπούλου

ΡΙΤΣΑ: Μάρω Καυκαρίδου

4. **Ανδρέα Φαντίδη Οι αφεντάδες**

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 4 Φεβρουαρίου 1978

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ανδρέας Μαραγκός

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Άγγελος Αγγελής

ΜΟΥΣΙΚΗ: Στέλιος Αργύρης

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Τάσος Αναστασίου

Διανομή

ΓΕΡΟΣ: Ανδρέας Μούστρας

ΚΩΝΣΤΑΝΤΗΣ: Άντρος Κρητικός

ΧΡΥΣΗ: Άλκηστις Παυλίδου

ΑΡΕΤΗ: Μάρω Καυκαρίδου

ΛΕΝΟΥ: Ρέα Φραγκοφίνου

ΑΡΚΟΝΤΗΣ: Σταύρος Λούρας

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (φίλος του Αρκοντή): Θάνος Πεττεμερίδης

ΓΙΩΡΚΑΛΛΑΣ (φίλος του Αρκοντή): Κώστας Δημητρίου

ΠΑΝΑΗΣ (φίλος του Κωνσταντή): Νεόφυτος Νεοφύτου

ΠΑΝΤΕΛΗΣ (φίλος του Κωνσταντή): Ανδρέας Μουσουλιώτης

ΜΑΝΑ: Φλωρεντία Δημητρίου

ΓΙΟΣ: Δώρος Κυριακίδης

ΖΗΤΙΑΝΟΣ: Φιλής Καραβιώτης

ΝΕΟΣ: Ξένιος Ξενοφώντος

5. **Αλεξέι Αρμπούζωφ Μια ιστορία στο Ιρκούτσκ**

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 18 Μαρτίου 1978

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Βλαδίμηρος Καυκαρίδης

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Κώστας Καυκαρίδης

ΜΟΥΣΙΚΗ: Lev Solin

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Βάσω Μισιαούλη

ΠΑΝΤΟΜΙΜΕΣ: Βλαδίμηρος Καυκαρίδης

Διανομή

ΧΟΡΟΣ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη, Ανδρέας Μούστρας, Άλκηστις

Παυλίδου, Ανδρέας Μαραγκός, Θεόδουλος Μωρέας

ΝΕΟΙ: Νεόφυτος Νεοφύτου, Σταύρος Λούρας

ΒΑΛΙΑ: Λένια Σορόκου

ΣΕΡΓΚΕΪ: Στέλιος Καυκαρίδης

ΒΙΚΤΩΡΑΣ: Νίκος Χαραλάμπους

ΣΕΡΝΤΙΟΥΚ: Βλαδίμηρος Καυκαρίδης

ΛΑΡΙΣΑ: Τζένη Γαϊτανοπούλου

ΜΕΘΥΣΜΕΝΟΣ: Φιλής Καραβιώτης

ΚΟΡΙΤΣΙ: Ζέα Χούτρη

ΡΟΝΤΙΚ: Νεόφυτος Νεοφύτου

ΛΑΠΤΣΙΕΝΚΟ: Ευτύχιος Πουλλαϊδης

ΝΤΕΝΙΣ: Σταύρος Λούρας

ΖΙΝΚΑ: Μάρω Καυκαρίδου

ΠΡΩΤΟΣ ΜΑΓΚΑΣ: Νίκος Σιαφκάλης

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΜΑΓΚΑΣ/ΚΑΛΕΣΜΕΝΟΣ: Χρήστος Παπαδόπουλος

ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΣΕΡΝΤΙΟΥΚ/ΝΟΣΟΚΟΜΑ: Φλωρεντία Δημητρίου

ΚΟΡΙΤΣΙ ΤΟΥ ΣΕΡΝΤΙΟΥΚ (ΞΑΝΑ): Άλκηστις Παυλίδου

ΜΑΓΙΑ: Ρέα Φραγκοφίνου

ΠΙΤΣΙΡΙΚΟΣ: Γιώργος Παπαγεωργίου

ΚΟΡΙΤΣΑΚΙ: Ζήνα Καυκαρίδη

ΠΕΡΑΣΤΙΚΟΣ: Θεόδουλος Μωρέας

ΝΙΟΥΡΑ: Γιωργούλα Σνελ

ΑΚΚΟΡΤΕΟΝΙΣΤΑΣ: Γιώργος Πασχάλης

6. **Μολιέρου Οι κατεργαριές του Σκαπίνου**

Κεντρική Σκηνή

Αμφιθέατρο Μακαρίου Γ', 20 Ιουνίου 1978

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Θρασύβουλος Σταύρου

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Εύης Γαβριηλίδης

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Στέφανος Αθηαίνιτης

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Τάσος Αναστασίου

Διανομή

ΣΥΛΒΕΣΤΡΟΣ: Ανδρέας Μουσουλιώτης

ΓΚΑΡΣΟΝΙ: Τάσος Αναστασίου

ΟΧΤΑΒΙΟΣ: Άντρος Κρητικός

ΣΚΑΠΙΝΟΣ: Θάνος Πεττεμερίδης

ΥΑΚΙΝΘΗ: Ιωάννα Σιαφκάλη

ΑΡΓΑΝΤΗΣ: Βλαδίμηρος Καυκαρίδης

ΙΕΡΟΝΤΑΣ: Φιλής Καραβιώτης

ΛΕΑΝΔΡΟΣ: Ξένιος Ξενοφώντος

ΚΑΡΛΟΣ: Χρήστος Παπαδόπουλος

ΖΕΡΜΠΙΝΕΤΑ: Ρέα Φραγκοφίνου

ΝΕΡΙΝΑ: Έλλη Παναγιώτου

7. **Ευριπίδη, Ικέτιδες**

Κεντρική Σκηνή

Αμφιθέατρο Μακαρίου Γ', 14 Ιουλίου 1978

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Κωστής Κολώτας

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νίκος Χαραλάμπους

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Γιώργος Ζιάκας

ΜΟΥΣΙΚΗ: Μιχάλης Χριστοδουλίδης

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Ευτύχιος Πουλλαΐδης
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΣ: Νίκη Μαραγκού
ΣΙΔΕΡΕΝΙΕΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ: Λοΐζος Χριστοδούλου
ΜΑΣΚΕΣ: Αντώνης Κατσαρής
ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΠΛΕΚΤΩΝ ΚΟΣΤΟΥΜΙΩΝ: Γυναίκες του καταυλισμού
Τσιακκιλερή (Εργαστήρια Υπηρεσίας Κυπριακής Χειροτεχνίας)
ΕΠΙΒΛΕΨΗ ΚΟΣΤΟΥΜΙΩΝ: Κίκα Ορφανίδου
ΜΑΚΡΑΜΕ: Ανδρούλλα Ψάλτη
ΠΛΕΚΤΑ ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ ΜΕ ΒΕΛΟΝΑΚΙ: Θέκλα Αγαθαγγέλου
ΣΤΕΜΜΑΤΑ: Τάκης Καβαλλιεράτος

Διανομή

ΑΙΘΡΑ: Τζένη Γαϊτανοπούλου
ΘΗΣΕΑΣ: Στέλιος Καυκαρίδης
ΑΔΡΑΣΤΟΣ: Ευτύχιος Πουλλαΐδης
ΚΗΡΥΚΑΣ: Κώστας Δημητρίου, Νεόφυτος Νεοφύτου, Σταύρος Λούρας,
Δώρος Κυριακίδης
ΑΓΓΕΛΙΑΦΟΡΟΣ: Σπύρος Σταυρινίδης
ΕΥΑΝΘΗ: Μαρία Μίχα
ΙΦΙΣ: Ανδρέας Μούστρας
ΚΟΡΥΦΑΙΑ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη
ΙΚΕΤΙΔΕΣ: Πατρίτσια Πεττεμερίδου, Άλκηστις Παυλίδου, Λένια
Σορόκου, Φλωρεντία Δημητρίου, Έλλη Κυριακίδου, Μαρία Μίχα,
Μάρω Καυκαρίδου, Μήδεια Χάννα, Γωργούλα Σνελ
ΧΟΡΟΣ: Νεόφυτος Νεοφύτου, Σπύρος Σταυρινίδης, Κώστας Δημητρίου,
Σταύρος Λούρας, Δώρος Κυριακίδης, Γιώργος Πασχάλης
ΦΩΝΗ ΑΘΗΝΑΣ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη
ΠΑΙΔΙΑ: Αντώνης Δημητρίου, Χρίστος Νεοφύτου, Αντώνης Νεοφύτου,
Θεόδωρος Καυκαρίδης, Χριστίνα Παυλίδου

8. Πάνου Ιωαννίδη Το μπάνιο

Β΄ Σκηνή
Θέατρο ΡΙΚ, 2 Φεβρουαρίου 1978

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Εύης Γαβριηλίδης
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Στέφανος Αθηαϊνίτης

Διανομή

ΚΡΙΤΩΝ ΣΤΕΦΑΝΗΣ (80 χρονών): Στέλιος Καυκαρίδης
ΝΩΝΗ ΣΤΕΦΑΝΗ (γυναίκα του, 65 χρονών): Τζένη Γαϊτανοπούλου
ΣΟΛΩΝ ΓΑΒΡΙΗΛ (30 χρονών): Ευτύχιος Πουλλαΐδης
ΜΟΝΙΚΑ ΓΑΒΡΙΗΛ (γυναίκα του, 28 χρονών): Λένια Σορόκου
ΚΛΕΙΤΟΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ (68 χρονών): Νίκος Χαραλάμπους

9. Άλφρεντ Ουάιτ Ο πιγκουίνος πάει στην πόλη

Παιδική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 16 Οκτωβρίου 1977

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ-ΔΙΑΣΚΕΥΗ: Δημήτρης Ποταμίτης
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νίκος Χαραλάμπους
ΣΚΗΝΙΚΑ: Άντης Παρτζίλης
ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Θεοδώρα Τσακάτου
ΜΟΥΣΙΚΗ: Λένια Σέργη
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Angela Heaton

Διανομή

ΠΙΓΚΟΥΙΝΟΣ: Angela Heaton
ΠΟΥΚ: Άλκηστις Παυλίδου
ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΘΡΑΣ/ΕΙΣΠΡΑΚΤΩΡ/ΟΔΗΓΟΣ: Κώστας Δημητρίου
ΒΟΗΘΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΑ/1ο ΚΕΦΑΛΙ: Ευτύχιος Πουλλαΐδης
ΜΟΥΣΙΚΩΤΑΤΟΣ: Γιώργος Γεωργίου
ΚΟΥΚΟΣ/3ο ΚΕΦΑΛΙ/ΦΥΛΑΚΑΣ ΚΗΠΟΥ: Σταύρος Λούρας
ΚΟΥΚΑ/2ο ΚΕΦΑΛΙ: Μαρία Μίχα
ΜΙΚΡΟΣ ΠΙΓΚΟΥΙΝΟΣ: Μαριάννα Καυκαρίδου

10. Λεβ Ουστίνωβ Το μαγικό ντουφέκι

Παιδική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 25 Μαρτίου 1978

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Ανδρέας Στυλιανού
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Μόνικα Βασιλείου
ΣΚΗΝΙΚΑ: Άντης Παρτζίλης
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Angela Heaton
ΜΟΥΣΙΚΗ: Νάσος Παναγιώτου
ΣΤΙΧΟΙ ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ: Φιλίσα Χατζηχάννα
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Τάσος Αναστασίου

Διανομή

ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ: Άντρος Κρητικός
ΕΜΠΟΡΑΣ: Θάνος Πεττεμερίδης
ΜΗ ΜΟΥ ΑΠΤΟΥ: Μαρία Μίχα
ΒΑΣΙΛΙΑΣ: Ανδρέας Μουσουλιώτης
ΑΡΙΣΤΕΡΟ ΧΕΡΙ: Δώρος Κυριακίδης
ΔΕΞΙ ΧΕΡΙ: Κώστας Δημητρίου
ΚΥΡΙΟΣ ΚΗΦΗΝΑΣ: Ξένιος Ξενοφώντος
ΝΤΙΝ: Ιωάννα Σιαφκάλη
ΝΤΟΝ: Πατρίτσια Πεττεμερίδου

1. Νίκου Καζαντζάκη Καποδίστριας

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 4 Νοεμβρίου 1978

ΕΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νίκος Σιαφκάλης

ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ ΕΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Παναγιώτης Σέργης

ΕΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Κώστας Καυκαρίδης

ΜΟΥΣΙΚΗ: Νάσος Παναγιώτου

Διανομή

ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ: Νίκος Σιαφκάλης

ΥΠΗΡΕΤΗΣ: Άντρος Κρητικός

ΕΠΙΟΥΝΟΣ: Χαράλαμπος Ξουφαρίδης

ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ: Φαίδρος Στασίνος

ΓΕΡΟΝΤΑΣ: Θεόδουλος Μωρέας

ΑΣΤΥΝΟΜΟΣ: Ανδρέας Λοΐζου

ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ: Βλαδίμηρος Καυκαρίδης

ΓΙΩΡΓΗΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ: Νεόφυτος Νεοφύτου

ΚΩΝΣΤΑΝΤΗΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ: Κώστας Δημητρίου

ΓΚΙΚΑΣ: Στέλιος Καυκαρίδης

ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΗΣ: Φιλής Καραβιώτης

ΠΑΥΛΗΣ: Ηλίας Αλετράς

ΣΟΥΛΙΩΤΙΣΣΑ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη

ΒΟΥΒΗ: Γιωργούλα Σνελ

ΚΟΥΡΦΑΙΕΣ: Φλωρεντία Δημητρίου, Έλλη Κυριακίδου, Έλλη

Παναγιώτου, Πατρίτσια Πεττεμερίδου, Ιωάννα Σιαφκάλη,

Ρέα Φραγκοφίνου

ΧΟΡΟΣ/ΛΑΟΣ: Χαράλαμπος Χαραλάμπους, Βασίλειος Γεωργιάδης,

Σούλα Μιχαηλίδου, Πόπη Ξενοφώντος, Ελευθερία Κυριακού

2. Αλέκου Σακελλάριου, Χρήστου Γιαννακόπουλου

Οι Γερμανοί ξανάρχονται

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 16 Δεκεμβρίου 1978

ΕΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Βλαδίμηρος Καυκαρίδης

ΕΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Κώστας Καυκαρίδης

Διανομή

ΖΗΣΗΣ: Θάνος Πεττεμερίδης

ΟΥΡΑΝΙΑ (γυναίκα του Θόδωρου): Δέσποινα Μπεμπεδέλη

ΚΑΙΤΗ (κόρη του Θόδωρου): Ιωάννα Σιαφκάλη

ΧΑΡΡΥ (αρραβωνιαστικός της Καίτης): Άντρος Κρητικός

ΛΕΥΤΕΡΗΣ: Φαίδρος Στασίνος

ΞΕΝΟΦΩΝ: Ανδρέας Μούστρας

ΜΑΡΙΓΩ (γυναίκα του Λευτέρη): Φλωρεντία Δημητρίου

ΘΕΟΔΩΡΟΣ: Στέλιος Καυκαρίδης

ΓΚΕΣΤΑΠΙΤΗΣ: Ανδρέας Μαραγκός

ΕΛΛΗ: Πατρίτσια Πεττεμερίδου

ΤΡΕΛΛΟΣ: Κώστας Δημητρίου

ΓΙΑΤΡΟΣ: Νίκος Σιαφκάλης

ΝΙΚΟΣ: Σταύρος Λούρας

3. Μιχάλη Πασιαρδή Στα χώματα της Μεσαρκάς

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 17 Φεβρουαρίου 1979

ΕΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νίκος Σιαφκάλης

ΕΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Στέφανος Αθηναίτης

ΜΟΥΣΙΚΗ: Κωστής Κωστέας

Διανομή

ΓΕΡΟ-ΘΕΟΤΗΣ: Φιλής Καραβιώτης

ΣΤΑΣΗΣ: Ανδρέας Μούστρας

Π' ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ: Θεόδουλος Μωρέας

Π' ΓΙΩΡΓΗΣ: Νίκος Νικολαΐδης

ΓΡΥΣΑΝΘΟΣ: Νεόφυτος Νεοφύτου

ΠΑΝΑΗΣ: Ανδρέας Λοΐζου

ΠΙΛΟΗΣ: Πάμπος Ξουφαρίδης

ΠΙΕΡΕΤΤΗΣ: Κώστας Δημητρίου

ΒΛΟΥΡΕΤΖΗΣ: Φαίδρος Στασίνος

Χ' ΞΕΝΗΣ: Βλαδίμηρος Καυκαρίδης

ΑΝΤΡΟΝΙΚΟΣ: Ανδρέας Μουσουλιώτης

ΑΛΕΞΗΣ: Ανδρέας Μαραγκός

3 ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΓΡΙΕΣ: Έλλη Κυριακίδου, Γιαννούλα Φραγκοφίνου,

Έλλη Παναγιώτου

ΠΑΠΑΔΙΑ: Φλωρεντία Δημητρίου

ΦΩΤΕΙΝΗ: Πίτσα Αντωνιάδου

4. Νικολά Βασιλέβιτς Γκόγκολ Ο επιθεωρητής

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 7 Απριλίου 1979

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Π. Δ. Παναγόπουλος

ΕΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Βλαδίμηρος Καυκαρίδης

ΕΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Κώστας Καυκαρίδης

Διανομή

ΑΝΤΩΝ ΑΝΤΩΝΟΒΙΤΣ (έπαρχος): Στέλιος Καυκαρίδης

ΑΜΜΟΣ ΦΕΝΤΟΡΟΒΙΤΣ ΛΙΑΠΚΙΝ-ΤΙΑΠΝΙΚ (δικαστής): Ανδρέας Μούστρας

ΑΡΤΕΜ ΦΙΛΙΠΠΟΒΙΤΣ ΖΕΜΛΙΑΝΙΚΑ (επόπτης νοσοκομείων):

Φαίδρος Στασίνος

ΛΟΥΚΑ ΛΟΥΚΙΤΣ ΧΛΟΠΩΦ (επόπτης των σχολείων): Νίκος Χαραλάμπους

ΧΙΟΧΑΝ ΚΡΙΣΤΙΑΝ ΧΥΜΠΝΕΡ (γιατρός): Ανδρέας Μαραγκός

ΙΒΑΝ ΚΟΥΣΜΙΤΣ ΣΠΕΚΙΝ (επόπτης των ταχυδρομείων): Νίκος Σιαφκάλης

ΠΙΟΤΡ ΙΒΑΝΟΒΙΤΣ ΜΠΟΜΠΤΣΙΝΣΚΙ (κτηματίας): Ανδρέας Μουσουλιώτης

ΠΙΟΤΡ ΙΒΑΝΟΒΙΤΣ ΝΤΟΜΠΤΣΙΝΣΚΙ (κτηματίας): Σπύρος Σταυρινίδης

ΥΠΑΣΤΥΝΟΜΟΣ ΣΤΕΠΑΝ ΙΛΙΤΣ: Ευτύχιος Πουλλαΐδης

ΑΝΝΑ ΑΝΤΕΦΙΕΒΝΑ (γυναίκα του έπαρχου): Δέσποινα Μπεμπεδέλη

ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΩΝΟΒΝΑ (κόρη του έπαρχου): Μαρία Μίχα

ΟΣΗΠ (υπηρέτης του Χλεστακώφ): Κώστας Δημητρίου

ΙΒΑΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΒΙΤΣ ΧΛΕΣΤΑΚΩΦ (υπάλληλος από την Πετρούπολη):

Θάνος Πεττεμερίδης

ΥΠΗΡΕΤΗΣ ΠΑΝΔΟΧΕΙΟΥ/ΛΙΟΥΛΙΟΥΚΩΦ: Κυριάκος Ευθυμίου

ΜΙΣΚΑ: Άντρος Κρητικός

ΝΤΕΡΖΙΜΟΡΤΑ/ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΑΣ: Τάσος Αναστασίου

Α' ΕΜΠΟΡΟΣ: Φιλής Καραβιώτης

Β' ΕΜΠΟΡΟΣ: Νίκος Νικολαΐδης

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΣΙΔΗΡΟΥΡΓΟΥ: Φλωρεντία Δημητρίου

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΥΠΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΥ: Πατρίτσια Πεττεμερίδου

ΜΟΥΖΙΚΟΣ: Παντελής Παπακωνσταντίνου

ΡΑΣΤΑΚΟΦΣΚΙ: Πάμπος Ξουφαρίδης

ΚΟΡΟΠΚΙΝ: Νεόφυτος Νεοφύτου

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΚΟΡΟΠΚΙΝ: Ιωάννα Σιαφκάλη

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΛΟΥΚΙΤΣ (Νάσστεγκα): Λένια Σορόκου

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΥΠΑΣΤΥΝΟΜΟΥ: Άλκηστις Παυλίδου

5. Δημήτρη Ψαθά Ζητείται ψεύτης

Κεντρική Σκηνή

Αμφιθέατρο Μακαρίου Γ', 15 Ιουνίου 1979

ΕΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Άγγελος Αγγελής

ΕΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ανδρέας Μαραγκός

Διανομή

ΒΡΑΣΙΔΑΣ: Ανδρέας Μουσουλιώτης
ΠΙΠΙΤΣΑ: Ιωάννα Σιαφκάλη
ΘΕΟΦ. ΦΕΡΕΚΗΣ (ο βουλευτής): Ανδρέας Μούστρας
ΠΑΤΑΤΙΑΣ: Ευτύχιος Πουλλαΐδης
ΚΟΥΛΑ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη
ΖΩΖΩ: Φλωρεντία Δημητρίου
ΤΖΕΝΗ ΦΕΡΕΚΗ: Πατρίτσια Πεττεμερίδου
ΘΟΔΩΡΟΣ ΠΑΡΑΣ: Θάνος Πεττεμερίδης
ΑΓΗΣ: Ανδρέας Μαραγκός
ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ: Έλλη Παναγιώτου
ΚΥΡΙΟΣ: Νίκος Σιαφκάλης
ΠΑΝΑΓΗΣ ΔΕΡΒΙΣΗΣ: Κώστας Δημητρίου
ΠΙΤΣΑ ΚΙΤΣΑ: Λένια Σορόκου

6. Ουίλλιαμ Σαίξπηρ *Οθέλλος*

Κεντρική Σκηνή
Γήπεδο Β' Δημοτικού Σχολείου Δερύνειας, 14 Ιουλίου 1979

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Κώστας Καρθαίος
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Εύης Γαβριηλίδης
ΣΚΗΝΙΚΑ: Βασίλης Ιερείδης, Glyn Hughes
ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Glyn Hughes
ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ: Μιχάλης Χριστοδουλίδης
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Τάσος Αναστασίου

Διανομή

ΙΑΓΟΣ: Νίκος Χαραλάμπους
ΡΟΔΕΡΙΚΟΣ: Σπύρος Σταυρινίδης
ΒΡΑΒΑΝΤΙΟΣ: Βλαδίμηρος Καυκαρίδης
ΘΘΕΛΛΟΣ: Στέλιος Καυκαρίδης
ΚΑΣΣΙΟΣ: Άντρος Κρητικός
ΔΟΓΗΣ ΤΗΣ ΒΕΝΕΤΙΑΣ/ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ: Φαίδρος Στασίνος
Α' ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ/ΓΡΑΤΙΑΝΟΣ: Φιλής Καραβιώτης
Β' ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ: Νίκος Νικολαΐδης
ΥΠΗΡΕΤΗΣ: Χαράλαμπος Ξουφαρίδης
Α' ΜΑΝΤΑΤΟΦΟΡΟΣ: Κυριάκος Ευθυμίου
Β' ΜΑΝΤΑΤΟΦΟΡΟΣ: Ξένιος Ξενοφώντος
ΔΥΣΔΑΙΜΟΝΑ: Μαρία Μίχα
ΜΟΝΤΑΝΟΣ: Νεόφυτος Νεοφύτου
ΑΡΧΟΝΤΟΠΟΥΛΑ: Κυριάκος Ευθυμίου, Χαράλαμπος Ξουφαρίδης,
Ξένιος Ξενοφώντος
ΑΙΜΙΛΙΑ: Τζένη Γαϊτανοπούλου
ΜΠΙΑΝΚΑ: Άλκηστις Παυλίδου
ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ/ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ: Αδαμάντιος Παρτζίλης, Νεοπτόλεμος
Νεοπτολέμου, Χριστόφορος Τσαγκαρίδης, Γιαννάκης Δημοσθένους

7. Ευγένιου Ο'Νηλ *Ταξίδι μακρινής μέρας μέσα στη νύχτα*

Β' Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 10 Νοεμβρίου 1978

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Νίκος Γκάτσος
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Εύης Γαβριηλίδης
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Νίκος Κουρούσιης

Διανομή

ΤΖΕΝΜΣ ΤΑΪΡΟΝ: Ανδρέας Μούστρας
ΜΑΙΡΗ ΤΑΪΡΟΝ (η γυναίκα του): Τζένη Γαϊτανοπούλου
ΤΖΕΝΜΣ ΤΑΪΡΟΝ (ο μεγάλος γιος τους): Νίκος Χαραλάμπους
ΕΝΤΜΟΝΤ ΤΑΪΡΟΝ (ο μικρός γιος τους): Σπύρος Σταυρινίδης
ΚΑΘΛΗΝ (η υπηρέτρια): Μαρία Μίχα

8. Φαίη Κάνιν, Μάικλ Κάνιν *Ρασομόν*

Β' Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 13 Ιανουαρίου 1979

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Ειρένα Ιωαννίδου-Αδαμίδου
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νίκος Χαραλάμπους
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Άγγελος Αγγελή

Διανομή

ΙΕΡΕΑΣ: Νεόφυτος Νεοφύτου
ΠΕΡΟΥΚΙΕΡΗΣ: Σπύρος Σταυρινίδης
ΕΥΛΟΚΟΠΟΣ: Ανδρέας Μουσουλιώτης
ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΑΣ: Φιλής Καραβιώτης
ΛΗΣΤΗΣ: Ευτύχιος Πουλλαΐδης
ΑΝΤΡΑΣ: Αντώνης Κατσαρής
ΓΥΝΑΙΚΑ: Άλκηστις Παυλίδου
ΜΑΝΑ: Λένια Σορόκου
ΜΕΝΤΙΟΥΜ: Μαρία Μίχα

9. Ράινερ Χάχφελντ *Ο Μορμόλης*

Παιδική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 22 Οκτωβρίου 1978

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Παναγιώτης Σκούφης
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ανδρέας Μαραγκός
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Άγγελος Αγγελή
ΜΟΥΣΙΚΗ: Γιάννης Σπανός
ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: Γιώργος Κοτσώνης
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Angela Heaton

Διανομή

ΜΑΝΤΑ: Άλκηστις Παυλίδου
ΡΙΚΗΣ: Σταύρος Λούρας
ΘΕΙΟΣ/ΓΙΑΤΡΟΣ: Ευτύχιος Πουλλαΐδης
ΘΕΙΑ/ΔΑΣΚΑΛΑ: Λένια Σορόκου
ΜΠΟΥΡΙΝΙΑΣ/ΔΗΜΑΡΧΟΣ/ΥΠΟΥΡΓΟΣ: Ανδρέας Μουσουλιώτης
ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ/ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΑΣ/ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ: Θάνος
Πεττεμερίδης

10. Ντήτμαρ Ρόμπεργκ *Το τελευταίο ταξιδιάρικο περιστέρι*

Παιδική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 11 Φεβρουαρίου 1979

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Παναγιώτης Σκούφης
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Τάσος Αναστασίου
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Νίκος Κουρούσιης
ΜΟΥΣΙΚΗ: Γιώργος Κοτσώνης
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Angela Heaton
ΣΤΙΧΟΙ ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ: Χρήστος Χατζηπαπάς

Διανομή

ΕΠΟΥΡΓΙΤΗΣ: Λένια Σορόκου
ΕΝΤΙΘ: Πατρίτσια Πεττεμερίδου
ΦΡΕΝΤΥ: Άντρος Κρητικός
ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΡΑΛΛΕ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη
ΜΑΡΘΑ: Ιωάννα Σιαφκάλη
ΜΠΕΛΛΟ: Στέλιος Καυκαρίδης
ΛΕΟ: Θάνος Πεττεμερίδης
ΔΟΚΤΩΡ ΦΥΡΣΤ: Τζένη Γαϊτανοπούλου
ΒΟΗΘΟΣ ΤΟΥ ΦΥΡΣΤ: Ρέα Φραγκοφίνου

11. Ρόμπιν Σορτ Τα κόκκινα παπούτσια

Παιδική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 24 Μαρτίου 1979

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Ειρένα Ιωαννίδου-Αδαμίδου

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νίκος Χαραλάμπους

ΕΠΙΒΛΕΨΗ ΣΚΗΝΙΚΩΝ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Νίκη Μαραγκού

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Angela Heaton

ΜΟΥΣΙΚΗ: Γιώργος Κοτσώνης

ΣΤΙΧΟΙ ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ: Κώστας Χαραλαμπίδης

ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΣΚΗΝΙΚΟΥ: Παιδιά 6-12 ετών υπό την καθοδήγηση του

Αντρέα Κουρτέλλα

Διανομή

ΣΝΟΓΚ: Νίκος Χαραλάμπους

ΤΖΕΜΜΟ: Angela Heaton

ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Σπύρος Σταυρινίδης

ΚΑΡΕΝ: Μαρία Μίχα

ΝΕΛΣ: Ευτύχιος Πουλλαΐδης

ΓΙΑΓΙΑ: Άλκηστις Παυλίδου

9Η ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ, 1979-1980

1. Μπέρτολτ Μπρεχτ *Ο καλός άνθρωπος του Σετσουάν*

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 10 Νοεμβρίου 1979

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Μάριος Πλωρίτης

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Heinz-Uwe Haus

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Glynn Hughes, Κώστας Καυκαρίδης

ΜΟΥΣΙΚΗ: Γιώργος Κοτσώνης

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Τάσος Αναστασίου

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΕΣ: Βλαδίμηρος Καυκαρίδης, Νίκος Σιαφκάλης

Διανομή

ΒΑΓΚ (νερουλάς): Στέλιος Καυκαρίδης

Α΄ ΘΕΟΣ: Βλαδίμηρος Καυκαρίδης

Β΄ ΘΕΟΣ: Κώστας Δημητρίου

Γ΄ ΘΕΟΣ: Αντώνης Κατσαρής

ΣΕΝ ΤΕ/ΣΟΥΙ ΤΑ: Λένια Σορόκου

ΕΝΑΣ ΚΥΡΙΟΣ/Ο ΕΜΠΟΡΑΣ ΧΑΛΙΩΝ: Φιλής Καραβιώτης

ΚΑ ΣΙΝ (μια χήρα)/Η ΓΡΙΑ ΠΟΡΝΗ: Άλκηστις Παυλίδου

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΩΝ ΟΧΤΩ

Ο ΠΑΠΠΟΥΣ: Θάνος Πεττεμερίδης

Ο ΣΥΖΥΓΟΣ: Φαίδρος Στασίνος

Η ΣΥΖΥΓΟΣ: Πατρίτσια Πεττεμερίδου

Ο ΑΔΕΛΦΟΣ: Ευτύχιος Πουλλαΐδης

Η ΝΥΦΗ: Ιωάννα Σιαφκάλη

Ο ΑΝΕΨΙΟΣ: Άντρος Κρητικός

Η ΑΝΕΨΙΑ: Μαρία Μίχα

ΤΟ ΠΑΙΔΙ: Γιώργος Παπαγεωργίου

Ο ΑΝΕΡΓΟΣ: Νίκος Σιαφκάλης

ΛΙΝ ΤΟ (ένας μαραγκός): Ανδρέας Μουσουλιώτης

ΚΑ ΜΙ ΤΣΟΥ (ιδιοκτήτρια ακινήτων): Τζένη Γαϊτανοπούλου

Ο ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ: Ανδρέας Μούστρας

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΕΜΠ. ΧΑΛΙΩΝ: Φλωρεντία Δημητρίου

ΓΙΑΝΚ ΣΟΥΝ (άνεργος πιλότος): Νεόφυτος Νεοφύτου

ΣΟΥ ΦΟΥ (ο κουρέας): Σπύρος Σταυρινίδης

ΚΑ ΓΙΑΝΓΚ (μητέρα του Σουν): Έλλη Κυριακίδου

Ο ΠΑΠΑΣ: Νίκος Νικολαΐδης

ΤΟ ΓΚΑΡΣΟΝΙ: Άντρος Κρητικός

ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ ΛΙΝ ΤΟ: Αντώνης Δημητρίου, Αντώνης Μιχαηλίδης

2. Μανώλη Κορρέ *Οίκος ευγηρίας «Η ευτυχισμένη δύσισ»*

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 22 Δεκεμβρίου 1979

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Βλαδίμηρος Καυκαρίδης

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Άντης Παρτζίλης

Διανομή

ΤΣΙΛΙΑΣ: Στέλιος Καυκαρίδης

ΜΟΥΡΤΟΣ: Σπύρος Σταυρινίδης

ΛΟΥΚΑΣ: Θάνος Πεττεμερίδης

ΝΑΚΑ: Φλωρεντία Δημητρίου

ΚΑΤΙΝΑ: Άλκηστις Παυλίδου

ΕΥΑΝΘΙΑ: Λένια Σορόκου

ΟΛΓΑ: Τζένη Γαϊτανοπούλου

ΓΥΝΑΙΚΑ: Μαρία Μίχα

ΚΟΥΡΗΣ: Λέανδρος Παναγιωτίδης

ΤΡΥΦΩΝ: Αντώνης Κατσαρής

ΝΙΚΟΣ: Νίκος Χαραλάμπους

ΡΕΝΑ: Πατρίτσια Πεττεμερίδου

ΚΟΣΜΑΣ: Νεόφυτος Νεοφύτου

ΒΕΡΓΗΣ: Φαίδρος Στασίνας
ΦΩΦΗ/ΣΟΦΗ: Αδριανή Μαλένη
ΚΑΜΕΡΑΜΑΝ: Παντελής Παπακωνσταντίνου

3. Αζίζ Νεσίν *Το θεριό του ταύρου*

Κεντρική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 29 Δεκεμβρίου 1979

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Έρμος Αργαίος
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νίκος Σιαφκάλης
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Κώστας Καυκαρίδης

Διανομή

ΝΟΥΡΗ ΣΑΓΙΑΝΕΡ (ένας συνταξιούχος που έχει περάσει τα εξήντα):
Ανδρέας Μούστρας
ΜΙΧΡΙΜΙΑΝ (η γυναίκα του Νουρή Σαγιανέρ): Έλλη Κυριακίδου
ΜΕΤΙΝ (ο γιος τους): Άντρος Κρητικός
ΓΚΙΟΥΛΑΪ (η κόρη τους): Ιωάννα Σιαφκάλη
ΖΙΓΙΑ ΤΣΑΚΑΛΑΚΤΣΗ (ιδιοκτήτης πολυκατοικίας): Ευτύχιος Πουλλαΐδης
ΟΣΜΑΝ ΓΚΙΟΥΜΟΥΣΤΕΚΙΡ (παληκαράς με βεβαρημένο ποινικό μητρώο):
Κώστας Δημητρίου
ΑΣΤΥΝΟΜΟΣ: Ανδρέας Μουσουλιώτης
ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΑΣ: Φιλής Καραβιώτης
ΣΚΟΠΟΣ ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΑΣ: Ανδρέας Μαραγκός
ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΣ: Νεοπτόλεμος Νεοπτόλεμου
Α΄ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Ξένιος Ξενοφώντος
Β΄ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Νίκος Νικολαΐδης
Γ΄ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Πήτερ Κώστα/Νίκος Σιαφκάλης

4. Μαζίμ Γκόρκυ *Μικροαστοί*

Κεντρική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 8 Μαρτίου 1980

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Λυκούργος Καλλέργης
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νίκος Χαραλάμπους
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Άγγελος Αγγελή

Διανομή

ΤΑΤΙΑΝΑ (28 χρονών, δασκάλα κόρη του Μπεζεμένωφ): Μαρία Μίχα
ΠΟΛΙΑ (21 χρονών, ράφτρα με το μεροκάματο, κόρη του Περτσίκιν):
Άλκηστις Παυλίδου
ΠΙΟΤΡ (26 χρονών, πρώην φοιτητής, γιος του Μπεζεμένωφ): Ευτύχιος
Πουλλαΐδης
ΜΠΕΖΕΜΕΝΩΦ (58 χρονών, μικροαστός ευκατάστατος, πρόεδρος του
σωματείου ελαιοχρωματιστών): Φαίδρος Στασίνας
ΑΚΟΥΛΙΝΑ ΙΒΑΝΟΒΝΑ (52 χρονών, γυναίκα του Μπεζεμένωφ): Τζένη
Γαΐτανοπούλου
ΣΤΕΠΑΝΙΝΑ (μαγειρίσσα): Ιωάννα Σιαφκάλη
ΠΕΡΤΣΙΚΙΝ (50 χρονών, έμπορος πουλιών, μακρυνός συγγενής του
Μπεζεμένωφ): Κώστας Δημητρίου
ΤΕΤΕΡΕΦ (ψάλτης, νοικάρης του Μπεζεμένωφ): Αντώνης Κατσαρής
ΕΛΕΝΑ ΝΙΚΟΛΑΓΙΕΒΑ ΚΡΙΦΣΤΟΒΑ (24 χρονών, χήρα διευθυντού φυλακών,
νοικάρισσα του Μπεζεμένωφ): Σοφία Σεϊρλή
ΝΙΑ (27 χρονών, μηχανοδηγός, θετός γιος του Μπεζεμένωφ): Σπύρος
Σταυρινίδης
ΖΒΕΤΑΪΕΒΑ (25 χρονών, δασκάλα, φίλη της Τατιάνας): Πατρίτσια
Πεττεμερίδου
ΣΙΣΚΙΝ (φοιτητής, νοικάρης του Μπεζεμένωφ): Λέανδρος Παναγιωτίδης
ΓΙΑΤΡΟΣ (Νικολάι Τροφούκωφ): Άντρος Κρητικός

5. Χριστάκη Γεωργίου *Καλόγεροι*

Κεντρική Σκηνή
Αμφιθέατρο Μακαρίου Γ΄, 28 Ιουνίου 1980

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νίκος Σιαφκάλης

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Κώστας Καυκαρίδης
ΜΟΥΣΙΚΗ: Νάσος Παναγιώτου

Διανομή

ΑΥΞΕΝΤΗΣ: Νεόφυτος Νεοφύτου
ΓΕΡΟΣ/Α΄ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΛΟΓΕΡΟΣ: Φιλής Καραβιώτης
ΒΑΣΙΛΙΑΣ: Στέλιος Καυκαρίδης
ΚΑΡΔΙΝΑΛΙΟΣ: Φαίδρος Στασίνας
ΑΝΔΡΕΑΣ Ο ΚΗΡΥΚΑΣ: Λέανδρος Παναγιωτίδης
ΒΑΣΙΛΟΜΗΤΩΡ: Έλλη Κυριακίδου
ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη
ΠΑΤΕΡ ΙΩΑΚΕΙΜ: Βλαδίμηρος Καυκαρίδης
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ: Θάνος Πεττεμερίδης
ΛΑΥΡΕΝΤΗΣ: Ανδρέας Μαραγκός
ΒΕΡΓΙΛΙΝΑ: Ιωάννα Σιαφκάλη
ΜΥΡΩ: Ρέα Φραγκοφίνου
ΕΥΤΥΧΙΟΣ: Πάμπος Ξουφαρίδης
ΓΥΝΑΙΚΑ: Φλωρεντία Δημητρίου
ΑΝΤΡΑΣ: Ανδρέας Μούστρας
ΔΙΩΝ/Β΄ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΛΟΓΕΡΟΣ: Ξένιος Ξενοφώντος
ΜΑΥΡΗ: Έλλη Παναγιώτου
Α΄ ΓΥΝΑΙΚΑ: Γιαννούλα Φραγκοφίνου
Α΄ ΛΑΤΙΝΟΣ ΚΑΛΟΓΕΡΟΣ: Νίκος Νικολαΐδης
Β΄ ΛΑΤΙΝΟΣ ΚΑΛΟΓΕΡΟΣ: Δημήτρης Σάββα
Γ΄ ΛΑΤΙΝΟΣ ΚΑΛΟΓΕΡΟΣ: Πήτερ Κώστα
ΔΗΜΙΟΣ: Ηλίας Αλετράς

ΠΑΙΖΟΥΝ ΕΠΙΣΗΣ: Λεωνίδας Λοΐζου, Αντώνης Μούζουρος, Αντώνης
Νεοφύτου, Χρίστος Νεοφύτου, Σταύρος Νικολαΐδης, Χάρης Πισίας,
Χριστόφορος Τσαγκαρίδης, Ελένη Χατζηγέρου
ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ: Ιωάννης Σαρακινός, Ιωάννης Ρεγούλης, Αντώνιος Βιδάλης,
Γιώργος Γιαννακόπουλος, Χρίστος Ντόκας, Σπυρίδων Κιτσάκης,
Μιχαήλ Παπαμανωλάκης, Αθανάσιος Βλαχάκης, Μιλτιάδης Εσκιόγλου,
Διονύσιος Βούτος, Αλέξανδρος Καραντίνης, Δημήτριος Σιορδής

6. Αριστοφάνη *Πλούτος*

Κεντρική Σκηνή
Αμφιθέατρο Μακαρίου Γ΄, 16 Ιουλίου 1980

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Κωστής Κολώτας
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νίκος Χαραλάμπους
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Γιώργος Ζιάκας
ΜΟΥΣΙΚΗ: Μιχάλης Χριστοδουλίδης
ΚΙΝΗΣΗ-ΜΑΣΚΕΣ: Αντώνης Κατσαρής
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Τάσος Αναστασίου

Διανομή

ΧΡΕΜΥΛΟΣ: Αντώνης Κατσαρής
ΚΑΡΙΩΝΑΣ: Σπύρος Σταυρινίδης
ΠΛΥΤΟΣ: Λένια Σορόκου
ΠΕΝΙΑ: Τζένη Γαΐτανοπούλου
ΚΛΕΨΙΔΗΜΟΣ: Ευτύχιος Πουλλαΐδης
ΓΥΝΑΙΚΑ ΧΡΕΜΥΛΟΥ: Μαρία Μίχα, Αδριανή Μαλένη
ΔΙΚΑΙΟΣ: Άντρος Κρητικός
ΓΡΙΑ: Άλκηστις Παυλίδου
ΝΕΟΣ: Τάσος Αναστασίου
ΕΡΜΗΣ: Pedro Viciña
ΙΕΡΕΑΣ: Ανδρέας Μουσουλιώτης
ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ: Κώστας Δημητρίου
ΧΟΡΟΣ: Αντώνης Κατσαρής, Σπύρος Σταυρινίδης, Λένια Σορόκου,
Τζένη Γαΐτανοπούλου, Ευτύχιος Πουλλαΐδης, Μαρία Μίχα, Αδριανή
Μαλένη, Άντρος Κρητικός, Άλκηστις Παυλίδου, Τάσος Αναστασίου,
Pedro Viciña, Ανδρέας Μουσουλιώτης, Κώστας Δημητρίου, Σάντρα
Σταυρινίδου

7. Ρήνας Κατσελλή *Ενδοσκόπηση*

Β' Σκηνή

Θέατρο ΡΙΚ, 22 Φεβρουαρίου 1980

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Εύης Γαβριηλίδης, Τάσος Αναστασίου

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Στέφανος Αθηαίνιτης

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ: Ανδρέας Μαλέκκος

Διανομή

ΞΕΡΙΣΩΜΕΝΟΣ ΕΛΛΗΝΑΣ ΚΥΠΡΙΟΣ (Ξεκ): Θάνος Πεττεμερίδης

ΣΥΝΤΡΟΦΙΣΣΑ (η γυναίκα του): Λένια Σορόκου

ΚΩΣΤΗΣ (γιος τους): Νικόλας Δημητρίου

ΕΛΕΝΗ (κόρη τους): Μήδεια Χάννα

ΚΟΥΛΑ (κόρη τους): Λέα Μαλένη

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΠΟΛΥΚΑΤΟΙΚΙΑΣ/ΓΕΙΤΟΣ: Νεόφυτος Νεοφύτου

ΓΙΑΤΡΟΣ: Φιλής Καραβιώτης

ΑΝΤΡΑΣ ΚΑΤΑΥΛΙΣΜΟΥ/ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ: Ανδρέας Μουσουλιώτης

ΤΥΠΟΓΡΑΦΟΣ/ΤΑΞΙΔΙΩΤΙΚΟΣ ΠΡΑΚΤΩΡ: Ανδρέας Μαραγκός

ΣΤΕΤΕ ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Φλωρεντία Δημητρίου

2Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΤΑΥΛΙΣΜΟΥ: Αδριανή Μαλένη

1Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΤΑΥΛΙΣΜΟΥ: Έλλη Κυριακίδου

ΧΡΥΣΤΑΛΛΑ-ΕΛΠΙΔΑ: Ρέα Φραγκοφίνου

8. Σλαβομίρ Μρόζεκ *Εμγκρέδες*

Β' Σκηνή

Θέατρο ΡΙΚ, 6 Μαρτίου 1980

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Έρση Βασιλικιώτη

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Βλαδίμηρος Καυκαρίδης

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Κώστας Καυκαρίδης

Διανομή

ΧΧ: Στέλιος Καυκαρίδης

ΑΑ: Ανδρέας Μούστρας

9. Άθολ Φούγκαρτ (σε συνεργασία των Τζων Κάνι και Ουίνστον Ντσόνα) *Ο αδελφός Μπάντζι είναι νεκρός*

Β' Σκηνή

Θέατρο ΡΙΚ, 3 Μαΐου 1980

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Στέλλα Κρανάη

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Φώτος Φωτιάδης

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Άντης Ιωαννίδης

Διανομή

ΣΤΑΪΔΣ: Αντώνης Κατσαρής

ΑΝΤΡΑΣ: Κυριάκος Ευθυμίου

ΜΠΟΥΝΤΟΥ: Κώστας Χαραλαμπίδης

10. Λεβ Ουστίνωφ *Το γενναίο βατραχάκι*

Παιδική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 4 Νοεμβρίου 1979

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Ανδρέας Στυλιανού

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ανδρέας Μαραγκός

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ-ΜΑΣΚΕΣ: Κλάρα Ζαχαράκη-Γεωργίου

ΜΟΥΣΙΚΗ: Στέλιος Αργύρης

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΕΣ: Angela Heaton

Διανομή

ΤΟ ΒΑΤΡΑΧΑΚΙ: Μήδεια Χάννα

ΤΟ ΚΟΥΝΕΛΑΚΙ: Πήτερ Κώστα

ΤΟ ΦΙΔΙ: Νεοπτόλεμος Νεοπτολέμου

Η ΑΛΕΠΟΥ: Ξένιος Ξενοφώντος

ΤΟ ΛΙΟΝΤΑΡΙ: Pedro Viciña

ΤΟ ΓΟΥΡΟΥΝΙ: Ρέα Φραγκοφίνου

Η ΑΡΚΟΥΔΑ: Πάμπος Ξουφαρίδης

Ο ΓΑΪΔΑΡΟΣ: Κυριάκος Ευθυμίου

11. Φόλκερ Λούντβιχ, Κάρστεν Κρούγκερ *Μιχάλης ο σφυρίχτρας*

Παιδική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 20 Ιανουαρίου 1980

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Ξένια Καλογεροπούλου

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Εύης Γαβριηλίδης, Τάσος Αναστασίου

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Στέφανος Αθηαίνιτης

ΜΟΥΣΙΚΗ: Στέλιος Αργύρης

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Angela Heaton

ΣΤΙΧΟΙ ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ: Ελένη Αντωνιάδου

Διανομή

ΠΑΤΕΡΑΣ: Πέδρο Βικούνια

ΜΗΤΕΡΑ: Ρέα Φραγκοφίνου

ΚΟΡΗ: Μήδεια Χάννα

ΜΙΧΑΛΗΣ: Σάντρα Σταυρινίδου

ΘΕΙΟΣ/ΘΕΙΑ: Πάμπος Ξουφαρίδης

ΓΡΟΥΣΟΥΔΗΣ: Κυριάκος Ευθυμίου

1. Άντον Τσέχωφ Βυσσινόκηπος

Κεντρική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 21 Νοεμβρίου 1980

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Λυκούργος Καλλέργης
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Εύης Γαβριηλίδης
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Άγγελος Άγγελής
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ-ΚΙΝΗΣΗ: Σβετλάνα Χαραλάμπους
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Τάσος Αναστασίου

Διανομή:

ΛΙΟΥΜΠΟΒ ΑΝΤΡΙΕΓΕΒΝΑ ΡΑΝΙΕΦΣΚΑΓΙΑ (κτηματίας): Τζένη Γαϊτανοπούλου
ΑΝΙΑ (κόρη της, 17 ετών): Άλκηστις Παυλίδου
ΒΑΡΙΑ (υιοθετημένη κόρη της, 24 ετών): Λένια Σορόκου
ΛΕΟΝΙΝΤ ΑΝΤΡΙΕΓΕΒΙΤΣ ΓΚΑΓΕΦ (αδελφός της Ρανιέφσκαγια):
Φαίδρος Στασίνος
ΓΕΡΜΟΛΑΪ ΑΛΙΞΙΕΓΕΒΙΤΣ ΛΟΠΑΧΙΝ (έμπορος): Στέλιος Καυκαρίδης
ΠΙΟΤΡ ΣΙΕΡΓΚΙΕΓΕΒΙΤΣ ΤΡΟΦΙΜΩΦ (φοιτητής): Σπύρος Σταυρινίδης
ΜΠΟΡΙΣ ΜΠΟΡΙΣΟΒΙΤΣ ΣΙΕΜΙΟΝΩΦ-ΠΙΣΤΣΙΚ (κτηματίας):
Ανδρέας Μούστρας
ΣΑΡΛΟΤΑ ΙΒΑΝΟΒΑ (γκουβερνάντα): Δέσποινα Μπεμπεδέλη
ΣΙΕΜΙΟΝ ΠΑΝΤΙΕΛΙΕΓΕΒΙΤΣ ΕΠΙΧΟΝΤΩΦ (λογιστής): Ανδρέας Μουσουλιώτης
ΝΤΟΥΝΙΑΣΣΑ (καμαριέρα): Μαρία Μίχα
ΦΙΡΣ (γέρος υπηρέτης, 87 ετών): Φιλής Καραβιώτης
ΓΙΑΣΣΑ (νέος υπηρέτης): Ευτύχιος Πουλλαϊδής
ΕΝΑΣ ΔΙΑΒΑΤΗΣ: Τάσος Αναστασίου
Ο ΣΤΑΘΜΑΡΧΗΣ: Ανδρέας Μαραγκός
ΕΝΑΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ: Νίκος Νικολαΐδης

2. Ηλία Καπετανάκη Ο γενικός γραμματεύς

Κεντρική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 7 Φεβρουαρίου 1981

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νίκος Χαραλάμπους
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Στέφανος Αθηναίτης
ΜΟΥΣΙΚΗ: Μιχάλης Χριστοδουλίδης
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Angela Heaton

Διανομή

ΛΑΜΠΡΟΣ ΘΥΜΕΛΗΣ (κτηματίας και κομματάρχη, ετών 45): Αντώνης Κατσαρής
ΠΗΝΕΛΟΠΗ (σύζυγος του Λάμπρου, ετών 35): Τζένη Γαϊτανοπούλου
ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ (τέκνον): Μαρία Μίχα
ΘΕΟΔΩΡΟΣ (τέκνον): Σπύρος Σταυρινίδης
ΘΕΩΝΗ (αδελφή του Λάμπρου, γεροντοκόρη): Δέσποινα Μπεμπεδέλη
ΜΙΧΟΣ (μνηστήρ της Θεώνης, γεροντοπαλλήκαρο): Ανδρέας Μουσουλιώτης
ΚΩΝΣΤΑΝΤΗΣ (υπηρέτης): Ευτύχιος Πουλλαϊδής
ΜΑΡΟΥΣΩ (υπηρέτρια): Άλκηστις Παυλίδου
ΣΤΡΑΤΗΓΗΣ (φίλος του Λάμπρου): Φαίδρος Στασίνος
ΚΟΣΜΑΣ (φίλος του Λάμπρου): Νεόφυτος Νεοφύτου
ΖΩΡΖ (φίλος οικογενειακός, εν Αθήναις): Κώστας Δημητρίου
ΚΛΕΩΝ (βουλευτής): Στέλιος Καυκαρίδης
ΒΕΝΕΤΗΣ (βουλευτής): Ανδρέας Μούστρας
ΚΑΛΠΙΔΗΣ (βουλευτής): Θάνος Πεττεμερίδης
ΧΡΥΣΟΓΛΟΥ (τραπεζίτης): Ανδρέας Μαραγκός
ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ: Φιλής Καραβιώτης

3. Λίλιαν Χέλμαν Φρουρά στο Ρήνο

Κεντρική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 7 Μαρτίου 1981

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Μέλπω Ζαρόκωστα
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νίκος Σιαφκάλης
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Στέφανος Αθηναίτης
ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΕΝΔΥΣΗ: Μάρω Σαρρή
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Τάσος Αναστασίου

Διανομή

ΦΑΝΥ ΦΑΡΕΛΥ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη
ΑΝΙΖ: Έλλη Κυριακίδου
ΤΖΟΖΕΦ: Φιλής Καραβιώτης
ΝΤΕΪΒΙΝΤ ΦΑΡΕΛΥ: Ευτύχιος Πουλλαϊδής
ΜΑΡΤΕ ΝΤΕ ΜΠΡΑΝΚΟΒΙΣ: Πατρίτσια Πεττεμερίδου
ΤΕΚ ΝΤΕ ΜΠΡΑΝΚΟΒΙΣ: Ανδρέας Μαραγκός
ΜΠΑΜΠΕΤ ΜΙΟΥΛΕΡ (16 χρονών): Ρέα Φραγκοφίνου
ΚΟΥΡΤ ΜΙΟΥΛΕΡ: Στέλιος Καυκαρίδης
ΤΣΟΣΑ ΜΙΟΥΛΕΡ (13 χρονών): Τόνυ Δημητρίου
ΣΑΡΑ ΜΙΟΥΛΕΡ: Λένια Σορόκου
ΜΠΟΝΤΟ ΜΙΟΥΛΕΡ (8 χρονών): Παναγιώτης Νεοφύτου

4. Πάνου Ιωαννίδη Ονήσιλος

Κεντρική Σκηνή
Αμφιθέατρο Μακαρίου Γ', 18 Ιουνίου 1981

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Βλαδίμηρος Καυκαρίδης
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Κώστας Καυκαρίδης
ΜΟΥΣΙΚΗ: Νάσος Παναγιώτου
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Κάθριν Χριστοφίδου
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Τάσος Αναστασίου
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ: Αλέκος Ιωαννίδης

Διανομή

ΟΝΗΣΙΛΟΣ: Στέλιος Καυκαρίδης
ΓΟΡΓΟΣ (βασιλιάς Σαλαμίνας): Βλαδίμηρος Καυκαρίδης
ΚΙΝΥΡΑΔΗΣ (βασιλιάς Πάφου): Κώστας Δημητρίου
ΦΙΛΟΚΥΠΡΟΣ (βασιλιάς Λαπήθου): Ευτύχιος Πουλλαϊδής
ΑΡΙΣΤΟΚΥΠΡΟΣ (βασιλιάς Σόλων): Σπύρος Σταυρινίδης
ΠΑΣΙΚΥΠΡΟΣ (βασιλιάς Ταμασού): Ανδρέας Μουσουλιώτης
ΑΜΑΘΗΣ (βασιλιάς Αμαθούντας): Ανδρέας Μούστρας
ΣΤΑΣΑΝΟΡΑΣ (βασιλιάς Κουρίου): Νίκος Σιαφκάλης
ΚΑΛΛΙΑΣ (στρατηγός Σαλαμίνας): Τάκης Χριστοφάκης
ΘΕΣΠΙΣ (ραψωδός): Φαίδρος Στασίνος
ΑΡΙΣΤΟΦΙΛΟΣ (φίλος του Ονήσιλου)/ΦΡΟΥΡΟΣ Β': Πάμπος Ξουφαρίδης
ΝΙΚΙΑΣ (φίλος του Ονήσιλου): Νεόφυτος Νεοφύτου
ΑΝΤΑΛΚΙΔΑΣ (φρούραρχος Σαλαμίνας): Λέανδρος Παναγιωτίδης
ΦΟΙΝΙΣΙΑ (βασιλίσσα Κουρίου): Φλωρεντία Δημητρίου
ΑΡΧΙΥΠΗΡΕΤΗΣ/ΑΡΤΑΦΕΡΝΗΣ: Νίκος Νικολαΐδης
ΚΟΡΙΝΝΑ (γυναίκα του Ονήσιλου): Ιωάννα Σιαφκάλη
ΕΥΕΛΘΩΝ (γιος του Ονήσιλου): Γιώργος Παπαγεωργίου
ΚΑΡΥΟΣ (υπασπιστής Ονήσιλου): Άντρος Κρητικός
ΦΙΛΕΑΣ (υπασπιστής Ονήσιλου): Τάσος Αναστασίου
ΦΡΟΥΡΟΣ Α': Τάκης Χριστοφάκης
ΚΗΦΕΑΣ (αρχιερέας): Φιλής Καραβιώτης
ΑΡΑΖΗΣ: Ανδρέας Μαραγκός
ΑΓΓΕΛΙΑΦΟΡΟΣ: Κυριάκος Κωνσταντίνου
ΑΡΤΑΦΕΡΝΗΣ (Πέρσης πρέσβυς): Νίκος Νικολαΐδης
ΑΛΑΣΣΗΣ (Φοίνικας πρέσβυς): Χριστόφορος Τσαγαρίδης
ΥΠΗΡΕΤΗΣ: Χάρης Πισίας
ΞΕΝΟΙ ΠΡΕΣΒΕΙΣ: Λεωνίδα Λοιζίδης, Τζένη Λαμπριανίδου
ΑΥΛΗΤΡΙΔΕΣ: Ιουλία Γεωργιάδου, Αντιγόνη Κουδουνά, Λίζα Κυριακίδου

5. Αλέκου Σακελλάριου, Χρήστου Γιαννακόπουλου

Θανασάκης ο πολιτευόμενος

Κεντρική Σκηνή

Αμφιθέατρο Μακαρίου Γ', Λευκωσία, 23 Ιουλίου 1981

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νίκος Σιαφκάλης

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Κλάρα Ζαχαράκη-Γεωργίου

Διανομή

ΚΑΤΙΝΑ (μητέρα του Μελέτη και της Μαίρης): Φλωρεντία Δημητρίου

ΣΟΦΙΑ (υπηρέτρια της κυρίας Κατίνας): Έλλη Κυριακίδου

ΕΛΕΝΗ (αρραβωνιαστικά του Μελέτη): Βάσω Παπαχαραλάμπους

ΜΑΙΡΗ (αδελφή του Μελέτη, κόρη της κας Κατίνας): Ιωάννα Σιαφκάλη

ΜΕΛΕΤΗΣ: Ανδρέας Μούστρας

ΠΙΛΟΤΟΣ: Στέλιος Καυκαρίδης

ΣΠΙΚΕΡ: Νίκος Σιαφκάλης

ΜΑΡΚΟΣ: Ανδρέας Μαραγκός

ΘΑΝΑΣΑΚΗΣ: Νεόφυτος Νεοφύτου

ΛΑΖΑΡΟΣ: Φιλής Καραβιώτης

ΜΠΕΝΟΥΚΑΣ: Φαίδρος Στασίνας

6. Σεργκέι Μιχαλκώφ *Ο λαγός ο καυχησιάρης*

Παιδική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 26 Οκτωβρίου 1980

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ-ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Βλαδίμηρος Καυκαρίδης

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Κώστας Καυκαρίδης

ΜΟΥΣΙΚΗ: Αντώνης Δημητριάδης

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Angela Heaton

Διανομή

Ο ΚΥΝΗΓΟΣ: Άντρος Κρητικός

Ο ΛΑΓΟΣ Ο ΚΑΥΧΗΣΙΑΡΗΣ: Θάνος Πεττεμερίδης

Η ΚΥΡΙΑ ΛΑΓΙΝΑ: Πατρίτσια Πεττεμερίδου

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΛΑΓΟΣ: Νεόφυτος Νεοφύτου

Η ΚΥΡΑ-ΛΑΓΙΝΑ: Φλωρεντία Δημητρίου

Η ΚΟΚΚΙΝΗ ΑΛΕΠΟΥ: Ιωάννα Σιαφκάλη

Ο ΓΚΡΙΖΟΣ ΛΥΚΟΣ: Κώστας Δημητρίου

Α' ΛΑΓΟΥΔΑΚΙ: Μήδεια Χάννα

Β' ΛΑΓΟΥΔΑΚΙ: Ζήνα Καυκαρίδου

7. Έλλης Παιονίδου *Τα δύο αδέρφια και το μαύρο ποτάμι*

Παιδική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 18 Ιανουαρίου 1981

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Βλαδίμηρος Καυκαρίδης

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Κλάρα Ζαχαράκη-Γεωργίου

ΜΟΥΣΙΚΗ: Αντώνης Δημητριάδης

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Angela Heaton

Διανομή

ΓΙΑΓΙΑ: Έλλη Κυριακίδου

ΧΙΠΧΟΠ: Άντρος Κρητικός

ΝΤΟΡΕΜΙ: Μήδεια Χάννα

ΣΠΟΥΡΓΙΤΗΣ: Ρέα Φραγκοφίνου

ΚΑΛΟΣ ΑΡΧΟΝΤΑΣ ΗΛΙΟΣ: Λέανδρος Παναγιωτίδης

ΚΑΛΗ ΝΕΡΑΪΔΑ ΝΕΡΕΝΙΑ: Ιωάννα Σιαφκάλη

ΧΕΛΩΝΑ Η ΣΤΡΙΦΝΗ/ΓΙΑΓΙΑ: Φλωρεντία Δημητρίου

ΤΟ ΚΑΚΟ ΠΝΕΥΜΑ: Λένια Σορόκου/Βλαδίμηρος Καυκαρίδης

Ο ΠΡΑΣΙΝΟΣ ΒΑΤΡΑΧΟΣ: Κυριάκος Ευθυμίου

8. Φιλίσας Χατζηχάννα *Στην Ποντικούπολη*

Παιδική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 9 Μαΐου 1981

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ανδρέας Μαραγκός, Τάσος Αναστασίου

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Άγγελος Αγγελή

ΜΟΥΣΙΚΗ: Λουκάς Θάνος

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Κάθριν Χριστοφίδου

Διανομή

ΧΗΡΑ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη

ΨΩΜΑΣ/ΓΑΛΑΤΑΣ: Ανδρέας Μουσουλιώτης

ΞΕΧΑΣΟΥΛΑ: Μαρία Μίχα

ΚΡΙΚΡΙΤΣ: Άλκηστις Παυλίδου

ΦΑΝΤΑΣΜΕΝΗ: Τζένη Γαϊτανοπούλου

ΣΟΥΒΛΟΜΥΤΗΣ: Κυριάκος Ευθυμίου

ΤΟΥΜΠΗ: Κώστας Γιάγκου

ΠΙΠΗ: Αντρούλα Ηρακλέους

ΡΙΡΗΣ: Λένια Σορόκου

ΓΑΤΟΣ: Αντώνης Κατσαρής

ΣΠΟΥΡΓΙΤΗΣ: Αδριανή Μαλένη

ΣΟΦΟΣ: Pedro Viciña

1.1 Αγαμέμνων

1.2 Ποπολάρος

1.3 Ο κατά φαντασίαν ασθενής

1.4 Έξι πρόσωπα ζητούν συγγραφέα

1.5 Η αυλή των θαυμάτων

1.6 Το τίμημα της λευτεριάς

1.7 Λεωφορείον ο Πόθος

2.1 Τρισεύγενη

2.2 Ο γλάρος

2.3 Οι ξεριζωμένοι

2.4 Οι βρικόλακες

2.5 Η ζήλεια του Μπαρμπουγιέ

2.6 Η λοκαντιέρα

2.7 Οι παιλαιστές

2.8 Μια πόρτα πρέπει να είναι ανοιχτή ή κλειστή

2.9 Η θαυμαστή μπαλωματού

2.10 Ο καπετάν Γιακουμάς

2.11 Θεανώ

2.12 Αίας

3.1 Όμηροι

3.2 Ο Ταρτούφος

3.3 Δον Καμίλλο

3.4 Το νερόν του Δρόπη

3.5 Ρίζες

3.6 Το σπίτι της κούκλας (Νόρα)

3.7 Παραμύθι χωρίς όνομα

4.1 Αντιγόνη

4.2 Η γκανιόττα

4.3 Το τάβλι

4.4 Οι κληρονόμοι της θείας

4.5 Η ηδονή της τιμότητας

4.6 Λαός και τυραννία

5.1 Ο καυκασιανός κύκλος με την κιβωλία

5.2 Κόκκινα τριαντάφυλλα για μένα

5.3 Καληνύχτα Μαργαρίτα

5.4 Με το ίδιο μέτρο

5.5 Ο δράκος

5.6 Ειρήνη

5.7 Ο επιστάτης

5.8 Ο παπουτσωμένος γάτος

6.1 Οι μάγισσες του Σάλεμ

6.2 Ο καλός στρατιώτης Σβέικ

6.3 Οι φυσικοί

6.4 Ο άνθρωπος του διαβόλου

6.5 Ο λοχαγός του Κέπενικ

6.6 Άτταλος ο Τρίτος

6.7 Κυριακάτικος περίπατος

6.8 Το νησί

6.9 Τα δύο μαγεμένα δεντράκια

6.10 Το βαρελάκι με το μέλι

7.1 Η Μάνα Κουράγιο και τα παιδιά της

7.2 Φον Δημητράκης

7.3 Πρόσωπα για βιολί και ορχήστρα

7.4 Οι αφεντάδες

7.5 Μια ιστορία στο Ιρκούσκ

7.6 Οι κατεργαριές του Σκαπίνου

7.7 Ικέτιδες

7.8 Το μπάνιο

7.9 Ο πγκουίνος πάει στην πόλη

7.10 Το μαγικό ντουφέκι

8.1 Καποδίστριας

8.2 Οι Γερμανοί ξανάρχονται

8.3 Στα χώματα της Μεσαρκάς

8.4 Ο επιτεωρητής

8.5 Ζητείται ψεύτης

8.6 Οθέλλος

8.7 Ταξίδι μακρινής μέρας μέσα στη νύχτα

8.8 Ρασομόν

8.9 Ο Μορμόλης

8.10 Το τελευταίο ταξιδιάρικο περιστέρι

8.11 Τα κόκκινα παπούτσια

9.1 Ο καλός άνθρωπος του Σετσουάν

9.2 Οίκος ευγηρίας «Η ευτυχισμένη δύσις»

9.3 Το θηρίο του ταύρου

9.4 Μικροασοτί

9.5 Καλόγεροι

9.6 Πλούτος

9.7 Ενδοσκόπηση

9.8 Εμγκρέδες

9.9 Ο αδελφός Μπάντζι είναι νεκρός

9.10 Το γενναίο βατραχάκι

9.11 Μιχάλης ο σφυρίχτρας

10.1 Βυσσινόκητος

10.2 Ο γενικός γραμματέας

10.3 Φρουρά στο Ρήνο

10.4 Ονήσιλος

10.5 Θανασάκης ο πολιτευόμενος

10.6 Ο λαγός ο καυχησιάρης

10.7 Τα δύο αδέρφια και το μαύρο ποτάμι

10.8 Στην Ποντικούπολη

1. Αριστοφάνη Λυσιστράτη

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 17 Οκτωβρίου 1981

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Βλαδίμηρος Καυκαρίδης
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ-ΔΙΑΣΚΕΥΗ: Κώστας Μόντης
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Κώστας Καυκαρίδης
ΜΟΥΣΙΚΗ: Γιώργος Κοτσώνης
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Angela Heaton

Διανομή

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ: Λένια Σορόκου
ΚΛΕΟΝΙΚΗ: Φλωρεντία Δημητρίου
ΜΥΡΡΙΝΗ: Άλκηστις Παυλίδου
ΛΑΜΠΙΤΩ: Έλλη Κυριακίδου
ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ: Στέλιος Καυκαρίδης
ΚΙΝΗΣΙΑΣ: Σπύρος Σταυρινίδης
ΚΗΡΥΚΑΣ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ: Λέανδρος Παναγιωτίδης
ΠΡΕΣΒΥΣ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ: Κυριάκος Ευθυμίου
ΕΝΑΣ ΑΘΗΝΑΙΟΣ: Ανδρέας Μούστρας
2ΟΣ ΑΘΗΝΑΙΟΣ: Ευτύχιος Πουλλαΐδης
ΕΝΑΣ ΣΠΑΡΤΙΑΤΗΣ: Βαρνάβας Κυριαζής
2ΟΣ ΣΠΑΡΤΙΑΤΗΣ: Νεόφυτος Νεοφύτου
ΠΡΥΤΑΝΙΣ ΑΘΗΝΑΙΟΣ: Φαίδρος Στασίνος
1Η ΓΥΝΑΙΚΑ: Σταύρος Λούρας
2Η ΓΥΝΑΙΚΑ/ΣΥΜΦΙΛΙΩΣΗ: Κώστας Δημητρίου
3Η ΓΥΝΑΙΚΑ: Ανδρέας Μουσουλιώτης
4Η ΓΥΝΑΙΚΑ: Άντρος Κρητικός
ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ: Φαίδρος Στασίνος, Ανδρέας Μούστρας, Ανδρέας Μαραγκός, Λέανδρος Παναγιωτίδης, Νεόφυτος Νεοφύτου, Ευτύχιος Πουλλαΐδης, Βαρνάβας Κυριαζής, Φιλής Καραβιώτης, Κυριάκος Ευθυμίου
ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ: Σταύρος Λούρας, Ανδρέας Μουσουλιώτης, Κώστας Δημητρίου, Άντρος Κρητικός, Ρέα Φραγκοφίνου, Έλλη Κυριακίδου, Άλκηστις Παυλίδου, Αντρούλα Ηρακλέους
ΧΟΡΕΥΤΡΙΕΣ: Ανδρέας Μουσουλιώτης, Σταύρος Λούρας

2. Κάρλο Γκολντόνι Ο ψεύτης

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 19 Δεκεμβρίου 1981

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Στέλλα Μάντακα-Ανδρικού
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Εύης Γαβριηλίδης
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Ανδρέας Λαδόμματος
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Κάθριν Χριστοφίδου

Διανομή

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΚΗΝΗΣ/ΠΑΙΔΙ/ΑΜΑΞΑΣ/ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ: Τάσος Αναστασίου
ΚΛΕΟΝΙΚΗ: Βάσω Παπαχαραλάμπους
ΦΛΟΡΙΝΤΟ: Ευτύχιος Πουλλαΐδης
ΜΠΡΙΓΚΕΛΛΑ: Λέανδρος Παναγιωτίδης
ΛΕΛΙΟ: Βαρνάβας Κυριαζής
ΑΡΛΕΚΙΝΟΣ: Σπύρος Σταυρινίδης
ΡΟΖΑΟΥΡΑ: Μαρία Μίχα
ΒΕΑΤΡΙΚΗ: Ιωάννα Σιαφκάλη
ΚΟΛΟΜΠΙΝΑ: Άλκηστις Παυλίδου
ΟΤΤΑΒΙΟ: Άντρος Κρητικός
ΝΤΟΤΤΟΡ ΜΠΑΛΑΝΤΣΟΝΙ: Ανδρέας Μούστρας
ΠΑΝΤΑΛΟΝΕ: Στέλιος Καυκαρίδης

3. Ιάκωβου Καμπανέλλη Τα τέσσερα πόδια του τραπεζιού

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 30 Δεκεμβρίου 1981

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ανδρέας Μαραγκός
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Άντης Παρτζίλης

Διανομή

ΑΛΙΚΗ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη
ΚΩΣΤΑΣ: Φαίδρος Στασίνος
ΤΩΝΗΣ: Ανδρέας Μαραγκός
ΜΑΙΡΗ: Τζένη Γαΐτανοπούλου
ΕΙΡΗΝΗ: Φλωρεντία Δημητρίου
ΓΙΩΡΓΟΣ: Νεόφυτος Νεοφύτου
ΜΑΝΟΣ: Κυριάκος Ευθυμίου
ΘΕΙΑ: Λένια Σορόκου
ΠΑΤΕΡΑΣ: Φιλής Καραβιώτης
ΝΟΣΟΚΟΜΑ: Έλλη Κυριακίδου

4. Αντωνάκη Ευγενίου Η αυτοκρατορία

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 13 Φεβρουαρίου 1982

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Εύης Γαβριηλίδης
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Κλάρα Ζαχαράκη-Γεωργίου

Διανομή

ΤΑΞΙΑΡΧΟΣ ΤΟΤ (50 χρονών): Στέλιος Καυκαρίδης
ΜΑΙΡΗ (γυναίκα του, 40 χρονών): Λένια Σορόκου
ΑΝΝΑ (25 χρονών): Ιωάννα Σιαφκάλη
ΣΙΛΒΙ (υπηρέτρια, 50 χρονών): Δέσποινα Μπεμπεδέλη
ΛΟΧΑΓΟΣ ΤΖΩΝ (40 χρονών): Κυριάκος Ευθυμίου
ΛΟΡΕΝ (25 χρονών): Βαρνάβας Κυριαζής
ΚΑΠΗ (20 χρονών): Ρέα Φραγκοφίνου

5. Μανώλη Κορρέ Το διπλανό κρεβάτι

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 20 Φεβρουαρίου 1982

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νίκος Χαραλάμπους
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Στέφανος Αθηναίτης

Διανομή

ΛΕΩΝΗΣ: Ευτύχιος Πουλλαΐδης
ΓΙΩΡΓΗΣ: Νεόφυτος Νεοφύτου
ΦΑΝΗΣ: Ανδρέας Μαραγκός
ΠΑΥΛΟΣ: Ανδρέας Μούστρας
ΘΕΜΗΣ: Λέανδρος Παναγιωτίδης
ΣΠΟΡΟΣ: Σπύρος Σταυρινίδης
ΑΔΕΛΦΗ: Μαρία Μίχα
ΓΙΑΤΡΟΣ: Άντρος Κρητικός
ΜΑΝΑ: Φλωρεντία Δημητρίου
ΜΑΡΙΑ: Άλκηστις Παυλίδου
ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ: Κώστας Δημητρίου

6. Εντουάρντο Ντε Φιλίππο Αχ αυτά τα φαντάσματα

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 10 Απριλίου 1982

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Κώστας Σταματίου
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νίκος Σιαφκάλης
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Κλάρα Ζαχαράκη-Γεωργίου

Διανομή

Α΄ ΑΧΘΟΦΟΡΟΣ: Κώστας Δημητρίου
ΡΑΦΑΕΛΕ (πορτιέρης): Ανδρέας Μαραγκός
Β΄ ΑΧΘΟΦΟΡΟΣ: Τάσος Αναστασίου
ΓΚΑΣΤΟΝΕ ΚΑΛΛΙΦΑΝΟ: Νεόφυτος Νεοφύτου
ΠΑΣΚΟΥΑΛΕ ΛΟΤΖΙΑΚΟΜΟ: Ανδρέας Μούστρας
ΜΑΡΙΑ (γυναίκα του): Ιωάννα Σιαφκάλη
ΚΑΡΜΕΛΑ: Έλλη Κυριακίδου
ΑΛΦΡΕΔΟΣ ΜΑΡΙΛΙΑΝΟ: Λέανδρος Παναγιωτίδης
ΑΡΜΙΝΤΑ (γυναίκα του): Λένια Σορόκου
ΞΑΒΕΡΙΟΣ ΚΑΛΙΦΑΝΟ: Φιλής Καραβιώτης
ΜΑΝΤΑΛΕΝΑ (γυναίκα του): Φλωρεντία Δημητρίου
ΠΑΙΔΙΑ: Γιώργος Παπαγεωργίου, Μάρσια Έλληνα

7. Γιώργου Σκούρτη *Ο Καραγκιόζης παραλίγο βεζύρης*

Κεντρική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 22 Μαΐου 1982

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Βλαδίμηρος Καυκαρίδης
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Κώστας Καυκαρίδης
ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ-ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Νάσος Παναγιώτου
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΕΣ: Angela Heaton

Διανομή

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Σπύρος Σταυρινίδης
ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ: Ανδρέας Μούστρας
ΚΟΛΛΗΤΗΡΙ: Σταύρος Λούρας
ΑΝΤΡΑΣ/ΣΥΝΩΜΟΤΗΣ Β΄/ΝΙΟΝΙΟΣ: Τάκης Χριστοφάκης
ΑΓΛΑΪΑ: Μάρω Καυκαρίδου
ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ: Ανδρέας Νικολής
ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ: Φαίδρος Στασίνος
ΦΑΤΜΕ: Πίτσα Αντωνιάδου
ΑΪΣΕ: Λίνα Ζένιου-Παπά
ΓΙΑΣΜΙΝ: Νεόφυτος Νεοφύτου
ΣΥΝΩΜΟΤΗΣ Α΄/ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ: Χαράλαμπος Χαραλάμπους
ΒΕΖΥΡΗΣ: Βλαδίμηρος Καυκαρίδης
ΜΟΥΣΤΑΦΑΜΠΕΗΣ: Ανδρέας Μαραγκός
ΤΑΧΗΡΜΠΕΗΣ: Νίκος Σιαφκάλης
ΓΙΑΤΑΓΑΝΜΠΕΗΣ/ΜΠΑΡΠΑΓΙΩΡΓΟΣ: Φιλής Καραβιώτης

8. Ευριπίδη *Τρωάδες*

Κεντρική Σκηνή
Αμφιθέατρο Μακαρίου Γ΄, Λευκωσία, 18 Ιουνίου 1982

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νίκος Χαραλάμπους
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Κωστής Κολώτας
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Γιώργος Ζιάκας
ΜΟΥΣΙΚΗ: Μιχάλης Χριστοδουλίδης
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Άντρος Κρητικός
ΜΑΣΚΕΣ: Αντώνης Κατσαρής
ΚΙΝΗΣΗ: Αριάννα Οικονόμου
ΜΑΚΡΑΜΕ: Αντρούλα Ψάλτη
ΠΛΕΚΤΑ ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Γυναίκες στον προσφυγικό καταυλισμό Τσιακκιλερή με την επίβλεψη του Κυπριακού Οργανισμού Χειροτεχνίας

Διανομή

ΠΟΣΕΙΔΩΝ: Κώστας Δημητρίου
ΑΘΗΝΑ: Τζένη Γαϊτανοπούλου
ΕΚΑΒΗ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη
ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ: Στέλιος Καυκαρίδης
ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ: Λένια Σορόκου
ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ: Άλκηστις Παυλίδου
ΜΕΝΕΛΑΟΣ: Ευτύχιος Πουλλαϊδης
ΕΛΕΝΗ: Μαρία Μίχα
ΑΣΤΥΝΑΚΤΑΣ: Κύνθια Παυλίδου

ΤΡΩΑΔΕΣ: Φλωρεντία Δημητρίου, Αννίτα Σαντοριναίου, Ηλιάνα Χαλκιά, Βάσω Παπαχαλαράμπους, Αντρούλα Ηρακλέους
ΚΟΡΥΦΑΙΕΣ: Έλλη Κυριακίδου, Ιωάννα Σιαφκάλη, Αδριανή Μαλένη, Σάντρα Σταυρινίδου, Ρέα Φραγκοφίνου
ΧΟΡΟΣ: Ανδρέας Μουσουλιώτης, Ευτύχιος Πουλλαϊδης, Λένια Σορόκου, Άλκηστις Παυλίδου, Μαρία Μίχα, Άντρος Κρητικός, Λέανδρος Παναγιωτίδης, Βαρνάβας Κυριαζής, Κυριάκος Ευθυμίου, Λέα Μαλένη, Γιώργος Παπαγεωργίου, Αλέξης Δημητρίου

9. Μαρούλας Ρώτα *Τα τρία αδέρφια και η γοργόνα*

Παιδική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 11 Οκτωβρίου 1981

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Μόνικα Βασιλείου
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Νίκος Κουρούσις
ΜΟΥΣΙΚΗ: Ελένη Καραϊνδρου

Διανομή

ΠΡΩΤΕΑΣ: Ανδρέας Λοΐζου
ΡΟΔΟΥΛΑ: Αντρούλα Ηρακλέους
ΠΡΟΚΟΠΗΣ: Τάκης Χριστοφάκης
ΓΙΑΝΝΙΟΣ: Κώστας Γιαγκου
ΓΟΡΓΟΝΑ: Ιωάννα Σιαφκάλη
ΚΑΨΑΛΩ: Βάσω Παπαχαλαράμπους
ΛΑΜΙΑ: Αδριανή Μαλένη

10. Λεβ Ουστίνωφ *Η γκρίζα πολιτεία*

Παιδική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 20 Δεκεμβρίου 1981

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Εύης Γαβριηλίδης
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Κώστας Δημητρίου
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Κλάρα Ζαχαράκη-Γεωργίου
ΜΟΥΣΙΚΗ: Στέλιος Αργύρης
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Angela Heaton

Διανομή

ΚΛΟΟΥΝ: Σταύρος Λούρας
ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Ανδρέας Μουσουλιώτης
ΚΑΚΟΚΕΦΑΛΟΣ: Ανδρέας Λοΐζου
ΦΡΟΥΡΟΣ: Τάκης Χριστοφάκης
ΑΛΗΤΑΚΟΣ: Κώστας Γιαγκου
ΧΕΛΙΔΟΝΑ: Αδριανή Μαλένη
ΑΝΝΑ: Αντρούλα Ηρακλέους
ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ/ΤΑΡΑΠΑΣ: Κυριάκος Κωνσταντίνου, Angela Heaton

11. Πάντσιο Πάντσιοφ *Το παραμύθι για τους τετράδυμους αδελφούς*

Παιδική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 28 Φεβρουαρίου 1982

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ-ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Βλαδίμηρος Καυκαρίδης
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Κώστας Καυκαρίδης
ΜΟΥΣΙΚΗ: Αντώνης Δημητριάδης
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Αριάννα Οικονόμου

Διανομή

ΓΙΑΓΙΑ: Βάσω Παπαχαλαράμπους
ΤΕΤΡΑΔΥΜΟΙ (Ασπής, Μαυρής, Πατσάλής, Ξανθούλης): Σταύρος Λούρας
ΜΠΟΝΚΑ: Αντρούλα Ηρακλέους
ΘΕΙΑ ΕΛΕΝΗ: Έλλη Κυριακίδου
ΜΠΑΡΜΠΑ ΠΕΤΡΟΣ: Φιλής Καραβιώτης

1. Τζων Πάτρικ Τεϊοποτεϊόν «Το αυγουστιάτικο φεγγάρι»

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 23 Οκτωβρίου 1982

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Στάθης Σπηλιωτόπουλος
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Βλαδίμηρος Καυκαρίδης
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Κώστας Καυκαρίδης
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ-ΚΙΝΗΣΗ: Κάθριν Χριστοφίδου

Διανομή

ΣΑΚΙΝΙ (ιθαγενής διερμηνέας): Σπύρος Σταυρινίδης
ΛΟΧΙΑΣ ΓΡΕΓΚΟΒΙΤΣ: Νεόφυτος Νεοφύτου
ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ ΠΕΡΝΤΥ: Στέλιος Καυκαρίδης
ΛΟΧΑΓΟΣ ΦΙΣΜΠΥ: Βαρνάβας Κυριαζής
ΜΙΑ ΓΡΙΑ ΙΘΑΓΕΝΗΣ/ΜΙΣ ΧΙΓΚΑ ΤΖΙΓΚΑ: Καίτη Τσεριώτου
Η ΚΟΡΗ ΤΗΣ ΓΡΙΑΣ: Αντρούλλα Αγαθαγγέλου
ΠΑΙΔΙ: Γιώργος Παπαγεωργίου
ΕΝΑΣ ΓΕΡΟΣ ΙΘΑΓΕΝΗΣ: Κυριάκος Ευθυμίου
Ο ΣΕΪΚΟ: Κώστας Γιάγκου
Ο ΚΥΡΙΟΣ ΧΟΚΑΪΝΑ: Λέανδρος Παναγιωτίδης
Ο ΚΥΡΙΟΣ ΣΟΥΜΑΤΑ: Νίκος Σιαφκάλης
Ο ΚΥΡΙΟΣ ΟΜΟΥΡΑ: Τάσος Αναστασίου
Ο ΚΥΡΙΟΣ ΟΣΙΡΑ: Φαίδρος Στασίνος
Ο ΚΥΡΙΟΣ ΚΕΟΡΑ: Ανδρέας Μαραγκός
ΑΝΘΟΣ ΤΟΥ ΛΩΤΟΥ: Μήδεια Χάννα
ΛΟΧΑΓΟΣ ΙΑΤΡΟΣ ΜΑΚ ΛΗΝΗ: Ευτύχιος Πουλλαΐδης

2. Φεδερίκο Γκαρθία Λόρκα Το σπίτι της Μπερνάρντα Άλμπα

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 30 Οκτωβρίου 1982

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Πέλος Κατσέλης
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νίκος Χαράλαμπος
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Άγγελος Αγγελής

Διανομή

ΔΟΥΛΑ: Αδριανή Μαλένη
ΠΟΝΘΙΑ (υπηρέτρια): Φλωρεντία Δημητρίου
ΑΝΓΚΟΥΣΤΙΑΣ (κόρη της Μπερνάρντας): Τζένη Γαϊτανοπούλου
ΜΑΓΔΑΛΕΝΑ (κόρη της Μπερνάρντας): Λένια Σορόκου
ΜΑΡΤΙΡΙΟ (κόρη της Μπερνάρντας): Αννίτα Σαντοριναίου
ΑΔΕΛΑ (κόρη της Μπερνάρντας): Μαρία Μίχα
ΜΠΕΡΝΑΡΝΤΑ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη
ΜΑΡΙΑ ΧΟΣΕΒΑ (μητέρα της Μπερνάρντας): Γιαννούλα Φραγκοφίνου
ΠΡΟΥΝΤΕΝΘΙΑ: Έλλη Κυριακίδου
ΓΥΝΑΙΚΕΣ: Ιωάννα Σιαφκάλη, Καίτη Τσεριώτου, Αντρούλλα Αγαθαγγέλου, Νίκη Νικολάου
ΚΟΡΙΤΣΙ: Μήδεια Χάννα

3. Ασημάκη Γιαλαμά, Κώστα Πρετεντέρη Μιας πεντάρας νειάτα

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 18 Δεκεμβρίου 1982

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Φαίδρος Στασίνος
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Βαγγέλης Οικονομίδης

Διανομή

ΜΑΡΙΚΑ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη
ΑΝΔΡΕΑΣ: Νεόφυτος Νεοφύτου
ΓΙΩΡΓΟΣ: Σταύρος Λούρας
ΕΙΡΗΝΗ: Μαρία Μίχα
ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ: Ανδρέας Μούστρας

ΠΑΣΧΑΛΗΣ: Κώστας Δημητρίου
ΣΑΒΒΑΣ: Φαίδρος Στασίνος
ΠΟΛΥ: Αννίτα Σαντοριναίου
ΣΟΦΗ: Λένια Σορόκου
ΔΗΜΗΤΡΗΣ: Βαρνάβας Κυριαζής
ΣΩΚΡΑΤΗΣ: Ανδρέας Μαραγκός
ΓΙΑΤΡΟΣ: Νίκος Σιαφκάλης
ΡΙΚΑ: Ιωάννα Σιαφκάλη

4. Γιόρνταν Ραντίσκωφ Προσπάθεια για πέταγμα

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 18 Φεβρουαρίου 1983

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Βασίλκα Χατζήπαπα, Χρίστος Χατζήπαπας
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Yuliya Oghyanova
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Κώστας Καυκαρίδης

Διανομή

ΗΛΙΟΥΔΙ: Βαρνάβας Κυριαζής
ΜΑΘΙΟΣ Ο ΤΙΠΟΤΕΣ: Ευτύχιος Πουλλαΐδης
ΠΕΤΕΙΝΑΡΗΣ: Σταύρος Λούρας
Χ΄ ΑΒΡΑΜΗΣ ΕΞΗΜΕΡΩΤΗΣ: Σπύρος Σταυρινίδης
ΚΥΡΟΣ ΔΑΣΚΑΛΟΣ: Φαίδρος Στασίνος
ΑΛΑΛΗ-ΜΑΤΖΟΥΡΑΝΑ: Λένια Σορόκου
ΑΒΡΑΜΗΣ Ο ΣΑΪΤΑΣ: Ανδρέας Μούστρας
ΜΗΤΡΟΣ: Στέλιος Καυκαρίδης
ΠΕΤΡΟΣ: Ανδρέας Μαραγκός
ΠΑΥΛΟΣ: Τάσος Αναστασίου
ΑΒΡΑΜΟΥΔΙ (στρατιώτης): Νεόφυτος Νεοφύτου
ΨΥΧΟΥΛΑ ΤΗΣ ΓΙΑΓΙΑΣ: Νίκος Σιαφκάλης
ΑΒΡΑΜΑΙΝΑ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη
ΛΟΧΙΑΣ: Κώστας Δημητρίου
ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Α΄: Γιώργος Πασχάλης
ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Β΄: Χαράλαμπος Χαράλαμπος
ΓΥΝΑΙΚΕΣ: Μάρω Κατσολούδη, Έλενα Γιαπανά, Νίκη Γιαπανά

5. Αντρου Παυλίδη Ιωαννίκιος

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 15 Απριλίου 1983

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νίκος Σιαφκάλης
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Γιώργος Μαυρογένης
ΜΟΥΣΙΚΗ: Χρίστος Φιλίππου

Διανομή

ΠΑΛΛΗΚΑΡΙ: Τάκης Σταυρινίδης
ΤΕΛΕΣΦΟΡΟΣ: Ανδρέας Μαραγκός
ΟΔΗΓΟΣ: Τάσος Αναστασίου
ΙΩΑΝΝΙΚΙΟΣ: Ανδρέας Μούστρας
ΠΑΝΑΓΗΣ: Λέανδρος Παναγιωτίδης
ΑΝΝΕΖΟΥ: Άλκηστις Παυλίδου
ΞΕΝΟΣ: Νεόφυτος Νεοφύτου
ΠΡΕΣΒΥΣ ΓΑΛΛΙΑΣ: Σπύρος Σταυρινίδης
ΠΡΕΣΒΥΣ ΑΓΓΛΙΑΣ: Φαίδρος Στασίνος
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΣ: Ανδρέας Μουσουλιώτης
ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΘΗΣΕΑΣ: Ευτύχιος Πουλλαΐδης

6. Σοφοκλή Ηλέκτρα

Κεντρική Σκηνή

Αμφιθέατρο Μακαρίου Γ΄, Λευκωσία, 17 Ιουνίου 1983

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Μιχάλης Κακογιάννης
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Γιώργος Χειμωνάς
ΣΚΗΝΙΚΟ (και ήχοι έναρξης): Τάκης Βασιλάκης
ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Μαρίνα Καρέλλα

ΜΟΥΣΙΚΗ: Βαγγέλης Παπαθανασίου
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΣΚΗΝΙΚΟΥ: Βασίλης Ιερείδης
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΟΣΤΟΥΜΙΩΝ: Glyn Hughes
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Σπύρος Αρότης

Διανομή

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ: Σπύρος Σταυρινίδης
ΟΡΕΣΤΗΣ: Βαρνάβας Κυριαζής
ΠΥΛΑΔΗΣ: Λέανδρος Παναγιωτίδης
ΗΛΕΚΤΡΑ: Ειρήνη Παπά
ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ: Αννίτα Σαντοριναίου
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ: Τζένη Γαϊτανοπούλου
ΑΙΓΙΣΘΟΣ: Στέλιος Καυκαρίδης
ΧΟΡΟΣ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη, Λένια Σορόκου, Μαρία Μίχα, Άλκηστις Παυλίδου, Έλλη Κυριακίδου, Ιωάννα Σιαφκάλη, Φλωρεντία Δημητρίου, Αδριανή Μαλένη, Βάσω Παπαχαραλάμπους, Πόπη Αβραάμ

7. Δημήτρη Ψαθά Φωνάζει ο κλέφτης

Κεντρική Σκηνή
Θέατρο της Πύλης Αμμοχώστου, 16 Ιουλίου 1983

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Κώστας Δημητρίου
ΣΚΗΝΙΚΑ: Βασίλης Ιερείδης
ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Τάσος Πολυβίου

Διανομή

ΤΑΣΙΑ: Μήδεια Χάννα
ΚΥΡΙΑ ΛΕΛΛΑ: Αντρούλα Ηρακλέους
ΚΥΡΙΑ ΛΙΑ: Πίτσα Αντωνιάδου
ΑΝΤΩΝΗΣ: Τάκης Σταυρινίδης
ΣΟΛΩΝ ΚΑΡΑΛΕΩΝ: Φαίδρος Στασίνος
ΤΙΜΟΛΕΩΝ ΛΑΜΠΡΟΣ: Ευτύχιος Πουλλαϊδής
ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ: Ανδρέας Μαραγκός
ΑΡΧΙΦΥΛΑΚΑΣ: Σταύρος Λούρας

8. Κυριάκου Ευθυμίου Έγινε και αυτός ο πόλεμος

Β' Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 16 Δεκεμβρίου 1982

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Τάσος Αναστασίου
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Νίκος Κουρούσης

Διανομή

ΕΥΔΟΚΙΑ: Τζένη Γαϊτανοπούλου
ΠΑΠΠΟΥΣ: Σπύρος Σταυρινίδης
ΜΑΡΙΝΑ: Άλκηστις Παυλίδου
ΓΙΑΓΙΑ: Φλωρεντία Δημητρίου
ΘΕΟΔΟΣΗΣ: Στέλιος Καυκαρίδης
ΣΤΡΑΤΗΣ: Ευτύχιος Πουλλαϊδής

9. Μονόλογοι γυναικών

Β' Σκηνή
Θέατρο ΡΙΚ, 20 Απριλίου 1983

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Εύης Γαβριηλίδης
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Ανδρέας Χριστοδουλίδης
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Άγγελος Αγγελής

Ντάριο Φο και Φράνκα Ράμε Το ξύπνημα

Ερμηνεύει
Δέσποινα Μπεμπεδέλη

Ντάριο Φο και Φράνκα Ράμε Η μαμά φρικιά

Ερμηνεύει
Έλλη Κυριακίδου

Φράνκα Ράμε και Ντάριο Φο Εγώ η Ουλρίκε καταγγέλλω
Ερμηνεύει
Λένια Σορόκου

Αυγούστου Στρίντμπεργκ Η πιο δυνατή

Ερμηνεύουν
Δέσποινα Μπεμπεδέλη
Τζένη Γαϊτανοπούλου

Μαργκερίτ Γιουρσενάρ Κλυταιμνήστρα ή Το έγκλημα

Ερμηνεύει
Τζένη Γαϊτανοπούλου

10. Φιλίσας Χατζηχάνα Το Γελαστό Μουστάκι

Παιδική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 17 Οκτωβρίου 1982

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Κώστας Δημητρίου
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Νίκος Κουρούσης
ΜΟΥΣΙΚΗ: Χρίστος Φιλίππου
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Angela Heaton

Διανομή

ΝΙΚΟΣ: Τάκης Σταυρινίδης
ΛΙΝΟΣ: Σταύρος Λούρας
ΚΟΡΑΛΛΙΑ: Έλλη Κυριακίδου
ΜΑΚΗΣ: Ανδρέας Μουσουλιώτης
ΑΝΝΑ: Ιωάννα Σιαφκάλη
ΓΕΛΑΣΤΟ ΜΟΥΣΤΑΚΙ: Ανδρέας Μούστρας
ΠΑΝΤΟΠΩΛΗΣ: Κώστας Δημητρίου

11. Μέλπω Ζαρόκωστα Ο φίλος μου ο πίθηκος

Παιδική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 2 Ιανουαρίου 1983

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Βλαδίμηρος Καυκαρίδης
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Κλάρα Ζαχαράκη-Γεωργίου
ΜΟΥΣΙΚΗ: Στέλιος Αργύρης
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Angela Heaton

Διανομή

ΘΕΙΑ ΠΑΥΛΙΝΑ/ΘΕΑ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ/ΣΑΝΤΑΦΙΟΡΑ: Έλλη Κυριακίδου
ΓΙΑΓΚΟΣ/ΦΙΟΡΕΝΤΙΝΙ/ΣΑΝΤΑΦΙΟΡΟΣ: Ανδρέας Μουσουλιώτης
ΦΙΛΙΠΠΟΣ: Μήδεια Χάννα
ΑΝΝΕΤΑ/ΘΕΑ ΤΟΥ ΥΠΝΟΥ/ΑΜΑΖΟΝΑ: Αντρούλλα Αγαθαγγέλου
ΤΖΟ (ο πίθηκος): Κώστας Γιάγκου
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΣΙΡΚΟΥ/ΠΑΤΕΡΑΣ: Λέανδρος Παναγιωτίδης
ΚΛΟ-ΚΛΟ (ο κλόουν): Τάκης Σταυρινίδης

12. Ζωρζ Σαρρή Το γαϊτανάκι

Παιδική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 10 Απριλίου 1983

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Βλαδίμηρος Καυκαρίδης
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Κώστας Καυκαρίδης
ΜΟΥΣΙΚΗ: Λουκιανός Κηλαηδόνης
ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ: Μάρω Σαρρή
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Angela Heaton

Διανομή

ΝΙΚΟΛΑΣ Α': Βαρνάβας Κυριαζής
ΝΙΚΟΛΑΣ Β': Σταύρος Λούρας
ΓΙΑΤΡΟΣ ΞΑΝΑΝΙΩΝΗΣ/ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Στέλιος Καυκαρίδης
ΕΛΠΙΔΑ (μάσκα Γ'): Ιωάννα Σιαφκάλη
ΕΙΡΗΝΗ (μάσκα Δ'): Αννίτα Σαντοριναίου

ΚΑΛΗ ΚΥΡΙΑ (μάσκα Α'): Φλωρεντία Δημητρίου
ΚΟΠΕΛΑ (μάσκα Β'): Μήδεια Χάννα
ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΑΣ/ΔΙΚΑΣΤΗΣ: Κώστας Δημητρίου
ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΠΩΛΗΣ/ΧΟΝΤΡΟΣ ΚΥΡΙΟΣ/ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΑΣ/ΦΡΟΥΡΟΣ Α'/
ΘΕΡΜΑΣΤΗΣ Α': Χρύσανθος Χρυσάνθου
ΚΑΠΕΤΑΝΙΟΣ/ΦΡΟΥΡΟΣ Β'/ΘΕΡΜΑΣΤΗΣ Β': Ανδρέας Νικολής
ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ/ΒΛΑΚΕΝΤΙΟΣ/ΘΕΡΜΑΣΤΗΣ Γ': Κυριάκος Ευθυμίου

13Η ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ, 1983 – 1984

1. Μπέρτολτ Μπρεχτ *Η όπερα της πεντάρας*

Κεντρική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 19 Νοεμβρίου 1983

ΜΟΥΣΙΚΗ: Kurt Weill
ΕΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νίκος Χαραλάμπους
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Παύλος Μάτεσις
ΔΙΑΣΚΕΥΗ: Παύλος Μάτεσις, Jules Dassin
ΕΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Άγγελος Αγγελή
ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ-ΗΧΟΓΡΑΦΗΣΗ: Στέλιος Αργύρης
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Κάθριν Χριστοφίδου
ΒΟΗΘΟΣ ΕΚΗΝΟΘΕΤΗ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη
ΒΟΗΘΟΣ ΕΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ: Χαρίτσα Μουγιάση
ΜΑΚΙΓΙΑΖ: Μαίρη Λύρα

Διανομή

ΑΦΗΓΗΤΗΣ: Τζένη Γαϊτανοπούλου
ΚΥΡΙΟΣ ΠΙΤΣΑΜ: Σπύρος Σταυρινίδης
ΚΥΡΙΑ ΠΙΤΣΑΜ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη
ΜΠΡΑΒΟΙ: Βασίλης Σκουρίδης, Αντώνης Δημητρίου
ΦΙΛΑΝΤΣ: Ανδρέας Μουσουλιώτης
ΖΗΤΙΑΝΟΙ: Τάσος Αναστασίου, Δημήτρης Χατζηδημήτρης, Ελένη Κονναρή, Βασίλης Σκουρίδης, Ανδρέας Χρίστου, Αντώνης Δημητρίου
ΜΑΚ: Στέλιος Καυκαρίδης
ΜΑΤ/ΣΥΜΜΟΡΙΑ: Σταύρος Λούρας
ΤΖΕΗΚ: Ευτύχιος Πουλλαϊδης
ΓΟΥΩΛΑΤ: Λέανδρος Παναγιωτίδης
ΜΠΟΜΠ: Τάκης Σταυρινίδης, Βασίλης Σκουρίδης, Αντώνης Δημητρίου
ΠΟΛΥ: Άλκηστις Παυλίδου
ΑΙΔΕΣΙΜΩΤΑΤΟΣ: Νεόφυτος Νεοφύτου
ΜΠΡΑΟΥΝ: Κώστας Δημητρίου
ΤΖΕΝΥ: Μαρία Μίχα
ΜΠΕΤΤΥ: Αδριανή Μαλένη
ΜΠΕΜΠΑ: Αντρούλα Ηρακλέους
ΝΤΟΛΛΥ: Sandra Bilika
ΜΑΝΤΑΜ: Φλωρεντία Δημητρίου
ΣΜΙΘ: Ανδρέας Μούστρας
ΛΟΥΣΗ: Λένια Σορόκου
ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ: Δημήτρης Χατζηδημήτρης
ΔΗΜΙΟΣ: Τάσος Αναστασίου
ΑΓΓΕΛΙΑΦΟΡΟΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑΣ: Σταύρος Λούρας

2. Γιώργου Ρούσσου *Ευτυχώς τρελλάθηκα*

Κεντρική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 1 Ιανουαρίου 1984

ΕΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Φαίδρος Στασίνος
ΕΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Κλάρα Ζαχαράκη-Γεωργίου

Διανομή

ΣΤΑΘΗΣ (λογιστής Χαρίλαου Μαραζιώτη): Ανδρέας Μουσουλιώτης
ΜΑΝΩΛΗΣ (υπάλληλος Χαρίλαου Μαραζιώτη): Τάκης Σταυρινίδης
ΑΝΔΡΟΝΙΚΗ (χήρα Χαρίλαου Μαραζιώτη): Φλωρεντία Δημητρίου
ΗΡΩ (δακτυλογράφος Χαρίλαου Μαραζιώτη): Τζένη Γαϊτανοπούλου
ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΜΑΡΑΖΙΩΤΗΣ: Σπύρος Σταυρινίδης
ΕΝΑΣ ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΑΣ: Νεόφυτος Νεοφύτου
ΑΝΑΡΓΥΡΟΣ: Λέανδρος Παναγιωτίδης
ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΖΟΥΜΠΟΥΛΗ: Έλλη Κυριακίδου
ΙΣΜΗΝΗ ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ: Μαρία Μίχα
ΜΑΓΓΙΝΑΣ/ΙΑΤΡΟΣ: Ευτύχιος Πουλλαϊδης
ΣΟΦΙΑ (νοσοκόμα): Λένια Σορόκου
ΕΝΑΣ ΚΥΡΙΟΣ: Νεόφυτος Νεοφύτου

3. Μολιέρου *Ο φιλάργυρος*

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 18 Ιανουαρίου 1984

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Γιώργης Σημηριώτης

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Εύης Γαβριηλίδης

ΣΚΗΝΙΚΑ: Άγγελος Αγγελή

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Glyn Hughes

ΜΟΥΣΙΚΗ: Στέλιος Αργύρης

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Angela Heaton

Διανομή

ΒΑΛΕΡΙΟΣ: Βαρνάβας Κυριαζής

ΛΙΖΑ: Αννίτα Σαντοριναίου

ΜΠΑΚΑΛΙΑΡΙΝΟΣ: Γιώργος Μουαΐμης

ΚΑΛΑΜΟΠΟΔΗΣ: Μιχάλης Μουστάκας

ΚΛΕΑΝΘΗΣ: Σταύρος Λούρας

ΑΡΠΑΓΚΟΝ: Ανδρέας Μούστρας

ΣΑΪΤΑΣ: Κώστας Βήχας

ΚΥΡ ΣΙΜΟΣ: Ανδρέας Μαραγκός

ΦΡΟΣΥΝΗ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη

ΚΥΡ ΙΑΚΩΒΟΣ: Κώστας Δημητρίου

ΚΥΡΑ-ΚΛΑΥΔΙΑ: Ελένη Κονναρή

ΜΑΡΙΑΝΝΑ: Άλκηστις Παυλίδου

Ο ΑΣΤΥΝΟΜΟΣ: Στέλιος Καυκαρίδης

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΣ ΤΟΥ: Τάσος Αναστασίου

ΑΝΣΕΛΜΗΣ: Ανδρέας Μαραγκός

4. Κώστα Μουρσελά *Οι φίλοι*

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 17 Μαρτίου 1984

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Φαίδρος Στασίνος

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Στέφανος Αθηνάιτης

ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ/ΕΚΤΕΛΕΣΗ: Πανίκος Γεωργούδης

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Πίτσα Αντωνιάδου

Διανομή

ΗΛΙΑΣ: Σπύρος Σταυρινίδης

ΓΕΩΡΓΙΑ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη

ΜΑΡΘΑ: Τζένη Γαΐτανοπούλου

ΦΙΛΙΠΠΟΣ: Στέλιος Καυκαρίδης

ΜΙΑ ΝΕΑ: Πίτσα Αντωνιάδου

ΤΡΑΓΟΥΔΙ: Σάντρα Μπιλικά

5. Μιχάλη Πιτσιλλίδη *Στα έγκατα της γης*

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 23 Μαρτίου 1984

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Μόνικα Βασιλείου

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Ανδρέα Χαραλαμπίδης

Διανομή

ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΑΣ: Μιχάλης Μουστάκας

ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ: Κώστας Δημητρίου

ΠΑΝΤΕΛΑΣ: Ανδρέας Μούστρας

ΧΑΡΙΤΟΣ: Λέανδρος Παναγιωτίδης

ΕΛΕΝΗ: Άλκηστις Παυλίδου

ΤΖΕΦΑΧΙΡ: Έλλη Κυριακίδου

ΙΖΕΤ: Ανδρέας Μουσουλιώτης

ΣΩΦΡΟΝΗΣ: Βαρνάβας Κυριαζής

ΚΕΜΑΛ: Δημήτρης Σάββα

ΚΛΕΟΠΑΣ: Τάκης Χριστοφάκης

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ/ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ/ΚΛΗΤΗΡΑΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ: Ευτύχιος Πουλλαΐδης

ΔΙΚΑΣΤΗΣ: Νεόφυτος Νεοφύτου

ΣΤΥΛΛΗΣ: Ανδρέας Μαραγκός

ΑΝΑΚΡΙΤΗΣ (κύριος Μπελλ): Ανδρέας Λοΐζου

6. Ευριπίδη *Μήδεια*

Κεντρική Σκηνή

Αμφιθέατρο Μακαρίου Γ', Λευκωσία, 15 Ιουνίου 1984

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Μίνως Βολονάκης

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Διαγόρας Χρονόπουλος

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Διονύσης Φωτόπουλος

ΜΟΥΣΙΚΗ: Μιχάλης Χριστοδουλίδης

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Έρση Πήττα

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΟΣΤΟΥΜΙΩΝ: Glyn Hughes

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Τάσος Αναστασίου

ΜΑΣΚΕΣ: Βαρνάβας Κυριαζής

Διανομή

ΤΡΟΦΟΣ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ: Ανδρέας Μούστρας

ΜΗΔΕΙΑ: Τζένη Γαΐτανοπούλου

ΚΡΕΩΝ: Φαίδρος Στασίνος

ΙΑΣΩΝ: Στέλιος Καυκαρίδης

ΑΙΓΕΑΣ: Ευτύχιος Πουλλαΐδης

ΑΓΓΕΛΙΟΦΡΟΣ: Σπύρος Σταυρινίδης

Α' ΚΟΡΥΦΑΙΑ: Αννίτα Σαντοριναίου

ΚΟΡΥΦΑΙΕΣ: Άλκηστις Παυλίδου, Λένια Σορόκου

ΧΟΡΟΣ: Μήδεια Χάννα, Αδριανή Μαλένη, Σάντρα Μπιλικά, Αντρούλα

Ηρακλέους, Πίτσα Αντωνιάδου, Σοφία Μουαΐμη, Αργυρώ Τουμάζου,

Ανθή Κουμουσιή, Ελένη Κονναρή

ΠΑΙΔΙΑ ΜΗΔΕΙΑΣ: Λέα Μαλένη, Κύνθια Παυλίδου

7. Ιούλης '74

Κεντρική Σκηνή

Αμφιθέατρο Μακαρίου Γ', Λευκωσία, 14 Ιουλίου 1984

Χρίστου Ζάνου *Παλιοί συναγωνιστές*

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Χρίστος Ζάνος

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Νίκος Κουρούσις

Διανομή

ΑΝΤΡΕΑΣ: Ανδρέας Μουσουλιώτης

ΜΑΡΟΥΛΛΑ: Λένια Σορόκου

ΓΙΩΡΚΟΣ: Κυριάκος Ευθυμίου

ΤΑΚΗΣ: Ανδρέας Μαραγκός

ΕΝΑΣ ΑΝΤΡΑΣ: Λέανδρος Παναγιωτίδης

ΟΠΛΟΦΟΡΟΙ: Φίλιππος Φιλίππου, Παντελής Παπακωνσταντίνου,

Γιώργος Δημητρίου

Πάμπη Αναγιωτού *Μια απροσδόκητη συνάντηση*

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Τάσος Αναστασίου

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Νίκος Κουρούσις

Διανομή

ΚΩΣΤΗΣ: Ευτύχιος Πουλλαΐδης

ΜΑΡΙΑ: Άλκηστις Παυλίδου

ΛΕΦΤΕΡΗΣ: Βαρνάβας Κυριαζής

Πάνου Ιωαννίδη *Ντράι Μαρτίνι*

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Κώστας Δημητρίου

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Νίκος Κουρούσις

Διανομή

ΜΑΡΚΟΝΗ: Κώστας Βήχας

ΕΡΜΗΣ: Τάκης Σταυρινίδης

ΜΙΧΑΛΗΣ: Γιώργος Μουαΐμης

ΔΗΜΟΣ: Μιχάλης Μουστάκας

ΛΟΧΑΓΟΣ ΖΙΟΚΑΣ: Σταύρος Λούρας

ΜΥΡΤΙΩΤΗΣ: Νεόφυτος Νεοφύτου

8. Σοφίας Μουαΐμη *Μια φορά κι έναν καιρό*

Παιδική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 6 Νοεμβρίου 1983

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ανδρέας Μαραγκός

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Στέφανος Αθηναίτης

ΜΟΥΣΙΚΗ: Χρίστος Φιλίππου

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Angela Heaton

Διανομή

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Γιώργος Μουαΐμης

ΠΕΤΡΟΣ: Βαρνάβας Κυριαζής

ΑΝΝΑ: Μήδεια Χάννα

ΚΑΤΕΡΙΝΑ: Έλλη Κυριακίδου

ΘΑΝΑΣΗΣ: Πάμπος Ξουφαρίδης

ΜΑΓΙΣΣΑ: Αννίτα Σαντοριναίου

ΜΑΓΟΣ: Κώστας Βήχας

ΣΚΙΟΥΡΑΚΙ: Μιχάλης Μουστάκας

9. Ξένιας Καλογεροπούλου *Οδυσσεβάχ*

Παιδική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 4 Μαρτίου 1984

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Τάσος Αναστασίου

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Νίκος Κουρούση

ΜΟΥΣΙΚΗ: Κώστας Καμένος

Διανομή

ΟΔΥΣΣΕΒΑΧ: Σταύρος Λούρας

ΜΑΡΟΥΦ (βοηθός παραμυθά): Κώστας Βήχας

ΝΑΥΤΗΣ/ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟ/ΛΩΤΟΦΑΓΟΣ/ΓΟΡΓΟΝΑ ΠΟΥ ΦΕΓΓΑΡΟΛΙΑΖΕΤΑΙ/ΓΟΡ-

ΓΟΝΑ ΠΡΙΜΑΝΤΟΝΑ/ΚΙΡΚΙΛΑ/ΛΑΡΙΖΑΝΤ/ΠΕΡΑΣΤΙΚΗ: Αννίτα Σαντοριναίου

ΑΓΗΝΩΡ/ΔΡΑΚΟΚΥΚΛΩΠΑΣ ΑΡΧΙΣΑΛΑΧΑΡ/ΠΕΙΡΑΤΗΣ/ΑΜΑΝΤΟΥΡ-ΑΜΑΝΤΟΥΡ/

ΠΕΡΑΣΤΙΚΟΣ/ΠΕΛΑΤΗΣ ΣΤΗΝ ΤΑΒΕΡΝΑ: Γιώργος Μουαΐμης

ΑΥΤΟΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΗΘΕΛΕ ΝΑ ΘΥΜΑΤΑΙ/ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟ/ΛΩΤΟΦΑΓΟΣ/ΛΙΟΝΤΑΡΙ/

ΠΕΙΡΑΤΗΣ/ΒΑΣΙΛΙΑΣ/ΔΗΜΗΤΡΗΣ: Τάκης Σταυρινίδης

ΝΑΥΤΗΣ/ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟ/ΛΩΤΟΦΑΓΟΣ/ΕΛΑΦΙ/ΥΠΗΡΕΤΗΣ ΤΟΥ ΑΜΑΝΤΟΥΡ/

ΥΠΗΡΕΤΗΣ ΤΟΥ ΠΑΛΑΤΙΟΥ/ΓΙΟΣ ΤΟΥ ΟΔΥΣΣΕΒΑΧ: Μήδεια Χάννα

ΠΑΡΑΜΥΘΑΔΕΣ: Κώστας Καμένος, Χρίστος Στασής, Κρίστια Μακρίδου,

Βίκτωρ Ευθυμιάδης

ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΕΠΙ ΣΚΗΝΗΣ: Χρίστος Στασής, Κρίστια Μακρίδου, Βίκτωρ

Ευθυμιάδης

14Η ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ, 1984 – 1985

1. Αλεξάντρ Οστρόφσκι *Το έξυπνο πουλί από τη μύτη πιάνεται*

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 17 Οκτωβρίου 1984

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Τάνια Νικολαΐδου

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Evgueni Radomyslenski

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Μόνικα Βασιλείου

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Ανδρέας Χαραλάμπους

ΜΟΥΣΙΚΗ: Στέλιος Αργύρης

ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΣΚΗΝΙΚΟΥ: Δημήτρης Σάββα

Διανομή

ΓΚΛΟΥΜΩΦ: Βαρνάβας Κυριαζής

ΓΚΛΟΥΜΩΒΑ (η μητέρα του): Φλωρεντία Δημητρίου

ΘΕΙΟΣ ΜΑΜΑΓΙΕΦ: Σπύρος Σταυρινίδης

ΚΡΟΥΤΣΕΚΥ: Ανδρέας Μούστρας

ΘΕΙΑ ΜΑΜΑΓΙΕΒΑ: Τζένη Γαϊτανοπούλου

ΜΑΝΙΕΦΑ: Έλλη Κυριακίδου

ΤΟΥΡΟΥΣΙΝΑ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη

ΚΟΥΡΤΣΑΪΕΦ: Σταύρος Λούρας

ΓΚΑΡΑΤΟΥΛΙΝ: Ευτύχιος Πουλλαΐδης

ΓΚΑΛΟΥΤΒΙΝ: Ανδρέας Μαραγκός

ΜΑΣΙΑ: Αννίτα Σαντοριναίου

ΓΚΡΙΓΚΟΡΙ (υπηρέτης της Τουρουσίνας): Νεόφυτος Νεοφύτου

Β' ΥΠΗΡΕΤΗΣ ΤΟΥ ΜΑΜΑΓΙΕΦ: Ανδρέας Μουσουλιώτης

ΜΑΤΡΙΟΣΑ: Λένια Σορόκου

ΛΟΥΠΤΝΙΚΑ: Μήδεια Χάννα

2. Ιάκωβου Καμπανέλλη *Ο μπαμπάς ο πόλεμος*

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 8 Δεκεμβρίου 1984

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Εύης Γαβρηλίδης

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Στέφανος Αθηναίτης

ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΕΝΔΥΣΗ: Στέλιος Αργύρης

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Τάσος Αναστασίου

Διανομή

ΦΡΙΞΟΣ: Τάκης Σταυρινίδης

ΦΙΛΟΞΕΝΟΣ: Σπύρος Σταυρινίδης

ΛΟΥΚΙΟΣ ΤΕΡΕΝΤΙΟΣ ΠΙΚΟΥΛΟΣ: Γιώργος Μουαΐμης

ΚΟΡΝΗΛΙΑ: Έλλη Κυριακίδου

ΠΟΠΠΑΙΑ: Άλκηστις Παυλίδου

ΜΕΝΤΗΣ: Ανδρέας Μουσουλιώτης

ΠΑΜΦΙΛΟΣ: Νεόφυτος Νεοφύτου

ΒΟΥΤΙΑ: Τζένη Γαϊτανοπούλου

ΔΗΜΑΔΗΣ: Ανδρέας Μαραγκός

ΧΑΡΗΣ Ο ΛΙΝΔΙΟΣ: Σταύρος Λούρας

ΟΥΡΑΝΙΑ: Μήδεια Χάννα

ΚΑΛΙΚΡΑΤΗΣ: Στέλιος Καυκαρίδης

ΠΥΘΙΑΣ: Φαίδρος Στασίνος

ΛΑΜΙΑ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ: Ευτύχιος Πουλλαΐδης

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ: Ανδρέας Μούστρας

ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ: Κώστας Βήχας

ΝΕΟΚΛΗΣ: Κώστας Δημητρίου

ΧΙΛΙΑΡΧΟΣ: Δημήτρης Σάββα

ΑΓΝΩΣΤΟΣ: Βαρνάβας Κυριαζής

3. Σαμ Σέπαρντ *Θαμμένο παιδί*

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 26 Ιανουαρίου 1985

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Sanford Robbins

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Παύλος Μάτεσις

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Κλάρα Ζαχαράκη-Γεωργίου

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Τζένη Γαϊτανοπούλου

Διανομή

ΝΤΟΤΖ: Φαίδρος Στασίνοσ

ΧΑΛΛΙ (γυναίκα του): Δέσποινα Μπεμπεδέλη

ΤΙΑΤΕΝ (ο πρωτότοκός τους): Στέλιος Καυκαρίδης

ΜΠΡΑΝΤΛΥ (ο δευτερότοκός τους): Κώστας Δημητρίου

ΒΙΝΣ (γιος του Τίλτεν): Σταύρος Λούρας

ΣΙΕΛΛΥ (η φιλενάδα του Βίνς): Αννίτα Σαντοριναίου

ΠΑΤΕΡ ΝΤΙΟΥΙΣ (ιερωμένος): Ανδρέας Μούστρας

4. Μιχάλη Πασιαρδή *Το γατάνιν*

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 2 Φεβρουαρίου 1985

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Μόνικα Βασιλείου, Εύης Γαβριηλίδης

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Ανδρέας Λαδόμματος

ΜΟΥΣΙΚΗ: Κωστής Κωστέας

ΤΡΑΓΟΥΔΙ: Χριστοφής Τζιρτζιπιής

Διανομή

ΠΟΙΗΤΑΡΗΣ: Χριστοφής Τζιρτζιπιής

Η Προίκα

Διανομή

Α: Ευτύχιος Πουλλαΐδης

Β: Γιώργος Μουαΐμης

ΠΑΠΑΣ: Ανδρέας Μαραγκός

Η Γέννα

Διανομή

ΠΑΤΕΡΑΣ: Σπύρος Σταυρινίδης

ΓΙΟΣ: Τάκης Σταυρινίδης

ΜΑΝΑ: Φλωρεντία Δημητρίου

ΜΑΜΜΟΥ: Πίτσα Αντωνιάδου

ΦΩΝΗ ΜΗΤΕΡΑΣ: Άλκηστις Παυλίδου

Αμ' πα τζιαι δείσε η μάνα μου

Διανομή

ΚΟΡΗ: Μήδεια Χάννα

ΑΓΟΡΙ: Κώστας Βήχας

Ο Παναρός

Διανομή

ΝΟΙΚΟΤΖΥΡΑ: Έλλη Κυριακίδου

ΓΡΟΥΣΟΣΤΟΜΟΣ: Ανδρέας Μουσουλιώτης

ΚΟΥΜΠΑΡΟΣ: Νεόφυτος Νεοφύτου

ΚΟΥΜΕΡΑ: Φλωρεντία Δημητρίου

ΚΟΡΗ: Λένια Σορόκου

ΓΑΜΠΡΟΣ: Βαρνάβας Κυριαζής

Τραούν της Βασιλοπούλας

Διανομή

ΠΟΙΗΤΑΡΗΣ: Χριστοφής Τζιρτζιπιής

ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΑ: Άλκηστις Παυλίδου

Ο Ζωγκράφος

Διανομή

ΔΟΚΙΜΟΣ: Κώστας Βήχας

ΓΕΡΟΝΤΑΣ: Σπύρος Σταυρινίδης

Στην Ταβέρνα

Διανομή

Α: Τάκης Σταυρινίδης

Β: Γιώργος Μουαΐμης

Γ: Χριστοφής Τζιρτζιπιής

ΚΩΣΤΗΣ: Ανδρέας Μουσουλιώτης

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ: Βαρνάβας Κυριαζής

ΜΑΣΤΡΕ ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ: Ευτύχιος Πουλλαΐδης

Φωτογραφία

Διανομή

ΕΛΕΝΗ: Έλλη Κυριακίδου

ΑΝΤΡΟΥΛΑ: Άλκηστις Παυλίδου

ΔΗΜΗΤΡΗΣ: Νεόφυτος Νεοφύτου

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ: Λένια Σορόκου

ΒΑΡΝΑΒΑΣ: Ανδρέας Μαραγκός

ΘΕΟΔΟΣΙΑ: Πίτσα Αντωνιάδου

ΓΑΜΠΡΟΣ: Κώστας Βήχας

ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ: Γιώργος Μουαΐμης

Δαμαί που μας εφέρασιν

Διανομή

ΓΕΡΟΣ: Σπύρος Σταυρινίδης

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Ευτύχιος Πουλλαΐδης

5. Μαρίας Αβρααμίδου *Σκληρός άγγελος*

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 23 Μαρτίου 1985

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Φαίδρος Στασίνοσ

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Στέφανος Αθηναίτης

Διανομή

ΑΝΤΙΓΩΝΗ: Λένια Σορόκου

ΙΣΜΗΝΗ: Τζένη Γαϊτανοπούλου

ΜΗΤΕΡΑ: Έλλη Κυριακίδου

ΠΑΡΙΣ: Κώστας Βήχας

ΠΑΤΕΡΑΣ: Σπύρος Σταυρινίδης

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ: Τάκης Σταυρινίδης

ΕΛΛΗ: Πίτσα Αντωνιάδου

ΜΑΡΙΑ: Φλωρεντία Δημητρίου

6. Πήτερ Σάφφερ *Μαύρη κωμωδία*

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 30 Μαρτίου 1985

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Δημήτρης Κωνσταντινίδης

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Εύης Γαβριηλίδης

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Νίκος Κουρούσις

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Τάσος Αναστασίου

Διανομή

ΜΠΡΙΝΣΛΕΪ ΜΙΛΛΕΡ: Σταύρος Λούρας

ΚΑΡΟΛ ΜΕΛΚΕΤ: Άλκηστις Παυλίδου

ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ ΦΕΡΝΙΒΑΛ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ ΜΕΛΚΕΤ: Στέλιος Καυκαρίδης

ΧΑΡΟΛΝΤ ΚΟΛΛΙΝΣ: Ευτύχιος Πουλλαΐδης

ΣΚΟΥΠΑΝΤΖΙΧ: Ανδρέας Μούστρας

ΚΛΕΑ: Αννίτα Σαντοριναίου

ΓΚΕΟΡΓΚ ΧΟΦΜΑΝ: Τάσος Αναστασίου

7. Μενάνδρου Δύσκολος

Κεντρική Σκηνή
Αμφιθέατρο Μακαρίου Γ', Λευκωσία, 14 Ιουνίου 1985

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ-ΧΟΡΙΚΑ: Λεωνίδας Μαλένης
ΕΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Εύης Γαβριηλίδης
ΕΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Νίκος Κουρούσης
ΜΟΥΣΙΚΗ: Χρίστος Φιλίππου
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Κάθριν Χριστοφίδου
ΜΑΣΚΕΣ: Μαρία Λοϊζίδου
ΒΟΗΘΟΣ ΕΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Τάσος Αναστασίου

Διανομή

ΝΥΜΦΕΣ-ΚΟΡΥΦΑΙΑ: Λένια Σορόκου
ΝΥΜΦΕΣ: Angela Heaton, Αργυρώ Τουμάζου, Εύη Παύλου, Θάλεια Ποντίκη, Δήμητρα Μούστρα, Τζάνετ Δημητριάδου, Έλενα Νίκου, Λάρα Μαρτίνι, Μαρίνα Μαλένη, Αυγή Παπακυριακού
ΠΑΝΑΣ: Σπύρος Σταυρινίδης
ΧΑΙΡΕΑΣ: Ανδρέας Μαραγκός
ΩΣΤΡΑΤΟΣ: Βαρνάβας Κυριαζής
ΠΥΡΡΙΑΣ: Ανδρέας Μουσουλιώτης
ΚΝΗΜΟΝΑΣ: Στέλιος Καυκαρίδης
ΜΥΡΡΙΝΗ: Άλκηστις Παυλίδου
ΔΑΟΣ: Ανδρέας Μούστρας
ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΕΣ: Νεόφυτος Νεοφύτου, Τάκης Σταυρινίδης, Κώστας Βήχας, Γιώργος Μουαΐμης
ΓΟΡΓΙΑΣ: Ευτύχιος Πουλλαϊδής
ΣΙΚΩΝΑΣ: Κώστας Δημητρίου
ΓΕΤΑΣ: Σταύρος Λούρας
ΑΡΝΙ: Κώστας Βήχας/Γιώργος Μουαΐμης
ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΚΑΛΛΙΠΙΔΗ: Τζένη Γαϊτανοπούλου
ΠΛΑΓΓΟΝΑ: Μήδεια Χάννα
ΣΥΝΟΔΕΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΚΑΛΛΙΠΙΔΗ: Ελένη Κονναρή, Λέα Μαλένη
ΣΙΜΙΚΗ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη
ΚΑΛΛΙΠΙΔΗΣ: Φαίδρος Στασίνος
ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΝΗΜΟΝΑ: Φλωρεντία Δημητρίου
ΕΝΑΣ ΘΕΑΤΗΣ: Τάσος Αναστασίου

8. Φρήντριχ Καρλ Βέχτερ Σχολείο για κλόουν

Παιδική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 21 Οκτωβρίου 1984

ΕΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Εύης Γαβριηλίδης, Angela Heaton
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Ξένια Καλογεροπούλου
ΕΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Νίκος Κουρούσης
ΜΟΥΣΙΚΗ: Μάριος Τόκας
ΣΤΙΧΟΙ: Σοφία Μουαΐμη
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Angela Heaton

Διανομή

ΖΙΓΚΟ (Γουίτζελ): Τάκης Σταυρινίδης
ΜΠΛΟΥΦΟ (Παφ): Γιώργος Μουαΐμης
ΛΟΛΟ (Ντρίπενς): Κώστας Βήχας
ΜΠΙΜΠΙΚΑ (Παμπλ): Άλκηστις Παυλίδου
ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ: Κώστας Δημητρίου

9. Πωλ Μαρ Κουτί, κουτί, κουτάκι

Παιδική Σκηνή
Δημοτικό Σχολείο Προσφυγικού Συνοικισμού, Κολόσσι,
5 Νοεμβρίου 1984

(Στο πλαίσιο Κινητής Μονάδας Παιδικής Σκηνης ΘΟΚ Λεμεσού-Πάφου)

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Ειρένα Ιωαννίδου-Αδαμίδου
ΕΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Φαίδρος Στασίνος

ΕΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Μαρία Λοϊζίδου
ΜΟΥΣΙΚΗ: Νίκος Βήχας

Διανομή

ΠΙΠΕΡΑΚΗΣ: Τάκης Χριστοφάκης
ΖΑΧΑΡΑΚΗΣ: Γιώργος Λώρης
ΑΡΧΗΤΥΜΠΑΝΙΣΤΗΣ: Μιχάλης Παπαευαγόρου

10. Δύο μονόπρακτα

Παιδική Σκηνή
Θέατρο Λαντείου Γυμνασίου, Λεμεσός, 1 Μαρτίου 1985

(Στο πλαίσιο Κινητής Μονάδας Παιδικής Σκηνης ΘΟΚ Λεμεσού-Πάφου)

ΕΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Τάσος Αναστασίου
ΕΚΗΝΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Νίκος Κουρούσης

Πάμπη Αναγιωτού Μια απροσδόκητη συνάντηση

Διανομή

ΜΑΡΙΑ: Αντρούλα Ηρακλέους
ΚΩΣΤΑΣ: Γιώργος Λώρης
ΛΕΥΤΕΡΗΣ: Μιχάλης Παπαευαγόρου

Άντον Τσέχωφ Αίτηση σε γάμο

Διανομή

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΤΣΙΜΠΟΥΚΟΦ: Μιχάλης Παπαευαγόρου
ΝΑΤΑΛΙΑ ΣΤΕΒΑΝΟΒΙΚ: Αντρούλα Ηρακλέους
ΙΒΑΝ ΒΑΣ. ΛΟΜΩΦ: Τάκης Χριστοφάκης

11. Βασιλικής Φωτίου Ήταν ένα μικρό καράβι

Παιδική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 17 Μαρτίου 1985

ΕΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ανδρέας Μαραγκός, Εύης Γαβριηλίδης
ΕΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Κλάρα Ζαχαράκη-Γεωργίου
ΜΟΥΣΙΚΗ: Χρίστος Φιλίππου
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Angela Heaton

Διανομή

ΒΟΡΙΑΣ: Γιώργος Μουαΐμης
ΠΟΣΕΙΔΩΝΑΣ: Κώστας Δημητρίου
ΝΑΥΤΗΣ Α'/ΑΝΤΡΕΑΣ (μεγάλος): Βαρνάβας Κυριαζής
ΚΑΠΕΤΑΝΙΟΣ: Ανδρέας Μουσουλιώτης
ΝΑΥΤΗΣ Β': Γαβριήλ Αντζουλίνο
ΠΑΠΠΟΥΣ: Νεόφυτος Νεοφύτου
ΑΝΤΡΕΑΣ (μικρός): Μήδεια Χάννα

12. Κυπριακά παραμύθια

Παιδική Σκηνή
Θέατρο Γιορδαμλή, Λεμεσός, 29 Μαΐου 1985

(Στο πλαίσιο Κινητής Μονάδας Παιδικής Σκηνης ΘΟΚ Λεμεσού-Πάφου)

ΔΙΑΣΚΕΥΗ-ΕΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Μόνικα Βασιλείου
ΕΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Στέλλα Μιχαηλίδου
ΜΟΥΣΙΚΗ: Γιώργος Μάρκου

Το Θερκόν

Διανομή

ΘΕΡΚΟ: Αντρούλα Ηρακλέους
ΧΩΡΙΚΟΣ: Τάκης Χριστοφάκης
ΓΑΪΔΑΡΟΣ: Γιώργος Λώρης
ΑΛΕΠΟΥ: Μιχάλης Παπαευαγόρου

Ο Πιττόρτος

Διανομή

ΠΙΤΤΟΡΤΟΣ: Γιώργος Λώρης
ΒΑΣΙΛΙΑΣ: Μιχάλης Παπαευαγόρου
ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟ: Αντρούλα Ηρακλέους
ΖΑΠΤΙΕΣ: Τάκης Χριστοφάκης

15Η ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ, 1985 – 1986

1. Αλέκου Σακελλάριου, Χρήστου Γιαννακόπουλου *Αλλοίμονο στους νέους*

Κεντρική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 12 Οκτωβρίου 1985

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Κώστας Δημητρίου
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Κλάρα Ζαχαράκη-Γεωργίου

Διανομή

ΘΟΔΩΡΑ: Έλλη Κυριακίδου
ΑΝΤΡΕΑΣ: Βαρνάβας Κυριαζής
ΜΑΝΩΛΗΣ: Κώστας Βήχας
ΑΓΗΣΙΛΑΟΣ: Ανδρέας Μούστρας
ΡΙΤΑ: Μήδεια Χάννα
ΜΑΡΙΚΑ: Αντρούλα Ηρακλέους
ΕΛΕΝΗ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη
ΓΙΑΤΡΟΣ: Τάκης Σταυρινίδης
ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ ΑΝΘΟΠΩΛΕΙΟΥ: Αλέξης Δημητρίου
ΕΝΑΣ ΠΑΛΙΑΤΖΗΣ: Τάκης Χριστοφάκης/Κώστας Δημητρίου

2. Ζωρζ Φεντώ *Ψύλλοι στ' αυτιά*

Κεντρική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 11 Δεκεμβρίου 1985

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ-ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Εύης Γαβριηλίδης
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Άγγελος Αγγελή
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Κύρος Ρωσσίδης
ΒΟΗΘΟΣ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΚΟΣΤΟΥΜΙΩΝ: Ειρήνη Χατζηκυπρή

Διανομή

ΚΑΜΙΛ ΣΙΑΝΤΕΠΙΖ: Κώστας Βήχας
ΑΝΤΟΥΑΝΕΤ ΠΛΟΥΣΣΕ: Άλκηστις Παυλίδου
ΕΤΙΕΝ ΠΛΟΥΣΣΕ: Ευτύχιος Πουλλαΐδης
ΓΙΑΤΡΟΣ ΦΙΝΑΣ: Φαίδρος Στασίνοσ
ΛΟΥΣΙΕΝ ΧΟΜΕΝΙΤ ΝΤΕ ΧΙΣΤΑΓΚΟΥΑ: Αννίτα Σαντοριναίου
ΡΑΪΜΟΝΤ ΣΙΑΝΤΕΠΙΖ: Τζένη Γαϊτανοπούλου
ΠΟΣΣ/ΒΙΚΤΩΡ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΙΑΝΤΕΠΙΖ: Σπύρος Σταυρινίδης
ΡΟΜΕΝ ΤΟΥΡΝΕΛ: Βαρνάβας Κυριαζής
ΚΑΡΛΟΣ ΧΟΜΕΝΙΤ ΝΤΕ ΧΙΣΤΑΓΚΟΥΑ: Κώστας Δημητρίου
ΟΚΑΣΤΙΝ ΦΕΡΑΓΙΟΝ: Ανδρέας Μούστρας
ΕΥΓΕΝΙΑ: Μήδεια Χάννα
ΟΛΥΜΠΙΑ: Έλλη Κυριακίδου
ΒΑΠΤΙΣΤΙΝ: Δημήτρης Σάββα
Ο ΚΥΡΙΟΣ ΡΑΚΠΥ: Ανδρέας Μουσουλιώτης

3. Κωνσταντίνος Βέργου *Ο γάμος της Αντιγόνης*

Κεντρική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 8 Φεβρουαρίου 1986

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νεόφυτος Ταλιώτης
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Άγγελος Αγγελή

Διανομή

ΑΝΝΑ (η αδελφή της Ελένης): Τζένη Γαϊτανοπούλου
ΕΛΕΝΗ (η μητέρα): Αννίτα Σαντοριναίου
ΓΙΑΓΙΑ: Λένια Σορόκου
ΣΟΦΙΑ (κόρη της Ελένης): Ανθούλλα Καλλάκη
ΝΙΚΟΣ (άντρας της Ελένης): Στέλιος Καυκαρίδης
ΑΝΤΙΓΟΝΗ (κόρη της Ελένης): Άλκηστις Παυλίδου
ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ (αρραβωνιαστικός της Αντιγόνης): Ανδρέας Μούστρας
ΒΙΟΛΙΣΤΗΣ: Τάσος Αναστασίου

4. Ερρίκου φον Κλάιστ *Η σπασμένη στάμνα*

Κεντρική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 15 Φεβρουαρίου 1986

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Τζένη Μαστοράκη
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Φαίδρος Στασίνος
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Κώστας Καυκαρίδης

Διανομή

ΑΔΑΜ (δικαστής): Σπύρος Σταυρινίδης
ΛΙΧΤ (γραμματέας): Νεόφυτος Νεοφύτου
ΥΠΗΡΕΤΗΣ/ΚΛΗΤΗΡΑΣ: Ανδρέας Μαραγκός
ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ (δεύτερη δούλα): Αδριανή Μαλένη
ΛΙΖΑ (πρώτη δούλα): Έλλη Κυριακίδου
ΒΑΛΤΕΡ (σύμβουλος δικαιοσύνης): Ευτύχιος Πουλλαΐδης
ΚΥΡΑ-ΜΑΡΘΑ ΡΟΥΛ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη
ΕΥΑ (κόρη της): Μήδεια Χάννα
ΦΑΪΤ ΤΥΜΠΕΛ (ένας χωριάτης): Ανδρέας Μουσουλιώτης
ΡΟΥΠΡΕΧΤ (γιος του): Σταύρος Λούρας
ΚΥΡΑ-ΜΠΡΙΓΚΙΤΑ: Φλωρεντία Δημητρίου

5. Μπέρτολτ Μπρεχτ *Ο κύριος Πούντιλα και ο δούλος του Μάττι*

Κεντρική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 26 Απριλίου 1986

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Κ. Παλαιολόγος
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Volker Geissler
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Νίκος Κουρούσης
ΜΟΥΣΙΚΗ: Paul Dessau
ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ: Στέλιος Αργύρης
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Κύρος Ρωσσίδης
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΣ-ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΣΤΕΦΑΝΙΩΝ: Ειρήνη Χατζηκυπρή
ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΤΑΥΡΟΥ: Λεωνίδα Σπανός

Διανομή

ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ ΦΙΛΛΑΝΔΙΚΟΥ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΟΣ ΕΙΡΗΝΕΥΤΙΚΗΣ ΔΥΝΑΜΗΣ:
Σταύρος Λούρας
Η ΗΘΟΠΟΙΟΣ ΠΟΥ ΠΑΙΖΕΙ ΤΗ ΓΕΛΑΔΑΡΙΣΣΑ: Ανθούλλα Καλλάκη
ΠΟΥΝΤΙΛΑ: Στέλιος Καυκαρίδης
ΣΕΡΒΙΤΟΡΟΣ: Τάσος Αναστασίου
ΔΙΚΑΣΤΗΣ: Ευτύχιος Πουλλαΐδης
ΜΑΤΤΙ: Σπύρος Σταυρινίδης
Η ΗΘΟΠΟΙΟΣ ΠΟΥ ΠΑΙΖΕΙ ΤΗ ΜΑΓΕΙΡΙΣΣΑ/ΛΑΪΝΑ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη
ΕΥΑ: Άλκηστις Παυλίδου
ΑΚΟΛΟΥΘΟΣ: Βαρνάβας Κυριαζής
ΛΑΘΡΟ-ΕΜΜΑ: Λένια Σορόκου
ΚΤΗΝΙΑΤΡΟΣ: Κώστας Δημητρίου
ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΥ: Τζένη Γαϊτανοπούλου
ΤΗΛΕΦΩΝΗΤΡΙΑ: Αννίτα Σαντορινιάου
ΦΙΝΑ: Μήδεια Χάννα
ΤΑΛΑΙΠΩΡΟΣ: Δημήτρης Σάββα
ΚΟΚΚΙΝΟΤΡΙΧΗΣ: Σταύρος Λούρας
ΕΡΓΑΤΗΣ: Τάκης Σταυρινίδης
ΣΟΥΡΚΑΛΛΑ: Γιώργος Μουαΐμης
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ: Ανδρέας Μούστρας
ΠΑΠΑΣ: Φαίδρος Στασίνος
ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΠΑΠΑ: Φλωρεντία Δημητρίου

6. Σοφοκλή *Οιδίπους Τύραννος*

Κεντρική Σκηνή
Αρχαίο Θέατρο Δελφών, 20 Ιουνίου 1986

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Κωστής Κολώτας
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νίκος Χαλαμάπους
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Άγγελος Αγγελή
ΜΟΥΣΙΚΗ: Μιχάλης Χριστοδουλίδης

ΒΟΗΘΟΙ ΣΚΗΝΟΘΕΤΕΣ: Βαρνάβας Κυριαζής, Άντρος Κρητικός
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Άλκηστις Παυλίδου
ΜΑΣΚΕΣ: Κίκα Χάρρις
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ: Πηνελόπη Κωνσταντίνου
ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΣΤΗΝ ΥΦΑΝΣΗ ΤΩΝ ΚΟΣΤΟΥΜΙΩΝ: Τζούλια Αστραίου-Χριστοφόρου
ΒΟΗΘΕΙΑ ΣΤΗΝ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΤΩΝ ΚΟΣΤΟΥΜΙΩΝ: Αργυρώ Τουμάζου, Δώρος Ηρακλέους
ΓΛΥΠΤΟ ΚΟΥΡΟΥ: Πάρις Μεταξάς

Διανομή

ΟΙΔΙΠΟΔΑΣ: Στέλιος Καυκαρίδης
ΙΕΡΕΑΣ: Ανδρέας Μούστρας
ΚΡΕΩΝ: Κώστας Δημητρίου
ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ: Σπύρος Σταυρινίδης
ΙΟΚΑΣΤΗ: Τζένη Γαϊτανοπούλου
ΑΓΓΕΛΟΣ: Φαίδρος Στασίνος
ΘΕΡΑΠΩΝ ΛΑΪΟΥ: Ευτύχιος Πουλλαΐδης
ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ: Βαρνάβας Κυριαζής
ΧΟΡΟΣ: Τάσος Αναστασίου, Κώστας Βήχας, Άντρος Κρητικός, Βαρνάβας Κυριαζής, Σταύρος Λούρας, Ανδρέας Μαραγκός, Γιώργος Μουαΐμης, Ανδρέας Μουσουλιώτης, Νεόφυτος Νεοφύτου, Φαίδρος Στασίνος, Τάκης Σταυρινίδης, Τάκης Χριστοφάκης

7. Ιάνθης Θεοχαρίδου *Το ξεγύμνωμα*

Β' Σκηνή
Θέατρο Σιαντεκλαίρ, Λευκωσία, 18 Δεκεμβρίου 1985

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Στέλιος Καυκαρίδης
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Κώστας Καυκαρίδης

Διανομή

ΓΥΝΑΙΚΑ: Λένια Σορόκου
ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ: Στέλιος Καυκαρίδης
ΚΟΡΙΤΣΙ: Αντρούλα Ηρακλέους

8. Ράινερ Χάχφελντ *Ο Μορμόλης*

Παιδική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 13 Οκτωβρίου 1985

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Παναγιώτης Σκούφης
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ανδρέα Μαραγκός
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Άγγελος Αγγελή
ΜΟΥΣΙΚΗ: Γιάννης Σπανός
ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: Γιώργος Κοτσώνης
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Angela Heaton

Διανομή

ΜΑΝΤΑ: Άλκηστις Παυλίδου
ΡΙΚΗΣ: Σταύρος Λούρας
ΘΕΙΟΣ/ΓΙΑΤΡΟΣ: Ευτύχιος Πουλλαΐδης
ΘΕΙΑ/ΔΑΣΚΑΛΑ: Λένια Σορόκου
ΜΠΟΥΡΙΝΙΑΣ/ΔΗΜΑΡΧΟΣ/ΥΠΟΥΡΓΟΣ: Ανδρέας Μουσουλιώτης
ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ/ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΑΣ/ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ:
Θάνος Πεττεμερίδης

9. Ευγένιου Τριβιζά *Το όνειρο του σκιάχτρου*

Παιδική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 26 Ιανουαρίου 1986

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Τάσος Αναστασίου
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Νίκος Κουρούσης
ΜΟΥΣΙΚΗ: Γιώργος Κοτσώνης
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Αντζέλικα Παύλου
ΜΑΣΚΕΣ: Ειρήνη Χατζηκυπρή

Διανομή

Ο ΑΧΥΡΟΥΛΗΣ (το σκιάχτρο): Κώστας Βήχας
Ο ΤΙΤΙΒΟΥΕ (πουλί): Αντρούλα Ηρακλέους
Ο ΤΕΡΤΙΠΗΣ (πουλί)/Ο ΚΥΡ ΣΦΕΝΤΟΝΑΣ (κυνηγός): Αδριανή Μαλένη
Ο ΚΥΡ ΔΙΚΑΝΟΣ/Ο ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ: Γιώργος Μουαΐμης
Ο ΜΠΑΡΜΠΑ-ΜΠΑΡΟΥΤΗΣ/Ο ΑΡΧΙΔΙΚΑΣΤΗΣ/Ο ΔΕΣΜΟΦΥΛΑΚΑΣ: Τάκης Χριστοφάκης
Ο ΠΑΠΑΓΑΛΟΣ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΗΣ/Ο ΤΣΙΛΙΒΗΘΡΑΣ (πουλί): Βαρνάβας Κυριαζής

10. Φιλίσας Χατζηχάννα Ο τρελλάρας

Παιδική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 6 Απριλίου 1986

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Μόνικα Βασιλείου
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Μαρία Λοϊζίδου
ΜΟΥΣΙΚΗ: Στέλιος Αργύρης

Διανομή

ΑΡΧΟΝΤΑΣ ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΑΣ: Τάκης Χριστοφάκης
ΤΡΟΜΑΡΑΣ: Ανδρέας Μουσουλιώτης
ΦΑΝΗ: Αντρούλα Ηρακλέους
Α΄ ΦΡΟΥΡΟΣ: Γαβριήλ Αντζουλινό
Β΄ ΦΡΟΥΡΟΣ: Ανδρέας Μαραγκός
ΑΡΧΟΝΤΑΣ ΕΥΓΕΝΙΟΣ: Νεόφυτος Νεοφύτου
ΤΡΕΛΛΑΡΑΣ: Κώστας Βήχας
ΧΡΥΣΟΨΑΡΟ/ΤΣΙΓΓΑΝΑ/ΑΡΧΟΝΤΙΣΣΑ: Έλλη Κυριακίδου

16Η ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ, 1986 – 1987

1. Φεδερίκο Γκαρθία Λόρκα *Ματωμένος γάμος*

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 25 Οκτωβρίου 1986

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΠΟΔΟΣΗ: Νίκος Γκάτσος
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Εύης Γαβριηλίδης
ΣΚΗΝΙΚΑ: Νίκος Κουρούσης
ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Μαρία Λοϊζίδου
ΜΟΥΣΙΚΗ: Γιώργος Κοτσώνης
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Κάθριν Χριστοφίδου
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Τάσος Αναστασίου
ΒΟΗΘΟΣ ΕΝΔΥΜΑΤΟΛΟΓΟΥ: Ειρήνη Χατζηκυπρή

Διανομή

ΜΑΝΑ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη
ΓΑΜΠΡΟΣ: Σταύρος Λούρας
ΓΕΙΤΟΝΙΣΣΑ: Έλλη Κυριακίδου
ΠΕΘΕΡΑ: Φλωρεντία Δημητρίου
ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΛΕΟΝΑΡΝΤΟ: Άλκηστις Παυλίδου
ΛΕΟΝΑΡΝΤΟ: Ευτύχιος Πουλλαΐδης
Α΄ ΚΟΡΙΤΣΙ: Αντρούλα Ηρακλέους
ΔΟΥΛΑ: Λένια Σορόκου
ΠΑΤΕΡΑΣ ΤΗΣ ΝΥΦΗΣ: Φαίδρος Στασίος
ΝΥΦΗ: Ελένη Παναγιώτου
Ε΄ ΚΑΛΕΣΜΕΝΟΣ: Sally Webster
Δ΄ ΚΑΛΕΣΜΕΝΟΣ: Ελένη Κονναρή
Β΄ ΚΟΡΙΤΣΙ: Χριστίνα Παυλίδου
Γ΄ ΚΑΛΕΣΜΕΝΟΣ: Νεοπτόλεμος Νεοπτολέμου
Α΄ ΠΑΛΛΗΚΑΡΙ: Γιώργος Μουαΐμης
Β΄ ΚΑΛΕΣΜΕΝΟΣ: Τόνυ Δημητρίου
Β΄ ΠΑΛΛΗΚΑΡΙ: Νεόφυτος Νεοφύτου
Α΄ ΚΑΛΕΣΜΕΝΟΣ: Ανδρέας Μαραγκός
Α΄ ΞΥΛΟΚΟΠΟΣ: Στέλιος Καυκαρίδης
Β΄ ΞΥΛΟΚΟΠΟΣ: Σπύρος Σταυρινίδης
Γ΄ ΞΥΛΟΚΟΠΟΣ: Ανδρέας Μούστρας
ΤΟ ΦΕΓΓΑΡΙ: Βαρνάβας Κυριαζής
Ο ΘΑΝΑΤΟΣ (σαν ζητιάνα): Τζένη Γαϊτανπούλου
Γ΄ ΚΟΡΙΤΣΙ: Λέα Μαλένη

2. Εντουάρντο Ντε Φιλίππο *Φιλουμένα Μαρτουράνο*

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 20 Δεκεμβρίου 1986

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Ρίτα Μπούμη-Παππά
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Εύης Γαβριηλίδης
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Στέφανος Αθηαϊνίτης
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Βαρνάβας Κυριαζής

Διανομή

ΝΤΟΜΕΝΙΚΟ ΣΟΡΙΑΝΟ: Στέλιος Καυκαρίδης
ΑΛΦΡΕΝΤΟ ΑΜΟΡΟΖΟ: Ανδρέας Μούστρας
ΦΙΛΟΥΜΕΝΑ: Τζένη Γαϊτανπούλου
ΡΟΖΑΛΙΑ ΣΟΛΙΜΕΝΕ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη
ΙΟ ΓΚΑΡΣΟΝΙ: Ανδρέας Μαραγκός
ΝΤΙΑΝΑ: Ελένη Παναγιώτου
ΛΟΥΤΣΙΑ: Αντρούλα Ηρακλέους
ΝΟΤΣΕΛΑ: Κώστας Δημητρίου
ΟΥΜΠΕΡΤΟ: Βαρνάβας Κυριαζής
ΡΙΚΑΡΝΤΟ: Σταύρος Λούρας
ΜΙΚΕΛΕ: Γιώργος Μουαΐμης
ΤΕΡΕΖΙΝΑ: Έλλη Κυριακίδου

3. Μανώλη Κορρέ *Επικίνδυνο παιχνίδι*

Κεντρική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 7 Φεβρουαρίου 1987

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Θάνος Σακκέτας
ΣΚΗΝΙΚΑ: Κλάρα Ζαχαράκη-Γεωργίου

Διανομή

ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΜΟΥΡΤΟΣ: Ανδρέας Μούστρας
ΝΙΚΟΣ ΜΠΕΡΣΗΣ: Κώστας Δημητρίου
ΜΑΙΡΗ: Αννίτα Σαντοριναίου
ΡΕΑ: Μήδεια Χάννα
ΦΩΤΗΣ: Σταύρος Λούρας

4. Μαρίας Αβρααμίδου *Η κραυγή του Αγαμέμνονα*

Κεντρική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 14 Φεβρουαρίου 1987

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΕΝΔΥΣΗ: Γιάννης Βεάκης
ΣΚΗΝΙΚΑ: Ανδρέας Χαραλάμπους

Διανομή

ΛΕΩΝΙΔΑΣ: Φαίδρος Στασίνος
ΕΛΕΝΗ: Ελένη Παναγιώτου
ΜΑΝΟΣ: Κώστας Βήχας
ΑΓΓΕΛΑ: Αντρούλα Ηρακλέους
ΦΡΟΣΩ: Φλωρεντία Δημητρίου
ΜΑΝΑ: Λένια Σορόκου
ΝΙΟΒΗ: Τζένη Γαϊτανοπούλου
ΛΗΤΩ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη
ΟΡΕΣΤΗΣ: Βαρνάβας Κυριαζής
ΗΡΟΔΟΤΟΥ: Παντελής Άντωνας
ΕΝΑΣ ΝΕΟΣ: Μάριος Φωτίου

5. Γκέοργκ Μπύχνερ *Βούτσεκ*

Κεντρική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 4 Απριλίου 1987

(Στο πλαίσιο των Πολιτιστικών Ανταλλαγών Κύπρου-Λαϊκής
Δημοκρατίας της Γερμανίας)

ΣΥΝΘΕΣΗ-ΔΙΑΣΚΕΥΗ: Henri Poschman
ΜΟΥΣΙΚΗ: Μίκης Θεοδωράκης
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Ανδρέας Καραγιάν, Alexander Stillmark
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Alexander Stillmark
ΣΚΗΝΙΚΑ: Jürgen Müller
ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Glyn Hughes
ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ: Βάσος Αργυρίδης
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Πωλίνα Θρασυβουλίδου

Διανομή

ΒΟΥΤΣΕΚ: Βαρνάβας Κυριαζής
ΑΝΔΡΕΑΣ: Νεόφυτος Νεοφύτου
ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ: Άλκηστις Παυλίδου
ΜΑΡΙΑ: Λένια Σορόκου
ΑΡΧΙΤΥΜΠΑΝΙΣΤΗΣ: Κώστας Δημητρίου
ΔΕΚΑΝΕΑΣ: Τάκης Χριστοφάκης
ΓΕΡΟΣ: Ανδρέας Μούστρας
ΚΑΙΤΗ: Μήδεια Χάννα
ΕΡΓΑΤΗΣ Α': Σταύρος Λούρας
ΕΡΓΑΤΗΣ Β': Γιώργος Μουαΐμης
ΚΑΡΟΛΟΣ ΤΡΕΛΛΟΣ: Κώστας Βήχας
ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΘΙΑΣΑΡΧΗ: Αννίτα Σαντοριναίου
ΘΙΑΣΑΡΧΗΣ: Ευτύχιος Πουλλαϊδής
ΓΙΑΤΡΟΣ: Σπύρος Σταυρινίδης
ΛΟΧΑΓΟΣ: Στέλιος Καυκαρίδης

ΚΑΠΕΛΑΣ: Ανδρέας Μουσουλιώτης
ΕΒΡΑΙΟΣ: Ανδρέας Μαραγκός
ΓΙΑΓΙΑ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη
ΠΑΙΔΙΑ: Νίκος Ιωάννου, Βασίλης Ιωάννου, Βίκυ Παπαστεφάνου
ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ: Παντελής Άντωνας, Μάριος Φωτίου, Φίλιππος Φιλίππου,
Τόνυ Δημητρίου

6. Ευριπίδη *Ορέστης*

Κεντρική Σκηνή
Αμφιθέατρο Μακαρίου Γ', Λευκωσία, 19 Ιουνίου 1987

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Τάσος Ρούσσο
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Γιώργος Θεοδοσιάδης
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Ανδρέας Χαραλαμπίδης
ΜΟΥΣΙΚΗ: Βάσος Αργυρίδης
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Πωλίνα Θρασυβουλίδου
ΒΟΗΘΟΙ ΣΚΗΝΟΘΕΤΕΣ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη, Τάσος Αναστασίου
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΟΣΤΟΥΜΙΩΝ: Glyn Hughes

Διανομή

ΗΛΕΚΤΡΑ: Αννίτα Σαντοριναίου
ΕΛΕΝΗ: Τζένη Γαϊτανοπούλου
ΟΡΕΣΤΗΣ: Δημήτρης Ποταμίτης
ΜΕΝΕΛΑΟΣ: Κώστας Δημητρίου
ΤΥΝΔΑΡΕΟΣ: Σπύρος Σταυρινίδης
ΠΥΛΑΔΗΣ: Βαρνάβας Κυριαζής
ΑΓΓΕΛΟΣ: Φαίδρος Στασίνος
ΕΡΜΙΟΝΗ: Μήδεια Χάννα
ΦΡΥΓΑΣ: Στέλιος Καυκαρίδης
ΑΠΟΛΛΩΝΑΣ: Γιώργος Μουαΐμης
ΚΟΥΡΥΦΑΙΑ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη
ΧΟΡΟΣ: Λένια Σορόκου, Άλκηστις Παυλίδου, Έλλη Κυριακίδου, Ελένη Παναγιώτου, Αντρούλα Ηρακλέους, Έλενα Παπαδοπούλου, Αδριανή Μαλένη, Angela Heaton, Αργυρώ Τουμάζου, Βικτώρια-Ανδρούλα Αγαπίου, Ελένη Κονναρή, Λιάνα Τουμάζου, Μαρίνα Μαλένη, Μαριάννα Καυκαρίδου
ΔΟΥΛΟΙ: Φίλιππος Φιλίππου, Τάσος Αναστασίου

7. Ρήνας Κατσελλή *Τρελλή γιαγιά*

Β' Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 13 Δεκεμβρίου 1986

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ανδρέας Χριστοδουλίδης
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Σταύρος Αντωνόπουλος

Διανομή

ΛΙΤΣΑ ΧΑΡΙΛΑΟΥ: Λένια Σορόκου
ΑΝΘΗΣ (Κλεάνθης): Ευτύχιος Πουλλαϊδής
ΜΑΡΙΑ ΦΥΛΑΧΤΟΥ: Άλκηστις Παυλίδου
ΝΙΚΟΣ ΙΑΣΩΝΙΔΗΣ: Φαίδρος Στασίνος
ΚΥΠΡΟΣ ΕΠΑΙΝΕΤΟΣ (υδραυλικός): Νεόφυτος Νεοφύτου
ΜΑΡΙΑ ΦΥΛΑΧΤΟΥ (γιαγιά): Φλωρεντία Δημητρίου
ΠΑΝΑΗΣ ΦΥΛΑΧΤΟΥ (θείος): Σπύρος Σταυρινίδης

8. Φόλκερ Λούντβιχ *Ο Βάσος και η Βιβή*

Παιδική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 12 Οκτωβρίου 1986

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Ξένια Καλογεροπούλου
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Κώστας Δημητρίου
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Νίκος Κουρούσις
ΜΟΥΣΙΚΗ: Αντώνης Δημητριάδης
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Angela Heaton
ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΕΝΑΡΞΗΣ ΚΑΙ ΦΙΝΑΛΕ: Διονύσης Σαββόπουλος

Διανομή

ΒΑΣΟΣ: Κώστας Βήχας
ΒΙΒΗ: Μήδεια Χάννα
ΜΗΤΣΟΣ: Τάκης Χριστοφάκης
ΜΑΜΑ: Αννίτα Σαντοριναίου
ΜΠΑΜΠΑΣ: Ανδρέας Μουσουλιώτης
ΚΟΥΚΛΑ: Angela Heaton

9. Σοφίας Μουαίμη, Τούλας Κακουλλή *Η Αλίκη στην παραμυθοχώρα*

Παιδική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 1 Φεβρουαρίου 1987

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Τάσος Αναστασίου
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Νίκος Κουρούσιης
ΜΟΥΣΙΚΗ: Γιώργος Θεοφάνους
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Angela Heaton
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΣ: Κλείτσα Αντωνίου
ΜΑΣΚΕΣ: Ανδρούλα Εμπεδοκλέους

Διανομή

ΑΛΙΚΗ: Έλενα Παπαδοπούλου
ΠΑΠΟΥΤΣΩΜΕΝΟΣ ΓΑΤΟΣ: Χριστόφορος Τσαγγαρίδης
ΔΡΑΚΟΥΜΕΛ: Δημήτρης Ξύστρας
ΨΙΨΙΝΕΛ: Αδριανή Μαλένη
ΣΚΙΑΧΤΡΟ: Τάκης Χριστοφάκης
ΒΑΣΙΛΙΑΣ: Ανδρέας Μαραγκός
ΦΡΟΥΡΟΣ: Γιώργος Μουαίμης
ΜΑΓΙΣΣΑ: Έλλη Κυριακίδου

17Η ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ, 1987 – 1988

1. Μπεν Τζόνσον *Ο αλχημιστής*

Κεντρική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 24 Οκτωβρίου 1987

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Παύλος Μάτεσις
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Εύης Γαβριηλίδης
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Νίκος Κουρούσιης
ΜΑΚΙΓΙΑΖ-ΜΑΣΚΕΣ: Ειρήνη Χατζηκυπρή
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Βαρνάβας Κυριαζής

Διανομή

ΦΑΤΣΑΣ (ή Φυσούνας ή Ούλενσπήγκελ ή Ιερεμίας): Σπύρος Σταυρινίδης
ΞΟΥΡΑΦΗΣ (αλχημιστής): Ανδρέας Μούστρας
ΔΩΡΑ Η ΠΑΝΔΗΜΗ: Αννίτα Σαντοριναίου
ΓΟΥΤΟΣ (γραφιάς): Γιώργος Μουαίμης
ΑΒΕΛ ΦΑΡΜΑΚΟΤΡΙΦΤΗΣ (καπνοπώλης): Σταύρος Λούρας
ΚΥΡ ΕΠΙΚΟΥΡΟΣ ΜΑΜΜΩΝΑΣ: Στέλιος Καυκαρίδης
ΜΑΜΜΟΥΡΗΣ (ένας τζογαδόρος, αργότερα Ισπανός): Ευτύχιος Πουλλαΐδης
ΑΝΑΝΙΑΣ (διάκονος πουριτανός): Κώστας Δημητρίου
ΠΑΤΕΡ ΒΑΣΑΝΙΟΣ ΑΛΩΒΗΤΟΣ (πάστορας πουριτανός): Ανδρέας Μαραγκός
ΚΑΣΤΡΙΑ (ένας τεντυμπόης): Βαρνάβας Κυριαζής
ΚΥΡΙΑ ΚΑΛΟΓΩΝΟΥ (αδελφή του, χήρα): Άλκηστις Παυλίδου
ΚΥΡ ΧΑΡΟΚΟΠΟΣ (ο νοικοκύρης του σπιτιού): Φαίδρος Στασίνος
ΓΕΙΤΟΝΕΣ: Τάσος Αναστασίου, Γαβριήλ Αντζουλίνο, Ελένη Κονναρή, Λιάνα Τουμάζου
ΑΣΤΥΝΟΜΟΣ: Τάσος Αναστασίου
ΠΑΠΑΣ: Γαβριήλ Αντζουλίνο

2. Κώστα Μουρσελά *Το ενυδρείο*

Κεντρική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 12 Δεκεμβρίου 1987

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Φαίδρος Στασίνος
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Άγγελος Αγγελή
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Τάσος Αναστασίου

Διανομή

ΑΝΕΣΤΗΣ: Φαίδρος Στασίνος
ΜΑΡΘΑ: Τζένη Γαϊτανοπούλου
ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ: Λένια Σορόκου
ΔΗΜΗΤΡΗΣ: Σπύρος Σταυρινίδης
ΜΗΝΑΣ: Ευτύχιος Πουλλαΐδης
ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ: Αννίτα Σαντοριναίου
ΕΡΣΗ: Άλκηστις Παυλίδου
ΝΕΣΤΩΡ: Ανδρέας Μούστρας

3. Ουίλλιαμ Σαίξπηρ *Η στρίγγλα που έγινε αρνάκι*

Κεντρική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 6 Φεβρουαρίου 1988

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Κώστας Καρθαίος
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νίκος Χαραλάμπους
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΥΚΛΕΣ: Σταύρος Αντωνόπουλος
ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Glyn Hughes
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Ισίδωρος Σιδέρης
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Ευτύχιος Πουλλαΐδης

Διανομή

ΛΟΥΚΕΝΤΙΟΣ: Σταύρος Λούρας
ΤΡΑΝΙΟΣ: Γιώργος Μουαίμης
ΟΡΤΕΝΣΙΟΣ: Ευτύχιος Πουλλαΐδης

ΓΚΡΕΝΙΟΣ: Τάκης Χριστοφάκης
ΜΠΑΤΙΣΤΑΣ: Στέλιος Καυκαρίδης
ΜΠΙΑΝΚΑ: Άλκηστις Παυλίδου
ΚΑΤΕΡΙΝΑ: Αννίτα Σαντοριναίου
ΠΕΤΡΟΥΚΙΟΣ: Βαρνάβας Κυριαζής
ΓΚΡΟΥΜΙΟΣ: Κώστας Δημητρίου
ΜΠΙΟΝΤΕΛΟΣ: Νεόφυτος Νεοφύτου
ΚΟΥΡΤΗΣ: Σπύρος Σταυρινίδης
ΕΝΑΣ ΓΕΡΟΔΙΑΣΚΑΛΟΣ (που παρουσιάζεται σαν Βικέντιος):
Ανδρέας Μούστρας
ΒΙΚΕΝΤΙΟΣ: Φαίδρος Στασίνος
ΘΕΑΤΡΙΝΟΙ: Ελένη Κονναρή, Λιάνα Τουμάζου

4. Άρθουρ Μίλλερ *Ήταν όλοι τους παιδιά μου*

Κεντρική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 13 Απριλίου 1988

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Λ. Δάνος
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νίκος Σιαφκάλης
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Νίκος Κουρούσιης

Διανομή

ΤΖΙΜ ΜΠΕΪΛΙΣ: Ευτύχιος Πουλλαϊδής
ΦΡΑΝΚ ΛΑΜΠΕΪ: Νεόφυτος Νεοφύτου
ΤΖΟ ΚΕΛΛΑΡ: Ανδρέας Μούστρας
ΣΙΟΥ ΜΠΕΪΛΙΣ: Αννίτα Σαντοριναίου
ΛΥΝΤΙΑ ΛΑΜΠΕΪ: Μήδεια Χάννα
ΚΡΙΣ ΚΕΛΛΑΡ: Σταύρος Λούρας
ΜΠΕΡΤ: Ανδρέας Κουτουρής
ΜΗΤΕΡΑ, ΚΕΪΤ ΚΕΛΛΑΡ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη
ΑΝΝΥ ΝΤΗΒΕΡ: Δέσποινα Γκάτσιοι
ΤΖΩΡΤΖ ΝΤΗΒΕΡ: Βαρνάβας Κυριαζής

5. Τίτου Μακκίου Πλάττου *Αμφιτρύων*

Κεντρική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 17 Ιουνίου 1988

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Τάσος Ρούσσοσ
ΔΡΑΜΑΤΟΛΟΓΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ-ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Πάνος Χαρίτογλου
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Λένα Σπανού
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Άγγελος Αγγελή
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ: Μάρλεν Καρλετίδου
ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΕΝΔΥΣΗ: Ανδρέας Γιωργαλλής
ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΚΟΥΚΛΩΝ: Ανδρούλα Εμπεδοκλέους

Διανομή

ΕΡΜΗΣ: Σταύρος Λούρας
ΑΛΚΜΗΝΗ: Αννίτα Σαντοριναίου
ΩΩΣΙΑΣ: Σπύρος Σταυρινίδης
ΔΙΑΣ: Ανδρέας Μούστρας
ΒΡΟΜΙΑ: Έλλη Κυριακίδου
ΘΕΣΣΑΛΑ/ΘΗΒΑΙΑ ΚΥΡΙΑ: Θέα Χριστοδουλίδου
ΑΜΦΙΤΡΥΩΝ: Κώστας Δημητρίου
ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ: Λουκάς Κωνσταντίνου, Αχιλλέας Αχιλλέως, Ντίνος Χριστοδουλίδης
ΒΛΕΦΑΡΟΣ: Φαίδρος Στασίνος

6. Ευριπίδη *Εκάβη*

Κεντρική Σκηνή
Αμφιθέατρο Μακαρίου Γ', Λευκωσία, 5 Ιουλίου 1988

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Κωστής Κολώτας
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νίκος Χαραλάμπους
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Σταύρος Αντωνόπουλος
ΜΟΥΣΙΚΗ: Μιχάλης Χριστοδουλίδης

ΜΑΣΚΕΣ: Βαρνάβας Κυριαζής, Σταύρος Αντωνόπουλος
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Βαρνάβας Κυριαζής
ΒΟΗΘΟΣ ΕΝΔΥΜΑΤΟΛΟΓΟΣ: Πάμπος Ξιουφαρίδης
ΕΙΔΙΚΗ ΥΦΑΝΣΗ (μανδύας Εκάβης/κάλτσες χορού): Τζούλια Αστραίου
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ: Χριστίνα Θεοδότου

Διανομή

ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ: Βαρνάβας Κυριαζής
ΕΚΑΒΗ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη
ΠΟΛΥΞΕΝΗ: Άλκηστις Παυλίδου
ΟΔΥΣΣΕΑΣ: Νίκος Χαραλάμπους/Βαρνάβας Κυριαζής
ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ: Ευτύχιος Πουλλαϊδής
ΘΕΡΑΠΙΑΙΝΑ: Τζένη Γαϊτανοπούλου
ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ: Γιώργος Μουαϊμης
ΠΟΛΥΜΝΗΣΤΩΡ: Στέλιος Καυκαρίδης
ΠΑΙΔΙΑ ΠΟΛΥΜΝΗΣΤΩΡΑ: Λέα Μαλένη, Κύνθια Παυλίδου
ΚΟΡΥΦΑΙΕΣ: Φλωρεντία Δημητρίου, Λένια Σορόκου, Άλκηστις Παυλίδου,
Μήδεια Χάννα, Αδριανή Μαλένη, Αντρούλα Ηρακλέους
ΧΟΡΟΣ: Λουκία Παπαηρακλέους, Νάτια Παπαϊωάννου, Χριστίνα Βαϊντιρλή, Χριστίνα Παυλίδου, Μαρίνα Μαλένη, Μαριάννα Καυκαρίδου
ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ: Σπύρος Ιωαννίδης, Χριστόφορος Χριστοφόρου, Κώστας Ζόππος, Χρίστος Μιχαήλ, Νίκος Μακρής

7. Μάρσια Νόρμαν *Καληνύχτα μητέρα*

Β' Σκηνή
Θέατρο Σιαντεκλαίρ, Λευκωσία, 11 Φεβρουαρίου 1988

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Ειρένα Ιωαννίδου-Αδαμίδου
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη
ΣΚΗΝΙΚΑ: Κλάρα Ζαχαράκη-Γεωργίου
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Άντρος Κρητικός

Διανομή

ΘΕΛΜΑ ΚΕΪΤΣ (μητέρα): Τζένη Γαϊτανοπούλου
ΤΖΕΣΣΥ ΚΕΪΤΣ (κόρη): Λένια Σορόκου

8. Φόλκερ Λούντβιχ, Κάρστεν Κρούγκερ *Μιχάλης ο σφυρίχτρας*

Παιδική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 11 Οκτωβρίου 1987

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Ξένια Καλογεροπούλου
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Τάσος Αναστασίου
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Στέφανος Αθηαίνιτης
ΜΟΥΣΙΚΗ: Στέλιος Αργύρης
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Angela Heaton
ΣΤΙΧΟΙ ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ: Ελένη Αντωνιάδου

Διανομή

ΠΑΤΕΡΑΣ: Νεόφυτος Νεοφύτου
ΜΗΤΕΡΑ: Έλλη Κυριακίδου
ΚΟΡΗ: Μήδεια Χάννα
ΜΙΧΑΛΗΣ: Κώστας Βήχας
ΘΕΙΟΣ/ΘΕΙΑ: Ανδρέας Μουσουλιώτης
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΤΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ: Τάκης Χριστοφάκης

9. Νικόλα Παπαδόπουλου *Ο εξωγήινος και ο Ντην*

Παιδική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 24 Ιανουαρίου 1988

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Εύης Γαβρηλίδης
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Τάσος Αναστασίου
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Κλάρα Ζαχαράκη-Γεωργίου
ΜΑΣΚΕΣ: Εδουάρδος Γεωργίου
ΜΟΥΣΙΚΗ: Λένια Σέργη
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ COMPUTER-SYNTHESIZER: Ανδρέας Γιωργαλλής
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Ανδρέας Βασιλειάδης

Διανομή

ΠΟΡΤΟΚΑΛΗΣ (εξωγήινος): Κώστας Βήχας
ΡΙΡΙΚΑ (γάτα): Αντρούλα Ηρακλέους
ΑΥΤΟΥΛΗΣ (ποντικός): Μήδεια Χάννα
ΓΑΒΓΙΣΤΟΣ (σκύλος): Παντελής Παπακωνσταντίνου
ΓΚΑΡΙΣΤΟΣ (γάδιαρος): Ανδρέας Μουσουλιώτης
ΜΠΕΤΟΥΛΑ (κατσίκια): Έλλη Κυριακίδου
ΚΙΚΙΡΗΣ (πετεινός): Ανδρέας Μαραγκός
ΒΑΓΙΑ (κουκουβάγια): Φλωρεντία Δημητρίου

10. Δημήτρη Ποταμίτη Ιστορίες του παππού Αριστοφάνη (Ειρήνη – Αχαρνιώτες – Πλούτος – Πουλιά)

Παιδική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 17 Απριλίου 1988

ΔΙΑΣΚΕΥΗ: Δημήτρης Ποταμίτης
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νεόφυτος Ταλιώτης
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Άγγελος Αγγελής
ΜΟΥΣΙΚΗ: Μάριος Τόκας
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Αριάννα Οικονόμου
ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΣΚΗΝΙΚΟΥ: Μάρλεν Καρλετίδου
ΜΑΚΙΓΙΑΖ: Κίκα Χάρρις

Ειρήνη

Διανομή

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ: Σταύρος Σταυρινίδης
Α΄ ΥΠΗΡΕΤΗΣ: Τάκης Χριστοφάκης
ΕΡΜΗΣ: Κώστας Δημητρίου
Β΄ ΥΠΗΡΕΤΗΣ/ΠΟΛΕΜΟΣ: Γιώργος Μουαΐμης
ΤΡΥΓΑΙΟΣ: Στέλιος Καυκαρίδης
ΚΟΡΗ/ΕΙΡΗΝΗ: Άλκηστις Παυλίδου
ΜΑΝΑ: Λένια Σορόκου
ΟΠΛΟΠΩΛΗΣ: Ανδρέας Μαραγκός

Αχαρνιώτες

Διανομή

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ: Σπύρος Σταυρινίδης
ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΗΣ: Στέλιος Καυκαρίδης
ΑΜΦΙΘΕΟΣ/ΝΙΚΑΡΧΟΣ: Ανδρέας Μαραγκός
Α΄ ΑΧΑΡΝΙΩΤΗΣ/Β΄ ΚΗΡΥΚΑΣ: Τάκης Χριστοφάκης
Β΄ ΑΧΑΡΝΙΩΤΗΣ/Α΄ ΚΗΡΥΚΑΣ/ΚΡΗΤΙΚΟΣ ΚΥΠΡΙΟΣ: Γιώργος Μουαΐμης
ΓΥΝΑΙΚΑ ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΗ/ΜΙΑ ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ: Λένια Σορόκου
ΚΟΡΗ: Άλκηστις Παυλίδου
ΛΑΜΑΧΟΣ: Κώστας Δημητρίου

Πλούτος

Διανομή

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ: Σπύρος Σταυρινίδης
ΚΑΡΥΩΝΑΣ: Γιώργος Μουαΐμης
ΧΡΕΜΥΛΟΣ: Στέλιος Καυκαρίδης
ΠΛΟΥΤΟΣ: Κώστας Δημητρίου
ΑΓΡΟΤΙΣΣΑ: Άλκηστις Παυλίδου
ΑΓΡΟΤΗΣ: Τάκης Χριστοφάκης
ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ: Ανδρέας Μαραγκός
ΦΤΩΧΕΙΑ: Λένια Σορόκου

Πουλιά

Διανομή

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ: Σπύρος Σταυρινίδης
ΠΙΣΘΑΙΤΕΡΟΣ: Στέλιος Καυκαρίδης
ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ: Ανδρέας Μαραγκός
ΤΣΑΛΑΠΕΤΕΙΝΟΣ: Κώστας Δημητρίου
Α΄ ΠΟΥΛΙ/ΓΕΩΜΕΤΡΗΣ: Τάκης Χριστοφάκης
Β΄ ΠΟΥΛΙ/ΕΦΟΡΙΑΚΟΣ: Γιώργος Μουαΐμης
ΙΡΙΔΑ: Λένια Σορόκου
ΑΗΔΟΝΑ: Άλκηστις Παυλίδου

18Η ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ, 1988 – 1989

1. Φρήντριχ Ντύρρενματ Η επίσκεψη της γηραιάς κυρίας

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 29 Οκτωβρίου 1988

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Ηώ Αμανάκη
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Εύης Γαβριηλίδης
ΣΚΗΝΙΚΑ: Κλάρα Ζαχαράκη-Γεωργίου
ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΣΚΗΝΙΚΟΥ: Δημήτρης Σάββας
ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Glyn Hughes
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Τάσος Αναστασίου

Διανομή

Ο ΠΡΩΤΟΣ: Ευτύχιος Πουλλαΐδης
Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ: Κώστας Δημητρίου
Ο ΤΡΙΤΟΣ: Σταύρος Λούρας
Ο ΤΕΤΑΡΤΟΣ: Γιώργος Μουαΐμης
ΖΩΓΡΑΦΟΣ: Κώστας Κωνσταντίνου
ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Σπύρος Σταυρινίδης
ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ: Φαίδρος Στασίνος
ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ: Ανδρέας Μούστρας
ΙΑ: Νίκος Χαραλάμπους
ΜΠΑΤΛΕΡ: Τάσος Αναστασίου
ΣΥΖΥΓΟΣ VII/ΣΥΖΥΓΟΣ VIII/ΣΥΖΥΓΟΣ IX: Βαρνάβας Κυριαζής
ΚΟΜΠΥ: Τάκης Χριστοφάκης
ΛΟΜΠΥ: Κώστας Βήχας
ΓΙΑΤΡΟΣ: Νεόφυτος Νεοφύτου
ΓΙΟΣ ΤΟΥ ΙΑ: Γιώργος Τσιάκκας
ΑΡΧΙΦΥΛΑΞ: Στέλιος Καυκαρίδης
ΚΛΑΡΑ ΖΑΧΑΝΑΣΙΑΝ: Τζένη Γαϊτανοπούλου
Η ΣΥΖΥΓΟΣ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ: Έλλη Κυριακίδου
Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΙΑ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη
Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΙΑ: Έλενα Παπαδοπούλου
Α΄ ΓΥΝΑΙΚΑ: Αννίτα Σαντοριναίου
Β΄ ΓΥΝΑΙΚΑ: Άλκηστις Παυλίδου
ΛΟΥΙΖΑ: Μαρία Μίχα
ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΣΤΑΘΜΟΥ/ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ Α΄: Παντελής Παπακωνσταντίνου
ΟΔΗΓΟΣ ΤΡΑΙΝΟΥ/ΣΠΗΚΕΡ: Ανδρέας Τσουρής
ΦΟΡΟΕΙΣΠΡΑΧΤΟΡΑΣ/ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ Β΄: Χριστόφορος Τσαγαράδης
ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ: ΘΟΥΚΙΔΙΔΗΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ
ΡΟΜΠΥ (γκάγκστερ): Γεώργιος Σωκράτους
ΤΟΜΠΥ (γκάγκστερ): Χριστόδουλος Αδάμου
ΑΘΛΗΤΗΣ: Χριστόφορος Χριστοφόρου
ΕΓΓΟΝΑΚΙΑ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ: Νιόβη Χαραλάμπους, Ιωάννα Ιωάννου

2. Μανώλη Κορρέ Ο Μίδας έχει αυτιά γαϊδάρου

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 17 Δεκεμβρίου 1988

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νίκος Χαραλάμπους
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Στέφανος Αθηαϊνίτης
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη

Διανομή

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΓΙΩΤΗΣ: Κώστας Δημητρίου
ΤΖΕΝΗ: Μαρία Μίχα
ΚΥΡΙΑ ΤΗΣ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ: Άλκηστις Παυλίδου
ΜΟΥΡΤΟΣ: Στέλιος Καυκαρίδης
ΔΙΑΡΕΜΕΣ: Κώστας Βήχας
ΟΛΓΑ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη
ΛΑΚΗΣ: Σταύρος Λούρας
ΡΕΝΑ: Τζένη Γαϊτανοπούλου
ΜΗΝΑΣ: Ανδρέας Μούστρας
ΡΑΠΤΗΣ: Ευτύχιος Πουλλαΐδης
ΧΩΝΑΙΟΣ: Γιώργος Μουαΐμης

3. Πήτερ Σάφφερ *Το βασιλικό κυνήγι του ήλιου*

Κεντρική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 25 Φεβρουαρίου 1989

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Ντόρα Βολονάκη
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νίκος Χαραλάμπους
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Glyn Hughes
ΜΟΥΣΙΚΗ: Μιχάλης Χριστοδουλίδης
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Ισίδωρος Σιδέρης
ΒΟΗΘΟΙ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Κώστας Δημητρίου, Ευτύχιος Πουλλαϊδης

Διανομή

ΜΑΡΤΙΝ ΡΟΥΙΘ (αφηγητής): Κώστας Δημητρίου
ΜΑΡΤΙΝ ΡΟΥΙΘ (νέος): Γιώργος Τσιάκκας
ΦΡΑΝΣΙΣΚΟ ΠΙΘΑΡΡΟ: Στέλιος Καυκαρίδης
ΧΕΡΝΑΝΤΟ ΝΤΑ ΣΟΤΟ: Ανδρέας Τσουρής
ΒΙΘΕΝΤΕ ΝΤΕ ΒΑΛΒΕΡΔΕ (παπάς): Ευτύχιος Πουλλαϊδης
ΝΤΙΕΓΟ ΝΤΕ ΤΡΟΥΧΙΓΙΟ: Κώστας Κωνσταντίνου
ΣΑΛΙΝΑΣ: Γιώργος Μουαΐμης
ΡΟΔΑΣ: Τάσος Αναστασίου
ΦΕΛΠΙΓΙΟ: Κώστας Βήχας
ΒΑΘΚΑ: Τάκης Χριστοφάκης
ΝΤΟΜΙΝΓΚΟ: Χριστόφορος Τσαγγαρίδης
ΧΟΥΑΝ ΤΣΑΒΕΘ: Πάμπος Χαραλάμπους
ΠΕΔΡΟ: Χριστόφορος Χριστοφύρου
ΜΙΓΕΛ ΕΣΤΕΤΕ: Βαρνάβας Κυριαζής
ΝΤΕ ΚΑΝΤΙΑ: Σπύρος Σταυρινίδης
ΜΑΡΚΟ ΝΤΕ ΝΙΘΑ (παπάς): Νεόφυτος Νεοφύτου
ΑΤΑΟΥΑΛΠΑ: Σταύρος Λούρας
ΒΙΛΙΑΚ ΟΥΜΟΥ: Φαίδρος Στασίνας
ΤΣΑΛΚΟΥΤΣΙΜΑ: Ανδρέας Μούστρας
ΚΟΥΣΗ: Αργυρώ Τουμάζου
ΘΕΛΙΟ: Λένια Κονναρή
ΙΝΚΑΣ: Λιάνα Τουμάζου, Παναγιώτης Βύρος, Τόνης Φωτιάδης, Μάριος Πηλαβάκης, Αλέξης Δημητρίου, Σταύρος Ιωαννίδης, Δημήτρης Μακρής

4. Ρήνας Κατσελλή *Ξενιτεία*

Κεντρική Σκηνή
Παττίχειο Δημοτικό Θέατρο Λεμεσού, 6 Απριλίου 1989

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ανδρέας Χριστοδουλίδης
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Άντης Παρτζίλης
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΣ ΧΟΡΟΣ: διευθύνει ο άρχων πρωτοψάλτης της Εκκλησίας της Κύπρου Θεόδουλος Καλλίνικος και συνψάλλει με τους Λοΐζο Γεωργίου, Κυριάκο Παπαχαραλάμπους, Αντωνάκη Χατζημιαχάλη, Σωκράτη Φλόκκα, Ανδρέα Πετραλή, Σοφοκλή Τσίγκη, Νεόφυτο Κυριάκου, Ανδρέα Ιερείδη, Γεώργιο Φωτίου, Αντωνάκη Παπακυπριανού
ΜΑΚΙΓΙΑΖ: Αννίτα Μιχαηλίδου

Διανομή

ΒΑΡΝΑΒΑΣ: Κώστας Βήχας
ΗΓΟΥΜΕΝΟΣ: Κώστας Δημητρίου
ΧΩΡΙΚΗ-ΚΕΡΥΝΙΩΤΙΣΣΑ: Έλλη Κυριακίδου
ΤΤΟΥΛΗΣ: Γιώργος Μουαΐμης
ΔΕΣΠΟΤΗΣ: Ανδρέας Μούστρας
ΤΖΩΝ ΧΟΥΣΤΟΝ: Νεόφυτος Νεοφύτου
ΧΡΥΣΤΑΛΛΟΥ-ΕΛΕΝΗ: Άλκηστις Παυλίδου
ΧΩΡΙΚΟΣ/Β' ΖΑΠΤΙΕΣ: Δημήτρης Σάββα
ΕΣΜΕ: Λένια Σορόκου
ΣΤΗΒΕΝΣΟΝ: Φαίδρος Στασίνας
Α' ΝΕΟΣ: Γιώργος Τσιάκκας
Β' ΝΕΟΣ/Α' ΖΑΠΤΙΕΣ: Τάκης Χριστοφάκης

5. Γιώργου Σκούρτη *Η υποταγή**

Κεντρική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 7 Ιουνίου 1989

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νίκος Σιαφκάλης
ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Παναγιώτης Σέργης
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Άντης Παρτζίλης

Διανομή

ΜΑΝΩΛΗΣ: Τάκης Χριστοφάκης

* Παρουσιάστηκε με την παραγωγή του έργου *Φουλ μεζέ* του Γιώργου Νεοφύτου.

6. Γιώργου Νεοφύτου *Φουλ μεζέ*

Κεντρική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 7 Ιουνίου 1989

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νίκος Σιαφκάλης
ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Παναγιώτης Σέργης
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Άντης Παρτζίλης

Διανομή

ΣΤΕΛΙΟΣ: Κώστας Βήχας
ΕΥΤΥΧΙΟΣ: Βαρνάβας Κυριαζής
ΣΠΥΡΟΣ: Γιώργος Τσιάκκας
ΓΚΑΡΣΟΝΙ: Δημήτρης Σάββα

7. Αριστοφάνη Βάτραχοι

Κεντρική Σκηνή
Αμφιθέατρο Μακαρίου Γ', Λευκωσία, 16 Ιουνίου 1989

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Κωστής Κολώτας
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νίκος Χαραλάμπους
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Γιώργος Ζιάκας
ΜΟΥΣΙΚΗ: Μιχάλης Χριστοδουλίδης
ΚΙΝΗΣΗ: Έλενα Χριστοδουλίδου-Γεωργιάδου
ΜΑΣΚΕΣ: Τίνα Παραλή
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Άλκηστις Παυλίδου

Διανομή

ΔΙΟΝΥΣΟΣ: Στέλιος Καυκαρίδης
ΞΑΝΘΙΑΣ: Σπύρος Σταυρινίδης
ΗΡΑΚΛΗΣ/ΔΙΣΧΥΛΟΣ: Κώστας Δημητρίου
ΝΕΚΡΟΣ: Νεόφυτος Νεοφύτου
ΧΑΡΩΝ: Ανδρέας Μούστρας
ΑΙΑΚΟΣ: Φαίδρος Στασίνας
ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ: Τζένη Γαϊτανοπούλου
1Η ΠΑΝΔΟΚΕΥΤΡΑ: Αννίτα Σαντοριναίου
2Η ΠΑΝΔΟΚΕΥΤΡΑ: Μαρία Μίχα
ΟΙΚΕΤΗΣ: Σταύρος Λούρας
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ: Ευτύχιος Πουλλαϊδης
ΠΛΟΥΤΩΝ: Ανδρέας Μούστρας
ΚΟΥΡΦΑΙΑ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη
ΒΑΤΡΑΧΟΙ/ΜΥΣΤΕΣ: Τζένη Γαϊτανοπούλου, Αννίτα Σαντοριναίου, Λένια Σορόκου, Άλκηστις Παυλίδου, Μαρία Μίχα, Έλλη Κυριακίδου, Μήδεια Χάννα, Αντρούλα Ηρακλέους, Έλενα Παπαδοπούλου, Σταύρος Λούρας, Νεόφυτος Νεοφύτου, Γιώργος Μουαΐμης, Παντελής Παπακωνσταντίνου, Δώρος Κυριακίδης, Κώστας Σχοινιού, Χριστόφορος Χριστοφύρου, Ανδρέας Αρχοντίδης, Γιώργος Χριστοδουλίδης, Αλέξης Δημητρίου, Τόνης Φωτιάδης

8. Βασίλη Μητσάκη *Ό,τι φάμε ... ό,τι πιούμε ...*

Β' Σκηνή

Θέατρο Σιαντεκλαίρ, Λευκωσία, 14 Ιανουαρίου 1989

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Μόνικα Βασιλείου

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Στέλλα Μιχαηλίδου

Διανομή

ΤΑΣΙΑ: Έλλη Κυριακίδου

ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΟΣ: Σπύρος Σταυρινίδης

ΑΓΝΗ: Αννίτα Σαντοριναίου

ΑΓΓΕΛΟΣ: Βαρνάβας Κυριαζής

9. Φρανκ Μπάουμ *Ο θαυμαστός μάγος του Οζ*

Παιδική Σκηνή

Θέατρο Σιαντεκλαίρ, Λευκωσία, 23 Οκτωβρίου 1988

ΔΙΑΣΚΕΥΗ: Δημήτρης Ραβανή-Ρέντη

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Εύης Γαβριηλίδης, Βαρνάβας Κυριαζής

ΣΚΗΝΙΚΑ: Τάκης Παυλίδης

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Γρηγόρης Εγγλέζος

ΜΟΥΣΙΚΗ: Yuri Stupel

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Πωλίνα Θρασυβουλίδου

Διανομή

ΑΦΗΓΗΤΗΣ/ΜΑΓΟΣ: Ανδρέας Τσουρής

ΚΑΚΗ ΜΑΓΙΣΣΑ: Λένια Σορόκου

ΕΜΥ/ΙΟΣ ΜΑΣΟΥΛΗΣ/ΠΟΝΤΙΚΟΒΑΣΙΛΙΣΣΑ: Έλενα Παπαδοπούλου

ΕΡΙΚΟΣ/ΖΟΣ ΜΑΣΟΥΛΗΣ/ΜΥΓΙΑΓΓΙΧΤΟΣ/ΦΥΛΑΚΑΣ: Παντελής

Παπακωνσταντίνου

ΔΩΡΑ: Μήδεια Χάννα

ΚΑΛΗ ΜΑΓΙΣΣΑ/ΜΥΓΙΑΓΓΙΧΤΗ/ΧΡΥΣΗ: Μαρία Μίχα

ΠΟΝΤΙΚΟΜΕΡΑΡΧΟΣ/ΤΕΤΡΑΓΩΝΟΚΕΦΑΛΟΣ/ΜΑΣΟΥΛΗΣ: Χριστόφορος

Τσαγγαρίδης

ΑΧΥΡΟΚΕΦΑΛΑΣ: Θουκυδίδης Μηχανικός

ΛΑΜΑΡΙΝΟΚΑΡΔΟΣ: Κώστας Κωνσταντίνου

ΔΕΙΛΟ ΛΙΟΝΤΑΡΙ: Γιώργος Τσιάκκας

10. Κίκας Πουλχερίου, Ιωάννας Αργυρού *Ο Ονειρούλης*

Παιδική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 12 Φεβρουαρίου 1989

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ανδρέας Μαραγκός

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Κλάρα Ζαχαράκη-Γεωργίου

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Έλενα Χριστοδουλίδου

ΜΟΥΣΙΚΗ: Νίκος Παπαδόπουλος

ΠΕΡΟΥΚΕΣ-ΚΟΥΚΛΕΣ: Αντρούλα Εμπεδοκλέους

Διανομή

ΟΝΕΙΡΟΥΛΗΣ: Άλκηστις Παυλίδου

ΜΑΝΩΛΗΣ: Μήδεια Χάννα

ΟΠΗ: Λένια Σορόκου

ΑΓΗΣΙΛΑΟΣ: Παντελής Παπακωνσταντίνου

ΖΩΗ: Αντρούλα Ηρακλέους

ΓΙΑΤΡΟΣ: Μαρία Μίχα

19Η ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ, 1989 – 1990

1. Ρομαίν Ρολάν *Το παιχνίδι του έρωτα και του θανάτου*

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 14 Οκτωβρίου 1989

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Ειρένα Ιωαννίδου-Αδαμίδου

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νίκος Σιαφκάλης

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Νίκος Κουρούσης

ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Λένα Σέργη

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Κάθριν Χριστοφίδου

ΠΕΡΟΥΚΕΣ: Παναγιώτης Χούτρης

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Ευτύχιος Πουλλαϊδης

Διανομή

ΝΤΕΝΙΣ ΜΠΑΓΙΟ: Ανδρέας Μούστρας

ΣΟΦΙ ΝΤΕ ΚΟΥΡΒΟΥΖΙΕ: Αννίτα Σαντοριναίου

ΟΡΑΣ ΜΟΥΣΙΕ: Νεόφυτος Νεοφύτου

ΛΟΝΤΟΪΣΚΑ ΣΕΡΙΖΙΕ: Μαρία Μίχα

ΧΛΩΡΙΣ ΣΟΥΣΥ: Αντρούλα Ηρακλέους

ΚΛΩΝΤ ΒΑΛΛΕ: Σταύρος Λούρας

ΖΕΡΟΜ ΝΤΕ ΚΟΥΡΒΟΥΖΙΕ: Κώστας Δημητρίου

ΚΡΑΠΑΡ: Σπύρος Σταυρινίδης

ΛΕΩΝ: Τάσος Αναστασίου

ΛΑΖΑΡ ΚΑΡΝΟ: Φαίδρος Στασίνος

ΚΟΜΠΑΡΣΟΙ: Λένια Σπανού, Αργυρώ Τουμάζου, Αλέξης Δημητρίου

2. Λούλας Αναγνωστάκη *Νίκη*

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 25 Νοεμβρίου 1989

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ανδρέας Πάντζης

ΣΚΗΝΙΚΑ: Θεόδουλος Γρηγορίου

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Άντης Παρτζίλης

ΜΟΥΣΙΚΗ: Βάσος Αργυρίδης

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Σύλβια Χατζηγεωργίου

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Έλλη Κυριακίδου

Διανομή

ΝΙΚΟΣ: Κυριάκος Ευθυμίου

ΒΑΣΩ: Λένια Σορόκου

ΓΡΙΑ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη

ΜΙΚΡΗ: Μήδεια Χάννα

ΔΗΜΟΣ: Γιώργος Μουαΐμης

ΜΙΚΡΟΣ: Ανδρέας Κουτούρης

ΘΥΜΙΟΣ: Τάκης Χριστοφάκης

ΣΤΑΥΡΟΣ: Κώστας Βήχας

3. Ουίλλιαμ Σαίξπηρ *Πολύ κακό για το τίποτα*

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 16 Δεκεμβρίου 1989

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Κωστής Κολώτας

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Νίκος Χαλαμπους

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Στέφανος Αθηαίνιτης

ΣΥΝΘΕΣΗ ΤΡΑΓΟΥΔΙΟΥ: Λένα Σέργη

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Παντελής Παπακωνσταντίνου

Διανομή

ΛΕΟΝΑΤΟ: Στέλιος Καυκαρίδης

ΑΓΓΕΛΙΑΦΟΡΟΣ/Α' ΦΡΟΥΡΟΣ: Παντελής Παπακωνσταντίνου

ΒΕΑΤΡΙΚΗ: Μαρία Μίχα

ΗΡΩ: Άλκηστις Παυλίδου

ΔΟΝ ΠΕΤΡΟ: Κώστας Δημητρίου

ΒΕΝΕΔΙΚΤΟΣ: Σταύρος Λούρας
ΔΟΝ ΙΩΑΝΝΗΣ: Ευτύχιος Πουλλαΐδης
ΚΛΑΥΔΙΟΣ: Ανδρέας Τσουρής
ΑΝΤΩΝΙΟ: Ανδρέας Μούστρας
ΚΟΝΡΕΗΤ: Γιώργος Τσιάκκας
ΒΟΡΑΚΚΙΟ: Βαρνάβας Κυριαζής
ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ: Αννίτα Σαντοριναίου
ΟΥΡΣΟΥΛΑ: Έλενα Παπαδοπούλου
ΝΤΟΓΚΜΠΕΡΥ: Σπύρος Σταυρινίδης
ΒΕΡΓΚΕΣ: Νεόφυτος Νεοφύτου
ΠΑΠΑΣ: Φαίδρος Στασίνος
ΑΚΟΛΟΥΘΕΣ: Αργυρώ Τουμάζου, Λιάνα Τουμάζου
ΥΠΗΡΕΤΗΣ/Β΄ ΦΡΟΥΡΟΣ: Μάριος Ιωάννου
ΥΠΗΡΕΤΗΣ: Αρτέμης Ασσιώτης
ΠΑΙΔΙ: Κύνθια Παυλίδου

4. **Αλέκου Σακελλάριου, Χρήστου Γιαννακόπουλου**

Ένας ήρωας με παντόφλες

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 27 Ιανουαρίου 1990

ΕΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νίκος Σιαφάκης
ΕΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Κλάρα Ζαχαράκη-Γεωργίου
ΒΟΗΘΟΣ ΕΚΗΝΟΘΕΤΗ: Λένα Σπανού

Διανομή

ΕΙΡΗΝΗ: Αννίτα Σαντοριναίου
ΠΑΛΙΑΤΖΗΣ: Τάκης Χριστοφάκης
ΛΑΜΠΡΟΣ: Σπύρος Σταυρινίδης
ΠΟΠΗ: Έλενα Παπαδοπούλου
ΚΩΣΤΑΣ: Γιώργος Τσιάκκας
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ: Κώστας Δημητρίου
ΣΤΑΜΟΥΛΗΣ: Νεόφυτος Νεοφύτου
ΤΖΟΥΛΙΑ: Μαρία Μίχα
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗΣ: Κώστας Καζάκας
ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Λένα Σπανού
ΓΙΑΤΡΟΣ: Φαίδρος Στασίνος
ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΟΣ: Παντελής Παπακωνσταντίνου
ΚΥΡΙΑ: Τζένη Γαϊτανοπούλου

5. **Εντουάρντο Ντε Φιλίππο Οι εκατομμυριούχοι της Νάπολης**

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 31 Μαρτίου 1990

ΜΕΤΑΓΛΩΤΤΙΣΗ ΑΠΟ ΤΑ ΝΑΠΟΛΙΤΑΝΙΚΑ: Μαρία Τριόνφι
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΑΠΟ ΤΑ ΙΤΑΛΙΚΑ: Ειρένα Ιωαννίδου-Αδαμίδου
ΕΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Μόνικα Βασιλείου
ΕΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Νίκος Κουρούσης
ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Ζανίν Παγιάτα
ΒΟΗΘΟΣ ΕΚΗΝΟΘΕΤΗ: Γιώργος Τσιάκκας

Διανομή

ΑΜΕΝΤΕΟ: Κώστας Βήχας
ΜΑΡΙΑ ΡΟΖΑΡΙΑ: Αννίτα Σαντοριναίου
ΤΖΕΝΑΡΟ: Ανδρέας Μούστρας
ΑΜΑΛΙΑ: Τζένη Γαϊτανοπούλου
ΠΕΠΕΝΕΛΑ: Άλκηστις Παυλίδου
ΑΝΤΕΛΑΪΝΤΕ: Έλλη Κυριακίδου
ΦΕΝΤΕΡΙΚΟ: Γιώργος Μουαΐμης
ΕΡΡΙΚΟ-ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ: Κώστας Δημητρίου
ΠΕΠΕ Ο «ΚΡΙΚΟΣ»: Στέλιος Καυκαρίδης
ΡΙΚΑΡΝΤΟ: Φαίδρος Στασίνος
ΨΕΥΤΟΠΑΠΑΣ: Ανδρέας Τσουρής
ΤΣΙΑΠΠΑ: Νεόφυτος Νεοφύτου
ΑΣΟΥΝΤΑ: Λένια Σορόκου
ΤΕΡΕΖΑ: Μαρία Μίχα

ΜΑΡΓΚΕΡΙΤΑ: Μήδεια Χάννα
ΓΙΑΤΡΟΣ: Τάκης Χριστοφάκης

6. **Μιχάλη Πιτσιλλίδη Οι κληρονόμοι**

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 6 Ιουνίου 1990

ΕΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ανδρέας Μαραγκός
ΕΚΗΝΙΚΑ: Κώστας Καυκαρίδης
ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Άντης Παρτζίλης
ΜΟΥΣΙΚΗ: Στέλιος Αργύρης
ΒΟΗΘΟΣ ΕΚΗΝΟΘΕΤΗ: Έλλη Κυριακίδου

Διανομή

ΜΑΡΙΑ: Σοφία Καλλή
ΜΑΚΡΑΝΤΩΝΑΣ: Ανδρέας Μούστρας
ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ: Κώστας Βήχας
ΠΕΡΙΚΛΗΣ: Φαίδρος Στασίνος
ΜΑΜΑΣ: Νεόφυτος Νεοφύτου
ΠΕΤΡΟΣ: Τάκης Χριστοφάκης

7. **Ευριπίδη Φοίνισσες**

Κεντρική Σκηνή

Αμφιθέατρο Μακαρίου Γ΄, Λευκωσία, 15 Ιουνίου 1990

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Τάσος Ρούσσο
ΕΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΚΙΝΗΣΗ: Νίκος Χαραλάμπους
ΕΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Άγγελος Αγγελή
ΜΟΥΣΙΚΗ: Γιώργος Κουρουπός
ΜΑΣΚΕΣ-ΜΑΚΙΓΙΑΖ: Κίκα Χάρρις
ΒΟΗΘΟΣ ΕΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Τάσος Αναστασίου

Διανομή

ΙΟΚΑΣΤΗ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη
ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ: Σπύρος Σταυρινίδης
ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Αννίτα Σαντοριναίου
ΚΟΡΥΦΑΙΕΣ: Λένια Σορόκου, Άλκηστις Παυλίδου, Μαρία Μίχα
ΧΟΡΟΣ ΦΟΙΝΙΣΣΩΝ: Αντρούλα Ηρακλέους, Έλενα Παπαδοπούλου, Ελένη Κονναρή, Μαριάννα Καυκαρίδου, Μαρίζα Παρτζίλη, Μπέλλα Παρτζίλη, Κρίστη Θεμιστοκλέους
ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ: Σταύρος Λούρας
ΕΤΕΟΚΛΗΣ: Βαρνάβας Κυριαζής
ΚΡΕΩΝ: Κώστας Δημητρίου
ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ: Ευτύχιος Πουλλαΐδης
ΜΕΝΟΙΚΕΑΣ: Γιώργος Τσιάκκας
ΑΓΓΕΛΙΑΦΟΡΟΣ Α΄: Ανδρέας Τσουρής
ΑΓΓΕΛΙΑΦΟΡΟΣ Β΄: Γιώργος Μουαΐμης
ΟΙΔΙΠΟΥΣ: Στέλιος Καυκαρίδης
ΘΥΓΑΤΕΡΑ: Κύνθια Παυλίδου

8. **Γιώργου Νεοφύτου Μανώλη...!**

Β΄ Σκηνή

Πύλη Αμμοχώστου, 19 Μαΐου 1990

ΕΚΗΝΟΘΕΤΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Νίκος Χαραλάμπους
ΕΚΗΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Άντης Παρτζίλης
ΜΟΥΣΙΚΗ: Μιχάλης Χριστοδουλίδης

Διανομή

ΜΑΡΙΑ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη

9. Αστροντ Λίντγκρεν, Σοφία Προκοφίεβα Ο πιτσιρίκος και ο Κάρλσον που ζει στη στέγη

Παιδική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 8 Οκτωβρίου 1989

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Νόνα Μολέσκη

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Σβετλάνα Χαραλάμπους

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Ανδρέας Χαραλάμπους

ΜΟΥΣΙΚΗ: Σάββας Σάββα

ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΣΚΗΝΙΚΟΥ: Δημήτρης Σάββα

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Γιώργος Μουαΐμης

ΜΑΚΙΓΙΑΣ: Κίκα Χάρρις

Διανομή

ΜΑΜΑ: Λίνα Ζένιου-Παπά

ΠΙΤΣΙΡΙΚΟΣ: Ανδρέας Τσουρής

ΜΠΕΤΑΝ: Μήδεια Χάννα

ΚΑΡΑΣΟΝ: Κώστας Βήχας

ΠΕΛΛΕ: Γιώργος Τσιάκκας

ΑΣΤΡΙΝΤ: Έλενα Παπαδοπούλου

ΦΙΛΛΕ: Τάκης Χριστοφάκης

ΡΟΥΛΛΕ: Παντελής Παπακωνσταντίνου

ΦΡΕΚΕΝ ΜΠΟΚ: Γιώργος Μουαΐμης

10. Φιλίσας Χατζηχάνα Το γαλάζιο βιολί

Παιδική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 4 Φεβρουαρίου 1990

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Μόνικα Βασιλείου

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Στέλλα Μιχαηλίδου

ΜΟΥΣΙΚΗ: Λένια Σέργη

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ COMPUTER-SYNTHESIZER: Ανδρέας Γεωργαλλής

Διανομή

ΞΩΤΙΚΟ: Άλκηστις Παυλίδου

ΛΟΥΠΗΣ: Κώστας Βήχας

ΒΙΟΛΙΣΤΗΣ: Σταύρος Λούρας

ΜΙΧΑΛΗΣ: Ανδρέας Τσουρής

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ: Γιώργος Μουαΐμης

ΕΡΜΙΟΝΗ: Έλλη Κυριακίδου

ΑΣΤΕΡΩ: Μήδεια Χάννα

ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Ευτύχιος Πουλλαΐδης

ΓΙΑΤΡΟΣ: Λένια Σορόκου

20Η ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ, 1990–1991

1. Μπέρτολτ Μπρεχτ Η άνοδος του Αρτούρο Ούι

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 6 Οκτωβρίου 1990

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Κώστας Σταματίου

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Heinz-Uwe Haus

ΣΚΗΝΙΚΑ: Άντης Παρτζίλης

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Glyn Hughes

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Λένια Σορόκου

Διανομή

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΤΡΙΑ/ΝΤΟΚ ΝΤΑΙΖΗ/ΕΚΦΩΝΗΤΗΣ: Λένια Σορόκου

ΦΛΕΪΚ/ΓΚΙΒΟΛΑ: Κώστας Δημητρίου

ΜΠΟΥΤΣΕΡ/ΓΚΙΡΙ: Ευτύχιος Πουλλαΐδης

ΜΑΛΜΠΕΡΥ/ΙΓΝΑΤΙΟΣ ΝΤΑΛΦΗΤ: Σταύρος Λούρας

ΚΛΑΡΚ/ΡΑΓΚ: Λέανδρος Παναγιωτίδης

ΣΙΗΤ/ΓΚΑΓΚΣΤΕΡ 1/ΥΠΗΡΕΤΗΣ: Πάμπος Χαραλάμπους

ΑΡΤΟΥΡΟ ΟΥΙ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη

ΕΡΝΕΣΤΟ ΡΟΜΑ: Στέλιος Καυκαρίδης

ΙΝΝΑ/ΛΑΧΑΝΕΜΠΟΡΟΣ 4: Σταμάτης Μιχαλινός

ΝΤΟΓΚΕΜΠΟΡΟ: Νεόφυτος Νεοφύτου

ΝΕΑΡΟΣ ΝΤΟΓΚΕΜΠΟΡΟ/ΓΚΑΓΚΣΤΕΡ 2/ΦΩΝΗ ΙΕΡΕΑ: Κώστας Βήχας

ΓΚΑΓΚΣΤΕΡ 3: Ευθύμιος Γεωργιάδης

ΓΚΑΓΚΣΤΕΡ 4: Μάριος Χαραλάμπους

ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΣ/ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ/ΛΑΧΑΝΕΜΠΟΡΟΣ 3: Θουκυδίδης Μηχανικός

ΜΠΟΥΛ/ΓΚΡΗΝΒΙΛ (ΓΚΑΓΚΣΤΕΡ 5)/ΓΚΑΦΟΛΣ: Τάκης Καΐμαικλιώτης

ΚΥΡΙΑ Ο'ΚΕΪΖΥ/ΛΑΧΑΝΕΜΠΟΡΟΣ 5: Άλκηστις Παυλίδου

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ 1/ΜΠΕΤΤΥ ΝΤΑΛΦΗΤ: Τζένη Γαϊτανοπούλου

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ 2/ΛΑΧΑΝΕΜΠΟΡΟΣ 2 (Χουκ): Μαρίνα Μαλένη

ΗΘΟΠΟΙΟΣ/ΛΑΧΑΝΕΜΠΟΡΟΣ 1: Φαίδρος Στασίνος

ΚΟΡΙΤΣΑΚΙ: Ιωάννα Ιωάννου

ΛΑΧΑΝΕΜΠΟΡΟΙ ΤΟΥ ΣΙΚΑΓΟ: Φαίδρος Στασίνος, Μαρίνα Μαλένη,

Θουκυδίδης Μηχανικός

ΛΑΧΑΝΕΜΠΟΡΟΙ ΤΟΥ ΤΣΙΤΕΡΟ: Στέλιος Καυκαρίδης, Νεόφυτος Νεοφύτου,

Άλκηστις Παυλίδου, Σταμάτης Μιχαλινός

2. Πάνου Ιωαννίδη Πέτρος ο Α΄

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 22 Δεκεμβρίου 1990

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ανδρέας Μαραγκός

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Άγγελος Αγγελή

ΜΟΥΣΙΚΗ: Μιχάλης Χριστοδουλίδης

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Κάθριν Χριστοφίδου, Φράνσις Μαυρομάτη

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Αντρούλα Ηρακλέους

ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΣΚΗΝΙΚΟΥ: Δημήτρης Σάββα

Διανομή

ΑΛΕΞΗΣ ΚΑΛΛΑΝΤΙΟΣ ΤΡΟΒΑΔΟΥΡΟΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ ΚΑΙ ΝΟΤΑΡΙΟΣ: Ανδρέας Τσουρής

ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΕΛΕΩΝΟΡΑ ΝΤ' ΑΡΑΓΚΟΝ: Τζένη Γαϊτανοπούλου

ΛΑΙΔΗ ΤΖΙΒΑ Ή ΕΣΙΗΒ ΝΤΕ ΣΑΝΤΕΛΙΟΝ, ΕΡΩΜΕΝΗ ΒΑΣΙΛΙΑ: Αννίτα

Σαντοριναίου

ΣΙΡ ΦΡΑΓΚΕΣΚΟΣ Ή ΦΡΑΣΕΣ ΛΑΧΑΝΕΣΤΟΥΡΗΣ, ΚΥΠΡΙΟΣ ΕΜΠΟΡΟΣ:

Ανδρέας Μούστρας

ΜΑΡΙΑ ΖΙΜΠΛΕΤ, ΚΥΡΙΑ ΤΩΝ ΤΙΜΩΝ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑΣ, ΘΥΓΑΤΕΡΑ ΤΕΛΕΤΑΡΧΗ:

Αδριανή Μαλένη

ΑΜΙΡΑΛ ΝΤΕ ΣΙΡ, ΝΑΥΑΡΧΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ: Λέανδρος Παναγιωτίδης

ΣΙΝΕΣΚΑΡΔΟΣ ΦΙΛΙΠ ΝΤ' ΙΜΠΕΛΕΝ, ΘΗΣΑΥΡΟΦΥΛΑΚΑΣ ΤΟΥ ΘΡΟΝΟΥ:

Γιώργος Μουαΐμης

ΛΑΙΔΗ ΕΛΟΪΖ ΝΤ' ΑΣΡΟΥΦ, ΑΡΧΟΝΤΙΣΣΑ ΑΠ' ΤΗ ΦΑΜΑΚΟΥΣΤΑ: Σοφία Καλλή

ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΠΙΕΡ ΝΤΕ ΛΟΥΖΙΝΙΑΝ Ο ΠΡΩΤΟΣ: Νίκος Χαραλάμπους

ΤΖΟΑΝΝΑ Λ' ΑΛΕΜΑΝ Η ΑΡΟΔΑΦΝΟΥΣΑ, ΚΥΠΡΙΑ ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΤΗΣ ΧΟΥΛΟΥ:
Μαρία Μίχα
ΣΙΡ ΖΙΑΝ ΒΙΣΚΟΥΝΤΗΣ, ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΤΗΣ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ: Νεόφυτος Νεοφύτου
ΠΡΙΓΚΙΠΑΣ ΖΙΑΚ ΝΤΕ ΛΟΥΖΙΝΙΑΝ, ΖΙΑΚΟΥ, ΑΔΕΛΦΟΣ ΒΑΣΙΛΙΑ: Γιώργος
Τσιάκκας
ΣΙΡ ΖΙΑΝ ΡΟΣΙΑ, ΚΟΜΗΣ ΤΗΣ ΜΟΡΦΟΥ: Στέλιος Καυκαρίδης
ΨΑΡΑΡΗΣ, ΥΠΗΡΕΤΗΣ ΤΟΥ ΛΑΧΑΝΕΣΤΟΥΡΗ, ΚΥΠΡΙΟΣ: Κώστας Βήχας
ΠΡΙΓΚΙΠΑΣ ΖΙΑΝ ΝΤΕ ΛΟΥΖΙΝΙΑΝ, ΑΔΕΛΦΟΣ ΒΑΣΙΛΙΑ: Βαρνάβας Κυριαζής
ΕΛΕΝΗ, ΒΑΓΙΑ ΤΗΣ ΤΖΟΑΝΑΣ Λ' ΑΛΕΜΑΝ, ΚΥΠΡΙΑ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη
ΑΡΕΤΟΥΣΑ, ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ ΤΗΣ ΤΖΟΑΝΑΣ Λ' ΑΛΕΜΑΝ, ΚΥΠΡΙΑ: Άλκηστις
Παυλίδου
ΛΑΙΔΗ ΩΡΟΡΑ ΝΤ' ΙΜΠΕΛΕΝ, ΣΥΖΥΓΟΣ ΤΟΥ ΣΙΝΕΣΚΑΡΔΟΥ: Λένια Σορόκου
ΚΑΡΔΙΝΑΛΙΟΣ ΛΑΦΑΓΙΕΤ Η ΜΟΝΣΕΝΙΕΡ Η ΓΑΡΔΙΝΑΛΗΣ: Φαίδρος Στασίνος
ΤΕΛΕΤΑΡΧΗΣ ΤΖΟΥΑΝ ΝΤΕ ΖΙΜΠΛΕΤ: Πάμπος Χαραλάμπους
ΜΑΡΣΕΛ ΣΙΗΡΑΚ, ΛΙΖΙΟΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ ΤΟΥ ΣΙΡ ΒΙΣΚΟΥΝΤΗ: Ευτύχιος
Πουλλαϊδής
ΜΑΙΑ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ, ΚΥΠΡΙΑ: Ελένη Καούλα
ΤΟΥΡΚΟΠΟΥΛΙΕΡΗΣ ΝΤΕ ΝΟΡΕΣ: Τάκης Καϊμακλιώτης
ΣΙΡ ΓΚΟΡΑΠ ΝΤΕ ΚΟΡΝΑΛΙ, ΕΜΠΑΛΗΣ ΤΟΥ ΠΑΛΑΤΙΟΥ: Θουκυδίδης Μηχανικός
ΠΡΙΓΚΙΠΑΣ ΠΙΕΡ, ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΤΟΥ ΘΡΟΝΟΥ: Αντώνης Παρτζίλης
ΣΥΝΟΔΟΙ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑΣ: Μαριλένα Παντζιαρά, Μάρω Καβαζή
ΦΡΟΥΡΟΙ/ΥΠΗΡΕΤΕΣ: Ανδρέας Κώστα, Ανθίας Πασχάλη, Κυριάκος
Χαραλάμπους, Σίμος Αντωνίου, Αντώνης Κανάρης, Πάμπος Χαραλάμπους

3. Λουίτζι Πιραντέλλο *Ο άνθρωπος, το κτήνος και η αρετή*

Κεντρική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 9 Μαρτίου 1991

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Παύλος Μάτεσις
ΕΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Μόνικα Βασιλείου
ΕΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Γιώργος Σουγλίδης
ΣΤΙΧΟΙ ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ: Μόνικα Βασιλείου
ΒΟΗΘΟΣ ΕΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Τάσος Αναστασίου
ΜΟΥΣΙΚΗ: Νικόλας Οικονόμου

Διανομή

ΡΟΖΑΡΙΑ (οικονόμος του κυρίου Παολίνο): Δέσποινα Μπεμπεδέλη
ΚΥΡΙΟΣ ΤΟΤΟ (φαρμακοποιός, αδελφούλης του γιατρού): Τάκης
Καϊμακλιώτης
ΚΥΡΙΟΣ ΠΑΟΛΙΝΟ (καθηγητής, μαθήματα κατ' οίκον): Στέλιος Καυκαρίδης
ΤΖΙΛΙΟ (μαθητής): Σταμάτης Μιχαλινός
ΜΠΕΛΛΙ (μαθητής): Θουκυδίδης Μηχανικός
ΜΑΝΔΑΜ ΠΕΡΕΛΛΑ (η φρονιμότερη και πολύ συνετή γυναίκα του
πλοίαρχου): Λένια Σορόκου
ΝΟΝΟ (11 χρόνων, υιός Περέλλα): Κώστας Βήχας
ΝΙΝΟ ΠΟΥΛΕΓΙΑ (ο γιατρός): Γιώργος Μουαϊμης
ΓΚΡΑΤΣΙΑ (υπηρέτρια των Περέλλα): Άλκηστις Παυλίδου
ΕΝΑΣ ΝΑΥΤΗΣ: Γιώργος Τσιάκκας
ΚΥΡΙΟΣ ΠΕΡΕΛΛΑ (ο πλοίαρχος): Ευτύχιος Πουλλαϊδής

4. Γιάννη Χρυσούλη *Τα εγκαίνια*

Κεντρική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 27 Απριλίου 1991

ΕΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Βαρνάβας Κυριαζής
ΕΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Στέφανος Αθηναίτης
ΒΟΗΘΟΣ ΕΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Μαρίνα Μαλενή

Διανομή

ΠΕΡΑΣΤΙΚΟΣ, ΣΥΝΟΔΟΣ ΝΑΤΣΗ: Μήδεια Χάννα
ΑΝΕΣΤΗΣ: Κώστας Βήχας
ΜΑΚΗΣ: Ανδρέας Τσουρής
ΒΑΣΩ: Ελένη Καούλα
ΝΑΤΣΗΣ: Γιώργος Μουαϊμης

5. Αριστοφάνη Σφήκες

Κεντρική Σκηνή
Αμφιθέατρο Μακαρίου Γ', Λευκωσία, 27 Ιουνίου 1991

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Λεωνίδας Ζενάκος
ΕΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Εύης Γαβριηλίδης, Νεόφυτος Ταλιώτης
ΕΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Άγγελος Αγγελή
ΜΟΥΣΙΚΗ: Μιχάλης Χριστοδουλίδης
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Κάθριν Χριστοφίδου
ΒΟΗΘΟΣ ΕΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη
ΒΟΗΘΟΣ ΧΟΡΟΓΡΑΦΟΣ: Elfrida Krentos

Διανομή

ΩΝΣΙΑΣ: Γιώργος Τσιάκκας
ΞΑΝΘΙΑΣ: Σταύρος Λούρας
ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ: Κώστας Δημητρίου
ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ: Αντώνης Κατσαρής
ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ: Στέλιος Καυκαρίδης
ΧΟΡΟΣ ΣΦΗΚΩΝ: Ανδρέας Μούστρας, Φαίδρος Στασίνος, Νεόφυτος
Νεοφύτου, Ευτύχιος Πουλλαϊδής, Κώστας Βήχας, Γιώργος
Μουαϊμης, Ανδρέας Τσουρής, Λέανδρος Παναγιωτίδης, Τάκης
Καϊμακλιώτης, Πάμπος Χαραλάμπους, Κωστάκης Κωνσταντίνου,
Κίμων Αποστολόπουλος, Σταμάτης Μιχαλινός, Αντώνης Δημητρίου,
Λένια Σορόκου, Αννίτα Σαντοριναίου, Άλκηστις Παυλίδου, Μαρία Μίχα,
Αδριανή Μαλένη, Σοφία Καλλή
ΕΚΥΛΟΣ ΚΥΛΑΘΗΝΑΙΟΣ: Σταύρος Λούρας
ΝΟΣΟΚΟΜΟΣ Α': Τάσος Αναστασίου
ΝΟΣΟΚΟΜΟΣ Β'/ΕΚΥΛΟΣ ΑΡΠΑΞ/ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ: Χρήστος Παπαδόπουλος
ΝΟΣΟΚΟΜΟΣ Γ': Τόννης Φωτιάδης
ΝΟΣΟΚΟΜΑ Α'/ΑΡΤΟΠΩΛΙΣ: Ελένη Καούλα
ΝΟΣΟΚΟΜΑ Β': Ντία Αγαθαγγέλου
ΑΥΛΗΤΡΙΔΑ: Σοφία Καλλή

6. Τζων Όσμπορν *Οργισμένα νειάτα*

Β' Σκηνή
Θέατρο Σιαντεκλαίρ, Λευκωσία, 20 Οκτωβρίου 1990

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Ανδρέας Μαραγκός
ΕΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νίκος Χαραλάμπους
ΕΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Άγγελος Αγγελή
ΜΟΥΣΙΚΗ: Βάσος Αργυρίδης
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Φράνσις Μαυρομμάτη
ΒΟΗΘΟΣ ΕΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Βαρνάβας Κυριαζής
ΒΟΗΘΟΣ ΕΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Αντρούλα Ηρακλέους

Διανομή

ΤΖΙΜΜΥ ΠΟΡΤΕΡ: Βαρνάβας Κυριαζής
ΚΛΙΦΦ ΛΙΟΥΙΣ: Γιώργος Τσιάκκας
ΑΛΙΣΟΝ ΠΟΡΤΕΡ: Μαρία Μίχα
ΕΛΕΝΑ ΤΣΙΑΡΛΣ: Αννίτα Σαντοριναίου
ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ ΡΕΝΤΦΕΡ: Ανδρέας Μούστρας

7. Ντόναλντ Λ. Κόμπερν *Το παιγνίδι του τζιν*

Β' Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 23 Φεβρουαρίου 1991

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Εύης Γαβριηλίδης
ΕΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Εύης Γαβριηλίδης, Φαίδρος Στασίνος
ΕΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Σταύρος Αντωνόπουλος
ΒΟΗΘΟΣ ΕΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Αδριανή Μαλένη

Διανομή

ΦΟΝΣΙΑ ΝΤΟΡΣΕΥ: Τζένη Γαϊτανουπούλου
ΓΟΥΕΛΕΡ ΜΑΡΤΙΝ: Φαίδρος Στασίνος

8. Μαρίας Πυλιώτου, Μαρίας Αβρααμίδου Της μικρής

Τριανταφυλλένης

Παιδική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 14 Οκτωβρίου 1990

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Τάσος Αναστασίου

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Νίκος Κουρούσιης

ΜΟΥΣΙΚΗ: Χρίστος Φιλίππου

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Έλενα Χριστοδουλίδου

Διανομή

ΖΩΓΡΑΦΟΣ: Σοφία Καλλή

ΔΡΑΚΑΙΝΑ: Ελένη Καούλα

ΔΡΑΚΟΣ: Γιώργος Μουαΐμης

ΠΟΛΥΔΥΝΑΜΟΣ: Ανδρέας Τσουρής

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΕΝΗ: Χριστίνα Παυλίδου

ΓΙΑΓΙΑ: Αδριανή Μαλένη

9. Νίτσας Θαλασσινού Ο Καραγκιόζης και Σεις ο εξωγήινος

Παιδική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 3 Μαρτίου 1991

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Σβετλάνα Χαραλάμπους

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Στέλλα Μιχαηλίδου

ΜΟΥΣΙΚΗ: Σάββας Σάββα

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Έλενα Χριστοδουλίδου

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Αντρούλα Ηρακλέους

Διανομή

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Ανδρέας Τσουρής

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΑΙΝΑ: Ελένη Καούλα

ΚΟΛΗΤΗΡΙ: Χριστίνα Παυλίδου

ΚΥΡ ΜΑΣΤΟΡΗΣ/ΕΞΩΓΗΪΝΟΣ: Αννίτα Σαντοριναίου

ΚΥΡ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ: Νεόφυτος Νεοφύτου

ΚΥΡ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΙΝΑ: Σοφία Καλλή

ΚΥΡ ΔΗΜΗΤΡΑΚΗΣ: Πάμπος Χαραλάμπους

ΚΥΡ ΔΗΜΗΤΡΑΚΑΙΝΑ: Μαρία Μίχα

ΤΣΟΠΑΝΟΣ: Χρήστος Παπαδόπουλος

11.1 Λυσιστράτη

11.2 Ο ψεύτης

11.3 Τα τέσσερα πόδια του τραπεζιού

11.4 Η αυτοκρατορία

11.5 Το διπλανό κρεβάτι

11.6 Αχ αυτά τα φαντάσματα

11.7 Ο Καραγκιόζης παραλίγο βεζύρης

11.8 Τρωάδες

11.9 Τα τρία αδέρφια και η γοργόνα

11.10 Η γκρίζα πολιτεία

11.11 Το παραμύθι για τους τετράδυμους αδελφούς

12.1 Τειόποτειον «Το αυγουσιτιάτικο φεγγάρι»

12.2 Το σπίτι της Μπερνάντα Άλμπα

12.3 Μιας πεντάρας νειάτα

12.4 Προσπάθεια για πέταγμα

12.5 Ιωαννίκιος

12.6 Ηλέκτρα

12.7 Φωνάζει ο κλέφτης

12.8 Έγινε και αυτός ο πόλεμος

12.9 Μονόλογοι γυναικών

12.10 Το Γελαστό Μουστάκι

12.11 Ο φίλος μου ο πίθηκος

12.12 Το γαϊτανάκι

13.1 Η όπερα της πενটারas

13.2 Ευτυχώς τρελλάθηκα

13.3 Ο φιλάργυρος

13.4 Οι φίλοι

13.5 Στα έγκατα της γης

13.6 Μήδεια

13.7 Ιούλης '74

13.8 Μια φορά κι έναν καιρό

13.9 Οδυσσεύβας

14.1 Το έξυπνο πουλί από τη μύτη πιάνεται

14.2 Ο μπαμπάς ο πόλεμος

14.3 Θαμμένο παιδί

14.4 Το γατάνιν

14.5 Σκληρός άγγελος

14.6 Μαύρη κωμωδία

14.7 Δύσκολος

14.8 Σχολείο για κλόουν

14.9 Κουτί, κουτί, κουτάκι

14.10 Δύο μονόπρακτα

14.11 Ήταν ένα μικρό καράβι

14.12 Κυπριακά παραμύθια

15.1 Αλλοίμονο στους νέους

15.2 Ψύλλοι στ' αυτιά

15.3 Ο γάμος της Αντιγόνης

15.4 Η σπασμένη στάμνα

15.5 Ο κύριος Πούντιλα και ο δούλος του Μάττι

15.6 Οιδίπους Τύραννος

15.7 Το ξεγύμνωμα

15.8 Ο Μορμόλης

15.9 Το όνειρο του σκιάχτρου

15.10 Ο τρελλάρας

16.1 Ματωμένος γάμος

16.2 Φιλουμένα Μαρτουράνο

16.3 Επικίνδυνο παιχνίδι

16.4 Η κραυγή του Αγαμέμνονα

16.5 Βούτσεκ

16.6 Ορέστης

16.7 Τρελλή γιαγιά

16.8 Ο Βάσος και η Βιβή

16.9 Η Αλίκη στην παραμυθοχώρα

17.1 Ο αλημιστής

17.2 Το ενυδρείο

17.3 Η στρίγγλα που έγινε αρνάκι

17.4 Ήταν όλοι τους παιδιά μου

17.5 Αμφιτρώων

17.6 Εκάβη

17.7 Καληνύχτα μητέρα

17.8 Μιχάλης ο σφυρίχτρας

17.9 Ο εξωγήινος και ο Ντην

17.10 Ιστορίες του παππού Αριστοφάνη

18.1 Η επίσκεψη της γηραιάς κυρίας

18.2 Ο Μίδας έχει αυτιά γαϊδάρου

18.3 Το βασιλικό κυνήγι του ήλιου

18.4 Ξενιτεία

18.5 Η υποταγή

18.6 Φουλ μεζέ

18.7 Βάτραχοι

18.8 Ότι φάμε... ότι πιούμε...

18.9 Ο θαυμαστός μάγος του ΟΖ

18.10 Ο Ονειρούλης

19.1 Το παιχνίδι του έρωτα και του θανάτου

19.2 Νίκη

19.3 Πολύ κακό για το τίποτα

19.4 Ένας ήρωας με παντόφλες

19.5 Οι εκατομμυριούχοι της Νάπολης

19.6 Οι κληρονόμοι

19.7 Φοίνισσες

19.8 Μανώλη...!

19.9 Ο πιτσιρικός και ο Κάρλσον που ζει στη στέγη

19.10 Το γαλάζιο βιολί

20.1 Η άνοδος του Αρτούρο Ούι

20.2 Πέτρος ο Α΄

20.3 Ο άνθρωπος, το κτήνος και η αρετή

20.4 Τα εγκαινία

20.5 Σφήκες

20.6 Οργισμένα νειάτα

20.7 Το παιχνίδι του τζιν

20.8 Της μικρής Τριανταφυλλένης

20.9 Ο Καραγκιόζης και Σις ο εξωγήινος

21Η ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ, 1991–1992

1. Ουίλλιαμ Σαίξπηρ *Όνειρο θερινής νυκτός*

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 26 Οκτωβρίου 1991

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Κωστής Κολώτας

ΕΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Εύης Γαβριηλίδης

ΕΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Νίκος Κουρούσης

ΜΟΥΣΙΚΗ: Βάσος Αργυρίδης

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Clare Merchant-Ανδρέου

ΒΟΗΘΟΣ ΕΚΗΝΟΘΕΤΗ: Άλκηστις Παυλίδου

Διανομή

ΘΗΣΕΑΣ: Φαίδρος Στασίνος

ΙΠΠΟΛΥΤΗ: Τζένη Γαϊτανοπούλου

ΑΙΓΕΑΣ: Ανδρέας Μούστρας

ΛΥΣΑΝΔΡΟΣ: Σταύρος Λούρας

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ: Ανδρέας Τσουρής

ΕΡΜΙΑ: Σοφία Καλλή

ΕΛΕΝΑ: Μαρίνα Μαλένη

ΟΜΠΕΡΟΝ: Βαρνάβας Κυριαζής

ΤΙΤΑΝΙΑ: Αννίτα Σαντοριναίου

ΠΟΥΚ: Αντώνης Κατσαρής

ΟΡΤΙΝΑΤΣΑ ΤΟΥ ΟΜΠΕΡΟΝ: Τώνης Φωτιάδης

ΕΡΓΑΤΕΣ

ΠΗΤΕΡ ΚΟΥΙΝΣ, Ο ΣΑΝΙΔΑΣ (πρόλογος): Δημήτρης Ξύστρας

ΝΙΚ ΜΠΟΤΤΟΜ-ΠΑΤΟΣ, Ο ΥΦΑΝΤΗΣ (Πύραμος): Σπύρος Σταυρινίδης

ΦΡΑΝΣΙΣ ΦΛΟΥΤ, Ο ΣΦΥΡΙΧΤΡΑΣ (Θίσβη): Κώστας Δημητρίου

ΤΟΜ ΣΝΟΥΤ Ο ΓΑΝΩΤΗΣ (τοίχος): Γιώργος Μουαΐμης

ΣΝΟΥΓΚ Ο ΜΕΓΓΕΝΗΣ (λιοντάρι): Πάμπος Χαραλάμπους

ΡΟΜΠΙΝ ΣΤΑΡΒΕΛΛΙΝΓΚ Ο ΡΑΦΤΗΣ (φεγγαρόφωτο): Κώστας Βήχας

ΞΩΤΙΚΑ: Κύνθια Παυλίδου, Νικολίνα Μουαΐμη, Κατερίνα Στεφάνου,

Έφη Χαραλαμπίδου, Elizabeth Crossick-Κουντουρίδη

2. Στου κύκλου τα γυρίσματα

(σπονδυλωτή παράσταση με την ευκαιρία των 20 χρόνων ΘΟΚ)

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 18 Δεκεμβρίου 1991

ΕΠΙΛΟΓΗ ΚΕΙΜΕΝΩΝ-ΣΥΝΔΕΤΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ: Κωστής Κολώτας

ΕΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ανδρέας Πάντζης

ΕΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ-ΕΝΔΥΜΑΤΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Άντης Παρτζίλης

ΜΟΥΣΙΚΗ-ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Ευαγόρας Καραγιώργης

ΒΟΗΘΟΣ ΕΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Τάσος Αναστασίου

ΒΟΗΘΟΣ ΕΚΗΝΟΘΕΤΗΣ (κινηματογραφικό μέρος): Κώστας Δημητρίου

ΒΙΝΤΕΟ ΜΟΝΤΑΖ: Χρίστος Γωγάκης

Αισχύλου *Αγαμέμνων*

Διανομή

ΦΡΟΥΡΟΣ: Ανδρέας Μούστρας

ΗΘΟΠΟΙΟΣ Α': Δημήτρης Ξύστρας

ΗΘΟΠΟΙΟΣ Β': Μήδεια Χάννα

ΗΘΟΠΟΙΟΣ Γ': Αννίτα Σαντοριναίου

ΠΡΩΤΟ ΣΤΑΣΙΜΟ: Νεόφυτος Νεοφύτου

Αριστοφάνη *Βάτραχοι*

Διανομή

ΔΙΟΝΥΣΟΣ: Στέλιος Καυκαρίδης

ΞΑΝΘΙΑΣ: Σπύρος Σταυρινίδης

ΗΡΑΚΛΗΣ: Κώστας Δημητρίου

ΑΙΑΚΟΣ: Φαίδρος Στασίνος

ΚΟΥΡΥΦΑΙΑ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη

ΧΟΡΟΣ: Λένια Σορόκου, Άλκηστις Παυλίδου, Αννίτα Σαντοριναίου,

Μήδεια Χάννα

ΗΘΟΠΟΙΟΣ Γ': Αννίτα Σαντοριναίου

ΗΘΟΠΟΙΟΣ Β': Μήδεια Χάννα

ΗΘΟΠΟΙΟΣ Α': Δημήτρης Ξύστρας

Μολιέρου *Φιλάργυρος*

Διανομή

ΦΙΛΑΡΓΥΡΟΣ: Ανδρέας Μούστρας

Σωτήρη Πατατζή *Δον Καμίλλο*

Διανομή

ΗΘΟΠΟΙΟΣ Α': Δημήτρης Ξύστρας

ΔΟΝ ΚΑΜΙΛΛΟ: Στέλιος Καυκαρίδης

ΧΡΙΣΤΟΣ/ΚΑΡΔΙΝΑΛΙΟΣ: Κώστας Δημητρίου

ΠΕΠΟΝΕ: Ανδρέας Μούστρας

Αριστοφάνη *Λυσιστράτη*

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ-ΔΙΑΣΚΕΥΗ: Κώστας Μόντης

Διανομή

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ: Λένια Σορόκου

ΜΥΡΡΙΝΗ: Άλκηστις Παυλίδου

ΚΙΝΗΣΙΑΣ: Σπύρος Σταυρινίδης

Ανδρέα Πάντζη *Ο βιασμός της Αφροδίτης*

ΣΕΝΑΡΙΟ-ΕΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ανδρέας Πάντζης

Διανομή

ΑΡΧΑΙΟΣ ΕΛΛΗΝΑΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ: Δημήτρης Ξύστρας

ΑΦΑΝΗΣ ΗΡΩΑΣ: Σπύρος Σταυρινίδης

Ευριπίδη *Τρωάδες*

Διανομή

ΕΚΑΒΗ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη

ΗΘΟΠΟΙΟΣ Γ': Αννίτα Σαντοριναίου

ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΟΣ (Μεσαίωνας): Δημήτρης Ξύστρας

Ευριπίδη *Εκάβη*

Διανομή

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ: Ευτύχιος Πουλλαΐδης

Ανδρέα Πάντζη *Ο βιασμός της Αφροδίτης*

Διανομή

ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ ΤΟΥ 1940: Δημήτρης Ξύστρας

Μπέρτολτ Μπρεχτ *Μάνα Κουράγιο*

Διανομή

ΜΑΝΑ ΚΟΥΡΑΓΙΟ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη

ΜΟΥΓΓΗ: Λένια Σορόκου

Ευριπίδη *Ικέτιδες*

Διανομή

ΙΦΙΣ: Ανδρέας Μούστρας

ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ ΤΟΥ 1974: Δημήτρης Ξύστρας

Κώστα Βάρναλη *Άτταλος ο Τρίτος*

Διανομή

ΑΠΑΓΓΕΛΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΟΥ: Ανδρέας Μούστρας

Μιχάλη Πασιαρδή *Το γατάνιν*

Διανομή

ΚΟΡΗ: Μήδεια Χάννα

ΑΓΟΡΙ: Κώστας Βήχας

ΗΘΟΠΟΙΟΣ Α': Δημήτρης Ξύστρας

Μπέρτολτ Μπρεχτ *Ο καλός άνθρωπος του Σετσουάν*

Διανομή

ΣΟΥΝ: Νεόφυτος Νεοφύτου

ΣΕΝ ΤΕ: Λένια Σορόκου

ΗΘΟΠΙΟΣ Γ': Αννίτα Σαντοριναίου

ΗΘΟΠΙΟΣ Α': Δημήτρης Ξύστρας

Άντον Τσέχωφ *Ο βυσσινόκηπος*

Διανομή

ΛΙΟΥΜΠΟΒ ΑΝΤΡΙΕΓΕΒΝΑ: Τζένη Γαϊτανοπούλου

ΛΟΠΑΧΙΝ: Στέλιος Καυκαρίδης

ΓΚΑΓΕΦ: Φαίδρος Στασίνο

ΦΩΝΗ ΑΝΙΑΣ: Άλκηστις Παυλίδου

ΗΘΟΠΙΟΣ Α': Δημήτρης Ξύστρας

ΗΘΟΠΙΟΣ Γ': Αννίτα Σαντοριναίου

Μπέρτολτ Μπρεχτ *Ο καλός άνθρωπος του Σετσουάν*

Διανομή

ΣΕΝ ΤΕ: Λένια Σορόκου

ΗΘΟΠΙΟΣ Α': Δημήτρης Ξύστρας

Φρήντριχ Ντύρρενματ *Η επίσκεψη της γηραιάς κυρίας*

Διανομή

ΚΛΑΙΡΗ: Τζένη Γαϊτανοπούλου

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ: Φαίδρος Στασίνο

3. Προσπέρ Μερμιέ, Ανρί Μειλάκ, Λυντοβίκ Αλεβί, Μ. Γκρος *Κάρμεν*

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 11 Ιανουαρίου 1992

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΑΠΟΔΟΣΗ: Σταύρος Τσακίρης

ΕΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Σβετλάνα Χαραλάμπους

ΕΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Άγγελος Αγγελή

ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ/ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ/ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Σάββας Σάββα

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Valerij Dimitrijevič Vladimirovich

ΒΟΗΘΟΣ ΕΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Λένα Σπανού

ΒΟΗΘΟΣ ΧΟΡΟΓΡΑΦΟΣ: Ζέλεια Γεωργιάδου-Πουργουρίδου

ΒΟΗΘΟΙ ΕΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ: Σόσε Εσκιτζιάν, Σουζάνα Πιτσιλίδου

Διανομή

ΜΕΡΣΕΝΤΕΣ: Μαρίνα Μαλένη

ΦΡΑΝΤΣΙΤΑ: Άλκηστις Παυλίδου

ΚΑΠΝΕΡΓΑΤΡΙΑ: Αδριανή Μαλένη

ΜΟΡΑΛΕΣ: Βαρνάβας Κυριαζής

ΚΑΡΜΕΝ: Μαρία Μίχα

ΜΙΚΑΕΛΑ: Σοφία Καλλή

ΝΤΟΝ ΧΟΣΕ: Σταύρος Λούρας

ΤΣΟΥΝΙΓΚΑ: Κώστας Δημητρίου

ΛΙΛΑΣ ΠΑΣΤΙΑ: Αχιλλέας Γραμματικόπουλος

ΕΣΚΑΜΙΛΛΟ: Γιώργος Μουαΐμης

ΝΤΑΝΚΑΪΡΟ: Ανδρέας Τσουρής

ΡΕΜΕΝΤΑΤΟ: Κώστας Βήχας

ΧΟΡΕΥΤΕΣ (του συγκροτήματος Μίκη Σιακαλλή): Αγάπιος Αγαπίου, Αργυρώ Αργυρού, Μαρίνα Θεοφάνους, Χάρης Κκολός, Μαριέττα Κυριακίδου, Κωνσταντίνος Κωνσταντίνου, Κωνσταντίνος Μιχαήλ, Κώστας Μιχαήλ, Δημήτρης Νικολάου, Χρίστος Ορφανός, Μαρία Παπαδοπούλου, Έλενα Σιακαλλή, Στέφανος Στεφάνου, Άντρη Στυλιανού, Μαρία Χαραλάμπους

4. Μποστ Φαύστα

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 29 Φεβρουαρίου 1992

ΕΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Κώστας Δημητρίου

ΕΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Στέφανος Αθηαίνιτης

ΜΟΥΣΙΚΗ: Λουκιανός Κηλαηδόνης

ΜΟΥΣΙΚΗ-ΕΝΟΡΧΗΣΤΡΩΣΗ-ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ-ΕΚΤΕΛΕΣΗ: Βασίλης Γκίνος

ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ-ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ: Σάββας Σάββα

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Frances Wood

ΒΟΗΘΟΣ ΕΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Τάσος Αναστασίου

ΒΟΗΘΟΣ ΕΚΗΝΟΓΡΑΦΟΣ: Σόσε Εσκιτζιάν

Διανομή

ΚΟΜΠΕΡ: Σταύρος Λούρας

Η ΜΙΚΡΗ ΑΝΘΟΠΩΛΙΣ ΛΟΥΣΗ/ΜΑΡΙΑΝΘΗ: Άλκηστις Παυλίδου

ΚΥΡΙΟΣ ΠΕΝΗΝΤΑ ΕΤΩΝ: Ευτύχιος Πουλλαΐδης

ΝΕΑΡΗ ΚΥΡΙΑ/ΑΙΓΥΠΤΡΙΑ ΧΟΡΕΥΤΡΙΑ/ΓΑΤΑ: Frances Wood

ΦΑΥΣΤΑ: Αννίτα Σαντοριναίου

ΕΛΕΝΗ: Μαρία Μίχα

ΓΙΑΝΝΗΣ: Ανδρέας Μούστρας

ΝΕΑΝΙΔΑ Α': Αργυρώ Τουμάζου

ΝΕΑΝΙΔΑ Β': Λιάνα Τουμάζου

ΚΟΡΙΤΣΑΚΙ Α': Δανάη Χαραλάμπους

ΚΟΡΙΤΣΑΚΙ Β': Νιόβη Χαραλάμπους

ΡΙΤΣΑΚΙ: Μήδεια Χάννα

ΚΥΡΙΟΣ ΙΑΤΡΟΥ: Ευτύχιος Πουλλαΐδης

ΚΥΡΙΑ ΙΑΤΡΟΥ: Λένια Σορόκου

ΥΙΟΣ: Κώστας Βήχας

5. Ντάριο Φο *Η Ισαβέλλα, τρεις καραβέλλες κι ένας παραμυθάς*

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 6 Μαΐου 1992

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Κωστής Σκαλιόρας

ΕΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νίκος Χαραλάμπους

ΕΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Αφροδίτη Κουτσουδάκη

ΜΟΥΣΙΚΗ: Χρήστος Λεοντής

ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Ευαγόρας Καραγιώργης

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Νότα Ρήγου

ΒΟΗΘΟΣ ΕΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Λένα Σπανού

ΒΟΗΘΟΣ ΕΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ: Σόσε Εσκιτζιάν

ΜΑΚΙΓΙΑΖ-ΠΕΡΟΥΚΕΣ: Μαίρη Λύρα

Διανομή

ΜΑΡΑΓΚΟΣ Α': Παντελής Παπακωνσταντίνου

ΜΑΡΑΓΚΟΣ Β': Πάμπος Χαραλάμπους

ΚΑΤΑΔΙΚΟΣ/ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΚΟΛΟΜΒΟΣ: Ευτύχιος Πουλλαΐδης

ΔΗΜΙΟΣ/ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΦΟΝΣΕΚΑ: Αντώνης Κατσαρής

ΜΑΡΙΑ: Μήδεια Χάννα

ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ, ΣΥΓΓΕΝΗΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑΔΙΚΟΥ: Μαρία Μίχα

ΚΟΥΙΝΤΙΝΙΛΑ: Σταύρος Λούρας

ΣΟΦΟΣ Γ': Κωνσταντίνος Ζαμπάρας

ΣΟΦΟΣ Α': Ανδρέας Μούστρας

ΣΟΦΟΣ Β': Φαίδρος Στασίνο

ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΦΕΡΔΙΝΑΝΔΟΣ: Στέλιος Καυκαρίδης

ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΙΣΑΒΕΛΛΑ/ΙΩΑΝΝΑ Η ΤΡΕΛΛΗ: Λένια Σορόκου

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: Αννίτα Σαντοριναίου

ΠΑΤΕΡ ΝΤΙΕΓΚΟ: Νεόφυτος Νεοφύτου/Γιώργος Μουαΐμης

ΠΛΟΙΑΡΧΟΣ ΠΙΝΘΟΝ: Λέανδρος Παναγιωτίδης

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΤΗΣ: Γιώργος Μουαΐμης

ΝΑΥΤΕΣ: Παντελής Παπακωνσταντίνου, Πάμπος Χαραλάμπους,

Κώστας Βήχας

ΛΑΟΣ: Παντελής Παπακωνσταντίνου, Πάμπος Χαραλάμπους, Κώστας

Βήχας, Σταύρος Λούρας, Κωνσταντίνος Ζαμπάρας, Ανδρέας Μούστρας,

Φαίδρος Στασίνο, Νεόφυτος Νεοφύτου, Γιώργος Μουαΐμης, Λέανδρος

Παναγιωτίδης

ΚΗΡΥΚΕΣ: Παντελής Παπακωνσταντίνου, Πάμπος Χαραλάμπους,
Άλκηστις Παυλίδου, Κώστας Βήχας, Λέανδρος Παναγιωτίδης
ΚΑΛΟΓΕΡΟΙ: Παντελής Παπακωνσταντίνου, Νεόφυτος Νεοφύτου,
Γιώργος Μουαΐμης
ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ/ΑΚΟΛΟΥΘΕΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑΣ: Άλκηστις Παυλίδου,
Μήδεια Χάννα, Μαρία Μίχα, Αδριανή Μαλένη, Αννίτα Σαντοριναίου,
Σοφία Καλλή, Μαρίνα Μαλένη

6. Γιώργου Νεοφύτου Στης Κύπρου το βασιλείο

Κεντρική Σκηνή

Εθνικό Θέατρο της Ελλάδας, 29 Μαΐου 1992

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νίκος Σιαφκάλης

ΣΚΗΝΙΚΑ: Άντης Παρτζιλής

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Σταύρος Αντωνόπουλος

ΕΠΙΛΟΓΗ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ: Γιώργος Νεοφύτου

ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ-ΔΙΑΣΚΕΥΗ: Ευαγόρας Καραγιώργη

ΚΙΝΗΣΗ-ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Δομνίκη Ευστρατίου

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Τάσος Αναστασίου

ΒΟΗΘΟΣ ΕΝΔΥΜΑΤΟΛΟΓΟΥ: Σόσε Εσκιτζιάν

ΜΑΚΙΓΙΑΖ-ΠΕΡΟΥΚΕΣ: Μαίρη Λύρα

Διανομή

ΤΡΟΒΑΔΟΥΡΟΣ/ΤΕΛΑΛΗΣ: Ανδρέας Τσουρής

ΠΟΙΗΤΑΡΗΣ: Μιχάλης Τερλικκάς

ΓΕΝΟΒΕΖΟΣ/ΕΜΠΟΡΟΣ: Δημήτρης Ξύστρας

ΡΕ-ΑΛΕΞΗΣ: Παντελής Παπακωνσταντίνου

ΡΙΧΑΡΔΟΣ/ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: Λέανδρος Παναγιωτίδης

ΒΕΡΕΓΓΑΡΙΑ: Μόνικα Μελέκη

ΣΥΝΟΔΟΣ ΒΕΡΕΓΓΑΡΙΑΣ/ΙΩΑΝΝΑ Δ' ΑΛΕΜΑΝ/ΚΑΡΛΟΤΤΑ: Έλενα Χριστοφή

ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΟΙ: Σταύρος Λούρας, Νεόφυτος Νεοφύτου

ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ: Σταύρος Λούρας

ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΣ ΤΟΥ ΠΑΠΑ: Νεόφυτος Νεοφύτου

ΒΑΣΙΛΙΑΣ/ΠΕΤΡΟΣ Α'/ΠΕΤΡΟΣ Β'/ΙΑΚΩΒΟΣ/ΙΑΝΟΣ: Σπύρος Σταυρινίδης

ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ/ΕΛΕΟΝΩΡΑ/ΣΥΖΥΓΟΣ ΙΑΝΟΥ/ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΚΟΡΝΑΡΟ: Τζένη

Γαϊτανοπούλου

ΕΝΕΤΟΣ/ΕΜΠΟΡΟΣ: Ανδρέας Μούστρας

ΓΕΡΜΑΝΟΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΣ/ΣΟΥΛΤΑΝΟΣ: Πάμπος Χαραλάμπους

ΛΑΤΙΝΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ/ΠΑΠΑΣ/ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ: Κώστας Βήχας

ΙΠΠΟΤΕΣ/ΑΡΧΟΝΤΕΣ: Λέανδρος Παναγιωτίδης, Σταύρος Λούρας,

Νεόφυτος Νεοφύτου

ΛΑΟΣ: Ανδρέας Τσουρής, Μιχάλης Τερλικκάς, Δημήτρης Ξύστρας,

Παντελής Παπακωνσταντίνου, Λέανδρος Παναγιωτίδης, Μόνικα

Μελέκη, Έλενα Χριστοφή, Σταύρος Λούρας, Νεόφυτος Νεοφύτου,

Πάμπος Χαραλάμπους, Κώστας Βήχας, Αγάπιος Αγαπίου, Χρίστος

Ορφανός, Μαρία Αγγελίδου, Ελένη Κονναρή

ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΕΠΙ ΣΚΗΝΗΣ: Στέλιος Παπαδόπουλος (βιολί), Νεόφυτος

Ρούσος (λαούτο), Μιχάλης Σωκράτους (ταμπουτσιά)

7. Ευριπίδη Ανδρομάχη

Κεντρική Σκηνή

Αμφιθέατρο Μακαρίου Γ', Λευκωσία, 3 Ιουλίου 1992

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Θρασύβουλος Σταύρου

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νίκος Χαραλάμπους

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Γιώργος Ζιάκας

ΜΟΥΣΙΚΗ: Μιχάλης Χριστοδουλίδης

ΚΙΝΗΣΗ: Inge Radeke

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη

ΑΓΑΛΜΑΤΑ: Τάσος Αμπατζής

ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ: Γιώργος Ηλιάδης, Σάντρα Στεφανίδου

ΜΑΚΡΑΜΕ: Πάμπος Ξουφαρίδης

ΑΦΙΣΑ: Βουβούλα Σκούρα

ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΣΚΗΝΙΚΟΥ: Πάμπης Χρηστίδης

ΜΑΚΙΓΙΑΖ: Μαίρη Λύρα

Διανομή

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη

ΘΕΡΑΠΙΑ: Άλκηστις Παυλίδου

ΕΡΜΙΟΝΗ: Μαρία Μίχα

ΜΕΝΕΛΑΟΣ: Ευτύχιος Πουλλαϊδης

ΠΑΙΔΙ: Έλενα Παπαδοπούλου

ΠΗΛΕΑΣ: Στέλιος Καυκαρίδης

ΠΑΡΑΜΑΝΑ: Λένια Σορόκου

ΟΡΕΣΤΗΣ: Βαρνάβας Κυριαζής

ΑΓΓΕΛΙΑΦΟΡΟΣ: Γιώργος Μουαΐμης

ΘΕΤΙΣ: Αννίτα Σαντοριναίου

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ: Λένια Σορόκου, Αννίτα Σαντοριναίου, Άλκηστις

Παυλίδου, Αδριανή Μαλένη, Σοφία Καλλή, Έλενα Παπαδοπούλου,

Αντρούλα Ηρακλέους, Μήδεια Χάννα, Μαρία Γουσίου, Μαρίνα Μαλένη,

Χριστίνα Παυλίδου, Μαριάννα Καυκαρίδου, Λέα Μαλένη

ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΕΠΙ ΣΚΗΝΗΣ: Κλεάνθης Ζαμπακίδης (κλαρίνο), Zbigniew

Irzeński (κλαρίνο, φλάουτο), Σάββας Σάββα (τύμπανα, κρουστά),

Δημήτρης Μαραγκός (κρουστά)

8. Ευγένιου Τριβιζά Χίλιες και μία γάτες

Παιδική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 20 Οκτωβρίου 1991

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Τάσος Αναστασίου

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Άντης Παρτζιλής

ΜΟΥΣΙΚΗ: Σάββας Σάββα

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Elfrida Krentos

Διανομή

ΤΥΡΙΜΠΙΚΟΣ: Μήδεια Χάννα

ΤΡΕΜΟΣΒΥΝΗΣ: Νεόφυτος Νεοφύτου

ΔΟΚΤΩΡ ΠΑΝΤΖΟΥΡΛΟΒΙΤΣ/ΤΟ ΠΟΝΤΙΚΙ ΜΕ ΤΟ ΠΕΝΘΟΣ/ΤΟ ΠΟΝΤΙΚΙ

ΜΕ ΤΟ ΚΙΤΡΙΝΟ ΓΙΛΕΚΟ: Λέανδρος Παναγιωτίδης

ΤΟ ΠΟΝΤΙΚΙ ΜΕ ΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ ΚΑΠΕΛΟ/ΠΕΡΙΑΝΔΡΟΣ ΤΕΖΑΣ/ΘΕΙΟΣ ΠΟΛΥ-

ΦΟΝΤΗΣ: Αχιλλέας Γραμματικόπουλος

ΤΟ ΠΟΝΤΙΚΙ ΜΕ ΤΗΝ ΠΛΕΡΕΖΑ/ΔΟΚΤΩΡ ΠΑΛΑΒΟΜΑΡ: Κωνσταντίνος

Ζαμπάρας

9. Λίτσας Μιτέλλα Το χρυσό βουνό

Παιδική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 23 Φεβρουαρίου 1992

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ανδρέας Μαραγκός

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Κλάρα Ζαχαράκη-Γεωργίου

ΜΟΥΣΙΚΗ: Λένια Σέργη

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Έλενα Χριστοδουλίδου

Διανομή

ΓΕΛΩΤΟΠΟΙΟΣ: Αχιλλέας Γραμματικόπουλος

ΑΡΧΕΛΑΟΣ: Γιώργος Μουαΐμης

ΤΕΡΨΙΘΕΑ: Αδριανή Μαλένη

ΠΙΝΔΑΡΟΣ: Ανδρέας Τσουρής

ΑΚΑΚΙΟΣ: Δημήτρης Ξύστρας

ΧΑΡΙΤΙΝΗ: Μαρίνα Μαλένη

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: Σοφία Καλλή

1. Γιώργου Θεοτοκά *Το παιχνίδι της τρέλας και της φρονημάδας*

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 31 Οκτωβρίου 1992

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Μόνικα Βασιλείου

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Γιάννης Τουμαζής

ΜΟΥΣΙΚΗ: Λένια Σέρρη

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Τάσος Αναστασίου

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ: Χριστίνα Θεοδότου

ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΣΚΗΝΙΚΟΥ: Δημήτρης Σάββα

ΜΑΚΙΓΙΑΖ-ΠΕΡΟΥΚΕΣ: Μαίρη Λύρα

Διανομή

ΑΡΧΟΝΤΑΣ Α': Πάμπος Χαραλάμπους

ΑΡΧΟΝΤΑΣ Δ'/ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ: Λέανδρος Παναγιωτίδης

ΑΡΧΟΝΤΑΣ Γ': Νεόφυτος Νεοφύτου

ΑΡΧΟΝΤΑΣ Β'/ΠΟΥΛΙ: Ανδρέας Τσουρής

ΤΕΛΕΤΑΡΧΗΣ: Ανδρέας Μούστρας

ΥΠΗΡΕΤΗΣ ΤΗΣ ΑΡΕΤΗΣ: Γιώργος Τσιάκκας

ΔΟΥΚΑΣ ΤΗΣ ΠΑΡΟΝΑΞΙΑΣ: Κώστας Δημητρίου

ΚΥΡ ΑΝΤΡΟΝΙΚΟΣ: Σταύρος Λούρας

ΚΩΝΣΤΑΝΤΗΣ: Γιώργος Μουαΐμης

ΜΑΥΡΙΑΝΟΣ: Στέλιος Καυκαρίδης

ΙΓΝΑΤΙΟΣ: Ευτύχιος Πουλλαΐδης

ΣΤΑΥΡΑΚΙΟΣ: Σπύρος Σταυρινίδης

ΛΕΟΝΤΙΟΣ: Κώστας Βήχας

ΑΡΕΤΗ: Λένια Σορόκου

ΖΑΜΠΕΤΑ: Αννίτα Σαντοριναίου

ΑΚΟΛΟΥΘΗ Α': Άλκηστις Παυλίδου

ΑΚΟΛΟΥΘΗ Β': Αντρούλα Ηρακλέους

ΑΚΟΛΟΥΘΗ Γ': Μαρία Μίχα

ΜΑΡΟΥΛΙΝΑ: Μαρίνα Μαλένη

ΑΓΙΩΜΑΤΙΚΟΣ: Λέανδρος Παναγιωτίδης

ΑΡΧΟΝΤΕΣ/ΑΡΧΟΝΤΙΣΣΕΣ/ΥΠΗΡΕΤΕΣ: Άντρη Θεοδώρου, Φάνη

Κωνσταντίνου, Ντίνα Κωστή, Χαρά Μακρηγιάννη, Μάριος

Σοφοκλέους, Ανθή Χαραλάμπους, Γεώργιος Χατζηγιάννου,

Κώστας Χατζημιχαήλ, Γιώτα Χρίστου

2. Φρήντριχ Σίλλερ *Μαρία Στούαρτ*

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 9 Ιανουαρίου 1993

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Θρασύβουλος Σταύρου

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΔΡΑΜΑΤΟΥΡΓΙΑ: Γιάννης Ιορδανίδης

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Σταύρος Αντωνόπουλος

ΜΟΥΣΙΚΗ: Ευαγόρας Καραγιώργης

ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γρηγόρης Παπαγεωργίου

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Μαρία Μίχα

ΒΟΗΘΟΣ ΔΡΑΜΑΤΟΥΡΓΟΥ: Τάσος Αναστασίου

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ: Σόσε Εσκιτζιάν

ΜΑΚΙΓΙΑΖ: Μαίρη Λύρα

Διανομή

ΓΙΟΧΑΝΝΑ: Αννίτα Σαντοριναίου

ΠΟΛΕΤ: Ανδρέας Μούστρας

ΝΤΡΟΥΡΙ: Πάμπος Χαραλάμπους

ΜΑΡΙΑ ΣΤΟΥΑΡΤ: Τζένη Γαϊτανοπούλου

ΜΟΡΤΙΜΕΡ: Σταύρος Λούρας

ΜΠΕΡΛΙ: Κώστας Δημητρίου

ΝΤΑΒΙΣΟΝ: Κώστας Βήχας

ΚΕΝΤ: Ευτύχιος Πουλλαΐδης

ΕΛΙΣΑΒΕΤ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη

ΟΜΠΕΣΠΙΝ: Νεόφυτος Νεοφύτου

ΜΠΕΛΙΕΒΡ: Ανδρέας Τσουρής

ΤΑΛΜΠΟΤ: Στέλιος Καυκαρίδης

ΛΕΣΤΕΡ: Βαρνάβας Κυριαζής

ΟΚΕΛΙ: Γιώργος Τσιάκκας

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ: Λέανδρος Παναγιωτίδης

ΠΑΙΔΟΠΟΥΛΟ ΤΗΣ ΕΛΙΣΑΒΕΤ: Γιώργος Τσιάκκας

ΜΕΛΒΙΑ: Γιώργος Μουαΐμης

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΚΕΡΑ: Μαρίνα Μαλένη

ΜΠΟΥΡΓΚΟΪΝ: Τάκης Καϊμακλιώτης

ΜΠΕΡΤΑ: Αντρούλα Ηρακλέους

ΒΟΗΘΗΤΙΚΟΙ ΡΟΛΟΙ: Μαριάννα Μουαΐμη, Δανάη Χαραλάμπους,

Λοΐζος Αργυρού, Κώστας Μιχαήλ, Μάριος Σοφοκλέους

3. Κάρλο Γκολντόνι *Το καφεενείο*

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 13 Μαρτίου 1993

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Γεράσιμος Σπαταλάς

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νεόφυτος Ταλιώτης

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Άγγελος Αγγελή

ΜΟΥΣΙΚΗ: Μιχάλης Χριστοδουλίδης

ΚΙΝΗΣΗ: Frances Wood

ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γρηγόρης Παπαγεωργίου

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Γιώργος Τσιάκκας

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ: Χριστίνα Θεοδότου

ΜΑΚΙΓΙΑΖ-ΜΑΣΚΕΣ-ΠΕΡΟΥΚΕΣ: Κίκα Χάρρις

Διανομή

ΡΟΔΟΛΦΟΣ (καφετζής): Κώστας Δημητρίου

ΠΛΑΤΣΙΔΑ (γυναίκα του Φλαμίνιου): Αννίτα Σαντοριναίου

ΤΡΑΠΠΟΛΑΣ (γκαρσόνι του Ροδόλφου): Κώστας Βήχας

ΠΑΝΤΟΛΦΟΣ (ιδιοκτήτης χαρτοπαίγνιου): Ανδρέας Τσουρής

ΔΟΝ ΜΑΡΤΣΙΟΣ (ευγενής Ναπολιτάνος): Αντώνης Κατσαρής

ΕΥΓΕΝΙΟΣ (έμπορας): Σταύρος Λούρας

ΛΙΖΑΟΥΡΑ (μπαλαρίνα): Μαρία Μίχα

ΦΛΑΜΙΝΙΟΣ (με το ψευδώνυμο Κόντε Λέανδρος): Βαρνάβας Κυριαζής

ΒΙΤΤΟΡΙΑ (γυναίκα του Ευγένιου): Άλκηστις Παυλίδου

ΑΣΤΥΝΟΜΟΣ: Πάμπος Χαραλάμπους

ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ ΚΟΥΡΕΙΟΥ: Σώτος Σταυράκης

ΓΚΑΡΣΟΝΙΑ: Κώστας Μιχαήλ, Λάκης Αργυρού

ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΣΤΟ ΦΟΥΑΓΙΕ: Χριστιάνα Ευθυμίου (κλαβεσέν), Βαρβάρα

Πλουσίου (βιολί), Shawne Melvin (όμποε)

4. Μαρίας Αβρααμίδου *Τα πράσινα ακρογιάλια*

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 20 Μαρτίου 1993

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ανδρέας Μαραγκός

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Αφροδίτη Κουτσουδάκη

ΜΟΥΣΙΚΗ: Βάσος Αργυρίδης

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Τάσος Αναστασίου

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ: Σόσε Εσκιτζιάν

ΜΑΚΙΓΙΑΖ: Μαίρη Λύρα

Διανομή

ΚΩΣΤΗΣ: Σπύρος Σταυρινίδης

ΣΟΦΙΑ: Έλενα Παπαδοπούλου

ANNA: Χριστίνα Παυλίδου

ΟΛΓΑ: Μαρίνα Μαλένη

ΑΓΓΕΛΟΣ: Γιώργος Μουαΐμης

ΣΟΦΟΚΛΗΣ: Στέλιος Καυκαρίδης

ΕΙΡΗΝΗ: Λένια Σορόκου

ΑΡΗΣ: Νεόφυτος Νεοφύτου

ΠΑΝΤΕΛΗΣ: Δημήτρης Ξύστρας

5. Ευριπίδη *Ελένη*

Κεντρική Σκηνή
Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, 18 Ιουνίου 1993

(Συμπαραγωγή με το Μέγαρο Μουσικής Αθηνών)

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Λεωνίδας Ζενάκος
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νίκος Χαραλάμπους
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Γιώργος Ζιάκας
ΜΟΥΣΙΚΗ: Μιχάλης Χριστοδουλίδης
ΚΙΝΗΣΗ: Ισίδωρος Σιδέρης
ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γρηγόρης Παπαγεωργίου
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Γιώργος Τσιάκκας
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ: Σόσε Εσκιτζιάν
ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Μάρω Σκορδή
ΜΑΚΙΓΙΑΣ: Μαίρη Λύρα

Διανομή

ΕΛΕΝΗ: Τζένη Γαϊτανοπούλου
ΤΕΥΚΤΡΟΣ: Γιώργος Μουαΐμης
ΜΕΝΕΛΑΟΣ: Στέλιος Καυκαρίδης
ΑΙΓΥΠΤΙΑ: Άλκηστις Παυλίδου
ΑΓΓΕΛΟΣ Α': Φαίδρος Στασίνος
ΘΕΟΝΟΗ: Χριστίνα Παυλίδου
ΘΕΟΚΛΥΜΕΝΟΣ: Ευτύχιος Πουλλαΐδης
ΑΓΓΕΛΟΣ Β': Βαρνάβας Κυριαζής
ΘΕΡΑΠΩΝ: Λέανδρος Παναγιωτίδης
ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΙ: Ανδρέας Τσουρής, Γιώργος Τσιάκκας
ΚΟΡΥΦΑΙΕΣ: Λένια Σορόκου, Άλκηστις Παυλίδου, Μαρία Μίχα,
Αδριανή Μαλένη
ΧΟΡΟΣ: Μήδεια Χάννα, Έλενα Παπαδοπούλου, Σοφία Καλλή, Μαρίνα
Μαλένη, Χριστίνα Παυλίδου, Αντρούλα Ηρακλέους, Θέα Χριστοδουλίδου,
Μαίρη Γεωργίου, Λούλλα Σκορδή, Βίκη Σούπαση, Πόπη Προκοπίου
ΑΚΟΛΟΥΘΟΙ: Σπύρος Ιωαννίδης, Αχιλλέας Αχιλλέως, Μαρία Αγγελίδου,
Νιόβη Χαραλάμπους

6. Μενάνδρου *Σαμία*

Κεντρική Σκηνή
Αμφιθέατρο Μακαρίου Γ', Λευκωσία, 1 Ιουλίου 1993

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Γιάννης Βαρβέρης
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Εύης Γαβριηλίδης
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Γιώργος Ζιάκας
ΜΟΥΣΙΚΗ: Μιχάλης Χριστοδουλίδης
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Ισίδωρος Σιδέρης
ΒΟΗΘΟΙ ΣΚΗΝΟΘΕΤΕΣ: Βαρνάβας Κυριαζής, Τάσος Αναστασίου
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ-ΕΙΔΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ: Σόσε Εσκιτζιάν
ΒΟΗΘΟΣ ΧΟΡΟΓΡΑΦΟΣ: Frances Wood
ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ: Ευαγόρας Καραγιώργης

Διανομή

ΜΟΣΧΙΩΝ: Αλκίνοος Ιωαννίδης
ΧΡΥΣΙΣ: Αννίτα Σαντοριναίου
ΠΑΡΜΕΝΩΝ: Σπύρος Σταυρινίδης
ΔΗΜΕΑΣ: Κώστας Δημητρίου
ΝΙΚΗΡΑΤΟΣ: Ανδρέας Μούστρας
ΜΑΓΕΙΡΟΣ: Σταύρος Λούρας
ΠΕΡΑΣΤΙΚΟΣ: Τάσος Αναστασίου
ΤΡΟΦΟΣ: Δώρα Μακαρίου
ΠΛΑΓΓΟΝΑ: Ερμίνια Κυριαζή
ΜΗΤΕΡΑ ΠΛΑΓΓΟΝΑΣ: Καίτη Τσεριώτου
ΧΟΡΟΣ: Νεόφυτος Νεοφύτου, Κώστας Βήχας, Frances Wood, Κωστάκης
Κωνσταντίνου, Άντρος Κρητικός, Παντελής Παπακωνσταντίνου,
Τάκης Καϊμακλιώτης, Μανώλης Μιχαηλίδης, Χρήστος Ορφανός, Σώτος
Σταυράκης, Duncan McCowan, Αγάπιος Αγαπίου

7. Ιωάννας Αργυρού, Κίκας Πουλχερίου *Τα μαγικά σκουφιά*

Παιδική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 18 Οκτωβρίου 1992

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Βαρνάβας Κυριαζής
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Βαλεντίνος Ιωσήφ
ΜΟΥΣΙΚΗ: Ευαγόρας Καραγιώργης
ΚΙΝΗΣΗ-ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Frances Wood
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΣ: Χριστίνα Θεοδότου

Διανομή

ΜΑΡΙΟΣ: Χριστίνα Παυλίδου
ΜΑΡΙΝΑ: Σοφία Καλλή
ΜΠΕΛΛΟΣ: Δημήτρης Ξύστρας
ΔΙΕΣΠΟΙΝΙΣ ΡΟΖΑ: Έλενα Παπαδοπούλου
ΚΛΕΙΩ: Μήδεια Χάννα
ΓΟΥΣΤΑΒΟΣ: Παντελής Παπακωνσταντίνου
ΜΑΧΑ ΤΣΙΟΥ: Frances Wood

1. Άντον Τσέχωφ Τρεις αδελφές

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 30 Οκτωβρίου 1993

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Γιώργος Σεβαστίκογλου

ΕΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νίκος Χαραλάμπους

ΕΚΗΝΙΚΑ: Άντης Παρτζίλης

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Σταύρος Αντωνόπουλος

ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΕΝΔΥΣΗ: Νίκος Χαραλάμπους

ΒΟΗΘΟΣ ΕΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Φαίδρος Στασίνος

ΒΟΗΘΟΣ ΕΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ: Σόνια Κυριακού

ΚΑΠΕΛΑ: Σταύρος Αντωνόπουλος

ΜΑΚΙΓΙΑΣ: Μαίρη Λύρα

Διανομή

ΟΛΓΑ: Άλκηστις Παυλίδου

ΕΙΡΗΝΑ: Χριστίνα Παυλίδου

ΜΑΣΑ: Μαρίνα Μαλένη

ΤΣΕΜΠΟΥΤΙΚΙΝ: Στέλιος Καυκαρίδης

ΤΟΥΖΕΝΜΠΑΧ: Ανδρέας Τσουρής

ΣΑΛΙΟΝΥΪ: Γιώργος Τσιάκκας

ΑΜΦΙΣΑ: Λένια Σορόκου

ΦΕΡΑΠΟΝΤ: Αντώνης Κατσαρής

ΒΕΡΣΙΝΙΝ: Βαρνάβας Κυριαζής

ΑΝΤΡΕΪ: Σπύρος Σταυρινίδης

ΚΟΥΛΙΓΚΙΝ: Ευτύχιος Πουλλαΐδης

ΝΑΤΑΣΑ: Μαρία Μίχα

ΦΕΝΤΟΤΙΚ: Λέανδρος Παναγιωτίδης

ΡΟΝΤΕ: Κώστας Βήχας

ΥΠΗΡΕΤΡΙΕΣ: Αργυρώ Τουμάζου, Μαρία Αγγελίδου

ΜΟΥΣΙΚΟΣ: Αχιλλέας Αχιλλέως

2. Δημήτρη Ψαθά Η χαρτοπαίχτρα

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 18 Δεκεμβρίου 1993

ΕΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Κώστας Δημητρίου

ΕΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Νίκος Κουρούσης

ΒΟΗΘΟΣ ΕΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Τάσος Αναστασίου

ΜΑΚΙΓΙΑΣ-ΠΕΡΟΥΚΕΣ: Μαίρη Λύρα

Διανομή

ΚΥΡΑ-ΜΑΡΙΓΩ: Λένια Σορόκου

ΛΑΚΗΣ: Κώστας Βήχας

ΝΙΝΑ: Χριστίνα Παυλίδου

ΚΥΡΙΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ: Αντώνης Κατσαρής

ΚΥΡΙΑ ΑΛΕΚΑ: Αννίτα Σαντοριναίου

ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ: Ευτύχιος Πουλλαΐδης

ΚΥΡΙΑ ΛΙΑΗ: Μαρία Μίχα

ΓΙΑΤΡΟΣ: Γιώργος Τσιάκκας

ΚΥΡΙΟΣ ΜΠΑΡΔΑΚΑΣ: Ανδρέας Μουσουλιώτης

ΚΥΡΙΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ: Λέανδρος Παναγιωτίδης

ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Κωστάκης Κωνσταντίνου

ΑΡΧΙΦΥΛΑΚΑΣ: Νεόφυτος Νεοφύτου

ΚΛΕΦΤΟΚΟΤΑΣ: Ανδρέας Τσουρής

ΠΑΠΑΤΖΗΣ: Δημήτρης Ξύστρας

ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΑΣ: Παντελής Παπακωνσταντίνου

ΤΡΟΤΕΖΑ: Σοφία Καλλή

ΚΥΡΙΑ ΕΥΤΕΡΠΗ: Άλκηστις Παυλίδου

3. Ιάκωβου Καμπανέλλη Ο δρόμος περνά από μέσα

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 12 Φεβρουαρίου 1994

ΕΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Κώστας Καμπανέλλης (σε συνεργασία με τον Φαίδρο Στασίνο)

ΕΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Νίκος Κουρούσης

ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΕΚΗΝΙΚΟΥ: Σόσε Εσκιτζιάν

Διανομή

ΦΑΝΗΣ ΠΟΡΙΩΤΗΣ: Στέλιος Καυκαρίδης

ΧΑΡΗΣ ΑΝΤΩΝΑΚΟΣ: Δημήτρης Ξύστρας

ΛΙΤΣΑ ΑΝΤΩΝΑΚΟΥ: Μαρίνα Μαλένη

ΓΛΥΚΕΡΙΑ: Τζένη Γαϊτανοπούλου

ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΟΡΙΩΤΗΣ: Βαρνάβας Κυριαζής

4. Μπράιαν Φρίελ Χορεύοντας στη Λούνασα

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 26 Φεβρουαρίου 1994

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Τιτίκα Νικηφοράκη

ΕΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Χρίστος Σιοπαχάς

ΕΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Άγγελος Αγγελή

ΜΟΥΣΙΚΗ: Χρήστος Πήττας

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Μαρία Μέση-Αγγελίδου

ΒΟΗΘΟΣ ΕΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Τάσος Αναστασίου

Διανομή

ΜΑΪΚΑ: Κώστας Βήχας

ΚΡΙΣ: Χριστίνα Παυλίδου

ΜΑΓΚΥ: Λένια Σορόκου

ΑΓΝΗ: Σοφία Καλλή

ΡΟΖΥ: Έλενα Παπαδοπούλου

ΚΑΙΤΗ: Αννίτα Σαντοριναίου

ΤΖΑΚ: Σπύρος Σταυρινίδης

ΤΖΕΡΥ: Ανδρέας Τσουρής

5. Πήτερ Νίκολς Μια μέρα στο θάνατο της Τζο Εγκ

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 8 Απριλίου 1994

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Γρηγόρης Γρηγοριάδης

ΕΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Φαίδρος Στασίνος

ΕΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Στέφανος Αθωνιτίτης

ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Φαίδρος Στασίνος

ΒΟΗΘΟΣ ΕΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Τάσος Αναστασίου

Διανομή

ΜΠΡΑΪ: Ανδρέας Τσουρής

ΣΙΑΑ: Σοφία Καλλή

ΤΖΟ: Έλενα Παπαδοπούλου

ΦΡΕΝΤΙ: Ευτύχιος Πουλλαΐδης

ΠΑΜ: Άλκηστις Παυλίδου

ΓΚΡΕΪΣ: Λένια Σορόκου

6. Αριστοφάνη Όρνιθες

Κεντρική Σκηνή

Αμφιθέατρο Μακαρίου Γ', Λευκωσία, 4 Αυγούστου 1994

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Γιάννης Βαρβέρης

ΕΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Εύης Γαβρηλίδης

ΕΚΗΝΙΚΑ: Άγγελος Αγγελή

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Σταύρος Αντωνόπουλος

ΜΟΥΣΙΚΗ: Μιχάλης Χριστοδουλίδης

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Ισίδωρος Σιδέρης

ΜΑΣΚΕΣ: Claude Matossian

ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γρηγόρης Παπαγεωργίου

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Βαρνάβας Κυριαζής

ΒΟΗΘΟΙ ΕΝΔΥΜΑΤΟΛΟΓΟΥ: Σόσε Εσκιτζιάν, Μελίτα Κούτα

ΒΟΗΘΟΣ ΧΟΡΟΓΡΑΦΟΣ: Frances Wood

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ: Μάρω Σκορδή

Διανομή

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ: Σπύρος Σταυρινίδης

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ: Αντώνης Κατσαρής

ΔΟΥΛΟΣ Α'/ΚΗΡΥΚΑΣ Α': Γιώργος Τσιάκκας

ΔΟΥΛΟΣ Β': Τάσος Αναστασίου

ΤΡΟΧΙΛΟΣ/ΠΟΙΗΤΗΣ: Γιώργος Μουαΐμης

ΕΠΟΠΑΣ/ΕΠΟΠΤΗΣ: Κώστας Δημητρίου

ΑΗΔΟΝΑ: Frances Wood

ΙΕΡΕΑΣ: Ανδρέας Μούστρας

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ: Ανδρέας Τσουρής

ΜΕΤΩΝΑΣ: Νεόφυτος Νεοφύτου

ΒΟΗΘΟΣ ΕΠΟΠΤΗ: Ανδρέας Μουσουλιώτης

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ: Βαρνάβας Κυριαζής

ΑΓΓΕΛΙΑΦΟΡΟΣ Α': Κώστας Βήχας

ΑΓΓΕΛΙΑΦΟΡΟΣ Β': Λένια Σορόκου

ΒΟΗΘΟΣ ΚΗΡΥΚΑ: Χριστίνα Παυλίδου

ΙΡΙΣ: Αννίτα Σαντοριναίου

ΚΙΝΗΣΙΑΣ: Μιχάλης Μουστάκας

ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ: Ευτύχιος Πουλλαΐδης

ΠΟΣΕΙΔΩΝΑΣ: Φαίδρος Στασίνος

ΗΡΑΚΛΗΣ: Λέανδρος Παναγιωτίδης

ΤΡΙΒΑΛΛΟΣ: Δημήτρης Ξύστρας

ΑΓΓΕΛΙΑΦΟΡΟΣ: Μανώλης Μιχαηλίδης

ΒΑΣΙΛΕΙΑ: Μαρίνα Μαλένη

ΧΟΡΟΣ ΑΝΔΡΩΝ: Ευτύχιος Πουλλαΐδης (κορυφαίος), Νεόφυτος

Νεοφύτου, Κώστας Βήχας, Γιώργος Μουαΐμης, Ανδρέας Τσουρής,

Δημήτρης Ξύστρας, Ανδρέας Μουσουλιώτης, Άντρος Κρητικός,

Μανώλης Μιχαηλίδης, Τάκης Καϊμακλιώτης, Παντελής

Παπακωνσταντίνου, Μιχάλης Μουστάκας, Σώτος Σταυράκης

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ: Λένια Σορόκου, Άλκηστις Παυλίδου, Αννίτα

Σαντοριναίου, Μαρία Μίχα, Μήδεια Χάννα, Έλενα Παπαδοπούλου,

Σοφία Καλλή, Μαρίνα Μαλένη, Χριστίνα Παυλίδου, Αντρούλα

Ηρακλέους, Λέα Μαλένη, Frances Wood, Χριστίνα Μαρνέρου,

Ερμίνα Κυριαζή, Σοφία Μουαΐμη, Πηνελόπη Καραολιά, Κωνσταντίνα

Κυπριανού, Νιόβη Χαραλάμπους

ΔΟΥΛΗ ΠΟΥΛΙΩΝ: Δώρα Μακαρίου

ΠΑΠΑΓΑΛΟΣ: Έλενα Παπαδοπούλου

ΠΑΠΙΕΣ (υψίφωνες): Πηνελόπη Καραολιά, Κωνσταντίνα Κυπριανού

7. Φιλίας Χατζηχάνα Το Γελαστό Μουστάκι

Παιδική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 17 Οκτωβρίου 1993

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ανδρέας Μαραγκός

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Σόσε Εσκιτζιάν

ΜΟΥΣΙΚΗ: Χρίστος Φιλίππου

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Νότα Ρήγου

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Παντελής Παπακωνσταντίνου

ΦΙΓΟΥΡΕΣ: Γιώργος Ιδαλίας

Διανομή

ΝΙΚΟΣ: Έλενα Παπαδοπούλου

ΛΙΝΟΣ: Μήδεια Χάννα

ΚΟΡΑΛΛΙΑ: Σοφία Καλλή

ΜΑΚΗΣ: Γιώργος Μουαΐμης

ANNA: Ζωή Κυπριανού

ΓΕΛΑΣΤΟ ΜΟΥΣΤΑΚΙ: Ανδρέας Μούστρας

ΠΑΝΤΟΠΩΛΗΣ: Δημήτρης Ξύστρας

24Η ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ, 1994–1995

1. Μιχάλη Πασιαρδή Τ' αλώνια μας στους πάνω μαχαλλάες

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 26 Νοεμβρίου 1994

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Κώστας Δημητρίου

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Στέφανος Αθηανίτης

ΜΟΥΣΙΚΗ: Κωστής Κωστέας

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Ευτύχιος Πουλλαΐδης

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ-ΕΝΔΥΜΑΤΟΛΟΓΟΥ: Σόσε Εσκιτζιάν

ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΣΚΗΝΙΚΟΥ: Δημήτρης Σάββα

ΕΠΑΙΞΑΝ ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ: Παναγιώτης Αναστασίου (βιολί), Δημήτρης

Κατσαρής (βιολί), Γιαννάκης Σουρουλλάς (λαούτο), Νίκος Κυριάκου

(ακορντεόν)

Διανομή

ΠΑΠΑ-ΒΟΥΡΚΗΣ: Σπύρος Σταυρινίδης

ΝΕΟΚΛΗΣ: Αντώνης Κατσαρής

ΜΥΡΙΑΘΗ: Αννίτα Σαντοριναίου

ΓΕΡΟ-ΜΙΛΗΣ: Ανδρέας Μούστρας

ΘΟΥΚΗΣ: Κώστας Βήχας

ΑΝΤΩΝΗΣ: Νεόφυτος Νεοφύτου

ΜΑΥΡΟΣΟΦΟΚΛΗΣ: Κώστας Δημητρίου

ΖΑΪ-ΓΙΩΡΚΟΣ: Στέλιος Καυκαρίδης

ΓΙΩΡΚΗΣ: Δημήτρης Ξύστρας

ΤΣΙΑΟΥΣΗΣ: Ευτύχιος Πουλλαΐδης

ΚΩΣΤΑΣ: Γιώργος Μουαΐμης

ΣΜΑΗΛΗΣ: Τάσος Αναστασίου

ΑΝΤΡΕΛΛΗΣ: Ανδρέας Τσουρής

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Α': Λέανδρος Παναγιωτίδης

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Β': Κωνσταντίνος Σοφοκλέους-Σώζου

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Γ': Χριστόδουλος Αδάμου

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Δ': Αγαμέμνονας Ζάκου

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Ε': Ανδρέας Νικολάου

ΓΥΝΑΙΚΑ Α': Μέλανη Στέλιου

ΓΥΝΑΙΚΑ Β': Αργυρώ Τουμάζου

2. Ζαν Ζιρωντού Η τρελλή του Σαγιώ

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 11 Φεβρουαρίου 1995

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ-ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Γιάννης Ιορδανίδης

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Σταύρος Αντωνόπουλος

ΜΟΥΣΙΚΗ: Ευαγόρας Καραγιώργης

ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γρηγόρης Παπαγεωργίου

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΓΑΥΠΤΩΝ: Jim Ibbetson

ΜΑΚΙΓΙΑΣ: Μαίρη Λύρα

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΧΟΡΩΝ: Έλενα Χριστοδουλίδου

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Άντρος Κρητικός

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ: Σόσε Εσκιτζιάν

Διανομή

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Βαρνάβας Κυριαζής

ΒΑΡΩΝΟΣ: Κώστας Δημητρίου

ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΗΣ: Ανδρέας Τσουρής

ΜΑΡΣΙΑΛ, ΤΟ ΓΚΑΡΣΟΝΙ: Κώστας Βήχας

ΑΝΘΟΠΩΛΙΣ: Έλενα Παπαδοπούλου

ΡΑΚΟΣΥΛΛΕΚΤΗΣ: Αντώνης Κατσαρής

ΙΡΜΑ: Χριστίνα Παυλίδου

ΠΩΛΗΤΡΙΑ ΚΟΡΔΟΝΙΩΝ: Αντρούλα Ηρακλέους

ΧΡΗΜΑΤΟΜΕΣΙΤΗΣ: Ευτύχιος Πουλλαΐδης

ΜΙΚΡΟΕΙΣΟΔΗΜΑΤΙΑΣ: Νεόφυτος Νεοφύτου

ΛΙΜΟΚΟΝΤΟΡΟΣ: Λέανδρος Παναγιωτίδης

ΕΞΕΡΕΥΝΗΤΗΣ: Γιώργος Μουαΐμης

ΟΡΕΛΙ, Η ΤΡΕΛΛΗ ΤΟΥ ΣΑΓΙΩ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη
ΖΑΝΤΕΝ, Ο ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΟΣ: Ανδρέας Μούστρας
ΝΑΥΑΓΟΣΩΣΤΗΣ: Άντρος Κρητικός
ΠΙΕΡ: Αχιλλέας Γραμματικόπουλος

3. Αλέξη Πάρνη *Το νησί της Αφροδίτης*

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 1 Απριλίου 1995

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Μόνικα Βασιλείου
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Θεοδόσης Δαυλός
ΜΟΥΣΙΚΗ: Δώρος Γεωργιάδης
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Έλενα Παπαδοπούλου
ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΣΚΗΝΙΚΟΥ: Δημήτρης Σάββα

Διανομή

ΤΖΩΡΤΖ ΜΑΚΛΕΪ: Στέλιος Καυκαρίδης
ΒΙΚΥ: Έλενα Παπαδοπούλου
ΚΕΪΤ ΠΑΤΕΡΣΟΝ: Σοφία Καλλή
ΛΑΙΔΗ ΓΚΛΟΡΙΑ ΠΑΤΕΡΣΟΝ: Αννίτα Σαντοριναίου
ΝΤΑΙΗΒΥ ΠΑΤΕΡΣΟΝ: Γιώργος Τσιάκκας
ΛΑΜΠΡΙΝΗ ΚΥΡΙΑΚΟΥΛΗ: Λένια Σορόκου
ΡΑΛΦ ΟΟΥΕΝΣ: Αχιλλέας Γραμματικόπουλος
ΡΙΤΣΑΡΝΤ ΚΙΤΣ: Ευτύχιος Πουλλαϊδης
ΝΙΚΣ: Νεόφυτος Νεοφύτου
ΣΕΡ ΟΥΙΑΣΟΝ: Γιώργος Μουαϊμης
ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ: Άντρος Κρητικός
ΓΕΡΟ-ΘΕΟΦΙΛΗΣ: Ανδρέας Μούστρας

ΤΟ ΜΟΙΡΟΛΟΪ ΤΡΑΓΟΥΔΟΥΝ ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΧΟΡΩΔΙΑΣ ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ:
Έλση Τσίσιου, Θέκλα Πετρούτσιου, Λένια Ριαλά, Γιάννα Στυλιανού,
Στέλλα Στυλιανού, Έμμη Γεωργιάδου

4. Ουίλλιαμ Σαίξπηρ *Δωδέκατη νύχτα*

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 29 Απριλίου 1995

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Χριστίνα Μπάμπου-Παγκουρέλη
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Εύης Γαβρηλίδης
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Jean-Marie Fievez
ΜΟΥΣΙΚΗ: Γιώργος Θεοφάνους
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Σύλβια Χατζηγεωργίου
ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γρηγόρης Παπαγεωργίου
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Αντρούλα Ηρακλέους
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ: Σόσε Εσκιτζιάν
ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΣΚΗΝΙΚΟΥ: Δημήτρης Σάββα
ΠΕΡΟΥΚΕΣ: Μαίρη Λύρα

Διανομή

ΦΕΣΤΕ: Ανδρέας Τσουρής
ΒΙΟΛΑ: Χριστίνα Παυλίδου
ΕΝΑΣ ΠΛΟΙΑΡΧΟΣ: Ανδρέας Μουσουλιώτης
ΟΡΣΙΝΟ: Βαρνάβας Κυριαζής
ΚΟΥΡΙΟ: Παντελής Κωνσταντίνου
ΒΑΛΕΝΤΑΪΝ: Μανώλης Μιχαηλίδης
ΣΕΡ ΤΟΜΠΥ ΜΠΕΛΤΣ: Σπύρος Σταυρινίδης
ΜΑΡΙΑ: Άλκηστις Παυλίδου
ΣΕΡ ΑΝΤΡΙΟΥ ΕΪΓΚΙΟΥΤΣΙΚ: Αντώνης Κατσαρής
ΟΛΙΒΙΑ: Μαρίνα Μαλένη
ΜΑΛΒΟΛΙΟ: Κώστας Δημητρίου
ΑΝΤΟΝΙΟ: Λέανδρος Παναγιωτίδης
ΣΕΜΠΑΣΤΙΑΝ: Κώστας Βήχας
ΦΑΜΠΙΑΝ: Δημήτρης Ξύστρας
ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ Α': Μήδεια Χάννα
ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ Β': Αντρούλα Ηρακλέους
Α' ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ: Μανώλης Μιχαηλίδης

Β' ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ: Παντελής Παπακωνσταντίνου
ΕΝΑΣ ΙΕΡΕΑΣ: Ανδρέας Μουσουλιώτης
ΥΠΗΡΕΤΗΣ ΤΟΥ ΟΡΣΙΝΟ: Τάσος Αναστασίου

Τα τραγούδια ερμήνευσαν ο Άλεξ Παναγή και η Ευρυδίκη.

5. Αισχύλου *Πέρσες*

Κεντρική Σκηνή

Παττίχειο Δημοτικό Αμφιθέατρο Λάρνακας, 12 Ιουλίου 1995

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Κωστής Κολώτας
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νίκος Χαραλάμπους
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Γιώργος Ζιάκας
ΜΟΥΣΙΚΗ: Μιχάλης Χριστοδουλίδης
ΚΙΝΗΣΗ-ΜΑΣΚΕΣ-ΠΕΡΟΥΚΕΣ: Αντώνης Κατσαρής
ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γρηγόρης Παπαγεωργίου
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Γιώργος Τσιάκκας
ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΧΟΡΙΚΩΝ: Μάρω Σκορδί

Διανομή

ΑΤΟΣΣΑ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη
ΑΓΓΕΛΟΣ: Ευτύχιος Πουλλαϊδης
ΕΙΔΩΛΟ ΔΑΡΕΙΟΥ: Στέλιος Καυκαρίδης
ΞΕΡΗΣ: Βαρνάβας Κυριαζής
ΚΟΥΡΥΦΑΙΟΙ: Κώστας Δημητρίου, Ανδρέας Μούστρας, Φαίδρος Στασίνος,
Γιώργος Μουαϊμης, Νεόφυτος Νεοφύτου
ΧΟΡΟΣ ΠΕΡΣΩΝ: Κώστας Βήχας, Ανδρέας Τσουρής, Δημήτρης
Ξύστρας, Γιώργος Τσιάκκας, Ανδρέας Μουσουλιώτης, Παντελής
Παπακωνσταντίνου, Λέανδρος Παναγιωτίδης, Μιχάλης Μουστάκας,
Αχιλλέας Γραμματικόπουλος, Κίμων Αποστολόπουλος, Μανώλης
Μιχαηλίδης, Χριστόφορος Χριστοφόρου

6. Ρόμπερτ Χάρλιγκ *Ατσαλένιες μαγκνόλιες*

Νέα Σκηνή

Αίθουσα Θεάτρου και Εκδηλώσεων Δήμου Αγίου Δομετίου,
3 Δεκεμβρίου 1994

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Ειρένα Ιωαννίδου-Αδαμίδου
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Βαρνάβας Κυριαζής
ΣΚΗΝΙΚΑ: Κλάρα Ζαχαράκη-Γεωργίου
ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Σταύρος Αντωνόπουλος
ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Μάμας Χατζηαντώνης
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Αντρούλα Ηρακλέους
ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΣΚΗΝΙΚΟΥ: Δημήτρης Σάββα

Διανομή

ΑΝΝΕΛ ΝΤΥΠΟΥΗ-ΝΤΕΣΟΤΟ: Χριστίνα Παυλίδου
ΤΡΟΥΒΥ ΤΖΟΥΝΣ: Μαρία Μίχα
ΚΛΑΙΡΙ ΜΠΕΛΤΣΙΕΡ: Τζένη Γαϊτανοπούλου
ΣΙΕΛΜΠΥ ΗΤΕΝΤΟΝ-ΛΑΤΣΙΕΡΥ: Μαρίνα Μαλένη
ΜΑΙΡΗ-ΛΥΝ ΗΤΕΝΤΟΝ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη
ΟΥΙΖΕΡ ΜΠΟΥΝΤΡΩ: Λένια Σορόκου

7. Άθολ Φούγκαρτ *Ο δρόμος για τη Μέκκα*

Νέα Σκηνή

Αίθουσα Θεάτρου και Εκδηλώσεων Δήμου Αγίου Δομετίου,
3 Φεβρουαρίου 1995

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Μαρλένα Γεωργιάδη
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Νεόφυτος Ταλιώτης
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Νίκος Κουρούσις
ΓΛΥΠΤΑ: Χουρήκ Τοροσιάν
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Χριστίνα Θεοδότου

Διανομή

ΕΛΕΝ: Λένια Σορόκου

ΕΛΣΑ: Σοφία Καλλή

ΜΑΡΙΟΣ: Σπύρος Σταυρινίδης

8. Φρήντριχ Καρλ Βέχτερ Σχολείο για κλόουν

Παιδική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 20 Νοεμβρίου 1994

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Ξένια Καλογεροπούλου

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Φαίδρος Στασίνος

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Σόσε Εσκιτζιάν

ΜΟΥΣΙΚΗ: Σάββας Σάββα

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ: Μάριος Τόκας

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Μαρία Μέση-Αγγελίδου

ΜΑΚΙΓΙΑΣ: Μαίρη Λύρα

Διανομή

ΛΟΛΟ (Ντρίπενς): Μανώλης Μιχαηλίδης

ΜΠΟΥΦΟ (Παφ): Γιώργος Τσιάκκας

ΖΙΓΚΟ (Γουίτζελ): Παντελής Παπακωνσταντίνου

ΜΠΙΜΠΙΚΑ (Πιμπλ): Μήδεια Χάννα

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ: Ανδρέας Μουσουλιώτης

25Η ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ, 1995–1996

1. Ζαν-Κλωντ Γκραμπέρ Το ραφτάδικο

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 13 Οκτωβρίου 1995

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Γιάννης Ιορδανίδης

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νεόφυτος Ταλιώτης

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Νίκος Κουρούσης

ΜΟΥΣΙΚΗ: Σάββας Σάββα

ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γρηγόρης Παπαγεωργίου

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Σοφία Καλλή

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ: Χουρήκ Τοροσιάν

Διανομή

ΕΛΕΝ: Τζένη Γαϊτανοπούλου

ΣΙΜΟΝ: Λένια Σορόκου

ΖΙΖΕΛ: Αννίτα Σαντοριναίου

ΛΟΡΑΝΣ: Μαρία Μίχα

ΜΑΡΙ: Χριστίνα Παυλίδου

ΜΙΜΙ: Σοφία Καλλή

ΛΕΟΝ: Σπύρος Σταυρινίδης

ΣΙΔΕΡΩΤΗΣ: Κώστας Βήχας

ΤΕΧΝΙΤΗΣ: Τάσος Αναστασίου

ΖΑΝ (δεύτερος σιδερωτής): Δημήτρης Ξύστρας

ΜΑΞ: Βαρνάβας Κυριαζής

ΑΓΟΡΑΚΙ: Γιωργής Τσουρής

2. Μιχάλη Πιτσιλλίδη Αικατερίνη Κορνάρο

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 9 Δεκεμβρίου 1995

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Φώτος Φωτιάδης

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Λάκης Γενεθλής

ΜΟΥΣΙΚΗ: Φάνος Δυμώτης

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Ρούλα Κλεοβούλου

ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γρηγόρης Παπαγεωργίου

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Λένια Σορόκου

ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΧΟΡΙΚΩΝ: Μάρω Σκορδή

ΜΑΚΙΓΙΑΣ: Κίκα Χάρρις

Διανομή

ΧΟΡΟΣ (άνθρωποι του λαού της Κύπρου, Ελληνορθόδοξοι): Ευτύχιος Πουλλαΐδης, Σταύρος Λούρας, Γιώργος Μουαΐμης, Βαρνάβας Κυριαζής, Σοφία Καλλή, Λένια Σορόκου, Αχιλλέας Γραμματικόπουλος, Έλλη Κυριακίδου, Δημήτρης Ξύστρας, Νεόφυτος Νεοφύτου, Ρούλα Κλεοβούλου, Ντίνα Πετρίδου, Χριστίνα Παυλίδου

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ (βασίλισσα της Κύπρου, Βενεσιάννα): Χριστίνα Παυλίδου

ΛΟΥΤΣΙΑ (φίλη της βασίλισσας, Ιταλίδα): Σοφία Καλλή

ΕΛΕΝΗ (υπηρέτρια της βασίλισσας, Ελληνοκύπρια): Λένια Σορόκου

ΡΙΤΣΟ ΜΑΡΙΝΟ (μέλος της Υψηλής Αυλής της Κύπρου, κατάγεται από τη Σικελία): Δημήτρης Ξύστρας

ΜΟΡΦΩ ΝΤΕ ΓΚΡΕΝΙΕΡ (μέλος της Υψηλής Αυλής της Κύπρου, φράγκικης καταγωγής, γεννημένος στην Κύπρο): Νεόφυτος Νεοφύτου

ΜΑΡΙΑ ΠΑΡΡΑΣ (μητέρα του νόθου βασιλιά Ιάκωβου Β', συζύγου της Αικατερίνης, Ερωμένη του βασιλιά Ιωάννη Β' Γνωστή και ως Μαρία ή Μαριέττα της Πάτρας, Ελληνικής καταγωγής): Έλλη Κυριακίδου

ΤΖΙΟΡΤΖΙΟ (ερωμένος της Αικατερίνης): Αχιλλέας Γραμματικόπουλος

ΛΟΥΙΤΖΙ ΓΚΑΠΡΙΑΛΛΟ (ρετόρος της Βενετίας στην Κύπρο, Βενεσιάνος):

Γιώργος Μουαΐμης

ΦΡΑΝΤΖΙΣΚΟ ΜΙΝΙΟ (ρετόρος της Βενετίας στην Κύπρο, Βενεσιάνος):

Βαρνάβας Κυριαζής

ΦΡΑΝΤΖΙΣΚΟ ΠΡΙΟΥΛΙ (αρχιθαλάσσιος της Βενετίας, Βενεσιάνος):

Ευτύχιος Πουλλαΐδης

ΤΖΙΟΡΤΖΙΟ ΚΟΡΝΑΡΟ (αδελφός της Αικατερίνης, Βενετσιάνος):
Σταύρος Λούρας
ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ Α' (Ελληνοκύπρια): Ρούλα Κλεοβούλου
ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ Β' (Ελληνοκύπρια): Ντίνα Πετρίδου
ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ Α': Λάκης Αργυρού
ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ Β': Ανδρέας Ιορδάνους

3. Μπερνάρ-Μαρί Κολτές Ρομπέρτο Τσουκκο

Κεντρική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 17 Φεβρουαρίου 1996

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Δημήτρης Δημητριάδης
ΕΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Χρίστος Σιοπαχάς
ΕΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Γιάννης Τουμαζής
ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γρηγόρης Παπαγεωργίου
ΒΟΗΘΟΙ ΕΚΗΝΟΘΕΤΗ: Δημήτρης Ξύστρας, Άντρη Θεοδώρου

Διανομή

ΠΡΩΤΟΣ ΦΥΛΑΚΑΣ: Γιώργος Μουαΐμης
ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΦΥΛΑΚΑΣ: Δημήτρης Ξύστρας
Η ΜΗΤΕΡΑ ΤΟΥ [ΡΟΜΠΕΡΤΟ ΤΣΟΥΚΚΟ]: Λένια Σορόκου
ΡΟΜΠΕΡΤΟ ΤΣΟΥΚΚΟ: Αχιλλέας Γραμματικόπουλος
Η ΑΔΕΛΦΗ ΤΗΣ [ΠΑΙΔΟΥΛΑΣ]: Χριστίνα Παυλίδου
Η ΠΑΙΔΟΥΛΑ: Λέα Μαλένη
Ο ΠΑΤΕΡΑΣ ΤΗΣ: Στέλιος Καυκαρίδης
Ο ΑΔΕΛΦΟΣ ΤΗΣ: Ανδρέας Τσουρής
Η ΜΗΤΕΡΑ ΤΗΣ: Μαρία Μίχα
Ο ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΚΟΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ: Σπύρος Σταυρινίδης
Η ΠΑΤΡΟΝΑ: Τζένη Γαϊτανοπούλου
Η ΞΕΤΡΕΛΑΜΕΝΗ ΠΟΥΤΑΝΑ: Σοφία Καλλή
Ο ΓΕΡΟΣ ΚΥΡΙΟΣ: Αντώνης Κατσαρής
Ο ΑΝΥΠΟΜΟΝΟΣ ΝΤΑΒΑΤΖΗΣ: Ευτύχιος Πουλλαϊδής
Ο ΣΩΜΑΤΑΡΑΣ: Κώστας Δημητρίου
ΜΙΑ ΠΟΥΤΑΝΑ: Έλενα Παπαδοπούλου
Ο ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ: Βαρνάβας Κυριαζής
ΟΙ ΑΣΤΥΝΟΜΟΙ: Νεόφυτος Νεοφύτου, Κώστας Βήχας
Η ΚΟΜΨΗ ΚΥΡΙΑ: Αννίτα Σαντοριναίου
ΤΟ ΠΑΙΔΙ: Τζόσεφ Χριστοδουλίδης

4. Αλέκου Σακελλάριου, Χρήστου Γιαννακόπουλου

Υπάρχει και φιλότιμο

Κεντρική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 30 Μαρτίου 1996

ΕΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Κώστας Δημητρίου
ΕΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Γιώργος Παπαδόπουλος
ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Ανδρέας Κλεόπας
ΒΟΗΘΟΣ ΕΚΗΝΟΘΕΤΗ: Γιώργος Μουαΐμης
ΜΑΚΙΓΙΑΖ-ΠΕΡΟΥΚΕΣ: Λίτσα Ιωαννίδου

Διανομή

ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ ΑΛΙΚΗ ΜΑΥΡΟΓΙΑΛΛΟΥΡΟΥ: Σοφία Καλλή
ΚΥΡΙΑ ΝΑΝΤΑ ΜΑΥΡΟΓΙΑΛΛΟΥΡΟΥ: Λιάνα Χαλκιά
ΚΥΡΙΑ ΛΩΡΑ ΣΥΛΙΒΡΙΩΤΗ: Μαρία Μίχα
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΑΝΤΡΕΑΣ ΜΑΥΡΟΓΙΑΛΛΟΥΡΟΣ: Κώστας Δημητρίου
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΩΣΤΑΣ ΣΥΛΙΒΡΙΩΤΗΣ: Βαρνάβας Κυριαζής
ΤΑΣΙΑ: Έλενα Παπαδοπούλου
ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΥΡΙΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ: Ευτύχιος Πουλλαϊδής
ΘΟΔΩΡΟΣ ΓΚΡΟΥΕΖΑΣ: Αντώνης Κατσαρής
ΚΥΡΑ-ΛΑΜΠΑΙΝΑ: Άλκηστις Παυλίδου
ΤΟΚΟΓΛΥΦΟΣ, ΚΥΡ ΦΩΤΗΣ: Δημήτρης Ξύστρας
ΚΑΤΙΝΑ: Μαρίνα Μαλένη
ΣΩΤΗΡΗΣ: Γιώργος Μουαΐμης
ΠΑΝΑΓΟΣ: Αχιλλέας Γραμματικόπουλος
ΣΩΦΕΡ: Γιώργος Τσιάκκας

ΝΟΣΟΚΟΜΟΣ Α': Σπύρος Ιωαννίδης
ΝΟΣΟΚΟΜΟΣ Β': Αχιλλέας Αχιλλέως

5. Αριστοφάνη Θεσμοφοριάζουσαι

Κεντρική Σκηνή
Αμφιθέατρο Μακαρίου Γ', Λευκωσία, 28 Ιουνίου 1996

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Κωστής Κολώτας
ΕΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Κώστας Τσιάνος
ΜΟΥΣΙΚΗ: Μάριος Τόκας
ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γρηγόρης Παπαγεωργίου
ΧΟΡΩΔΙΑΚΗ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ-ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΧΟΡΙΚΩΝ: Μάρω Σκορδή
ΕΝΟΡΧΗΣΤΡΩΣΗ: Σάββας Σάββα
ΒΟΗΘΟΣ ΕΚΗΝΟΘΕΤΗ: Κώστας Βήχας
ΒΟΗΘΟΣ ΕΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ: Σόσε Εσκιτζιάν
ΒΟΗΘΟΙ ΧΟΡΟΓΡΑΦΟΥ: Σοφία Καλλή, Ανδρέας Τσουρής
ΓΛΥΠΤΑ: Αντώνης Κατσαρής
ΕΠΑΙΞΑΝ ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ: Λεωνίδας Τσίτσας (βιολί, τρομπέτα),
Σάββας Σάββα (κιθάρες, λαούτο), Δημήτρης Μαραγκός (κρουστά)

Διανομή

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ (συγγενής): Σωτήρης Μουστάκας
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ: Σπύρος Σταυρινίδης
ΔΟΥΛΑ ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΥ: Κώστας Βήχας
ΥΠΗΡΕΤΗΣ ΑΓΑΘΩΝΑ: Ανδρέας Τσουρής
ΧΟΡΟΣ ΑΓΑΘΩΝΑ: Κώστας Δημητρίου (κορυφαίος), Γιώργος Μουαΐμης,
Δημήτρης Ξύστρας, Μιχάλης Μουστάκας, Ανδρέας Τσουρής
ΑΓΑΘΩΝΑΣ: Αντώνης Κατσαρής
ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ: Μιχάλης Μουστάκας
ΠΡΥΤΑΝΗΣ: Δημήτρης Ξύστρας
ΤΟΞΟΤΗΣ (Σκύθης): Κώστας Δημητρίου
ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ: Έλενα Παπαδοπούλου
ΕΛΑΦΙΟΝ: Σοφία Καλλή
ΑΥΛΗΤΗΣ: Ανδρέας Τσουρής
ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΕΣ: Τζένη Γαϊτανοπούλου (Μίκα-Κορυφαία),
Αννίτα Σαντοριναίου (Κηρύκαινα), Λένια Σορόκου (Φιλίστη),
Άλκηστις Παυλίδου (Κρίτυλλα), Μαρία Μίχα (Λύσυλλα), Μήδεια Χάννα,
Σοφία Καλλή, Έλενα Παπαδοπούλου, Θέα Χριστοδουλίδου, Λιάνα
Χαλκιά (Τιμοκλέα), Στέλα Φυρογένη, Αντρούλα Ηρακλέους (Πλαγκώνα),
Λέα Μαλένη (Μανία), Ντίνα Πετρίδου, Δήμητρα Θεοδοσίου

6. Ντέιβιντ Μάμετ Αμερικάνικος βούβαλος

Νέα Σκηνή
Αίθουσα Μελίνα Μερκούρη, Λευκωσία, 2 Δεκεμβρίου 1995

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Τάσος Μπαντής, Δημήτρης Τάρλου
ΕΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Κωνσταντίνος Αρβανιτάκης
ΕΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Γιώργος Χιώτης
ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Ανδρέας Κλεόπας
ΒΟΗΘΟΣ ΕΚΗΝΟΘΕΤΗ: Καλλιόπη Χαραλάμπους

Διανομή

ΝΤΟΝ ΝΤΑΜΠΡΟΥ: Σπύρος Σταυρινίδης
ΜΠΟΜΠ: Ανδρέας Τσουρής
ΟΥΩΛΤΕΡ ΚΟΟΥΛΑ (δάσκαλος): Αντώνης Κατσαρής

7. Μάριου Ποντίκα Η γυναίκα του Λωτ («Έστω...»)

Νέα Σκηνή
Αίθουσα Μελίνα Μερκούρη, Λευκωσία, 16 Δεκεμβρίου 1995

ΕΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Φαίδρος Στασίνος
ΕΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Γιώργος Χιώτης
ΜΟΥΣΙΚΗ: Ευαγόρας Καραγιώργης
ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Ανδρέας Κλεόπας
ΒΟΗΘΟΣ ΕΚΗΝΟΘΕΤΗ: Έλενα Παπαδοπούλου

Διανομή

ΠΑΝΤΕΛΗΣ: Στέλιος Καυκαρίδης
ΘΕΟΔΩΡΑ: Αννίτα Σαντοριναίου
ΡΗΝΑ: Έλενα Παπαδοπούλου

8. Ιάκωβου Καμπανέλλη Δύο άλλες φωνές

Νέα Σκηνή

Αίθουσα Μελίνα Μερκούρη, Λευκωσία, 31 Ιανουαρίου 1996

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Χρίστος Σιοπαχάς

ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΙΚΗ/ΕΝΔΥΜΑΤΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Γιώργος Χιώτης

ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γρηγόρης Παπαγεωργίου

Γράμμα στον Ορέστη

Διανομή

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ: Τζένη Γαϊτανοπούλου

ΟΡΕΣΤΗΣ: Ανδρέας Τσουρής

ΗΛΕΚΤΡΑ: Ελένη Συμυρνιού

Ο επικήδειος

Διανομή

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Κώστας Δημητρίου

9. Ουίλλιαμ Σαίξπηρ Όνειρο καλοκαιρινής νύχτας

Παιδική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 5 Νοεμβρίου 1995

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ-ΔΙΑΣΚΕΥΗ: Κωστής Κολώτας

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ανδρέας Μαραγκός

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Γιώργος Παπαδόπουλος

ΜΟΥΣΙΚΗ: Γιώργος Θεοφάνους

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Έλενα Χριστοδουλίδου

ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γρηγόρης Παπαγεωργίου

Διανομή

ΠΑΚ: Άλκηστις Παυλίδου

ΣΥΝΝΕΦΟΥΛΛΑ: Θέα Χριστοδουλίδου

ΕΡΜΙΑ: Μαρίνα Μαλένη

ΜΠΙΖΕΛΑΝΘΗ/ΕΛΕΝΑ: Μήδεια Χάννα

ΤΙΤΑΝΙΑ: Στέλα Φυρογένη

ΟΜΠΕΡΟΝ: Λέανδρος Παναγιωτίδης

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ: Γιώργος Τσιάκκας

ΛΥΣΑΝΔΡΟΣ: Άνδρος Κρητικός

ΠΑΤΟΣ/ΜΠΟΤΤΟΜ: Μιχάλης Μουστάκας

ΦΛΟΥΤ/ΘΙΣΒΗ: Ανδρέας Μουσουλιώτης

ΚΟΥΙΝΣ/ΠΥΡΑΜΟΣ: Παντελής Παπακωνσταντίνου

26Η ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ, 1996–1997

1. Όσκαρ Ουάιλντ Η σημασία του να είναι κανείς σοβαρός

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 18 Οκτωβρίου 1996

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Στάθης Σπυλιωτόπουλος

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Τζων Θεοχάρης

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Ανδρέας Μέσης

ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γρηγόρης Παπαγεωργίου

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Κώστας Βήχας

Διανομή

ΛΕΗΝ: Παντελής Παπακωνσταντίνου

ΑΛΤΖΕΡΝΟΝ ΜΟΝΚΡΗΦ: Ανδρέας Τσουρής

ΤΖΩΝ ΟΥΕΡΔΙΝΓΚ: Κώστας Βήχας

ΛΑΙΔΗ ΜΠΡΑΚΝΕΛ: Τζένη Γαϊτανοπούλου

ΓΚΟΥΕΝΤΟΛΕΝ ΦΕΑΡΦΑΕ: Στέλα Φυρογένη

ΣΕΣΙΛΙ ΚΑΡΝΤΙΟΥ: Θέα Χριστοδουλίδου

ΜΙΣΣ ΠΡΙΖΕΜ: Λένια Σορόκου

ΑΙΔΕΣΙΜΩΤΑΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ ΔΟΚΤΩΡ ΤΖΑΖΟΥΜΠΑ: Σπύρος Σταυρινίδης

ΜΕΡΡΙΜΑΝ: Νεόφυτος Νεοφύτου

2. Παντελή Χορν Το φουντανάκι

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 29 Νοεμβρίου 1996

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Κώστας Δημητρίου

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Τάσος Ζωγράφος

ΜΟΥΣΙΚΗ: Ευαγόρας Καραγιώργης

ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γρηγόρης Παπαγεωργίου

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Τάσος Αναστασίου

Διανομή

ΕΥΑ: Σοφία Καλλή

ΚΥΡΑ-ΚΑΤΙΝΑ: Αννίτα Σαντοριναίου

ΓΙΑΓΚΟΣ: Αχιλλέας Γραμματικόπουλος

ΚΥΡ ΑΝΤΩΝΗΣ: Στέλιος Καυκαρίδης

ΤΟΥΛΑ: Έλενα Χριστοφή

ΦΡΟΣΩ: Λιάνα Χαλκιά

Ο ΘΕΙΟΣ: Βαρνάβας Κυριαζής

ΓΙΑΒΡΟΥΣΗΣ: Νεόφυτος Νεοφύτου

ΚΑΠΕΛΑΣ: Τάσος Αναστασίου

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ: Ευτύχιος Πουλλαΐδης

3. Μολιέρου Ο Ταρτούφος

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 1 Μαρτίου 1997

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Ανδρέας Στάικος

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Άλκης Κρητικός

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: David Burrows

ΜΟΥΣΙΚΗ: Barry Wickens, Brian Betts

ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γρηγόρης Παπαγεωργίου

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Τάσος Αναστασίου

ΒΟΗΘΟΙ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ: Sarah Blekinshop, Christian Habat

ΠΟΡΤΡΕΤΟ ΤΟΥ ΟΡΓΚΟΝ: Kimberly Wyatt

Διανομή

ΦΛΙΠΟΤ (υπηρέτρια της κας Περνέλ): Τάσος Αναστασίου

ΚΥΡΙΑ ΠΕΡΝΕΛ (μητέρα του Οργκόν): Λένια Σορόκου

ΕΛΜΙΡΑ (σύζυγος του Οργκόν): Στέλα Φυρογένη

ΝΤΟΡΙΝ (ακόλουθος της Μαριάνας): Αννίτα Σαντοριναίου

ΔΑΜΙΣ (γιος του Οργκόν): Βαρνάβας Κυριαζής

ΜΑΡΙΑΝΑ (κόρη του Οργκόν και ερωμένη του Βαλέριου): Θέα Χριστοδουλίδου
ΚΛΕΑΝΘΗΣ (αδελφός της Ελμίρας): Αντώνης Κατσαρής
ΟΡΓΚΟΝ (σύζυγος της Ελμίρας): Κώστας Δημητρίου
ΒΑΛΕΡΙΟΣ (εραστής της Μαριάνας): Αχιλλέας Γραμματικόπουλος
ΤΑΡΤΟΥΦΟΣ (ψευδοευλαβής): Σταύρος Λούρας
ΚΥΡΙΟΣ ΝΟΜΙΜΟΦΡΩΝ (δικαστικός κλητήρας): Νεόφυτος Νεοφύτου
ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ: Στέλιος Καυκαρίδης
ΦΥΛΑΚΕΣ: Αχιλλέας Αχιλλέως, Σπύρος Ιωαννίδης

4. Αριστοφάνη Λυσιστράτη

Κεντρική Σκηνή
Αμφιθέατρο Μακαρίου Γ', Λευκωσία, 27 Ιουνίου 1997

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Κώστας Γεωργουσόπουλος
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Χρίστος Σιοπαχάς
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Γιάννης Τουμαζής
ΜΟΥΣΙΚΗ: Σάββας Σάββα
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Αντιγόνη Γύρα
ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γρηγόρης Παπαγεωργίου
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Αλεξία Παπαλαζάρου
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ: Σόσε Εσκιτζιάν
ΠΕΡΟΥΚΕΣ ΑΝΔΡΩΝ: Tony&Guy Hairdressing
ΠΕΡΟΥΚΕΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ-ΜΑΚΙΓΙΑΖ: Μαρία Χαραλάμπους
ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΣΚΗΝΙΚΟΥ: Δημήτρης Σάββα

Διανομή

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ: Κώστας Δημητρίου
ΚΛΕΟΝΙΚΗ: Κώστας Βήχας
ΜΥΡΡΙΝΗ: Σταύρος Λούρας
ΛΑΜΠΙΤΩ: Αντώνης Λαπηθιώτης
ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ: Αντώνης Κατσαρής
ΤΟΞΟΤΑΙ: Σταύρος Λούρας, Χριστίνα Παυλίδου, Θέα Χριστοδουλίδου, Κατερίνα Λούρα
ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΕΤΤΑΡΕΣ: Αχιλλέας Γραμματικόπουλος, Σοφία Καλλή, Λένια Σορόκου, Έλενα Παπαδοπούλου
ΚΙΝΗΣΙΑΣ: Σπύρος Σταυρινίδης
ΠΑΙΣ ΚΙΝΗΣΙΟΥ: Γιωργής Τσουρής
ΚΗΡΥΞ ΛΑΚΑΙΔΕΜΟΝΙΩΝ: Άλκηστις Παυλίδου
ΛΑΚΩΝ: Ανδρέας Τσουρής
ΑΘΗΝΑΙΟΣ: Μιχάλης Μουστάκας
ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ: Ευτύχιος Πουλλαϊδης (κορυφαίος), Νεόφυτος Νεοφύτου, Κώστας Βήχας, Ανδρέας Τσουρής, Δημήτρης Ξύστρας, Χριστίνα Παυλίδου, Θέα Χριστοδουλίδου, Κυριάκος Ευθυμίου, Παντελής Άντωνας, Κίμων Αποστολόπουλος, Αντώνης Λαπηθιώτης, Σώτος Σταυράκης, Σπύρος Ιωαννίδης, Γιωργής Τσουρής
ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ: Αννίτα Σαντοριναίου (κορυφαία), Λένια Σορόκου, Άλκηστις Παυλίδου, Έλενα Παπαδοπούλου, Σοφία Καλλή, Μαρίνα Μαλένη, Αχιλλέας Γραμματικόπουλος, Στέλα Φυρογέννη, Μιχάλης Μουστάκας, Δήμητρα Θεοδοσίου, Ντίνα Πετρίδου, Νικολίνα Μουαΐμη, Κατερίνα Λούρα, Όλγα Βήχα
ΚΩΦΑ ΠΡΟΣΩΠΑ: Σοφία Καλλή (Αθηναία), Αχιλλέας Γραμματικόπουλος (Αθηναία/Διαλλαγή), Έλενα Παπαδοπούλου (Αθηναία), Νικολίνα Μουαΐμη (Αθηναία), Στέλα Φυρογέννη (γυνή Κορινθία), Μαρίνα Μαλένη (γυνή Βοιωτία), Κυριάκος Ευθυμίου (δούλα), Δημήτρης Ξύστρας (οικέτης Κινησίου), Σώτος Σταυράκης (Λακεδαιμόνιος), Αντώνης Λαπηθιώτης (Αθηναίος), Παντελής Άντωνας (Αθηναίος)

ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΕΠΙ ΣΚΗΝΗΣ: Σάββας Σάββα (πλήκτρα-κιθάρες), Zbigniew Irzeński (φλάουτο, σαξόφωνο, κλαρίνο), Κλεάνθης Ζαμπακίδης (κλαρίνο), Νίκος Νικολαΐδης (μπαλαμάς, μπουζούκι, κιθάρα), Τάνια Δημητρίου (φλάουτο), Ελένη Μαυρομουστάκη (βιολί), Μάριος Νικολάου (κρουστά)

5. Χιου Λέναρντ Ντα

Νέα Σκηνή
Εργαστήρια ΘΟΚ, Νέα Σκηνή, Λευκωσία, 20 Δεκεμβρίου 1996

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Παύλος Μάτεσις
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Χρίστος Σιοπαχάς
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Γιώργος Χιώτης
ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γρηγόρης Παπαγεωργίου
ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ-ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Θέα Χριστοδουλίδου

Διανομή

ΤΣΑΡΑΥ (σήμερα): Κυριάκος Ευθυμίου
ΟΛΙΒΕΡ: Κώστας Βήχας
ΠΑΤΕΡΑΣ (Ντα): Σπύρος Σταυρινίδης
ΜΗΤΕΡΑ: Λένια Σορόκου
ΤΣΑΡΑΥ (νέος): Ανδρέας Τσουρής
ΚΥΡΙΟΣ ΝΤΡΑΜ: Σταύρος Λούρας
ΜΑΙΡΗ (κίτρινος κίνδυνος): Στέλα Φυρογέννη
ΚΥΡΙΑ ΠΡΥΝ: Τζένη Γαϊτανοπούλου

6. Μπάρρυ Κόλλινς Η κρίση

Νέα Σκηνή
Εργαστήρια ΘΟΚ, Νέα Σκηνή, Λευκωσία, 7 Μαρτίου 1997

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Πολύκαρπος Πολυκάρπου
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Άγις Παΐκος
ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γεώργιος Κουκουμάς

Διανομή

ΑΝΤΡΕΪ ΒΟΥΚΩΦ: Ευτύχιος Πουλλαϊδης
ΔΙΚΑΣΤΕΣ: Το κοινό της παράστασης

7. Λούις Κάρολ Η Αλίκη στη χώρα των θαυμάτων

Παιδική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 10 Νοεμβρίου 1996

ΔΙΑΣΚΕΥΗ-ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Δημήτρης Σεϊτάνης
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Σταύρος Αντωνόπουλος
ΜΟΥΣΙΚΗ: Νίκος Κυπουργός
ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Ευαγόρας Καραγιώργης
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ-ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΙΝΗΣΗΣ: Έλενα Χριστοδουλίδου
ΜΑΣΚΕΣ-ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ: Αντώνης Κατσαρής
ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γρηγόρης Παπαγεωργίου

Διανομή

ΠΑΙΔΙ: Όλγα Βήχα
ΚΟΥΝΕΛΙ/ΝΤΑΜ: Παντελής Άντωνας
ΑΛΙΚΗ: Έλενα Παπαδοπούλου
ΝΤΑΜΑ ΚΟΥΠΑ/ΚΑΜΠΙΑ: Άλκηστις Παυλίδου
ΜΑΓΕΙΡΙΣΣΑ/ΧΕΛΩΝΑ: Αντώνης Λαπηθιώτης
ΔΟΥΚΙΣΣΑ/ΠΟΝΤΙΚΟΣ: Αντρούλα Ηρακλέους
ΦΑΝΤΗΣ/ΝΤΙ: Δημήτρης Ξύστρας
ΡΗΓΑΣ ΚΟΥΠΑ/ΛΑΓΟΣ: Κίμων Αποστολόπουλος
ΚΑΠΕΛΑΣ/ΓΡΥΠΑΣ: Μόνικα Μελέκη

8. Ο Σπανός τζι' οι σαράντα δράτζιοι

(λαϊκό κυπριακό παραμύθι)

Παιδική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 16 Φεβρουαρίου 1997

ΔΙΑΣΚΕΥΗ: Δημήτρης Ξύστρας
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Αλεξία Παπαλαζάρου
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Χαμπής
ΜΟΥΣΙΚΗ: Γιώργος Κάρβελλος
ΜΑΣΚΕΣ: Αντώνης Κατσαρής

Διανομή

ΠΟΙΗΤΑΡΗΣ: Δημήτρης Ξύστρας
ΣΠΑΝΟΣ: Ανδρέας Τσουρής
ΓΡΙΑ/ΔΡΑΚΟΣ Γ': Άλκηστις Παυλίδου
ΔΡΑΚΟΣ ΑΡΧΗΓΟΣ: Αντώνης Λαπηθιώτης
ΧΩΡΙΑΤΙΣΣΑ/ΔΡΑΚΟΣ Β': Έλενα Παπαδοπούλου
ΧΩΡΙΑΤΙΣΣΑ/ΔΡΑΚΟΣ Δ': Σοφία Καλλή
ΧΩΡΙΑΤΗΣ/ΔΡΑΚΟΣ Ε': Κώστας Βήχας
ΧΩΡΙΑΤΗΣ/ΔΡΑΚΟΣ Ζ': Κυριάκος Ευθυμίου

27Η ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ, 1997–1998

1. Μπάρρυ Στέιβις *Ο άνθρωπος που δεν πέθανε ποτέ*

Κεντρική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 7 Νοεμβρίου 1997

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Χριστάκης Γεωργίου
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Τομ Μάρκους
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Σταύρος Αντωνόπουλος
ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γρηγόρης Παπαγεωργίου
ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Σάββας Σάββα
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Τάσος Αναστασίου

Διανομή

ΤΖΟ ΧΙΛΛ: Αχιλλέας Γραμματικόπουλος
ΜΠΕΝ ΓΟΥΙΝΤΟΝ: Νεοκλής Νεοκλέους
ΕΤ ΡΟΑΝ: Πάμπρος Ξουφαρίδης
ΓΙΑΤΡΟΣ ΛΟΥΙΣ: Σπύρος Ιωαννίδης
ΑΣΤΥΝΟΜΟΣ ΜΑΪΚ ΝΤΑΛΙ: Τάσος Αναστασίου
ΑΣΤΥΝΟΜΟΣ ΤΖΙΜ ΤΖΟΝΣΟΝ: Λέανδρος Παναγιωτίδης
ΧΙΛΝΤΑ ΓΟΥΙΝΤΟΝ: Θέα Χριστοδουλίδου
ΙΣΑΤΟΡ ΡΑΠΙΝΟΒΙΤΣ/ΓΕΝΙΚΟΣ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ ΣΤΟΟΥΝ: Αντώνης Κατσαρής
ΤΟΜ ΣΙΑΡΠ: Ανδρέας Τσουρής
ΕΥΛΟΥΡΓΟΣ/ΔΙΚΑΣΤΗΣ ΜΙΤΣΕΛ: Ανδρέας Μουσουλιώτης
ΔΙΚΑΣΤΗΣ ΧΑΟΥ: Δημήτρης Ξύστρας
ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ/ΒΙΟΛΑ ΧΗΛΥ: Λένια Σορόκου
ΧΑΡΡΥ ΜΑΚΡΕ/ΑΙΔΕΣΙΜΟΤΑΤΟΣ ΧΟΥΑΪΤ: Κίμων Αποστολόπουλος
ΑΝΤΑΜ ΣΤΗΛ/ΣΚΩΤ ΜΑΚΠΡΑΪΤ: Αντώνης Λαπηθιώτης
ΤΖΩΝ ΜΟΥΤΥ: Κώστας Δημητρίου
ΜΠΛΕΪΚ, ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ: Σπύρος Σταυρινίδης
ΣΥΝΤΕΧΝΙΑΚΟΣ/ΑΣΤΥΝΟΜΟΣ Ο'ΛΗΡΥ: Παντελής Παπακωνσταντίνου
ΙΤΑΛΟΣ/ΑΡΧΙΔΙΚΑΣΤΗΣ ΚΟΥΛΥ: Σταύρος Λούρας
ΕΛΛΗΝΑΣ/ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΣ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ ΓΟΥΑΔΕΡΠΗ: Παντελής Άντωνας
ΜΑΡΘΑ ΓΟΥΕΠΕΡ/ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ: Έλενα Χριστοφή
ΧΕΝΡΥ ΓΟΥΕΠΕΡ/ΔΙΚΑΣΤΗΣ ΜΠΗΑΡΤ: Κώστας Βήχας
ΑΛΕΞΑΝΤΕΡ ΜΑΡΣΙΑΛ: Ευτύχιος Πουλλαΐδης
ΜΑΡΤΙΝ ΧΕΝΤΕΡΣΟΝ: Γιωργής Τσουρής
ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΓΟΥΗΤ: Κυριάκος Ευθυμίου

2. Άντον Τσέχωφ *Ο θεός Βάνιας*

Κεντρική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 24 Ιανουαρίου 1998

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Χρύσα Προκοπάκη
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Χρίστος Σιοπαχάς
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Εδουάρδος Γεωργίου
ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γρηγόρης Παπαγεωργίου
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Νεοκλής Νεοκλέους
ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΣΚΗΝΙΚΟΥ: Δημήτρης Σάββα
ΟΓΚΟΠΛΑΣΤΙΚΗ ΣΚΗΝΙΚΟΥ: Έφη Ανδριανού
ΤΡΑΓΟΥΔΙ: Σάββας Σάββα
ΜΑΚΙΓΙΑΖ: Μαρία Χαραλάμπους

Διανομή

ΜΑΡΙΝΑ: Λένια Σορόκου
ΑΣΤΡΩΦ ΜΙΧΑΗΛ ΛΒΟΒΙΤΣ: Ευτύχιος Πουλλαΐδης
ΒΟΪΝΙΤΣΚΙ ΙΒΑΝ ΠΕΤΡΟΒΙΤΣ: Σπύρος Σταυρινίδης
ΣΕΡΕΜΠΡΙΑΚΩΦ ΑΛΕΞΑΝΤΡ ΒΛΑΝΤΙΜΙΡΟΒΟΤΣ: Φαίδρος Στασίνογ
ΤΕΛΙΕΓΚΙΝ ΙΛΙΑ ΙΛΙΤΣ: Σμάραγδος Κλεοβούλου
ΣΟΦΙΑ ΑΛΕΞΑΝΤΡΟΒΝΑ (Σόνια): Θέα Χριστοδουλίδου
ΕΛΕΝΑ ΑΝΤΡΕΓΙΕΒΝΑ: Χριστίνα Παυλίδου
ΒΟΪΝΙΤΣΚΑΓΙΑ ΜΑΡΙΑ ΒΑΣΙΛΙΕΒΝΑ: Έλλη Κυριακίδου
ΕΡΓΑΤΗΣ: Δημήτρης Ξύστρας

3. Κρίστοφερ Μάρλοου *Ο Εβραίός της Μάλτας*

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 4 Απριλίου 1998

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Σεραφείμ Βελέντζας

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ανδρέας Πάντζης

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Σταύρος Αντωνόπουλος

ΜΟΥΣΙΚΗ: Βάσος Αργυρίδης

ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γρηγόρης Παπαγεωργίου

ΒΟΗΘΟΙ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Κυριάκος Τοφαρίδης, Χριστόφορος Χριστοφόρου

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ: Θεοδώρα Παπαχρυσού

ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΣΚΗΝΙΚΟΥ: Δημήτρης Σάββα

ΠΛΑΣΤΙΚΗ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΜΟΝΟΜΑΧΙΑΣ: Χριστίνα Ρότσακα

ΜΑΚΙΓΙΑΣ: Μαρία Χαραλάμπους

Διανομή

ΜΑΚΙΑΒΕΛΙ/ΦΕΡΝΕΖΙ: Βαρνάβας Κυριαζής

ΒΑΡΑΒΑΣ: Ευτύχιος Πουλλαΐδης

Α΄ ΕΜΠΟΡΟΣ/ΠΙΛΙΑ-ΜΠΟΡΣΑ: Κίμων Αποστολόπουλος

Β΄ ΕΜΠΟΡΟΣ/ΝΤΟΝ ΛΟΝΤΟΒΙΚ: Χριστόφορος Χριστοφόρου

ΕΒΡΑΙΟΣ Α΄: Σπύρος Σταυρινίδης

ΕΒΡΑΙΟΣ Β΄: Παντελής Άντωνας

ΕΒΡΑΙΟΣ Γ΄/ΜΑΡΤΙΝ ΝΤΕΛ ΜΠΟΣΚΟ: Αντώνης Λαπηθιώτης

ΠΑΣΑΣ ΚΑΛΛΑΠΗΝ: Λέανδρος Παναγιωτίδης

ΣΕΛΙΜ ΚΑΛΥΜΑΘ: Νεοκλής Νεοκλέους

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Α΄: Ανδρέας Μουσουλιώτης

ΙΠΠΟΤΗΣ Α΄: Πάμπος Ξουφαρίδης

ΙΠΠΟΤΗΣ Β΄: Τάσος Αναστασιού

ΙΠΠΟΤΕΣ: Παναγιώτης Χρυσάνθου, Γιώργος Αυγουστή

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ: Σάββας Ρήγας, Λάκης Αργυρού

ΠΑΣΑΣ: Κωνσταντίνος Τσαϊλής

ΓΕΝΝΙΤΣΑΡΟΣ/ΜΑΡΑΓΚΟΣ: Νίκος Γεωργίου

ΠΑΣΑΣ/ΣΚΛΑΒΟΣ: Πάμπος Τσιορβάς

ΑΜΠΙΓΚΕΪΛ: Θέα Χριστοδουλίδου

ΚΑΛΟΓΕΡΟΣ Α΄/ΜΑΡΑΓΚΟΣ: Δημήτρης Ξύστρας

ΗΓΟΥΜΕΝΗ: Χριστίνα Παυλίδου

ΚΑΛΟΓΕΡΟΣ Β΄/ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Β΄: Νεόφυτος Νεοφύτου

ΚΑΛΟΓΡΙΑ: Χριστίνα Ρότσακα

ΝΤΟΝ ΜΑΤΙΑΣ/ΑΓΓΕΛΙΑΦΟΡΟΣ: Κυριάκος Τοφαρίδης

ΣΚΛΑΒΟΣ ΙΘΑΜΟΡ: Σμάραγδος Κλεοβούλου

ΑΚΟΛΟΥΘΟΣ: Κυριάκος Λάρμου

ΓΕΝΝΙΤΣΑΡΟΙ/ΜΑΡΑΓΚΟΙ: Κυριάκος Λάρμου, Ανδρέας Ξυρίχης

ΣΚΛΑΒΟΣ: Κωνσταντίνος Κωνσταντίνου

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ: Λένια Σορόκου

ΜΠΕΛΛΑΜΙΡΑ: Αννίτα Σαντοριναίου

4. Αριστοφάνη *Ειρήνη*

Κεντρική Σκηνή

Αμφιθέατρο Μακαρίου Γ΄, Λευκωσία, 3 Ιουλίου 1998

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Γιάννης Βαρβέρης

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Διαγόρας Χρονόπουλος

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Άγγελος Αγγελή

ΜΟΥΣΙΚΗ: Μιχάλης Χριστοδουλίδης

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Σοφία Σπυράτου

ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γρηγόρης Παπαγεωργίου

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Αλεξία Παπαλαζάρου

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ-ΕΝΔΥΜΑΤΟΛΟΓΟΥ: Παναγιώτης Μιχαήλ

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ: Μάρω Σκορδή

ΕΙΔΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ: Σόσε Εσκιτζιάν

ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΣΚΗΝΙΚΟΥ: Δημήτρης Σάββα

Διανομή

ΥΠΗΡΕΤΗΣ Α΄: Κώστας Δημητρίου

ΥΠΗΡΕΤΗΣ Β΄: Σταύρος Λούρας

ΤΡΥΓΑΙΟΣ: Σωτήρης Μουστάκας

ΚΟΡΕΣ: Έλενα Παπαδοπούλου, Στέλα Φυρογένη, Χριστίνα Παυλίδου

ΕΡΜΗΣ: Αντώνης Κατσαρής

ΠΟΛΕΜΟΣ: Σπύρος Σταυρινίδης

ΤΑΡΑΧΟΣ: Κώστας Βήγας

ΙΕΡΟΚΛΗΣ: Ευτύχιος Πουλλαΐδης

ΔΡΕΠΑΝΟΠΩΛΗΣ: Μιχάλης Μουστάκας

ΚΑΝΑΤΟΠΟΙΟΣ: Παντελής Άντωνας

ΛΟΦΙΟΠΟΙΟΣ: Σμάραγδος Κλεοβούλου

ΘΩΡΑΚΟΠΟΙΟΣ: Νεοκλής Νεοκλέους

ΣΑΛΠΙΓΓΟΠΟΙΟΣ: Αχιλλέας Γραμματικόπουλος

ΚΡΑΝΟΠΟΙΟΣ: Νεόφυτος Νεοφύτου

ΚΟΝΤΑΡΟΠΟΙΟΣ: Ανδρέας Τσουρής

ΠΑΙΔΙ Α΄: Χριστίνα Παυλίδου

ΠΑΙΔΙ Β΄: Έλενα Παπαδοπούλου

ΕΙΡΗΝΗ: Σπύρος Ιωαννίδης

ΟΠΩΡΑ: Γιώτα Κουφαλίδου

ΘΕΩΡΙΑ: Andrea Cservak

ΧΟΡΟΣ ΑΓΡΟΤΩΝ

ΚΟΡΥΦΑΙΟΣ: Νεόφυτος Νεοφύτου

ΠΑΡΑΒΑΣΗ: Αννίτα Σαντοριναίου

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ: Κυριάκος Ευθυμίου

ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ: Ανδρέας Τσουρής, Δημήτρης Ξύστρας, Μιχάλης Μουστάκας,

Αχιλλέας Γραμματικόπουλος

ΧΟΡΟΣ: Κώστας Βήγας, Έλενα Παπαδοπούλου, Στέλα Φυρογένη,

Κυριάκος Ευθυμίου, Σμάραγδος Κλεοβούλου, Παντελής Άντωνας,

Νεοκλής Νεοκλέους, Τρύφωνας Αναστασιάδης, Χρίστος Γρηγοριάδης,

Παναγιώτης Θεοδώρου, Χάρης Κκολός, Αντώνης Κουτρουπής,

Κωνσταντίνος Κωνσταντίνου, Χάρης Μαυρομιχάλη, Πέτρος Πογιατζή,

Χάρης Σωτηρίου

ΤΡΑΓΟΥΔΙ: Ανδρέας Τσουρής, Αντώνης Κουτρουπής, Παναγιώτης

Θεοδώρου

ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΕΠΙ ΣΚΗΝΗΣ: Zbigniew Irzyski (φλάουτο), Νέστωρ Γεωργίου

(ακορντεόν), Νεόφυτος Ρούσος (μαντολίνο, λάουτο), Γιάννης Σαββίδης

(κιθάρα)

5. Σάμουελ Μπέκετ *Ευτυχισμένες μέρες*

Νέα Σκηνή

Εργαστήρια ΘΟΚ, Νέα Σκηνή, Λευκωσία, 10 Οκτωβρίου 1997

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ-ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Ειρήνη Χατζηκυπρή

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ-ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Frank Henning

ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γεώργιος Κουκουμάς

Διανομή

ΟΥΙΝΝΙ: Τζένη Γαϊτανοπούλου

ΟΥΙΛΛΙ: Βαρνάβας Κυριαζής

6. Έντουαρντ Άλμπυ *Τρεις ψηλές γυναίκες*

Νέα Σκηνή

Εργαστήρια ΘΟΚ, Νέα Σκηνή, Λευκωσία, 13 Δεκεμβρίου 1997

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Αθανασία Καραγιαννοπούλου

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Φαίδρος Στασίνος

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Στέφανος Αθηαϊνίτης

ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γεώργιος Κουκουμάς

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Στέλα Φυρογένη

ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΣΚΗΝΙΚΟΥ: Δημήτρης Σάββα

Διανομή

Α΄: Τζένη Γαϊτανοπούλου

Β΄: Αννίτα Σαντοριναίου

Γ΄: Στέλα Φυρογένη

ΑΓΟΡΙ: Χριστόφορος Χριστοφόρου

7. Τόνυ Κούσνερ *Η ψευδαίσθηση*

Νέα Σκηνή

Εργαστήρια ΘΟΚ, Νέα Σκηνή, Λευκωσία, 6 Μαρτίου 1998

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ-ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Κωνσταντίνος Αρβανιτάκης

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Γιώργος Χιώτης

ΜΟΥΣΙΚΗ: Σάββας Σάββα

ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γεώργιος Κουκουμάς

ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΣΚΗΝΙΚΟΥ: Δημήτρης Σάββα

ΜΑΚΙΓΙΑΖ: Μαρία Χαραλάμπους

Διανομή

ΠΡΙΝΤΑΜΑΝ: Αντώνης Κατσαρής

ΑΜΑΝΟΥΕΝΣΙΣ/ΖΕΡΟΝΤ: Κώστας Βήχας

ΑΛΚΑΝΤΡ: Σταύρος Λούρας

ΚΑΛΙΣΤΟ/ΚΛΙΝΤΟΡ/ΘΕΑΓΕΝΗΣ: Αχιλλέας Γραμματικόπουλος

ΜΕΛΙΜΠΕΑ/ΙΣΑΒΕΛΛΑ/ΙΠΠΟΥΛΤΑ: Στέλα Φυρογέννη

ΕΛΙΣΕΑ/ΛΙΖΑ/ΕΛΒΙΡΑ: Σοφία Καλλή

ΠΛΕΡΙΜΠΟ/ΑΔΡΑΣΤΟΣ/ΠΡΙΓΚΙΠΑΣ: Ανδρέας Τσουρής

ΜΑΤΑΜΟΡΕ: Κυριάκος Ευθυμίου

8. Το βασιλόπουλο της Βενεδιάς

(λαϊκό κυπριακό παραμύθι)

Παιδική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 26 Οκτωβρίου 1997

ΔΙΑΣΚΕΥΗ: Κωστής Κολώτας

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Αλεξία Παπαλαζάρου

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Χαμπής

ΜΟΥΣΙΚΗ: Γιώργος Κάρβελλος

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Μ. Kiriazona

Διανομή

ΡΗΓΑΣ ΠΑΦΟΥ/ΤΕΛΑΛΗΣ: Νεόφυτος Νεοφύτου

Α' ΚΟΡΗ: Σοφία Καλλή

Β' ΚΟΡΗ/ΒΟΗΘΟΣ ΚΟΥΡΕΑ: Έλενα Παπαδοπούλου

Γ' ΚΟΡΗ: Χριστίνα Παυλίδου

ΓΡΙΑ ΑΝΕΡΑΔΑ/ΔΟΥΛΑ: Άλκηστις Παυλίδου

Α' ΑΝΕΡΑΔΑ: Ζωή Κυπριανού

Β' ΑΝΕΡΑΔΑ: Αντρούλα Ηρακλέους

ΒΑΣΙΛΙΑΣ/ΚΟΥΡΕΑΣ: Σμάραγδος Κλεοβούλου

ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟ/ΚΑΠΕΤΑΝΙΟΣ: Χριστόφορος Χριστοφόρου

28Η ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ, 1998–1999

1. Φεδερίκο Γκαρθία Λόρκα *Γέρμα*

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 21 Νοεμβρίου 1998

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Τζένη Μαστοράκη

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νεόφυτος Ταλιώτης

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Άγγελος Αγγελή

ΜΟΥΣΙΚΗ: Μάριος Τόκας

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Αριάννα Οικονόμου

ΜΑΣΚΕΣ: Αντώνης Κατσαρής

ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γρηγόρης Παπαγεωργίου

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Λέα Μαλένη

ΕΝΟΡΧΗΣΤΡΩΣΗ: Γιώργος Παγιάτης

Διανομή

ΓΕΡΜΑ: Αννίτα Σαντοριναίου

ΧΟΥΑΝ: Βαρνάβας Κυριαζής

ΜΑΡΙΑ: Μέλανη Στέλιου

ΒΙΚΤΟΡ: Νεοκλής Νεοκλέους

ΓΡΙΑ: Λένια Σορόκου

ΠΡΩΤΗ ΚΟΠΕΛΑ: Έλενα Χριστοφή

ΔΕΥΤΕΡΗ ΚΟΠΕΛΑ: Ζωή Κυπριανού

ΠΡΩΤΗ ΠΛΥΣΤΡΑ/ΔΕΥΤΕΡΗ ΓΡΙΑ: Ηλιάνα Χαλκιά

ΔΕΥΤΕΡΗ ΠΛΥΣΤΡΑ/ΘΗΛΥΚΟ: Λέα Μαλένη

ΤΡΙΤΗ ΠΛΥΣΤΡΑ: Έλενα Παπαδοπούλου

ΤΕΤΑΡΤΗ ΠΛΥΣΤΡΑ: Δήμητρα Δημητριάδου

ΠΕΜΠΤΗ ΠΛΥΣΤΡΑ: Φωτεινή Δημητρίου

ΕΚΤΗ ΠΛΥΣΤΡΑ: Χριστίνα Ρότσακα

ΠΡΩΤΗ ΚΟΥΝΙΑΔΑ: Αδριανή Μαλένη

ΔΕΥΤΕΡΗ ΚΟΥΝΙΑΔΑ: Αντρούλα Ηρακλέους

ΝΤΟΛΟΡΕΣ: Άλκηστις Παυλίδου

ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΡΕΣ: Φωτεινή Δημητρίου, Ζωή Κυπριανού,

Έλενα Παπαδοπούλου, Έλενα Χριστοφή, Χριστίνα Ρότσακα

ΑΡΣΕΝΙΚΟ: Αχιλλέας Γραμματικόπουλος

ΠΡΩΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ: Δημήτρης Ξύστρας

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΑΝΤΡΑΣ: Αγάπιος Αγαπίου

ΤΡΙΤΟΣ ΑΝΤΡΑΣ: Νίκος Κωνσταντίνου

2. Ουίλλιαμ Σαίξπηρ *Όπως αγαπάτε*

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 23 Ιανουαρίου 1999

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Κωστής Κολώτας

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Εύης Γαβριηλίδης

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Frank Henning

ΜΟΥΣΙΚΗ-ΣΤΙΧΟΙ ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ: Σταύρος Σιδεράς

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Νότα Ρήγου

ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γρηγόρης Παπαγεωργίου

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Άντρη Χ. Κωνσταντίνου

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ: Ειρήνη Χατζηκυπρή

ΜΑΚΙΓΙΑΖ-ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΠΕΡΟΥΚΩΝ: Μαρία Χαραλάμπους

Διανομή

ΟΡΛΑΝΔΟΣ: Νεοκλής Νεοκλέους

ΑΝΤΑΜ/ΥΜΕΝΑΙΟΣ: Κυριάκος Ευθυμίου

ΟΛΙΒΕΡ: Αχιλλέας Γραμματικόπουλος

ΝΤΕΝΙΣ/ΓΟΥΙΛΛΥ: Κώστας Βήχας

ΤΣΑΡΛΥ/ΠΑΠΑ-ΟΛΙΒΕΡ-ΑΔΙΑΒΑΣΤΟΣ: Δημήτρης Ξύστρας

ΚΛΑΟΥΝ: Σταύρος Λούρας

ΣΗΛΙΑ: Έλενα Παπαδοπούλου

ΡΟΖΑΛΙΝΤΑ: Στέλα Φυρογέννη

ΛΕ ΜΠΩ/ΣΙΛΒΙΟΣ: Μιχάλης Μουστάκας

ΔΟΥΚΑΣ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΣ/ΕΞΟΡΙΣΤΟΣ ΔΟΥΚΑΣ: Ευτύχιος Πουλλαϊδης

ΑΡΧΟΝΤΑΣ Α΄ ΣΤΗΝ ΑΥΛΗ/ΑΡΧΟΝΤΑΣ Α΄ ΣΤΟ ΔΑΣΟΣ: Κώστας Καζάκας
ΑΡΧΟΝΤΑΣ Β΄ ΣΤΗΝ ΑΥΛΗ/ΑΡΧΟΝΤΑΣ Β΄ ΣΤΟ ΔΑΣΟΣ: Νεόφυτος Νεοφύτου
ΑΡΧΟΝΤΕΣ ΣΤΗΝ ΑΥΛΗ/ΑΡΧΟΝΤΕΣ ΣΤΟ ΔΑΣΟΣ: Τρύφωνας Αναστασιάδης,
Αντώνης Κουτρούπης, Λάκης Αργυρού, Σπύρος Ιωαννίδης
ΑΡΧΟΝΤΙΣΣΑ/ΩΝΤΡΕΥ΄: Ζωή Κυπριανού
ΑΡΧΟΝΤΙΣΣΑ/ΦΟΙΒΗ: Έλενα Χριστοφή
ΑΜΙΕΝΣ/ΖΑΚ ΝΤΕ ΜΠΟΥΑ: Ανδρέας Τσουρής
ΚΟΡΙΝ: Σπύρος Σταυρινίδης
ΙΑΚΩΒΟΣ: Αντώνης Κατσαρής

ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΕΠΙ ΣΚΗΝΗΣ: Θανάσης Αραπίδης (σαξόφωνο, φλάουτο,
κλαρινέτο), Γιώργος Πογιατζής (βιολί, κιθάρα), Victoria Mikhailova
(μπαγιάν)

3. Ντάριο Φο Κλέψε λιγότερο

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 20 Μαρτίου 1999

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Σωτήρης Μαγκριώτης
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Μόνικα Βασιλείου
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Λάκης Γενεθλής
ΜΟΥΣΙΚΗ: Ευαγόρας Καραγιώργης
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Deborah Melkis
ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γρηγόρης Παπαγεωργίου
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Κυριάκος Τοφαρίδης
ΔΙΑΣΚΕΥΗ ΣΤΙΧΩΝ: Μαρία Μανναρίδου-Καρσερά
ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΣΚΗΝΙΚΟΥ: Δημήτρης Σάββα

Διανομή

ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ/ΔΙΚΑΣΤΗΣ: Σταύρος Λούρας
ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ/ΘΥΡΩΡΟΣ: Ανδρέας Βασιλείου
ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ/ΤΡΕΛΟΣ: Μιχάλης Μουστάκας
ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΗΣ: Κώστας Βήχας
ΕΝΕΑ: Στέλα Φυρογένη
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟΥ: Ευτύχιος Πουλλαϊδης
ΕΜΠΟΡΟΣ: Ανδρέας Τσουρής
ΣΥΖΥΓΟΣ ΕΜΠΟΡΟΥ/ΚΑΛΟΓΡΙΑ: Έλενα Χριστοφή
ΠΟΡΝΗ/ΚΑΛΟΓΡΙΑ: Λένια Σορόκου
ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ: Αντώνης Κατσαρής
ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ: Λέανδρος Παναγιωτίδης
ΚΛΕΦΤΗΣ/ΕΞΟΧΟΤΑΤΟΣ: Δημήτρης Ξύστρας
ΣΥΖΥΓΟΣ ΘΥΡΩΡΟΥ: Ζωή Κυπριανού
ΤΡΕΛΟΙ: Ζωή Κυπριανού, Κυριάκος Τοφαρίδης, Σοφοκλής Κασκαούνιας
ΤΡΕΛΟΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ: Κυριάκος Ευθυμίου
ΗΓΟΥΜΕΝΗ: Άλκηστις Παυλίδου
ΕΚΒΙΑΖΟΜΕΝΟΣ: Νεόφυτος Νεοφύτου

4. Δημητρίου Κ. Βυζάντιου Βαβυλωνία

Κεντρική Σκηνή

Θέατρο Ριάλτο, Λεμεσός, 25 Ιουνίου 1999

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Κωνσταντίνος Αρβανιτάκης
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Στέφανος Αθηαϊνίτης
ΜΟΥΣΙΚΗ: Βάσος Αργυρίδης
ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γεώργιος Κουκουμάς
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Παναγιώτα Παπαγεωργίου
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ: Σόσε Εσκιτζιάν
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΙΔΙΩΜΑΤΩΝ: Μαριλένα Καρυολαίμου-Ψαρά
ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΣΚΗΝΙΚΟΥ: Δημήτρης Σάββα

Διανομή

ΑΝΑΤΟΛΙΤΗΣ: Αντώνης Κατσαρής
ΜΩΡΑΪΤΗΣ: Ανδρέας Βασιλείου
ΧΙΩΤΗΣ: Κώστας Καζάκας
ΛΟΓΙΩΤΑΤΟΣ: Μιχάλης Μουστάκας
ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ: Σπύρος Σταυρινίδης

ΚΡΗΤΙΚΟΣ: Κυριάκος Ευθυμίου
ΚΥΠΡΙΟΣ: Νεόφυτος Νεοφύτου
ΞΕΝΟΔΟΧΟΣ: Ευτύχιος Πουλλαϊδης
ΑΣΤΥΝΟΜΟΣ: Κώστας Βήχας
ΔΙΟΝΥΣΟΣ/ΓΙΑΤΡΟΣ: Ανδρέας Μελέκης
ΑΝΤΖΟΥΛΗΣ/ΣΕΡΒΙΤΟΡΟΣ: Παντελής Άντωνας
ΚΑΝΤΗΛΑΣ/ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: Πέτρος Μιχάλας
ΓΑΡΟΥΦΛΟ: Λέτα Πασχούλα
ΚΑΝΕΛΛΑ: Στέλα Φυρογένη
ΦΑΝΤΕΣ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ: Λέανδρος Παναγιωτίδης

ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΕΠΙ ΣΚΗΝΗΣ: Γιώργος Χόπλαρος (βιολί), Μιχάλης Σωκράτους
(λαούτο)

5. Αισχύλου Ορέστεια (Χοηφόροι-Ευμενίδες)

Κεντρική Σκηνή

Αρχαίο Θέατρο Επιδαύρου, 9 Ιουλίου 1999

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Κωστής Κολώτας
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΚΙΝΗΣΗ: Νίκος Χαραλάμπους
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Γιώργος Ζιάκας
ΜΟΥΣΙΚΗ: Θόδωρος Αντωνίου
ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Μάρω Σκορδή
ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γρηγόρης Παπαγεωργίου
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ-ΚΙΝΗΣΗ: Βάνα Ραμπότα
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ: Σόσε Εσκιτζιάν
ΜΑΣΚΕΣ: Ντίνα Παραλή
ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΣΚΗΝΙΚΟΥ: Δημήτρης Σάββα

Διανομή

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ: Τζένη Γαϊτανοπούλου
ΑΙΓΙΣΘΟΣ: Στέλιος Καυκαρίδης
ΟΡΕΣΤΗΣ: Βαρνάβας Κυριαζής
ΠΥΛΑΔΗΣ: Νεοκλής Νεοκλέους
ΗΛΕΚΤΡΑ/ΠΡΟΦΗΤΙΣ-ΑΘΗΝΑ: Αννίτα Σαντοριναίου
ΤΡΟΦΟΣ: Λένια Σορόκου
ΟΙΚΕΤΗΣ: Δημήτρης Ξύστρας
ΑΠΟΛΛΩΝ: Γιώργος Μουαΐμης
ΑΘΗΝΑ: Άλκηστις Παυλίδου
ΠΡΟΠΟΜΠΟΙ: Σταύρος Λούρας, Ανδρέας Τσουρής, Αχιλλέας
Γραμματικόπουλος, Νεοκλής Νεοκλέους
ΚΟΡΥΦΑΙΕΣ: Λένια Σορόκου, Άλκηστις Παυλίδου, Πόπη Αβραάμ
ΧΟΡΟΣ (Χοηφόροι-Ευμενίδες): Έλενα Παπαδοπούλου, Χριστίνα
Παυλίδου, Ζωή Κυπριανού, Έλενα Χριστοφή, Λέα Μαλένη, Αντρούλα
Ηρακλέους, Μήδεια Χάννα, Βάνα Ραμπότα, Φωτεινή Δημητρίου,
Άντια Κατσούρη, Έλενα Δημητρίου, Αννίτα Τερζή, Γιάννα Λευκάτη,
Ειρήνη Κωνσταντίνου, Ανθή Αντωνιάδου, Χριστίνα Καραγιάννη,
Νάνσια Μοβίδη, Αγνή Τσαγαρίδου

6. Περί έρωτος και άλλων τινών

(βασισμένο σε κείμενα του Μπέρτολτ Μπρεχτ)

Νέα Σκηνή

Εργαστήρια ΘΟΚ, Νέα Σκηνή, Λευκωσία, 30 Οκτωβρίου 1998

ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ: Ιορδάνης Αρζόγλου, Γιώργος Βελούδης, Οδυσσέας
Ελύτης, Πέτρος Μάρκαρης, Παύλος Μάτεσις, Γιώργος και Νίτσα
Νεοφύτου, Μάριος Πλωρίτης
ΜΟΥΣΙΚΗ: Kurt Weill, Hanns Eisler, Μάνος Χατζιδάκις,
Θάνος Μικρούτσικος, Γιώργος Κοτσώνης, Σάββας Σάββα
ΙΔΕΑ-ΣΥΝΑΡΜΟΓΗ ΚΕΙΜΕΝΩΝ: Γιώργος Νεοφύτου
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Στέφανος Κοτσίκος
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Άντης Παρτζίλης
ΜΟΥΣΙΚΗ ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ/ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Σάββας Σάββα
ΚΙΝΗΣΗ: Αντώνης Κατσαρής
ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γεώργιος Κουκουμάς

Ερμηνεύουν
Τζένη Γαϊτανοπούλου
Ανδρέας Τσουρής
Στέλα Φυρογένη

ΤΡΑΓΟΥΔΙ: Λία Βίσση
ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΕΠΙ ΣΚΗΝΗΣ: Σάββας Σάββα

7. Αλεξάντερ Γκέλμαν Και τώρα οι δυο μας
Νέα Σκηνή
Εργαστήρια ΘΟΚ, Νέα Σκηνή, Λευκωσία, 15 Ιανουαρίου 1999

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ-ΔΙΑΣΚΕΥΗ: Ζάννα Αρμάου, Γιώργος Κιμούλης
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Κυριάκος Τοφαρίδης
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Πάμπος Μίχλης
ΜΟΥΣΙΚΗ: Σάββας Σάββα
ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γεώργιος Κουκουμάς

Διανομή
ΑΝΤΡΕΪ: Βαρνάβας Κυριαζής
ΝΑΤΑΣΑ: Αννίτα Σαντοριναίου
ΦΩΝΗ ΑΛΕΞΕΪ: Άκης Κιοσσές

8. Ειρένας Ιωαννίδου Αδαμίδου Συνάντηση
Νέα Σκηνή
Εργαστήρια ΘΟΚ, Νέα Σκηνή, Λευκωσία, 19 Μαρτίου 1999

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Βαρνάβας Κυριαζής
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Άντρος Ρόπαλης
ΜΟΥΣΙΚΗ (προλόγου-επιλόγου): Γιώργος Θεοφάνους
ΣΤΙΧΟΙ ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ (προλόγου-επιλόγου): Λεωνίδα Μαλένης
ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΕΝΔΥΣΗ: Μάμας Χατζηαντώνης
ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γεώργιος Κουκουμάς

Διανομή
ΧΑΡΡΥ: Κώστας Καζάκας
ΣΤΑΜΟΣ: Αχιλλέας Γραμματικόπουλος
ΤΙΝΑ: Έλενα Παπαδοπούλου
ΟΛΓΑ: Αννίτα Σαντοριναίου
ΡΙΤΑ: Μέλανη Στέλιου
ΛΟΥΚΑΣ: Νεοκλής Νεοκλέους
ΝΑΥΤΗΣ Α': Κωνσταντίνος Τσαϊλής
ΝΑΥΤΗΣ Β': Τρύφωνας Αναστασιάδης

9. Γιάννη Ξανθούλη Ανέβα στη στέγη να φάμε το σύννεφο
Παιδική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 1 Νοεμβρίου 1998

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ανδρέας Μαραγκός
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Αχιλλέας Κεντώνης, Μαρία Παπαχαλαράμπους
ΜΟΥΣΙΚΗ: Αχιλλέας Καμινάρας
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Κρίστη Θεμιστοκλέους
ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γρηγόρης Παπαγεωργίου

Διανομή
ΠΑΤΕΡΑΣ: Ανδρέας Βασιλείου
ΜΗΤΕΡΑ/ΚΥΡΙΑΚΗ/Β' ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ: Λέτα Πασχούλα
ANNA: Μήδεια Χάννα
ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Σμάραγδος Κλεοβούλου
ΓΙΑΓΙΑ: Έλλη Κυριακίδου
ΒΑΓΓΕΛΑΚΗΣ: Ερμίνια Κυριαζή
ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΠΩΛΗΣ: Ανδρέας Μελέκης
ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΗΣ/ΑΕΡΟΠΛΑΝΟ/Ο ΤΥΠΟΣ ΜΕ ΤΟ ΚΑΣΕΤΟΦΩΝΟ: Πέτρος Μιχάλας
Α' ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ/ΜΑΥΡΟ ΣΥΝΝΕΦΟ: Άντια Κατσούρη

ΠΟΛΙΤΕΣ ΤΣΙΜΕΝΤΟΥΠΟΛΗΣ: Ανδρέας Βασιλείου, Λέτα Πασχούλα,
Σμάραγδος Κλεοβούλου, Ερμίνια Κυριαζή, Ανδρέας Μελέκης,
Πέτρος Μιχάλας, Άντια Κατσούρη, Έλλη Κυριακίδου, Μήδεια Χάννα

10. Χρυστάλλας Κουλέρμου Και τα πουλιά στοιχηματίζουν
Παιδική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 7 Φεβρουαρίου 1999

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ανδρέας Μελέκης
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Κωστούλα Χρίστου, Γιώργος Γεωργίου
ΜΟΥΣΙΚΗ: Μάριος Μελετίου
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Χριστίνα Ρότσακα
ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γρηγόρης Παπαγεωργίου

Διανομή
ΠΟΥΛΙ Α': Μήδεια Χάννα
ΠΟΥΛΙ Β': Λέτα Πασχούλα
ΠΟΥΛΙ Γ'/ΣΤΡΑΒΗ: Αντρούλα Ηρακλέους
ΣΩΤΗΡΗΣ: Χριστόφορος Χριστοφόρου
ΜΑΝΩΛΗΣ/ΚΟΥΤΣΟΣ: Παντελής Άντωνας
ΓΥΝΑΙΚΑ: Αδριανή Μαλένη
ΒΑΣΙΛΙΑΣ: Κίμων Αποστολόπουλος
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΣ: Ανδρέας Μελέκης
ΣΠΑΝΟΣ: Πέτρος Μιχάλας
ΣΩΤΗΡΟΥΛΑ: Φωτεινή Δημητρίου

1. Έντεν φον Χόρβατ Καζιμίρ και Καρολίνα

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 23 Οκτωβρίου 1999

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ-ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Ειρήνη Χατζηκυπρή
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΔΙΑΣΚΕΥΗ-ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Frank Henning
ΜΟΥΣΙΚΗ: Σάββας Σάββα
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ (σκηνές καμπαρέ): Clare Merchant-Ανδρέου
ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γεώργιος Κουκουμάς
ΒΟΗΘΟΣ ΕΝΔΥΜΑΤΟΛΟΓΟΥ: Έλενα Παύλου

Διανομή

ΚΑΖΙΜΙΡ: Σταύρος Λούρας
ΚΑΡΟΛΙΝΑ: Στέλα Φυρογένη
ΡΑΟΥΧ: Ευτύχιος Πουλλαΐδης
ΣΠΙΕΡ: Αντώνης Κατσαρής
ΣΙΟΥΡΤΖΙΚΕΡ: Βαρνάβας Κυριαζής
ΜΕΡΚΑ ΦΡΑΝΤΣ: Αχιλλέας Γραμματικόπουλος
ΕΡΝΑ: Έλενα Παπαδοπούλου
ΕΛΛΗ: Λέα Μαλένη
ΜΑΡΙΑ/ΧΟΥΑΝΙΤΑ: Βίβιαν Νικολαΐδου
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΜΠΑΡΕ/ΓΙΑΤΡΟΣ: Μιχάλης Μουστάκας
ΓΚΑΡΣΟΝΑ/ΝΟΣΟΚΟΜΑ: Λέτα Πασχούλα
ΠΙΑΝΙΣΤΑΣ: Άννα Γκοσποντίνωφ
ΧΟΡΕΥΟΥΝ: Στέφανη Ιωαννίδου, Marlene Henning, Julie Slifer
ΘΑΜΩΝΕΣ ΓΙΟΡΤΗΣ: Τρύφωνας Αναστασιάδης, Λάκης Αργυρού,
Νεόφυτος Λοΐζου, Σταύρος Σταύρου, Κωνσταντίνος Τσαϊλής

2. Ουίλλιαμ Σαίξπηρ Μακμπέθ

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 15 Ιανουαρίου 2000

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Χριστίνα Μπάμπου-Παγκουρέλη
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ανδρέας Πάντζης
ΣΚΗΝΙΚΑ: Θεόδουλος Γρηγορίου
ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Σταύρος Αντωνόπουλος
ΜΟΥΣΙΚΗ: Ευαγόρας Καραγιώργης
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Νάντια Πάντζη
ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γρηγόρης Παπαγεωργίου
ΒΟΗΘΟΙ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Έλενα Παπαδοπούλου, Σώτος Σταυράκης
ΒΟΗΘΟΣ ΕΝΔΥΜΑΤΟΛΟΓΟΥ: Μελίτα Κούτα
ΣΠΑΘΟΓΡΑΦΙΕΣ: Σώτος Σταυράκης
ΜΑΚΙΓΙΑΣ: Κίκα Χάρρις
ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΣΚΗΝΙΚΟΥ-ΕΙΔΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ: Κωστάκης
Κωνσταντίνου

Διανομή

ΜΑΓΙΣΣΑ Α': Λέα Μαλένη
ΜΑΓΙΣΣΑ Β': Έλενα Δημητρίου
ΜΑΓΙΣΣΑ Γ': Βίβιαν Νικολαΐδης
ΝΤΑΝΚΑΝ: Σπύρος Σταυρινίδης
ΜΑΛΚΟΜ: Χριστόφορος Χριστοφόρου
ΝΤΟΝΑΛΜΠΕΪΝ: Δημήτρης Δημητρίου
ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ/ΜΑΚΝΤΑΦ: Ανδρέας Βασιλείου
ΛΕΝΟΕ: Κώστας Καζάκας
ΡΟΣ: Αντώνης Κατσαρής
ΜΑΚΜΠΕΘ: Ευτύχιος Πουλλαΐδης
ΜΠΑΝΚΟ: Ντίνος Λύρας
ΑΝΓΚΟΥΣ: Λέανδρος Παναγιωτίδης
ΛΑΙΔΗ ΜΑΚΜΠΕΘ: Αννίτα Σαντοριναίου
ΣΕΪΤΟΝ: Κυριάκος Ευθυμίου
ΦΛΙΝΣ: Ευάγγελος Σταύρου
ΘΥΡΩΡΟΣ/ΓΙΑΤΡΟΣ: Δημήτρης Ξύστρας

ΓΕΡΟΣ/ΣΙΓΟΥΟΡΝΤ: Νεόφυτος Νεοφύτου
ΔΟΛΟΦΟΝΟΣ Α'/ΚΕΘΝΕΣ: Ανδρέας Τσουρής
ΔΟΛΟΦΟΝΟΣ Β': Κώστας Βήχας
ΔΟΛΟΦΟΝΟΣ Γ'/ΝΕΑΡΟΣ ΣΙΓΟΥΟΡΝΤ: Σώτος Σταυράκης
ΛΑΙΔΗ ΜΑΚΝΤΑΦ: Άλκηστις Παυλίδου
ΓΙΟΣ ΤΗΣ ΛΑΙΔΗΣ ΜΑΚΝΤΑΦ: Γιωργής Τσουρής
ΚΥΡΙΑ ΕΠΙ ΤΩΝ ΤΙΜΩΝ: Λένια Σορόκου
ΜΕΝΤΕΘ: Κώστας Δημητρίου
ΑΡΧΟΝΤΕΣ/ΑΚΟΛΟΥΘΟΙ: Λάκης Αργυρού, Χρίστος Αρτεμίου, Κλεάνθης
Δημητρίου, Θουκής Θουκή, Κυριάκος Κυριάκου, Νεόφυτος Λοΐζου,
Χριστόδουλος Μάρτας, Σταύρος Σταύρου, Κυριάκος Χαραλάμπους,
Πρόδρομος Χρίστου

3. Αυγούστου Στρίντμπεργκ Εγκλήματα και εγκλήματα

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 18 Μαρτίου 2000

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Μαργαρίτα Μέλμπεργκ (με τη συνεργασία του
Σπύρου Ευαγγελάτου)
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νίκος Χαραλάμπους
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Αριάδνη Βοζάνη
ΜΟΥΣΙΚΗ: Άγις Ιωαννίδης
ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γρηγόρης Παπαγεωργίου
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Έλενα Παπαδοπούλου

Διανομή

ΧΗΡΑ: Μαρία Καρασούλα
ΦΥΛΑΚΑΣ/ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ: Κυριάκος Σάββα
ΖΑΝ: Έλενα Δημητρίου
ΜΑΡΙΟΝ: Ελεωνόρα Βασιλείου/Πηνελόπη Βασιλείου
ΑΒΒΑΣ: Κώστας Δημητρίου
ΕΜΙΑ: Νεοκλής Νεοκλέους
ΜΩΡΙΣ: Νίκος Χαραλάμπους
ΚΑΤΡΙΝ: Μαρία Μίχα
ΕΝΡΙΕΤ: Μαρία Πατριαρχέα
ΑΝΤΟΛΦ: Ντίνος Λύρας
ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ: Ανδρέας Βασιλείου
ΝΤΕΝΤΕΚΤΙΒ: Δημήτρης Ξύστρας
ΓΚΑΡΣΟΝΙ: Σίμος Τσιάκκας
ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ: Μόνικα Χατζηβασιλείου

4. Χρήστου Πήττα Lumen Tristis και Ανοιξη

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 5 Μαΐου 2000

ΜΟΥΣΙΚΗ: Χρήστος Πήττας
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Άντρος Ρόπαλης
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΟΙΞΗ: Luc Jacobs
ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γρηγόρης Παπαγεωργίου, Γεώργιος Κουκουμάς

Lumen Tristis

(κύκλος τραγουδιών σε ποίηση Ρόη Παπαγγέλου για δύο φωνητικούς
σολίστ και πέντε μουσικούς)

Ερμηνεύει

Αννίτα Σαντοριναίου (απαγγελία)

ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΕΠΙ ΣΚΗΝΗΣ: Katherine Rockhill (πίανο), Justin Pearson
(βιολοντσέλο), Kate Robinson (βιολί), Katerina Vachova (κλαρινέτο),
Oliver Cox (κρουστά)

ΤΡΑΓΟΥΔΙ: Serena Kay (mezzo soprano), Γιάννης Χριστόπουλος (τενόρος)

Άνοιξη

(χοροδραματική πράξη για δύο χορευτές και δύο μουσικούς σολίστ, βασισμένη στην ιδέα του ομότιτλου διηγήματος του Μάριου Ποντίκα)

ΧΟΡΟΣ: Luc Jacobs, Charlotte Broom

ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΕΠΙ ΣΚΗΝΗΣ: Justin Pearson (βιολοντσέλο),
Kate Robinson (βιολί)

5. Αριστοφάνη Αχαρνής

Κεντρική Σκηνή

Αμφιθέατρο Μακαρίου Γ', Λευκωσία, 22 Ιουνίου 2000

ΑΠΟΔΟΣΗ-ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Κωνσταντίνος Αρβανιτάκης
ΣΤΙΧΟΙ-ΜΟΥΣΙΚΗ: Διονύσης Σαββόπουλος
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Γιώργος Σουλγίδης
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Δομνίκη Ευστρατίου
ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γρηγόρης Παπαγεωργίου
ΕΝΟΡΧΗΣΤΡΩΣΗ-ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ: Γιάννη Ιωάννου
ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ: Μάρω Σκορδί
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Παναγιώτα Παπαγεωργίου
ΕΙΔΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ ΛΑΤΕΞ-ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ-ΕΝΔΥΜΑΤΟΛΟΓΟΥ:
Μαρία Djordjevič
ΔΡΑΜΑΤΟΥΡΓΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ: Νίκος Ρήγας
ΔΡΑΜΑΤΟΥΡΓΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ: Πόλυ Φλουρέντζου
ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΣΚΗΝΙΚΟΥ: Δημήτρης Σάββα, Έφη Ανδριανού
ΜΑΣΚΕΣ-ΓΛΥΠΤΑ: Μύρω Σκαπούλη
ΜΕΤΑΞΟΤΥΠΙΕΣ (κοστούμια): Γιώργος Νικολάου

Διανομή

ΣΑΤΥΡΟΙ: Νεοκλής Νεοκλέους, Ρίκκος Παφίτης
ΝΥΜΦΗ/ΘΕΡΑΠΙΝΙΣ ΣΤΡΥΜΟΔΩΡΟΥ: Έλενα Δημητρίου
ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ: Αντώνης Κατσαρής
ΚΗΡΥΞ: Ευτύχιος Πουλλαϊδης
ΧΟΙΡΟΔΗΓΟΣ: Χριστόφορος Λάρκου
ΣΚΥΘΑΙ ΤΟΞΟΤΑΙ: Παντελής Παπακωνσταντίνου, Παντελής Άντωνας
ΑΜΦΙΘΕΟΣ: Κώστας Καζάκας
ΕΠΙΚΡΑΤΗΣ (πρέσβυς Αθηναίων παρά βασιλέως ήκων): Ντίνος Λύρας
ΕΤΕΡΟΣ (πρέσβυς Αθηναίων παρά βασιλέως ήκων)/ΙΠΠΗΛΑΤΟΔΗΓΟΣ:
Πέτρος Μιχαλάς
ΨΕΥΔΑΡΤΑΒΑΣ (βασιλέως οφθαλμός): Ανδρέας Βασιλείου
ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ (ευνούχος)/ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ (θεράπων Ευριπίδου): Νεοκλής Νεοκλέους
ΣΤΡΑΤΩΝ (ευνούχος)/ΠΑΡΑΝΗΜΦΟΣ ΑΝΗΡ: Αχιλλέας Γραμματικόπουλος
ΙΠΠΗΛΑΤΟΔΗΓΟΙ: Νίκος Νικολαΐδης, Πέτρος Μιχαλάς
ΘΕΩΡΟΣ (πρέσβυς Αθηναίων παρά Σιτάλκου ήκων) Μιχάλης Μουστάκας
ΘΡΑΚΩΝ ΣΤΡΑΤΟΣ: Τρύφωνας Αναστασιάδης, Θουκίης Θουκίη, Δημήτρης Καρατζιάς, Σοφοκλής Κασκαούνιας, Χριστόφορος Λάρκου
ΔΙΑΛΛΑΓΗ: Στέλα Φυρογέννη
ΑΧΑΡΝΗΣ ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ: Ανδρέας Τσουρής, Αχιλλέας Γραμματικόπουλος, Νεοκλής Νεοκλέους, Ανδρέας Βασιλείου, Κώστας Καζάκας, Παντελής Παπακωνσταντίνου
ΑΧΑΡΝΗΣ: Κώστας Βήχας, Στέλα Φυρογέννη, Μιχάλης Μουστάκας, Λέα Μαλένη, Έλενα Δημητρίου, Παντελής Άντωνας, Πέτρος Μιχαλάς, Τρύφωνας Αναστασιάδης, Θουκίης Θουκίη, Θανάσης Ιωάννου, Δημήτρης Καρατζιάς, Σοφοκλής Κασκαούνιας, Κώστας Κωνσταντινίδης, Σώτος Κωνσταντίνου, Χριστόφορος Λάρκου, Κωνσταντίνος Μελίδης, Νίκος Νικολαΐδης, Ρίκκος Παφίτης
ΣΥΜΒΙΑ ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΔΟΣ/ΜΕΓΑΡΕΥΣ: Κώστας Δημητρίου
ΘΥΓΑΤΗΡ ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΔΟΣ: Στέλα Φυρογέννη
ΘΕΡΑΠΙΝΙΣ ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΔΟΣ/ΠΑΡΑΝΥΜΦΟΣ ΓΥΝΗ: Λέα Μαλένη
ΞΑΝΘΙΑΣ (θεράπων Δικαιοπόλιδος): Σοφοκλής Κασκαούνιας
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ: Νίκος Χαραλάμπους/Ντίνος Λύρας
ΛΑΜΑΧΟΣ (στρατηγός): Σταύρος Λούρας
ΘΥΓΑΤΕΡΕΣ ΜΕΓΑΡΕΩΣ/ΔΥΛΗΤΡΙΑΔΙ: Λέα Μαλένη, Έλενα Δημητρίου
ΘΗΒΑΙΟΣ: Σπύρος Σταυρινίδης
ΙΣΜΕΙΝΙΑΣ (θεράπων Θηβαίου): Παντελής Παπακωνσταντίνου

ΝΙΚΑΡΧΟΣ (συκοφάντης): Κώστας Βήχας
ΣΥΝΟΔΟΙ ΣΥΚΟΦΑΝΤΟΥΣ: Μιχάλης Μουστάκας, Θανάσης Ιωάννου, Θουκίης Θουκίη
ΘΕΡΑΠΙΩΝ ΛΑΜΑΧΟΥ: Παντελής Άντωνας
ΔΙΟΝΥΣΟΣ: Ρίκκος Παφίτης
ΔΕΡΚΕΤΗΣ (γεωργός): Ανδρέας Βασιλείου
ΑΓΓΕΛΟΣ ΛΑΜΑΧΟΥ: Ανδρέας Τσουρής
ΟΠΛΙΤΗΣ: Τρύφωνας Αναστασιάδης

ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΕΠΙ ΣΚΗΝΗΣ: Γιάννης Ιωάννου (πίανο), Μιχάλης Ηλία (βιολί), Zbigniew Irzeński (φλάουτο, κλαρίνο, σαξόφωνο), Gareth Griffiths (τρομπέτα), Jonathan Randal (τρομπόνι), Nick Etheridge (τούμπα), Νικόλας Παπαγεωργίου (ξυλόφωνο, κρουστά), Μάριος Νικολάου (κρουστά)

6. Χειροκροτήματα: 50 χρόνια επιθεώρηση 1918-1968

(βασισμένο σε στίχους-κείμενα-διασκευές-συνθέσεις των Τεύκρου Ανθία, Αρίσταρχου Δημητρίου, Χρίστου Κάρμιου, Μιχάλη Κυριακίδη, Αχιλλέα Λυμπουρίδη, Κώστα Μαρκίδη, Γώγου Μιχαηλίδη, Κώστα Μόντη, Σώτου Ορείτη, Δημήτρη Παπαδημήτρη, Εύσκιου Πεύκη, Κυριάκου Χαπέσιη)

Κεντρική Σκηνή

Αμφιθέατρο Μακαρίου Γ', Λευκωσία, 16 Σεπτεμβρίου 2000

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Βαρνάβας Κυριαζής
ΣΚΗΝΙΚΑ: Άντρος Ρόπαλης, Γιάννης Μιχαήλ
ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ-Καπέλα: Στέφανος Αθηνιάντης
ΜΟΥΣΙΚΗ (προλόγου, επιλόγου, συνδυετικών εισαγωγών)-ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ/ΕΝΟΡΧΗΣΤΡΩΣΗ/ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ-ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ:
Στέλιος Αργύρης
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Ξηνής Βαττή, Τζίλιαν Βαττή
ΕΡΕΥΝΑ: Γιάννης Κατσούρης
ΣΤΙΧΟΙ (προλόγου, επιλόγου, συνδυετικών εισαγωγών): Λεωνίδας Μαλένης
ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γρηγόρης Παπαγεωργίου, Γεώργιος Κουκουμάς
ΕΦΕ ΦΙΝΑΛΕ: Νίκος Μεγάλεμος
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Λέτα Πασχούλα

Πρόλογος

Διανομή

«Το τραγούδι της θεατρίνας»
ΘΕΑΤΡΙΝΑ: Χριστιάνα Λάρκου

«Χειροκροτήματα»

Ανδρούλα Αγαθαγγέλου, Έλενα Ευσταθίου, Έλλη Κυριακίδου, Αντώνης Λαπηθιώτης, Ανδρέας Μουσουλιώτης, Έλενα Παπαδοπούλου, Άλκηστις Παυλίδου, Χριστίνα Παυλίδου, Σώτος Φιλιππίδης, Ξηνής Βαττή, Τζίλιαν Βαττή, Εβίτα Ηλία, Νίκος Κκαϊλής, Μαρία Κουσιάππα, Αλέξης Μελκής, Ελένη Παστελλή, Μαρίζα Πέσλικα, Μαρία Πιερή, Αιμίλιος Πολυβίου, Έλενα Σαμαρά, Μαρία Φιακά

Εισαγωγή στον «Διορισμό κυβερνητικού υπαλλήλου»

Διανομή

«Μια θεσούλα για να πάρεις»
ΘΕΑΤΡΙΝΑ: Χριστιάνα Λάρκου

«Διορισμός κυβερνητικού υπαλλήλου»

ΑΓΓΛΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ: Λένια Σορόκου

Τ.: Μάνος Θανόπουλος

Σ.Ο.: Δημήτρης Ξύστρας

Ν.Κ.: Δημήτρης Δημητρίου

Εισαγωγή στην «Καντάδα»

Διανομή

«Ναι, ναι, ναι»

ΘΕΑΤΡΙΝΑ: Χριστιάνα Λάρκου

«Καντάδα»

A: Αντώνης Λαπηθιώτης

B: Σώτος Φιλιππίδης

Γ: Ανδρέας Μουσουλιώτης

ΚΟΡΙΤΣΙ: Χριστίνα Παυλίδου

ΓΟΝΕΙΣ: Άλκηστις Παυλίδου, Μάνος Θανόπουλος

Εισαγωγή στο «Λήδρα Στρητ»

Διανομή

«Οι πόλεις μοιάζουν με γυναίκες»

ΘΕΑΤΡΙΝΑ: Χριστιάνα Λάρκου

«Λήδρα Στρητ»

ΤΟΥΡΙΣΤΡΙΕΣ: Τζίλιαν Βαττή, Εβίτα Ηλία, Μαρία Κουσιάππα, Ελένη

Παστελλή, Μαρίζα Πέσλικα, Μαρία Πιερί, Έλενα Σαμαρά, Μαρία Φιακά

ΛΟΥΣΤΡΑΚΙ: Αλέξης Μελκής

ΣΩΦΕΡΑΚΙ: Αιμίλιος Πολυβίου

ΑΜΑΞΑΡΗΣ: Νίκος Κκαϊλής

ΚΟΥΡΕΑΣ: Ξενής Βαττής

Εισαγωγή στην «Πενθερά»

Διανομή

«Και ξανάρθε πάλι χάος»

ΘΕΑΤΡΙΝΑ: Χριστιάνα Λάρκου

«Πενθερά»

ΠΕΝΘΕΡΑ: Έλλη Κυριακίδου

ΓΑΜΠΡΟΣ: Δημήτρης Δημητρίου

Εισαγωγή στην «Ανοικοδόμηση»

Διανομή

«Τα νειάτα θέλουν διαχείριση»

ΘΕΑΤΡΙΝΑ: Χριστιάνα Λάρκου

«Ανοικοδόμηση»

ΖΩΡΖ: Μάνος Θανόπουλος

ΚΥΡΙΑΚΗ ΓΟΜΑΡΗ: Έλενα Ευσταθίου

ΠΙΤΣΑ: Έλενα Παπαδοπούλου

ΚΥΡΙΟΣ ΓΟΜΑΡΗΣ: Ανδρέας Μουσουλιώτης

ΥΠΑΛΛΗΛΟ ΙΣΤΙΤΟΥΤΟΥ: Τζίλιαν Βαττή, Εβίτα Ηλία, Μαρία Κουσιάππα,

Ελένη Παστελλή, Μαρίζα Πέσλικα, Μαρία Πιερί, Έλενα Σαμαρά,

Μαρία Φιακά

«Ρομάντζα»

«Σου τραγουδώ, καλέ μου»

ΤΡΑΓΟΥΔΙ: Άλκηστις Παυλίδου

Εισαγωγή στη «Μαντάμ Σουσού»

Διανομή

«Για την Ελλάδα η φασολάδα, Μαντάμ Σουσού»

ΘΕΑΤΡΙΝΑ: Χριστιάνα Λάρκου

«Μαντάμ Σουσού»

ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ: Δημήτρης Δημητρίου

ΜΑΝΤΑΜ ΣΟΥΣΟΥ: Αντώνης Λαπηθιώτης

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗΣ: Χριστίνα Παυλίδου

ΥΠΗΡΕΤΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ: Ξενής Βαττής, Τζίλιαν Βαττή, Εβίτα Ηλία,

Νίκος Κκαϊλή, Μαρία Κουσιάππα, Αλέξης Μελκής, Ελένη Παστελλή,

Μαρίζα Πέσλικα, Μαρία Πιερί, Αιμίλιος Πολυβίου, Ελένη Σαμαρά,

Μαρία Φιακά

Εισαγωγή στον «Επικουρικό»

Διανομή

«Επιεικώς, επιεικώς»

ΘΕΑΤΡΙΝΑ: Χριστιάνα Λάρκου

«Επικουρικός»

ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΣ: Ανδρέας Μουσουλιώτης

ΝΕΑΡΟΣ: Σώτος Φιλιππίδης

ΔΙΟΓΕΝΗΣ: Μάνος Θανόπουλος

«Ρομάντζα»

«Αθήνα, Αθήνα»

ΤΡΑΓΟΥΔΙ: Έλενα Ευσταθίου

Εισαγωγή στο «Οι μαθητές και η δασκάλα»

Διανομή

«Ένοπλή μου επιθεώρηση»

ΘΕΑΤΡΙΝΑ: Χριστιάνα Λάρκου

«Οι μαθητές και η δασκάλα»

ΜΠΕΜΠΕΚΟΣ: Αντώνης Λαπηθιώτης

ΜΠΕΜΠΕΚΑ: Χριστίνα Παυλίδου

ΜΠΕΜΠΕΚΑΚΙ: Έλενα Παπαδοπούλου

ΔΑΣΚΑΛΑ: Ανδρούλα Αγαθαγγέλου

ΜΑΘΗΤΕΣ-ΜΑΘΗΤΡΙΕΣ: Ξενής Βαττής, Τζίλιαν Βαττή, Εβίτα Ηλία, Νίκος

Κκαϊλής, Μαρία Κουσιάππα, Αλέξης Μελκής, Ελένη Παστελλή, Μαρίζα

Πέσλικα, Μαρία Πιερί, Αιμίλιος Πολυβίου, Έλενα Σαμαρά, Μαρία Φιακά

Εισαγωγή στα «Τρία συμπαθητικά ερείπια»

Διανομή

«Τα χρόνια τα παλιά»

ΘΕΑΤΡΙΝΑ: Χριστιάνα Λάρκου

«Τρία συμπαθητικά ερείπια»

A: Λένια Σορόκου

O: Ανδρέας Μουσουλιώτης

B: Άλκηστις Παυλίδου

Εισαγωγή στη «Μοιρατζού»

Διανομή

«Τις προφητείες σέβομαι»

ΘΕΑΤΡΙΝΑ: Χριστιάνα Λάρκου

ΜΟΙΡΑΝΤΖΟΥ: Έλλη Κυριακίδου

ΓΙΟΣ ΤΗΣ: Δημήτρης Δημητρίου

ΓΥΦΤΙΣΣΕΣ: Τζίλιαν Βαττή, Εβίτα Ηλία, Μαρία Κουσιάππα, Ελένη

Παστελλή, Μαρίζα Πέσλικα, Μαρία Πιερί, Έλενα Σαμαρά, Μαρία Φιακά

Εισαγωγή στο «Ο Τζύρκαλος εθνοφρουρός»

Διανομή

«Κάνε μου επαναπροσέγγιση»

ΘΕΑΤΡΙΝΑ: Χριστιάνα Λάρκου

ΤΖΥΡΚΑΚΟΣ: Δημήτρης Ξύστρας

ΜΕΜΜΕΤΗΣ: Σώτος Φιλιππίδης

ΕΛΛΗΝΟΚΥΠΡΙΟΙ ΕΘΝΟΦΡΟΥΡΟΙ: Νίκος Κκαϊλής, Αλέξης Μελκής

ΤΟΥΡΚΟΚΥΠΡΙΟΙ ΕΘΝΟΦΡΟΥΡΟΙ: Ξενής Βαττής, Αιμίλιος Πολυβίου

«Ρομάντζα»

«Πες μου ποιος ζωγράφισε τα μάτια σου»

ΤΡΑΓΟΥΔΙ: Ανδρούλα Αγαθαγγέλου

Εισαγωγή στο «Η Κύπρος αναχωρεί»

Διανομή

«Φεύγουμε, φεύγετε»

ΘΕΑΤΡΙΝΑ: Χριστιάνα Λάρκου

K: Δημήτρης Δημητρίου

A: Χριστίνα Παυλίδου

B: Έλενα Παπαδοπούλου, Μάνος Θανόπουλος

Γ: Έλενα Ευσταθίου, Αντώνης Λαπηθιώτης

ΠΑΝΤΕΛΗΣ: Δημήτρης Ξύστρας

ΤΕΛΩΝΗΣ: Σώτος Φιλιππίδης

ΕΠΙΒΑΤΕΣ: Ξενής Βαττής, Τζίλιαν Βαττή, Εβίτα Ηλία, Νίκος Κκαϊλής,

Μαρία Κουσιάππα, Αλέξης Μελκής, Ελένη Παστελλή, Μαρίζα Πέσλικα,

Μαρία Πιερί, Αιμίλιος Πολυβίου, Ελένη Σαμαρά, Μαρία Φιακά

Επίλογος

Διανομή

«Καληνύχτα»

ΘΕΑΤΡΙΝΑ: Χριστιάνα Λάρκου

«Πενήντα χρόνια»

Ανδρούλα Αγαθαγγέλου, Δημήτρης Δημητρίου, Έλενα Ευσταθίου, Μάνος Θανόπουλος, Έλλη Κυριακίδου, Αντώνης Λαπηθιώτης, Ανδρέας Μουσουλιώτης, Δημήτρης Ξύστρας, Έλενα Παπαδοπούλου, Άλκηστις Παυλίδου, Χριστίνα Παυλίδου, Λένια Σορόκου, Σώτος Φιλιππίδης, Ξενής Βαττής, Τζίλιαν Βαττή, Εβίτα Ηλία, Νίκος Κκαϊλής, Μαρία Κουσιάππα, Αλέξης Μελικής, Ελένη Παστελλή, Μαρίζα Πέσλικα, Μαρία Πιερί, Αιμίλιος Πολυβίου, Έλενα Σαμαρά, Μαρία Φιακά

7. Ρακίνα Φαίδρα

(με κείμενα από τον *Ιππόλυτο* του Ευριπίδη)

Νέα Σκηνή

Εργαστήρια ΘΟΚ, Νέα Σκηνή, Λευκωσία, 22 Οκτωβρίου 1999

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ (από Ρακίνα): Στρατής Πασχάλης

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ (από Ευριπίδη): Τάσος Ρούσος

ΔΡΑΜΑΤΟΥΡΓΙΚΗ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ-ΔΙΑΣΚΕΥΗ-ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΜΟΥΣΙΚΗ

ΕΠΕΝΔΥΣΗ: Mickael Leinert

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Άντης Παρτζίλης

ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γρηγόρης Παπαγεωργίου

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Ανδρέας Τσουρής

Διανομή

ΦΑΙΔΡΑ II: Λένια Σορόκου

ΑΦΡΟΔΙΤΗ: Έλενα Δημητρίου

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ: Σπύρος Σταυρινίδης

ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ: Νεοκλής Νεοκλέους

ΘΗΡΑΜΕΝΗΣ: Δημήτρης Ξύστρας

ΦΑΙΔΡΑ: Αννίτα Σαντοριναίου

ΟΙΝΩΝΗ: Άλκηστις Παυλίδου

ΑΡΙΚΙΑ: Χριστίνα Παυλίδου

ΙΣΜΗΝΗ: Αντρούλα Ηρακλέους

ΘΗΣΕΑΣ: Νίκος Χαραλάμπους

8. Αλεξάντρ Σ. Πούσκιν *Μικρές τραγωδίες*

Νέα Σκηνή

Εργαστήρια ΘΟΚ, Νέα Σκηνή, Λευκωσία, 17 Δεκεμβρίου 1999

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Λεωνίδας Καρατζάς

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Valery Akhadov

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Ανδρέας Χαραλάμπους

ΜΟΥΣΙΚΗ: Σάββας Σάββα

ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γεώργιος Κουκουμάς

ΜΑΚΙΓΙΑΣ: Μαρία Χαραλάμπους

Γλέντι στον καιρό της πανούκλας

Διανομή

ΘΑΝΑΤΟΣ: Ελπίδα Χαραλάμπους

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Σταύρος Λούρας

ΝΕΑΡΟΣ: Αχιλλέας Γραμματικόπουλος

ΜΑΙΡΗ: Χριστίνα Παυλίδου

ΑΝΔΡΑΣ: Νεοκλής Νεοκλέους

ΛΟΥΙΖΑ: Στέλα Φυρογένη

ΙΕΡΕΑΣ: Βαρνάβας Κυριαζής

ΤΥΦΛΟΣ ΒΙΟΛΙΣΤΗΣ: Μιχάλης Μουστάκας

ΜΑΥΡΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ: Νεοπτόλεμος Νεοπτολέμου

Μότσαρτ και Σαλιέρι

Διανομή

ΣΑΛΙΕΡΙ: Βαρνάβας Κυριαζής

ΜΟΤΣΑΡΤ: Νεοκλής Νεοκλέους

ΤΥΦΛΟΣ ΒΙΟΛΙΣΤΗΣ: Μιχάλης Μουστάκας

ΘΑΝΑΤΟΣ: Ελπίδα Χαραλάμπους

Ο πέτρινος καλεσμένος

Διανομή

ΔΟΝ ΧΟΥΑΝ: Νεοκλής Νεοκλέους

ΛΕΠΟΡΕΛΟ: Μιχάλης Μουστάκας

ΜΟΝΑΧΟΣ: Νεοπτόλεμος Νεοπτολέμου

ΔΟΝΙΑ ΑΝΝΑ: Στέλα Φυρογένη

ΠΡΩΤΟΣ ΚΑΛΕΣΜΕΝΟΣ: Σταύρος Λούρας

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΚΑΛΕΣΜΕΝΟΣ: Νεοπτόλεμος Νεοπτολέμου

ΛΑΟΥΡΑ: Χριστίνα Παυλίδου

ΔΟΝ ΚΑΡΛΟΣ: Αχιλλέας Γραμματικόπουλος

ΘΑΝΑΤΟΣ: Ελπίδα Χαραλάμπους

9. Αλεξέι Αρμπούζωφ *Φθινοπωρινή σονάτα*

Νέα Σκηνή

Εργαστήρια ΘΟΚ, Νέα Σκηνή, Λευκωσία, 24 Μαρτίου 2000

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Κώστας Κοτζιάς

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Φαίδρος Στασίνος

ΣΚΗΝΙΚΑ: Άντης Παρτζίλης

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Έλενα Παύλου

ΜΟΥΣΙΚΗ: Βάσος Αργυρίδης

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Κρίστη Θεμιστοκλέους

ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γεώργιος Κουκουμάς

Διανομή

ΑΥΤΟΣ: Φαίδρος Στασίνος

ΑΥΤΗ: Τζένη Γαϊτανοπούλου

10. Μάρκου Ξάνθου *Ο Καραγκιόζης και τα άγρια θηρία*

Σκηνή Θεάτρου Σκιών

Εργαστήρια ΘΟΚ, Νέα Σκηνή, Λευκωσία, 2 Οκτωβρίου 1999

ΣΧΕΔΙΑ ΦΙΓΟΥΡΩΝ: Άντης Παρτζίλης

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΦΙΓΟΥΡΩΝ: Κώστας Κωνσταντίνου

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΟΠΑΙΚΤΕΣ: Πάμπος Χαραλάμπους, Στάλω Χαραλάμπους

11. Βαλέρυ Πετρόφ *Το μαγικό μαργαριτάρι*

Παιδική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 10 Οκτωβρίου 1999

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ-ΔΙΑΣΚΕΥΗ: Yuri Stupel, Κυριάκος Αργυρόπουλος

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ανδρέας Μελέκης

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Σόσε Εσκιτζιάν

ΜΟΥΣΙΚΗ: Yuri Stupel

ΣΤΙΧΟΙ ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ: Yuri Stupel, Αφροδίτη Μάνου

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΚΟΥΚΛΩΝ: Άντης Παρτζίλης

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΚΟΥΚΛΩΝ: Stefka Yuvlidva

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Έλενα Χριστοδουλίδου

ΕΙΔΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: Eva Asteroná

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ: Άντης Παρτζίλης

Διανομή

ΛΙΔΗ: Φωτεινή Δημητρίου

ΡΥΤΙΔΩΜΕΝΟΣ: Παντελής Παπακωνσταντίνου

«ΜΑΥΡΟΙ» ΗΘΟΠΟΙΟΙ: Πέτρος Μιχάλας, Μέλανη Στέλιου, Ανδρέας Μελέκης,

Μήδεια Χάννα, Παντελής Άντωνας, Νέδη Δημητρίου

12. Ο Καραγκιόζης διαρρήκτης του σεραγιού

Σκηνή Θεάτρου Σκιών

Εργαστήρια ΘΟΚ, Νέα Σκηνή, Λευκωσία, 5 Φεβρουαρίου 2000

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΟΠΑΙΧΤΗΣ: Γιώργος Ιδαλίας

30Η ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ, 2000–2001

1. Δημητρίου Κόκκου Ο καπετάν Γιακουμής

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 11 Νοεμβρίου 2000

ΕΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Κώστας Δημητρίου

ΕΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Στέφανος Αθηαίνιτης

ΜΟΥΣΙΚΗ-ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ-ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Μάριος Μελετίου

ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γρηγόρης Παπαγεωργίου

ΒΟΗΘΟΣ ΕΚΗΝΟΘΕΤΗ: Παντελής Άντωνας

ΕΙΔΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ: Σόσε Εσκιτζιάν

Διανομή

ΕΛΕΝΗ: Στέλα Φυρογένη

ΔΗΜΗΤΡΟΣ: Ανδρέας Μουσουλιώτης

ΝΙΚΟΛΟΣ: Μιχάλης Μουστάκας

ΜΙΧΑΛΗΣ: Σταύρος Λούρας

ΜΠΙΛΙΩ: Έλενα Παπαδοπούλου

ΥΔΡΑΙΟΣ Α΄/ΤΖΕΜΑΝΙΟΣ: Χρυσάνθος Χρυσάνθου

ΥΔΡΑΙΟΣ Β΄/ΜΑΝΩΛΗΣ ΛΑΟΠΟΔΗΣ: Νεοπτόλεμος Νεοπτολέμου

ΥΔΡΑΙΟΣ Γ΄: Μάνος Θανόπουλος

ΥΔΡΑΙΟΣ Δ΄/ΚΛΗΤΗΡ: Δημήτρης Δημητρίου

ΓΕΡΟ-ΥΔΡΑΙΟΣ: Παντελής Άντωνας

ΥΔΡΑΙΟΣ ΣΤ΄/ΤΟΥΦΕΞΗΣ: Ρίκκος Παφίτης

ΥΔΡΑΙΑ Ζ΄/ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ Δ΄: Μόνικα Χατζηβασιλείου

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Αντώνης Κατσαρής

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΣΣΑ: Νικολέττα Χριστοφόρου

ΚΑΠΕΤΑΝ ΓΙΑΚΟΥΜΗΣ: Νίκος Χαραλάμπους

ΜΑΝΩΛΗΣ: Κώστας Βήχας

ΔΗΜΑΡΧΟΣ: Ανδρέας Βασιλείου

ΓΚΙΚΑΣ/ΜΕΣΙΤΗΣ: Λέανδρος Παναγιωτίδης

ΞΕΝΟΔΟΧΟΣ: Παντελής Άντωνας

ΔΗΜΗΤΡΟΣ ΓΑΒΑΘΑΣ: Μάνος Θανόπουλος

ΚΙΠΡΙΤΗΣ: Ευτύχιος Πουλλαΐδης

ΘΕΟΔΩΡΑ: Λέα Μαλένη

ΑΓΗΣΙΛΑΟΣ: Νεοκλής Νεοκλέους

ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ Α΄: Άλκηστις Παυλίδου

ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ Β΄: Χριστίνα Παυλίδου

ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ Γ΄: Νικολέττα Χριστοφόρου

ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΠΩΛΗΣ: Σπύρος Ιωαννίδης

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ: Αχιλλέας Γραμματικόπουλος

ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΕΠΙ ΣΚΗΝΗΣ: Μάριος Μελετίου (πίανο, κιθάρα),

Κλεάνθης Ζαμπακίδης (κλαρίνο), Ίνα Τζιαλή (βιολί), Ρίκκος Παφίτης

(τουμπονιέκι)

2. Άντον Τσέχωφ Ο γλάρος

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 20 Ιανουαρίου 2001

ΑΠΟΔΟΣΗ: Μάριος Πλωρίτης

ΕΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Valery Akhadov

ΕΚΗΝΙΚΑ: Άντης Παρτζίλης

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Σταύρος Αντωνόπουλος

ΜΟΥΣΙΚΗ: Οξάνα Νικολάεβνα Γκουντκόβα

ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γεώργιος Κουκουμάς

ΒΟΗΘΟΣ ΕΚΗΝΟΘΕΤΗ: Νικολέττα Χριστοφόρου

ΒΟΗΘΟΣ ΕΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ: Μαρία Χατζηκλεάνθους

ΜΑΚΙΓΙΑΣ: Μαρία Χαραλάμπους

Διανομή

ΤΡΙΓΚΟΡΙΝ: Νίκος Χαραλάμπους

ΤΡΕΠΛΙΕΦ: Νεοκλής Νεοκλέους

ΓΙΑΚΟΒ: Andrey Krupa/Ανδρέας Μουσουλιώτης/Σπύρος Ιωαννίδης

ΠΩΛΙΝΑ: Άλκηστις Παυλίδου
ΚΟΛΕΤ (φίλη της Αρκάντινα): Νικολέττα Χριστοφόρου
ΣΟΡΙΝ: Ντίνος Λύρας
ΝΤΟΡΝ: Βαρνάβας Κυριαζής
ΜΑΣΑ: Στέλα Φυρογένη
ΣΑΜΡΑΕΒ: Σταύρος Λούρας
ΜΕΝΤΒΕΝΤΕΝΚΟ: Μιχάλης Μουστάκας
ΑΡΚΑΝΤΙΝΑ: Αννίτα Σαντοριναίου
ΝΙΝΑ: Χριστίνα Παυλίδου

3. Ζαν Ανούιγ Ο κορδαλλός (Ζαν ντ' Αρκ)

Κεντρική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 24 Μαρτίου 2001

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Μίρκα Θεοδοροπούλου
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΣΚΗΝΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ: Σωτήρης Χατζάκης
ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Έρση Δρίνη
ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ/ΣΥΝΘΕΣΗ: Σοφία Σέργη
ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γρηγόρης Παπαγεωργίου
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Παντελής Άντωνας

Διανομή

ΚΟΜΗΣ ΟΥΩΡΙΚ: Νεοκλής Νεοκλέους
ΚΩΣΟΝ: Ντίνος Λύρας
ΙΩΑΝΝΑ: Λέα Μαλένη
ΠΑΤΕΡΑΣ: Ανδρέας Βασιλείου
ΜΗΤΕΡΑ: Άλκηστις Παυλίδου
ΑΔΕΛΦΟΣ: Αντρέι Κρούπα
ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ: Μιχάλης Μουστάκας
ΙΕΡΟΕΞΕΤΑΣΤΗΣ: Σταύρος Λούρας
ΑΔΕΛΦΟΣ ΛΑΝΤΒΕΝΥ: Ανδρέας Τσουρής
ΜΠΩΝΤΡΙΚΟΥΡ: Χρυσάνθος Χρυσάνθου
ΑΝΙΕΣ: Στέλα Φυρογένη
ΜΙΚΡΗ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ: Χριστίνα Παυλίδου
ΚΑΡΟΛΟΣ: Αντώνης Κατσαρής
ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΓΙΟΛΑΝΤΑ: Αννίτα Σαντοριναίου
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ: Κώστας Βήσας
ΛΑ ΤΡΕΜΟΥΓΙΓ: Ανδρέας Μουσουλιώτης
ΛΑ ΧΙΡ: Αχιλλέας Γραμματικόπουλος
ΔΗΜΙΟΣ: Λέανδρος Παναγιωτίδης
ΦΡΟΥΡΟΣ ΜΠΟΥΝΤΟΥΣ: Κυριάκος Σάββα
ΑΓΓΛΟΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ: Σίμος Τσιάκκας

4. Χρήστου Πήττα Αντιγόνη

(μουσική χοροδραματική πράξη βασισμένη στην Αντιγόνη του Σοφοκλή, σε μια δραματουργική πρόταση του Άντη Παρτζίλη)

Κεντρική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 19 Μαΐου 2001

(Συμπαράγωγή με το Θέατρο Görlitz της Γερμανίας)

ΜΟΥΣΙΚΗ-ΣΕΝΑΡΙΟ: Χρήστος Πήττας
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Franz Huyer
ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Κυριακή Μάλαμα
ΣΚΗΝΙΚΑ: Άντης Παρτζίλης, Μαρία Χατζηκλεάνθους
ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Andrea Kleber
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Franz Huyer
ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γρηγόρης Παπαγεωργίου, Andreas Wiedemann
ΒΟΗΘΟΣ ΧΟΡΟΓΡΑΦΟΥ: Danuta Sawiel
ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Eva Zacharczyk, Νικόλας Παπαγεωργίου

Διανομή

ΙΣΜΗΝΗ: Arantzazu Ssusunaga
ΦΡΟΥΡΟΣ/ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ: Tycho Vandenberg
ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Christina Quimaras

ΕΥΡΥΔΙΚΗ: Anina Stancu
ΚΡΕΩΝ: Rafal Zeh
ΑΙΜΩΝ: Piotr Ozimkowski
ΤΕΙΡΕΪΑΣ: Franz Huyer
ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Αννίτα Σαντοριναίου
ΚΡΕΩΝ: Νίκος Χαραλάμπους
ΧΟΡΟΣ: Σπύρος Σακκάς

ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΕΠΙ ΣΚΗΝΗΣ: Katerina Vachova (κλαρινέτο), Aude-Marie Auphan (βιολοντσέλο), Νικόλας Παπαγεωργίου (κρουστά)

5. Αισχύλου Επτά επί Θήβας

Κεντρική Σκηνή
Αμφιθέατρο Μακαρίου Γ', Λευκωσία, 28 Ιουνίου 2001

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Κωστής Κολώτας
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Βαρνάβας Κυριαζής
ΣΚΗΝΙΚΑ: Άντης Παρτζίλης
ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Σταύρος Αντωνόπουλος
ΜΟΥΣΙΚΗ: Μιχάλης Χριστοδουλίδης
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Λάμπρος Λάμπρου
ΜΑΣΚΕΣ: Μαρία Χαραλάμπους, Σταύρος Αντωνόπουλος
ΕΙΔΩΛΑ ΘΕΩΝ: Άντης Παρτζίλης
ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Μάρω Σκορδή
ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γρηγόρης Παπαγεωργίου, Γεώργιος Κουκουμάς
ΜΑΚΡΑΜΕ: Άντρος Κρητικός
ΥΦΑΝΤΑ: Τζούλια Αστραίου-Χριστοφόρου
ΜΑΚΙΓΙΑΣ: Μαρία Χαραλάμπους
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Ισαβέλλα Γεωργίου
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ: Irina Heckendorf
ΒΟΗΘΟΣ ΕΝΔΥΜΑΤΟΛΟΓΟΥ: Μελίτα Κούτα

Διανομή

ΕΤΕΟΚΛΗΣ: Γιάννης Βούρος
ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ: Νεοκλής Νεοκλέους
ΑΓΓΕΛΙΑΦΟΡΟΙ: Γιώργος Μουαΐμης, Ανδρέας Τσουρής, Αχιλλέας Γραμματικόπουλος, Ανδρέας Βασιλείου, Χρυσάνθος Χρυσάνθου, Χριστόφορος Χριστοφόρου, Δημήτρης Κωνσταντίνου
ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Χριστίνα Παυλίδου
ΙΣΜΗΝΗ: Λέα Μαλένη
ΚΗΡΥΚΑΣ: Ντίνος Λύρας
ΚΟΡΥΦΑΙΑ: Στέλα Φυρογένη
ΧΟΡΟΣ ΠΑΡΘΕΝΩΝ: Χριστίνα Παυλίδου, Λέα Μαλένη, Έλενα Ευσταθίου, Έλενα Σάββα, Μέλανη Στέλιου, Γιάννα Λευκάτη, Βίβιαν Νικολαΐδου, Χριστιάννα Λάρκου, Γιολάντα Χριστοδούλου, Γιόλα Κλείτου, Δήμητρα Νικολαΐδου, Μάρα Κωνσταντίνου, Χριστίνα Ρότσακα, Μαρία Φιακά, Έλενα Καυκαλιά, Ανθή Αντωνιάδου
ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ: Αντρέι Κρούπα, Σοφοκλής Κασκαούνιας, Σίμος Τσιάκκας, Θουκής Θουκή, Αντώνης Παρτζίλης, Ορέστης Σοφοκλέους, Γιώργος Κωνσταντίνου
ΕΤΕΟΚΛΗΣ-ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ (παιδιά): Στέφανος Μελετίου, Αλέξανδρος Γαλίδης

6. Του κάτω κόσμου τα καμώματα

(από τους *Νεκρικούς Διαλόγους* του Λουκιανού)

Κεντρική Σκηνή
Αμφιθέατρο Μακαρίου Γ', Λευκωσία, 1 Σεπτεμβρίου 2001

ΚΕΙΜΕΝΟ-ΜΟΥΣΙΚΗ: Μίμης Πλέσσας
ΙΔΕΑ-ΣΤΙΧΟΙ: Κώστας Βίρβος
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΣΥΝΔΕΤΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ-ΑΦΗΓΗΣΗ: Νίκος Χαραλάμπους
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Αριάδνη Βοζάνη
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Inge Radeke
ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Νικόλας Παπαγεωργίου
ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γρηγόρης Παπαγεωργίου, Γεώργιος Κουκουμάς
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Κώστας Χατζησταύρου

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ-ΕΝΔΥΜΑΤΟΛΟΓΟΥ: Σόσε Εσκιτζιάν
ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΣΚΗΝΙΚΟΥ: Martin Meason

Διανομή

ΧΑΡΟΣ: Ευτύχιος Πουλλαΐδης
ΧΑΡΜΟΛΕΟΣ: Μιχάλης Μουστάκας
ΜΕΝΙΠΠΟΣ: Αντώνης Κατσαρής
ΛΑΪΣ Η ΚΟΡΙΝΘΙΑ: Έλενα Παπαδοπούλου
ΔΙΑΣ: Φαίδρος Στασίνος
ΕΡΜΗΣ: Σταύρος Λούρας
ΔΙΟΓΕΝΗΣ: Σπύρος Σταυρινίδης
ΓΟΡΓΩ/ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Λένια Σορόκου
ΛΗΔΑ: Άλκηστις Παυλίδου
ΠΥΘΙΑ: Τζένη Γαϊτανοπούλου
ΚΑΛΧΑΣ/Γ' ΕΜΠΟΡΟΣ: Ανδρέας Μουσουλιώτης
ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ/Α' ΕΜΠΟΡΟΣ/ΤΑΝΤΑΛΟΣ: Κυριάκος Ευθυμίου
ΝΕΟΣ: Ρίκκος Παφίτης
ΩΡΑΙΑ ΕΛΕΝΗ: Μαρία Μίχα
ΕΦΙΜΕΡΙΔΟΠΩΛΙΣ Α'/ΛΕΣΒΙΑ: Έρικα Μπεγέτη
ΚΕΡΒΕΡΟΣ: Κώστας Βήχας, Παντελής Άντωνας, Παντελής Παπακωνσταντίνου
ΕΦΙΜΕΡΙΔΟΠΩΛΙΣ Β'/ΛΕΣΒΙΑ: Αντρούλα Ηρακλέους
ΠΡΩΤΕΣΙΛΑΟΣ: Μιχάλης Καλαμπόκης
ΛΕΣΒΙΑ: Ηλιάνα Καναρά
ΛΑΜΠΙΧΟΣ/Β' ΕΜΠΟΡΟΣ: Λέανδρος Παναγιωτίδης
ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ: Λέτα Πασχούλα
ΧΟΡΟΣ: Λένια Σορόκου, Άλκηστις Παυλίδου, Μαρία Μίχα, Έλενα Παπαδοπούλου, Λέανδρος Παναγιωτίδης, Αντρούλα Ηρακλέους, Έρικα Μπεγέτη, Ηλιάνα Καναρά, Λέτα Πασχούλα, Μιχάλης Καλαμπόκης, Ρίκκος Παφίτης, Μόνικα Χατζηβασιλείου, Βίκη Γεωργιάδου, Κωνσταντία Κωστή, Σάββας Τιμοθέου, Κυριάκος Σάββα

7. Θανάση Παπαθανασίου, Μιχάλη Ρέππα Ο Έβρος απέναντι

Νέα Σκηνή
Εργαστήρια ΘΟΚ, Νέα Σκηνή, Λευκωσία, 10 Νοεμβρίου 2000

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Στέφανος Κότσικος
ΣΚΗΝΙΚΑ: Αχιλλέας Κεντώνης, Μαρία Παπαχαλαράμπος
ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Θουκίς Θουκίη
ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γεώργιος Κουκουμάς

Διανομή

ΜΙΝΑ: Λένια Σορόκου
ΓΙΑΝΝΑ: Αννίτα Σαντοριναίου
ΚΩΣΤΑΣ: Βαρνάβας Κυριαζής
ΑΛΕΚΟΣ: Ντίνος Λύρας
ΑΧΜΕΤ: Ανδρέας Τσουρής

8. Βάτσλαβ Χάβελ Το υπόμνημα

Νέα Σκηνή
Εργαστήρια ΘΟΚ, Νέα Σκηνή, Λευκωσία, 26 Ιανουαρίου 2001

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Φώντας Κονδύλης
ΔΡΑΜΑΤΟΥΡΓΙΚΗ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ-ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΣΤΙΧΟΙ: Χρίστος Ζάνος
ΣΚΗΝΙΚΑ: Μίκης Λοΐζου
ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Λουΐζα Τσιούπρα
ΜΟΥΣΙΚΗ: Βάσος Αργυρίδης
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Ζέλεια Γεωργιάδου
ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γρηγόρης Παπαγεωργίου

Διανομή

ΠΙΑΝΙΣΤΑΣ: Βάσος Αργυρίδης
ΕΛΕΝΑ (εκτελεστικό όργανο της νέας γλωσσικής τάξης):
Βίβιαν Νικολαΐδου
ΣΤΡΟΛ (εκτελεστικό όργανο της νέας γλωσσικής τάξης): Ανδρέας Τσουρής

ΣΑΒΑΝ (εκτελεστικό όργανο της νέας γλωσσικής τάξης): Χρυσάνθος Χρυσάνθου

ΓΚΡΟΣ (ο γενικός διευθυντής): Αντώνης Κατσαρής
ΜΠΑΛΛΑΣ (ΒΟΗΘΟΣ του): Ανδρέας Βασιλείου
ΚΥΡΙΟΣ ΠΙΛΛΑΡ (η σκοτεινή δύναμη αριθμός 1): Αχιλλέας Γραμματικόπουλος
ΑΝΝΑ (γραμματέας του Γκρος που διαρκώς κτενίζεται): Λέα Μαλένη
ΛΗΡ (ο θεωρητικός της νέας γλώσσας): Κώστας Βήχας
ΘΑΜΠ (επιμελής μαθητής): Παντελής Άντωνας
ΜΑΡΙΑ (το αιώνιο θύμα): Έλενα Παπαδοπούλου
ΤΖΩΡΤΖ (ο πανταχού παρών ρουφιάνος): Λέανδρος Παναγιωτίδης
ΚΥΡΙΟΣ ΚΟΛΟΥΜΝ (η σκοτεινή δύναμη αριθμός 2): Αχιλλέας Γραμματικόπουλος

9. Ν. Σλεπάκοβα Η γάτα που πάντα πήγαινε όπου της άρεσε (βασισμένο στο ομώνυμο παραμύθι του Ράντγιαρντ Κίπλινγκ)

Παιδική Σκηνή
Θέατρο Αγοράς Αγίου Ανδρέα, Λευκωσία, 15 Οκτωβρίου 2000

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Νόνα Μολέσκη
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ-ΔΙΑΣΚΕΥΗ ΣΤΙΧΩΝ: Ανδρέας Ιακώβου
ΣΚΗΝΙΚΑ: Δώρα Ορόντη
ΜΟΥΣΙΚΗ: Χρίστος Κυριακίδης
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Χλόη Μελίδου
ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γρηγόρης Παπαγεωργίου

Διανομή

ΣΚΥΛΟΣ: Αντρούλα Ηρακλέους
ΓΑΤΑ: Άντρη Ευδήμου
ΤΣΑΚΑΛΙ: Πέτρος Μιχάλας
ΑΓΟΡΙ: Φωτεινή Δημητρίου
ΓΥΝΑΙΚΑ: Λέτα Πασχούλα
ΑΝΤΡΑΣ: Παντελής Παπακωνσταντίνου
ΑΛΟΓΟ: Έρικα Μπεγέτη
ΑΓΕΛΑΔΑ: Αίγλη Σπυριδάκι
ΤΙΓΡΗΣ: Χριστόδουλος Καραϊσκος

10. Βαλέρυ Πετρόφ Στη χώρα του Πήτερ Παν

Παιδική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 4 Φεβρουαρίου 2001

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ (από τα βουλγάρικα): Βούλα Καραμπίδου
ΔΙΑΣΚΕΥΗ (στα ελληνικά): Λιάνα Κοταλακίδου
ΔΡΑΜΑΤΟΥΡΓΙΚΗ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ-ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Αλεξία Παπαλαζάρου
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Λάκης Γενεθλής
ΜΟΥΣΙΚΗ: Yuri Stupel
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Χλόη Μελίδου
ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γρηγόρης Παπαγεωργίου
ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΕΙΦΑΣΚΙΑΣ: Slavko Peef

Διανομή

ΤΖΟΝ: Πέτρος Μιχάλας
ΓΟΥΝΤΥ: Έρικα Μπεγέτη
ΜΑΪΚΑ: Δημήτρης Δημητρίου
ΚΥΡΙΟΣ ΝΤΑΡΛΙΝΓΚ: Παντελής Παπακωνσταντίνου
ΚΥΡΙΑ ΝΤΑΡΛΙΝΓΚ: Αντρούλα Ηρακλέους
ΝΤΙΝ-ΝΤΙΝ: Φωτεινή Δημητρίου
ΠΗΤΕΡ ΠΑΝ: Έλενα Χριστοφή
ΙΝΔΙΑΝΟΙ/ΠΕΙΡΑΤΕΣ: Ρίκκος Παφίτης, Λέτα Πασχούλα
ΚΑΠΤΑΙΝ ΧΟΥΝ: Χριστόδουλος Καραϊσκος

21.1 Όνειρο θερινής νυκτός

21.2 Στου κύκλου τα γυρίσματα

21.3 Κάρμεν

21.4 Φαύστα

21.5 Η Ισαβέλλα, τρεις καρβέλλες κι ένας παραμυθάς

21.6 Στης Κύπρου το βασίλειο

21.7 Ανδρομάχη

21.8 Χίλιες και μία γάτες

21.9 Το χρυσό βουνό

22.1 Το παιχνίδι της τρέλας και της φρονιμάδας

22.2 Μαρία Στούαρτ

22.3 Το καφενείο

22.4 Τα πράσινα ακρογιάλια

22.5 Ελένη

22.6 Σαμιά

22.7 Τα μαγικά σκουφιά

23.1 Τρεις αδελφές

23.2 Η χαρτοπαίχτρα

23.3 Ο δρόμος περνά από μέσα

23.4 Χορεύοντας στη Λούνασα

23.5 Μια μέρα στο θάνατο της Τζο Εγκ

23.6 Όρνιθες

23.7 Το Γελαστό Μουστάκι

24.1 Τ' αλώνια μας στους πάνω μαχαλλές

24.2 Η τρελλή του Σαγιώ

24.3 Το νησί της Αφροδίτης

24.4 Δωδέκατη νύχτα

24.5 Πέσες

24.6 Ατσαλένιες μαγκνόνιες

24.7 Ο δρόμος για τη Μέκκα

24.8 Σχολείο για κλόουν

25.1 Το ραφτάδικο

25.2 Αικατερίνη Κορνάρο

25.3 Ρομπέρτο Τσούκκο

25.4 Υπάρχει και φιλότιμο

25.5 Θεατροφοριάζουσαι

25.6 Αμερικάνικος βούβαλος

25.7 Η γυναίκα του Λωτ («Εστω...»)

25.8 Δύο άλλες φωνές

25.9 Όνειρο καλοκαιρινής νύχτας

26.1 Η σημασία του να είναι κανείς σοβαρός

26.2 Το φυντανάκι

26.3 Ο Ταρτούφος

26.4 Λυσιστράτη

26.5 Ντα

26.6 Η κρίση

26.7 Η Αλική στη χώρα των θαυμάτων

26.8 Ο Σπανός τζι' οι σαράντα δράτζιοι

27.1 Ο άνθρωπος που δεν πέθανε ποτέ

27.2 Ο θεός Βάνιας

27.3 Ο Εβραίος της Μάλτας

27.4 Ειρήνη

27.5 Ευτυχημένες μέρες

27.6 Τρεις ψηλές γυναίκες

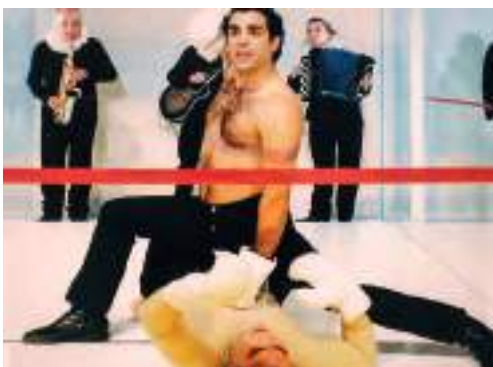
27.7 Η ψευδαίσθηση

27.8 Το βασιλόπουλο της Βενετιάς

28.1 Γέρμα

28.2 Όπως αγαπάτε

28.3 Κλέψε λιγότερο

28.4 Βαβυλωνία

28.5 Ορέστεια (Χοηφόροι-Ευμενίδες)

28.6 Περί έρωτος και άλλων τινών

28.7 Και τώρα οι δυο μας

28.8 Συνάντηση

28.9 Ανέβα στη στέγη να φάμε το σύννεφο

28.10 Και τα πουλιά στοιχηματίζουν

29.1 Καζιμίρ και Καρολίνα

29.2 Μακπέθ

29.3 Εγκλήματα και εγκλήματα

29.4 Lumen Tristis και Άνοιξη

29.5 Αχαρνής

29.6 Χειροκροτήματα: 50 χρόνια επιθεώρηση 1918–1968

29.7 Φαίδρα

29.8 Μικρές τραγωδίες

29.9 Φθινοπωρινή σονάτα

30.10 Ο Καραγκιόζης και τα άγρια θηρία

29.11 Το μαγικό μαργαριτάρι

29.12 Ο Καραγκιόζης διαρρήκτης του σεραγιού

30.1 Ο καπετάν Γακουμής

30.2 Ο γλάρος

30.3 Ο κορυδαλλός (Ζαν ντ' Αρκ)

30.4 Αντιγόνη

30.5 Επτά επί Θήβας

30.6 Του κάτω κόσμου τα καμώματα

30.7 Ο Έβρος απέναντι

30.8 Το υπόμνημα

30.9 Η γάτα που πάντα πήγαινε όπου της άρεσε

30.10 Στη χώρα του Πήτερ Παν

1. Μολιέρου Ο φιλάργυρος

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 3 Νοεμβρίου 2001

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΑΠΟΔΟΣΗ-ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νίκος Χαραλάμπους
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Στέφανος Αθηαίνιτης, Σόσε Εσκιτζιάν
ΜΟΥΣΙΚΗ ΣΥΝΘΕΣΗ/ΕΚΤΕΛΕΣΗ: Άγις Ιωαννίδης
ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γρηγόρης Παπαγεωργίου
ΜΑΚΙΓΙΑΖ-ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΠΕΡΟΥΚΩΝ: Μαρία Χαραλάμπους
ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΣΚΗΝΙΚΟΥ: Martin Meason

Διανομή

ΒΑΛΕΡ: Σταύρος Λούρας
ΕΛΙΖ: Έλενα Παπαδοπούλου
ΚΛΕΑΝΤ: Νεοκλής Νεοκλέους
ΑΡΠΑΓΚΟΝ: Αντώνης Κατσαρής
ΛΑ ΦΛΕΣ: Κώστας Βήχας
ΣΙΜΟΝ: Χρύσανθος Χρυσάνθου
ΦΡΟΖΥΝ: Λένια Σορόκου
ΖΑΚ: Μιχάλης Μουστάκας
ΜΠΡΙΝΤΑΒΟΥΑΝ: Ανδρέας Τσουρής
ΛΑ ΜΕΡΛΥΣ: Χριστιάνα Λάρκου
ΜΑΡΙΑΝ: Χριστίνα Παυλίδου
ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ: Ανδρέας Βασιλείου
ΑΝΣΕΛΜ: Ντίνος Λύρας
ΚΛΩΝΤ: Μηλίτσα Σάββα

2. Θανάση Παπαθανασίου, Μιχάλη Ρέππα Μπαμπάδες με ρούμι

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 12 Ιανουαρίου 2002

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Φαίδρος Στασίνοσ
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Άντρος Ρόπαλης
ΜΟΥΣΙΚΗ: Μάριος Μελετίου
ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γρηγόρης Παπαγεωργίου

Διανομή

ΒΑΣΩ: Ανδρούλα Αγαθαγγέλου
ΤΖΕΝΗ: Στέλα Φυρογένη
ΡΟΗ: Μαρία Μίχα
ΧΡΗΣΤΟΣ: Αχιλλέας Γραμματικόπουλος
ΒΕΣΚΑ: Έλενα Ευσταθίου
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ: Σταύρος Λούρας

3. Τζων Πρίσλεϋ Ο επιθεωρητής έρχεται

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 9 Μαρτίου 2002

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Μάνθος Κρίσπης
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Γιάννης Ρήγας
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Σταύρος Αντωνόπουλος
ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γρηγόρης Παπαγεωργίου

Διανομή

ΑΡΘΟΥΡ ΜΠΕΡΛΙΝΓΚ: Ανδρέας Βασιλείου
ΤΖΕΡΑΛΝΤ ΚΡΟΦΤ: Αχιλλέας Γραμματικόπουλος
ΣΗΛΑ ΜΠΕΡΛΙΝΓΚ: Χριστίνα Παυλίδου
ΣΥΜΠΙΑ ΜΠΕΡΛΙΝΓΚ: Αννίτα Σαντοριναίου
ΕΡΙΚ ΜΠΕΡΛΙΝΓΚ: Νεοκλής Νεοκλέους
ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ: Χριστιάνα Λάρκου
ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ ΓΚΟΥΛ: Νίκος Χαραλάμπους

4. Γιάννη Ξανθούλη Σκουπίδια

Κεντρική Σκηνή

Αμφιθέατρο Μακαρίου Γ', Λευκωσία, 6 Ιουνίου 2002

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Βαρνάβας Κυριαζής
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Άντρος Ρόπαλης
ΜΟΥΣΙΚΗ: Σταμάτης Σπανουδάκης
ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΝΟΡΧΗΣΤΡΩΣΗ/ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Σάββας Σάββα
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Λία Χαράκη
ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γρηγόρης Παπαγεωργίου, Γεώργιος Κουκουμάς
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Παντελής Παπακωνσταντίνου
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ: Χαράλαμπος Κεσίσογλου
ΒΟΗΘΟΣ ΧΟΡΟΓΡΑΦΟΥ: Τέρψη Ψωμά

Διανομή

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΟΣ: Νικολέττα Χριστοφόρου
ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΤΟΥ 2102: Παντελής Παπακωνσταντίνου, Τέρψη Ψωμά,
Ρίκκος Παφίτης, Ράνια Χαραλαμπίδου
ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ: Όλος ο θιάσος
ΠΟΝΤΙΚΑΣ: Ανδρέας Τσουρής
ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΟΣ: Νικολέττα Χριστοφόρου
ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΟΥ 2102/ΝΙΚΟΣ: Παντελής Παπακωνσταντίνου
ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΟΥ 2102: Τέρψη Ψωμά
ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΟΥ 2102/ΚΥΡΙΑΚΟΣ: Ρίκκος Παφίτης
ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΟΥ 2102: Ράνια Χαραλαμπίδου
ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ: Όλος ο θιάσος
ΠΟΝΤΙΚΑΣ: Ανδρέας Τσουρής
ΟΝΕΙΡΟ Α'/ΚΑΙΤΗ: Νέδη Αντωνιάδη
ΟΝΕΙΡΟ Β'/ΣΤΕΛΙΟΣ ΜΑΝΙΤΣΑΣ: Κώστας Βήχας
ΜΑΝΑ/ΜΗΤΕΡΑ: Έλλη Κυριακίδου
ΘΥΡΩΡΟΣ/ΘΟΔΩΡΟΣ: Μιχάλης Μουστάκας
ΟΔΥΣΣΕΑΣ/ΠΑΤΕΡΑΣ: Ντίνος Λύρας
ΚΡΥΣΤΑΛΙΑ/ΖΟΥΜΠΟΥΛΙΑ: Έλενα Ευσταθίου
ΝΤΟΜΝΑ ΒΟΥΡΛΟΥ/ΕΥΤΕΡΠΗ: Έλενα Παπαδοπούλου
ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΜΕΤΑΤΡΟΥΛΛΟΥ/ΘΕΙΑ: Αννίτα Σαντοριναίου

ΧΟΡΕΥΟΥΝ: Κρίστη Θεμιστοκλέους, Αλέξης Ιακωβίδης, Ρίκκος Παφίτης,
Γκόραν Στάνιτς, Ράνια Χαραλαμπίδου, Τέρψη Ψωμά

ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΝ: Γιώτα Κουφαλίδου, Γιώργος Ονησιφόρου,
Έμιλυ Παπαδοπούλου, Χλόη Πούλλου

5. Ευριπίδη Φοίνισσες

Κεντρική Σκηνή

Αρχαίο Θέατρο Επιδαύρου, 23 Αυγούστου 2002

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Μιχάλης Πιερίσ
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νίκος Χαραλάμπους
ΜΟΥΣΙΚΗ: Χρήστος Πήττας
ΣΚΗΝΙΚΑ: Άντης Παρτζίλης
ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Στέφανος Αθηαίνιτης
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Ισίδωρος Σιδέρης
ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Νικόλας Παπαγεωργίου
ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γρηγόρης Παπαγεωργίου, Γεώργιος Κουκουμάς
ΜΑΣΚΕΣ-ΠΕΡΟΥΚΕΣ: Αντώνης Κατσαρής
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Παντελής Άντωνας
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ: Μαρία Χατζηκλεάνθους
ΒΟΗΘΟΣ ΕΝΔΥΜΑΤΟΛΟΓΟΥ: Μελίτα Κούτα
ΒΟΗΘΟΣ ΧΟΡΟΓΡΑΦΟΥ: Λέα Μαλένη

Διανομή

ΙΟΚΑΣΤΗ: Τζένη Γαϊτανοπούλου
ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ: Ανδρέας Βασιλείου
ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Στέλα Φυρογένη
ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ: Αχιλλέας Γραμματικόπουλος
ΕΤΕΟΚΛΗΣ: Νεοκλής Νεοκλέους
ΚΡΕΩΝ: Γιώργος Μουαίμης

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ: Αντώνης Κατσαρής
ΜΕΝΟΙΚΕΑΣ: Θεόδωρος Μιχαηλίδης
ΑΓΓΕΛΙΑΦΟΡΟΣ Α': Χρυσάνθος Χρυσάνθου
ΑΓΓΕΛΙΑΦΟΡΟΣ Β': Κυριάκος Ευθυμίου
ΟΙΔΙΠΟΥΣ: Στέλιος Καυκαρίδης
ΚΟΡΥΦΑΙΕΣ: Λένια Σορόκου, Άλκηστις Παυλίδου, Μαρία Μίχα,
Λιάνα Χαλκιά
ΦΟΙΝΙΣΣΕΣ: Χριστίνα Παυλίδου, Λέα Μαλένη, Αντρούλα Ηρακλέους,
Έλενα Σάββα, Έρικα Μπεγέτη, Χριστιάνα Λάρκου, Άντρη Κυριαζή,
Κύνθια Παυλίδου, Νικολίνα Μουαΐμη, Βίκη Γεωργιάδου, Μάρα
Κωνσταντίνου, Λουκία Πρωτοπαπά, Μαρία Μαργέτη
ΚΟΡΗ-ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΕΙΡΕΣΙΑ: Φαίη Αρότη

ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΕΠΙ ΣΚΗΝΗΣ: Μενέλαος Μενελάου (βιολί), Aude-Marie Auphan
(βιολοντσέλο), Katerina Vachova (κλαρίνο), Kelly Griffiths Hugdes
(κόρνο), Νικόλας Παπαγεωργίου (κρουστά)

6. Μαρκ Μέντοφ Παιδιά ενός κατώτερου θεού

Νέα Σκηνή
Εργαστήρια ΘΟΚ, Νέα Σκηνή, Λευκωσία, 9 Νοεμβρίου 2001

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ-ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Βαρνάβας Κυριαζής
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Λάκης Γενεθλής
ΜΟΥΣΙΚΗ: Γιώργος Ροδοσθένους
ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΝΟΗΜΑΤΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ: Κυπρούλα Μακρή (σε συνεργασία
με ενήλικες κωφούς)
ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γεώργιος Κουκουμάς

Διανομή

ΣΑΡΑ: Λέα Μαλένη
ΤΖΕΗΜΣ: Αχιλλέας Γραμματικόπουλος
ΟΡΙΝ: Θεόδωρος Μιχαηλίδης
ΦΡΑΝΚΛΙΝ: Γιώργος Μουαΐμη
ΛΥΝΤΙΑ: Στέλα Φυρογένη
ΚΥΡΙΑ ΝΟΡΜΑΝ: Έλενα Ευσταθίου
ΕΝΤΑ ΚΛΑΪΝ: Νικολέττα Χριστοφόρου

7. Παύλου Λιασίδη Αλαβροστοισειώτης

Νέα Σκηνή
Εργαστήρια ΘΟΚ, Νέα Σκηνή, Λευκωσία, 11 Ιανουαρίου 2002

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ανδρέας Τσουρής
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Δημήτρης Νεοκλέους
ΜΟΥΣΙΚΗ: Σοφία Σέργη
ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γεώργιος Κουκουμάς

Διανομή

ΑΝΤΩΝΗΣ: Νεοκλής Νεοκλέους
ΓΙΑΝΝΗΣ: Ανδρέας Τσουρής
ΚΛΕΑΘΘΗΣ: Ανδρέας Βασιλείου
ΚΑΚΟΥΛΛΟΥ: Χριστιάνα Λάρκου
ΕΥΑΘΘΙΑ: Νικολέττα Χριστοφόρου
ΑΡΕΤΗ: Λένια Σορόκου
ΜΑΡΟΥΛΛΟΥ: Έλενα Παπαδοπούλου
ΣΑΒΒΗΣ: Γιωργής Τσουρής

ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΕΠΙ ΣΚΗΝΗΣ: Κλεάνθης Ζαμπακίδης (κλαρίνο), Γιωργής
Τσουρής (κλαρίνο)

8. Άρθουρ Μίλλερ Το τμήμα

Νέα Σκηνή
Εργαστήρια ΘΟΚ, Νέα Σκηνή, Λευκωσία, 8 Μαρτίου 2002

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ-ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ανδρέας Μαραγκός
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Μαρία Παπαχαλαράμπους, Αχιλλέας Κεντώνης

ΜΟΥΣΙΚΗ: Ανδρέας Γιωργαλλής
ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γεώργιος Κουκουμάς

Διανομή

ΒΙΚΤΟΡ: Ντίνος Λύρας
ΒΑΛΤΕΡ: Βαρνάβας Κυριαζής
ΕΣΤΕΡ: Έλενα Ευσταθίου
ΣΟΛΟΜΟΝ: Αντώνης Κατσαρής

9. Ρομπέρτο Ατάντε Δεσποινίς Μαργαρίτα

Πειραματική Σκηνή
Θέατρο Αγοράς Αγίου Ανδρέα, Λευκωσία, 7 Νοεμβρίου 2001

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Κώστας Ταχτσής
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Άντρη Παρτζίλης
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΕΝΔΥΜΑΤΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ-ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Ανδρέας Χριστοδουλίδης

Διανομή

ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ: Αννίτα Σαντοριναίου
ΜΑΘΗΤΗΣ: Πέτρος Κονόμου

10. Αντώνη Δωριάδη Ένα παράξενο απόγευμα

Πειραματική Σκηνή
Θέατρο Αγοράς Αγίου Ανδρέα, Λευκωσία, 23 Ιανουαρίου 2002

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Χρυσάνθος Χρυσάνθου
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Δημήτρης Νεοκλέους
ΜΟΥΣΙΚΗ: Λάρκος Λάρκου
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΗΣΗ: Κωνσταντίνος Όθωνος
ΜΟΝΤΑΖ: Χριστόφορος Ροδίτης (Transvideo Productions)

Διανομή

ΓΥΝΑΙΚΑ: Μήδεια Χάννα
ΑΝΤΡΑΣ: Χρυσάνθος Χρυσάνθου

ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΕΠΙ ΣΚΗΝΗΣ: Ιάκωβος Νικολάου

11. Πωλίνας Θρασυβουλίδου Το όνειρο του δράκου

Παιδική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 28 Οκτωβρίου 2001

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Αλεξία Παπαλαζάρου
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Μαρία Χατζηκλεάνθους
ΜΟΥΣΙΚΗ: Κούλης Θεοδώρου
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Πωλίνα Θρασυβουλίδου
ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γρηγόρης Παπαγεωργίου

Διανομή

ΞΕΧΑΣΙΑΡΗΣ: Έρικα Μπεγέτη
ΓΙΑΓΙΑ: Αντρούλα Ηρακλέους
ΦΡΟΥΡΟΣ/ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΗΣ: Παντελής Παπακωνσταντίνου
ΨΑΡΙΑ/ΑΗΤΟΣ (θέατρο σκιών): Παντελής Άντωνας, Χριστίνα Καραγιάννη
ΟΝΕΙΡΟΠΑΡΜΕΝΗ: Έλενα Σάββα
ΘΕΙΟΣ ΟΝΕΙΡΟΜΠΑΛΩΜΑΤΗΣ: Πέτρος Μιχάλας
ΔΡΑΚΟΣ: Αντώνης Λαπηθιώτης

1. Γιόχαν Βόλφγκανγκ φον Γκάιτε Φάουστ

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 26 Οκτωβρίου 2002

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΦΑΟΥΣΤ Ι: Νίκος Καζαντζάκης
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΦΑΟΥΣΤ ΙΙ: Πέτρος Μάρκαρης
ΔΡΑΜΑΤΟΥΡΓΙΚΗ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ-ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Mickael Leinert
ΣΚΗΝΙΚΑ: Αντης Παρτζίλης
ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Σταύρος Αντωνόπουλος
ΜΟΥΣΙΚΗ: Σάββας Σάββα
ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γρηγόρης Παπαγεωργίου
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ-ΔΡΑΜΑΤΟΥΡΓΟΣ: Ελλάδα Ευαγγέλου
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ: Άννα Κουέντιν
ΒΟΗΘΟΣ ΕΝΔΥΜΑΤΟΛΟΓΟΥ: Μελίτα Κούτα
ΚΙΝΗΣΗ ΒΗΣ ΣΚΗΝΗΣ: Μερóπη Δημητρίου

Διανομή

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ/ΦΙΛΗΜΟΝΑΣ: Ανδρέας Βασιλείου
ΠΟΙΗΤΗΣ/ΟΔΟΙΠΟΡΟΣ: Σταύρος Λούρας
ΚΩΜΙΚΟΣ: Μιχάλης Μουστάκας
ΡΑΦΑΗΛ: Γιώργος Μουαΐμης
ΓΑΒΡΙΗΛ: Χρυσάνθος Χρυσάνθου
ΜΙΧΑΗΛ/ΓΕΡΟ-ΧΩΡΙΑΤΗΣ: Ντίνος Λύρας
ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΗΣ: Βαρνάβας Κυριαζής
ΘΕΟΣ/ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ: Αντώνης Κατσαρής
ΦΑΟΥΣΤ: Νεοκλής Νεοκλέους
ΦΩΝΗ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ (ηχογραφημένη): Νίκος Χαραλάμπος
ΒΑΓΝΕΡ: Κυριάκος Ευθυμίου
ΝΕΕΣ: Μήδεια Χάννα, Στέλλα Μενελάου, Έλενα Παπαδοπούλου
ΝΕΟΙ: Χριστόφορος Χριστοφόρου, Δημήτρης Κωνσταντίνου, Θεόδωρος Μιχαηλίδης
ΑΝΔΡΕΣ: Χρυσάνθος Χρυσάνθου, Μιχάλης Μουστάκας, Γιώργος Μουαΐμης
ΓΥΝΑΙΚΑ/ΠΑΝΘΑΛΙΔΑ: Έλενα Ευσταθίου
ΜΑΓΙΣΣΑ/ΛΙΖΑ: Χριστιάνα Λάρκου
ΣΤΟΙΧΕΙΑ: Χριστόφορος Χριστοφόρου, Νέδη Δημητρίου
ΕΛΕΝΗ/ΧΟΡΟΣ ΜΥΣΤΙΚΟΣ: Έλενα Δημητρίου
ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ: Χριστίνα Παυλίδου
ΜΑΡΘΑ: Αννίτα Σαντοριναίου
ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ: Πέτρος Μιχάλας
ΒΑΥΚΙΔΑ: Λένια Σορόκου
ΠΛΗΘΟΣ: Κυριάκος Σάββα, Γιώτα Κουφαλίδου, Ίνα Τσιαλή, Ζαχαρίας Παπαπέτρου, Ελεωνόρα Βασιλείου, Πηνελόπη Βασιλείου

2. Άγκαθα Κρίστη Ποντικοπαγίδα

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 21 Δεκεμβρίου 2002

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ-ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ανδρέας Χριστοδουλίδης
ΣΚΗΝΙΚΑ: Γιώργος Χιώτης
ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Μαρίνα Νικολαΐδου
ΜΟΥΣΙΚΗ: Γιώργος Ροδοσθένους
ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Ανδρέας Χριστοδουλίδης, Γρηγόρης Παπαγεωργίου
ΕΠΑΙΞΑΝ ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ: Ιωάννης Βαφέας (κρουστά), Γαβριήλ Καραπατάκης (μπάσο), Σταύρια Κοτσώνη-Brown (βιολοντσέλο), Μιχάλης Μιχαήλ (τρομπέτα), Γιώργος Ροδοσθένους (πιάνο)

Διανομή

ΜΟΛΥ ΡΑΛΣΤΟΝ: Χριστίνα Παυλίδου
ΤΖΑΪΛΣ ΡΑΛΣΤΟΝ: Νεοκλής Νεοκλέους
ΚΡΙΣΤΟΦΕΡ ΡΕΝ: Μιχάλης Μουστάκας
ΚΥΡΙΑ ΜΠΟΪΛ: Λένια Σορόκου
ΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ ΜΕΤΚΛΑΦ: Ντίνος Λύρας

3. Τζόσεφ Κέσσελριγκ Αρσενικό και παλιά δανδέλα

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 1 Μαρτίου 2003

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Πέτρος Αρτέμης
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Γιάννης Ρήγας
ΣΚΗΝΙΚΑ: Χάρης Καυκαρίδης
ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Έλενα Κατσούρη
ΜΟΥΣΙΚΗ: Άγις Ιωαννίδης
ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γρηγόρης Παπαγεωργίου
ΕΠΑΙΞΑΝ ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ: Zbigniew Irzenski (σαξόφωνο, κλαρινέτο), Νίκος Ιωάννου (κοντραμπάσο), Άγις Ιωαννίδης (πιάνο)

Διανομή

ΑΜΠΗ ΜΠΡΟΥΣΤΕΡ: Αννίτα Σαντοριναίου
ΑΙΔΕΣΙΜΟΤΑΤΟΣ ΧΑΡΠΕΡ: Ντίνος Λύρας
ΤΕΝΤΥ ΜΠΡΟΥΣΤΕΡ: Πέτρος Μιχάλας
ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΑΣ ΜΠΟΥΦΥ: Χριστόφορος Χριστοφόρου
ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΑΣ ΚΛΑΪΝ: Λέανδρος Παναγιωτίδης
ΜΑΡΘΑ ΜΠΡΟΥΣΤΕΡ: Λένια Σορόκου
ΕΛΕΪΝ ΧΑΡΠΕΡ: Δήμητρα Δημητριάδου
ΜΟΡΤΙΜΕΡ ΜΠΡΟΥΣΤΕΡ: Σταύρος Λούρας
ΚΥΡΙΟΣ ΓΚΙΜΠΣ: Κυριάκος Ευθυμίου
ΤΖΟΝΑΘΑΝ ΜΠΡΟΥΣΤΕΡ: Θεόδωρος Μιχαηλίδης
ΔΟΚΤΩΡ ΑΪΝΣΤΑΪΝ: Μιχάλης Μουστάκας
ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΑΣ Ο΄ΧΑΡΑ: Γιώργος Μουαΐμης
ΥΠΑΣΤΥΝΟΜΟΣ ΡΟΥΝΥ: Χρυσάνθος Χρυσάνθου
ΚΥΡΙΟΣ ΓΟΥΪΔΕΡΣΠΟΥΝ: Βαρνάβας Κυριαζής

4. Μενάνδρου Επιτρέποντες

Κεντρική Σκηνή

Αμφιθέατρο Μακαρίου Γ', Λευκωσία, 26 Ιουνίου 2003

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ-ΣΤΙΧΟΙ ΧΟΡΙΚΩΝ: Γιάννης Βαρβέρης
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Εύης Γαβριηλίδης
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Γιάννης Μετζικώφ
ΜΟΥΣΙΚΗ: Μιχάλης Χριστοδουλίδης
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Ξενης Βαττής, Τζίλιαν Βαττή
ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Μάρω Σκορδή
ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γρηγόρης Παπαγεωργίου, Γεώργιος Κουκουμάς
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Παντελής Άντωνας
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ: Μελίτα Κούτα
ΔΡΑΜΑΤΟΥΡΓΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ: Ελλάδα Ευαγγέλου
ΕΙΔΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ ΣΚΗΝΙΚΟΥ: Μαρία Χατζηκλεάνθους
ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΚΟΥΚΛΩΝ (ΜΩΡΑ): Ανδρούλα Εμπεδοκλέους
ΚΟΥΚΛΕΣ ΧΟΡΟΥ: Μελίτα Κούτα, Μαρία Χαραλάμπος
ΕΙΔΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ ΚΟΣΤΟΥΜΙΩΝ: Μιχάλης Πρόκος
ΦΡΑΚΑ: Γιάννης Ξεσφίγγης
ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ: Γιωργούλα Χριστοδούλου

Διανομή

ΟΗΣΙΜΟΣ: Δημήτρης Πιατάς
ΚΑΡΙΩΝ: Σταύρος Λούρας
ΣΜΙΚΡΙΝΗΣ: Νίκος Χαραλάμπος
ΧΑΙΡΕΣΤΡΑΤΟΣ: Βαρνάβας Κυριαζής
ΑΒΡΟΥΛΑ: Στέλα Φυρογένη
ΣΥΡΙΣΚΟΣ: Ανδρέας Βασιλείου
ΔΑΟΣ: Κυριάκος Ευθυμίου
ΣΥΖΥΓΟΣ ΣΥΡΙΣΚΟΥ: Μαρία Μίχα
ΣΙΜΙΑΣ: Αχιλλέας Γραμματικόπουλος
ΧΑΡΙΣΙΟΣ: Νεοκλής Νεοκλέους

ΠΑΜΦΙΛΗ: Χριστίνα Παυλίδου/Νιόβη Χαραλάμπους
ΣΩΦΡΟΝΗ: Λένια Σορόκου
ΜΠΑΡΜΑΝ/ΒΟΗΘΟΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΥ: Παντελής Άντωνας
ΧΟΡΟΣ: Θανάσης Δρακόπουλος, Αντρούλα Ηρακλέους, Χάρης Κκολός,
Χριστιάνα Λάρκου, Μελίνα Μαρνέρου, Γιώργος Μουσκοβίας, Μιχάλης
Μουστάκας, Έρικα Μπεγέτη, Παντελής Παπακωνσταντίνου, Ρίκκος
Παφίτης, Λουκία Πρωτοπαπά, Έλενα Σάββα, Σώτος Σταυράκης,
Ίνα Τσιαλή

5. Μποστ Μήδεια

Κεντρική Σκηνή
Αμφιθέατρο Μακαρίου Γ', Λευκωσία, 2 Σεπτεμβρίου 2003

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Γιώργος Μουαΐμης
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Στέφανος Αθηναίτης
ΜΟΥΣΙΚΗ-ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ: Κώστας Κακογιάννης
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Χριστίνα Ρότσακα
ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γεώργιος Κουκουμάς
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Ελένη Μυλωνά
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ: Μόνικα Χατζηβασιλείου

Διανομή

ΜΗΔΕΙΑ: Αννίτα Σαντοριναίου
ΤΡΟΦΟΣ: Αντώνης Κατσαρής
ΙΑΣΟΝΑΣ: Σπύρος Σταυρινίδης
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ/ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΑΝΕΒΑΖΩΝ ΤΗΝ ΤΡΑΓΩΔΙΑΝ ΤΟΥ ΜΗΔΕΙΑ:
Ντίνος Λύρας
ΟΙΔΙΠΟΔΑΣ/ΔΙΑΣ ΦΩΣΦΟΡΙΖΩΝ: Ανδρέας Τσουρής
ΑΝΤΙΓΟΝΗ/ΜΟΥΣΙΚΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Έλενα Παπαδοπούλου
ΚΑΛΟΓΕΡΟΣ/ΜΑΕΣΤΡΟΣ: Χρυσάνθος Χρυσάνθου
ΜΑΝΑ ΚΑΛΟΓΡΙΑΣ/ΧΟΡΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Έλενα Ευσταθίου
ΨΑΡΑΣ: Χριστόφορος Χριστοφόρου
ΚΑΛΟΓΡΙΑ: Γιολάντα Χριστοδούλου
ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ/ΧΟΡΟΣ/Ο ΕΑΥΤΟΣ ΤΗΣ: Μήδεια Χάννα
ΨΑΡΑΣ Β'/ΧΟΡΟΣ/ΓΙΩΤΑ ΜΗΔΕΙΑ: Μάρα Κωνσταντίνου
ΛΗΔΑ/ΣΕΞΑΓΓΕΛΟΣ/ΧΟΡΟΣ/ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΗΣ CNN: Άντρη Κυριαζή
(Η ΛΗΔΑ) ΚΑΙ Η ΑΛΛΗ/ΧΟΡΟΣ/ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΗΣ ΒΑΥΡΑΚ: Έλενα Δημητρίου
ΑΜΠΤΑΛΛΑ/Η ΕΧΟΥΣΑ ΒΑΛΕΙ ΜΕΣΟΝ ΕΞΑΛΛΟΥ/ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΗΣ
BANGLADESH TV: Νέδη Αντωνιάδη
ΑΟΙΔΟΣ/ΧΟΡΟΣ/ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΗΣ RTF: Νικολέττα Χριστοφόρου
ΟΙΚΙΑΚΗ ΒΟΗΘΟΣ ΜΗΔΕΙΑΣ/ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΗΣ AL JAZEERA: Βίκη Γεωργιάδου
ΧΟΡΟΣ: Χριστίνα Ρότσακα

6. Άρθουρ Σνίτσελερ Το γαϊτανάκι του έρωτα

Νέα Σκηνή
Εργαστήρια ΘΟΚ, Νέα Σκηνή, Λευκωσία, 1 Νοεμβρίου 2002

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ-ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΑΠΟΔΟΣΗ-ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Εύης Γαβριηλίδης
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Γιάννης Τουμαζής
ΜΟΥΣΙΚΗ: Κώστας Κακογιάννης
ΣΤΙΧΟΙ: Πάμπος Κουζάλης
ΤΡΑΓΟΥΔΙ: Κώστας Κακογιάννης, Ειρήνη Κακογιάννη
ΣΟΠΡΑΝΟ: Μαρία Παπαϊωάννου
ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γεώργιος Κουκουμάς
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Ανδρέας Ράλλης
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ-ΕΝΔΥΜΑΤΟΛΟΓΟΥ: Μαρία Ανδρέου

Διανομή

ΑΝΔΡΑΣ (ταξιτζής, φοιτητής, πολιτικός, συγγραφέας, αριστοκράτης):
Αχιλλέας Γραμματικόπουλος
ΓΥΝΑΙΚΑ (πόρνη, καμαριέρα, παντρεμένη, μοντέλο, ηθοποιός):
Στέλα Φυρογένη

7. Τεννεσσή Ουίλλιαμς Ξαφνικά πέρσι το καλοκαίρι

Νέα Σκηνή
Εργαστήρια ΘΟΚ, Νέα Σκηνή, Λευκωσία, 10 Ιανουαρίου 2003

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Μάριος Πλωρίτης
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ανδρέας Μαραγκός
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Έλενα Κατσούρη
ΜΟΥΣΙΚΗ: Ανδρέας Γεωργαλλής
ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γεώργιος Κουκουμάς

Διανομή

ΚΥΡΙΑ ΒΕΝΑΜΠΑ: Πόπη Αβραάμ
ΔΟΚΤΩΡ ΚΟΥΚΡΟΒΙΤΣ: Χριστόφορος Χριστοφόρου
ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ ΦΟΞΙΑ: Μήδεια Χάννα
ΚΑΘΡΗΝ ΧΟΛΛΥ: Χριστιάνα Λάρκου
ΑΔΕΛΦΗ ΕΥΤΥΧΙΑ: Γιάννα Λευκάτη
ΚΥΡΙΑ ΧΟΛΛΥ: Έλενα Παπαδοπούλου
ΤΖΩΡΤΖ ΧΟΛΛΥ: Σώτος Σταυράκης

8. Ευρυδίκης Περικλέους-Παπαδοπούλου Το άλλο μισό του ουρανού

Νέα Σκηνή
Εργαστήρια ΘΟΚ, Νέα Σκηνή, Λευκωσία, 7 Μαρτίου 2003

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Μαρία Μανναρίδου-Καρσερά
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Λάκης Γενεθλής
ΜΟΥΣΙΚΗ: Σάββας Σάββα
ΤΡΑΓΟΥΔΙ: Λία Βίσηση
ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γεώργιος Κουκουμάς
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Ισαβέλλα Γεωργίου
ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΣΚΗΝΙΚΟΥ: Δημήτρης Σάββα
ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΒΙΝΤΕΟ: Γιάγκος Χατζηγιάννης

Διανομή

ΑΝΝΗ: Έλενα Παπαδοπούλου
ΔΑΦΝΗ: Μήδεια Χάννα
ΜΥΡΤΩ: Πόπη Αβραάμ
ΕΛΒΙΡΑ: Στέλα Φυρογένη
ΜΑΡΘΑ: Νέδη Δημητρίου
ΟΛΓΗ: Χριστιάνα Λάρκου

9. Λίας Χαράκη Απόσταση ασφαλείας

(Χοροθέατρο)

Νέα Σκηνή
Εργαστήρια ΘΟΚ, Νέα Σκηνή, Λευκωσία, 30 Μαΐου 2003

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ-ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Λία Χαράκη
ΣΚΗΝΙΚΑ: Άντρος Ρόπαλης
ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Harpet Touloumdjian
ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Λοΐζος Ολύμπιος
ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γρηγόρης Παπαγεωργίου, Γεώργιος Κουκουμάς
ΤΡΑΓΟΥΔΙ: Cathryn Robson
ΒΙΝΤΕΟ: Χάρης Αντωνιάδης
ΒΟΗΘΟΣ ΧΟΡΟΓΡΑΦΟΥ: Τέρψη Ψωμά
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ: Χαράλαμπος Κεσίσογλου

Χορεύουν

Oren Lazovski
Μαρία Μαυρομιχάλη
Αλέξανδρος Μιχαήλ
Naomi Nissim
Λία Χαράκη

10. Ευριπίδη *Τρωάδες*

Πειραματική Σκηνή

Θέατρο Αγοράς Αγίου Ανδρέα, Λευκωσία, 8 Ιανουαρίου 2003

ΑΠΟΔΟΣΗ-ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ-ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Γιώργος Μουαΐμης

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Χάρης Καυκαρίδης

ΜΟΥΣΙΚΗ: Ευαγόρας Καραγιώργης

ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γρηγόρης Παπαγεωργίου

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΗΣΗ ΒΙΝΤΕΟΠΡΟΒΟΛΗΣ ΠΡΙΝ ΤΗΝ ΕΝΑΡΞΗ

ΤΗΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ: Γιάννος Αχιλλέως (Mega)

ΜΟΝΤΑΖ: Δημήτρης Καπεδιώτης (MediaStudios)

Διανομή

ΕΚΑΒΗ: Αννίτα Σαντοριναίου

ΠΟΣΕΙΔΩΝ: Γιώργος Μουαΐμης

ΑΘΗΝΑ: Νέδη Αντωνιάδη

ΜΕΝΕΛΑΟΣ: Σταύρος Λούρας

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ: Θεόδωρος Μιχαηλίδης

ΚΑΣΑΝΔΡΑ: Νικολίνα Μουαΐμη

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ: Άντρη Κυριαζή

ΕΛΕΝΗ: Έλενα Δημητρίου

ΚΟΡΥΦΑΙΑ ΧΟΡΟΥ: Μαρία Μαργέτη

ΑΣΤΥΝΑΞ: Νεφέλη Καραγιώργη

ΧΟΡΟΣ: Νικολίνα Μουαΐμη, Άντρη Κυριαζή, Έλενα Δημητρίου

ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΕΠΙ ΣΚΗΝΗΣ: Ευαγόρας Καραγιώργης

11. Βασίλη Μαζωμένου *Τα ένοχα τραγούδια*

(Βασισμένο στο έργο του Φραντς Κάφκα)

Πειραματική Σκηνή

Θέατρο Αγοράς Αγίου Ανδρέα, Λευκωσία, 5 Μαρτίου 2003

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Βασίλης Μαζωμένος

ΣΚΗΝΙΚΑ: Άντης Παρτζιλής

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Μελίτα Κούτα

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Σοφία Καλλή

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ: Μαρία Χατζηκλεάνθους

ΜΑΚΙΓΙΑΖ-ΜΕΤΑΜΦΙΕΣΕΙΣ: Μαρία Χαραλάμπους

Διανομή

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ: Νίκος Χαραλάμπους

ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ: Αντώνης Κατσαρής

ΕΜΠΟΡΟΣ: Ανδρέας Βασιλείου

ΕΝΟΧΟΣ: Δημήτρης Κωνσταντίνου

Κ: Αριάννα Οικονόμου

ΦΩΝΗ ΚΑΦΚΑ: Νεοκλής Νεοκλέους

12. Γιάννη Ρίτσου *Η σονάτα του σεληνόφωτος*

Πειραματική Σκηνή

Θέατρο Αγοράς Αγίου Ανδρέα, Λευκωσία, 11 Απριλίου 2003

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Τάκης Χριστοφάκης

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Στέφανος Αθηαϊνίτης

ΜΟΥΣΙΚΗ: Νίκος Ζανόπουλος

Διανομή

ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΜΑΥΡΑ: Έλλη Κυριακίδου

ΝΕΟΣ: Σωτήρης Χατζηδημητρίου

13. Βασιλικής Φωτίου *Το δαχτυλίδι του Φοίβου και της Αθηνάς*

Παιδική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 13 Οκτωβρίου 2002

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ανδρέας Τσουρής

ΣΚΗΝΙΚΑ: Βαγγέλης Ευαγγέλου

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Λία Κάσιου, Αθηνά Κάσιου

ΜΟΥΣΙΚΗ-ΣΤΙΧΟΙ: Λία Κάσιου

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Μαρία Μέση-Αγγελίδου

ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γρηγόρης Παπαγεωργίου

ΕΝΟΡΧΗΣΤΡΩΣΗ: Νίκος Ευαγγέλου

Διανομή

ΦΟΙΒΟΣ: Ανδρέας Τσουρής

ΑΘΗΝΑ: Μικαέλλα Κουτουμάνου

ΘΕΟΚΛΗΣ: Παντελής Παπακωνσταντίνου

ΠΥΘΙΑ: Αντρούλα Ηρακλέους

ΘΕΑΔΡΟΜΗ: Γιολάντα Χριστοδούλου

ΞΑΝΘΙΑΣ: Ρίκκος Παφίτης

ΜΕΛΠΟΜΕΝΗ: Μελίνα Μαρνέρου

ΤΕΡΨΙΧΟΡΗ: Νικολέττα Χριστοφόρου

ΤΙΜΟΚΡΑΤΗΣ/ΠΛΟΥΤΟΣ: Χριστόδουλος Καραΐσκος

ΕΥΛΑΛΙΑ: Λέτα Πασχούλα

14. Αθηνάς Δρακοπούλου *Ο λαίμαργος βασιλιάς*

Παιδική Σκηνή

Θέατρο Αγοράς Αγίου Ανδρέα, Λευκωσία, 9 Νοεμβρίου 2002

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Παντελής Άντωνας

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Μαρία Χατζηκλεάνθους

ΜΟΥΣΙΚΗ: Σοφία Σέργη

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Έλενα Χριστοδουλίδου

ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γρηγόρης Παπαγεωργίου

ΕΙΔΙΚΑ ΕΦΕ: Άρης Αριστείδου, Τάκης Δούκας

ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Νικόλας Παπαγεωργίου

Διανομή

Α΄ ΗΘΟΠΟΙΟΣ: Παντελής Άντωνας

Β΄ ΗΘΟΠΟΙΟΣ: Έλενα Σάββα

ΣΤΗ ΒΙΝΤΕΟΠΡΟΒΟΛΗ ΣΥΜΜΕΤΕΧΕΙ: Ορέστης Άντωνας

1. Βόλφγκανγκ Μπόρχερτ Έξω από την πόρτα

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Στροβόλου, Λευκωσία, 1 Νοεμβρίου 2003

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Ντίνα Παμπαλλή

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΕΝΔΥΣΗ: Heinz-Uwe Haus

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Τόλης Παπάζογλου

ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γρηγόρης Παπαγεωργίου

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Νεόφυτος Νεοφύτου

ΒΟΗΘΟΙ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ: Nicola Plonz, Marion Schmidt

Διανομή

ΜΠΕΚΜΑΝ (ένας από αυτούς που γύρισαν): Νεοκλής Νεοκλέους

ΕΡΓΟΛΑΒΟΣ ΚΗΔΕΙΩΝ (που όλο ρεύεται)/ΟΔΟΚΑΘΑΡΙΣΤΗΣ (που είναι ο κανέναν): Αντώνης Κατσαρής

Ο ΓΕΡΟΣ, Ο ΘΕΟΣ (που κανείς πια δεν τον πιστεύει): Γιώργος Μουαΐμης

Η ΕΛΒΑ, ΤΟ ΠΟΤΑΜΙ (τα ποτάμια στη Γερμανία είναι θηλυκά):

Λένια Σορόκου

Ο ΑΛΛΟΣ (που ο καθένας τον γνωρίζει): Χρυσάνθος Χρυσάνθου

ΚΟΠΕΛΑ (που ο άντρας της γύρισε με ένα πόδι): Λουκία Πρωτοπαπά

Ο ΑΝΤΡΑΣ ΤΗΣ (που χίλιες νύχτες την έβλεπε στα όνειρά του):

Θεόδωρος Μιχαηλίδης

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ (που είναι λίγο φαιδρός τύπος): Ντίνος Λύρας

(Συνταγματάρχης)

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ (που όλο κρυνώνει στο ζεστό της καθιστικό):

Μαρία Μίχα

Η ΚΟΡΗ (την ώρα του δείπνου)/Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΜΠΕΚΜΑΝ (που τον

ξέχασε): Μελίνα Μαρνέρου

Ο ΑΝΤΡΑΣ ΤΗΣ ΚΟΡΗΣ (πολύ κομψός)/Ο ΦΙΛΟΣ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΤΟΥ ΜΠΕΚΜΑΝ

(που την αγαπά): Χριστόφορος Χριστοφόρου

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΜΠΑΡΕ (που θα 'θελε να είναι γενναίος, παρ' όλα αυτά

παραμένει δειλός): Βαρνάβας Κυριαζής

ΚΥΡΙΑ ΚΡΑΜΕΡ (που δεν είναι τίποτ' άλλο παρά ο εαυτός της, κι αυτό

είναι τόσο ανυπόφορο): Έλενα Παπαδοπούλου

2. Γρηγορίου Ξενόπουλου Φοιτηταί

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Στροβόλου, Λευκωσία, 24 Ιανουαρίου 2004

ΔΙΑΣΚΕΥΗ-ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Βαρνάβας Κυριαζής

ΜΟΥΣΙΚΗ: Yuri Stupel

ΣΤΙΧΟΙ: Μαρίνα Μαλένη, Βαρνάβας Κυριαζής

ΣΚΗΝΙΚΑ: Άντρος Ρόπαλης

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Στέφανος Αθηναίτης

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Μαρία Μέση

ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γεώργιος Κουκουμάς

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Μελίνα Μαρνέρου

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ: Χαράλαμπος Κεσισόγλου

ΒΟΗΘΟΣ ΕΝΔΥΜΑΤΟΛΟΓΟΥ: Μόνικα Χατζηβασιλείου

Διανομή

ΘΑΝΟΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ: Θεόδωρος Μιχαηλίδης

ΤΑΣΟΣ ΛΟΥΖΗΣ: Σώτος Σταυράκης

ΜΠΑΡΜΠΑ-ΓΙΩΡΓΗΣ: Μιχάλης Μουστάκας

ΚΥΡΑ-ΜΑΡΩ: Μαρία Μίχα

ΦΑΝΙΤΣΑ ΚΡΑΛΛΗ: Στέλα Φυρογένη

ΒΑΣΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Χριστόφορος Χριστοφόρου

ΚΩΣΤΑΣ ΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Χάρης Κκολός

ΣΠΥΡΟΣ ΑΛΕΦΑΝΤΙΤΗΣ: Χριστόδουλος Καραϊσκος

ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΣΠΑΡΓΟΠΟΥΛΟΣ: Ζάχος Παπαπέτρου

ΚΟΥΛΑ ΜΕΤΑΞΟΠΟΥΛΟΥ: Λουκία Πρωτοπαπά

ΚΛΕΙΩ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΟΥ: Μαρία Μαργέτη

ΑΝΝΑ ΚΑΝΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ: Χριστιάνα Λάρκου

ΕΛΕΝΑ ΠΑΠΑΓΑΛΟΠΟΥΛΟΥ: Ελένη Μυλωνά

ΜΑΡΙΑ ΣΚΑΡΦΙΝΟΠΟΥΛΟΥ: Μαρία Χρυσουλιώτου

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΦΛΥΝΤΖΑΝΟΠΟΥΛΟΥ: Χλόη Πούλλου

ΠΛΑΤΩΝΑΣ: Γιώργος Μουαΐμης

3. Αισχύλου Μυρμιδόνες, Νηρηίδες, Φρύγες

Κεντρική Σκηνή

Αμφιθέατρο Μακαρίου Γ', Λευκωσία, 7 Ιουλίου 2004

ΑΝΑΣΥΝΘΕΣΗ-ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Ηλίας Μαλανδρής

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νίκος Χαραλάμπος

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΓΛΥΠΤΟ ΔΟΥΡΕΙΟΥ ΙΠΠΟΥ: Άντης Παρτζίλης

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Σταύρος Αντωνόπουλος

ΜΟΥΣΙΚΗ: Μιχάλης Χριστοδουλίδης

ΚΙΝΗΣΗ: Λία Χαράκη

ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Εύη Αυξεντίου

ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γρηγόρης Παπαγεωργίου, Γεώργιος Κουκουμάς

ΜΑΣΚΕΣ: Αντώνης Κατσαρής

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Ντάινα Κωνσταντινίδου

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ: Μαρία Χατζηκλεάνθους

ΒΟΗΘΟΙ ΕΝΔΥΜΑΤΟΛΟΓΟΥ: Αντζελα Ελ Ζεϊντ, Δήμητρα Χριστοδούλου

Μυρμιδόνες

Διανομή

ΑΧΙΛΛΕΑΣ: Μάριος Φραγκούλης

ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ: Αχιλλέας Γραμματικόπουλος

ΑΓΓΕΛΟΣ: Βαρνάβας Κυριαζής

ΑΝΤΙΛΟΧΟΣ: Γιώργος Μουαΐμης

ΦΟΙΝΙΚΑΣ: Αντώνης Κατσαρής

Νηρηίδες

Διανομή

ΘΕΤΙΣ: Τζένη Γαϊτανοπούλου

ΑΧΙΛΛΕΑΣ: Μάριος Φραγκούλης

ΙΡΙΣ: Μαρία Μίχα

ΗΦΑΙΣΤΟΣ: Σπύρος Σταυρινίδης

ΑΓΑΜΕΜΝΟΝΑΣ: Νίκος Χαραλάμπος

ΟΔΥΣΣΕΑΣ: Ευτύχιος Πουλλαϊδης

ΒΡΥΣΗΔΑ: Χριστίνα Παυλίδου

ΕΚΤΟΡΑΣ: Νεοκλής Νεοκλέους

ΕΚΑΒΗ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη

Φρύγες

Διανομή

ΕΡΜΗΣ: Σταύρος Λούρας

ΠΡΙΑΜΟΣ: Στέλιος Καυκαρίδης

ΕΚΑΒΗ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη

ΑΧΙΛΛΕΑΣ: Μάριος Φραγκούλης

ΘΕΤΙΣ: Τζένη Γαϊτανοπούλου

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ: Στέλα Φυρογένη

ΜΟΙΡΟΛΟΓΗΤΡΕΣ: Λένια Σορόκου, Άλκηστις Παυλίδου, Λιάνα Χαλκιά

ΜΥΡΜΙΔΟΝΕΣ: Ανδρέας Τσουρής, Χριστόφορος Χριστοφόρου, Σώτος

Σταυράκης, Παντελής Άντωνας, Θανάσης Δρακόπουλος, Χάρης Κκολός,

Γιώργος Μουσκοβίας, Παντελής Παπακωνσταντίνου, Ρίκκος Παφίτης,

Μιχάκης Κορομιάς

ΝΗΡΗΙΔΕΣ: Έλενα Παπαδοπούλου, Μήδεια Χάννα, Μελίνα Μαρνέρου,

Λουκία Πρωτοπαπά, Κατερίνα Λούρα, Μαρία Μαργέτη, Νικολίνα

Μουαΐμη, Αλεξία Μουστάκα, Κύνθια Παυλίδου, Μέλανη Στέλιου,

Ηλέκτρα Φωτιάδου, Νιόβη Χαραλάμπος

ΦΡΥΓΕΣ: Ντίνος Λύρας, Χρυσάνθος Χρυσάνθου, Μιχάλης Μουστάκας,

Ανδρέας Βασιλείου, Ανδρέας Τσουρής, Χριστόφορος Χριστοφόρου,

Σώτος Σταυράκης, Παντελής Άντωνας, Θανάσης Δρακόπουλος, Χάρης

Κκολός, Γιώργος Μουσκοβίας, Παντελής Παπακωνσταντίνου, Ρίκκος

Παφίτης, Μιχάκης Κορομιάς

ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΤΕΣ

ΑΧΙΛΛΕΑΣ: Αχιλλέας Γραμματικόπουλος
ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ: Θεόδωρος Μιχαηλίδης

4. Σταύρου Σ. Τσακίρη *V.S.W.: Μια βιογραφία* (Βασισμένο στο έργο και τη ζωή της Βιρτζίνια Γουλφ)

Νέα Σκηνή
Θέατρο της Άνοιξης, Αθήνα, 8 Οκτωβρίου 2003

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Σταύρος Σ. Τσακίρης
ΣΚΗΝΙΚΑ: Άντης Παρτζίλης
ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Γιάννης Μετζικώφ
ΜΟΥΣΙΚΗ: Μιχάλης Χριστοδουλίδης
VIDEO ART: Χρίστος Ηλιάδης, Σταύρος Σ. Τσακίρης
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Λεύκος Κληρίδης
ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γεώργιος Κουκουμάς

Διανομή

ΒΙΡΤΖΙΝΙΑ ΓΟΥΛΦ: Αννίτα Σαντοριναίου
ΑΛΛΗ ΒΙΡΤΖΙΝΙΑ: Λία Χαράκη

5. Ερίκ-Εμανουέλ Σμιτ *Ανιγματικές παραλλαγές*

Νέα Σκηνή
Εργαστήρια ΘΟΚ, Νέα Σκηνή, Λευκωσία, 14 Νοεμβρίου 2003

ΑΠΟΔΟΣΗ: Μαρλένα Γεωργιάδη
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Φαίδρος Στασίνος
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Γιώργος Χιώτης
ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γεώργιος Κουκουμάς

Διανομή

ΑΜΠΕΛ ΖΝΟΡΚΟ: Σπύρος Σταυρινίδης
ΕΡΙΚ ΛΑΡΣΕΝ: Αχιλλέας Γραμματικόπουλος

6. Μίλο Νίκολιτς *Οι σιδεράδες*

Νέα Σκηνή
Εργαστήρια ΘΟΚ, Νέα Σκηνή, Λευκωσία, 6 Φεβρουαρίου 2004

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Χρήστος Γκούβης
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Στέφανος Κοτσίκος
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Εδουάρδος Γεωργίου
ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Στέφανος Κοτσίκος
ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γρηγόρης Παπαγεωργίου
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ: Κωνστανσία Σαραφianού

Διανομή

ΣΕΡΒΟΣ ΣΙΔΕΡΑΣ: Ανδρέας Βασιλείου
ΠΕΤΕΡ, ΓΕΡΜΑΝΟΣ ΣΙΔΕΡΑΣ: Σπύρος Σταυρινίδης
ΛΟΥΙΖΑ, ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ: Λένια Σορόκου
ΡΩΣΟΣ ΣΙΔΕΡΑΣ: Ανδρέας Τσουρής

7. Μιχάλη Πιερή *Το σπίτι*

Πειραματική Σκηνή
Θέατρο Αγοράς Αγίου Ανδρέα, Λευκωσία, 19 Νοεμβρίου 2003

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Εύης Γαβριηλίδης
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Χάρης Καυκαρίδης
ΜΟΥΣΙΚΗ-ΗΧΗΤΙΚΑ ΕΦΕ: Λάρκος Λάρκου
ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γρηγόρης Παπαγεωργίου, Γεώργιος Κουκουμάς
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ-ΜΑΚΙΓΙΑΣ: Μαρία Χαραλάμπους
ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Κόριννα Αβρααμίδου
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΗΣΗ: Φειδίας Χριστοδούλου

Διανομή

ΟΙΚΟΔΕΣΠΟΤΗΣ: Νίκος Χαραλάμπους
ΓΥΝΑΙΚΑ: Στέλα Φυρογένη
ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΣ: Σταύρος Λούρας
Α΄ ΘΕΟΥΣΑ-ΘΕΑΤΗΣ: Μαρούσα Αβρααμίδου
Β΄ ΘΕΟΥΣΑ-ΘΕΑΤΗΣ: Μήδεια Χάννα
Α΄ ΘΕΑΤΗΣ: Ανδρέας Βασιλείου
Β΄ ΘΕΑΤΗΣ: Σώτος Σταυράκης
ΜΑΚΙΓΙΕΡ: Μαρία Χαραλάμπους

ΕΜΦΑΝΙΖΟΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ
ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Αιμιλία Κεβεζέζου
ΥΠΟΥΡΓΟΣ: Ντίνος Λύρας

ΕΜΦΑΝΙΖΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΟΘΟΝΗ
ΤΑΜΙΑΣ: Ντάινα Κωνσταντινίδου

8. Ζαν Ζενέ *Ο σκοινοβάτης*

Πειραματική Σκηνή
Θέατρο Αγοράς Αγίου Ανδρέα, Λευκωσία, 28 Ιανουαρίου 2004

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Χριστόφορος Λιοντάκης
ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΚΕΙΜΕΝΟΥ-ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ:
Κυριακή Μάλαμα
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Έλενα Κατσούρη
ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γεώργιος Κουκουμάς, Γρηγόρης Παπαγεωργίου

Διανομή

ΣΚΟΙΝΟΒΑΤΗΣ: Νεοκλής Νεοκλέους
ΑΦΗΓΗΤΗΣ-ZENE: Αχιλλέας Γραμματικόπουλος

9. Η νεράιδα του φεγγαριού

(παραδοσιακό ιαπωνικό παραμύθι)

Παιδική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Στροβόλου, Λευκωσία, 12 Οκτωβρίου 2003

ΔΙΑΣΚΕΥΗ-ΜΟΥΣΙΚΗ: Yuri Stupel
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Πίτσα Αντωνιάδου
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Μαρία Παπαχαραλάμπους, Αχιλλέας Κεντώνης
ΣΤΙΧΟΙ: Γιάννης Καλατζόπουλος
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Μαρία Μέση-Αγγελίδου
ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γρηγόρης Παπαγεωργίου
ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΒΙΝΤΕΟ: Αχιλλέας Κεντώνης, Μαρία Παπαχαραλάμπους
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Παντελής Άντωνας

Διανομή

ΜΙΚΡΗ ΝΕΡΑΪΔΑ/ΔΡΑΚΑΙΝΑ: Τέρψη Ψωμά
ΔΡΑΚΟΣ: Θανάσης Δρακόπουλος
ΜΑΥΡΟΣ ΜΑΓΟΣ: Λέτα Πασχούλα
ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ: Έρικα Μπεγέτη
ΓΕΡΟ-ΤΑΚΙΤΟΡΙ: Παντελής Παπακωνσταντίνου
ΦΕΓΓΑΡΟΛΟΥΛΟΥΔΕΝΙΑ: Ηλέκτρα Φωτιάδου
ΕΜΠΟΡΟΣ/ΑΡΧΟΝΤΑΣ ΤΗΣ ΦΕΓΓΑΡΟΧΩΡΑΣ: Παντελής Άντωνας
ΚΑΝΝΙΒΑΛΟΣ: Στέλλα Συμεού
ΠΡΙΓΚΙΠΑΣ: Χριστόδουλος Καραϊσκος
ΙΠΠΟΤΗΣ ΤΗΣ ΦΩΤΙΑΣ: Χάρης Κκολός
ΧΩΡΙΚΟΙ: Θανάσης Δρακόπουλος, Τέρψη Ψωμά, Λέτα Πασχούλα, Στέλλα Συμεού
ΥΠΗΡΕΤΕΣ: Τέρψη Ψωμά, Θανάσης Δρακόπουλος
ΣΤΗ ΒΙΝΤΕΟΠΡΟΒΟΛΗ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΝ: Μικαελένα Κοκκίνου, Νεφέλη Κεντώνη

10. Ένας γέρος με τεράστια φτερά

(εμπνευσμένο από ένα σύντομο διήγημα του Γκαμπριέλ Γκαρσία Μάρκες)

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας (σημείο συνάντησης), 26 Μαΐου 2004

(Στο πλαίσιο της διεθνούς παραγωγής «Three islands project»)

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΚΕΙΜΕΝΩΝ: Mercedes Kemp

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Bill Mitchell

ΣΚΗΝΙΚΑ: Sue Hill

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ-ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΑΡΑΧΝΗΣ: Seau Donohue

ΜΟΥΣΙΚΗ-ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ/ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Adrian Freedman

ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γεώργιος Κουκουμάς

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Pawlu Portelli

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Bec Applebee

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Steve Jacobs

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΣ: Heidi Dorschler

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ-ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΦΤΕΡΩΝ: Μελίτα Κούτα

Το χωριό

Διανομή

ΝΤΙΕΑ: Oya Akin

ΤΟΥΡΛΟΥΛΑ: Bec Applebee

ΤΣΙΕΛΕΠΗΣ: Derman Atik

ΚΥΠΡΟΣ: Jonathan Grima

ΜΙΜΗ: Άντρη Ευμήδου

ΕΝΑΣ ΓΕΡΟΣ ΜΕ ΤΕΡΑΣΤΙΑ ΦΤΕΡΑ: Pawlu Portelli

ΜΑΞΙΜΙΛΙΟΣ ΛΟΥΤΟΡΙΤΟΣ: Steve Jacobs

ΕΡΜΗΣ: Μιχάλης Ττερλικκός

ΜΑΝΑΜΟΥ: Ραφαέλα Χατζημάρκου

Οι πρόγονοι

Ερμηνεύουν

Anil Altun

Ipek Yoney

Χριστίνα Λοιζίδου

Heidi Dorschler

Μόνικα Χατζηβασιλείου

Sue Hill

Η γυναίκα αράχνη

Διανομή

ΓΥΝΑΙΚΑ ΑΡΑΧΝΗΣ: Μόνικα Χατζηβασιλείου

ΧΕΙΡΙΣΤΗΣ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΥ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΑΡΑΧΝΗΣ: Pawlu Portelli

Τηλεοπτικό συνεργείο

ΧΑΝΙ: Μελίτα Κούτα

ΚΑΡΛΟΣ: Κώστας Μενοίκου

ΣΙΝΤΥ ΠΗΚ: Heidi Dorschler

ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΕΣ/ΚΑΡΝΑΒΑΛΙΣΤΕΣ: Όλοι οι ηθοποιοί

ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΕΠΙ ΣΚΗΝΗΣ: Κλεάνθης Ζαμπακίδης (κλαρίνο), Γιάννος

Κυριακίδης (κρουστά), Γιάννος Μοδίτης (σαξόφωνο), Φώτης

Μουσουλίδης (ακορντεόν), Αναστάσιος Πάφιος (τρομπόνι),

Ευξίφιος Σατσιάς (βιολί), Γιώργος Φούντος (λαούτο), Adrian Freedman

(τρομπέτα, σακουσιάκι), Νότα Αβρααμίδου (ακουστικό μπάσο,

φωνητικά), Ελένη Κωνσταντινίδου (κρουστά, φωνητικά), Anil Altun

(φωνητικά), Χριστίνα Λοιζίδου (φωνητικά), Heidi Dorschler (φωνητικά),

Αλίκη Μάζη Παπαγιάννη (φωνητικά), Μιχάλης Ττερλικκός (φωνητικά),

Ραφαέλα Χατζημάρκου (φωνητικά), Sue Hill (φωνητικά), Ζωή

Χριστοφάκη (φωνητικά)

34Η ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ, 2004–2005

1. Λουίτζι Πιραντέλλο Έτσι είναι αν έτσι νομίζετε

Κεντρική Σκηνή

Θέατρο Ριάλτο, Λεμεσός, 13 Νοεμβρίου 2004

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Μάριος Πλωρίτης

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Μόνικα Βασιλείου

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Λάκης Γενεθλής

ΜΟΥΣΙΚΗ: Αναστασία Guy

ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γεώργιος Κουκουμάς

ΠΕΡΟΥΚΕΣ-ΚΟΜΜΩΣΕΙΣ: Βίκυ Ευσταθίου

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Αλεξία Χριστοδούλου

Διανομή

ΛΑΜΠΕΡΤΟ ΛΑΟΥΝΤΙΖΙ: Γιώργος Μουαΐμης

ΚΥΡΙΑ ΑΜΑΛΙΑ ΑΓΚΑΤΣΙ: Λένια Σορόκου

ΝΤΙΝΑ ΑΓΚΑΤΣΙ: Γιολάντα Χριστοδούλου

ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ: Έλενα Δημητρίου

ΚΥΡΙΑ ΣΙΡΕΛΛΙ: Έλενα Παπαδοπούλου

ΚΥΡΙΟΣ ΣΙΡΕΛΛΙ: Αντώνης Κατσαρής

ΚΥΡΙΑ ΤΣΙΝΙ: Λιάνα Χαλκιά

ΚΥΡΙΟΣ ΑΓΚΑΤΣΙ: Χρυσάνθος Χρυσάνθου

ΚΥΡΙΑ ΦΡΟΛΛΑ: Ιωάννα Σιαφκάλη

ΚΥΡΙΟΣ ΠΟΝΖΑ: Ανδρέας Βασιλείου

ΚΥΡΙΑ ΝΕΝΝΙ: Μήδεια Χάννα

ΑΣΤΥΝΟΜΟΣ ΤΣΕΝΤΟΥΡΙ: Ανδρέας Τσουρής

ΝΟΜΑΡΧΗΣ: Ντίνος Λύρας

ΚΥΡΙΑ ΠΟΝΖΑ: Νέδη Δημητρίου

ΜΠΑΤΛΕΡ: Κώστας Μενοίκου

2. Νικολά Γκόγκολ Ο επιθεωρητής

Κεντρική Σκηνή

Θέατρο Αγοράς Αγίου Ανδρέα, Λευκωσία, 19 Μαρτίου 2005

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ-ΔΡΑΜΑΤΟΥΡΓΙΚΗ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ-ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Γιάννης

Ιορδανίδης

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Σταύρος Αντωνόπουλος

ΜΟΥΣΙΚΗ: Ευαγόρας Καραγιώργης

ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γεώργιος Κουκουμάς

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Αντρούλα Ηρακλέους

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ: Δήμητρα Χριστοδούλου

ΜΑΚΙΓΙΑΣ: Μαρία Χαραλάμπους

ΠΕΡΟΥΚΕΣ-ΚΟΜΜΩΣΕΙΣ: Βίκυ Ευσταθίου, Μαρία Χαραλάμπους

ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΣΚΗΝΙΚΟΥ: Martin Meason

Διανομή

ΑΜΜΟΣ ΦΙΟΝΤΟΡΟΒΙΤΣ ΛΙΑΠΚΙΝ-ΤΙΑΠΚΙΝ (δικαστής): Ντίνος Λύρας

ΑΡΤΕΜ ΦΙΛΙΠΟΒΙΤΣ ΣΕΜΛΙΑΝΙΚΑ (επόπτης νοσοκομείων): Γιώργος

Μουαΐμης

ΛΟΥΚΑ ΛΟΥΚΙΤΣ ΧΛΟΠΩΦ (επόπτης εκπαιδευτικών ιδρυμάτων):

Σταύρος Λούρας

ΑΝΤΟΝ ΑΝΤΟΝΟΒΙΤΣ (δήμαρχος): Βαρνάβας Κυριαζής

ΙΒΑΝ ΚΟΥΖΜΙΤΣ ΣΠΕΚΙΝ (επόπτης ταχυδρομείου): Νεοκλής Νεοκλέους

ΠΙΟΤΡ ΙΒΑΝΟΒΙΤΣ ΜΠΟΜΠΤΣΙΝΣΚΙ (κτηματίας): Ανδρέας Τσουρής

ΠΙΟΤΡ ΙΒΑΝΟΒΙΤΣ ΝΤΟΜΠΤΣΙΝΣΚΙ (κτηματίας): Μιχάλης Μουστάκας

ΜΙΣΚΑ (υπηρετής του δημάρχου): Γιώργος Μουσκοβιάς

ΣΤΕΠΑΝ ΙΛΙΤΣ ΟΥΧΟΒΕΡΤΩΦ (διευθυντής αστυνομίας): Χρυσάνθος

Χρυσάνθου

ΑΝΝΑ ΑΝΤΡΕΓΕΒΝΑ (γυναίκα του δημάρχου): Αννίτα Σαντοριναίου

ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΟΝΟΒΝΑ (κόρη του δημάρχου): Έλενα Παπαδοπούλου

ΟΣΙΠ (υπηρετής του Χλεστακώφ): Ανδρέας Βασιλείου

ΣΕΡΒΙΤΟΡΟΣ ΤΟΥ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ: Θανάσης Δρακόπουλος

ΙΒΑΝ ΑΛΕΞΑΝΤΡΟΒΙΤΣ ΧΛΕΣΤΑΚΩΦ: Αχιλλέας Γραμματικόπουλος

ΕΜΠΟΡΟΣ: Αντώνης Κατσαρής

ΕΜΠΟΡΟΣ Β': Παντελής Παπακωνσταντίνου
Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΣΙΔΕΡΑ: Ιωάννα Σιαφκάλη
Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΥ: Μήδεια Χάννα
Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΚΟΡΟΠΚΙΝ: Γιολάντα Χριστοδούλου
Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΔΙΟΥΛΙΟΥΚΩΦ: Έλενα Δημητρίου
Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΡΑΣΤΑΚΟΦΕΚΙ: Νέδη Αντωνιάδη
Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΛΟΥΚΙΤΣ: Ηλέκτρα Φωτιάδου
ΑΣΤΥΝΟΜΟΣ: Παντελής Παπακωνσταντίνου
ΥΠΗΡΕΤΕΣ/ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ: Λάκης Αργυρού, Στέφανος Σαββίδης

3. Σοφοκλέους *Αντιγόνη*

Κεντρική Σκηνή
Αμφιθέατρο Μακαρίου Γ', Λευκωσία, 1 Ιουλίου 2005

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Μίνως Βολανάκης
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Σταύρος Σ. Τσακίρης
ΜΟΥΣΙΚΗ: Μίκης Θεοδωράκης
ΣΚΗΝΙΚΑ: Κώστας Βαρώτσος
ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Γιάννης Μετζικώφ
VIDEO ART: Χρίστος Ηλιάδης
ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ ΧΟΡΟΓΡΑΦΟΣ: Αριάννα Οικονόμου
ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Εύη Αυξεντίου
ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γεώργιος Κουκουμάς
ΣΥΝΘΕΣΗ ΗΧΟΥ: Αλέξανδρος Πασχάλης
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Λεύκος Κληρίδης
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ: Μαρία Χατζηκλεάνθους
ΒΟΗΘΟΣ ενδυματολόγου: Μόνικα Χατζηβασιλείου
ΕΙΔΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ: Πανίκος Τεμβριώτης
ΦΡΑΚΑ: Γιάννης Ξεσφίγγης

Διανομή

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Αννίτα Σαντοριναίου
ΙΣΜΗΝΗ: Στέλα Φυρογένη
ΓΕΡΩΝ Ι/ΑΓΓΕΛΟΣ Ι: Γιώργος Μουαΐμης
ΓΕΡΩΝ ΙΙ/ΑΓΓΕΛΟΣ ΙΙ: Χρυσάνθος Χρυσάνθου
ΓΕΡΩΝ ΙΙΙ/ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ: Αχιλλέας Γραμματικόπουλος
ΚΗΡΥΞ: Ανδρέας Βασιλείου
ΚΡΕΩΝ: Αντώνης Κατσαρής
ΕΥΡΥΔΙΚΗ: Λένια Σορόκου
ΑΙΜΩΝ: Θεόδωρος Μιχαηλίδης
ΣΥΝΟΔΟΣ ΕΥΡΥΔΙΚΗΣ: Μήδεια Χάννα
ΦΥΛΑΞ: Ανδρέας Τσουρής
ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ: Ντίνος Λύρας/Λέα Μαλένη
ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ: Αχιλλέας Τομασίδης

ΧΟΡΟΣ ΠΟΛΙΤΩΝ ΤΗΣ ΘΗΒΑΣ

ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ ΧΟΡΟΥ: Σώτος Σταυράκης, Νέδη Αντωνιάδη, Ηλέκτρα Φωτιάδου, Γιολάντα Χριστοδούλου, Θανάσης Δρακόπουλος, Νικολίνα Μουαΐμη
ΧΟΡΟΣ: Χριστιάνα Αρτεμίου, Χριστιάνα Λάρκου, Κατερίνα Λούρα, Μαρία Μαργέτη, Γιώργος Μουσικοβίας, Ελισάβετ Πατσαλίδου, Νίκανδρος Σαββίδης, Ελένη Σιδερά, Ορέστης Σοφοκλέους
ΨΑΛΤΗΣ: Χάρης Πισίας

Τραγουδά η κυρία Ανδριανή Μουαΐμη.
Στην παράσταση ακούγεται η κυρία Χαρίτα Μάντολες.

4. Κυριάκου Ακαθιώτη *Η αγάπη της Μαρικούς*

Κεντρική Σκηνή
Αμφιθέατρο Μακαρίου Γ', Λευκωσία, 13 Ιουλίου 2005

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ευτύχιος Πουλλαΐδης
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Έλενα Κατσούρη
ΜΟΥΣΙΚΗ-ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Ευαγόρας Καραγιώργης
ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ: Αχιλλέας Λυμπουρίδης, Ευαγόρας Καραγιώργης
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Χαράλαμπος Χαραλάμπους

ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Καρολίνα Σπύρου
ΕΠΑΙΞΑΝ ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ: Ευξίφιος Σατσιας (βιολί, μαντολίνο), Άννη Ξυστούρη (πιάνο), Ειρηναίος Κουλλουράς (κοντραμπάσο), Ευαγόρας Καραγιώργης (λαούτο, κρουστά)
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Έλενα Παπαδοπούλου

Διανομή

ΜΑΝΤΗΣ: Μιχάλης Μουστάκας
ΚΩΣΤΑΡΑΣ: Ανδρέας Μουσουλιώτης
ΜΑΡΙΚΚΟΥ: Έλενα Δημητρίου
ΠΙΠΙΝΟΥ: Όλγα Ποταμίτου
ΤΤΑΣΗΣ: Νεοκλής Νεοκλέους
ΠΕΤΡΗΣ: Πανίκος Πηλάλης
ΓΙΩΡΚΑΤΖΙΗΣ: Σπύρος Σταυρινίδης
ΓΙΑΖΟΠΟΥΛΟΣ: Λώρης Λοιζίδης
ΧΑΪΛΗΣ: Χριστόφορος Χριστοφόρος
ΠΑΠΑΣ: Ανδρέας Μαυρομμάτης
ΠΑΠΑΔΚΙΑ: Αντρούλα Ηρακλέους
ΤΤΟΥΥΛΙΑΣ: Νεοπτόλεμος Νεοπτολέμου

ΧΟΡΕΥΟΥΝ: Χαράλαμπος Χαραλάμπους, Μαρία Αλεξάνδρου, Χρυσόστομος Αυγουστή, Στέλλα Θεοδουλίδου, Χριστόδουλος Λουκά, Γιάννος Μελισσάς, Τζούλη Μελισσά, Μιχάλης Πασιουλής, Μαρία Σουρμελή, Κατερίνα Χαραλάμπους

5. Ερρίκου Ήψεν *Έντα Γκάμπλερ*

Νέα Σκηνή
Εργαστήρια ΘΟΚ, Νέα Σκηνή, Λευκωσία, 12 Νοεμβρίου 2004

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Μαργαρίτα Μέλμπεργκ
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Νεόφυτος Ταλιώτης
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Άγγελος Αγγελή
ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γεώργιος Κουκουμάς
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Δημήτρης Ταλιώτης
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ-ΕΝΔΥΜΑΤΟΛΟΓΟΥ: Δήμητρα Χριστοδούλου

Διανομή

ΕΝΤΑ ΓΚΑΜΠΛΕΡ: Αννίτα Σαντοριναίου
ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ ΓΙΟΥΛΕ: Τζένη Γαϊτανοπούλου
ΜΠΕΡΤΑ: Αδριανή Μαλένη
ΓΙΟΡΚΕΝ ΤΕΣΜΑΝ: Σταύρος Λούρας
ΚΥΡΙΑ ΕΛΒΣΤΕΝΤ: Στέλα Φυρογένη
ΔΙΚΑΣΤΗΣ ΜΠΡΑΚ: Βαρνάβας Κυριαζής
ΕΪΛΕΡΤ ΛΟΒΜΠΟΡΓΚ: Νεοκλής Νεοκλέους

6. Μπεχίτς Ακ *Επτά ρίχτερ*

Νέα Σκηνή
Εργαστήρια ΘΟΚ, Νέα Σκηνή, Λευκωσία, 21 Ιανουαρίου 2005

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Μάριος Πλωρίτης
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Κώστας Δημητρίου
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Στέφανος Αθηαίνιτης
ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γεώργιος Κουκουμάς
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Ντίνος Λύρας

Διανομή

ΓΥΝΑΙΚΑ (Σιμπέλ): Αννίτα Σαντοριναίου
ΑΝΔΡΑΣ (Αχμέτ): Ανδρέας Τσουρής
ΓΕΙΤΟΝΑΣ (Μουράτ): Γιώργος Μουαΐμης
ΚΟΡΙΤΣΙ (Αϊσέ): Νέδη Αντωνιάδη
ΦΩΝΗ ΕΡΓΟΛΑΒΟΥ: Κώστας Δημητρίου
Α' ΦΩΝΗ ΑΠΟ ΤΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ: Βαρνάβας Κυριαζής
Β' ΦΩΝΗ ΑΠΟ ΤΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ: Νεοκλής Νεοκλέους

7. Γιώργου Σοφοκλέους *Σκιές στη σιωπή*

Πειραματική Σκηνή

Θέατρο Αγοράς Αγίου Ανδρέα, Λευκωσία, 15 Ιανουαρίου 2005

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Άγιος Παΐκος

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Μαρίζα Παρτζίλη

ΜΟΥΣΙΚΗ: Γιώργος Χατζηπιερής

ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γεώργιος Κουκουμάς

Διανομή

ΚΟΡΙΤΣΙ: Γιολάντα Χριστοδούλου

ΠΟΛΙΤΗΣ Α': Παντελής Παπακωνσταντίνου

ΠΟΛΙΤΗΣ Β': Μήδεια Χάννα

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ: Βαρνάβας Κυριαζής

ΞΕΝΟΣ: Χρυσάνθος Χρυσάνθου

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ: Ανδρέας Βασιλείου

ΝΤΑΛΙΑ: Ιωάννα Σιαφκάλη

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ: Αντώνης Κατσαρής

ΕΛΠΙΔΑ: Έλενα Δημητρίου

ΝΙΚΗΤΑΣ: Νεοκλής Νεοκλέους

ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ: Δήμας Δημοσθένους

8. Ευγένιου Τριβιζά *Ο πόλεμος της κουτσουλιάς*

Παιδική Σκηνή

Ρωσικό Πολιτιστικό Κέντρο, Λευκωσία, 31 Οκτωβρίου 2004

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ανδρέας Μαραγκός

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Μαρία Παπαχαραλάμπους, Αχιλλέας Κεντώνης

ΜΟΥΣΙΚΗ: Χρίστος Σταυρινίδης

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Μαρία Μέση-Αγγελίδου

ΦΩΤΙΣΜΟΙ: Γεώργιος Κουκουμάς

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Λέτα Πασχούλα

ΒΟΗΘΟΣ ΧΟΡΟΓΡΑΦΟΥ: Αντιγόνη Τασουρή

Διανομή

ΠΡΙΓΚΙΠΑΣ ΚΟΤΙΓΙΟΝ: Αχιλλέας Γραμματικόπουλος

ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΚΟΜΦΕΤΙΝΑ: Ηλέκτρα Φωτιάδου

ΔΟΛΙΜΑΡ: Μαρία Μαργέτη

ΚΑΤΕΡΓΑΡ: Έρικα Μπεγέτη

ΕΥΛΟΚΟΠΟΣ Α'/ΓΕΛΩΤΟΠΟΙΟΣ: Χριστόφορος Χριστοφόρου

ΕΥΛΟΚΟΠΟΣ Β'/ΣΝΙΠ-ΣΝΙΠ/ΤΕΛΕΤΑΡΧΗΣ ΣΕΡΠΑΝΤΙΑ: Σώτος Σταυράκης

ΑΥΛΙΚΟΣ Α': Λέτα Πασχούλα

ΑΥΛΙΚΟΣ Β': Γιώργος Μουσκοβίας

ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΜΟΥΤΣΟΥΝΙΕ: Μιχάλης Μουστάκας

ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΜΑΣΚΑΡΙΕ: Θεόδωρος Μιχαηλίδης

ΒΟΗΘΟΣ ΣΝΙΠ-ΣΝΙΠ: Κυριάκος Σάββα

ΜΑΣΚΑΡΑΔΕΣ: Αχιλλέας Γραμματικόπουλος, Ηλέκτρα Φωτιάδου,

Σώτος Σταυράκης, Λέτα Πασχούλα, Γιώργος Μουσκοβίας, Θεόδωρος

Μιχαηλίδης

ΨΑΛΙΔΙΣΤΕΣ: Αχιλλέας Γραμματικόπουλος, Ηλέκτρα Φωτιάδου,

Γιώργος Μουσκοβίας

35Η ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ, 2005–2006

1. Ουίλλιαμ Σαίξπηρ *Ο έμπορος της Βενετίας*

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λατσιών, Λευκωσία, 19 Νοεμβρίου 2005

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Ερρίκος Μπελιές

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Βαρνάβας Κυριαζής

ΣΚΗΝΙΚΑ: Χάρης Καυκαρίδης

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Σταύρος Αντωνόπουλος

ΜΟΥΣΙΚΗ: Γιώργος Ροδοσθένους

ΕΠΑΙΞΑΝ ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ: David Benett (κλαρίνο), Hugh Blogg (βιολί),

Petra Thieman (φλάουτο), Vicky Burrett (κρουστά), Tom Sittou (κιθάρα),

Pete Mycroft (τρομπέτα), Γιώργος Ροδοσθένους (κλειδοκύμβαλο)

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Αντρούλα Ηρακλέους

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ: Δήμητρα Χριστοδούλου

ΜΑΣΚΕΣ-ΠΕΡΟΥΚΕΣ-ΜΑΚΙΓΙΑΣ: Μαρία Χαραλάμπους

ΓΛΥΠΤΑ: Κωνσταντίνος Παρτζίλης

ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΣΚΗΝΙΚΟΥ: Martin Meason, Adi Atassi

Διανομή

ΑΝΤΟΝΙΟ (έμπορος Βενετίας): Νεοκλής Νεοκλέους

ΣΑΛΕΡΙΟ (φίλος Αντόνιο-Μπασσάνιο): Χάρης Κκολός

ΣΟΛΑΝΙΟ (φίλος Αντόνιο-Μπασσάνιο): Χριστόφορος Χριστοφόρου

ΜΠΑΣΣΑΝΙΟ (φίλος Αντόνιο, ερωτευμένος με Πόρσια): Αχιλλέας

Γραμματικόπουλος

ΛΟΡΕΝΤΖΟ (ερωτευμένος με Γιέσσυκα): Σώτος Σταυράκης

ΓΚΡΑΤΣΙΑΝΟ (φίλος Αντόνιο-Μπασσάνιο): Θεόδωρος Μιχαηλίδης

ΠΟΡΣΙΑ (πλούσια νέα): Στέλα Φυρογένη

ΝΕΡΙΣΣΑ (ακόλουθη, φίλη Πόρσια): Έλενα Παπαδοπούλου

ΒΑΛΤΑΣΑΡ (υπηρέτης Πόρσια): Φοίβος Γεωργιάδης

ΣΑΪΛΟΚ (ένας Εβραίος): Αντώνης Κατσαρής

ΛΑΝΣΕΛΟΤΟ ΓΚΟΜΠΟ (υπηρέτης Σάυλοκ): Μιχάλης Μουστάκας

ΓΕΡΟ-ΓΚΟΜΠΟ (πατέρας Λανσελότο): Ανδρέας Βασιλείου

ΛΕΟΝΑΡΝΤΟ (υπηρέτης Μπασσάνιο): Γιώργος Μουσκοβίας

ΓΙΕΣΣΙΚΑ (κόρη Σάυλοκ): Ηλέκτρα Φωτιάδου

ΠΡΙΓΚΙΠΑΣ ΤΟΥ ΜΑΡΟΚΟΥ: Χρυσάνθος Χρυσάνθου

ΠΡΙΓΚΙΠΑΣ ΑΡΑΓΩΝΙΑΣ: Δημήτρης Κωνσταντινίδης

ΤΙΟΥΜΠΑΛ: Ντίνος Λύρας

ΔΕΣΜΟΦΥΛΑΚΑΣ: Νεοπτόλεμος Νεοπτολέμου

ΔΟΓΗΣ ΤΗΣ ΒΕΝΕΤΙΑΣ: Γιώργος Μουαίμης

ΚΑΡΔΙΝΑΛΙΟΣ/ΑΚΟΛΟΥΘΟΣ ΠΡΙΓΚΙΠΑ ΜΑΡΟΚΟΥ/ΚΟΣΜΗΤΟΡΑΣ:

Χριστόδουλος Μαρτάς

ΚΟΡΙΤΣΙΑ (θαμώνες, ακόλουθες Πόρσια) Μαρία Λιοτάκη, Βασιλική

Πλακίτη

ΓΚΑΡΣΟΝΙΑ: Νίκος Κορομιάς, Γιάννος Σπανός

ΑΚΟΛΟΥΘΟΣ ΠΡΙΓΚΙΠΑ ΑΡΑΓΩΝΙΑΣ: Νίκος Κορομιάς

ΤΑΧΥΔΑΚΤΥΛΟΥΡΓΟΣ: Μαρία Λιοτάκη

ΒΟΗΘΟΣ ΤΑΧΥΔΑΚΤΥΛΟΥΡΓΟΥ: Γιάννος Σπανός

2. Κάρολο Γκολντόνι *Οι αγροίκοι*

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 28 Ιανουαρίου 2006

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Βαγγέλης Ηλιόπουλος

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νίκος Χαραλάμπους

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Στέφανος Αθηαϊνίτης

ΜΟΥΣΙΚΗ: Ευαγόρας Καραγιώργης

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Λία Χαράκη

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς

ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΚΑΙ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΟΠΤΙΚΟΥ ΥΛΙΚΟΥ: Κώστας Χατζησταύρου

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Μόνικα Χατζηβασιλείου

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ: Μελίτα Κούτα

ΠΕΡΟΥΚΕΣ: Βίκη Ευσταθίου

ΜΑΣΚΕΣ-ΜΑΚΙΓΙΑΣ: Μαρία Χαραλάμπους
ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΣΚΗΝΙΚΟΥ: Martin Meason

Διανομή

ΛΟΥΤΣΙΕΤΑ: Στέλα Φυρογένη
ΜΑΡΓΚΑΡΙΤΑ: Έλενα Παπαδοπούλου
ΛΟΥΝΑΡΝΤΟ: Ντίνος Λύρας
ΜΑΟΥΡΙΤΣΙΟ: Ανδρέας Βασιλείου
ΜΑΡΙΝΑ: Λένια Σορόκου
ΦΕΛΙΠΕΤΟ: Νεοκλής Νεοκλέους
ΣΙΜΟΝ: Γιώργος Μουαΐμης
ΦΕΛΙΤΣΕ: Αννίτα Σαντοριναίου
ΚΑΝΤΣΙΑΝΟ: Χρυσάνθος Χρυσάνθου
ΚΟΜΗΣ ΡΙΚΑΡΝΤΟ: Βαρνάβας Κυριαζής

ΧΟΡΕΥΟΥΝ: Αριάνα Μαρκουλίδου, Χριστόδουλος Μαρτάς,
Νάταλυ Σαββίδου, Χριστιάνα Χαραλάμπους, Γιώργος Χριστοδούλου

3. Γρηγορίου Ξενόπουλου *Δεν είμ' εγώ (ή Η λογική)*

Κεντρική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 25 Μαρτίου 2006

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Πίτσα Αντωνιάδου
ΣΚΗΝΙΚΑ: Άντρος Ρόπαλης
ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Λάκης Γενεθλής
ΜΟΥΣΙΚΗ: Yugi Stupel
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Μαρία Μέση-Αγγελίδου
ΣΤΙΧΟΙ: Γιάννης Καλατζόπουλος
ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ: Γεωργία Πολυνείκη
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς
ΚΟΜΜΩΣΕΙΣ-ΠΕΡΟΥΚΕΣ: Βίκη Ευσταθίου
ΜΑΚΙΓΙΑΣ: Ανθή Κούλλουρου
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Λέτα Πασχούλα

Διανομή

ΠΟΛΥΜΝΙΑ: Νικολέτα Χριστοφόρου
ΜΑΡΙΚΑ: Ηλέκτρα Φωτιάδου
ΦΡΟΣΩ: Έλενα Παπαδοπούλου
ΘΕΜΟΣ: Ορέστης Σοφοκλέους
ΜΑΜΑ: Ιωάννα Σιαφκάλη
ΚΥΡΑ-ΣΤΑΜΑΤΑ: Λένια Σορόκου
ΓΚΑΡΣΟΝΑ: Έμιλυ Παπαδοπούλου
ΠΕΤΡΟΣ: Σταύρος Λούρας
ΒΑΣΩ: Μαρία Μαργέτη
ΚΑΜΑΡΙΕΡΑ: Ντίνα Χατζηγιάννη
ΠΕΤΡΑΚΗΣ: Νεοκλής Νεοκλέους
ΓΙΩΡΓΟΣ: Θεόδωρος Μιχαηλίδης
ΚΙΚΗ: Έλενα Δημητρίου
ΝΤΕΖΙΡΕ: Στέλα Φυρογένη
ΜΠΑΡΜΠΑΣ: Ανδρέας Τσουρής
ΞΑΔΕΛΦΟΣ: Χριστόφορος Χριστοφόρου

4. Μιχάλη Πιτσιλλίδη *Οσπολλάτε αρκοντύναμεν*

Κεντρική Σκηνή
Αμφιθέατρο, Πολιτιστικό Κέντρο «Το Σκαλί», Λευκωσία,
3 Ιουνίου 2006

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ανδρέας Μαραγκός
ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Παντελής Άντωνας
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Εδουάρδος Γεωργίου
ΜΟΥΣΙΚΗ: Λεωνίδα Πιτσιλλίδη
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Αντιγόνη Τασούρη
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Καρολίνα Σπύρου
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Λέτα Πασχούλα
ΒΟΗΘΟΣ ΧΟΡΟΓΡΑΦΟΥ: Αντώνης Αντωνίου
ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΣΚΗΝΙΚΟΥ: Μαρία Χατζηκλεάνθους

Διανομή

ΜΑΡΙΑΝΝΟΥ: Δώρα Κακουράτου
ΧΑΤΖΗΤΤΟΦΑΣ: Ανδρέας Βασιλείου
ΒΑΡΝΑΒΗΣ: Σώτος Σταυράκης
ΦΥΤΗΣ: Ορέστης Σοφοκλέους
ΑΦΕΝΤΡΟΥ: Έλενα Δημητρίου
ΑΘΑΝΑΣΗΣ: Γιώργος Ζένιος
ΝΕΡΟΒΡΑΣΤΟΣ: Μιχάλης Μουστάκας
ΠΑΠΑΧΑΧΑΡΙΑΣ: Παντελής Παπακωνσταντίνου
ΑΝΤΖΙΕΛΟΥ: Γιολάντα Χριστοδούλου
ΤΖΙΗΝΑΡΑΣ: Παντελής Άντωνας
ΣΑΒΟΥΡΗΣ: Γιώργος Μουσκοβίας
ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Φοίβος Γεωργιάδης
ΝΟΤΗΣ: Ντίνος Λύρας
ΒΙΚΗ: Βίβιαν Νικολαΐδου
ΜΑΛΟΥ: Λέτα Πασχούλα

5. Αριστοφάνη *Εκκλησιάζουσαι*

Κεντρική Σκηνή
Αμφιθέατρο Μακαρίου Γ', Λευκωσία, 21 Ιουνίου 2006

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Κωστής Κολώτας
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Γιώργος Μουαΐμης
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Άγγελος Αγγελής
ΜΟΥΣΙΚΗ-ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Κώστας Κακογιάννης
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Ισιδώρος Σιδέρης
ΣΤΙΧΟΙ ΧΟΡΙΚΩΝ/ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ: Κωστής Κολώτας, Γιώργος Μουαΐμης,
Πάμπος Κουζάλης
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς
ΜΑΣΚΕΣ-ΠΕΡΟΥΚΕΣ: Κίκα Χάρρις, Αντώνης Κατσαρής
ΜΑΚΙΓΙΑΣ: Κίκα Χάρρις
ΕΙΔΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ: Martin Meason
ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΥ: Μαρία Χαραλάμπους, Μόνικα
Χατζηβασιλείου, Chris Jagger, Νίκος Κουρτελλίδης
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Αντρούλα Ηρακλέους
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ-ΕΝΔΥΜΑΤΟΛΟΓΟΥ: Μόνικα Χατζηβασιλείου
ΒΟΗΘΟΣ ΧΟΡΟΓΡΑΦΟΥ: Έλια Ιωαννίδου

Διανομή

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ: Αννίτα Σαντοριναίου
ΒΛΕΠΥΡΟΣ: Σπύρος Σταυρινίδης
ΧΡΕΜΗΣ: Αντώνης Κατσαρής
ΠΟΛΙΤΗΣ: Κώστας Δημητρίου
Α' ΓΡΙΑ: Σταύρος Λούρας
ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Ανδρέας Τσουρής
ΠΟΛΙΤΕΣ: Βαρνάβας Κυριαζής, Αχιλλέας Γραμματικόπουλος, Νεοκλής
Νεοκλέους, Χριστόφορος Χριστοφόρου
ΑΥΛΗΤΗΣ: Χρυσάνθος Χρυσάνθου
ΝΕΟΣ: Θεόδωρος Μιχαηλίδης
ΝΕΑ: Ηλέκτρα Φωτιάδου
ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ: Στέλα Φυρογένη
Β' ΓΡΙΑ: Ζωή Κυπριανού
Γ' ΓΡΙΑ: Μάρα Κωνσταντίνου
ΚΗΡΥΚΑΙΝΕΣ: Νιόβη Χαραλάμπους, Άντρη Κυριαζή, Χριστιάνα Λάρκου
ΧΟΡΟΣ: Ιωάννα Σιαφκάλη (Γλαύκη), Λένια Σορόκου (Πεοστράτη),
Αντρούλα Ηρακλέους (Κλαναρέτη), Έλενα Χριστοφή (Φιλαινέτη),
Έλενα Παπαδοπούλου (Μελιστίχη), Στέλα Φυρογένη (Πλαθήνη),
Έρικα Μπεγέτη (Γευσιστράτη), Μήδεια Χάννα (Φιλοδορήτου),
Μαρία Μαργέτη (Χαιρηδάτου), Ζωή Κυπριανού (Αφροδέτη), Χριστιάνα
Αρτεμίου, Βίκυ Γεωργιάδου, Έλια Ιωαννίδου, Άντρη Κυριαζή, Μάρα
Κωνσταντίνου, Χριστιάνα Λάρκου, Κατερίνα Λούρα, Ηλέκτρα
Φωτιάδου, Νιόβη Χαραλάμπους
ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΣΤΑ ΣΚΙΡΑ: Αννίτα Σαντοριναίου, Λένια Σορόκου, Ιωάννα
Σιαφκάλη, Έλενα Παπαδοπούλου, Μήδεια Χάννα, Αντρούλα Ηρακλέους,
Έλενα Χριστοφή, Στέλα Φυρογένη
ΔΙΟΓΕΝΗΣ: Γιάννης Αναστασίου
ΕΝΟΧΛΗΜΕΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Κώστας Δημητρίου

ΔΟΥΛΟΙ ΧΡΕΜΗ: Χριστιάνα Αρτεμίου, Βίκυ Γεωργιάδου
ΜΠΡΑΒΟΙ: Μήδεια Χάννα, Μαρία Μαργέτη, Αντρούλα Ηρακλέους,
Κατερίνα Λούρα, Έρικα Μπεγέτη, Έλενα Χριστοφή
ΓΥΝΑΙΚΑ ΓΕΙΤΟΝΑ: Έλια Ιωαννίδου
ΣΥΝΕΡΓΕΙΟ ΠΑΡΑΛΑΒΗΣ: Λένια Σορόκου, Ιωάννα Σιαφκάλη
ΠΛΑΘΑΝΗ Β': Κατερίνα Λούρα
ΓΡΙΕΣ: Βαρνάβας Κυριαζής, Αχιλλέας Γραμματικόπουλος, Νεοκλής
Νεοκλέους, Χριστόφορος Χριστοφόρου, Μήδεια Χάννα, Αντρούλα
Ηρακλέους

6. Υβ Ζαμιάκ *Ο κύριος Αμιλκάρ*

Νέα Σκηνή
Εργαστήρια ΘΟΚ, Νέα Σκηνή, Λευκωσία, 5 Νοεμβρίου 2005

ΑΠΟΔΟΣΗ: Μαρλένα Γεωργιάδη
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Χρίστος Ζάνος
ΣΚΗΝΙΚΑ: Λοΐζος Λοΐζου
ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Μαρίζα Παρτζίλη
ΜΟΥΣΙΚΗ: Σάββας Σάββα
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Καρολίνα Σπύρου

Διανομή

ΜΑΣΟΥ: Ανδρέας Τσουρής
ΚΥΡΙΟΣ ΑΜΙΛΚΑΡ: Σταύρος Λούρας
ΒΙΡΓΙΝΙΑ: Μαρία Μαργέτη
ΛΕΟΝΟΡΑ: Αννίτα Σαντοριναίου
Ο ΜΟΥΣΙΚΟΣ: Σάββας Σάββα
ΠΑΟΛΟ: Ορέστης Σοφοκλέους
ΜΕΛΙ: Λένια Σορόκου

7. Μάρτιν ΜακΝτόνα *Ο υπολοχαγός του Ίνισμορ*

Νέα Σκηνή
Εργαστήρια ΘΟΚ, Νέα Σκηνή, Λευκωσία, 21 Ιανουαρίου 2006

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Δημήτρης Κιούσης, Κοραλία Σωτηριάδου
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Χρίστος Σιοπαχάς
ΣΚΗΝΙΚΑ: Γιώργος Τσάππας
ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Μελίτα Κούτα
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Καρολίνα Σπύρου
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Μάνος Πραματευτάκης

Διανομή

ΝΤΟΝΝΥ: Σπύρος Σταυρινίδης
ΝΤΕΪΒΥ: Ορέστης Σοφοκλέους
ΠΑΝΤΡΙΚ: Θεόδωρος Μιχαηλίδης
ΤΖΕΪΜΣ: Μιχάλης Μακρής
ΜΑΡΕΝΤ: Μαρία Μαργέτη
ΚΡΙΣΤΥ: Χριστόφορος Χριστοφόρου
ΤΖΟΪ: Σώτος Σταυράκης
ΜΠΡΕΝΤΑΝ: Νίκανδρος Σαββίδης

8. Κρίστα Βολφ *Μήδεια*

Πειραματική Σκηνή
Θέατρο Αγοράς Αγίου Ανδρέα, Λευκωσία, 9 Νοεμβρίου 2005

(Συμπααραγωγή με τον Οργανισμό «Πολιτιστική Πρωτεύουσα της
Ευρώπης – Πάτρα 2006»)

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ-ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Στέφανος
Κοτσίκος
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Μόνικα Χατζηβασιλείου

Διανομή

ΜΗΔΕΙΑ: Ιωάννα Σιαφκάλη

9. Λογγίνου Παναγή *Μαγικό θέατρο*

Πειραματική Σκηνή
Θέατρο Αγοράς Αγίου Ανδρέα, Λευκωσία, 8 Φεβρουαρίου 2006

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Λογγίνος Παναγή
ΜΟΥΣΙΚΗ: Ανδρέας Μουστουκής
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΒΙΝΤΕΟΠΡΟΒΟΛΩΝ: Γιάγκος Χατζηγιάννης
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς
ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Μαρίνα Νικολαΐδου
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ ΒΙΝΤΕΟ: Καρολίνα Κωνσταντίνου
ΠΙΑΝΟ: Δροσοσταλίδα Μωραΐτη

Διανομή

ΑΝΤΡΑΣ: Αχιλλέας Γραμματικόπουλος
ΓΥΝΑΙΚΑ: Ηλέκτρα Φωτιάδου
ΑΦΗΓΗΤΗΣ: Ανδρέας Τσουρής

ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΕΠΙ ΣΚΗΝΗΣ: Δροσοσταλίδα Μωραΐτη (πίانو)

10. Χάρη Πισία *Οι γάτες*

Παιδική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λατσιών, Λευκωσία, 9 Οκτωβρίου 2005

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Χάρης Πισίας
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Μαρία Χατζηκλεάνθους
ΜΟΥΣΙΚΗ: Μιχάλης Ρούσος
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Κρίστη Θεμιστοκλέους
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Καρολίνα Σπύρου
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Λέτα Πασχούλα

Διανομή

ΚΥΡΑ-ΠΟΛΥΒΙΝΑ: Ζωή Κυπριανού
ΠΟΛΥΒΙΟΣ: Λώρης Λοιζίδης
ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ/ΓΕΙΤΟΝΙΣΣΑ/ΕΚΦΩΝΗΤΡΙΑ: Μήδεια Χάννα
ΕΦΤΑΨΥΧΟΣ/ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ/ΝΤΕΛΑΛΗΣ 1/ΚΑΜΕΡΑΜΑΝ: Βίκη Γεωργιάδου
ΣΚΥΛΟΜΟΥΡΗΣ: Κούλλης Νικολάου
ΝΤΕΛΑΛΗΣ 2/ΓΑΤΟΜΟΙΡΑ/ΠΩΛΗΤΗΣ ΠΟΝΤΙΚΙΩΝ: Χριστιάνα Λάρκου
ΠΑΤΕΡΑ ΠΟΛΥΒΙΟΥ/ΓΚΑΡΣΟΝΙ/ΔΗΜΑΡΧΟΣ/ΓΕΡΟ-ΓΑΤΟΣ: Παντελής Άντωνας
ΠΗΝΕΛΟΠΗ: Γιολάντα Χριστοδούλου
ΜΕΡΟΠΗ: Έρικα Μπεγέτη
ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΤΡΙΑ: Έλια Ιωαννίδου
ΠΩΛΗΤΡΙΕΣ ΣΤΟ ΦΑΣΤ ΦΟΥΤ: Χριστιάνα Λάρκου, Έρικα Μπεγέτη,
Έλια Ιωαννίδου
ΤΥΠΟΙ ΣΤΟ ΛΕ ΓΑΤΕ: Χριστιάνα Λάρκου, Έλια Ιωαννίδου

1. Ιάκωβου Καμπανέλλη *Η αυλή των θαυμάτων*

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 28 Οκτωβρίου 2006

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ανδρέας Αντωνιάδης

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Στέφανος Αθηαίνιτης

ΜΟΥΣΙΚΗ-ΕΝΟΡΧΗΣΤΡΩΣΗ: Μάριος Τόκας

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Καρολίνα Σπύρου

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Ορέστης Σοφοκλέους

ΕΠΑΙΞΑΝ ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ: Σταύρος Καβαλιεράτος (κοντραμπάσο, τρομπέτα), Ηρακλής Ζακάς (μπουζούκι, μαντολίνο), Νίκος Σακκάς (κιθάρα), Δημήτρης Καζατζής (ακορντεόν, πιάνο), Μάριος Τόκας (φυσαρμόνικα)

ΗΧΟΛΗΨΙΑ: Άκης Πασχαλίδης (StudioSierra, Αθήνα 2006)

Διανομή

ΓΙΑΝΝΗΣ: Ορέστης Σοφοκλέους

ΒΟΥΛΑ: Μαρία Μαργέτη

ΜΑΡΙΑ: Έλενα Παπαδοπούλου

ΙΟΡΔΑΝΗΣ: Αντώνης Κατσαρής

ΑΝΝΕΤΩ: Αννίτα Σαντοριναίου

ΑΣΤΑ: Λένια Σορόκου

ΝΤΟΡΑ: Μαρία Μιχαήλ

ΜΠΑΜΠΗΣ: Χριστόφορος Χριστοφόρου

ΣΤΡΑΤΟΣ: Θεόδωρος Μιχαηλίδης

ΟΛΓΑ: Χριστίνα Χριστόφια

ΣΤΕΛΙΟΣ: Αχιλλέας Γραμματικόπουλος

ΕΝΑΣ ΑΝΤΡΑΣ: Ανδρέας Βασιλείου

ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ Α': Ανδρέας Τσουρής

ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ Β': Χρυσάνθος Χρυσάνθου

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ: Νεοπτόλεμος Νεοπτολέμου

ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΑΣ: Μιχάλης Μουστάκας

ΕΝΑΣ ΝΕΟΣ: Ματθαίος Βενετσάνος

2. Τεννεσσή Ουίλλιαμς *Καλοκαίρι και καταχνιά*

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 13 Ιανουαρίου 2007

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Ερρίκος Μπελιές

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Στέφανος Κοτσίκος

ΣΚΗΝΙΚΑ: Χάρης Καυκαρίδης

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Μαρίζα Παρτζίλη

ΜΟΥΣΙΚΗ: Σάββας Σάββα

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Καρολίνα Σπύρου

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Μόνικα Χατζηβασιλείου

ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΣΚΗΝΙΚΟΥ: Paravan Proactions

Διανομή

ΤΖΩΝ ΜΠΙΟΥΚΑΝΑΝ: Αχιλλέας Γραμματικόπουλος

ΑΛΜΑ ΓΟΥΑΪΝΜΙΛΛΕΡ: Στέλα Φυρογένη

ΑΙΔΕΣΙΜΟΤΑΤΟΣ ΓΟΥΑΪΝΜΙΛΛΕΡ: Ντίνος Λύρας

ΚΥΡΙΑ ΓΟΥΑΪΝΜΙΛΛΕΡ: Λιάνα Χαλκιά

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ: Σώτος Σταυράκης

ΔΟΚΤΩΡ ΜΠΙΟΥΚΑΝΑΝ: Χρυσάνθος Χρυσάνθου

ΡΟΤΖΕΡ ΝΤΟΡΕΜΟΥΣ: Μιχάλης Μουστάκας

ΡΟΖΑ ΓΚΟΝΖΑΛΕΣ: Ηλέκτρα Φωτιάδου

ΝΕΛΛΙ ΓΙΟΥΕΛ: Μαρία Μαργέτη

ΚΥΡΙΑ ΜΠΑΣΣΕΤ: Έλενα Παπαδοπούλου

ΡΟΖΜΑΡΥ: Μήδεια Χάννα

ΒΕΡΝΟΝ: Σώτος Σταυράκης

ΜΠΑΡΜΠΑ-ΓΚΟΝΖΑΛΕΣ: Σταύρος Λούρας

ΚΥΡΙΟΣ ΚΡΑΜΕΡ: Ορέστης Σοφοκλέους

3. Μολιέρου *Ντον Ζουάν*

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 10 Μαρτίου 2007

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Ερρίκος Μπελιές

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Mickael Leinert

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Άντης Παρτζίλης

ΜΟΥΣΙΚΗ: Yuri Stupel

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς

ΒΟΗΘΟΣ ΕΝΔΥΜΑΤΟΛΟΓΟΣ: Μαρίζα Παρτζίλη

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Ορέστης Σοφοκλέους

Διανομή

ΝΤΟΝ ΖΟΥΑΝ (γιος του Ντον Λουί): Νεοκλής Νεοκλέους

ΣΓΚΑΝΑΡΕΛ (προσωπικός υπηρέτης του Ντον Ζουάν): Σταύρος Λούρας

ΝΤΟΝΑ ΕΛΒΙΡΑ (σύζυγος του Ντον Ζουάν): Στέλα Φυρογένη

ΓΚΟΥΣΜΑΝ (ακόλουθος της Ντόνα Ελβίρα): Χρυσάνθος Χρυσάνθου

ΝΤΟΝ ΚΑΡΛΟΣ (αδελφός της Ντόνα Ελβίρα): Σώτος Σταυράκης

ΝΤΟΝ ΑΛΟΝΣΟ (αδελφός της Ντόνα Ελβίρα): Χριστόφορος Χριστοφόρου

ΝΤΟΝ ΛΟΥΙ (πατέρας του Ντον Ζουάν): Ντίνος Λύρας

ΦΡΑΝΣΙΣΚΟ (έναν φτωχός): Γιώργος Μουαίμης

ΣΑΡΛΟΤ (χωρική): Έλενα Δημητρίου

ΜΑΤΟΥΡΙΝ (χωρική): Ηλέκτρα Φωτιάδου

ΠΙΕΡΡΟ (χωρικός): Ορέστης Σοφοκλέους

ΑΓΑΛΜΑ ΤΟΥ ΙΠΠΟΤΗ: Λέανδρος Παναγιωτίδης, Χρυσάνθος Χρυσάνθου

ΚΥΡΙΟΣ ΝΤΙΜΑΝΣ (έμπορος): Ανδρέας Βασιλείου

ΛΑΡΑΜΕ (πληρωμένος δολοφόνος): Ανδρέας Τσουρής

ΦΑΝΤΑΣΜΑ: Μιχάλης Μουστάκας

ΚΟΛΟΜΠΙΝΑ: Μόνικα Χατζηβασιλείου

4. Μιχάλη Πιτσιλλίδη *Για ποιον να βρέξει*

Κεντρική Σκηνή

Υπαίθριο Θέατρο Δήμου Λευκωσίας, 5 Ιουνίου 2007

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ευτύχιος Πουλλαϊδης

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Γιώργος Χιώτης

ΜΟΥΣΙΚΗ: Ευαγόρας Καραγιώργης

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Καρολίνα Σπύρου

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Ιωάννα Σιαφκάλη

Διανομή

ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ: Ανδρέας Βασιλείου

ΒΑΘΘΟΥ: Έλενα Δημητρίου

ΜΑΡΙΑΝΝΟΥ: Ιωάννα Σιαφκάλη

ΠΑΠΑΓΙΩΡΚΗΣ: Σταύρος Λούρας

ΔΗΜΟΣΤΕΝΗΣ: Ντίνος Λύρας

ΦΑΣΑΡΙΑΣ: Μιχάλης Μουστάκας

ΧΡΥΣΤΑΛΛΟΥ: Έλενα Παπαδοπούλου

ΦΙΛΟΜΗΛΑ: Λένια Σορόκου

ΦΙΛΟΥΡΗΣ: Ορέστης Σοφοκλέους

ΚΩΣΤΑΡΗΣ: Σώτος Σταυράκης

ΤΡΑΓΟΥΔΙ: Ηλέκτρα Φωτιάδου

ΔΕΣΠΟΙΝΟΥ: Μήδεια Χάννα

ΚΑΡΠΗΣ ΚΑΟΥΡΟΣ: Χριστόφορος Χριστοφόρου

ΛΑΖΑΡΗΣ: Χρυσάνθος Χρυσάνθου

ΠΑΜΠΗΣ: Νικόλας Παπαδόπουλος

5. Ευριπίδη *Ιφιγένεια η εν Ταύροις*

Κεντρική Σκηνή

Αμφιθέατρο Μακαρίου Γ', Λευκωσία, 22 Ιουνίου 2007

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Κ.Χ. Μύρης

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΚΙΝΗΣΗ: Γιάννης Μαργαρίτης

ΜΟΥΣΙΚΗ: Θάνος Μικρούτσικος

ΣΚΗΝΙΚΑ: Άντης Παρτζίλης

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Σταύρος Αντωνόπουλος

ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΣ ΧΟΡΟΓΡΑΦΟΣ: Ανδρομάχη Δημητριάδου-Lindahl
ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Εύη Αυξεντίου
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γιάννης Μαργαρίτης, Γεώργιος Κουκουμάς
ΓΛΥΠΤΑ: Άντης Παρτζίλης, Μαρίζα Παρτζίλη
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ-ΜΑΚΙΓΙΑΣ: Μαρία Χαραλάμπους
ΒΟΗΘΟΙ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ: Μαρίζα Παρτζίλη, Σοφία Σοφοκλέους
ΒΟΗΘΟΣ ΕΝΔΥΜΑΤΟΛΟΓΟΥ: Δήμητρα Χριστοδούλου

Διανομή

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ: Στέλα Φυρογένη
ΟΡΕΣΤΗΣ: Νεοκλής Νεοκλέους
ΠΥΛΑΔΗΣ: Αχιλλέας Γραμματικόπουλος
ΓΕΛΑΔΑΡΗΣ: Γιώργος Μουαΐμης
ΘΟΑΣ: Αντώνης Κατσαρής
ΑΓΓΕΛΙΑΦΟΡΟΣ: Ανδρέας Τσουρής
ΑΘΗΝΑ: Μαργαρίτα Ζαχαρίου
ΠΑΙΔΙ: Ανδριάννα Νεοκλέους
ΧΟΡΟΣ (Ελληνίδες αιχμάλωτες): Ευφροσύνη Αθηνάκη, Βίκη Γεωργιάδου, Μαργαρίτα Ζαχαρίου, Έλια Ιωαννίδου, Ερμίνια Κυριαζή, Μάρα Κωνσταντίνου, Χριστίνα Κωνσταντίνου, Χριστιάννα Λάρκου, Κατερίνα Λούρα, Αλεξία Παρασκευά, Ελίζα Πατσαλίδου, Φάνη Πέτσα, Έλενα Σάββα, Χριστίνα Χριστόφια

ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΕΠΙ ΣΚΗΝΗΣ: Γιώργος Κούλας (κρουστά), Μάριος Νικολάου (κρουστά)

6. Γιώργου Σκούρτη *Οι ηθοποιοί*

Νέα Σκηνή
Εργαστήρια ΘΟΚ, Νέα Σκηνή, Λευκωσία, 20 Οκτωβρίου 2006

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ανδρέας Πάντζης
ΣΚΗΝΙΚΑ: Βασίλης Ιερείδης
ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Μιχάλης Κοφτερός
ΜΟΥΣΙΚΗ-ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Σάββας Σάββα
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Έλενα Σιακαλλή
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Καρολίνα Σπύρου
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Μήδεια Χάννα

Διανομή

ΒΗΤΑ: Σώτος Σταυράκης
ΑΛΦΑ: Ντίνος Λύρας
ΓΑΜΜΑ: Έλια Ιωαννίδου

7. Σάμουελ Μπέκετ *Περιμένοντας τον Γκοντό*

Νέα Σκηνή
Εργαστήρια ΘΟΚ, Νέα Σκηνή, Λευκωσία, 5 Ιανουαρίου 2007

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Αλεξάνδρα Παπαθανασοπούλου
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Χρίστος Σιοπαχάς
ΣΚΗΝΙΚΑ: Γιώργος Τσάππας
ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Έλενα Κατσούρη
ΜΟΥΣΙΚΗ: Ανδρέας Μουστουκής
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Κυριακή Σιοπαχά
ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΣΚΗΝΙΚΟΥ: Ανδρέας Παρασκευάς

Διανομή

ΕΣΤΡΑΓΚΟΝ: Ανδρέας Τσουρής
ΒΛΑΔΙΜΗΡΟΣ: Νεοκλής Νεοκλέους
ΛΑΚΥ: Χριστόφορος Χριστοφόρος
ΠΟΤΖΟ: Θεόδωρος Μιχαηλίδης
ΕΝΑ ΑΓΟΡΙ: Δημήτρης Χειμωνάς

ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΕΠΙ ΣΚΗΝΗΣ: Emmanuel Rey (όμποε, αγγλικό κόρνο), Vladimir Tkachenko (βιόλα)

8. Παύλου Μάτεσι *Η τελετή*

Νέα Σκηνή
Εργαστήρια ΘΟΚ, Νέα Σκηνή, Λευκωσία, 23 Μαρτίου 2007

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Άγιος Παΐκος
ΣΚΗΝΙΚΑ: Εδουάρδος Γεωργίου
ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Μαρίνα Νικολαΐδου
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Καρολίνα Σπύρου
ΚΟΜΜΩΣΕΙΣ: Βίκυ Ευσταθίου

Διανομή

ΜΑΡΙΑ: Πόπη Αβραάμ
ΜΑΙΡΗ: Μήδεια Χάννα
ΧΡΥΣΑΝΘΗ: Έλενα Παπαδοπούλου
ΕΛΕΝΗ: Λένια Σορόκου
ΟΛΓΑ: Αντρούλα Ηρακλέους
Ο ΜΑΙΤΡ: Αχιλλέας Γραμματικόπουλος
ΚΙΚΗ: Ιωάννα Σιαφκάλη
ΟΔΕΤΤΗ: Χριστιάννα Λάρκου
ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Λιάνα Χαλκιά

9. Μάριου Ποντίκα *Ο δολοφόνος του Λάιου και τα κοράκια*

Πειραματική Σκηνή
Θέατρο Αγοράς Αγίου Ανδρέα, Λευκωσία, 11 Οκτωβρίου 2006

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Λέα Μαλένη
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Μελίτα Κούτα
ΠΟΛΥΜΕΣΑ: Νικολέτα Καλαθά
ΗΧΗΤΙΚΟ ΥΠΟΣΤΡΩΜΑ-ΣΥΝΘΕΣΗ ΗΧΩΝ: Γιώργος Ροδοσθένους
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Καρολίνα Σπύρου
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΗΧΟΥ: Λέα Μαλένη, Γιώργος Ροδοσθένους, Γιάννος Τριλλίδης
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Μόνικα Χατζηβασιλείου

Διανομή

ΑΝΤΡΑΣ: Νεοκλής Νεοκλέους
ΓΥΝΑΙΚΑ: Στέλα Φυρογένη

ΣΤΟ ΒΙΝΤΕΟ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΝ: Χριστίνα Παπαδοπούλου, Δέρβια Παπαδήμου

10. Αντώνη Γεωργίου *Αγαπημένο μου πλυντήριο*

Πειραματική Σκηνή
Θέατρο Αγοράς Αγίου Ανδρέα, Λευκωσία, 17 Ιανουαρίου 2007

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Μόνικα Βασιλείου
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Λάκης Γενεθλής
ΜΟΥΣΙΚΗ: Αργυρώ Χριστοδουλίδου
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Μαρία Χαραλάμπους

Η Ιοκάστη σαράντα χρόνων

Διανομή

ΙΟΚΑΣΤΗ: Ιωάννα Σιαφκάλη
ΦΩΝΗ: Νεοκλής Νεοκλέους

Φλυαρίες

Διανομή

ΝΙΤΣΑ: Λένια Σορόκου

Αγαπημένο μου πλυντήριο

Διανομή

ΑΝΔΡΑΣ: Γιώργος Μουαΐμης

11. Νικολά Β. Γκόγκολ Το ημερολόγιο ενός τρελού

Πειραματική Σκηνή

Θέατρο Αντίδοτο, Λάρνακα, 7 Φεβρουαρίου 2007

ΔΙΑΣΚΕΥΗ: Roger Coggio, Sylvie Luneau

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Κώστας Σταματίου

ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ-ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Μαρία Μανναρίδου-Καρσερά

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ-ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΣΚΗΝΙΚΟΥ: Μαρίνα Νικολαΐδου

ΜΟΥΣΙΚΗ: Σάββας Σάββα

ΚΙΝΗΣΗ: Έλενα Αντωνίου

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Χριστίνα Χριστόφια

Διανομή

ΑΥΞΕΝΤΗΣ ΙΒΑΝΟΒΙΤΣ ΠΟΠΡΙΣΤΣΙΝ: Βαρνάβας Κυριαζής

ΣΥΜΜΕΤΕΧΕΙ: Έλενα Αντωνίου

12. Γιάννη Ξανθούλη Μέσα στο νερό δασκάλα

Παιδική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 8 Οκτωβρίου 2006

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Παντελής Άντωνας

ΣΚΗΝΙΚΑ: Μαρία Χατζηκλεάνθους

ΚΟΥΚΛΕΣ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Tatiana Goddard

ΜΟΥΣΙΚΗ: Βόρις Καραγιάννης

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Έλενα Χριστοδουλίδου

ΕΙΔΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ-ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΜΑΥΡΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ:

Άντης Παρτζίλης

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς

Διανομή

ΤΕΛΛΑΛΗΣ Β'/ΜΑΡΙΔΟΥΛΑ: Χριστιάνα Λάρκου

ΑΛΙΚΗ: Γιολάντα Χριστοδούλου

ΔΕΛΦΙΝΙ: Θανάσης Δρακόπουλος

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ ΨΑΡΙΩΝ/ΨΑΡΟΝΤΟΥΦΕΚΑΣ: Γιώργος Μουσκοβίας

ΓΑΡΙΔΑ/ΤΣΟΥΧΤΡΑ: Ερίκα Μπεγέτη

ΤΣΙΠΟΥΡΑ/ΜΠΑΡΜΠΟΥΝΙ: Ερμίνια Κυριαζή

ΡΟΦΟΣ/ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΚΗΛΙΔΑ: Ζωή Κυπριανού

ΑΧΙΝΟΣ/ΑΣΤΑΚΟΣ: Φανή Πέτσα

ΤΕΛΛΑΛΗΣ Α': Στέλλα Συμεού

ΧΤΑΠΟΔΙ: Πέτρος Φιλίππου

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ: Παντελής Άντωνας

13. Ξένιας Καλογεροπούλου Το Σκλαβί

Παιδική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 11 Φεβρουαρίου 2007

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Αλεξία Παπαλαζάρου

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Έλενα Κατσούρη

ΜΟΥΣΙΚΗ: Δημήτρης Ζαχαρίου

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Stala Middleton

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Καρολίνα Σπύρου

Διανομή

ΓΙΑΤΡΟΙ: Πέτρος Φιλίππου, Μιχάλης Μακρής

ΤΖΑΓΚΙΡΑΧΑΝ: Πέτρος Φιλίππου

ΔΡΑΚΟΣ/ΔΑΣΚΑΛΟΣ: Θανάσης Δρακόπουλος

ΠΑΡΑΜΑΝΑ/ΧΗΡΑ: Ερμίνια Κυριαζή

ΒΑΣΙΛΙΑΣ Β': Γιώργος Μουσκοβίας

ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΡΙΑ/ΠΡΟΣΦΥΓΑΣ/ΞΑΔΕΛΦΗ: Γιολάντα Χριστοδούλου

ΣΚΛΑΒΑ/ΔΑΣΚΑΛΑ: Έρικα Μπεγέτη

ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟ: Μιχάλης Μακρής

ΒΑΣΙΛΙΑΣ Α'/ΠΡΟΣΦΥΓΑΣ: Παντελής Παπακωνσταντίνου

ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ: Χριστιάνα Λάρκου

Η ΟΜΟΡΦΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ: Νάτια Χαραλάμπους

ΣΚΛΑΒΙ: Νίκανδρος Σαββίδης

ΑΦΗΓΗΤΕΣ: Πέτρος Φιλίππου, Θανάσης Δρακόπουλος, Ερμίνια Κυριαζή,

Γιώργος Μουσκοβίας, Γιολάντα Χριστοδούλου, Έρικα Μπεγέτη,

Μιχάλης Μακρής, Παντελής Παπακωνσταντίνου, Χριστιάνα Λάρκου,

Νάτια Χαραλάμπους, Νίκανδρος Σαββίδης

ΖΗΤΙΑΝΟΙ: Πέτρος Φιλίππου, Ερμίνια Κυριαζή, Γιώργος Μουσκοβίας,

Έρικα Μπεγέτη

ΘΑΜΩΝΕΣ: Πέτρος Φιλίππου, Ερμίνια Κυριαζή, Γιώργος Μουσκοβίας

ΠΑΙΔΑΚΙΑ: Γιώργος Μουσκοβίας, Έρικα Μπεγέτη, Νάτια Χαραλάμπους

1. Ασημάκη Γαλαμά, Κώστα Πρετεντέρη *Μιας πεντάρας νειάτα*

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 3 Νοεμβρίου 2007

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Χρίστος Ζάνος

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Μαρίζα Παρτζίλη

ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Λευτέρης Σαλωμίδης

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς

Διανομή

ΜΑΡΙΚΑ: Αννίτα Σαντοριναίου

ΑΝΔΡΕΑΣ: Ντίνος Λύρας

ΓΙΩΡΓΟΣ: Ορέστης Σοφοκλέους

ΕΙΡΗΝΗ: Χριστίνα Χριστόφια

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ: Ανδρέας Τσουρής

ΠΑΣΧΑΛΗΣ: Γιώργος Μουαΐμης

ΣΑΒΒΑΣ: Χριστόφορος Χριστοφόρου

ΠΟΛΥ: Έλια Ιωαννίδου

ΣΟΦΗ: Μήδεια Χάννα

ΔΗΜΗΤΡΗΣ: Αχιλλέας Γραμματικόπουλος

ΕΡΓΟΛΑΒΟΣ: Χρυσάνθος Χρυσάνθου

ΓΙΑΤΡΟΣ: Μιχάλης Μουστάκας

ΡΙΚΑ: Ηλέκτρα Φωτιάδου

2. Ρέυ Κούνεϋ *Δυο-δυο στη σουίτα*

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 12 Ιανουαρίου 2008

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Άννα Βαρβαρέσου

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Μόνικα Βασιλείου

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Χάρης Καυκαρίδης

ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΕΝΔΥΣΗ: Αργυρώ Χριστοδουλίδου

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς

Διανομή

ΕΞΟΧΟΤΑΤΟΣ ΡΙΤΣΑΡΝΤ ΓΟΥΙΛΕΪ: Χρυσάνθος Χρυσάνθου

ΠΑΜΕΛΑ ΓΟΥΙΛΕΪ: Ιωάννα Σιαφκάλη

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΟΥ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ: Ανδρέας Τσουρής

ΓΚΑΡΣΟΝΙ: Μιχάλης Μουστάκας

ΔΙΔΥ ΤΣΑΤΕΡΤΟΝ: Έλενα Δημητρίου

ΤΖΩΡΤΖ ΜΠΙΓΓΝΤΕΝ: Σταύρος Λούρας

ΜΑΡΙΑ: Μήδεια Χάννα

ΤΖΕΝΙΦΕΡ ΜΠΡΙΣΤΟΥ: Ηλέκτρα Φωτιάδου

ΕΝΤΟΥΑΡΤ ΜΠΡΙΣΤΟΥ: Αχιλλέας Γραμματικόπουλος

3. Ερρίκου Ίψεν *Βρικόλακες*

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 15 Μαρτίου 2008

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ-ΔΡΑΜΑΤΟΥΡΓΙΚΗ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ-ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Γιάννης Ιορδανίδης

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Σταύρος Αντωνόπουλος

ΜΟΥΣΙΚΗ: Δημήτρης Ζαχαρίου

VIDEO ART: Νικολέτα Καλαθά

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Καρολίνα Σπύρου

ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΣΚΗΝΙΚΟΥ: Μελίτα Κούτα, Χάρης Καυκαρίδης

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Μήδεια Χάννα

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ: Δήμητρα Χριστοδούλου

Διανομή

ΟΣΒΑΛΝΤ ΑΛΒΙΝΓΚ: Ορέστης Σοφοκλέους

ΡΕΓΓΙΝΑ ΕΓΚΣΤΡΑΝΤ: Χριστίνα Χριστόφια

ΓΙΑΚΟΜΠ ΕΓΚΣΤΡΑΝΤ: Ανδρέας Βασιλείου

ΠΑΣΤΟΡΑΣ ΜΑΝΤΕΡΕ: Γιώργος Μουαΐμης

ΚΥΡΙΑ ΑΛΒΙΝΓΚ: Δέσποινα Μπεμπεδέλη

4. Αριστοφάνη Πλούτος

Κεντρική Σκηνή

Αμφιθέατρο Μακαρίου Γ', Λευκωσία, 2 Ιουλίου 2008

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ-ΣΤΙΧΟΙ: Κωστής Κολώτας

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νίκος Χαραλάμπος

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Γιώργος Ζιάκας

ΜΟΥΣΙΚΗ: Μιχάλης Χριστοδουλίδης

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Ισίδωρος Σιδέρης

ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Εύη Αυξεντίου

ΜΑΣΚΕΣ: Αντώνης Κατσαρής

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς

ΒΟΗΘΟΙ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Χριστίνα Χριστόφια, Χάρης Κκολός

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ: Μόνικα Χατζηβασιλείου

Διανομή

ΚΑΡΙΩΝΑΣ: Νεοκλής Νεοκλέους

ΧΡΕΜΥΛΟΣ: Ντίνος Λύρας

ΠΛΟΥΤΟΣ: Αννίτα Σαντοριναίου

ΒΛΕΨΙΔΗΜΟΣ: Γιώργος Μουαΐμης

ΠΕΝΙΑ: Στέλα Φυρογένη

ΓΥΝΑΙΚΑ ΧΡΕΜΥΛΟΥ: Έλενα Παπαδοπούλου

ΔΙΚΑΙΟΣ: Αχιλλέας Γραμματικόπουλος

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ: Ανδρέας Τσουρής

ΓΡΙΑ: Νιόβη Χαραλάμπος

ΝΕΟΣ: Χάρης Κκολός

ΕΡΜΗΣ: Σταύρος Λούρας

ΙΕΡΕΑΣ: Ανδρέας Βασιλείου

ΧΟΡΟΣ: Μήδεια Χάννα, Χριστόφορος Χριστοφόρου, Λέα Μαλένη, Σώτος

Σταυράκης, Έλενα Δημητρίου, Ηλέκτρα Φωτιάδου, Ερμίνια Κυριαζή,

Θανάσης Δρακόπουλος, Χριστιάνα Λάρκου, Νιόβη Χαραλάμπος,

Χάρης Κκολός, Κατερίνα Λούρα, Μιχάλης Κορομιάς

5. Μάικλ Κρίστοφερ *Το κουτί με τις σκιές*

Νέα Σκηνή

Εργαστήρια ΘΟΚ, Νέα Σκηνή, Λευκωσία, 9 Νοεμβρίου 2007

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Βαρνάβας Κυριαζής

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Αθηνά Ξενίδου

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Μελίτα Κούτα

ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Λευτέρης Σαλωμίδης

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Καρολίνα Σπύρου

Διανομή

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΡΙΑ: Ιωάννα Σιαφκάλη

ΤΖΟ: Ανδρέας Βασιλείου

ΣΤΗΒ: Μιχάλης Καζάκας

ΜΑΓΚΥ: Έλενα Παπαδοπούλου

ΜΠΡΑΪΑΝ: Σταύρος Λούρας

ΜΑΡΚ: Σώτος Σταυράκης

ΜΠΕΒΕΡΛΥ: Πόπη Αβραάμ

ΑΓΚΝΕΣ: Έλενα Δημητρίου

ΦΕΛΙΣΙΤΥ: Λένια Σορόκου

6. Μπράιαν Φριέλ *Οι έρωτες της Κας Μαγκουάιαρ*

Νέα Σκηνή

Εργαστήρια ΘΟΚ, Νέα Σκηνή, Λευκωσία, 18 Ιανουαρίου 2008

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ-ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Γλυκερία Καλαϊτζή

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Μαργαρίτα Χατζηιωάννου

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Καρολίνα Σπύρου

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Ορέστης Σοφοκλέους
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΟΠΤΙΚΟΥ ΥΛΙΚΟΥ ΒΙΝΤΕΟΠΡΟΒΟΛΗΣ: Αλέξης Κλεάνθους

Διανομή

ΜΗΤΕΡΑ (γιαγιά Μαγκουάιαρ): Πόπη Αβραάμ
ΝΤΟΜ ΜΑΓΚΟΥΑΪΑΡ: Ορέστης Σοφοκλέους
ΑΔΙΣ: Έλενα Παπαδοπούλου
ΧΑΡΥ ΜΑΓΚΟΥΑΪΑΡ: Ανδρέας Βασιλείου
ΚΑΣ ΜΑΓΚΟΥΑΪΑΡ: Αννίτα Σαντοριναίου
ΚΥΡΙΟΣ ΙΝΓΚΡΑΜ: Ντίνος Λύρας
ΤΡΙΑΜΠΙ: Λένια Σορόκου
ΤΕΣΑ: Χριστίνα Χριστόφια
ΠΑΤ: Γιώργος Μουαΐμης
ΚΥΡΙΑ ΜΠΟΥΤΣΕΡ: Τζένη Γαϊτανοπούλου

7. Μπράιονι Λέιβερι Καντός πάγος

Νέα Σκηνή
Εργαστήρια ΘΟΚ, Νέα Σκηνή, Λευκωσία, 7 Μαρτίου 2008

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Αννίτα Δεκαβάλλα
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Τάκης Τζαμαργιάς
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Μαρία Κονομή
ΜΟΥΣΙΚΗ: Δημήτρης Ζαβρός
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΙΝΗΣΗΣ: Άννα Χαραλάμπους
VIDEO ART: Νικολέτα Καλαθά
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς

Διανομή

ΑΓΚΝΕΤΑ: Πόπη Αβραάμ
ΝΑΝΣΗ: Ιωάννα Σιαφκάλη
ΡΑΛΦ: Ανδρέας Τσουρής

8. On/Off (Life cuts)

Πειραματική Σκηνή
Θέατρο Αγοράς Αγίου Ανδρέα, Λευκωσία, 12 Δεκεμβρίου 2007

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΣΚΗΝΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ: Λέα Μαλένη
ΔΡΑΜΑΤΟΥΡΓΙΚΗ ΟΜΑΔΑ: Αντώνης Γεωργίου, Λέα Μαλένη, Γιώργος Ροδοσθένους, Λίζα Τσαγαρίδου και οι ηθοποιοί της παράστασης
ΤΕΛΙΚΗ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Λέα Μαλένη
ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ: Γιώργος Ροδοσθένους
ΜΟΥΣΙΚΗ-ΕΝΟΡΧΗΣΤΡΩΣΗ/ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: Δημήτρης Ζαβρός
ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ-ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Μόνικα Χατζηβασιλείου
ΚΙΝΗΣΗ: Λίζα Τσαγαρίδου, Έλενα Χατζηδάκη
VIDEO ART: Νικολέτα Καλαθά
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Καρολίνα Σπύρου
ΕΠΑΙΞΑΝ ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ: Caillin Marquardt (ηλεκτρική κιθάρα, φλάουτο), Χαριτίνη Κυριάκου (τζουράς, κιθάρα), Σταύρος Πετρόπουλος (τσέλο), Δημήτρης Ζαβρός (πιάνο), Σάββας Θωμά (κρουστά)

Ερμηνεύουν

Στέλα Φυρογένη
Νεοκλής Νεοκλέους
Ερμίνα Κυριαζή
Γιάννης Λάζαρης
Χριστιάνα Λάρκου
Μυρτώ Κουγιάλη
Μόνικα Χατζηβασιλείου
Λέα Μαλένη

ΣΥΜΜΕΤΕΧΕΙ: Υακίνθη Μάκκα

9. Beauty Mark

(μια παραγωγή Circus Cabaret, βασισμένη σε μια ιδέα του Γιώργου Χριστοδουλίδη)

Πειραματική Σκηνή
Θέατρο Αγοράς Αγίου Ανδρέα, Λευκωσία, 5 Μαρτίου 2008

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Σπύρος Χαραλάμπους
ΜΟΥΣΙΚΗ: Γιώργος Χριστοδουλίδης
ΚΕΙΜΕΝΑ: Μάγδα Ηγουμενίδου, Γιώργος Χριστοδουλίδης
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Μελίνα Αργυρίου
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Ιωσήφ Χατζήκυριακος
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Καρολίνα Σπύρου

Ερμηνεύουν

Μελίνα Αργυρού
Μυρτώ Κουγιάλη
Ερμίνα Κυριαζή
Γιάννης Λάζαρης
Λέα Μαλένη
Στέλα Φυρογένη

ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΕΠΙ ΣΚΗΝΗΣ: Ελένη Καπλάνη (τσέλο), Στέφανος Μελετίου (ντραμς), Γιώργος Χριστοδουλίδης (πιάνο)

10. Ξένιας Καλογεροπούλου, Θωμά Μοσχόπουλου Η κοιμωμένη ξύπνησε

Παιδική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 7 Οκτωβρίου 2007

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Τάσος Ράτζος
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Γιώργος Χιώτης
ΜΟΥΣΙΚΗ: Νίκος Βίττης, Νάσσοσ Σωπύλης
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Μαρία Μέση-Αγγελίδου
VISUAL ARTIST: Γιάννης Πειραλής
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ: Μόνικα Χατζηβασιλείου

Διανομή

ΟΡΤΑΝΣΙΑ/ΜΗΤΕΡΑ: Ριάνα Αθανασίου
ΤΕΛΕΤΑΡΧΗΣ/ΦΙΛΟΣ: Ματθαίος Βενετσάνος
ΒΑΣΙΛΙΑΣ/ΓΙΑΤΡΟΣ: Θανάσης Δρακόπουλος
ΒΙΟΛΑ: Χριστίνα Κωνσταντίνου
ΠΡΙΓΚΙΠΣΣΑ: Κατερίνα Λούρα
ΞΑΔΕΡΦΟΣ/ΠΡΙΓΚΙΠΑΣ/ΓΙΟΣ: Νίκανδρος Σαββίδης
ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ/ΦΙΛΗ/ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΣ: Λητώ Σαββίδου

11. Φεδερίκο Γκαρθία Λόρκα Οι φασουλήδες του Κατσιπόρα

Παιδική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λευκωσίας, 10 Φεβρουαρίου 2008

ΔΙΑΣΚΕΥΗ: Γιάννης Καλατζόπουλος
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Ισίδωρος Σιδέρης
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Δήμητρα Χριστοδούλου
ΜΟΥΣΙΚΗ: Yuri Stupel
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Χριστιάνα Λάρκου
ΒΟΗΘΟΣ ΧΟΡΟΓΡΑΦΟΥ: Κατερίνα Λούρα

Διανομή

ΩΡΑ/ΤΣΙΓΓΑΝΑ ΓΚΑΡΣΟΝΑ: Ριάνα Αθανασίου
ΛΙΓΟΨΥΧΗΣ (τσαγγάρης)/ΝΕΟΣ: Ματθαίος Βενετσάνος
ΠΑΤΕΡΑΣ/ΦΙΓΚΑΡΟ (μπαρμπέρης)/ΠΑΛΙΚΑΡΙ: Θανάσης Δρακόπουλος
ΤΑΒΕΡΝΙΑΡΙΣΣΑ ΣΥΝΝΕΦΟΤΡΟΜΑΡΑ/ΥΠΗΡΕΤΗΣ: Χριστίνα Κωνσταντίνου
ΚΟΥΝΟΥΠΗΣ: Χριστιάνα Λάρκου

ΔΟΝΙΑ ΡΟΖΙΤΑ/ΤΣΙΓΓΑΝΑ: Κατερίνα Λούρα
ΚΟΥΡΙΤΟ: Νίκανδρος Σαββίδης
ΚΟΚΟΛΙΚΟΣ: Σώτος Σταυράκης
ΚΡΙΣΤΟΜΠΑΛ: Χριστόφορος Χριστοφόρου

38Η ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ, 2008–2009

1. Μπρένταν Μπήαν Ένας όμηρος

Κεντρική Σκηνή
Θέατρο Ριάλτο, Λεμεσός, 1 Νοεμβρίου 2008

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Βασίλης Ρώτας, Βούλα Δαμιανάκου
ΜΟΥΣΙΚΗ: Μίκης Θεοδωράκης
ΕΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Εύης Γαβριηλίδης
ΕΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Στέφανος Αθηαϊνίτης
ΜΟΥΣΙΚΗ ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ-ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ: Γιώργος Χριστοδουλίδης
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Ανδρομάχη Δημητριάδου-Lindahl
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Καρολίνα Σπύρου
ΒΟΗΘΟΣ ΕΚΗΝΟΘΕΤΗ: Αίγλη Σπυριδάκι

Διανομή

ΠΑΤ: Γιώργος Μουαΐμης
ΜΕΓΚ ΝΤΙΛΛΟΝ: Αννίτα Σαντοριναίου
ΠΡΙΝΤΕΣΣΑ ΓΚΡΕΗΣ: Σταύρος Λούρας
ΚΩΛΕΤ: Νιόβη Χαραλάμπους
ΡΩΣΟΣ ΝΑΥΤΙΚΟΣ: Ανδρέας Κούτσουμπας
ΡΙΟ ΡΙΤΑ: Αντώνης Λαπηθιώτης
ΜΟΝΣΙΟΥ: Χρυσάνθος Χρυσάνθου
ΜΟΥΛΕΝΤΥ: Ανδρέας Βασιλείου
ΡΟΠΙΝ: Αλεξία Παρασκευά
ΜΙΣ ΤΖΙΑΚΡΙΣΤ: Στέλα Φυρογένη
ΤΕΡΕΖΑ: Μάρα Κωνσταντίνου
ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ: Λευτέρης Σαλωμίδης
ΛΕΣΛΙ ΟΥΙΛΙΑΜΣ: Σώτος Σταυράκης
ΕΘΕΛΟΝΤΗΣ: Χριστόφορος Χριστοφόρου
ΠΟΡΝΕΣ: Δένα Κυριακίδη, Νατάσα Παντελή, Dany Celner
ΝΑΥΤΕΣ: Λάκης Αργυρού, Χριστόφορος Λάρκου, Κώστας Μενοίκου
ΜΠΑΡΜΑΝ: Stanley Alexander-Μουντζουρέλλης

ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΕΠΙ ΣΚΗΝΗΣ: Γιώργος Χριστοδουλίδης (πιάνο)

2. Ουίλλιαμ Σαίξπηρ Η τρικυμία

Κεντρική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λατσιών, Λευκωσία, 10 Ιανουαρίου 2009

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Νίκος Χατζόπουλος
ΕΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Barry Ratter
ΕΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Μελίτα Κούτα
ΜΟΥΣΙΚΗ: Κόνραντ Νέλσον
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς
ΕΙΔΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ: Ελένη Ιωάννου
ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΕΚΗΝΙΚΟΥ: Martin Meason

Διανομή

ΑΡΙΕΛ: Μάρα Κωνσταντίνου, Λουκία Πρωτοπαπά, Νιόβη Χαραλάμπους
ΛΟΣΤΡΟΜΟΣ: Γιώργος Χατζήκυριακου
ΑΛΟΝΣΟ: Γιώργος Μουαΐμης
ΓΚΟΝΖΑΛΟ: Ανδρέας Βασιλείου
ΑΝΤΟΝΙΟ: Χρυσάνθος Χρυσάνθου
ΣΕΜΠΑΣΤΙΑΝΟ: Χριστόφορος Χριστοφόρου
ΠΡΟΣΠΕΡΟ: Σταύρος Λούρας
ΜΙΡΑΝΤΑ: Κατερίνα Λούρα
ΚΑΛΙΜΠΑΝ: Νεοκλής Νεοκλέους
ΦΕΡΝΤΙΝΑΝΤΟ: Σώτος Σταυράκης
ΤΡΙΝΚΟΥΛΟ: Μιχάλης Μουστάκας
ΣΤΕΦΑΝΟ: Ανδρέας Τσουρής
ΙΡΙΣ: Έλενα Ευσταθίου
ΔΗΜΗΤΡΑ: Ιωάννα Σιαφκάλη
ΗΡΑ: Έλενα Ευσταθίου
ΝΑΥΤΕΣ/ΑΥΛΙΚΟΙ/ΣΚΥΛΟΙ/ΠΝΕΥΜΑΤΑ: Μέλη του θιάσου

3. **Αριελ Ντόρφμαν Χήρες**

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λατσιών, Λευκωσία, 14 Μαρτίου 2009

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ-ΔΙΑΣΚΕΥΗ-ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Μαρία Μανναρίδου-Καρσερά

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Λάκης Γενεθλής

ΜΟΥΣΙΚΗ-ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΑΠΟΔΟΣΗ ΣΤΙΧΩΝ: Λάρκος Λάρκος

ΚΙΝΗΣΗ: Έλενα Αντωνίου

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Ανδρέας Κούτσουμπας

Διανομή

ΤΕΡΕΖΑ: Έλενα Ευσταθίου

ΓΙΑΝΙΝΑ/ΣΕΞΙΔΙΑ: Χριστίνα Χριστόφια

ΚΑΤΕΡΙΝΑ: Νιόβη Χαραλάμπους

ΡΟΖΑ: Μάρα Κωνσταντίνου

ΑΛΕΞΑΝΤΡΑ: Ερμίνα Κυριαζή

ΜΑΡΙΛΟΥΖ: Λουκία Πρωτοπαπά

ΦΙΝΤΕΛΙΑ: Κατερίνα Λούρα

ΠΑΤΕΡ ΓΑΒΡΙΗΛ/ΓΙΑΤΡΟΣ: Γιώργος Μουαΐμης

ΑΛΕΞΗΣ: Λέα Μαλένη

ΣΟΦΙΑ: Αννίτα Σαντοριναίου

ΛΟΧΑΓΟΣ/ΑΦΗΓΗΤΗΣ: Ανδρέας Τσουρής

ΕΜΜΑΝΟΥΕΛ: Χριστόδουλος Μαρτάς

ΥΠΟΛΟΧΑΓΟΣ/ΑΛΟΝΖΟ: Νεοκλής Νεοκλέους

ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ/ΑΓΝΟΥΜΕΝΟΣ/ΑΔΕΛΦΟΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑ: Ανδρέας Κούτσουμπας

ΦΙΛΙΠ ΚΑΣΤΟΡΙΑ: Ανδρέας Βασιλείου

ΜΠΕΑΤΡΙΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑ: Ιωάννα Σιαφκάλη

4. **Αριστοφάνη Νεφέλες**

Κεντρική Σκηνή

Αμφιθέατρο Μακαρίου Γ', Λευκωσία, 24 Ιουνίου 2009

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Κ.Χ. Μύρης

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Βαρνάβας Κυριαζής

ΣΚΗΝΟΘΕΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ: Γιώργος Μουαΐμης, Λέα Μαλένη, Ανδρέας

Τσουρής, Νεοκλής Νεοκλέους

ΜΟΥΣΙΚΗ: Σταμάτης Κραουνάκης

ΣΚΗΝΙΚΑ: Χάρης Καυκαρίδης

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Λάκης Γενεθλής

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Ισίδωρος Σιδέρης

ΒΟΗΘΟΣ ΧΟΡΟΓΡΑΦΟΣ: Έλενα Αντωνίου

ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Σταμάτης Κραουνάκης, Γιώργος Χριστοδουλίδης,

Ελεονώρα Ρούσσου

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Λουκία Πική

ΒΟΗΘΟΣ ΕΝΔΥΜΑΤΟΛΟΓΟΥ: Μόνικα Χατζηβασιλείου

Διανομή

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ: Ανδρέας Τσουρής

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ: Χριστόδουλος Μαρτάς

ΣΩΚΡΑΤΗΣ: Σταύρος Λούρας

ΜΑΘΗΤΕΣ ΣΩΚΡΑΤΗ: Σώτος Σταυράκης, Θανάσης Δρακόπουλος,

Βαλεντίνος Κόκκινος, Αντώνης Ονουφρίου

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ: Αννίτα Σαντοριναίου

ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ: Έλενα Ευσταθίου

ΠΑΣΙΑΣ: Χριστόφορος Χριστοφόρου

ΑΜΥΝΙΑΣ: Μιχάλης Μουστάκας

ΠΑΙΔΙ: Γιώργος Ιωαννίδης

ΕΡΜΗΣ: Λευτέρης Σαλωμίδης

ΧΟΡΟΣ ΝΕΦΕΛΩΝ: Στέλα Φυρογέννη (κορυφαία), Ερμίνα Κυριαζή,

Χριστίνα Χριστόφια, Μάρα Κωνσταντίνου, Λουκία Πρωτοπαπά,

Νιόβη Χαραλάμπους, Κατερίνα Λούρα, Έλενα Χριστοφή, Βίκη

Γεωργιάδου, Δανάη Χρίστου, Χριστίνα Κωνσταντίνου, Άννα

Παπαγεωργίου, Ηλιάνα Κάκκουρα, Πολυξένη Σάββα

ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΕΠΙ ΣΚΗΝΗΣ: Νίκος Ευαγγέλου (πιάνο, πλήκτρα), Ελεονώρα Ρούσσου (φλάουτο, φλογέρες), Τζόνθαν Μπετίτο (κρουστά)

ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΟΓΡΑΦΙΑ

5. **Θόρντον Ουάιλντερ Η μικρή μας πόλη**

Νέα Σκηνή

Εργαστήρια ΘΟΚ, Νέα Σκηνή, Λευκωσία, 7 Νοεμβρίου 2008

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Μίνως Βολανάκης

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Χρίστος Σιοπαχάς

ΣΚΗΝΙΚΑ: Γιώργος Τσάππας

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ-ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΣΚΗΝΙΚΟΥ: Ανδρέας Παρασκευάς

ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΑΣΚΕΥΗ-ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΥΜΝΩΝ: Αργυρώ Χριστοδουλίδου

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Λουκία Πρωτοπαπά

Διανομή

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΚΗΝΗΣ: Νεοκλής Νεοκλέους

ΓΙΑΤΡΟΣ ΓΚΙΜΠΣ: Κρίστοφερ Γκρέκο

ΤΖΟ ΚΡΟΥΓΕΛ: Κατερίνα Λούρα

ΧΑΟΥΙ ΝΙΟΥΣΑΜ/ΚΥΡΙΟΣ ΓΟΥΕΜΠ: Μιχάλης Έλληνας

ΚΥΡΙΑ ΓΚΙΜΠΣ: Ιωάννα Σιαφκάλη

ΚΥΡΙΑ ΓΟΥΕΜΠ: Έλενα Ευσταθίου

ΤΖΩΡΤΖ ΓΚΙΜΠΣ: Γιάννης Κόκκινος

ΡΕΒΕΚΚΑ ΓΚΙΜΠΣ: Λέα Μαλένη

ΕΜΙΛΥ ΓΟΥΕΜΠ: Κατερίνα Λούρα

ΚΥΡΙΑ ΣΟΑΜΣ: Ερμίνα Κυριαζή

ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΑΣ ΓΟΥΟΡΕΝ: Κρίστοφερ Γκρέκο

ΣΙ ΚΡΟΥΓΕΛ: Λέα Μαλένη

ΣΑΜ ΚΡΕΪΓΚ: Γιάννης Κόκκινος

ΝΕΚΡΕΣ: Χριστίνα Χριστόφια, Λουκία Πρωτοπαπά

6. **Ντέβιντ Λίντσεϊ-Αμπέαρ Η τρύπα του κουνελιού**

Νέα Σκηνή

Εργαστήρια ΘΟΚ, Νέα Σκηνή, Λευκωσία, 16 Ιανουαρίου 2009

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Μαγδαλένα Ζήρα

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗΣ: Ντίνα Παμπαλή

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Μαγδαλένα Ζήρα

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Εδουάρδος Γεωργίου

ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Μάμας Χατζηαντώνης

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γιώργος Λάζογλου

Διανομή

ΜΠΕΚΑ: Στέλα Φυρογέννη

ΙΖΙ: Λέα Μαλένη

ΧΑΟΥΙ: Λευτέρης Σαλωμίδης

ΝΑΤ: Αννίτα Σαντοριναίου

ΤΖΕΪΣΟΝ: Χριστόδουλος Μαρτάς

7. **Αρκά Εχθροί εξ αίματος**

Πειραματική Σκηνή

Θέατρο Αγοράς Αγίου Ανδρέα, Λευκωσία, 5 Νοεμβρίου 2008

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Μαρία-Λουίζα Παπαδοπούλου

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Λίνα Μότσιου

ΣΥΝΘΕΣΗ ΗΧΟΥ-ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Δημήτρης Ιατρόπουλος

ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ: Λάρκος Λάρκος

ΚΙΝΗΣΗ: Έλενα Αντωνίου

VIDEO ART: Άννα Φωτιάδου

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Καρολίνα Σπύρου

Διανομή

ΛΕΠΤΟ ΕΝΤΕΡΟ: Ανδρέας Τσουρής

ΠΑΧΥ ΕΝΤΕΡΟ: Μιχάλης Μουστάκας

ΔΕΞΙ ΝΕΦΡΟ: Χριστόδουλος Μαρτάς

8. Κυριακής Μάλαμα Καταραμένοι ποιητές

Πειραματική Σκηνή
Θέατρο Αγοράς Αγίου Ανδρέα, Λευκωσία, 21 Ιανουαρίου 2009

ΙΔΕΑ-ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΕΠΙΛΟΓΗ ΟΠΤΙΚΟΥ ΥΛΙΚΟΥ-ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ:

Κυριακή Μάλαμα

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Άντης Παρτζίλης

VIDEO ART: Βέρα Παπασταύρου

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς

Διανομή

ΣΑΡΑ ΜΠΩΝΤΛΑΙΡ: Μιχάλης Έλληνας

ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΡΥΩΤΑΚΗΣ: Γιάννης Κόκκινος

ΑΡΤΟΥΡ ΡΕΜΠΩ: Ανδρέας Κούτσουμπας

ΣΥΛΒΙΑ ΠΛΑΘ: Ερμίνια Κυριαζή

ΜΑΡΙΑ ΠΟΥΛΟΥΡΗ: Χριστίνα Χριστόφια

9. *Ινκόγκνιτο*

(Μιούζικαλ τσέπης)

Πειραματική Σκηνή

Θέατρο Αγοράς Αγίου Ανδρέα, Λευκωσία, 27 Μαρτίου 2009

ΕΡΕΥΝΑ-ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΕΙΜΕΝΩΝ: Στέλα Φυρογέννη

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ-ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ-ΔΙΑΣΚΕΥΗ ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ-

ΣΥΝΘΕΣΗ: Στέλα Φυρογέννη, Γιώργος Χριστοδουλίδης

VIDEO ART: Νικολέτα Καλαθά

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς

Ερμηνεύουν

Στέλα Φυρογέννη

Γιώργος Χριστοδουλίδης

10. *Τ' αθάνατο νερό*

Παιδική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λατσιών, Λευκωσία, 12 Οκτωβρίου 2008

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΔΙΑΣΚΕΥΗ: Τάσος Ράτζος

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ-ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΣΚΗΝΙΚΟΥ: Σωτήρης Στέλιος

ΜΟΥΣΙΚΗ: Βαγγέλης Φάμπας

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Έλενα Χριστοδουλίδου

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς

Η Καστανομαλλούσα (κυπριακό παραμύθι)

Διανομή

ΠΑΡΑΜΥΘΑΣ: Χριστιάνα Λάρκου

ΒΑΣΙΛΙΑΣ/ΔΡΑΚΟΣ: Θανάσης Δρακόπουλος

ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ/ΜΑΪΣΣΑ: Ριάνα Αθανασίου

ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟ: Νίκανδρος Σαββίδης

ΔΟΥΛΟΣ/ΓΙΑΤΡΟΣ/ΓΕΡΟΝΤΙΣΣΑ/ΔΡΑΚΟΥΝΑ ΝΕΡΟΥ/ΚΑΣΤΑΝΟΜΑΛΛΟΥΣΑ:

Μαρία Φιλίππου

ΔΟΥΛΟΣ/ΓΙΑΤΡΟΣ/ΓΕΡΟΝΤΙΣΣΑ/ΔΡΑΚΟΥΝΑ/ΘΕΚΙΑ ΚΟΤΖΑΚΑΡΗ:

Κριστιάνα Γεωργίου

ΓΙΑΤΡΟΣ/ΓΕΡΟΝΤΙΣΣΑ/ΔΡΑΚΟΥΝΑ ΣΤΡΑΤΑΣ/ΠΑΡΑΔΟΥΛΕΥΤΡΑ: Φάνη Πέτσα

Η Μυλωνού (κυκλαδίτικο παραμύθι)

Διανομή

ΠΑΡΑΜΥΘΑΣ/ΣΤΟΙΧΗΜΑΤΖΗΣ: Μαρία Φιλίππου

ΠΑΡΑΜΥΘΑΣ/ΣΤΟΙΧΗΜΑΤΖΗΣ/ΑΝΤΙΔΙΚΟΣ: Ριάνα Αθανασίου

ΠΑΡΑΜΥΘΑΣ/ΣΤΟΙΧΗΜΑΤΖΗΣ: Φάνη Πέτσα

ΠΑΡΑΜΥΘΑΣ/ΣΤΟΙΧΗΜΑΤΖΗΣ/ΑΝΤΙΔΙΚΟΣ: Κριστιάνα Γεωργίου

ΒΑΣΙΛΕΑΣ: Νίκανδρος Σαββίδης

ΣΤΟΙΧΗΜΑΤΖΗΣ/ΜΥΛΩΝΑΣ: Θανάσης Δρακόπουλος

ΣΤΟΙΧΗΜΑΤΖΗΣ/ΜΥΛΩΝΟΥ: Χριστιάνα Λάρκου

39Η ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ, 2009–2010

1. Τόμας Βίντερμπεργκ, Μόγκενς Ρούκοφ, Μπο Χρ. Χάνσεν *Festen*

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λατσιών, Λευκωσία, 7 Νοεμβρίου 2009

ΔΙΑΣΚΕΥΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΓΓΛΙΚΗ ΣΚΗΝΗ: David Eldridge

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Αλίκη Δανέζη-Κnutsen, Μανώλης Δούνιας

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νεόφυτος Ταλιώτης

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Άγγελος Αγγελή

ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ-ΔΡΑΜΑΤΟΥΡΓΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ:

Δημήτρης Ταλιώτης

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς

Διανομή

ΚΡΙΣΤΙΑΝ: Χριστόδουλος Μαρτάς

ΜΙΚΑΕΛ: Χάρης Κκολός

ΜΕΤΤΕ: Ερμίνια Κυριαζή

ΛΑΡΣ: Νικόλας Στυλιανού

ΕΛΕΝΕ: Στέλα Φυρογέννη

ΕΛΣΙ: Αννίτα Σαντοριναίου

ΧΕΛΓΚΕ: Σταύρος Λούρας

ΠΙΑ: Χριστίνα Χριστόφια

ΧΕΛΜΟΥΝΤ: Ανδρέας Τσουρής

ΠΑΠΠΟΥΣ: Γιώργος Μουαΐμης

ΠΟΥΛ: Θανάσης Δρακόπουλος

ΚΙΜ: Θεόδωρος Μιχαηλίδης

ΜΠΑΤΟΚΑΪ: Σταύρος Καλλιγιάς

ΜΙΚΡΟ ΚΟΡΙΤΣΑΚΙ: Κλεοπάτρα Πιττάκα

2. Νίκου Τσιφόρου, Πολύβιου Βασιλειάδη *Μια Ιταλίδα στην Κυψέλη*

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λατσιών, Λευκωσία, 16 Ιανουαρίου 2010

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Κώστας Δημητρίου

ΣΚΗΝΙΚΑ: Γιώργος Χιώτης

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Μαρίζα Παρτζίλη

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Χάρης Σάββα

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς

Διανομή

ΕΛΕΝΗ: Έλενα Χριστοφή

ΤΟΥΛΑ: Έλενα Παπαδοπούλου

ΜΑΡΓΑΡΩ: Ζωή Κυπριανού

ΤΖΟΝΝΥ: Γιώργος Μουαΐμης

ΠΟΥΛΚΡΑΤΗΣ: Μιχάλης Μουστάκας

ΜΠΙΑΝΚΑ: Ειρήνη Κωνσταντίνου

ΑΝΤΩΝΗΣ: Χάρης Κκολός

ΡΕΝΕ: Νιόβη Χαραλάμπους

ΓΚΙΟΥΖΕΠΠΕ: Νεοκλής Νεοκλέους

ΛΑΚΗΣ: Ανδρέας Κούτσουμπας

ΜΠΑΜΠΗΣ: Ανδρέας Βασιλείου

ΧΟΡΕΥΟΥΝ: Χάρης Σάββα, Χάρης Κουσιάππα

3. Νηλ Σάμιον *Φήμες*

Κεντρική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λατσιών, Λευκωσία, 13 Μαρτίου 2010

ΑΠΟΔΟΣΗ: Βάσια Παναγοπούλου, Χρήστος Καρχαδάκης

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Στέφανος Κοτσίκος

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Μελίτα Κούτα

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς

ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΣΚΗΝΙΚΟΥ: Martin Meason
ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Στέφανος Κοτσίκος

Διανομή

ΚΡΙΣ ΓΚΟΡΜΑΝ: Έλενα Παπαδοπούλου
ΚΕΝ ΓΚΟΡΜΑΝ: Νεοκλής Νεοκλέους
ΚΛΑΙΡ ΓΚΑΝΤΖ: Έλενα Χριστοφή
ΛΕΝΥ ΓΚΑΝΤΖ: Σταύρος Λούρας
ΕΡΝΥ ΚΙΟΥΖΑΚ: Μιχάλης Μουστάκας
ΚΟΥΚΗ ΚΙΟΥΖΑΚ: Ζωή Κυπριανού
ΓΚΛΕΝ ΚΟΥΠΕΡ: Ανδρέας Βασιλείου
ΚΑΣΥ ΚΟΥΠΕΡ: Ερμίνα Κυριαζή
ΑΣΤΥΝΟΜΟΣ ΓΟΥΕΛΣ: Γιώργος Μουαΐμης

4. Λώρη Λοιζίδη, Χριστιάνας Αρτεμίου *NO σμόκιν PLEASE*

Κεντρική Σκηνή

Αμφιθέατρο Μακαρίου Γ', Λευκωσία, 26 Μαΐου 2010

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Αχιλλέας Γραμματικόπουλος
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Γιάννης Τουμαζής
ΠΡΩΤΟΤΥΠΗ-ΔΙΑΣΚΕΥΑΣΜΕΝΗ ΜΟΥΣΙΚΗ: Γιώργος Χριστοδουλίδης
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Έλια Ιωαννίδου
ΒΙΝΤΕΟ ΜΟΝΤΑΖ-ΕΠΙΒΛΕΨΗ ΒΙΝΤΕΟΠΡΟΒΟΛΗΣ: Χάρης Πουλλής
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς, Σταύρος Ευλαμπίου
ΣΤΙΧΟΙ ΕΝΑΡΞΗΣ: Γιώργος Χριστοδουλίδης
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ: Βασίλης Συρίμης
ΕΠΑΙΞΑΝ ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ: Λευτέρης Μουμτζής (μπάσο, ηλεκτρική κιθάρα),
Ανδρέας Τραχωνίτης (τύμπανα, κρουστά), Μιχάλης Μιχαήλ (τρομπέτα),
Θεόδουλος Βακανάς (μπουζούκι), Γιώργος Χριστοδουλίδης (πιάνο)
ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΟΠΤΙΚΩΝ ΕΦΕ: Γιώτα Χαραλαμπίδου
ΜΟΝΤΑΖ ΟΠΤΙΚΟΥ ΥΛΙΚΟΥ: Μάγδα Στυλιανού
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ-ΗΧΟΓΡΑΦΗΣΕΙΣ-ΜΙΞΗ: Ανδρέας Τραχωνίτης
(eleven63 Recording Studio)

Ερμηνεύουν

Ανδρέας Τσουρής
Μιχάλης Μουστάκας
Έλενα Ευσταθίου
Ζωή Κυπριανού
Μάριος Δημητρίου
Μαριλένη Σταύρου
Άντρια Ζένιου
Ηράκλης Γιωργαλλής

ΧΟΡΕΥΟΥΝ: Yana Wilkins, Έλσα Σουρουλλά, Φοίβος Δημητρουδιού,
Λουίζα Φιλίππου, Κρίστη Χρυσάφη

5. Αριστοφάνη Λυσιστράτη

Κεντρική Σκηνή

Αμφιθέατρο Μακαρίου Γ', Λευκωσία, 23 Ιουνίου 2010

ΔΙΑΣΚΕΥΗ-ΑΠΟΔΟΣΗ ΛΟΓΟΥ-ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Γιώργος Μουαΐμης
ΣΤΙΧΟΙ: Γιώργος Μουαΐμης, Αννίτα Σαντοριναίου, Λάρκος Λάρκου
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Έλενα Κατσούρη
ΜΟΥΣΙΚΗ-ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΝΟΡΧΗΣΤΡΩΣΗ/ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Λάρκος Λάρκου
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΧΟΡΟΥ-ΚΙΝΗΣΗ-ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Λέα Μαλένη
ΒΙΝΤΕΟ: C. K. Productions Ltd
ΕΙΔΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ: Χριστόφορος Χρίστου
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ: Κρίστη Πολυδώρου

Διανομή

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ/ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ ΠΕΟΝΙΔΟΥ: Αννίτα Σαντοριναίου
ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ: Σταύρος Λούρας
ΚΛΕΟΝΙΚΗ/ΚΥΡΙΑ ΚΛΕΟΝΙΚΗ: Έλενα Παπαδοπούλου

ΚΙΝΗΣΙΑΣ: Νεοκλής Νεοκλέους
ΜΥΡΡΙΝΗ/ΜΥΡΡΙΝΗ ΚΙΝΗΣΙΟΥ: Στέλα Φυρογέννη
ΠΡΥΤΑΝΙΣ/ΜΥΡΩΝ ΠΡΥΤΑΝΙΔΗΣ: Ανδρέας Βασιλείου
ΛΑΜΠΙΤΩ/ΛΑΜΠΙΤΩ ΔΙΟΣΚΟΥΡΙΔΟΥ/ΦΑΙΔΡΙΑΣ: Ερμίνα Κυριαζή
ΣΩΣΤΡΑΤΟΣ/ΣΩΤΟΣ ΣΤΡΑΤΗΓΑΚΗΣ: Σώτος Σταυράκης
ΣΤΡΑΤΥΛΛΙΔΑ/ΣΤΡΑΤΥΛΛΙΔΑ ΒΟΙΩΤΟΥ: Έλενα Χριστοφή
ΡΟΔΙΠΠΗ/ΡΟΔΙΠΠΗ ΑΚΕΛΑΚΗ/Γ' ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΥ ΤΟ ΣΚΑΕΙ: Χριστίνα Χριστόφια
ΔΡΑΚΗΣ/ΘΑΝΟΣ ΔΡΑΚΕΝΤΕΡΗΣ/ΚΗΡΥΚΑΣ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ: Θανάσης Δρακόπουλος
ΛΑΧΗΣ/ΛΑΚΗΣ ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ/ΛΑΚΩΝ: Λευτέρης Σαλωμίδης
ΦΙΛΟΥΡΓΟΣ/ΧΑΡΗΣ ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ/ΛΑΚΩΝ: Χάρης Κκολός
ΚΑΛΥΚΗ/ΓΡΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΕΣ/Δ' ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΥ ΤΟ ΣΚΑΕΙ: Μάρα Κωνσταντίνου
ΚΡΙΤΥΛΛΑ /ΓΡΙΑ/Β' ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΥ ΤΟ ΣΚΑΕΙ: Νιόβη Χαραλάμπος
ΧΛΟΗ /ΓΡΙΑ/Α' ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΥ ΤΟ ΣΚΑΕΙ/ΕΙΡΗΝΗ: Ειρήνη Κωνσταντίνου
ΝΙΚΟΔΙΚΗ/ΓΡΙΑ/ΣΚΟΠΟΣ: Κατερίνα Λούρα
ΣΤΡΥΜΟΔΩΡΟΣ/ΝΙΚΟΣ ΣΤΡΥΜΟΔΩΡΟΥ: Νικόλας Στυλιανού
ΜΙΚΩΝ/ΣΚΟΠΟΣ: Νεκτάριος Θεοδώρου
ΙΣΜΗΝΙΑΣ/ΜΗΝΑΣ ΥΣΤΕΡΙΑΔΗΣ: Ανδρέας Κούτσουμπας
ΘΑΛΕΙΑ/ΓΡΙΑ: Μαρία Μουστάκα
ΦΟΡΜΙΩΝΑΣ: Χρίστος Κωνσταντινίδης
ΚΛΕΙΩ/ΓΡΙΑ: Έλενα Γεωργιάδου
ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ: Σώτος Σταυράκης (κορυφαίος), Θανάσης Δρακόπουλος, Ερμίνα Κυριαζή, Λευτέρης Σαλωμίδης, Χάρης Κκολός, Νικόλας Στυλιανού, Ανδρέας Κούτσουμπας, Νεκτάριος Θεοδώρου, Χρίστος Κωνσταντινίδης
ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ: Έλενα Χριστοφή (κορυφαία), Χριστίνα Χριστόφια, Ειρήνη Κωνσταντίνου, Μάρα Κωνσταντίνου, Νιόβη Χαραλάμπος, Κατερίνα Λούρα, Μαρία Μουστάκα, Έλενα Γεωργιάδου
ΦΕΓΓΑΡΟΤΡΟΒΑΔΟΥΡΟΙ: Νικόλας Στυλιανού, Νιόβη Χαραλάμπος
ΣΚΟΠΤΙΚΟΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΕΣ: Μάρα Κωνσταντίνου, Νεκτάριος Θεοδώρου
ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΚΙΝΗΣΙΑ: Ερμίνα Κυριαζή
ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΠΑΡΑΔΟΧΗΣ-ΣΥΜΦΙΛΙΩΣΗΣ: Σώτος Σταυράκης
ΕΚΦΩΝΗΣΕΙΣ: Ειρήνη Κωνσταντίνου, Νιόβη Χαραλάμπος, Χριστίνα Χριστόφια
ΣΥΜΜΕΤΕΧΕΙ ΣΤΗ ΒΙΝΤΕΟΠΡΟΒΟΛΗ: Πυγμαλίων Νεοκλέους (Γιος Κινησία)

6. Μπράιαν Κλαρκ Ποιανού *ζωή είν' αυτή, τελικά;*

Νέα Σκηνή

Θέατρο ΘΟΚ, Νέα Σκηνή, Λευκωσία, 6 Νοεμβρίου 2009

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Βαρνάβας Κυριαζής
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Αθανασία Α. Καραγιαννοπούλου
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Άντης Παρτζιλής
ΒΙΝΤΕΟ: Αιμίλιος Αβραάμ
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γιώργος Λάζογλου

Διανομή

ΚΕΝ ΧΑΡΡΙΣΟΝ: Νεοκλής Νεοκλέους
ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ ΑΝΤΕΡΣΟΝ: Ζωή Κυπριανού
ΚΑΙΗ ΣΑΝΤΛΕΡ: Μάρα Κωνσταντίνου
ΤΖΩΝ: Γιώργος Τζωρτζής
ΓΙΑΤΡΟΣ ΣΚΩΤΤ: Έλενα Παπαδοπούλου
ΓΙΑΤΡΟΣ ΕΜΕΡΣΟΝ: Ξένιος Ξενοφώντος
ΚΥΡΙΑ ΜΠΟΪΛ: Έλενα Ευσταθίου
ΦΙΛΙΠ ΧΙΛΛ: Σώτος Σταυράκης
ΓΙΑΤΡΟΣ ΠΩΛ ΤΡΑΒΕΡΣ: Μιχάλης Μουστάκας
ΔΙΚΑΣΤΗΣ ΜΙΛΛΧΑΟΥΖ: Ανδρέας Βασιλείου
ΑΝΤΡΙΟΥ ΗΝΤΕΝ: Δημήτρης Κωνσταντινίδης
ΓΙΑΤΡΟΣ ΜΠΑΡΡ: Έλενα Χριστοφή

7. Gábor Górgy Pού είναι το όπλο, φίλοι;

Νέα Σκηνή

Θέατρο ΘΟΚ, Νέα Σκηνή, Λευκωσία, 8 Ιανουαρίου 2010

(Συμπαράγωγή με το Εθνικό Θέατρο "Marin Sorescu" της Κραϊόβας)

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Χριστίνα Τοδεα Χριστοδούλου

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Mircea Cornișteanu

ΜΟΥΣΙΚΗ: Nicu Alifantis

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γιώργος Λάζογλου

Διανομή

ΚΥΡΙΟΣ ΜΙΛΛΕΡ: Ανδρέας Τσουρής

ΤΖΟΥΚΗ: Θανάσης Δρακόπουλος

ΑΥΤΟΥ ΕΞΟΧΟΤΗΤΑ: Σταύρος Λούρας

ΜΑΡΤΟΝ: Θεόδωρος Μιχαηλίδης

ΚΙΣ: Νικόλας Στυλιανού

8. Λούκας Μπαίρφοους Οι σεξουαλικές νευρώσεις των γονιών μας

Νέα Σκηνή

Θέατρο ΘΟΚ, Νέα Σκηνή, Λευκωσία, 26 Φεβρουαρίου 2010

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Κοραλία Σωτηριάδου

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Γιάννης Παρασκευόπουλος

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Χάρης Καυκαρίδης

ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Κοσμάς Εφραιμίδης

ΒΙΝΤΕΟ: Νικολέτα Καλαθά

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ-ΚΙΝΗΣΗ: Αλέξης Βασιλείου

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γιώργος Λάζογλου

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Μάριος Κωνσταντίνου

Διανομή

Η ΜΗΤΕΡΑ ΤΗΣ ΝΤΟΡΑΣ: Στέλα Φυρογένη

Ο ΓΙΑΤΡΟΣ ΤΗΣ ΝΤΟΡΑΣ: Νικόλας Στυλιανού

ΝΤΟΡΑ: Λέα Μαλένη

ΤΟ ΑΦΕΝΤΙΚΟ ΤΗΣ ΝΤΟΡΑΣ: Θανάσης Δρακόπουλος

Η ΚΥΡΙΑ (η μητέρα του αφεντικού): Έλενα Ευσταθίου

Ο ΚΑΘΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ΚΥΡΙΟΣ: Σώτος Σταυράκης

Ο ΠΑΤΕΡΑΣ ΤΗΣ ΝΤΟΡΑΣ: Ανδρέας Τσουρής

9. Κάτια Χένσελ Κορώνα-γράμματα (Heds or Tails)

Πειραματική Σκηνή

Θέατρο Αγοράς Αγίου Ανδρέα, Λευκωσία, 7 Οκτωβρίου 2009

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Αιμίλιος Χαραλαμπίδης

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νεοκλής Νεοκλέους

ΜΟΥΣΙΚΗ: Νεοκλής Νεοφυτίδης

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γιώργος Λάζογλου

Ερμηνεύουν

Κωνσταντίνος Γαβριήλ

Χάρης Ευριπίδου

10. Μεταμόρφωση

(βασισμένο στις *Μεταμορφώσεις* του Οβίδιου)

Πειραματική Σκηνή

Θέατρο Αγοράς Αγίου Ανδρέα, Λευκωσία, 18 Νοεμβρίου 2009

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ-ΔΙΑΣΚΕΥΗ-ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Μαγδαλένα Ζήρα

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Έλενα Κατσούρη

ΜΟΥΣΙΚΗ: Γιώργος Κολιάς

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ-ΚΙΝΗΣΗ: Pascal Caron

VIDEO ART: Αιμίλιος Αβραάμ

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ-ΕΝΔΥΜΑΤΟΛΟΓΟΥ: Κρίστη Πολυδώρου

Διανομή

ΚΥΗΚΑΣ/ΠΛΟΥΤΩΝΑΣ: Κωνσταντίνος Γαβριήλ

ΚΕΦΑΛΟΣ/ΝΑΡΚΙΣΣΟΣ: Ανδρέας Κούτσουμπας

ΗΩΣ/ΠΕΡΕΦΟΝΗ: Ειρήνη Κωνσταντίνου

ΟΡΦΕΑΣ/ΦΙΛΗΜΩΝ: Μάριος Κωνσταντίνου

ΠΡΟΚΡΙΣ/ΒΑΥΚΙΣ: Κατερίνα Λούρα

ΗΧΩ/ΙΡΙΣ: Λέα Μαλένη

ΕΥΡΥΔΙΚΗ/ΑΛΚΥΟΝΗ: Νιόβη Χαραλάμπους

11. In two minds

(μια πρόταση της Αθηνάς Κάσιου εμπνευσμένη από τα έργα του Δανού καλλιτέχνη Carl Krull)

Πειραματική Σκηνή

Θέατρο Αγοράς Αγίου Ανδρέα, 27 Ιανουαρίου 2010

ΖΩΓΡΑΦΟΣ-ΑΝΙΜΑΤΟΡ: Carl Krull

ΙΔΕΑ-ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Αθηνά Κάσιου

VISUAL EFFECTS: Χάρης Πουλλής

ΣΥΝΘΕΣΗ-ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Λένα Κάσιου

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Μάγια Αγγελή

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς

Ερμηνεύουν

Δημήτρης Κωνσταντινίδης

Μάριος Κωνσταντίνου

Κατερίνα Λούρα

Χριστίνα Χριστόφια

12. Τζεφ Μπριμπό Το δώρο της παπλωματούς

Παιδική Σκηνή

Δημοτικό Θέατρο Λατσιών, Λευκωσία, 11 Οκτωβρίου 2009

ΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Στρατής Πανούριος

ΣΤΙΧΟΙ-ΜΟΥΣΙΚΗ: Αλκίνοος Ιωαννίδης

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Δήμητρα Χίου

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ-ΚΙΝΗΣΗ: Αντιγόνη Τασουρή

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ: Νίκος Ευαγγέλου

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς

ΒΟΗΘΟΣ ΧΟΡΟΓΡΑΦΟΥ: Χρίστος Μάος

Διανομή

ΧΟΡΟΣ ΠΟΥΛΙΩΝ: Ο θίασος

ΖΗΤΙΑΝΑ/ΑΡΚΟΥΔΑ: Κριστιάνα Γεωργίου

ΒΑΣΙΛΙΑΣ: Νεκτάριος Θεοδώρου

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ/ΤΟ ΠΑΠΛΩΜΑ: Ιωάννα Κορδάτου

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ: Γιώργος Ονησιφόρου

ΠΑΠΛΩΜΑΤΟΥ: Άννα Παπαγεωργίου

ΕΛΕΣΑ: Έλενα Σάββα

ΠΡΩΤΟΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ: Λίλη Τέγου

13. Andrew Quick, Simon Wainwright Ιστορίες από το μπαρ των χαμένων ψυχών

Σύγχρονο Θέατρο, Αθήνα, 16 Σεπτεμβρίου 2009

(Συμπαράγωγή με το Εθνικό Θέατρο της Ελλάδας και την *Imitating the dog*)

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Andrew Quick

ΚΕΙΜΕΝΑ: Andrew Quick, Simon Wainwright

ΜΟΥΣΙΚΗ: Hope and Social (Simon Wainwright, Ed Waring, Richard Huxley)

ΒΙΝΤΕΟ: Simon Wainwright, Monica Alcazar

ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Laura Hopkins, Simon Kenny

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Ασπασία-Μαρία Αλεξίου

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ: Μενέλαος Καρατζάς
LEAD PROJECT MANAGER: Ειρήνη Μουντράκη (Εθνικό Θέατρο της Ελλάδας)
PROJECT MANAGER: Simon Wainwright (Imitating the dog)
PROJECT MANAGER: Χρίστος Γεωργίου (Θεατρικός Οργανισμός Κύπρου)
CULTURAL PROGRAMMES MANAGER: Ειρήνη Βουζελάκου (British Council)
ΥΠΕΥΘΥΝΕΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ: Φρύνη Λάλα, Αριστέα Χαραλαμπίδου
ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΣΚΗΝΗΣ: Αναστασία Διαμαντοπούλου
ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ ΣΚΗΝΗΣ: Κώστας Μαρινόπουλος
ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΟΣ: Πέτρος Φιωτάκης
ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΟΣ: Σταύρος Τζιαγκίδης
ΤΕΧΝΙΤΕΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΙ: Τάκης Στεφανίδης, Κώστας Κυράνας, Φρέντυ Γκίζας, Σπύρος Σάκαρης, Παναγιώτης Ζεστανάκης
ΕΥΛΙΝΕΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ: Μιχάλης Κώστας, Περικλής Καλογιάννης, Ηλίας Καλύβας, Γιώργος Παπαδόπουλος, Γιάννης Κρεμμύδας
ΕΝΔΥΤΡΙΑ: Λίτσα Χαραμή
ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗΣ ΤΟΜΕΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ: Νίκος Κυριαλλίδης
ΡΥΘΜΙΣΤΗΣ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ: Γιώργος Γκίζας

Διανομή

ΕΛΛΑΔΑ: Δημήτρης Καρτόκης
ΕΛΛΑΔΑ: Νικολέτα Κοτσαηλίδου
ΚΥΠΡΟΣ: Μυρτώ Κουγιάλη
ΚΥΠΡΟΣ: Εμμανουέλα Χαραλάμπους [Αντικατάσταση Εμμανουέλας Χαραλάμπους στις παραστάσεις στη Μεγάλη Βρετανία: Πολυξένη Σάββα]
ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΑΝΙΑ: Simon Wainwright
ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΑΝΙΑ: Adam Nash

40Η ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ, 2010–2011

1. Ουίλλιαμ Σαίξπηρ *Οθέλλος*

Κεντρική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λατσιών, Λευκωσία, 6 Νοεμβρίου 2010

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ-ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΔΡΑΜΑΤΟΥΡΓΙΚΗ ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ: Νίκος Χαραλάμπους
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Σταύρος Αντωνόπουλος
ΜΟΥΣΙΚΗ: Μιχάλης Χριστοδουλίδης
ΚΙΝΗΣΗ: Έλενα Αντωνίου
ΠΑΡΑΓΩΓΗ-ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ ΟΠΤΙΚΟΥ ΥΛΙΚΟΥ: Κώστας Χατζησταύρου
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς
ΒΟΗΘΟΣ ΣΤΟ ΕΙΚΑΣΤΙΚΟ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ: Μαρία Αχιλλέως
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Χριστιάνα Μούζουρα
ΜΑΚΙΓΙΑΖ: Μαρία Χαραλάμπους

Διανομή

ΡΟΔΡΙΓΟΣ: Ανδρέας Κούτσουμπας
ΙΑΓΟΣ: Στέλα Φυρογένη
ΒΡΑΒΑΝΤΙΟΣ: Γιώργος Μουαΐμης
ΘΕΛΛΟΣ: Νεοκλής Νεοκλέους
ΚΑΣΣΙΟΣ: Χάρης Κκολός
ΔΟΓΗΣ ΤΗΣ ΒΕΝΕΤΙΑΣ: Ανδρέας Βασιλείου
ΓΡΑΤΙΑΝΟΣ: Μιχάλης Μουστάκας
ΔΥΣΔΑΙΜΟΝΑ: Νιόβη Χαραλάμπους
ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ: Θανάσης Δρακόπουλος
ΜΟΝΤΑΝΟΣ: Διομήδης Κουφτερός
ΑΙΜΙΛΙΑ: Έλενα Παπαδοπούλου
ΜΠΙΑΝΚΑ: Θέα Χριστοδουλίδου
ΗΘΟΠΟΙΟΙ: Νίκος Κορομιάς, Χριστιάνα Μούζουρα, Σκεύος Πολυκάρπου, Έφη Χαραλάμπους, Χρίστος Κωνσταντινίδης, Παντελής Σαββίδης

2. Πιερ Μπαριγιέ, Ζαν-Πιερ Γκρεντί *Το άνθος του κάκτου*

Κεντρική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λατσιών, Λευκωσία, 8 Ιανουαρίου 2011

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ-ΔΙΑΣΚΕΥΗ: Μιμή Ντενίση
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Χρίστος Ζάνος
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Μάγια Αγγελή
ΜΟΥΣΙΚΗ: Σάββας Σάββα
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς, Σταύρος Ευλαμπίου

Διανομή

ΤΟΝΙΑ: Μάρα Κωνσταντίνου
ΙΓΚΟΡ: Ανδρέας Τσέλεπος
ΜΟΥΣΙΚΟΣ: Σάββας Σάββα
ΣΤΕΦΑΝΙΑ: Θέα Χριστοδουλίδου
ΜΠΡΙΖΙΤ: Έλενα Ευσταθίου
ΖΥΛΙΕΝ: Ανδρέας Τσουρής
ΝΟΡΜΠΕΡ: Μιχάλης Μουστάκας
ΚΟΣΕ: Γιώργος Μουαΐμης
Η «ΑΝΟΙΞΗ ΤΟΥ ΜΠΟΤΙΤΣΕΛΙ»: Ερμίνα Κυριαζή

3. Ντέιβιντ Ρέιμπ *Hurlyburly*

Κεντρική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λατσιών, Λευκωσία, 12 Μαρτίου 2011

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Μανώλης Δούνιας, Αλίκη Δανέζη-Knutsen
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Αλίκη Δανέζη-Knutsen
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Νατάσα Χρυσάφινη
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Ζωή Κυπριανού
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γιώργος Λάζογλου, Σταύρος Ευλαμπίου
ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΗΧΟΥ: Kenan Akkawi

Διανομή

ΕΝΤΙ: Νεοκλής Νεοκλέους
ΦΙΑ: Χάρης Κκολός
ΜΙΚΥ: Θανάσης Δρακόπουλος
ΑΡΤΙ: Λευτέρης Σαλωμίδης
ΝΤΑΡΛΙΝ: Θέα Χριστοδουλίδου
ΜΠΟΝΙ: Στέλα Φυρογένη
ΝΤΟΝΑ: Κατερίνα Λούρα

4. Ευριπίδη Βάκχες

Κεντρική Σκηνή
Αμφιθέατρο Μακαρίου Γ', Λευκωσία, 22 Ιουνίου 2011

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Γιώργος Χειμωνάς
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΣΚΗΝΙΚΑ: Paolo Baiocco
ΜΟΥΣΙΚΗ: Αλκίνοος Ιωαννίδης
ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Βαλεντίνος Ιωσήφ
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΕΣ: Carlo Ciuffo
ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Μάρω Σκορδή
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς, Σταύρος Τάρταρης
ΜΑΚΙΓΙΑΣ: Λίτσα Ιωαννίδου
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΩΝ ΔΟΚΙΜΩΝ: Μαρία Αχιλλέως
ΜΑΣΚΑ ΔΙΟΝΥΣΟΥ: Ερμίνα Κυριαζή

Διανομή

ΔΙΟΝΥΣΟΣ: Νεοκλής Νεοκλέους
ΣΕΜΕΛΗ: Μαρία Παπαϊωάννου
ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ: Ανδρέας Τσουρής
ΚΑΔΜΟΣ: Σταύρος Λούρας
ΠΕΝΘΕΑΣ: Ανδρέας Τσέλεπος
ΔΟΥΛΟΣ: Μιχάλης Μουστάκας
ΑΓΓΕΛΟΙ: Διομήδης Κουφτερός, Νεκτάριος Θεοδώρου, Χάρης Κκολός
ΑΛΛΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ: Θανάσης Δρακόπουλος
ΑΓΑΥΗ: Αννίτα Σαντοριναίου
ΒΑΚΧΕΣ: Άννα Γιαγκιώζη, Μυρτώ Κουγιάλη, Ζωή Κυπριανού,
Ερμίνα Κυριαζή, Μάρα Κωνσταντίνου, Χριστιάνα Λάρκου, Κατερίνα
Λούρα, Λέα Μαλένη, Σεμέλη Οικονόμου, Άννα Παπαγεωργίου,
Κύνθια Παυλίδου, Νιόβη Χαραλάμπους, Θέα Χριστοδουλίδου

5. Έμλυ Μαν Νεκρή φύση

Νέα Σκηνή
Εργαστήρια ΘΟΚ, Νέα Σκηνή, Λευκωσία, 15 Οκτωβρίου 2010

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Νίκος Σαββάτης
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Κοραής Δαμάτης
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΒΙΝΤΕΟΠΡΟΒΟΛΩΝ: Άννα Φωτιάδου
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς

Διανομή

ΜΑΡΚ: Ανδρέας Τσέλεπος
ΤΣΕΡΥΛ: Ερμίνα Κυριαζή
ΝΑΝΤΙΝ: Χριστίνα Χριστόφια

6. Μάρτιν ΜακΝτόνα Ο σακάτης του νησιού

Νέα Σκηνή
Εργαστήρια ΘΟΚ, Νέα Σκηνή, Λευκωσία, 14 Ιανουαρίου 2011

(Παραγωγή στο πλαίσιο πρωτοκόλλου συνεργασίας
ΘΟΚ–Teatr Nowy Poznań Πολωνίας)

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Ερρίκος Μπελιές
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Lukasz Wiśniewski
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Szymon Gasczyński
ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Μαριάννα Γαλίδη
VIDEO ART: Άννα Φωτιάδου

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΩΝ ΔΟΚΙΜΩΝ: Grazyna Νικολάου

Διανομή

ΚΕΗΤ: Ζωή Κυπριανού
ΑΪΛΗΝ: Έλενα Παπαδοπούλου
ΤΖΩΝΝΥΠΑΤΙΝΜΑΪΚ: Σταύρος Λούρας
ΜΠΙΛΛΥ, Ο ΣΑΚΑΤΗΣ: Νεκτάριος Θεοδώρου
ΜΠΑΡΤΛΕΪ: Διομήδης Κουφτερός
ΕΛΕΝ: Στέλα Φυρογένη
ΜΠΑΜΠΥΜΠΟΜΠΥ: Χάρης Κκολός
ΓΙΑΤΡΟΣ: Ανδρέας Βασιλείου
ΜΑΜΜΥ: Αννίτα Σαντοριναίου

7. Αλεχάντρο Κασόνα ... Με τη σιωπή

Νέα Σκηνή
Θέατρο ΘΟΚ, Νέα Σκηνή, Λευκωσία, 11 Μαρτίου 2011

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ-ΔΙΑΣΚΕΥΗ: Νίκος Καραγιώργος
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ανδρέας Τσουρής
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Γιώργος Χιώτης
ΜΟΥΣΙΚΗ: Νεοκλής Νεοφυτίδης
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς, Σταύρος Τάρταρης

Διανομή

ΕΛΙΣΕΑ: Έλενα Παπαδοπούλου
ΡΑΜΟΝ: Ανδρέας Βασιλείου
ΑΜΑΝΤΑ: Έλενα Ευσταθίου
ΠΑΠΠΟΥΣ: Μιχάλης Μουστάκας
ΕΡΟΝ: Μάριος Γέρου
ΜΗΤΕΡΑ: Ερμίνα Κυριαζή
ΡΟΖΙΝΑ: Μάρα Κωνσταντίνου
ΑΛΙΚΗ: Νιόβη Χαραλάμπους
ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ: Ανδρέας Τσέλεπος
ΔΟΝ ΓΕΡΜΑΝ: Ανδρέας Τσουρής

8. Στέργιου Μαυρίκη, Δημήτρη Ζαβρού Σώμα ξεβαμμένο μπλε

Πειραματική Σκηνή
Θέατρο Αγοράς Αγίου Ανδρέα, Λευκωσία, 3 Νοεμβρίου 2010

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΔΡΑΜΑΤΟΥΡΓΙΚΗ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ: Γιώργος Ροδοσθένους
ΜΟΥΣΙΚΗ: Δημήτρης Ζαβρός
ΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΙΧΟΙ ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ: Στέργιος Μαυρίκης
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Barney George
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Lucy Loader
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γιώργος Λάζογλου

Διανομή

ΦΙΛΙΠΠΟΣ: Κωνσταντίνος Γαβριήλ
ΧΑΡΑ: Άννα Γιαγκιώζη
ΝΙΚΗ: Έλενα Ευσταθίου
ΜΑΡΙΟΣ/ΧΑΡΗΣ: Νεκτάριος Θεοδώρου
ΑΝΝΑ/ΝΟΣΟΚΟΜΑ: Μυρτώ Κουγιάλη
ΣΒΕΤΛΑΝΑ: Ζωή Κυπριανού
ΝΑΝΤΙΑ/ΜΑΡΙΝΑ: Μάρα Κωνσταντίνου
ΚΙΚΑ/ΝΟΣΟΚΟΜΑ: Κατερίνα Λούρα
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ: Σταύρος Λούρας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ: Πάνος Μακρής
ΕΥΓΕΝΙΑ: Αννίτα Σαντοριναίου

9. Θανάση Γεωργίου, Φώτη Νικολάου *Λίγο ακόμα*

Πειραματική Σκηνή
Θέατρο Αγοράς Αγίου Ανδρέα, Λευκωσία, 19 Ιανουαρίου 2011

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΕΡΕΥΝΑ-ΣΥΡΡΑΦΗ ΚΕΙΜΕΝΩΝ: Θανάσης Γεωργίου,
Φώτης Νικολάου
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Φώτης Νικολάου
ΔΙΑΣΚΕΥΗ-ΕΝΟΡΧΗΣΤΡΩΣΗ-ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ: Νίκος Ευαγγέλου
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Κωνσταντίνα Ανδρέου
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γιώργος Λάζογλου

Ερμηνεύουν

Θανάσης Δρακόπουλος
Μυρτώ Κουγιάλη
Κατερίνα Λούρα
Πάνος Μακρής
Λέα Μαλένη
Χρίστος Νικολάου
Νιόβη Χαραλάμπους

ΧΟΡΕΥΟΥΝ: Αντώνης Αντωνίου, Ριαλένα Νικοδήμου, Αλεξία Περδικάκη,
Φωτεινή Περδικάκη, Βαλεντίνος Στέλιος

ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΕΠΙ ΣΚΗΝΗΣ: Νίκος Ευαγγέλου (πιάνο)

10. Χανόχ Λεβίν *Καρδιά μου, εσύ!*

Πειραματική Σκηνή
Θέατρο Αγοράς Αγίου Ανδρέα, 27 Μαρτίου 2011

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΑΠΟ ΤΑ ΕΒΡΑΪΚΑ: Ιακώβ Σιμπή
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Θεόδωρος Νικολαΐδης
ΣΚΗΝΙΚΑ: Κωνσταντίνος Ταλιώτης
ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Σόσσε Εσκιτζιάν
ΜΟΥΣΙΚΗ-ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ-ΔΙΑΣΚΕΥΗ ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ: Λουκάς Ερωτοκρίτου
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γιώργος Λάζογλου

Διανομή

ΛΑΜΚΑ: Σταύρος Λούρας
ΛΑΛΑΛΑΛΑ: Λέα Μαλένη
ΨΟΝΙΑΚ: Γιώργος Μουαΐμης
ΕΤΣΙ-ΚΙ-ΕΤΣΙ: Αννίτα Σαντοριναίου
ΧΟΡΧΕΧΑΛΙΤΟ/ΧΑΤΖΗ ΝΟΥΤΖΑ/ΧΑΡΟΥΖ ΠΑΡΑΝΤΟΥΧΙ: Πάνος Μακρής
ΜΠΑΡΜΠΑΣΠΑΣΚΟΥΑ/ΔΟΦΑΤΣ ΜΠΟΒΙΤΣ: Νεκτάριος Θεοδώρου
ΤΑΤΡΑΛΑ/ΝΑΖΙΜ ΜΠΕΪ: Διομήδης Κουφτερός
ΤΡΕΙΣ ΝΕΑΡΟΙ: Νεκτάριος Θεοδώρου, Διομήδης Κουφτερός, Πάνος Μακρής

11. Μάικ Κένι *Ρουμπελστίλσκιν*

Παιδική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λατσιών, 11 Σεπτεμβρίου 2010

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Ξένια Καλογεροπούλου
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Βασίλης Ανδρέου
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Φάνη Κωνσταντή, Μαρία Γεωργίου
ΜΟΥΣΙΚΗ: Γιώργος Βλάμης
ΕΝΟΡΧΗΣΤΡΩΣΗ: Αντώνης Αντωνίου
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ-ΚΙΝΗΣΗ: Βασιλική Κυπραίου, Βασίλης Ανδρέου
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς

Διανομή

ΞΩΤΙΚΑ: Όλος ο θίασος
ΡΟΥΜΠΕΛΣΤΙΛΤΣΚΙΝ: Μάριος Μεττής
ΜΥΛΩΝΑΣ: Νικόλας Αναστασόπουλος
ΛΩΝΑ: Νίκη Δραγούμη
ΜΑΓΙΑ: Βασιλική Κυπραίου
ΒΑΣΙΛΟΜΗΤΩΡ: Κριστιάνα Γεωργίου

ΒΑΣΙΛΙΑΣ: Βαλεντίνος Κόκκινος
ΑΡΧΙΘΑΛΑΜΗΠΟΛΟΣ/ΘΕΙΑ ΒΑΣΙΛΙΑ: Έλενα Σάββα
ΑΡΧΙΘΑΛΑΜΗΠΟΛΟΣ/ΘΕΙΑ ΒΑΣΙΛΙΑ: Άντρια Ζένιου

12. Στρατή Πανούριου *Οι τρεις πριγκίπισσες που χόρευαν... και τραγουδούσαν*

(εμπνευσμένο από το παραμύθι των αδελφών Γκριμ «Οι δώδεκα πριγκίπισσες που χόρευαν»)

Παιδική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λατσιών, Λευκωσία, 6 Φεβρουαρίου 2011

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Στρατής Πανούριος
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Μάιρα Βαζαίου
ΜΟΥΣΙΚΗ-ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ: Γιώργος Χατζηπιερής
ΕΝΟΡΧΗΣΤΡΩΣΗ: Μάριος Τακούσης
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ-ΚΙΝΗΣΗ: Αντιγόνη Τασουρή
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς
ΒΟΗΘΟΣ ΧΟΡΟΓΡΑΦΟΥ: Χρίστος Μάος

Διανομή

ΑΡΙΩΝ/ΠΡΙΓΚΙΠΑΣ: Νικόλας Αναστασόπουλος
ΛΗΤΩ: Κριστιάνα Γεωργίου
ΔΙΔΩ: Νίκη Δραγούμη
ΜΙΑΤΩ: Άντρια Ζένιου
ΜΥΡΩΝ/ΠΡΙΓΚΙΠΑΣ: Βαλεντίνος Κόκκινος
ΜΑΡΑ: Βασιλική Κυπραίου
ΩΡΙΩΝ/ΠΡΙΓΚΙΠΑΣ: Μάριος Μεττής
Η ΚΟΥΚΛΑ: Έλενα Σάββα

13. Pamela Dürr *Ναρκοπέδιο*

Θέατρο Βαλίτσα
Θέατρο Αγοράς Αγίου Ανδρέα, Λευκωσία, 22 Σεπτεμβρίου 2010

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Αιμίλιος Χαραλαμπίδης
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Anne Contensou
ΜΟΥΣΙΚΗ: Nathalie Esteve
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς

Διανομή

ΓΙΑΣΝΑ: Άννα Παπαγεωργίου
ΕΜΙΝΑ: Ιουλία Τσόλκα

31.1 Ο φιλάργυρος

31.2 Μπαμπάδες με ρούμι

31.3 Ο επιθεωρητής έρχεται

31.4 Σκουπίδια

31.5 Φοίνισες

31.6 Παιδιά ενός κατώτερου θεού

31.7 Αλαβροτσισειώτης

31.8 Το τίμημα

31.9 Δεσποινίς Μαργαρίτα

31.10 Ένα παράξενο απόγευμα

31.11 Το όνειρο του δράκου

32.1 Φάουστ

32.2 Ποντικοπαγίδα

32.3 Αρσενικό και παλιά δανδέλα

32.4 Επιτρέποντες

32.5 Μήδεια

32.6 Το γαϊτανάκι του έρωτα

32.7 Ξαφνικά πέρσι το καλοκαίρι

32.8 Το άλλο μισό του ουρανού

32.9 Απόσταση ασφαλείας

32.10 Τρώαδες

32.11 Τα ένοχα τραγούδια

32.12 Η σονάτα του σεληνόφωτος

32.13 Το δαχτυλίδι του Φοίβου και της Αθηνάς

32.14 Ο λαίμαργος βασιλιάς

33.1 Έξω από την πόρτα

33.2 Φοιτητάι

33.3 Μυρμιδόνες, Νηρηίδες, Φρύγες

33.4 V.S.W.: Μια βιογραφία

33.5 Ανιγματικές παραλλαγές

33.6 Οι σιδεράδες

33.7 Το σπίτι

33.8 Ο σκοινοβάτης

33.9 Η νεράιδα του φεγγαριού

33.10 Ένας γέρος με τεράστια φτερά

34.1 Έτσι είναι αν έτσι νομίζετε

34.2 Ο επιθεωρητής

34.3 Αντιγόνη

34.4 Η αγάπη της Μαρικκούς

34.5 Έντα Γκάμπλερ

34.6 Επτά ρίχτερ

34.7 Σκιές στη σιωπή

34.8 Ο πόλεμος της κουτσουλιάς

35.1 Ο έμπορος της Βενετίας

35.2 Οι αγρόικοι

35.3 Δεν είμ' εγώ (ή Η λογική)

35.4 Οσπολλάτε αρκοντύναμεν

35.5 Εκκλησιάζουσαι

35.6 Ο κύριος Αμιλκάρ

35.7 Ο υπολογαγός του Ίνισμορ

35.8 Μήδεια

35.9 Μαγικό θέατρο

35.10 Οι γάτες

36.1 Η αυλή των θαυμάτων

36.2 Καλοκαίρι και καταχνιά

36.3 Ντον Ζουάν

36.4 Για ποιον να βρέξει

36.5 Ιφιγένεια η εν Ταύροις

36.6 Οι ηθοποιοί

36.7 Περιμένοντας τον Γκοντό

36.8 Η τελετή

36.9 Ο δολοφόνος του Λάιου και τα κοράκια

36.10 Αγαπημένο μου πλυντήριο

36.11 Το ημερολόγιο ενός τρελού

36.12 Μέσα στο νερό δασκάλα

36.13 Το Σκλαβί

37.1 Μιας πεντάρας νειάτα

37.2 Δυο-δυο στη σουίτα

37.3 Βρικόλακες

37.4 Πλούτος

37.5 Το κουτί με τις σκιές

37.6 Οι έρωτες της Κας Μαγκουάιαρ

37.7 Καυτός πάγος

37.8 On/Off (Life cuts)

37.9 Beauty Mark

37.10 Η κοιωμένη ξύπνησε

37.11 Οι φασουλήδες του Κατσιπόρα

38.1 Ένας όμηρος

38.2 Η τρικυμία

38.3 Χήρες

38.4 Νεφέλες

38.5 Η μικρή μας πόλη

38.6 Η τρύπα του κουνελιού

38.7 Εχθροί εξ αίματος

38.8 Καταραμένοι ποιητές

38.9 Ινκόγκνιτο

38.10 Τ' αθάνατο νερό

39.1 Festen

39.2 Μια Ιταλίδα στην Κυψέλη

39.3 Φήμες

39.4 NO σμόκιν PLEASE

39.5 Λυσιστράτη

39.6 Ποιανού ζωή είν' αυτή, τελικά;

39.7 Πού είναι το όπλο, φίλοι;

39.8 Οι σεξουαλικές νευρώσεις των γονιών μας

39.9 Κορώνα-γράμματα (Heads or Tails)

39.10 Μεταμόρφωση

39.11 In two minds

39.12 Το δώρο της παπλωματούς

39.13 Ιστορίες από το μπαρ των χαμένων ψυχών

40.1 Οθέλλος

40.2 Το άνθος του κάκτου

40.3 Hurlyburly

40.4 Βάκχες

40.5 Νεκρή φύση

40.6 Ο σακάτης του νησιού

40.7 ... Με τη σιωπή

40.8 Σώμα ξεβαμμένο μπλε

40.9 Λίγο ακόμα

40.10 Καρδιά μου, εσύ!

40.11 Ρουμπελστίτσιν

40.12 Οι τρεις πριγκίπισσες που χόρευαν... και τραγουδούσαν

40.13 Ναρκοπέδιο

1. Μολιέρου *Ο κατά φαντασίαν ασθενής*

Κεντρική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λατσιών, Λευκωσία, 29 Οκτωβρίου 2011

ΑΠΟΔΟΣΗ: Ερρίκος Μπελιές
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Jean-Claude Berutti
ΣΚΗΝΙΚΑ: Άντης Παρτζίλης
ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Colette Huchard
ΜΟΥΣΙΚΗ: Λουκάς Ερωτοκρίτου
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΩΝ ΔΟΚΙΜΩΝ: Μαντώ Παπαδοπούλου

Διανομή

ΑΡΓΚΑΝ (ο κατά φαντασίαν ασθενής): Ανδρέας Τσουρής
ΜΠΕΛΙΝ (δεύτερη γυναίκα του Αργκάν): Έλενα Παπαδοπούλου
ΑΝΖΕΛΙΚ (πρώτη κόρη του Αργκάν, ερωτευμένη με τον Κλεάντ):
Νιόβη Χαραλάμπους
ΛΟΥΙΖΟΝ (δεύτερη κόρη του Αργκάν, αδελφή της Αντζελίκ): Ανδριάννα
Νεοκλέους
ΜΠΕΡΑΛΝΤ (αδελφός του Αργκάν): Γιώργος Μουαΐμης
ΚΛΕΑΝΤ (ερωτευμένος με την Αντζελίκ): Νεκτάριος Θεοδώρου
ΚΥΡΙΟΣ ΝΤΙΑΦΟΥΑΡΥΣ (γιατρός): Μιχάλης Μουστάκας
ΤΟΜΑ ΝΤΙΑΦΟΥΑΡΥΣ (γιος του, ερωτευμένος με την Αντζελίκ):
Θανάσης Δρακόπουλος
ΠΥΡΓΚΟΝ (γιατρός του Αργκάν): Σταύρος Λούρας
ΚΥΡΙΟΣ ΦΛΕΡΑΝ (φαρμακοποιός): Ανδρέας Βασιλείου
ΚΥΡΙΟΣ ΜΠΟΝΦΟΥΑ (συμβολαιογράφος): Χάρης Κκολός
ΤΟΥΑΝΕΤ (υπηρέτρια): Άννα Γιαγκώζη

2. Miguel de Cervantes Saavedra *Don Quijote*

Κεντρική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λατσιών, Λευκωσία, 7 Ιανουαρίου 2012

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Σταύρος Σ. Τσακίρης
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Γιάννης Μετζικώφ
VIDEO ART: Νάντια Σκούρτη
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ: Κρίστη Πολυδώρου
ΜΙΞΗ ΗΧΟΥ: Χριστίνα Γεωργίου

Διανομή

ΔΟΝ ΚΙΧΩΤΕ: Νίκος Χαραλάμπους
ΣΑΝΤΣΟ ΠΑΝΘΑ: Γιώργος Μουαΐμης
ΑΛΑΝΤΟΝΘΑ ΝΟΓΑΛΕΣ (Ντουλθινέα ντελ Τομπόσο): Αννίτα Σαντοριναίου
ΔΟΝ ΣΑΝΤΣΟ ΝΤΕ ΑΣΠΕΤΙΑ: Νεοκλής Νεοκλέους
ΜΑΡΙΤΟΡΝΕΣ: Έλενα Παπαδοπούλου
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Ανδρέας Βασιλείου
ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ ΤΟΥ: Μιχάλης Μουστάκας
ΑΝΩΤΕΡΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΣ (οικονόμος): Έλενα Ευσταθίου
ΜΟΥΓΓΗ (μητέρα του Δον Κιχώτε): Νιόβη Χαραλάμπους
ΑΝΕΨΙΑ ΤΟΥ ΔΟΝ ΚΙΧΩΤΕ: Ερμίνια Κυριαζή
ΜΙΑ ΜΑΘΗΤΕΥΟΜΕΝΗ: Άννα Παπαγεωργίου
ΕΝΑΣ ΠΟΥ ΗΘΕΛΕ ΝΑ ΜΕΓΑΛΩΣΕΙ: Άλκης Χρίστου
ΕΝΑΣ ΠΟΥ ΗΘΕΛΕ ΝΑ ΠΕΤΥΧΕΙ: Μανώλης Ανδρέου

3. Ανδρέα Κουκκίδη *Το σχέδιον υγείας*

Κεντρική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λατσιών, Λευκωσία, 17 Μαρτίου 2012

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Κώστας Δημητρίου
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Στέφανος Αθηναίτης
ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ/ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Μιχάλης Χατζημιχαήλ

ΕΝΘΕΤΟΙ ΣΤΙΧΟΙ ΚΑΙ ΤΕΤΡΑΣΤΙΧΑ: Ανδρέας Τσουρής
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς

Διανομή

ΚΩΣΤΗΣ: Ανδρέας Τσουρής
ΕΛΕΝΗ: Μάρα Κωνσταντίνου
ΘΕΚΛΑ: Ζωή Κυπριανού
ΑΝΝΟΥ: Έλενα Ευσταθίου
ΜΑΜΜΟΥ: Ερμίνια Κυριαζή
ΜΕΛΗΣ: Ανδρέας Τσέλεπος
ΒΑΣΙΛΗΣ: Μιχάλης Μουστάκας
ΓΙΑΤΡΟΣ: Αλέξανδρος Παρίσης
ΜΑΡΙΑ: Άννα Γιαγκώζη
ΤΤΟΦΗΣ: Θανάσης Δρακόπουλος
ΑΝΤΡΙΚΚΟΣ: Νεοκλής Νεοκλέους
ΚΑΛΛΟΥ: Νιόβη Χαραλάμπους

ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΕΠΙ ΣΚΗΝΗΣ: Μιχάλης Χατζημιχαήλ (λαούτο), Σάββας
Στεφάνου (βιολί)

4. Ηλέκτρα και Ορέστης: *Η δίκη*

(μια διασκευή του Hanan Snir βασισμένη σε έργα των Ευριπίδη,
Σοφοκλή και Αισχύλου)

Κεντρική Σκηνή
Αμφιθέατρο Μακαρίου Γ', Λευκωσία, 3 Ιουλίου 2012

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Βάιος Λιαπής
ΔΙΑΣΚΕΥΗ-ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Hanan Snir
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Μελίτα Κούτα, Χάρης Καυκαρίδης
ΜΟΥΣΙΚΗ: Δημήτρης Ζαβρός
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Φώτης Νικολάου
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Αίγλη Σπυριδάκι
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΩΝ: Ρέα Ολυμπίου
ΒΟΗΘΟΣ ΕΝΔΥΜΑΤΟΛΟΓΩΝ: Νάταλυ Κυρμιζή

Διανομή

ΑΓΓΕΛΙΑΦΟΡΟΣ: Θανάσης Δρακόπουλος
ΓΕΩΡΓΟΣ: Ανδρέας Τσουρής
ΗΛΕΚΤΡΑ: Λέα Μαλένη
ΟΡΕΣΤΗΣ: Νεκτάριος Θεοδώρου
ΠΥΛΑΔΗΣ: Ανδρέας Τσέλεπος
ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ: Νιόβη Χαραλάμπους
ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ: Ανδρέας Βασιλείου
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ: Αννίτα Σαντοριναίου
ΑΙΓΙΣΘΟΣ: Νεοκλής Νεοκλέους
ΑΠΟΛΛΩΝ: Γιώργος Μουαΐμης
ΑΘΗΝΑ: Στέλα Φυρογένη
ΧΟΡΟΣ: Άννα Γιαγκώζη, Νίκη Δραγούμη, Έλενα Ευσταθίου, Ηλιάννα
Κάκκουρα, Ζωή Κυπριανού, Ερμίνια Κυριαζή, Άντρη Κυριάκου, Μάρα
Κωνσταντίνου, Χριστίανα Λάρκου, Άννα Παπαγεωργίου, Κύνθια
Παυλίδου, Χριστίνα Χριστόφια
ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ: Χάρης Αριστείδου, Νικόλαος Χαρτόσιας

ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΕΠΙ ΣΚΗΝΗΣ: Άλκης Αγαθοκλέους (ζουρνά, νέυ),
Κορίνα Βασιλείου (τσέλο), Πέτρος Γιωρκάτζης (βιολί, κρουστά),
Ευριπίδης Δίκαιος (κρουστά), Valter Torralon (κλαρίνο)

5. Μάρτιν ΜακΝτόνα *Η βασίλισσα της ομορφιάς*

Νέα Σκηνή
Εργαστήρια ΘΟΚ, Νέα Σκηνή, Λευκωσία, 14 Οκτωβρίου 2011

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Αλέξανδρος Κοέν
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Μαγδαλένα Ζήρα
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Εδουάρδος Γεωργίου

ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Αχιλλέας Γραμματικόπουλος
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ-ΕΝΔΥΜΑΤΟΛΟΓΟΥ: Ρέα Ολυμπίου

Διανομή

ΜΩΡΗΝ ΦΟΛΑΝ (η κόρη): Ερμίνα Κυριαζή
ΜΑΓΚΙ ΦΟΛΑΝ (η μάνα): Αννίτα Σαντοριανίου
ΠΑΤΟ ΝΤΟΥΛΕΪ: Νεοκλής Νεοκλέους
ΡΕΪ ΝΤΟΥΛΕΪ (ο αδελφός του Πάτο): Ανδρέας Τσέλεπος

6. Βασίλη Ανδρέου Θεραπεινίδες

Νέα Σκηνή
Εργαστήρια ΘΟΚ, Νέα Σκηνή, Λευκωσία, 26 Οκτωβρίου 2011

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Βασίλης Ανδρέου
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Μελίνα Οικονόμου
ΜΟΥΣΙΚΗ-ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ: Γιώργος Βλάμης
ΣΤΙΧΟΙ: Γιώργος Βλάμης, Βασίλης Ανδρέου
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Σταύρος Τάρταρης, Σταύρος Ευλαμπίου

Διανομή

ΜΑΡΙΤΣΑ: Ζωή Κυπριανού
ΑΓΑΠΗ ΜΕΛΑΝΟΥ: Στέλα Φυρογέννη
ΑΔΑ ΜΕΛΑΝΟΥ: Λέα Μαλένη
ΘΕΟΔΩΡΑ ΚΑΤΣΑΡΗ: Χριστιάνα Λάρκου
ΣΟΦΙΑ ΚΑΤΣΑΡΗ: Έλενα Ευσταθίου
ΑΘΗΝΑ: Ελένη Σιδερά
ΑΝΘΟΥΣΑ: Άννα Παπαγεωργίου
ΝΕΛΛΗ ΙΖΕΜΠΕΚ: Μάρα Κωνσταντίνου
ΑΓΓΕΛΟΣ: Αλέξανδρος Παρίσης

ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΕΠΙ ΣΚΗΝΗΣ: Γιώργος Βλάμης, Κωνσταντίνος Ευαγγελίδης

7. Στιγκ Ντάγκερμαν Η σκιά του Μαρτ

Νέα Σκηνή
Εργαστήρια ΘΟΚ, Νέα Σκηνή, Λευκωσία, 6 Ιανουαρίου 2012

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Μαργαρίτα Μέλμπεργκ
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Χρήστος Καρχαδάκης
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Μυρτώ Αναστασοπούλου
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Σταύρος Τάρταρης
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ: Λίλα Μαλεβίτη

Διανομή

ΚΥΡΙΑ ΑΓΓΕΛΙΚΑ: Στέλα Φυρογέννη
ΓΚΑΜΠΡΙΕΛ: Ανδρέας Τσέλεπος
ΤΕΡΕΖ: Χριστίνα Χριστόφια
ΒΙΚΤΩΡ: Χάρης Κκολός

8. Λαρς Νορέν Η νύχτα είναι μάνα της μέρας

Νέα Σκηνή
Θέατρο ΘΟΚ, Νέα Σκηνή, Λευκωσία, 10 Μαρτίου 2012

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Άννα Παπαφίγγου
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΔΡΑΜΑΤΟΥΡΓΙΚΗ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ: Γιάννης Ιορδανίδης
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Σταύρος Αντωνόπουλος
ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Αχιλλέας Γραμματικόπουλος
VIDEO ART: Βέρα Παπασταύρου
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Σταύρος Τάρταρης
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Άννα Παπαγεωργίου

Διανομή

ΝΤΑΒΙΝΤ: Νεκτάριος Θεοδώρου
ΓΕΟΡΓΚ: Χάρης Κκολός
ΜΑΡΤΙΝ: Γιώργος Μουαΐμης
ΕΛΙΝ: Αννίτα Σαντοριανίου

9. Μιχαήλ Μπουλγκάκοφ Διαβολιάδα

(διασκευή από το ομώνυμο διήγημα του συγγραφέα)

Πειραματική Σκηνή
Θέατρο ΘΟΚ, Λευκωσία, 18 Ιανουαρίου 2012

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Αθηνά Κάσιου
ΔΡΑΜΑΤΟΥΡΓΙΚΗ ΟΜΑΔΑ: Αθηνά Κάσιου και οι ηθοποιοί της παράστασης
ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΘΕΑΤΡΙΚΗΣ ΔΙΑΣΚΕΥΗΣ: Νικόλας Σαμψών
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Λύδια Μανδρίδου, Μαρίνα Χατζηλουκά
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΗΧΟΥ-ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ-ΗΧΗΤΙΚΑ ΕΦΕ: Leon Rothenberg
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Αγα Χρυσοστόμου
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς, Σταύρος Ευλαμπίου

Ερμηνεύουν

Άννα Γιαγκιώζη
Θανάσης Δρακόπουλος
Νεκτάριος Θεοδώρου
Ζωή Κυπριανού
Μάρα Κωνσταντίνου
Χριστιάνα Λάρκου
Λέα Μαλένη
Αλέξανδρος Παρίσης
Ανδρέας Τσουρής

10. Ουίλλιαμ Σαίξπηρ Χειμωνιάτικο παραμύθι

Παιδική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λατσιών, Λευκωσία, 16 Οκτωβρίου 2011

ΑΠΟΔΟΣΗ-ΔΙΑΣΚΕΥΗ: Σίσσυ Αλατά
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Έλλη Παπακωνσταντίνου
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Μαρία Κονομή
ΜΟΥΣΙΚΗ: Τηλέμαχος Μούσας
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ-ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΙΝΗΣΗΣ: Αλεξία Περδικάκη, Φωτεινή Περδικάκη
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς, Σταύρος Ευλαμπίου

Διανομή

ΧΡΟΝΟΣ (πλήκτρα): Νεφέλη Χριστοδούλου
ΠΟΛΥΞΕΝΟΣ: Δημήτρης Κωνσταντινίδης
ΛΕΟΝΤΙΟΣ: Θάνος Χρόνης
ΕΡΜΙΟΝΗ: Θέα Χριστοδουλίδου
ΠΡΙΓΚΙΠΑΣ ΜΑΜΙΛΛΙΟΣ/ΠΕΡΝΤΙΤΑ: Μυρτώ Κουγιάλη
ΚΑΚΙΑ ΩΡΑ/ΑΥΤΟΛΥΚΟΣ (μπάσο): Μάνος Γαλανής
ΠΑΥΛΙΝΑ: Πολυξένη Σάββα
ΑΝΤΙΓΟΝΟΣ/ΦΛΟΡΙΖΕΛ (μπάσο): Νικόλας Στραβοπόδης
ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ/ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ/ΤΣΟΜΠΑΝΟΣ (σαξόφωνο): Νίκανδρος Σαββίδης

11. Μενέλαου Λουντέμη Ένα παιδί μετράει τ' άστρα

Παιδική Σκηνή
Δημοτικό Θέατρο Λατσιών, Λευκωσία, 29 Ιανουαρίου 2012

ΔΙΑΣΚΕΥΗ: Μαίρη Βούκανου, Νικόλας Κουρουμτζής
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νικόλας Κουρουμτζής
ΜΟΥΣΙΚΗ: Γιώργος Βούκανος
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Ηλέκτρα Κυθραιώτου
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Σταύρος Τάρταρης, Σταύρος Ευλαμπίου

Διανομή

ΓΕΡΟ-ΘΟΔΟΣ/ΔΑΚΡΥΤΖΙΚΟΣ: Μάνος Γαλανής
ΑΓΡΑΜΠΕΛΗ/ΠΡΙΝΟΛΑ: Μυρτώ Κουγιάλη
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΣ: Δημήτρης Κωνσταντινίδης
ΣΤΑΜΙΡΗΣ: Πολυξένη Σάββα
ΧΑΜΩΛΙΑΣ: Νίκανδρος Σαββίδης
ΜΕΛΙΟΣ ΚΑΔΡΑΣ: Νικόλας Στραβοπόδης

ΑΓΛΑΪΤΣΑ: Θέα Χριστοδουλίδου
ΑΡΕΤΗ/ΚΑΛΙΟΝΤΖΗ: Νεφέλη Χριστοδούλου
ΜΠΑΡΜΠΑ ΑΝΕΣΤΗΣ/ΣΚΑΜΒΟΥΡΑΣ: Θάνος Χρόνης

12. Χόλγκερ Σιόμπερ *Η μητέρα μου η Μήδεια*

Θέατρο Βαλίτσα
Εργαστήρια ΘΟΚ, Νέα Σκηνή, Λευκωσία, 4 Οκτωβρίου 2011

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Γιώργος Νεοφύτου
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Susannah Tresilian
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς, Σταύρος Τάρταρης

Διανομή

ΕΡΙΩΠΙΣ: Ξένια Μιχαήλ
ΠΟΛΥΞΕΝΟΣ: Χρήστος Πολυμενάκος

42Η ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ, 2012–2013

1. Μενάνδρου *Σαμία*

Κεντρική Σκηνή
Θέατρο ΘΟΚ, Κεντρική Σκηνή, Λευκωσία, 27 Οκτωβρίου 2012

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Γιάννης Βαρβέρης
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Εύης Γαβριηλίδης
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Γιώργος Ζιάκας
ΜΟΥΣΙΚΗ: Μιχάλης Χριστοδουλίδης
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Ισίδωρος Σιδέρης
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς
ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ: Μάρω Σκορδή
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Νάγια Αναστασιάδου
ΒΟΗΘΟΣ ΧΟΡΟΓΡΑΦΟΥ: Στέλλα Κρούσκα
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ: Κρίστη Πολυδώρου
ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΣΚΗΝΙΚΟΥ: Δημήτρης Σάββα
ΓΡΑΦΙΤΤΙ: Δημήτρης Μάρκου

Διανομή

ΠΕΡΑΣΤΙΚΟΣ: Προκόπης Αγαθοκλέους
ΤΡΟΦΟΣ: Αφροδίτη Κλεοβούλου
ΜΟΣΧΙΩΝ: Νεκτάριος Θεοδώρου
ΠΛΑΓΓΟΝΑ: Νιόβη Χαραλάμπους
ΧΡΥΣΙΣ: Στέλα Φυρογένη
ΔΗΜΕΑΣ: Κώστας Δημητρίου
ΝΙΚΗΡΑΤΟΣ: Δημήτρης Αντωνίου
ΜΗΤΕΡΑ ΠΛΑΓΓΟΝΑΣ: Άννα Γιαγκιώζη
ΠΑΡΜΕΝΩΝ: Σπύρος Σταυρινίδης
ΜΑΓΕΙΡΟΣ: Σταύρος Λούρας
ΧΟΡΟΣ: Νεοκλής Νεοκλέους (κορυφαίος), Μαργαρίτα Ζαχαρίου, Μάριος Κωνσταντίνου, Ανδρέας Κούτσουμπας, Νίκη Δραγούμη, Άντρη Κυριάκου, Αλέξανδρος Παρίσης, Πολυξένη Σάββα, Κορίνα Βασιλοπούλου, Έλενα Γεωργιάδου

2. Αντρίου Μπέργκμαν *Μαμά πού πας;!!! (Social Security)*

Κεντρική Σκηνή
Θέατρο ΘΟΚ, Κεντρική Σκηνή, Λευκωσία, 14 Δεκεμβρίου 2012

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΑΠΟΔΟΣΗ: Μιμή Ντενίση
ΣΚΗΝΟΘΕΤΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Χρήστος Ζάνος
ΣΚΗΝΙΚΑ: Γιώργος Τσάππας
ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Νικόλας Κυριάκου
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Σταύρος Τάρταρης
ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ-ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Τζωρτζίνα Τάτση

Διανομή

ΝΤΕΗΒΙΝΤ: Βαρνάβας Κυριαζής
ΜΠΑΡΜΠΑΡΑ: Μιμή Ντενίση
ΛΙΝΑ: Έλενα Παπαδοπούλου
ΜΑΡΤΙΝ: Ανδρέας Τσουρής
ΣΟΦΙ: Αννίτα Σαντοριναίου
ΜΩΡΙΣ: Ντίνος Λύρας

3. Πιερ ντε Μαριβώ *Η φιλονικία*

Κεντρική Σκηνή
Θέατρο ΘΟΚ, Κεντρική Σκηνή, Λευκωσία, 1 Μαρτίου 2013

ΔΙΑΣΚΕΥΗ-ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Κωνσταντίνος Αρβανιτάκης
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Γιώργος Σουγλίδης
ΜΟΥΣΙΚΗ: Αντώνης Αντωνίου
ΒΙΝΤΕΟ: Νικολέτα Καλαθά
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς

ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Κατερίνα Μάτσα
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ: Μαρίνα Χατζηλουκά
ΕΙΔΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ: Θέλιμα Κασουλίδου
ΟΠΤΙΚΟΓΡΑΦΗΣΗ-ΧΕΙΡΙΣΜΟΣ ΒΙΝΤΕΟ: Χρήστος Γωγάκης
ΠΕΡΟΥΚΕΣ-ΚΟΜΜΩΣΕΙΣ: Μάριος Νεοφύτου
ΜΑΚΙΓΙΑΣ: Μαρία Χαραλάμπους

Διανομή

ΚΑΡΙΖ: Άντρη Κυριάκου
ΠΡΙΓΚΙΠΑΣ: Νεοκλής Νεοκλέους
ΜΕΖΡΟΥ: Ανδρέας Τσουρής
ΕΡΜΙΑΝ: Στέλα Φυρογένη
ΕΓΚΛΕ: Νιόβη Χαραλάμπους
ΑΖΟΡ: Προκόπης Αγαθοκλέους
ΑΝΤΙΝ: Νίκη Δραγούμη
ΜΕΖΡΕΝ: Ανδρέας Φυλακτού
ΜΕΖΛΙΣ: Μάριος Κωνσταντίνου
ΝΤΙΝΑ: Ανδριάνα Νεοκλέους

ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΝ ΣΤΑ ΒΙΝΤΕΟ: Εύης Γαβριηλίδης, Αχιλλέας Γραμματικό-
πουλος, Έλενα Δημητρίου, Κώστας Δημητρίου, Αντώνης Κατσαρής,
Στέλιος Καυκαρίδης, Μάρα Κωνσταντίνου, Δέσποινα Μπεμπεδέλη,
Αννίτα Σαντοριναίου, Λένια Σορόκου, Σπύρος Σταυρινίδης, Έλενα
Χριστοφή

4. Τζόρντι Γκαλθεράν Η μέθοδος Γκρόνχολμ

Νέα Σκηνή
Θέατρο ΘΟΚ, Νέα Σκηνή, Λευκωσία, 12 Οκτωβρίου 2012

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Μαρία Τσατσαρώνη, Γιώργος Καραμύχος
ΔΙΑΣΚΕΥΗ-ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Διαγόρας Χρονόπουλος
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Άντης Παρτζίλης
ΜΟΥΣΙΚΗ-ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΗΧΟΥ: Σταύρος Γασπαράτος
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Σταύρος Τάρταρης
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Βασιλική Διαλυνά

Διανομή

ΦΕΡΝΑΝΤΟ: Ανδρέας Φυλακτού
ΕΝΡΙΚΕ: Ανδρέας Τσουρής
ΜΕΡΣΕΔΕΣ: Χριστίνα Χριστόφια
ΚΑΡΛΟΣ: Ανδρέας Τσέλεπος

5. Ερίκ-Εμανουέλ Σμιτ Όσκαρ

(Βασισμένο στη νουβέλα του συγγραφέα *Αγαπητέ Θεέ*)

Νέα Σκηνή
Θέατρο ΘΟΚ, Νέα Σκηνή, Λευκωσία, 24 Οκτωβρίου 2012

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ-ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ: Μιμή Ντενίση
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Παναγιώτης Λάρκου
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Μάγια Αγγελή
ΜΟΥΣΙΚΗ-ΣΤΙΧΟΙ: Χρήστος Θηβαίος, Βάσω Δημητρίου
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Σταύρος Τάρταρης

Διανομή

ΟΣΚΑΡ: Στέλιος Ιακωβίδης
ΡΟΖ: Έλενα Παπαδοπούλου

6. Βασίλη Κατσικονούρη Το μπουφάν της Χάρλεϋ ή Πάλι καλά

Νέα Σκηνή
Θέατρο ΘΟΚ, Εξωτερικός χώρος, Λευκωσία, 14 Νοεμβρίου 2012

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Γιώργος Μουαΐμης
ΣΚΗΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Γιώργος Χιώτης
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς

Ερμηνεύουν

Αννίτα Σαντοριναίου

ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΕΠΙ ΣΚΗΝΗΣ: Αντρέας Χριστοδούλου (ηλεκτρική κιθάρα)

7. Φρανκ Βέντεκιντ Το ξύπνημα της άνοιξης

Νέα Σκηνή
Θέατρο ΘΟΚ, Νέα Σκηνή, Λευκωσία, 21 Δεκεμβρίου 2012

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Γιώργος Δεπάστας
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΔΙΑΣΚΕΥΗ: Δημήτρης Λιγνάδης
ΣΚΗΝΙΚΑ: Κωνσταντίνος Ταλιώτης
ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Σόσε Εσκιτζιάν
ΜΟΥΣΙΚΗ-ΕΝΟΡΧΗΣΤΡΩΣΗ-ΕΚΤΕΛΕΣΗ: Λευτέρης Μουμτζής
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Ευριπίδης Δίκαιος
ΚΟΜΜΩΣΕΙΣ: Μάριος Νεοφύτου
ΜΑΚΙΓΙΑΣ: Γιώργος Βαβανός

Διανομή

ΧΕΝΣΧΕΝ ΡΙΛΟΦ (μαθητής)/ΤΣΟΥΝΓΚΕΝΣΛΑΓΚ (καθηγητής)/ΠΑΙΔΙ
ΣΤΟ ΑΝΑΜΟΡΦΩΤΗΡΙΟ: Προκόπης Αγαθοκλέους
ΖΟΝΕΝΣΤΙΧ (διευθυντής)/ΡΟΜΠΕΡΤ (μαθητής)/ΠΑΙΔΙ ΣΤΟ
ΑΝΑΜΟΡΦΩΤΗΡΙΟ: Δημήτρης Αντωνίου
ΒΕΝΤΛΑ ΜΠΕΡΓΚΜΑΝ (μαθήτρια): Μαρίνα Αργυρίδου
ΙΖΛΕ (μαθήτρια): Νίκη Δραγούμη
ΜΟΡΙΤΣ ΣΤΗΦΕΛ (μαθητής): Ανδρέας Κούτσουμπας
ΚΥΡΙΑ ΜΠΕΡΓΚΜΑΝ: Άντρη Κυριάκου
ΔΟΚΤΩΡ ΜΠΡΑΟΥΖΕΠΟΥΛΒΕΡ/ΧΑΜΠΕΜΠΑΛΝΤ (επιστάτης)/ΓΚΕΟΡΓΚ
(μαθητής): Μάριος Κωνσταντίνου
ΚΥΡΙΟΣ ΓΚΑΜΠΟΡ: Νεοκλής Νεοκλέους
ΕΡΝΣΤ ΡΕΜΠΕΛ (μαθητής)/ΚΝΥΠΕΛΝΤΙΚ (καθηγητής)/ΠΑΙΔΙ ΣΤΟ
ΑΝΑΜΟΡΦΩΤΗΡΙΟ: Τζούλιο Φιλίππο Ντ' Ερρίκο
ΙΝΑ ΜΥΛΛΕΡ/ΤΕΑ (μαθήτρια)/ΦΛΗΓΚΕΝΤΟΤ (καθηγήτρια):
Πολυξένη Σάββα
ΜΕΛΧΙΟΡ ΓΚΑΜΠΟΡ (μαθητής): Ανδρέας Φυλακτού
«ΑΦΗΓΗΤΗΣ», «Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΜΕ ΤΗ ΜΑΣΚΑ»: Στέλα Φυρογένη
ΜΑΡΘΑ (μαθήτρια): Νιόβη Χαραλάμπους
ΚΥΡΙΑ ΓΚΑΜΠΟΡ: Χριστίνα Χριστόφια

8. Ντέιβιντ Χέαρ Γεθσημανή

Νέα Σκηνή
Θέατρο ΘΟΚ, Νέα Σκηνή, Λευκωσία, 5 Απριλίου 2013

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Έρι Κύργια
ΔΙΑΣΚΕΥΗ-ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Αλίκη Δανέζη-Knutsen
ΣΚΗΝΙΚΑ: Κική Πίττα
ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Stelios F. Stylianos
ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΑΣΚΕΥΗ-ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Γιώργος Χριστοδουλίδης
ΚΙΝΗΣΗ: Αλέξης Βασιλείου
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Σταύρος Τάρταρης
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Μανώλης Δούνιας
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ LIVE ΒΙΝΤΕΟ: Ευριπίδης Δίκαιος
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ-ΒΟΗΘΟΣ ΜΟΥΣΙΚΟΥ: Άννα Γιαγκιώζη

Διανομή

ΛΟΡΙ ΝΤΡΙΣΝΤΕΪΛ: Μαργαρίτα Ζαχαρίου
ΜΑΪΚ ΝΤΡΙΣΝΤΕΪΛ: Αλέξανδρος Παρίσης

ΦΡΑΝΚ ΠΕΓΚ: Μάριος Κωνσταντίνου
ΟΤΤΟ ΦΑΛΛΟΝ: Βαρνάβας Κυριαζής
ΜΕΡΕΝΤΙΘ ΓΚΕΣΤ: Έλενα Παπαδοπούλου
ΣΟΥΖΕΤ ΓΚΕΣΤ: Νίκη Δραγούμη
ΜΟΝΙΚ ΤΟΥΣΑΪΝΤ: Χριστίνα Χριστόφια
ΤΖΕΟΦ ΜΠΕΝΖΙΝ: Ανδρέας Κούτσουμπας
ΑΛΕΚ ΜΠΙΣΛΕΪ: Νεοκλής Νεοκλέους

ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΕΠΙ ΣΚΗΝΗΣ: Γιώργος Χριστοδουλίδης

9. Σοφοκλή Αντιγόνη

Σκηνή 018

Λύκειο Αγίου Γεωργίου Λάρνακας, 30 Οκτωβρίου 2012

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Νίκος Παναγιωτόπουλος
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ: Δέσποινα Γκάτζιου
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς, Νικόλας Σταυρινός

Διανομή

ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Κύνθια Παυλίδου
ΙΣΜΗΝΗ/ΕΥΡΙΔΙΚΗ: Θέα Χριστοδουλίδου
ΚΡΕΟΝΤΑΣ/ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ: Σώτος Σταυράκης
ΑΙΜΟΝΑΣ/ΦΥΛΑΚΑΣ: Κωνσταντίνος Γαβριήλ
ΗΧΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΦΩΝΗ ΚΡΕΟΝΤΑ: Γιώργος Γκάτζιου
ΗΧΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΦΩΝΗ ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ: Χριστίνα Παυλίδου
ΗΧΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΣ ΠΡΟΛΟΓΟΣ: Δέσποινα Στ. Γκάτζιου, Κύνθια Παυλίδου
Α' ΣΤΑΣΙΜΟ: Δέσποινα Στ. Γκάτζιου, Άννα Γιαγκιώζη

10. Ξένιας Καλογεροπούλου, Θωμά Μοσχόπουλου Οικογένεια Νώε

Σκηνή 018

Θέατρο ΘΟΚ, Κεντρική Σκηνή, Λευκωσία, 4 Νοεμβρίου 2012

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Αλεξία Παπαλαζάρου
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Άγγελος Μέντης
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Χλόη Μελίδου
ΜΟΥΣΙΚΗ-ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΗΧΟΥ: Δημήτρης Ζαχαρίου
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς

Διανομή

ΝΩΕ: Θανάσης Δρακόπουλος
ΣΙΜΟΣ: Γιώργος Τζωρτζής
ΛΙΑ: Χριστιάνα Λάρκου
ΡΟΥΘ: Ελένη Σιδερά
ΕΥΑ: Ιουλία Τσόλκα
ΧΑΜ: Βασίλης Μπαξεβάνης
ΖΑΧΑΡΙΑΣ: Μάριος Μεττής
ΧΑΧΟΥΝΙ: Σωσώ Χατζημανώλη

11. Λέας Μαλένη, Χριστίνας Κωνσταντίνου, Βαλεντίνου Κόκκινου Κάλι-Καντζάρ & ΣΙΑ!...

(μιούζικαλ τσέπης)

Σκηνή 018

Θέατρο ΘΟΚ, Νέα Σκηνή, Λευκωσία, 12 Ιανουαρίου 2013

ΣΥΛΛΗΨΗ-ΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΙΧΟΙ ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ: Λέα Μαλένη, Χριστίνα Κωνσταντίνου, Βαλεντίνος Κόκκινος
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΤΕΛΙΚΗ ΔΡΑΜΑΤΟΥΡΓΙΚΗ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ: Λέα Μαλένη
ΜΟΥΣΙΚΗ: Δημήτρης Ζαβρός
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Έλενα Κατσούρη
ΚΙΝΗΣΗ: Η Σκηνοθέτις και οι ηθοποιοί της παράστασης
ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΕΣ ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΕΣ: Μαριλένα Χαραλαμπίδου
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΙΔΑΣ-ΧΕΙΡΙΣΜΟΣ ΚΟΥΚΛΩΝ: Ειρήνη Ανδρονίκου

ΒΟΗΘΟΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ-ΧΕΙΡΙΣΜΟΣ ΚΟΥΚΛΩΝ: Μελίτα Ιακωβίδου
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ: Θέλμα Κασουλίδου
ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΕΣ ΦΩΝΕΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΩΝ: Λέα Μαλένη, Δημήτρης Ζαβρός
ΦΩΝΗΤΙΚΑ ΚΟΥΚΛΩΝ: Χριστίνα Αργύρη, Ελεονώρα Ρούσσου
ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ ΚΟΥΚΛΩΝ: Έλενα Κατσούρη, Θέλμα Κασουλίδου, Λέα Μαλένη

Διανομή

ΚΑΛΙ-ΚΑΠΟΝΑ: Άννα Γιαγκιώζη
ΚΑΛΙΓΚΑΓΚΑ: Μαργαρίτα Ζαχαρίου
ΚΑΛΕΝΤΖΕ/ΦΥΛΑΚΑΣ Β': Βαλεντίνος Κόκκινος
ΦΥΛΑΚΑΣ/ΚΟΥΤΟΦΤΥΑΡΗΣ: Αλέξανδρος Παρίσης

12. Πηνελόπης Δέλτα Τρελαντώνης

Σκηνή 018

Θέατρο ΘΟΚ, Κεντρική Σκηνή, Λευκωσία, 16 Φεβρουαρίου 2013

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΔΙΑΣΚΕΥΗ: Γλυκερία Καλαϊτζή
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΚΙΝΗΣΗ: Βασίλης Μυριανθόπουλος
ΣΤΙΧΟΙ-ΜΟΥΣΙΚΗ: Γιώργος Χατζηπεριής
ΣΚΗΝΙΚΑ: Χάρης Καυκαρίδης
ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Κένι Μακκλέλαν
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Έλια Ιωαννίδου
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς
ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Λοΐζος Λοΐζου
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Ανδρέας Τουμασής
ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΣΚΗΝΙΚΟΥ: Μελίτα Κούτα

Διανομή

ΤΡΕΛΑΝΤΩΝΗΣ: Βασίλης Μπαξεβάνης
ΠΟΥΛΟΥΔΙΑ: Ιουλία Τσόλκα
ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ: Ελένη Σιδερά
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ: Μάριος Μεττής
ΘΕΙΑ ΜΑΡΙΕΤΑ/ΜΗΤΕΡΑ: Ηλέκτρα Φωτιάδου
ΘΕΙΟΣ ΖΩΡΖΗΣ/ΜΠΑΡΜΠΑ-ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΝΑΤΑΣ: Θανάσης Δρακόπουλος
ΑΦΡΟΔΙΤΗ/ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ: Χριστιάνα Λάρκου
ΜΙΣ ΡΑΪΣ/ΑΛΙΣ/ΚΛΕΙΩ: Σωσώ Χατζημανώλη
ΓΙΑΝΝΗΣ/ΜΑΚΡΟΝΗΣΙΩΤΗΣ/ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ/ΒΑΣΙΛΙΑΣ: Γιώργος Τζωρτζής

1. Μπέρτολτ Μπρεχτ, Κουρτ Βάιλ Η όπερα της πεντάρας

Κεντρική Σκηνή

Θέατρο ΘΟΚ, Κεντρική Σκηνή, Λευκωσία, 1 Νοεμβρίου 2013

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Παύλος Μάτεσις

ΕΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Στέφανος Κοτσίκος

ΕΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Χάρης Καυκαρίδης, Μελίτα Κούτα

ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Σάββας Σάββα

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ-ΚΙΝΗΣΗ: Φώτης Νικολάου

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς

ΒΟΗΘΟΣ ΕΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Λεάνδρος Ταλιώτης

ΒΟΗΘΟΣ ΕΚΗΝΟΓΡΑΦΩΝ: Θέμα Κασουλίδου

ΜΑΚΙΓΙΑΣ: Γιώργος Βαβανός

ΚΟΜΜΩΣΕΙΣ: Μάριος Νεοφύτου

Διανομή

ΓΟΥΛΑΤ: Προκόπης Αγαθοκλέους

ΜΠΡΑΟΥΝ: Δημήτρης Αντωνίου

ΛΟΥΣΗ: Μαργαρίτα Ζαχαρίου

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ: Λουκάς Ζήκος

ΜΑΝΤΑΜ/ΖΗΤΙΑΝΟΣ: Βαλεντίνος Κόκκινος

ΦΙΛΑΝΤΣ/ΣΥΜΜΟΡΙΑ: Γιώργος Κυριάκου

ΜΑΤ: Παναγιώτης Λάρκου

ΝΤΟΛΥ: Μαρίνα Μανδρή

ΚΥΡΙΟΣ ΠΗΤΣΑΜ: Μιχάλης Μουστάκας

ΜΑΚ: Νεοκλής Νεοκλέους

ΚΥΡΙΑ ΠΗΤΣΑΜ: Έλενα Παπαδοπούλου

ΑΙΔΕΣΙΜΟΤΑΤΟΣ/ΣΜΙΘ: Σώτος Σταυράκης

ΜΠΟΜΠ/ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ: Ανδρέας Τσέλεπος

ΤΖΕΝΗ: Στέλα Φυρογένη

ΜΠΕΜΠΑ: Αντωνία Χαραλάμπους

ΠΟΛΥ: Νιόβη Χαραλάμπους

ΖΗΤΙΑΝΟΣ/ΜΠΕΤΗ: Θέα Χριστοδουλίδου

ΤΖΕΝΚ: Χριστίνα Χριστόφια

Τα επιθεωρησιακά κείμενα του Καρλ Βάλεντιν ερμηνεύουν οι Αννίτα Σαντοριναίου και Βαρνάβας Κυριαζής.

ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΕΠΙ ΣΚΗΝΗΣ: Σάββας Σάββα

2. Γιώργου Τζαβέλλα Μια ζωή την έχουμε

Κεντρική Σκηνή

Θέατρο ΘΟΚ, Κεντρική Σκηνή, Λευκωσία, 11 Ιανουαρίου 2014

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΔΙΑΣΚΕΥΗ: Έρι Κύργια

ΕΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΕΚΗΝΙΚΑ-ΚΙΝΗΣΗ: Κωνσταντίνος Ρήγος

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΣΤΗ ΕΚΗΝΟΓΡΑΦΙΑ: Κωνσταντίνος Κουννής

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Νατάρ/Γεωργίου

ΜΟΥΣΙΚΗ: Γιώργος Παπαδόπουλος

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς

ΒΟΗΘΟΣ ΕΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Άγγελος Παναγόπουλος

ΒΟΗΘΟΣ ΕΝΔΥΜΑΤΟΛΟΓΩΝ: Ηλίας Ττίγγης

ΦΩΝΗΤΙΚΟΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ-ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Χριστίνα Αργύρη

Διανομή

ΚΛΕΩΝ: Προκόπης Αγαθοκλέους

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ/ΒΡΑΝΑΣ ΠΛΑΣΤΙΚΟΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ: Δημήτρης Αντωνίου

ΜΑΣΕΡ/ΣΕΡΒΙΤΟΡΟΣ/ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ/ΝΟΜΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ/ΠΕΛΑΤΗΣ:

Λευτέρης Ζαμπετάκης

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ/ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΡΙΑ/ΣΥΜΜΑΘΗΤΡΙΑ Α': Μαργαρίτα Ζαχαρίου

ΝΤΑΟΓΛΟΥ: Λουκάς Ζήκος

ΦΩΤΗΣ ΣΕΚΙΟΥΡΙΤΑΣ/ΘΑΜΩΝΑΣ: Βαλεντίνος Κόκκινος

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ: Βαρνάβας Κυριαζής

ΠΑΠΑΡΑΚΗΣ/ΚΑΜΑΡΙΕΡΗΣ: Γιώργος Κυριάκου

ΜΑΝΩΛΗΣ/ΧΡΟΝΑΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΑΓΕΤΑ: Παναγιώτης Λάρκου

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ/ΧΟΡΕΥΤΡΙΑ/ΣΥΜΜΑΘΗΤΡΙΑ Β': Μαρίνα Μανδρή

ΦΥΛΑΚΑΣ: Μιχάλης Μουστάκας

ΜΠΙΜΠΗ: Πολυξένη Σάββα

ΕΝΓΚΕΛΜΑΝ/ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ/ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΦΥΛΑΚΗΣ/ΚΑΦΕΤΖΗΣ:

Σώτος Σταυράκης

ΚΟΣΜΗΜΑΤΟΠΩΛΗΣ: Ανδρέας Τσέλεπος

ΚΙΚΗ/ΣΥΖΥΓΟΣ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ: Θέα Χριστοδουλίδου

ΓΚΕΒΙΤΣ: Χριστίνα Χριστόφια

ΧΟΡΩΔΙΑ/ΣΥΝΟΛΟ: Όλος ο θίασος

3. Ερρίκου Ίψεν Ένας εχθρός του λαού

Κεντρική Σκηνή

Θέατρο ΘΟΚ, Κεντρική Σκηνή, Λευκωσία, 15 Μαρτίου 2014

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ-ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΕΙΜΕΝΩΝ: Μαργαρίτα Μέλμπεργκ

ΔΙΑΣΚΕΥΗ-ΕΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Nikita Milivojević

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΣΤΗ ΕΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Amalia Bennett

ΕΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Άγγελος Αγγελής

ΜΟΥΣΙΚΗ: Κώστας Λώλος, Αντρέας Παντελής

ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Κώστας Λώλος

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Σταύρος Τάρταρης

ΒΟΗΘΟΣ ΕΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Ελένη Σιδερά

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΚΕΙΜΕΝΩΝ ΑΦΗΓΗΤΗ: Ismini Radulović

Διανομή

ΑΦΗΓΗΤΗΣ/ΧΟΒΣΤΑΝΤ/ΜΠΙΛΛΙΝΓΚ/ΤΟΜΑΣ ΣΤΟΚΜΑΝ: Προκόπης

Αγαθοκλέους

ΧΟΒΣΤΑΝΤ/ΤΟΜΑΣ ΣΤΟΚΜΑΝ/ΧΟΡΣΤΕΡ: Λουκάς Ζήκος

ΜΠΙΛΛΙΝΓΚ/ΑΣΛΑΞΕΝ/ΠΕΤΕΡ ΣΤΟΚΜΑΝ/ΑΦΗΓΗΤΗΣ: Βαλεντίνος Κόκκινος

ΤΟΜΑΣ ΣΤΟΚΜΑΝ/ΠΕΤΕΡ ΣΤΟΚΜΑΝ/ΑΦΗΓΗΤΗΣ/ΜΟΡΤΕΝ ΚΙΛΛ:

Βαρνάβας Κυριαζής

ΧΟΡΣΤΕΡ/ΑΦΗΓΗΤΗΣ/ΧΟΒΣΤΑΝΤ/ΤΟΜΑΣ ΣΤΟΚΜΑΝ/ΑΣΛΑΞΕΝ:

Γιώργος Κυριάκου

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΣΤΟΚΜΑΝ/ΠΕΤΡΑ/ΧΟΒΣΤΑΝΤ: Μαρίνα Μανδρή

ΜΟΡΤΕΝ ΚΙΛΛ/ΑΣΛΑΞΕΝ/ΜΠΙΛΛΙΝΓΚ: Μιχάλης Μουστάκας

ΠΕΤΕΡ ΣΤΟΚΜΑΝ/ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΣΤΟΚΜΑΝ/ΠΕΤΡΑ: Έλενα Παπαδοπούλου

ΠΕΤΡΑ/ΤΟΜΑΣ ΣΤΟΚΜΑΝ/ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΣΤΟΚΜΑΝ: Αντωνία Χαραλάμπους

ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΕΠΙ ΣΚΗΝΗΣ: Κώστας Λώλος (βιολί), Αντρέας Παντελής (πιάνο)

4. Αριστοφάνη Όρνιθες

Κεντρική Σκηνή

Αμφιθέατρο Μακαρίου Γ', Λευκωσία, 1 Ιουλίου 2014

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Κ.Χ. Μύρης

ΕΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Βαρνάβας Κυριαζής

ΕΚΗΝΙΚΑ: Γιώργος Χιώτης

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Έλενα Κατσούρη

ΜΟΥΣΙΚΗ: Λευτέρης Μουμτζής

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ-ΚΙΝΗΣΗ: Ανδρομάχη Δημητριάδου-Lindahl

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ: Χριστίνα Αργύρη

ΕΙΔΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ: Μαργαρίτα Παπαθεοδούλου

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς, Σταύρος Τάρταρης

ΚΕΙΜΕΝΑ-ΣΤΙΧΟΙ ΠΑΡΑΒΑΣΕΩΝ-ΣΤΙΧΟΙ ΤΡΑΓΟΥΔΙΟΥ «ΦΤΕΡΑ»:

Σταύρος Σταύρου

ΜΑΚΙΓΙΑΣ: Μαρία Χαραλάμπους

ΒΟΗΘΟΣ ΕΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Παναγιώτης Λάρκου

ΒΟΗΘΟΣ ΕΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Ελένη Αναστασίου

ΒΟΗΘΟΣ ΕΝΔΥΜΑΤΟΛΟΓΟΥ: Σωσάννα Τομάζου

Διανομή

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ: Ανδρέας Τσουρής

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ: Προκόπης Αγαθοκλέους

ΥΠΗΡΕΤΗΣ ΕΠΟΠΑ, ΤΡΟΧΙΛΟΣ/ΜΕΤΩΝ ΓΕΩΜΕΤΡΗΣ: Γιώργος Κισσανδράκης
ΕΠΟΠΑΣ [ΤΗΡΕΑΣ] Ή ΤΣΑΛΑΠΕΤΕΙΝΟΣ: Παναγιώτης Λάρκου
ΑΗΔΟΝΑ/ΒΑΣΙΛΕΙΑ, ΟΥΡΑΝΙΑ ΚΟΡΗ: Αντωνία Χαραλάμπους
ΠΑΡΑΒΑΣΗ Α': Στέλα Φυρογέννη, Μαργαρίτα Ζαχαρίου
ΙΕΡΕΑΣ/ΑΓΓΕΛΙΑΦΟΡΟΣ Β': Σώτος Σταυράκης
ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ/ΤΡΙΒΑΛΛΟΣ: Δημήτρης Αντωνίου
ΠΟΙΗΤΗΣ/ΠΟΣΕΙΔΩΝ: Λουκάς Ζήκος
ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ: Μιχάλης Μουστάκας
ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΛΟΓΟΣ: Ανδρέας Τσέλεπος
ΑΓΓΕΛΙΑΦΟΡΟΣ Α': Μαρίνα Μανδρή, Αντωνία Χαραλάμπους
ΙΡΙΣ: Νιόβη Χαραλάμπους
ΚΗΡΥΚΑΣ Α': Θέα Χριστοδουλίδου, Μαρίνα Αργυρίδου
ΠΑΡΑΒΑΣΗ Β' (παιδί): Σοφία Πατσαλίδου
ΠΑΤΡΟΚΤΟΝΟΣ/ΗΡΑΚΛΗΣ: Γιώργος Κυριάκου
ΚΙΝΗΣΙΑΣ, ΔΙΘΥΡΑΜΒΟΠΟΙΟΣ/ΚΗΡΥΚΑΣ Β': Βαλεντίνος Κόκκινος
ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ: Νεοκλής Νεοκλέους
ΞΑΝΘΙΑΣ, ΔΟΥΛΟΣ ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΥ ΚΑΙ ΕΥΕΛΠΙΔΗ: Δήμος Χριστοδούλου
ΜΑΝΟΔΩΡΟΣ, ΔΟΥΛΟΣ ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΥ ΚΑΙ ΕΥΕΛΠΙΔΗ: Δημήτρης Χατζηπαύλου
ΔΟΥΛΟΙ: Φώτης Φωτίου, Κλεάνθης Χριστοδούλου
ΧΟΡΟΣ ΤΡΑΓΩΝ: Παναγιώτης Λάρκου, Δημήτρης Αντωνίου
ΧΟΡΟΣ: Στέλα Φυρογέννη (κορυφαία), Μαργαρίτα Ζαχαρίου (κορυφαία), Δημήτρης Αντωνίου, Μαρίνα Αργυρίδου, Λουκάς Ζήκος, Γιώργος Κισσανδράκης, Βαλεντίνος Κόκκινος, Μυρτώ Κουγιάλη, Γιώργος Κυριάκου, Μαρίνα Μανδρή, Πολυξένη Σάββα, Σώτος Σταυράκης, Αντωνία Χαραλάμπους, Νιόβη Χαραλάμπους

ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΕΠΙ ΣΚΗΝΗΣ: Λευτέρης Μουμτζής, Δημήτρης Γιασεμίδης, Αντρέας Τραχωνίτης, Παναγιώτης Λάρκου

5. Μάριους φον Μάγιενμπουργκ Η πέτρα

Νέα Σκηνή
Θέατρο ΘΟΚ, Νέα Σκηνή, Λευκωσία, 21 Δεκεμβρίου 2013

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Γιώργος Νεοφύτου
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Αθηνά Ξενίδου
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Σταύρος Αντωνόπουλος
ΜΟΥΣΙΚΗ: Γιώργος Κολιάς
ΚΙΝΗΣΗ: Μαρία Μέση-Αγγελίδου
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς
VIDEO ART: Άννα Φωτιάδου
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΙΔΑΣ: Έφη Μοδέστου
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ: Σάββας Λαζάρου

Διανομή

ΒΟΛΦΓΚΑΝΓΚ: Νεοκλής Νεοκλέους
ΜΙΤΣΕ: Έλενα Παπαδοπούλου
ΒΙΤΑ: Αννίτα Σαντοριναίου
ΧΑΪΝΤΡΟΥΝ: Στέλα Φυρογέννη
ΧΑΝΝΑ: Αντωνία Χαραλάμπους
ΣΤΕΦΑΝΗ: Νιόβη Χαραλάμπους

6. Κώστα Μαννούρη Απόψε θα πετάξω την τέφρα σου!

Νέα Σκηνή
Θέατρο ΘΟΚ, Νέα Σκηνή, Λευκωσία, 19 Φεβρουαρίου 2014

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Μαγδαλένα Ζήρα
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Γιώργος Χιώτης
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Σταύρος Τάρταρης
VIDEO ART: Παναγιώτης Μηνά

Διανομή

ΦΙΛΟΜΗΛΑ: Αννίτα Σαντοριναίου

7. Τα ψέματα που λένε πάντα την αλήθεια

(κυπριακή ποίηση του 20ού και 21ου αιώνα)

Νέα Σκηνή
Θέατρο ΘΟΚ, Νέα Σκηνή, Λευκωσία, 28 Μαρτίου 2014

ΤΕΛΙΚΗ ΕΠΙΛΟΓΗ ΠΟΙΗΜΑΤΩΝ-ΔΡΑΜΑΤΟΥΡΓΙΚΗ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ-ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Άδωνις Φλωρίδης
ΕΡΕΥΝΑ-ΕΠΙΛΟΓΗ ΠΟΙΗΜΑΤΩΝ: Άδωνις Φλωρίδης, Γιώργος Γεωργίου, Λουκάς Πρασιτίτης, Αιμίλιος Χαραλαμπίδης, Πάμπος Κουζάλης, Αντώνης Σολωμού
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Εδουάρδος Γεωργίου
ΜΟΥΣΙΚΗ: Κώστας Κακογιάννης
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ-ΚΙΝΗΣΗ: Λία Χαράκη
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ: Θέλμα Κασουλίδου

Ερμηνεύουν

Δημήτρης Αντωνίου
Παναγιώτης Λάρκου
Πολυξένη Σάββα
Αννίτα Σαντοριναίου
Σώτος Σταυράκης
Ανδρέας Τσέλεπος
Νιόβη Χαραλάμπους
Θέα Χριστοδουλίδου

8. Νικ Πέιν Αστερισμοί

Νέα Σκηνή
Θέατρο ΘΟΚ, Νέα Σκηνή, Λευκωσία, 3 Σεπτεμβρίου 2014

(Στο πλαίσιο του Διεθνούς Φεστιβάλ Κύπρια 2014)

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Δημήτρης Κιούσης
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Βαγγέλης Θεοδωρόπουλος
ΒΙΝΤΕΟ-ΣΚΗΝΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Παντελής Μάκκας
ΜΟΥΣΙΚΗ: Σταύρος Γασπαράτος
ΚΙΝΗΣΗ: Έλενα Αντωνίου
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Χριστίνα Χριστόφια

Διανομή

ΡΟΛΑΝΤ: Νεοκλής Νεοκλέους
ΜΑΡΙΑΝ: Στέλα Φυρογέννη

9. Λουκά Πρασιτίτη Οι μπλε ιστορίες της κόκκινης καρδιάς

Σκηνή 018
Θέατρο ΘΟΚ, Κεντρική Σκηνή, Λευκωσία, 6 Σεπτεμβρίου 2014

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Αίγλη Σπυριδάκι
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ-ΕΙΔΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ: Μαρίνα Χατζηλουκά, Θέλμα Κασουλίδου
ΜΟΥΣΙΚΗ-ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΝΟΡΧΗΣΤΡΩΣΗ-ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΑΣΚΕΥΗ: Νεκτάριος Ροδοσθένους
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Χάρης Σάββα
ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ: Βασίλης Βουρβόπουλος
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Σταύρος Τάρταρης
ΣΤΙΧΟΙ: Λουκάς Πρασιτίτης, Άντρη Αγγελίδου, οι ηθοποιοί της παράστασης
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Βασιλική Διαλυνά

Διανομή

ΑΦΗΓΗΤΗΣ: Φώτης Γεωργίδης
ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ/ΔΙΚΑΣΤΗΣ: Μιχάλης Σοφοκλέους
ΠΑΡΑΜΑΝΑ/ΜΗΤΕΡΑ/ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ/ΓΟΡΓΟΝΑ/ΛΕΥΚΗ ΣΟΦΗ: Βασιλική Διαλυνά
ΒΑΣΙΛΙΑΣ/ΑΡΧΗΓΟΣ ΚΑΡΒΟΥΝΙΑΡΙΔΩΝ: Ανδρέας Παπαμιχαλόπουλος

ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ/ΓΙΑΓΙΑ/ΚΑΛΗ ΑΛΕΠΟΥ/ΚΟΥΚΟΥΒΑΓΙΑ: Άντρια Ζένιου
ΚΟΚΚΙΝΗ ΚΑΡΔΙΑ: Άντρη Αγγελίδου
ΓΑΛΑΖΙΟ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟ: Τζούλιο Φιλίππο Ντ' Ερρίκο
ΛΑΟΣ: Μιχάλης Σοφοκλέους, Βασιλική Διαλυνά, Ανδρέας Παπαμιχαλό-
πουλος, Άντρια Ζένιου
ΠΟΥΛΙΑ: Μιχάλης Σοφοκλέους, Ανδρέας Παπαμιχαλόπουλος, Τζούλιο
Φιλίππο Ντ' Ερρίκο
ΚΑΡΒΟΥΝΙΑΡΗΔΕΣ: Μιχάλης Σοφοκλέους, Τζούλιο Φιλίππο Ντ' Ερρίκο

10. Ουίλλιαμ Σαίξπηρ *Ρωμαίος και Ιουλιέτα για 2*

Σκηνή 018 (Θέατρο Βαλίτσα)

Θέατρο ΘΟΚ, Νέα Σκηνή, Λευκωσία, 3 Οκτωβρίου 2013

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Διονύσης Καψάλης

ΔΙΑΣΚΕΥΗ: Κώστας Γάκης, Αθηνά Μουστάκα, Κωνσταντίνος Μπιμπής

ΕΚΚΗΘΕΣΙΑ-ΜΟΥΣΙΚΗ: Κώστας Γάκης

ΕΚΚΗΘΕΣΙΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Μαρίνα Χατζηλουκά, Λύδια Μανδρίδου

ΚΙΝΗΣΗ-ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΣΤΗ ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Αλεξία Νικολάου

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΣΤΗ ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Αθηνά Μουστάκα, Κωνσταντίνος Μπιμπής

VIDEO ART: Νικολέτα Καλαθά

Διανομή

ΙΟΥΛΙΕΤΑ: Μαρίνα Αργυρίδου

ΡΩΜΑΙΟΣ: Γιώργος Κισσανδράκης

ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΕΠΙ ΣΚΗΝΗΣ: Κώστας Λώλος

44Η ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ, 2014–2015

1. Κώστα Ταχτσής *Το τρίτο στεφάνι*

Κεντρική Σκηνή

Θέατρο ΘΟΚ, Κεντρική Σκηνή, Λευκωσία, 15 Νοεμβρίου 2014

ΕΚΚΗΘΕΣΙΑ: Τάκης Τζαμαργιάς

ΔΡΑΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗ: Σάββας Κυριακίδης

ΕΚΚΗΘΕΣΙΑ: Εδουάρδος Γεωργίου

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Λάκης Γενεθλής

ΜΟΥΣΙΚΗ: Ευανθία Ρεμπούτσικα

ΚΙΝΗΣΙΟΛΟΓΙΑ: Λία Χαράκη

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς

ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ-ΣΥΝΘΕΣΗ ΗΧΩΝ: Γιώργος Κολιάς

ΣΤΙΧΟΙ ΤΡΑΓΟΥΔΙΟΥ: Θεοδωρής Γκόνης

ΒΟΗΘΟΣ ΕΚΚΗΘΕΤΗΣ: Μάκης Μεζόπουλος

ΒΟΗΘΟΣ ΕΚΚΗΘΟΓΡΑΦΟΥ: Θέλμα Κασουλίδου

ΒΟΗΘΟΣ ΕΝΔΥΜΑΤΟΛΟΓΟΥ: Νάταλυ Κυρμίζη

ΚΟΜΜΩΣΕΙΣ-ΠΕΡΟΥΚΕΣ: Βίκυ Ευσταθίου

Διανομή

ΑΚΗΣ: Ανδρέας Τσέλεπος

ΝΙΝΑ: Στέλα Φυρογένη

ΚΑΤΙΓΚΩ/ΑΡΑΠΛ/ΟΣΙΑ ΕΥΦΗΜΙΑ: Ιωάννα Σιαφκάλη

ΜΑΡΙΑ: Αντωνία Χαραλάμπους

ΑΡΓΥΡΗΣ/ΦΩΤΗΣ/ΚΑΛΟΓΕΡΟΣ: Ηρόδοτος Μιλτιάδους

ΠΡΙΓΚΙΠΕΣΣΑ/ΓΑΛΑΤΕΙΑ: Θέα Χριστοδουλίδου

ΑΡΑΒΑΝΤΙΝΟΣ/ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ/ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ/ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ: Σώτος

Σταυράκης

ΝΤΙΝΟΣ/ΜΠΑΜΠΗΣ/ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΣ/ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ: Δημήτρης Αντωνίου

ΕΡΑΣΜΙΑ: Ζωή Κυπριανού

ΑΝΤΩΝΗΣ: Ντίνος Λύρας

ΜΑΡΙΕΤΤΑ/ΒΙΚΤΩΡΙΑ: Πολυξένη Σάββα

ΕΚΑΒΗ: Αννίτα Σαντοριναίου

ΓΙΑΝΝΗΣ/ΠΡΟΕΔΡΟΣ/ΚΑΛΑΠΟΘΑΚΗΣ: Λουκάς Ζήκος

ΝΑΪΡΕΝΤΙΝ: Έλενα Δημητρίου

ΙΟΥΛΙΑ/ΦΡΟΣΩ: Κύνθια Παυλίδου

ΠΑΠΑΔΙΑ/ΚΥΡΙΑ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗ/ΟΜΠΕΡ: Χριστίνα Χριστόφια

ΝΤΟΜΝΑ: Ερμίνια Κυριαζή

ΘΟΔΩΡΟΣ: Παναγιώτης Λάρκου

ΕΛΕΝΗ: Κρίστη Παπαδοπούλου

ΠΟΛΥΞΕΝΗ: Νιόβη Χαραλάμπους

ΔΗΜΗΤΡΗΣ: Γιώργος Κυριάκου

2. Τρέισι Λετς *Αύγουστος*

Κεντρική Σκηνή

Θέατρο ΘΟΚ, Κεντρική Σκηνή – Αίθουσα Εύης Γαβριηλίδης, Λευκωσία,

22 Μαΐου 2015

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ-ΕΚΚΗΘΕΣΙΑ-ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Νεόφυτος Ταλιώτης

ΕΚΚΗΘΕΣΙΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Άγγελος Αγγελής

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς

ΒΟΗΘΟΣ ΕΚΚΗΘΕΤΗΣ: Ανδρέας Τσέλεπος

ΒΟΗΘΟΣ ΕΚΚΗΘΟΓΡΑΦΟΥ: Θέλμα Κασουλίδου

VIDEO DESIGN: Κωνσταντίνος Δημοσθένους

ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΕΚΚΗΘΙΚΟΥ: Martin Meason

ΠΕΡΟΥΚΕΣ: Κίκα Χάρρις

Διανομή

ΜΠΕΒΕΡΛΥ ΓΟΥΕΣΤΟΝ: Ντίνος Λύρας

ΤΖΟΝΑ ΜΟΝΕΒΑΤΑ: Ερμίνια Κυριαζή

ΒΑΪΟΛΕΤ ΓΟΥΕΣΤΟΝ: Αννίτα Σαντοριναίου

ΜΑΤΥ ΦΕΪ ΑΪΚΕΝ: Ζωή Ρηγοπούλου

ΑΪΒΙ ΓΟΥΕΣΤΟΝ: Νιόβη Χαραλάμπους

ΤΣΑΡΑΣ ΑΪΚΕΝ: Φίλιππος Σοφινιάς

ΜΠΑΡΜΠΑΡΑ ΦΟΡΝΤΧΑΜ: Στέλα Φυρογέννη
ΜΠΙΑ ΦΟΡΝΤΧΑΜ: Νεοκλής Νεοκλέους
ΤΖΙΝ ΦΟΡΝΤΧΑΜ: Μαρίνα Μανδρή
ΑΣΤΥΝΟΜΟΣ ΝΤΙΟΝ ΓΚΙΛΜΠΟΥ: Λουκάς Ζήκος
ΚΑΡΕΝ ΓΟΥΕΣΤΟΝ: Κρίστη Παπαδοπούλου
ΣΤΗΒ ΧΑΪΝΤΕΡΜΠΡΕΧΤ: Παναγιώτης Λάρκου
ΤΣΑΡΛΥ ΑΪΚΕΝ: Ανδρέας Τσέλεπος

3. Ευριπίδη *Ιππόλυτος*

Κεντρική Σκηνή
Αμφιθέατρο Μακαρίου Γ', Λευκωσία, 8 Ιουλίου 2015

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Φώτης Φωτίου
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νεοκλής Νεοκλέους
ΔΙΑΣΚΕΥΗ-ΚΙΝΗΣΗ: Νεοκλής Νεοκλέους, Φώτης Φωτίου
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Χάρης Καυκαρίδης, Μελίτα Κούτα
ΜΟΥΣΙΚΗ: Νεοκλής Νεοφυτίδης
ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ: Χριστίνα Αργύρη
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Φώτης Νικολάου
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Σταύρος Τάρταρης
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Φώτης Φωτίου
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΩΝ-ΕΝΔΥΜΑΤΟΛΟΓΩΝ: Ελένη Ιωάννου
ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΣΚΗΝΙΚΟΥ: Στέφανος Νεάρχου
ΜΑΚΙΓΙΑΖ: Μαρία Χαραλάμπους

Διανομή

ΑΦΡΟΔΙΤΗ: Κρίστη Παπαδοπούλου
ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ: Προκόπης Αγαθοκλέους
ΘΕΡΑΠΩΝ/ΑΓΓΕΛΟΣ: Δημήτρης Αντωνίου
ΤΡΟΦΟΣ: Άννα Γιαγκιώζη
ΦΑΙΔΡΑ: Νιόβη Χαραλάμπους
ΘΗΣΕΑΣ: Γιώργος Κυριάκου
ΑΓΓΕΛΟΣ: Παναγιώτης Λάρκου, Ηρόδοτος Μιλτιάδους, Ανδρέας Παπαμιχαλόπουλος, Ανδρέας Τσέλεπος
ΑΡΤΕΜΙΣ: Μαρίνα Μανδρή
ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΣ ΧΟΡΟΣ: Άντρη Αγγελίδου, Νάγια Αναστασιάδου, Άννα Γιαγκιώζη, Μαρίνα Μανδρή, Κρίστη Παπαδοπούλου, Κύνθια Παυλίδου, Αντωνία Χαραλάμπους, Νιόβη Χαραλάμπους
ΑΝΔΡΙΚΟΣ ΧΟΡΟΣ: Δημήτρης Αντωνίου, Παναγιώτης Λάρκου, Ηρόδοτος Μιλτιάδους, Ανδρέας Παπαμιχαλόπουλος, Ανδρέας Τσέλεπος

4. Κορίνας Κονταξάκη, Ελένης Κοσμά *Ποιο σώμα;*

Νέα Σκηνή
Θέατρο Αποθήκες, Λευκωσία, 8 Οκτωβρίου 2014

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Κορίνα Κονταξάκη
ΣΚΗΝΙΚΑ/ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Γιώργος Χιώτης
ΜΟΥΣΙΚΗ: Αγγελική Κουάλη
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Σταύρος Ευλαμπίου
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Ελένη Κοσμά

Διανομή

ΙΩΑΝΝΑ: Μαρίνα Μανδρή
ΚΑΙΤΗ: Νάγια Αναστασιάδου
ΜΗΤΕΡΑ: Έλενα Παπαδοπούλου
ΠΑΡΗΣ: Γιώργος Αναγιωτός

5. Ευγένιου Ιονέσκο *Ο ρινόκερος*

Νέα Σκηνή
Θέατρο ΘΟΚ, Νέα Σκηνή, Λευκωσία, 31 Οκτωβρίου 2014

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Ερρίκος Μπελιές
ΔΙΑΣΚΕΥΗ-ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Χρίστος Σιοπαχάς
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Στέφανος Αθηναίτης
ΜΟΥΣΙΚΗ: Ανδρέας Μουστούκης

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Σταύρος Τάρταρης
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Μιχαέλλα Σιάτη
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ: Αργύρης Αργυρίδης
ΕΙΔΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ: Χριστόφορος Χρίστου

Διανομή

ΜΠΕΡΑΝΖΕ: Ανδρέας Τσουρής
ΖΑΝ/ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΗΣ: Φίλιππος Σοφινανός
ΟΡΘΟΛΟΓΙΣΤΗΣ/ΚΥΡΙΟΣ ΝΤΥΤΑΡ: Νεοκλής Νεοκλέους
ΣΕΡΒΙΤΟΡΑ/ΝΤΑΙΖΗ: Μαργαρίτα Ζαχαρίου
ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ/ΚΥΡΙΟΣ ΜΠΟΤΑΡ: Προκόπης Αγαθοκλέους
ΚΑΦΕΤΖΟΥ/ΚΥΡΙΑ ΜΠΕΦ/ΓΡΙΑ: Άννα Γιαγκιώζη
ΓΗΡΑΙΟΣ ΚΥΡΙΟΣ/ΠΑΠΙΓΙΟΝ: Βαλεντίνος Κόκκινος
ΔΙΑΒΑΤΗΣ: Μιχαέλλα Σιάτη

6. Χαράλαμπου Γιάννου *Ο σκύλος που καπνίζει*

Νέα Σκηνή
Θέατρο Αποθήκες, Λευκωσία, 5 Φεβρουαρίου 2015

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Σώτος Σταυράκης
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Κωνσταντίνα Ανδρέου
ΜΟΥΣΙΚΗ: Μάριος Χρίστου
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Σταύρος Τάρταρης
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Νάγια Αναστασιάδου

Διανομή

ΧΑΠΥ: Δημήτρης Αντωνίου
ΝΤΟΛΥ: Έλενα Παπαδοπούλου
ΜΟΛΥ: Κύνθια Παυλίδου
ΜΑΞ: Ανδρέας Τσουρής
ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΣ: Προκόπης Αγαθοκλέους

7. Simon Stephens *Harper Regan*

Νέα Σκηνή
Θέατρο ΘΟΚ, Νέα Σκηνή, Λευκωσία, 27 Φεβρουαρίου 2015

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Έρι Κύργια
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Αλεξία Παπαλαζάρου
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Μαρίζα Παρτζίλη
ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Μαριάννα Γαλίδη
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Σταύρος Ευλαμπίου
VIDEO ART: Βέρα Παπασταύρου
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Μαργαρίτα Ζαχαρίου

Διανομή

ΧΑΡΠΕΡ ΡΗΓΚΑΝ: Θέα Χριστοδουλίδου
ΕΛΓΟΥΝΤ ΜΠΑΡΝΣ/ΜΙΚΙ ΝΕΣΤΟΡ: Γιώργος Κυριάκου
ΤΟΜΠΑΪΑΣ ΡΙΤΣ: Ηρόδοτος Μιλτιάδους
ΣΕΘ ΡΗΓΚΑΝ: Χριστόδουλος Μαρτάς
ΣΑΡΑ ΡΗΓΚΑΝ: Αντωνία Χαραλάμπους
ΤΖΑΣΤΙΝ ΡΟΣ: Χριστίνα Χριστόφια
ΤΖΕΪΜΣ ΦΟΡΤΙΟΥΝ: Ανδρέας Βασιλείου
ΑΛΙΣΟΝ ΓΟΥΛΕΪ: Ιωάννα Σιαφκάλη

8. Σοφοκλή *Οιδίπους Τύραννος*

Σκηνή 018 (Θέατρο Βαλίτσα)
Θέατρο ΘΟΚ, Νέα Σκηνή, Λευκωσία, 9 Ιανουαρίου 2015

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Μίνως Βολανάκης
ΔΙΑΣΚΕΥΗ-ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Παναγιώτης Λάρκου
ΜΟΥΣΙΚΗ: Δημήτρης Σπύρου
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Ραΐσα Αγγελή
ΚΙΝΗΣΗ: Αλεξία Νικολάου
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Σταύρος Ευλαμπίου

Διανομή

ΓΕΡΟΣ/ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ/ΒΟΣΚΟΣ: Πέτρος Γιωρκάτζης
ΟΙΔΙΠΟΥΣ: Ανδρέας Κούτσουμπας
ΚΡΕΩΝ/ΑΓΓΕΛΟΣ: Αντρέας Μακρής
ΙΟΚΑΣΤΗ: Τζωρτζίνα Τάτση
ΧΟΡΟΣ: Όλος ο θίασος

9. Φόλκερ Λούντβιχ *Μια γιορτή στου Αλ-Νουρί*

Σκηνή 018
Θέατρο ΘΟΚ, Κεντρική Σκηνή – Αίθουσα Εύης Γαβριηλίδης, Λευκωσία,
25 Ιανουαρίου 2015

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ-ΔΙΑΣΚΕΥΗ-ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Βασίλης Κουκαλάνης
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Μαργαρίτα Παπαθεοδούλου
ΜΟΥΣΙΚΗ: Αντώνης Αντωνίου
ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ: Active Member
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς

Διανομή

ΤΑΡΕΚ ΑΛ-ΝΟΥΡΙ: Φώτης Γεωργίδης
ΣΑΜΙΡ: Ανδρέας Παπαμιχαλόπουλος
ΔΩΡΑ: Άντρη Αγγελίδου
ΓΙΑΝΝΗΣ: Τζούλιο Φιλίππο Ντ' Ερρίκο
ΤΑΚΗΣ ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ: Μιχάλης Σοφοκλέους
ΑΜΠΙΡΑ: Άντρια Ζένιου

45Η ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ, 2015–2016

1. Φέλιξ Μέντελσον *Όνειρο καλοκαιρινής νύχτας*
(Βασισμένο στο ομώνυμο έργο του Ουίλλιαμ Σαίξπηρ,
μια μουσικοθεατρική παράσταση)

Κεντρική Σκηνή
Θέατρο ΘΟΚ, Κεντρική Σκηνή – Αίθουσα Εύης Γαβριηλίδης, Λευκωσία,
24 Σεπτεμβρίου 2015

(Συμπαράγωγή με τη Συμφωνική Ορχήστρα Κύπρου)

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ: Άλκης Μπαλτάς
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Αθηνά Κάσιου
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Ερρίκος Μπελιές
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Λύδια Μανδρίδου
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Σταύρος Τάρταρης

Διανομή

ΕΛΕΝΗ: Νιόβη Χαραλάμπους
ΛΥΣΑΝΔΡΟΣ: Ανδρέας Τσέλεπος
ΕΡΜΙΑ: Αντωνία Χαραλάμπους
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ: Κώστας Σιλβέστρος

ΕΠΙ ΣΚΗΝΗΣ

Συμφωνική Ορχήστρα Κύπρου
Χορωδία δωματίου «Πολυφωνία» – γυναικείες φωνές (καλλιτεχνική
διεύθυνση: Μάρω Σκορδή)
ΣΟΛΙΣΤΕΣ: Τασούλα Βορκά (σοπράνο), Anoki von Arx (μέτζο σοπράνο)

2. Μαρίας Ιορδανίδου *Λωξάντρα*

Κεντρική Σκηνή
Θέατρο ΘΟΚ, Κεντρική Σκηνή – Αίθουσα Εύης Γαβριηλίδης, Λευκωσία,
31 Οκτωβρίου 2015

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Έφη Θεοδώρου
ΔΡΑΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗ: Σάββας Κυριακίδης
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Λάκης Γενεθλής
ΜΟΥΣΙΚΗ: Δημήτρης Σπύρου
ΚΙΝΗΣΙΟΛΟΓΙΑ: Έλενα Αντωνίου
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Μάριος Μεττής
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ: Ελένη Ιωάννου
ΒΟΗΘΟΣ ΕΝΔΥΜΑΤΟΛΟΓΟΥ: Νάταλυ Κυρμίζη
ΚΟΜΜΩΣΕΙΣ: Βίκυ Ευσταθίου
ΜΑΚΙΓΙΑΣ: Στέφανη Παναγή

Διανομή

ΘΕΟΔΩΡΟΣ/ΑΤΡΑΞΙΟΝΙΣΤ ΖΑΠΠΕΙΟΥ/ΧΟΡΟΣ/ΧΟΡΟΣ: Θανάσης Δήμου
ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΤΑΣ/ΚΑΝΤΗΛΑΝΑΦΤΗΣ/ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΗΣ ΣΤΑ ΤΑΤΑΥΛΑ/ΧΟΡΟΣ:
Λουκάς Ζήκος
ΜΠΕΜΠΕΚΑΣ/ΜΑΝΩΛΙΟΣ/ΑΤΡΑΞΙΟΝΙΣΤ ΖΑΠΠΕΙΟΥ/ΛΟΥΣΤΡΑΚΙ/ΚΟΥΡΔΟΣ/
ΧΟΡΟΣ: Βαλεντίνος Κόκκινος
ΣΟΥΛΤΑΝΑ/ΧΟΡΟΣ: Ιωάννα Κορδάτου
ΛΩΞΑΝΤΡΑ/ΧΟΡΟΣ: Ελισάβετ Κωνσταντινίδου
ΤΑΡΝΑΝΑΣ/ΚΟΥΡΔΟΣ/ΛΟΥΣΤΡΑΚΙ/ΧΟΡΟΣ: Μάριος Κωνσταντίνου
ΓΙΩΡΓΟΣ/ΑΛΕΚΑΚΗΣ/ΚΟΥΡΔΟΣ/ΛΟΥΣΤΡΑΚΙ/ΧΟΡΟΣ: Ηρόδοτος Μιλτιάδους
ΔΗΜΗΤΡΟΣ/ΑΤΡΑΞΙΟΝΙΣΤ ΖΑΠΠΕΙΟΥ/ΧΟΡΟΣ: Μιχάλης Μουστάκας
ΚΟΚΟΝΑ ΖΩΓΙΤΣΑ/ΚΟΝΤΥΛΩ/ΜΑΝΤΑΜ ΦΛΟΡΑΝΣ/ΧΟΡΟΣ: Έλενα
Παπαδοπούλου
ΚΛΕΙΩ/ΚΑΜΙΛΛΗ/ΧΟΡΟΣ: Κρίστη Παπαδοπούλου
ΓΙΩΡΓΑΚΗΣ/ΤΑΚΗΣ/ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΗΣ ΣΤΑ ΤΑΤΑΥΛΑ/ΧΟΡΟΣ: Αστέριος Πελετέκης
ΑΓΑΘΩ/ΕΥΦΗΜΙΑ/ΚΟΠΕΛΑ/ΓΥΝΑΙΚΑ/ΚΟΡΙΤΣΙ ΤΗΣ ΜΑΝΤΑΜ ΜΑΡΗΣ/
ΧΑΝΟΥΜΙΣΣΑ/ΧΟΡΟΣ: Πολυξένη Σάββα
ΑΛΗΣ/ΤΟΥΡΚΟΣ ΠΡΟΞΕΝΟΣ/ΧΟΡΟΣ: Σπύρος Σταυρινίδης

ANNA/ΑΣΠΑΣΙΑ/ΠΑΝΑΓΙΑ/ΕΛΕΝΙΤΣΑ ΣΤΑ ΤΑΤΑΥΛΑ/ΚΟΡΙΤΣΙ ΤΗΣ ΜΑΝΤΑΜ
ΜΑΡΗΣ/ΚΟΠΕΛΑ/ΓΥΝΑΙΚΑ/ΧΟΡΟΣ: Αντωνία Χαραλάμπους
ΕΛΕΓΚΑΚΗ/ΜΑΝΤΑΜ ΜΑΡΗ/ΧΟΡΟΣ: Θέα Χριστοδουλίδου

3. Tennessee Williams *Sweet bird of youth*

Κεντρική Σκηνή
Θέατρο ΘΟΚ, Κεντρική Σκηνή – Αίθουσα Εύης Γαβριηλίδης, Λευκωσία,
5 Μαρτίου 2016

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Έφη Γιαννοπούλου
ΔΙΑΣΚΕΥΗ-ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ-VIDEO ART: Άντζελα Μπρούσκου
ΣΚΗΝΙΚΑ: Κωνσταντίνος Κουννης, Άντζελα Μπρούσκου
ΜΟΥΣΙΚΗ-ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΗΧΟΥ: Nalyssa Green
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Μάριος Κωνσταντίνου

Διανομή

ΤΟΜ ΤΖΟΥΝΙΟΡ/ΘΑΜΩΝΑΣ ΣΤΟ ΜΠΑΡ: Πέτρος Γιωρκάτζης
ΤΖΩΡΤΖ ΣΚΑΝΤΕΡ: Αχιλλέας Γραμματικόπουλος
ΜΠΑΝΤ: Δημήτρης Δημητρίου
ΜΙΣ ΛΟΥΣΥ: Βασιλική Διαλυνά
ΠΡΟΒΟΚΑΤΟΡΑΣ/ΦΛΑΪ: Δημήτρης Κωνσταντινίδης
ΣΤΑΦ: Φίλιππος Κωνσταντίνος
ΜΠΟΣ ΦΙΝΛΕΥ: Ντίνος Λύρας
ΤΣΑΡΛΣ/ΘΑΜΩΝΑΣ ΣΤΟ ΜΠΑΡ: Kenneth Nnebe
ΘΕΙΑ ΝΟΝΝΙ: Ιωάννα Σιαφκάλη
ΒΑΪΟΛΕΤ: Άννα Σκορδή
ΣΚΟΤΤΥ/ΜΠΑΤΛΕΡ: Σωτήρης Σωτηρίου
ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΚΟΣΜΟΝΟΠΟΛΙΣ: Στέλα Φυρογένη
ΧΕΒΕΝΛΥ ΦΙΝΛΕΥ/ΕΝΤΝΑ: Νιόβη Χαραλάμπους
ΤΣΑΝΣ ΓΟΥΕΪΝ: Γιώργος Χριστοδούλου

4. Αλέκου Σακελλάριου *Η κόρη μου η σοσιαλίστρια*

Κεντρική Σκηνή
Αμφιθέατρο Μακαρίου Γ', Λευκωσία, 29 Ιουνίου 2016

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Αχιλλέας Γραμματικόπουλος
ΔΙΑΣΚΕΥΗ: Αχιλλέας Γραμματικόπουλος, Μαρίνα Βρόντη
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Έλενα Κατσούρη
ΕΝΟΡΧΗΣΤΡΩΣΗ-ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Νικόλας Ντίμας
ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Μικαέλλα Χατζηφραϊμ
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ-ΚΙΝΗΣΗ: Πάνος Μεταξόπουλος
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Μαρίνα Βρόντη
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ-ΕΝΔΥΜΑΤΟΛΟΓΟΥ: Σωσάννα Τομάζου
ΒΟΗΘΟΣ ΧΟΡΟΓΡΑΦΟΥ: Έμιλη Λούμπα
ΜΑΚΙΓΙΑΖ: Γιώργος Βαβανός
ΚΟΜΜΩΣΕΙΣ: Βίκυ Ευσταθίου
ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ-ΓΡΑΦΙΚΑ ΒΙΝΤΕΟ: Γιώργος Αλεξάνδρου
ΕΙΚΟΝΟΛΗΨΙΑ: Ιάκωβος Ψαράς

Διανομή

ΑΝΤΩΝΗΣ ΔΕΛΒΗΣ: Γιώργος Ζένιος
ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ: Χριστόδουλος Μαρτάς
ΛΙΖΑ ΔΕΛΒΗ: Μαρίνα Δημητρίου
ΣΠΥΡΟΣ ΔΕΡΖΕΝΤΑΣ: Μιχάλης Μουστάκας
ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ: Κώστας Καζάκας
ΜΠΟΥΚΟΥΡΑ (εργάτρια): Ζωή Κυπριανού
ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΑΣ/ΤΑΒΕΡΝΙΑΡΗΣ/ΒΑΓΓΕΛΗΣ (εργάτης): Χάρης Κκολός
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (εργάτης): Φώτης Γεωργίδης
ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ (εργάτρια): Πολυξένη Σάββα
ΠΕΤΡΟΣ ΔΑΡΑΚΗΣ: Κωνσταντίνος Τσιολής
ΠΕΤΡΙΔΗΣ/ΠΕΡΑΣΤΙΚΟΣ (Λουκουμάκι): Στέλιος Καλλιστράτης
ΤΣΑΡΛΥ/ΤΑΞΙΤΖΗΣ/ΣΕΡΒΙΤΟΡΟΣ/ΤΑΜΙΑΣ: Αντρέας Μακρής
ΚΑΤΕΡΙΝΑ (εργάτρια)/ΠΕΡΑΣΤΙΚΗ (Ζαργάνα): Μυρσίνη Χριστοδούλου
ΑΣΠΑΣΙΑ (εργάτρια): Χρυστάλλα Καλλένου

ΜΙΜΗ: Μαρούλια Γιαλλουρίδου
ΧΟΡΕΥΤΕΣ (εργάτες): Πολύκαρπος Σολωμού, Απόστολος Σάββα,
Νικόλας Ιωάννου, Λουκάς Λεωνίδου
ΧΟΡΕΥΤΡΙΕΣ (εργάτριες): Μαρούλια Γιαλλουρίδου, Έμιλη Λούμπα,
Ρομίνα Κωστέα

5. Σοφοκλή *Αντιγόνη*

Κεντρική Σκηνή
Αρχαίο Θέατρο Δελφών, 7 Ιουλίου 2016

(Συμπαράγωγή με το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος και το Εθνικό
Θέατρο της Ελλάδας)

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Δημήτρης Ν. Μαρωνίτης
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Στάθης Λιβαθινός
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Ελένη Μανωλοπούλου
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Αλέκος Αναστασίου
ΜΟΥΣΙΚΗ: Χαράλαμπος Γωγιός
ΚΙΝΗΣΗ: Πολίτη Ουγκέ
ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ-ΒΟΗΘΟΣ: Λίλλυ Μελεμέ
ΔΡΑΜΑΤΟΛΟΓΟΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ: Εύα Σαραγά
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ-ΕΝΔΥΜΑΤΟΛΟΓΟΥ: Δάφνη Παπαϊωάννου

Διανομή

ΧΟΡΟΣ ΘΗΒΑΙΩΝ ΓΕΡΟΝΤΩΝ: Κώστας Καστανάς (κορυφαίος),
Νίκος Μπουσδούκος (κορυφαίος), Μαρία Σκούντζου (κορυφαία),
Αστέρης Πελέκης, Γιάννης Χαρίσης
ΚΟΡΙΤΣΙΑ ΤΗΣ ΘΗΒΑΣ: Μαρία Κωνσταντά, Ευτυχία Σπυριδάκη,
Λύδια Τζανουδάκη, Αντωνία Χαραλάμπους
ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Αναστασία-Ραφαέλα Κονίδη
ΙΣΜΗΝΗ: Δήμητρα Βλαγκοπούλου
ΚΡΕΩΝ: Δημήτρης Λιγνάδης
ΦΥΛΑΞ: Αντώνης Κατσαρής
ΑΙΜΩΝ: Βασίλης Μαγουλιώτης
ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ: Μπέτυ Αρβανίτη
ΑΓΓΕΛΟΣ: Γιάννης Χαρίσης
ΕΥΡΥΔΙΚΗ: Στέλα Φυρογένη
ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ: Αστέρης Πελέκης

ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΕΠΙ ΣΚΗΝΗΣ (μέλη του Ventus Ensemble): Αλέξανδρος
Μιχαηλίδης (κλαρινέτο), Κώστας Τζέκος (κλαρινέτο), Μάνος Βεντούρας
(κόρνο), Γιάννης Καϊκής (τρομπόνι), Σπύρος Βέργης (τρομπόνι)

6. Judith Thompson *Το παλάτι του τέλους*

Νέα Σκηνή
Θέατρο ΘΟΚ, Νέα Σκηνή, Λευκωσία, 23 Οκτωβρίου 2015

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Στέλα Φυρογένη, Νικολέτα Καλαθά
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Αντώνης Κατσαρής, Λένια Σορόκου, Στέλα Φυρογένη,
Νικολέτα Καλαθά
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Λίζα Τσουλούπα
ΜΟΥΣΙΚΗ: Αντώνης Αντωνίου
VIDEO ART: Νικολέτα Καλαθά
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Σταύρος Τάρταρης

Οι πυραμίδες μου

Διανομή
ΛΙΝΤΥ ΙΝΓΚΛΑΝΤ: Στέλα Φυρογένη

Χάρροουντάν Χιλ

Διανομή
ΔΟΚΤΩΡ ΝΤΕΪΒΙΝΤ ΚΕΛΛΥ: Αντώνης Κατσαρής

Όργανα λαχτάρας

Διανομή
ΝΑΡΖΕΣ ΑΛ ΣΑΦΑΡ: Λένια Σορόκου

7. Αλεξάντρ Γκάλιν *Casting*

Νέα Σκηνή

Θέατρο Αποθήκες, Λευκωσία, 18 Φεβρουαρίου 2016

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ-ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ανδρέας Πάντζης
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Στέφανος Αθηναίτης
ΜΟΥΣΙΚΗ-ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Βάσος Αργυρίδης
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ-ΚΙΝΗΣΗ: Κάλια Μαλιάλη
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Σταύρος Ευλαμπίου
VIDEO ART: Χριστοφής Νικολάου
ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΣΚΗΝΙΚΟΥ: Martin Meason
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Νάγια Αναστασιάδου
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ-ΕΝΔΥΜΑΤΟΛΟΓΟΥ: Ελένη Ιωάννου

Διανομή

ΛΙΖΑ ΒΟΛΚΟΒΑ: Ειρήνη Ανδρονίκου
ΟΛΓΑ ΠΟΥΧΟΒΑ: Νέδη Αντωνιάδη
ΒΙΚΤΩΡ ΠΟΥΧΟΒ: Ανδρέας Βασιλείου
ΜΠΟΡΙΣ ΚΑΡΝΑΟΥΧΟΒ: Κρίστοφερ Γκρέγκο
ΒΑΣΙΛΗ ΠΙΣΙΝΟΥ: Κώστας Καζάκας
ΚΑΤΙΑ ΒΟΛΚΟΒΑ: Δέσποινα Κυριάκου
ΝΙΝΕΛ ΚΑΡΝΑΟΥΧΟΒΑ: Ειρήνη Κωνσταντίνου
ΤΕΤΣΟΥΝΤΖΙΝ ΑΟΚΙ: Λουκάς Λουκά
ΤΑΜΑΡΑ ΠΙΣΙΝΟΥ: Μαρία Μιχαήλ
ΑΛΜΠΕΡΤ: Γιώργος Παναγιώτου
ΒΑΡΒΑΡΑ ΒΟΛΚΟΒΑ: Αννίτα Σαντοριναίου

8. Ταντέους Σλομποτζιάνεκ *Η τάξη μας*

Νέα Σκηνή

Θέατρο ΘΟΚ, Νέα Σκηνή, Λευκωσία, 26 Φεβρουαρίου 2016

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Έρι Κύργια
ΔΙΑΣΚΕΥΗ-ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Γιάννης Καλαβριανός
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Γιώργος Γιάννου
ΜΟΥΣΙΚΗ-ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΗΧΟΥ: Λευτέρης Μουμτζής
ΚΙΝΗΣΗ-ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Αλεξία Μπεζίκη
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Σταύρος Τάρταρης

Διανομή

ΡΥΣΙΕΚ: Γιώργος Αναγιωτός
ΖΟΧΑ: Δέσποινα Γιαννοπούλου
ΧΕΝΙΕΚ: Ανδρέας Κούτσουμπας
ΖΙΓΚΜΟΥΝΤ: Παναγιώτης Λάρκου
ΑΜΠΡΑΜ: Μάριος Μεττής
ΓΙΑΚΟΥΜΠ ΚΑΤΣ: Κώστας Σιλβέστρος
ΡΑΧΕΛΚΑ: Τζωρτζίνα Τάτση
ΜΕΝΑΧΕΜ: Ανδρέας Τσέλεπος
ΝΤΟΡΑ: Έλενα Χαραλαμπούδη
ΒΛΑΝΤΕΚ: Χάρης Χαραλάμπους

9. Βασίλη Μυριανθόπουλου *Εγώ, ο πρίγκιπας*

Σκηνή 018

Θέατρο ΘΟΚ, Κεντρική Σκηνή – Αίθουσα Εύης Γαβριηλίδης, Λευκωσία,
12 Σεπτεμβρίου 2015

ΣΤΙΧΟΙ-ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Βασίλης Μυριανθόπουλος
ΜΟΥΣΙΚΗ-ΕΝΟΡΧΗΣΤΡΩΣΗ: Γιώργος Wastor, Αχιλλέας Wastor
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Αντιγόνη Τασουρή
ΣΚΗΝΙΚΑ: Χάρης Καυκαρίδης
ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Μαρίνα Χατζηλουκά
ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Χριστίνα Αργύρη
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Βασίλης Χαραλάμπους
ΒΟΗΘΟΣ ΕΝΔΥΜΑΤΟΛΟΓΟΥ: Ελένη Ιωάννου
ΒΟΗΘΟΣ ΧΟΡΟΓΡΑΦΟΥ: John Olariu
ΠΕΡΟΥΚΕΣ-ΚΟΜΜΩΣΕΙΣ: Μάριος Νεοφύτου

ΜΑΚΙΓΙΑΖ: Μαρία Χαραλάμπους

ΕΙΔΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ ΣΚΗΝΙΚΟΥ: Θέλμα Κασουλίδου

ΕΙΔΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ ΚΟΣΤΟΥΜΙΩΝ: Μαρίνα Χατζηλουκά, Ελένη Ιωάννου

ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΣΚΗΝΙΚΟΥ: Στέφανος Νεάρχου

Διανομή

ΠΡΙΓΚΙΠΑΣ: Δημήτρης Παπαδάκης
ΒΑΣΙΛΙΑΣ: Κωνσταντίνος Γαβριήλ
ΑΥΛΙΚΟΣ: Παναγιώτης Κυριάκου
ΤΑΣΟΣ: Ζαχαρίας Ιορδανίδης
ΝΙΚΟΣ: Νικόλας Χαρτόσιας
ΧΙΟΝΑΤΗ: Χριστίνα Κυριάκου
ΩΡΑΙΑ ΚΟΙΜΩΜΕΝΗ: Μαρία Χριστοφόρου
ΜΗΤΡΙΑ: Ηλιάνα Κάκκουρα
ΙΩΑΝΝΑ: Μυρσίνη Χριστοδούλου
ΣΤΑΧΤΟΠΟΥΤΑ: Χρυσή Ανδρέου

1. Ηλία Καπετανάκη *Ο γενικός γραμματέας*

Κεντρική Σκηνή
Θέατρο ΘΟΚ, Κεντρική Σκηνή – Αίθουσα Εύης Γαβριηλίδης, Λευκωσία,
19 Νοεμβρίου 2016

ΔΙΑΣΚΕΥΗ-ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Βασίλης Νικολαΐδης
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Σταύρος Αντωνόπουλος
ΜΟΥΣΙΚΗ: Σάββας Σάββα
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ-ΚΙΝΗΣΗ: Έφη Καρακώστα
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Δέσποινα Γιαννοπούλου
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ-ΕΝΔΥΜΑΤΟΛΟΓΟΥ: Σάββας Λαζάρου

Διανομή

ΘΕΩΝΗ: Παντελίτσα Λοΐζου
ΜΑΡΟΥΣΩ: Έλενα Παυλίδου
ΠΗΝΕΛΟΠΗ: Έλενα Ευσταθίου
ΛΑΜΠΡΟΣ ΘΥΜΕΛΗΣ: Χάρης Σώζος
ΚΩΝΣΤΑΝΤΗΣ: Φώτης Γεωργιδής
ΘΕΟΔΩΡΟΣ: Γιώργος Τάτσης
ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ: Αρετή Τύλη
ΜΙΧΟΣ: Πέτρος Γιωρκάτζης
ΣΤΡΑΤΗΓΗΣ: Κώστας Καζάκας
ΚΟΣΜΑΣ/ΑΣΤΥΝΟΜΟΣ: Χάρης Κκολός
ΖΩΡΖ: Αχιλλέας Γραμματικόπουλος
ΛΙΑΗ: Χρυσή Ανδρέου
ΚΟΠΕΛΕΣ ΤΟΥ ΚΑΜΠΑΡΕ: Μαρούλια Γιαλλουρίδου, Χρυστάλλα Σκόρδου,
Άντρη Χατζηχριστοδούλου
ΚΛΕΩΝ: Λουκάς Ζήκος
ΧΡΥΣΟΓΛΟΥΣ: Γιάννης Μίνως
ΓΡΑΦΙΔΗΣ/ΚΑΛΕΣΜΕΝΟΣ: Ιούλιος Τζιάτσας
ΒΕΝΕΤΗΣ: Μιχάλης Μουστακάς
ΚΑΛΕΣΜΕΝΕΣ: Ζωή Κυπριανού, Δέσποινα Γιαννοπούλου, Νάγια
Αναστασιάδου, Σοφία Ιακώβου
ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΕΠΙ ΣΚΗΝΗΣ: Σάββας Σάββα

2. Ευγένιου Ο'Νηλ *Ταξίδι μεγάλης μέρας προς τη νύχτα*

Κεντρική Σκηνή
Θέατρο ΘΟΚ, Κεντρική Σκηνή – Αίθουσα Εύης Γαβριηλίδης, Λευκωσία,
22 Απριλίου 2017

ΑΠΟΔΟΣΗ: Νίκος Γκάτσος
ΔΡΑΜΑΤΟΥΡΓΙΚΗ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ-ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Γιάννης Χουβαρδάς
ΣΚΗΝΙΚΑ: Εύα Μανιδάκη
ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Ιωάννα Τσάμη
ΜΟΥΣΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ: Δημοσθένης Γρίβας
ΔΡΑΜΑΤΟΥΡΓΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ: Έρι Κύργια
ΦΩΝΗΤΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Μελίνα Παιονίδου
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Νατάσα Τριανταφύλλη
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ: Θάλεια Μέλισσα

Διανομή

ΤΖΕΪΜΣ ΤΑΪΡΟΥΝ: Αντώνης Κατσαρής
ΜΑΙΡΗ ΚΑΒΑΝ ΤΑΪΡΟΥΝ: Ρένη Πιττακή
ΤΖΕΪΜΣ ΤΑΪΡΟΥΝ ΤΖΟΥΝΙΟΡ: Θανάσης Δόβρης
ΕΝΤΜΟΝΤ ΤΑΪΡΟΥΝ: Άρης Μπαλής
ΚΑΘΛΙΝ: Ιώβη Φραγκάτου

3. Αισχύλου *Πέρσες*

Κεντρική Σκηνή
Αμφιθέατρο Μακαρίου Γ', Λευκωσία, 13 Ιουλίου 2017

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Παναγιώτης Μουλλάς
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΡΑΜΑΤΟΥΡΓΙΑ: Άρης Μπινιάρης
ΜΕΤΡΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Θεόδωρος Στεφανόπουλος
ΣΚΗΝΙΚΑ: Κωνσταντίνος Λουκά
ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Ελένη Τζιρκαλλή
ΚΙΝΗΣΙΟΛΟΓΙΑ: Λία Χαράκη
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Δημήτρης Χειμώνας
ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΣΚΗΝΙΚΟΥ: Martin Meason
ΜΑΚΙΓΙΑΖ: Μαρία Χαραλάμπους

Διανομή

ΑΤΟΣΣΑ: Καρυοφυλλιά Καραμπέτη
ΑΓΓΕΛΙΑΦΟΡΟΣ: Χάρης Χαραλάμπους
ΔΑΡΕΙΟΣ: Νίκος Ψαρράς
ΞΕΡΕΗΣ: Αντώνης Μυριαγκός
ΧΟΡΟΣ: Ηλίας Ανδρέου, Πέτρος Γιωρκάτζης, Γιώργος Ευαγόρου,
Νεκτάριος Θεοδώρου, Μάριος Κωνσταντίνου, Παναγιώτης Λάρκου,
Δαυίδ Μαλτέζε, Γιάννης Μίνως, Άρης Μπινιάρης, Ονησιφόρος
Ονησιφόρου, Μάνος Πετράκης, Στέφανος Πίττας, Κωνσταντίνος
Σεβδαλής

4. Στέφανου Σταυρίδη *Σουρινάμ*

Νέα Σκηνή
Θέατρο Αποθήκες, Λευκωσία, 13 Οκτωβρίου 2016

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Μαγδαλένα Ζήρα
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Έλενα Κατσούρη
ΜΟΥΣΙΚΗ: Αντώνης Αντωνίου
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ-ΚΙΝΗΣΗ: Λία Χαράκη
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Σταύρος Ευλαμπίου, Σταύρος Τάρταρης
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΙΔΟΣ: Λήδα Καραγιάννη

Πράξη πρώτη

Διανομή

ΠΩΛΗΤΡΙΑ: Έλλη Σαρρή
ΠΕΛΑΤΗΣ: Παναγιώτης Λάρκου

Πράξη δεύτερη

Διανομή

ΓΙΑΤΡΟΣ: Παναγιώτης Κυριάκου
ΑΣΘΕΝΗΣ: Βασίλης Χαραλάμπους
ΒΟΗΘΟΣ ΓΙΑΤΡΟΥ: Μαρίνα Βρόντη

Πράξη τρίτη

Διανομή

ΓΥΝΑΙΚΑ 1: Χρυστάλλα Καλλένου
ΓΥΝΑΙΚΑ 2: Άντρια Ζένιου
ΑΝΤΡΑΣ 1: Γρηγόρης Πετρή
ΑΝΤΡΑΣ 2: Παναγιώτης Λάρκου

5. Γιάννη Μαυριτσάκη *Wolfgang*

Νέα Σκηνή
Θέατρο ΘΟΚ, Νέα Σκηνή, Λευκωσία, 3 Νοεμβρίου 2016

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Μάριος Μεττής
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Μαρίνα Χατζηλουκά
ΜΟΥΣΙΚΗ: Χριστίνα Γεωργίου
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Σταύρος Τάρταρης
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Ελένη Νικολάου
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ-ΕΝΔΥΜΑΤΟΛΟΓΟΥ: Ελένη Ιωάννου

Διανομή

ΒΟΛΦΓΚΑΝΓΚ: Χάρης Χαραλάμπους
ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Γιώργος Παπαπαύλου
ΦΑΝΤΑΣΜΑ ΠΑΤΕΡΑ/ΚΟΣΜΗΜΑΤΟΠΩΛΗΣ: Ντίνος Λύρας
ΦΙΛΟΣ: Γιώργος Σαββίδης
ΜΗΤΕΡΑ: Πατρίτσια Πεττεμερίδου
ΦΑΜΠΙΕΝ: Λύδια Τζανουδάκη
ΓΥΝΑΙΚΑ: Βασιλική Διαλυνά

6. Κλαούντιο Τολκατσιέρ Η παράλειψη της οικογένειας Κόλεμαν

Νέα Σκηνή

Θέατρο Αποθήκες, Λευκωσία, 12 Ιανουαρίου 2017

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Μαρία Χατζηεμμανουήλ
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Μαρία Κυριάκου
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Χάρης Καυκαρίδης, Μελίτα Κούτα
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Σταύρος Ευλαμπίου
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΙΔΟΣ: Μαρία Βαρνακίδου

Διανομή

ΛΕΟΝΑΡΝΤΑ ΚΟΛΕΜΑΝ: Πόπη Αβραάμ
ΜΕΜΕ: Αιμιλία Βάλβη
ΝΤΑΜΙΑΝ: Γιώργος Κυριάκου
ΜΑΡΙΤΟ: Μάριος Κωνσταντίνου
ΕΔΟΥΑΡΔΟ: Ανδρέας Παπαμιχαλόπουλος
ΕΡΝΑΝ: Κώστας Σιλβέστρου
ΓΚΑΜΠΙ: Αντωνία Χαραλάμπους
ΒΕΡΟΝΙΚΑ: Νιόβη Χαραλάμπους

7. Ουαζντί Μουαουάντ Πυρκαγιές

Νέα Σκηνή

Θέατρο ΘΟΚ, Νέα Σκηνή, Λευκωσία, 26 Ιανουαρίου 2017

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Έφη Γιαννοπούλου
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Πάρις Ερωτοκρίτου
ΣΚΗΝΙΚΑ: Γιώργος Γιάννου
ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Ρέα Ολυμπίου
ΜΟΥΣΙΚΗ ΣΥΝΘΕΣΗ-ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ: Βασιλική Αναστασίου,
Γιάννης Κουτής (ούτι, τσουμπούς), Άλκης Αγαθοκλέους (νέι, ζουρνάς),
Ρόδος Παναγιώτου (κρουστά)
ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Βασιλική Αναστασίου
ΚΙΝΗΣΗ: Αριάνα Μαρκουλίδου
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Σταύρος Τάρταρης
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ-ΣΥΝΘΕΣΗ ΗΧΟΤΟΠΙΩΝ: Γιάννης Χριστοφίδης
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΙΣ: Μαρία Ιόλη Καρολίδου

Διανομή

ΖΑΝ: Νίκη Δραγούμη
ΝΑΟΥΑΛ/ΣΑΟΥΝΤΑ: Μαργαρίτα Ζαχαρίου
ΕΡΜΙΑ ΛΕΜΠΕΛ/ΓΙΑΤΡΟΣ/ΕΠΙΣΤΑΤΗΣ: Βαλεντίνος Κόκκινος
ΝΑΟΥΑΛ/ΤΖΙΧΑΝ: Παναγιώτα Παπαγεωργίου
ΣΙΜΟΝ/ΟΥΑΧΑΜΠ/ΞΕΝΑΓΟΣ: Μάνος Πετράκης
ΑΝΤΟΥΑΝ/ΠΟΛΙΤΟΦΥΛΑΚΑΣ/ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ: Στέφανος Πίττας
ΝΑΖΙΡΑ/ΝΑΟΥΑΛ: Ιωάννα Σιαφκάλη
ΝΙΧΑΝΤ/ΡΑΛΦ: Ανδρέας Τσέλεπος
ΑΜΠΝΤΕΣΣΑΜΑΝΤ/ΜΑΛΑΚ/ΧΑΜΣΕΝΤΙΝ/ΕΛΧΑΜ: Όλος ο θίασος

8. Άλκης Ζέη Ο μεγάλος περίπατος του Πέτρου

Σκηνή 018

Θέατρο ΘΟΚ, Κεντρική Σκηνή – Αίθουσα Εύης Γαβριηλίδης, Λευκωσία,
9 Οκτωβρίου 2016

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Τάκης Τζαμαργιάς
ΔΡΑΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗ: Σάββας Κυριακίδης, Τάκης Τζαμαργιάς
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Εδουάρδος Γεωργίου

ΜΟΥΣΙΚΗ: Δημήτρης Ζαβρός
ΣΤΙΧΟΙ ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ: Δημήτρης Ζαβρός, Νέβι Κανίνια
ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Χριστίνα Αργύρη
ΚΙΝΗΣΗ: Έλενα Χριστοδουλίδου
ΒΙΔΕΟ ΑΡΤ: Χρήστος Δήμας
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Θέμης Νικολάου
ΒΟΗΘΟΙ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ-ΕΝΔΥΜΑΤΟΛΟΓΟΥ: Ελένη Ιωάννου, Έλλη Εμπεδοκλή

Διανομή

ΠΕΤΡΟΣ: Γιάννης Καραούλης
ΣΩΤΗΡΗΣ: Ηλίας Ανδρέου
ΠΑΠΠΟΥΣ: Ανδρέας Βασιλείου
ΑΝΤΙΓΟΝΗ: Φανή Γεωργακοπούλου
ΚΥΡΙΑ ΛΕΒΕΝΤΗ: Άννα Γιαγκιώζη
ΡΙΤΑ: Άντρεα Δημητρίου
ΝΙΟΥΡΑ/ΚΟΡΙΤΣΙ/ΚΥΡΙΑ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ/ΚΟΥΚΛΟΠΑΙΚΤΡΙΑ Β': Μικαέλλα
Θεοδουλίδου
ΑΧΙΛΛΕΑΣ/ΓΚΟΥΝΤΕΡ/ΙΤΑΛΟΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ/ΨΗΛΕΑΣ: Στέλιος Καλλιστράτης
ΓΙΑΝΝΗΣ/ΣΚΥΛΟΣ: Αντρέας Μακρής
ΚΩΣΤΑΣ ΑΓΑΡΙΝΟΣ/ΔΙΕΡΜΗΝΕΑΣ/ΚΥΡΙΟΣ ΛΟΥΚΑΤΟΣ/ΚΟΥΚΛΟΠΑΙΚΤΗΣ:
Δημήτρης Μαχαίρας
ΜΑΜΑ: Ντίνα Μιχαηλίδη
ΜΠΑΜΠΑΣ: Σώτος Σταυράκης
ΔΡΟΣΟΥΛΑ: Βικτώρια Φώτα
ΑΓΓΕΛΟΣ/ΙΤΑΛΟΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ Β': Αντώνης Χατζής

1. Ερρίκου Ίψεν *Η κυρά της θάλασσας*

Κεντρική Σκηνή
Θέατρο ΘΟΚ, Κεντρική Σκηνή – Αίθουσα Εύης Γαβριηλίδης, Λευκωσία,
11 Νοεμβρίου 2017

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Μαργαρίτα Μέλιπεργκ
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΔΡΑΜΑΤΟΥΡΓΙΚΗ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ: Heinz-Uwe Haus
ΣΚΗΝΙΚΑ: Λάκης Γενεθλής
ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Στέφανος Αθηναίτης
ΜΟΥΣΙΚΗ: Μιχάλης Χριστοδουλίδης
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ-ΚΙΝΗΣΗ: Παναγιώτης Τοφή
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Τατιάνα Αγγελάκογλου
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ-ΕΝΔΥΜΑΤΟΛΟΓΟΥ: Μόνικα Χατζηβασιλείου

Διανομή

ΜΠΑΛΕΤΕΝΤ: Νεόφυτος Νεοφύτου
ΜΠΟΛΕΤ: Έλενα Χατζηαυξέντη
ΛΙΝΓΚΣΤΡΑΝΤ: Νεκτάριος Θεοδώρου
ΧΙΑΝΤΕ: Στυλιάννα Ιωάννου
ΒΑΝΓΚΕΛ: Ντίνος Λύρας
ΑΡΝΧΟΛΜ: Νεοκλής Νεοκλέους
ΕΛΙΝΤΑ: Στέλα Φυρογένη
Ο ΞΕΝΟΣ: Αστέριος Πελτέκης
ΝΕΟΣ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ: Μενέλαος Μενελάου

2. Ιάκωβου Καμπανέλλη *Η Στέλλα με τα κόκκινα γάντια*

Κεντρική Σκηνή
Θέατρο ΘΟΚ, Κεντρική Σκηνή – Αίθουσα Εύης Γαβριηλίδης, Λευκωσία,
20 Ιανουαρίου 2018

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΔΡΑΜΑΤΟΥΡΓΙΚΗ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ: Κωνσταντίνος Αρβανιτάκης
ΜΟΥΣΙΚΗ: Σταμάτης Κραουνάκης
ΣΤΙΧΟΙ ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ: Σταμάτης Κραουνάκης, Κωνσταντίνος Αρβανιτάκης
ΣΚΗΝΙΚΑ: Έλενα Κοτασβήλι, Αλέξης Βαγιανός
ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Κωνσταντίνα Ανδρέου
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ-ΚΙΝΗΣΗ: Έλενα Χριστοδουλίδου
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς
ΕΝΟΡΧΗΣΤΡΩΣΗ-ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Πέτρος Γιωρκάτζης
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ-ΗΧΗΤΙΚΗ ΕΠΕΝΔΥΣΗ/ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ:
Ευριπίδης Δίκαιος

Διανομή

ΣΠΥΡΟΣ: Πέτρος Γιωρκάτζης
ΑΝΝΕΤΑ: Ελένη Σιδερά
ΑΛΕΚΟΣ: Γιώργος Ευαγόρου
ΜΑΡΙΑ: Έρικα Μπεγέτη
ΔΗΜΗΤΡΗΣ: Γιάννης Μίνως
ΣΤΕΛΛΑ: Κίκα Γεωργίου
ΜΙΑΤΟΣ: Παναγιώτης Μπουγιούρης
ΑΝΤΩΝΗΣ: Ηρόδοτος Μιλτιάδους
ΜΑΝΑ: Ιωάννα Σιαφκάλη

3. Σάμιον Στήβενς *Ποιος σκότωσε τον σκύλο τα μεσάνυχτα*

(βασισμένο στο μυθιστόρημα του Μαρκ Χάντον και σε διασκευή
Σάμιον Στήβενς)

Κεντρική Σκηνή
Θέατρο ΘΟΚ, Κεντρική Σκηνή – Αίθουσα Εύης Γαβριηλίδης, Λευκωσία,
21 Απριλίου 2018

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ-ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Λέα Μαλένη
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Γιώργος Γιάννου

ΜΟΥΣΙΚΗ-ΗΧΗΤΙΚΟ ΥΠΟΣΤΡΩΜΑ: Χριστίνα Γεωργίου
ΚΙΝΗΣΗ: Φρόσω Κορρού
ΕΙΚΟΝΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ-3D PROJECTION MAPPING: Στάθης Μήτσιος
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΙΔΟΣ: Ελένη Αναστασίου
ΕΙΔΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ: Martin Meason
ΧΕΙΡΙΣΜΟΣ ΠΡΟΒΟΛΩΝ: Λήδα Καραγιάννη

Διανομή

ΤΖΟΥΝΤΙ: Έλενα Δημητρίου
ΑΙΔΕΣΙΜΟΤΑΤΟΣ ΠΙΤΕΡΣ/ΡΟΝΤΡΙ/ΘΕΙΟΣ ΤΕΡΡΙ/ΦΩΝΗ ΤΕΣΣΕΡΑ/
ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ ΣΤΟΝ ΣΤΑΘΜΟ/ΦΥΛΑΚΑΣ ΣΤΟΝ ΣΤΑΘΜΟ: Λουκάς Ζήκος
ΑΣΤΥΝΟΜΟΣ ΕΝΑ/ΚΥΡΙΟΣ ΤΟΜΣΟΝ/ΜΕΘΥΣΜΕΝΟΣ ΔΥΟ/ΑΝΤΡΑΣ ΜΕ
ΚΑΛΤΣΕΣ/ΑΣΤΥΝΟΜΟΣ ΣΤΟΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟ ΣΤΑΘΜΟ: Θανάσης Ιωάννου
ΚΡΙΣΤΟΦΕΡ ΜΠΟΥΝ/ΚΥΡΙΟΣ ΓΟΥΑΪΖ/ΜΕΘΥΣΜΕΝΟΣ ΕΝΑ/ΦΩΝΗ ΤΡΙΑ/
ΑΣΤΥΝΟΜΟΣ/ΑΝΤΡΑΣ ΠΟΥ ΜΙΛΑ ΣΤΟ ΤΗΛΕΦΩΝΟ: Φώτης Καράλης,
Ανδρέας Κουτσόφτας
ΚΥΡΙΑ ΣΙΑΡΣ/ΚΥΡΙΑ ΓΚΑΣΚΟΪΝ/ΦΩΝΗ ΕΝΑ/ΓΥΝΑΙΚΑ ΣΤΟ ΤΡΕΝΟ/ΓΥΝΑΙΚΑ
ΣΤΟ ΧΙΘ/ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ/ΜΗΤΕΡΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΓΟΥΑΪΖ:
Μαρία Μιχαήλ
ΕΝΤ: Αλέξανδρος Παρίσης
ΚΥΡΙΑ ΑΛΕΞΑΝΤΕΡ/ΠΛΟΥΣΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ/ΦΩΝΗ ΕΞΙ: Ελένη Συμυριού
ΡΟΤΖΕΡ (κύριος Σίαρς)/ΛΟΧΙΑΣ ΣΕ ΥΠΗΡΕΣΙΑ/ΦΩΝΗ ΔΥΟ/ΑΝΤΡΑΣ ΠΙΣΩ
ΑΠΟ ΓΚΙΣΕ: Γιώργος Τζωρτζής
ΣΙΟΒΑΝ: Στέλα Φυρογένη
ΝΟΥΜΕΡΟ 40/ΦΩΝΗ ΠΕΝΤΕ/ΚΥΡΙΑ ΣΤΟΝ ΔΡΟΜΟ/ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ/
ΚΟΡΙΤΣΙ ΠΑΝΚ: Μυρσίνη Χριστοδούλου
ΣΑΝΤΙ: Στάνλεϊ/Πόπο

4. Ντάριο Φο *Μιστέρο Μπούφο*

Κεντρική Σκηνή
Αμφιθέατρο Μακαρίου Γ', Λευκωσία, 22 Ιουνίου 2018

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Θωμάς Μοσχόπουλος
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΜΟΥΣΙΚΗ-ΣΤΙΧΟΙ: Κώστας Γάκης
ΔΡΑΜΑΤΟΥΡΓΙΑ: Κώστας Γάκης, Ανθή Φουντά
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Ηλέκτρα Κυθραιώτου
ΚΙΝΗΣΗ-ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Έλενα Αντωνίου
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Σταύρος Ευλαμπίου
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Ανθή Φουντά
ΕΚΜΑΘΗΣΗ ΕΥΛΟΠΟΔΑΡΩΝ: Παναγιώτης Λάρκου

Η γέννηση του γελωτοποιού

Διανομή

ΓΕΛΩΤΟΠΟΙΟΣ: Θανάσης Ισιδώρου

Ο τρελός και η σταύρωση

Διανομή

ΤΡΕΛΟΣ: Πάνος Μακρής

Ο εν Κανά γάμος

Διανομή

ΑΓΓΕΛΟΣ: Πηνελόπη Βασιλείου
ΜΠΕΚΡΗΣ: Αφροδίτη Κλεοβούλου

Η ανάσταση του Λαζάρου

Ερμηνεύουν

Νίκη Δραγούμη
Αντωνία Χαραλάμπους
Πάνος Μακρής
Θανάσης Ισιδώρου

Ο πάπας Βονιφάτιος ο 8ος

Διανομή

ΚΟΜΠΕΡ: Αφροδίτη Κλεοβούλου
ΠΑΠΑΣ: Χάρης Αριστείδου

Η Μαρία στον σταυρό

Διανομή

ΜΑΡΙΑ: Αντωνία Χαραλάμπους
ΧΡΙΣΤΟΣ: Χάρης Αριστείδου
ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ: Δημήτρης Αντωνίου
ΑΓΓΕΛΟΣ: Πηνελόπη Βασιλείου

Η σφαγή των αθώων

Διανομή

ΓΥΝΑΙΚΑ: Νίκη Δραγούμη

Ο τρελός και ο θάνατος

Διανομή

ΤΡΕΛΟΣ: Δημήτρης Αντωνίου
ΘΑΝΑΤΟΣ: Πηνελόπη Βασιλείου

Ο τυφλός και ο σακάτης

Διανομή

ΤΥΦΛΟΣ: Χάρης Αριστείδου
ΣΑΚΑΤΗΣ: Θανάσης Ισιδωρός

5. Μάικ Μπάρτλετ *Cock*

Νέα Σκηνή

Θέατρο ΘΟΚ, Νέα Σκηνή, Λευκωσία, 20 Οκτωβρίου 2017

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Κατερίνα Ευαγγελάτου
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Κώστας Σιλβέστρος
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Μαρίνα Χατζηλουκά
ΜΟΥΣΙΚΗ: Θεωρήσης Οικονόμου
ΚΙΝΗΣΗ: Αλέξης Βασιλείου
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Σταύρος Τάρταρης
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Τζωρτζίνα Τάτση

Διανομή

ΤΖΩΝ: Προκόπης Αγαθοκλέους
Α.: Ανδρέας Τσέλεπος
Γ.: Σοφία Μαρία Κικιλίντζια
Π.: Κώστας Καζάκας

6. Νίνα Ρέιν *Φυλές*

Νέα Σκηνή

Θέατρο ΘΟΚ, Νέα Σκηνή, Λευκωσία, 2 Φεβρουαρίου 2018

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Έρι Κύργια
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Αθηνά Κάσιου
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Λύδια Μανδρίδου
ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ-ΣΥΝΘΕΣΗ ΗΧΗΤΙΚΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ:
Αντώνης Αντωνίου
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Μαρίνος Χαραλάμπους
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Φώτης Φωτίου

Διανομή

ΝΤΑΝΙΕΛ: Μάριος Κωνσταντίνου
ΜΠΕΘ: Δήμητρα Δημητριάδου
ΚΡΙΣΤΟΦΕΡ: Σπύρος Σταυρινίδης
ΡΟΥΘ: Νιόβη Χαραλάμπους
ΜΠΙΛΙ: Λάμπρος Κωνσταντέας
ΣΥΛΒΙΑ: Αντωνία Χαραλάμπους

7. Κωνσταντίας Σωτηρίου *Το κέλυθος*

Νέα Σκηνή

Θέατρο ΘΟΚ, Νέα Σκηνή, Λευκωσία, 13 Απριλίου 2018

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ανδρέας Αραούζος
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Έλενα Κατσούρη

ΜΟΥΣΙΚΗ: Γιώργος Κολιάς
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Σταύρος Τάρταρης
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Μαρία Ιόλη Καρολίδου

Διανομή

ANNA: Υρώ Μανέ
MARINA: Παναγιώτα Παπαγεωργίου
AKHΣ: Φώτης Αποστολίδης
NIKOΣ: Ανδρέας Τσέλεπος
ΠΑΝΟΣ: Βαρνάβας Κυριαζής

8. Στέφανου Δρουσιώτη *Εικόνα 1*

Θέατρο Αποθήκες, 21 Οκτωβρίου 2017

(Στο πλαίσιο των Δράσεων Α΄ τριμήνου: «Dubitanda» [Οκτώβριος – Δεκέμβριος 2017], σε καλλιτεχνική επιμέλεια Στέφανου Δρουσιώτη)

ΣΥΛΛΗΨΗ: Στέφανος Δρουσιώτης
ΜΟΥΣΙΚΗ ΣΥΝΘΕΣΗ: Γιώργος Πούλιος
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΣΚΗΝΙΚΗ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Στέφανος Δρουσιώτης
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Στέφανος Δρουσιώτης, Μαρίνος Χαραλάμπους

Ερμηνεύουν

Μαρίνα Αργυρίδου
Άρης Καλλέργης

9. Στέφανου Δρουσιώτη, Γιώργου Πούλιου *Εικόνα 2*

Θέατρο Αποθήκες, Λευκωσία, 10 Νοεμβρίου 2017

(Στο πλαίσιο των Δράσεων Α΄ τριμήνου: «Dubitanda» [Οκτώβριος – Δεκέμβριος 2017], σε καλλιτεχνική επιμέλεια Στέφανου Δρουσιώτη)

ΣΥΛΛΗΨΗ: Στέφανος Δρουσιώτης, Γιώργος Πούλιος
ΗΧΗΤΙΚΗ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ-ΣΥΝΘΕΣΗ: Γιώργος Πούλιος
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Στέφανος Δρουσιώτης
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Στέφανος Δρουσιώτης, Μαρίνος Χαραλάμπους
ΒΟΗΘΟΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ: Μαριλένα Κυριάκου

Ερμηνεύουν

Μαρίνα Αργυρίδου
Άρης Καλλέργης

10. Στέφανου Δρουσιώτη *Εικόνα 3*

Θέατρο Αποθήκες, Λευκωσία, 21 Δεκεμβρίου 2017

(Στο πλαίσιο των Δράσεων Α΄ τριμήνου: «Dubitanda» [Οκτώβριος – Δεκέμβριος 2017], σε καλλιτεχνική επιμέλεια Στέφανου Δρουσιώτη)

ΣΥΛΛΗΨΗ-ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Στέφανος Δρουσιώτης
ΜΟΥΣΙΚΗ ΣΥΝΘΕΣΗ: Γιώργος Πούλιος
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Στέφανος Δρουσιώτης, Μαρίνος Χαραλάμπους

Ερμηνεύουν

Άρης Καλλέργης
Μαρίνα Αργυρίδου

11. Λέανδρου Ταλιώτη, Άννας Φωτιάδου *Καθεστώς ευγενείας*

Θέατρο Αποθήκες, Λευκωσία, 9 Μαρτίου 2018

(Στο πλαίσιο των Δράσεων Β΄ τριμήνου: «Το σαλόνι των ξένων» [Φεβρουάριος – Μάιος 2018], σε καλλιτεχνική επιμέλεια Παναγιώτη Λάρκου)

ΣΥΛΛΗΨΗ-ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Λέανδρος Ταλιώτης, Άννα Φωτιάδου

Ερμηνεύουν
Βασιλική Κυπραίου
Γιώργος Κυριάκου
Παναγιώτης Μπρατάκος
Τζωρτζίνα Τάτση
Παναγιώτης Τοφή

12. Δημήτρη Σπύρου *Ο ηδονολεξίας*

Θέατρο Αποθήκες, Λευκωσία, 21 Μαρτίου 2018

(Στο πλαίσιο των Δράσεων Β' τριμήνου: «Το σαλόνι των ξένων» [Φεβρουάριος – Μάιος 2018]), σε καλλιτεχνική επιμέλεια Παναγιώτη Λάρκου)

ΣΥΛΛΗΨΗ-ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Δημήτρης Σπύρου

Ερμηνεύουν
Βασιλική Κυπραίου
Δημήτρης Σπύρου
Τζωρτζίνα Τάτση
Παναγιώτης Τοφή

13. Νεκτάριου Ροδοσθένους *Χρ[ο]ι*

Θέατρο Αποθήκες, Λευκωσία, 21 Μαρτίου 2018

(Στο πλαίσιο των Δράσεων Β' τριμήνου: «Το σαλόνι των ξένων» [Φεβρουάριος – Μάιος 2018]), σε καλλιτεχνική επιμέλεια Παναγιώτη Λάρκου)

ΣΥΛΛΗΨΗ-ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νεκτάριος Ροδοσθένους

Ερμηνεύουν
Γιώργος Κυριάκου
Παναγιώτης Μπρατάκος
Νεκτάριος Ροδοσθένους

14. Παναγιώτη Λάρκου *Πέντε μικροί ξένοι*

(βασισμένο σε μια ιδέα του Erdoghan Kavaz)

Θέατρο Αποθήκες, Λευκωσία, 3 Μαΐου 2018

(Στο πλαίσιο των Δράσεων Β' τριμήνου: «Το σαλόνι των ξένων» [Φεβρουάριος – Μάιος 2018]), σε καλλιτεχνική επιμέλεια Παναγιώτη Λάρκου)

ΣΥΛΛΗΨΗ-ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Παναγιώτης Λάρκου

Ερμηνεύουν
Βασιλική Κυπραίου
Γιώργος Κυριάκου
Παναγιώτης Μπρατάκος
Τζωρτζίνα Τάτση
Παναγιώτης Τοφή

15. Δημήτρη Μπασλάμ *Σοφία η μέλισσα*

Σκηνή 018 (Θέατρο Βαλίτσα)

Θέατρο ΘΟΚ, Νέα Σκηνή, Λευκωσία, 14 Ιανουαρίου 2018

ΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΜΟΥΣΙΚΗ-ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Δημήτρης Μπασλάμ
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ-ΚΟΥΚΛΕΣ: Μάρθα Φωκά
ΚΙΝΗΣΗ: Παναγιώτης Τοφή
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Σταύρος Τάρταρης

Διανομή

ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΑΣ/ΜΑΜΑ/ΚΥΡΙΑ ΜΑΡΙ (καζού, μελόντικα):
Κωνσταντίνα Ξενοφώντος
ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ/ΣΟΦΙΑ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΑΣ (καζού, καμπάσα): Σαββίνα Γεωργίου
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΑΣ/ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ/ΜΠΑΜΠΑΣ (μπαγλαμάς, γιουκαλίλι,
κλασική κιθάρα): Γιάννης Κουτής
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΑΣ/ΝΤΑΝΤΑ/ΘΕΙΟΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ/ΡΟΜΠΟΤ (ακουστική κιθάρα,
καζού): Στέφανος Κουτέλης

Τραγουδά όλος ο θίασος.

1. Εντμόν Ροστάν Συρανό ντε Μπερζεράκ

Κεντρική Σκηνή
Θέατρο ΘΟΚ, Κεντρική Σκηνή – Αίθουσα Εύης Γαβριηλίδης, Λευκωσία,
23 Νοεμβρίου 2018

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Λουίζα Μητσάκου
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΔΡΑΜΑΤΟΥΡΓΙΚΗ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ: Αχιλλέας Γραμματικόπουλος
ΜΟΥΣΙΚΗ: Γιώργος Ανδρέου
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Έλενα Κατσούρη
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ-ΚΙΝΗΣΗ: Χλόη Μελίδου
ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Μαρία Θεοδότου
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Μαρίνα Βρόντη
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΣ-ΕΝΔΥΜΑΤΟΛΟΓΟΣ: Θέλιμα Κασουλίδου
ΜΑΚΙΓΙΑΖ: Γιώργος Βαβανός

Διανομή

ΛΑΚΕΣ/ΣΩΜΑΤΟΦΥΛΑΚΑΣ/ΓΑΣΚΩΝΟΣ: Χάρης Αριστείδου
ΛΑΚΕΣ/ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΗΣ/ΓΑΣΚΩΝΟΣ: Αλέξανδρος Αχτάρ
ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ/ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΗΣ/ΓΑΣΚΩΝΟΣ: Γρηγόρης Γεωργίου
ΚΟΠΕΛΑ ΣΤΟ ΚΥΛΙΚΕΙΟ/ΚΟΡΙΤΣΑΚΙ/ΑΔΕΛΦΗ ΚΛΑΙΡΗ: Σαββίνα Γεωργίου
ΛΙΝΙΕΡ/ΜΟΥΣΙΚΟΣ/ΜΠΕΡΤΡΑΝΤΟΥ: Πέτρος Γιωρκάτζης
ΚΡΙΣΤΙΑΝ: Γιώργος Ευαγόρου
ΝΤΕ ΓΚΙΣ: Νεκτάριος Θεοδώρου
ΡΑΓΚΕΝΩ: Κώστας Καζάκας
ΜΠΕΛΡΟΖ/ΚΑΡΜΠΟΝ: Στέλιος Καλλιστράτης
ΚΥΖΥ: Αντώνης Καλογήρου
ΛΕ ΜΠΡΕ: Χάρης Κκολός
ΜΟΝΦΛΕΡΥ/ΚΑΠΟΥΤΣΙΝΟΣ/ΓΡΑΦΙΑΣ: Βαλεντίνος Κόκκινος
ΣΥΡΑΝΟ: Λώρης Λοϊζίδης
ΑΚΟΛΟΥΘΟΣ/ΜΗΤΕΡΑ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ: Παντελίτσα Λοϊζου
ΦΟΡΤΙΚΟΣ/ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΗΣ/ΜΟΥΣΙΚΟΣ/ΓΑΣΚΩΝΟΣ: Αντρέας Μακρής
ΒΑΛΒΕΡ/ΠΟΙΗΤΗΣ/ΜΟΥΣΙΚΟΣ/ΓΑΣΚΩΝΟΣ: Παναγιώτης Μπρατάκος
ΑΝΘΟΠΛΙΣΣΑ/ΛΙΖΑ/ΑΔΕΛΦΗ ΜΑΡΘΑ: Ήβη Νικολαΐδου
ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ/ΠΟΙΗΤΗΣ/ΓΑΣΚΩΝΟΣ: Ανδρέας Φυλακτού
ΡΩΞΑΝΗ: Αντωνία Χαραλάμπους
ΓΑΣΚΩΝΟΙ: Χάρης Αριστείδου, Αλέξανδρος Αχτάρ, Γρηγόρης Γεωργίου,
Αντρέας Μακρής, Παναγιώτης Μπρατάκος, Ανδρέας Φυλακτού

2. Ουίλλιαμ Σαίξπηρ Ριχάρδος Γ΄

Κεντρική Σκηνή
Θέατρο ΘΟΚ, Κεντρική Σκηνή – Αίθουσα Εύης Γαβριηλίδης, Λευκωσία,
1 Μαρτίου 2019

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Νίκος Χατζόπουλος
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΔΡΑΜΑΤΟΥΡΓΙΚΗ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ: Πάρις Ερωτοκρίτου
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Γιώργος Γιάννου
ΜΟΥΣΙΚΗ: Μάριος Τακούσης
ΚΙΝΗΣΗ-ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Παναγιώτης Τοφή
ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ-ΤΡΑΓΟΥΔΙ-ΦΩΝΗ: Βασιλική Αναστασίου
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Μαρία Ιόλη Καρολίδου
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΣ-ΕΝΔΥΜΑΤΟΛΟΓΟΣ: Ρέα Ολυμπίου
ΧΕΙΡΙΣΜΟΣ ΠΡΟΒΟΛΩΝ: Γιάγκος Χατζηγιάννης

Διανομή

ΡΙΧΑΡΔΟΣ, ΔΟΥΚΑΣ ΤΟΥ ΓΚΛΟΣΤΕΡ (μετέπειτα ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΡΙΧΑΡΔΟΣ Γ΄):
Προκόπης Αγαθοκλέους
ΔΟΥΚΙΣΣΑ ΤΟΥ ΓΙΟΡΚ/ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΑΣ: Εβελίνα Αραπίδη
ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΕΛΙΣΑΒΕΤ: Μαργαρίτα Ζαχαρίου
ΣΕΡ ΟΥΙΛΙΑΜ ΚΕΪΤΣΜΠΙ/ΦΟΝΙΑΣ: Πέτρος Ιωάννου
ΛΑΙΔΗ ANNA/ΡΙΧΑΡΔΟΣ, ΝΕΑΡΟΣ ΔΟΥΚΑΣ ΤΟΥ ΓΙΟΡΚ: Στυλιάνα Ιωάννου

ΡΟΜΠΕΡΤΑ ΜΠΡΑΚΕΝΜΠΡΙ/ΣΕΡ ΡΙΤΣΑΡΝΤ ΡΑΤΚΛΙΦ: Έλενα Καλλινίκου
ΔΟΥΚΑΣ ΤΟΥ ΜΠΑΚΙΓΧΑΜ/ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ: Γιάννης Καραούλης
ΛΟΡΔΟΣ ΓΚΡΕΪ/ΧΡΗΣΤΗΣ ΣΥΣΚΕΥΗΣ ΕΙΚΟΝΙΚΗΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ:
Στέλιος Καψάλης
ΛΟΡΔΟΣ ΟΥΙΛΙΑΜ ΧΕΪΣΤΙΝΓΚΣ/ΣΕΡ ΤΖΕΪΜΣ ΤΙΡΕΛ: Γιώργος Κυριάκου
ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ ΤΟΥ ΝΤΟΡΣΕΤ/ΕΡΡΙΚΟΣ, ΚΟΜΗΣ ΤΟΥ ΡΙΤΣΜΟΝΤ: Ηρόδοτος
Μιλτιάδους
ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΕΔΟΥΑΡΔΟΣ Δ΄/ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΓΙΟΡΚ: Παναγιώτης
Μπουγιούρης
ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ: Χριστίνα Παυλίδου
ΓΕΩΡΓΙΟΣ, ΔΟΥΚΑΣ ΤΟΥ ΚΛΑΡΕΝΣ/ΝΕΚΡΟΣ ΕΔΟΥΑΡΔΟΣ (σύζυγος Άννας)/
ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΗΛΙ: Κώστας Σιλβέστρος
ΛΟΡΔΟΣ ΣΤΑΝΛΕΪ, ΚΟΜΗΣ ΤΟΥ ΝΤΑΡΜΠΙ/ΦΟΝΙΑΣ: Δημήτρης Φραγκιόγλου
ΛΟΡΔΟΣ ΡΙΒΕΡΣ/ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ: Βασίλης Χαραλάμπους
ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΑ/ΠΟΛΙΤΕΣ: Ο θάσος

Συμμετέχουν
ΠΡΙΓΚΙΠΑΣ ΕΔΟΥΑΡΔΟΣ/ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΕΔΟΥΑΡΔΟΣ Ε΄: Άρης Κυθραιώτης/
Στέλιος Κυριακίδης

3. Θεόφραστου Σακελλαρίδη Ο βαφτιστικός

Κεντρική Σκηνή
Αμφιθέατρο Μακαρίου Γ΄, Λευκωσία, 21 Ιουνίου 2019

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ: Παναγιώτης Λάρκου
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Εδουάρδος Γεωργίου
ΕΝΟΡΧΗΣΤΡΩΣΗ-ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ-ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ:
Μιχάλης Καρακατσάνης
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ-ΚΙΝΗΣΗ: Παναγιώτης Τοφή
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Μαρίνα Αργυρίδου
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΣ-ΕΝΔΥΜΑΤΟΛΟΓΟΣ: Θέλιμα Κασουλίδου

Διανομή

ΖΑΧΑΡΟΥΛΗΣ (στρατιώτης του τάγματος αυτοκινήτων): Χάρης Αττώνης
ΒΙΒΙΚΑ (σύζυγός του): Τζίνα Πούλου
ΠΕΤΡΟΣ ΧΑΡΜΙΔΗΣ (έφεδρος στρατιώτης): Αλέξανδρος Παρίσης
ΚΙΚΗ (σύζυγός του): Έλενα Χατζηαυξέντη
ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ (θείος της Βιβίκας): Πέτρος Γιωρκάτζης
ΜΑΡΚΟΣ ΚΟΡΤΑΣΗΣ (έφεδρος στρατιώτης)/ΤΣΙΓΓΑΝΑ (φίλη του ζεύγους
Ζαχαρούλη): Ονησίφορος Ονησιφόρου
ΜΑΡΤΗΣ (αρχιτέκτων): Στέλιος Καλλιστράτης
ΜΑΓΕΙΡΙΣΣΑ/ΦΡΙΤΣΗ (φίλη του ζεύγους Ζαχαρούλη): Φανή Παρλή
ΜΙΜΗΣ (φίλος του ζεύγους Ζαχαρούλη): Μάρκος Καλλής
ΛΟΛΑ (φίλη του ζεύγους Ζαχαρούλη): Έλλη Αλωνεύτου
ΛΟΛΑΣ (φίλος του ζεύγους Ζαχαρούλη): Μάρκος Κλεοβούλου
ΟΡΧΗΣΤΡΑ: Βύρωνας Αθηνόδωρου (ευφώνιο), Γιώργος Γεωργίου/
Μάριος Μάρκου (κλαρινέτο), Δώρος Ζήσιμος (τσέλο), Μιχάλης
Καρακατσάνης (πιάνο), Γιώργος Χατζηγεωργίου (βιολί), Τάσος
Χαραλαμπίδης (κρουστά)

4. Ευριπίδη Ικέτιδες

Κεντρική Σκηνή
Αρχαίο Θέατρο Επιδαύρου, 5 Ιουλίου 2019

(Συμπαράγωγή με το Εθνικό Θέατρο της Ελλάδας)

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Γιώργος Κοροπούλης
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Στάθης Λιβαθινός
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Γιώργος Σουγλίδης
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Αλέκος Αναστασίου
ΜΟΥΣΙΚΗ: Άγγελος Τριανταφύλλου
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Φώτης Νικολάου
ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Μελίνα Παιονίδου
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Βασίλης Ανδρέου

ΔΡΑΜΑΤΟΛΟΓΟΣ: Ειρήνη Μουντράκη
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Μαρίνα Μυρτάλη
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ-ΕΝΔΥΜΑΤΟΛΟΓΟΥ: Μαρία Καλαμαρά
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΚΟΜΜΩΣΕΩΝ-ΠΕΡΟΥΚΕΣ: Χρόνης Τζήμος
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΜΑΚΙΓΙΑΣ: Κάκια Πετρέα

Διανομή

ΜΗΤΕΡΕΣ ΑΡΓΕΙΩΝ ΣΤΡΑΤΗΓΩΝ: Άννα Γιαγκιώζη, Άνδρη Θεοδότου, Κόρα Καρβούνη, Τζίνη Παπαδοπούλου, Αγλαΐα Παππά, Μαρία Σαββίδου, Κωνσταντίνα Τάκαλου, Τάνια Τρύπη, Νιόβη Χαραλάμπους
ΑΙΘΡΑ: Κάτια Δανδουλάκη
ΙΦΙΣ: Θοδωρής Κατσαφάδος
ΕΥΑΔΝΗ: Κατερίνα Λούρα
ΑΘΗΝΑ: Αγλαΐα Παππά
ΘΗΣΕΑΣ: Άκης Σακελλαρίου
ΑΔΡΑΣΤΟΣ: Χρήστος Σουγάρης
ΑΓΓΕΛΟΣ: Ανδρέας Τσέλεπος
ΚΗΡΥΚΑΣ: Χάρης Χαραλάμπους

ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΕΠΙ ΣΚΗΝΗΣ: Γιώργος Δούσος (κλαρίνο, σαξόφωνο, καβάλ, ντουντούκ), Αλέξανδρος Δρυμωνίτης (ηλεκτρική κιθάρα, electronics), Σοφία Ευκλείδου (τσέλο, αντί του Γιάννη Μεσσαλά στις παραστάσεις στην Κύπρο), Γιάννης Μεσσαλάς (τοξωτό τανμπούρ), Κωνσταντίνος Σηφάκης (κοντραμπάσο, αντί του Δημήτρη Τίγκα στις παραστάσεις στην Κύπρο), Δημήτρης Τίγκας (κοντραμπάσο)

5. Λούλας Αναγνωστάκη *Ο ήχος του όπλου*

Νέα Σκηνή
Θέατρο ΘΟΚ, Νέα Σκηνή, Λευκωσία, 9 Νοεμβρίου 2018

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Άδωνις Φλωρίδης
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Λάκης Γενεθλής
ΜΟΥΣΙΚΗ-ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΗΧΟΤΟΠΙΩΝ: Χριστίνα Γεωργίου
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Σταύρος Τάρταρης
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Νάγια Τ. Καρακώστα

Διανομή

ΓΙΑΝΝΗΣ: Αντρέας Κουτσόφτας
ΜΙΧΑΛΗΣ: Γιώργος Αναγιωτός
ΦΑΝΗ: Βικτώρια Φώτα
ΚΑΤΙΑ: Ράνια Σχίζα
ΜΑΡΙΚΑ: Μαρία Μιχαήλ
ΗΛΙΑΣ: Λουκάς Ζήκος

6. Φέρντιναντ Μπρούκνερ *Η αρρώστια της νιότης*

Νέα Σκηνή
Θέατρο ΘΟΚ, Νέα Σκηνή, Λευκωσία, 8 Φεβρουαρίου 2019

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Γιώργος Δεπάστας
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΔΡΑΜΑΤΟΥΡΓΙΚΗ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ: Αλίκη Δανέζη-Knutsen
ΜΟΥΣΙΚΗ: Monika
ΣΤΙΧΟΙ ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ: Monika, Σταύρος Ξενίδης
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Μαρίνα Χατζηλουκά
ΚΙΝΗΣΗ: Αλέξης Βασιλείου
ΕΝΟΡΧΗΣΤΡΩΣΗ: Άρης Ζέρβας
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Σταύρος Τάρταρης
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΙΔΟΣ: Εβίτα Ιωάννου
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΣ-ΕΝΔΥΜΑΤΟΛΟΓΟΣ: Ελένη Ιωάννου
STYLING: Μάριος Νεοφύτου

Διανομή

ΑΛΤ: Δημήτρης Γεωργιάδης
ΝΤΕΖΙΡΕ: Κίκα Γεωργίου
ΛΟΥΣΥ: Νίκη Δραγούμη
ΠΕΤΡΕΛ: Φώτης Καράλης

ΙΡΕΝΕ: Βένια Σταματιάδη
ΦΡΕΝΤΕΡ: Ανδρέας Τσέλεπος
ΜΑΡΙ: Νιόβη Χαραλάμπους

ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΕΠΙ ΣΚΗΝΗΣ: Μαριλύ Μήλια (τσέλο), Έλενα Μιχαηλίδου (τσέλο)

7. Μελίτας Κούτα, Χάρη Καυκαρίδη *Δρόμοι κροκοδείλων*

(μια παράσταση βασισμένη στη ζωή και στο έργο του Μπρούνο Σουλτσ)

Θέατρο Αποθήκες, Λευκωσία, 2 Δεκεμβρίου 2018

(Στο πλαίσιο των Δράσεων Α' τριμήνου: «Δρόμοι κροκοδείλων», σε καλλιτεχνική επιμέλεια Μελίτας Κούτα και Χάρη Καυκαρίδη)

ΣΥΛΛΗΨΗ-ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΔΡΑΜΑΤΟΥΡΓΙΑ-ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Μελίτα Κούτα, Χάρης Καυκαρίδης
ΔΡΑΜΑΤΟΥΡΓΙΚΗ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ-ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ-ΚΕΙΜΕΝΑ: Ευριπίδης Δίκαιος
ΚΙΝΗΣΙΟΛΟΓΙΑ: Παναγιώτης Τοφή
ΜΟΥΣΙΚΗ-ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΗΧΟΥ: Αντώνης Αντωνίου
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΠΡΟΒΟΛΩΝ: Άννα Φωτιάδου
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Σταύρος Ευλαμπίου
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΣ: Ελένη Ιωάννου
ΕΙΔΙΚΗ ΕΙΚΑΣΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ: Σιμώνη Φιλίππου

Διανομή

ΓΙΑΚΟΥΜΠ: Λούκας Βαλέβσκι
ΑΝΤΕΛΑ: Βιολέττα Θεοδωρίδου
ΜΗΤΕΡΑ: Βασιλική Κυπραίου
ΕΜΙΛ: Άντονι Παπαμιχαήλ
ΝΤΟΖΙΑ: Αρίστη Σπύρου
ΓΙΟΖΕΦ: Ιωάννης Χόρτης

8. Θανάση Γεωργίου, Φώτη Νικολάου *Δωμάτια*

Θέατρο Αποθήκες, Λευκωσία, 13 Φεβρουαρίου 2019

(Στο πλαίσιο των Δράσεων Β' τριμήνου: «Δύο... Πέντε... Ένα», σε καλλιτεχνική επιμέλεια Θανάση Γεωργίου και Φώτη Νικολάου)

ΣΥΛΛΗΨΗ-ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Θανάσης Γεωργίου, Φώτης Νικολάου
ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΟΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ: Τάσος Γκοβάτσος
ΗΧΗΤΙΚΟΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ: Δημήτρης Σπύρου

Δωμάτιο 1

ΕΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Έλενα Κοτασβήλι
ΕΡΜΗΝΕΥΕΙ: Στέλα Φυρογέννη

Δωμάτιο 2

ΕΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Κωνσταντίνα Ανδρέου
ΕΡΜΗΝΕΥΕΙ: Μάριος Κωνσταντίνου

Δωμάτιο 3

ΕΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Κωνσταντίνος Ταλιώτης

Δωμάτιο 4

ΕΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Λεωνίδα Ζαφειρόπουλος
ΦΩΝΗ: Θανάσης Γεωργίου

Δωμάτιο 5

ΕΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Τάσος Γκοβάτσος
ΕΡΜΗΝΕΥΕΙ: Άντρια Ζένιου

9. Φώτη Νικολάου *Amen II*

Θέατρο Αποθήκες, Λευκωσία, 27 Φεβρουαρίου 2019

ΣΥΛΛΗΨΗ-ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Φώτης Νικολάου
ΔΡΑΜΑΤΟΥΡΓΙΑ: Θανάσης Γεωργίου
ΜΟΥΣΙΚΗ: Δημήτρης Σπύρου
ΣΚΗΝΙΚΑ: Τάσος Γκοβάτσος
ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Κωνσταντίνα Ανδρέου
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Σταύρος Ευλαμπίου

Ερμηνεύουν

Άντρια Ζένιου
Βίκυ Κάλλα
Μάριος Κωνσταντίνου
Ειρήνη Μαυροματάκη
Φώτης Νικολάου
Γιάννης Οικονομίδης
Ήβη Χατζηβασιλείου
Στέλα Φυρογένη

10. Σάρα Κέιν *Λαχταρώ*

Θέατρο Αποθήκες, Λευκωσία, 5 Απριλίου 2019

(Στο πλαίσιο των Δράσεων Β' τριμήνου: «Δύο ... Πέντε ... Ένα», σε καλλιτεχνική επιμέλεια Θανάση Γεωργίου και Φώτη Νικολάου)

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Τζένη Μαστοράκη
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Θανάσης Γεωργίου
ΜΟΥΣΙΚΗ: Δημήτρης Σπύρου
ΚΙΝΗΣΗ: Φώτης Νικολάου
ΣΚΗΝΙΚΑ: Έλενα Κοτασβήλι
ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Κωνσταντίνα Ανδρέου
ΔΡΑΜΑΤΟΥΡΓΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ: Δημήτρης Καλακίδης
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Σταύρος Ευλαμπίου
ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΝΕΡΟΥ: Σωφρόνης Ευσταθίου
ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΤΟΙΧΟΠΟΙΑΣ: Στέφανος Νεάρχου

Διανομή

Σ: Άντρια Ζένιου
Β: Μάριος Κωνσταντίνου
Α: Θανάσης Γεωργίου
Μ: Στέλα Φυρογένη

11. Ξένιας Καλογεροπούλου, Θωμά Μοσχόπουλου *Ο τυχερός στρατιώτης*

Σκηνή 018
Θέατρο ΘΟΚ, Κεντρική Σκηνή – Αίθουσα Εύης Γαβριηλίδης, Λευκωσία, 21 Οκτωβρίου 2018

ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ-ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Γεωργία Μαυραγάνη
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Άρτεμις Φλέσσα
ΚΙΝΗΣΗ: Αλεξία Νικολάου
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΣ: Ναζίκ Αϊδινιάν
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΙΔΟΣ: Φάνης Αθανασιάδης

Ερμηνεύουν

Μαρίνα Αργυρίδου
Μάρκος Καλλής
Παναγιώτης Λάρκου
Νίκος Μάνεσης
Γιώργος Ονησιφόρου
Τζωρτζίνα Τάτση

49Η ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ, 2019–2020

1. Κάρλο Γκολντόνι *Η τριλογία του παραθερισμού*

Κεντρική Σκηνή
Θέατρο ΘΟΚ, Κεντρική Σκηνή – Αίθουσα Εύης Γαβριηλίδης, Λευκωσία, 8 Νοεμβρίου 2019

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Γιώργος Δεπάστας
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΔΡΑΜΑΤΟΥΡΓΙΚΗ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ: Τάκης Τζαμαργιάς
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Εδουάρδος Γεωργίου, Θέλμα Κασουλίδου
ΜΟΥΣΙΚΗ ΣΥΝΘΕΣΗ/ΕΚΤΕΛΕΣΗ/ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ/ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Λευτέρης Μουμτζής
ΚΙΝΗΣΗ: Μιχάλης Θεοφάνους
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Χριστόδουλος Ανδρέου
ΒΟΗΘΟΣ ΕΝΔΥΜΑΤΟΛΟΓΩΝ: Σάββας Καζαντζής
ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΣΚΗΝΙΚΟΥ: Στέφανος Νεάρχου

Διανομή

ΦΕΡΝΤΙΝΑΝΤΟ: Καίτη Κωνσταντίνου
ΛΕΟΝΑΡΝΤΟ: Προκόπης Αγαθοκλέους
ΠΑΟΛΟ: Μάριος Κωνσταντίνου
ΒΙΤΤΟΡΙΑ: Αντωνία Χαραλάμπους
ΜΠΡΙΤΖΙΝΤΑ: Νίκη Δραγούμη
ΓΚΟΥΛΙΕΛΜΟ: Γιώργος Αναγιωτός
ΦΙΛΙΠΠΟ: Αντώνης Κατσαρής
ΤΖΑΚΙΝΤΑ: Αναστασία-Ραφαέλα Κονίδη

2. Δημήτρη Μπόγρη *Η Δράκαινα*

Κεντρική Σκηνή
Θέατρο ΘΟΚ, Κεντρική Σκηνή – Αίθουσα Εύης Γαβριηλίδης, Λευκωσία, 14 Φεβρουαρίου 2020

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Λυδία Κονιόρδου
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Γιώργος Ζιάκας
ΜΟΥΣΙΚΗ: Τάκης Φαραζής
ΚΙΝΗΣΗ: Ανδρομάχη Δημητριάδου-Lindahl
ΜΟΥΣΙΚΟΛΟΓΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ: Γιώργος Καλογήρου
ΒΙΝΤΕΟΠΡΟΒΟΛΕΣ: Χριστόφορος Λάρκος
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς σε συνεργασία με τη σκηνοθέτιδα
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΙΔΑΣ: Φαίδων Καστρής
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ-ΕΝΔΥΜΑΤΟΛΟΓΟΥ: Μόνικα Χατζηβασιλείου
ΧΕΙΡΙΣΜΟΣ ΒΙΝΤΕΟΠΡΟΒΟΛΩΝ: Χριστόδουλος Ανδρέου

Διανομή

ΓΙΑΝΝΗΣ: Χάρης Αττώνης
ΣΤΡΑΠΑΣ: Ντίνος Λύρας
ΚΑΤΙΝΙΩ: Μαριλύ Μήλια
ΔΡΑΚΑΙΝΑ: Λυδία Κονιόρδου
ΚΩΣΤΑΣ: Βαλεντίνος Κόκκινος
ΑΝΘΟΥΛΑ: Πηνελόπη Βασιλείου
ΚΑΡΥΝΗΣ: Φαίδων Καστρής

ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΕΠΙ ΣΚΗΝΗΣ: Γιώργος Καλογήρου, Χαράλαμπος Παντελής

3. Αριστοφάνη *Αχαρνείς*

Κεντρική Σκηνή
Αμφιθέατρο Μακαρίου Γ', Λευκωσία, 29 Ιουλίου 2020

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Λεωνίδα Ζενάκος
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Βαρνάβας Κυριαζής
ΜΟΥΣΙΚΗ: Κώστας Κακογιάννης
ΣΚΗΝΙΚΑ: Γιώργος Γιάννου

ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Έλενα Κατσούρη
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ-ΚΙΝΗΣΗ: Παναγιώτης Τοφή
ΣΤΙΧΟΙ ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ-ΠΑΡΑΒΑΣΕΙΣ: Πάμπος Κουζάλης
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Ανδρέας Αραούζος
ΕΙΔΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ: Μόνικα Χατζηβασιλείου
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ: Ρέα Όλυμπίου
ΒΟΗΘΟΣ ΕΝΔΥΜΑΤΟΛΟΓΟΥ: Ιφιγένεια Αβραάμ
ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΣΚΗΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΛΑΣΠΙΔΑΣ ΛΑΜΑΧΟΥ: Στέφανος Νεάρχου

Διανομή

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΗΣ: Ανδρέας Τσουρής
ΚΗΡΥΚΑΣ/ΞΑΝΘΙΑΣ/ΙΣΜΗΝΙΑΣ/ΤΡΑΓΟΣ/ΑΓΓΕΛΟΣ/ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ
ΛΑΜΑΧΟΥ/ΝΟΣΟΚΟΜΟΣ: Εύρος Βασιλείου
ΚΗΡΥΚΑΣ/ΑΓΟΡΑΝΟΜΟΣ/ΕΙΡΗΝΗ/ΑΓΓΕΛΟΣ: Μάρκος Καλλής
ΑΜΦΙΘΕΟΣ/ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ ΛΑΜΑΧΟΥ: Θανάσης Δρακόπουλος
ΑΡΧΟΝΤΑΣ/ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ/ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ/ΚΟΥΜΠΑΡΑ: Βασίλης Βασιλάκης
ΑΡΧΟΝΤΑΣ/ΒΟΙΩΤΟΣ: Κώστας Καζάκας
ΑΡΧΟΝΤΑΣ/ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΗ/ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΡΙΤΗ-ΘΡΕΦΤΑΡΙ/
ΥΠΗΡΕΤΗΣ ΜΑΜΑΧΟΥ: Βαλεντίνος Κόκκινος
ΑΡΧΟΝΤΑΣ/ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ/ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ ΛΑΜΑΧΟΥ: Αντρέας Μακρής
ΑΡΧΟΝΤΑΣ/ΥΠΗΡΕΤΗΣ ΛΑΜΑΧΟΥ/ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΡΙΤΗ-ΜΙΣΕΡΗ/
ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ ΛΑΜΑΧΟΥ/ΝΟΣΟΚΟΜΟΣ: Θανάσης Ιωάννου
ΑΡΧΟΝΤΑΣ/ΛΑΜΑΧΟΣ: Ανδρέας Τσέλεπος
ΠΡΕΣΒΥΣ: Διομήδης Κουφτερός
ΠΡΕΣΒΥΣ/ΤΡΑΓΟΣ/ΠΑΡΑΒΑΣΗ Β': Ηρόδοτος Μιλτιάδους
ΨΕΥΔΑΡΤΑΒΑΣ/ΠΑΡΑΝΥΜΦΟΣ: Αλέξανδρος Παρίσης
ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ/ΓΥΝΑΙΚΑ ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΗ/ΜΕΓΑΡΙΤΗΣ: Χάρης Αττώνης
ΣΤΡΑΤΩΝΑΣ/ΓΕΩΡΓΟΣ: Χάρης Κκολός
ΘΕΩΡΟΣ/ΕΤΑΙΡΑ: Μιχάλης Μουστάκας
ΟΔΟΜΑΝΤΑΣ/ΤΡΑΓΟΣ/ΑΓΓΕΛΟΣ: Γιάννης Καραούλης
ΟΔΟΜΑΝΤΑΣ/ΝΙΚΑΡΧΟΣ: Πάνος Μακρής
ΟΔΟΜΑΝΤΑΣ/ΑΥΛΗΤΗΣ/ΚΗΡΥΚΑΣ/ΔΟΥΛΟΣ ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΗ/ΕΤΑΙΡΑ:
Γιάννης Μίνως
ΟΔΟΜΑΝΤΑΣ/ΑΥΛΗΤΗΣ/ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ/ΤΡΑΓΟΣ/ΔΟΥΛΟΣ ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΗ:
Βασίλης Χαραλάμπους
ΠΑΙΔΙ/ΠΑΡΑΒΑΣΕΙΣ: Γεωργία Νεοκλέους
ΧΟΡΟΣ: Εύρος Βασιλείου, Μάρκος Καλλής, Θανάσης Δρακόπουλος,
Βασίλης Βασιλάκης, Κώστας Καζάκας, Βαλεντίνος Κόκκινος, Αντρέας
Μακρής, Θανάσης Ιωάννου, Διομήδης Κουφτερός, Ηρόδοτος Μιλτιάδους,
Αλέξανδρος Παρίσης, Χάρης Αττώνης, Χάρης Κκολός, Μιχάλης
Μουστάκας, Γιάννης Καραούλης, Πάνος Μακρής, Γιάννης Μίνως,
Βασίλης Χαραλάμπους

Συμμετέχουν

ΑΡΧΟΝΤΑΣ/ΔΟΥΛΟΣ ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΗ/ΑΓΟΡΑΝΟΜΟΣ: Δαβίδ Αναστασίου
ΟΔΟΜΑΝΤΑΣ/ΔΟΥΛΟΣ ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΗ/ΑΓΟΡΑΝΟΜΟΣ: Πυγμαλίων Νεοκλέους
ΓΥΝΑΙΚΑ: Μαρία Χρυσοστόμου

ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΕΠΙ ΣΚΗΝΗΣ: Κώστας Κακογιάννης (πιάνο, βιολί, πιθκιαούλι,
φλάουτο), Βερόνικα Αλωνεύτου (σαντούρι), Τζόναθαν Μπετίτο
(κρουστά, foley artist), Χαράλαμπος Παντελή (λαούτο)

4. Γιωργή Τσουρή 170 τετραγωνικά (Moonwalk)

Νέα Σκηνή
Θέατρο ΘΟΚ, Νέα Σκηνή, Λευκωσία, 25 Οκτωβρίου 2019

ΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Γιωργής Τσουρής
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Μαρίζα Παρτζίλη
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Σταύρος Τάρταρης
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Κλείτος Κωμοδίκης
ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΣΚΗΝΙΚΟΥ: Στέφανος Νεάρχου

Διανομή

ΛΙΑΗ: Κρίστη Παπαδοπούλου
ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ: Ήβη Νικολαΐδου
ΑΓΓΕΛΟΣ: Αλέξανδρος Παρίσης

ΓΕΙΤΟΝΙΣΣΑ: Ντόρα Μακρυγιάννη
ΓΡΗΓΟΡΗΣ: Βασίλης Χαραλάμπους

5. Αντριου Μπόβελ Πράγματα δικά μου, αληθινά

Νέα Σκηνή
Θέατρο ΘΟΚ, Νέα Σκηνή, Λευκωσία, 17 Ιανουαρίου 2020

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Βάιος Λιαπής
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Μαρία Κυριάκου
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Κωνσταντίνα Ανδρέου
ΜΟΥΣΙΚΗ-ΗΧΗΤΙΚΟΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ: Πάνος Μπάρτζης
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Σταύρος Τάρταρης
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΙΔΑΣ: Άντρια Ζένιου
ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΣΚΗΝΙΚΟΥ: Martin Meason

Διανομή

ΦΡΑΝ: Πόπη Αβραάμ
ΜΠΟΜΠ: Βασίλης Βασιλάκης
ΜΠΕΝ: Γιώργης Βασιλόπουλος
ΜΑΡΚ: Γιώργος Κυριάκου
ΡΟΖΙ: Χριστίνα Παπαδοπούλου
ΠΙΠ: Νιόβη Χαραλάμπους

6. Ντέιβιντ Γκρεγκ Το παράδειγμα του δόκτορα Κόρτσακ

Θέατρο Αποθήκες, Λευκωσία, 19 Ιανουαρίου 2020

(Στο πλαίσιο των Δράσεων 2019-2020: «Νέος σε έρημο νησί»,
σε καλλιτεχνική επιμέλεια Γιάννη Καραούλη και Ελένης Μολέσκη)

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Σοφία Γρηγορίου, Γιάννης Καραούλης
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Γιάννης Καραούλης
ΔΡΑΜΑΤΟΥΡΓΙΑ: Ελένη Μολέσκη
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Ελένη Ιωάννου
ΜΟΥΣΙΚΗ-ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΗΧΟΤΟΠΙΟΥ: Χριστίνα Γεωργίου
ΚΙΝΗΣΗ: Έλενα Χριστοδουλίδου
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γιώργος Λάζουλος
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ: Ειρήνη Ανδρέου
ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΣΚΗΝΙΚΟΥ: Στέφανος Νεάρχου

Διανομή

ΔΟΚΤΩΡ ΓΙΑΝΟΥΣ ΚΟΡΤΣΑΚ: Παναγιώτης Λάρκου
ΣΤΕΦΑΝΙΑ: Μικαέλλα Θεοδουλίδου
ΑΣΤΥΝΟΜΟΣ/ΣΤΕΠΑΝ/ΜΠΡΟΥΝΟ/ΤΑΝΤΕΟΥΣ/ΤΣΕΡΝΙΑΚΩΦ/ΤΟΜ/ΕΝΑΣ
ΙΕΡΕΑΣ: Αντρέας Μακρής
ΑΤΖΙΟ: Τάριελ Μπερίτζε

7. Θόρντον Ουάιλντερ Η μικρή μας πόλη

Εκτός Έδρας
Δημοτικό Μέγαρο, Δήμος Γερίου, Λευκωσία, 19 Φεβρουαρίου 2020

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ-ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΔΡΑΜΑΤΟΥΡΓΙΚΗ ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ: Αλεξία
Παπαλαζάρου
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Ηλέκτρα Κυθραιώτου
ΜΟΥΣΙΚΗ: Κώστας Κακογιάννης
ΣΤΙΧΟΙ ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ: Πάμπος Κουζάλης
ΚΙΝΗΣΗ-ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ: Παναγιώτης Τοφή
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Σταύρος Τάρταρης
ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΣΚΗΝΙΚΟΥ: Στέφανος Νεάρχου

Διανομή

ΑΦΗΓΗΤΗΣ: Πάνος Μακρής
ΚΥΡΙΟΣ ΓΚΙΜΠΣ/ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ: Νεκτάριος Θεοδώρου
ΕΜΙΛΥ ΓΟΥΕΜΠ: Μαρίνα Μανδρή
ΧΑΟΥΙ ΝΙΟΥΣΑΜ/ΓΟΥΟΛΛΥ ΓΟΥΕΜΠ/ΚΥΡΙΟΣ ΓΟΥΕΜΠ/ΣΑΪΜΟΝ
ΣΤΙΜΣΟΝ (ακορντεόν): Γιάννης Μίνως

ΡΕΒΕΚΑ ΓΚΙΜΠΣ/ΚΥΡΙΑ ΣΟΑΜΣ: Μαρία Φιλίππου
ΚΥΡΙΑ ΓΚΙΜΠΣ: Μαργαρίτα Ζαχαρίου
ΚΥΡΙΑ ΓΟΥΕΜΠ: Ηλιάνα Κάκκουρα
ΤΖΟ ΚΡΟΥΥΕΛ/ΤΖΩΡΤΖ ΓΚΙΜΠΣ: Δημήτρης Γκουτζαμάνης

8. Τηλέμαχος Τσαρδάκα, Διονύση Μπάστα *Το κορίτσι που επιμένει* Σκηνή 018

Θέατρο ΘΟΚ, Κεντρική Σκηνή – Αίθουσα Εύης Γαβριηλίδης, Λευκωσία,
20 Οκτωβρίου 2019

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Μαρίνα Βρόντη
ΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΤΙΧΟΙ ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ: Τηλέμαχος Τσαρδάκας
ΜΟΥΣΙΚΗ: Διονύσης Μπάστας
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Γιώργος Γιάννου
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ-ΚΙΝΗΣΗ: Χλόη Μελίδου
ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Ελεονώρα Ρούσου
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΙΔΟΣ: Μυρτώ Κουγιάλη
ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΣΚΗΝΙΚΟΥ: Στέφανος Νεάρχου

Διανομή

ΑΦΗΓΗΤΗΣ/ΔΙΟΝΥΣΟΣ/ΠΛΟΥΤΩΝΑΣ/ΑΦΗΓΗΤΗΣ: Δημήτρης Αντωνίου
ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ/ΚΟΡΙΤΣΙ: Σαββίνα Γεωργίου
ΑΦΗΓΗΤΗΣ/ΑΓΟΡΙ/ΑΔΗΣ CREW: Γιώργος Ευαγόρου
ΑΦΗΓΗΤΗΣ/ΑΠΟΛΛΩΝΑΣ/ΒΑΡΚΑΡΗΣ/ΚΕΡΒΕΡΟΣ: Στέλιος Καλλιστράτης
ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ/ΑΦΡΟΔΙΤΗ/ΚΕΡΒΕΡΟΣ/ΚΑΤΟΙΚΙΔΙΟ ΠΛΟΥΤΩΝΑ/ΑΔΗΣ CREW:
Πολυξένη Σάββα

50Η ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ, 2020–2021

1. Άρθουρ Μίλλερ *Ο θάνατος του εμποράκου*

Κεντρική Σκηνή
Θέατρο ΘΟΚ, Κεντρική Σκηνή – Αίθουσα Εύης Γαβριηλίδης, Λευκωσία,
5 Μαρτίου 2021

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Νίκος Οικονομόπουλος, Δημήτρης Μπεραχάς
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νεοκλής Νεοκλέους
ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Νεοκλής Νεοκλέους, Γεωργία Μεσιήτη
ΣΚΗΝΙΚΑ: Σάββας Μυλωνάς
ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Ρέα Ολυμπία
ΜΟΥΣΙΚΗ ΣΥΝΘΕΣΗ: Γιώργος Καλογήρου
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Σταύρος Τάρταρης
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Γεωργία Μεσιήτη

Διανομή

ΛΙΝΤΑ: Λέα Μαλένη
ΟΥΙΛΛΙ ΛΟΜΑΝ: Γιώργος Μουαΐμης
ΜΠΙΦΦ: Αλέξανδρος Μαρτίδης
ΧΑΠΠΥ: Αντρέας Κουτσόφτας
ΜΕΡΝΑΡΝΤ: Φώτης Φωτίου
ΓΥΝΑΙΚΑ: Μαρία Μιχαήλ
ΤΣΑΡΑΥ: Βασίλης Μιχαήλ
ΜΠΕΝ: Νεοκλής Νεοκλέους
ΧΑΟΥΑΡΝΤ ΒΑΓΚΝΕΡ: Πάνος Λουκαΐδης
ΤΖΕΝΝΥ/ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ ΦΟΡΣΑΪΤ: Νίκη Δραγούμη
ΣΤΑΝΛΕΪ: Βασίλης Χαραλάμπος
ΛΕΤΑ: Δέσποινα Βιολάρη

2. Σπύρου Περεισιάδη *Εσμέ*

Κεντρική Σκηνή
Αμφιθέατρο Μακαρίου Γ', Λευκωσία, 24 Ιουνίου 2021

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Μαρίνα Βρόντη
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Γιώργος Γιάννου
ΜΟΥΣΙΚΗ: Κώστας Κακογιάννης
ΣΤΙΧΟΙ ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ: Πάμπος Κουζάλης
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ-ΚΙΝΗΣΗ: Χλόη Μελίδου
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Σταύρος Τάρταρης
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΙΔΑΣ: Μυρτώ Κουγιάλη
ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΣΚΗΝΙΚΟΥ: Στέφανος Νεάρχου

Διανομή

ΣΤΡΑΤΟΣ: Ανδρέας Τσουρής
ΦΛΟΓΑΣ: Δημήτρης Αντωνίου
ΧΟΝΔΡΟΓΙΑΝΝΗΣ: Γρηγόρης Γεωργίου
ΜΠΡΚΟΣ: Βασίλης Χαραλάμπος
ΚΑΡΜΕΝ: Αθηνά Μουστάκα
ΔΕΣΠΩ: Χριστίνα Παυλίδου
ΔΡΟΣΟΣ: Προκόπης Αγαθοκλέους
ΕΣΜΕ: Χριστίνα Παπαδοπούλου
ΧΑΤΙΓΙΕ: Έρικα Μπεγέτη

ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΕΠΙ ΣΚΗΝΗΣ: Κώστας Κακογιάννης (φλάουτο, πιάνο, βιολί),
Βερόνικα Αλωνεύτου (σαντούρι), Πάμπος Κουζάλης (ταμπουτσιά),
Τζόνναθαν Μπετίτο (κρουστά), Χαράλαμπος Παντελή (λαούτο)

3. Αισχύλου *Αγαμέμνων*

Κεντρική Σκηνή
Αμφιθέατρο Μακαρίου Γ', Λευκωσία, 16 Ιουλίου 2021

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Νικολέττα Φριντζήλα
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Λέα Μαλένη
ΣΚΗΝΙΚΑ: Χάρης Καυκαρίδης
ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Σόσε Εσκιτζιάν
ΜΟΥΣΙΚΗ: Δημήτρης Ζαβρός
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ-ΚΙΝΗΣΗ: Φώτης Νικολάου
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΙΔΑΣ: Ελένη Αναστασίου
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΟΥ-ΕΝΔΥΜΑΤΟΛΟΓΟΥ: Άννη Βασιλείου
ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΣΚΗΝΙΚΟΥ: Στέφανος Νεάρχου
ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΚΟΣΜΗΜΑΤΩΝ ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑΣ ΚΑΙ ΑΙΓΙΣΘΟΥ:
Καλλιρόη Παπαδάκη
ΚΟΜΜΩΣΕΙΣ-ΜΑΚΙΓΙΑΣ: Νικόλαος Μακρής

Διανομή

ΦΥΛΑΚΑΣ: Βασιλική Κυπραίου
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ: Παναγιώτα Παπαγεωργίου
ΚΗΡΥΚΑΣ: Βασίλης Μιχαήλ
ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ: Θανάσης Γεωργίου
ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ: Aurora Marion
ΑΙΓΙΣΘΟΣ: Χάρης Χαραλάμπους

ΧΟΡΟΣ: Ανδρέας Βασιλείου, Μάρκος Γέττος, Άννα Γιαγκιωζή, Ηλιάνα Κάκκουρα, Στέλιος Καλλικράτης, Χριστίνα Κωνσταντίνου, Γιάννης Μίνως, Μανώλης Μιχαηλίδης, Φώτης Νικολάου, Ονησίφορος Ονησιφόρου, Ανδρέας Παπαμιχαλόπουλος, Ελένη Σιδερά, Νιόβη Χαραλάμπους, Μαρίλια Χαριδήμου, Άγγελος Χατζημιχαήλ

4. Κώστα Μαννούρη *Πρόσοψη*

Νέα Σκηνή
Θέατρο ΘΟΚ, Νέα Σκηνή, Λευκωσία, 30 Οκτωβρίου 2020

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΚΙΝΗΣΗ-ΣΤΙΧΟΙ ΤΡΑΓΟΥΔΙΟΥ ΕΝΑΡΞΗΣ: Μάριος Μεττής
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Λύδια Μανδρίδου
ΜΟΥΣΙΚΗ-ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΗΧΟΤΟΠΙΟΥ: Κωνσταντίνος Λεμέσιος
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Έλενα Γεωργιάδου

Διανομή

ΣΟΦΙΑ: Έρικα Μπεγέτη
ΒΗΘΕΕΜ: Όλγα Ποταμίτου
ΑΝΝΑ: Μαρύλια Γιαλλουρίδου
ΝΑΣΟΣ: Σάββας Μενοίκου

5. Αντώνη Γεωργίου *Σε κρίσιμη κατάσταση*

Νέα Σκηνή
Θέατρο ΘΟΚ, Νέα Σκηνή, Λευκωσία, 19 Φεβρουαρίου 2021

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Αιμίλιος Χαραλαμπίδης
ΣΚΗΝΙΚΑ: Σωσάννα Τομάζου
ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Ελένη Τζιρκαλλή
ΜΟΥΣΙΚΗ: Δημήτρης Ζαχαρίου
ΚΙΝΗΣΗ: Εύα Καλομοίρη
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΒΙΝΤΕΟΠΡΟΒΟΛΩΝ: Χριστόφορος Λάρκος
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Μαρία Χριστοδούλου

Διανομή

ΧΡΥΣΤΑΛΛΑ: Ζωή Κυπριανού
ΕΛΕΝΑ: Αντωνία Χαραλάμπους
ΑΝΤΡΕΑΣ: Ανδρέας Κούτσουμπας
ΧΡΙΣΤΟΣ: Μιχάλης Καζάκας

ΠΑΡΗΣ: Χάρης Χαραλάμπους
ΝΟΣΟΚΟΜΑ: Νάτια Χαραλάμπους

Συμμετέχουν στις βιντεοπροβολές
ΜΕΛΙΝΑ: Εστέλλα Τεμπριώτου
Γιώργος Αχιλλέως, Φερνάντο Μούνζερ, Πόλυς Χατζηκώστας

6. Σουζάν Λεμπό *Ήχος από κόκκαλα που σπάνε*

Θέατρο Αποθήκες, Λευκωσία, 25 Σεπτεμβρίου 2020

(Στο πλαίσιο των Δράσεων 2020-2021: «Νέος σε έρημο νησί», σε καλλιτεχνική επιμέλεια Ειρήνης Ανδρέου, Γιάννη Καραούλη και Ελένης Μολέσκη)

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Σοφία Γρηγορίου
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Γιάννης Καραούλης
ΔΡΑΜΑΤΟΥΡΓΙΑ: Ελένη Μολέσκη
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Ελένη Ιωάννου
ΜΟΥΣΙΚΗ-ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΗΧΟΤΟΠΙΟΥ: Χριστίνα Γεωργίου
ΚΙΝΗΣΗ: Έλενα Χριστοδουλίδου
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γιώργος Λάζογλου
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Ειρήνη Ανδρέου

Διανομή

ΕΛΙΚΙΑ: Μικαέλλα Θεοδουλίδου
ΖΟΖΕΦ: Τάριελ Μπερίτζε
ΑΝΤΖΕΛΙΝΑ: Ελένη Μολέσκη

7. Χιου Λέναρντ *Ντα*

Εκτός Έδρας
Θέατρο ΘΟΚ, Νέα Σκηνή, Λευκωσία, 12 Μαΐου 2021

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Ερρίκος Μπελιές
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Μαρία Μανναρίδου-Καρσερά
ΔΡΑΜΑΤΟΥΡΓΙΚΗ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ: Μαρία Μανναρίδου-Καρσερά,
Φώτης Φωτίου
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Θέλμα Κασουλίδου
ΜΟΥΣΙΚΗ: Αντώνης Αντωνίου
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΙΔΑΣ: Φώτης Φωτίου

Διανομή

ΤΣΑΡΑΙ: Νεκτάριος Θεοδώρου
ΟΛΙΒΕΡ: Βασίλης Παφίτης
ΝΤΑ: Κώστας Βήχας
ΜΗΤΕΡΑ: Έλενα Χριστοφή
ΤΣΑΡΑΙ: Κωνσταντίνος Τσίτσιος
ΚΥΡΙΟΣ ΝΤΡΑΜ: Φώτης Αποστολίδης
ΜΑΙΡΗ ΤΕΗΤ: Βαλάντω Χαραλάμπους
ΚΥΡΙΑ ΠΡΥΝ: Χριστίνα Χριστόφια

8. Κώστα Σιλβέστρου, Χριστίνας Αργύρη *Αριστοφάνης τόσος δα!*

(μια μουσική παράσταση)

Σκηνή 018
Θέατρο ΘΟΚ, Κεντρική Σκηνή – Αίθουσα Εύης Γαβριηλίδης, Λευκωσία,
11 Οκτωβρίου 2020

ΚΕΙΜΕΝΟ-ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ-ΣΤΙΧΟΙ ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ: Κώστας Σιλβέστρου
ΜΟΥΣΙΚΗ ΣΥΝΘΕΣΗ-ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ: Χριστίνα Αργύρη
ΣΚΗΝΙΚΑ-ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ: Μαρίνα Χατζηλουκά
ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑ-ΚΙΝΗΣΗ: Λία Χαράκη
ΕΙΔΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ: Ελένη Ιωάννου
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΩΝ: Γεώργιος Κουκουμάς
ΒΟΗΘΟΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ: Στέφανη Μουρούζη
ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΣΚΗΝΙΚΟΥ: Στέφανος Νεάρχου

Διανομή

ΚΟΡΗ ΤΡΥΓΑΙΟΥ/ΔΙΟΝΥΣΟΣ/ΠΟΥΛΙ (πιάνο, snare drum, φλογέρα, ντέφι, δίσκος): Κωνσταντίνος Ανδρονίκου

ΚΟΡΗ ΤΡΥΓΑΙΟΥ/ΒΟΗΘΟΣ ΠΟΛΕΜΟΥ/ΒΑΤΡΑΧΟΣ/ΠΛΟΥΤΩΝΑΣ/ΠΙΣΤΗ (πιάνο, τυμπανάκι, σέικερ αβγό, δίσκος, ντέφι): Πηνελόπη Βασιλείου
ΤΡΥΓΑΙΟΣ/ΗΡΑΚΛΗΣ/ΒΑΤΡΑΧΟΣ/ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ (τούμπα, καχόν, τρίγωνο): Γιώργος Ευαγόρου

ΠΟΛΕΜΟΣ/ΒΑΤΡΑΧΟΣ/ΔΙΣΧΥΛΟΣ/ΠΟΥΛΙ (κιθάρα, τυμπανάκι, καζού): Στέλιος Καλλιστράτης

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ/ΕΡΜΗΣ/ΠΛΟΥΤΟΣ/ΞΑΝΘΙΑΣ/ΓΑΪΔΑΡΟΣ/ΠΟΥΛΙ (καχόν, σέικερ αβγό): Κλείτος Κωμοδίκης

ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΡΥΓΑΙΟΥ/ΒΑΤΡΑΧΟΣ/ΑΗΔΟΝΑ/ΝΤΕΦΙ (πιάνο, καζού, σέικερ αβγό): Ελένη Σιδερά

ΚΟΡΗ ΤΡΥΓΑΙΟΥ/ΒΟΗΘΟΣ ΠΟΛΕΜΟΥ/ΧΑΡΟΝΤΑΣ/ΕΠΟΠΑΣ (γκρανκάσα, δίσκος): Στέλλα Φιλιππίδου

ΕΙΡΗΝΗ/ΒΑΤΡΑΧΟΣ/ΕΛΠΙΔΑ (καμπανάκια, γκρανκάσα, καζού, σέικερ αβγό, τρίγωνο): Μαρία Φιλίππου

41.1 Ο κατά φαντασίαν ασθενής

41.2 Don Quijote

41.3 Το σχέδιον υγείας

41.4 Ηλέκτρα και Ορέστης: Η δίκη

41.5 Η βασίλισσα της ομορφιάς

41.6 Θεραπεινίδες

41.7 Η σκιά του Μαρτ

41.8 Η νύχτα είναι μάννα της μέρας

41.9 Διαβολιάδα

41.10 Χειμωνιάτικο παραμύθι

41.11 Ένα παιδί μετράει τ' άστρα

41.12 Η μητέρα μου η Μήδεια

42.1 Σαμιά

42.2 Μαμά πού πας;!!! (Social Security)

42.3 Η φιλονικία

42.4 Η μέθοδος Γκρόνχολμ

42.5 Όσκαρ

42.6 Το μπουφάν της Χάρλεϋ ή Πάλι καλά

42.7 Το ξύπνημα της άνοιξης

42.8 Γεθσημανή

42.9 Αντιγόνη

42.10 Οικογένεια Νώε

42.11 Κάλι-Καντζάρ & ΣΙΑ!...

42.12 Τρελαντώνης

43.1 Η όπερα της πεντάρας

43.2 Μια ζωή την έχουμε

43.3 Ένας εχθρός του λαού

43.4 Όρνιθες

43.5 Η πέτρα

43.6 Απόψε θα πετάξω την τέφρα σου!

43.7 Τα ψέματα που λένε πάντα την αλήθεια

43.8 Αστερισμοί

43.9 Οι μπλε ιστορίες της κόκκινης καρδιάς

43.10 Ρωμαίος και Ιουλιέτα για 2

44.1 Το τρίτο στεφάνι

44.2 Αύγουστος

44.3 Ιππόλυτος

44.4 Ποιο σώμα;

44.5 Ο ρινόκερος

44.6 Ο σκύλος που καπνίζει

44.7 Harper Regan

44.8 Οιδίπους Τύραννος

44.9 Μια γιορτή στου Αλ-Νουρί

45.1 Όνειρο καλοκαιρινής νύχτας

45.2 Λωξάντρα

45.3 Sweet bird of youth

45.4 Η κόρη μου η σοσιαλίστρια

45.5 Αντιγόνη

45.6 Το παλάτι του τέλους

45.7 Casting

45.8 Η τάξη μας

45.9 Εγώ, ο πρίγκιπας

46.1 Ο γενικός γραμματέας

46.2 Ταξίδι μεγάλης μέρας προς τη νύχτα

46.3 Πέρσες

46.4 Σουρινάμ

46.5 Wolfgang

46.6 Η παράλειψη της οικογένειας Κόλεμαν

46.7 Πυρκαγιές

46.8 Ο μεγάλος περίπατος του Πέτρου

47.1 Η κυρά της θάλασσας

47.2 Η Στέλλα με τα κόκκινα γάντια

47.3 Ποιος σκότωσε τον σκύλο τα μεσάνυχτα

47.4 Μυστήριο Μπούφο

47.5 Cock

47.6 Φυλές

47.7 Το κέλυφος

47.8 Εικόνα 1

47.9 Εικόνα 2

47.10 Εικόνα 3

47.11 Καθεστώς ευγενείας

47.12 Ο ηδονολεξίας

47.13 Χρ[ο]νη

47.14 Πέντε μικροί ξένοι

47.15 Σοφία η μέλισσα

48.1 Συρανό ντε Μπερζεράκ

48.2 Ριχάρδος Γ'

48.3 Ο βαφτιστικός

48.4 Ικέτιδες

48.5 Ο ήχος του όπλου

48.6 Η αρρώστια της νιότης

48.7 Δρόμοι κροκοδείλων

48.8 Δωμάτια

48.9 Amen II

48.10 Λαχταρώ

48.11 Ο τυχερός στρατιώτης

49.1 Η τριλογία του παραθερισμού

49.2 Η Δράκαινα

49.3 Αχαρνείς

49.4 170 τετραγωνικά (Moonwalk)

49.5 Πράγματα δικά μου, αληθινά

49.6 Το παράδειγμα του δόκτορα Κόρτσικ

49.7 Η μικρή μας πόλη

49.8 Το κορίτσι που επιμένει

50.1 Ο θάνατος του εμποράκου

50.2 Εσμέ

50.3 Αγαμέμνων

50.4 Πρόσοψη

50.5 Σε κρίσιμη κατάσταση

50.6 Ήχος από κόκκαλα που σπάνε

50.7 Ντα

50.8 Αριστοφάνης τόσος δα!

Επιμέλεια: Νίκη Μουρουζή

Φορείς που επιχορηγήθηκαν από τον Θεατρικό Οργανισμό Κύπρου σε ετήσια βάση για ad hoc παραστάσεις μέχρι το Σχέδιο Θυμέλη, όπου επιχορηγούνται οι φορείς ανά παραγωγή. Βασική πηγή άντλησης των στοιχείων αποτέλεσαν οι Ετήσιες Εκθέσεις του Οργανισμού. Οι καταχωρίσεις έχουν γίνει αλφαβητικά.

1979

Έτος κατά το οποίο δόθηκε η πρώτη θεατρική χορηγία από τον ΘΟΚ προς την Εταιρεία Θεατρικών Συγγραφέων και τη Νέα Θεατρική Κίνηση Μόνικας Βασιλείου και Νεόφυτου Ταλιώτη.

1985 (Ιούλιος)

Έτος κατά το οποίο το Διοικητικό Συμβούλιο του Οργανισμού εγκρίνει «Όρους και Κριτήρια Επιχορηγήσεων Θεατρικών Μη Κερδοσκοπικών Συγκροτημάτων Ελεύθερου Θεάτρου», με βάση τους οποίους επιχορηγούνται σε ετήσια βάση το θέατρο ΕΝΑ, η ΕΘΑΛ (Θέατρο ΠΡΑΞΙΣ) και το Σατιρικό Θέατρο.

1989

- 1 ΕΘΑΛ
- 2 Θέατρο ΕΝΑ
- 3 Σατιρικό Θέατρο

1990

- 1 ΕΘΑΛ
- 2 Θέατρο ΕΝΑ
- 3 Σατιρικό Θέατρο

1991

- 1 ΕΘΑΛ
- 2 Θέατρο ΕΝΑ
- 3 Σατιρικό Θέατρο

1992

- 1 ΕΘΑΛ
- 2 Θέατρο ΕΝΑ
- 3 Σατιρικό Θέατρο

1993

- 1 ΕΘΑΛ
- 2 Θέατρο ΕΝΑ
- 3 Σατιρικό Θέατρο

1994

- 1 ΕΘΑΛ
- 2 Θέατρο ΕΝΑ
- 3 Σατιρικό Θέατρο

1995

- 1 ΕΘΑΛ
- 2 Θέατρο ΕΝΑ
- 3 Σατιρικό Θέατρο

1996

- 1 ΕΘΑΛ
- 2 Θέατρο ΕΝΑ
- 3 Θέατρο ΣΚΑΛΑ
- 4 Σατιρικό Θέατρο

1997

- 1 ΕΘΑΛ
- 2 Θέατρο ΕΝΑ
- 3 Θέατρο ΣΚΑΛΑ
- 4 Σατιρικό Θέατρο

1998

- 1 ΕΘΑΛ
- 2 Θέατρο ΕΝΑ
- 3 Θέατρο ΣΚΑΛΑ
- 4 Σατιρικό Θέατρο

1999

- 1 ΕΘΑΛ
- 2 Θέατρο ΕΝΑ
- 3 Θέατρο ΣΚΑΛΑ
- 4 Σατιρικό Θέατρο

2000

- 1 ΕΘΑΛ
- 2 Θέατρο ΕΝΑ
- 3 Θέατρο ΣΚΑΛΑ
- 4 Σατιρικό Θέατρο

2001

- 1 ΕΘΑΛ
- 2 Θέατρο ΕΝΑ
- 3 Θέατρο ΣΚΑΛΑ
- 4 Σατιρικό Θέατρο

2002

- 1 Αμφίδρομο Χοροθέατρο
- 2 ΕΘΑΛ
- 3 Θέατρο ANEMΩNA
- 4 Θέατρο ΕΝΑ
- 5 Θέατρο ΣΚΑΛΑ
- 6 Νεανικό Θέατρο Κύπρου
- 7 Σατιρικό Θέατρο
- 8 Στέγη Ελεύθερου Θεάτρου Λεμεσού

2003

- 1 Midas Touch Productions
- 2 Ανοιχτό Θέατρο
- 3 ΕΘΑΛ
- 4 Θέατρο ANEMΩNA
- 5 Θέατρο ΔΙΟΝΥΣΟΣ
- 6 Θέατρο ΕΝΑ
- 7 Θέατρο ΣΚΑΛΑ
- 8 Νέα Μουσική Σκηνή
- 9 Νεανικό Θέατρο Κύπρου
- 10 Ομάδα που εκπροσωπείται από τους Φώτο Φωτιάδη και Σάββα Σάββα
- 11 Σατιρικό Θέατρο

2004

- 1 Ανοιχτό Θέατρο
- 2 ΕΘΑΛ
- 3 Θεατρική Ομάδα Persona
- 4 Θέατρο ANEMΩNA
- 5 Θέατρο Αντίδοτο
- 6 Θέατρο ΔΙΟΝΥΣΟΣ

- 7 Θέατρο ΕΝΑ
- 8 Θέατρο ΣΚΑΛΑ
- 9 Νέα Μουσική Σκηνή
- 10 Νεανικό Θέατρο Κύπρου
- 11 Σατιρικό Θέατρο

2005

- 1 Performance
- 2 The House of Art
- 3 Ανοιχτό Θέατρο
- 4 ΕΘΑΛ
- 5 Έλλη Κυριακίδου – «Σταγόνες Ζωής»
- 6 Θεατρική Ομάδα Persona
- 7 Θέατρο ANEMΩNA
- 8 Θέατρο Αντίδοτο
- 9 Θέατρο ΔΙΟΝΥΣΟΣ
- 10 Θέατρο ΕΝΑ
- 11 Θέατρο ΣΚΑΛΑ
- 12 Νεανικό Θέατρο Κύπρου
- 13 Ομάδα που εκπροσωπείται από την Αριάννα Οικονόμου
- 14 Ομάδα που εκπροσωπείται από τον Κώστα Γεωργίου
- 15 Σατιρικό Θέατρο

2006

- 1 Paravan Proactions
- 2 Ανοιχτό Θέατρο
- 3 ΕΘΑΛ
- 4 Θεατρική ομάδα «Επιθέσεως»
- 5 Θεατρική ομάδα «Προσκήνιο»
- 6 Θέατρο ANEMΩNA
- 7 Θέατρο Αντίδοτο
- 8 Θέατρο ΔΙΟΝΥΣΟΣ
- 9 Θέατρο ΕΝΑ
- 10 Θέατρο Κουίντες
- 11 Θέατρο Λέξη
- 12 Θέατρο ΣΚΑΛΑ
- 13 Νεανικό Θέατρο Κύπρου
- 14 Ομάδα που εκπροσωπείται από την Αριάννα Οικονόμου
- 15 Ομάδα που εκπροσωπείται από τον Σπύρο Σταυρινίδη
- 16 Ομάδα που εκπροσωπείται από τον Φώτο Φωτιάδη
- 17 Σατιρικό Θέατρο

2007

- 1 Paravan Proactions
- 2 Ανοιχτό Θέατρο
- 3 ΕΘΑΛ
- 4 Θεατρική ομάδα «Επιθέσεως»
- 5 Θέατρο Versus
- 6 Θέατρο ANEMΩNA
- 7 Θέατρο ΑΝΤΙΔΟΤΟ
- 8 Θέατρο ΔΙΟΝΥΣΟΣ
- 9 Θέατρο ΕΝΑ
- 10 Θέατρο Λέξη
- 11 Θέατρο ΣΚΑΛΑ
- 12 Ομάδα που εκπροσωπείται από την Κατερίνα Λούρα
- 13 Ομάδα που εκπροσωπείται από τον Απόστολο Αποστολίδη
- 14 Ομάδα που εκπροσωπείται από τον Κώστα Χατζησταύρου

- 15 Ομάδα που εκπροσωπείται από τον Σπύρο Σταυρινίδη
- 16 Ομάδα που εκπροσωπείται από τον Φώτο Φωτιάδη
- 17 Σατιρικό Θέατρο

2008

- 1 Paravan Proactions
- 2 Prima Vista
- 3 Ανοιχτό Θέατρο
- 4 ΕΘΑΛ
- 5 Θεατρική ομάδα «Επιθέσεως»
- 6 Θεατρική ομάδα Point To
- 7 Θέατρο Versus
- 8 Θέατρο ANEMΩNA
- 9 Θέατρο Αντίδοτο
- 10 Θέατρο ΔΙΟΝΥΣΟΣ
- 11 Θέατρο ENA
- 12 Θέατρο ΣΚΑΛΑ
- 13 Θέατρο Τέχνης Έλλης και Ντόρις Κυριακίδου
- 14 Ομάδα που εκπροσωπείται από τον Αιμίλιο Χαραλαμπίδη
- 15 Ομάδα που εκπροσωπείται από τον Απόστολο Αποστολίδη
- 16 Ομάδα που εκπροσωπείται από τον Φώτο Φωτιάδη
- 17 Σατιρικό Θέατρο

2009

- 1 ΕΘΑΛ
- 2 Θεατρική ομάδα «Ανεράδα»
- 3 Θεατρική ομάδα «Επιθέσεως»
- 4 Θεατρική ομάδα «Επιθεωρησιακός Λόγος»
- 5 Θεατρική ομάδα Point To
- 6 Θέατρο «Σταγόνες Ζωής»
- 7 Θέατρο Versus
- 8 Θέατρο ANEMΩNA
- 9 Θέατρο ΔΙΟΝΥΣΟΣ
- 10 Θέατρο ENA
- 11 Θέατρο ΕΠΙΓΟΝΟΙ
- 12 Θέατρο ΣΚΑΛΑ
- 13 Θέατρο Τέχνης Έλλης και Ντόρις Κυριακίδου
- 14 Κέντρο Παραστατικών Τεχνών ΜΙΤΟΣ
- 15 Ομάδα που εκπροσωπείται από την Ute Wormann-Stylianou
- 16 Ομάδα που εκπροσωπείται από τον Απόστολο Αποστολίδη
- 17 Ομάδα που εκπροσωπείται από τον Φώτο Φωτιάδη
- 18 Σατιρικό Θέατρο

2010

- 1 Paravan Proactions
- 2 Δεληθέατρο
- 3 Ε.Σ.Π. – Θέατρο Χ
- 4 ΕΘΑΛ
- 5 Θεατρική ομάδα «Άγριο Αυγό»
- 6 Θεατρική ομάδα «Αιγαία»
- 7 Θεατρική ομάδα «Επιθεωρησιακός Λόγος»
- 8 Θεατρική ομάδα «Σόλο για τρεις»
- 9 Θεατρική ομάδα Persona
- 10 Θεατρική ομάδα Point To
- 11 Θεατρική ομάδα ΘΕΑΜΑ
- 12 Θέατρο «Σταγόνες Ζωής»

- 13 Θέατρο Versus
- 14 Θέατρο ANEMΩNA
- 15 Θέατρο Αντίδοτο
- 16 Θέατρο ΔΕΝΤΡΟ
- 17 Θέατρο ΔΙΟΝΥΣΟΣ
- 18 Θέατρο ENA
- 19 Θέατρο ΕΠΙΓΟΝΟΙ
- 20 Θέατρο ΣΚΑΛΑ
- 21 Κέντρο Παραστατικών Τεχνών ΜΙΤΟΣ
- 22 Ομάδα «Πυτζάμα Καρέκλα»
- 23 Ομάδα που εκπροσωπείται από την Άντρη Κωνσταντίνου
- 24 Ομάδα που εκπροσωπείται από την Παναγιώτα Μόνια
- 25 Ομάδα που εκπροσωπείται από τον Απόστολο Αποστολίδη
- 26 Ομάδα που εκπροσωπείται από τον Μάριο Ιωάννου
- 27 Ομάδα που εκπροσωπείται από τον Φώτο Φωτιάδη
- 28 Πρωτοποριακό Θέατρο
- 29 Σατιρικό Θέατρο

2011

- 1 Alpha Square
- 2 Open Arts
- 3 Paravan Proactions
- 4 Αμφίκτιο Ίδρυμα
- 5 Δεληθέατρο
- 6 ΕΘΑΛ
- 7 Θεατρική ομάδα «Σόλο για τρεις»
- 8 Θεατρική ομάδα Persona
- 9 Θεατρική ομάδα Point To
- 10 Θεατρική ομάδα ΟΛΒΟΣ
- 11 Θέατρο «Σταγόνες Ζωής»
- 12 Θέατρο Versus
- 13 Θέατρο ANEMΩNA
- 14 Θέατρο Αντίδοτο
- 15 Θέατρο ΔΕΝΤΡΟ
- 16 Θέατρο ΔΙΟΝΥΣΟΣ
- 17 Θέατρο ENA
- 18 Θέατρο ΕΠΙΓΟΝΟΙ
- 19 Θέατρο ΣΚΑΛΑ
- 20 Κέντρο Παραστατικών Τεχνών ΜΙΤΟΣ
- 21 Ομάδα που εκπροσωπείται από τον Παναγιώτη Μιχαήλ
- 22 Ομάδα που εκπροσωπείται από τον Φώτο Φωτιάδη
- 23 Σατιρικό Θέατρο

2012

- 1 ACT Theatre
- 2 Fresh Target Theatre
- 3 Open Arts
- 4 Paravan Proactions
- 5 Αμφίκτιο Ίδρυμα
- 6 ΕΘΑΛ
- 7 Θεατρική ομάδα «Κατ' οίκον»
- 8 Θεατρική ομάδα «Σόλο για τρεις»
- 9 Θεατρική ομάδα C6H6
- 10 Θεατρική ομάδα Point To
- 11 Θεατρική ομάδα ΟΛΒΙΟΣ
- 12 Θεατρική ομάδα ΟΛΒΟΣ
- 13 Θέατρο Versus
- 14 Θέατρο ANEMΩNA
- 15 Θέατρο ΔΕΝΤΡΟ

- 16 Θέατρο ΔΙΟΝΥΣΟΣ
- 17 Θέατρο ENA
- 18 Θέατρο ΣΚΑΛΑ
- 19 Ομάδα που εκπροσωπείται από την Κατερίνα Α. Χριστοφίδου
- 20 Ομάδα που εκπροσωπείται από τον Αιμίλιο Χαραλαμπίδη
- 21 Ομάδα που εκπροσωπείται από τον Λευτέρη Σαλωμίδη
- 22 Ομάδα που εκπροσωπείται από τον Σώτο Σταυράκη
- 23 Ομάδα που εκπροσωπείται από τον Φώτο Φωτιάδη
- 24 Σατιρικό Θέατρο

2013

- 1 A. P. Atlantis Productions Ltd
- 2 ACT Theatre
- 3 Ledra Music Soloists
- 4 Paravan Proactions
- 5 ΕΘΑΛ
- 6 Θεατρική ομάδα Playhouse
- 7 Θεατρική ομάδα Point To
- 8 Θεατρική ομάδα ΟΛΒΟΣ
- 9 Θέατρο «Σταγόνες Ζωής»
- 10 Θέατρο «Ταμασός»
- 11 Θέατρο Versus
- 12 Θέατρο ANEMΩNA
- 13 Θέατρο ΔΕΝΤΡΟ
- 14 Θέατρο ΔΙΟΝΥΣΟΣ
- 15 Θέατρο ENA
- 16 Θέατρο ΣΚΑΛΑ
- 17 Ομάδα Παραγωγής D-TALE
- 18 Ομάδα που εκπροσωπείται από την Αθηνά Ξενίδου
- 19 Ομάδα που εκπροσωπείται από τη Νάγια Αναστασιάδου
- 20 Ομάδα που εκπροσωπείται από την Ανθή Αντωνιάδου
- 21 Ομάδα που εκπροσωπείται από την Κριστιάνα Γεωργίου
- 22 Ομάδα που εκπροσωπείται από την Κυριακή Κονταξάκη
- 23 Ομάδα που εκπροσωπείται από τη Μαρία Κυριάκου
- 24 Ομάδα που εκπροσωπείται από τη Μαρίνα Αργυρίδου
- 25 Ομάδα που εκπροσωπείται από τον Γιώργο Κλεάνθους
- 26 Ομάδα που εκπροσωπείται από τον Μάριο Μεττή
- 27 Ομάδα που εκπροσωπείται από τον Παναγιώτη Λάρκου
- 28 Ομάδα που εκπροσωπείται από τον Φώτο Φωτιάδη
- 29 Ομάδα που εκπροσωπείται από τον Χάρη Αριστείδου
- 30 Παγκύπρια Οργάνωση Συγγενών Αθλητών Αιχμαλώτων
- 31 Σατιρικό Θέατρο

2014

- 1 A. P. Atlantis Productions Ltd
- 2 Alpha Square
- 3 Open Arts
- 4 Paravan Proactions

- 5 Theatre group Quinta
- 6 Αμφίκτιο Ίδρυμα
- 7 ΕΘΑΛ
- 8 Θεατρική ομάδα «Κράμα»
- 9 Θεατρική ομάδα «Νηπενθείς»
- 10 Θεατρική ομάδα «Σόλο για τρεις»
- 11 Θεατρική ομάδα Point To
- 12 Θεατρική ομάδα ΑΕΙΠΟΛΙΣ
- 13 Θεατρική ομάδα ΟΛΒΟΣ
- 14 Θέατρο «Ταμασός»
- 15 Θέατρο Versus
- 16 Θέατρο ANEMΩNA
- 17 Θέατρο ΔΕΝΤΡΟ
- 18 Θέατρο ΔΙΟΝΥΣΟΣ
- 19 Θέατρο ΕΝΑ
- 20 Θέατρο ΣΚΑΛΑ
- 21 Ομάδα A Vendre
- 22 Ομάδα που εκπροσωπείται από τη Μαρία Κυριάκου
- 23 Ομάδα που εκπροσωπείται από τη Μαρίνα Φραγκεσκίδου
- 24 Ομάδα που εκπροσωπείται από τον Αλέξη Σοφοκλέους
- 25 Ομάδα που εκπροσωπείται από τον Αντώνη Γεωργίου
- 26 Ομάδα που εκπροσωπείται από τον Φώτο Φωτιάδη
- 27 Παραπλεύρως Παραγωγές
- 28 Σατιρικό Θέατρο
- 29 Φανταστικό Θέατρο

2015

- 1 ACT Theatre
- 2 Fresh Target Theatre
- 3 Ledra Music Soloists
- 4 Little Muse Theatre Larnaca
- 5 Αμφίκτιο Ίδρυμα
- 6 ΕΘΑΛ
- 7 Θεατρική ομάδα «Σόλο για τρεις»
- 8 Θεατρική ομάδα Persona
- 9 Θεατρική ομάδα Point To
- 10 Θεατρική ομάδα ΟΛΒΟΣ
- 11 Θέατρο «Έρωσ Αμμόχωστος»
- 12 Θέατρο «Σταγόνες Ζωής»
- 13 Θέατρο Versus
- 14 Θέατρο ANEMΩNA
- 15 Θέατρο ΔΕΝΤΡΟ
- 16 Θέατρο ΔΙΟΝΥΣΟΣ
- 17 Θέατρο ΕΝΑ
- 18 Θέατρο ΣΚΑΛΑ
- 19 Ομάδα «Ειδεκανού»
- 20 Ομάδα που εκπροσωπείται από τη Σοφία Καλλή
- 21 Ομάδα που εκπροσωπείται από την Άντρια Ζένιου
- 22 Ομάδα που εκπροσωπείται από τη Γιολάντα Χριστοδούλου
- 23 Ομάδα που εκπροσωπείται από την Ελεάνα Χαραλάμπους
- 24 Ομάδα που εκπροσωπείται από τον Αντώνη Γεωργίου
- 25 Ομάδα που εκπροσωπείται από τον Μάριο Κακουλή
- 26 Ομάδα που εκπροσωπείται από τον Μάριο Μεττή
- 27 Ομάδα που εκπροσωπείται από τον Νίκο Ζαβαλλή

- 28 Παραπλεύρως Παραγωγές
- 29 Σατιρικό Θέατρο
- 30 Φανταστικό Θέατρο

2016

- 1 Alpha Square Organisation Ltd
- 2 Fresh Target Theatre
- 3 Open Arts
- 4 Paravan Proactions
- 5 Prima Lux
- 6 ΕΘΑΛ
- 7 Θεατρική ομάδα «Κατ' οίκον»
- 8 Θεατρική ομάδα «Σόλο για τρεις»
- 9 Θεατρική ομάδα Libertad
- 10 Θεατρική ομάδα Persona
- 11 Θέατρο Versus
- 12 Θέατρο ANEMΩNA
- 13 Θέατρο Αντίλογος
- 14 Θέατρο ΔΙΟΝΥΣΟΣ
- 15 Θέατρο ΕΝΑ
- 16 Θέατρο ΣΚΑΛΑ
- 17 Κέντρο Παραστατικών Τεχνών ΜΙΤΟΣ
- 18 Ομάδα που εκπροσωπείται από τον Μάριο Μεττή
- 19 Παραπλεύρως Παραγωγές
- 20 Σατιρικό Θέατρο

2017

- 1 Alpha Square Organisation Ltd
- 2 Fresh Target Theatre Ensemble
- 3 Point To Contemporary Theatre
- 4 ΕΘΑΛ
- 5 Θέατρο «Έρωσ Αμμόχωστος»
- 6 Θέατρο Versus
- 7 Θέατρο ANEMΩNA
- 8 Θέατρο ΔΕΝΤΡΟ
- 9 Θέατρο ΔΙΟΝΥΣΟΣ
- 10 Θέατρο ΕΝΑ
- 11 Θέατρο ΣΚΑΛΑ
- 12 Θέατρο Τσέπης
- 13 Σατιρικό Θέατρο

2018

- 1 Alpha Square Organisation Ltd
- 2 Enact Theatre
- 3 Fresh Target Theatre Ensemble
- 4 Άνω Θρώσκω Παραγωγές
- 5 ΕΘΑΛ
- 6 Θεατρική ομάδα «Σόλο για τρεις»
- 7 Θεατρική ομάδα Persona
- 8 Θέατρο Versus
- 9 Θέατρο ANEMΩNA
- 10 Θέατρο Αντίλογος
- 11 Θέατρο ΔΕΝΤΡΟ
- 12 Θέατρο ΔΙΟΝΥΣΟΣ
- 13 Θέατρο ΕΝΑ
- 14 Θέατρο ΣΚΑΛΑ
- 15 Θέατρο Τσέπης
- 16 Παραπλεύρως Παραγωγές
- 17 Σατιρικό Θέατρο
- 18 Φανταστικό Θέατρο

2019

- 1 Alpha Square Organisation Ltd
- 2 Point To Contemporary Theatre
- 3 Still Theatre Group
- 4 Άτυπη ομάδα BRUTAL
- 5 ΕΘΑΛ
- 6 Θεατρική ομάδα Μαρίας Καρολίδου
- 7 Θεατρικός Πολυχώρος «Εστία»
- 8 Θέατρο Versus
- 9 Θέατρο ANEMΩNA
- 10 Θέατρο Αντίλογος
- 11 Θέατρο ΔΕΝΤΡΟ
- 12 Θέατρο ΔΙΟΝΥΣΟΣ
- 13 Θέατρο ΕΝΑ
- 14 Θέατρο ΣΚΑΛΑ
- 15 Θέατρο Τσέπης
- 16 Κέντρο Παραστατικών Τεχνών ΜΙΤΟΣ
- 17 Παναγιώτης Μπρατάκος, Χριστίνα Κωνσταντίνου, Αλέξανδρος Αχτάρ
- 18 Σατιρικό Θέατρο
- 19 Υπόγεια Σκηνή

2020

- 1 Alpha Square Organisation Ltd
- 2 Point To Contemporary Theatre
- 3 Still Theatre Group
- 4 Άτυπη ομάδα BRUTAL
- 5 ΕΘΑΛ
- 6 Θεατρική ομάδα Μαρίας Καρολίδου
- 7 Θεατρικός Πολυχώρος «Εστία»
- 8 Θέατρο Versus
- 9 Θέατρο ANEMΩNA
- 10 Θέατρο Αντίλογος
- 11 Θέατρο ΔΕΝΤΡΟ
- 12 Θέατρο ΔΙΟΝΥΣΟΣ
- 13 Θέατρο ΕΝΑ
- 14 Θέατρο ΣΚΑΛΑ
- 15 Κέντρο Παραστατικών Τεχνών ΜΙΤΟΣ
- 16 Σατιρικό Θέατρο
- 17 Υπόγεια Σκηνή

ΜΟΥΣΙΚΑ ΘΕΑΤΡΑ

1980

- 1 Θίασος Γ. Μεντώνη Φιρφορή
- 2 Θίασος Δώρας Κακουράτου
- 3 Θίασος Παπαδημήτρη

1981

- 1 Θίασος Παπαδημήτρη

1982:

- 1 Θίασος Γ. Μεντώνη Φιρφορή
- 2 Θίασος Καλλιτεχνών Ανδρέας Μαυρομμάτης

1983

- 1 Θίασος Γ. Μεντώνη Φιρφορή
- 2 Θίασος Γέλιου
- 3 Θίασος Παπαδημήτρη-Κακουράτου

1984

- 1 Θίασος Γέλιου (Μαυρομμάτη)

1985

- 1 Θίασος Αστέρων
- 2 Θίασος Παπαδημήτρη-Κακουράτου

1986

- 1 Θίασος Αστέρων
- 2 Θίασος Δώρας Κακουράτου
- 3 Θίασος Παπαδημήτρη
- 4 Θίασος Παπαδημήτρη-Κακουράτου

1988

- 1 Θίασος Παπαδημήτρη-Κακουράτου

1989

- 1 Θίασος Κακουράτου-Ηράκλη
- 2 Θίασος Παπαδημήτρη, Αργυρίδη, Μαυρομμάτη

1990

- 1 Θίασος Κακουράτου-Ηράκλη
- 2 Θίασος Παπαδημήτρη, Αργυρίδη, Μαυρομμάτη

1991

- 1 Θίασος Γέλιου (Νέος Θίασος)
- 2 Θίασος Κακουράτου-Ηράκλη
- 3 Θίασος Παπαδημήτρη-Αργυρίδη

1992

- 1 Θίασος Γέλιου
- 2 Θίασος Κακουράτου-Ηράκλη
- 3 Θίασος Παπαδημήτρη και Ηράκλη-Αργυρίδη

1993

- 1 Θίασος Αστέρων
- 2 Θίασος Παπαδημήτρη
- 3 Θίασος Ηράκλη

1994

- 1 Θίασος Αστέρων
- 2 Θίασος Κακουράτου-Ηράκλη
- 3 Θίασος Παπαδημήτρη

1995

- 1 Θίασος Κακουράτου-Ηράκλη

1996

- 1 Θίασος Παπαδημήτρη-Κακουράτου
- 2 Θίασος Σώτου Φιλιππίδη-Ηράκλη Γιωργαλλή

1997-2000

- 1 Θέατρο «Θέσπις»

2001

- 1 Θέατρο «Θέσπις»
- 2 Νέα Μουσική Σκηνή Κύπρου

2002

- 1 Θέατρο ΔΙΟΝΥΣΟΣ

**ΒΡΑΒΕΙΑ ΘΕΑΤΡΟΥ ΘΟΚ – ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΜΕΛΙΝΑΣ ΜΕΡΚΟΥΡΗ
ΓΙΑ ΤΙΣ ΘΕΑΤΡΙΚΕΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥΣ 1999–2000/2000–2001**

**ΤΕΛΕΤΗ ΑΠΟΝΟΜΗΣ: 3 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2001, ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ
ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ**

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΤΕΛΕΤΗΣ: ΛΕΑ ΜΑΛΕΝΗ

ΜΕΓΑΛΟ ΒΡΑΒΕΙΟ ΘΕΑΤΡΟΥ ΘΟΚ – ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΜΕΛΙΝΑΣ ΜΕΡΚΟΥΡΗ

Εύης Γαβρηλίδης

ΒΡΑΒΕΙΟ ΘΕΑΤΡΙΚΗΣ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗΣ

Κωστής Κολώτας για τη μετάφραση της τραγωδίας *Επτά επί Θήβας* του Αισχύλου, ΘΟΚ

ΒΡΑΒΕΙΟ ΥΠΟΚΡΙΤΙΚΗΣ

Αννίτα Σαντοριναίου για την ερμηνεία της στον ρόλο της Αρκάντινα στο έργο *Ο γλάρος* του Άντον Τσέχωφ, ΘΟΚ

ΒΡΑΒΕΙΑ ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑΣ

Νίκος Χαραλάμπους για τη σκηνοθεσία του έργου *Οι εραστές του Λινέιν* του Μάρτιν ΜακΝτόνα, Σατιρικό Θέατρο

ΒΡΑΒΕΙΟ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΙΑΣ

Άντης Παρτζίλης για τα σκηνικά της τραγωδίας *Επτά επί Θήβας* του Αισχύλου, ΘΟΚ

ΒΡΑΒΕΙΟ ΕΝΔΥΜΑΤΟΛΟΓΙΑΣ

Λάκης Γενεθλής για τα κοστούμια του έργου *Ποιος ανακάλυψε την Αμερική;* της Χρύσας Σπηλιώτη, Θέατρο Ένα

ΒΡΑΒΕΙΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Σάββας Σάββα για τη μουσική του έργου *Μικρές τραγωδίες* του Αλεξάντερ Πούσκιν, ΘΟΚ

Η Κριτική Επιτροπή δεν απένειμε τα βραβεία

ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑΣ και **ΦΩΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ**.

**ΒΡΑΒΕΙΑ ΘΕΑΤΡΟΥ ΘΟΚ – ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΜΕΛΙΝΑΣ ΜΕΡΚΟΥΡΗ
ΓΙΑ ΤΙΣ ΘΕΑΤΡΙΚΕΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥΣ 2001–2002/2002–2003**

**ΤΕΛΕΤΗ ΑΠΟΝΟΜΗΣ: 8 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2003, ΔΗΜΟΤΙΚΟ
ΘΕΑΤΡΟ ΣΤΡΟΒΟΛΟΥ**

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΤΕΛΕΤΗΣ: ΘΟΚ ΚΑΙ ΕΤΑΙΡΕΙΑ OCEAN IMAGES

ΜΕΓΑΛΟ ΒΡΑΒΕΙΟ ΘΕΑΤΡΟΥ ΘΟΚ – ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΜΕΛΙΝΑΣ ΜΕΡΚΟΥΡΗ

Τζένη Γαϊτανοπούλου

Δέσποινα Μπεμπεδέλη

ΒΡΑΒΕΙΟ ΘΕΑΤΡΙΚΗΣ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗΣ

Μιχάλης Πιερίης για τη μετάφραση της τραγωδίας *Φοίνισσες* του Ευριπίδη, ΘΟΚ

ΒΡΑΒΕΙΟ ΥΠΟΚΡΙΤΙΚΗΣ

Λέα Μαλένη για την ερμηνεία της στον ρόλο της Σάρα στο έργο *Παιδιά ενός κατώτερου θεού* του Μαρκ Μέντοφ, ΘΟΚ

ΒΡΑΒΕΙΟ ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑΣ

Μαρία Μανναρίδου-Καρσερά για τη σκηνοθεσία του έργου *Η φαλακρή τραγουδίστρια* του Ευγένιου Ιονέσκο, Θέατρο Ένα

ΒΡΑΒΕΙΟ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΙΑΣ

Λάκης Γενεθλής για τη σκηνογραφία των έργων *Η φαλακρή τραγουδίστρια* του Ευγένιου Ιονέσκο, Θέατρο Ένα, και *Ελίζα* της Ξένιας Καλογεροπούλου, Ανοιχτό Θέατρο

ΒΡΑΒΕΙΟ ΕΝΔΥΜΑΤΟΛΟΓΙΑΣ

Γιάννης Μετζικώφ για τα κοστούμια του έργου *Επιτρέποντες* του Μενάνδρου, ΘΟΚ

ΒΡΑΒΕΙΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Χρίστος Πίττας για τη μουσική της τραγωδίας *Φοίνισσες* του Ευριπίδη, ΘΟΚ

Η Κριτική Επιτροπή δεν απένειμε τα βραβεία .

ΘΕΑΤΡΙΚΗΣ ΣΥΓΓΡΑΦΗΣ/ΔΙΑΣΚΕΥΗΣ, ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑΣ και **ΦΩΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ**.

ΒΡΑΒΕΙΑ ΘΕΑΤΡΟΥ ΘΟΚ
ΓΙΑ ΤΙΣ ΘΕΑΤΡΙΚΕΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥΣ 2003–2004/2004–2005

ΤΕΛΕΤΗ ΑΠΟΝΟΜΗΣ ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΗ ΣΤΟΝ ΗΘΟΠΟΙΟ ΝΙΚΟ
ΠΑΝΤΕΛΙΔΗ, ΠΡΩΤΕΡΓΑΤΗ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ:
12 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2005, ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΛΑΤΣΙΩΝ
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΤΕΛΕΤΗΣ: ΣΤΑΘΗΣ ΠΙΠΕΡΙΔΗΣ

ΜΕΓΑΛΟ ΒΡΑΒΕΙΟ ΘΕΑΤΡΟΥ ΘΟΚ
Νίκος Χαραλάμπους

ΒΡΑΒΕΙΟ ΥΠΟΚΡΙΤΙΚΗΣ
Καλύτερος Ανδρικός Ρόλος
Νεοκλής Νεοκλέους για την ερμηνεία του στον ρόλο του Μπέκμαν στο έργο *Έξω από την πόρτα* του Βόλφγκανγκ Μπόρχερτ, ΘΟΚ

Καλύτερος Γυναικείος Ρόλος
Στέλα Φυρογέννη για την ερμηνεία της στον ομώνυμο ρόλο του έργου της Βιρτζίνια Γουλφ *Ορλάντο*, Θεατρική ομάδα Persona

ΒΡΑΒΕΙΟ ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑΣ
Heinz-Uwe Haus για τη σκηνοθεσία του έργου *Έξω από την πόρτα* του Βόλφγκανγκ Μπόρχερτ, ΘΟΚ

ΒΡΑΒΕΙΟ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΙΑΣ
Χάρης Καυκαρίδης για το σκηνικό του έργου *Το σπίτι* του Μιχάλη Πιερί, ΘΟΚ

ΒΡΑΒΕΙΟ ΕΝΔΥΜΑΤΟΛΟΓΙΑΣ
Σταύρος Αντωνόπουλος για τα κοστούμια του έργου *Ο επιθεωρητής* του Νικολάι Γκόγκολ, ΘΟΚ

ΒΡΑΒΕΙΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ
Γιώργος Ροδοσθένους για τη μουσική του έργου *Ατσάλι* της Ρόουνα Μανρώ, ΕΘΑΛ

ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΙΝΗΣΗΣ
Αριάννα Οικονόμου για την κίνηση του έργου *Equus* του Πήτερ Σάφερ, Θέατρο Ένα

ΒΡΑΒΕΙΟ ΦΩΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ
Ανδρέας Χριστοδουλίδης για τον φωτιστικό σχεδιασμό του έργου *Η γυναίκα με τα μαύρα*, σε θεατρική διασκευή του Stephen Mallatratt από το μυθιστόρημα της Susan Hill, Θέατρο Ένα

Η Κριτική Επιτροπή δεν απένευσε το βραβείο.
ΘΕΑΤΡΙΚΗΣ ΣΥΓΓΡΑΦΗΣ / ΔΙΑΣΚΕΥΗΣ.

ΒΡΑΒΕΙΑ ΘΕΑΤΡΟΥ ΘΟΚ
ΓΙΑ ΤΙΣ ΘΕΑΤΡΙΚΕΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥΣ 2005–2006/2006–2007

ΤΕΛΕΤΗ ΑΠΟΝΟΜΗΣ: 7 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2008, ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ
ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΤΕΛΕΤΗΣ: ΣΤΑΘΗΣ ΠΙΠΕΡΙΔΗΣ

ΜΕΓΑΛΟ ΒΡΑΒΕΙΟ ΘΕΑΤΡΟΥ ΘΟΚ
Γιάννης Κατσούρης

ΒΡΑΒΕΙΟ ΘΕΑΤΡΙΚΗΣ ΣΥΓΓΡΑΦΗΣ
Αντώνης Γεωργίου για τη συγγραφή του έργου *Αγαπημένο μου πλυντήριο*, ΘΟΚ

ΒΡΑΒΕΙΟ ΥΠΟΚΡΙΤΙΚΗΣ
Καλύτερος Ανδρικός Ρόλος
Βαρνάβας Κυριαζής για την ερμηνεία του στον ρόλο του Ποπρίστσιν στο έργο *Το ημερολόγιο ενός τρελού* του Νικολάι Γκόγκολ, ΘΟΚ (Ο Β. Κυριαζής δεν αποδέχθηκε το βραβείο και το αφιέρωσε στον αποθανόντα Σωτήρη Μουστάκα.)

Ερμηνεία Καλύτερου Γυναικείου Ρόλου (εξ ημισείας)
Αννίτα Σαντοριναίου για την ερμηνεία της στον ρόλο της Λεονόρας στο έργο *Ο κύριος Αμιλκάρ* του Υβ Ζαμιάκ, ΘΟΚ

Λένια Σορόκου για την ερμηνεία της στον ρόλο της Νίτσας στο έργο *Αγαπημένο μου πλυντήριο* του Αντώνη Γεωργίου, ΘΟΚ

ΒΡΑΒΕΙΟ ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑΣ (εξ ημισείας)
Χρίστος Ζάνος για τη σκηνοθεσία του έργου *Ο κύριος Αμιλκάρ* του Υβ Ζαμιάκ, ΘΟΚ

Μηνάς Τίγκιλης για τη σκηνοθεσία του έργου *Ο γυρισμός* του Χάρολντ Πίντερ, ΕΘΑΛ

ΒΡΑΒΕΙΟ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΙΑΣ
Εδουάρδος Γεωργίου για το σκηνικό του έργου *Ο γυρισμός* του Χάρολντ Πίντερ, ΕΘΑΛ

ΒΡΑΒΕΙΟ ΕΝΔΥΜΑΤΟΛΟΓΙΑΣ
Μελίτα Κούτα, Χάρης Καυκαρίδης για τα κοστούμια του έργου *Zoo*, Paravan Proactions

ΒΡΑΒΕΙΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ
Tat-Tnabar Ethnic Group για τη μουσική του έργου *Zoo*, Paravan Proactions

ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΙΝΗΣΗΣ
Έλενα Αντωνίου για την κίνηση του έργου *Το ημερολόγιο ενός τρελού* του Νικολάι Γκόγκολ, ΘΟΚ

ΒΡΑΒΕΙΟ ΦΩΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ
Γεώργιος Κουκουμάς για τον φωτισμό του έργου *Το ημερολόγιο ενός τρελού* του Νικολάι Γκόγκολ, ΘΟΚ

ΒΡΑΒΕΙΑ ΘΕΑΤΡΟΥ ΘΟΚ
ΓΙΑ ΤΙΣ ΘΕΑΤΡΙΚΕΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥΣ 2007–2008/2008–2009

ΤΕΛΕΤΗ ΑΠΟΝΟΜΗΣ: 18 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2010, ΔΗΜΟΤΙΚΟ
ΘΕΑΤΡΟ ΛΑΤΣΙΩΝ
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΤΕΛΕΤΗΣ: ΣΤΑΜΑΤΗΣ ΚΡΑΟΥΝΑΚΗΣ

ΜΕΓΑΛΟ ΒΡΑΒΕΙΟ ΘΕΑΤΡΟΥ ΘΟΚ

Στέλιος Καυκαρίδης

ΒΡΑΒΕΙΟ ΘΕΑΤΡΙΚΗΣ ΣΥΓΓΡΑΦΗΣ

Μαρία Μαρμαρά για τη συγγραφή του έργου *Γολγία*, Θέατρο Ένα

ΒΡΑΒΕΙΟ ΥΠΟΚΡΙΤΙΚΗΣ

Καλύτερος Ανδρικός Ρόλος

Σταύρος Λούρας για την ερμηνεία του στον ρόλο του Μπράιαν στο έργο *Το κουτί με τις σκιές* του Μάικλ Κρίστοφερ, ΘΟΚ

Καλύτερος Γυναικείος Ρόλος

Στέλα Φυρογένη για την ερμηνεία της στον ομώνυμο ρόλο του έργου *Ινκόγκνιτο*, ΘΟΚ

ΒΡΑΒΕΙΟ ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑΣ

Δέσποινα Μπεμπεδέλη για τη σκηνοθεσία του έργου *Η γυναίκα της Ζάκυνθος* του Διονύσιου Σολωμού, Σατιρικό Θέατρο

ΒΡΑΒΕΙΟ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΙΑΣ

Έλενα Κατσούρη για το σκηνικό του έργου *Γυάλινος κόσμος* του Τεννεσσή Ουίλλιαμς, ΕΘΑΛ

ΒΡΑΒΕΙΟ ΕΝΔΥΜΑΤΟΛΟΓΙΑΣ

Λάκης Γενεθλής για τα κοστούμια του έργου *Νεφέλες* του Αριστοφάνη, ΘΟΚ

ΒΡΑΒΕΙΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Γιώργος Κολιάς για τη μουσική του έργου *Θηβαΐς XII: Ικεσία*, βασισμένου στο έπος *Θηβαΐς* του Στάτιου, Θεατρική Ομάδα Ανεράδα και Παραπλεύρως Παραγωγές

ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΙΝΗΣΗΣ

Λίζα Τσαγγαρίδου, Έλενα Χατζηδάκη για την κίνηση του έργου *ON/OFF (Life cuts)*, ΘΟΚ

ΒΡΑΒΕΙΟ ΦΩΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ

Miroslav Zdravkon για τον φωτιστικό σχεδιασμό του έργου *Ο συλλέκτης* του Τζων Φόουλς, Θέατρο Σκάλα

ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΑΛΥΤΕΡΗΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΙΔΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ

Οι φασουλήδες του Κατσιπόρα του Φεδερίκο Γκαρθία Λόρκα, ΘΟΚ

ΒΡΑΒΕΙΑ ΘΕΑΤΡΟΥ ΘΟΚ
ΓΙΑ ΤΙΣ ΘΕΑΤΡΙΚΕΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥΣ 2009–2010/2010–2011

ΤΕΛΕΤΗ ΑΠΟΝΟΜΗΣ: 16 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2012, ΔΗΜΟΤΙΚΟ
ΘΕΑΤΡΟ ΛΑΤΣΙΩΝ
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΤΕΛΕΤΗΣ: ΑΛΕΞΙΑ ROIDER

ΜΕΓΑΛΟ ΒΡΑΒΕΙΟ ΘΕΑΤΡΟΥ ΘΟΚ

Στέφανος Αθηαινίτης

ΒΡΑΒΕΙΟ ΘΕΑΤΡΙΚΗΣ ΣΥΓΓΡΑΦΗΣ

Γιώργος Νεοφύτου για τη συγγραφή του έργου *DNA*, Σατιρικό Θέατρο

ΒΡΑΒΕΙΟ ΥΠΟΚΡΙΤΙΚΗΣ

Καλύτερος Ανδρικός Ρόλος

Αντώνης Κατσαρής για την ερμηνεία του στον ρόλο του Nicholas στο έργο *Η νέα τάξη πραγμάτων* (4 μονόπρακτα του Χάρολντ Πίντερ), Paravan Proactions/Fresh Target Theatre Ensemble

Καλύτερος Γυναικείος Ρόλος

Έλενα Παπαδοπούλου για την ερμηνεία της στον ρόλο της Αϊλήν στο έργο *Ο Σακάτης του νησιού* του Μάρτιν Μακ Ντόνα, ΘΟΚ

ΒΡΑΒΕΙΟ ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑΣ

Γιώργος Ροδοσθένους για τη σκηνοθεσία του έργου *Σώμα ξεβαμμένο μπλε των Στέργιου Μαυρίκη και Δημήτρη Ζαβρού*, ΘΟΚ

ΒΡΑΒΕΙΟ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΙΑΣ

Νίκος Κουρούσης για το σκηνικό του έργου *Σφαγείο* του Ιλάν Χατσόρ, ΕΘΑΛ

ΒΡΑΒΕΙΟ ΕΝΔΥΜΑΤΟΛΟΓΙΑΣ

Μαρίνα Νικολαΐδου για τα κοστούμια του έργου *Beckett X5*, βασισμένου σε διασκευή 5 μονοπρακτών του Σάμουελ Μπέκετ, Σόλο για Τρεις

ΒΡΑΒΕΙΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Αλκίνοος Ιωαννίδης για τη μουσική του έργου *Βάκχες* του Ευριπίδη, ΘΟΚ

ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΙΝΗΣΗΣ

Νάταλυ Αμμάν για την κίνηση του έργου *Κύκλωψ*, Αμφίκτιο Θέατρο

ΒΡΑΒΕΙΟ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ ΠΟΛΥΜΕΣΩΝ

Νικολέτα Καλαθά για τον σχεδιασμό των πολυμέσων του έργου *Η Νόσος* του Αντώνη Γεωργίου, ανεξάρτητη παραγωγή

ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΑΛΥΤΕΡΗΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΙΔΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ

Το κρυφτούλι, εμπνευσμένο από τις ιστορίες του Όλιβερ Τζέφερς, Θέατρο Αντίδοτο

ΒΡΑΒΕΙΑ ΘΕΑΤΡΟΥ ΘΟΚ
ΓΙΑ ΤΙΣ ΘΕΑΤΡΙΚΕΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥΣ 2011–2012/2012–2013

ΤΕΛΕΤΗ ΑΠΟΝΟΜΗΣ: 10 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2014, ΘΕΑΤΡΟ ΘΟΚ
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΤΕΛΕΤΗΣ: ΝΕΟΚΛΗΣ ΝΕΟΚΛΕΟΥΣ

ΜΕΓΑΛΟ ΒΡΑΒΕΙΟ ΘΕΑΤΡΟΥ ΘΟΚ
Ανδρέας Χριστοδουλίδης

ΒΡΑΒΕΙΟ ΘΕΑΤΡΙΚΗΣ ΔΙΑΣΚΕΥΗΣ
Λέα Μαλένη, Μαργαρίτα Ζαχαρίου, Διομήδης Κουφτερός, Βαλεντίνος Κόκκινος για το έργο *Έβελυν Έβελυν*, διασκευή βασισμένη στο μουσικό άλμπουμ των Amanda Palmer και Jason Webley, Paravan Proactions σε συνεργασία με τους Μαργαρίτα Ζαχαρίου και Διομήδη Κουφτερό

ΒΡΑΒΕΙΟ ΥΠΟΚΡΙΤΙΚΗΣ
Ερμηνεία Καλύτερου Ανδρικού Ρόλου
Κώστας Βήχας για την ερμηνεία του στον ρόλο του Κατσαμπρόκκου στο έργο *Το χωρκόν του κούνουπου* του Χρίστου Ζάνου, ΕΘΑΛ

Ερμηνεία Καλύτερου Γυναικείου Ρόλου
Ιωάννα Σιαφκάλη για την ερμηνεία της στον ρόλο της Μαρίας στο έργο *Μανώλη...!* του Γιώργου Νεοφύτου, ανεξάρτητη παραγωγή

ΒΡΑΒΕΙΟ ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑΣ
Τάκης Χριστοφάκης για τη σκηνοθεσία του έργου *Η υπόσχεση (Φτωχέ μου Μαράτ)* του Αλεξί Αρμπούζωφ, Θέατρο «Σταγόνες Ζωής»

ΒΡΑΒΕΙΟ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΙΑΣ
Μαρίζα Παρτζίλη για το σκηνικό του έργου *Ρωμέικο φαγοπότι* του Γεωργίου Σουρή, Θέατρο Σκάλα

ΒΡΑΒΕΙΟ ΕΝΔΥΜΑΤΟΛΟΓΙΑΣ
Γιάννης Μετζικώφ για τα κοστούμια του έργου *Don Quixote* του Miguel de Cervantes Saavedra, παραγωγή Σταύρου Σ. Τσακίρη, ΘΟΚ

ΒΡΑΒΕΙΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ
Δημήτρης Ζαβρός για τη μουσική του έργου *Ηλέκτρα και Ορέστης: Η δίκη*, διασκευή του Hanan Snir, βασισμένη στους Ευριπίδη, Σοφοκλή και Αισχύλο, ΘΟΚ

ΒΡΑΒΕΙΟ ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑΣ
Φώτης Νικολάου για τη χορογραφία του έργου *Ηλέκτρα και Ορέστης: Η δίκη*, διασκευή του Hanan Snir, βασισμένη στους Ευριπίδη, Σοφοκλή και Αισχύλο, ΘΟΚ

ΒΡΑΒΕΙΟ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΦΩΤΙΣΜΟΥ
Γιάννης Χατζηπαρασκευάς για τον σχεδιασμό φωτισμών του έργου *Misery* του Stephen King, Σατιρικό Θέατρο

ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΑΛΥΤΕΡΗΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ ΝΕΑΝΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ
Κάλι-Καντζάρ & ΣΙΑ!... των Λέας Μαλένη, Χριστίνας Κωνσταντίνου, Βαλεντίνου Κόκκινου, ΘΟΚ

ΒΡΑΒΕΙΑ ΘΕΑΤΡΟΥ ΚΥΠΡΟΥ
ΓΙΑ ΤΗ ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟ 2013–2014

ΤΕΛΕΤΗ ΑΠΟΝΟΜΗΣ: 23 ΜΑΡΤΙΟΥ 2015, ΘΕΑΤΡΟ ΘΟΚ
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΤΕΛΕΤΗΣ: ΜΑΡΙΟΣ ΜΕΤΤΗΣ

ΜΕΓΑΛΟ ΒΡΑΒΕΙΟ ΘΕΑΤΡΟΥ ΚΥΠΡΟΥ
Αντώνης Κατσαρής
Λένια Σορόκου

ΒΡΑΒΕΙΟ ΘΕΑΤΡΙΚΗΣ ΣΥΓΓΡΑΦΗΣ
Κώστας Μαννούρης για τη συγγραφή του έργου *Απόψε θα πετάξω την τέφρα σου!*, ΘΟΚ

ΒΡΑΒΕΙΟ ΥΠΟΚΡΙΤΙΚΗΣ
Ερμηνεία Καλύτερου Ανδρικού Ρόλου
Μάριος Μεττής για την ερμηνεία του στον ρόλο του Ακάκιου Ακάκιεβιτς στο έργο *Το παλτό*, βασισμένο στο ομώνυμο διήγημα του Νικολάι Γκόγκολ, Paravan Proactions σε συνεργασία με τον Διομήδη Κουφτερό

Ερμηνεία Καλύτερου Γυναικείου Ρόλου
Μαρίνα Αργυρίδου για την ερμηνεία της στον ρόλο της Μπέπι στο έργο *Stallerhof* του Φραντς Ξάβερ Κρετς, μια συμπαραγωγή της ΕΘΑΛ και της Ομάδας One/Off

ΒΡΑΒΕΙΟ ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑΣ
Μαρία Κυριάκου για τη σκηνοθεσία του έργου *Stallerhof* του Φραντς Ξάβερ Κρετς, μια συμπαραγωγή της ΕΘΑΛ και της Ομάδας One/Off

ΒΡΑΒΕΙΟ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΙΑΣ
Γιώργος Γιάννου για το σκηνικό του έργου *Stallerhof* του Φραντς Ξάβερ Κρετς, μια συμπαραγωγή της ΕΘΑΛ και της Ομάδας One/Off

ΒΡΑΒΕΙΟ ΕΝΔΥΜΑΤΟΛΟΓΙΑΣ
Μαρίνα Χατζηλουκά, Λύδια Μανδρίδου για τα κοστούμια του έργου *Ρωμαίος και Ιουλιέτα για 2*, διασκευή από το έργο του Ουίλλιαμ Σαίξπηρ *Ρωμαίος και Ιουλιέτα*, ΘΟΚ

ΒΡΑΒΕΙΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ
Δημήτρης Ζαχαρίου για τη μουσική του έργου *Η βασιλοπούλα τζ' οι μάισσες*, κυπριακό λαϊκό παραμύθι, ανεξάρτητη παραγωγή

ΒΡΑΒΕΙΟ ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑΣ
Αθηνά Μουστάκα, Κωνσταντίνος Μπιμπής για τη χορογραφία του έργου *Ρωμαίος και Ιουλιέτα για 2*, διασκευή από το έργο του Ουίλλιαμ Σαίξπηρ *Ρωμαίος και Ιουλιέτα*, ΘΟΚ

ΒΡΑΒΕΙΟ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ ΦΩΤΙΣΜΩΝ
Βασίλης Πετεινάρης για τον σχεδιασμό φωτισμών στο έργο *Stallerhof* του Φραντς Ξάβερ Κρετς, μια συμπαραγωγή της ΕΘΑΛ και της Ομάδας One/Off

ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΑΛΥΤΕΡΗΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΙΔΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ
Γουρουνιάσματα 2 των Κατερίνας Χριστοφίδου, Άλεξ Παναγή και Αίγλης Σπυριδάκι Silver Spotlight

ΒΡΑΒΕΙΑ ΘΕΑΤΡΟΥ ΚΥΠΡΟΥ
ΓΙΑ ΤΗ ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟ 2014–2015

ΤΕΛΕΤΗ ΑΠΟΝΟΜΗΣ: 21 ΜΑΡΤΙΟΥ 2016, ΘΕΑΤΡΟ ΘΟΚ
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΤΕΛΕΤΗΣ: ΒΑΣΙΛΗΣ ΜΥΡΙΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΕΓΑΛΟ ΒΡΑΒΕΙΟ ΘΕΑΤΡΟΥ ΚΥΠΡΟΥ
Μιχάλης Πασιαρδής

ΒΡΑΒΕΙΟ ΘΕΑΤΡΙΚΗΣ ΔΙΑΣΚΕΥΗΣ
Σάββας Κυριακίδης για τη διασκευή του έργου *Το τρίτο στεφάνι* του Κώστα Ταχτσή, ΘΟΚ

ΒΡΑΒΕΙΟ ΥΠΟΚΡΙΤΙΚΗΣ
Ερμηνεία Καλύτερου Ανδρικού Ρόλου
Γιώργος Αναγνωστός για την ερμηνεία του στον ρόλο του Πάρη στο έργο *Ποιο σώμα;* των Κορίνας Κονταξάκη και Ελένης Κοσμά, ΘΟΚ

Ερμηνεία Καλύτερου Γυναικείου Ρόλου
Νιόβη Χαραλάμπους για την ερμηνεία της στον ρόλο της Βάιολετ στο έργο *Μια μέρα όταν ήμασταν νέοι* του Νικ Πέιν, ανεξάρτητη παραγωγή

ΒΡΑΒΕΙΟ ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑΣ
Τάκης Τζαμαργιάς για τη σκηνοθεσία του έργου *Το τρίτο στεφάνι* του Κώστα Ταχτσή, ΘΟΚ

ΒΡΑΒΕΙΟ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΙΑΣ
Στέφανος Αθηανίτης για το σκηνικό του έργου *The (M)adam's Family* των Λέας Μαλένη, Χριστίνας Κωνσταντίνου και Θανάση Ιωάννου, Θεατρική Ομάδα Persona

ΒΡΑΒΕΙΟ ΕΝΔΥΜΑΤΟΛΟΓΙΑΣ
Στέφανος Αθηανίτης για τα κοστούμια του έργου *The (M)adam's Family* των Λέας Μαλένη, Χριστίνας Κωνσταντίνου και Θανάση Ιωάννου, Θεατρική Ομάδα Persona

ΒΡΑΒΕΙΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ
Χριστίνα Αργύρη για τη μουσική του έργου *The (M)adam's Family* των Λέας Μαλένη, Χριστίνας Κωνσταντίνου και Θανάση Ιωάννου, Θεατρική Ομάδα Persona

ΒΡΑΒΕΙΟ ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑΣ
Μαρία Μέση για τη χορογραφία του έργου *The (M)adam's Family* των Λέας Μαλένη, Χριστίνας Κωνσταντίνου και Θανάση Ιωάννου, Θεατρική Ομάδα Persona

ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΙΝΗΣΗΣ
Λέα Μαλένη, Χριστίνα Αργύρη, Θανάσης Ιωάννου, Ελένη Σιδερά, Νεκτάριος Θεοδώρου, Μαρίνα Αργυρίδου, Νάντια Μουάφη για την κίνηση του έργου *The (M)adam's Family* των Λέας Μαλένη, Χριστίνας Κωνσταντίνου και Θανάση Ιωάννου, Θεατρική Ομάδα Persona

ΒΡΑΒΕΙΟ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ ΦΩΤΙΣΜΩΝ
Καρολίνα Σπύρου για τον σχεδιασμό φωτισμών του έργου *The (M)adam's Family* των Λέας Μαλένη, Χριστίνας Κωνσταντίνου και Θανάση Ιωάννου, Θεατρική Ομάδα Persona

ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΑΛΥΤΕΡΗΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΙΔΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ
Μια γιορτή στου Αλ-Νουρί του Volker Ludwig, ΘΟΚ

ΒΡΑΒΕΙΑ ΘΕΑΤΡΟΥ ΚΥΠΡΟΥ
ΓΙΑ ΤΗ ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟ 2015–2016

ΤΕΛΕΤΗ ΑΠΟΝΟΜΗΣ: 27 ΜΑΡΤΙΟΥ 2017, ΘΕΑΤΡΟ ΘΟΚ
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΤΕΛΕΤΗΣ: ΦΩΚΑΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΝΟΣ

ΜΕΓΑΛΟ ΒΡΑΒΕΙΟ ΘΕΑΤΡΟΥ
Μιχάλης Χριστοδουλίδης

ΒΡΑΒΕΙΟ ΘΕΑΤΡΙΚΗΣ ΣΥΓΓΡΑΦΗΣ
Κώστας Μαννούρης για τη θεατρική συγγραφή του έργου *Της οικίας ημών εμπιπραμένης*, Πολυχώρος ΚΑΤ' ΟΙΚΟΝ

ΒΡΑΒΕΙΟ ΕΡΜΗΝΕΙΑΣ ΑΝΔΡΙΚΟΥ ΡΟΛΟΥ
Μάριος Μεττής για την ερμηνεία του στην παράσταση *Χοντροί άντρες με φούστες*, Θεατρική ομάδα Persona

ΒΡΑΒΕΙΟ ΕΡΜΗΝΕΙΑΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΥ ΡΟΛΟΥ
Στέλα Φυρογένη για την ερμηνεία της στην παράσταση *Sweet bird of youth*, ΘΟΚ

ΒΡΑΒΕΙΟ ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑΣ
Κώστας Σιλβέστρος για τη σκηνοθεσία του έργου *Πλούτος*, Θεατρική Ομάδα Φτωχολογιά

ΒΡΑΒΕΙΟ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΙΑΣ
Γιώργος Γιάννου για το σκηνικό της παράστασης *Νίτσα*, Fresh Target Theatre Ensemble/Στάγδην Βραδέως

ΒΡΑΒΕΙΟ ΕΝΔΥΜΑΤΟΛΟΓΙΑΣ
Έλενα Κατσούρη για τα κοστούμια της παράστασης *Η κόρη μου η σοσιαλίστρια*, ΘΟΚ

ΒΡΑΒΕΙΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ
Χαράλαμπος Γωγιός για τη μουσική της παράστασης *Αντιγόνη*, συμπαραγωγή Εθνικού Θεάτρου Ελλάδος-Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος-Θεατρικού Οργανισμού Κύπρου

ΒΡΑΒΕΙΟ ΧΟΡΟΓΡΑΦΙΑΣ
Εύα Καλομοίρη για τη χορογραφία της παράστασης *Πλούτος*, Θεατρική Ομάδα Φτωχολογιά

ΒΡΑΒΕΙΟ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ ΦΩΤΙΣΜΩΝ
Βασίλης Πετεινάρης για τους φωτισμούς της παράστασης *Πέτρες στις τσέπες του*, On Stage Theatre

ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΑΛΥΤΕΡΗΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΙΔΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ
Θεατρικός Οργανισμός Κύπρου για την παραγωγή *Εγώ, ο πρίγκιπας*

ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΑΛΥΤΕΡΗΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ ΝΕΑΝΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ
Θεατρική Ομάδα Σκηνή 8 για την παραγωγή *Παραμύθι για δύο*

ΒΡΑΒΕΙΑ ΘΕΑΤΡΟΥ ΘΟΚ ΓΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 2017

ΤΕΛΕΤΗ ΑΠΟΝΟΜΗΣ: 29 ΜΑΪΟΥ 2018, ΘΕΑΤΡΟ ΘΟΚ
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΤΕΛΕΤΗΣ: ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΡΑΟΥΖΟΣ

ΜΕΓΑΛΟ ΒΡΑΒΕΙΟ ΘΟΚ
Βαρνάβας Κυριαζής

ΒΡΑΒΕΙΟ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥ ΤΗΣ ΧΡΟΝΙΑΣ

Ανδρέας Τσέλεπος για τις ερμηνείες του στις παραστάσεις των έργων *Κωδικός Κόκκινο* του Άαρον Σόρκιν (Alpha Square), *Πυρκαγιές* του Ουαζντί Μουαουάντ (ΘΟΚ), *Ένας αριθμός* της Κάριλ Τσέρτσιλ (Open Arts), *Ιφιγένεια εν Αυλίδι* του Ευριπίδη (Φανταστικό Θέατρο) και *Cock* του Μάικ Μπάρτλετ (ΘΟΚ)

ΒΡΑΒΕΙΟ ΝΕΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥ

Έλενα Κοτασβήλι για τη σκηνογραφική της δημιουργία στο έργο *Μινέτι* του Τόμας Μπέρνχαρντ, Θέατρο Δέντρο

ΒΡΑΒΕΙΑ ΘΕΑΤΡΟΥ ΘΟΚ ΓΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 2018

ΤΕΛΕΤΗ ΑΠΟΝΟΜΗΣ: 8 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2019, ΘΕΑΤΡΟ ΘΟΚ
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΤΕΛΕΤΗΣ: ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΕΓΑΛΟ ΒΡΑΒΕΙΟ ΘΟΚ
Αννίτα Σαντοριναίου

ΒΡΑΒΕΙΟ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥ ΤΗΣ ΧΡΟΝΙΑΣ

Παναγιώτης Τοφή για τις χορογραφικές και κινησιολογικές δημιουργίες του κατά το υπό κρίση έτος

ΒΡΑΒΕΙΟ ΝΕΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥ

Αντωνία Χαράλάμπους για την ερμηνεία ετερόκλητων ρόλων κατά το υπό κρίση έτος

ΒΡΑΒΕΙΑ ΘΕΑΤΡΟΥ ΘΟΚ ΓΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 2019

ΤΕΛΕΤΗ ΑΠΟΝΟΜΗΣ: 9 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2020, ΘΕΑΤΡΟ ΘΟΚ
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΤΕΛΕΤΗΣ: ΑΛΕΞΙΑ ΠΑΠΑΛΑΖΑΡΟΥ

ΜΕΓΑΛΟ ΒΡΑΒΕΙΟ ΘΟΚ

Πόπη Αβραάμ

ΒΡΑΒΕΙΟ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥ ΤΗΣ ΧΡΟΝΙΑΣ

Μαγδαλένα Ζήρα, Αθηνά Κάσιου για τη σύλληψη, τη δημιουργία, την επιμέλεια και τον συντονισμό του πρότζεκτ ΣΕΖΟΝ Γυναίκες

ΒΡΑΒΕΙΟ ΝΕΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥ

Προκόπης Αγαθοκλέους για την ερμηνεία του στον ομώνυμο ρόλο του έργου *Ριχάρδος Γ΄* του Ουίλλιαμ Σαίξπηρ, ΘΟΚ

ΒΡΑΒΕΙΑ ΘΕΑΤΡΟΥ ΘΟΚ ΓΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 2020

ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΗ ΤΕΛΕΤΗ ΑΠΟΝΟΜΗΣ: 29 ΜΑΡΤΙΟΥ 2021
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΤΕΛΕΤΗΣ: ΧΑΡΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ

ΜΕΓΑΛΟ ΒΡΑΒΕΙΟ ΘΟΚ

Δέσποινα Μπεμπεδέλη

ΒΡΑΒΕΙΟ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥ ΤΗΣ ΧΡΟΝΙΑΣ

Κώστας Κακογιάννης για τις μουσικές του συνθέσεις στις παραγωγές του ΘΟΚ *Η μικρή μας πόλη* και *Αχαρνείς*

ΒΡΑΒΕΙΟ ΝΕΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥ

Κώστας Σιλβέστρος για τη δραστήρια και ποικιλόμορφη σκηνοθετική του παρουσία κατά το υπό κρίση έτος

Για την καταγραφή ονομάτων και τη συλλογή στοιχείων εργάστηκαν οι Μαρία Ευσταθίου, Μαρία Σταφυλάρη-Κυριάκου, Ροδούλα Φιλίππου και Σάββας Χαράλαμπος, καθώς και, στο πλαίσιο πρακτικής άσκησης, οι Βερενίκη Πασλαμούσκα και Φωτεινή Τσακίρη.

1971-1972

Φρίξος Βράχας, Πρόεδρος
Χάρης Δημητρίου/Ιάκωβος Φιλίππου, Μέλος
Οδυσσέας Ιωαννίδης, Μέλος
Μαίρη Π. Σταύρου, Μέλος
Τάκης Φυλακτού, Μέλος
Χάρης Χατζηκυριάκος, Μέλος
Τερέζα Χατζηπαύλου, Μέλος

1972-1975

Φρίξος Βράχας, Πρόεδρος
Ιάκωβος Αριστείδου, Μέλος
Παναγιώτης Σέργης, Μέλος
Ναδία Δημητρίου/Ανδρέας Χριστοφίδης, Μέλος
Ζήνωνας Ζαννέτος, Μέλος
Κώστας Κολώτας, Μέλος
Μαίρη Π. Σταύρου, Μέλος
Ιάκωβος Φιλίππου, Μέλος
Τάκης Φυλακτού, Μέλος

1975-1979

Φρίξος Βράχας, Πρόεδρος μέχρι το 1976
Ανδρέας Χριστοφίδης, Καθήκοντα προεδρεύοντος από το 1975
Ιάκωβος Φιλίππου, Αν. Πρόεδρος, καθήκοντα Προέδρου από το 1977
Ιάκωβος Αριστείδου, Μέλος
Χριστάκης Γεωργίου, Μέλος
Κώστας Κολώτας, Μέλος
Λουκής Σαββίδης/Μίκης Χριστοδούλου, Μέλος
Παναγιώτης Σέργης, Μέλος
Μαίρη Π. Σταύρου, Μέλος
Ιάκωβος Φιλίππου, Μέλος
Ανδρέας Χριστοφίδης/Πεύκιος Γεωργιάδης, Μέλος

1979-1981

Ανδρέας Χριστοφίδης, Πρόεδρος
Αντρέας Αντωνιάδης, Μέλος
Χριστάκης Γεωργίου, Μέλος
Μίκης Ιωάννου, Μέλος
Κώστας Κολώτας, Μέλος
Έλλη Παιονίδου, Μέλος
Παναγιώτης Σέργης, Μέλος
Μίκης Χριστοδούλου, Μέλος
Ιάκωβος Φιλίππου, Μέλος

1981-1983

Ιάκωβος Αριστείδου, Πρόεδρος
Ναδία Δημητρίου, Μέλος
Κώστας Κολώτας, Μέλος
Ανδρέας Μιχαηλίδης, Μέλος
Γεώργιος Νικολάου, Μέλος
Έλλη Παιονίδου, Μέλος
Νάσος Παναγιώτου, Μέλος
Χαρίλαος Παπαδόπουλος, Μέλος
Παναγιώτης Σέργης, Μέλος

1983-1988

Κωστής Κολώτας, Πρόεδρος
Ναδία Δημητρίου, Μέλος
Χρυσάνθος Κακογιάννης, Μέλος
Μιχαλάκης Λουλλουπής, Μέλος
Ανδρέας Μιχαηλίδης, Μέλος
Γεώργιος Νικολάου, Μέλος
Έλλη Παιονίδου, Μέλος
Χαρίλαος Παπαδόπουλος, Μέλος
Παναγιώτης Σέργης/Χριστάκης Γεωργίου, Μέλος

1988-1991

Πανίκος Παιονίδης, Πρόεδρος
Γιάννης Κουτσάκος/Ρένος Λυσιώτης, Αντιπρόεδρος
Άντης Ιωαννίδης, Μέλος
Νίκη Κατσιαούνη, Μέλος
Νέφεν Μιχαηλίδου, Μέλος
Κώστας Οικονόμου, Μέλος
Παναγιώτης Περσιάνης/Αριστείδης Γιορδαμλής, Μέλος
Ανδρέας Σπυριδάκης, Μέλος
Γούλα Ν. Ιωάννου/Ανδρέας Μέσης, Μέλος

1991-1993

Νίκος Χαραλάμπους, Πρόεδρος
Ρένος Λυσιώτης, Αντιπρόεδρος
Αριστείδης Γιορδαμλής, Μέλος
Άντης Ιωαννίδης, Μέλος
Νίκη Κατσιαούνη, Μέλος
Ανδρέας Μέσης, Μέλος
Κώστας Οικονόμου, Μέλος
Ανδρέας Πανάτος, Μέλος
Ανδρέας Σπυριδάκης/Κώστας Χατζηγεωργίου, Μέλος

1993

Ανδρέας Μέσης, Πρόεδρος
Ρένος Λυσιώτης, Αντιπρόεδρος
Νόρα Γαβριηλίδου, Μέλος
Γούλα Ιωάννου, Μέλος
Ντίνα Κακογιάννη
Γκλόρια Κασσιανίδου, Μέλος
Μιχάλης Λουλλουπής, Μέλος
Κώστας Χατζηγεωργίου, Μέλος
Ανδρέας Χαραλάμπους, Μέλος

1993-1994

Ανδρέας Μέσης, Πρόεδρος
Ρένος Λυσιώτης, Αντιπρόεδρος
Γκλόρια Κασσιανίδου, Μέλος
Νίκη Κατσιαούνη, Μέλος
Μιχάλης Λουλλουπής, Μέλος
Κώστας Οικονόμου, Μέλος
Ανδρέας Πανάτος, Μέλος
Κώστας Χατζηγεωργίου, Μέλος
Ανδρέας Χαραλάμπους, Μέλος

1994-1997

Ανδρέας Μέσης, Πρόεδρος
Ρένος Λυσιώτης, Αντιπρόεδρος
Γούλα Ιωάννου, Μέλος
Ντίνα Κακογιάννη, Μέλος
Γκλόρια Κασσιανίδου, Μέλος
Μιχάλης Λουλλουπής, Μέλος
Ανδρέας Πανάτος, Μέλος
Ιάκωβος Ρωσσίδης/Νόνα Μολέσκη, Μέλος
Κώστας Χατζηγεωργίου, Μέλος

1997-2000

Μιχάλης Λουλλουπής, Πρόεδρος
Αλέξανδρος Κινάνης, Αντιπρόεδρος
Γούλα Ιωάννου, Μέλος
Ντίνα Κακογιάννη, Μέλος
Γκλόρια Κασσιανίδου, Μέλος
Ιωάννα Κυπριανού, Μέλος
Κώστας Κωνσταντίνου, Μέλος
Νόνα Μολέσκη, Μέλος
Κώστας Χατζηγεωργίου, Μέλος

2000–2003

Αλέξανδρος Κινάνης, Πρόεδρος
Μόνικα Κυθρεώτου, Αντιπρόεδρος
Ελίτα Βλαδιμήρου, Μέλος
Γιώργος Ιακώβου/Αλέκα Παπαναστασίου, Μέλος
Ιωάννα Κυπριανού, Μέλος
Κώστας Κωνσταντίνου, Μέλος
Χριστόφορος Λουλλουπής, Μέλος
Έλενα Τάνου Έλληνα, Μέλος
Αλεξία Χατζηνικολάου, Μέλος

2003–2006

Γιώργος Νεοφύτου, Πρόεδρος
Πολύβιος Χαραλάμπους/Νίκος Μιχαλιάς, Αντιπρόεδρος
Πίτσα Αντωνιάδου, Μέλος
Ανδρέας Κουκουμάς, Μέλος
Ιωάννα Κυπριανού, Μέλος
Κάτια Λαμάρη, Μέλος
Ανδρέας Μιχαηλίδης, Μέλος
Αλέκα Παπαναστασίου, Μέλος
Λυγία Πούλλου/Νεόφυτος Παπαλαζάρου, Μέλος

2006–2009

Δημήτρης Καραγιάννης, Πρόεδρος
Νίκος Μιχαλιάς, Αντιπρόεδρος
Πίτσα Αντωνιάδου, Μέλος
Κώστας Δημητρίου, Μέλος
Κενδέας Ζαμπυρίνης, Μέλος
Νεόφυτος Παπαλαζάρου, Μέλος
Ελένη Πολυδώρου, Μέλος
Ανδρέας Μιχαηλίδης, Μέλος
Δώρα Σωτηρίου, Μέλος

2009–2012

Δημήτρης Καραγιάννης, Πρόεδρος
Νεόφυτος Ταλιώτης, Αντιπρόεδρος
Μαρία Άνθιμου-Φτανού, Μέλος
Λία Βίση, Μέλος
Μιχάλης Γεωργιάδης, Μέλος
Ρέα Ιωαννίδου, Μέλος
Νεόφυτος Παπαλαζάρου, Μέλος
Δώρα Σωτηρίου, Μέλος
Νίκος Ταμάσιος, Μέλος

2012–2013

Γιάννης Ιωάννου, Πρόεδρος
Γεωργία Ντέτσερ, Αντιπρόεδρος
Λουκάς Πραστήτης, Μέλος
Δώρα Παναγή, Μέλος
Έλενα Περικλέους, Μέλος
Μαρία Καρσερά, Μέλος
Λία Βίση, Μέλος
Γιώργος Μενελάου, Μέλος
Αλίκη Μάζη Παπαγιάννη, Μέλος

2013–2016

Γιάννης Τουμαζής, Πρόεδρος
Αλέξης Μιχαηλίδης, Αντιπρόεδρος
Μαρία Κολιού, Μέλος
Μιχάλης Μαραθεύτης, Μέλος
Νίκος Νικολάου Ταμάσιος/Σούλα Ζαβού, Μέλος
Γεωργία Ντέτσερ, Μέλος
Αντιγόνη Σολομωνίδου Δρουσιώτου, Μέλος
Μαρία Συκοπετρίτου, Μέλος

2016–2019

Γιάννης Τουμαζής, Πρόεδρος
Σταύρος Κυριακίδης, Αντιπρόεδρος
Σωτηρούλα Γιασεμή, Μέλος
Μαρία Κολιού, Μέλος
Σούλα Κυθραιώτου Ζαβού, Μέλος
Μιχάλης Μαραθεύτης/Αντιγόνη Παπαφιλίππου, Μέλος
Αντιγόνη Σολομωνίδου Δρουσιώτου, Μέλος
Νεόφυτος Ταλιώτης, Μέλος
Άντρη Χατζηγεωργίου, Μέλος

2019–2021

Αντιγόνη Παπαφιλίππου, Πρόεδρος
Σούλα Κυθραιώτου Ζαβού, Αντιπρόεδρος
Σωτηρούλα Γιασεμή, Μέλος
Ανθή Ζαχαριάδου, Μέλος
Γιώργος Λοΐζου, Μέλος
Φλωρεντία Σάββα, Μέλος
Αλέξης Τσιελεπής, Μέλος
Άντρη Χατζηγεωργίου/Θεοδώρα Σάββα, Μέλος
Χρυσαιμίλη Ψηλογένη, Μέλος

2021–

Αντιγόνη Παπαφιλίππου, Πρόεδρος
Φλωρεντία Σάββα, Αντιπρόεδρος
Ξεκάνης Κυριακίδης, Μέλος
Γιώργος Λοΐζου, Μέλος
Έλενα Μεγαλέμου Τριανταφυλλίδη, Μέλος
Χριστίνα Μυλωνά Παρπαρίνου, Μέλος
Ευανθία Σάββα, Μέλος
Θεοδώρα Σάββα, Μέλος
Χρυσαιμίλη Ψηλογένη, Μέλος

1971-1974

Παναγιώτης Σέργης, Πρόεδρος
Ναδίνα Δημητρίου, Μέλος
Κώστας Μόντης, Μέλος
Πανίκος Σχίζας, Μέλος
Ανδρέας Χριστοφίδης, Μέλος

1974-1975

Παναγιώτης Σέργης, Πρόεδρος
Ζήνωνας Ζαννέτος, Μέλος
Ανδρέας Χριστοφίδης, Μέλος

1975-1980

Παναγιώτης Σέργης, Πρόεδρος
Αντρέας Αντωνιάδης, Μέλος
Χριστάκης Γεωργίου, Μέλος
Ανδρέας Χριστοφίδης, Μέλος

1980-1982

Πάνος Ιωαννίδης, Πρόεδρος
Ναδίνα Δημητρίου/Νίκος Παντελίδης, Μέλος
Λεωνίδα Μαλένης, Μέλος
Σπύρος Σταυρινίδης, Μέλος
Φώτος Φωτιάδης, Μέλος

1982-1983

Κυριάκος Χαραλαμπίδης, Πρόεδρος
Στέλλα Δυμώτου/Μαρίνος Μιτέλλας, Μέλος
Νίκος Παντελίδης, Μέλος
Αχιλλέας Πυλιώτης, Μέλος
Σώζος Χαραλαμπίδης, Μέλος

1983-1985

Παναγιώτης Σέργης, Πρόεδρος
Στέλλα Δυμώτου, Μέλος
Νίκος Παντελίδης, Μέλος
Αχιλλέας Πυλιώτης, Μέλος
Σώζος Χαραλαμπίδης, Μέλος

1985-1988

Παναγιώτης Σέργης, Πρόεδρος
Μαρίνος Μιτέλλας, Μέλος
Αχιλλέας Πυλιώτης, Μέλος
Σώζος Χαραλαμπίδης, Μέλος

1988-1991

Παναγιώτης Σέργης, Πρόεδρος
Μαρίνα Αδαμίδου, Μέλος
Νόρα Γαβριηλίδου, Μέλος
Άντης Παρτζίλης/Ελλάδιος Χανδριώτης, Μέλος
Ιάκωβος Ρωσσίδης, Μέλος

1991-1993

Παναγιώτης Σέργης, Πρόεδρος
Νόρα Γαβριηλίδου, Μέλος
Γιώργος Νεοφύτου, Μέλος
Ιάκωβος Ρωσσίδης, Μέλος
Ελλάδιος Χανδριώτης, Μέλος

1993-1994

Παναγιώτης Σέργης, Πρόεδρος
Νόρα Γαβριηλίδου, Μέλος
Γούλα Ιωάννου, Μέλος
Ντίνα Κακογιάννη, Μέλος
Μιχάλης Πασιαρδής, Μέλος

1994-1997

Νόρα Γαβριηλίδου/Γιάννης Τουμαζής, Πρόεδρος
Γιώργος Νεοφύτου, Μέλος
Μιχάλης Πασιαρδής, Μέλος
Ανδρέας Ταλιαδώρος/Νάνσια Χαρίδη, Μέλος
Ανδρούλα Χατζηλοϊζου, Μέλος

1997-2000

Γιάννης Τουμαζής/Μόνικα Κυθρεώτου, Πρόεδρος
Παναγιώτα Καυκαρίδου, Μέλος
Μιχάλης Πασιαρδής, Μέλος
Νάνσια Χαρίδη, Μέλος
Ανδρούλα Χατζηλοϊζου, Μέλος

2000-2003

Ανδρέας Μιχαηλίδης/Αλεξάνδρα Γαλανού, Πρόεδρος
Ιωσήφ Ιωσήφ, Μέλος
Παναγιώτα Καυκαρίδου, Μέλος
Αννούλα Λευκαρίτη, Μέλος
Μυριάνθη Παπαονησιφόρου, Μέλος

2003-2006

Αλεξάνδρα Γαλανού, Πρόεδρος
Ελένη Περικλέους, Αντιπρόεδρος
Ελένη Ιάσονος Κωνσταντίνου, Μέλος
Ξενακής Κυριακίδης, Μέλος
Δώρα Σωτηρίου, Μέλος

2006-2009

Λουκάς Πραστήτης, Πρόεδρος
Γιώργος Β. Γεωργίου, Μέλος
Ξενακής Κυριακίδης, Μέλος
Ελένη Κωνσταντίνου, Μέλος
Ελένη Περικλέους, Μέλος

2009-2012

Άθως Ερωτοκρίτου, Πρόεδρος
Γιώργος Β. Γεωργίου, Μέλος
Λίνα Ζένιου Παπά, Μέλος
Λουκάς Πραστήτης, Μέλος
Δέσπω Σεργίου, Μέλος

2012-2015

Άθως Ερωτοκρίτου, Πρόεδρος
Γιώργος Β. Γεωργίου, Μέλος
Γιώργος Γαβριήλ, Μέλος
Δέσπω Σεργίου, Μέλος
Αιμίλιος Χαραλαμπίδης, Μέλος

1971-1972

Νίκος Χατζίσκος

1972-1974

Σωκράτης Καραντινός, Καλλιτεχνικός Σύμβουλος

1972-1975

Ιάκωβος Φιλίππου, Διευθύνων Σύμβουλος

1975-1989

Εύης Γαβριηλίδης

1989-1993

Άντης Παρτζίλης

1993-1995

Ρογήρος Σηπιλλής, Αναπληρωτής Διευθυντής

1995-1998

Χρίστος Σιοπαχάς

4.1998-6.1998 και 6.2004-4.2005

Ανδρέας Γαβριηλίδης, Αναπληρωτής Διευθυντής

1998-2007

Άντης Παρτζίλης

2007-2012

Βαρνάβας Κυριαζής

2012-2013

Γιώργος Παπαγεωργίου

2017-

Σάββας Κυριακίδης

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΠΟΥ ΕΡΓΑΣΤΗΚΕ ΣΤΟΝ ΘΟΚ

(με αλφαβητική σειρά και εντός παρενθέσεων τα έτη υπηρεσίας)

Διοικητικό προσωπικό

Στέλλα Αγγελή (2006–2012)
Νίκος Αριστοδήμου (1971–2012)
Ανδρέας Γαβριηλίδης (1998–2012)
Γιολάντα Δαφνίδου (1971–2018)
Θάλεια Ιωάννου (1973–2020)
Νικολέτα Καλλή (2002–2007)
Αμαλία Κυριακίδου (1992–2013)
Ελένη Κουτούρη (1976–2011)
Νίκη Μαραγκού (1976–1998)
Αντρέας Μιχαηλίδης (1987–2000)
Ηρώ Παναγίδου (1971–2004)
Αγγελική Παπαγεωργίου (1980–2005)
Ανδρούλα Παρασκευά (1971–2001)
Ιωάννης Ποταμός (1989–1997)
Ρογήρος Σηπιλλής (1973–1998)
Βασιλική Χατζιωακείμ (2004–2010)
Μιχαλάκης Χαραλαμπίδης (1973–2004)
Σπύρος Χαραλάμπους (1973–2007)

Τεχνικό προσωπικό

Ιωάννης Αναστασίου (1976–2008)
Σπύρος Αρότης (1982–2006)
Καλλής Δημητρίου (1972–1987)
Ευγενία Δρυμιώτου (1972–1985)
Ανδρέας Ιορδάνους (1995–2020)
Γιώργος Ιωάννου (1999–2011)
Σουζάνα Ιωάννου (1972–2006)
Καλλής Καρακώστας (1976–1993)
Αντρέας Κλεόπας (1972–1996)
Ιωάννης Μαραθεύτης (1971–1989)
Μιχαήλ Μάρκου (1979–2012)
Γεωργία Μιχαήλ (1985–2001)
Ιωάννης Μιχαήλ (1982–1994)
Γρηγόρης Παπαγεωργίου (1971–2005)
Καρολίνα Σπύρου (2005–2009)
Δημήτρης Σταύρου (1995–2004)
Γιώργος Χιώτης (1996–2018)
Γιώργος Χρίστου (2004–2008)
Λοΐζος Χριστοδούλου (1972–1995)
Γρηγόρης Χριστοφή (1971–1995)
Κωνσταντίνος Χριστοφόρου (2008–2018)

* Στην ως άνω λίστα δεν περιλαμβάνονται όσοι και όσες προσέφεραν τις υπηρεσίες τους στον Οργανισμό τα 50 αυτά χρόνια ως έκτακτοι/ες συνεργάτες/ιδες.

Λογιστήριο

Σάββας Χαραλάμπους (Λογιστής)
Ροδούλα Φιλίππου
Φωτεινή Κουρσάρη
Αθηνά Χατζηιωακείμ
Άντρη Χατζηπαπαπαναγιώτου

Τμήμα Θεατρικής Ανάπτυξης

Μαρίνα Μαλένη (Υπεύθυνη Λειτουργός)
Νίκη Μουρουζή

Τμήμα Εκδόσεων/Δημοσίων Σχέσεων

Μαρία Ευσταθίου (Υπεύθυνη Λειτουργός)
Άνδρη Διαμαντίδου

Τμήμα Οργάνωσης Προγραμματισμού Παραστάσεων και Περιοδειών

Μάγδα Μακάρ (Υπεύθυνη Λειτουργός)

Θεατρολόγος

Κυριακή Αργυρού

Γραμματεία

Θέμις Σώζου (Υπεύθυνη Λειτουργός)
Μαρία Σταφυλάρη-Κυριάκου
Χρύσω Αλεξάνδρου
Ειρήνη Αναστασίου (Ιδιαιτέρα Διευθύντ)

Ταμείο

Γεωργία Κωνσταντίνου
Κωνσταντίνα Σάββα

Αποθήκες

Φώτης Μύθιλλος
Μαρία Σαράντη

Συντήρηση Κτιρίου

Κωνσταντίνος Κωνσταντίνου

Υπηρεσία Γραφείων

Πέτρος Κουλέρμος

Βοηθητικές Υπηρεσίες

Ελένη Ζαφείρη
Έλενα Ανδρέου-Σεβαστίδου
Χριστίνα Φιλίππου
Ηλιάνα Φλωρίδου

Καλλιτεχνική Παραγωγή

Χάρης Καυκαρίδης (Τεχνικός Προϊστάμενος/Συντονιστής)

Τεχνικές Υπηρεσίες

Ιωάννης Χριστοδούλου (Υπεύθυνος Εργαστηρίου Κατασκευής Σκηνικών)
Πέτρος Λουκά (Ανώτερος Τεχνικός)

Μηχανικοί Σκηνής

Μάριος Καραγωγέας
Λύσανδρος Λυσάνδρου
Δώρος Τσολάκης
Χριστάκης Παναγή
Μιχάλης Σταύρου
Μενέλαος Μενελάου
Αντρέας Αντρέου

Τμήμα Σκηνών

Αχιλλέας Αχιλλέως (Διευθυντής Σκηνής)
Κυριάκος Σάββα (Βοηθός Διευθυντής Σκηνής)

Βοηθοί Σκηνής/Υπεύθυνοι Δοκιμής και Παράστασης

Μαρία Χαραλάμπους
Κώστας Μενοίκου
Χάρης Ιωάννου

Τμήμα Φωτισμού

Γεώργιος Κουκουμάς (Ανώτερος Φωτιστής)
Σταύρος Ευλαμπίου
Σταύρος Τάρταρης

Τμήμα Ήχου

Γιώργος Χριστοφή
Στράτος Σταμάτης

Φροντιστής

Σπύρος Ιωαννίδης

Αμπιγέζ

Μηλίτσα Βίκτωρος
Μαρία Χαραλάμπους

Εργαστήρια Ραπτικής

Κωνσταντία Γερολεμίδου
Άννα Κύζα

Ταξιθεσία

Φαίη Αρότη (Υπεύθυνη Υποδοχής Κοινού/Θεατρικών Χώρων ΘΟΚ)

Συγγραφείς

ΜΑΡΙΝΑ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ-ΤΑΚΗ, φιλόλογος, διδάκτωρ Θεατρικών Σπουδών

ΕΛΕΝΗ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ, θεατρολόγος, σκηνοθέτρια

ΣΠΥΡΟΣ ΑΝΤΩΝΕΛΛΟΣ, πρώτος λειτουργός Μέσης Εκπαίδευσης, ΥΠΠΑΝ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΑΡΓΥΡΟΥ, θεατρολόγος ΘΟΚ

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΑΛΑΖΗΣ, διδάκτωρ Νεοελληνικής Φιλολογίας, επιθεωρητής φιλολογικών μαθημάτων, ΥΠΠΑΝ

ΣΤΕΛΙΑ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, εκπαιδευτικός, ηθοποιός, θεατρολόγος

ΕΛΛΑΔΑ ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ, δραματογράφος, ερευνήτρια, διδάκτωρ Θεατρικών/ Πολιτισμικών Σπουδών

ΜΑΡΙΑ ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ, λειτουργός Εκδόσεων και Δημοσίων Σχέσεων ΘΟΚ

ΜΑΓΔΑΛΕΝΑ ΖΗΡΑ, σκηνοθέτρια, διδάκτωρ Κλασικής Φιλολογίας

ΚΥΡΙΑΚΗ Α. ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ, διδάκτωρ Κλασικής Φιλολογίας, έκτακτη μορφωτική λειτουργός των Πολιτιστικών Υπηρεσιών του ΥΠΠΑΝ

ΝΕΟΦΥΤΑ ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ, διδάκτωρ στην Πρόσληψη του Αρχαίου Δράματος

ΒΑΡΝΑΒΑΣ ΚΥΡΙΑΖΗΣ, ηθοποιός, σκηνοθέτης, πρώην διευθυντής ΘΟΚ

ΣΑΒΒΑΣ ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ, θεατρολόγος, καλλιτεχνικός διευθυντής ΘΟΚ

ΑΝΤΡΗ Χ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, θεατρολόγος, αναπληρώτρια καθηγήτρια στο Τμήμα Επιστημών της Αγωγής του Πανεπιστημίου Frederick

ΜΑΡΙΝΑ ΜΑΛΕΝΗ, λειτουργός Θεατρικής Ανάπτυξης ΘΟΚ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ,[†] πρώτος λειτουργός Θεατρικής Ανάπτυξης ΘΟΚ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ, γενικός διευθυντής Δημοτικού Θεάτρου Λευκωσίας, πρώην διευθυντής ΘΟΚ

ΑΝΤΗΣ ΠΑΡΤΖΙΑΛΗΣ, σκηνογράφος, καλλιτεχνικός διευθυντής του Διεθνούς Φεστιβάλ ΚΥΠΡΙΑ, πρώην διευθυντής ΘΟΚ

ΑΝΤΩΝΗΣ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ, αναπληρωτής καθηγητής στη Σχολή Ανθρωπιστικών και Κοινωνικών Επιστημών του Ανοικτού Πανεπιστημίου Κύπρου

ΓΙΩΡΓΟΣ ΡΟΔΟΣΘΕΝΟΥΣ, σκηνοθέτης, αναπληρωτής καθηγητής Σκηνοθεσίας και αναπληρωτής επικεφαλής της Σχολής Παραστατικών Τεχνών και Πολιτιστικών Βιομηχανιών του Πανεπιστημίου του Leeds

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΑΒΒΙΝΙΔΗΣ, δημοσιογράφος

ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΟΥΜΑΖΗΣ, καθηγητής Ιστορίας και Θεωρίας της Τέχνης, Πανεπιστήμιο Frederick, διευθυντής NIMAC [Δημοτικό Κέντρο Τεχνών Λευκωσίας, Συνεργασία: Ίδρυμα Πιερρίδη], πρώην πρόεδρος Δ.Σ. ΘΟΚ

ΜΑΡΙΑ ΧΑΜΑΛΗ-ΠΑΤΕΡΑ, διδάκτωρ Θεατρικών Σπουδών, θεατρολόγος, κριτικός θεάτρου, φιλόλογος

Φωτογραφίες

ΑΝΤΩΝΗΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ 288, 290

ΠΑΥΛΟΣ ΒΡΥΩΝΙΔΗΣ 312, 314

ΧΡΙΣΤΟΣ ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ 66, 72, 74, 86, 90, 92, 166, 167, 168–169, 188 (αριστερά), 188 (δεξιά)–189, 192, 193, 194, 195, 247 (δεξιά), 248, 250, 273, 274 (αριστερά), 274 (δεξιά)–275 (αριστερά), 294, 296 (πάνω & κάτω), 298, 302 (πάνω & κάτω), 318 (πάνω)

ΕΥΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ 151 (δεξιά)–152, 153, 154, 182 (αριστερά), 214, 215, 222–223, 223 (δεξιά), 224–225, 240–241, 241 (δεξιά), 242–243, 243 (δεξιά), 261, 262–263, 263 (δεξιά), 264 (αριστερά)

ΣΤΕΛΙΟΣ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ 10, 70

ΧΑΡΗΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ 197

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΡΚΟΥ 275 (δεξιά)–276

ΒΟJΑΝΑ ΛΟΪΖΟΥ 20, 249 (αριστερά), 251 (δεξιά), 277

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΗΝΑ 196, 198–199, 199 (δεξιά), 231, 278–279

ΛΟΥΙΖΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ 82, 85

ΑΝΤΗΣ ΠΑΡΤΖΙΑΗΣ 158

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΗΓΟΣ 230

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΣΤΡΑΤΗΣ 18

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΤΣΕΒΑ 1–7, 12, 14, 16

ΑΝΤΩΝΗΣ ΦΑΡΜΑΚΑΣ 68, 76, 78, 80, 156, 157, 163–164, 165, 183 (δεξιά), 184 (αριστερά), 184 (δεξιά)–185 (αριστερά), 185 (δεξιά), 186 (αριστερά), 186 (δεξιά), 187 (δεξιά), 225 (δεξιά), 226, 227, 228–229, 244–245, 245 (δεξιά), 246–247, 264–265, 266, 267, 268–269

ΚΩΣΤΑΣ ΦΑΡΜΑΚΑΣ 155, 183 (αριστερά), 244

ΚΩΣΤΑΣ ΦΑΡΜΑΚΑΣ, ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΤΣΟΥΡΗΣ 60, 62, 64, 88, 148–149, 150–151, 178–179, 179 (δεξιά), 180 (αριστερά), 180 (δεξιά)–181, 207, 208–209, 209 (δεξιά), 210, 211, 212, 213, 238, 239, 259, 260

Για το κεφάλαιο «Εμβληματικές μορφές»

ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ/ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ ΑΡΧΕΙΑ 96, 97, 100, 101, 104, 106 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 121, 123, 124, 125, 126, 127, 129, 130, 131, 134, 136, 137, 140, 141

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΒΑΤΤΗΣ 98, 122, 135

ΧΡΙΣΤΟΣ ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ 107, 132

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΛΙΑΣ 128

ΜΑΡΙΝΑ ΣΙΑΚΟΛΑ 102, 103

ΚΩΣΤΑΣ ΦΑΡΜΑΚΑΣ 99

ΚΩΣΤΑΣ ΦΑΡΜΑΚΑΣ, ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΤΣΟΥΡΗΣ 120

ΑΡΧΕΙΟ ΕΡΤ/ΕΚΠΟΜΠΗ «ΜΟΝΟΓΡΑΜΜΑ» 105

ΑΡΧΕΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ *MADAME FIGARO*/ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ 133

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ ΕΘΝΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ/ΦΩΤΟΡΕΠΟΡΤΑΖ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΞΕΝΟΥ ΤΥΠΟΥ, ΣΠΥΡΟΥ Γ. ΧΑΛΚΙΔΗ 138

ΑΡΧΕΙΟ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ *Ο ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΣ*/ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΗΝΑ 139

Εισαγωγικές φωτογραφίες

ΣΕΛΙΔΕΣ 1–8, 10, 12, 14, 16

Στιγμιότυπα από πρόβες

ΣΕΛΙΔΑ 18

Η Μνημοσύνη και ο Υποβολέας, εγώ είμαι το μνημείο (2021)

Μαρία Λοϊζίδου και Σωκράτης Σωκράτους, σε συνεργασία με τον

Σωκράτη Στρατή και την ομάδα ΑΑ&U

8,20 × 12 × 4,40 μ. (ανοξείδωτος χάλυβας, μπρούντζος, ανακυκλωμένο

πλαστικό θαλάσσιων απορριμμάτων)

ΣΕΛΙΔΑ 20

ΚΥΤΤΑΡΑ / Μετάλλαξη – Σκηνή Α (2020–2021)

Θεόδουλος Γρηγορίου

Σφαίρα διαμέτρου 1,60 μ. (αλουμίνιο, τσιμέντο)

* Τα εικαστικά έργα στις σελ. 18 και 20, τα οποία είναι εγκατεστημένα στο θέατρο ΘΟΚ, αποτελούν τις επιτυχοσες προτάσεις στον ανοιχτό διαγωνισμό που προκήρυξε ο ΘΟΚ επί προεδρίας Αντιγόνης Παπαφίλιππου, υλοποιώντας τις πρόνοιες του νόμου περί του Ελάχιστου Υποχρεωτικού Ποσοστού Εμπλουτισμού των Δημόσιων Κτιρίων με Έργα Τέχνης.

Εκδότης

Γραφείο Τύπου και Πληροφοριών (www.pio.gov.cy)

Συντονισμός έκδοσης

Αντωνία Σωκράτους Πεδόνε

Επιμέλεια έκδοσης

Μαρία Ευσταθίου, Αντωνία Σωκράτους Πεδόνε

Επιστημονική επιμέλεια

Αντώνης Κ. Πετρίδης

Επιλογή φωτογραφικού υλικού

Μαρία Ευσταθίου, Φωτεινή Τσακίρη,
Άνδρη Διαμαντίδου, Κυριακή Αργυρού

Γλωσσική επιμέλεια και διόρθωση κειμένων

Δημήτρης Πήχας

Έλεγχος τυπογραφικών δοκιμών

Δημήτρης Πήχας, Αντωνία Σωκράτους Πεδόνε,
Μαρία Ευσταθίου, Άκης Ιωαννίδης

Σχεδιασμός

Άκης Ιωαννίδης

Επιμέλεια παραγωγής

Άκης Ιωαννίδης, Αντωνία Σωκράτους Πεδόνε

Εκτύπωση έκδοσης

RPM Lithographica Ltd

Παραγωγή θήκης

Lithostar Ltd

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ
ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

ΘΕΑΤΡΙΚΟΣ
ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ
ΚΥΠΡΟΥ

